

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

WIDENER LIBRARY

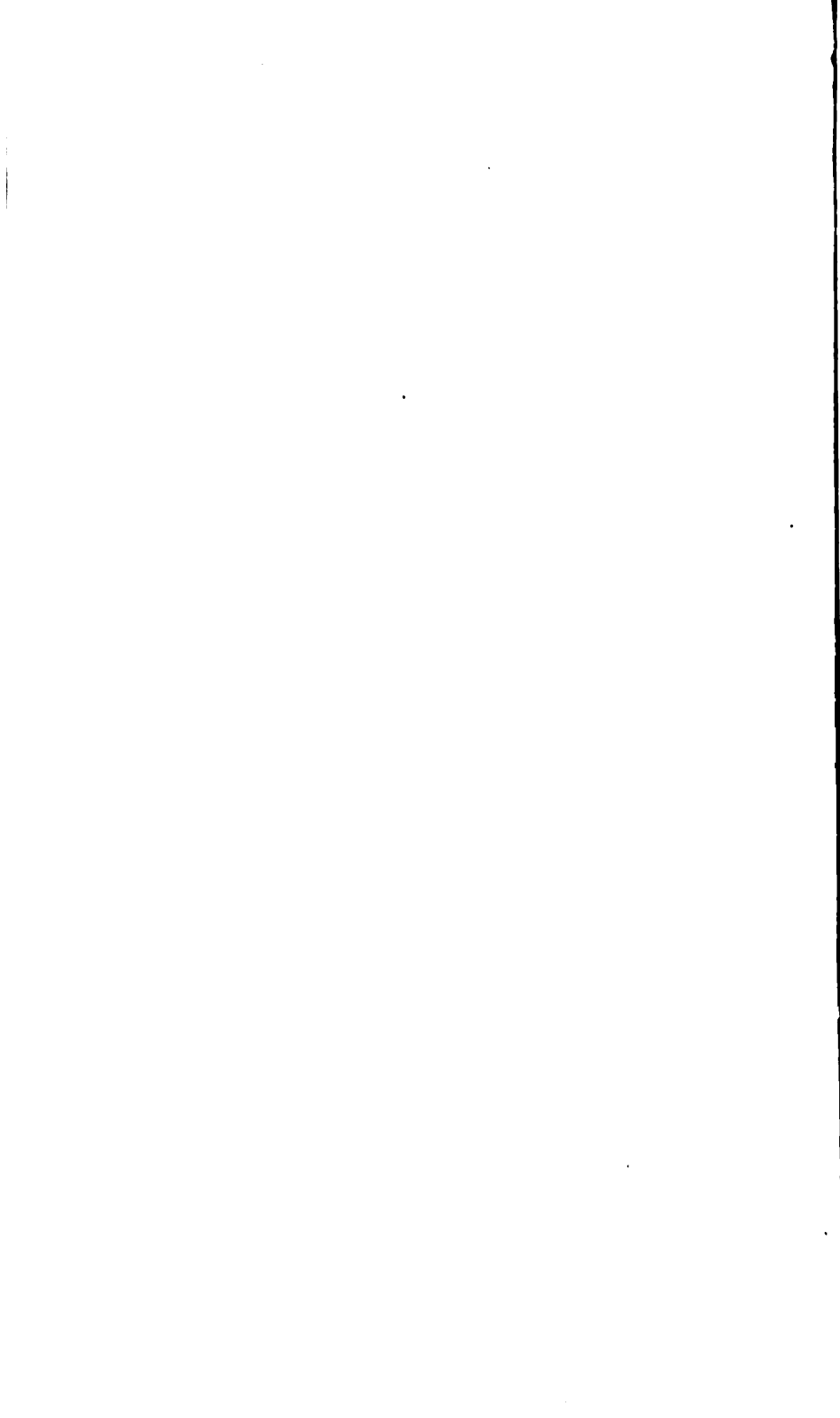

HX PP76 R

HARVARD
COLLEGE
LIBRARY

© INDICES GRÆCITATIS,

QUOS

IN SINGULOS ORATORES ATTICOS

CONFECIT

J. J. REISKIUS,

PASSIM EMENDATI ET IN UNUM CORPUS REDACTI

OPERA

T. MITCHELL, A. M.

COLL. SIDNEIENSIS APUD CANTABRIGIENSES NUPER SOCII.

—
TOM. I.
—

(nat. in
Attica
vol. 5

OXONII,

E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO.

MDCCCXXVIII.

G. 69 (5)

1657
259
13-228
15-7

EXPLICATIO SIGLARUM.

- A. — Antiphon.
Æ. — Æschines.
An. — Andocides.
D. — Deinarchus.
De. — Demades.
I. — Isæus.
L. — Lysias.
Ly. — Lycurgus.

Hi loci, quibus nulla nota adjacet, ex Demosthene petiti sunt. Paginarum et versuum numeri, in Demosthene editionis Reiskianæ sunt; in ceteris omnibus, Stephanianæ: qui quidem numeri in dextro margine editionis Bekkerianæ comparent.

Operi Reiskiano accesserunt voces uncinulis circumdatae, ex iis Isæi orationibus excerptæ, quæ apud Bekkerum unice exstant. In his designandis, necessitate coacti, sectiones Bekkerianas adhibuimus.

Stellula quibusdam verbis præfixa, indicat eum locum aliter apud Bekkerum, aliter apud Reiskium legi.

De Germanicis Anglice redditis, satis sit dicere, quod in his cum Reiskio ipso quam plurimum congruere enixi sumus; is autem, elegantiae parum studiosus, id potissimum in suis versionibus curasse videtur, ut locutiones oratorum Atticorum formis quam maxime quotidianis et vernaculis suæ linguæ interpretaretur.

De plurimis mendis, in hac nostra editione sublati,
dicere prætermittimus; satis contenti, si ob eas, quæ
supersunt, censores minus infestos habeamus. Locos, qui
multo labore insumto diligentiam nostram effugerunt,
lineola adjecta designari curavimus.

CORRIGENDA.

In vv. ἀμειλῦν, γυνή, διδάσεις *pro* fr. 43. *leg.* fr. 44.

In v. σίονις *Æ.* *pro* certam rectam *leg.* sartam tectam.

INDEX

GRÆCITATIS.

ἈΒΑΚΙΟΝ] μετ' ἀβακίου καὶ τραπεζίου πωλῶν ἑαυτὸν (cum abacio mensulaque vendens se ipsum) *by the help of a slate to write on, and a board to count money on* L. 489.

ἄβασάνιστος A. 112, 46.

Ἀβδηρίτης. symbolum civitatis vilis et contemptæ, minutæ atque infirmæ 218, 10.

ἀβέβαιός ἐστιν ὁ δῆμος 1341, ult.

ἀβελτερίαν ἀποθέσθαι 140, 10. ἀβελτερία et εὐήθεια, ut diversa copulantur. ὑπ' ἀβελτερίας, ἢ δι' εὐθείαν 372, 27. nisi hæc postrema vocabula scholium sunt. διὰ τὴν ἀβελτερίαν τὴν ἐμὴν, (ἵνα μὴ τὴν τούτου λέγω) 373, 13.

ἀβέλτερος] ἀβελτερώτατος 114, 4. μηδὲν ὑμεῖς ἀβέλτερον πάθητε 449, 25. ἃ τοὺς ἰδίᾳ περιμένοντας ἀβελτέρους νομίζετε 1450, 20.

ἀβίωτος] ἀβίωτον φέτο ἵσσεσθαι ἑαυτοῦ τὸν βίον 557, ult. 744, 19. τῶν ἀριστείων στερηθεὶς ὁ Ἀίας ἀβίωτον ἑαυτῷ ἠγήσατο τὸν βίον 1399, 2. = ἀβίωτον ἠγεύμενος εἶναι τὸν λοιπὸν βίον ἑμαυτῷ Æ. 17, 17. ἀβίωτον αὐτῇ τὸν βίον παρασκευάζων 26, 16. ἀβίωτον εἶναι μοι τὸν λοιπὸν βίον νομίζω 28. penult. ἀβίωτον ἠγησάμενος εἶναι 74, 40. neutraliter, sine τὸν βίον. = ἀβίωτον τὸ λοιπὸν τοῦ βίου διάξω A. 122, 16. = ἀβίωτος βίος L. 106, 1.

ἀβουλεῖν] οὐδ' ὑμᾶς ἐνόμιζον ἀβουλεῖν με ἔξω προπηλακισμοῦ γενέσθαι. vosmet ipsos quoque suspicabar non nolle, (h. e. velle) me a contumelia intactum manere 1471, 19.

ἀβουλία] ἀβουλίαν φυλάττεσθαι Æ. 38, 5. 15. = ἀβουλία τῇ ἑαυτοῦ ἀπώλετο A. 126, 29.

ἀβούλως, inconsiderate, temere, neque salutis suæ, neque famæ ratione habita, neque reputata rei atrocitate, καὶ ἀθείως, nulla divini Numinis reverentia A. 113, 45.

ἄβροχος] ἀπορράπτειν Φιλίππου στόμα ὀλοσχοίνῳ ἀβρόχῳ Æ. 31, 5.

ἀγάζεσθαι] τίς τῆς τόλμης αὐτοὺς οὐκ ἂν ἠγάσθη L. 194, 25. et utroque modo dici posse videtur ἀγασθίνα τῆς ἀρετῆς cum Demosthene, vel ἠγάσθη αὐτοὺς ἕνεκα τῆς τόλμης cum Lysia. TAYLOR.

ἀγαθὸς ἱπποτρόφος ἐστὶ 1046, 9. οὕτω τί μοι ἀγαθὸν γένοιτο. est genus affirmationis, vel dejectionis 1442, 23. ὁ δῆμος κύριος αὐτὸς ἢ ἀπάντων τῶν ἀγαθῶν 36, 27. τῶν ἀγαθῶν τὰς ἐλπίδας δι' ὑμῶν

αὐτῶν ἔχητε 167, 10. τὶ δ' ὑμῖν ἀγαθὸν ἀπὸ τῶν Δημοσθένους λόγων γένοιτο 169, 20. τὴν μὲν τῆς πόλεως τύχην ἀγαθὴν ἡγοῦμαι—τὴν μέντοι τῶν πάντων χαλεπὴν καὶ δεινὴν 311, 20. ἀγαθὴ τύχη συμβεβιωκώς, τῆς ἡμῆς ὡς φαύλης κατηγορεῖ 315, 18. δυοῖν ἀγαθοῖν ὄντοι πᾶσιν ἀνθρώποις—τοῦ εὐτυχεῖν, καὶ τοῦ καλῶς βουλευσασθαι, οὐχ ἅμα ἢ κτῆσις παραγίγνεται 658, 2.=αἰτεῖν μέλλετε τοὺς θεοὺς τὰγαθὰ *Æ.* 70, 32. ὅτι περὶ τῶν ὑπαρχόντων ἀγαθῶν ἐν ἡμέρας σμικρῷ μέρει διαγωνιέται 74, 34. ἐκπέμπειν ἀγαθοὺς ἀνδρας ἐπὶ τὸν πρόδηλον κίνδυνον 75, 13. ἀφίησιν (ὁ δῆμος τοὺς νεανίσκους) τρέπεσθαι ἐπὶ τὰ ἐαυτῶν ἀγαθῇ τύχῃ 75, 33.=ὦ γαθε, etiam cum ad plures conversa est oratio *I.* 45, 3. κτήσιν ἀγαθὴν 70, 30.=ἔχε τύχῃ ἀγαθῇ habe tibi, et opto ut eo prospere fruaris *An.* 16, 6. ἀγαθὸς λογιζέσθαι. bonus conector, existimator, calculator 17, 3. ὑμᾶς χρὴ ἀγαθὸν ἑμοῦ ἐπαύρεσθαι 20, 2. ὑμᾶς τι ἀγαθὸν ἐξ ἑμοῦ πρᾶξει 20, 13. ἐργάζεσθαι τὴν πόλιν ἀγαθὸν τοσοῦτον 21, 8. ἄξια μεγάλων ἀγαθῶν ἐργάζεσθαι τινα 21, 19. ἀρχὴν τῶν ἀγαθῶν ποιῆσθαι 28, 12. προκινδυνεύειν θέλειν πολίτου ἀγαθοῦ νομίζω 29, 4. ἐξετάζεσθαι τῶν ἀγαθῶν 29, 8. προθύμων καὶ ἀγαθῶν ἀνδρῶν ὑμῶν τυγχάνων 29, 9.=ἀγαθοί, nude, sine ἄνδρες *L.* 192, 38. παιδευθεῖτες ἐν τοῖς τῶν προγόνων ἀγαθοῖς 197, 10. ἀγαθὸς γεωργὸς ἦν ὁ πατὴρ 161, 5.=οἱ ἀγαθοί, sine ἄνδρες *Ly.* 153, 35. 157, 11. ἔπαινος μόνος ἀβλὸν τῶν κινδύνων τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσι 153, 36. ἀνδρῶν ἀγαθῶν πρὸς τὸν κίνδυνον 158, 10. τὸ θεῖον τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσιν εὐμενῶς ἔχει 159, 45.

ἀγάλλεσθαι] οἷς ὑπὸ πάντων δυσχεραίνεται, τούτοις τὴν διάνοιαν ἀγάλλεται. ob quæ aliis molestus, invisus, exosus est, ob ea in sinu gaudet, in interioribus animi recessibus lætatur, exsultat, sese effert 1489, 7.

ἄγαλμα] ἀγάλμασι χαλκοῖς καὶ λιθίνοις κεκοσμήκασι τὰ ἱερὰ *I.* 55, 16.

ἄγαμος ὢν τελευταῖ τὸν βίον 1086, 15.

ἄγαν præponitur interdum vocabulis ita, ut cum illis arcte copulandum, et duo istæc pro uno habenda et proferenda sint. ut in illo τούτους τῆς ἄγαν—κολακείας ἐπισχέσετε 1128, 16. tanquam ἄγαν sit præpositio, ut sunt illa Latinorum *præ* et *væ* (*vægrandis*) εἰ μὴ ταύτην τὴν ἄγαν ἐξουσίαν σχήσετε 428, 22.

ἀγανακτεῖν, de injuria sibi oblata in foro ad judicem queri. παρ' αὐτὰ τὰδικήματα μᾶλλον ἢ χρόνων ἐγγεγεννημένων ἀγανακτεῖν 966, ult. ἀγανακτεῖν τι pro ἐπὶ τινι. χαλεπῶς ἐφ' οἷς πέπονθα ἐνηνοχῶς, οὐχ ἥττον τοῦτ' ἀγανακτῆσαιμ' ἂν 1261, 25.=ἐφ' ᾧ δὴ καὶ δεινῶς ἀγανακτῶ *I.* 41, 5.=ἀγανακτεῖν ἂν εἰκότως μοι δοκῶ. si queror hac de re atque indignor, videor mihi sat graves ejus rei causas habere *A.* 126, 5.=ἀγανακτεῖν ἐπὶ τοῖς γεγεννημένοις *L.* 91, 5. τῷ πράγματι 97, 40. τῶν τειχῶν καθρηγμένων 143, 23. *TAYLOR.*

ἀγαπᾶν. a) amare, amplecti, magni facere. τούτους ἀγαπᾶ καὶ περὶ αὐτὸν ἔχει 23, 23. οὗτε τὰ Φιλίππου δῶρα καὶ ξενίαν ἡγάπησα 263, 7. ἀγαπᾶν τὴν πλεονεξίαν 662, 5. ὑπὸ τῶν θεῶν ἡγαπημένον φαίνεσθαι 1404, 4. ἡ μὲν οὖν προαίρεσις οὕτω καλὴ καὶ παρὰ

παῖσιν ἀνθρώποις ἡγαπημένη 1409, 7. b) in aliqua re, quamvis mala et aspernabili, vel detestabili etiam, tamen acquiescere, et sibi, ut in malis, congratulari adeo, quod vel hac, quamvis miserabili, fortuna liceat uti, neque deteriori loco sis. ἀγαπᾶν τοῖς πεπραγμένοις. acquiescere præsentibus, cum gaudio et delectatione, ut conditioni, neque meritæ, neque speratæ antea 13, 11. ἀγαπῶντες, ἐὰν μεταδιδῶσι θεωρικῶν ὑμῖν 37, 5. Ἀθηναῖοι τὰ ἐν τῇ θαλάττῃ χωρία ἀγαπῶσι παρὰ τοῦ Μακεδόνοιο λαμβάνοντες 78, 9. ἀγαπᾷ κατασκευάζουσα τὰς ὁδοὺς. satis habet, quod vias repareret 175, 3. ὑμεῖς ἀγαπᾶτε, ἂν τι αὐτοὶ μεταδιδῶσι, λαμβάνοντες 175, 19. ἐγὼ δὲ παραινέσαιμ' ἂν ὑμῖν—ἡ ἐλάττω φρονεῖν, καὶ τὰ ὑμέτερ' αὐτῶν ἀγαπᾶν πράττοντες 176, 8. satis habere, et congratulari vobis, quod rerum vestrarum satagere liceat. ὃν εἴ τις εἶα ᾔην, ἀγαπᾶν ἔδει 582, 3. οὐκ ἀγαπᾷ Βοιωτὸς τουτοισί. Bæotus his contentus non est 1002, 5. ἀγάπα, ὅτι σοι πόλις, οἰκία, πατὴρ γέγονε. *be thankful to heaven, that*—ὃς γὰρ ὡς ἀγαπῶντων τοῦθ' ὑμῶν, καὶ προσοφειλόντων χάριν αὐτῷ 650, 23. ubi alii οὐκ, alii μὴ præponunt, ambo male.=ἀγαπᾶν valde contentus esse præsenti malo, sibi que congratulari, quod non pejus sit *Æ.* 24, ult. λαλιᾶν ὑπερόριον ἀγαπᾶν, amplecti magno audientiae studio fabellas de rebus extraneis 34, 29. οὐκ ἀγαπῶσιν, ἐὰν τις μὴ παρ' αὐτοῖς ἀδικῇ 56, 34. ἀγαπᾶν τὴν τῶν ὀνομάτων σύνθεσιν 74, 1.=οὐκ ἀγαπᾷ satis non habet, neque contentus est haud merita et insperata felicitate, εἰ οὐ δώσει δίκην τῶν ἡμαρτημένων *I.* 49, 29. οὐκ ἀγαπᾷ τὰ ἐκείνων ἔχων, ἀλλὰ—73, 44.=ἀγαπᾶν τοῖς ὑπάρχουσιν ἀγαθοῖς *L.* 192, 26. τῇ σωτηρίᾳ 194, 40. ἀγαπήσειν με, εἰ τὸ σῶμα σώσω 121, 10. Ita στέργειν 913, 6. *TAYL.* ἀγαπῶμεν contenti simus atque congratulemur nobis ἂν ὁποσοῦνινοσοῦν πριάμενοι παρ' αὐτῶν ἀπέλθωμεν 165, 32. οὐκ ἀγαπᾷ satis non habet, non acquiescit, εἴ τις αὐτὸν οὐκ ἐὰ τούτων μετέχειν, ἀλλὰ καὶ—175, 17.=οὐ τὸ ἐν Σαλαμῖνι τρόπαιον ἀγαπήσαντες ἔστησαν [pro στήσαντες ἡγάπησαν] contenti non erant hoc, quod victoriae monumentum istud fixissent *Ly.* 157, 5.

ἀγαπητὸς cupide amplectendus, et tenaciter retinendus, ut si magnam et insperatam prosperitatem adeptus sis, cujus Deo gratias ingentes debeas. ἀγαπητὸν ἦν παρὰ τοῦ δήμου ἀρχῆς καὶ τιμῆς καὶ ἀγαθοῦ τινας μεταλαμβάνειν 36, pen. 175, 14. ἀγαπητὸν, εἰ, πάντων καλῶς ἔχόντων ἡμῖν, κρατοῦμεν τῶν ἐχθρῶν 730, 17. οἷς ἀγαπητὸν ἦν μὴ πάσχειν κακῶς αὐτοῖς 1234, 6. ἔστι δὲ ἀνθρωπον ὅτα ἀγαπητὸν τῆς αὐτοῦ διανοίας λόγον ὑπέχειν 1436, 6. ὁ ἀγαπητὸς erat cognomen Nicerati, filii Niciae 567, 24.=ἀγαπητὸν κακὸν malum necessarium, et pro re nata vel exoptabile *An.* 26, 14.

ἀγαπητῶς vix, ægre, in magni beneficii parte. ἀγαπητῶς ἐπιγράμματος ἐτύγχανον 491, 3. εἰτα τὴν εἰρήνην ἐποιήσασθε ἀγαπητῶς 409, 8. ἐπὶ τῷ τριταγωνιστεῖν ἀγαπητῶς παρατρεφόμενον.=ἀγαπητῶς ποιεῖσθαι εἰρήνην *Æ.* 38, 12.=δεινὸν ἦν ἀγαπητῶς ὀλίγω πρότερον σεσῶσμένους ἐφ' ἕτερον κίνδυνον ἰέναι *L.* 147, 18. *TAYL.* ἀγα-

πητῶς ὑφ' ὑμῶν σωθέντα. vix, ægre, ut causæ multum ei sit, cur sibi congratuletur 107, 16.

ἄγασθαι delectatione et admiratione alicujus rei, splendidæ, et præclaræ duci. τὶς γὰρ οὐκ ἂν εἰκότως ἀγάσαιο τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῆς ἀρετῆς 296, 4. 1395, 10. ἐξ ὧν καὶ μάλιστα νομίζω πάντας ἀγασθέντας με τιμῆσαι δημοσίᾳ 1472, 7.

ἄγγειον arca, cista lignea. ἐρίων ἄγγειον ἐν ἡ δύο 934, 25. = ἄγγεια ἀπόλοιτο L. 154, 38.

ἄγγέλλειν] ἐσπέρα γὰρ ἦν, ἥκε δ' ἄγγέλλων 284, 21.

ἄγγελος] ἀφικνεῖται πρὸς ὑμᾶς οὐκέτι δι' ἄγγέλων, ἀλλ' αὐτὸς Αἴ. 67, 14.

ἄγειν. agere, ducere, bajulare, apportare, movere, impellere, trahere, gubernare, tenere, educare, erudire, æquivalere certo modulo ponderis, aut valoris publici, etc. ἀδειαν] τοῦ μὴ πᾶσχειν αὐτοὶ πᾶσαν ἀδειαν ἤγετε. securi eratis 387, 17. αἰτίαν] τοῖς ἐπ' ἐκείνον ἄγουσι τὴν αἰτίαν τοῦ φόνου 548, 18. conf. ἐπάγειν. εἰρήνην] πεισθεὶς εἰρήνην ἄγειν 388, 11. δέδοικα μὴ λάθωμεν τὴν εἰρήνην ἐπὶ πολλῶν ἄγοντες 372, 2. ἡσυχίαν] ἄδικον καὶ ὑπουργὸν ἡσυχίαν ἄγειν 327, ult. θεωρίαν ἄγειν princeps sacræ legationis esse 552, 6. θιάσον] ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις τοὺς καλοὺς θιάσους ἄγων ἐπὶ τῶν ὁδῶν 313, 23. πόλεμον] κοινὸν ἐφ' ἡμᾶς πόλεμον ἀγάγασι 62, 3. πράγματα] οἱ μὲν ἐφ' ἡμᾶς ἤγον τὰ πράγματα, οἱ δ' ἐπὶ Φίλιππον. trahebant 125, 20. σχολὴν] ἡμῶν οἰκοὶ μενόντων, σχολὴν ἀγόντων 98, pen. φάλαγγα] οὐχὶ τῷ φάλαγγας ὑπλιτῶν ἄγειν 123, 26. χρήματα] πρὸς διακοσίας καὶ χιλίας καμῆλους, ἃς φασὶ τῷ βασιλεῖ τὰ χρήματα ἄγειν. bajulare, apportare, subvehere 185, 23. χρυσὸν] ὅτι χρυσὸν τῶν Μήδων εἰς Πελοπόννησον ἤγαγε 122, 2. cum eis. εὐεργεσίας εἰς ἀχαριστίαν καὶ προπηλακισμὸν ἄγειν 330, 14. εἰς δουλείαν 213, 27. εἰς ἔλεον καὶ φιλανθρωπίαν ἄγειν τοὺς δικάζοντας 793, 4. εἰς μέσον ἄγεις, ἐλέγχεις, δεικνύεις 959, 2. εἰς ὁμόνοϊαν τὴν πόλιν ἄγοντες 617, 27. εἰς τοὺς συκοφάντας 264, 6. εἰς τοὺς φράτορας, εἰς Ἀπόλλωνος τοῦ πατρῴου ἤγον, εἰς τὰλλα ἱερὰ 1315, 15. cum ἐπὶ. ἐπειδὴ τοῦτο τὸ πρᾶγμα, crimen cædis, πανταχῇ στρέψων, οὐχ οἷός τ' ἦν ἀγαγεῖν ἐπ' ἐμὲ in me conferre, contorquere 552, 14. ἤγαγεν ἐφ' αὐτὸν τὰδικήματα 704, 21. cum ὑπὸ. ἄγετε αὐτοὺς ὑπὸ τοὺς νόμους. revoke eos ad leges. cogite legum edicto parere et obnoxios esse 741, 18. ἤγαγον αὐτοὺς ὑπὸ τὴν ὑμετέραν ψῆφον. adduxi, pertraxi ad forum vestrum, vobis de iis judicandi poenasque sumendi facultatem dedi 1388, 13. φέρειν καὶ ἄγειν deprædari, depopulari, auferre, quæ ferri, abigere, quæ abigi possunt. ἀντὶ τοῦ τοὺς ληστὰς ὑμᾶς φέρειν καὶ ἄγειν ἐκ τῆς Εὐβοίας 304, 14. adducere, afferre, ut merces navi plaustrove. ἀχθέντα (scil. πρὸς αὐτὸν) κατ' ἐμπορίαν 1199, 18. medicum 1260, 6. ancillam ex alicujus ædibus et potestate per vim abducere 1358, 18. ire, ambulare, vadere. ἤγεν ἐπὶ τὰς τῶν πολιτῶν οἰκίας 608, 14. gubernare. ἄγοντες τὴν πόλιν ἐν ὁμονοίᾳ 617, 27. μὴδ' ὑφ' ἐνὸς τῶν σοῦ θρονούντων χεῖρον ἄγου παtere te agi, duci, gubernari, μηδὲ ἡττῶ, ἀλλ' ἐκείνους ἄγε ἐπὶ τὰ

σοὶ δοκοῦντα 1491, 2. tenere, servare, tueri. ἐλευθέραν ἤγε τὴν Ἑλλάδα 120, 17. educare, erudire, assuefacere. φαύλως ἡγμένοι 170, 18. movere, impellere. τοῖς ἔξωθεν λόγοις rebus a re præsente alienis ἡγμένοις 228, 11. de rebus libra examinatis, vel de numis, pondere, vel valore certo cuidam ponderis monetæve modulo æquivalentibus. χρυσίδες τέτταρες, ἄγουςα ἐκάστη μνᾶν 617, 20. acinaces Mardonii, ὅς ἤγε τριακοσίους δαρεικοὺς 741, 7. ὅσον ἦγον αἱ φιάλαι. quantum ponderabant, h. e. pro valore earum, si pondus pecunia currente compensaretur 1193, 21. = ἄγειν εἰς δουλείαν, rapere in servitutem Æ. 9, 26. εἰς ἀνάμνησιν ἀγαγεῖν τῶν κατηγορημένων 49, 33. ἄγειν ὑπὸ τὴν ψῆφον 56, 31. ἄγειν ἐπὶ τὸ βῆμα 61, 29. ἀγομένας γυναῖκας εἰς δουλείαν, direptas, in captivitatem abductas 76, 3. = τὴν ἑορτὴν ἡγομεν παρ' αὐτῶν I. 70, 26. εἰς τὰ Διονύσια εἰς ἀγρὸν ἦγεν ἡμᾶς 70, 25. εἰς τὰ ἱερὰ 77, 42. εἰς βασάνους τὰ πράγματα 108, 2. pro βαδίζειν, χαρεῖν. ambulare, vadere. ἐπὶ τὰ Νικοστράτου ἄξαντες. id est ὀρμησάντες 47, 20. pro ἐνεγκεῖν, nuncupare, edere, vel etiam, in medium adducere 54, 7. = ἑτερόν τινα εἰς αἰτίαν ἀγαγών A. 143, 13. = ἄγειν ἐπὶ ζεύγους εἰς τὸ Πρυτανεῖον. quod erat genus honoris, cui habebatur An. 7, 13. ἐπὶ τὸν βωμὸν 16, 32. σκοπὰς ἡγομεν ἐπὶ ῥητοῖς 26, 15. ἄγειν ἐπὶ τοὺς κινδύνους 27, 42. = ἄγειν γυναῖκα εἰς οἰκίαν L. 92, 17. ἡσυχίαν 98, 11. 99, 7. 108, 20. χρυσίον 154, 17. 18. TAYL. aureum vas, quoquo is, tecum habere, et pro tuo uti. ἀπὸ τοῦ τείχους ἦγον καὶ ἔφερον ὑμᾶς 160, 30. abducere in servitutem 167, 26. = ἄγειν οἶμαι τῶν θεῶν τινα τοῦτον ἐπ' αὐτὴν τὴν τιμωρίαν Ly. 159, 15. = ἄγειν τινὶ τὴν βοήθειαν D. 92, 37. ἄγειν εἰς ἀδοξίαν αἰσχροῦν 111, 7.

ἀγείρειν commendicare, mendicando cogere. ἀφ' ὧν ἀγείρει καὶ προσαιτεῖ 93, 17.

ἀγένειος πυρριχισταῖς ἐχορήγουν ἀγενεῖσις L. 162, 4.

ἀγίητος, quod non fuit, aut factum nunquam est. βασάνους ἐπ' αἰτίαις ἀγενήτοις Æ. 86, 1.

ἀγενής] ἀγεννὲς ὑμῶν οὐδὲν καταγινώσκω. haud arbitror a vobis proficisci posse dedecus ullum animi degeneris 563, ult. κίνα ἀγεννῆ καὶ φαῦλον ἐπὶ ποίμνια οὐδεὶς ἐπιστήσσει φυλάττειν 807, 3. = ἀγενεῖς διατριβὰς ἔχειν Æ. 48, 4.

ἀγενῶς ἀντιταχθῆναι πρὸς αὐτὸν 152, 10. languide, segniter, cunctanter.

τὰ ἀγῆμένα Dorice pro νενομισμένα 1072, 27. statuta, usu recepta, sancita.

ἀγήρατοι μῆνμαι L. 198, 8.

ἀγήρων εὐκλείαν καταλιπεῖν gloriam consenescere nesciam pone se relinquere 1399, 15. ἀγήρας τιμὰς κτησαμένους ἐπιδεῖν 1400, 18.

ἀγκύρα] ἀναγκαῖον ἦν ἐπ' ἀγκύρας ἀποσαλεύειν τὴν νύκτα μετεώρους 1213, 24. ad ancoram stare in salo. μηδ' ἐπὶ δυοῖν ἀγκύραιν ὀρμεῖν αὐτοὺς ἔατε 1295, ult. proverbium est, geminam ad ancoram stare; de iis usurpatum, qui ita sibi prospexerunt,

geminio nitentes praesidio, ut, utramvis in partem res cadat, salvi sint, freti altero praesidio, ubi alterum fefellerit.

ἀγκῶν cubitus. κροτεῖν αὐτὸν τοῖς ἀγκῶσιν ἤξiou ἀντὶ πτερύγων τὰς πλευρὰς 1259, 21.

ἀγλαὸς] ἀγλαὸν εἶδος Ly. 162, 39. ἄνθος τῆς ἡβης 163, 14.

ἀγνεία] μαινεῖν τὴν ἀγνείαν αὐτῶν A. 116, 11. 117, 26.

ἀγνεύειν castus, purus ab incestu et pollutione esse. οὐχὶ προεξημεῖνον ἡμερῶν ἀριθμὸν ἀγνεύειν, ἀλλὰ τὸν βίον ὅλον ἡγνευκένας τῶν τοιούτων ἐπιτηδευμάτων 618, 9. 758, 20. ἀγνεύω καὶ εἰμι καθαρὰ καὶ ἀγνή ἀπὸ τῶν ἄλλων τῶν μὴ καθαρευόντων, καὶ ἐπ' ἀνδρὸς συνουσίας 1371, 22.=lustrare, repurgare a piaculo, castum, pium, mundum reddere. ἀγνεύετε τὴν πόλιν A. 119, 11. ἀγνεύσει ἑαυτὸν 141, 34.=ἀγνεύοντες θύομεν L. 107, 39.

ἀγνοεῖν] a) nescire. ἀγνοοῦντα διδάσκειν 390, 8. ἑαυτοῦς. semet ipsos praerrogantia et fastu ignorare, haud meminisse, qui olim fuerint, ubi e mediocribus fortunis ad ampliores transissent. inolescere, superbire ex insolentia melioris fortunae, vel oblitos pristinorum sordium. ἐκ τοῦ δεσμοτηρίου προϊόντας τινὰς ἀγνοεῖν ἑαυτοῦς 151, 7. μᾶλλον γὰρ ἂν ἡγησαίμην ἓνα ὄντα ἐμπαυτὸν ἀγνοεῖν τὰ κράτιστα, ἢ ὑμᾶς πάντας 1451, 21. πᾶν ἂν ἀγνοήσεαι. plane tardus et stipes sis 958, 2. τὴν πόλιν mores civitatis haud tenere 413, 11. τὸν ἐκάστου καιρὸν οὐ παρέθεντα, οὐδὲ ἀγνοθέντα, οὐδὲ προδοθέντα 326, 4. b) errare, labi, peccare, delinquere, inscitia rerum, festinatione, temeritate. πρᾶγμα ἔπαθε τοιοῦτον, ὅλον οὐχ ὅτι στρατηγὸς ἡγνόησεν ἂν τις εἶναι φάσκων, ἀλλ' οὐδ' ὁ τυχὼν ἄνθρωπος 671, 10. διορθοῦσθαι ἀγνοούμενα 1463, 18. τὸν ἐπ' εὐνοίᾳ περὶ ὧν ἂν ἀγνοῖτε ἐπιτιμήσοντα 1470, 3. ὅσα τοῖς ὑφ' ὑμῶν ἀγνοηθείσιν ὑπηρετοῦντές τινες ἐποιοῦν 1473, pen.=peccare per imprudentiam AE. 65, 35.=peccare, delinquere. μὴ λαν οὕτως αἰσχροῦς ἀγνοθέντα προσχήματα ἔχειν I. 106, 17. criminationes tam turpium flagitiorum.=peccare, labi, πλῆον ἀγνοεῖν ἐστὶ νύκτωρ, ἢ μεθ' ἡμέραν. A. 134, 30.=peccare, per errorem labi An. 29, 38.

ἀγνοια, inscitia, ignoratio, imprudentia, temeritas, furor. ἐν τοιαύτῃ ἐτι—ἀγνοία τοῦ συνισταμένου καὶ φουμένου κακοῦ. ubi ἐτι—ἀγνοια pro uno vocabulo haberi potest. cum tanta adhuc esset ignoratio mali. ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἀγνοίας, ἀφ' ἧσπερ πολλὰ προέσθε τῶν κοινῶν 271, 24.=τῆς αὐτῆς ἀγνοίας ὑπεύθυνος εἰ τοῖς πολλοῖς 293, pen. τὴν ἀπειρίαν τὴν ἡμετέραν καὶ τὴν ἐξ ἀνάγκης ἀγνοίαν τῶν πεπραγμένων 986, 16. τοσαύτη τις ἀγνοια παρ' ὑμῖν ἐστὶ 1261, 27. ἀγνοίας μεμιγμένης κακία 1394, 11. ἐπιτιμᾶν ὑμῖν πειρωμένων τῇ κατ' ἐμὲ ἀγνοίᾳ, ob errorem, vel delictum, furemve in me admissum 1472, 4. ἀναίρει τὴν ὑπὲρ τῆς ἀγνοίας σκῆψιν 1476, 19.

ἀγνός. v. ἀγνεύειν.

ἀγνωμονεῖν 249, ult.

ἀγνωμόνως ἔχειν 25, 18.

ἀγνωμοσύνη tarditas, caecitas mentis, stupidity, et scævitas morum, coarseness, clownishness 179, 20. 311, 7. σὺ δ' εἰς

τοῦθ' ἦκεις ἀγνωμοσύνης 958, 23. 1395, 1. 1469, 9. = ἀγνωμοσύνη τῆς πόλεως *Æ.* 75, 24. = ἀγνωμοσύνη τύχης *De.* 179, 25.

ἀγνώμων, tardus, fatuus, inconsultus, scævus, importunus. οὐδὲνα οὐδ' οὕτως ἀγνώμονα, οὐδ' ἄτοπον ὁρῶ 143, 26. ἴν' εἰδῆς σαυτὸν ἀγνώμονα καὶ συκοφάντην ὄντα, καὶ μιὰρὸν 322, 6. ἀγνώμονας καὶ πικροὺς ἡμᾶς κατεσκεύασε 1261, 23. τῆς ἀναγκαίας μὲν, ἀγνώματος δὲ τύχης 1468, 15. πάντων ἀγνωμονέστατον ἐστὶν 1477, 25. μὴδ' εἰς ἃ καὶ τοῖς ἀγνώμοσι τὸν ἄλλον χρόνον. ἔτοιμοι ἦτε 1479, 24. = ἀγνώμων, brutus, ratione cassus. τὰ ἄφωνα καὶ ἀγνώμονα, ut saxa, ligna, enses *Æ.* 88, 37. = ἀγνωμονέστατος *Ly.* 154, 40.

ἀγνῶς ignotus. οὔτε ἀγνώτες ὑμῖν, οὔτ' ἐπὶ τὸ χεῖρον γιγνώσκόμενοι 851, 27. ἀγνώτες ἦσαν ὅποιοι τινες εἰσίν. haud constabat, quinam eorum animi, qui mores essent futuri 990, 20. 1140, 7. εἰ τίνα ξένον ἀγνῶτα πλούσιον λάβοι ἔραστήν 1359, 4. μὴδ' ἔστω τῶν ἀγνῶτων εἶναι κρεῖττον, ἢ τὰ συμφέροντα ὑμῖν πολιτευόμενον γιγνώσκεισθαι 1481, 1. = *L.* 103, 36. πιστεύειν ἀεὶ μᾶλλον τοῖς ἀγνῶσι τῶν γνωρίμων 105, 41. ἀγνῶτας ἐὰν κολάζητε, οὐδεὶς ἔσται τῶν ἄλλων βελτίων 140, 34. = ἀγνῶς ἄνθρωπος *Ly.* 149, 26. = *D.* 104, 20.

ἀγνωσία, cœcitas mentis salutaria consilia aut non cernentis, aut aspernantis. παρ' ὅλον τὸν βίον τῆς ἐαυτῶν ἀγνασίας ὑπομνήματα ἔχουσιν 1412, 8.

ἀγορά forum; quo vocabulo comprehenduntur et locus, quo res venales veneunt, et tempus præsertim per stata intervalla recurrens solennis negotiationis, et judicia, quæ in foro agitantur, et denique negotiatio, seu rerum, mercium, numorum commutationes. ἀγορὰς καρποῦσθαι, vectigalia e foris et nundinis percipere 15, 20. νῦν δὲ ἅπαντα ὥσπερ ἐξ ἀγορᾶς ἐκπέπραται 121, 5. τὸ τῶν ἀνίων πλῆθος ὁρῶντες καὶ τὴν εὐτηρίαν τὴν κατὰ τὴν ἀγορὰν 144, 12. σκηναὶ αἱ κατὰ τὴν ἀγορὰν. *portable stalls, booths or shops*, tabernæ institorum in foro 284, 24. κατὰ τὴν ἀγορὰν περιέρχομαι 332, 8. ἀγορὰ καὶ ἐφορία (vel etiam sine copula, ἀγορὰ ἐφορία) locus in limite duarum terrarum, ubi finitimi statibus temporum vicibus inter se coibant, mercesque permutabant 632, 26. οἱ μὴ καθαρὰς τὰς χεῖρας ἔχοντες εἰσιόντες εἰς τὴν ἀγορὰν ἀδικοῦσιν 719, 24. ἐργάζεσθαι οὐκ ἔξεστι ξένῳ ἐν τῇ ἀγορᾷ 1308, 9.

b) judicia, tribunalia, actiones causarum forensium. περίτρημμα ἀγορᾶς 269, 19. ἐν τῇ τῶν ἀρχόντων ἀγορᾷ 1091, 17. c) negotiatio, emtio et venditio, πηλίνους στρατηγούς εἰς τὴν ἀγορὰν πλάττειν. *for sale* 47, 14. παρὰ τὰ ψηφίσματα τὰ περὶ τῆς ἀγορᾶς. præter id, quod jus et fas est in emendo vendendoque, adversus jura mercimoniorum 1308, 1. = μὴδ' ἐντὸς τῶν τῆς ἀγορᾶς περιρραντηρίων πορεύεσθαι *Æ.* 4, 2. γυμνὸς ἔρχεται εἰς τὴν ἀγορὰν 9, 14. λεπτὰ ἔργα εἰς τὴν ἀγορὰν ἐκφέρουσιν γυναῖκα 14, 3. ἐμβάλλεσθαι (pro ἐμβάλλειν) εἰς τὴν ἀγορὰν 23, 31. οὐ καθαρὸς ὦν τὰς χεῖρας εἰς τὴν ἀγορὰν ἐμβάλλεις 48, 3. δεήσεις κατὰ τὴν ἀγορὰν, preces, quibus judicum animi corrumpuntur, occupantur, et a vero deflectuntur 53, 2. ἀγορὰν ποιεῖν τῶν φυλῶν, concionem

tribuum 57, 37. ἀγορᾶς ἦτα, damnum in emendo et vendendo et exercitatione commercii universa. ἦτταν αὐτοῖς εἶναι πολέμου, καὶ δικῶν καὶ ἀγορῶν 69, 16. περιρραντηρίων ἔξω τῆς ἀγορᾶς ἐξείγει 79, 2. περιέρχονται τὴν ἀγορὰν ἀληθεῖς κατ' ἀλλήλων ἔχοντες δόξας 84, 27. = οὐδ' εἰς τὴν ἀγορὰν ἐξήϊτε An. 20, 38. = ἡ εἰς τὴν ἀγορὰν βαδίζουσα θεράπεινα L. 92, 27. 93, 13. ἐγγὺς οἰκῶν τῆς ἀγορᾶς 157, 4. = περιορᾶν εἰς τὴν ἀγορὰν ἐμβάλλοντα Ly. 148, 23.

ἀγοράζειν emere. πόρνας ἠγόραζε καὶ ἰχθὺς περιῶν 412, 23. ἐξὸν αὐτῇ βελτίω (scil. παιδα) πρίασθαι τῆς ἰσῆς τιμῆς, τοῦτον ἠγόρασε 563, 7. etiam in medio usurpatur. ἵνα τὰ ἐπιτήδεια ἀγοράσωνται. sibi emerent, quibus ipsi uterentur, fruerentur 1223, 20. αὐτῇ τῇ ἀνθρώπῳ ἠγοράσθη, emta fuisset 1360, 8. = τοῦ τὰ ἀγοράσματα τῇ Ὀλυμπιάδι ἀγοράζοντος, ementis, quæ Olympias emi Athenis sibi vult, et mandat emenda per epistolas Æ. 85, 37.

ἀγοραῖα τεκμήρια, e foro et triviis collecta Æ. 17, 36.

ἀγορανόμος; ædilis, iudex et arbiter pacis et boni ordinis in foro, moderator pretii annonarii et qui provideret, ut alimenta neque deessent, et tolerabili venirent 735, 10. = L. 165, 34.

ἀγόρασμα merx emta. ἐνθῆσθαι τὰγόρασματα τῶν ἡμῶν χρημάτων. importare, imponere navi merces emtas numis a me creditis 909, 27. 916, 26. = τοῦ τὰ ἀγοράσματα τῇ Ὀλυμπιάδι ἀγοράζοντος Æ. 85, 37.

ἀγορεύειν. verba facere, simpliciter ad quemcunque, deinde inprimis pro concione ad plebem. ἂν τις ἀγορεύῃ τινὰ κακῶς τὰ ψευδῇ. si quis alium probris, iisque ementitis, prosciderit 635, pen. τὶς ἀγορεύειν βούλεται. hæc erat formula, qua præco concionaturos citabat atque ad dicendum invitabat 285, 6. ὡς ἀγορεύει ἐν τῷ ἄξονι, ut legislator in Axone edicit 629, 21. = λοιδορῆσθαι et κακῶς ἀγορεύειν differunt; illud est præsentem objur-gare, hoc absenti obtrectare Æ. 5, 33. τὸ κάλλιστον καὶ σωφρονέστατον κήρυγμα τῶν ἐν τῇ πόλει σεσίγηται, τὶς ἀγορεύειν βούλεται 54, 14. = ἐγὼ τὸν νόμον ὀρθῶς ἀγορεύειν φημι A. 123, 16. = ἀγορεύειν et ἀπαγορεύειν de lege passim. το ἐνjoin. διαρρήδην ἀγορεύοντα, expressedly setting forth L. 115, 6. TAYL. ἀγορεύοντος τοῦ νόμου διαρρήδην 115, 6.

Ἀγραιλος filia Cecropis, cujus in fano ephebi recens in albo scripti, et a patria armati, jurabant, se pro ea dimicantes mortem, si necesse sit, oppetituros. τὸν ἐν τῷ τῆς Ἀγραιλου τῶν ἐφῆβων ὄρκον ἀναγινώσκων 438, 28.

ἀγραφίου γραφὴ quæ fuerit, ipse orator p. 1338, 19. his verbis exponit. erat actio in eos, οἵτινες ἂν, ἐγγραφεῖτες (scil. in tabulas ærariorum) καὶ μὴ ἐκτίσαντες τῇ πόλει τὸ ὄφλημα, ἐξαλειφθῶσι.

ἀγραφο] ἡ φύσις αὐτῇ τοῖς ἀγράφοις νόμοις καὶ τοῖς ἀνθρώπινους ἥθεσι διώρικεν 317, 23. ἀγραφα νόμιμα 643, 18. = ἀγραφος νόμος, lex, quæ cum olim ante tyrannos obtinuisset, postmodum restaurata non fuit, sed tacite abrogata; interea tamen in traditione hominum atque memoria versaretur An. 11, 45. = ἀγραφο νόμοι, καθ' οὓς Εὐμολπίδαι ἐξηγοῦνται L. 104, 8.

ἄγριος] τὸ τῆς διανοίας ἄγριον καὶ πικρὸν ἐνταῦθα δηλοῖ 1122, 23. = ἄγριοι ἄνδρες, homines porcini, projectæ impuritatis, corruptores corporum juvenilium infames Æ. 8, 10. ὅς ἄγρίους κυνηγετῶν 90, 7.

ἀγριότης] τὰς ἐν ταῖς ψυχαῖς ἀγριότητας αἱ τῶν νομοθετῶν διάνοιαι ἐξορίζουσιν 808, 15.

ἀγρίως ἀποδέχισθαι L. 168, 41.

ἀγρός] Διονύσια κατ' ἀγρὸν Æ. 22, 26. σκευαγωγῶν ἐκ τῶν ἀγρῶν 46, 28. 65, 9. = ἐπὶ τοσούτοις ἀγροῖς καὶ κτήμασιν I. 55, 24. εἰς ἀγρὸν αἰεὶ ἦγεν ἡμᾶς 70, 25. = παιδας καὶ γυναῖκας ἐκ τῶν ἀγρῶν εἰς τὰ τεῖχη κατακομίζειν Ly. 149, 41. πίονας ἀγροὺς 162, 33. ἀγυιάς κνισσᾶν 530, pen. 1072, 21. εὐρυχώρους κατ' ἀγυιάς 531, 4.

ἀγυιὺς Ἀπόλλων 531, 9. 1072, 20.

ἄγχειν collum obtorquere, fauces elidere, nodo brachii, aut compressu pugni, gulam alteri coarctare. ἀμυνᾶς ἐν τῷ τραχήλῳ εἶχεν ἀγχομένη 1157, 5. ἄγχοντες καὶ τύπτοντες τὴν γραῦν 1157, 8. translate, de conscientia scelerum. ἄγχει, σιωπᾶν ποιεῖ. quod posterius est explicatio prioris 406, 5.

ἀγχιστεία cognatio, consanguinitas, et jus inde exsistens successione in bona cognatorum defunctorum. ὁμολογεῖτο γὰρ παρὰ πάντων τῆς γυναικὸς εἶναι ἡ κληρονομία κατὰ τὴν ἀγχιστείαν 1051, 11. μέχρις ὧν ὁ νόμος κελεύει τὴν ἀγχιστείαν εἶναι 1058, 13. νόθῳ δὲ, μὴδὲ νόθῳ, μὴ ἀγχιστείαν εἶναι, μήτε ἱερῶν, μήτε ὀσίων neque jus eadem sacra, eademque jura civilia cum illis communia habendi et usurpandi 1067, 13. = I. 35, 17. νόθῳ, μὴδὲ νόθῳ ἀγχιστείαν εἶναι, μήθ' ἱερῶν, μήθ' ὀσίων 61, 6. τὴν ἀγχιστείαν ὁ νόμος τοῖς ἄρρεσι προτέροις τῶν θηλειῶν ἀποδέδωκε 65, 26. jus in bona et jura defunctorum ex titulo consanguinitatis succedendi. ἐτέρων ταῖς ἀγχιστεταῖς προτέρων τῆς γυναικὸς αὐτοῦ ὄντων 68, 7. ἀνεπίδικον παρειληφότες τὴν ἀγχιστείαν ἐκ γένους 72, 34. 83, 8. 25, 85, 25.

ἀγχιστεύειν τινί I. 84, 28.

ἀγχόνῃ τοῦτ' ἄρ' ἦν καὶ λύπη τούτῳ. hoc eum, ut facile est estimatu, ad restim adigebat Æ. 33, 18.

ἀγώγιμος est is, quem jus et fas est, e vestigio, ubi reperiatur, a quocunque, qui velit, actore in judicium, ad undecim viros, in servitutem, quoquo velit, obtorto collo agi, rapi 624, 12. 1249, 27. de contentione inter Salmasium et Heraldum super hoc vocabulo oborta v. Taylori præfat. ad orat. in Aristocratem. b) τὰ ἀγώγιμα sunt merces, quæ plaustris navibusve huc illuc agitantur, vectantur. οὐδὲν ἄλλο ἀγώγιμον ἐν τῷ πλοίῳ εἶναι. vectabile 929, 17. 1290, 11. 22.

ἀγὼν est certamen, aut discrimen, quodcunque, capitis, fortunarum, gymnicum, scenicum, forensæ, bellicum, labor et contentio quæcunque. τὸν τῶν πολιτευομένων βίον φιλαίτιον καὶ σφαλερὸν καὶ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀγῶνων καὶ κακῶν μιστὸν 150, 9. τοῖς μὲν ἄλλοις ἀνθρώποις εἰς ἀγῶν ἐστὶν ὁ πρὸς τοὺς προδῆλους ἔχθρους

199, 24. τῶν ἀγώνων, οὓς ὑμεῖς περὶ τῆς ψυχῆς ἀγωνίζεσθε 314, 15. ἀγῶνος ἄξια οὐκ ἂν ὑμῖν φανείη. digna forte minus videantur, ob quæ jure certetur 519, 22. ἀγῶνες (gymnici) οἱ κατὰ τὴν Ἑλλάδα κοινοὶ πᾶσιν εἰσι 633, 6. προεδρίαν ἐν τοῖς ἀγῶσι (gymnicis, sed præcipue scenicis) διδόναι 256, 7. δοκοῦσί μοι ἅπαντες οἱ παρ' ὑμῖν ἀγῶνες (forenses) οὐχ ἥττον τῶν καιρῶν, ἢ τῶν πραγμάτων, εἶναι. judicia vestra de rebus in foris vestris agitatibus non veritas rerum ipsarum, argumentorumque evidentia magis, quam temporum, quibus causæ quæque agitantur, rationes gubernare videntur 342, 7. εἰς Ἀρείον πάγον ἐμοὶ ἀγῶνα κατεσκεύασαν, accusarunt me apud senatum Areopagiticum, de falso crimine et a se conficto 1025, 10. ἕως ἂν οἱ ἀγῶνες γένωνται, donec causæ controversæ disceptatæ fuissent 1173, 10. τοὺς ἀγῶνας κρίνετε πρὸς τὰς ἀποδείξεις causas dijudicatis pro argumentis. h. e. ut litigantium quisque, aut certiora, aut infirmiora pro causa sua argumenta affert, ita vos aut secundum, aut adversus eum datis sententiam 1467, 14. εἰς δ' ἀγῶνα (Martis aleam, prælium decretorium) ἐκείνος ἄμεινον ἡμῶν ἤσκηται 124, 15. τὸν μὲν πόλεμον χαλεπὸν, τὸν δ' ἀγῶνα τὸν ἐκ τοῦ πολέμου ῥᾶδιον bellum ipsum esse molestum, h. e. contributiones pecuniarias, absentias domo, stationes castrenses, itinera aliasque, quas infinitas numero molestias bellum, præsertim diuturnum, secum affert. ipsam autem pugnam, quæ sortem belli decernit, alterutram in partem victoriam inclinans, esse citam et exsecutu facilem 180, 14. τοὺς ἀγῶνας ἅπαντας οὐδενὸς οὕτω δεομένους, ὥς ἀνδρῶν ἀγαθῶν 180, 18. ἦνίκα γὰρ ὁ ἀγὼν ἔλθῃ τοῦ πολέμου 1396, 23. τὸν δὲ ὑπὲρ τοῦ μὴ γενέσθαι ταῦτα ἀγῶνα ἕτεροι χωρὶς ἡμῶν ἦσαν πεποιημένοι contendent intercedere, quominus ista fierent 295, 13. ἐν τῷ μεγίστῳ ἀγῶνι περὶ τοῦ σώματος καθίστηκα in summum deveni discrimen capitis, seu libertatis, ne amissa ingenuitate pro mancipio venirem 1188, 4. προσδόκα ἐμὲ ἐτοίμως ἐν ἀγῶνι γενήσεσθαι τῆς σῆς δοκιμασίας. persuasum tibi habe, me scrutinio tuo libenter interfuturum esse, quo spectem, quem exitum id sit sortiturum 1417, 10. = ἐπὶ τοῖς δημοσίοις ἀγῶσι *Æ.* I, 10. προδιδόναί τὸν ἀγῶνα. causæ prosecutionem, per prævaricationem, omittere, quod pecunia esset corruptus 16, 19. πρᾶσιν ἀγῶνος ποιείσθαι, vendere causam, prævaricari 16, 22. διασύρων τὴν ὅλην ἔνστασιν τοῦ ἀγῶνος 18, 35. μεταλλάττειν τὸν ἀγῶνα, convertere causam in contrarium 24, 38. παραδέχεσθαι εἰς τοὺς ἀγῶνας ἔθος ἀδικώτατον 25, 24. ἀναγορεύεσθαι ἐν τοῖς ἀγῶσι. victor aut coronandus renunciari 55, 14. καταχαρίζεσθαι τὸν ἀγῶνα 61, 8. ἐπασχεῖν εἰς τὰ Παναθηναῖα, ἢ εἰς ἄλλον τινὰ τῶν στεφανιτῶν ἀγῶνων 79, 24. 26. γυμνικοὶ ἀγῶνες 83, 22. ἀτίμητος ἀγὼν, causa, cui æstimatio nulla a legibus præscripta est 84, 7. = στάσεως γενομένης καὶ ἀγῶνος *I.* 51, 5. διαμαρτάνειν τοῦ ἀγῶνος 61, 26. εἰ περὶ μικρῶν ἡμῖν τὸν ἀγῶνα κατεσκεύακε 74, 4. εἰς ἀγῶνας καθίστασθαι 69, 10. τὸν ἀγῶνα εἰσιέναι μέλλοντες περὶ τοῦ κλήρου 85, 40. = *A.* 116, 4. 125, 21. ἐν ἀγῶνι καὶ κινδύνῳ μεγάλῳ

καταστήσαι. in certamen forense, et sic per id in magnum discrimen conjicere 136, 25. δύο ἐξ ἑνὸς ἀγῶνος γεγενησθον 139, 28. οἱ πολλοὶ ἀγῶνες τῇ ἀληθείᾳ σύμμαχοι, τῇ δὲ διαβολῇ πολέμιοι 139, 34. = Παναθηναίων ἀγῶνι An. 4, 43. ὁ ἀγῶν ἐν τῷ σώματι τῷ ἡμῶ καθίστηκεν 14, 16. συμπαρασκευάζειν τὸν ἀγῶνα 17, 16. ἀγῶν στεφανηφόρος 29, 11. οὐ γὰρ ἐκ τῶν ἀγώνων, ἀλλ' ἐκ τῶν ἐπιτηδεύματων ἔκρινον αὐτὸν 33, 28. = ἀγῶνες ἐπ' αὐτοῖς τίθενται βράμης καὶ σοφίας καὶ πλούτου L. 198, 10. οἱ τὸν ἀγῶνα τιθέντες (certamen forense puta) 144, 26. τόνδε τὸν ἀγῶνα (Olympicum) πρῶτος συνέγειρε 911, 3. ἀγῶνα σωμαμάτων ἐποίησε 911. pen. = τοὺς στεφανίτας ἀγῶνας νικᾶν Ly. 154, 22. ἔφημον τὸν ἀγῶνα ἔαν 164, 28. ἀποδέδωκα τὸν ἀγῶνα ὀρθῶς καὶ δικαίως 169, 8. = πῶς τοῦτον τὸν ἀγῶνα δικάσετε D. 96, 6. ἀγῶνα ἀπολογούμενος ὑπὲρ ἡμαυτοῦ 96, 22. τὸν ἀγῶνα ἀσφαλῆ αὐτῷ νομίζειν 105, 14.

ἀγωνία. trepidatio, formido de futurorum eventu. οὕτω δ' ἦν Φίλιππος ἐν φόβῳ καὶ πολλῇ ἀγωνίᾳ 236, 19. b) contentio. ἀπασαν ὄροντο δεῖν ἀγωνίαν ἔκτιναι, nihil sibi ad contentionem esse reliquum faciendum 1398, 20. c) idem quod ἀγών. ταύτην τὴν ἀγωνίαν ὡς καλὴν προσείλου. quam præclarum et splendidum hoc sit genus certaminis, in quo tu tibi delegisti, ut elaborares 1408, 6.

ἀγωνίαν] ὁ δὲ ἀγωνιῶ καὶ ἀγανακτῶ L. 175, 9.

ἀγωνίζεσθαι in discrimine versari, certare, de spiritu, de capite, de fortunis, de tuendo statu civili, de crimine aliquo purgando, de approbanda arte sua ejusque victoria potiunda. itaque usurpatur de histrionibus in fabulis scenicis partes agentibus, item de accusatore reove causam agente, nec non de re in quæstionem atque disceptationem veniente. Μόλων (histrion) ἡγωνίζετο 418, 5. ἃ μὲν (scil. δράματα σκηνικά) πολλάκις ἡγωνίσω 420, 4. οὐκ ἐπὶ τῶν καιρῶν μελετᾶν, ἀλλ' ἀκριβῶς ἀγωνίζεσθαι ἐπιστασθαι 1414, 12. opera danda est, ut quo tempore partes urbis nostræ recitandæ et agendæ veniunt, non tum demum eas memoriæ infigere atque exercitationis usum aliquem frequentatione repetitionis arripere contendamus, sed ut memori ter eas teneamus, atque voce et actione repræsentare promte et cum artificio sciamus. τῇ τάξει (rerum puta in orationibus forensibus tractandarum) καὶ τῇ ἀπολογίᾳ, ὡς βούλεται τῶν ἀγωνιζομένων ἕκαστος, οὕτω χρῆσθαι 226, 12. ἀναγκάζετε αὐτὸν, ὑπὲρ ὧν ἀγωνίζεται, περὶ τούτων καὶ ἀπολογεῖσθαι 407, 27. ἀγωνίζεται καὶ κριθήσεται τὸ πρᾶγμα τοῦτο 516, 19. ὁ νῦν ἀγωνιζόμενος νόμος lex nunc in controversiam adducta, de qua certatur, sitne probanda, an repudianda 709, 7. γραφὴν ἀγωνίζεσθαι παρανόμως 653, 25. ἀτίμητον ἀγωνίσηται δέκα μνῶν δίκην 543, 17. ὅτε ἡγωνίζετο τὴν προτέραν ἔνδειξιν 806, 14. ἔως ἂν τῶν ψευδομαρτυριῶν (scil. δίκην) ἀγωνίσωνται 741, 20. πρὸς τὴν κατ' ἐκείνων αἰτίαν—ἀγωνιζόμεθα certandum nobis est non adversus verum aliquod crimen nobis incusatum, sed adversus invidiam ab illis falsis, subdititiis civibus creatam 1299, 21. ὥστε νυνὶ περὶ τούτων ἡμῖν (id est πρὸς

199, 24. τῶν ἀγώνων, οὓς ὑμεῖς περὶ τῆς ψυχῆς ἀγωνίζεσθε 314, 15. ἀγῶνος ἄξια οὐκ ἂν ὑμῖν φανεῖν. digna forte minus videantur, ob quæ jure certetur 519, 22. ἀγῶνες (gymnici) οἱ κατὰ τὴν Ἑλλάδα κοινὸι πᾶσιν εἰσι 633, 6. προεδρίαν ἐν τοῖς ἀγῶσι (gymnicis, sed præcipue scenicis) διδόναι 256, 7. δοκοῦσί μοι ἅπαντες οἱ παρ' ὑμῖν ἀγῶνες (forenses) οὐχ ἥττον τῶν καιρῶν, ἢ τῶν πραγμάτων, εἶναι. judicia vestra de rebus in foris vestris agitatibus non veritas rerum ipsarum, argumentorumque evidentia magis, quam temporum, quibus causæ quæque agitantur, rationes gubernare videntur 342, 7. εἰς Ἀρεῖον πᾶγον ἐμοὶ ἀγῶνα κατεσκεύασαν, accusarunt me apud senatum Areopagiticum, de falso crimine et a se conficto 1025, 10. ἕως ἂν οἱ ἀγῶνες γένωνται, donec causæ controversæ disceptatæ fuissent 1173, 10. τοὺς ἀγῶνας κρίνετε πρὸς τὰς ἀποδείξεις, causas dijudicatis pro argumentis. h. e. ut litigantium quisque, aut certiora, aut infirmiora pro causa sua argumenta affert, ita vos aut secundum, aut adversus eum datis sententiam 1467, 14. εἰς δ' ἀγῶνα (Martis aleam, prælium decretorium) ἐκείνος ἄμεινον ἡμῶν ἤσκηται 124, 15. τὸν μὲν πόλεμον χαλεπὸν, τὸν δ' ἀγῶνα τὸν ἐκ τοῦ πολέμου βᾶδιον bellum ipsum esse molestum, h. e. contributiones pecuniarias, absentias domo, stationes castrenses, itinera aliasque, quas infinitas numero molestias bellum, præsertim diuturnum, secum affert. ipsam autem pugnam, quæ sortem belli decernit, alterutram in partem victoriam inclinans, esse citam et exsecutu facilem 180, 14. τοὺς ἀγῶνας ἅπαντας οὐδενὸς οὕτω δεομένους, ὥς ἀνδρῶν ἀγαθῶν 180, 18. ἦνίκα γὰρ ὁ ἀγὼν ἔλθῃ τοῦ πολέμου 1396, 23. τὸν δὲ ὑπὲρ τοῦ μὴ γενέσθαι ταῦτα ἀγῶνα ἕτεροι χωρὶς ἡμῶν ἦσαν πεποιτημένοι contederant intercedere, quominus ista fierent 295, 13. ἐν τῷ μεγίστῳ ἀγῶνι περὶ τοῦ σώματος καθίστηκα in summum deveni discrimen capitis, seu libertatis, ne amissa ingenuitate pro mancipio venirem 1188, 4. προσδόκα ἐμὲ ἐτοίμως ἐν ἀγῶνι γενήσεσθαι τῆς σῆς δοκιμασίας. persuasum tibi habe, me scrutinio tuo libenter interfuturum esse, quo spectem, quem exitum id sit sortitutum 1417, 10. = ἐπὶ τοῖς δημοσίοις ἀγῶσι Αἷ. Ι, 10. προδιδόναι τὸν ἀγῶνα. causæ prosecutionem, per prævaricationem, omittere, quod pecunia esset corruptus 16, 19. πρᾶσιν ἀγῶνος ποιεῖσθαι, vendere causam, prævaricari 16, 22. διασύρων τὴν ὅλην ἔνστασιν τοῦ ἀγῶνος 18, 35. μεταλλάττειν τὸν ἀγῶνα, convertere causam in contrarium 24, 38. παραδέχεσθαι εἰς τοὺς ἀγῶνας ἔθος ἀδικώτατον 25, 24. ἀναγορεύεσθαι ἐν τοῖς ἀγῶσι. victor aut coronandus renunciari 55, 14. καταχαρίζεσθαι τὸν ἀγῶνα 61, 8. ἐπασκεῖν εἰς τὰ Παναθηναῖα, ἢ εἰς ἄλλον τινὰ τῶν στεφανιτῶν ἀγῶνων 79, 24. 26. γυμνικοὶ ἀγῶνες 83, 22. ἀτίμητος ἀγὼν, causa, cui æstimatio nulla a legibus præscripta est 84, 7. = στάσεως γενομένης καὶ ἀγῶνος Ι. 51, 5. διαμαρτάνειν τοῦ ἀγῶνος 61, 26. εἰ περὶ μικρῶν ἡμῖν τὸν ἀγῶνα κατεσκεύακε 74, 4. εἰς ἀγῶνας καθίστασθαι 69, 10. τὸν ἀγῶνα εἰσιέναι μέλλοντες περὶ τοῦ κλήρου 85, 40. = Α. 116, 4. 125, 21. ἐν ἀγῶνι καὶ κινδύνῳ μεγάλῳ

καταστήσαι. in certamen forense, et sic per id in magnum discrimen conjicere 136, 25. δύο ἐξ ἐνδὸς ἀγώνος γεγνησθον 139, 28. οἱ πολλοὶ ἀγῶνες τῇ ἀληθείᾳ σύμμαχοι, τῇ δὲ διαβολῇ πολέμιοι 139, 34. = Παναθηναίων ἀγῶνι An. 4, 43. ὁ ἀγὼν ἐν τῷ σώματι τῷ ἡμῶν καθίστηκεν 14, 16. συμπαρασκευάζειν τὸν ἀγῶνα 17, 16. ἀγὼν στεφανηφόρος 29, 11. οὐ γὰρ ἐκ τῶν ἀγώνων, ἀλλ' ἐκ τῶν ἐπιτηδευμάτων ἔκρινον αὐτὸν 33, 28. = ἀγῶνες ἐπ' αὐτοῖς τίθενται βώμης καὶ σοφίας καὶ πλούτου L. 198, 10. οἱ τὸν ἀγῶνα τιθέντες (certamen forense puta) 144, 26. τόνδε τὸν ἀγῶνα (Olympicum) πρῶτος συνέγειρε 911, 3. ἀγῶνα σωματῶν ἐποίησε 911. pen. = τοὺς στεφανίτας ἀγῶνας νικᾶν Ly. 154, 22. ἔρημον τὸν ἀγῶνα εἶαν 164, 28. ἀποδέδωκα τὸν ἀγῶνα ὀρθῶς καὶ δικαίως 169, 8. = πῶς τοῦτον τὸν ἀγῶνα δικάσετε D. 96, 6. ἀγῶνα ἀπολογούμενος ὑπὲρ ἑμαυτοῦ 96, 22. τὸν ἀγῶνα ἀσφαλῆ αὐτῷ νομίζειν 105, 14.

ἀγωνία. trepidatio, formido de futurorum eventu. οὕτω δ' ἦν Φίλιππος ἐν φόβῳ καὶ πολλῇ ἀγωνίᾳ 236, 19. b) contentio. ἀπαντα φέροντο δεῖν ἀγωνίαν ἔκτιναι, nihil sibi ad contentionem esse reliquum faciendum 1398, 20. c) idem quod ἀγών. ταύτην τὴν ἀγωνίαν ὡς καλὴν προσείλου. quam præclarum et splendidum hoc sit genus certaminis, in quo tu tibi delegisti, ut elaborares 1408, 6.

ἀγωνίαν] ὁ δὲ ἀγωνιῶ καὶ ἀγανακτῶ L. 175, 9.

ἀγωνίζεσθαι in discrimine versari, certare, de spiritu, de capite, de fortunis, de tuendo statu civili, de crimine aliquo purgando, de approbanda arte sua ejusque victoria potiunda. itaque usurpatur de histrionibus in fabulis scenicis partes agentibus, item de accusatore reove causam agente, nec non de re in quæstionem atque disceptationem veniente. Μόλων (histrion) ἡγωνίζετο 418, 5. ἃ μὲν (scil. δράματα σκηνικά) πολλάκις ἡγωνίσω 420, 4. οὐκ ἐπὶ τῶν καιρῶν μελετᾶν, ἀλλ' ἀκριβῶς ἀγωνίζεσθαι ἐπιστάσθαι 1414, 12. opera danda est, ut quo tempore partes urbis nostræ recitandæ et agendæ veniunt, non tum demum eas memoriæ infigere atque exercitationis usum aliquem frequentatione repetitionis arripere contendamus, sed ut memoriter eas teneamus, atque voce et actione repræsentare promte et cum artificio sciamus. τῇ τάξει (rerum puta in orationibus forensibus tractandarum) καὶ τῇ ἀπολογίᾳ, ὡς βούλεται τῶν ἀγωνιζομένων ἕκαστος, οὕτω χρῆσθαι 226, 12. ἀναγκάζετε αὐτὸν, ὑπὲρ ὧν ἀγωνίζεται, περὶ τούτων καὶ ἀπολογεῖσθαι 407, 27. ἀγωνίζεται καὶ κριθήσεται τὸ πρᾶγμα τοῦτο 516, 19. ὁ νῦν ἀγωνιζόμενος νόμος lex nunc in controversiam adducta, de qua certatur, sitne probanda, an repudianda 709, 7. γραφὴν ἀγωνίζεσθαι παρανόμως 653, 25. ἀτίμητον ἀγωνίσεται δέκα μυνὼν δίκην 543, 17. ὅτε ἡγωνίζετο τὴν προτέραν ἔνδειξιν 806, 14. ἔως ἂν τῶν ψευδομαρτυριῶν (scil. δίκην) ἀγωνίσωνται 741, 20. πρὸς τὴν κατ' ἐκείνων αἰτίαν—ἀγωνιζόμεθα certandum nobis est non adversus verum aliquod crimen nobis incusatum, sed adversus invidiam ab illis falsis, subdititiis civibus creatam 1299, 21. ὥστε νυνὶ περὶ τούτων ἡμῖν (id est πρὸς

ἡμᾶς) ἀγωνίζεσθαι 1073, 11. εἰ γὰρ ἅπαντες δουλεῦν συγχωρήσω-
σιν οἱ ἄλλοι, ὑμῖν γε ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀγωνιστέον 129, 5. ἀσὶ περὶ
πρωτείων καὶ τιμῆς καὶ δόξης ἀγωνιζομένην τὴν πατρίδα 247, 5. τῶν
ἀγώνων, οὓς ὑμεῖς περὶ τῆς ψυχῆς ἠγωνίσασθε 314, 16. μετὰ πάν-
των ἀγωνίζονται πρὸς τοὺς ἀντιταχθέντας 155, 8. = περὶ τοῦ τῆς πατρί-
δος ἐδάφους ἀγωνίζονται Αἷ. 72, 41. = ἀγωνίζεσθαι δίκην. causam
dicere, certare I. 30, 25. ἀγωνίζεσθαι τὸν ἀγῶνα τοῦτον [27, 53.]
= A. 130, 6. = ἐξαγειν τῶν χορευτῶν τὸν ἀγωνιζόμενον ξένον Απ.
31, 37. = ἀγωνίζεσθαι περὶ πατρίδος καὶ οὐσίας L. 108, 32. et
alibi frequenter. ἀγωνισάμενον τῆς ξενίας 135, 20. ἀγωνίζεσθαι
καλῶς 138, 19. εὖ feliciter 160, 6. ἄμεινον 172, 20. κακῶς in-
feliciter. ἥθετό με δίκας ἰδίας κακῶς ἀγωνισάμενον 98, 13. ΤΑΥΛ.
qui ut testatum faceret, vocabulum κακῶς accipii posse pro
infeliciter, affert e Reinesiano corpore inscriptionem, ubi *mater
scelerata* appellatur, quæ esset infelix. O te, Bollane, cerebri
infelicem, cui talia domi non nascentur, non reposita in ad-
versariis, memoriæ armariis; qui tam exquisitam sapientiam,
neque scias jactare, neque affectes. Sed ad rem. ἀγωνίζεσθαι
κίνδυνον 194, 5. περὶ τοῦ σώματος de conditione libera aut tu-
enda aut amittenda certare 102, 35. μετὰ τοῦ δικαίου ἀγω-
νιῆσθαι 160, 6. = ἀγωνίζεσθαι περὶ αἰσχρᾶς αἰτίας D. 102, 8.

ἀγώνισμα documentum causæ A. 133, 34. = τοῦτο μέγιστον
ἀγώνισμα εἶναι L. 137, 8. ΤΑΥΛ. titulus juris, quo tu fidens
jure contendere atque victoriam sperare audes.

ἀγωνιστής, qui exerceunda quadam arte studiove contendit ha-
bitum ejus adipisci. ἄκρον ἀγωνιστὴν perfectum te fieri et con-
summatum artificem γενέσθαι (geometriæ puta, similiumve ar-
tium.) τῆς σῆς ἀξίας ταπεινότερον 1414, 20. τοὺς ποιητάς, τοὺς
χοροὺς, τοὺς ἀγωνιστάς 331, 1. ἀγωνιστὴς προῆρμαι μᾶλλον εἶναι
τῶν πόνων, ἢ διδάσκαλος τῶν ἀθλῶν 1415, 27. = ἀγωνιστὴς ἀμείνων
ὑπὲρ τῆς πόλεως ὑπάρχη Αἷ. 78, ult. ἀγωνιστάς πολλοὺς τῆς ἀρετῆς
ἔχετε 79, 31.

ἀγωνοθετεῖν, ludos gymnicos, aut per se, aut per legatos, insti-
tuere, curare, apparare, præsidere in iis, palmas et proponere
et distribuere. τοὺς δούλους ἀγωνοθετήσοντας πέμπει 119, 13.

ἀγωνοθέτης, qui in certaminibus victoribus palmas dispensa-
ret, ut in Liberalibus poetis et histrionibus. curabat item, ut a
populo coronandorum nomina per præconem significarentur.
τῆς δὲ ἀναγορεύσεως τοῦ στεφάνου ἐπιμεληθῆναι τὴν πρυτανεύουσαν
φυλὴν, καὶ τὸν ἀγωνοθέτην 253, ult. 266, 1. 267, 1. = ἀγωνοθέτης
πολιτικῆς ἀρετῆς Αἷ. 79, 29. = ἀγωνοθέται τῶν Ἑλλείων Απ. 32,
32.

ἀδαμάντινος.] τείχεσι χαλκοῖς καὶ ἀδαμαντίνοις τὴν χώραν ἡμῶν
εἰτείχισε Αἷ. 65, 33.

ἀδελῆς, ἀδελῆς. quod metu vacat. οὐ γὰρ ἔγωγε τοῦτ' ἀδελῆς ὑπο-
λαμβάνω τῇ πόλει 207, 22.

ἀδεια securitas, ab insultibus alienis, immunitas, impunitas,
inviolabilitas, seu majestas, qua quis sacrosanctus est. τῇ τῆς

τέχνης προσχήματι ἀδείας τυχόντα 58, 16. nam histriones Bacchi ministri habebantur, eoque sacrosancti, ut tuto et sine noxa liceret in Macedoniam et retro commigrare, flagrante Philippum inter et Athen. bello. καὶ εἰ τι ἄλλο βούλεσθε ποιεῖν, ὑμῖν ἐξουσίαν καὶ ἀδειαν παρασκευάσουσι. 171, 7. τοὺς ἐπὶ τοῖς κοινοῖς ἀτυχήμασιν, ὧν ἐφρόνουν λαβόντας ἀδειαν. id est ἐξουσίαν τοῦ ταῦτα ἀδεῶς φανεῶσαι 321, 10. ἡ ἀπὸ τῶν Θηβαίων ἀδεια ὑπῆρχεν ἡμῖν, securi eramus a Theb. injuriis 367, 12. οἷς ἂν ἡ πόλις τινα ἀδειαν, ἡ στεφανηφορίαν, ἡ τιμὴν τινα διδῶ 525, 2. τὴν ἀδειαν (jus et spem atque fiduciam in publico libere commeandi sine metu accipiendæ contumeliæ) ἣν οἱ νόμοι κοινὴν ἡμῖν οὐσίαν παρέχουσι 582, 8. εἰ οὕτω τοὺς νόμους θήσει,—μετ' ἀδείας (id est ἐπ' ἀδείᾳ) τοὺς πονηροὺς ἔσσεσθαι 601, 13. τὴν μὲν πόλιν ἐκάστω ἡμῶν δεδωκέναι ἀδειαν τοῦ μὴ τι παθεῖν ἀγῆδες 709, 27. τοῖς τὰ κοινὰ ἀδικοῦσι δίδωσιν ἀδειαν (scil. τοῦ τοῦτο ποιεῖν) 732, 12. ποῖ χρὴ πορευθέντας ἀδείας παρὰ τούτων τυχεῖν, quo fas erit ire, quo confugere, ut tuti ab horum contumeliis simus 1342, 22.= λαμβάνειν ἀδειαν καὶ ἐξουσίαν καὶ ἀρχὴν Æ. 15, 22. συναγωνιστῆς τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ὑμετέρας ἀδείας 52, 37. ἀδειαν καὶ διαλλαγὰς εὐρίσκεισθαι 76, 42.= τοῖς ἄλλοις ἀδειαν ἐδῶκατε τὴν σφετέραν αὐτῶν (scil. πόλιν vel χώραν) οἰκεῖν A. 138, 23.= ἀδειαν εὐρίσκεισθαι An. 3, 13. ψηφίζεσθαι περὶ τῶν ὀφειλόντων, id est ἀδειαν τοῦ λέγειν περὶ τ. ὁ 10, 33.= τῶν παιδῶν τὰ σώματα εἰς ἀδειαν κατέστησε L. 192, 5. in locum tutum. πολλὰν ἀδειαν αὐτοῖς ἐψηφισμένοι ἔσσεσθε ποιεῖν ὅ τι βούλονται 166, 8.

ἄδειν] κατακλίνεσθαι καὶ τι καὶ ἄδειν ἐκέλευον 402, 24. ἦδε γὰρ τοὺς ἀλεκτρούνας μιμούμενος τοὺς νενικηκότας 1259, 20. οἱ τῶν ἄδομένων ποιηταὶ poetæ lyrici 1391, 17.

ἀδελφῇ] ἥς τῇ μὲν φύσει πατὴρ εἰμι, τὴν δὲ ἡλικίαν αὐτῆς εἰ ἴδοιτε, οὐκ ἂν θυγατέρα μου, ἀλλ' ἀδελφὴν νομίζαιτε 1024, 26. ἀδελφὴν γὰρ ὁ πάππος οὐμὸς ἔγχευεν οὐχ ὁμοπατρίαν 1304, ult.= ἀδελφαῖς συγγεγόνασι L. 143, 33.

ἀδελφός] ὀνόματι μὲν ἀδελφός τινῶν προσαγορευθῇ, τῷ δὲ ἔργῳ ἔχθρους ἔχῃ τούτους 1008, 2. πλὴν ἔστι, νῆ Δία, ἔστιν αὐτῷ ἀδελφός —ὁμοπάτριος καὶ ὁμομήτριος, καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς δίδυμος 793, 21.= διαβολὴ ἀδελφόν ἔστι καὶ συκοφαντία Æ. 47, 20.= μὲν *ἀδελφόν An. 17, 17.= ἀδελφὰ τὰ βουλευόμενα τοῖς ἔργοις L. 196, 31. TAYL. similis, consentaneus, quatenus est adjectivum; ut substantivum, in isto. τοῦτον, οὐχ ὡς ἀδελφόν αὐτῆς, ἀλλ' ὡς ἄνδρα, εἰς τὴν οἰκίαν εἰσιέναι τὴν αὐτοῦ 142, 19.

ἀδέσποτος L. ap. Polluc. III. 8.

ἄδετος, liber a vinculis. ὅπως, ὧν ἂν ὑμεῖς καταγνῶτε, ἄδετος περιώσιν 753, 1.

ἀδεῶς καρποῦσθαι 16. 18.

ἄδηλος] τὸ μέλλον ἄδηλον ἅπασιν ἀνθρώποις 196, 23. ἔτι γὰρ ὄντων τῶν πραγμάτων μετεώρων καὶ τοῦ μέλλοντος ἀδήλου 378, 24. ἄδηλος χάρις, gratia, de qua certo non constat conferenti, num ille, cui confertur, ejus sit memor futurus et parem relaturus

416. 4. νόμους ἔθεσθε ἐπ' ἀδήλοις μὲν τοῖς ἀδικήσουσιν, ἀδήλοις δὲ τοῖς ἀδικηθησομένοις. citat schol. Herm. p. 88. = χάρις, πρὸς δὲ ἔχαρίζετο, ἀδελος, gratia, beneficium, cujus auctor ignoratur accipienti *Æ.* 87, 12. = ἀδελος καὶ ἐξαίφνης γενόμεναι πράξεις *I.* 40, 2. = ἅπαντα τὰ ἐν ἀδελῷ ἔτ' ὄντα ἐπὶ τῇ τύχῃ μᾶλλον ἀνάκειται *A.* 130, 4.

ἀδemonεῖν, animo dejecto, et quid agat, quidve loquatur, incertus et anxius esse. ἀδemonούσης δὲ τῆς ἀνθρώπου, καὶ οὕτε θελούσης (scil. ἀδειν) οὕτε ἐπισταμένης 402, 24.

ἄδης] ἵνα ἐν ἄδου τοῖς ἀσεβέσι τιθῇ τοῦτον τὸν νόμον 732, pen. μεθ' ὧν οἱ ζωγράφοι τοὺς ἀσεβεῖς γράφουσιν ἐν ἄδου, μετὰ τούτων περιέρχεται 786, 12. v. etiam tit. ἄδης. = τὸν ἐν ἄδου ὄντα *I.* 37, 32.

ἀδήφαγος] ἀδφάγους (vel ἀδδφ.) τριῖρεις (tiremes pleni stipendii) *L.* fr. 23.

ἀδιάλλακτος ἐχθρός. inimicus, cum quo reditus in gratiam desperetur, aut negatus sit 100, 13. 135, 12. 702, 11. εἶγε μοι τὰ πρὸς ὑμᾶς ἀδιάλλακτα ὑπάρχει, si vos sine remissione irascimini, atque veniæ et reconciliandæ gratiæ spem prorsus amputatis 1472, 23.

ἀδιάφθορος] ἀλλ' ἀπ' ὀρθῆς καὶ δικαίας καὶ ἀδιαφθόρου sinceræ τῆς ψυχῆς 325, 14.

ἀδιαφθόρος ἐρᾶσθαι *Æ.* 19, 19.

ἀδιδάκτος cui magister et disciplina defuit, haud eruditus, ἀδιδάκτος ἂν εἰσῆλθεν ὁ χορὸς 520, 13.

ἀδιήγητόν τινα τῆς πόλεως ἐκλυσιν καὶ μαλακίαν, quam facile non sit verbis exprimere 219, pen.

ἀδικεῖν] οὐκέτι ταῦθ' ὁ λέγων ἀδικεῖ 33, 15. (οὐ μόνον ὑμᾶς, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας ἀδικεῖ. citat schol. Herm. p. 385. e Philippicis) ἀνείσθαι τὸ μὴ ἀδικεῖσθαι, redimere securitatem ab injuriis 96, 8. ὅταν γὰρ οἱ ἀδικούμενοι ἀρνῶνται, (scil. ἡδικῆσθαι,) τὶ τῶ ἀδικοῦντι προσήκει (scil. ποιεῖν.) 147, 16. τοὺς ἀδικοῦντάς τινας χρὴ αὐτῶν τῶν κακῶς πεπονθότων ἐχθροὺς ἡγεῖσθαι 196, 10. ἵνα ἡ ἐκόντες ἀδικούμενοι ἀνέχησθε 212, 6. ἀδικεῖ τις ἐκὼν; ὀργὴ κατ' αὐτοῦ καὶ τιμωρία 317, 15. τί Δημοσθένης ἀδικεῖ; id est τί ἐγὼ ἀδικῶ 327, 1. οὐ μόνον τοὺς ὄντας Ἀθηναίους, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὑστερόν ποτε μέλλοντας ἔσεσθαι πάντας ἡδικηκέναι 358, 23. οὐ τοῖνυν, μὴ Λεύκαν ἀδικηθῇ, δεῖ μόνον σκοπεῖν, ἀλλὰ καὶ εἰ τις ἄλλος, etc. 469, 11. πολλὰ συμβέβηκεν ἤδη τισὶν ἡδικῆσθαι μεῖζον τῶν εἰς χρήματα ἀδικημάτων 983, 14. οὕτως ἅπαντας ἔχειν τὴν διάνοιαν περὶ τῶν ἀδικουμένων, ὥς, εἴ τι γένοιτο, ὁ μὴ συμβαίῃ, τοὺς ἄλλους ἀξιῶσαι πρὸς αὐτὸν ἕκαστος ἔχειν 1433, 16. ἐπ' οὐδενὶ (id est ἐν οὐδενὶ) τῶν πεπραγμένων εὐρήσετε ἐμὴ ἡδικηκότητα 1473, 9. = καταγνοῦς ἀδικεῖν ἑαυτοῦ *Æ.* 29, 4. μηδὲν προκαταγνώσκοντες, ὥς ἀδικῶ 29, 10. τοῦ μὲν ὑμᾶς μηδὲν ἀδικεῖν κύριος ἦν, τοῦ δὲ μὴ ἔχειν αἰτίαν ἢ τύχην 52, 34. οὐκ ἀγαπῶσιν, εἰάν τις μὴ παρ' αὐτοῖς ἀδικῇ 56, 34. = μάλιστα μὲν ἐβουλόμην μηδ' ὑφ' ἐνὸς ἀδικεῖσθαι *I.* 107, 10. = τῶ ἡδικημένῳ τὸν ἀδῖον χρόνον *A.* 113, 35. ἡ ἀτυχία ἀδικεῖται ὑπ' αὐτοῦ 118, 1. = ἀδικῶ pro ἀδικεῖν

δοκῶ An. 17, 21. = οἱ νόμοι ἀπογνωκότες εἰσὶ μου μὴ ἀδικεῖν L. 95, 4. ἀδικῶ pro ἀδικεῖν ὑμῖν δοκῶ, vel φαίνομαι ἀδικῶν 96, 13. v. insignem locum Andocidis p. 65, 5. edit. Lips. οὐδένα οὐτ' ἰδίᾳ, οὔτε δημοσίᾳ ἡδίκηκότες, τὰ πατρῶα ἀπολωλέκασι 152, 32. οἱ μὲν ἀδικοῦντες ἔλκεινοι, ὑμεῖς δὲ οἱ ἀδικούμενοι ἔλειπτε 178, 42. τοῦ μὲν μὴ ἀδικεῖν οὐ προνοεῖται, τοῦ δὲ μὴ δοῦναι δίκην ἐπιμελεῖται fr. 53. = τὸ ὅσον οὐκ ἡδίκησαντα τὰ πάτρια νομίζων τὸν ἐν τοῖς μικροῖς συνεπιζόμενον ἀδικεῖν D. 97, 15. ἐπιτιθεῖναι τοῖς ἡδίκηκόσι τὴν τιμωρίαν 109, 22.

ἀδίκημα] οὐδ' ἀδικεῖν ἡμᾶς ἐκείνων ἀδίκημ' ἂν ἔθικα, etiamsi a nobis ad eum injuria quæpiam proficiscatur, ego ne id quidem in numero rerum injustarum habuero 188, 19. παρ' αὐτὰ τὰδίκηματα, recentibus, flagrantibus delictis 229, 19. κοινὸν ἔμοιγε ἀσέβημα (οὐκ ἀδίκημα μόνον) τοῦτω πεπράχθαι δοκεῖ 548, 11. (τοὺς νόμους ἔθεσθε πρὸ τῶν ἀδικημάτων. citat schol. Hermog. p. 88.) παρ' ἐμοὶ τὰδίκημ' ἂν ἰδεῖκνεν ὄν. ἀδίκηματα τῶν νόμων, id est περὶ τοὺς νόμους, vel κατὰ τῶν νόμων. delicta, commissa in leges 586, 10. ἀδίκημα εἰς χρήματα, læsio in bonis accepta, diminutio fortunarum per injuriam oblata 983, 25. ἐπειδὴν δὲ κριθεὶς τις ἐξελεγχθῇ, τῆνικαῦτα ἀδίκηματα γίνεσθαι appellationes scelerum, facinorum, in fraudem legum commissorum, quibus appellationibus utimur ad illa scelera designandum 628, ult. = ἐπιγράφειν ἕκαστον ἀδίκημα τοῖς πράκτορσιν. dare pittacium quæstoribus, quo consignatum, quid mulctæ, a quo, qua de causa, sit per eos exigendum, eoque potestatem exigendi iis facere Æ. 5, 36. ἀρχὰς ἀδικημάτων μὴ οἶσθε ἀπὸ θεῶν, ἀλλ' οὐχ ὑπ' ἀνθρώπων ἀσελγείας γίνεσθαι 27, 5. ὑπέχειν τιμωρίαν ἀδικημάτων, pœnam dare 85, 23. = τὸ ἀδίκημα τοῦτ' ἐστίν. hic est status causæ, species facta, hæc est injuria mihi oblata I. 80, 9. = περὶ τούτου μόνου τοῦ ἀδικήματος αὕτη ἡ τιμωρία ἀποδίδεται L. 92, 2. ὀργὴν μεγάλαν ἀδικημάτων ἔχοντες 122, 3. τῶν αὐτῶν ἀδικημάτων μάλιστα ὀργίζεσθαι τοῖς δυναμένοις μὴ ἀδικεῖν 187, 43. διὰ τὸ μέγεθος τοῦ ἀδικήματος οὐδεὶς περὶ αὐτοῦ ἐγράφη νόμος 189, 23. = φονικὰ ἀδικήματα δικάζειν Ly. 154, 29. ἀθῶοι τῶν ἀδικημάτων τούτων 157, 38. ἀπάσας τὰς ὁδοὺς τῶν ἀδικημάτων ἐνέφραξαν 165, 25. ἕως ἂν ἄκριτα ἢ τὰ ἀδικήματα, παρὰ τοῖς πράξασι ἐστίν 168, 38. συγγνώμη τῶν κατὰ προαίρεσιν ἀδικημάτων 169, 5.

ἀδικία] ὑπόμνημα τῆς ἀδικίας στῆσαι ἀνδριάντα πρὸ τῶν πυλῶν 159, 22. τίς γάρ ἐστι νόμος τοσαύτης ἀδικίας καὶ μισανθρώπιᾳ μεστὸς 264, 2. ἐπ' ἀδικία τῆς πόλεως τιθέασιν νόμους. id est, ἐπὶ τῇ ἀδικεῖσθαι τὴν πόλιν, in fraudem reip. ut resp. ex eo detrimentum accipiat 745, 2. = προπετεῖα ἢ ἄλλη τινὶ ἀδικία I. 105, 14. = οὔτε μετὰ κακίας, οὔτε μετὰ *ἀδικίας An. 8, 22. = ἐπειδὴ τῆς ἀδικίας οὐκ ἔλαβον τὸ σῶμα ὁμηρον Ly. 164, 29. = D. 109, 15. 110, 44.

ἀδικος] παραδέχεσθαι εἰς τοὺς ἀγῶνας ἔθος ἀδικώτατον Æ. 25, 24. φόνου δικαίου μηδεὶς ἑαυτὸν ἀναπλήσαι βούλοιο, ἢ που ἀδίκου γε φυλάσσεται 39, 41. θεσμοῖς ἀδικοῖς ἄρξαντας 81, 15. = *ἀδίκων ἐπιθυμῶν I. 54, 22. = ἄρχων χειρῶν ἀδίκων A. 126, 5.

ἀδίκως] οὐδεις τῶν ψευδομένων τοῖς ἀδίκως διαβαλλομένοις ὀργίζεται
Æ. 28, 7. = ἐκ παντὸς τρόπου καὶ δικαίως καὶ ἀδικῶς. quocunque
pacto, per fas et per nefas An. 1, 3. 17, 37.

ἀδικοῖκεται οὐδὲν ἢ 709, 5.

ἀδιόρθωτος] ἄτακτα, ἀόριστα, ἀδιόρθωτα ἅπαντα 50, 18.

- ἀδοκίμαστος L. 140, 14. ΤΑΥΛ. ubi de ordine equestri agitur, quo nemo recipiebatur non probatus. ἀδοκίμαστον εἰς τὴν ἀρχὴν καταστήσειν 175, 45. et ap. Harpocr.

ἀδόκιμος sublestus, parum sincerus, haud idoneus. ἔστι δὲ πάντ' αὐτῶ ταυτ' ἀδόκιμα 781, 3. = ἀδόκιμον συνέδριον senatus auctoritatis cassæ D. 98, 39.

ἀδολεσχεῖν garrire τηνάλλως 73, 21. 1206, 16. οὐτ' εἰσι λόγοι πολλοὶ τοῖς μὴ βουλομένοις μάτην ἀδολεσχεῖν 1462, 11.

ἀδόλως ποιουμένων ἡμῶν συμμαχέως 209, 18. οὐδὲ ταῦτα ἀπλῶς, οὐδὲ ἀδόλως φανήσεται γεγραμμένα 725, 25. = ἀδολώτερον καὶ ἀδυνατώτερον λεχθήσεται A. 122, 42.

ἀδοξία] τὴν ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις ἀδοξίαν ἀποτριψάμεθα 12, 19. νῦν ἐν ἀδοξίᾳ πάσῃ καὶ ταπεινότητι καθεστᾶναι 151, 8. τὰς ἀδοξίας τὰς ἐκ τῆς πενίας κατ' ἐμοῦ λέγουσι. dedecora paupertatis de me prædicant 1315, 4 = D. 111, 7.

ἀδοξος] ἐξ ἀνώνυμων καὶ ἀδόξαν ἔνδοξοι καὶ γνώριμοι γεγόνασιν 106, 7. δόξαν μὲν ἔχοντας ἐπ' ἀνδρίᾳ, περιδεῶς δὲ μᾶλλον τῶν ἀδόξαν ζῶντας 155, 5. χωρίον ἀδοξον καὶ μικρόν. sic vocatur Pella 247, 17. ἀδοξος ἀσφάλεια 295, 16. = ἀδοξος θάνατος Ly. 159, 16.

Ἀδράστεια eadem quæ Nemesis, et dea Rhamnusia, Romanorum Fortuna ultrix. Ἀδράστειαν μὲν ἄνθρωπος ὃν ἔγωγε προσκυνῶ, deprecans invidiam dicti, ne fortuna ultrix jactantiam meam castiget 781, 8.

Ἀδρία, mare Adriaticum, et emporia Ionio assita. ἀποπέμψας εἰς τὸν Ἀδρίαν ὀλκάδα L. 908, 7. πολὺ ἀσφαλέστερον εἰς τὸν Ἀδρίαν πλεῖν, ἢ τούτῳ συμβαλεῖν fr. 2, 6.

ἀδυναμία defectus virium, penuria, cui negatum est pecunias imperatas dē repente præstare. χρόνον δεῖ δοθῆναι τῇ τῶν πολλῶν ἀδυναμίᾳ. 399, 20. = βλάπτει με ἢ τοῦ λέγειν ἀδυναμία. A. 129, 33.

ἀδυνατεῖν τὰς αἰτίας ἀπολύσασθαι. Æ. 28, 10.

ἀδύνατον excusatio legitima, cur quis muniis demandatis minus potuerit. εἰάν μὴ τι ἀδύνατον ἐπιδεικνῇ περὶ ἑαυτὸν δν 238, 12. περὶ δὲ τῶν ἀδυνάτων ἐπικρινέται ὃ ἐπὶ τῶν ὅλων στρατηγός. quæ autem excusationes legitimæ sint atque probabiles, et rursus quæ minus, arbitrator prætor castrensis 238, 13. πολλὰ δὲ τὰ ἀδύνατα συνέβη. multæ occurrebant allegationes et excusationes facultatis deficientis 262, 23. πρὸς γὰρ ἀνθρώπους ἡμᾶς πένητας καὶ ἀδυνάτους ἔχων ἀναλίσκειν ἐκ τῶν ἀλλοτρίων. homines invalidos, infirmos, robore et efficacia carentes, quippe qui dignitate, fortunis, amicis destituti simus 1049, 9. = ἀδύνατοι, invalidi corpore, qui cum ipsi sibi victum comparare nequeant, necesse habent e publico ali. ἐν τοῖς ἀδυνάτοις μισθοφορεῖν Æ. 14, 40. v. in δοκιμασία. — οἱ ἀδυνατώτεροι inferiores, opibus, copiis

amicorum, ingenio, facundia I. 78, 29.=ἀδύνατος τῷ σώματι L. 197, 26.=οἱ ἀδύνατοι 168, 26. ΤΑΥΛ. 169, 37. 187, 44. ἀδυνάτους αὐτοὺς ἡγοῦμαι λέγειν 171, 11. οὔτε τῷ σώματι ἀδύνατος ἦν ταλαιπωρεῖν 187, 47.

ἀδυνάτως] τὴν ἀπειρίαν τοῦ λέγειν καὶ ὡς ἀδυνάτως (scil. πρὸς τὸ λέγειν) ἔχει ὁ Φορμίων, αὐτοὶ πάντες ὁράτε. infacundiam, defectum facultatis animi sensa tolerabiliter declarandi 944, 1. ubi explicatio vocabulo explicando, contra morem, præmittitur.=A. 122, 42.

ἀδωροδέκτης Æ. 65, 21.

ἀδωροδοκῆτος 310, 22.

αἶ L. 156, 38. et passim.

αἰκέλιος, turpis, fœdus ad aspectu et auditu. πρᾶθέντες δεσμοῖσι τ' αἰκελοῖσι δεθίντες 422, 21.

αἰκῆς] αἰκῆς οὐδέν. haud est in consentaneum Æ. 80, 23.=οὐ οἱ αἰκῆς ἀμνηστέον περὶ πάτρης τιθέντα Ly. 162, 5.

αἰιλογία, sponsio, cum quis se paratum ait, volenti cuique de re, quæ jam dudum in judicio agitata atque disceptata fuisset, quodcumque et quotiescunque postuletur, rationem actæ a se vitæ, aut honorum gestorum reddere. τὴν αἰιολογίαν ὁρῶ προτεινομένους 341, 15. περὶ ὧν ἂν τις ζῶν αἰτίαν σχῇ περὶ τοῦ γένους, δίκαιον τοὺς παῖδας (scil. περὶ τούτων) τὴν αἰιολογίαν παρέχειν. 1306, 25. τὴν αἰιολογίαν προτεινομένους, ὅταν τι δίκαιον πιστευσῶσιν αὐτοῖς πεπράχθαι 1456, 17.

αἰμνηστός] αἰμνηστον παιδεῖαν αὐτοὺς ἐκπαίδευσεν Æ. 74, 37. τὸ αἰμνηστον ἐκ τῆς νίκης 79, 27.=αἰμνηστός ἡ τότε ἀμαρτία τοῖς Μιτυληναίοις ἐγένετο A. 138, 34.=ἐξ ὅσου Ἀθηναῖοι αἰμνηστοὶ εἰσιν L. 105, 25. αἰμνηστότερα 175, 26. ΤΑΥΛ. αἰμνηστοὶ τρόπαια 192, 23.=αἰμνηστον κρίσιν καταλείπειν Ly. 148, 34. δόξα αἰμνηστός 163, 34.

αἰμνηστέως] παρὰ κλῆσιν τῆς σαφροσύνης αἰμνηστέως παρακέκληκα. adhortationem ad pudorem reliqui æternam in hominum memoriis futuram Æ. 52, 22.

αἰεφυγία] θανάτῳ καὶ αἰεφυγία exsilio perpetuo, καὶ δημεύσει τῶν ὑπαρχόντων ζημιούσι 528, 7.

αἰργία, otium terræ, ut non aretur. ἐπὶ πάσῃ αἰργία, ea lege, ut terra ista, nullo modo, nullo genere arationis sationisve colatur Æ. 69, 1.

αἰρκτός L. 110, 40. septo non cinctus, patens.

αἰζήμιος Æ. 30, 30.=A. 123, 37.

αἰδής. molestus, rixosus, sævus, atrox, importunus. αἰδής ἡμεῖ καὶ τούτῳ γέγονεν εἰς ταύτην τὴν ἡμέραν οὐδὲν 411, 11. πρὶν μὲν εἰσαχθῆναι εἰς τὸ δικαστήριον, ἦν αἰδής. he comported himself most disagreeably 1147, 12.

αἰδία malevolentia, simultas, animus adversus aliquem exacerbatus, ut eo gravetur, ut eum moleste et ægre ferat. τίνα αὐτῷ πρὸς αὐτὸν ἀγρίαν ἐνσωρακῶς 401, 18. μηδεμίαν περαιτέρω αἰδίαν εἶναι 1169, 17. importunitas, scævitas, orationis et morum,

ἀδίκως] οὐδεὶς τῶν ψευδομένων τοῖς ἀδίκως διαβαλλομένοις ὀργίζεται
Æ. 28, 7. = ἐκ παντὸς τρόπου καὶ δικαίως καὶ ἀδικῶς. quocunque
pacto, per fas et per nefas An. 1, 3. 17, 37.

ἀδιοίκητον οὐδὲν ἦν 709, 5.

ἀδιόρθωτος] ἄτακτα, ἀόριστα, ἀδιόρθωτα ἅπαντα 50, 18.

- ἀδοκίμαστος L. 140, 14. TAYL. ubi de ordine equestri agitur, quo nemo recipiebatur non probatus. ἀδοκίμαστον εἰς τὴν ἀρχὴν καταστήσειν 175, 45. et ap. Harpocr.

ἀδόκιμος sublestus, parum sincerus, haud idoneus. ἔστι δὲ πάντ' αὐτῶ ταυτ' ἀδόκιμα 781, 3. = ἀδόκιμον συνέδριον senatus auctoritatis cassæ D. 98, 39.

ἀδολεσχεῖν garrire τηνάλλως 73, 21. 1206, 16. οὗτ' εἰσὶ λόγοι πολλοὶ τοῖς μὴ βουλομένοις μάτην ἀδολεσχεῖν 1462, 11.

ἀδόλως ποιουμένων ἡμῶν συμμάχους 209, 18. οὐδὲ ταῦτα ἀπλῶς, οὐδὲ ἀδύλως φανίσσεται γεγραμμένα 725, 25. = ἀδολώτερον καὶ ἀδυνατώτερον λεχθήσεται A. 122, 42.

ἀδοξία] τὴν ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις ἀδοξίαν ἀποτριψάμεθα 12, 19. νῦν ἐν ἀδοξίᾳ πάσῃ καὶ ταπεινότητι καθεστᾶναι 151, 8. τὰς ἀδοξίας τὰς ἐκ τῆς πενίας κατ' ἐμοῦ λέγουσι. dedecora paupertatis de me prædicant 1315, 4 = D. 111, 7.

— ἀδοξος] ἐξ ἀνανύμων καὶ ἀδόξαν ἔνδοξοι καὶ γνώριμοι γεγόνασιν 106, 7. δόξαν μὲν ἔχοντας ἐκ' ἀνδρία, περιδεῶς δὲ μᾶλλον τῶν ἀδόξων ζῶντας 155, 5. χωρίον ἀδοξον καὶ μικρόν. sic vocatur Pella 247, 17. ἀδοξος ἀσφάλεια 295, 16. = ἀδοξος θάνατος Ly. 159, 16.

Ἀδράστεια eadem quæ Nemesis, et dea Rhamnusia, Romanorum Fortuna ultrix. Ἀδράστειαν μὲν ἄνθρωπος ὅν ἔγωγε προσκυνῶ, deprecans invidiam dicti, ne fortuna ultrix jactantiam meam castiget 781, 8.

Ἀδρίας, mare Adriaticum, et emporia Ionio assita. ἀποπέμψας εἰς τὸν Ἀδρίαν ὀλκάδα L. 908, 7. πολὺ ἀσφαλέστερον εἰς τὸν Ἀδρίαν πλεῖν, ἢ τούτῳ συμβαλεῖν fr. 2, 6.

ἀδυναμία defectus virium, penuria, cui negatum est pecunias imperatas derепente præstare. χρόνον δεῖ δοθῆναι τῇ τῶν πολλῶν ἀδυναμίᾳ. 399, 20. = βλάπτει με ἡ τοῦ λέγειν ἀδυναμία. A. 129, 33.

ἀδυνατεῖν τὰς αἰτίας ἀπολύσασθαι. Æ. 28, 10.

ἀδύνατον excusatio legitima, cur quis muniis demandatis fungi minus potuerit. ἐὰν μὴ τι ἀδύνατον ἐπιδεικνῇ περὶ ἑαυτὸν δν 238, 12. περὶ δὲ τῶν ἀδυνάτων ἐπικρινέτω ὁ ἐπὶ τῶν ὅπλων στρατηγός. quæ autem excusationes legitimæ sint atque probabiles, et rursus quæ minus, arbitrator prætor castrensis 238, 13. πολλὰ δὲ τὰ ἀδύνατα συνέβη. multæ occurrebant allegationes et excusationes facultatis deficientis 262, 23. πρὸς γὰρ ἀνθρώπους ἡμᾶς πένητας καὶ ἀδυνάτους ἔχων ἀναλίσκειν ἐκ τῶν ἀλλοτρίων. homines invalidos, infirmos, robore et efficacia carentes, quippe qui dignitate, fortunis, amicis destituti simus 1049, 9. = ἀδύνατοι, invalidi corpore, qui cum ipsi sibi victum comparare nequeant, necesse habent e publico ali. ἐν τοῖς ἀδυνάτοις μισθοφορεῖν Æ. 14, 40. v. in δοκιμασία. — οἱ ἀδυνατώτεροι inferiores, opibus, copiis

amicorum, ingenio, facundia I. 78, 29.=ἀδύνατος τῷ σώματι L. 197, 26.=οἱ ἀδύνατοι 168, 26. ΤΑΥΛ. 169, 37. 187, 44. ἀδυνάτους αὐτοὺς ἡγοῦμαι λέγειν 171, 11. οὔτε τῷ σώματι ἀδύνατος ἦν ταλαιπωρεῖν 187, 47.

ἀδυνατεῖν] τὴν ἀπειρίαν τοῦ λέγειν καὶ ὡς ἀδυνάτως (scil. πρὸς τὸ λέγειν) ἔχει ὁ Φορμίων, αὐτοὶ πάντες ὁρᾷτε. infacundiam, defectum facultatis animi sensa tolerabiliter declarandi 944, 1. ubi explicatio vocabulo explicando, contra morem, præmittitur.=A. 122, 42.

ἀδωροδόκητος Æ. 65, 21.

ἀδωροδοκῆτος 310, 22.

καὶ L. 156, 38. et passim.

ἀεικέλιος, turpis, foedus ad aspectu et auditu. πρᾶβέντες δεσμοῖσι τ' ἀεικαλοῖσι δαθέντες 422, 21.

ἀεικῆς] ἀεικῆς οὐδέν. haud est in consentaneum Æ. 80, 23.=οὐ οἱ ἀεικῆς ἀμυνομένη περὶ πάτρης τεθνήμην Ly. 162, 5.

ἀειλογία, sponsio, cum quis se paratum ait, volenti cuique de re, quæ jam dudum in judicio agitata atque disceptata fuisset, quandocunque et quotiescunque postuletur, rationem actæ a se vitæ, aut honorum gestorum reddere. τὴν ἀειλογίαν ὁρῶ προτεινομένους 341, 15. περὶ ὧν ἂν τις ζῶν αἰτίαν σχῇ περὶ τοῦ γένους, δίκαιον τοὺς παῖδας (scil. περὶ τούτων) τὴν ἀειλογίαν παρέχειν. 1306, 25. τὴν ἀειλογίαν προτεινομένους, ὅταν τι δίκαιον πιστεύσωσιν αὐτοῖς πεπρωχθαι 1456, 17.

ἀειμνήστος] ἀειμνήστον παιδεῖαν αὐτοὺς ἐπαίδευσεν Æ. 74, 37. τὸ ἀειμνήστον ἐκ τῆς νίκης 79, 27.=ἀειμνήστος ἡ τότε ἀμαρτία τοῖς Μιτυληναίοις ἐγένετο A. 138, 34.=ἐξ ὅσου Ἀθηναῖοι ἀειμνήστοι εἰσιν L. 105, 25. ἀειμνήστοτέρα 175, 26. ΤΑΥΛ. ἀειμνήστα τρόπαια 192, 23.=ἀειμνήστον κρίσιν καταλείπειν Ly. 148, 34. δόξα ἀειμνήστος 163, 34.

ἀειμνήστος] παρακλήσιν τῆς σωφροσύνης ἀειμνήστος παρακέκληκα. adhortationem ad pudorem reliqui æternam in hominum memoriis futuram Æ. 52, 22.

ἀειφυγία] θανάτῳ καὶ ἀειφυγίᾳ exsilio perpetuo, καὶ δημύσει τῶν ὑπαρχόντων ζημιούσι 528, 7.

ἀεργία, otium terræ, ut non aretur. ἐπὶ πάσῃ ἀεργίᾳ, ea lege, ut terra ista, nullo modo, nullo genere arationis sationisve colatur Æ. 69, 1.

ἀερκτος L. 110, 40. septo non cinctus, patens.

ἀζήμιος Æ. 30, 30.=A. 123, 37.

ἀηδής. molestus, rixosus, sævus, atrox, importunus. ἀηδής ἐμοὶ καὶ τούτῳ γέγονεν εἰς ταύτην τὴν ἡμέραν οὐδὲν 411, 11. πρὶν μὲν εἰσαχθῆναι εἰς τὸ δικαστήριον, ἦν ἀηδής. he comported himself most disagreeably 1147, 12.

ἀηδία malevolentia, simulas, animus adversus aliquem exacerbat, ut eo gravetur, ut eum moleste et ægre ferat. τίνα λαυτῷ πρὸς αὐτὸν ἀηδίαν ἐντωρακῶς 401, 18. μηδεμίαν περαιτέρω ἀηδίαν εἶναι 1169, 17. importunitas, scævitas, orationis et morum,

qua quis audientibus, aut inter quos versatur, molestus et intolerabilis fit. ἀποκναίει ἀηδία καὶ ἀναισθησία, καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαν ταῦτα λέγων 564, 12. = ἀηδία τοῦ λέγοντος ἅμα καὶ τοῦ δνόματος, insuavitas, rusticitas, scævitas, et pronunciantis et vocabuli ipsius Æ. 64, 3. τὴν σὴν ἀηδίαν ἢ πόλιν οὐκ ἐχώρει, tuam importunitatem civitas non capiebat, vel ferebat 77, 10.

ἀηδῶς] v. sub ναυτιᾶν. ἀηδῶς τινι ἔχειν. succensere alicui, malevolo et infesto animo esse 500, 15. λόγους, οὓς οὐκ ἂν ἀηδῶς ἡκούετε haud ægre, haud ilibenter 1442, 25. = ἀηδῶς καὶ κακῶς πρὸς με τυγχάνει διακείμενος L. 145, 36.

ἀήθης insuetus. ἀήθεις τοῦ κατακούειν τινός εἰσι 15, pen.

ἀήττητος ἢ πόλιν τὸ κατ' ἐμὲ 309, 16.

ἀθάνατος] μὴ γὰρ, ὡς θεῶ, νομίζεται' ἐκείνῳ τὰ παρόντα πεπηγέαι πράγματα ἀθάνατα. tam firmas et stabiles ipsi esse fixasque res secundas, quibus nunc floret, ut nulla fortuna rursus eas evertere possit 42, 16. μέγαν εὐθίως τὸν λέγοντα, ἀθάνατον δὲ ἔνεκεν ἀσφαλείας. qui immortalis adeo sit futurus, si mortem aliud nihil afferat, quam vis et cædes aliunde oblata. nam a vestris injuriis ejusmodi oratorem securum esse, et per vos certe ipsi licere vel immortalis esse; tam illum penes vos gratiosum esse 144, 25. πρὸς ἄνδρα θνητὸν γράφοντας εἰρήνην, ἀθάνατον κατὰ τῆς πόλεως συνδέσθαι αἰσχύνην. ita pacisci, ut ea pax æternum sit futurum reip. dedecus 358, 16. θυσίων καὶ ἀγώνων ἡξιωμένους ἀθανάτων 1400, 19. = κατήγορος ἀθάνατος Æ. 18, 23. ἀθάνατος μνήμη 79, ult. = τὸν εὐκλεᾶ θάνατον ἀθάνατον περὶ τῶν ἀγαθῶν καταλείπει λόγον L. 192, 38. ἀθάνατον τὴν ἐλευθερίαν αὐτοὺς κεκτηθῆαι 914, ult.

ἀθέμιτος] *ἀθέμιστα δεῖσεται A. 113, 39. ἀθέμιστα καὶ ἀνόσια δρᾶν 127, 46.

ἄθεος] ἀθεωτέρους οὐ χρὴ γενέσθαι L. 106, 6.

ἀθεραπεία neglectus, omissio medicinæ ægro adhibendæ. ὑπ' ἀθεραπείας διαφθαρῆναι A. 127, 38.

ἀθέως καὶ ἀκλεῶς A. 113, 38. ἀβούλως καὶ ἀθέως 113, 45. in-superhabita deorum religione.

Ἀθηνᾶ] Minervæ ærarium, et quæstor, in cujus tutela id erat, sæpius commemoratur. v. tit. ἢ θεός. εἰς τὸ ἱερὸν τῆς Ἀθηνᾶς ἔλθων. ibi jurandi ergo 949, 12. nam ibi fiebant partium litigantium compositiones sub arbitris, et inter se postulata remittebant, quibus satisfactum esset. = Ἀθηνᾶ πολιὰς Æ. 47, 40. Ἀθηνᾶ Πρόνοια 69, 14. 18, 70. 37. διόμνυσθαι τὴν Ἀθηνᾶν 74, ult. διαλέγεσθαι νύκτωρ πρὸς τὴν Ἀθηνᾶν καὶ τὴν Ἥραν. noctu per insomnium cum Minerva et Junone versari 85, 14. = καθιερωθῆναι τὰ χρήματα τῇ Ἀθηνᾶ I. 47, 16. = Ἀθηνᾶ βουλαία A. 146, 35. = συμπέμπει τὴν ἑορτὴν τῇ Ἀθηνᾶ L. 137, 28.

ἀθήναζε et ἀθήνηθεν 882, 6.

Ἀθῆναι] οὐκ ἤλθε κατηγορήσων εἰς τὰς *Ἀθήνας A. 146, 23.

ἀθηναῖος] ἐβούλετο γὰρ Ἀθηναῖος εἶναι. hoc nempe proderat ipsi contentio sua, ut civitate Attica donaretur. *He wished mightily*

to be a citizen of Athens. Well: he is a citizen; and he now sees what the consequences are of gaining his wish 1215, 11. τὸ Ἀθηναῖον γενέσθαι civitate Athen. donari. οὕτω καλὸν καὶ σεμνὸν ἡγήσαντο εἶναι—1375, 3.

ἀθλεῖν τῷ σώματι *Æ.* 47, 37.

ἀθλημα] τῶν ἄλλων ἀθλημάτων καὶ ξένους καὶ δούλους μετέχοντας 1408, 11.

ἀθλητὴς τῶν καλῶν ἔργων. qui bonarum in artium exercitatione strenue desudat 799, 16. dictio hæc a multis imitatione est expressa. v. Philostrat. p. 685, 28.=ἀθλητὰς ἵππους ἐκτέσαστο *L.* 157, 39.=ἀθλητὰς ἐν τοῖς κινδύνοις ἀνακειμένους *Ly.* 154, 19.

ἄθλιος miser. ἄθλιος καὶ ταλαίπωρος. de Aristarcho Moschi 548, 12. b) sceleratus, improbus. οὐδεὶς οὕτως ἄθλιος, οὐδ' ὧμὸς εἶναι δοκεῖ τὴν γνώμην 142, 18. οὐ γὰρ ἔγωγε οὕτως ἄθλιος οὔτε ἄφρων ἦν 395, 16.=τὴν ἄθλιαν καὶ τελευταίαν νόσον νοσῶν *A.* 114, 32. ἄθλια πάσχω 116, 39. ἄθλιον καὶ πικρὸν ἔμοι σκοπὸν ἀκοντίσας 123, 11.

ἀθλίως καὶ κακῶς πολεμεῖν 276, 2.

ἀθλοθέτης. genus aliquod honoris, seu magistratus 997, 5. ἂν ἄλλη τις ἀρχὴ καθιστῇ λειτουργεῖν, οἷον ἀρχων, βασιλεὺς, ἀθλοθέται. magistratus hic ordinabat ad ludos pertinentia, civesque designabat, qui choros ederent, etc.

ἄθλοι ludi gymnici, a tota Græcia celebrari soliti. ἄθλων ἀπασχημένον 631, ult. ἄθλων ἱππικῶν καὶ γυμνικῶν θεωρία 1393, 2. ἄθλα præmia certaminum. ταῦτά ἐστιν ἅπαντα τὰ χωρία ἄθλα τοῦ πολέμου 41, 24.=βαρύτεροι ἄθλοι *Æ.* 79, 25. τῆς ἀρετῆς ἄθλον τὸν θάνατον καίμενον, propositum 88, 42.=ἄθλα ironice appellatur necessitas exsilii voluntarii decennalis suscipiendi, nulla culpa commissa *An.* 29, 23.=ὄρῶντες οἷα τὰ ἄθλα πρόκειται τῶν τοιούτων ἀμαρτημάτων *L.* 96, 8. ἄθλα λαβόντες, ὥνπερ ἔνεκα ἀφίκοντο 191, 25. ὑπὲρ τῶν ἄθλων τῶν ἐν Σαλαμῖνι 194, 7. ἄθλα τῆς ἑαυτοῦ πονηρίας λαβὼν τὴν ὑπ' ἐκείνου καταλειφθεῖσαν οὐσίαν 182, 25. τὰ ἄθλα (τῶν ἀγώνων scil.) αὐτὴ ἡ πολιτεία ἔκειτο 189, 45.=ἄθλον τῶν κινδύνων *I.γ.* 153, 36.

ἀθροίζειν] πανθ', ὅσα βούλεται τις, ἐν ὀλίγῳ ἀθροίσαντα 33, 18.

ἀθρόος et πολὺς differunt. ἰάν τις ἀπ' αὐτῶν ἀθρόα καὶ πολλὰ λαμβάνῃ, si quis illinc crebro hauriat (hoc est πολλὰ, pro πολλὰκις) et, quoties, toties multum simul hauriat. (hoc est ἀθρόα.) 186, 16. ἀθρόοι παμπληθεῖς ἄνθρωποι 496, 25. ὡν ἀθρόων δίκην. τήμερον λαμβάνειν ἄξιον. quæ omnia, multa cum sint numero, simul unis pœnis vindicari par est 614, 25.=ἤξουσιν ἀθρόαι. venient una et frequentes *An.* 22, 23.=ἄθροον λῆμμα *D.* 96, 2.

ἀθυμεῖν] οὐκ ἀθυμητέον τοῖς (id est ἐν, vel ἐπὶ τοῖς) παρούσι πράγμασι 40, 11.=ἀθυμεῖν ἐπὶ τοῖς παρούσι *I.* 64, 40.

ἀθυμίαν πολλὴν αὐτῷ παρέχει 15, 14.=τοὺς χρηστοὺς εἰς τὴν ἐσχάτην ἀθυμίαν ἐμβαλεῖτε *Æ.* 79, 12. ἀθυμία τῶν συμβεβηκότων. mæstitia et desperatio e sinistro rerum eventu nata 89, 27.

ἄθυτος] ἀθύτων καὶ ἀκαλλιερήτων τῶν ἱερῶν ἐξέπεμψε τρεῖς στρατιώ-

τας *Æ.* 72, 16. αὐτῶν καὶ ἀκαλλιερῆτων ὄντων τῶν ἱερῶν 75, 12. = αὐτὰ τὰ πάτρια ἱερὰ γίνεσθαι *L.* 175, 34. 185, 6. *sacra non fieri, intermitteri.*

ἀθῶος] τοὺς ἀτακτοῦντας ἀθῶους καθιστάσιν 31, 16. ἀθῶος τῆς Φιλίππου πρότερον, καὶ νῦν Ἀλεξάνδρου δυναστείας 316, 17. ἀθῶον ἱᾶσαι *impunem transmittere* 423, pen. ἀθῶον ἀφείναι *transmittere sine accusatione* 549, pen. ταύτης μὲν (τῆς δίκης) ἀθῶος ἀφίεται. *ab hoc quidem iudicio liber et absolutus discedit* 616, 13. ἀθῶους τοὺς κινδύνους ποιήσουσιν αὐτοῖς 1437, 9. *innoxiā discrimina.* = ἀθῶος ἀπαλλαγῇ *L.* 103, 28. = ἀθῶος ἀδικημάτων *Ly.* 157, 38. 168, 26.

αἰαντῖδαι 1399, 2.

αἰγῖδαι 1397, 23.

αἰγίος. *caprillus.* αἰγία δέρματα, δύο δεσμάς, ἡ τρεῖς 934, 26. Αἰγισθος *pro quocunque ex incestu nato, vel incesto, piaculari, abominabili* *An.* 17, 5. 32, 8.

αἰδεῖσθαι. *revereri, pudore et reverentia alicujus duci. sed in foro attico est, aut homicidæ ignoscere, veniam cædis ei facere, cum eo in gratiam redire, humanitate, seu qua alia causa motum, eumque pati domum ab exsilio redire; aut placare perempti cognatos, ad ignoscendum eos permovere.* ἰὰν ἀλῶν τις (scil. ἄλλον τινὰ) ἱκουσίῳ φόνοῦ—μετὰ ταῦτα αἰδέσθαι *commiseratione ejus ductus ignoscat, καὶ ἀφ' ἑοῦ in jure persequendo desistat* 983, 19. ἰὰν μὲν αἰδέσασθαι δεῖ, — πάντας. scil. αἰδεῖσθαι. *omnes ignoscere. (h. e. lex edicit, ut consanguinei omnes in condonandum et ignoscendum homicidæ consentiant)* ἡ τὸν καλῶντα κρατεῖν, aut si quis obstat, vel unus, ut intercedentis pertinacia potior sit, redituque in patriam excludat cædis reum. ἵως ἂν αἰδέσθαι τινὰ τῶν ἐν γένει τοῦ πεπονθότος *ad commiserationem permoverit, ut patiat exsulem in patriam redire* 694, 1. μήπω τῶν ἐκβαλόντων ἡδεσμένων 645, ult. = αἰδεῖσθαι τὴν εὐσέβειαν τῶν μηδὲν ἀδικούντων *A.* 120, 25. τὴν εὐσέβειαν τῶν πραχθέντων καὶ τὸ δίκαιον αἰδούμενος 122, 23. = τὴν Ἑρακλέους ἀρετὴν ἡδοῦντο *L.* 191, 32. αἰδέσασθαι *ap. Harpocr. ubi Taylor reddidit a sua sententia dimoveri.*

αἰδέσις. *indulgentia, conniventia, commiseratio.* αἰδέσας καὶ φιλανθρωπίας πολλῆς ἤξίωσαν 528, 8.

αἰδής, idem qui αἰδής. ἀλλ' αἰδὴν κοινὸν ἔθεντο βράβην 322, 11.

αἰδῖος] μήτ' αἰδῖους τοῖς ἀτυχήσασιν τὰς συμφορὰς καθιστάναι 1480, 20. = ἡδικημένῳ τὸν αἰδῖον χρόνον. *injuriā passo, nullo unquam tempore, quamvis longo, reparabilem* *A.* 113, 36.

αἰδοῖα αἱματόεστα ἐν ταῖς χερσίν ἔχειν *Ly.* 162, 11.

αἰδῶς] αἰδοῦς τυγχάνειν παρ' ὑμῶν *A.* 114, 16. μήτ' ἐλέου τυχεύουσα, μήτ' αἰδοῦς 114, 21. = τὴν τάξιν λίπη τῆς αἰδοῦς *L. fr.* 58. = οὐτ' αἰδῶς εἰσοπίσω τελεῖται *Ly.* 162, 42.

αἰδῶν] ἐπάγειν λιμὸν τ' αἰδῶνα κρατερόν τ' Ἀρκα *Æ.* 80, 11.

αἰκίας δίκη *actio* erat in eum, qui in conflictu manuum primus intulisset verbera, et νόμος αἰκίας caput illud juris attici, quo

capite his de actionibus constituebatur 525, 14. causas has judicabant XL. viri 976, 11. αἰκίας iudicium est, ὁπότερος ἤρχε χειρῶν ἀδικῶν 1141, 7. 1151, 4. αἰκίας δίκην ταυτηνὶ ἔλαχον αὐτῶ 1256, 5. erat hæc minor actio, quam γραφὴ ὕβρεως. nam hæc erat publica, illa privata. αἰκίαν τινὶ ἐγκαλεῖν 976, 6. αἰκία proprie est, cum homo redditur αἰκίης fœdus adspectu, cum oris et vultus notæ plagis ita commiscuntur, ut homo fiat ignorabilis. = αἰκίαις ταῖς μεγίσταις περιπίπτειν maximas in molestias et cruciatus incidere, unde corpus frangatur, fœdetur, mutiletur, corrumpatur, et morbis reddatur obnoxium An. 17, 9. = τὴν αἰκίαν ἐστὶ χρημάτων μόνον τιμῆσαι, τοὺς δὲ ὑβρίζειν δόξαντας ἔξεστιν ὑμῖν θανάτῳ ζημιοῦν L. fr. 27.

αἰκίζεσθαι τὰ χερσὶν. evastare, αἰκίῃ reddere, turpia adspectu, deformia, et sibi dissimilia 1075, 11. = αἰκισάμενος ἐκείνον I. 76, 22. = αἰκισθέντα σώματα fœde mutilata, contusa, deformata An. 17, 10. = ἰδίῃ καὶ ἡκίσθῃ L. 105, 32. = αἰκίζεσθαι χαλκῇν εἰκόνα mutilare Ly. 167, 15.

αἰκίσματα τὰ καθ' ἡμέραν, vexationes, vulnera, verbera quotidiana L. 105, 29.

αἰκισμὸς deturpatione corporis, quæ fit plagis. πληγαὶ καὶ ὁ τοῦ σώματος αἰκισμὸς δούλῳ ἀνάγκη 102, 20.

αἷμα] θάττον ἂν τοῦ αἵματος, ἢ λόγου, μεταδοῦναι τινι 421, 10. - ἐφ' αἵματι φεύγειν causam capitis dicere ob crimen cædis commissæ 548, ult. = αἵματος ἢ ἀρετῇ ὀνία Æ. 76, 27. αἷμα αὐτὸς οὐκ ἔχων, animum virilem 76, 28.

αἱμασιὰ maceria villæ circumducta. περιφοδόμῃσι τὴν αἱμασιὰν ταύτην 1274, pen. ἐξαγαγὼν ἔξω τὴν αἱμασιάν. eo quod maceriam ulterius, quam olim, vel primitus erat, in viam publicam produxit, ut partem hujus carpat 1278, 3. προαγαγόντες τὴν αἷμ. 1279, 13. 19. καταβαλεῖ τὸ ὕδωρ τὴν αἷμ. ἀπροσδοκῆτως 1280, 9.

αἱματόεις Ly. 163, 11.

αἰνιγματι γὰρ ὁμοιον τοῦτό γε 184, ult. γέγονε τὰ πράγματα τῇ πόλει ὥσπερ αἰνιγμα. perplexa, ut expedire se nequiret 446, 13. = οὐ δι' αἰνιγμάτων, ἀλλ' ἐναργῶς γέγραπται Æ. 70, 34.

αἰε] αἰγας ἀπέδοτο σὺν τῷ αἰπόλῳ I. 59, 32. 88, 16.

αἰπόλος I. 59, 32.

αἰρεῖν] πόλεμον ἀδοξον καὶ δαπανηρὸν ἄρασθαι 58, 6. 178, ult. - οὐκ ἔστιν ὅπως ἡμάρτετε τὸν ὑπὲρ τῆς ἀπάντων ἐλευθερίας καὶ σωτηρίας κίνδυνον ἀράμενοι 297, 11. τὸν ὑπὲρ τῶν ὅλων κίνδυνον ἄρασθαι 1395, 13. αἶρω τὸ πρᾶγμα τῷ λόγῳ, oratione rem exaggero, καὶ φοβερόν ποιοῦ 537, 13. ἄρασθαι ἔχθραν. suscipere similitudinem cum aliquo 558, 9. πορεύεται διὰ τῆς ἀγορᾶς, ὥσπερ ὄρις, ἢ σκορπίος, ἢ κεντρὸν 786, 4. = εἰρήνην, ἢ τὸν δῆμον ὑψηλὸν ἔρειν Æ. 51, 24. κίνδυνον σώμασιν ἀράμενοι 81, 16. = ἐμπνοὺς ἐπὶ ἀρθεῖς A. 116, 6. 118, 9. ἀποκτεῖναι χειρὶ ἀράμενον. (id est aut χειρὶ ἐπὶ ἡμῶν, manu sublata, aut ἄραντα βίλος, ἢ ξύλον, ἢ λίθον) 143, 20. = αὕτη ἢ εἰρήνη ὑψηλὸν ἔρειν τὸν δῆμον An. 24, 17. αἰρεῖν τὴν χεῖρα 28, 38.

~ αἰρεῖν proprie de venatore feram consectante et capiente, hinc translate de accusatore reum peragente et condemnante. *μη ελεῖν τὴν γραφὴν* 226, 17. in medio significat, aut velle simpliciter, aut malle, aut designare. a) decernere, secum constitutare, sibi proponere, velle. οὐκ ἔσθ' ὅπως ὀλίγοι πολλοῖς καὶ ζητούντες ἄρχειν τοῖς μετ' ἰσηγορίας ζῆν ἡρημένοις εὖνοι γένοιοντ' ἂν 195, ult. ἀλλ' ὥς οὐχ ἅπαντα, ὅσα κατ' ἀνθρώπινον λογισμὸν ἐντὴν, εἰλόμην 292, 23. τίς γὰρ ἂν κατηγορεῖν ἐλοιτο κρινόμενος, ἔχων ὃ τι ἀπολογήσεται 407, 19. nisi ibi μάλλον ἢ ἀπολογεῖσθαι subaudia-tur. b) malle, præhabere aliud alii, deligere, optare. ἀντὶ πολλῶν ἂν ὑμᾶς χρημάτων ἐλεῖσθαι νομίζω. 9, 1. 1420, 21. τὴν τῆς ἡμετέρας πόλεως τύχην ἐλοίμην (subaudi μάλλον,) ἢ—24, 17. εἴλοιστ' ἂν τις οὐχ ἦττον τὴν ὑμετέραν εὐτυχίαν, ἢ τὴν ἐκείνου 156, 13. τάξιν τῆς πολιτείας αἰρεῖσθαι 200, 4. πομπεύειν ἀντὶ τοῦ κατηγορεῖν εἴλετο 268, 25. μηδεπώποτε τῆς πόλεως ἀσφάλειαν ἄδοξον μάλλον ἢ τὸν ὑπὲρ τῶν καλῶν κίνδυνον ἡρημένης 295, 17. τὴν δρθὴν καὶ δικαίαν ὁδὸν τῆς πολιτείας εἰλόμην 332, 5. οὐδ' ἀχρηστοτέρους ἡμᾶς Θεβαίων νομίσας, ἐκείνους εἴλετο ἀνθ' ὑμῶν 383, 1. c) designare honori alicui gerendo. αἰρεθῶσι πρέσβεις πρὸς Φίλιππον 249, 20. σιτώ-νην αἰρούμενος (ὃ δῆμος) ἐμὲ ἐχειροτόνησεν 310, 2. αἰρεθέντες ἐπὶ τὰς ταφάς. delecti ad curandas funeris necessitates 321, 24. παρὰ τῶν φυλτῶν τινες ἡρημένοι σύνδικοι 689, 6. αἰρεῖσθαι pro προ-αἰρεῖσθαι τῶν τὴν δόξαν τοῦ σοφιστεύειν ἐλομένων. qui sibi delegerunt 1415, pen. Num. αἰρεῖσθαι πόλεμον pro ἀναἰρεῖσθαι usurpavit Dem. 161, 6. = αἰρεῖσθαι, decernere vel malle Æ. 15, 19. εἴλετο τὴν τοῦ τεθνεώτος πίστιν μάλλον, ἢ τὴν σωτηρίαν 20, 24. κρι-τῆς λόγων πολλῶν ἦδη ἡρέθη 21, 34. καταλιπαρὴν τὴν τάξιν, ἣν εἶλου 23, 2. ἡρημένοι ὑπὸ τῆς φυγῆς, a corpore exulum delecti, depu-tati 47, 8. ὅτε αὐτὸν ἐπὶ τὴν κοινὴν διοίκησιν εἴλεσθε 48, 8. οὓς αἱ φυλαὶ καὶ αἱ τριττύες καὶ οἱ δῆμοι ἐξ ἑαυτῶν αἰροῦνται 58, 7. αἰρεῖ αὐτὸς ὁ λογισμὸς, ipsa per se ratio, computus, monstrat, arguit, evincit 62, 11. μηδ' αἰρεῖτε παρανομίας ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων, arguite, convincite dementiæ 75, 41. = sensu forensi, reum peragere I. 64, 8. 19. τετελευτηκότα παρα-νομίας αἰρήσετε 78, 35. = γραφὰς πολλὰς καὶ μεγάλας διώξας οὐδεμίαν εἶλεν A. 115, 24. = δέκα ἄνδρες ἐκ πάντων Ἀθηναίων πρέσβεις ἡρέθη-σαν An. 24, 12. φίλους τοὺς κρείττους ἀφιέντες, αἰ τοὺς χεῖρους αἰ-ρούμεθα 27, 7. = *præverttere* L. 190, 37. TAYL. ego malim *conserve* qui reddere. *overtake*. Idem Taylor sub titulo αἰρεῖν exhibet hanc dictionem δίκην λαχόντες εἶλεν 159, 34. verum aut calami ille error est, aut typographi. = αἰρεῖσθαι, pro ποιεῖσθαι si bene ibi habet lectio. ὅστις ἀργύριον καὶ χρυσίον περὶ πλείονος τῆς πρὸς ὑμᾶς πίστεως αἰρεῖται D. 109, 28.

αἵρεσις. optio, delectus, id quoque, quod quis pro optimo de-
ligit, et sequitur, animi sententia et propositum, voluntas, volun-
tatis propensio. ἦν μὲν ἀπ' ἀρχῆς πρὸς ἡμᾶς αἵρεσιν (pro προαίρε-
σιν) εἶχετε 283, 13. τὴν αἵρεσιν τῶν ἐθελήσαντων καλῶς ἀποθνήσκειν
1400, 25. τὰς τῶν ἐπιτηδευμάτων αἱρέσεις τὴν ὅλην φύσιν ἡμῶν δο-

κινῶσιν. studiorum sectas quasi, h. e. vias diversas, aliis alia sequentibus, testari de nostrum cujusque ingenio 1417, 6. ὅστ' ἐξ ἀπάντων ῥαδίαν τὴν τοῦ συμφέροντος ὑμῖν αἵρεσιν γενέσθαι 9, 9. 16, 14. εἰ τις αἵρεσίν μοι δοίῃ 24, 15. οὐδ' αἵρεσιν ὑμῖν διδάσκει τοῦ πράττειν, ἢ ἡσυχίαν ἄγειν 42, 25. οὐ βουλόμενοι ἐφ' ὑμῖν ποιήσασθαι τὴν ἐαυτῶν αἵρεσιν. vestri arbitrii facere nolentes suam partium optionem 283, 17. αἵρεσιν ὑμῖν δοῦναι τοῖς ἀκουσομένοις, τί πρῶτον, ἢ τί δεύτερον, ἢ τί τελευταῖον βουλομένοις ὑμῖν ἐστιν ἀκοῦσαι 626, 17. λαβὼν αἵρεσιν 947, 20. = αἰρίσει τῇ αὐτῇ, eodem consilio, eundem ad finem Æ. 10, 17. αἵρεσις τῆς πρεσβείας, secta, ratio consiliorum, quam quis sequitur, et propositum sibi ante oculos habet in fungenda legatione 29, 30.

αἰρετώτερος 1488, 6. = ὅσα τις αἰρετὸς πράττει κατὰ ψήφισμα Æ. 53, 33. ἡγεμονίας δικαστηρίων λαμβάνουσιν αἰρετοὶ 58, 5.

αἶσα. sors, fatum, placitum, jussum. κατὰ μὲν Διὸς οὐ ποτ' ἐλαΐται αἶσαν 421, 25. = ληϊδὸς αἶσαν λαχόντα Æ. 20, 17.

αἰσθάνεσθαι] ἀμφοτέρα οὖν οἶδε, καὶ αὐτὸν ἐπιβουλευόντα ὑμῖν, καὶ ὑμᾶς αἰσθανομένους 134, 26. οὐκ αἰσθάνονται πάντα, καὶ τὰ τῆς πόλεως, καὶ τὰ σφῶν αὐτῶν μικροῦ λήμματος παλοῦντες 157, 8. συμβέβηκεν αὐτοῖς—πρῶτους ἑαυτοὺς πεπρακόσιν ᾗσθησθαι. senserunt, intellexerunt, neminem prius a sese venditum fuisse, quam semetipsos. ὥστε μὴδ' αἰσθανομένοις τοῖς Θηβαίοις πλέον εἶναι μὴδὲν, ut Thebani impedire non possent, ne si sentirent quidem. οὐτος ὁ πρῶτος Ἀθηναίων αἰσθόμενος Φίλιππον ἐπιβουλευόντα τοῖς Ἕλλησι 344, 4. = κραυγῇ αἰσθέσθαι τοὺς γείτονας Æ. 9, 13. = αὐτὸς γὰρ ἐν τῇ νόσῳ ὧν εὐ φρονῶν ᾗσθετο. suarum siquid opum se superstitie direptum fuisset, sensisset, quippe qui, morbum tolerans, quem postremum toleravit, optime sibi mente constiterit L. 155, 29.

αἰσθησις] ἡ καθ' ἡμέραν ῥαστάνη καὶ ῥαθυμία, ὥσπερ ἐν τοῖς ἰδίοις βίοις, οὕτω καὶ ταῖς πόλεσιν, οὐκ ἐφ' ἐκάστου τῶν ἀμελουμένων τὴν αἴσθησιν ποιεῖ, non statim in unaquaque minuta re sensum damni a negligentia creati præbet, ἀλλ' ἐπὶ τῷ κεφαλαίῳ τῶν πραγμάτων ἀπαντᾷ 133, 14. τοὺς προγόνους ὑμῶν εἰ λάβοιεν αἴσθησιν 362, 1. οὕτως ἀκριβῆ τὴν παρ' ἐκείνου αἴσθησιν πρὸς ἐκότερα ὑπάρχειν mini- stris Philippi tam acrem, tam subtilem inesse, inditum a domino sensum, qui amicus ejus sit, qui inimicus, qui amicitia ejus dignus, indignusve 411, 19. τὰς μὲν περὶ τῶν ἄλλων κρίσεις τὴν αἴσθησιν δηλοῦν sensum communem docere, quid alia quacunque de re nobis judicandum sit 1417, 5. = αἴσθησιν οὐδεμίαν ἐποίησεν. scil. ὅτι ἀποκτείνοντο. nullum de se prodidit indicium, quo admoniti sentiunt alii eum occidi A. 134, 29. = αἴσθησις εἰ τις ἐστὶ τοῖς ἐκεῖ περὶ τῶν ἐνθάδε Ly. 167, 13. *165, 34.

*αἰσχροκερδία 611, 15. = D. 104, 5.

αἰσχροκερδής turpis lucri avidus. ἀπληστος καὶ αἰσχροκερδής ἐστὶν ὁ τρόπος αὐτοῦ 1204, 24. = αἰσχροκερδέστατος, turpis lucri appetentissimus An. 33, 20.

αἰσχρορρημοσύνη *foeditas, spurcities orationis*. αἰσχρορρημοσύνη καὶ τῷ διηγέσθαι τοιαῦτα, ἐφ' οἷς ἀλγοῦσιν οἱ ἀκούοντες 1489, 8.

αἰσχροῦς] ὡς ἐστὶ τῶν αἰσchrῶν, μᾶλλον δὲ τῶν αἰσχίστων 18, 13. αἰσchrῶν ἄσμάτως ποιηταὶ 23, 21. αἰσchrὸν ὕστερόν ποτ' εἰπείν, συμβάντος τινός, τίς γὰρ ἂν φήθῃ ταῦτα γενέσθαι 128, 15. αἰσchrὸν λιπεῖν τὴν τοῦ φρονήματος τάξιν 176, 13. εἰ μὲν μὴ τοῖς Ἑλλησιν ὁμοίως αἰσchrὸν ἦν τὸ ψεύδεσθαι καὶ ἐπιорκεῖν, ὥσπερ ἐκείνῳ καλὸν 189, 4. σύνεσις, ἥ τὰ καλὰ καὶ αἰσchrὰ διαγινώσκειται 269, 24. τῇ γαστρὶ μετροῦντες καὶ τοῖς αἰσχίστοις τὴν εὐδαιμονίαν 324, 24. = δουλεύειν ταῖς αἰσχίσταις ἡδοναῖς *Æ*. 6, 33. πρόνοιαν οὐδεμίαν πάποτ' ἐποίησατο τῶν καλῶν καὶ αἰσchrῶν 8, 28. τὸ μὴ ἐπίστασθαι ἐρυθρίαν ἐπὶ τοῖς αἰσchrοῖς 15, 7. παρεμβάλλειν αἰσchrὰς ὑποψίας 24, 6. κολακείας αἰσchrὰς ὑπερβολὴν 43, 1. μὴ σύναγε τὰ κάλλιστα τοῖς αἰσχίστοις εἰς ταῦτόν 47, 26. ὅτῳ τὰ μέγιστα τῶν αἰσchrῶν οὕτως ἐστὶ πιστὰ 61, 11. ἀλλ' οὐ τὸ ἐκ τῆς ἀληθείας αἰσchrὸν σιωπηθήσεται 75, 36. παραδέχεσθαι ἔθος αἰσchrὸν 81, 32. αἰσchrὸν ἐστὶ, τὸν αἰτιώμενον οὐκ ἔχειν ἐπιδείξει τῆς αἰτίας τὸ ἔργον 86, 22. παιδεία, ἥ διαγινώσκειται τὰ καλὰ καὶ τὰ αἰσchrὰ 90, 32. = ἐπ' αἰσχίστῳ ἐπιγράμματος *I*. 54, 40. = πραττόμενος οὐ πολὺ ἀργύριον τὸν βουλόμενον ἐπὶ τοῖς αἰσχίστοις ἔργοις ἔζη *An*. 13, 28. τῷ ἐμῷ αἰσchrῷ, *id est*, ὁσιβεῖ. *meo dedecore* 21, 1. ᾧ τινι κακῶν τε καὶ αἰσchrῶν οὐκ οἶδ' εἴ τι ἀπαγένετο 21, 4. ὑπάρχει αὐτοῖς αἰτίαν καὶ λόγον αἰσchrὸν ἔχειν ἐκ τῶν πολιτῶν 22, 14. = μετ' αἰσchrὰς αἰτίας, *aut ut alii exhibent* ἐπ' αἰσchrαῖς αἰτίαις *L*. 107, 8. τρόπαιον στήσαντες ἔργου, καλλίστου μὲν αὐτοῖς, αἰσχίστου δὲ τοῖς πολέμοις 195, 29. puta τῶν καλῶν καὶ αἰσchrῶν ἐναντίαν ἔχειν τὴν γνώμην *reliquis puta hominibus, aut rerum veritati fr*. 58. = τὸ κάλλιστον τῶν ἔργων πρὸς τὸ αἰσχίστον συμβάλλειν *Ly*. 156, 28. = περὶ αἰσchrὰς αἰτίας ἀγωνίζεσθαι *D*. 102, 8. ἀδοξία αἰσchrὰ 111, 7.

αἰσchrουργία *Æ*. 41, 13.

αἰσchrῶς] εἰ ἄρα δεῖ παύσασθαι ἐτέροις αἰσchrῶς ἀκολουθοῦντας 220, 12. οἱ ὄρκοι ἐγίνοντο ἐν πανδοκίῳ αἰσchrῶς καὶ ἀναξίως ὑμῶν 390, ult. = αἰσchrῶς βεβιωκότι προεῖπον οἱ νόμοι μὴ δημηγορεῖν *Æ*. 1, 13. παρεγγραφεῖς αἰσchrῶς πολίτης 38, 10. ἀρκεῖ μοι μικρὰ, καὶ μειζόνων αἰσchrῶς οὐκ ἐπιθυμῶ 85, 6. = αἰσchrῶς ἀπόλωσε *A*. 114, 17. *foedum enim spectaculum est homo a veneno exspirans. cujus vultus horrendis modis distorquetur, ejulatus sunt miserabiles, intestina et artus dire convelluntur*.

αἰσchrύνεσθαι] δοκεῖ μοι θεῶν τις ὑπὲρ τῆς πόλεως αἰσchrυνόμενος τὴν φιλοπραγμοσύνην ταύτην Φιλίππῳ ἐμβαλεῖν 52, 9. οὐκ αἰσchrύνονται Φιλίππῳ ζῶντες 157, 7. τὰ δίκαια, ἐὰν καὶ μὴ βούλονται, (scil. πράττειν) μέχρι τοῦ γε αἰσchrύνονται μὴ πράττειν 208, 11. οὔτε τὸν ἥλιον ἡσchrύνοντο οἱ ταῦτα ποιοῦντες. *non pudebat eos solem intueri, vel, in publicum prodire* 426, 19. οὐδὲ τὴν γῆν (scil. ἡσchrύνοντο) πατεῖδα οὖσαν, ἐφ' ἧς ἕστασαν 426, 20. οὔτε τὴν μετὰ ταῦτα γηθησομένην αἰσchrύνην ἐπὶ τοιοῦτοις ἔργοις *ibid*. ὥστε καὶ τοὺς ἀπαντῶντας *αἰσchrύνεσθαι 958, 16. αἰσchrύνομαι ὁμῶς ὑμᾶς, λί-

γειν τι φλαδρον περι αὐτῆς. nihilominus ea vestri ducor reverentia, ut in illam (vel de illa) dicere turpius, aut iniquius aliquid haud audeam 1022, 23. τοῦτον οὐκ αἰσχύνεται ἐναντίον ὑμῶν ψέγειν 1022, 25. σημεῖα ταῦτα τοῦ μηδὲ τοῦτον τὸν ἑαυτοῦ πατέρα αἰσχύνεσθαι 1264, 8. ὃ λίαν ὀλίγωροι, οὔτε τοὺς ἄλλους, οὔτε ἡμᾶς αὐτοὺς αἰσχύνεσθαι 1483, 25. οὐδὲν μετέχοντα τοῦ αἰσχύνεσθαι 1486, 12. = αἰσχύνεσθαι τοὺς πρεσβυτέρους Æ. 4, 21. ὑπὲρ τίνος αἰσχύνεσθαι, pro aliquo, ejus causa, pude fieri. ἐγκαλύπτεσθαι αἰσχυνθέντα 4, 35. = ἐγκαλοῦσαν τούτῳ, ἃ αἰσχύνομαι λέγειν, οὗτος δ' οὐκ ἠσχύετο ποιεῖν I. 55, 5. αἰσχυνόμενος ἐπὶ τῇ τοῦ πατρὸς ἀνομίᾳ 58, 36. [20, 22.] = αἰσχύνεσθαι τοῖς ἔργοις rerum gestarum pudore duci L. 191, 28. αἰσχυνόμενοι reverentes τοὺς παρ' αὐτοῖς νόμους 193, 8. αἰσχύνονται ὑπὸ τῶν οἰκείων δρᾶσθαι 97, 3. ἐπ' ἐνόιis, ὧν οὗτος φιλοτιμιεῖται, τοὺς ἔχθρους αἰσχύνεσθαι 139, 34. οὕτω διάκεινται, ὥστ' ἐπὶ μὲν τοῖς καλοῖς αἰσχύνεσθαι, ἐπὶ δὲ τοῖς αἰσχροῖς φιλοτιμίσθαι 143, 40. αἰσχύνονται μὴ δοκοῦντες εἶναι ποτηροὶ 174, 41. περὶ τῶν παρελθόντων αἰσχύνεσθαι 914, 7. = αἰσχύνει τὸ γένος Ly. 162, 39.

αἰσχύνῃ] modo est dedecus, turpitude, modo fuga dedecoris, reverentia, verecundia. ἡ τῶν πραγμάτων αἰσχύνῃ οὐδεμιᾶς ἐλάττων ζημίας τοῖς γε σάφροσι 17, 6. ἐγὼ μὲν οἶμαι τοῖς ἐλευθέροις μεγίστην ἀνάγκην εἶναι τὴν ὑπὲρ τῶν πραγμάτων αἰσχύνῃ 43, 6. 102, 17. αἰσχύνῃν ὀφλισκάνειν 18, pen. et προσοφλισκάνειν 93, 3. χωρὶς γὰρ τῆς περιστάσης ἂν ἡμᾶς αἰσχύνῃς 30, 24. αἰσχύνῃ συμβᾶσα τῇ πόλει 254, 2. ἐν αἰσχύνῃ ποιῆσαι τὴν πόλιν 272, 18. ἀθάνατον συνθέσθαι κατὰ τῆς πόλεως αἰσχύνῃν 358, 18. ἐπ' αἰσχύνῃ τὸν υἱὸν ἐπεμψε Φίλιππος stupri ergo, dishonestandum 413, 26. πῶς οὐκ ἂν εἰκότως αἰσχύνῃν ἔξετε, qui fiat, ut male ne audiat, ut infamia ne laboretis 481, 27. αἰσχύνῃ λέγειν pudet dicere 689, 25. τοιαῦτα ποιοῦντες, ἃ πολλὴν αἰσχύνῃν ἔχει καὶ λέγειν 1262, 11. αἰσχύνῃν οὐ παριστᾶσιν verecundiam, reverentiam non incutiunt 1396, 23. αἰσχύνῃ τῶν μετὰ ταῦτα ὄντων 1397, 7. = ὀλιγώρως ἔχειν πρὸς ἅπασαν αἰσχύνῃν Æ. 10, 13. προβάλλονται τι πρὸ τῆς αἰσχύνῃς. prætendunt aliquod operculum flagitio, celant aliquo velo 11, 5. περιεῖναι αὐτῷ μηδὲν ἄλλ', ἢ τὰς αἰσχύνας 22, 8. αἰσχύνῃν τινὸς καταγινώσκειν 23, 40. οὕτως ἦσαν πρὸς τὰς αἰσχύνας χαλεποὶ 26, 5. κατακάμπτεσθαι (connivere) πρὸς τὰς αἰσχύνας 26, 33. προβάλλεσθαι τι πρὸ τῆς αἰσχύνῃς, prætendere velum, honestam excusationem, turpitudini 55, 24. κατ' ὑπερβολὴν αἰσχύνῃς κεκολασκευότα Φίλιππον summo cum dedecore 62, 19. ἄνθρωπος αἰσχύνῃ τῆς πόλεως γεγονώς 88, 18. ἐκφύγειν αἰσχύνῃν 89, 12. = αἰσχύνῃν οὐδεμίαν φέρει I. [9, 36.] ἢ παρ' ὑμῶν αἰσχύνῃ πεισὶν ἠνάγκαζεν ἂν [12, 48.] = μὴ τυχοῦσα μὴτ' ἑλίου, μὴτ' αἰδοῦς, μὴτ' αἰσχύνῃς A. 114, 22. usurpatum h. l. hoc vocabulum est honesto sensu, pro reverentia. ἄνευ κακότητος καὶ αἰσχύνῃς. sine dedecore 141, 20. = D. 109, 15.

αἰτῆσθαι ναυπηγήσασθαι μικρὰ πλοῖα rogare veniam navigia edificandi 219, 11. μὴ μετᾴσχοιεν ἂν ὑμεῖς τοὺς θεοὺς αἰτέετε 255, 15.

ἀνοχὰς αἰτεῖσθαι 283, 20. περὶ τοῦ νόμου τοῦ διαρρήδην οὐκ ἔκτος; μὴ ποιησαμένη τῇ βουλῇ τὰς τριήρεις τὴν δωρεὰν αἰτεῖν 595, 20. ὅπου δὲ αἰτεῖν οὐκ ἔα, πῶς οὐ σφοδρὰ γε δοῦναι κωλύει; 596, 25. αἰτεῖν δίκας πρῶτον κελεύει ὁ νόμος 692, 18. b) *mutuo petere, et accipere*. παῖδα διάκονον ὑδρίαν χαλκὴν ἀποφέροντα ἀλλοτρίαν ἡτημένην 1155, 6. στρώματα καὶ ἱμάτια καὶ φιάλας ἀργυρὰς δύο αἰτήσασθαι 1191, 1. = σπονδὰς τοῖς σώμασιν αἰτεῖν, *de solis corporibus pacisci, exclusis bonis* Aë. 46, 38. αἰτεῖν μέλλετε τοὺς θεοὺς τὰ γὰρ 70, 32. γῆν καὶ ὕδωρ τοὺς Ἕλληνας αἰτῶν 72, 26. δίοδον αἰτεῖν ἐπὶ Φίλιππον 75, 9. αἰτεῖν τὴν ψῆφον, *rogare judices, ut secundum eam partem dent iudicium, cui ipse favit rogans* 82, 17. αἰτεῖν ὅρκον, *judices rogare, ut contra jusjurandum a se dictum sententiam ferant* 82, 18. νόμον αἰτεῖν, *rogare judices, ut legibus contraria iudicio suo confirment*. *ibid.* δημοκρατίαν αἰτεῖν, *rogare judices, ut patiantur jura civibus sua eripi et everti*. *ibid.* χρυσίον ὑμῖν οὐ δώσω. μὴ με αἰτεῖτε, οὐ γὰρ λήψετε 88, 1. = ἤτῃσι καὶ ἔτυχε I. 64, 43. = νομίσατε τὰ σώματα αὐτῶν ὁρᾶν, αἰτουμένων ἐμὲ παρ' ὑμῶν σώσαι. *id est, ἐπὶ τῷ σώσαι, vel ἵνα με σώσητε* An. 19, 18. ὑμεῖς με παρ' ὑμῶν αὐτῶν αἰτησάμενοι σώσατε 19, 22. αἰτῶ, *posco, ut mihi tribuatis aliquid gratuitum, quod non debetis, ei δὲ βούλεισθε ἀπαιτῶ, aut si mavultis, reposco, id est, id postulo, quod vos mihi jure debetis, dudum ante a vobis mihi promissum* 22, 29. αἰτεῖσθαι *mutuo petere vel sumere, to get lent to him, to borrow* 32, 46. = ἤτῃσατο Λύσανδρον. *usuram ejus ad certum tempus sibi concedi rogabat* L. 125, 32. αἰτησάμενος ἐχρήσατο *utebatur ea supellectile, quam ab amicis corrogatam accepisset* 154, 24. ἐπὶ τοὺς ἡτημένους ἵππους ἀναβαίνειν *in equos rogatu meo mihi commodatos* 169, 17. αἰτούμενοι ὑπὲρ Ἀλκιβιάδου *precantes pro Alc.* 141, 31. = αἰτεῖν γῆν καὶ ὕδωρ Ly. 156, 43.

αἰτήσις] καὶ ἄνευ τῆς αἰτήσεως τὴν ἀκρόασιν ὑπάρχειν A. 129, 40. 130, 8.

αἰτία] αἰτίας οὐκ οὔσας πλασάμενος 152, 6. αἰτίας καὶ σκώματα καὶ λοιδορίας συμφορήσας 230, 5. ἀπάσαις ἅμα αἰτίαις καὶ βλασφημίαις τούτου κεχρημένου 237, 1. αἰτίαν ἐπάγειν τινὶ ψευδῇ 275, 4. 21. οἷς ἂν εἰκότως καὶ δικαίως τὴν τῶν γεγενημένων αἰτίαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἀναθεῖν ἅπαντες 323, pen. ἐκδέχεσθαι *culpam, vel crimen in se suscipere* 352, 23. πάμπλου λοιδορία καὶ αἰτία κεχωρισμένοι ἐστὶ 600, 4. *ubi docetur, qui ista duo inter se differant. αἰτίαν τοιαύτης ζημίας ἔχειν. commisisse aliquid, ob quod speciosa criminatione postulari possit ad dandum supplicium* 998, 8. αἰτία *interdum est quicquid aliqua de re utramvis in partem prædicatur. τὴν ἐτέραν αἰτίαν ἔχον ἕκαστον δοκιμάζεται, res, de qua controversia agitari possit, utrius partis sit, melioris, an sequioris, scrutinio subjicitur. καὶ μὲν τὴν ἀδίκον (scil. αἰτίαν ἔχον) φανῇ, πονηρὸν κρίνεται, et ejusmodi quidem si sit ea res, ut affirmari possit, iniquum esse facinus, malis et turpibus in rebus habetur. ἂν δὲ τὴν δικαίαν, (scil. αἰτίαν ἔχον*

φανῇ,) χρηστὸν καὶ καλόν. sin autem constet, affirmari licere, eam jure factam esse, tum vero salutaris et præclara esse existimatur 645, 7. τῷ ἐπενεγκόντι τὴν αἰτίαν. qui aliquem criminis insinulavit 692, 13. τῇ πρὸς ἅπαντας τοὺς ἐν ταῖς αἰτίαις (scil. ὄντας) ἐργῇ 1476, 25. 1471, 7. τῆς ἀνελέγκτου (vel potius ἀνεξέλεγκτου) οὖν ἐπενεχθείσης αἰτίας 1471, 11. αἰτιῶν ὁμοίων τετυχηκότες 1467, 17. = καθαρὸν οὕτω χρῆ τὸν βίον τοῦ σώφρονος ἀνδρὸς εἶναι, ὥστε μὴ ἐπιδέχσθαι δόξαν αἰτίας πονηρᾶς Æ. 7, 32. ἐγγυτάτω τῆς αἰτίας, καθ' ἣν ἡ παρούσα κρίσις ἐστίν, quæ proxime accedunt ad id crimen, quod hoc maxime judicio agitur 15, 30. ἀδυνατεῖν τὰς αἰτίας ἀπολύσασθαι 28, 10. βαρέως τὴν αἰτίαν ἤνεγκα 28, 19. ἐπὶ τῆς αἰτίας ταύτης ὄντα 28, 20. ἀνατιθέναι τινὶ τὰς αἰτίας τῶν πεπραγμένων 29, 25. ἀπιθανότης τῆς αἰτίας 36, 23. ἐμβάλλειν αἰτίαν 47, 23. πόρρωθεν ἐπὶ τὴν αἰτίαν ταύτην παρεσκευάζετο 48, 41. τοῦ μὲν ὑμᾶς μηδὲν ἀδικεῖν κύριος ἦν, τοῦ δὲ μὴ ἔχειν αἰτίαν ἢ τύχην 52, 34. εἰς αἰτίαν εὐαγγελίων καὶ θυσίας τὴν βουλὴν κατέστησε, fuit in causa, ut ænatus accusaretur aut reprehenderetur (ab Alexandro) de celebrato cum sacris die festo, ob allatum lætum nuncium de cæde Philippi 76, 23. ἀμφίβολος ἡ αἰτία 76, 39. ἀναφέρειν ἐπὶ τινα αἰτίας 84, 36. οὕτω ταῖς αἰτίαις τὰς κατὰ σεαυτοῦ ἐνέφραξας κατηγορίας, obstruxisti viam accusatoribus, quo minus jure te persequi possint, criminationum multitudine, quas tu eis intentas 85, 32. βασάνους ἐπ' αἰτίαις ἀγενήτοις 86, 1. αἰσχροὺς ἐστὶ τὸν αἰτιώμενον οὐκ ἔχειν ἐπιδεῖξαι τῆς αἰτίας τὸ ἔργον 86, 22. ἀνατιθέναι τινὶ τὰς αἰτίας, imputare, adscribere 87, 38. ἀπολύειν τῶν αἰτιῶν 90, 1. = ἵνα μηδεμίαν ἡμῖν αἰτίαν ἐπιφέρωσιν I. 63, 16. τοιαύτην αἰτίαν ἔχοντας Θ. περὶ τὸν—Thudippo laborante ea infamia, ut diceretur in A. patrem tantum facinus commississe 76, 38. = εἰς ἀκουσίας αἰτίας ἦλθεν A. 121, 28. τὴν αἰτίαν οὐχ ἡμετέραν οὔσαν, ad nos nil pertinentem, a nobis alienam, ἡμῖν προσέβαλεν 121, 32. = πολλοστὸν τι μέρος τῆς αἰτίας εὐρέθην ἐγὼ ἔχων An. 20, 40. ὑπάρχει αὐτοῖς αἰτίαν καὶ λόγον αἰσχροὺς ἔχειν ἐκ τῶν πολιτῶν 22, 14. τὸ σῶμα τῆς αἰτίας ἀπῆλλακται 22, 40. = αἰτίαν περὶ ἑαυτῶν λέγειν L. 95, 10. ἐπὶ τοιαύταις αἰτίαις εἰς τοσοῦτον κίνδυνον καταστήσεσθαι 102, 42. οὐδεμίαν σχὼν αἰτίαν 103, 3. ἐπ' αἰσχροῖς αἰτίαις ἐξηλεγμένοι 107, 8. οὕτως ἀπροσδοκήτοις αἰτίαις περιπέτωκα 108, 21. ἡγούμενοι ἑμοὶ μὲν ταύτην τὴν αἰτίαν ἀπορωτάτην εἶναι ἀποδεῖξαι 108, 28. τῆς αἰτίας ἀφίετε 109, 7. οὐ πεποίηκε περὶ ὧν ἐστὶν ἡ αἰτία 137, 38. TAYL. ἐσκοποῦντο τῆς αἰτίας τὴν πρόφασιν 114, 42. offensionis vel criminationis. ἔχοντας ταύτην τὴν αἰτίαν. hujus criminis incusatos 165, 46. = D. 102, 8. τὴν πόλιν εἰς αἰτίαν καθιστάνειν. in criminationem, invidiam adducere 109, 17.

αἰτιάσθαι] αἰτιαταί με οὐδὲν Φίλιππος ὑπὲρ τοῦ πολέμου 250, 23. αἰτιάσθαι περὶ τῶν παρεληλυθότων 292, 4. ὧν τὴν πενίαν αἰτιάσασαί ἂν τις, quarum culpam facile in paupertatem conferas 314, 20. εἰ τοῦ πράγματος αἰτιῶντο ἐμὲ 548, 20. αἰτιάσασθαι ταῦτα οὐκ ἐστὶ πρὸς τὴν σὴν ὄψιν 1404, 23. αἰτιασαίμην ἂν οὐδένα τοῦ κακῶς τὰ

πράγματα ἔχειν 1441, 1. = αἰσχρόν ἐστι τὸν αἰτιώμενον οὐκ ἔχειν ἐπιδεῖξαι τῆς αἰτίας τὸ ἔργον *Æ.* 86, 22. = τὸν διώκοντα μὴ ὀρθῶς αἰτ. *A.* 142, 4. ἡ αἰτία, ἣν αἰτιῶνται κατ' ἑμοῦ 144, 32. = αἰτιώμενος τοιοῦτόν τι ἔχοντας ἡμᾶς ἰλθεῖν *L.* 101, 13. συκοφαντοῦντα αἰτιάσασθαι 111, 35. ῥηϊατό μὲ ἀποκτινύναι 116, 20. *TAYL.*

αἰτίαςις, accusatio, criminatio. κρεῖσσον ἦν τὸ ἀληθές καὶ τὸ γεγεννημένον τῆς τούτων αἰτιάσεως *A.* 132, 25. 140, 4. ἡ αἰτίαςις οὐκ ἔχει τέλος 142, 5.

αἰτίος. a quo res profecta est, qui in culpa est. οὐ τοὺς αἰτίους, ἀλλὰ τοὺς ὑστάτους περὶ τῶν πραγμάτων εἰπόντας ἐν ὀργῇ ποιῆσθε 14, 1. πολλῶν κακῶν ἡ ἀνοία πολλοῖς αἰτία γίνεται 195, 3. ἐμὲ καὶ τὴν ἐμὴν τύχην αἰτίαν εἶναι 208, 23. τὸ πρᾶγμα αὐτὸ τοὺς αἰτίους εὖρη 376, 26. αὐτοὺς τοὺς αἰτίους καταλειφθῆναι 1465, 15. αἰτιώτερος] τοῦ δημοκρατουμένην καὶ ἐλευθέραν εἶναι, ὥς ἄλλο τι τῶν νόμων αἰτιώτερόν ἐστι, οὐδ' ἂν ἕνα εἰπεῖν οἴομαι 701, 11. αἰτιώτεροι ὑμῶν οὐδένας εἰσὶ 1234, 8. αἰτιώτατος] αἰτιώτατος ἐγένετο τοῦ μὴ πάντας αὐτοὺς λιμῶ ἀποθανεῖν 469, 25. αἰτιώτατος τοῦ μὴ νικῆσαι κατέστη 521, 1. τοῦ μὴ λαβεῖν Ἀμφίπολιν πάντων οὗτος αἰτιώτατός ἐστι 670, 17. αἰτιωτάτου μετὰ τοὺς θεοὺς ὄντος τῆς καθόδου τῷ δήμῳ 742, 26. 1230, 17. = οὐ, τὸν αἰτίον ἀφέντες, τὸν ἀναίτιον διώκομεν *A.* 115, 10. = αἰτίος τῶν γεγεννημένων *L.* 99, 41. αἰτιώτατος ἐλιγάρχιας 126, 8. *TAYL.* *αἰτίος ἔργων. a quo facinora profecta sunt, aut qui eorum reus agitur 92, 8. αἰτιώτερος 135, 11.

αἰχμάλωτος] λύσεις αἰχμαλῶτων εἰπεῖν ἔχων 107, 14. ἀπαρχὴν τῶν αἰχμαλῶτων Μήδων ἀνδριάντα χρυσοῦν ἀνίστησιν (Alexander aliquis, rex Macedonix) εἰς Δελφούς 164, 21. αἰχμάλωτα (subaudi σώματα) 384, 12. τρισχίλια αἰχμάλωτα σώματα δεῦρο ἔγαγε 480, 10. αἰχμάλωτον οὖσαν τρυφᾶν 402, περ. = λύσθαι αἰχμαλῶτους *Æ.* 41, 16. ἐξαιτεῖσθαι παρὰ τὸν πότον αἰχμαλῶτους 49, 14.

αἰὼν] κατὰ παντὸς αἰῶνος ἀείμνηστος *Ly.* 148, 34. τὸν αἰῶνα in perpetuum 155, 41. εἰς τὸν πάντα αἰῶνα καλῶς βουλευέσθαι 162, 24. ἐξ ἀπαντος τοῦ αἰῶνος συνηθροισμένη δόξα 163, 35.

αἰσρεῖν] τοὺς ὄφεις ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς αἰσρῶν. sublimes gerens 313, 26.

ἀκαδημία 736, 6. = εἰς Ἀκαδημίαν ἦλθον οἱ Λακεδαιμόνιοι καὶ Παισωνίας *L.* 150, 11.

ἀκαθαρσία impuritas, spurcities animi, scelerositas facinorositas. τοῦτο γὰρ, τοῦτ' οὐκ ἔχον ἐστὶν ὑπερβολὴν ἀκαθαρσίας 553, 12.

ἀκάθαρτος] καὶ τοιαῦτα συνιδᾷς ἑαυτῷ πεπραγμένα ὁ ἀκάθαρτος οὐ τοσὶ 403, 14. ἀκάθ. καὶ μιὰς 980, 20.

ἀκαιρία cum quis aut imparatus, aut districtus est, ut vacare rei praesenti, aut sufficere omnibus nequeat. τὴν ἀκαιρίαν τὴν ἐκείνου καιρὸν ὑμῖν νομίσαντας, quod illi tempus est rebus gerendis minus idoneum, vobis id habere opportunissimum 16, 4. ἐὰν δ' ἀκαιρίαν ἡγησάμενοι παρίδῃτε existimantes nunc illis nil opus esse 169, 15. = ἀκαιρίας ἐπὶ τοσαύτης tempore et loco parum opportuno *Æ.* 84, 11. = ἐν τοιαύταις ἀκαιρίαις *I.* 73, 20.

ἄκαιρον ρῆκος ἡμῖν ἐπιγένοιτο τῷ λόγῳ 1409, 20. ἀντὶ τῆς πολ-
λῆς καὶ ἀκαίρου βραθυμίας 241, 7. = ἄκαιρον, importunitas in mori-
bus, ut si nescias, quid loco cuique personæque conveniat.
ἀμαθὺς μὲν καὶ ἄκαιρον Æ. 24, 3.

ἀκακία ingenii simplicitas, vitæ innocentia. διὰ τὴν ἀπειρίαν
τῶν πραγμάτων καὶ τὴν ἀκακίαν τὴν ἑαυτοῦ 1372, 23. ἀκακία τοῦ
τρόπου 1373, 6.

ἄκακος εἶναι προσποιούμενος. simulans se simplicem et antiqui
moris hominem 1153, 10. εἰ δέ τις αὐτοὺς ἀγνοήσας τότε ἀκάκους
ἠγήσατο καὶ ἀπράγμονας. 1164, 13.

ἀκάκως pro more hominum simplicium, innocentium, nullam
fraudem designantium, sed bona fide agentium. ὁ δὲ βραδύς μοι
καὶ ἀκάκως ἀποκρίνεται 1154, 18. ἀκάκως καὶ ταχύ μοι ἀμολόγη-
σεν 1162, 2.

ἀκαλλιστὴς] ἀθύρων καὶ ἀκαλλιστῶν τῶν ἱερῶν ἐξέπεμψε τοὺς
στρατιώτας Æ. 72, 16. ἀθύρων καὶ ἀκαλλιστῶν ὄντων τῶν ἱερῶν
75, 12.

ἀκαμαντιδαί 1398, 9.

ἀκαρῇ] ἀποκρίνεται μοι, ὅτι οὐδ' ἀκαρῇ ne hilum quidem μοι δα-
νείσοι 1223, ult.

ἀκαριαῖος πλοῦς trajetctus brevissimus, citissime conficiendus
1292, 2.

ἀκαταλλάκτως πολεμεῖν sublata spe omni gratias reconciliandæ
153, 17.

ἀκατάστατον nunquam consistens, neque conquiescens, ὥστε
ἐν θαλάττῃ πνεῦμα. 383, 7.

ἀκεῖσθαι] τῷ τούτου φόνῳ τὸ μήνυμα τῶν ἀλιτηρίων ἀποσαμίνους Α.
128, 6.

ἀκέραιος. salvus, illæsus, intemeratus. φύλακες φοβεροὶ τῆς
οἰκίας ἀκέραιου 17, 13. ἀκέραιον ἐκείνην φυλάττοντες (scil. τὴν πα-
τρίαν οὐσίαν) 1087, 24.

ἀκεστὸν πρᾶγμα res reparabilis, ubi error quoquo modo cor-
rigi possit Α. 140, 15.

ἀκέρατος οἶκος Ly. 162, 7.

ἀκήρυκτος πόλεμος 314, 16. = ἀκήρυκτος πόλεμος Æ. 33, 12.
ἄσποδοι καὶ ἀκήρυκτοι πόλεμοι 38, 38. ἀκήρυκτος, cujus laudes et
honores præco nullus prædicat 86, 37.

ἀκινάκης Μαρδονίου 741, 6.

ἀκίνδυνος] ἀσφαλὲς καὶ ἀπράγμων καὶ ἀκίνδυνος ὁ τῶν ἰδιωτῶν βίος
150, 9. οὐδ' ἀκίνδυνα ἑώραν 258, 16. ἀκίνδυνου σοι τοῦ ἀγῶνος
γεννημένου 501, 8. = ἀκίνδυνα τῷ μαρτυροῦντι Æ. 7, 15. = μόνας
τούτων τῶν δικῶν (de parentibus male habitis) ἀκινδύνων τοῖς διώ-
κουσιν οὐσῶν I. 42, 29. = ἀκινδυνότερον ἡμῖν ἔδοξεν εἶναι Α. 128, 11.

ἀκινδύνως καὶ ἀναισχύντως πρὸς τῷ διαιτητῇ μαρτυροῦσιν, ὃ τι ἀν
βούλονται 913, 7. ἀκινδύνως ὄρων ἔχοντα τὰ οἴκοι 14, 14. = ἀκιν-
δύνως εἰσαγγέλλειν I. 42, 32. = ἀκινδύνως μαρτυρεῖν Α. 119, 4. =
L. 195, 1. ἀκιν. τὸν βίον ἄγειν 187, 21.

ἀκίνητον ἔχει τὴν θεωρίαν. (id est θεωρούμενα μένει ἀκίνητα) 1406, 3.

accusativus pendens, seu absolutus. τοὺς δὲ τοιούτους συκοφάντας, ποῖ χρὴ πορευθέντας ἀδείας ἀπ' αὐτῶν τυχεῖν; pro ποῖ δὲ χρὴ πορευθέντας ἀδείας τυχεῖν ἀπὸ τῶν τοιούτων συκοφαντῶν 1342, 21. = Accusativus consequentiae pro genitivo Ly. 159, 10.

ἀκλεῆς] αἰσχίστα καὶ ἀκλειστάτα ὀλίβρω L. 133, 42. ΤΑΥΛ. = ἀκλεῆς καὶ ἄδοξος θάνατος Ly. 159, 16.

ἀκλεῶς] καλλίστην ὥραν ὄψεως ἀκλειστάτα διαφθείρας Αἲ. 22, 38. = Α. 113, 38.

ἄκληρος exsors I. 37, 20. ἄκληρον ὀνόματος καταστήσαι 41, 14. τῶν πατρῶων 42, 28.

ἀκληρωτὶ τὴν ἡμετέραν τάξιν πέμπειν L. 147, 19.

ἀκμάζειν τῷ εὐ φρονεῖν Αἲ. 4, 16. ἀκμάζειν ἐν τῇ μανίᾳ 46, 22. ἀκμάζειν καὶ ναυσι καὶ χρήμασι καὶ πεζῇ στρατιᾷ 77, 3. = ἀκμαζούσῃ τῇ βώμῃ τοῦ σώματος χρώμενον Α. 127, 25. = ἀκμάξεις, juveniliter agis L. ap. Harpocr.

ἀκμή] ταῦτα πρότερον μὲν ἦν ποιεῖν, νῦν δ' ἐπ' αὐτὴν ἦκει τὴν ἀκμήν. ὅστ' οὐκέτ' ἐγχωρεῖ (scil. τοῦτο ποιεῖν) in nervum erupit res, venit in extremum discrimen 52, 7.

ἀκοή fama. ἀκοῇ ἴστε 597, 12. ἀκοὴν μαρτυρεῖν testari in iudicio de re, quam testis non ipse viderit coram se gestam, sed ab aliis fando acceperit. ἀκοὴν τετελευτηκότων μαρτυρεῖν ἑὼν ὁ νόμος, κωλύει μαρτυρεῖν, ἵτι ζῶντος τοῦ πατρὸς, τὰ ὑπ' αὐτοῦ πραχθέντα. quæ lex permittit testi, ut ex persona defuncti testetur de re, quam se aiat olim ex ipso audisse, cum diceret adhuc superstes, eadem lex vetat, adhuc superstite in vivis patre, filium de ejus rebus gestis testari 1097, 3. ἀκοὴν οὐκ ἑῶσιν οἱ νόμοι ζῶντος μαρτυρεῖν, ἀλλὰ (μόνον) τεθνεώτος 1130, 26. 1131, 11. ἀκοὴν ζῶντος μεμαρτύρηκε, τὰ ψευδῇ τε, καὶ παρὰ τὸν νόμον 1131, 8. ἀκοὴν (testimonium non ex sua, sed aliena fide) μηδεμίαν προσάγειν πρὸς τὸν τοιοῦτον ἀγῶνα 1300, 14. οὐκ ἑῶσιν οἱ νόμοι ἀκοὴν μαρτυρεῖν οὐδ' ἐπὶ τοῖς πάνυ φαύλοις ἐγκλήμασι 1300, 16. προσῆκε δῆπουθεν εἰδότας (certo gnaros et cognitam habentes eam ex sua cujusque conscientia) αὐτὴν πολλοὺς, ἥπερ ἐστὶ, μαρτυρεῖν, καὶ μὴ μόνον ἀκοὴν non referre rumores de ea vulgares 1309, 3. = ὄνειδος τὸ ψευδὲς οὐ περαιτέρω τῆς ἀκοῆς ἀφικνεῖται Αἲ. 48, 12. = οἷς μὴ παρεγένετο, ἤκουσε δὲ, ἀκοὴν μαρτυρεῖν I. 61, 34. λόγων ἀκοῇ καὶ μαρτύρων χρώμενος 69, 17. μεμαρτυρήκασιν ἀκοὴν 70, 13. τῶν παλαιῶν ἀκοὴν μαρτυρούντων 72, 4. = ἀκοῇ ἐπίσταμαι καὶ πρότερον γεγονός Α. 137, 11. 138, 11.

ἀκολασία] ἐξίτηι τὰ τῆς μητρὸς ἔθη καὶ τὴν παρ' αὐτῇ ἀκολασίαν. (nisi potius ἀκολαστίαν est) 1362, 12. = οὐχ ὕβρει, οὐδ' ἀκολασίᾳ Α. 121, 25. 123, 8. διὰ τὴν ἑαυτοῦ ἀκολασίαν πάντα δρῶν καὶ πάσχων 128, 32. = τῶν νεωτέρων ὅσοι περὶ κύβους ἢ πότους ἢ περὶ τὰς τοιαύτας ἀκολασίας τὰς διατριβὰς ποιοῦνται L. 146, 34.

ἀκολουθεῖν] pone incedere, sequi, item comitari, prosequi,

item se accommodare, inservire. ὁ στρατηγὸς ἀκολουθεῖ milites sequitur imperator, h. e. est in eorum potestate. οὐκ ἀκολουθεῖν δεῖ τοῖς πράγμασι τοὺς ὀρθῶς τῷ πολέμῳ χρησόμενους, ἀλλ' αὐτοὺς ἔμπροσθεν εἶναι τῶν πραγμάτων 51, 14. εἰ ἄρα δεῖ ἐτέροις αἰσχυρῶς ἀκολουθοῦντας 220, 11. ἀκολουθεῖν (mecum ire) πρὸς τοὺς ἀποστολέας καὶ τὴν βουλὴν 1150, 11. ἀκολουθεῖν οὐκ ἤθελον εἰς τὴν βουλὴν 1254, 18. ἀκ. ἐπὶ τὴν τράπεζαν me comitari ad mensam numularii 1154, 27. incedere in agmine exsequias euntium, comitari funus. ἀκ. ἐπὶ τὸ μνήμα 308, 3. 1071, 22. τοὺς ἔξω τοῦ γένους πρὸς τὸν τάφον ἠκολουθηκότας 1392, ult. ταῖς ἐξύτῃσι καὶ καιροῖς τοῦ πολέμου ἀκ. 730, 18. τοῖς λογισμοῖς καὶ τοῖς ὑπάρχουσι καιροῖς 805, 25. μετὰ τινος] ἀκ. μεθ' αὐτοῦ γράφας τοὺς ἑνδεκα. secum ire XI. viros 608, 14. μετὰ Σωτάδου τοῦ Κρητὸς circumcursitans cum Sotade, quaquā is iret, eum comitans 1382, 8. = ἀκολουθεῖν εἰς τὸ δεσποτήριον Æ. 7, 2. = ἀκολουθεῖν comitari I. 60, 23. = ἠκολουθεῖ τῆς θυσίας ἑνεκα. accompanied A. 113, 15. = ἀξίων, οὐκ αὐτὸς τοῖς νόμοις, ἀλλ' ὑμᾶς τοῖς αὐτοῦ τρόποις ἀκολουθεῖν An. 31, 35. = ἀκολουθεῖν ἐπ' ἐκφοράν L. 92, 24. μετὰ 193, 18. quod Atticistæ damnant v. Phrynich. TAYL. τὸν παῖδα τὸν ἀκολουθοῦντα μετ' ἐμοῦ fr. 10. = ἀκολουθεῖν μετὰ τινος, ire cum aliquo, quo is ducat, in ejus castris versari D. 92, 35.

ἀκόλουθος substantive acceptum, est minister honestior, pedisequus, quorum gregem pone se trahere, superbum et vanum habebatur, eratque invidiæ. ἀκολούθους τρεῖς ἢ τέτταρας αὐτὸς (ipse solus cum sit) ἔχων διὰ τῆς ἀγορᾶς σοβεῖ 565, pen. τρεῖς παῖδας ἀκολούθους περιάγει 958, 15. τὸν παῖδα τὸν ἀκόλουθον παραδούναι εἰς βάσανον 1120, 3. b) adjective, conveniens, consentaneum, cum aliqua re copulatum eique accommodatum, et construitur alias cum genitivo, alias cum dativo. οἰκίας οὕτω μετρίας καὶ τῷ τῆς πολιτείας ὀνόματι ἀκολούθους. populares, nihil habentes præcipuum, populi sortem excedens 174, 27. τὰ μὲν ψηφίσματα πρὸς τὸ τῆς πόλεως ἀξίωμα ψηφίζεσθε, τὴν δύναμιν δὲ οὐκ ἀκόλουθον, οἷς ψηφίζεσθε, ἔχετε 176, 6. ἐξελθόντι δ' ἐκ παίδων τὰκόλουθα τοῦτοις πράττειν 312, 25. νόμον αὐτῷ (alii legi vetustiori) ἀκόλουθον τεθεικέναι 745, 11. ἐφαίνετ' ἂν ἡ φυλὴ ἀκόλουθος οὕσα τῇ θέσει τοῦ ὀνόματος. constitisset eum simili modo eandem tribum frequentasse, penes quam receptus et albo inscriptus esset, nomenque accepisset unum aliquod ex iis, quæ illa in tribu solebant usurpari 1001, 26. εἰ δοκεῖ ὑμῖν ἀκόλουθον εἶναι 1134, 3. 1178, 17. πάντα τὰκόλουθα τῇ ποίμνῃ omnia cum grege ovium connexa, eoque pertinentia 1178, 17. οὔτε τῆς μεγαλοψυχίας, οὔτε τῆς ἄλλης ὑμετέρας προαιρέσεως ἀκόλουθον 1477, 1. = in proportion, accordingly L. 162, 25. TAYL. ubi est adjectivum, significans, consentaneum, congruens. οὐ μετ' ἀκολούθου. sine pedissequo 903, 5. δύο παῖδας αὐτῷ ἀκολούθους εἶναι fr. 39. = ἀκόλουθος consentaneus ἀκολούθους ἀλλήλαις τὰς τιμωρίας ἐπεικύντο. constantes secum atque consentientes sanxerunt

poenas Ly. 164, 43. ὅμοια ἐκείνοις καὶ ἀκόλουθα ἐψηφισμένοι 165, 40.

ἀκολούθως τοῖς νόμοις 1100, 14.

ἀκονᾶν acuerē. h. e. irritare, exacerbare, efferare. οὐδ' ἐφ' αὐτὴν ἀκονῶν τὴν πόλιν 1469, 26. τί τοῦτον ἀκονᾶς, ᾧ μάταια; quid hunc instruis, erudis, armas ad scelera 784, 10. = ἀκονᾶν θυμὸν De. 180, 30.

ἀκονιτὶ nulla cum molestia, nullo certamine, sine pulvere et sudore 200, 2. ἀκ. προῖσθαι 295, 7. ἀκ. πάνθ' ὑφ' αὐτῶ ποιήσεται 365, 17. = Ἄ. 9, 40.

ἀκοντίζειν] ἀκοντισθεὶς διὰ τῶν πλευρῶν A. 120, 44. μελετῶν μετὰ τῶν ἡλικίων ἀκοντίζειν 121, 25. ἄθλιον καὶ πικρὸν ἐμοὶ σκοπεῖν ἀκοντίσας 123, 10.

ἀκοσμεῖν 1226, 12. = ἵνα καὶ τοὺς ἄλλους τῶν ἀκοσμοῦντων σωφρονεστέρους ποιῆτε L. 140, 34. τοὺς ἀκοσμοῦντας ἐν τῷ πολέμῳ μηδεμιᾶς συγγνώμης τυγχάνειν 140, 41. TAYL. ὅταν τοὺς ἀκοσμοῦντας σάξιν βούλονται 141, 35.

ἀκοσμία, scævitas, importunitas, illiberalitas Ἄ. 24, 17. ἀκοσμία τοῦ τρόπου 27, 3.

ἀκόσμιος] *ἀκοσμιώτατος L. 100, 25.

ἀκούειν] οὐδὲ τοῦτο μικρὸν ὠφελεῖν οἶμαι, εἰ τὰ βέλτιστα ὑμᾶς ἀκούειν συνεθίζω 169, pen. 170, 4. (ᾧμα ἀκούειν αὐτὸν πλησίον ὄντα Πυλῶν, καί—citat schol. Hermog. p. 97.) φύσει πᾶσιν ἀνθρώποις ὑπάρχει τῶν λοιδοριῶν καὶ κακηγοριῶν ἡδέως ἀκούειν 226, 21. ἀκούειν δικαίως ἀπολογουμένου 227, 12. ἀσμένως 237, 15. οὐδὲ φωνὴν ἤκουες, εἴ τις ἄλλο τι βούλοιο λέγειν 240, 12. ἀκούεις Αἰσχίνῃ 263, ult. τῶν δὲ τῆς πόλεως ἀγαθῶν πεφρικῶς ἀκούω, καὶ στένων, καὶ κύπτων εἰς γῆν 332, 11. πικρῶς καὶ ἐναντίως ἀκούειν 450, 10. οὐδὲν γὰρ ὅλον ἀκούειν αὐτοῦ τοῦ νόμου 529, 11. τῷ μὲν ἀκοῦσαι—ad litteram quidem, verbo tenus, specie tenus. cui opponitur τῷ δὲ ἔργῳ reapse autem 623, 26. οὕτως ὁρῶντας τὰ τῶν ἡτυχηκότων ἔργα, ὥστε ὁρῶντας μὴ ὁρᾶν, καὶ ἀκούοντας μὴ ἀκούειν 797, 3. ἂ δὲ μὴδ' ἀκούειν πᾶσιν ὁλόν τε, πῶς ποιῆσαι γε τῇ ἐπιτυχούσῃ εὐσεβείῃ; ἐστὶ 1370, 3. εἰ μὲν οὖν ἐκ τοῦ μὴ ἐθέλειν ἀκούειν ἐλπίς ἐστὶ τὰ πράγματα γενέσθαι βελτίω τοῦτο χρὴ πράττειν. id est, μὴ ἐθέλειν ἀκούειν τὰς συμβουλὰς 1446, 25. δεινότατοι πάντων ὑμεῖς ἔστε ἀκούειν δ' τι ἂν τις καθ' ὑμῶν λέγῃ 1453, ult. μὴ θέλουσιν ἀκούειν οὐκ ἐνὶ δήπῳ μαθεῖν 1454, 21. σιωπῶντας ἀκούειν 1462, 8. ἀκοῦσαι μὴ πρὸς φιλονεικίαν, ἀλλὰ πρὸς τὸ δίκαιον 1474, 6. b) appellari aliquo nomine, e. c. ignominioso. νῦν κόλακες, καὶ θεοὶ ἐχθροί, καὶ πάντα (scil. οὐκ ἰδὴ, vel αἰσχροῖ) ἀκούουσι. prohibere non possunt, quominus audiant probra nulla non sibi ingesta 241, 13. κακῶς φησὶν ἀκηκοέναι. ignominiosa appellatione se læsum ait 442, 13. οὐδένας τῶν ἄλλων ἀνθρώπων οἶμαι τὰ προσόντα αὐτοῖς (scil. vitia et dedecora) οὕτως ἀκοῦσαι (æquo animo) νοητευμένους, ὡς ὑμεῖς τὰ μὴ προσόντα (scil. ὑμῖν, ἀκούετε) κακῶς ἀκούοντες 1453, 25. = ἰσχυεῖ κατηγορία παρὰ τοῖς ἀκούουσι Ἄ. 28, 10. ἴσῃ εὐνοίᾳ ἀκούειν 29, 10.

προσπεπνεῖν ἀκούοντας καὶ τὴν λοιπὴν διήγησιν, perseverare in patientia audiendi etiam reliquam expositionem 34, 1. εὐτάκτως ἀκούειν 41, 26. τοῖς ὡς τῶν ὀνειδῶν ἀκοῦσαι, suis auribus, id est, coram, ex ipso obtrektoris ore 52, 29. ἂν οἱ δικασταὶ ἡμῶν ἐξ ἴσου ἀκούωσιν 61, 35. εἰ δὲ τισιν ὑμῶν ἐξαίφνης ἀκούσασιν, ἀπιστότερος προσπέπτωκεν ὁ λόγος 62, 6. παρωξύνθη ἀκούσας οὕτως 70, 17. τίς ἂν τοιαῦτα καρτερήσκειν ἀκούων 88, 19. = ὥσπερ ἀκούειν ἐστὶ τοῖς ὡς κατὰ φύσιν A. 128, 15. = οὐδὲν προὔργου ὑμῖν ταῦτα ἀκοῦσαί μου An. 22, 20. ἀκούειν εὐμενῆς. id est, ἐν τῷ ἀκούειν εὐμενῆς ὢν, vel εὐμενῶς ἀκούειν ἐιδικμένος 30, 2. = ἀκούειν κακῶς ὑπό τινος L. 112, 26. 117, 13. δικαίως ἀκούειν κακῶς 118, 11. id quod in inferioribus effert, ἀκούσαντα τὸν Θεόμνηστον κακῶς τὰ προσήκοντα. TAYL. ὄργας τοῖς ἀκούουσι κατὰ τῶν τὰ δίκαια πραττόντων παρασκευάζειν 94, 23. κλέος μέγα ἀκούειν περὶ χώρας 190, 40. ἀκούοντες ἐν ταυτῷ συμμυγνυμένου Ἑλληνικοῦ καὶ βαρβαρικοῦ παιᾶνος 194, 16. ἀκούειν πρᾶγμα ἄνομον καὶ δεινὸν cum audis ab aliquo tibi crimen infandum exprobrari 118, 8. = ἐν οἷς *ἤκουσαν κακοῖς D. 92, 34.

ἀκούσιος] ἀκουσίαν φόνον δικαστήριον τὸ ἐπὶ Παλλαδίᾳ 643, 20. 983, 15. = τὸν ἐκ προβούλης *ἀκουσίας ἀποθανόντα fraude præmeditata, qua peremptus invitatus cecidit, seu contra voluntatem suam A. 112, 10. ἐλεῖν ἐπὶ τοῖς ἀκουσίοις παθήμασι μᾶλλον προσήκει, ἢ τοῖς ἐκουσίοις καὶ ἐκ προνοίας ἀδικήμασι 114, 18. ἀκούσιον τῷ παθόντι περιθεῖς τὴν συμφορὰν 118, 3. (nisi ibi potius ἀκουσίαν legis, quia Antiphon hoc adjectivum usurpare solet pro adj. trium terminationum.) εἰς ἀκουσίας αἰτίας ἦλθεν. in criminationes incurrit invitatus, quarum culpa vacat 121, 28. οὔτοι πράκτορες τῶν ἀκουσίαν εἰσὶ. id est, πράττουσι τὰ ἀκούσια 121, 40. ἀκουσίους κακοῖς περιπεσεῖν δικαίος ἐστὶ 123, 16. τὸ ἀκούσιον, ἀμάρτημα τῆς τύχης ἐστὶ, τὸ δὲ ἐκούσιον, τῆς γνώμης 140, 21.

ἀκουσίας καὶ βιαίως ἀπέθανε A. 114, 13. ἀκουσίας (subaudi ἀποκτείνας) οὐχ ἦσσαν, ἢ εἰ ἐκουσίας, ἀπέκτεινέ μου τὸν παῖδα. nil ideo minus mihi periit filius, quod invitatus eum peremit, quam perisset, si volens interemisset 123, 11. ὁ διαφθαρεὶς οὐδὲν ἦσσαν (subaudi βλαφθεὶς) ἀκουσίας βλαφθεὶς, id est, ἐν τῷ ἀκουσίας βλαφθῆναι, ἢ εἰ ἐκουσίας ἐβλάπτετο 123, 18.

ἄκρα, arx Æ. 88, 9.

ἀκρασία] τὴν καθ' ἡμέραν ἀκρασίαν τοῦ βίου 29, 12.

ἀκρατεῖς, ὢν οὐ χρὴ (scil. ἐρᾶν vel πράττειν) Æ. 20, 3.

ἀκρατῶς ἔχοντες αὐτῶν. sese continere et compescere ab illorum consortio non valentes I. 39, 34.

ἀκρίβεια] τοιαύτας ἀκριβείας ἔχει παρ' αὐτοῖς τὰ δίκαια I. 65, 7. = ὑπὸ πονηρᾶς λόγων ἀκριβείας πεισθέντες A. 122, 40. τὴν ἀκριβείαν τῶν πραχθέντων μαθεῖν 127, 12.

ἀκριβῆς] ἐμπορικαὶ δίκαι τότε οὐκ ἦσαν, ὥσπερ νῦν, ἀκριβεῖς. tam assidua, diligentia, et singulas minutas res subtiliter atque solerter exsequencia judicia 79, 22. τὴν τῶν χρημάτων φυλακὴν ὅπως ἐν ἀκριβεστάτῃ γενέσθαι 101, 15. ἀλλ' οὐ τιθέναι ταῦτα παρ' ὑμῖν

εἰς ἀκριβῆ μνήμην, οὐδὲ, ἣν προσῆκεν, ὀργὴν 273, 12. οὐκ ᾔθελον εἰς τοῦτο ἀκριβεῖς καταφεύγειν 874, 8. noluit ad hanc descendere, vel se demittere inquisitionem, unde tota veritas in lucem erat proditura. = ἀκριβέστατον συνέδριον τῶν ἐν τῇ πόλει. senatus Areopagiticius *Æ.* 13, 11. = φεύγειν οὕτως ἀκριβεῖς ἐλέγχους *I.* 70, 9. = ἀληθῆ μὲν, λεπτὰ δὲ καὶ ἀκριβῆ *A.* 124, 13. = ἀκριβῆς καὶ δεινός *L.* 109, 20. ἀκριβῆ τὴν δοκιμασίαν ποιήσασθαι 175, 6. 176, 17. = ἀκριβῆς πείρα *D.* 105, 30.

ἀκριβολογεῖσθαι] πάνθ' ὑπὲρ τῆς ἀληθείας ἀκριβολογοῦμαι καὶ διεξέρχομαι 232, 5. τότ' ἐμοῦ περὶ τούτων ἀκριβολογουμένου 307, 9. μὴ σφόδρα ἀκριβολογήσῃς nimis ad vivum ne resecate 398, 21. ἀκριβολογεῖσθαι ταῦτα οὐ πάνυ δεῖ 669, 1. = ἀκριβολογοῦμαι λίαν ἅπαντα *Æ.* 6, 21.

ἀκριβῶς diligenter, subtiliter, exquisite, certo, explorato. ἀκρ. σκοπεῖν 15, 9. εἰ δὲ πταίσει τις, τότ' ἀκριβῶς διακαλυφθήσεται πάντα ταῦτα 155, 26. θαυμάσῃ δὲ μηδεὶς ὑμῶν, εἰ ἀκρ. ἴσμεν—si tam probe cognita istæc atque perspecta habemus, ut nihil sit, quamvis minutum, quod nos effugiat 1186, 6. ἐργάτην ἄνδρα καὶ ἀκρ. τὸν βίον συνειλεγμένον, qui victum misere et minutim comparcendo conquisivisset 1362, 11. ἀκριβῶς διεξίναμι δυσχερὲς κρίνω 1476, 10. δεκάτας ἐκεί τῷ ἀρμостῇ κατατιθεὶς ἀκριβῶς 641, 1. cum pulvisculo, ut nihil quicquam numulorum intervertere suam in rem posset. = λέγειν οὐκ εἰκάζων, ἀλλ' ἀκριβῶς εἰδώς *Æ.* 76, 26. σκέπτεσθαι ἀκριβῶς 80, 39. = ἀκριβῶς μεμνήσθαι *I.* 41, 19. = ἀκριβῶς διαιτᾶσθαι parce et frugaliter victitare, industrie sobrieque et diligenter rem familiarem gerere *An.* 33, 20.

ἀκριτὶ ἀποθνήσκειν, pro ἀκρίτως, indicta et inaudita causa *L.* fr. 56.

ἀκριτος ἔρις καὶ ταραχὴ 231, 8. lis, rixa, contentio, κρίσει carens, h. e. diremptione, disceptatione, ubi nemo est, qui partes litigantes discernat, et in pacem componat. = πλείους ἢ χιλίους καὶ πενταχοσίους τῶν πολιτῶν ἀκρίτους ἀπέκτειναν, XXX tyranni puta *Æ.* 87, 20. = μὴ ἀκριτον ἀποθανεῖν *A.* 135, 10. = ἀκριτος, de quo nondum iudicatum est *An.* 30, 4. = ἀκριτοὶ ἀπέθανον πρὶν παραγενέσθαι τινὰ αὐτοῖς ἐλεγχομένοις (subaudi συνήγορον) *L.* 152, 27. ἀκρίτους αὐτοὺς χρὴ τοῖς ἑνδεκά παραδοῦναι θανάτῳ ζημιῶσαι 164, 19. ἀκριτοὶ qui pereunt, qui minus 178, 26. = ἀκριτος, causa, iudicium sententiis nondum disceptata *Ly.* 168, 37.

ἀκρίτως sine formula juris legitima, non dicta, non audita causa. ἀκρίτως ἴστιν ὁρᾶν τοὺς τυραννομένους ἀπολλυμένους 212, 22. = ἀκρίτως ἀπέκτειναν χιλίους καὶ πενταχοσίους τῶν πολιτῶν *Æ.* 38, 15.

ἀκρόαμα, oratio quæ ad audientes recitatur. βαρύτερον τῶν ἔργων, ὧν πεπόνθατε, τὸ ἀκρόαμα γίγνεται *Æ.* 88, 16.

ἀκροᾶσθαι] ἐξ ἴσου κἀθησθε ἀκροώμενοι 151, 15. ὁμοίως ἀκροᾶσθαι 226, 8. = ἐκ τῶν φόβους τοῖς ἀκροαμένοις *Æ.* 25, 5. καρτερεῖν ἀκροαμένος 77, 25. ἐπαθὴν ἀκροᾶσθαι 81, 30. οὐ κηλεῖσθαι φησι τοὺς ἀκροαμένους, ἀλλ' ἀπόλλυσθαι 86, 18. = οὐδ' ἀκροασό-

μενοι πάποτε ἤλθομεν ἐπὶ δικαστήριον I. 35, 5. = ἀκροᾶσθαι αὐτοὺς (dudum defunctos) ὑμῶν οἶμαι L. 129, 30. ἀκροᾶσθαι ἀνάγκη ἦν ἀνδρὸς στρατηγοῦ, εἴπερ ἔμελλον σωθῆσθαι 137, 16.

ἀκρόασις] ἤκειν εἰς τὴν ἀκρόασιν, venire ad disputationem philosophi, magistrivæ artem tradentis, aut oratoris, coram iudicibus causam agentis Æ. 24, 37. ἀκρόασιν ὑμετέραν μεταλλάξειν, vestram audientiam a re præsentē advocatam ad aliena traducturum esse 24, 39. κλέπτειν τὴν ἀκρόασιν τινος, aures alicujus decipere 58, 37. 67, 40. 82, 30. ἀκρόασιν τὴν ὑπόλοιπον ποιήσασθε. sic in posterum, deinceps, audite 62, 6. 12. ἀκρόασιν ποιῆσθαι de iudicibus partes pro se dicentes audientibus 81, 24. ἐγκαθῆσθαι τῇ ἀκρόασει 83, 25. ἐνεδρεύειν τῇ ἀκρόασει ibid. = καὶ ἀνευ τῆς αἰτήσεως τὴν ἀκρόασιν ὑπάρχειν A. 129, 40. = ἀκρόάσεως (scil. παρὰ τῶν δικαστῶν) μὴ τύχασι L. 178, 28.

ἀκροατῆς] ἴσος καὶ κοινὸς ἀμφοτέροις ἀκρ. 227, 24. ἀκροαταῖς ἐχρήσαντο καθ' ὑμῶν ὑμῖν æquo fertis animo, et gaudetis adeo, audientes vos ab his in concione liberrime objurgari et probris proscindi 1434, ult. ἴσους ἀκροατὰς ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν γενέσθαι 1454, 7.

ἀκροδρύα arbores hortenses. φυτὰ ἀκροδρύων γενναίων ἐμβεβλήμενα 1251, 22.

ἀκρόπολις, arch Athenis, ubi thesaurus erat, et tabularium publicum. πλεῖω ἢ μύρια τάλαντα εἰς τὴν ἀκρόπολιν ἀνήγαγον 35, 6. γράμματα, ἃ ἐκείνοι κατέθετο εἰς ἀκρόπολιν 121, 22. ὅλης (vel, ut Minucianus refert, πάσης) οὔσης τῆς ἀκροπόλεως ἱερὰς 428, 13. μήτ' ἐκτίσαι, μήτ' εἰς ἀκρόπολιν ἀντισηθῆναι, nec ærariis adscriberetur, quorum nomina tabulis inscribentur in arce asservari solitis 1327, 25. οὐδὲ τούτων ἐνδείξεις εἶναι, ὅσοι μὴ ἐν ἀκροπόλει γεγραμμένοι εἰσὶ. scripti pro ærariis 1337, 24. b) arces aliorum oppidorum. βαρβάροις καὶ δούλοις, οὓς εἰς τὰς ἀκροπόλεις παρῆνται 194, 27. οὐ τόπων, οὐδ' ὀπλιτῶν, οὐδ' ἀκροπόλεων κύριοι, οὐδεὶς γὰρ ταῦτα πρίσβειν ἐγγυριζει 392, 27. = προπύλαια τῆς ἀκροπόλεως Æ. 37, 39. προπύλαια τῆς ἀκροπόλεως Ἀθηναίων μετενογκεῖν εἰς τὴν προστασίαν τῆς Καδμείας 42, 2. χίλια τάλαντα νομίσματος (signatæ pecuniæ) ἀνηνέγκαμεν εἰς τὴν ἀκρόπολιν 51, 25. 31. = εἰς τὴν * ἀκρόπολιν κοκομικας I. 55, 26. = χίλια τάλαντα ἀνηνέγκαμεν εἰς τὴν ἀκρόπολιν An. 24, 19. = φύλακας τῆς σφετέρας ἀρχῆς καὶ τῆς ὑμετέρας δουλείας εἰς τὴν ἀκρόπολιν κατέστησαν L. 129, 5. = τὴν εἰκόνα αὐτοῦ ἐξ ἀκροπόλεως καθελόντες Ly. 164, 29. = D. 95, 6. 108, 8.

ἀκρος ἀγωνιστῆς perfectus in arte 1414, 20. τριταγωνιστῆς ἀκρος 270, 11.

ἀκρωτήρια artus, extremæ quæque e trunco prominentes partes. οἱ τὰ ἀκρ. τῆς Νίκης περικόψαντες 738, 14. caput, vel etiam aures, nares, labia, et alas, et manus pedesque Victoriæ aureæ in arce, in templo Minervæ, dedicatæ. = τὰ ἀκρωτήρια ζῶντος ἀποτμηθῆσθαι οἰόμενος L. 105, 29.

ἀκρωτηρίαζεσθαι] ἡκρωτηριασμένοι ἕκαστοι τὰς ἑαυτῶν πατρίδας.

qui suas quique patrias mutilarunt, et contaminarunt, ut si quis homini aures, labia, nares, et artus amputet 324, 22.

ἀκτῇ] κελαδοῦν κύμα ἱεραῖσι πρὸς ἀκταῖς *Æ.* 69, 25. = *Ly.* 149, 47. 50, 2. 155, 1. = ἡ ἀκτὴ. Atticum litus, καὶ οἱ λιμένες *D.* 110, 2.

- ἀκυρος invalidus, irritus auctoritate, vi et potentia cassus. ἐπιδείξῃτε ἀκύρους ὄντας ὑμῶν monstrate, eos in vos nihil valere, vos in eorum potestate non esse 437, 26. ἀκυρα προστιμημάτων δικαστήρια, quibus jus et fas non est mulctas irrogare 700, 16. 732, 10. ἀκυρος δωρεὰ, incertum, instabile donum 467, 28. ψήφισμα 651, 27. = ἀκυρα, ὥσπερ τὰ ἐπὶ τῶν τριάκοντα, ἢ τὰ πρὸ Ἐκκλησίου *Æ.* 6, 12. ἀκύρους νόμους ἐν τοῖς κυρίοις ἀναγογράφαι 59, 2. = ἀκύρους ποιεῖν τὰς διαθήκας τοῖς invalidate *I.* 37, 26. τὰς ἐπισκήψεις ἀκύρους ποιήσετε 78, 34. [23, 31.] = ἀκύρους ἔθεσθε τὰς βουλὰς invalidas reddidistis, cassas et abrogatas declarastis *An.* 23, 14. ἀτελὲς καὶ ἀκυρος σῶσαι. cujus studium servandi sit inefficax et irritum 30, 12. = ἀκυρος de lege irrita apud oratores passim. ita ἀκυροὶ ὄντες, nulla auctoritate muniti *L.* 145, 5. v. κύριος. ἀκυρον ποιεῖν τὴν τάξιν. de centurione ordinem mutilante 144, 37. *TAYL.* = ἀκυρος τοῦ δικαίου *D.* 91, 5. qui neque veram rectamque de re sententiam reperire novit, neque repertam adeo factis exsequi valet 110, 44.

ἀκων] ἐξήμαρτέτις ἀκων; συγγνώμη τούτω ἀντὶ τῆς τιμωρίας 317, 17. 716, 8. οὐχ ἔκων, ἀλλ', ὡς οἷόν τε μάλιστα, ἀκων 1167, 16. = ἀκων οὐκ ἐλάσσω ἔμοι τὴν συμφορὰν κατέστησε τοῦ ἐκόντος *A.* 121, 2. = μὴδὲν ποιεῖν ἀκοντας ἡγούμενοι σημείον ἐλευθερίας εἶναι *L.* 191, 42. ἀκων εἴτις ὑμᾶς κακὰ μεγάλα ἐργάσατο, οὐκ οἶμαι δεῖν ὑμᾶς τούτου ἕνεκα οὐκ ἀμύνεσθαι 134, 28.

ἀλαβαστροθήκη] σὲ μὲν τὰς ἀλαβαστροθήκας καὶ τὰ τύμπανα γράφοντα 415, 4.

ἀλαζονεία] ἀφελὰν τὸν κόμπον καὶ τὴν ἀλαζονείαν *Æ.* 68, 9. ἀφελὰν τὴν ἀλαζονείαν καὶ τὸν κόμπον τοῦ ψηφίσματος 87, 35. ἀποβλέπειν εἰς τὴν ἀλαζονείαν 90, 10.

ἀλαζονεύεσθαι] ἀλαζονεύμενος, per vanitatem de te jactans ea, ἃ παραχρήμα ἐξελεγχῇ ψευδόμενος *Æ.* 85, 10. = ἀλαζονεύεσθαι *Τίμωνι* παραπλησίως *L.* fr. 43.

ἀλαζόνευμα] *Æ.* 87, 41. ὑπὸ τῶν ἀπατῶν καὶ ἀλαζονευμάτων ὑπάγεσθαι 25, 23.

ἀλαζὼν] οἱ ἄλλοι ἀλαζόνες, ὅταν τι ψεύδωνται, ἀόριστα καὶ ἀσαφεῖ περῶνται λέγειν *Æ.* 67, 36.

ἀλᾶσθαι vagari, nescius quo eas, inter spem metumque. πολλῶν συμμάχων καὶ φίλων παῖδες ἀλῶνται, καὶ πτωχοὶ περιέρχονται 440, 20. = ἀλώμενος διάγει *L.* 105, 40. = *Ly.* 162, 41.

ἀλάστορ] ἄνθρωποι μιαιοὶ καὶ κόλακες καὶ ἀλάστορες 324, 21. βάρβαρον καὶ ἀλάστορα τὸν Φίλιππον ἀποκαλῶν 438, pen.

ἀλγεῖν ποιεῖν τοὺς ἀκούοντας 270, 4. σὺ μὲν ἀλγεῖς ἐπὶ τοῖς Θηβαίῳν ἀτυχήμασι, κτήματα ἔχων ἐν Βοιωτίᾳ 239, 26. ἀλγ. τοῖς αἰ-

σχροῖς λόγοις καὶ ὀνειδῶσιν 798, 5. αἰσχρορρημοσύνη καὶ τῷ διηγῆσθαι ταῦτα, ἐφ' οἷς ἀλλοοῦσιν οἱ ἀκούοντες 1489, 8.

ἄλγημα] πυρετοὶ δέ μοι παρηκαλούθουν συνεχεῖς καὶ ἀλγήματα 1260, 20.

ἀλγιστος (id est, ἀλγεινóτατος) θάνατος L. 103, 18.

ἀλειπτρίαν (unctorem) L. ap. Poll. VII. 3. imo vero unctricem.

ἀλειτούργητος; immunis, jure vacationis a muniis sumptuosius et onerosius fruens. ἀλειτουργήτοις πασῶν * προστακτῶν λειτουργιῶν 256, 10.

ἀλείφειν τινὰ λόγοις εὐπρεπέσι. acuere, stimulare, accendere De. 180, 29.

ἀλεκτρυὼν] ᾗδε τοὺς ἀλεκτρυόνας μιμούμενος 1259, 20. = κυβίαια — ὃ τοὺς ἀλεκτρυόνας συμβάλλουσιν Æ. 8, 22.

ἀλεξιφάρμακόν ἐστι τοῖς ἀδικεῖν βουλομένοις 727, 24.

ἄλευρα] ἀλεύρων (βρεχθῆναι) ὡς ἡμιμέδιμνον 1278, 22.

ἀλήθεια] πάντα ὑπὲρ τῆς ἀληθείας ἀκριβολογοῦμαι καὶ διεξέρχομαι 232, 4. τούτων τοιούτων ὄντων καὶ ἐκ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας οὕτω δεικνυμένων 232, 16. πολὺ τι σκότος, ὡς ὅκειν, ἐστὶ παρ' ὑμῖν πρὸς τῆς ἀληθείας 281, 2. τῆς ἀληθείας ἡττώμενος 317, 10. ἡ γὰρ ἀλήθεια καὶ τὰ πεπραγμένα αὐτοῖς αὐτὰ βοᾷ 366, 21. οὐκ ἔχει ταῦτα ἀλθῆϊαν πιστὴν 873, 19. b) αἱ ἀλθῆϊαι in numero plur. Demosthenes usurpare amat, ut 875, 7. 1041, 9. 1081, 13. 1151, 6. 1154, 10. 1201, 8. = ἐξόμνυσθαι τὰς ἀληθείας, ejurare testimonium de veritate rei Æ. 7, 21. ἀφελῆσθαι, οὔτε τὴν ἀλθῆϊαν, οὔτε τὴν ἐν τῇ πόλει φήμην 7, 30. οὕτως ἰσχυρόν ἐστιν ἡ ἀλθῆϊα, ὥστε πάντων ἐπικρατεῖ τῶν ἀνθρωπίνων λογισμῶν 12, 16. ἀλθῆϊα εὗρίσκειται ἐκ τῶν εἰκότων 13, 10. ἐὰν αὐτὸς ὁ τῆς ἀληθείας λογισμὸς ἐγκαταλαμβάνῃ τὸν Δημοσθένην. si computatio et existimatio ipsa veritatis arguat Demosthenem, undique septum et constrictum quasī carceribus vinculisque argumentorum, ut nusquam elabi queat 62, 17. ἀλλ' οὐ τὸ ἐκ τῆς ἀληθείας αἰσχροὺν σιωπηθῆσεται 75, 36. = οὕτω τῇ τοῦ πράγματος ἀληθείᾳ κατεπέπληκτο I. 71, 39. = ὡς τὴν ἀλθῆϊαν οὐκ εἴληφε. certam cognitionem A. 112, 19. δέξῃ, μὴ ἀληθείᾳ τὴν κρίσιν ποιήσασθαι 121, 21. τῆς ἀληθείας οὐκ ἦν τιμωρὸς αὐτῷ οὐδεὶς 133, 40. μετὰ τῆς ἀληθείας 136, 14. = D. 90, 31. ἀληθείᾳ τοῦ συνεδρίου συνοίκους αὐτὰς κατέστησαν. iudicio verum et æquum in pronunciando severissime atque sanctissime tuenti 101, 18.

ἀλθῆς] τὰς ἀρχὰς καὶ ὑποθέσεις τῶν πράξεων ἀλθῆεις καὶ δικαῖαι προσήκει εἶναι 21, 7. τὴν ἀλθῆῃ πρόβρασιν τῶν πραγμάτων ἀπακρύπτειν 279, 21. μετατιθεῖναι προφάσεις ἀντὶ τῶν ἀλθῆων ψευδεῖς 303, 9. ἀποδοῦναι χρημάτων τάληθῃ 349, 24. τάληθες ἰσχυρόν ἐστι 406, 1. = λογιζομαι τάληθες εἰς ἀνδρὸς φύσιν Æ. 21, 38. οἱ τάληθῃ λέγοντες οὐ καλῶνσι λόγου τυχεῖν τὸν φεύγοντα 28, 8. ἐπινεύειν ἀλθῆς εἶναι, assentiri 62, 11. 24. μιμεῖσθαι τοὺς τάληθῃ λέγοντας 67, 41. περιέχονται τὴν ἀγορὰν ἀλθῆεις κατ' ἀλλήλων ἔχοντες δόξας 84, 27. = ὅπως τὸ παραχθὲν ἢ ἀλθῆς. in lucem hominumque notitiam

proferatur, eoque ad *certitudinem* adigatur A. 112, 14. τὰ εἰκότα τοῖς ἀληθείαις ἴσα ἡγεῖται 117, 13. ἀπιστοὶ γενόμενοι τοῖς ἀληθείαις (id est ἐπὶ τοῖς ἀλ.) quamvis vera dicerent, fidem tamen non invenerunt 129, 35. κρείσσον ἦν τὸ ἀληθές τῆς τούτων αἰτίας 132, 24. ὥστε μηδέποτε εἰς τάλῃθες καταστήναι. ad liquidum pervenirent, ad certum publiceque notum, et omni controversiæ exemptum 133, 43. τοῦ ἀληθοῦς νικᾶσθαι 139, 40. = ἀποδιδόναι τῇ πατρίδι τάλῃθῃ καὶ τὰ δίκαια Ly. 150, 25. ἀπλοῦν τὸ δίκαιον, ῥᾶδιον τάλῃθες 152, 16.

ἀληθινὸς φίλος 113, 27. 1248, 22. 1249, 1. 1250, 7.

ἀληθῶς] τῶν ἀληθῶς παιδείας τετυχηκότων 269, ult.

ἀλία Dorice idem, quod ἡλιαία, seu ἐκκλησία, concio 255, 21.

ἄλμενον χωρίον locus importuosus 1213, 20.

ἄλιος] ἄλιον ἔπος ἔκβαλον. irritum verbum projecit Æ. 20, 13.

- — ἀλίσκειν et ἀλῶναι] ψευδομαρτυριῶν ἀλῶναι Æ. 12, 19. κοσμεῖσθαι γυναῖκα οὐκ ἐὰν Σόλῶν, ἐφ' ἣ ἂν ἀλῶ μοιχὸς 26, 12. θηρευταὶ τῶν νέων, ὅσοι ῥαδίως ἀλίσκονται 27, 29. ἐάλω ὑπὸ ληστῶν ἐν σπονδαῖς Ὀλυμπικαῖς 29, 35. ἐπίδοξος ἦν (Megalopolis) καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἀλῶναι 77, 19. γραφὰς δῶρων ἀλίσκομένους ἀτιμοῦτε. in judicio largitionum victos infamia notatis 87, 3. παρανοίας ἐαλωκὸς 89, 28. = τοῖς ἀλίσκομένοις ἐσχαταὶ τιμωραὶ I. 42, 33. v. ἀλῶναι. = σαφῶς ᾔδει ἀλωσόμενος αὐτήν. pro certo sciebat futurum, ut hac in causa condemnaretur A. 116, 3. ἀλοὺς τὴν γραφήν. ex titulo criminis mihi incusati (sacrilegii puta) condemnatus 117, 18. ἀλῶναι καὶ ἀποφυγεῖν ἀμφοτέρας τὰς διώξεις, ἐν ἴσαις ἐλπίσι θῶμεν 118, 25. = ἀλίσκεσθαι funditus perdi, etiamsi corpus tuum in potestatem hostium haud veniat L. 193, 39. v. ἀλῶναι.

ἀλιτήριος furialis, pestilens, pestifer, qui quo venit, illuc secum exitium affert. κοινὸν ἀλιτήριον ἀπάντων τῶν ἀπολαλόντων 280, 26. 402, 27. 411, 26. = ἀλιτήριος τῆς Ἑλλάδος Æ. 72, 19. ἀλιτήριος τῆς Ἑλλάδος 76, 6. = ὑπολείπει τὴν τῶν ἀλιτηρίων δυσμένειαν. (id est τῶν θεῶν, τῶν τοὺς ἀλιτῶντας τιμωρουμένων) A. 125, 27. δεινούς ἀλιτηρίους (punitores delictorum) ἔχομεν τοὺς τῶν ἀποθανόντων προστροπαίους 125, 32. ὑμῖν τὸ μήνιμα τῶν ἀλιτηρίων προστρήσομαι 127, 2. 128, 5. διπλάσιον καθίστησι τὸ μῖασμα τῶν ἀλιτηρίων τοῖς ἀποκτείνασιν αὐτὸν 129, 11. = ἀλιτήριος τῶν θεῶν impietatis erga deos reus. An. 7, 44. ἀλιτήριον τρέφειν ἐν τῇ οἰκίᾳ 17, 10. = L. 107, 43. ἀλιτηρίου ἀπαλλάττεσθαι 108, 5. ὥσπερ ἀλιτηρίου οὐδαὶς ἀνθρώπων αὐτῷ διέλεγτο 137, 19. = Ly. 164, 30.

ἀλιτραίνει Æ. 49, 27. 73, 4.

ἄλκιμος θυμὸς Ly. 163, 3. 10.

ἀλλὰ tam objectionem, quam responsionem ejus incipit 739, 24. cum insequ. usurpatur loco δὲ pone præmissum μὲν. ἀλλ' ἐπὶ pro ἐπὶ δὲ 597, 25. in argumentatione. ἐπὶ τὴν εἰρήνην; ἀλλ' ὑπῆρχεν ἄσασιν. ἀλλ' ἐπὶ τὸν πόλεμον; ἀλλ' αὐτοὶ περὶ τῆς εἰρήνης βουλευέσθε. citat Hermogenes p. 306. ex orat. pro Corona. ἀλλὰ μὴν porro, deinceps 15, 25. 734, 15. quin etiam 1092, 9. ἀλλὰ νῦν γε. sic breviter et abrupte dictum, pro integro εἰ καὶ μὴ πρό-

ταρον, ἀλλὰ νῦν γε ὅγ'. si non citius, at nunc certe, cum adhuc opportunum est 37, 8. ἀλλὰ pro ἤ. μηδὲνα ἕτερον εἶναι τὸν Ν. φονέα, ἀλλ' Ἀρίσταρχον. id est ἡ Ἀρ. 554, 15. *saltem, tamen*. τὰ μὲν ἄλλα ἐγώ, ἀλλὰ τοὺς τῷ γῆρα βοηθοὺς λυμάλην. si nihil aliud, aut, ut reliqua ne commemorem, corruptis tu quidem senio suos adiutores, eo, quod—733, 26. redundare videtur ante ἡ et οὐδέ. ut in illo ἀλλ' οὐδοτιοῦν 771, 11. ὦν οὗτος πρὸς ὑμᾶς ἀπήγγειλαν, ἀλλ' οὐδὲ μικρὸν 352, 21. λῆμμα παρ' αὐτῶν ἐν δέκα ἔτεσιν ἱμοὶ γιγνόμενον ἀποφαίνουσιν ἀλλ' οὐδὲ μικρὸν 821, 7. τῶν ὑμετέρων ψηφισμάτων ἀλλ' οὐδὲ τὸ μικρότατον φροντίζουσι 1455, 18. ἀλλ' ἡ pro ἀλλὰ simpliciter. ἀλλ' ἡ τῆς πόλεως ἐστὶ 45, 13. idem quod ἡ simplex. ὁ δ' ἀναίδης ἐκ τίνος ἀνομάσθη τῶν ἄλλων, ἀλλ' ἡ ὅταν—790, 26. οὐδαμῶθεν ἄλλοθεν σκοπῶν, ἀλλ' ἐκ τῆς ἀπαγγ. 912, 6. εἰς ἕτερον ἐμπορίον οὐδὲν, ἀλλ' εἰς Ἀθήνας 1284, 16. ἀλλ' ἡ, pro ἄλλος ἡ. vel ἄλλο ἡ. οὐκ εἶ νόμον, ἀλλ' ἡ (id est ἄλλον ἡ, πρὸς) τὸν αὐτὸν κατὰ πάντων τῶν πολιτῶν 719, 6. καὶ τί λοιπὸν ἐσθ' ἡμῖν, ἀλλ' ἡ (id est ἄλλο, ἡ) *præterquam* καταλελυσθαι 731, 19. μὴ δύνασθαι βοηθῆσαι, ἀλλ' ἡ (nisi, *præterquam*) βραχεία 1225, 3. αἰτιασαίμην ἂν οὐδένα —ἀλλ' ἡ πάντας τούτους 1441, 1. ἀλλὰ pro ἄλλως. καὶ μηδὲ ταῦτα, ἀλλ' ἡ (id est ἄλλως ἡ) *præterquam* περὶ λήγοντα τὸν ἐνιαυτὸν ἡ λαθεῖν 731, 9. usurpatur initio orationis, neque colligi inde potest, aliquid deesse 1401, 1. = ἀλλ' ἡ *præterquam*, neminem alium, nisi—ὁ νόμος οὐκ εἶα τῶν τῆς ἐπικλήρου χρημάτων κύριον εἶναι, ἀλλ' ἡ τοὺς παῖδας I. 80, 45. = Interrogative. πῶς αὐτοὺς χρὴ λῆξαι τῆς λύπης;—ἀλλ' ἐν ταῖς εὐτυχίαις ταῖς κοιναῖς;—ἀλλ' ἐν τοῖς ἰδίοις κινδύνοις L. 197, 31. 106, 35. not. 17. ubi conjunctum reperitur cum γάρ. ἀλλὰ Λακεδαιμόνιοι γάρ—adde 107, 26. 123, 45. Redditive. πότερον ὡς στρατιώτης ἀγαθός; ἀλλ' οὐδέποτε ἑστρατοπεδεύσατο 107, 17. ΤΑΥΤ. ἀλλὰ νῦν γε. at nunc tandem, aliquando tamen, tametsi non citius 117, 28. ἀλλ' ἡ pro ἄλλὰ μόνον. sed solummodo. γῆ μὲν οὐκ ἦν, ἀλλ' ἡ χωρίδιον. (vel etiam est pro γῆ οὐκ ἦν ἄλλη, ἡ χωρίδιον. *præterquam* 154, 27. = ἀλλ' ἡ pro ἡ simpliciter, aut pro εἰ μὴ. *quam, præterquam* D. 94, 29.

ἀλλάττειν] ἀλλάξαμενοι πρὸς ἕτερα χωρία 1280, ult. = γραμματεῖον ἀλλαγῆναι. *that a document has been changed* I. 47, 40. = ἡλλάξαντο πολλῆς εὐδαιμονίας πολλὴν κακοδαιμονίαν A. 138, 35. = ἀλλάττεσθαι ἀντὶ ἀρχῆς δουλείαν. *servitutum ex imperio* (h. e. *amisso imperio*) subire An. 23, 10.

ἄλλοθι] οὐ γὰρ ἄλλοθι που βεβίωκα, ἡ παρ' ὑμῖν 228, 16. pro ἄλλοσε. εἰ τις Ἀθήνησιν οἰκῶν ἄλλοθι ποι σιτηγήσειεν, ἡ—918, 5.

ἄλλοις abhorrens, inconsistentaneus. ἂν δ' ἄρα ἅπαντα λογιζομένοις (scil. ὑμῖν ὁ λόγος) ἀλλοιότερος φανῇ 1442, 11.

ἄλλος] οἱ ἄλλοι, subaudi πολῖται. quod etiam interdum pro οἱ πάντες, vel οἱ ὅλοι potest accipi. ut ἄλλος interdum pro ἅπας. τῶν ἄλλων ἕνεκα 608, 22. οὐδένα τῶν ἄλλων, πλὴν τούτου, ἐφείλειεν 795, 22. τὰς συμφορὰς βεβαίας τούτοις μόνοις τῶν ἄλλων 1480, 7. ἐπὶ δὲ τὴν ἄλλην Ἑλλάδα 187, 1. id est τὴν ὅλην. ὑπὲρ γὰρ αὐτοῦ τούτου τὰς ἄλλας ἔλαβον τιμάς. id est τὰς πάσας 569, 25. ἄλλο τι ἡ

—(id est ἄλλο τι δεήσει ποιεῖν, ἢ—) ἄλλο τι ἢ σιγῶντα δεήσει Χαρίδημον εἶν αὐτὸν ὑβρίζειν 638, 14. aliudne quidquam supererit, quod agat, quam hoc, ut æquo ferat animo sibi a Charidemo insultari, neque id impediat. (simile illud Herodoti p. 55, 12. ed. Wessel. ἄλλο τι ἢ λείπεται μοι τῶν κινδύνων ὁ μέγιστος. pro τί ἄλλο λείπεται μοι, ἢ ὁ μέγιστος τ. κ.) ἄλλο sinistrum, secius, quam velis, malum, dirum, nefandum. εἴ τι ἂν ἄλλο ψηφίσαιτε ὑμεῖς. scil. quam nobis volupe sit. ἄλλο aut redundat, aut est pro ἔν. ἢ ἄλλο τι τῶν ἄλλων 996, 24. nisi ibi τῶν ἄλλων accipere velis pro τῶν ὅλων, vel τῶν πάντων. quomodo accipi posse videtur etiam in illo p. 794, 9. παρὰ τῆς τῶν ἄλλων id est [ἀπάντων] ὑμῶν φύσεως. præne ut Francicum nous autres. = τάλλα pro τὰ σύμπαντα I. 72, 37. = ἄλλο τι (scil. γέγονεν aut ἐποίησα) ἢ An. 15, 19. et sic Andocides sæpe locorum hac formula utitur. = ἄλλο τι ἢ L. 103, 30. ubi vidend. Markland. ἄλλος pro κακός 124, 29. τὸ ἄλλο (id est τὸ ὅλον vel τὸ πᾶν) πλῆθος σάζεται 176, 8.

- ἀλλότριος alienus, seu jure, seu animo, h. e. quod sit in alius jure et potestate, aut quod tibi sit inimicum et infestum; item abhorrens et discrepans. a) alienus, peregrinus, in quem tibi nihil juris, neque potestatis sit. εὖθες, τὰ οἰκία αὐτοῦς προιεμένους τῶν ἀλλοτρίων φάσκειν κήδεσθαι 129, 25. ἐν χορηγίαις ἀλλοτρίους aliis choregos agentibus 403, 22. εἰς ἀλλότρια ἐμπεισὼν δόξεις ὥς οὐ προσήκουσιν οὕτω χρῆσθαι 1004, ult. ἐπὶ τῷ τάλλοτρία λαμβάνειν ὅτιοῦν ἐποιοῦν 1015, 20. ἀλλοτρίους παῖδας εἰσάγοντα εἰς τοὺς (ἑαυτοῦ) φράτορας καὶ δημότας 1349, 13. b) haud congruens cum alio, incontinentaneum. οὐδὲν ἀλλότριον ποιῶν οὔτε τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος, οὔτε τοῦ τρόπου 289, 14. ut hic cum genitivo, ita cum dativo in isto constructum cernitur: οὐκ ἀλλότριον ἡγεῖται οὔτε τῇ συγγενείᾳ, οὔτε τῷ ὁμοφύλῳ 290, 19. εἴτ' οὐχ ὁρᾷτε τὸν Φίλιππον ἀλλοτριωτάτας ταύτῃ (libertati puta) καὶ τὰς προσηγορίας ἔχοντα 72, 1. c) inimicus, infestus, animo abalienatus. ἀλλοτρίωτερον τῶν ὑπὲρ τῆς γραφῆς δικαίων ἀκούη μου 228, 12. εἰ τι πρότερον γέγονεν ἀλλοτρίον ταῖς πόλεσι 290, 12. = νυκτερεύειν ἐν ἀλλοτρίαις οἰκίαις Αἲ. II, 12. = συνδειπνεῖν οὐκ ἀξιοῦσιν αἱ γαμεταὶ μετὰ τῶν ἀλλοτρίων. scil. ἀνδρῶν I. 39, 24. βία ἐξῆται τάλλοτρία ἔχειν 67, 25. περὶ τῶν ἀλλοτρίων οὐ δεῖ κυρίας εἶναι τὰς διαθήκας 82, 9. τοῖς ἀλλοτρίοις ἐπιβουλεύειν 106, 17. = ἀλλότριον ἀμάρτημα L. 104, 43. ἀλλοτρίους αὐτοῦς τῆς πόλεως ἡγήσαντο 180, 4. παραδείγματα πάσης δημοκρατίας ἀλλότρια 190, 12. ὅστις περὶ τοὺς ἑαυτοῦ ἀναγκαίους τοιαῦτα ἀμαρτάνει ἀμαρτήματα, τί ἂν περὶ τοὺς ἀλλοτρίους ποιήσειε 189, 3. ἀμελοῦντες τῶν οἰκείων, τῶν ἀλλοτρίων ἐπιμελοῦνται 171, 6. τοὺς ἀλλοτρίους πιστοὺς νομίζει mulier mæcha fr. 58.

ἀλλοτριῶν] τῶν δὲ τριηράρχων τοὺς ἡλλοτριωκότας ἑαυτοὺς ἀπὸ τῆς λειτουργίας, τούτους στεφανῶσαι κελεύουσιν. qui trierarchatum suum aliis certa mercede elocassent, quod ipsi eo fungi noluisent 1233, 11.

ἀλλ' οὐ pro ἢ, quam. τῶν λόγων ἐπιμεληθέντα πρότερον, ἀλλ' οὐ τοῦ βίου (id est ἢ τοῦ βίου) Αἲ. 5, 11.

ἀλλουγέπου usquam locorum L. 170, 13.

ἄλλως] temere, ut fert, fortuito, sine fraude mala. τῶν ἄλλως — πος ἐξαμαρτανόντων 527, 27. b) mere, absolute, nihil aliud, quam id ipsum, quod dico. ὄχλος ἄλλως καὶ βασκανία κατεφαί-
πτο 348, 23. sed v. annotationem ad h. l. ubi aliter interpre-
tor, et, ni fallor, rectius. ἡγούντο τὴν συγγραφὴν εἶναι ἄλλως (id
est ὅλως, ἀπλῶς, οὐδὲν ἄλλο ἢ) ὕβλον καὶ φλυαρίαν 931, 11. c) se-
cius, prave, perperam. τὰ ὀρθῶς βουλευθέντα καὶ δοκιμασθέντα σὺν
πολλῇ σπουδῇ πολλάκις τῷ τοῦς ἐπιστάντας ἄλλως χρῆσθαι, διελυμάνθη
1466, 5. = μὴ ὡς ἄλλως ποιήσωσι. caverent, ut secus ne faxint
I. 66, 14.

ἀλογίαν ex or. in Aristocrat. citat Harpocr. h. v. ἀντὶ τοῦ μη-
δένα ἔχειν λόγον, ἀλλ' ἀλογιστὶ πράττειν.

ἀλόγιστος] τίς οὕτως ἀλόγιστος 536, 7. = D. 102, 4.

ἀλογίστως 464, 4. 1288, 22. οὐχ οὕτως ὑμεῖς ἀλογίστως ἔχετε
1485, 14. = L. 109, 20.

ἀλόγου καὶ ἀπροσδοκίτου σωτηρίας τυγχάνειν 672, 14. καὶ γὰρ
ἀλογον ἂν εἴη 481, 4. = ἄλογον pro ἀσυλλόγιστον L. 177, 9.

ἀλόγως ἐπιτηδεύειν Ly. 154, 17.

ἄλοχός τε σὴ καὶ νήπια τέκνα Ly. 162, 6. κουριδίη ἄλοχος.
162, 36.

ἄλς] οἱ ἄλς sunt convictus et contubernii communio. ποῦ δὲ
ἄλς; ποῦ τράπεζαι; ποῦ σπονδαί; ubi autem manent jura con-
victus? quid his fit? 400, 6. πότεροι οὖν τοὺς ἄλς καὶ τὰς σπονδὰς
παρέβαινον 401, 3. ἁλῶν κοινωνὸς καὶ ὁμωρόφιος γενόμενος 553, 5. =
τοὺς ἄλς τῆς πόλεως περὶ πλείστου ποιεῖσθαι Æ. 31, 14. ἔφησθα τοὺς
τῆς πόλεως ἄλς περὶ πλείονος ποιεῖσθαι τῆς ξενικῆς τραπέζης 85, ult.

ἄλυπος] μῆκος λόγον ἄλυπον ἔχοντα 1390, 23. = ἄλυπον ἑαυτὸν
τιμὴ παρέχειν Æ. 52, 23.

ἀλύπως] ἡμίους ὁ βίος βιώναι κρείττων ἀλύπως *διπλασίου λυπουμέ-
νῳ L. 106, 7. ὅπως ὡς ἀλυπτότατα μεταχειριοῦνται τὸ συμβεβηκὸς
κάθος 169, 9.

ἀλύσει μονοῦ σιδηρᾶ δεδεμένους 778, 20. arctissimis vinculis
constrictus.

ἀλυσιτελὴς φίλος, ἐχθρὸς δὲ συμφέρων 188, 13. τὸ προῖσθαι καθ'
ἑκάστην αἰτίαν τῶν πραγμάτων ὡς ἀλυσιτελεῖς 13, 9. δύο πάντων ἐστὶν
ἀλυσιτελεστάτα τῇ πόλει 1444, 14. ἀλυσιτελεῖς τὸ προελίσθαι τὰ τοῦ
δήμου. haud expedire, reip. gerendæ se tradere 1481, ult.

ἀλυσιτελῶς ἔχειν ἑαυτοῖς 1402, 12.

ἄλφιστα] τὰ ἄλφιστα κατὰ ἡμίεκτον μετρούμενοι καὶ καταπατούμενοι
918, 11. διαμετροῦντο τὰ ἄλφιστα ἐν τῷ ᾧδεῖφ 918, 8.

ἀλῶα festum agriculturalum Cereri et Baccho peracta messe
sacrum, pro frugibus comportatis in aream, ubi primitias ipsis
consecrabant 1385, 2.

ἀλῶναι criminis convictus ejusque reus a iudicibus declaratus
esse, tametsi corpus rei haud teneatur, sed fuga elapsus sit.
τὸν πεφευγότα accusatum ἐπ' αἰτίᾳ φόνου, καὶ ἑλασκότα, condemna-
tum tametsi absentem, ἑάνπερ ἅπαξ ἐκφυγῇ καὶ σωθῇ 632, 12.
οὐδεὶς πώποτε ὁμολογῶν ἀδικεῖν ἑάλω 408, 10. ὥσπερ, εἴ τις ἐκείνων

ἑάλω, οὐ τὰδ' οὐκ ἂν ἔγραφας 653, 21. = ἑάλωμεν εἰς τοὺς πολεμίους I. 56, 17. = ἀλῶναι κακηγορίας L. 118, 10. ψευδομαρτυριῶν 118, 19. ἀστρατείας 140, 10. δειλίας 140, 11. τῇ δίκῃ 115, 40. ἀδίκως 116, 5. ἀλίσκεται ἐξαγαγὼν 136, 8. ut ἐλήφθῃ μοιχὸς ibid. TAYL.

ἄλως area trititando frumento. ἦσαν γὰρ δύο ἄλως αὐτόθι, μικροῦ πλῆθους ἑκατέρα 1040, 23.

ἅμα καὶ ἡβήσῃ ἐπὶ δίετες ubi primum, simulac in pubertate exegerit biennium 1135, 4. δυοῖν ἀγαθοῖν ὄντων τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποις, τοῦ μὲν εὐτυχεῖν, — τοῦ δὲ καλῶς βουλευέσθαι, οὐχ ἅμα ἡ κτῆσις παραγίνεται 658, 2 = ἅμα τῇ ἡμέρᾳ. statim cum illucescente die Æ. 64, 28. ἦκειν ἅμα τῇ ἡμέρᾳ 70, penult. = ἅμα διακονοῦσα A. 113, 19. ἅμα τῇ ἀμαρτίᾳ. in ipso delicti articulo 122, 7. = ἅμα γὰρ πλουτοῦσι καὶ ὑμᾶς μισοῦσι. simulac, vel, ut primum ad opes pervenerunt, statim vos odisse incipiunt L. 180, 5. ἀλλ' * ἅμα τούτῳ κραυγὴ γίνεται 136, 23.

ἀμαθής] ἀμαθὲς μὲν καὶ ἀκαιρον Æ. 24, 3. = ἀμαθίστερος L. 107, 15.

ἀμαξα] ῥητὰ καὶ ἄρρητα ὀνομάζων, ὥσπερ ἐξ ἀμάξης 268, 13. = ἀρπάσαι τὴν κνημίδα τῆς ἀμάξης. currus radium arripere L. ap. Polluc. VII. 26.

ἀμαξίαίους λίθους προσκομίσας ἀποικοδομεῖ 1277, 12.

ἀμαρτάνειν deliberato consilio sciens et prudens peccare 297, 7. οὐκ ὅστιν ὅπως ἡμάρτετε τὸν ὑπὲρ τῆς ἀπάντων ἐλευθερίας κίνδυνον ἀράμενοι 297, 9. μηδὲν ἀμαρτεῖν ἐστὶ θεῶν καὶ πάντα κατορθοῦν 322, 16. 19. οὐδεὶς οὐδ' ἂν ἀμαρτῶν ἄλλον εὐ οἶδ', ὅτι φήσειεν ἂν. ne si lingua quidem ei a proposito aberret, ut alium pro alio, quam voluisset, nominet 405, 14. παρ' ἂν ἀπάντων καλῶν κάγαθῶν ἐτυχον, τούτους ᾤμην δεῖν ἔχειν καὶ ἀμαρτεῖν, εἰ βούλοιντο, εἰς ἐμὲ 1473, 3. = γυναικεῖα ἀμαρτήματα ἀμαρτάνειν Æ. 26, 22. πολλοὺς ἑταροῖ ἀμαρτάνειν 27, 18. = ἄλλου δ' εἰς αὐτὸν ἀμαρτόντος, eo quod alius errorem commisit ipsimet fatalem, in semet deliquit A. 121, 27. τοῦ σκοποῦ ἀμαρτῶν 121, 43. ἀμαρτῶν εἰς ἑαυτὸν, οἰκειαῖς συμφοραῖς κέχρηται 122, 2. πάσης γῆς ἀμαρτὸν ἀκόντιον. jaculum, quod nusquam terram tetigisset 123, 4. οὐδενὸς ἀμαρτεῖν, carere, exsors manere, οἷς οἱ τοιοῦτοι κολάζονται, δίκαιός ἐστι 129, 40. ἡμαρτε τῆς ὑμετέρας γνώμης vestra voluntate (h. e. benevolentia) excidit 138, 17. = ἀμαρτεῖν οὐκ ἦν αὐτῷ δυοῖν τοῖν μεγίστοις κακοῖς An. 4, 2. non poterat evitare. = ἐμοῦ μὲν ἀμαρτάνει L. 97, 10. κοινῆς ἐλπίδος ἡμαρτηκότες. communi spe destituti 191, 20. TAYL. prioris loci hæc est sententia, jactum in me saxum a capite meo aberravit. ὅστις περὶ τοὺς ἑαυτοῦ ἀναγκαίους τοιαῦτα ἀμαρτάνει ἀμαρτήματα 189, 2. τίς νομοθέτης ἤλπισεν ἀμαρτήσεσθαι τῶν πολιτῶν τινα τοιαύτην ἀμαρτίαν 189, 23. 28.

ἀμαρτημα] πᾶσι πάντων τῶν ἀμαρτημάτων ὅρος ἐστὶ τελευτὴ 1478, 7. οὐκ ὀλίγων ὄντων ἀμαρτημάτων οὐδ' ἐκ μικροῦ χρόνου συνειλεγμένων 131, 4. ἃ συνήλικα ταῖς πόλεσιν ἀπάσαις πρόσσιτι καὶ ἀναγκαῖα ἀμαρτήματα 309, 1. ποιῆσθαι εἰς ἑαυτὸν ἄλλων ἀμαρτήματα suscipere, sibi pati imputari aliorum peccata 352, 19. = γυναικεῖα ἀμαρτήματα ἀμαρτάνειν Æ. 26, 22. = τηλικαύτας ποιεῖται τῶν ἀμαρ-

τημάτων ὑπερβολὰς An. 32, 5. = ἀφικνεῖσθαι εἰς τὰ ἀμαρτήματα. venire ad loca, ubi peccaris, eosque ad homines, quos læseris, et qui testes tuorum sint scelerum L. 105, 5. τὰ τῶν ἐχθρῶν ἀμαρτήματα ἄμεινον ὑμᾶς ποιήσῃ περὶ ὑμῶν βουλευσασθαι 173, 22.

ἀμαρτία A. 115, 11. μὴ τὴν ἀμαρτίαν γινῶτε μετανοήσαντες 120, 28. τὰς οὐ προσκεύσας φέρων ἀμαρτίας poenas dans alienorum criminum 122, 13. 21. = οὐκ αὐτοὶ δίκην τῆς σφετέρας ἀμαρτίας διδόνειν An. 22, 3. συγκρύπτειν τινὶ τὴν ἀμαρτίαν 9, 33. = ἀφιόντες τὰς τῶν πατέρων ἀμαρτίας L. 161, 10.

ἀμάρτυρος ἀγών 372, 6. ἀμάρτυρα nemine coram acta 502, 20. ἀμάρτυρος πρᾶξις 875, 4. = ἀμάρτυρον πρᾶγμα ἔχοντας, in causa a testibus deserta Æ. 13, 14.

ἀμαρτύρως 869, 22.

ἀμαυροῦν] ὕβριν ἀμαυροῖ 423, 1.

ἀμάχητος] κλαίω τὸν ἀμάχητον ὄλεθρον. cum miles perit, copia dimicandi exclusus, vulnere nihil hosti reddens L. ap. Theophrastum in ἐν τοῖς περὶ λήξεως γραφαῖσι.

ἀμαχος, invictus, indomitus, adversus quem arma tolli, bellum geri nequit 19, 16.

ἀμβλωσις L. ap. Theo. c. 2.

ἀμείβειν] ἀμείβεσθαι τοῖς ὁμοίοις τοὺς ἀγαθὸν τι ποιῶντας ἑαυτοὺς 458, ult.

ἀμείναν] ἔφυγον κακὸν, εὖρον ἄμεινον, formula ab initiandis propuntianda 313, 19. εἷη ἐπὶ τὸ ἄμεινον ἀπὸ τοῦ σημείου 1072, 15. = δεπλσσίας ἄμεινον Æ. 44, 20. ἄμεινον, bene, consultum, opportunum. comparativus loco positivi. οὐκ ἄμεινον εἷη, haud expedire 63, 41. ἀγωνιστῆς ἀμείναν ὑπὲρ τῆς πόλεως ὑπάρχη 78, ult. = συνήγγεναι Ἀθηναίους ἐπὶ τὸ ἄμεινον An. 10, 35. τῆς πόλεως εὖ πρεστούσης, καὶ τὰ ἴδια σφῶν αὐτῶν ἄμεινον ἂν φέρεσθαι 20, 3.

ἀμεινον] νομίζω ἄμεινον ἂν γίνεσθαι L. 130, 8. TAYL. positum hic est ἄμεινον pro simplici καλῶς vel εὖ. v. βελτίων.

ἀμέλεια] τῆς ἡμετέρας ἀμελείας ἂν τις θεῖη δικαίως 12, 4. τὰ μὲν ἀδικήματα ταύτης ἦν. ἂν, ἡ δ' ἀμέλεια τῆς πόλεως. reip. autem torpor et segnitie in illis criminibus puniendis 1382, 20. τὴν ἰσὴν ὑπερβολὴν τῆς σπουδῆς παρασχέσθαι δεῖ, ὅσην περ ἐκ τῶν ἀνθρώπων χρόνων τῆς ἀμελείας 1440, 5. τῆς ἡμετέρας βραθυμίας καὶ ἀμελείας κεκράτηκεν ὁ Φίλιππος, τῆς δὲ πόλεως οὐ κεκράτηκεν 112, 3.

ἀμελεῖν] τοῖς ἀμελοῦσι κατὰ τῶν προσεχόντων 120, 27. ἐφ' ἐκάστου τῶν ἀμελουμένων τὴν αἰσθησιν εὐθείας ποιῶ 133, 14. ἀμελούμενα ἰδὼν καὶ οὐδαμῶς τυγχάνοντα βοηθείας 133, 20. ἥς μὲν οἰκοθεν ἤκει. ἔχοντες δόξης περὶ ἡμῶν ἀμελήσαι 303, 20. φύσει ὑπάρχει τοῖς ἐθέλουσι ποιεῖν καὶ κινδυνεύειν τὰ τῶν ἀμελούντων 41, 26. = τοῦ ὀνόματος φροντίζοντας, τοῦ δὲ πράγματος ἀμελοῦντας An. 32, 39. = ἀμελοῦντες τῶν οἰκείων, τῶν ἀλλοτρίων ἐπιμελοῦνται L. 171, 6. πῶς διαθέσεως τοῦ τετελευτηκότος ἀμελήσαιμεν fr. 43. = Ly. 149, 36.

ἀμελής. passive. τὰ τῆς πόλεως ἀμελή, id est ἀμελούμενα. cernentes remp. supine, per socordiam et contemptum tractari 1211, 7.

ἄμεμπτος. οὐκ ἀμίμπτους μόνον, ἀλλὰ καὶ θαυμαστοὺς ὑμᾶς αὐτοὺς εἰδείκατε 300, 17.

ἄμη, pala, shovel *Æ.* 70, pen.

ἀμηχανίη] ἀμηχανίην δυσμενέων εὖρον πρῶτοι, primi invenere, quibus modis adversarii ad incitas redigerentur *Æ.* 80, 12. = ἐν οἷῳ κακῷ τε καὶ ἀμηχανίᾳ καθίσταται *An.* 20, 37.

ἀμήχανον ἦν τὸ πρᾶγμα excogitari nulla ratio poterat, qua impeditum hoc negotium expediretur. aut insolentia hominis erat intolerabilis et jam coerceri non poterat amplius 658, 18. εἰ γὰρ ἀπάντων ἀμηχανώτατος ἦν ὃ τι χρὴ λέγειν πορίσασθαι 1392, 16.

ἄμικτος non solum ille, qui ab aliorum consortio abhorret, sed etiam quocum alii conversari dedignantur, aut quo familiariter uti salva honestate et religione nequeunt. ἄμικτος ἄνθρωπος 786, 10. μιᾶρὸν τὸ θηρίον καὶ ἄμικτον 788, 10.

ἀμιλλα τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν 490, 1.

ἀμιλλᾶσθαι] πολλὰ ἀμιλληθέντα μαρτύρων ὕπο, multa, quæ a testibus magna cum contentione asseverabantur *Æ.* 21, 35. = ἀμιλλᾶσθαι ἵπποις ἀλλοτρίοις *An.* 32, 34. = νενίκηκα τριήρει ἀμιλλώμενος ἐπὶ Σουινῷ *L.* 162, 4. = ἀμιλλᾶσθαι ταῖς κολακείαις πρὸς τινα *D.* 103, 18.

ἄμις vas, quo commingitur. τὰς ἀμίδας κατεσκευάσθαι καὶ προσεοῦρου 1257, 17.

ἀμισθὶ ταῦτα ποιήσομεν gratuito 731, 19.

ἀμισθον τὸ στράτευμα καταλελύσθαι exercitus dissolveretur, quod stipendia dari nequirent 1188, 6.

ἀμίσθωτον ἐποιοῦν τὸν οἶκον οἱ διαχειρίζοντες substantiam non elocabant pro certa, pacta annua mercede 865, 20.

ἄμμιγα (id est ἀναμιξέ) πάντας omnino omnes, nullo sexus, aut ætatum, discrimine 531, 5.

ἀμμορία. immortalitas 86, 23. illa conditio, quæ μόρῃ necessitate fatali occidendi, pereundi caret, pro ἀμορία.

ἀμνημονεῖν] οὐδ' ἀμνημονεῖ τοὺς λόγους, οὐδὲ τὰς ὑποσχέσεις 69, 3. μόνον δὲ τοῦτο οὐχ οἷόν τε ὑμῖν ἐστὶν ἀμνημονῆσαι 81, 8. 1399, 6. ingratus, immemor esse 320, 24. = *Æ.* 10, 35. 85, 26. = *I.* 46, 5. = τοὺς κακοὺς τιμᾶν καὶ τῶν ἀγαθῶν ἀμνημονεῖν *L.* 189, 14. = *Ly.* 150, 23.

ἀμνήμων] ἡ ἐπιθυμία τῆς τιμωρίας ἀμνήμονα τῶν κινδύνων καθίσταται vindictæ cogitationem discriminum, in quæ hoc facinus patrans esset incursum, ex ejus animo evellebat, opprimebat, obliterabat *A.* 115, 28.

ἄμοιρος] ἅπας λόγος μάταιος πράξεων ἄμοιρος γενόμενος 158, 16. ἄμοιρον μηδεὶς τῶν ἐνδόξων γενέσθαι 1413, 4.

ἀμόργινα scil. ἱμάτια *Æ.* 14, 3.

ἄμουσός τις οὗτος καὶ ἀπαίδευτος ἀνθρώπος ἐστι, inficetus et illiberalis *Æ.* 24, 2.

ἀμπεδίον pro ἀνὰ πεδίον *Æ.* 80, 20.

ἀμπελουργεῖν] ἀμπελουργοῦσί τινες τὴν πόλιν *Æ.* 77, 25.

ἀμπελουργεῖν] σκάπτειν ἐν ἀμπελουργείῳ *Æ.* 49, 13.

ἀνδρὸς] ἀνδρῶϊς γράμμασιν Ἀττικοῖς δηλοῦσι τὰ γεγραμμένα 1370, rep.

ἀμύητος] τοὺς ἀμύητους μεταστήσασθαι An. 2, 37.

ἀμύθητος] ἀμύθητα χρήματα ἐξέλεξε 49, ult. ἀμύθητα κακὰ καὶ πράγματα μοι παρέχων 520, 20.

ἀμύνεσθαι] alias defendere, a se profigere, alias ulcisci, poenas injuriarum repetere. ἀμύνεσθαι τὸν πρότερον πολεμοῦντα ἡμῖν 91, 25. ἡμίνατο αὐτοὺς ἡ πόλις καὶ οὐκ ἀνηρπάσθη 123, 10. εἰ μὲν οὖν ἕτερός τις ἦν τρόπος τῆς δυνάμεως, ὃ τοὺς βαρβάρους οἶόν τε ἦν ἀμύνεσθαι, ἕτερος δέ τις, ὃ τοὺς Ἕλληνας 180, 25. τοὺς ὑβρίζοντας ἅπαντας καὶ τοὺς ἀσελγείας οὐκ αὐτὸν ἀμύνεσθαι μετὰ τῆς ὀργῆς, ἀλλ' ἐφ' ὑμᾶς δεῖ ἄγειν 539, 10. βούλομαι ὑμᾶς πρότερον ὀφθῆναι ἀμυνομένους τοὺς ἐχθροὺς, ἢ κρίνοντας τοὺς πολίτας 1432, 18. = I. 35, 26. = ἀμύνεσθαι τὴν ἐχθραν A. 115, 28. μεγάλα ἀδικούμενος ἡμινάμην 117, 24. τὴν ἀνομίαν ἀμύνοντες rependentes 125, 44. ζῶντι, ἢ ἀποθανόντι εὐσεβέστερον ἀμύνει ἐστὶν ἡμῖν. cum pietate nostra magis convenit, ut ei adhuc superstiti succurramus, quam ut mortuo 128, 10. τῷ ἀμυνομένῳ οὐδὲν οὐδαμῶς ἐπιτίμιον γέγραπται 128, 39. = propulsare L. 193, 25. τοὺς ἐπιόντας 192, 32. ἐπειδὴ αὐτὸν ἡμινάμην, ἐκστάς ἔβαλλέ με λίθοις 97, 10. περὶ τοῦ σώματος 98, 4. pro τιμωρεῖσθαι 134, 30. TAYL. = ἀμύνειν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας Ly. 154, 6. ἀμύνειν τῇ πατρίδι 157, 19. ἀμυνομένη περὶ πάτρης 162, 5. οὐδὲ ὑπὲρ τῆς ἰδίας ἐστίας ἀμύνεσθαι τολμήσας 166, 29.

ἀμυχῇ] ἀμυχᾶς vibices, sugillationes. ἀμυχᾶς ἐν τῷ τραχήλῳ εἶχεν ἀγχομένη 1157, 5.

ἀμφὶ a) cum dativo constructum. ἀμφ' ἀστραγάλοις χολαθεῖς Æ. 21, 26. μόχθον ἔχειν ἀμφὶ ξυνοῖσι πράγμασι, pro republica laborare 80, 16. b) adverbialiter positum, pro pariter, perinde, æque. κοσμητὰς πολέμου γ' ἀμφὶ καὶ ἡγορέης 80, 24.

ἀμφίβολος ἡ αἰτία Æ. 76, 39.

ἀμφιγνοεῖν dubitare L. ap. Harpocr.

ἀμφιδέαις δεδέσθαι τὰς θύρας (cum non posset excutere fores, quia catenis vinctæ erant) L. fr. 21. nisi potius ἀμφιδέαις vectes ferrei sunt foribus objecti.

ἀμφιδρόμια L. ap. Harpocr.

ἀμφίθυρος οἰκία L. 121, 23. domus porta, præter anticam, postica quoque instructa.

ἀμφικαλύπτειν Æ. 21, 29.

Ἀμφικτυονία collegium Amphictyonum, vel jus et dignitas in illo collegio sedendi. ὅτι καλύομεν αὐτὸν τῆς Ἀμφικτυονίας κοινωνεῖν 62, 1. εἰς τὴν Ἀμφ. εἰσδευκάς 153, 14.

Ἀμφικτυονικὰς] Ἀμφικτυονικὰς δίκας ἐπαγόντων μοι 331, ult. Ἀμφικτυονικῶν ἱερῶν ἀπεισχημένον 632, 1. ἀπέκλεισε τῶν Ἀμφ. ἱερῶν 632, 27.

Ἀμφικτυῶν] τοὺς συνελλυθέντας νῦν τούτους καὶ φάσκοντας Ἀμφικτυῶνας εἶναι 60, 20.

ἀμφίς] μὴ συγγεράν ἀμφὶς ἔχωσιν ἔριν 322, 13.

ἀμφισβητεῖν] contendere, rixari, tricari, super re, quam cum

alter suam aiat esse, tu tibi arroges. repugnare. ὑμῶν τῶν εἰδισμέναν ἀμφισβητεῖν καὶ τῶν οὐδὲν ὑμῖν προσηκόντων 165, 11. τοῦ σίτου τοῦ ἡμετέρου ἀμφισβητήσας ἡμῖν 884, 26. τῆς ἀρχῆς ἡμφισβητεῖ, ἐφ' ἣν ὑμαῖς ἐμὲ ἐπχειροτονήσατε 1000, 3. καὶ τῶν ὑμετέρων ἀμφισβητοῦσι 1254, pen. τῶν μὲν ἡ μήτηρ ἀμφισβητεῖ, τῶν δὲ ἡ ἀδελφὴ 1255, 8. b) tricari, argutari, cavillari. ἀμφισβητεῖς πρὸς ἐν ῥῆμα ἐν τῇ συγγραφῇ 917, 1. c) aut aiendo, aut inficiando aliquid contendere, contradicere. οὗτ' ἡμφισβήτησε μὴ ἔχειν. asseveravit se non habere 818, 10. ἀμφισβητῇ, ὡς πάντα ποιοῖται τὰ συγκαίμενα 908, 6. εἰ ἄρα ἡμφισβητεῖ μὴ τάλῃθ' ἔχειν 347, 7. ἔνια μὴδὲ καταλειφθῆναι ἡμφισβήτησεν 820, 26. ἡμφισβήτησεν οὗτος μὴ εἶναι ἡμᾶς διαιτητὰς 899, 11. = ἀμφισβητεῖν ἀνὴρ εἶναι, virum se ferre, vir velle videri, qui animo et moribus mulier sit Æ. 47, ult. 48, 1. ubi posteriori loco est, *ambigere, dubitare*. = οὐ γὰρ τῶν Κλεωνύμου μόνον ἀμφισβητοῦσιν, ἀλλὰ καὶ τῶν πατρῶων I. 35, 6. 38, 5. ἀμφ. τινὲ ἐπὶ καὶ πρὸς τινὰ περὶ τῶν πατρῶων 44, 8. quæ præpositio περὶ alias omitti solet. ἀμφισβητοῦμεν αὐτῷ ἅπαντος τοῦ οἴκου 52, 7. ἡμφισβητήθημεν. dubitatum et nobiscum expostulatum fuit, utrum cives essemus 74, 7. ὅτι οὐδὲ πρὸς τὰς διαθήκας ἡμφισβητήσαμεν 84, 22. τοῖς κατὰ ταῦτα ἀμφισβητοῦσιν εἰς τίθεται καδίσκος 86, 2. = τῶν χρημάτων ἡμφισβήτητον ἡμῖν L. 148, 31. ΤΑΥΤ. ἀμφισβητήσαι μοι τῶν ἐμῶν 163, 2. ὥσπερ ἐπικλήρου τῆς συμφορᾶς οὔσης ἀμφισβητήσαν ἦκει 169, 28. εἰ μὲν χωρίου ἀμφισβητεῖς, καρποῦ, εἰ δ' οἰκίας, ἐνοικίου fr. 15. = Ly. 160, 11. = ἀμφισβητεῖν τῶν ἐν οὐρανῷ τιμῶν Ἀλεξάνδρῳ, cœlitum honores Alexandro denegare D. 102, 13.

ἀμφισβητήσιμον ὑμῶν τὴν χώραν κατεσκευάειν 87, 13. ἀμφισβητήσιμον οὐκέτι' ὄντος τοῦ πραγματος 702, 21. = τῶν ἀμφισβητήσιμων δι' τὸν ἔχοντα ἢ θέτην ἢ πρατῆρα παρέχουσαι I. 82, 17. = A. 120, 41.

ἀμφισβήτησις οὐκέτι καταλείπεται τὸ μὴ (subaudi δειν) ταῦτα ποιεῖν, ἃ πονηρὰ αὐτὸς ἔκρινεν εἶναι πρότερον 498, 12. ἀνεκρίθησαν πρὸς τῆς ἀρχῆς ἀπασαι αἱ ἀμφισβήτησεις. partes omnes inter se litigantes 1173, 19. περὶ μὲν ὧν ἐστὶ τις ἀμφισβήτησις, ὡς ἄρα— citat Hermog. p. 342. ex or. pro Corona. = ἀμφισβήτησιν locum dubitandi vel rixandi, καὶ λόγον locum cavillandi ὑπελίπου A. 131, 17.

ἀμφιτιθέναι] καὶ θαμὰ τοῖς ἀδίκοις ἀμφιτίθῃσι πίδαας 422, ult. Ἀμφιτρίτης] κύμα Ἀμφιτρίτης κυανώπιδος ποτικλύξῃ τεμένει θεοῦ Æ. 69, 24.

ἀμφοροῦς] χρυσῶ ἐν ἀμφοροῖ. in urna Æ. 21, 11.

ἀμφιχαίνειν] κῆρ στυγανὴ καὶ ἀμφοχάων Æ. 21, 4.

ἀμφορεύς] ἐξ ἀνάγκης ἦν τῷ ἀρχοντι ἀμφορέα ἐκάστω ἐγγχείαι τῶν ἀμφισβητούντων 1052, 21. = πρὸς ἑνδεκα ἀμφορέας ἐν διαμεμετρημένῃ τῇ ἡμέρᾳ κρίνομαι Æ. 45, 1.

ἀμφορίσκοι δύο 617, 19.

ἀμφοτέρα, adverbialiter, pariter, perinde, una, simul Æ. 87, 13. = ambabus de causis A. 146, 43.

ἀμφοτερόπλους] ἐδάναισα Φορμίωνι τούτω εἴκοσι μναῖς ἀμφοτερόπλου

εἰς τὸν Πόντον. ea lege, ut pro illis viginti minis quas hic emisset merces, ubi in Ponto vendidisset, e venditarum mercium pretio merces ibi alias, e. c. frumentum emeret, quas huc Athenas referret, iisque hic venditis mihi æs a me creditum cum fœnore constituto renumeraret 908, 20. et alibi sæpissime. ideo sic dicitur hoc æs, quod in mercibus ad ambos portus pervehendum esset, tam illum, quo destinaretur, e. c. Pontum, tam unde exisset, e. c. Athenas, neque prius solvendi necessitas erat, quam eum in portum, unde exisset, navis redisset 1284, 19.

ἀμφοτέρως] ἱκκοπεῖς ὁ δειλαῖος ἀμφοτέρους τοὺς ὀφθαλμούς Æ. 24, 31.

ἀμφῶ] ἀμφοῖν ὁμοίως ἀκροᾶσθαι 226, 8.

ἀμωσγέντως, quoquomodo L. 130, 22.

ἀναβαίνειν εἰς τὴν ἀκρόπολιν 799, ult. ὥς γὰρ ἐγένετο τὰ ἱερὰ ταῦτα καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸν Ἄρειον πάγον οἱ ἐννέα ἄρχοντες 1372, 6. εἰς τὴν ἐκκλησίαν ire, coire in concionem, ut contra illinc domum redire καταβαίνειν dicebatur 772, 8. 775, 24. 1422, 11. 1427, 20. v. Aristoph. *Egv.* v. 149. et quæ de formulis ἀνάγειν θυσίαν, et ἱορτὴν, ad Polybium annotavi p. 133. ἐπὶ τὸ βῆμα 247, 4. τὸ τίος φρόνημα λαβόντα ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸ βῆμα ἔδει 297, 27. τούτων ἀναβαινόντων (scil. ἐπὶ τὸ βῆμα) λόγους βραχεῖς ποιῆσαι 1461, 27. ἐπὶ τὴν ναῦν 567, 13. 1221, 23. = ἀναβαίνειν, venire in tribunal, testandi ergo, aut laudandi reum Æ. 18, 33. ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸν τάφον τῶν τετελευτηκότων 75, 14. = πρὶν ἐπὶ τὸν τροχὸν ἀναβῆναι A. 134, 10. = ἀναβαίνειν ἐπὶ δικαστήριον An. 4, 18. = ἀναβαίνειν ἐφ' ἵππους L. 190, 36. 140, 23. ΤΑΥΤ. καὶ μοι ἀνάβητε (in tribunal) puta τούτων μάρτυρες 94, 28. ἀναβάντες εἰς τὸ ὑπερῶον 93, 46. de Amazonibus, quæ primæ hominum omnium in equos inscenderunt 190, 36. οὐκ ἂν ποτε ἀνέβη εἰς ἄλλην ναῦν, ἢ τὴν ἄριστα πλέουσαν 162, 13. διὰ τὴν συμφορὰν, ἀλλ' οὐ διὰ τὴν ὕβριν, ἐπὶ τοὺς ἵππους ἀναβαίνω 169, 13.

ἀναβάλλειν] ἀναβάλλεσθαι differre, prorogare, extrahere in longum. εἴ τις ὑμῶν εἰς τοῦτο ἀναβάλλεται ποιεῖν τὰ δεόντα 31, 1. πάντ' ἀναβαλλομένους, ὅσα ἂν ᾖ δυσχερῆ, πάντων ὑστερίζει τῶν ἔργων 51, 11. τὸν πόλεμον 152, 2. ἀναβάλλονται παρὰ πάσαις ταῖς ἀρχαῖς οἱ ἄρχοντες τὰς κρίσεις 1042, ult. ἐδεόμην αὐτοῦ ἀναβάλλεσθαι τὴν ὑπερημερίαν, ἕως ἂν τὴν ναῦν ἀποστείλω 1154, 16. 21. 1302, 15. b) impedire, remorari aliquem, spe falsa objecta, quominus celeriter agenda agat. τοιοῦτους λόγους, ἐξ ὧν ἀναβάλλουσι μὲν ὑμᾶς, ἥσυχίαν δὲ ποιοῦσιν ἐκείνῳ πράττειν, ὅ τι ἂν βούληται 102, 27. 114, 9. c) εἶσω τὴν χεῖρα ἔχοντα ἀναβιβλημένον tametsi vestis ei esset in humerum dextrum rejecta 420, 10. = ἀναβάλλεται τοὺς τῆς φιλίας λόγους εἰς τὴν πρεσβυτέραν καὶ φρονούσαν ἡλικίαν Æ. 19, 34. ἀναβάλλεσθαι εἰς καιρὸν καλλίω 77, 14. = ἀναβάλλεσθαι τὴν δίκην I. 54, 6.

ἀναβιβάζειν] ἀναβιβᾶται attice, pro ἀναβιβάσεται in suggestum attollet, ascendere jubebit 440, 18. = ἀναβιβῶμαι, pro ἀναβιβάσσομαι Æ. 47, 32. ἀναβιβάζεσθαι, advocatum in tribunal ascendere

jubere 54, 34.=ὅς βούλομαι ἡμῖν ἀναβιβάσαι μάρτυρας I. 78, 4. ἀναβιβασάμενος αὐτὸς (scil. ἐπὶ τὸ βῆμα) ubi ego eum in hoc tribunal ascendere jussit, ἐναντίον ὑμῶν ἐρωτήσω 83, 19.=ἀναβιβάζειν ἐπὶ τὸν τρόχον imponere rotæ, adigere ad equuleum An. 6, 43. τίνα γὰρ καὶ ἀναβιβάσομαι δεησόμενον ὑπὲρ ἡμαντοῦ 19, 18. evocabo, ut in hunc suggestum ascendat pro me deprecaturus. =ἀναβιβασάμενος αὐτὸν ἔρσθαι βούλομαι L. 122, 17. οὐκ ἔχω οὐστinas δεησομένους ὑμῶν ἀναβιβάσομαι 151, 27. ἀναβιβασάμενος τοὺς παῖδας αὐτοῦ κλαίῃ 161, 8.=ἀναβιβάζειν ἐπὶ τὴν ἡγεμονίαν De. 179, 41.

ἀναβιῶναι ad vitam redire An. 16, 28.

ἀναβοᾶν] παμμέγεθες ἀναβοᾶν Æ. 42, 4.=D. 105, 38.

ἀναβολὴ dilatio. ἀναβολὴν μηδαμίαν ποιουμένους 235, 11. προὔφασίζετο καὶ ἀναβολὰς ἐποιεῖτο 1173, 2.=ἀναβολὴν ἐποιήσατο I. 57, 25.

ἀνάγειν] ἀναγαγόντες εἰς τὸ πέλαιος ἐν πλοίῳ cum in altum navigio pervexissent 677, 5. ἀνάγεσθαι e portu in altum evehi 262, 20. 910, 2. 7. ἀνάγεσθαι κελεύει ὁ στρατηγὸς τὴν ναῦν 1154, 14. πλείω ἢ μύρια τάλαντα εἰς τὴν ἀκρόπολιν ἀνήγαγον. arx enim in monte sita erat 35, 6. b) referre, reportare illuc, unde sumseras. ἀνάγειν τὴν οὐσίαν ὅθεν εἴληφας 1126, 3. h. e. demonstrare, unde et qui facultates illas adeptus sit. c) revocare, retorquere. ἀνάγετε αὐτὸν ἐπὶ τὴν συγγραφὴν. revocate eum ad tabulas pacti 1292, 11. d) pro συνάγειν. ἵνα ὥς εἰς ἐλάχιστον τὴν βλασφημίαν ἀναγάγω. contraham 783, 20.=τὸν νόμον εἰς τὸν πατάξαντα τὸν φόνον ἀνάγοντα A. 128, 4. τὰλλα πλοῖα ἀνήγετο. e portu in altum evehebantur 132, 19. 22.=ἀνάγεσθαι de nave e portu solvente. ἐκ Κύπρου ἀναχθεῖσαι An. 22, 22.=navem solvere L. 153, 46. ΤΑΥΤ. ἀνάγειν τὸν ἵππον equum e pugna ad stabulum reducere 113, 13. ap. Harpocr.=ἀναγέσθαι ἐκ τῶν λιμένων Ly. 150, 3.=ἀνάγειν procul a societate hominum abducere D. 106, 15.

ἀναγινώσκειν] εἴ τις τὰ ψηφίσματα ὑμῶν ἀναγνοίῃ, καὶ τὰς πράξεις ἐφεξῆς διέλθοι, οὐδ' ἂν εἰς πιστεύσειε τῶν αὐτῶν ταῦτα εἶναι κακείνα 175, 21. τῇ μητρὶ τελοῦσθαι τὰς βίβλους ἀνεγίνωσκες 313, 14. 403, 18.=ὑπὸ τῶν κυρίων ἀναγινωσκόμενον persuasum, motum, adductum A. 117, 10. ὁ βασιλεὺς αὐτοῖς τοὺς νόμους (scil. τοὺς φονικούς) ἀνέγνω. docebat eos jura homicidiorum 145, 40.

ἀναγκάζειν] ἀναγκασθέντα οὐδένα δεῖ χρηστὸν εἶναι τήμερον, ἀλλὰ δι' αὐτὸν 390, 15.=ἀναγκαζόμενος ὑπὸ τῆς ἐν τῇ φύσει δαπάνης Æ. 85, 8.=συμφορὰν, ἣν καθ' ὅσον ἀναγκάζομαι, κατὰ τοσοῦτον μνημονεύσω L. 187, 23.

ἀναγκαῖος] τὸ τῶν ἀναγκαῖων ἀποστερεῖν τινὰς, κοινῇ κακόνους ἐστὶ ποιεῖν πολλοὺς τοῖς πράγμασι 142, 11. οἰκείος καὶ ἀναγκαῖος τῇ γραφῇ λόγος 245, 4. συνήλικα ταῖς πόλεσιν ἀπάσαις πρόσεστι καὶ ἀναγκαῖα ἀμαρτήματα 309, 1. τὴν ἀναγκαῖαν ἀτίλειαν ἔχοντες immunes ideo cum sint necessario, quia, quod dent, nil suppetit 462, 25. αἱ ἀναγκαῖαι χρεῖαι τοὺς τοῦ τί πρακτέον ἢ μὴ λογισμοὺς ἀναιροῦσιν 668, ult. τὴν ἀναγκαιοτάτην συγγένειαν εἰχομεν 1088,

16. περί πλείονος ἐποίησατο τὸν Φορμίωνος πλοῦτον, ἢ τὰ τῆς συγγενείας ἀναγκαῖα 1118, 7. οὔτε γὰρ ἐχθροτέρους, οὔτ' ἀναγκαιότερους μᾶλλον τούτων ἐχθροὺς εὖροι τις ἂν 1448, 26. τῆς ἀναγκαίης μὲν, ἀγνώμονος δὲ τύχης 1468, 14. = ἐπικουρεῖν τῇ ἀναγκαίᾳ τροφῇ. de victu necessario sibi prospicere Æ. 4, 38. = πρόσαιε ἀναγκαῖαι. excusationes rerum factu necessariorum aut inevitabilium I. 48, 27. = ὑμεῖς vos iudices ἡμεῖ ἀναγκαῖοι amici necessarii et loco consanguineorum A. 112, 4. σπάνει τῶν ἀναγκαίων (scil. πρὸς τὸν βίον) 125, 24. = ἀναγκαῖος ἐκείνου L. 155, 21. ἐκείνη 158, 46. v. Κηδιστής. Ἐπιτήδειος. Προσῆκειν. ΤΑΥΤ. ἔστις περὶ τοὺς ἑαυτοῦ ἀναγκαίους τοιαῦτα ἀμαρτάνει ἀμαρτήματα, τί ἂν περὶ τοὺς ἄλλους ποιήσειεν 189, 2. = τὰ τῆς φύσεως ἀναγκαῖα προδίδεσθαι Ly. 166, 31.

*ἀναγκαῖότης. propinquitas, necessitudo sanguinis. διὰ ταύτας τὰς ἀναγκαῖότητας οὐδὲν προσῆκειν μᾶλλον ἐπιτροπὴ τῶν παίδων γενέσθαι L. 894, 20.

ἀναγκαῖως ἔχει pro ἀναγκαῖόν ἐστιν. inevitabile est, factu necessarium A. 111, 4.

ἀνάγκη] εἰς ἀνάγκην ἔρχεσθαι τοῦ ποιεῖν πολλὰ καὶ χαλεπὰ 13, 24. ἐπειδὴν ἀνάγκη τις γένηται 43, 3. ἐγὼ μὲν οἶμαι τοῖς ἐλευθέροις μεγίστην ἀνάγκην τὴν ὑπὲρ τῶν πραγμάτων αἰσχύνην εἶναι 43, 5. ἀνάγκη ἐλευθέρων ἀνθρώπων 102, 14. 17. τὴν δὲ τῶν δούλων ἀπαύχεσθαι δεῖ μὴ γενέσθαι 102, 16. 19. ἀνάγκη μεγάλη ἐστὶν necessario consequitur 838, 10. ἐξ ἀνάγκης ἐστὶ pro ἀναγκαῖόν ἐστι 1052, 19. 1056, 16. 19. 1065, 19. ἐξ *ἀνάγκης πληροῦν 1229, 27. = παρακατατιθέμεθα τοὺς ἡμετέρους παῖδας τοῖς διδασκάλοις ἐξ ἀνάγκης Æ. 2, 12. ὅταν πρὸς τῇ ἀνάγκῃ ταύτῃ γίγνηται, adducti ad ipsum necessitatis articulum (patiendi stuprum) 11, 4. συντίμνειν ἀνάγκη τοὺς λόγους 32, 23. συμπεριφέρεισθαι ἀνάγκη τοῖς καιροῖς 50, 16. = ἀνάγκη μεγάλη. omni modo necesse est I. 38, 24. 72, 2. = οὐδὲν πικρότερον ἀνάγκης ἔδοξε (scil. τοῖς παλαιοῖς) vulgari proverbio habetur, vel fertur A. 116, 40. ὑπὸ σκληρᾶς ἀνάγκης βιαζόμενος 121, 18. τσαύτην ἀνάγκην ἔχει ὁ νόμος 141, 34. ἡ παρούσα ἀνάγκη ἐν ἑκάστῳ ἰσχυροτέρα τῆς μελλούσης ἔσεσθαι 144, 21. = τσαύταις ἀνάγκαις κατείληπται μισεῖν (id est τοῦ μισεῖν, vel ὥστε μισεῖν) tot tenetur necessitudinibus odii, ut facere non possit, quominus oderit An. 32, 13. = ἀνάγκη quasi absolute et adverbialiter L. 120, 13. v. not. 3. ἐν ἀνάγκῃ ἐστὶ 104, 2. idem est ἀναγκαῖως ἔχει 103, 37. ἀναγκαῖως ἔχω 106, 17. Ita Suetonius in Julio 23. magno in negotio habuit. Plato de Rep. εὐκοῦν καὶ λατρῶν ἐν χρεῖαις ἰσόμεθα πολὺ μᾶλλον οὕτω διαιτώμενοι, ἢ ὡς τὸ πρότερον. ΤΑΥΤ. ὑπὸ δαιμονίου τινὸς ἀγόμενος ἀνάγκης 106, 3. εἰς τοιαύτην ἀνάγκην καταστήσας 135, 11.

ἀναγνῶς] μιὰρὸν καὶ ἀναγνῶν ὄντα A. 116, 11.

ἀνάγνωσις pro ἀνάκρισις, seu scrutinium prætensionum, quas ambæ partes pro se quæque allegant, ante ipsam litis contestationem 1253, 25.

ἀναγορεύειν (τὸν στέφανον) ἐν τῷ θεάτρῳ 243, 15. = ἀναγορεύεσθαι ἐν τοῖς ἀγῶσι, victor aut coronandus renunciari Æ. 55, 14. διαπράττοντο ἀναγορεύεσθαι, artibus nequam, officiis, gratia, largitionibus, efficiebant, ut publice renunciarentur 59, 27. ἀναγορεύει ὁ κήρυξ, proclamat 70, ult.

ἀναγόρευσις] τῆς δ' ἀναγορεύσεως τοῦ στεφάνου ἐπιμεληθῆναι τὴν πρυτανεύουσιν φυλὴν 253, pen.

ἀναγράφειν] saxo, vel monumento alii publico inscribere, insculpere. ἐχθρὸν αὐτῶν ἀνέγραψαν καὶ τῶν συμμάχων 122, 8. νόμους 701, 14. εἰς λεύκωμα 707, 12. ἀναγραφῆναι τοὺς δοκιμασθέντας (νόμους) ἐν στήλῃ λιθίνῃ 1381, 10. = ἀναγράφειν νόμους dicitur legislator, eujus leges tabulis incisæ publice proponuntur Æ. 2, 3. 8. ἀκύρους νόμους ἐν τοῖς κυρίοις ἀναγεγραφῆαι 59, 2. ἐν σανίσιν ἀναγεγραφώτας ἐκτιθέναι πρόσθεν τῶν ἐπανύμων 59, 11. εἰς τὴν στήλην ἀναγεγραφῆναι, foedere comprehensus esse 63, 32. = ἀναγράφειν ἐν τῇ στοᾷ νόμους An. 11, 23. 37. εἰς τὸν τοῖχον 11, 35. *ἐν σανίσιν 11, 27. ἐν στήλαις ignominiae perpetuae ergo 7, 44. = ἀναγράφεσθαι εὐεργέτης L. 159, 39. ἀναγράφαι νόμους. describere 183, 13. TAXL. ἀναγράφειν aliquem in ærariis scribere 115, 1. εἰ ξένος τις ἀναγραφῆναι (sub. ἐν στήλῃ) εὐεργέτης ἡξίου 159, 39. τά τε γὰρ οἰκεῖα *ἀνεγέγραπτο (si bene habet, neque potius ἐνεγερ. leg. est) nam et de rebus nostris privatis atque domesticis perscriptum erat illis in literis 160, 25. τέτταρα ἔτη ἀνέγραψεν. id est τοσάυτα διέτριψεν ἐν τῇ τῶν νόμων ἀναγραφῇ quadriennium insumsit legibus in mundo exarandis 183, 23. ἐξ ὧν ἔδει ἀναγράφειν quibus ex exemplaribus transcribendum, aut a quibus inde archontibus exscribendi sumendum esset exordium 183, 24. εὐσέβειαν, ἀλλ' οὐκ εὐτέλειαν ἀναγράφειν. in codice legum condendo pietatis majorem, quam frugalitatis, habere rationem 185, 14. = ἀναγράφειν in monumento publico exarata legenda omnibus proponere. μαρτύρια τῆς ἀρετῆς αὐτῶν ἔστιν ἰδεῖν ἀναγεγραμμένα Ly. 163, 26. ποιήσαντες στήλην, ἐψηφίσαντο εἰς ταύτην ἀναγράφειν τοὺς ἀλιτηρίους 164, 30.

ἀναγραφεὺς τῶν νόμων ἐγένετο L. 183, 11. τῶν ἱερῶν, καὶ τῶν δολίων ἀναγραφεὺς γενόμενος 185, 33.

ἀναγωγὴ discessus e portu, evectio navis in altum. περὶ τὴν ἀναγωγὴν ὧν in procinctu cum esset in altum evehendi 900, 19. 1150, 5. 1186, 12. ἡ ἀναγωγὴ διὰ ταχείων ἐγίγνετό μοι 1247, 27.

ἀναδασμὸς γῆς distributio fundorum inter colonos, praesertim ea, quæ legibus adversis fit, ut quorum de jure sunt, et usucapione fuerunt adhuc, iis nunc erepti novis dominis praeter jus et fas tradantur. ἐπιμελεῖσθαι, ὅπως μὴ γίνωνται—μηδὲ ἀναδασμοὶ γῆς 215, 24. 746, 24.

ἀναδεῖν] ἀναδησαμένους τὰ πλοῖα ἔλκειν εἰς τὴν Μαρώνειαν. suis e navibus religatas alias pertrahere 1213, 3.

ἀναδενδράς ambulatio arboribus septa, areola arboribus aut floribus consita. τὰς ἀναδενδράδας ἐξέκοψε 1251, 23.

ἀναδέχσθαι recipere, h. e. spondere, condicere, conditionis alicujus molestiam suis manibus sibi imponere, aut imponi pati. τὸν Φωκικὸν πόλεμον ὑπὲρ αὐτῶν ἀναδέξασθαι πολέμησιν 20, 4. ἀνεδέξαμην ἐκτίσειν 899, 21. ἀνεδέξατο τὸν παῖδα οὐχ ἔκων recipiebat puerum, h. e. rursus in domum et familiam suam admittebat 1365, 1. b) in se suscipere, aliena peccata sibi pati imputari. πάντα ἀναδεχόμενος καὶ εἰς ἑαυτὸν ποιούμενος τὰ τούτων ἁμαρτήματα 352, 18. ἀναδέχονται ἐφ' ἑαυτοὺς τὰ τῆς σῆς ἀναισχυντίας καὶ πονηρίας ἔργα 613, 5. 704, 17. 753, 5. εἰς μὲν οὐδεὶς ὅλον τὸ πρᾶγμα ἀνεδέξατο 1106, 24. εἰάν μὲν ὁ ἐκμαρτυρήσας ἀναδέχεται (*confesses thereto*, ista se aiat utique scripsisse, atque vera esse) ἐκεῖνος ὑπόδικος ἢ τῶν ψευδομαρτυριῶν. εἰάν δὲ μὴ ἀναδέχεται, οἱ μαρτυρήσαντες τὴν ἐκμαρτυρίαν 1131, 2. = ἀναδέχσθαι τινὶ τι. pati sibi aliquid ab aliquo imputari. ἦν Π. οὐκ ἀναδέδεικται αὐτοῖς. *he admitted not to them, that he had written it* I. 39, 41. = ἀναδέχσθαι τὰς ἰδίας τούτων δωροδοκίας, καὶ πονηρίας. suscipitis in vos sinitisque vobis imputari ut a vobis probatas D. 90, 20. 103, 37.

ἀναδικία (judicium irritum) L. ap. Poll. VIII. 5.

ἀνάδικον καθίστησι τὴν ψῆφον rescindit, irritam facit sententiam jam pronuntiatam, et restaurabilem, repetitæ cognitioni obnoxiam facit 760, 3. οὐκ ᾔμην δίκαιον εἶναι ταῦτα πάλιν ἀνάδικα γενέσθαι 1020, 16. 1021, 4. ἀνάδικον ἐποίησε ταύτην τὴν δίκην, περὶ ἧς νῦν δικάζομαι 1018, 26. = ἀνάδικοι δίκαι. judicia rescissa An. 12, 7.

ἀναδύεσθαι tergiversari, cunctari, subterfugere. εἰάν δὲ τι ποιῶν, ἀναδύομενοι 109, 12. οὐκ οὖν προσήει πρὸς ταῦτα ἡ διάνοια, ἀλλ' ἀνεδύτο 406, 20. 1466, 18. τί οὖν ἀναδύομεθα, ἢ τί μέλλομεν. citat Sopater 102, 11. = declinare L. 147, 11.

ἀναζητήσας τοὺς δράσαντας (scil. τὸν φόνον) ἀργύριον λαβὼν ἀπηλλάγη 1331, 1.

ἀναθέσις] σὺν τῇ τῆς σκευῆς ἀναθέσει L. 162, 3. ΤΑΥΤΗ. σὺν τῇ τοῦ τρίποδος ἀναθέσει. dedicatione 161, 38.

ἀνάθημα] τῶν ἐν τούτοις (templis puta) ἀναθημάτων 35, 17. = ἀνάθημα ἀναθεῖναι. Æ. 56, 40. = ἀναθήματα ποιησάμενος. cum simulacra vel donaria mercede facienda collocasset I. 55, 25. = περιποίη τῶν ἀναθημάτων An. 5, 31.

ἀναθορυβεῖν, cooriri in fremitum Æ. 10, 22. 12, 5.

ἀναίδεια τοῦ τρόπου 1123, 11. πλείστης ἀναιδεΐας καὶ ὀλιγωρίας μεστὸς 405, 13. ἀναίδεια et ἀναισχυντία, ut cognata, at diversa tamen, copulantur 777, 2. = τὴν αὐτῶν ἀναίδειαν παρασχόντες ἐπὶ μισθῷ Æ. 26, 24. = I. 48, 22. 60, 44. οὐδεμίαν ζημίαν ἡγοῦνται τὴν ἀναίδειαν 65, 39.

ἀναιδής] θρασὺς καὶ βδελυρὸς καὶ ἀναιδὴς 106, 23. ὅπως τὸν μισθὸν καὶ ἀναιδῆ φυλάξωμεν Φιλοκράτην 345, 1. ὁ σχέτλιος καὶ ἀναιδὴς οὗτος 346, 1. τὴν ἀναιδῆ αὐτοῦ γνώμην ἐνέπλησεν 543, 24. εἰάν ἀναιδῆ καλέσωσι τὸν ἄπαξ εἰρηκότα, σφᾶς αὐτοὺς πάντα τὸν βίον κα-

λοὺς κἀγαθοὺς νομίζεσθαι 1233, pen. εἰς χρήματα ἀναιδῆς. cupidus emolumentorum 616, pen. impudentis descriptio 790, 25. = τράπηται δ' ἐπὶ τὸ ἀναιδέστατον Αἷ. 7, 21. = I. 84, 2. = ἀναιδῆς καὶ τολμηρὸς A. 122, 29.

ἀναιδῶς 321, 1. = I. 63, 21.

ἀναινέσθαι] Φορμίονα κηδεστὴν ἀναιτῆ 954, 7. ἀναινόμενος τὴν τῶν σοφιστεῦσιν ἐλομένων δόξαν 1415, pen.

- ἀναιρεῖν. de medio tollere, evertere, pessumdare, refutare. πόλεις ἀπάσας οὕτως αὐμῶς ἀνήρηκεν, ὥστε μηδὲνα, μηδ' εἰ πάποτ' ἀκῆθησαν, εἶναι βῆδιον προσελθόντα εἰπῆν 117, 22. εἰ ἀνέλοιμεν ἐκ μέσου τὰς βλασφημίας 141, 1. τὰ τῶν προγόνων καλὰ καὶ δίκαια ἀναιρεῖν 246, 4. τοσούτοις νομίμοις ἀναιρουμένοις 647, 11. ψήφισμα ποιεῖ κύριον τοὺς νόμους ἀναιροῦν 692, ult. ἀνήρηται τὸ τῆς Ἑλλάδος ἀξίωμα 1396, 13. b) humo jacentem attollere sepeliendi ergo. ἐπαγγαλλέτω ὁ δήμαρχος τοῖς προσήκουσιν ἀναιρεῖν (scil. τὸν νεκρὸν) καὶ θάπτειν 1069, 12. c) ἀναιρεῖ deus oraculum reddens, respondens consulentibus. quoniam afflatus numinis e specu subterraneo attollebantur 436, 26. ἐν αἷς ἀνηρημένον εὐρήσετε τῇ πόλει mandatum, præceptum auctoritate numinis 530, 26. θεοὺς, οἱ πολλὰς καὶ καλὰς καὶ ἀγαθὰς καὶ ἀληθεῖς ὑμῖν μαντείας ἀνηρήκασιν 1466, ult. d) in medio recipere (h. e. promittere) peragendum, capessere, in se suscipere, velut onus gestandum, *to undertake*. ἔχθραν πρὸς τινὰ ἀναιρεῖσθαι 71, 1. τὸν πόλεμον παραινῶ μηδ' ἐξ ἑνὸς τρόπου προτέρους ἀναιρεῖσθαι 180, 22. ἢ ἄλλο τι τῶν περὶ τὴν γεωργίαν ἔργων ἀναιροῖντο 1253, 16. e) repetere aliquid, e. c. codicillos, chartas, quas nostrates *Documents* usurpant, tabulas pacti ab habente, et secum auferre, eoque ita reddere, *to take back again, to withdraw*. τὴν συγγραφὴν ἀνελόμενος ἀπήλλαξο ἂν τοῦ συμβολαίου 916, 10. ἀναιρεῖσθαι παρὰ τινος γραμματεῖον 1107, 23. τὰς συνθήκας 1180, 6. ἀνέλειτο τὴν γραφὴν actionem occæptam antiquabat, a iudice repetebat, eoque prodebat eam se nolle prosequi 1332, 18. ἀνέλειτο τὴν δίκην τοῦ σίτου—καὶ τὴν γραφὴν παρὰ τῶν θεσμοθετῶν 1363, 15. f) ad se rapere, sibi arrogare, ad se derivare. ἅπαντα τότε ἤλπισε τὰ πράγματα ἀναιρήσεσθαι totam Græciæ amplitudinem atque potentiam ablaturum 15, 12. g) pecuniam mutuaticiam ab aliquo sumere in fœnus, *to take up, to borrow money*. ἑπτακοσίας δραχμὰς παρὰ N. ναυτικὸν ἀνείλόμεν 1212, 3. = ῥήμασι νόμους ἀναιρεῖν Αἷ. 56, 9. ἀναιρεῖν νόμον, abrogare, tollere 59, 13. ἀναιρεῖ αὐτοῖς ἡ Πυθία, consulentibus respondet 68, pen. παρανόμων γραφὰς ἀνέilon 81, 19. ῥήμασι τοὺς νόμους οἰόμενον ἀναιρήσειν 82, 39. ταφὰς δημοσίας ἀνελόντα 87, 31. = ἀναιρεῖν διαθήκην I. 36, 32. 59, 17. tollere, cassare, pro irritis declarare. usurpatur hoc sensu quoque in medio 59, 23. οἶκον 66, 38. 67, 39. οὐσίαν 106, 22. in medio ἀναιρεῖσθαι ἀποθανόντα 48, 22. tollere ad humanum, aut imponere humeris bajulorum, ut bajuli cadaver efferrant, *to lift up, to bear away, to convey to the place of inter-*

ποσι. ἔχθρας 36, 11. = *ἀναιρεῖν A. 123, 7. = ἀναιρεῖν στήλην An. 14, 5. qui legibus et magistratibus parere recusat, is μεγίστην ἀσέβειαν τῆς πόλεως φυλακὴν 31, 32. = οὐκ ἔφασαν οἱ τοῖ τ' εἶναι τοὺς ἐκ τῆς βαλάντης ἀνελίσθαι L. 123, 26. μὴ περιῖδεν ἡμᾶς ὑπὸ τῶν πολέμων ἀναιρεθέντας 157, 42. = ἀναιρεῖν de oraculo respondente Ly. 158, 23. 162, 18. τὸ μνημεῖον 164, 38. = ἀναιρεῖσθαι εἰσαγγελίαν reprehendere, revocare, tollere, antiquare D. 102, 17. ἀνελεῖν ἐκ τῆς πολιτείας τὰ τοιαῦτα θηρία 110, 36.

ἀναίρειν (ab αἶρειν) τὰ γέρρα craticulas vimineas, tabernas institorum, ubi popellus forensis scruta vendit, tollere, non demolendi, sed exstruendi causa, *to begin to construct the booths* 1375, 19.

ἀναίρεσις eversio, strages. τῶν τειχῶν καὶ τῶν πόλεων ἀναίρεσις 385, 3. b) jus mortuum, unde jacet, tollendi sepulturæ ergo. οὐδ' ἀναίρεσιν ἔδωκεν, ἵνα ταφῇ 86, 9. = περὶ τὸν τῆς ἀναίρεσεως καιρὸν πλημμελήσας scil. τῆς τῶν βελῶν A. 123, 10. τῆς ἀναίρεσεως κοινός. mortui puta ad humandum 137, 25. = ἀναίρεσιν δοῦναι τῶν νεκρῶν jus sepulturæ concedere L. 191, 11.

ἀναισθησία ἀποκναίει 564, 12. μηδὲνα ἀναισθησίαν ὕμῶν καταγῶναι 1476, 18.

ἀναισθητεῖν 302, 3.

ἀναισθητός] παιδείας μετέχοντες, ἢ καὶ τοὺς ἀναισθήτους ἀνεκτοὺς ποιεῖν δοκεῖ δύνασθαι 1477, 23. οἱ ἀναισθητοὶ Θηβαῖοι 61, 1. 240, 10. σκαῖς οὕτω καὶ ἀναισθητός εἰ 267, 13.

ἀναισθήτως ἡμῶν ἔχονταν, nobis securis, et fraudem haud sentientibus Æ. 33, 39. = ἀναισθήτως ἔχω πρὸς τὸ φρονεῖν L. ap. Suid. in φαῦλον εἰρητ.

ἀναισχυντεῖν] ἵνα τοῖς ἀναισχυντοῦσι μηδὲν πλεον ᾤ I. 78, 29. = ἀναισχυντεῖν εἰσιδόμενος An. 20, 16.

ἀναισχυντία et ἀναίδεια, ut cognata, copulantur 777, 2. ἔστι δὲ γέλως ταῦτα, μᾶλλον δ' ἀναισχυντία δεινὴ 364, 3. = διδόναι ψῆφον δεῖ τῷ τοῦ νόμου δικαίῳ, οὐ τῇ τοῦ ῥήτορος ἀναισχυντίᾳ Æ. 56, 13. = ἀναισχυντία διενήνοχε τῶν ἄλλων ἀνθρώπων L. 169, 22.

ἀναισχυντός] ἡγείται, ὅταν τι ψεύδεται, ὄρκος κατὰ τῶν ἀναισχυντῶν ὀφθαλμῶν. mendacium, quod afferre meditatur, orditur a jurejurando, quo devovet impuros et impudentes oculos suos Æ. 48, 33. πραγματείας ἀναισχυντοῦ ἀποστήσῃ 88, 19. = ἀλλ' οὐκ ἀναισχυντός ἐστιν I. 66, 2.

ἀναίτιος] τὸν αἴτιον ἀφέντες, τὸν ἀναίτιον διώκομεν A. 115, 10. = τὸ σῶμα τυγχάνει * ἀναίτιον ὃν An. 22, 39.

ἀνακαλεῖν] ἐγὼ δὲ τοὺς προγόνους ὑμῶν καὶ τὰς ἐκείνων ἀρετὰς ἀνακαλῶ excito testes, provoco ad eos 799, 9. τῶν γραμματέων, ἐξ ὧν τοὺς δημότας ἀνέκαλει nominatim citabat, calabat 1301, 20. = ἀνακαλεῖσθαι, citare, jubere adesse, ut e. c. ad senatum, ad rationem reddendam Æ. 30, 19. = ἀνακαλεῖν τοὺς στρατηγούς. in curiam arcessere An. 7, 6. = ἀνακαλεῖν τινα ad forum suum citare L. 144, 34. ἀνακαλεσάμενος ποῖα ἀμαρτήματα 107, 32. verum Taylors istæc lectio mendosa videtur. ἀνακαλεσάμενοι τοὺς

παρόντας videtur idem esse atque ἀνακρίναντες, cum interrogassent, exploravissent 114, 42. ubi explicationis ergo ΤΑΥΛΩR addit e lingua sibi vernacula *as if to a rehearing*. ἀνακαλοῦντες τὴν συγγένειαν. sæpius ingeminantes, commemorantes.

ἀνακαλυπτήρια] εἰ τὰ δοθέντα ἀνακαλυπτήρια γυναικὶ γαμουμένη βιαίως (imo vero βεβαίως) ἔχειν δεῖ αὐτὴν L. ap. Theo. c. 2.

ἀνάκειον] πονηρὸς οὗτος ἀνῶθεν ἐκ τοῦ ἀνακείου 1125, 24. ergastulum, pistrinum = ἵπποδρομία ἀνακείων L. fr. 45, 3.

ἀνακείον templum Castoris et Pollucis An. 7, 10.

ἀνακεῖσθαι de statua in publico stante. ἔφη γὰρ τὸν Σόλων ἀνακεῖσθαι τῆς τῶν δημηγορούντων σωφροσύνης παράδειγμα 420, 8. 13. = de imagine viri statua consecrati Æ. 4, 28. = τὰ ἐν ἀθήλῳ ἔτ' ὄντα ἐπὶ τῇ τύχῃ ἀνάκειται A. 130, 4. = ἀνάκειται τῆς ἀρετῆς τὰ μνημεῖα πρὸς τοῖς ἱεροῖς L. 118, 30. ΤΑΥΛ. = prostare in publico, de statua in foro stante. ἐν ταῖς ἀγοραῖς ἀθλητὰς ἀνακειμένους Ly. 154, 19.

ἀνακηρύσσειν στεφάνους 256, 16. = φοβηθέντες, μὴ ἀνακηρυχθῇ αὐτῶν ἡ βδελυρία εἰς πᾶσαν τὴν πόλιν, innotescat in vulgum Æ. 9, 16. = ἀνακηρύττειν τοὺς στεφανουμένους. laudes et honores coronarios voce præconis promulgare An. 22, 4.

ἀνακλαίειν] μὴδὲ τὰς παρούσας τύχας ἀνακλαύσασθαι πρὸς ὑμᾶς. A. 119, 24.

ἀνακοινοῦσθαι conferre cum aliquo consilia. ἀνεκοινώσατο τοῖς νῦν παροῦσιν αὐτῷ 911, 6. = ἀνακοινοῦσθαί τινι, εἰ δῶ, aliquem interrogare, quid ei videatur de consilio suo, satin' putet esse consultum, si det—Æ. 36, 24.

Anacoluthum. τὴν οὐσίαν, ἣν κατέλιπεν, οὐ πλείονος ἀξία ἐστίν, ἢ —L. 156, 9. item in continente post Καλλίας τοῖνον—τούτου τὸ τίμημα.

ἀνακομιδὴ recuperatio amissorum. περὶ τῆς τῶν πλοίων ἀνακομιδῆς 250, 13.

ἀνακομίζειν e portu in urbem trajicere transportanda, vel transvehenda curare. τὰ ξύλα εἰς τὴν οἰκίαν τὴν αὐτοῦ ἀνακομ. 1192, 4. τὰ ξύλα ἐκ τοῦ λιμένος ἀνακ. 1194, 16. 26. b) in medio recuperare. παρ' ὧν μέρος, εἰ καὶ μὴ πάντα, ἀνακομισαίμην 1484, 20. = e Græcia in Asiam superiorem mittere D. 98, 43.

ἀνακράζειν] οὓς ἂν ἰδόντες ὑμεῖς ἀνακράγοιτε 433, 20. ἄρ' ἴάν τις ὑμῶν ἀδικούμενος ἀνακράγῃ, προσδραμοῦνται οἱ νόμοι 586, 3. = A. 134, 29.

ἀνακρεμᾶν ἀπὸ τῶν ἐλπίδων Æ. 68, 2.

ἀνακρίνειν dicitur prætor, aut etiam arbiter, cum partes litigantes privatim domi suæ scrutatur, interrogans de statu causæ, sintne satis ad eam tuendam instructi et armati, quibus argumentis et testibus fidant, quo sciat in antecessum, sitne causa in forum admittenda, an plane repellenda. ἀνακρίνω τὸν παῖδα τουτονὶ examino hunc puerum 1066, 9. ὥσπερ τοὺς θεσμοθέτας ἀνακρίνετε, οὕτως ἐγὼ ἑμαυτὸν ἐν ὑμῖν ἀνακρίνω interrogabo,

examinabo, de genere meo 1319, 20. ἀνακρίνεται τοὺς ἐννέα ἄρχοντας, εἰ τοὺς γονεάς εὖ ποιῶσι 1320, 18. cum dativo. ὁ ἄρχων ἀνέκρινε (subaudi τὰ τοῦ ἐγκλήματος, vel τὰ τῆς ἀμφισβητήσεως) πᾶσιν ἡμῖν τοῖς ἀμφισβητοῦσιν, καὶ ἀνακρίνας εἰσήγαγεν εἰς τὸ δικαστήριον 1175, 28. ἀνεκρίθησαν πρὸς τῷ ἄρχοντι ἅπασαι αἱ ἀμβισβητήσεις, partes omnes litigantes 1173, 19. εἰ ἀνακρινοίμην κατὰ τῶν οἰκίαν τῶν ἀδικούντων ἡμῖν τὰς δίκας, ἃς εἰλήχειν αὐτοῖς 1251, 8. ἀνακεκριμένου ἤδη ἐμοῦ κατ' αὐτοῦ τὴν τῆς ψευδοκλητείας γραφὴν 1252, 5. = I. 54, 11. = ἀνακρινόμενος ὑφ' ἡμῶν, a nobis interrogatus A. 116, 7. ἀνακρίναντες τοὺς ἐργασαμένους cum percontando facinoris auctores explorassent 118, 10. = An. 13, 35. = Ly. 164, 4. = ἀνακρίνειν τοὺς τῶν κοινῶν τι μέλλοντας διοικεῖν. examinare, vitæ scrutinium instituere cum petentibus honores, illiusque scrutinii formula D. 107, 16.

ἀνάκρισις ejusmodi, ut dictum est, prævia exploratio, ad quam vocatus, qui comparere nolle, is eo testabatur se litis actionem nolle proseguere 1142, 10. videntur ejusmodi examina aliquoties iterata esse. nam p. 1253, 26. appellatur ἡ πρώτη ἀνάγνωσις. quod voc. idem significat ibi loci, atque ἀνάκρισις. καλοῦνταν αὐτὸν εἰς ἀνάκρισιν τῶν ἀρχόντων 1324, 12. = αἱ ἀνακρίσεις ἡμῖν ἦσαν I. 57, 19. ἦκοντες εἰς τὴν ἀνάκρισιν 57, 26. 40. 79, 11. examen partium inter se contententium coram arbitro ante litis contestationem. *Confronting.*

ἀνακροτεῖν τὰς χεῖρας Æ. 33, 36.

ἀνακτᾶσθαι sibi devincire. ἀνακτῆσασθαι σε προσδοκῶν ἐκ τοῦ τὴν σὴν φύσιν ἐπαινεῖν fore, ut te mihi conciliem, adjungam 1416, 19.

ἀναλαμβάνειν reprehendere, non sensu notandi, vituperandi, objurgandi, sed aut resumendi, denuo addiscendi, quod jam antea tecum habuisses, aut emendandi, et luendi, aut restaurandi, recuperandi, aut recreandi, reficiendi; nec non redordiendi. a) denuo cura hospitioque amplectendi, id quod antea a te amandasses. ἐποιήσατο τὸν παῖδα καὶ ἀνέλαβεν ὡς ἑαυτὸν resumsit ad se 1364, 13. b) emendare, expungere, compensare malefacta benefactis. ἀντὶ τοῦ ἀναλαμβάνειν ταῦτα καὶ μεταγινώσκειν 550, 14. c) recuperare, restaurare, in pristinum, h. e. meliorem statum restituere. τὰ κατεργαθυμημένα πάλιν ἀναλήψεσθε 42, 14. quasi recreare, reficere, ab exinanitione et animi deliquio ad bonum habitum reducere. δι' ὧν ἐκ χρηστῶν ἐγένετο τὰ πράγματα χεῖρω τὰ τῆς πόλεως, διὰ τούτων αὐτὰ πάλιν ἀναλήψεσθαι 157, 26. ἀναλαμβάνειν ἑαυτὸν 282, 2. 1049, 6. ὡς γὰρ ἀνέστη ταχιστα ἐξ ἐκείνης τῆς ἀσθενείας, καὶ ἀνέλαβεν ἑαυτὸν 1364, 25. ἀγνοησάντων δὲ, ἡ παρακρουσθέντων οὐ ῥάδιον τὸν αὐτὸν (καιρὸν) αὐτῆς ἀναλαβεῖν 1463, 13. = domi suæ aliquem recipere, et secum habere Æ. 6, 41. 8, 18. 25. 34. 42. (ubi est ὡς αὐτὸν) 9, 3. ὧν ἐν ταῖς οἰκίαις ἀνιελθὲν γέγονε 8, 12. οὐδ' ἀναλαβεῖν ἑαυτοὺς ἐδυνήθητε. ne recuperare quidem vos a risu, et ad priorem modestiam atque sedationem redire poteratis 12, 13. ἀναλαβεῖν

ἐαυτὸν οὐκ ἡδυνήθη 33, 2. ἀναλαμβάνειν τὴν ἀρχὴν τοῦ λόγου, recappessere 40, ult. = ἀναλαμβάνειν τινὰ comitate, blanditiis orationis, lenociniis honorum officiorumque aliquem sibi devincire D. 93, 43.

ἀναλγησία tarditas, stupor. τῆς ἀναλγησίας καὶ βαρύτητος τῆς τῶν Θηβαίων ἀπαλλαγῆναι 237, 13.

ἀναλίσκειν] absumere, consumere, prodigere, exhaustire. *to squander, to dissipate.* ἂν δ' ἀναλώσας λάβῃ 12, 11. ἂν τὰ παρόντα ἀναλώσῃ πρὸς ἃ μὴ δεῖ, πῶς τῶν ἀπόντων εὐπορήσῃ πρὸς ἃ δεῖ 33, 26. λέγων, ὥς σιωπῶ μὲν λαβὼν, βοῶ δὲ ἀναλώσας 253, 1. μὴ δύνασθαι βοηθῆσαι τοῖς ἐμοῖς πράγμασιν ἀνηλωμένοις 1225, 3. δόξαν καλῶν ἔργων, ἣν οἱ τοιοῦτοι πολῖται πάντ' ἀναλίσκοντες τρόπον οὐχ' οἱοί τ' εἶσιν ἀφανίσαι 689, 27. *elegantier dictum.* gloriam præclare gestarum rerum, velut fundum, carpentes et minuentes modis omnibus tamen disperdere nequeunt. b) impendere, insumere, erogare. *to bestow upon.* τάλαντα ἀνέλωται μάτην εἰς τοὺς τῶν Ἑλλήνων ἀπόρους 174, 12. οὐκ ἐλάττω λόγον τᾶλλα διεξιὼν ἀνάλωσε 228, 8. τσοουτουσί λόγους ἀνηλωκέναι 319, 4. τὸν τοῦ πράττειν καιρὸν εἰς τὸ παρασκευάζεσθαι ἀναλίσκομεν 50, 25. τοῖς προδόταις (*id est* εἰς τοὺς προδότας) ἀναλίσκων 231, 11. οὐδεὶς τὸ τοῦ προδιδόντος συμφέρον ζητῶν χρήματ' ἀναλίσκει 241, 14. σώματα καὶ χρήματα ἀναλωκυῖαν ὑπὲρ φιλοτιμίας 247, 6. μικρὸν ἀναλώσαντες χρόνον 286, 6. ἀνηλωκότα τοὺς χρόνους [*scil.* μάτην] 343, 17. ζητοῖη πολλὰ ἀναλίσκειν, ἐξὸν ἐλάττω 384, 1. πάντων τούτων κρείττω, δι' ὧν ἀναλίσκουσιν εἰς ἑαυτοὺς ἃ λαμβάνουσιν 1331, 13. ἵνα μὴ μόνον αὐτοῖς, ἀλλὰ καὶ τούτοις, ἔχουσιν ἀναλίσκειν 1342, 15. *Erechtheum* τὰς ἑαυτοῦ παῖδας εἰς προὔπτον θάνατον δόντα ἀναλώσαι *impendisse saluti patriæ* 1397, 19. τῶν ἀνηλωκότων πολλάκις τὰ ὄντα εἰς τὰς λειτουργίας 534, 7. c) *dependere, numerare, to pay down.* ἀναλίσκειν Ἰσοκράτει ἀργύριον 937, 24. = *χρησγόν* τὸν μέλλοντα τὴν οὐσίαν τὴν ἑαυτοῦ εἰς ὑμᾶς ἀναλίσκειν *Æ.* 2, 23. οὐ πολὺν ἀνάλωσε λόγον 8, ult. δαπάναις ταῖς καθ' ἡμέραν ἀναλίσκειν τὰς πατρῶας οὐσίας 27, 26. ἀναλίσκειν τὴν πατρῶαν οὐσίαν εἰς τὴν πρὸς ὑμᾶς φιλοτιμίαν 56, 27. ἀπολαμβάνειν λόγον τῶν ἀνηλωμένων 57, 40. ἀναλώσας κίεραγας 85, 9. = εἰς τὴν πόλιν τῆς τούτων οὐσίας πλείω ἀναλίσκεται ἢ εἰς αὐτοὺς *I.* 62, 16. εἰς αὐτὸν τὰ μέτρια ἀναλίσκειν οἰόμενος δεῖν 67, 27. ἀνέλωκα παρ' ἑμαυτοῦ 73, 25. = ἀνάλωσε πλείω εἰς τὴν πόλιν, ἢ εἰς ἑαυτὸν καὶ τοὺς οἰκείους *L.* 152, 37. τὰ πατρῶα εἰς τὰς αἰσχίστας ἡδονὰς ἀναλίσκειν εἰθισμένοι 152, 42. τὰ μὲν ἑαυτῶν ἀνηλώκασι, τοῖς δὲ τὰ σφέτερά τε σώζειν βουλομένοις ἐπιβουλευέουσιν 170, 5. οὐδμίαν ὑμῖν εἰσονται χάριν, ἀλλὰ τοῖς ἀνηλωμένοις 181, 8. = ἀναλίσκειν τὸ ὕδωρ *tam diu causæ dictionem extrahere, donec aqua ad dicendum infusa defluerit* D. 105, 38.

ἀναλογισασθε τοὺς ἐφ' ὑμῶν αὐτῶν recordamini eos, qui vestra ætate fuerunt 802, ult. = *recensere, enumerare* *Æ.* 87, 26. = ἀναλογισάμενοι καὶ τὰ εἰρημένα καὶ τὰ παραλειπόμενα *L.* 144, 10.

ἀναλογισμός] κατὰ τὸν αὐτὸν ἀναλογισμὸν 262, 5. *secundum*

æquam rationem. idem est, atque paulo post κατὰ τὴν ἀναλογίαν.

ἀναλύειν purgare, diluere. ἐκ τοῦ μηδὲν, ὃν πεποίηκεν, ἀναλύσαι δύνασθαι 584, 16. corrigere, compensare malefactum præclaro facinore. καιρὸν, δι' οὗ τὰς προτέρας ἀναλόωσονται ἀμαρτίας 187, 24.

ἀνάλωμα] τὸ μὲν προΐστασθαι τῶν Ἑλλήνων περιέργου ἐπέσθηναι καὶ μάταιον εἶναι ἀνάλωμα 143, 17. ἀπὸ μικρῶν ἀναλωμάτων ἀτελεῖς γινόμενους τοὺς πλουσίους. per minutas impensas, ubi parum quid erogarint 260, 11. ἀξιούσα τὰ καθ' ἡμέραν ἀναλώματα ἅπαντα τῇ οἰκίᾳ παρ' αὐτῶν λαμβάνειν 1354, 14. οὐσία γὰρ οὐχ ὑπῆρχε Στεφάνῳ, ὥστε δύνασθαι τὰ καθ' ἡμέραν ἀναλώματα ὑποφέρειν 1359, 7. εἰ διὰ μικρὸν ἀνάλωμα ὑμῖν ἐνοχλεῖν αἰρούμαι. si, quo cupita consequeretur, mea compellatione vobis incommodare malletm, quam munusculo magistratus vestros corrumpere, qui mihi, quæ velim, vel invitis vobis sint contributuri, vel vendituri potius 1455, 21. ἀναλώματα reip. erant εἰς τὰς ἐκκλησίας, (quo videtur mercedes oratoribus constitutas designare) εἰς τὰς θυσίας, καὶ τὴν βουλὴν, καὶ τοὺς ἱππίας, καὶ τὰλλα χρήματα. quo pertinent ædificia publica, classes navales et militares copię, terra marique 731, 1. = τῶν εἰς τὸν πόλεμον ἀναλωμάτων τὰ δύο μέρη ὑμῖν ἀνέθηκε, imposuit Æ. 74, 3. = οἶνον καὶ τὰ ἄλλα ἀναλώματα τοῖς Λασιβίοις προσέταξαν An. 33, 9. = εἰς δύο παιδας καὶ ἀδελφὴν ἐν ἑκτῷ ἔτεσι λῆμμα καὶ ἀνάλωμα ἀπέδειξε L. 905, 1. ὥστε τοῦτοις λελογίσθαι ὅσοντες αὐτῷ ὅλον τὸ ἀνάλωμα γεγέννηται 909, 5.

ἀνάλωτος] διὰ καρτερίαν καὶ φιλοπονίαν οὐδὲν τῶν ὄντων ἀγαθῶν ἀνάλωτον 1412, 23.

ἀναμάρτητος] οὕτε τῶν ἀναμάρτητων ἐστὶ πρὸς ὑμᾶς neque nullo vos læsit crimine 661, 25. = ἀναμάρτητοι τῶν γυναικῶν Æ. 26, 14. = A. 122, 14. ἐλεοῦντες τοῦ νηπίου τὴν ἀναμάρτητον συμφορὰν, *whicb he was unable to avoid*, a qua error aut culpa ejus abest 122, 18. τὰς συμφορὰς τῶν ἀμαρτόντων εἶναι, καὶ μὴ εἰς τοὺς ἀναμάρτητους ἐκτρέπεσθαι 123, 26.

ἀναμάρτητως εὐήθης 1407, 22.

ἀναμνησθαι Ly. 149, 40.

ἀναμένειν χρόνον 214, 8. οὐκ ἀνέμειναν τὸν κήρυκα 392, 17. ἀναμένειν τὸ παθεῖν τὰ δεινά. præcautionem mali differre, donec malum ipsum ingruat 411, 5. ἀναμείνατε οὖν τὴν ἐννάτην πρυτανείαν. εἴτα τότε ἔξιμεν 730, 9. τῶν πονηρῶν τὰς διαδύσεις καὶ κακουργίας ἀναμένειν 730, 12. ἀναμένη τὴν ἐκ τῶν νόμων δίκην 1262, 25. = οὐκ ἐδύνατο ἀναμένειν τὸ πλεόν Æ. 13, 40. μελλήματα τῶν Ἑλλήνων ἀναμένειν 64, 4. ῥητορίκην δειλίαν δημόσιος καιρὸς οὐκ ἀναμίνει 77, 7.

ἀνάμεστος πατρικῆς ἔχθρας πρὸς τὸν δῆμον 779, 25.

ἀναμνησθαι] ἀνέμειχθημεν. in unum congressi sumus 1259, 8. = ἀναμειχθήσεται δὲ καὶ τὸ ὄνομα Ἀλεξάνδρου. immiscebitur etiam nomen Alexandri Æ. 24, 1.

ἀναμνησθεσθαι] μηδ' ἀναμνησθῆναι μηδεμιᾶς φιλοτιμίας 220, 12.

ἀναγκαῖον ὑμᾶς ἀναμνησθαι, ὡς κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους εἶχε τὰ πράγματα 230, 24. εἰ μηδεὶς ὑμᾶς ἀναμιμνήσκει τοὺς χρόνους 1468, 4. = ἀναμιμνήσκειν, revocare alteri in memoriam *Æ.* 12, 41. ἀναμιμνήσκεσθαι ἡσυχῇ καὶ κατὰ μικρὸν 33, 1. = ἀναμιμνήσκειν τὴν ποιήν in memoriam revocare *A.* 120, 26. = ἀναμιμνήσκειν ὑμᾶς τῶν γεγεννημένων κακῶν *An.* 11, 13. ἀναμνησθαι Ἀλκιβιάδου τὸν βίον βούλομαι. vitam, mores, res gestas enarrando, vobis, jam gnaris, ad mentem revocare 30, 15.

ἀνάμνησις] εἰς ἀνάμνησιν ἀγαγεῖν τῶν κατηγορημένων *Æ.* 49, 33. = ἀνάμνησις θυσιῶν. conceptiones votorum de sacrificiis offerendis *L.* 194, 22.

ἀναμφισβήτητος *I.* 52, 28. ὁμολογουμένα καὶ ἀναμφισβήτητα bona controversiæ nulli obnoxia 88, 42. ἀναμφισβήτητοι τὸν ἅπαντα χρόνον διετέλεσαμεν. nemo nobis unquam controversiam de statu nostro civili movit 74, 5. = ἀναμφισβήτητα τᾶριστεία λαμβάνειν *L.* 194, 34.

ἀναμφισβητήτως 218, 19. = *I.* 108, 31. = *A.* 131, 16. = *L.* 101, 26.

ἀνάνδρια] τῶν ἄλλων ἀπάντων ὅπως ἀδικεῖν δυνήσονται παρασκευαζομένων, μόνους ὑμᾶς τὰ δίκαια προτείνεσθαι μηδενὸς ἔργου ἀντιλαμβανομένους, οὐ δικαιοσύνην, ἀλλ' ἀνανδρίαν ἡγοῦμαι 199, 6. = ἐξ ἀνανδρίας τινὸς καὶ κιναιδείας τοῦνομα ἐνεγκάμενος *Æ.* 18, 29. ἀνανδρίαν καλοῦντες τὴν εἰρήνην 46, 18. θεωρῶν (judicans, metiens) τὸν Ἀλέξανδρον οὐκ ἐκ τῆς Ἀλεξάνδρου φύσεως, ἀλλ' ἐκ τῆς αὐτοῦ ἀνανδρίας 76, 28. ἐφόδια πεπόρισαι τῇ σαυτοῦ ἀνανδρίᾳ 84, 5. προσεικασθῆναι τῇ Δημοσθένους ἀνανδρίᾳ 89, 11.

ἄνάνδρος] τὸ πάντων ἀνανδρότατον 37, 7. τὸ μὲν γὰρ (dare aliquid supplicantium precibus) χρηστῶν, τὸ δὲ (importunitati pro imperio flagitantium cedere) ἀνάνδρων ἔργον ἐστὶν 717, 10. ἀνάνδροι καὶ δούλοι 724, 22. ὀνειδιζόντων μοι ἀνανδρότατον ἀνθρώπων εἶναι 1349, 2. = μηδ' ἀνάνδρῳ καὶ γυναικεῖᾳ τὴν ὀργὴν ἀνθρώπῳ παραδόναι *Æ.* 52, 17.

ἀνάνδρως ἐνεγκεῖν τὸν φόβον *Æ.* 89, 35. = *A.* 116, 2.

ἀνανεοῦσθαι τὴν εἰρήνην καὶ ὁμόνοιαν 284, 1. τὴν πατρικὴν φιλίαν 660, 17. ἐψηφίσασθε πάλιν τὸν αὐτὸν (νόμον) ἀνανεοῦσθαι 1308, 15.

ἀναξ] μὰ τὸν Δία τὸν ἄνακτα καὶ τοὺς ἄλλους θεοὺς 937, 21.

ἀνάξιος] ὧν ἕκαστον ὡς ἀνάξιον τῆς νῦν ἐμοὶ περιεστηκυίας συμφορᾶς. quam parum promeruerit hanc calamitatem 1476, 11. φήσει δ' ἀνάξιους τινὰς ἀνθρώπους εὐραμένους τὴν ἀτέλειαν, ἐκδεδυκέναι τὰς λειτουργίας 457, 7. = πρὸς ἀνταγωνιστὰς ἀναξίους αὐτοῦ διακινδυνεύειν *Æ.* 66, 17. = *ἀνάξιοι τῆς σωτηρίας οὐκ ἐδόκουν εἶναι *L.* 134, 40. ἀνάξιοι ὑμῶν τε καὶ τῆς πόλεως 161, 19. ἀνάξια ὑμῶν πεπονθότες καὶ τῶν εἰς ὑμᾶς ὑπηρεγμένων 164, 7. ὡς ἀνάξιον τῆς οὐσίας ἐπίτροπον κατέλιπε 904, 5. ubi ἀνάξια per se stat, non cum οὐσίας copulandum, id quod cum ἐπίτροπον cohæret.

ἀναξίως] οἱ ὅρκοι ἐγίνοντο ἐν τῷ πανδοκεῖῳ αἰσχυρῶς καὶ ἀναξίως ὑμῶν 391, 1.

ἀναξύνει τὰ ἐν τῇ γῇ (scil. ἵχνη τοῦ φόνου) A. 134, 35.

ἀνάπαιστον Æ. 22, 27.

ἀναπαύειν λειτουργοῦντας otium respirandi a sumtuosorum mun-
nerum functione dare 1046, 21. ἀνεπαύσατ' ἂν με τῶν ἀναλωμά-
των 1049, 2. ἀναπαύσαντες τῶν τεταλαιπωρηκότων ἕτερον 1049, 6.
= ὅτι οὐκ ἦλθεν εἰς τὰ ὄπλα ἀναπαυσόμενος L. 130, 40. quod non
venerit in castra, ad ibi pernoctandum.

ἀναπείθεσθαι Æ. 90, 13. = μὴ ἀναπεισθῆτε ὑπὸ τούτου L. 108,
11.

ἀναπειρᾶσθαι navem recens structam in aquam demittere, at-
que agitare, periculi faciendi ergo, quo de ejus agilitate, et
num satis densa atque firma sit, constet 1229, 19. 22.

ἀναπέμπειν] Lacedæmonii μέλλουσιν ὡς Ἀλέξανδρον ἀναπέμπε-
σθαι ὁμηρεύοντες Æ. 72, 35. = τοὺς παῖδας εἰς ἄστυ ἀναπέμπειν L.
897, 9.

ἀναπηδᾶν] de iis, qui repente et trepidantes consurgunt, aut
deprecandi, aut intercedendi, h. e. obloquendi et impediendi
ergo, aut præ cupiditate, et contentione occupandi. ἀναπηδή-
σασα προσπίπτει πρὸς τὰ γόνατα τῷ Ἰατροκλεῖ 403, 5. ἀναπηδῶντες
οἱ βουλεύεται ἐδέοντο μὴ σφῶν αὐτῶν ἀφελεῖσθαι τὴν δωρεάν 596, 10.
ἀναπηδ.—ἐβόων, ἡγανάκτουν, ἐλοιδοροῦντο 703, pen. οἱ συνηστῶτες
τούτῳ ἀναπηδήσαντες ἐψηφίζοντο 1302, 25. = adscendere tribu-
nal ad dicendum Æ. 10, 31. ἀναπηδᾶν ἐπὶ τὸ βῆμα, insilire, ir-
rumpere illotis pedibus in tribunal, accedere ad causarum in
foro actiones, desertum ab artibus ei rei exercendæ necessariis
78, 29.

ἀνάπηρος] ἀνάπηρον ποιεῖν Æ. 26, 16. = L. 169, 26.

ἀναπιμπλάναι] αἰσχύνης ἀναπιμπλήσιν ὅλην τὴν πόλιν καὶ ἀπιστίας
466, 1. δόξης φαύλης 764, 4. = ληστῶν δόξης ἀνεπιμπλατο Æ. 37,
23. φόνου δικαίου μηδεὶς ἐαυτὸν ἀναπιπλῆσαι βούλοιοτο, ἥπου ἀδίκου γὰρ
φυλάξαιτο 39, 41. = ἀναπιμπλάναι τῆς ἐαυτοῦ τύχης τινά. cui te
socium negotiorum adjunxeris, ei infelicitatem tibi cognatam
atque fatalem adjungere, affricare D. 94, 20.

ἀναπίπτειν de rebus, quæ lente, torpide, segniter, per negle-
ctum et contemptum aguntur, in longum extrahuntur. νῦν δ'
ἀναπεπτώκοτες ἦτε remissi, supini 411, 3. ἀνεπεπτώκει τὰ τῆς ἐξό-
δου. consilium expeditionis procrastinabatur, aut etiam irritum
fiebat 567, 12.

ἀναπλάττειν τοῖς ψηφίσμασι φρόνημα μεῖζον τοῦ δέοντος De. 179,
42.

ἀναπλεῖν Athenis versus Hellespontum classe subvehi 93, 21.
ἀναπλεῖν ἐντὸς πυλῶν 290, 3. b) retro revehi, jam peractam na-
vigationem eandem rursus remetiri 887, 15. 20. = τοῖς δ' ἦν πρόσ-
ταξις μὴ ἀναπλεῖν εἰς τὸν Ἑλλάσποντον, τοῖς δ' εἰς Ἰωνίαν An. 10,
28. exempla hæc erant relegationis minoris.

ἀναπληροῦν explere, id, quod numero deest, addere, satiare
alicujus inopiam, indigentiam, libidinem. τοὺς διακοσίους καὶ
χιλίους ἀναπληρῶσαι φημι χρῆναι 182, 12. ἵως ἀνεπληρώσατο τὴν

πρόϊκα 817, 26. ὦν ἂν ἐλλείπηθ' ὑμεῖς, οὐχ εὐρήσετε τοὺς ἀναπληρῶντας 1466, 20. ὁράμενον οὐκ ἀναπληροῖ, καὶ μεταστὰν μνημονεύεται 1404, 19. οὐδὲ τὴν ἰδίαν ὀργὴν ἀναπληρῶν 1465, 21.

ἀναπνεῖν] νῦν ἂν στῆναι, συνελθεῖν, ἀναπνεῦσαι 293, 17. τοῦτον δὲ ὑβρίζεις; ἀναπνεῖν δέ; ὃν εἰ τις ἐὰ ζῆν, ἀγαπᾶν ἔδει 582, 3. ubi ἀναπνεῖν a ζῆν hoc differt, quod illud significat, libere, quæ libet, proloqui.

ἀναπόδεικτος λόγος Ly. 166, 18.

ἀναποδίζειν τὸν γραμματεῖα, jubere jam recitata a scriba denovo recitari Æ. 81, 26.

ἀναποκρίτως εἰπὼν A. 122, 34.

ἀναπράττειν exigere, repetere. ἵνα τὰς καταστήσεις ἀναπράττειτε παρ' αὐτῶν L. 146, 10.

ἀναπτᾶσθαι vel ἀναπέτεσθαι vel ἀνίπτασθαι] οὐκ ἔστιν, ὅπῃ ἀναπτῆσομαι Æ. 83, ult.

ἀνάπτεσθαι] *ἀναφθέντος τοῦ δήμου, rursus ad vitam quasi revocato populo, ut cum fomes resuscitatur Æ. 51, 42. = τὸν λύχων ἐκ τῶν γειτόνων *ἀνάψασθαι operam dare, ut vicini te patiantur tuam lucernam ex igni suo accendere, mandare id opus puellæ L. 93, 2. = χρυσὸν ἐκ τῶν δακτύλων ἀναψάμενος, περιπορεύεται D. 95, 40.

ἀνάργυρος ὦν L. fr. 19.

ἀναριθμεῖσθαι enumerare, recensere 346, 20.

ἀναρπάζειν funditus perdere, pessumdare, ut si arborem radicibus humo evellas. ἡμῦν αὐτοὺς ἡ πόλις καὶ οὐκ ἀνηρπάσθη 123, 10. οὐκ ἀνηρπασμένος ἂν ἦν ὁ ταῦτα γράψας 136, 10. 554, 1. πολλὴν χάριν ἔχω τοῖς δικασταῖς, ὅτι οὐ περιεῖδον αὐτὸν ἀναρπασθέντα 1348, 1. b) pro συναρπάζειν corripere, aut ὑφαρκ. surripere. οὐ φανερώς οὕτως μὲν μικροῦ δεῖν τρία τάλαντα ἀνηρπάκασι furati sunt 822, 27. = μὲθ' ἡμέραν μίαν ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἀνήρπασται, civitas hæc (Thebæ) e Græcia media veluti avulsa erat Æ. 72, 31. ναυτικὴ καὶ πεζὴ στρατιὰ καὶ πόλεις ἄρδην εἰσὶν ἀνηρπασμένοι 73, 11. = ἀναρπάζουσι τὸν σῖτον. coercent, strangulant L. 165, 30. = ἀναρπάζεσθαι de reo, qui ab accusatoris vehementia vel nequitia percellitur, proteritur, ad silentium redigitur Ly. 152, 2. = ἀναρπάζειν. oppidum devastare D. 93, 13.

ἀνάρπαστος γέγονε interceptus, interemtus et e medio sublatus est 139, 25.

ἀναρρεῖν vel ἀνεπιεῖν] στέφανον χρυσοῦν, ὃς ἂν ἐν θεάτρῳ ἐν ἄστει ἀναρρηθῇ, ἱερὸν Ἀθηνᾶς εἶναι κελεύει ὁ νόμος Æ. 60, 9.

ἀνάρρησις prædicatio, promulgatio delatæ alicui coronæ aureæ, quæ proclamatio fiebat publice voce præconis 244, 21. = ἀνάρρησις τοῦ στεφάνου Æ. 58, 20.

ἀναρτᾶν] ἀναρταμίνους ἐλπῖσιν ἐξ ἐλπίδων, καὶ ὑποσχέσεσιν ἐξ ὑποσχέσεων 346, 27. τοῖς δ' εἰς τὸν δῆμον ἀναρτήσασιν ἑαυτοὺς, qui spes fortunæ suas ex inconstantia popularis auræ suspenderunt 1480, 5.

ἀνασειεῖν intentare, incutere, ut baculum aliudve quid metu-

endum, εἰσαγγελλαν 784, 22. = ἀνασείειν τὰς φοινικίδας L. 107, 40. faciebant hoc sacerdotes, si quem diris deoverent. comparata cum nostro *to swing or wave the red flag*.

ἀνασκευάζειν] ἀνασκευασθείσης τῆς τραπέζης mensa numularii eversa, h. e. negotiatione ejus convulsa et profligata. *banco rupto facto* 895, 5. ὀργίξεσθε τοῖς ἀνεσκευασμένοις τῶν τραπεζιτῶν iis, qui rebus convasatis foro decesserunt, et solum verterunt 1204, 26. διὰ τούτους τοὺς ἄνδρας ἀνασκευάζονται αἱ τράπεζαι 1205, 2.

ἀνασπᾶν τὰς ὄφρυς 442, 11. τοὺς ὄφρους (palos in fundo oppignerato poni solitos, hypothecæ indices) ἀνέσπακε. revulsit, sustulit 1188, 3.

ἀνάστασις devastatio, cum oppidum sit ἀνάστατον desolatum, incolis jussis ἀνίστασθαι sedibus suis exsurgere, alioque commigrare. ὑπὲρ ἀναστάσεως τῆς πατρίδος πολεμῶν 10, 17. quem vocabuli usum Pollux III. 91. per vulgatius, vel potius confictum a grammaticis, ἀναστάτῳσι interpretatur. τὰς διαλλαγὰς—τῆς ἑαυτῶν πατρίδος ἀνάστασιν εἶναι 18, 9. ἐπιστρατεύειν ἐπ' ἀναστάσει Βυζαντίων 255, pen. b) ἀνάστασις τῶν τειχῶν exstructio mœnium, facinus egregium Cononis, qui urbis patriæ mœnia a Lacedæmoniis diruta restauravit 478, 24.

ἀνάστατος] ἐπειδὴ τὴν ἑαυτῶν πατρίδα ἀνάστασιν γενομένην A. 138, 35. = ἀνάστατον τὸν οἶκον ποιῶν An. 33, 17. = πόλεις ὑπὸ τυραννῶν ἀναστάτους γεγενημένας L. 913, 5. = πόλεώς ἐστι θάνατος, ἀνάστατον γενέσθαι Ly. 155, 35.

*ἀνασθενάζειν] αὐτοὺς τοὺς τάφους τῶν προγόνων οὐκ *ἀν οἶσθε ἀνασθενάζειν Æ. 90, 29.

ἀναστρέφειν] ἀναστρέφεσθαι ἐν ὑμῖν Æ. 49, 23. = οὐδὲ Θραξ ἀναστρέφει λειῶς Ly. ἀναστρέφεσθαι ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς 168, 12.

ἀνασώζειν] *ἀνέσώθη τὸ γραμματιδίον. reperta in navigio et illinc protracta, et veluti periculo exitii erepta, atque ad ipsos perlata fuerat. (omnia nempe illa per mimum) A. 136, 2. = ἀπεσώθη ἐν Κατάνῃ L. 160, 13.

ἀνατείνεσθαι intentare (velut fustem), comminari. ἐκεῖνος μὲν οὐδὲν ἂν εἶχεν ὑμῖν ἀνατείνεσθαι φοβερὸν 389, 1.

ἀνατίμνειν] ἀνατετμήκασι τινες τὰ κλήματα τοῦ δήμου Æ. 77, 26.

ἀνατιθεῖναι dedicare, consecrare publice, usibus, divinis humanisve, aut memoriæ, et spectaculo. οὐχ ἵνα θαυμάζωμεν αὐτὰ μόνον θεωροῦντες, ἀλλ' ἵνα καὶ μιμώμεθα τὰς τῶν ἀναθέντων ἀρετὰς 174, 8. 201, 4. ὣν ἓνα οὐδὲ ἐπὶ τῆς ἡμετέρας γενεᾶς ἀνετίθη 615, 25. b) imputare, causam, vel culpam rei in aliquem conferre. τὴν αἰτίαν τῶν ἐκ τοῦ πολέμου συμβησομένων δυσχερῶν ἅπαντες τοῖς ὑπὲρ ὑμῶν τὰ βέλτιστα λέγειν οἰομένοις ἀναθεῖναι βούλονται 146, pen. τὰ πεπραγμένα ἑαυτῷ ἀνατιθεῖς ἐμοὶ 230, 23. οὐ τὴν τοῦ κατορθοῦν τῷ συμβούλῳ ἀνέθηκε δύναμιν, ἀλλὰ τοῖς θεοῖς 322, 20. οἷς ἂν εἰκότως καὶ δικαίως ἅπαντες τὴν τῶν γεγενημένων αἰτίαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἀναθεῖν 323, pen. τὰλλα πάντα ὑμῖν ἀναθεῖναι πεπειράνται 1453, 10. c) reprehendere, h. e. emendare, ut si calculum male posi-

tum retractando melius colloces. εἰ περὶ ὧν ἡμάρτετε, νῦν ἀναθέσθαι βούλεσθε 1456, 20. = ἀνατιθέναι τινὶ τὰς αἰτίας τῶν πεπραγμένων *Æ.* 29, 25. ἀνάθημα ἀναθεῖναι 56, 40. ἀναθεῖναι τοῖς θεοῖς χώραν ἐπὶ πάσῃ ἀεργίᾳ 68, ult. ἀσπίδας χρυσᾶς ἀνέθηκεν 70, 3. τῶν εἰς τὸν πόλεμον ἀναλαμμάτων τὰ δύο μέρη ὑμῖν ἀνέθηκε, imposuit 74, 3. τὴν ἡγεμονίαν ἄρδην φέρων ἀνέθηκε Θηβαίοις 74, 6. ἀνατιθέναι, imputare. τὰ ἔνδοξα καὶ λαμπρὰ τῶν πραγμάτων ἀνετίθεισαν τῷ δήμῳ. 86, 42. ἀνατιθέναι τινὶ τὰς αἰτίας, imputare, adscribere, 87, 38. = τοῦτω τὰ τοῦτου ἀσεβήματα ἀναθέντες. imponentes hujus homicidæ piacula in caput ipsius, h. e. ipsius capite ea tuentes atque expiantes *A.* 116, 14. 127, 2. ἐγὼ σοι μᾶλλον ἂν ἔχοιμι ταύτην τὴν πρόφασιν ἀνατιθέναι imputare, in te conferre 136, 13. = ἀναθέμενος (scil. εἰς τὰς βοῦς vel εἰς τὴν ἄμαξαν) ὁ βοηλάτης ἄχετο, ἀπάγων τὰ ξύλα *L.* 110, 7. quod *TAYLOR* ait atticum esse pro ἐπιθέμενος. = ἀνατιθέναι εἰκόνα εἰς τὴν ἀγορὰν *D.* 95, 34. τὴν τινος αἰτίαν τινὶ imputare 101, 32.

ἀνατρέπειν τὸ σκάφος 128, 24. ὄρους τῶν ἀγαθῶν καὶ κανόνας 324, 27. τὴν τράπεζαν 403, 7. οὐχ ὅπως ὁρθὴ πλευσεῖται (paritia) προειδeto, ἀλλ' ἀνέτρεψε καὶ κατέδυσε 419, ult. ἀνατρέψειν οἷε τὰ κοινὰ δίκαια 778, 22. πᾶσαν τὴν πόλιν 779, 26. ἂ μὴ ἐπὶ τρέψῃτε ἀνατρέψαι τῷ μιαιῷ τούτῳ 962, 8. = ἀνατρέπειν τὴν κοινὴν παιδείαν *Æ.* 26, 31. ἀνατετροφότας πόλεις 27, 4. ἀνατρέπειν πλοῖον 76, 11. ἄρδην ἀνατετροφότα τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν πόλιν 76, 12. = ἀνατρέπειν τὴν τράπεζαν *An.* 17, 10. symbolice dictum, pro fortunas et prosperitatem alicujus omnem funditus evertere. ἀνατέτροφεν αὐτοῦ τὸν πλοῦτον, τὴν σωφροσύνην καὶ τὸν ἄλλον βίον 17, 13. = ἀνατρέπειν πράγματα evertere, corrumpere *D.* 94, 8. πόλιν 101, 27. ἅπαντα 109, 3.

ἀνατροπεὺς τοῦ οἴκου *A.* 116, 28.

ἀναυμάχῃτος ὄλεθρος *L. ap. Theo.* clades, ubi classi tuæ per-eundum est, etiamsi cum classe hostili confligendi copia ipsi negata esset. sophisticè dictum.

ἀναφαίνειν] ῥήτωρ ἐξαίφνης ἐκ τῆς ἡσυχίας ὥσπερ πνεῦμα ἀναφάνη 328, 10. ὅπως μὴ χρεὸς ὑστερον γερόμενον φανήσεται ἐπὶ τῷ χωρίῳ 1040, 19. = ἀναφαίνεσθαι, usurpatur de re subito existente, alia, quam pro spe e rebus ante factis vel gestis concepta. λογογράφος ἐκ τριηραρχοῦ ἀνεφάνη *Æ.* 78, 26. = ᾗδεσαν γὰρ οἰκεῖον σφίσι τὸ κακὸν ἀναφανησόμενον *A.* 112, 45. = ἀναφανῆ ἐν τοῖς ἰκπεύσι τεταγμένος ἐν τοῖς ὀπλίταις. subito spectandum se præbeat haud opinantibus *L.* 140, 32.

ἀναφέρειν referre aliquo, ut in numerum ordinemve aliquem rerum, aut ut auctori, causam culpamve rei imputare. ἀναφ. ἐπὶ τι τὴν αἰτίαν 140, 25. τῷ μὲν ἔστ' ἀνεργεῖν ἐπ' ἐκείνους. re-ferre causam ad illos, ut principes exempli, suumque factum illorum exemplo purgare 302, pen. τὸ μὲν εἰς ἀλλήλους ἀναφέρετε. alteri alteris imputatis, vos mutuo accusatis 838, 14. τὸ τῆς γνώμης ἀνενέγκατε πρὸς ἅπαντα τὸν νόμον 493, 1. τοὺς νόμους ἐπὶ τὴν ἡμέραν, ἀφ' ἧς ἐτέθησαν valorem legum ex illa die ordiri

714, 12. τὴν ἀπόδοσιν, numerationem, depensionem æris debiti. εἰς ἐκεῖνον μόνον ἀναφέρει. illum solum at̄ interfuisse, cum æs relueretur 920, 26. τῶν εἰς μῦθον ἀνηνεγμένων, quæ ad tempora fabulosa referuntur, in fabulis numerantur. τὰ ἐκ τῆς ἐκκλησίας ἀνενεγκόντες gesta in concione cum ad senatum retulissent. οὐδὲ γὰρ ταύτην λαβόντες ἀναφέρουσι ne hanc quidem (philalam) in censum inferunt, h. e. commemorant in recensione reliquarum rerum 1030, 13. 1031, 14. ἀνέφερον εἰς τὸν Ἀφαρέα λόγῳ, ὀφείλαν αὐτὸς τὰ σκευὴ τῇ πόλει. quæ armamenta reip. debebat ipse, negabat ea ab Aphareo accepisse, ejusque socordiam prætendebat, sed falso 1148, 16, b) pristinas ad vires redire, convalescere velut a morbo, vertigine, crapula, aut, ut qui e profunda voragine eluctatus sit. ἐὰν δ' ἀνενέγκωσιν ἅρα οἱ Θηβαῖοι καὶ σωθῶσι καὶ μὴ πέσωσι 210, 15. = χίλια τάλαντα νομισμάτων (signatæ pecuniæ) ἀνηνέγκαμεν εἰς τὴν ἀκρόπολιν Æ. 51, 25. 31. ἀναφέρειν αὐτῷ τῶν λημμάτων τὰ μέρη 74, ult. ἀναφέρειν ἐπὶ τινα αἰτίας 84, 36. = τῆς κηλίδος εἰς ὑμᾶς ἀναφερομένης A. 123, 42. οὐκ ἔστιν ὅποι τις ἂν τὴν ἀμαρτίαν ἀνενεγκὼν ἀπολύσαιτο 140, 5. 142, 6. = ἀναφέρειν χρήματα εἰς τὴν ἀκρόπολιν An. 24, 19. 27. = ἀναφέρειν τὴν αἰτίαν εἰς ἄλλους L. οἷς τὰς ἀπολογίας ἀνοίσει 127, 32. TAYL. rem aliquo referre, causam vel culpam alicui imputare 122, 36. τὴν αἰτίαν εἰς ἐκείνους ἀνέφερον 164, 42. ἀναφερομένης ὅρῳ τὰς ἀπολογίας εἰς ἐκείνους 126, 7. 134, 43. οἱ ἄλλοι τῆς αὐτῶν ἀρχῆς κατὰ πρυτανείαν λόγον ἀναφέρουσι exhibent, scil. τοῖς λογισταῖς 183, 26. = ἀναφέρειν στήλην εἰς ἀκρόπολιν D. 108, 8. φόρους εἰς ἀκρ. 95, 6. τίς *ἀνήνεκται τῇ θεῷ κόσμος εἰς ἀκρόπολιν 102, 26.

ἀναφορὰ caussatio, perfugium, receptus, latebra culpæ, quo excusare factum speres. ὑπελείπετο γὰρ αὐτῶν ἕκαστος ἑαυτῷ ἅμα μὲν βρασιώνην, ἅμα δ' εἴ τι γένοιτο, ἀναφορὰν 301, 24. ἀναφορὰν ἐκείνοις εἶναι περὶ τῶν χρημάτων εἰς τοὺς ἔχοντας. licere ipsis ad eos, penes quos illa bona sint, recurrere, ab iisque relictionem repetere 704, 8. = κατέλιπον αὐτοῖς τὴν εἰς τὸ ἄφανες ἀναφορὰν, refugium, receptum ad inficiationem ejus, quod sibi absconditum in animis suis reservassent, et quod in animo, cum habuissent, habuisse tamen argui non possent, (reservatio mentalis) Æ. 41, 41.

ἀναφῶναι vide ἀνάπτεσθαι Æ.

ἀναχαίττειν repellere, evertere, quod pronum decurrit, sursum in arduum redigere. ἡ πρώτη πρόφασις καὶ μικρὸν πταίσμα πάντα ἀνεχαίτισε καὶ διέλυσε 20, 27. proprie de comis ductum est, pilisve, qui a cauda animalis versus cervices retro aguntur manu, aut iracundia terroreve arriguntur, assurgunt. v. Philostrat. p. 706, 14. 835, 7. 863, 29.

ἀναχωρνέειν] ἀνακεχωκότες τὴν ὁδὸν cum ruderibus congestis viam publicam exaggeravissent 1279, 20.

ἀναχωρεῖν domum unde venerat, se recipere, de hoste fugiente, et in patriam remigrante τοὺς ἀναχωροῦντας ἐκ Πλαταιῶν

τῶν βαρβάρων ἀπὸ τῆς ἥττης 173, 10. = *Æ.* 71, 4. = τῆς ὑμετέρας ἀμαρτίας ἡ ποινὴ εἰς ἡμᾶς ἀναχωρεῖ *A.* 115, 12. = τοῦ σεμνοῦ Στειρίου ὕστερον ἀνεχώρησα. *prælio excessi L.* 147, 13. τὰς ἐξόδους μετὰ τῶν πρώτων ποιούμεenos, μετὰ δὲ τῶν τελευταίων ἀναχωρῶν 147, 28.

ἀναχώρησις. *receptus, perfugium.* ἀναχώρησιν ἑαυτῶ καταλείπει 354, 11. = ὅθεν μὴ νικήσας μάχην οὐκ ἦν ἀναχώρησις *Æ.* 66, 8.

ἀνδραγαθίας ἕνεκα καὶ δικαιοσύνης οἱ σύμμαχοι τὸν δῆμον. *scil.* τοῦτω τῷ στεφάνῳ ἐστεφάνωσαν. *formula inscriptionum earum, quæ solerent coronis aureis inscribi, quæ populo Athen. ab aliis populis honoris et benevolentiae ergo dono darentur* 616, 2. τὸν βασιλεῖα ὁ δῆμος ἐκ τῶν προκρίτων κατ' ἀνδραγαθίαν ἤρειτο 1370, 19. = ἐφικόμενος τῆς ἐκείνων ἀνδραγαθίας, posteaquam attigeris illorum virtutem *Æ.* 81, 9.

ἀνδραποδίζεσθαι πόλιν *An.* 26, 11. = πόλις ὑπὸ τῶν βαρβάρων ἡνδραποδίσθη *L.* 195, 46.

ἀνδραποδισμὸς] ὑπὲρ ἀνδραποδισμοῦ τῆς πατρίδος πολεμεῖν *de patriæ libertate statuque tuendo, ne in servitutem incidat* 10, 18. τὴν ἐναντίαν ποτὶ Θεβαίους οὗτοι ψῆφον ἔθεντο περὶ ὑμῶν ὑπὲρ ἀνδραποδισμοῦ 361, 27.

ἀνδραποδιστῆς] ἀνδραποδιστῶν θάνατον αἰροῦνται μᾶλλον 53, ult. = *L.* 117, 8.

ἀνδράποδον *a)* *mancipium.* ὅθεν οὐδ' ἀνδράποδον σπουδαῖον οὐδὲν ἦν πρότερον πρίασθαι 119, 9. ἐδείκνυσαν τὰ ἐκ τῆς Ἀττικῆς βοσκήματα καὶ ἀνδράποδα εἰς τὴν Βοιωτίαν ἔξοντα 299, 13. βάρβαροι, παρ' ὧν τὰ ἀνδράποδα κομίζεται εἰς τοὺς Ἕλληνας 530, 3. εἰ γὰρ ἀνδραπόδων πόλις, ἀλλὰ μὴ τῶν ἐτέρων ἄρχειν ἀξιοῦνται ὁμολογεῖτο εἶναι 614, 15. *b)* *homo ignobilis, contemptus, illiteratus, illiberalis.* τοὺς Ἕλληνα μὲν ἀπὸ βαρβάρου ποιήσαντας, γινώριμον δὲ αὐτ' ἀνδραπόδου 1123, 23. = οὐδ' ἂν φησιν ἐν βασάνοις ἀνδραπόδων γίνεσθαι, *negat, se causam fortunasque suas indicibus mancipiorum vi tormentorum expressis commissurum* *Æ.* 45, 8. = ἀνδράποδα μισθοφοροῦντα *I.* 72, 40.

ἀνδρεία] πρὸς ἀνδρείαν παιδεύεσθαι *Ly.* 162, 25. οὕτως εἶχον πρὸς ἀνδρείαν 163, 19.

ἀνδρεῖος *qui sit in rep. gerenda, qui minus* 107, init.

ἀνδρία] δόξαν μὲν ἔχοντας ἐπ' ἀνδρία, περιδεῖς δὲ μᾶλλον τῶν αἰδέων ζῶντας 155, 4. οὐκ ἔστι χαλεπὸν δόξαν ἀνδρίας λαβεῖν 180, 8. ἀνδρίαν ἐπὶ τῶν κινδύνων ἐπιδείκνυσθαι 180, 10. ἀρχῆς ἀπάσης ἀρχὴ μὲν ἡ σύνεσις, πέρας δὲ ἡ ἀνδρία 1394, 4. *differunt ἀνδρία et εὐψυχία. v. hac in voce.* = ἐν ἀνδρία νενικηκώς *An.* 34, 29. ubi Taylor legi vult εὐανδρία uno vocabulo.

ἀνδριάς] ὑπόμνημα τῆς ἀδικίας στήσαι ἀνδριάντα πρὸ τῶν πυλῶν. *programma æneis in tabulis publico in loco propositum* 159, 22. ἀνδριάντα χρυσοῦν, ἀπαρχὴν τῶν αἰχμαλώτων Μήδων ἀνέστησεν εἰς Δελφοὺς 164, 21. ὥσπερ ἀνδριάντα ἐκδεδακώς κατὰ συγγραφὴν. *qui signum faciendum locavit e pacto literis consignato* 268, 9. ἀνδριάς *per ludibrium appellatur homo ficulneus, importunus,*

agrestis. τὸν καλὸν ἀνδριάντα ἐξέβρεψέ σε 270, 11. καίτοι τὸν ἀνδριάντα τοῦτον (Solonis) οὕτω πενήκοντα ἔτη φασὶν ἀνακείσθαι 420, 13 = ἀνδρίας Κόνωνος χαλκοῦς ἔσθι πρώτου (scil. μετὰ τὸν Ἀρμόδιον καὶ Ἀριστογείτονα) L. ap. Ulpianum ad *Midianam*.

ἀνδρικός] Θαργηλίοις νικήσας ἀνδρικῶ χειρᾷ L. 161, 35.

ἀνδρόγυνος, turpissimum convicium Æ. 45, 5.

ἀνδροκτασία λυγρὰ Æ. 21, 14.

ἀνδροληψία in singulari, et ἀνδροληψίαι in plurali usurpatur. Atheniensis e. c. si quis ab alius alicujus civitatis cive peremptus fuisset, atque hæc civitas homicidam deposcenti reip. Ath. tradere recusaret, licebat peremti necessariis cives aliquot, ad summum tres, illius civitatis veluti pignoris loco capere, donec ipsis satisfaceret. Hæc captura ἀνδροληψία appellabatur. ὑπὲρ τούτου τὰς ἀνδροληψίας εἶναι τοῖς προσήκουσι (scil. interemti) 647, 24. τὴν ἀνδροληψίαν εἶναι μέχρι τριῶν licere pro arrha et represalium loco capere ad tres, non plures 647, 26. etiam in neutro usurpatur τὸ ἀνδρόληψιον 648, 10. τὸ ἀνδρόληψιον παρ' οἷς ἂν ὁ δράσας (scil. τὸν φόνον) ἦ, ἐὰν μὴ διδῶσι δίκας, κτελεύουσιν οἱ νόμοι μέχρι τριῶν εἶναι 692, 22. ἀνδροληψίας (quæ sunt hominum correptiones) καὶ σύλας (quæ sunt rerum) τὰς διὰ τούτων κατεσκευασμένας 1232, 4.

ἀνδροφόνος erat solummodo is, qui, ubi ab accusatore homicidii reus fuisset peractus, a iudice homicida esset declaratus 629. ubi multis de eo, quod circa homicidia jus esset, agitur. = ἀνδροφόνον οὐκ ἔα λέγειν L. 116, 38. 40. οὐ γὰρ δεῖν, ἀνδροφόνον αὐτὸν ὄντα συμπίμπειν τὴν πομπὴν τῇ Ἀθηνᾷ 137, 27. = μᾶλλον τῶν ἀνδροφόνων ἤλαυνεν Ly. 166, 39.

ἀνδρανίτις L. 92, 29.

ἀνέγκλητος] μόνα τὰ ἐμοὶ πεπραγμένα ἀνέγκλητον inculpabilem πεποίηκε τὴν πόλιν 1470, 22.

ἀνεγκλήτως χρῆσθαι τῷ συμφέροντι 212, 8. 220, 6. ἀν. τοῦτο τὸ δίκαιον ὑμῖν παραδεδώκασι 218, 1.

ἀνέδην] τῆς δὲ πομπικίας ταύτης ἀνέδην γεγενημένης 229, 3. ποιῶντα * ἀνέδην δεινότητ' ἀνθρώπων ποιεῖν 1459, 9.

ἀνεπικεῖν τὸν στέφανον voce præconis proclamare delatam alicui coronam auream 244, 2. τῷ μὲν στεφανουμένῳ τὸν αὐτὸν ἔχει ζῆλον ὁ στέφανος, ὅπου ἂν ἀναρρηθῇ 267, 15. = ἀνεπικεῖν palam pronunciare, edicere, præconis voce promulgare An. 6, 5. 7, 6.

ἀνείργειν reprimere D. 108, 3.

ἀνέκδοτος de virgine non elocata nuptui, aut parum elocabili. τὰς ἡμετέρας θυγατέρας μελλούσας δι' ἑνδεῖαν ἀνεκδότους ἔνδον γηράσκειν περιορᾷ 1124, 7. 1383, 24. = I. 57, 37. = ἀνέκδοτος ἀδελφῇ L. 134, 1.

ἀνεκτός] παιδείας μετέχοντες, ἣ καὶ τοὺς ἀναισθήτους ἀνεκτοὺς ποιεῖν δοκεῖ δύνασθαι 1477, 23. ἀλλ' οὐκ ἦν ταῦτα τοῖς Ἀθηναίοις πάτρια, οὗτ' ἀνεκτὰ, οὗτ' ἔμφυτα 295, 25. = οὕτω γὰρ ἔσονται μόγις ἀνεκτοὶ L. 166, 10.

τῶν βαρβάρων ἀπὸ τῆς ἥττης 173, 10. = *Æ.* 71, 4. = τῆς ὑμετέρας ἀμαρτίας ἡ ποινὴ εἰς ἡμᾶς ἀναχωρεῖ *A.* 115, 12. = τοῦ σεμονοῦ Στειρίως ὕστερον ἀνεχώρησα. *prælio excessi L.* 147, 13. τὰς ἐξόδους μετὰ τῶν πρώτων ποιούμενος, μετὰ δὲ τῶν τελευταίων ἀναχωρῶν 147, 28.

ἀναχώρησις. *receptus, perfugium.* ἀναχώρησιν ἑαυτῶ καταλείπει 354, 11. = ὅθεν μὴ νικήσας μάχην οὐκ ἦν ἀναχώρησις *Æ.* 66, 8.

ἀνδραγαθίας ἕνεκα καὶ δικαιοσύνης οἱ σύμμαχοι τὸν δῆμον. *scil.* τούτῳ τῷ στεφάνῳ ἑστεφάνωσαν. *formula inscriptionum earum, quæ solerent coronis aureis inscribi, quæ populo Athen. ab aliis populis honoris et benevolentiae ergo dono darentur* 616, 2. τὸν βασιλείᾳ ὁ δῆμος ἐκ τῶν προκρίτων κατ' ἀνδραγαθίαν ἤρειτο 1370, 19. = ἐπικόμενος τῆς ἐκείνων ἀνδραγαθίας, posteaquam attigeris illorum virtutem *Æ.* 81, 9.

ἀνδραποδίζεσθαι πόλιν *An.* 26, 11. = πόλιν ὑπὸ τῶν βαρβάρων ἡνδραποδίσθη *L.* 195, 46.

ἀνδραποδισμός] ὑπὲρ ἀνδραποδισμοῦ τῆς πατρίδος πολεμεῖν *de patriæ libertate statuque tuendo, ne in servitutem incidat* 10, 18. τὴν ἐναντίαν ποτὶ Θηβαίους οὗτοι ψῆφον ἔθεντο περὶ ὑμῶν ὑπὲρ ἀνδραποδισμοῦ 361, 27.

ἀνδραποδιστῆς] ἀνδραποδιστῶν θάνατον αἰροῦνται μᾶλλον 53, ult. = *L.* 117, 8.

ἀνδράποδον a) *mancipium.* ὅθεν οὐδ' ἀνδράποδον σπουδαῖον οὐδὲν ἦν πρότερον πρίασθαι 119, 9. ἐδείκνυσαν τὰ ἐκ τῆς Ἀττικῆς βοσκήματα καὶ ἀνδράποδα εἰς τὴν Βοιωτίαν ἔξοντα 299, 13. βάρβαροι, παρ' ὧν τὰ ἀνδράποδα κομίζεται εἰς τοὺς Ἕλληνας 530, 3. εἰ γὰρ ἀνδραπόδων πόλιν, ἀλλὰ μὴ τῶν ἐτέρων ἄρχειν ἀξιούντων ὠμολογεῖτο εἶναι 614, 15. b) *homo ignobilis, contemptus, illiteratus, illiberalis.* τοὺς Ἕλληνας μὲν ἀπὸ βαρβάρων ποιήσαντας, γνῶριμον δὲ αὐτ' ἀνδραπόδου 1123, 23. = οὐδ' ἂν φησιν ἐν βασάνοις ἀνδραπόδων γίνεσθαι, *negat, se causam fortunasque suas indicibus mancipiorum vi tormentorum expressis commissurum* *Æ.* 45, 8. = ἀνδράποδα μισθοφοροῦντα *I.* 72, 40.

ἀνδρεία] πρὸς ἀνδρείαν παιδεύεσθαι *Ly.* 162, 25. οὕτως εἶχον πρὸς ἀνδρείαν 163, 19.

ἀνδρεῖος *qui sit in rep. gerenda, qui minus* 107, init.

ἀνδρία] δόξαν μὲν ἔχοντας ἐκ' ἀνδρία, περιδεῶς δὲ μᾶλλον τῶν ἀδόξων ζῶντας 155, 4. οὐκ ἔστι χαλεπὸν δόξαν ἀνδρίας λαβεῖν 180, 8. ἀνδρίαν ἐπὶ τῶν κινδύνων ἐπιδείκνυσθαι 180, 10. ἀρχῆς ἀπάσης ἀρχὴ μὲν ἡ σύνεσις, πέρας δὲ ἡ ἀνδρία 1394, 4. differunt ἀνδρία et εὐψυχία. v. hac in voce. = ἐν ἀνδρίᾳ νενικηκώς *An.* 34, 29. ubi Taylor legi vult εὐανδρία uno vocabulo.

ἀνδριάς] ὑπόμνημα τῆς ἀδικίας στῆσαι ἀνδριάντα πρὸ τῶν πυλῶν. *programma æneis in tabulis publico in loco propositum* 159, 22. ἀνδριάντα χρυσοῦν, ἀπαρχὴν τῶν αἰχμαλώτων Μήδων ἀνέστησεν εἰς Δελφοὺς 164, 21. ὥσπερ ἀνδριάντα ἐκδεδικώς κατὰ συγγραφὴν. *qui signum faciendum locavit e pacto literis consignato* 268, 9. ἀνδριάς *per ludibrium appellatur homo ficulneus, importunus,*

agrestis. τὸν καλὸν ἀνδριάντα ἐξέθρεψέ σε 270, 11. καίτοι τὸν ἀνδριάντα τοῦτον (Solonis) οὕτω πενήκοντα ἔτη φασὶν ἀνακείσθαι 420, 13 = ἀνδριάς Κόνωνος χαλκοῦς ἔστι πρῶτον (scil. μετὰ τὸν Ἀρμόδιον καὶ Ἀριστογείτονα) L. ap. Ulpianum ad *Midianam*.

ἀνδρικός] Θαργηλίοις νικήσας ἀνδρικήν χερᾶ L. 161, 35.

ἀνδρόγυνος, turpissimum concivium Æ. 45, 5.

ἀνδροκτασία λυγρὰ Æ. 21, 14.

ἀνδροληψία in singulari, et ἀνδροληψίαι in plurali usurpatur. Atheniensis e. c. si quis ab alius alicujus civitatis cive peremptus fuisset, atque hæc civitas homicidam deposcenti reip. Ath. tradere recusaret, licebat peremti necessariis cives aliquot, ad summum tres, illius civitatis veluti pignoris loco capere, donec ipsis satisfaceret. Hæc captura ἀνδροληψία appellabatur. ὑπὲρ τούτου τὰς ἀνδροληψίας εἶναι τοῖς προσήκουσι (scil. interemti) 647, 24. τὴν ἀνδροληψίαν εἶναι μέχρι τριῶν licere pro arrha et represalium loco capere ad tres, non plures 647, 26. etiam in neutro usurpatur τὸ ἀνδρολήψιον 648, 10. τὸ ἀνδρολήψιον παρ' οἷς ἂν ὁ δράσας (scil. τὸν φόνον) ᾗ, εἰ μὴ διδῶσι δίκας, κτελεύουσιν οἱ νόμοι μέχρι τριῶν εἶναι 692, 22. ἀνδροληψίας (quæ sunt hominum correptiones) καὶ σύλας (quæ sunt rerum) τὰς διὰ τούτων κατεσκευασμένας 1232, 4.

ἀνδροφόνος erat solummodo is, qui, ubi ab accusatore homicidii reus fuisset peractus, a iudice homicida esset declaratus 629. ubi multis de eo, quod circa homicidia jus esset, agitur. = ἀνδροφόνον οὐκ ἔα λέγειν L. 116, 38. 40. οὐ γὰρ δεῖν, ἀνδροφόνον αὐτὸν ὄντα συμπεμπειν τὴν πομπὴν τῇ Ἀθηνᾷ 137, 27. = μάλλον τῶν ἀνδροφόνων ἤλαυνεν Ly. 166, 39.

ἀνδρανότις L. 92, 29.

ἀνεγκλήτος] μόνα τὰ ἐμοὶ πεπραγμένα ἀνέγκλητον inculpabilem ποιοῖται τὴν πόλιν 1470, 22.

ἀνεγκλήτως χρῆσθε τῷ συμφέροντι 212, 8. 220, 6. ἀν. τοῦτο τὸ δίκαιον ὑμῖν παραδεδώκασι 218, 1.

ἀνέδην] τῆς δὲ πομπείας ταύτης ἀνέδην γεγεννημένης 229, 3. ποιῶντα * ἀνέδην δεινότατ' ἀνθρώπων ποιεῖν 1459, 9.

ἀνεπιεῖν τὸν στέφανον voce præconis proclamare delatam alicui coronam auream 244, 2. τῷ μὲν στεφανουμένῳ τὸν αὐτὸν ἔχει ζῆλον ὁ στέφανος, ὅπου ἂν ἀναρρηθῇ 267, 15. = ἀνεπιεῖν palam pronunciare, edicere, præconis voce promulgare An. 6, 5. 7, 6.

ἀνείργειν reprimere D. 108, 3.

ἀνέκδοτος de virgine non elocata nuptui, aut parum elocabili. τὰς ἡμετέρας θυγατέρας μελλούσας δι' ἑνδεῖαν ἀνεκδότους ἔνδον γηράσκειν περιῶ 1124, 7. 1383, 24. = I. 57, 37. = ἀνέκδοτος ἀδελφῇ L. 134, 1.

ἀνεκτός] παιδείας μετέχοντες, ἣ καὶ τοὺς ἀναισθήτους ἀνεκτοὺς ποιεῖν δοκεῖ δύνασθαι 1477, 23. ἀλλ' οὐκ ἦν ταῦτα τοῖς Ἀθηναίοις πάτρια, οὗτ' ἀνεκτὰ, οὗτ' ἔμφυτα 295, 25. = οὕτω γὰρ ἔσονται μόγις ἀνεκτοὶ L. 166, 10.

ἀνέλεγκτος] τῆς ἀνελέγκτου (nisi potius ἀνεξέλεγκτου leg. est.)
 οὐκ ἐπενεχθείσης αἰτίας 1471, 10.

ἀνελεημόνως καὶ ἀνοικτίστως ἀπόλασε A. 114, 10.

ἀνελευθερίαν καταγνώσκειν τοῦ δήμου Æ. 60, 11.

ἀνελεύθεροι οἱ Μεγαρεῖς καὶ μικρολόγοι 1357, 9. = ἀνελεύθερον καὶ
 λίαν φιλόδικον νομίζω εἶναι τὸ κατηγορίας δικάζεσθαι L. 116, 22.

ἀνέλπιστος] τί τῶν ἀνελπίστων καὶ ἀπροσδοκῆτων οὐ γέγονεν ἐφ'
 ἡμῶν Æ. 72, 23.

ἀνέμειστον ἦν αὐτῷ, invidia carebat, atque reprehensione, quod
 sic ageret Æ. 63, 8.

ἀνέμητον haud hereditate cretam, in partes haud distractam
 τὴν οὐσίαν συγχωρήσας εἶναι 1083, 6. = ἀνέμητον τῆς οὐσίας οὐσης
 Æ. 14, 30.

ἀνεξέλεγκτον αὐτὸν εἶναι δεῖ τὸν ἄλλων κατηγοροῦντα 782, 3. =
 οἱ ἐπιβουλεύοντες ἀνεξέλεγκτοι ἂν εἴησαν. abirent haud convicti,
 vel non possent convinci A. 116, 10.

ἀνεξέταστος] οὐδὲν ἀνεξέταστον, οὐδ' ἀόριστον ἐν τούτοις ἡμέλειται
 50, 16.

ἀνέπαφος] παρέξουσι τοῖς δανείσας τὴν ὑποθήκην ἀνέπαφον κρατεῖν
 926, 20. ἐκπατὴ καὶ ἀνέπαφα παράσχης τὰ ὑποκείμενα 1294, 8.
 13. pen.

ἀνεπίδικος] pro ἀνεπίδικαστος, virgo heres, aut hereditas, pos-
 sessori non rite, secundum formulam juris, a iudice adjudicata.
 ἀνεπίδικον μὴ εἶναι ἔχειν μήτε κληρον, μήτ' ἐπίκληρον 1135, pen.
 1136, 3. = I. 44, 1. 72, 34.

ἀνεπίεικαίαν τινα ἐμοῦ καταγνώητε. iniquitatem 845, 22.

ἀνεπιτήδειος] ἀνεπιτήδειόν τι γινῶναι An. 23, 15. asperam de
 aliquo sententiam pronunciare. = L. 112, 20.

ἀνεπιτηδείως πράττειν τὴν πόλιν (oppositum τῷ εὖ πράττειν) L.
 187, 14.

ἀνεπιτήμητόν ἐμε εἶναι τῆς σῆς φιλίας tuæ amicitiae erga me re-
 prehensione vacare 1417, 12.

ἀνεπίφθορος] οὕτω γὰρ ἐμοὶ περὶ ἐμαυτοῦ λέγοντι ἀνεπίφθορότατον
 εἰπεῖν 331, 23. ἀνεπίφθορον αὐτῷ εἶναι τιμωρεῖσθαι τὸν ὑπάρξαντα
 1350, 3. = ἀνεπίφθορον εἶναι μοι νομίζω περὶ τούτων λέγειν Æ. 50,
 30.

ἀνεραῖν, ἀνεραῖσθαι] τῆς γραδῆς, τολμηροτάτης γυναικὸς, ἀνηράσθη.
 denuo exardescere amore An. 16, 37.

ἄνευ] ὥς οὐ στήσεται τοῦτο ἄνευ μεγάλου τινὸς κακοῦ 141, 4. ἄνευ
 τοῦ δικαίου πράττειν τὸ συμφέρον insuper habito æquo et justo
 agatis id, quod e re vestra est 214, 5. βαδίζαν ἐπ' οἰκίας ἄνευ
 ψηφισματος 271, 13. ἄνευ ἡμῶν nobis insciis, hac de re non in-
 terrogatis, venia nostra neque rogata, neque impetrata 935, 22.
 ἄνευ αὐτοῦ ipso inscio et invito 1240, 3. b) ἄνευ non excludit,
 sed una quoque complectitur. ἄνευ τοῦ καλὴν δόξαν ἐνγκεῖν præ-
 terquam, quod insignem gloriam attulit 255, 9. = ἀρεταῖς ἄνευ
 λύτρων Æ. 30, 16. ἄνευ αὐτοῦ. clam, procul eo, excluso eo 74,

40. = ἀνευ ὁμολογίας προικὸς I. 40, 46. 41, 26. ἀνευ τῆς γνησίας θυγατρὸς. in fraudem filiae legitimæ, quæ esset, ea sive plane præterita et exclusa, sive majorem in modum læssa 42, 7. 44, 41. 43. 45, 2. 81, 3. θυσίαν ἀνευ ἡμῶν οὐδεμίαν ἐποίησεν 70, 22. τοῦτο αὐτῷ ἀνευ τοῦ νόμου καὶ τοῦ δικαίου μηδὲν ἰσχυσάτω 78, 27. = οὐδὲ πόλιν ἔξεισιν ἀνευ Ἀθηναίων θανάτῳ ζημιῶσαι A. 135, 4. insciis Athen. et injussu eorum. = ἀνευ τοῦτου solummodo, vel, nullo ad hanc rem habito respectu, etiamsi hoc non fuisset, etsi hoc prætextu non potuissent uti L. 115, 10.

ἀνεύθυνος, pro ἀνεύθυντος, vel οὐχ ὑπεύθυνος, haud obnoxius culpræ, aut rationi reddendæ. εἰ ἀνεύθυνα τὰ τῶν ἀμβλώσεων (id est τὰ περὶ τὰς ἀμβλώσεις πλημμελήματα) ταῖς γυναίξιν L. ap. Theo. c. 2.

ἀνέχειν] non solum ἀνέξομαι in futuro medii, sed etiam ἀνασχέσθαι dici, ex oratione Timocratea confirmat scholiastes Aristophanis ad Acharn. 296. ἀνέχεσθαι. Ἰν' ἡ ἐκόντες ἀνέχῃσθε ἀδικούμενοι 212, 6. ἔθισμός τοῦ ἀνέχεσθαι ὑμᾶς τοὺς τοιούτους εἰσπλους 219, 8. μηδὲ φωνὴν ἀνάσχεισθε 228, 17. πέντε δραχμὰς ἀνέχεσθαι ὄφλοντα 1481, 23. b) retinere, cohibere, arcere. ἐν ᾧ ἡ τύχη διαλείπει, καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἀνέχει 1449, ult. c) sursum in altum attollere, manus e. c. ὅσας δεξιὰς καὶ ἀριστεράς ἀνίσχοντες 531, 12. 1072, 24. d) procul in mare procurrere, de promontorio. ἀκρατήριον ἀνέχον πρὸς τὴν Ἰμβρον ἀπατάτω τῆς Θράκης 675, 26. = ἀνέχεσθαι τοιαῦτα ἀκούοντας, ἃ ἐκβάλλεσθαι ἄξια ἐστίν A. 127, 13. = μὴ ὑπὸ τῶν αἰεὶ κακίστων κακῶς πάσχοντες ἀνέχεσθε L. 186, 13. μήτηρ ἡ πέφυκε καὶ ἀδικουμένη ὑπὸ τῶν ἐαυτῆς παιδῶν ἀνέχεσθαι 188, 44. οἵτινες ἔλαττον ἔχοντες ὑπὸ τῶν προσηκόντων μὴ δύνανται ἀνέχεσθαι 893, 2.

ἀνεψιότης] ἐντὸς ἀνεψιότητος 1068, ult.

ἀνηβος ἑταῖραν ἔχων L. 142, 7.

ἀνήκειν pertinere. τῶν εἰς ἀρετὴν ἀνηκόντων 1389, 21. τὰ εἰς γένος ἀνήκοντα 1390, 17. = ὁ φόνος οὖν ἀνήκει εἰς τοὺς θεωμένους redit ergo culpa cædis ad spectatores. hi dicendi erunt eam commisisse A. 123, 13. = ἀδικημάτων εἰς ἀργυρίου λόγον ἀνηκόντων, quæ mulcta pecuniaria lui possunt D. 97, 40.

ἀνήκεστος] ἀν. βαθυμία 101, 5. ἀνήκεστόν γ' οὐδὲν ἂν ἦν γεγονὸς 372, 20. εἰ δέ τι ἡ ναὺς πάθῃ ἀνήκεστον, εἰ navis naufragio elisa fuerit 927, 7. οἵπερ ἐκάλυσαν μηδὲν ἀνήκεστον ἡμᾶς παθεῖν 1258, 5. = ἀνίατα καὶ ἀνήκεστα κακὰ Æ. 75, 22. ἀνήκεστοις κακοῖς τὴν πόλιν περιβάλλειν 86, 8. = πολλὰν πρόνοιαν ἔχειν, μέλλοντας ἀνήκεστον ἔργον ἐργάζεσθαι facinus irreparabile, ut semel factum est A. 140, 14. ἐν τοῖς ἀνήκεστοις πλέον βλάβος τὸ μετανοεῖν 140, 17. = ἀνήκεστοις συμφοραῖς περιβάλλειν An. 18, 32. = ἀνήκεστῳ συμφορᾷ περιβάλλειν L. 102, 28.

ἀνήκεστως λέγειν περὶ τινος, aut est improbe, contumeliose, aut indesinenter Æ. 5, 34.

ἀνήκοος ignarus, imperitus historiarum, memoriarum omnium 441, 15. = ἀνήκοος παιδείας Æ. 19, 41. ἀνήκοον μηδενὸς λόγου Ἑλ-

λήνικαυ ἄμην δεῖν τὴν μέλλουσαν πόλιν ὑπὲρ τῶν ὅλων βουλευέσθαι 44, 6.

ἀνήκουστος] ἀνήκουστα καὶ θεοῖς καὶ ὑμῖν. quæ neque deos, neque vos par est ad aures admittere A. 113, 39.

ἀνηλέητός τίς εἰμι Æ. 50, 8. = Ly. 169, 6.

ἀνηλιῶς An. 34, 14.

ἀνήνυτα πράγματα ἔξομεν inexplicabilia negotia 208, ult.

ἀνὴρ vir fortis, strenuus, egregius. ἐξήλουν, ἐτίμων, ἄνδρας ἡγοῦντο 426, 6. εἰ ἓνα μόνον ἄνδρα Θετταλία, καὶ ἓνα Ἀρκαδία ταῦτά φρονούντα ἔσχον ἐμοὶ. 327, 3. ἀνὴρ γίγνεσθαι ad virilem ætatem adultus declarari, præcedebat; sequebatur εἰς τοὺς δημότας ἐγγράφεσθαι 313, 13. collata cum p. 314, 3. ἀνδρῶν ἀγῶν in ludis. = καθάρων οὕτω χρῆ τὸν βίον τοῦ σώφρονος ἀνδρὸς εἶναι, ὥστε μὴ ἐπιδέχεσθαι δόξαν αἰτίας πονηρᾶς Æ. 7, 32. ἄγριοι ἄνδρες, homines porcini 8, 10. παρωσάμενος ἄνδρα πρεσβύτην 14, 38. ἡδὺς ἀνὴρ καὶ παρὰ τὰς ἡδείας διατριβὰς γελοῖος 17, 41. λογιζομαι τάληθες εἰς ἀνδρὸς φύσιν 21, 38. βλασφημίας ποιήσεται εἰς ἄνδρα 24, 4. ἀνὴρ καὶ ἄρρην τὸ σῶμα 26, 22. σύσσιτος ἀνὴρ 31, 12. σύμπρεσβυς ἀνὴρ 31, 13. ἀμφισβητεῖν ἀνὴρ εἶναι, virum se ferre, vir velle videri, qui animo et moribus mulier sit 47, ult. 48, 1. ubi posteriori loco est ambigere, dubitare. κακοῦ ἀνδρὸς ἔμψασα πόλις ἀπήνυρα 49, 26. 73, 3. προσάπτεσθαι ἀνδρὸς ἰδιώτου, ἢ δυνάστου, ἢ πόλεως δημοκρατουμένης 69, 36. διὰ τοῦτο γὰρ οἶμαι ἡμᾶς, παῖδας ὄντας, τὰς τῶν ποιητῶν γνώμας ἐκμανθάνειν, ἵν' ἄνδρες ὄντες αὐταῖς χρησώμεθα 73, 1. ἐκπύπειν ἀγαθοὺς ἄνδρας ἐπὶ τὸν προδόνον κίνδυνον 75, 13. οὔτε πόλις, οὔτ' ἰδιώτης ἀνὴρ πώποτε καλῶς ἀπήλλαξε Δημοσθένης συμβούλῃ χρησάμενος 76, 8. καταδεέστεροι πολλῶν ἄνδρες 79, 16. κοσμητήρα μάχης ἔξοχον ἄνδρα μολεῖν 80, 22. ἀνὴρ συνηγορος (pro simplici συνηγορος) 82, 11. ἀνὴρ ὄντως μετ' ἀρετῆς βεβιωκώς 84, 15. ἀνὴρ γὰρ ἰδιώτης ἐν πόλει δημοκρατουμένη νόμῳ καὶ ψήφῳ βασιλεύει 87, 8. τὰς δωρεὰς εἰς βελτίω σώματα καὶ ἀξιολογωτέρους ἄνδρας ἀπόθεσθε 90, 4. = ἀπορία ἀνδρῶν An. 19, 22. ἀνὴρ homo singularis, privatus 12, 2. = τοῦτον (Alcibiadem juniorem) οὐχ ὡς ἀδελφὸν αὐτῆς (uxoris Cliniae) ἀλλ' ὡς ἄνδρα (maritum) εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ (Cliniae) εἰσιέναι L. 142, 19. μὴ εἰθισταί λεγέσθαι ἐν ἀνδράσι 898, 15. ἀνδράσι χορηγεῖν 161, 37. = θάνατον * ἀνδρῶν καὶ παίδων καταψηφίζεσθαι Ly. 169, 11.

ἀνθεῖν] σφόδρα ἠνθῆσεν ἐπὶ ταῖς ἐλπίσιν 21, 2.

ἀνθηρὸν πρὸς εὐπρέπειαν κάλλος 1404, 21.

ἀνθίστασθαι] ἂν τὸ παρ' ὑμῶν τῶν ἀκουόντων ἀντιστῇ 450, 15. δικάως καὶ καθαρῶς ὑπὲρ τῶν πολιτῶν ἀνθιστήκει Φιλίππῳ 127, 5. καὶ ἐν τῷ καθ' ἑαυτοὺς βίῳ ταῖς προσηκούσαις αὐτῶν τιμαῖς ὁ φθόνος ἀντιστῇ 1479, 15.

ἀνθομολογεῖσθαι] ἀνθομολογησάμενος πρὸς τοῦτον. cum curassem, ut Apaturius sollemniter conceptis verbis coram magistratu profiteretur, se navem suam mihi vendidisse 894, 26.

ἄνθος] ἄτης ἄνθος φυόμενα 423, 2. = * ὅρ' ἄρα τῆς ἡβης ἄνθος ἔχῃ Ly. 163, 14.

ἀνθρώπινος] ἡ φύσις αὐτὴ τοῖς ἀγράφοις νόμοις καὶ τοῖς ἀνθρώποις ἔδει διώρικεν 317, 23. τίς ἀνθρωπίνη καὶ μετρία σκῆψις 527, 13. ἀνθρώπινος βίος *commoda, civilis, probabilis, honesto viro digna vita* 771, 13. κατ' ἀνθρώπινον λογισμὸν μάλιστα' ἂν κατορθοίη 1465, 26. ἄετο δεῖν, ὅτε εὐτύχῃσι μάλιστα, τότε ἀνθρώπινα πράττων φαίνεσθαι, *utens secunda fortuna sobrie, modeste, humaniter* 1477, 15. τάγαθὰ μὲν προσδοκᾶν, καὶ τοῖς θεοῖς εὐχεσθαι διδόναι, πάντα δ' ἀνθρώπινα ἡγεῖσθαι. *nihil ab homine alienum existimare, nullos esse casus, quibus humana natura non pateat* 506, 15. πολλὰ γάρ ἐστι τὰνθρώπινα *multa enim humanæ vitæ accidunt mirabilia et inopinata* 998, 20. = οὕτως ἰσχυρόν ἐστιν ἡ ἀλήθεια, ὥστε πάντων ἐπικρατεῖ τῶν ἀνθρωπίνων λογισμῶν *Æ. 12, 16.* οὐ γὰρ βίον ἡμεῖς ἀνθρώπινόν γε βεβιώκαμεν 72, 24. = ὁ θεὸς βουλόμενος ποιῆσαι τὸ ἀνθρώπινον γένος *A. 125, 22.* ἐκ τῶν ἀνθρώπων τεκμηρίων *quæ doceri possunt ex humanis argumentis, h. e. repetitis ab hominibus et rebus humanis; quibus argumentis paulo post opponuntur divina, h. e. a diis et ostentis repetita* 139, 1. = ἀνθρωπίνη δίκη *L. 105, 7.*

ἀνθρωπίνως] ὑποθέτες πρὸς τοῦτο ἀνθρωπίνως τὰς ἐλπίδας 638, 24. *exspectare in utramque partem ob suppositum aliquod, quod ex humano more cogitandi et loquendi, cum in rebus humanis stabile nihil sit, facile contingere possit.* ἀνθρωπίνως λογιζέσθαι 1122, 2. ἂν ἐμοὶ μὴ φιλονεικῶς, ἀλλ' ἀνθρωπίνως δῶτε concedatis 1485, 4. ἀνθρ. ἐπικουφίζειν τὰ ἀτυχήματα 643, 11. = τὴν γε θεοβλάβειαν καὶ τὴν ἀφροσύνην οὐκ ἀνθρωπίνως, ἀλλὰ δαιμονίως κτησάμενοι *Æ. 72, 32.* = ἀνθρωπίνως περὶ τῶν πραγμάτων ἐκλογιζέσθαι *An. 8, 27.* γινώσκειν 20, 25.

ἀνθρώπιον] τοῦτο δὲ φύσει κίναδος τὰνθρώπιόν ἐστι 307, 23. ἀνθρώποις] τῶν ἐν ἀνθρώποις πάντων ἡγησάμενος δεινότερον εἶναι 1246, 13. = πολιτεῖαι τρεῖς εἶναι παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ὁμολογοῦνται *Æ. 1, 18.* ὅταν ἡ φύσις τοῦ ἀνθρώπου εὐθὺς ποιηρὰν ἀρχὴν λάβῃ 2, 28. δημόσιος ἄνθρωπος, οἰκέτης τῆς πόλεως 8, 27. μαστιγοῦν τὰς ἐξ ἀνθρώπων πληγὰς 9, 12. οἷους ἀπεργάζεται ἀνθρώπους τὸ ἐπιτήδευμα τοῦτο 10, 12. ἄμουςός τις οὗτος καὶ ἀπαίδευτος ἄνθρωπός ἐστι 24, 2. ὁ λαμβάνων παρὰ τῶν ἰδιωτῶν καὶ δημοτικῶν ἀνθρώπων τοιαύτας τιμωρίας ὑπὲρ τῆς ἰσηγορίας 24, 36. ἀρχὰς ἀδικημάτων μὴ οἶσθε ἀπὸ θεῶν, ἀλλ' οὐχ ὑπ' ἀνθρώπων ἀσελγείας γίνεσθαι 27, 5. τερατεῖα καὶ τόλμα ἀνθρώπου 29, 26. βαρὺς καὶ ἀφόρητος ἄνθρωπος 31, 1. τῶν ὑπὸ τὸν ἥλιον ἀνθρώπων 33, 31. ἐπαφρόδιτος καὶ ἡδὺς ἄνθρωπος 33, 35. ἄνθρωπος περὶ τὸ γράφειν μεγάλα φρονῶν 44, 36. ἐπασκίειν δύναμιν ἀνθρώπων ἀπίστων 46, 10. συμπέπλεγμαι ἐν τῇ πολιτεῖα ἀνθρώπων γόητι 48, 32. πατέγγραπτοι ἄνθρωποι 51, penult. μὴδ' ἀνάνδρως καὶ γυναικίως τὴν ὁργὴν ἀνθρώπων παραδοῦναι 52, 17. ἡ τύχη συνεκλήρωσέ με ἀνθρώπων συκοφάντη 52, 34. τοῦτο τὸ δίκαιον μὴδένα ἀνθρώπων ὑμῶν ἐξαιρεῖσθαι 54, 32. ἐπειδὴ ἐκ τοῦ φανεροῦ τὴν πόλιν ἄνθρωπος οὐκ ἠδύνατο σφῆλαι 71, 20. φωνὰς μόνον οὐκ ἀνθρώπων προσκτησάμενοι (*diu*) 72, 9. δεσπότης ἀπάντων ἀνθρώπων ἀφ' ἡλίου ἀνιόντος μέχρι δυομένου 72, 27. πρεσβύτας ἀνθρώπους, πρεσβύ-

τιδας γυναῖκας, ὅψθ' μεταμανθάνοντας τὴν ἐλευθερίαν 76, 4. τὸν δαίμονα καὶ τὴν τύχην τὴν συμπαρακολουθοῦσαν τῷ ἀνθρώπῳ φυλάξασθαι 76, 7. ἐπιρροαί πάντων προχειρότατα ἀνθρώπων 83, 30. ἄνθρωπος οὐ κεφαλὴν, ἀλλὰ πρόσδορον ἔχει 84, 23. ἐξ ὀνομάτων συγκείμενος ἄνθρωπος 86, 27. ἄνθρωπος αἰσχυρὴ τῆς πόλεως γεγενῆς 88, 18. = πίστιν εἰσηγεῖσθαι τῶν ἐν ἀνθρώποις ἀπιστοτάτην An. 9, 32, ἐπὶ τὸ εὖ πράττειν κακοὶ γίνονται πάντες ἄνθρωποι 20, 21. ἔστιν ἐν τῷ κοινῷ πᾶσιν ἀνθρώποις 20, 24. = τὰς ἐξ ἀνθρώπων γραφὰς ἐγράψατο L. 136, 34. Ἡρακλῆς ἐξ ἀνθρώπων ἠφανίσθη 191, 27. οὔτε θεοὺς οὔτ' ἀνθρώπους νομίζων. neque divina neque humana jura nosse 121, 2. ἀνθρώπους ὑπογραμματίας 186, 6. ubi voc. ἀνθρ. poene contemptum significat.

- ἀνθυποβάλλειν, poene idem, quod simplex ὑποβάλλειν Æ. 83. ult. ἀνθυπόμνησθαι] ἀνθυπωμόσαντο οἱ ἀντίδικοι. adversarii nostram absentiae excusationem jurejurando confirmatam, alio contrario jurejurando opponendo debilitatum ibant 1174, 8. οὔτε τότε ἀνθυπωμόσατο neque tum juratus negabat veram esse illam valetudinis excusationem 1136, 13.

ἀνθυφίστασθαι] τῆς ἐαυτοῦ φυλῆς χορηγὸς ἀνθυποστῆναι 536, 21. ad imitationem, vel æmulationem alterius, qui se choregum obtulerit, aut ad ægre ei faciendum, contra semet quoque offerre.

ἀνιάν] ἀνιῶμαι μὲν οὖν καὶ αἰσχύνομαι οἷς μέλλω λέγειν πρὸς ὑμᾶς 1182, 4, = ἀνιῶμαι ὑπομιμνήσκων τὰς τῆς πόλεως συμφορὰς L. 133, 35.

ἀνιάρωτα τοῖς ἐχθροῖς ψηφιεῖσθε L. 173, 19.

ἀνιάτος] ἀν τῶν ἄλλων ἀνιάτων τι κακῶν ἴδωσιν, ἀπέκωσαν, ἢ ἀπέκοψαν 798, 23. = ἀνιάτοις κακοῖς περιβάλλειν τούτων ἑκάστους Æ. 69, 37. ἀνιάτα καὶ ἀνήκεστα κακὰ 75, 42. = ἀνιάτος ἢ μετάνοια τῶν τοιούτων ἐστὶν A. 120, 30.

ἀνιάτως] εἰ δ' ἄρ' ἔχουσιν οὕτως ἀνιάτως 332, 21.

ἀνδρυτος] (Harpocratio exponit ἀνεξίλαστος.) ἄσπειρος, ἀνδρυτος, ἄμικτος ἄνθρωπος 786, 10.

ἀνιέναι (ab ἀνιμι) ascendere. ἢ μὴ ἀνιόντων εἰς τὸν Ἀρεῖον πᾶγον 707, 5. τηρήσας με ἀνιόντα ἐκ Πειραιῶς ὅψθ' 1252, 8. nam qui ex urbe in Piræum irent, hi descendere dicebantur, et rursus qui illinc in urbem redirent, ascendere. = ἀνιέναι, (ab εἶμι.) ἀνιόντος ἡλίου Æ. 2, 31. δεσπότης ἀπάντων ἀνθρώπων, ἀφ' ἡλίου ἀνιόντος, μέχρι δυομένου 72, 27.

ἀνιέναι (ab ἀνίμῃ.) ἀνείναι τι τῆς ὀργῆς. de iracundia remittere 575, 3. τὰς τιμὰς τοῦ σίτου ἐνθάδε ἀνεικέναι 1290, 22. = remittere, absolvere, poena carceris aut mortis L. 138, 40.

ἄρισον πολιτεῖαν πολιτευόμενοι Æ. 1, 24. = ἐγὼ τ' ἄριστον εἶχον βασιανισθείης L. 102, 14.

ἀνιστάνειν, vel ἀνιστάναι, jubere exurgere, vel efficere, ut aut assurgat, aut stet aliquid. (ἐξήλαξα τὸν Φίλιππον οὕτω φανερώς, ὥστε τοὺς συμμάχους αὐτοῦ ἀνισταμένους [surgentes ad discedendum e congressu] ὁμολογεῖν. citat Harpocr. p. 283. ex or. pro Corona.) hinc a) significatio devastandi, desolandi, cum incolæ

oppidi e sedibus pristinis exsurgere alioque migrare jubentur. *χωραν πολλήν περιεῖδετε ἀνασταθεῖσαν* 367, 20. b) *avocare* a *coepto*, instituto, vitæ genere quodam, et ad aliud convertere. *ἀνίστησεν αὐτὴν ἀπὸ ταύτης τῆς καλῆς ἐργασίας* 270, 14. *ἀνίστας ἀπὸ τοῦ καθαρμοῦ* 313, 18. c) *donarium*, statuum collocare in basi, templo, dedicare. *ἀνδριάντα χρυσοῦν ἀνίστησεν εἰς Δελφοῦς* 164, 21. d) *restaurare*, rursus erigere collapsa, diruta moenia. *ἀνίστησε τὰ τεῖχη* 477, 23. *ἀνίστασθαι surgere*. a) ad dicendum, et, quod consequitur, verba facere. *ἡγοῦμαι καὶ πρῶτος ἀναστάς εἰκότας ἂν συγγνώμης τυχεῖν* 40, 8. *ἀναστάς ἐν τῷ ἱμῶ ὕδατι εἰπάτω* 259, 5. (*ἀπέκριναι μοι δεῦρο ἀναστάς* citat Hermog. p. 179. et schol. Hermog. p. 14, 11.) *χαλεπὸν τὸ παρ' ὑμῖν ὑπὲρ ὑμῶν ἔρουντα ἀνιστηκάναι, ὥσπερ βῆδιον τὸ καθ' ὑμῶν* 1453, 22. b) de iudicibus ad calculum in urnam in tabula stantem injiciendum exsurgentibus e subselliis suis. *ἀλλ' ἀναστάντες καταψηφίσασθί μου* 228, 18. c) e lecto a morbo 1266, 3. *ὥς γὰρ ἀνίστη τά-χιστα ἐξ ἐκείνης τῆς ἀσθενείας* 1364, 25. = *ἀναστῆναι ἀπὸ τοῦ βωμοῦ* *Æ.* 9, 22. *ἀναστῆσαι τὰ τεῖχη* 41, 41. *ἀναστῆσαι συνέδρους παρὰ τῆς*, transferre ex urbe in aliam 67, 12. *ἀνιστάνειν τινά*, redemptum aliquem ære suo liberare a servitute dura et turpi, et ad se transferre 6, 28. = *ἀπὸ τοῦ οἰκήματος ἀνίσταται*. excedebat popina vel taberna vinaria, finem faciebat in ea ancillandi *I.* 58, 16. *οὐδὲ τῆς κλίνης ἀνίστασθαι δυνάμενον* 59, 40. = *τεῖχη ἀντὶ τῶν καθηρημένων ἀνίστησαν* *L.* 196, 30. *ἀνίστη ἀπὸ τοῦ βωμοῦ* 132, 25.

[*ἀνίσχειν*] *μὴ πρότερον πρὶν ἂν ὁ ἥλιος ἀνίσχη*, exortus sit *Æ.* 2, 17.

ἀνίσως πρὸς ὑμᾶς ὄσχε καὶ πλεονεκτικῶς. animo erga vos fuit iniquo 752, 17.

[*ἀνόητος*] *ᾧσαι δ' ἀνόητοι*, quotquot autem sunt flagitiosæ, libidinosæ. nam opponuntur ταῖς σωφρονούσαις 1383, 12. *οὐκ ἀνόητον ἑμαυτὸν ἐπιδείξειν ἐλπίζων, εἴ σε τοιοῦτον ὄντα ἀγαπῶ* 1403, 7. *ἀνοητότατοι εἰσιν οἱ λογοποιοῦντες* 54, 14. *ὅστις ἀνθρώπος ὦν ἀνθρώπου τύχην προφέρει, παντελῶς ἀνόητον ἡγοῦμαι καὶ ἀπαίδευτον* 311, 11. = *ἀνοητότερόν τι ποιεῖν τῶν εἰκότων* *L.* 99, 10.

ἀνοητότερον διατεθεὶς πρὸς τὸ μαιράκιον *L.* 96, 15.

ἀνοῖαν ὀφλοσκάνει stulti probum mereri et auferre 16, 24. πολλῶν κακῶν ἡ ἀνοῖα πολλοῖς αἰτία γίνεσθαι 195, 3. *τῶν ἄλλων Ἑλλήνων εἴτε χρῆ ἀνοῖαν, εἴτε κακίαν, εἴτ' ἀμφοτέρω ταύτ' εἰπεῖν*. ex orat. pro Corona citat Alexander Numenii de figuris sententiæ p. 12, 22. ed. Normanni. = *ἀνοῖα πολλῇ χρώμενος ἐγὼ, and I were truly a great fool*,—*A.* 122, 31.

[*ἀνοίγειν*] *ἀνέφξαν* τινες τὸν ἐπισθόδομον 170, 5. *ἀνέφκται* τὸ δεσμοτῆριον 764, 22. *λίλυται πάντα, ἀνέφκται, ὁ *βίος συγκέχτυται* 777, 9. de rebus hiantibus, firma compage carentibus, fluxis et dissolutis. *ἀνοίξας τὰ παρασσημασμένα τῶν οἰκημάτων* 1046, ult. *ἀνοίγειν τὰ σημεῖα τῶν οἰκημάτων*. detrahare signa ostiis œcorum, vel horreorum 1048, 13. *ἐπειδὴν ἀνοιχθῇ τὸ γεγυμνα-*

τῶν (scil. τὸ ληξιαρχικὸν) 1091, 21. = ἀπαγορεύειν μὴ ἀνοίγειν, interdicare, ne aperiant *Æ.* 2, 22. = τὴν θύραν ἀνέφξαν *L.* 93, 1. ἀνεωγμένης τῆς θύρας 94, 6. *TAYL.*

ἀνοιγνύναι] νόμον, ὃς οὐκ ἀνοίγνυσι μόνον τὰ δεσμοτήρια, ἀλλὰ καὶ καθαιρεῖ 765, 1. = ἀνοίγνυμι τὴν κιβωτὴν *L.* 121, 5. ἐξελθούσα ἢ παιδίσκη τὰς θύρας ἀνοίγνυσι fr. 29.

ἀνοικοδομεῖν restaurare structuram *Ly.* 158, 7. τὴν θύραν. op-
plere saxis et materia, obstruere 166, 8.

ἀνοικτίστως cum ἀνελεσημόνως copulatum *A.* 114, 10.

ἀνομία] τὴν ἀνομίαν τοῦ παθήματος ἀμύνοντες injuriam a peremto
contra jus et fas toleratam pari acerbitate rependentes *A.* 125,
44.

ἀνομολογεῖν] πάντας ἀνομολόγημαι τοὺς χρόνους τὰ ἄριστα πρᾶτ-
των τῇ πόλει 254, 10. μηδοτιοῦν ἀδικεῖν ἀνομολόγημαι 315, 14.
ἀνομολόγηται παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ἢ τούτων εὐγένεια 1389, ult.

ἀνομος] πῶς ἂν ἄνθρωποι σχετλιώτεροι καὶ ἀνομώτεροι γένοιτο *A.*
147, 3. = ἀκούειν πρᾶγμα ἀνομον καὶ δεινόν. audire ex eo, qui
crimen infandum tibi exprobrat *L.* 118, 8.

ἀνόητος, qui usumfructum ex aliqua re nullum percipit.
ὥστ' ἀνόητον εἶναι πάντων τῶν ἀγαθῶν 442, 26. 275, 5. ἀλλὰ
πάντα ταῦτα ἄπρακτα, ἀχρηστα, ἀνόητα ὑπὸ τῶν παλουύτων γίγνε-
ται 121, 16.

ἀνορθάζειν aut est vociferari, sublata voce loqui, aut verbis
formidinem creantibus ita rem facere horridam, atque detesta-
bilem, ut audienti comæ assurgant *An.* 5, 5.

ἀνορύσσειν τὰ ὀστᾶ *Ly.* 164, 7.

ἀνόσιος] ὡς πρὸς ἀνοσιωτάτους ἀνθρώπους οὐδὲν ὑποστελλομένου 390,
9. = sic appellatur sycophanta, mendax, injuriosus, qui nulla
religione ducitur *Æ.* 28, ult. ἀνόσιοι τέχνηαι τῶν λόγων 49, 10.
φωτὴν ταύτην τὴν ὀξείαν καὶ ἀνόσιον ἐντενάμενος 49, 15. = ἀνοσιώτερον
A. 112, 9. ἀνόσια ὄντιδῃ τοῖς παισὶ καταλείψω. liberis meis hoc
oppobrium relinquam, ut dicantur ab eo sati, qui facinum im-
pium morte merita lisset 117, 20. ἀνόσιόν τι γυγονέσαι ἐμοῦ
παρόντος. me coram evenisse sinistra auspicia, aut aliquid,
quod obstaret, quo minus perlitaretur 139, 16. = ἀνόσιος τόπος
infamis locus, quo non licet honestis accedere *D.*—

ἀνοσίως καὶ αἰσχροῦς ἀπώλεσε *A.* 114, 17. 116, 32.

ἀνουθέτητος ὦν εἰκότως, τραφεῖς τ' ἐν ἐξουσίᾳ 1477, 14.

ἀνοχή] τὰς ἀνοχὰς ποιήσασθαι 282, 21. 283, 5. ἀνοχὰς αἰτεῖ-
σθαι 232, 20.

ἀνταγοράζειν numis e re vendita redactis aliud aliquid emere.
ἐπὶ τοῖς ἐκείθεν ἀνταγορασθεῖσι 930, 22. ἐπειδὴν ἀπόδονται ἐν τῷ
Πόντῳ ἃ ἤγον, ἀνταγοράζειν πάλιν χρήματα καὶ ἀντιφορτίζεσθαι 930,
ult.

ἀνταγωνίζεσθαι] οὐ πάνυ ῥαδίον ἐστὶ ταῖς τούτων παρασκευαῖς ἀν-
ταγωνίζεσθαι 1078, 11. = ἀνταγωνίζεσθαι περὶ ἄθλων *An.* 29, 23.

ἀνταγωνιστής æmulus, qui cum alio certat, contendit, ei se
opponit, eum impedit. τούτου δὲ (scil. τοῦ ἀρχεῖν) ἀνταγωνιστὰς

μότους ὑπειληφὰς ὑμᾶς 70, 6. 134, 19. = πρὸς ἀνταγωνιστὰς ἀναξίους
ἑαυτοῦ διακινδυνεύειν *Æ.* 66, 17.

ἀνταίρειν *repugnare*. οὐ Λακεδαιμονίοις μόνον ἀντήρατε (*scil.* τὰ
ὄπλα) 25, 3. μέγθος δυνάμεως, πρὸς ἣν οὐδ' ἀντᾶραι (*scil.* τὰς χει-
ρας, ἢ τοὺς ὀφθαλμοὺς) δυνάμεθα 66, 24.

ἀνταλλάττεσθαι μηδεμιᾶς χάριτος μηδ' ὠφελείας τὴν εἰς τοὺς Ἑλλη-
νας εὐνοίαν 68, 6. ἀντιπάλους ἀντὶ Θηβαίων Λακεδαιμονίους 203, 12.
οὐκ ἀνταλλακτίον εἶναι μοι τὴν πρὸς ὑμᾶς φιλοτιμίαν οὐδενὸς κέρδους
410, 21. οὐκ ἀντηλλαξάμην ἀντὶ ταύτης οὐδὲν *recusavi voluntatem*
erga vos meam prode, ejusque loco aliud quicquam ac-
cipere, οὐ χάριν, οὐκ ἐλπίδα, οὐ πλοῦτον, οὐ δυναστείαν, οὐκ ἄλλο
οὐδὲν 1468, 19. τὸ τῆς πόλεως συμφέρον τῆς ἐπὶ ταῖς λοιδορίαις ἡδονῆς
καὶ χάριτος ἀνταλλ. 163, 15.

* ἀντακόλουθος *I.* 51, 31.

ἀντακαιρεῖν *alia aliis compensare*. ἢ δεῖν ἀντανελεῖν ταῦτα 304,
19.

ἀνταναπληροῦν πρὸς τὸν εὐπορώτατον ἀεὶ τοὺς ἀπορωτάτους *in nu-*
merum, vel ordinem redigere alios aliis respondententes, ut uni-
diviti plures pauperes illius unius opibus æquiparabiles 182, 22.

ἀνταποδιδόναι χάριτας *I.* 64, 22. = ἀνταποδιδόναι τὰ τροφεία *I.*
107, 32.

ἀνταποθνήσκειν] κειμένου τοῦ νόμου ἀνταποθανεῖν τὸν ἀποκτείναντα,
cum in lege scriptum sit, ut homicida sanguine suo lust *A.*
130, 26.

ἀνταποκτείνειν 633, ult.

ἀνταπολαμβάνειν] πάντες εἰσὶν ἄξιοι χάριν ἀνταπολαμβάνειν οἱ
πρῶτάρχοντες 471, 2.

ἀνταπολογεῖσθαι *I.* 52, 22.

ἀνταρκεῖν] ἕως ἀντήρκει ἡ οὐσία *Æ.* 13, 31.

ἀνταφαιρεῖσθαι] τὴν βουλευσασάν ψυχὴν ἀνταφείλεσθαι *A.* 125, 46.

ἀντεγγράφειν *loco expuncti e tabulis ærarii alium inscribere*
792, 3.

ἀντεγκαλεῖν 1012, 17.

ἀντεῖπεῖν] τούτων οὐδεὶς πώποτε ἀκούων ταῦτα ἀντεῖπεν, οὐδὲ διῆρε
τὸ στόμα 405, 25. τούτου μὲν χάριν οὐδ' αὖ αὐτὸς ἀντεῖπον. *citat*
Hermogenes p. 354, 11. = τῷ πατρὶ οὐδὲν πώποτε ἀντεῖπον *I.*
157, 2.

ἀντεισάγειν] ἀντεισῆται δ' ἀντὶ τούτων 121, 6.

ἀντεισφέρειν νόμον *alius legis loco, quæ impugnata et repro-*
bata sit, aliam subrogare 486, 24.

ἀντεκλόπτειν] εἴαν τις ὀφθαλμὸν ἐκκλόψῃ, (τινὶ *puta*) ἀντεκκλόψαι
παρασχεῖν τὸν ἑαυτοῦ 744, 13. 20.

ἀντεμβιβάζειν 50, 23. *loco aliorum alios in naves conjicere.*

ἀντεξετάζειν, *exigere aliquid ad propositum aliquod exem-*
plum, quo constet, convenientne illa duo secum *Æ.* 2, 10.
ἀντεξετάζειν τοὺς τρόπους τινὸς 6, 2.

ἀντεπγγράφειν *deletis prioribus inscriptionibus alias novas sub-*
jacere 615, ult.

ἀντεπιθυμῶν τινας. in alicujus rei studio cum aliquo contendere, æmulari An. 32, 42.

ἀντερεῖν vel ἀντεπειν] ἐκφοβεῖν τοὺς ἀντεροῦντας εἰς τὸν μέλλοντα χρόνον Æ. 52, 36.

ἀντερωτῶν] Maximus in libello περὶ τῶν ἀλύτων p. 572. sic dat pro simplici p. 386, 23.

ἀντευποιεῖν] τοὺς εὖ ποιήσαντας ἡ πόλις ἀντευκοιῶνκε 476, 21. 494, 21. = ἀντευποιεῖν εὖ πεπονθῶς I. 64, 12.

ἀντέχειν] εἰάν γὰρ ἀντέχη sustineant impetum τὰ τῶν Ὀλυθίων 16, 16. εἰς μὲν ἅπαξ καὶ βραχὺν χρόνον ἀντέχει valet id quidem ad unum solummodo sceleris conatum, et quasi periculum, et ad breve tempus 21, 1. b) ἀντέχεσθαι mordicus retinere, tueri. ἀντέχεσθαι τῆς ἑαυτῶν καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἐλευθερίας 290, 9. καλὰ καὶ δίκαια ἔχουσιν, ὧν δεῖ τὸν εὖ φρονούντα ἀντέχεσθαι 1396, ult. = ἀντέχεσθαι τῆς σωτηρίας L. 914, 6.

ἀντὶ] quasi. ἀντὶ τῶν ἀργυρωνήτων tanquam mancipia ære redempta 212, 20. ἀντὶ πολλῶν χρημάτων ἐλέσθαι 9, 1. omittitur, ut in illis τῆς καθ' ἡμέραν βραθυμίας πολλὴν καὶ μεγάλην ὑπάρχουσας ὑμῖν εὐδαιμονίαν τούτοις προέμενοι 172, 9. sic etiam μισθοῦ πράττειν τι 242, 23. = εὐχερῶς γὰρ ἐνίοτε λόγον ἀντὶ βίου χρηστοῦ προσδέχεσθαι Æ. 25, 31. = ἡ γνώμη ἀντὶ τῆς προτίρας ἐτίρα νῦν παρίστηκε An. 22, 40. ἀλλάττεσθαι δουλείαν ἀντὶ ἀρχῆς 23, 11. = ἄλλα—ἀντὶ τῆς ποτηρίας mercedem nequitiae, (ubi ἀντὶ redundare videtur) L. 182, 26.

ἀντιβαίνειν] τοὺς ἀντιβ. πειραμένους τοῖς Ἑρακλείους ἐγγόνους 290, 26.

ἀντιβλέπειν] ποίοις προσώποις ἢ τίσιν ὀφθαλμοῖς πρὸς ἕκαστον τούτων ἀντιβλέψετε 799, 22. v. sub ἥλιος. = ὁ τοῖς πολεμίοις οὐδέποτε ἀντιβλέψας Æ. 75, 8.

ἀντιβολεῖν] δοῦμαι ὑμῶν καὶ ἱκετεύω καὶ ἀντιβολῶ 835, 2. ἀντιβολούντος τούτου καὶ λιπαροῦντος 580, 26. = ἀντιβολῶ καὶ ἱκετεύω I. [16, 3. 28, 54.] = An. 19, 22. = L. 94, 11. 25.

ἀντιγράφειν] alteri, qui prius actionem in se intentasset, aliam opponere, litem in ipsum retorquere. ἀντεγράψατο Φαίνιπός ἐμε μὴ δίκαιως τὴν οὐσίαν ἀποφαίνειν 1044, 5. ἀντιγέγραψαι ταῦτα 1115, 16. ἀντεγραφάμεθα τὰς ἀμφοισθητήσους curavimus ab actuario publico prætensiones nostras mutuas alteram e regione alterius iisdem in tabulis scribi. ut si quis ἐν τῇ γραφῇ falsi dicti testimonii fuisset insimulatus, ἐν τῇ ἀντιγραφῇ affirmaret se vera fuisse testatum 1175, 26. ἡμᾶς ἀντεγράψατο Ὀτρυνεὺς εἶναι. in actione super hereditate ab ipso in nos retorta affirmabat se Otrynensem esse 1092, 10. = ἀντιγράφειν, (idem quod ἀντόμυσθαι) ante ipsam litis constitutionem jurato apud prætorem confirmare, se velle illum illo de crimine in jure persequi, et jubere, ut ea professio in literas referatur, et nomen incusati criminisue et rei in tabula perscribatur publice proponenda Æ. 17, 1. ἀντιγέγραμμαι 22, 11. = accusatoris accusationi uam ἀντιγραφὴν, seu adversariam exceptionem opponere I. 61,

27. ὃ τι ἀντιγράφονται περὶ τῆς ἀγχιστείας. quem titulum consanguinitatis edituri, allegaturi pro se et in tabulas publicas inferri curaturi sint in sua contrapetitione meae petitioni opponenda 85, 19. = exceptione fori uti, ἀντεγράψατό μοι τὴν δίκην μὴ εἰσαγάγιμον εἶναι L. 166, 45.

ἀντιγραφεὺς tabularius, contrarotulator. ὃν ἕκαστος ἀντιγραφεὺς ἐμείλλεν ἔσσεθαι τῶν εἰσενεγκόντων. quæ contribuentium quisque in codicem ipse suis manibus esset inscripturus 615, 14. 755, 14. 21. = ἀντιγραφεὺς χειροτονητός, ὃς καθ' ἑκάστην πρυτανείαν ἀπαλογίζετο τὰς προσόδους τῷ δήμῳ Æ. 57, 23. ἀντιγραφείως ἀρχὴν ἀρχεῖν 57, 26.

ἀντιγραφὴ actio, qua reus actori exceptionem fori haud competentis opponebat, negans illo in foro sibi standum esse L. 167, 21.

ἀντίγραφον. exemplum. *Transcript, Copy* An. 10, 31. 11, 3. = L. 896. pen.

ἀντίγραφος] adjectivum. τούτων δ' ἀπάντων στήλας ἀντιγράφους ἐστῆσαν ὑμῖς τε καὶ οἱ ἄλλοι. monumenta dedicastis saxis insculpta ejusdem exempli inter se literis iisdem convenientia, ut alterum ex altero exscriptum videatur 468, 9. εἶναι δ' αἱ αὐτοὶ μεμαρτυρήκασιν διαθήκας, ἀντιγράφους ἐκείνων 1104, 23. consentientes verbis et apicibus omnibus cum exemplo primigenio, ex eoque exscriptas. ἀντίγραφον substantivum] ἀντίγραφα διαθηκῶν οὐδὲς πῶ ἐποιήσατο 1137, 18. ἀντίγραφα γραμμάτων λαμβάνειν exemplum literarum exscribere. *to take a copy of a document* 1034, 20. causidici, vel, ut hodie appellantur, advocati exempla actorum in causa quaque, quam agitassent in foro, secum servabant. οἶδα, ὅτι καὶ τὰ ἀντίγραφα αὐτῶν ἔχεις 784, 24.

ἀντιδιαπλέκει πρὸς τοῦτο λέγων, occurrit cum suis callidis et perplexis cavillatiunculis et exceptiunculis Æ. 57, 41.

ἀντιδιδόναι alicui conditionem τῆς ἀντιδόσεως, seu permutationis bonorum, offerre 496, 21. ἀντιδιδόντες τριηραρχίαν conditionem trierarchatus secum permutandi mihi offerentes 539, pen. ὡς καὶ τῶν δικῶν τούτων τοῦ ἀντιδόντος γιγνομένων 840, ult. = δεκάκις χωρηγῆσαι, ἢ ἀντιδοῦναι ἅπαξ L. 169, 4.

ἀντιδιεξίναί] ἀντιδιέξιμι, in contrariam partem enumerabo Æ. 22, 17.

ἀντιδικάζεσθαι, iudicium mutuo intentare L. ap. Poll. VIII. 5.

ἀντιδικεῖν repugnare, obloqui. ἀντιδικήσοντα ἤκειν πρὸς ἅπαντα ταῦτα 1030, pen. 1032, 4. = ἡμᾶς πρὸς αὐτὸν οὐκ ἀντιδικήσῃν I. 84, 21. 85, 19. πρὸς πολλοὺς χαλεπὸν ἀντιδικεῖν 107, 15. conf. annot. ad. 85, 32. = ἀντιδικεῖν, *to join issue*. ὁ δ' A. ἡντιδίκει L. 104, 16. TAYL.

ἀντιδικος] μὴ τὸν ἀντιδικὸν σύμβουλον ποιήσασθαι 226, 4. testes ab adversariis differunt, et qui 1025, 22. sqq. σὺς μὲν υἱὸς ἀντὶ ἐσπότης καλεῖσθαι, ἐμὸς δ' ἀντιδικος 1127, 6. ὃς ἦν ἐπὶ τοῖς τῶν ἀντιδικῶν πράγμασι, qui causam adversariorum agebat 1327, 24.

=ἐκφέρειν λόγους τοῖς ἀντιδίκοις, efferre, enunciare, prodere. de causidico praevaricatore, qui argumenta et agendi modos suae partis adversariis enunciat, et cum iis in fraudem suorum col-
ludit *Æ.* 50, 22. 78, 28.=ἀντιδικὸς ἐξ ἐτέρων συμβολαίων *I.* 54, 16. τοιούτων ἀντιδίκων τυχεῖν, πρὸς οὓς οὐδὲν ἂν ἐφρόντιζον διαφερόμε-
νος 107, 11.=αὐτοὶ οὗτοι καθεστᾶσιν ἀντιδικοὶ (mei) καὶ φονεῖς (pa-
tris) *A.* 111, 8. οἱ ἀντιδικοὶ κατ' εὐνοίαν κρίνοντες τὸ πρᾶγμα
124, 8.=ἀντιδικὸς καταστῆναι *An.* 2, 22.=δίκαιον ἀμφοτέρων τῶν
ἀντιδίκων ἀκούσαντας, τῆνικαῦτα τὴν ψῆφον φέρειν *L. fr.* 56.

ἀντίδοσιν ἐπ' ἐμὲ παρεσκεύασαν. in fraudem meam compararunt
840, 27. τὰς ἀντιδόσεις ποιοῦσιν οἱ νόμοι καθ' ἑκάστον ἔτος 1040, 4.
τούτοις ἀντιδόσεις ποιοῦμεθα horum (trierarchorum) in gratiam
instituiumus facultatum permutationes 50, 20. καταστάς χορη-
γὸς ἐξ ἀντιδόσεως 565, 8. v. or. totam adversus Phænippum, ubi
multa de hoc more facultates inter se permutandi disputantur
p. 1038, sqq.=*L.* 98, 13. 100, 41. 45.

ἀντιδρᾶν] ἀνάνδρως, μηδὲν ἀντιδράσαντα *A.* 116, 2. ταῖς χερσὶ
τυπτόμενος, ἀντιδρῶν ἅπερ ἔπασχον 126, 11. 128, 31.

ἀντιθέτος] ἀντιθέτοις ἐπιβεβουλευμένοις καὶ κακοῦθεσι ψυχαγωγεί-
σθαι *Æ.* 28, 18.

ἀντικαταλλάττεσθαι] τῆς ἡδονῆς—τὰ συμφέροντα ἀντικαταλλαττό-
μενοι 273, 23.=ἀντικαταλλαξάμενος ῥῆμα μόνον *Æ.* 66, penult.=
ἀντικαταλλάττειν τὴν ἰδίαν ψυχὴν τῆς κοινῆς σωτηρίας *Ly.* 159, 2.=
ἀντικαταλλάττεσθαι τὴν κοινὴν σωτηρίαν τῶν τοῦ κρινομένου λόγων *D.*
90, 15. τῆς κρίσεως καὶ τῶν ὀρκῶν ἀντ. τὰς τοιαύτας εὐεργεσίας
92, 1. 110, 25. reum in iudicium adductum ideo absolvere,
quod patriam sibi multis magnisque meritis obstrinxisset.

ἀντικατηγορεῖν, de accusato criminationes aut easdem aut alias
in actorem retorquente *Æ.* 25, 24.=*L.* 106, 41.

ἀντικρούειν] ἀντίκρουσέ τι, καὶ γέγονεν ὅλον οὐκ ἔδει. accidit ali-
quid adversi 294, 20.

ἀντικρούσεις, vocabulum ambiguum, in re musica, sed et in
re turpi usurpatum *Æ.* 24, 9.

ἀντικρυς] ψήρισμα ἀντικρυς περὶ τούτου τοῦ ὀνόματος γέγραπται
expressis, disertis verbis, hoc de vocabulo præcise 381, 3. ἀντι-
κρυς παρὰ τῷ Καλλίπῳ καταλιπεῖν τὸ ἀργύριον. palam, aperte, aut
directa, brevissima via, sine ambagibus 1242, 22. 25.=ἀντικρυς
οὕτως] πᾶν τοῦναντίον *I.* 86, 11.=ἀντικρυς ἀγροῦσιν ὥς ἀποκτενοῦντες,
without any ceremony, to make short work of it, nulla mora,
neque clam, sed palam et velut recte facto fidentes *L.* 137, 10.

ἀντιλαγχάνειν] si tu actionem, qua te alius persequatur, alia
contraria actione intercipias atque eludas. τὴν δίκαν ἀντιλαχῶν
οὐκ ᾤμωσεν adversus sententiam ab arbitro in se dictam cum in-
stituisset actionem, ut in sententiam irritam atque illegitimam,
ausus tamen non est id facere, quod in omni litis contestatione
fieri solet, ut nempe jurejurando confirmaret, istam actionem
optimo jure et certissima cum conscientia veri a se institui
592, 12. τὴν μὴ οὔσαν ἀντιλαχεῖν ἐξῆν αὐτῷ licebat ipsi exceptio-

nem sententiæ contra jus et fas dictæ, eoque irritæ et pro nulla habendæ opponere 543, 14. 1006, 6. τὴν ἐρήμην ἀντιλάχῃ infirmet hoc judicium exceptione contumaciæ, aut vadimonii deserti 889, 23. ἀντιλαγχάνειν τούτων τὴν παραγραφὴν διδόσιν οἱ νόμοι 976, 14.

ἀντιλαμβάνεσθαι existimare aliquid ad se pertinere, eoque id strenue agere. τῶν πραγμάτων ὑμῖν ἀντιληπτέον ἐρρωμένως sedulo res vestræ vobis agendæ sunt 13, 14. 200, pen. ἴως ἐστὶ καιρὸς, ἀντιλάβεσθε τῶν πραγμάτων 15, 5. τῆς ἐλευθερίας 214, 10. μηδενὸς ἀντιλαμβανομένου nemine rem hanc agente, curante 1450, 4. = ἀντιλαμβάνεσθαι σωτηρίας L. 180, 44. ΤΑΥΛ.

ἀντιλέγειν] διὰ τοὺς οἰομένους δεῖν ἀντιλέγειν τὰ δίκαια, οὐ πάντα ἀπόλωλε 1234, 1. ἂ μὲν ἄχθομαι τοῖς λέγουσι, καὶ ἀντιλέγω καθ' ἑσὸν δύναμαι βοηθᾶν ὑμῖν 1476, 7. ἀντιλέγεσθαι ἐτι μικρόν τι πρὸς τὴν μητίρα περὶ χρυσιδίων 818, 12. = ἀντιλέγειν πρὸς νόμον καὶ δίκαιον, πρῶγμα χαλεπὸν ἐστὶ I. 82, 5. = ἀντιλέγειν λόγον ἐναντίον L. 113, 19.

ἀντιλογία] ἐξ ἀντιλογίας καὶ λοιδορίας πληγὰς συναψάμενος 1018, 8. = εἰς ἀντιλογίας αὐτοῖς (sic enim leg. est, cum aspero) καὶ λοιδορίαν κατίστησαν L. fr. 45, 1.

ἀντιλογίζεσθαι A. 117, 13. 126, 25.

ἀντιμοιρία] τούτοις ἐξελόντας τὰς ἀντιμοιρίας separare a massa hereditatis æquales aliis partibus inde jam ante avulsis 946, pen.

Ἀντιοχίδας 1399, 6.

ἀντίπαλος] ἀντιπάλων ὕβριν ἀπεσκέδασαν 322, 9. = ἀντίπαλος ναυμαχία L. 194, 18.

ἀντιπαρασκευάζεσθαι] ὅταν ἐκείνος παρασκευάζεται ἐφ' ὑμᾶς, ἀμελήσαντες τοῦ ποιεῖν ταῦτ' οὐ καὶ ἀντιπαρασκευάζεσθαι βῆθυμετε 139, 5.

ἀντιπαρατάττειν] ἀντιπαρατεταγμένους πρὸς τὴν τούτων ἀσέλγειαν τοὺς τῆς πόλεως εὐεργέτας Æ. 90, 16.

ἀντιπαρεξάγειν] hostilem exercitum si tuis copiis e regione oppositis quoquo eat comiteris et insequaris, et e conspectu non dimittas 239, 6.

ἀντιπαρέχειν πρᾶγματα, eum, qui tibi incommodet, rursus vexare 555, 22.

ἀντιπάσχειν μερίζονα καὶ πλεονα δίκαιοί εἰσιν οἱ ἄρχοντες (scil. πληγῶν) A. 126, 10. 16.

ἀντιποιεῖσθαι sibi arrogare, ad se trahere, contendere. τοῦ πρωτεύειν ἀντιλαμβάνονται ἅπαντες 145, 8. ὧν μηδὲν αὐτῷ προσήκει, τούτων μὴδ' ἀντιποιεῖσθαι τὴν ἀρχὴν 192, 16. = ἀντιποιεῖσθαι τῶν ἀλλοτριῶν I. 69, 9.

ἀντιπράττειν] τοὺς ἀντιπράττοντας περιεῖναι 1420, 17. ἀντιπράττης τούτου 886, 2. = ἀντιπράττειν μετὰ τῶν Βαρβάρων τοῖς Ἕλλησιν Æ. 90, 30. = D. 103, 15.

ἀντιπροκαλεῖσθαι sponsioni ab alio delatæ aliam contrariam opponere 979, 9.

ἀντιπροσκαλεῖσθαι, si tu ei, a quo in judicium vocatus fueris,

ipse rursus invicem diem dicas. aut si eandem actionem in te retorqueat adversarius, quam tu in eum intorseris 1153, 3.

ἀντίροπος συμμαχία. societas belli adversa, clades acceptas compensare, amissaque reparare valens 12, 6.

ἀντισπύδων] ἀντίσπυδε πρὸς ἐμε. adversus me contendisset, dimicasset A. 112, 16.

ἀντιπάττειν] οὐδενὸς ὄντος ἀξιοῦμαι περὶ τῶν πρατείων ὑμῶν ἀντιτάξασθαι 36, 6. μήτε ἀγεννῶς ἀντιπαχθῆναι πρὸς αὐτὸν 152, 10. μετὰ πάντων ἀγωνίζονται πρὸς τοὺς ἀντιπαχθέντας 155, 8. εἰκότως ἂν ἴσως φανεροὶ πρὸς ἐκείνους ἐγγιγνόμεθα ἀντιπαττόμενοι 180, 27. φιλοανθρωπία πρὸς φθόνον καὶ δικαιοσύνη πρὸς κακίαν—ἀντιπαττεται 507, pen.=ὑμέτερον ἔστιν ἔργον πρὸς ταῦτα ἀντιπατάξαι, obistere, repugnare, in acie quasi contra stare Æ. 25, 8. ἀντιπάττειν τὸν νόμον, cupiditati cujusquam opponere legem 56, 8.=L. 194, 28.=ἀντιπαττεσθαι πρὸς ἀργισμένους κριτὰς τὴν διάνοιαν De. 179, 1.

ἀντιτιθέναι alicujus argumentationibus occurrere, eas refutare argumenta validiora opponendo 1093, 22.=Æ. 89, 36.=ἀντιτιθέναι τὴν πρότερον ὑπάρχουσαν δόξαν D. 104, 16.

ἀντιτιμᾶσθαι] αὐτοῦ ἐκείνου ἀντιτιμωμένου cum reus ipse hanc sibi poenam potius statueret, loco poenæ a judiciis dictatæ 743, 21.

ἀντιφορτίζεσθαι] ἀπάξουσιν revehent Athenas τὰ χρήματα τὰ ἐκ τοῦ Πόντου ἀντιφορτισθέντα, in locum mercium in Pontum hinc importatarum ibique divenditarum, alias in Ponto coemptas, et in navem impositas et illinc exportatas 926, 11. 931, 1. 933, 16.

ἀντιχειροτονεῖν rogationem aliquam suffragio suo improbare, ei obrogare. διαχειροτονίας γενομένης, οὐδεὶς ἀντιχειροτόνησεν 1346, 25.

ἀντιχορηγεῖν. si tu, sive ut par et collega, sive ut æmulus et adversarius, in tua tribu choregum agas, alio in sua item agente 534, 25.=An. 34, 30.

ἀντιχορηγος 533, 14.=An. 31, 36.

ἀντομνύειν] ἀντομῶσαι ἐπεχείρησεν οὐδαὶς τῶν τότε ἀμφισβητούντων αὐτῇ ὥς γένοι τις αὐτῶν ἐγγυτέρω εἰη τῆς γυναικὸς 1051, 10. jurare simpliciter, aut, muliere jurante se cognatione proximam esse, contra jurare, ipsos adhuc esse propiores.=ἀντομνυσθαι dejerare I. 50, 16. 52, 19. infinitivus e medio usurpatur, et aor. 1. ex activo. ἀντῶμοσα 74, 31. ἀντῶμῶσαμεν 78, 19.=πῶς οὖν εὖορκα ἀντομωμοκῶς ἴσται. how will he then be able to say, that he has taken his counter-oath with a good conscience A. 112, 22.

ἀντωμοσία I. 38, 29. jusjurandum, quod reus accusatoris juramento opponit, inficiandi ergo id, quod accusator incusasset.=ἐν τῇ ἀντωμοσίᾳ τῆς δίκης L. 167, 38.

ἀντανείσθαι contra liceri, præripere emtori mercem emendam, seu plus offerendo, seu emtionem festinando. ὁ γὰρ ἀντανεύμενος καὶ ταχὺ τοὺς παρ' ἡμῶν ἀπελαινομένους προσδεξιόμενος 307, 5.=

An. 17, 29.=μὴ ἀλλήλοις ἀντ. alteri alteros ne studerent emendo superare pretii immanitate L. 165, 5.

αὐσίην] ὥς οὐδὲν ἦναι τούτοις cum nihil hoc pacto efficeret 548, 17.

ἀνυπέρβλητον παντὶ λόγῳ τὴν ἑαυτῶν ἀρετὴν καταλελοίπασιν 1389, 7. τὴν φιλοτιμίαν τῶνδρὸς ἀνυπέρβλητον εἶναι 23, 10.=ἀνυπέρβλητος ποῖα Ly. 161, 37. ἀρετὴ 162, 21.

ἀνυπόδους nudipes, discalceatus L. 903, 5.

ἀνυπονόητον κάλλος πρὸς τὰς αἰτίας 1404, 22. forma, cujus causæ sunt extra suspicionem.

ἀνυποκτότερος L. ap. Poll. II. 4.

ἀνυπόστατον τὴν πόλιν ὁμολογοῦντες εἶναι 218, 14. ἀνυπόστατα τὰ τοιαῦτα τολμήματα 1268, 27. ἀνυπόστατον τὴν τῶν ἱππῶν δύναμιν 1410, 2.

ἄνω] κοπτόμενοι αἱ ταῖς στρατείαις ταύταις ταῖς ἄνω τε καὶ κάτω 22, 22. συμπαραθεῖτε ἄνω καὶ κάτω 52, 2. ἄνω καὶ κάτω πωποήκε τὰ τῶν Ἑλλήνων πράγματα. summa imis vertit 120, 19. 424, 27. 680, 16. τῶν λόγων, οὗς οὗτος ἄνω καὶ κάτω διακυκλῶν ἔλεγε 263, 19. πᾶς ὁ δῆμος ἄνω καθῆστο in subselliis 285, 2. ἀλλὰ δῆτα πάντες οἱ λόγοι ἄνω ποταμῶν ἐρρύησαν ἐκεῖνη τῇ ἡμέρᾳ 433, 25. ἄνω καὶ κάτω τοὺς νόμους καὶ πάνθ, ὅσα βούλεται, στρίψει 543, ult. ἄνω καὶ κάτω (scil. πολεῖται) susque deque ferri, et per totam epistolam regnare 680, 13. τὸ ἄνω κάτω γεγενῆσθαι τί ποτ' οἴσθε εἶναι 792, 20. 26. τῶν ἄνω τιμῶν ἀξίους ὑπειλήφασιν. honoribus, qui dñs superis habentur 1400, 3. ἡ ἄνω Φρυγία 671, 19.=ἐξαίρειν ἄνω τὸ πρᾶγμα Æ. 29, 24. προαγαγὼν μικρὸν ἄνω τῶν πραγμάτων 32, 41.=κατὰ τοὺς *ἄνω γεγραμμένους. in summo pariete stoeæ Pæciles dictæ An. 11, 39.=ἄνω καὶ κάτω μεταβάλλεσθαι D. 92, 18.

ἀνωθεν ἀρχεσθαι rem a primo principio repetere narrantem 539, 22. ἀνωθεν διδάξω rem a principio repetendo 566, 21. ἀνωθεν ἐξετάζειν τὸ γένος 1082, 7. 13. ποτηρὸς οὗτος ἀνωθεν ἐκ τοῦ ἀνακείου, a vetusto inde, a prima ætate 1125, 24.

ἀνωμαλία τῆς κατηγορίας Æ. 29, 11. ἀνωμαλίαν αὐτοῦ καὶ φθόνον 35, 6.

ἀνώματος εἰρήνην jurejurando non sancita 404, pen. ἀνώματος ἀπηνέχθη 542, 14.=καὶ ἀνώμοτοι καὶ ὁμόσαντες I. 54, 13.=καὶ ἀνωμότοις ὑμῖν ἐπιτρέψαιμι περὶ τοῦ σώματος τοῦ ἐμοῦ διαψηφίσασθαι A. 130, 12. ἀνώματος ἐμοῦ κατηγορεῖ, ἀνώμοτοι δὲ οἱ μάρτυρες καταμαρτυροῦσι 130, 40.

ἀνώνυμος] ἐξ ἀνωνύμων καὶ ἀδόξαν ἔνδοξοι καὶ γνώριμοι γεγόνασιν 106, 6. τῇ πόλει δ' ὑπῆρξεν ἀνώνυμα καὶ φαῦλα τὰ τῶν προγόνων 150, pen.=ἵνα μὴ ἀνώνυμος ὁ οἶκος αὐτοῦ γίνηται I. [25, 44. 28, 56.] =ἀνώνυμον *κατέστησαν τὴν ἑαυτῶν πατρίδα L. 191, 6.

ἄξια] τὸ εὖ πράττειν παρὰ τὴν ἄξιαν ἀφορμὴ τοῦ κακῶς φρονεῖν τοῖς ἀνθρώποις γίνεσθαι 16, 1. ὑπὲρ τὴν ἄξιαν 18, 22. ζημίαν κατὰ τὴν ἄξιαν εἴληφε 155, 13. ἐγγὺς τῆς ὑμετέρας ἄξιας εἶναι δεῖ τὸν λόγον,

μὴ τῆς τοῦ λέγοντος 171, 13. ἀφίεναι τὸ φρόνημα καὶ τὴν ταυτῆς ἀξίαν 246, 1. ἐπιτιμᾶν κατὰ τὴν τῆς ὀλιγορίας ἀξίαν 249, peni disputatio, de ratione dignitatem et merita cuiusque aestimandi, alia, qua civitas, alia, qua privatus quisque utitur 474, seqq. τὴν τῶν θεῶν ἀξίαν ἐπ' ἀνθρώπου φύσεως ἔχειν 1404, 20. τὴν τῆς ἀξίας προσθήκην συλλογιζόμενος, τὰ τοιαῦτα ἐπέκρινεν 1477, 20. = ἀποδίδοσθαι τῆς ἀξίας, digno pretio vendere *Æ.* 13, 40. = ἰλασσόνως ἢ κατ' ἀξίαν τὸν ἀρξάντα ἡμύνατο *A.* 128, 37. = μέρος ἐγὼ οὐκ ἂν ἐλάχιστον δικαίως ταύτης *ἀξίας ἔχοιμι *An.* 21, 19.

ἀξιόπαινος] εἰ τοῦτο μόνον ἦν τῶν σῶν ἀξιόπαινον 1405, 25.

ἀξιόλογος] τὰς δωρεὰς εἰς βελτίω σώματα καὶ ἀξιολογωτέρους ἀνδρας ἀπόθεσθε *Æ.* 90, 4.

ἀξιόπιστος, ἂν εἰκότως φαίνοιτο merito videatur is, qui minis suis fidem factis ipsis adstruat, vel, qui non credatur facile minari, quin rebus ipsis minas approbet 10, 4. τῶν εἰληφότων παρ' ὑμῖν ἀξιοπιστότερον δοκεῖν εἶναι 413, 15. = ἀξιόπιστος ἡ βουλὴ τάληθες πύρειν. senatus Areopag. ea est existimatio, fidesque, ut in causis cædis præmeditatæ credatur verum indagasse atque pronunciasse *D.* 90, 39.

ἄξιος dignus, conveniens, honestus, æquiparabilis. magnificiendus. vilis pretii. οὐ γὰρ ἄξιον εἶναι haud enim decere, vel expedire 82, 9. ἄξιον λέγειν honestum, aut fas dictu 102, 21. τοὺς μὲν οὐκ ἔστι πλείονος ἢ δυοῖν ὀβολοῖν ἀξίους εἶναι 169, 3. τῶν βασιλείως ἀξία χρημάτων ἐστί. cum regis opibus æquiparanda 169, 4. οὐτ' ἂν ἄξια τοῦ πολέμου τὰ χρήματα nullo modo sufficiunt hæ pecuniæ necessitatibus belli gerendi 185, 25. τὰ ἔργα ἡμῶν ὅπως ἄξια τῶν προγόνων ἔσται σκοπῶμεν, μὴ τοὺς ἐπὶ τοῦ βήματος λόγους. operam demus, non ut orationes nostræ majestati rerum a majoribus gestarum respondeant, sed ut facinora nostra 189, 26. εἴπερ ἦσαν ἀληθεῖς, οὐκ ἐν τῇ πόλει δίκην ἀξίαν λαβεῖν οὐδ' ἐγγὺς 229, 12. μετὰ προσχήματος ἀξίου τῆς πόλεως ταῦτα πράξωμεν 288, 1. ὥς οὐ καλὰ καὶ τῆς πόλεως ἄξια πράγματα ἐνεστησάμην 292, 26. προήγαγον ὑμᾶς ἄξια τῶν προγόνων φρονεῖν 296, 24. τὸν ἄξια τῆς πόλεως ὑποστάντα λέγειν 327, 26. πολλῶν ἀξίους θανάτων λόγους ἐδημηγόρει 345, 24. λόγον εἶπον, οὐχ ὑπὲρ Θηβαίων, ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν ἄξιον εἰρήσθαι 384, 17. ἄξιον αἰσχύνῃς τῆς γεννησομένης. quod tanti sit, ut ideo turpitudine inde existura facile suscipiatur 463, 7. ἐλάττω κεκτημένοι τοῦ τριηραρχίας ἄξια ἔχειν minus habentes in bonis, quam ut possint eas facultatas habere videri, quas qui possident tenentur trierarchias obire 465, 22. ταῦθ' ὥς οὐκ ἄξια non magni facienda, sed contemnenda 300, ult. ταῦτα οὐκ ἔστιν ἄξια οὐχ ὅτι δυοῖν ταλάντοις προσέδου, ἀλλ' οὐδ' εἰκοσι μνῶν 956, 23. istæc, non dicam duum talentum redditum, sed ne viginti quidem minarum valent. αἰτιώμενοι πολλῶν πλείονος ἄξια ἔχειν (scil. ἐγκαλεῖν) ὧν ἰδεδάμεν χρημάτων. caussantes, quæ ipsi his credidissent, eoque repositenda habeant, multo pluris esse, quam id æris, quod nos cre-

didissemus iisdem 970, 4. = οἶκοθεν ἐκ τοῦ βίου δεδοκιμασμένους ἀξίους τῆς πόλεως εἶναι *Æ.* 43, 4. ὀργῆς μεγάλης ἦσαν ἄξιοι 63, 10. ἄξιον δ' ἐστὶ καὶ τὴν τούτου ἀπαιδευσίαν θεωρῆσαι 88, 14. = λειτουργεῖν μὴ ἄξια. facultates haud pares ferendis oneribus munium publicorum *I.* 88, 11. δόξαντ' εἶναι ἄξιοι [17, 7.] φαῦλος ἄνθρωπος καὶ μηδενὸς ἄξιος [27, 53.] = ἄξιος, *unauthorised*, *jus rei agendæ, habendæ, honorisve gerendi, exercendi habens.* ὥστε ἐμαυτὸν ἄξιον νομίζω, quarum rerum jus mihi competere autumo *An.* 17, 19. οὐ γὰρ φθόνου μοι μᾶλλον ἢ οἴκτου ἄξια τὰ γεγεννημένα 20, 26. ἄξια μεγάλων ἀγαθῶν ἐργάζεσθαι τινα conferre in aliquem ornamenta ea, quæ aut in numero magnorum beneficiorum haberi, aut præmiis magnis relui debeant 21, 18. ὅπερ μοι πλείστον ἄξιον ἐγένετο. id quod ad salutem mihi profuit, id eoque summi a me fit 21, 32. πολλῶν αὐτῶν κλαυμάτων ἄξια εἰργασται, facinora ejus sunt lamentabilia, h. e. inprimis digna, quæ lachrymis et questibus effusis prosequare 34, 15. = ἄξιος ζημίας *L.* 92, 7. φύγειν τὴν πατρίδα 102, 28. ἐλεῖσθαι 108, 15. λόγου 154, 33. πολλοῦ 116, 23. 144, 19. πλείονος 140, 40. τὴν ἀρετὴν πλείονος ἄξια τῆς πονηρίας 128, 10. ἐλάττονος 94, 41. οὐδενὸς 116, 21. vid. cl. Markland. p. 329. ἴσου 126, 2. τινὸς 148, 5. ἄξιον ἦν decuit, convenit 196, 10. τῇ Ἑλλάδι κείρεσθαι, et ἐκείνων μεμῆσθαι 196, 16. τοῖς ζῶσι πενεῖν τοὺς τεθνεώτας 198, 3. πολλῶν ἔνεκεν αὐτὸν ἄξιον καταψηφίσασθαι 142, 34. 144, 3. 147, 32. 163, 25. Ἄξιος de vili pretio. ὡς ἀξιώτατον τούτους πρίασθαι 165, 3. vide quæ nos his diebus ad Suidam. *TAYL.* extrema illa de Suida obscura relinquens. ἄξια οὐδενὸς συμφορὰ 118, 10. ἴν' ὡς ἀξιώτατον ἡμῖν πωλοῖεν 165, 14. ἀξιώτερον vilioris τὸν σῖτον ἀνήσσεσθε, εἰ δὲ μὴ, τιμιώτερον, pluris 166, 22. οὐδὲ πολλάκις ἀποθανὼν δίκην δοῦναι ἄξια 179, 25. οὐ τούτων γε ἀξίους τῇ πόλει ὄντας. non ita de rep. meritos, ut istæc paterentur 122, 4. = ratus, firmus, irrefragabilis. ἄξια ζήτησις, respectabilis, ut vulgo usurpant, cujus auctoritatem defugere haud licet *D.* 98, 2. par, æqualis, conveniens. ὡς τῆς τιμωρίας τοῖς ληφθεῖσιν ἄξια γενησομένης τῶν ἀδικημάτων 108, 2. προδοὺς τὴν πίστιν, ἦν παρ' ὑμῶν, οὐκ ἄξιος ὢν, ἔλαβε 109, 2.

ἀξιοῦν τῆς προσηκούσης ἀτιμίας 283, 25. ἀξιοῦνται πάντες τῶν δικαίων πρὸς τὴν παροῦσαν δύναμιν. prout cuique facultas est jus suum exsequendi, ita jus ei tribuitur æquum 199, 7. θυγάτηρ δυοῖν ταλάντοις ἀξιώθεῖσα ὑπὸ τοῦ πατρὸς 834, 14. τῶν αὐτῶν ἡξίωσας ἡμᾶς τε καὶ τούτους. citat *Hermog.* p. 340. e *Leptinea.* πάντας ἢ πόλιν τῆς αὐτῆς τιμῆς ἀξιώσασα θάψεν 297, 16. = postulare, sibi arrogare, se dignum censere. οὐκ ἀξιοῦσιν αἱ γαμεταὶ συνδειπνεῖν μετὰ τῶν ἀλλοτρίων ἀνδρῶν *I.* 39, 24. 67, 44. = οὐ πρέπει χρηστὰ ἐπιτηδεύοντας αὐτοὺς κακῶν ἀξιοῦσθαι *A.* 123, 23. τούτων ὑπὸ θεοῦ ἡξιώθει 125, 25. = ἀξιώ τὰς τῶν ἐμῶν προγόνων ἀρετὰς ἐμοὶ σωτηρίαν γενέσθαι *An.* 18, 36. = οὐ τοῖς ὀλίγοις τοὺς πολλοὺς δουλεύειν ἀξιώσαντες *L.* 195, 39. οὐκ ἀξιώ ἡμᾶς ἀπολίσθαι ἀδίκως 155, 43. 196, 34. 141, 13. οὐδ' ἂν αὐτὸς ἀξιώσειεν 118, 13.

θανάτου ἡξιώθη 136, 13. τῶν μεγίστων ἀξιούμενος 126, 19. ΤΑΥΤ. ἀξιούμενοι rogati ὑπὸ τούτων οὐκ ἠβελήσαμεν πεισθῆναι 186, 32. = τοῦ κοινοῦ παρὰ πᾶσιν *ἐλέου ἡξιώθησαν Ly. 167, 46. = ἀξιοῦσθαι τῶν ἴσων τοῖς ἄλλοις D. 106, 16.

ἀξιόχρεως] οὐδενὸς τῶν ἄλλων ὄντος ἀξιόχρεω περὶ τῶν πρωτείων ὑμῖν ἀντιτάσσεται 36, 5. ἐγγυητὴς ἀξ. 101, 27. ἀξιόχρεως μάρτυρας παρέχασθαι 1026, 19. οὐδ' ἅμα πάντες οἱ πολιτευόμενοι ἀξιόχρεοί εἰσι δίκην δίδοναι τῶν νόμων, ἐφ' οἷς ἐστὲ, (quibus tuendis vos præsidentis) διαφθαρέντων 1427, 1. = ἐκανάγειν αὐτὸν κελεύετε καὶ τὸν λόγον εἰς βίον ἀξιόχρεων καὶ τρόπον σώφρονα Æ. 89, 18.

ἀξίωμα ἀπάντων—περιείλετο 246, 23. ἀξίωμα τῆς πόλεως λαβὼν adeptus honorem, eoque persona publica indutus, ut remp. representaret 277, 3. ἀποβλέπειν εἰς τὰ τῶν προγόνων ἀξιώματα 298, 5. τὸ τῶν ἐλευθέρων γυναικῶν ἀξίωμα εἰς τὰς ἑταίρας ἦξει 1384, 9. = ὑποκτίσσειν ἀξίωμά τινος Æ. 42, 1. περιτιθεῖς τὸ ἀξίωμα τῆς πόλεως Δημοσθένει 87, 40.

ἀξίως] ὧν οὐδ' ἂν εἰς ἀξίως ἐφικέσθαι δύναίτο τῷ λόγῳ 178, 5. = τιμαυρήσασθε ὑμῶν αὐτῶν καὶ τῆς πόλεως ἀξίως D. 104, 38.

ἀξίωσις, postulatio, μεταφέρειν ἀξίωσιν Æ. 85, 17.

ἄξων] ὡς ἐν τῷ ἄξωνι ἀγορεύει 629, 21.

ἀοίκητον τὸν Ἀ. παῖδα πεπολήκας domus, h. e. patrimonii, seu foci proprii exsortem 1123, 2. = ἀοίκητος ἂν ἦν ἡ Λακεδαιμῶν L. ap. Aristid. in orat. de paraphrithemate. = Ly. 155, 29.

ἀόκως λέγων καὶ πράττων 1175, 13.

ἀόριστος] οὐδὲν ἀνεξέταστον, οὐδ' ἀόριστον ἐν τούτοις ἡμέληται 50, 16. ἄτακτα, ἀόριστα, ἀδιόρθωτα ἅπαντα 50, 18. = οἱ ἄλλοι ἀλαζόνες, ὅταν τι ψευδῶνται, ἀόριστα καὶ ἀσαφῆ πειρῶνται λέγειν Æ. 67, 36.

aoristus loco futuri. δεῖξαι pro δείξειν 1241, 11.

ἀπαγγελία renuntiatio legati de successu legationis suæ, quid effecerit, minusve effecerit 342, 20. = ἀπαγγελίαν ποιεῖσθαι Ly. 149, 29.

ἀπαγγέλλειν renunciare, referre, recitare. ἀπήγγελλον (ad populum) οἱ πρυτάνεις τὰ προσηγγελμένα (scil. ἑαυτοῖς) 285, 3. ἀπαγγέλλων τοὺς καλοὺς ἐκείνους καὶ μακροὺς λόγους 344, 11. ὁ τὰ ψευδῇ δεῦρ' ἀπαγγείλας Hermogenes citat p. 256. = ἀπαγγέλλειν τὴν πρεσβείαν, renunciare Æ. 30, 17. ἐπὶ κεφαλαίων ἀπηγγείλαμεν τὴν πρεσβείαν 34, 7. μυστήρια ἀπαγγέλλειν 45, penult. (conf. vers. 38. ubi est μυστηριώτιδας σπονδὰς ἀπαγγέλλειν.) ἀπαγγέλλειν νίκην τῆς πόλεως 50, 42. ἀπαγγέλλειν πρῶτος τὴν νίκην. videtur moris fuisse, ut, qui primus victoriam partam populo annuntiaret, corona cohonestaretur aurea 51, 4. κατόρθωσιν τῶν ὑμετέρων παίδων ἀπαγγείλας 51, 5. = λόγου ἀπαγγελθέντος πρὸς τοὺς οἰκείους, ὡς ἄρα τετελευτηκὼς εἶην ἐν τῇ ναυμαχίᾳ I. 105, 16. = * A. 112, 35. = * ἀπαγγεῖλαι τε προσέταξαν ἡμῖν παρεῖναι imperabant Prytanes regi sacrorum, ut suo (Prytanum) nomine nobis indiceret, (vel ediceret,) ut adessemus—h. e. ut, tanquam interpres et internuncius Prytanum nobis (mihi puta, Cephisioque)

indicaret, ipsos, Prytanas, velle, ut nos adessemus die dicta An. 15, 7.

ἀπάγειν abducere, ut victimam ab ara, ut furem, latronem, cædis reum, sacrilegum ad iudices, thesmothetas, XI viros, aut in servitutum; item iudices, vel auditores a causa præsentē ad aliena. ἀπάγειν τὸ ἱερεῖον ἀπὸ τοῦ βωμοῦ. victimam, quam pro filio seu suo, seu adoptato pater phratoribus inferebat 1054, 6. οὐκ ἠθέλησας ἄπτεσθαι τοῦ ἱερείου, οὐτ' ἀπάγειν ἀπὸ τοῦ βωμοῦ 1078, 21. ἀπάγειν δῆπου προσῆκε ad supplicium rapere 431, 7. ἀπάγειν ἀσεβείας (id est ἐπ' ἐγκλήματι ἄσ.) 601, 26. ὡς τοὺς θεσμοθέτας 630, 16. ἀπάγειν ἔξεστιν εἰς τὸ δεσμοκτήριον 647, 2. ἀπάγειν κλέπτην ἐπ' αὐτοφάρω εἰληφώς 1125, ult. ἀπαχθῇ ἡλακώς τῆς τῶν γονέων κακώσεως 733, 9. ἀπάγειν τοῖς ἔνδεκα. pro πρὸς τοὺς ἔνδεκα 736, 2. τοὺς δικαστὰς ἀπαγαγὼν ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως 416, 24. ἀπαγαγόντα τὸ πρᾶγμα ἀπὸ τῶν πεπραγμένων εἰς γέλωτα καὶ σκώμματα ἐμβαλεῖν πειράσεται 1261, 12. οὐδεὶς ἀπάγει σε ἀπὸ τούτων. nemo tibi his interdicat 1005, 8. = ἀπάγεσθαι ποι, in flagitiosum sensum detortum Æ. 11, 37. ἀπάγειν reducere, restituere eo, unde abstuleras 20, 10. 16. ἄπωθεν ὑμᾶς ἀπαγαγὼν ἀπὸ τοῦ κλέμματος 68, 1. ἀπάγειν εἰς τὸ δεσμοκτήριον 75, 2. = ἀπήχθη εἰς τὸ δεσμοκτήριον ὡς κλέπτης I. 49, 23. = ἀπάγοντες τιμωρεῖσθε abductum ex urbe ad confinia vestræ ditionis, illinc ire in exsilium iussum A. 124, 1. ἀπάγειν τινὰ νύκτωρ μακρὰν ὁδὸν 132, 22. ὁ ἀνὴρ ἀπήχθη e carcere domum ad suos salvus et absolutus reducebatur 137, 35. = ἀπάγειν τοὺς κακούργους εἰς τὸ δεσμοκτήριον οὐκ ἀσφαλῆς ὑμῖν διὰ τὰς χιλίας δραχμὰς An. 31, 24. = ad iudices, ad carcerem, ad locum supplicii tolerandi abducere. λωποδύτην ἀπήγαγε L. 136, 10. ἄρὰν ἀπάγεσθαι diras averruncare, exsecrare, aut in locum solitarium curare deducendum, procul amandare piaculum 108, 4. = ἀπάγειν πρὸς τοὺς θεσμοθέτας de scelerato, qui simul ac deprehenditur, ad iudices rerum capitalium ducitur, carceri mandandus Ly. 165, 2. = ἀπάγειν εἰς τὸ δεσμοκτήριον D. 106, 10.

ἀπαγορεύειν interdicere, vetare, cum μή. προσελθὼν Αἰσχίνης οὕτως τοῖς λογισταῖς—ἀπηγόρευε μὴ καλεῖν ἐμὲ εἰς τὸ δικαστήριον 406, 26. ἀπαγορευόντων τῶν νόμων μηδὲ τοὺς τῶν ἄλλων πατέρας τεθνεώτας κακῶς λέγειν 1022, 26. ἀπαγορευούσης τῆς γυναικὸς μὴ ἄπτεσθαι αὐτῶν 1156, 14. ἀπαγορεύουσιν οἱ νόμοι μόναις ταύταις ταῖς γυναιξὶ μὴ εἰσιέναι εἰς τὰ δημοτελῆ ἱερὰ 1374, 4. ἀπαγορεύει (pronuntiat cum interdicto) διαρρήδην ὁ νόμος, μὴ ἐξεῖναι αὐτοῖς τῶν ἑντὶ ἀρχόντων γενέσθαι 1376, 17. = ἀπαγορεύειν μὴ ἀνοίγειν, interdicere, ne aperiant Æ. 2, 22. ἐπ' αὐτῷ τούτῳ, ὃ ἀπαγορεύει ὁ νόμος μὴ πράττειν 6, 22. = ἀπαγορεύει ὁ νόμος μήτε δικαίως μήτ' ἀδίκως ἀποκτεῖναι A. 123, 13. = ἀπαγορευόντων τῶν νόμων μὴ δις δικάζεσθαι An. 30, 13. = L. ap. Harpocr.

ἀπαγωγή actio adversus furem aliumve facinorosum, qua flagrante in delicto deprehensus ad iudices rerum capitalium, aut

carcerem rapitur. ἀπαγωγὴν πρὸς τοὺς ἑνδεκα εἶναι 735, ult. ἀλόντι ὧν ἀπαγωγαὶ εἰσιν eorum criminum convicto et condemnato, ob quæ per leges licet ἀπάγειν 736, 3. λαποδυτῶν ἀπαγωγὴ 1256, 8. ἴαν τις ποιῇ τὰ τῶν συκοφαντούντων, ἔνδειξιν αὐτῶν εἶναι καὶ ἀπαγωγὴν. eos licere persequi et per ἔνδειξιν et per ἀπαγωγὴν 1325, 9.=furis in carcerem abductio A. 130, 19.=genus actionis forensis contra fures, latrones, sicarios, veneficos, incendiarios An. 12, 8.=a warrant. οἱ ἑνδεκα οἱ παραδεξάμενοι τὴν ἀπαγωγὴν ταύτην L. 138, 5. ἔνοχος τῇ ἀπαγωγῇ 137, 46. ΤΑΥΛ. libellus exponens de causa, cur aliquis in alium actione ἀπαγωγῆς, (seu de necessitate carceris huic reo irrogandi) velut in furem aut sicarium, utatur. τῇ ἀπαγωγῇ ἐπιγεγραπτο, ὅτι ἐπ' αὐτοφώρῳ (scil. εἴληπται ἀνδροφόνος) 137, 43.

ἀπαθής] ἀπαθεῖς νόσαν τὰ σώματα, καὶ λυπῶν ἀπειροὶ τὰς ψυχὰς 1399, 19.=ἀπαθὴς κακῶν L. 193, 15. 107, 24.

ἀπαιδευσία Æ. 42, ult. 48, 38. ἀπαιδευσία δεινὴ, mores majorem in modum crudi, illiberales et immanes 18, 36. ἄξιον δ' ἐστὶ καὶ τὴν τούτου ἀπαιδευσίαν θεωρῆσαι 88, 14.

ἀπαίδευτος] ὅστις ἀνθρώπος ὧν ἀνθρώπων τύχην προφέρει, παντελῶς ἀνόητον ἡγοῦμαι καὶ ἀπαίδευτον 311, 11.=ἀπαίδευτος μαρτυρία, formula testimonii crudis et importunis verbis concepta Æ. 7, 12. ἄμουςός τις οὗτος καὶ ἀπαίδευτος ἀνθρώπος ἐστὶ, inficetus et illiberalis 24, 2.

ἀπαιδεύτως διαλέγεσθαι Æ. 87, ult.

ἀπαιδία sors ejus, cui aut liberi nulli unquam fuerunt, aut, qui fuerunt, decesserunt, orbitas 1365, 2.=ὑφορᾶσθαι τὴν ἀπαιδίαν ἑαυτοῦ I. [17, 8.] =ἐλεοῦντες τὴν ἀπαιδίαν τῶν γονέων A. 121, 4. ἐπὶ τῇ ἑμαυτοῦ ἀπαιδίᾳ ζῶν *ἔτι κατορυχθήσομαι 122, 16.

ἀπαίρειν proficisci, in iter se dare, discedere. ποῖ ποτε ἢ τῆς πόλεως ἀπῆρκε δύναμις 137, 21. οἱ δὲ πρέσβεις ἀπῆρκεσαν οἱ τοῦ Φιλίππου 387, ult. ὅτε ἐπὶ τὴν προτέραν πρεσβείαν ἀπῆραμεν 392, 14. ἀπῆραν ἀπὸ τῆς γῆς (a Sicilia) δυοῖν ἢ τριῶν ἡμερῶν πλοῦν 883, 20.=ἀπαίρειν ἐπὶ πρεσβείαν, domo proficisci, obeundæ legationis ergo Æ. 39, 6. ἀπαίρειν, in viam se dare, iter ingredi 64, 10. =ἀπαίρειν πρὸς τινα proficisci ad aliquem D. 94, 20.

ἄπαις] ἄπαιδος ἐκείνου τελευτήσαντος ἀρρένων παίδων 1028, 3.=ἄπαις ὧν γνησίων παίδων I. 38, 2. ἄπαιδα τούτον καθιστὰς ἀρρένων παίδων [18, 12.] τοῖς ἄπαισι τῶν ἀνθρώπων [19, 17.] =ἄπαις ἀρρένων παίδων An. 15, 36.

ἀπαιτεῖν repetere, reposcere, deposcere. Παγασὰς αὐτὸν ἀπαιτεῖν εἰσὶν ἐψηρισμένοι 15, 18. τὸ μέλλον, ἢ τὸ παρὸν τὴν τοῦ συμβούλου τάξιν (partes, provinciam) ἀπαιτεῖ 292, 14. τῆς στρατηγίας, ἥς με τὰς εὐθύνας ἀπαιτεῖ 308, 23.=πρώτην χάριν ἀπαιτῶ, primam hanc deposco gratiam, qui meritorum meorum nullam ante hoc tempus vos poposcerim Æ. 51, 6. προσδοκίας τῶν ἔργων τινὰ ἀπαιτεῖν 52, 10. ἀπαίτει τὸν δῆμον τὰς χάριτας 81, 10.=I. 59, 21. =ἀπῆτησεν ὑμᾶς τούτων τῶν ἔργων χάριν. postulavit a vobis remu-

nerationem horum meritorum, ut rem sibi debitam An. 19, 15. αἰτῶ, εἰ δὲ βούλεσθε, ἀπαιτῶ 32, 46. (vid. supra in voc. αἰτεῖν.) = ἀπαιτῶ ὑμᾶς τὴν χάριν L. 164, 2. ἀμα τῇ ἡμέρᾳ ἔρχονται ἀπαιτή-
σοντες τὰ ὀφειλόμενα fr. 2, 6. = ἀπαιτεῖν χαρίτας ὑμᾶς Ly. 167, 30.

ἀπαίτησις] τῶν τοιούτων δικῶν πρότερον τὰς ἀπαιτήσεις ποιοῦνται πάντες, ἢ διακάζονται. nemo non in ejusmodi causis, priusquam litem in foro exordiat, ad eum, de quo queritur, privatim adit, res repetit, et jus æquum sibi reddi flagitat 901, 1.

ἀπαλείφειν expungere, ut nomina ærariorum e tabulis publicis, aut de formula testimonii nonnulla, quæ inficeris. ἀπαλείφειν αὐτὸν τότε κελεύειν ἔδει, ἂ νῦν οὐ φησι μεμαρτυρηκεῖναι 1115, 5. τί οὖν οὐ τότε ἀπηλείφου. cur itaque non tunc statim jussisti expungi? 1128, 8. ἀπαλείφειν τοὺς ἐγγεγραμμένους ἀπὸ τοῦ ὀφλήματος, καθ' ὃ τι ἂν ἐκτίσῃ 1338, 8. they must write him a discharge. b) abradere, derodere, decerpere. ἀπαλείφειν ἀπὸ τῶν παρακαταθηκῶν, de pignoribus apud se depositis 1243, 16. = ἀπαλείφειν τι τῶν δεδογμένων περὶ τῆς εἰρήνης AE. 49, 36.

ἀπαλλαγῇ] ἡμῖν τὴν ταχίστην ἀπαλλαγὴν τῶν ἐπηρτημένων φόβων δέτε καὶ σωτηρίαν ἀσφαλῆ 332, ult. ὅσα μοι καὶ τούτῳ ἐγένετο συμβόλαια, πάντων ἀπαλλαγῆς καὶ ἀφέσεως γενομένης 893, 13. ἀπαλλαγῇ τις αὐτῷ γένοιτο παρ' ὑμῖν κυρία 944, 11. τοῦ πρὸς ἡμᾶς πολέμου πείρας, οὐδ' ἀπαλλαγῇ Φιλίππῳ citat Hermog. p. 245. ex or. pro Corona. = τὰς τῆς πόλεως δυστυχίας μόνας ἀπαλλαγὴν εἶναι τῶν πρὸς αὐτοὺς πραγμάτων L. 182, 19.

ἀπαλλάττειν avertere, amoliri. placare, satisfacere. discedere. liberare. κινδύνων 163, pen. αἰσχύνην ὑπάρχουσαν 420, 26. ἐκ τοῦ θορυβεῖν οὐκ ἀπαλλάττεσθε λόγων. propterea, quod obmurmurationis et cum fremitu rejicitis concionantem, non ideo liberamini tædio concionum ad vos habendarum. vel nihil eo minus ad vos habentur conciones 1462, 15. amoliri aliquem a se, placare, ut taceat, vel timorem incutere, ut sibi ne officiat, et quocunque alio dolo corrumpere, ut æquum et rectum ne teneat 711, 25. 712, 3. ubi ἀπαλλάξας καὶ διαφθείρας copulantur. placare satisfaciendo. ut cum debitor creditori satisfacit æs debitum reluendo. μόλις τοὺς τὰ ἑτερόπλοια δανείσαντας ἀπήλλαξε 914, 4. 1189, 13. συλλέξας ἔρανον ἐπειδὴν τοὺς ξένους ἀπαλλάξω 1249, pen. ἀφίεναι καὶ ἀπαλλάττειν dicitur de creditore, qui debitorem, de accusatore, qui reum absolvit, sibi ab eo satisfactum proficitur, crimina et postulationes remittit, sibi in posterum eum negat ullo modo fore obnoxium. ἂ τῷδε γέγονεν ἀμφοτέρα. καὶ γὰρ ἀφῆκε (remisit prætensiones) καὶ ἀπήλλαξε (ab omni secum nexu et communione rerum absolvit) 952, 16. περὶ ὧν ἂν τις ἀφείῃ καὶ ἀπαλλάξας διακάζεται, γεγονότων μοι ἀμφοτέρων τούτων πρὸς Πανταίνετον τουτονὶ 966, 3. b) ab aliquo negotio quacunque cum fortuna discedere. χεῖρον ἡμῶν ἀπηλλάχασι, they have come off worse than we have 246, 17. ἀλλὰ τούτων καὶ πολὺ βέλτιον ἀπηλλάχαστε 1488, 15. in passivo, liberari, absolvi. πάντων τῶν μετὰ ταῦτα ἂν ἦτε ἀπηλλαγμένοι πραγμάτων 11, 16. ἵν' εὐπορίαν

τινὰ ἕκαστος αὐτῷ κτησάμενος ἀπαλλαγῇ τῆς ὑπαρχούσης πονίας 186, pen. τῆς ἀναλγησίας καὶ βαρύτητος τῆς τῶν Θηβαίων ἀπαλλαγῆναι 237, 14. τὴν συγγραφὴν ἀνελόμενος ἀπῆλλαξο ἂν τοῦ συμβολαίου 916, 10. ἀργύριον λαβὼν ἀπηλλάγη mercede placatus causasse persecutionem omittebat 1331, 1. b) discedere. εἰδὼν μὴ πρὸ δύνοντος ἡλίου ἀπαλλάττονται, πολέμιους κρίνειν 197, 7. ἀπηλλάγη τῶν οἰκείων σωμάτων τὰ τούτων πνεύματα 1396, 12. c) placari, ad litem remittendam adduci. ὡς ἀπῆλλαγμαί me cum illo in gratiam redisse, litem ei remisisse, atque ab omni nexu rerum mecum expeditum declarasse 578, 14. ἅπαντές εἰσιν ἀπηλλαγμένοι omnes erant insontes declarati, et a culpa liberi 605, 16. = ἀπαλλάττεσθαι ἐκ παίδων, e pueris excedere *Æ.* 6, 16. 50, 32. ἀπαλλάττεσθαι παρὰ τινος, ab aliquo dimitti et alio migrare juberi 8, 20. ἀπαλλάττεσθαι ἀπὸ τινος 9, 2. καταγελάστας ἀπαλλάττειν, ridicule, cum deridiculo e negotio excedere 33, 17. οὔτε πόλις οὔτ' ἰδιώτης ἀνὴρ πάποτε καλῶς ἀπῆλλαξε (prosperare, sine noxa discessit) Δημοσθένης συμβούλῳ χρησάμενος 76, 8. = ἐξήρκεσε τὰ ἡμέτερα ἡμῖν κομισαμένοις ἀπηλλάχθαι *I.* 52, 33. ἀπαλλάττειν τοὺς χρηστάς, to get rid of creditors and debts 53, 36. ἀπηλλάγη τῆς γυναικὸς 58, 38. οὐδ' ὡς ἀπαλλάττεται τοῦ πράγματος, and yet he persists in the thing 74, 9. = ἀπῆλλακτο ἂν ταύτης τῆς αἰτίας *A.* 112, 16. ἀπῆλλαγμαί τῆς ὑποψίας 119, 42. ἀπηλλάχθαι τῆς βασάνου 133, 13. = ἀπαλλάττειν ἐκ φόβου *An.* 8, 39. liberabam terroribus. ἀπαλλάττειν τινὰ aliquem placare, sopire, a persequenda accusatione avertere 16, 16. ἀπηλλάχθαι τοῦ βίου 21, 7. mori, sive fataliter, sive sua manu. = ἀπαλλάττεσθαι κινδύνου *L.* 194, 40. δέους καὶ ταραχῆς ἀπαλλάξας τὴν πόλιν 106, 19. κακῶν ἀπηλλαγμένοι 103, 7. 29. 104, 25. 105, 10. 108, 5. ἐκείνη ἀπηλλάγη. ista abiit 93, 17. ἀπαλλάξαι τοὺς κατηγοροὺς 181, 25. *TAYL.* placare, ad silentium redigere, aut a se amolari, profigare. ἀθῶος ἀπαλλαγῇ. discedat 103, 28. ἀπαλλαγῆναι confectum aliquod negotium dare 183, 24. ἀλιτηρίου ἀπαλλάττεσθαι 108, 5. ἀπαλλαγεῖς *fr.* 45, 3. idem atque διαλλαγεῖς, reconciliatus, ποησάμενος ἀπαλλαγῇ. = ἀσφαλῶς ἐκ τῶν κινδύνων ἀπηλλάττοντο *Ly.* 164, 13.

ἀπαλλοτριῶν] τίς ὁ καλῶςας τὸν Ἑλλήσποντον *ἀπαλλοτριωθῆναι. a societate nostra avelli in partesque hominum nobis inimicorum traduci 255, 3. = ἀπαλλοτριῶν ἀπὸ τινος *Æ.* 29, 20.

ἀπαλοᾶν triturare, frumentum tritutando ab aristis liberare. ὅπου ὁ σίτος εἶη ὁ ἀπηλοημένος. threshed out 1040, 22.

ἀπαναισχυντεῖν impudens fieri, impudentiam induere 850, 17.

ἀπάνευθεν ἑταίρων φίλων *Æ.* 21, 2. ὁστών 21, 9.

ἀπαντᾶν occurrere, sui copiam facere, in conspectum et sensum venire, exsistere, occurrere quocunque animo, sed inprimis infesto, argumentis, excusationibus alterius refutandis; convenire ad conductum, devenire, descendere, receptum habere ad argumenta, excusationes, magistratus. ἡ καθ' ἡμέραν βραστώνη καὶ βραθυμία—ἐπὶ τῷ κεφαλαίῳ τῶν πραγμάτων ἀπαντᾶ. cer-

nitur, quam damnosa et perniciosa sit 133, 15. ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῖς ἀλλοτρίοις ἀγῶσιν ἀπαντᾷ, alienis litibus, ad se nil pertinentibus, sese ingerit, et in forum venit 580, 20. φοβούμενος εἰς τὸ δικαστήριον εἰσῆναι, μή τις ὑπὸ πολιτευομένου ἐτέρωθι ποὺ λελυπημένος ἐνταῦθα ἀπαντήσῃεν αὐτῷ hic ei se objiceret, seu accusandi, seu contra eum testandi, seu calculum infestum ferendi ergo 995, 17. οὐδαμοῦ ἐπὶ ταύτῃ (scil. τὴν ὁδὸν) ἀπήνηκαὶ ἔμοι, nunquam ausus hac via mihi occurrere, h. e. me aggredi, et apertas mecum simultates exercere 230, 9. ἐνταῦθα ἀπήνηκαὶ 269, 8. ἀπαντᾷ (legislator occurrit, h. e. opponit sese viamque claudit) ἐφ' ἐκάστην ὁδὸν τῶν ἀδικημάτων, καλύων καὶ οὐκ ἔων βαδίζειν 712, 13. ὅταν τοῦτ' αὖ λόγῳ χρῆται, ἀπαντᾷτε ἐπὶ ταῦτα descendite, confugite ad has exceptiones, obmovete ei hæc argumenta 760, 24. ἀπαντήσεσθαι ταῖς ὁμοίαις φύσεσι 1395, 5. τοσαύτην καφότητητα καὶ τοσοῦτον σκότος παρ' ὑμῶν ἀπαντᾷ 411, 25. πρὸς ἕκαστον ἀπαντᾷ, ὅταν οὗτος λέγῃ 522, 22. ἀπ. ἐπὶ τὴν δίαίταν convenire ad condictum apud arbitrum 544, 20. πρὸς τὸν διαιτητὴν ἀπήνηκα 1011, 15. et simpliciter ἀπαντᾷ. ὡς δ' οὐκ ἀπήνησαν οὗτοι, ἀλλ' ἐφυγοδίκουν 1013, 6. ἐπὶ τὴν συγκαίμενην ἡμέραν 898, 6. οὐδ' εἰς ἐτέραν τῶν ἡμερῶν ἀπήνηκα 1042, 18. ἐπὶ μὲν τὸ ὁμοῖαι οὐκ ἀπήνηκα 896, 27. copiam sui non fecit jurisjurandi dicendi ergo. ἐπαγγελίας τῷ Φαινίππῳ ἐπὶ τὰ ἱερὰ κατὰ τὸν νόμον ἀπαντᾷ 1046, 6. ἐπὶ ταῦτα δὲ ἀπήνησαν ad hunc autem locum deveniebant, hoc argumentum afferebant 563, 23. ἀπαντᾷ πρὸς τοὺς θεσμοθέτας recurrere, receptum habere ad th. 599, 27. ὥστε καὶ τοὺς ἀπαντῶντας *αἰσχύνεσθαι. ut vel ignoti quique, fortuito in via publica occurrentes, qui neque te norint, neque tu illos—958, 16. = μείζων ἀπήνηκα γέλωτος μετὰ βορύβου Æ. 12, 11. κραυγὴ πολλὴ παρὰ τῶν δικαστῶν ἀπαντῆσται 23, 31. ὥστ' οὐδ' ἀπαντῆσεσθαι με ἐπὶ τὸ δικαστήριον 24, pen. ἀπαντᾷ πρὸς λόγον, devenire, deferri oratione ad locum aliquem 34, 22. μή μοι παρ' ὑμῶν ἀπαντήσῃ τὸ δοκεῖν 61, 9. occurrere, subvenire alicui incommodo, molestiae ex aliqua re male gesta vel perperam constituta exsistenti 63, 30. ἀπαντᾷ εἰς τὴν τίμησιν, devenire ad litis aestimationem 82, 21. = ἀπαντᾷ in usu militari. ὀλίγοι πρὸς πολλοὺς L. 192, 44. εἰς τὴν Μεγαρικὴν 195, 27. ἀπήνηκα τοῖς ἱεροῖς, περὶ ἃ ἡσέβησεν 107, 46. TAYL. procedere in agmine adversus hostem. ἀπήνησαν veniebant quasi ad conflictum, εἰς Θερμοπύλας 193, 28. 195, 29.

ἅπαξ λέγουσιν οἱ νόμοι πρὸς τὸν αὐτὸν περὶ τῶν αὐτῶν τὰς δίκας εἶναι 989, 13. εἰς μὲν ἅπαξ ἀντέχει valet id quidem ad unicum modo sceleris conatum et effectum, non autem ad plures 21, 1. τρίς, οὐχ ἅπαξ ἀπολαλεῖν δίκαιος 374, 27. = ἄς ἀπεύξαιτ' ἂν *ἅπαξ ὁ ἔκτος ἐνταυθοῖ γενέσθαι 489, 15. = μὴ ἅπαξ, ἀλλὰ καὶ πολλάκις ἦν A. III, 10.

ἀπαράιτητος δίκη 772, 25. = ἀπαράιτητος δαίμων L. 198, 5. = ἀπαράιτητος δικαστὴς Ly. 148, 5. = ἀπαράιτητος τιμωρία D. 93, 8.

ἀπαράσκευος 745, 23. ἀπαράσκευος ὑπ' ἐμοῦ ληφθῆναι 1017, 17.

1065, 21. ἀπαράσκευοι ἤμεν τὸ παράπαν πρὸς τὸ ἦδη ἀγωνίζεσθαι
 1173, 21. ἀπαρασκευότερος 1453, 2. = ἀπαράσκευος πολεμῖν *Æ.*
 63, 37. προσέμιξε φέρον τὸν κίνδυνον ἀπαρασκευῶ τῇ πόλει 74, 24.
 ἀπαρασκευῶν αὐτῶ τῶν ἰδίων ὄντων 76, 2. = ἀπαρασκευαστότατον
 γενέσθαι *A.* 131, 28. = *L.* 99, 15.

ἀπειριθμῖν] τὰ πραχθέντα ἀπειριθμημένα 1392, 15.

ἀπαρνῆσθαι] οὐκ ἀπαρνοῦμαι τοῦνομα. non recuso nomen hoc
 575, 27. = *A.* 118, 18.

ἀπαρνος] καὶ ταύτην οὐκ οὔσαν ἀπαρνον. and she denied not the
 fact *A.* 112, 27. εἰ δ' ἀπαρνοι γένοιτο 112, 32.

ἀπαρτῶν disjungere. ἀπηρτημένον καὶ ταῖς παρασκευαῖς καὶ ταῖς
 γνώμας 43, 22. ἀπαρτῶν τὸν λόγον τῆς γραφῆς actionem a capitibus
 accusationis sejungere, in defensione a causa aliena exsequi
 244, 27.

ἀπαρτιλογία. summa integra *L.* ap. Harpocr.

ἀπαρχὴν τῶν αἰχμαλώτων Μήδων ἀνδριάντα χρυσοῦν ἀνέστησεν εἰς
 Δελφοῦς Alexander Macedoniæ rex 164, 21. = ἀπαρχὰς τῶν ὄντων
 ἀναθέντες *I.* 55, 14.

ἀπας] ἀκριβολογοῦμαι ἅπαν ἀπαντα *Æ.* 6, 21. ὁλόγῳ ἔχειν
 πρὸς ἅπαν αἰσχύνην 10, 13. ἐν ἅπασιν τοῦτοις τέταγμα 29, 15.
 προλαβεῖν ἐν ταῖς συνθήκαις ἡμῶν ἅπαντα 52, 7. ἵν' εἰς ὑποδοχὴν
 ἀπαντα καὶ λόγοι καὶ πράττοι Φιλοκράτει 62, 32. δεσπότης ἀπάντων
 ἀνθρώπων ἀφ' ἡλίου ἀνιόντος μέχρι δυομένου 72, 27. = *νῦν ὑπὲρ ἀπάντων
 γ' ὥσων τὴν τιμαρίαν ποιήσασθαι *L.* 183, 34.

ἀπάτη] οὐ κολακείας καὶ βλάβης καὶ ἀπάτης λόγος μεστὸς 151,
 23. ὅταν δ' ἐξ ἐπιβουλῆς καὶ πλεονεξίας ἀπάτη καὶ βία κατέχγται τὰ
 πράγματα 154, 10. πᾶσα ἡ ἀπάτη καὶ τέχνη συνεσκευάσθη τοῦ περὶ
 τοὺς Φωκίας ὀλέθρου 365, 5. ἀπάτην ἑτέραν (deceptionem passivam,
 h. e. quod alii passi sint se decipi) μὴ κυριωτέραν ποιήσασθαι
 τῆς ὑμετέρας γνώμης, id non præscribere vobis, neque potestatem
 eripere ex animi vestri sententia sciscendi 653, 13. τὴν ἀπάτην
 κυριωτέραν οἰόμενοι εἶναι τῆς μετὰ τοῦ χρόνου βασάνου 1456, 21. =
 παραλογίζεσθαι τινα ἀπάτην τινὶ *Æ.* 16, 32. ὑπὸ τῶν ἀπατῶν καὶ
 ἀλαζονευμάτων ὑπάγεσθε 25, 23. = διαβολῆς ἕνεκα καὶ ἀπάτης *A.*
 142, 10.

ἀπατούρια] ἐγγράφει (scil. εἰς τοὺς φράτορας) τοῖς ἀπατούριοις
 995, 27. = festi dies Athenis, quibus pueri solebant phratriis
 seu curiis inscribi, seu immatriculari. ἱερεῖον ἔχοντες ἦγον τὸ παι-
 δίον ἐπὶ τὸν βαμὸν ἀπατούριοις *An.* 16, 31.

ἀπαυρᾶν] κακοῦ ἀνδρὸς ξύμπασα πόλις ἀπηύρα *Æ.* 49, 26. 73,
 3.

ἀπεθίζειν τούτους χρὴ ταῖς τιμαρίαις, dedocere *Æ.* 5, 27. ἀπεθί-
 ζειν μὴ—τάς κρίσεις ποιῆσθαι 21, 31.

ἀπειθεῖν καὶ βιάζεσθαι τοὺς νόμους 532, ult.

ἀπεικάζειν] καὶ οὐκ ἀπεικάσαι δῆπον Μειδίαν Ἀλκιβιάδῃ βουλόμε-
 νος 561, 7. = ἀπεικάζειν με Διονυσίῳ ἐπεχείρησεν *Æ.* 29, 22.

ἀπεικὸς] ἔστι δ' οὐκ ἀπεικὸς inconsistentaneum, ὡς οὗτοι φασίν,
 ἀλλὰ εἰκὸς *A.* 117, 1.

ἀπειλεῖν] ἐπαγγελίαν τινὶ ἐν τῷ δήμῳ ἀπειλεῖν, denunciationem diei ad causam dicendam interminari Æ. 9, 35. μαχαίρα τὸν τράχηλον ἀποκόψειν ἡτεῖλει 38, 11.

ἀπειλή] πολλάς δεήσεις, καὶ χάριτας, καὶ νῆ Δία καὶ ἀπειλὰς ὑπομείνας 515, 17.

*ἀπείλαιν τῇ θύρᾳ a janua arcere. verbum antiquatum L. 117, 37. TAYL. furem excludere fuga, interciperere, opposita janua obserata.

ἀπείναι domo abesse τῆς δίκης ἔνεκα, καὶ οὐ δημόσια 1174, 11. ἂν τὰ παρόντα ἀναλώσῃ τις πρὸς ἃ μὴ δεῖ, τῶν ἀπόντων εὐπορήσαι πρὸς ἃ δεῖ 33, 26. φύσει ὑπάρχει τοῖς παροῦσι τὰ τῶν ἀπόντων 41, 25. = οὗτος μὲν οὖν ἀπεστι μετὰ τῶν κληρούχων ἐν Σάμῳ Æ. 8, 19. ἀπῖται ἐπὶ τῶν ἰδίων ἔργων 54, 41.

ἀπειπεῖν vetare, interdicere, sequente μὴ cum infinitivo. ἀπειπεῖν τοῦ λοιποῦ μὴ ἐπιβαίνειν 278, 24. 681, ult. ὅλως ἀπείπε, μήτ' αὐτῶ, μήτ' ἄλλῳ μηδενί, μήθ' ἱκετεύειν, μήτε λέγειν ὑπὲρ τῶν τοιούτων 717, 4. ἀπείπε μὴ ἀποφαίνεσθαι 898, 24. ἀπειπὼν καὶ καλύσας τοὺς ὀνηλάτας μὴ ἐξάγειν τὴν ὕλην ἐκ τῆς ἐσχατιᾶς 1040, pen. ἀπειπὼν τούτοις τῆς ὕλης μὴ ἀπτεσθαι 1041, 4. b) renunciare alicui juri, e. c. hereditati. *to renounce*, renuntiare juri, quo quis gaudet, aut tenetur, cognatam, cui sit proximus in sanguine, in matrimonium ducendi 1133, 7. c) deficere viribus, animo, non amplius posse. ἀπειρηκότων χρήμασι Φωκίων 30, ante. τῷ ἀπειρηκῷ τὰ ἑαυτοῦ χρήματ' εἰσφέροντι. id est ἐν τῷ τὰ ἑαυτοῦ εἰσφέρειν 735, 1. ὥς ἂν ἀπείκωσιν deliquerint animis sub verberibus, ὑβρίζεσθαι ὑπάρξει 1264, pen. ἀπειρηκὸς πρὸς τὰ λοιπὰ χρῆσάμεθα τοῖς ἀκραταῖς καὶ περὶ τούτου μάτην τερβρευόμεθα 1405, 26. ἀπορρηθὲν ὁ Δημοσθένης εἶπεν, ἀντὶ τοῦ ἀπαγορευθέν. Julius Pollux. II. 128. = ἀπειπεῖν τῇ δαπάνῃ, non amplius posse sumtum facere Æ. 8, 16. = κομιδῇ ἀπειρηκῷ ὑπὸ γῆρας I. 59, 39. = ἡ ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα ἤδη ἀπειρηκὸς συνεξέσωσε A. 140, 27. = deficere L. 120. 14. τοῖς ἤδη ἀπειρηκῷ καὶ τοῖς οὐκ ὄντα δυναμένοις 195, 29. TAYL. ἀπειπεῖν ὀμιλίαν renunciare amicitiae, interdicere alicui familiaribus secum congressibus 112, 39. 41. τὰς σπονδὰς μέλλειν ἀπορρηθῆσθαι. induciis renunciatum iri 165, 28. ap. Suid. in ἀπείκατο. = ἀπειπεῖν τῷ σώματι Ly. 153, 4. = ἀπειπεῖν τι μαρούμενος delassari puniendo, ob multitudinem santium et cædium satietate capi, ut postremi plectendi mitius accipiantur, aut plane absolvantur D. 105, 32. 110, 4.

ἀπειράτος πολεμίας σάλπιγγος Εὐρώτας De. 180, 2.

ἀπειργεῖν] ἐκ τοῦ μηδενί μηδέν, μηδ' ἂν ἀξίος ᾖ, δίδοναι, πάντας ἀπείργετε τοῦ φιλοτιμείσθαι 458, 26.

ἀπειρία imperitia rerum civilium atque forensium, infantia dicendi, infacundia. οὐ γὰρ δι' ἀπειρίαν γε οὐ φήσεις ἔχειν, ὃ τι εἴποις 378, 4. τὴν ἀπειρίαν τὴν ἡμετέραν καὶ τὴν ἐξ ἀνάγκης ἀγνοίαν τῶν πεπραγμένων 986, 16. φοβοῦμαι, μὴ διὰ τὴν ἀπειρίαν οὐ δυνήσομαι περὶ τῶν πεπραγμένων δηλῶσαι 1028, 15. = ἀπειρία τῆς μέθης imperitia temulentiae, h. e. cum tu nondum sive tuo usu, sive

alieno, didiceris, quam luctuosa mala ex ea soleant existere A. 127, 22. ἀπειρία μᾶλλον ἢ ἀδικία ἡμαρτῆσθαι 129, 44. = ἀπειρία τοῦ ἔργου, quod usu rei careamus An. 23, 37. = dicendi et agendi in foro imperitia L. 152, 10. ἀπειρία πάντων τῶν τοῦτῳ πεπραγμένων 187, 7.

ἀπειρόκαλος προσέδοξεν εἶναι 617, 7.

ἀπειρος] οὐχ οὕτως ἀπειροὶ ἐσμεν τοῦ ζημιουῖσθαι 907, 12. λυπῶν ἀπειροὶ 1399, 19. = ἀπειρος δικῶν A. 111, 34. τοῦ ἀγωνίζεσθαι. in foro dicere 129, 36. = οὔτε γῆς ἀπειροὶ, οὔτε θαλάττης οὐδεμιᾶς. neque terra est ulla continens, neque maris insula, quo eorum fama non pervenisset L. 190, 28. ἀπειρος ἀνδρῶν ἀγαθῶν 193, 15. τῶν κατ' ὑμῖν κινδύνων 109, 30. τίς οὕτως ἀπειρος τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος 143, 5. ἀπειροὶ οὐδενὸς ἔργου δεινοῦ γεγενημένοι. qui nullum facinus sibi reliquerunt intentatum 143, 37. ὅτι νέος καὶ ἀπειρος εἶην πραγμάτων fr. 6, 1.

ἀπελαύνειν] ἀλλὰ μὴν ὅτε τοῦτον ἀπήλασεν ἡ βουλή 272, 11. ταχὺ τοὺς παρ' ἡμῶν ἀπελαυνομένους προσδεξόμενος 307, 6. ἀπελαύνειν ἀπὸ τοῦ συνεδρίου 1373, 12. οὐκ ἀπεληλαμένος τῶν ἄλλων τιμῶν 1416, 5. = ἀπελαύνειν ἀπὸ τοῦ βήματος Αἲ. 4, 36. κραυγαῖς ζητεῖν ἀπελαύνειν ἀπὸ τοῦ βήματος 5, 26. = οὔτε γίνεи, οὔτε ἡλικία ἀπελαυνόμενος (scil. τοῦ λόγου) L. 918, ult. *ἀπελούμεν pro ἀπελάσσομεν 920, 2.

ἀπελέγχειν refutare A. 131, 35. 133, 33. ἀπελέγχομαι arguor, convincor 132, 2.

ἀπελευθερία, emissio in libertatem Αἲ. 59, 25.

ἀπελευθερος, liber, sed factus, non natus, in libertatem a domino emissus. ὑποκηρυζόμενοι τινες τοὺς ἑαυτῶν οἰκέτας ἀφίεσαν ἀπελευθεροῦς Αἲ. 59, 25. = ἀπελευθερα liberta I. 58, 13. ἀπελευθερος 47, 19. 58, 17.

ἀπελευθεροῦν οἰκίτην μηδὲνα ἐν τῷ θεάτρῳ Αἲ. 59, pen.

ἀπελευθερώσεις] ἀπελευθερώσεις δούλων ἐπὶ νεωτερισμῷ 215, 25.

ἀπενεγκεῖν. v. ἀποφέρειν.

ἀπέραντος] ἵνα μὴ ἀπέραντοι τῶν ἀδικημάτων αἱ τιμωρίαι γένωνται. infinitæ, æternæ 632, 20.

ἀπεργάζεσθαι] ἡ ἐμὴ συνέχεια—τί ἀπεργάσατο 301, 16. = οἶους ἀπεργάζεται ἀνθρώπους τὸ ἐπιτήδευμα τοῦτο Αἲ. 10, 12. ποιητὰ φύσις μεγάλης ἐξουσίας ἐπιλαβομένη δημοσίας ἀπεργάζεται συμφορὰς 74, 31.

ἀπέρχισθαι abire, discedere, decedere, ut, seu absolutus, seu condemnatus, e iudicio, desistere. ζῇ ὁ τίθεις καὶ ἀπέρχεται in vivis manet legis auctor, et salvus atque sospes abit 744, 8. ὁ ποιήσας τι τοιοῦτον καὶ παθὼν ἀπέρχεται non inulto hoc a vobis auffert, sed damno suo luit 773, 21. ἀπῆλθεν ἐπιωρκηκὸς abiit e iudicio, discessit ex hac causa cum contumelia perjurii commissi 1348, 22. κομίσασθαι πάντα τὰ χρήματα καὶ ἀπελθεῖν. decedere de causa, missam eam facere, ab ea desistere 970, 2. ἀπεληλυθὼς reversus εἰς τὸν πατρῶον οἶκον 1090, 20. ἐπὶ τὸ ἀρνηῖσθαι ἀπῆλθεν, *he has had recourse to falsehood.* descendit, aut

perfugium habuit ad mendacium 902, 5. τὸ ἀπελθεῖν me Athenis discessisse, solum vertisse, οὐκ ἂν εἰκότως ὀργὴν πρὸς ἡμὲ ποιήσαν 1471, 13. ὁ μὲν ἦλθεν, ad concionem, ὁ δὲ ἀπῆλθεν e concione 283, 8. ἀπελθεῖν ἑκαστος ὑμῶν οὐ μόνον οὐδὲν περὶ αὐτῶν φροντίζει, ἀλλ' οὐδὲ μέμνηται 131, 10. οὐ μὴν οὐδ' ἐνταῦθα ἔλαττον ἔχων δίκαιός εἰμι ἀπελθεῖν 268, 26.=I. 38, 22.=redire L. 195, 32. κοσμίως ἀπερχόμενοι. incedentes 147, 34.

ἀπεσθίει τὴν ρίνα τὰνθρώπου 788, 25.

ἀπευθύνειν τὰ κοινὰ, gubernare rempublicam, ut gubernator navem, ad certam metam dirigere Æ. 76, 13.

ἀπεύχεσθαι votis averruncare, deprecari precibus ad deos factis malum, dirum aliquid avertere. cum et sine μή. ἐξηπατηκότα δ' ἦδη—ἀπεύχεσθε, ἂν σωφρονῇτ', ἰδεῖν 71, 17. ἀπεύχεσθαι τὴν τῶν δούλων ἀνάγκην μὴ γενέσθαι 102, 16. τιμαί, ἃς ἀπεύχαιτ' ἂν ὁ δῆμος ἐνταῦθα γενέσθαι 489, 15. τί μάλιστ' ἂν ἀπευχαίμεθα 505, 7. 718, 16. ἐφ' ᾧ δ' ἂν τις καὶ χρήσαιο τοῦ τοιούτου θηρίου, ἀπεύχεσθαι τοῖς θεοῖς μὴ γενέσθαι δεῖ 779, 19.

ἀπέχειν] οὕτω πολὺ τοῦ πορίσαι νῦν ἀποσχίσσομεν 184, pen. πάμπληθες ἀπέσχον 347, 8. ἐπειδὴν γάρ τι δόξῃ καὶ ψηφισθῇ, ἴσον τοῦ πραχθῆναι ἀπέχει, ὅσον περ πρὶν δοῦναι 1437, 23.=ἐθίζειν ἀπέχειν, exercere in usu et consuetudine continentiae Æ. 3, 20. ἀπέχετε, jam habetis vobis redditum a nobis, quod debebatur 34, 35. ἀπέχοντες τὸ πλεῖστον τοῖς ἔργοις 89, 14.=ἀπεχόμενοι οὐδεμιᾶς τόλμης L. 143, 37.

ἀπεχθάνεσθαι, εἰ τισι θεοῖς, τοῖς ἀδικοῦσι τὸν δῆμον, οὐχὶ τοῖς ἀγαθόν τι ποιοῦσιν, ἔγωγε νομίζω δεῖν 503, 2. οὐ βῶν τοῖς πολλοῖς καὶ τὰ μικρὰ ἀδικοῦσιν ἀπεχθάνεσθαι, ἢ τοῖς ὀλίγοις καὶ τὰ μεγάλα 614, 8. ἀπεχθάνεσθαι πᾶσι τοῖς φαύλοις ὑπὲρ ὑμῶν 807, 24.=ἀπεχθανόμενος οὐδενὶ A. 142, 35.=ἀπεχθήσεσθε pro ἀπεχθεσθήσεσθε L. 114, 10. φανερώς τοῖς θεοῖς ἀπέχθεσθαι 108, 2. ἐκείνοις δ' οὐκ ἀπεχθάνοντο. illorum odia sibi consciscere cavebant 158, 32. ἀπεχθήσεσθε τῶν πολιτῶν οὐδενὶ 188, 3.=ἀπεχθάνεσθαι ὑπὲρ τῶν κοινῶν Ly. 148, 11.

ἀπέχθεια] τὴν δ' ἀπέχθειαν, δι' ἧς ἂν ἅπαντες ἄμεινον πράξαμεν, τῷ νῦν τὰ βέλτιστα εἰπόντι ζημίαν γενέσθαι 32, 2. δίδοικα, μὴ τῷ τὰ νῦν βέλτιστα εἰπόντι ἢ τοῖς ἐξηπατηκόσι προσήκει ἀπέχθειαν ὑπάρχειν παρ' ὑμῶν ταύτην ἀπενέγκασθαι συμβῇ 1428, 20. οὗτ' ἐμοῦ πρὸς ἀπέχθειαν ἠκούσατε 58, 26. προσῆσαν δ' ἀπέχθεια 127, 19. τὴν μὲν ἀπέχθειαν διὰ τῶν ψηφισμάτων ἐκφέρεσθε 176, 2. διὰ τὴν ὑποῦσαν ἀπέχθειαν 237, 16. εἰς πᾶσαν ἀπέχθειαν τοῦτω ἔλθων 896, 4. χάριν, οὐκ ἀπέχθειαν κομίσαιнт' ἂν δικαίως παρ' ὑμῶν 1447, 7. πολυλάκις ὅρῳ τὸ χαρίζεσθαι παρὰ γνώμην πλείονα ἀπέχθειαν ἐπεγκόν, τοῦ τὸ πρῶτον ἐναντιωθῆναι 1451, 16.=ἀπεχθείας φεύγων Æ. 22, 32. τὰς γὰρ ἀπεχθείας φεύγω 23, 34. ἀπεχθείας φεύγειν 41, ult.=I. [7, 29.]=οὐκ ἐγὼ ὁ λέγων, ἀλλ' ὁ πράξας, τὴν ἀπέχθειαν αὐτῶν δίκαιος φέρεσθαι A. 124, 13. non me par est ferre invidiam.

ἀπέχθεσθαι] οὐχ' ἵν' ἀπέχθωμαι τισιν ὑμῶν 34, 11.=I. 107, 13. ἀπεχθῶς ἔχειν τινί 61, 25.

ἀπῆχαια. inimicitia L. ap. Harpocr.

ἀπία] οὐ πρὸς ἐταίρας ἀπίας ἀνήκειν δοκῶντα παραλειφῆται. non ea omittuntur, quæ spectare videntur ad amicæ pygos L. ap. Priscian. l. 18.

ἀπιέναι] ἄχρε' εὐθὺς ἀπιὼν 246, 18. ταῦθ' ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν ἀπῆ-
ετε (e concione) βεβουλευμένοι 306, 11. ἀστεφάνωτος ἐκ τῆς Ὀλυμ-
πίας ἀπῆι 331, 4. ἀπίοντος μηνός (idem quod λήγοντος) 238, 4.
= ἡ γυνὴ ἀπῆι κάτω. descendebat L. 92, 32. λαβὼν τὰ σαυτοῦ,
ἄπει, auferens tua tecum, hinc discedes fr. 6, 3. ἄπει pro ἀπε-
λεύσῃ. = ἀπιέναι ἐπὶ τὰ ἔργα D. 100, 20.

ἀπίκνος ὢν πρὸς τὴν ὑποψίαν ταύτην, cum non possit oratione
sua me hac suspitione infamare, eamque probatam dare Æ.
28, 12. μισὰρ καὶ ἀπίθανα ῥήματα 77, 24.

ἀπιθανότης τῆς αἰτίας Æ. 36, 23.

ἀπιστεῖν] τοσοῦτ' ἂν μάλλον ἀπιστοῦσιν αὐτῷ (scil. τῷ ὑμετέρῳ λόγῳ)
quo vobis est lingua expeditior atque volubilior, hoc magis εἰ
diffiditur 21, 23. ἀπιστοῦσιν ἑαυτοῖς 145, 10. τότε δὲ, τότε καὶ
μισοῖ καὶ ἀπιστεῖ καὶ προπηλακίζει 241, 21. εἰ δ' ἀπιστεῖς, ἐρώτη-
σον αὐτοὺς 242, pen. ἵνα καὶ τῶν ἀπιστομένων καὶ αὐτῆς καὶ τῶν
χρημάτων κύριον ποιῶν. eorum, quibus diffiditur 831, 3. = I. 72,
1. = τῇ σκληρότητι τοῦ δαίμονος ἀπιστῶν A. 122, 44. σφίσιν αὐτοῖς
ἀπιστοῦντες 129, 40. τοῖς μάρτυσι 144, 36. = ἀπιστοῦντων σφίσιν
αὐτοῖς εὐψυχίαν ἐνδείκνυσθαι ἐν τοῖς τῶν τεθνεώτων σώμασιν L. 191,
13. ἡπίστησεν, non satis fudit, non satis certa cum fiducia ausa
est ἀποθανοῦσαν ἑαυτὴν ἐπιτρέψαι 188, 39.

ἀπιστία κοινὸν ἅπασι φυλακτήριον 71, 23. τὴν πρὸς τοὺς βαρβά-
ρους καὶ τοὺς τυράννους ἀπιστίαν οὐκ ἦν πρίασθαι 121, 4. (nisi po-
tius ibi ἐκπρίασθαι leg. est.) ταῦτ' ἀπιστίαν, ταῦτ' ὀργὴν ἔχει 142,
27. ὑπάγειν εἰς ἔχθραν καὶ μίσος καὶ ἀπιστίαν 291, 11. = ἀπιστία
καὶ ἡ μεθ' ὅπλων φρουρὰ σώζει τὰ τῶν τυράννων καὶ τῶν ὀλιγαρχῶν
σώματα καὶ πολιτείας Æ. 1, 22. = ταῦτα πολλὴν ἀπιστίαν ἔχει I.
[9, 36.] = ἀπιστία ἐκείνων perfidia eorum, ob quam illis fidi ne-
quit An. 23, 38.

ἀπιστος] aut qui non fudit alteri, aut cui alter non fudit, modo
activum, modo passivum. ὅλως ἀπιστον οἶμαι ταῖς πολιτείαις ἡ
τυραννὶς 10, 20. τὰ τῶν Θετταλῶν ἀπιστα μὲν ἦν δῆκου φύσει καὶ
αἰεὶ πᾶσιν ἀνθρώποις, κομιδῇ δ', ὥσπερ ἦν, καὶ ἔστι νῦν 15, 16. καὶ μὰ
Δι' οὐδὲν ἀπιστον ἴσως, et profecto non videtur hoc fide carere 15,
ult. τὴν προαῖρσιν αὐτοῦ ἀναμνησθέντες ὡς προβεβλημένη καὶ ἀπιστος
(diffidens) ἦν πρὸς Φίλιππον 349, 15. = ἵπασκειν δύναμιν ἀνθρώπων
ἀπίστων Æ. 46, 10. εἰ δὲ τισιν ὑμῶν ἐξαίφνης ἀκούσασιν ἀπιστό-
τερος προσπέτωκεν ὁ λόγος 62, 6. = μὴ παραγενέσθαι με τῷ φόνῳ
ἀπιστότερον, ἢ παραγενέσθαι minus credibile esse, me a cæde ab-
fuisse, quam in ea patranda versatum esse A. 119, 7. ἀπιστοι
γενόμενοι τοῖς ἀληθεῖσι. subaudi ἐπὶ. super, vel cum ipsis veris.
h. e. quamvis vera dicerent, tamen fide caruerunt 129, 34. οὓς
σὺ αὐτὸς ἀπίστους κατέστησας. quorum testimonium auctoritatem fi-
demque ipse tute debilitasti 130, 40. τοῖς λόγοις ζητοῦσι τὰ ἔργα

ἅπιστα καταστήσαι. verbis suis res, quæ veræ sunt, inficiatum eunt, earumque veritatem oratione subversum et abolitum 139, 23. 147, 7. = πιστὸν εἰσηγεῖσθαι τῶν ἐν ἀνθρώποις ἀπιστοτάτην An. 9, 32. = ἀπιστος κίνδυνος L. 194, 6.

ἅπλαϊ (scil. βλαῦται) genus soccorum, aut calceorum, quibus usi videntur fuisse homines austeritatem in moribus laconicam et modestiam affectantes. ἀπλᾶς ὑποδίδονται 1267, 23.

ἀπληστία] δι' ἀπληστίαν τῶν τρόπων διχόθεν καρποῦνται 614, 7. 754, 12. τῆς σῆς ἀπληστίας καὶ τοῦ σοῦ τρόπου τίς ἂν δύναίτο ἐφικέσθαι 958, 7. = εἰς τοσαύτην ἀπληστίαν καὶ αἰσχροκέρδειαν ἀφίκοντο L. 121, 41.

ἀπληστος καὶ αἰσχροκερδὴς ὁ τρόπος αὐτοῦ ἐστὶν 1204, 24.

ἀπλότης] καταφεύγειν ἐπὶ τὴν ἀπλότητα, innocentem, simplicem, candidum se simulare, in eaque simulatione præsidium quærere Æ. 86, 28.

ἅπλους ἡ θάλασσα ὑπὸ τῶν ληστῶν γίγνεται piratæ reddunt mare invium, haud patens navigationibus 307, 18. = ἅπλους, in plur. ἅπλοι, τριήρης, triremis navigationi inhabilis ob vetustatem An. 24, 6.

ἀπλοῦς simplex, sincerus. ἀπολογία δικαία καὶ ἀπλὴ hæc est, ἡ ὥς οὐ πέπρακται τὰ κατηγορημένα δεῖξαι, ἡ ὥς πεπραγμένα συμφέρει τῇ πόλει 404, 22. οὐδὲν ἦν ἀπλοῦν οὐδ' ὑγιὲς τούτων 969, 27. τὸ ἀπλοῦν δίκαιον περὶ τῆς κληρονομίας 1089, ult. ἀπλοῦν· τι διελογίσαντο unum hoc spectarunt, quod cernere mirificæ non est solertiae 1091, 3. τί ἦν ἀπλούστερον, ἡ ταῦτα ἄγειν εἰς μέσον 1106, 14. = εὐλεύθερος καὶ ἀπλοῦς λόγος Æ. 17, 4. = ἀπλοῦ ὄντος τοῦ πράγματος, καὶ μηδεμιᾶς ταραχῆς ἐγγιγνομένης I. 46, 45. ἀπλὰ τὰ δίκαια παντάπασιν ἐστὶ καὶ γνώριμα μαθεῖν 87, 14. = ἀπλὴ συμφορὰ L. 168, 43. = ἀπλοῦν τὸ δίκαιον Ly. 152, 16.

ἀπλῶς ἔδωκα ὑμῖν ἑμαυτὸν sine ulla tergiversatione, aut detractione periculi cujusquam 288, 12. ἡσυχία, ἣν ὑμεῖς ἀπλῶς ἄγετε sine dolo malo, pura mente 328, 3. πάντα ταῦτα ὑγιῶς καὶ ἀπλῶς καὶ δικαίως πεπολίτευμαι 325, 17. ὁ τὸν νόμον τιθεὶς ἀπλῶς præcise, rotundis, disertis verbis sine ulla exceptione, εἶπε, μηδαμῶς δῶρα λαμβάνειν 343, 9. τοῖς ἀπλῶς simpliciter, haud affectate, ὥς πεφύκασι, βαδίζουσι 1122, 17. εἰ πονηρὸς ἐστὶν Ἀρ. ἀπλῶς καὶ πικρὸς καὶ συκοφάντης. sine versutia malus, acerbus, calumniator, qui improbitatis eundem constanter servat modum 784, 2. = ἀπλούστερον καὶ κατὰ φύσιν μᾶλλον I. 46, 32.

ἀπνυστὶ συνίρει τούτους (τούς λόγους puta) 328, 12.

ἀπὸ cum usurpatur ad indicandum a) aliquid ἂν aliqua re profectum esse, ex aliqua re exstitisse, aut illinc peti debere. ἀπ' αὐτῶν τῶν πραγμάτων κρίνειν iudicium de rebus e natura rerum ipsa repetere 25, ult. οὐκ ἀπ' ἴσης (scil. αἰτίας, vel προφάσεως, vel ἀφορμῆς) ὁρῶ ἡμῖν τε καὶ τοῖς ἄλλοις τὴν βουλὴν οὔσαν. id est, ἀφορμωμένην. non idem nobis esse, atque aliis, consiliorum principium atque fundamentum 179, 21. τὴν ἀπὸ τῆς ψυ-

χῆς πικρίαν καὶ κακόνοιαν. ubi ἀπὸ videri possit redundare. 580, 1. ἀπὸ τῆς πόλεως λαμβάνειν, id est, ἀπὸ τῶν τῆς π. χρημάτων 1341, 27. πλούσιοι ἀπὸ τῆς πόλεως γιγνόμενοι ditescentes e furtis in aerarium publicum 739, 21. ἀφ' αὐτοῦ ultro, sponte sua 141, 11. ἀπὸ τύχης fortuito, impulsu affectuive fortunæ 1193, 12. τρόπαιον ἀπ' αὐτῶν εἰσῆλκει. tropæum ab ipsis stabat. h. e. erigebatur ex armis constructum iis, quæ victores victis detraxissent 444, 6. b) *pro*, æquipollentiam significat, vel valorem rei, quæ comparata fuit, aut comparari potuit pro alia quapiam re æquipollente. στέφανος χρυσοῦς ἀπὸ ταλάντων ἐξήκοντα 256, 24. ἀπὸ τῆς οὐσίας κατὰ τμήσιν ἀπὸ ταλάντων δέκα. *pro* facultatibus, rite æstimatis. ut cuique dena sunt talenta in bonis, ita singulas naves cum dignitate trierarchi tuebitur 262, 3. ἀπὸ τῶν αὐτῶν λημμάτων στρατιάτης *pro* eadem mercede miles 38, 9. ἀπὸ τῶν αὐτῶν λημμάτων πολλοῖς γράφοντες, ὅτι ἂν βούλονται 687, 25. ἀπὸ μικρῶν ἀναλωμάτων ἀτελεῖς γενομένους τοὺς πλουσίους *pro* minuto impendio 260, 11. ἀπὸ ἐλάττονος ἀναλώματος 1349, 21. c) *per*, cum adminiculum, vel instrumentum rei efficiendæ designat. ἀπὸ τῶν ὑμετέρων ὑμῖν συμμάχων πολεμῇ. *per* opes, quas sociis vestris eripit 49, 22. ἀπὸ τῆς ἀσθενούς ταύτης κιγκλίδος κυρίαν εἶναι τῶν ἀπορρήτων 776, 17. d) *cum*, idem quod μετὰ. ἀλλ' ἀπὸ τῆς συνήθους εὐθελείας εἰσεληλυθότες καθεδεῖσθε 773, 3. e) *procul*, idem quod πόρρω. ἔσται δὲ ταῦτα οὐκ ἀπὸ τοῦ πράγματος, non aliena a causa 701, 23. f) in deductione summæ minoris a maiore. τροφήν ἀπὸ τῶν ἐβδομήκοντα καὶ ἑπτὰ μνῶν λογιστέον alimenta nostra, h. e. æs in victum nostrum datum, deducendum, diminuendum est ab illis 77 minis 824, 24. ἀπὸ τοῦ ὀφλήματος ἀκαλεῖσθαι 1338, 10. ἀπὸ redundare videtur. ἢ ἀπὸ τούτων ἐτοιμότης illorum studium me promerendi, ab illis ad me profisciscens 1268, 7. = οἷς ἐστὶ βίος ἀπὸ τοῦ σωφρονεῖν, quibus victum præbet vitæ temperantia, quæ quo est illustrior, tanto illis est quæstus uberior *Æ.* 2, 13. ἀπελαύνειν ἀπὸ τοῦ βήματος 4, 36. κραυγαῖς ζητεῖν ἀπελαύνειν ἀπὸ τοῦ βήματος 5, 26. γινώσκεισθαι ἀπὸ τοῦ ἐπιτηδεύματος 7, 7. ἀπαλλάττεσθαι ἀπὸ τινος 9, 2. ἀναστῆναι ἀπὸ τοῦ βωμοῦ 9, 22. ἀψευδῆς τις ἀπὸ ταῦτομάτου πλανᾶται φήμη κατὰ τὴν πόλιν 18, 7. ἀποσπᾶσθαι ἀπὸ τῆς ἀπολογίας 25, 25. ἀρχὰς ἀδικημάτων μὴ οἶσθε ἀπὸ θεῶν, ἀλλ' οὐχ ὑπ' ἀνθρώπων ἀσελγείας γίνεσθαι 27, 5. ἀπαλλοτριοῦν ἀπὸ τινος 29, 20. αἰθεῖν ἀπὸ τῶν ἱερῶν τὸν πρεσβευτὴν 39, 30. ἀπογενέσθαι μηδεμίαν πάποτε νύκτα ἀπ' αὐτῶν 44, 41. μετακαλεῖ τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῆς ὀργῆς ὁ κίνδυνος ἐπὶ τοὺς τῆς σατηρίας λόγους 49, 30. συμπρεσβεύσαντός μοι δευρὶ ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου 50, pen. ὑφαιρουμένους τὰ πολλὰ ἀπὸ τῶν ὑμετέρων προσδῶν 56, 25. ἀπ' εἰσαγγελίας κρίνεσθαι 61, 3. φονὰς ἀπ' εἰσαγγελίας γυγνήναι 65, 4. ἄπωθεν ὑμᾶς ἀπαγαγὼν ἀπὸ τοῦ κλέμματος 68, 1. ἀνακρεμᾶν ἀπὸ τῶν ἐλπίδων 68, 2. δεσπότης ἀπάντων ἀνθρώπων ἀφ' ἡλίου ἀνιόντος μέχρι δυομένου 72, 27. οὐ τὴν ἀπὸ στρατοπέδου μόνον ἔλιπε τάξιν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐκ τῆς πόλεως, non solum

aciem, sed urbem adeo ipsam deseruit 76, 14. ἀποπλανᾷν τινὰ ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως 79, 6. τοῖς τὸν δῆμον ἀπὸ Φυλῆς καταγαγοῦσι 80, 32. ἀποπλανῶ ὑμᾶς ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως 81, 11. τάξιν ἀπὸ στρατοπέδου ἔλιπε 89, 38.=pro παρὰ vel ὑπὸ. ὑμῖς ἀπὸ τῶν φίλων καὶ τῶν ἑχθρῶν ταῦτα παθόντες I. 51, 46.=πότερον πρὸ δείπνου ἢ ἀπὸ δείπνου before or after table A. 113, 17. et in continente usurpat μετὰ δείπνον.=σημεῖα ἀπὸ τῶν ἔργων. argumenta, indicia a factis ducta An. 22, 45. τὸν ἀπὸ τῶν ὑμετέρων χρημάτων ταῦτα κατεργασάμενον 33, 22. æquivalet nostro τοῦ. τιμᾷν τὴν πόλιν ἀπὸ τῶν ἑαυτοῦ πόνων 33, 24.=ἀπ' ὅψεως primo intuitu L. 147, 32. ΤΑΥΤ.=redundat quodammodo in illo τὴν ἀπ' αὐτῶν τιμαρίαν Ly. 157, 39.=ἀπὸ ποίων ψηφισμάτων οὗτος, ἢ ποίων νόμων οὐκ εἴληφεν ἀργύριον. quodnam unum hic plebiscitum, aut quam unam legem tulit, cujus causa non passus esset se pecunia corrumpi? non ista omnia mercede scripsit egitque? D. 95, 28. ἀπεχειροτόνησεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς τῶν ἐφῆβων ἐπιμελείας 110, 13.

ἀποβαίνειν] ἀτίβη πολλῇ δυνάμει εἰς τὴν χώραν καὶ ἐφόρει 1377, 7. descendebat, invadebat. b) evenire, exitum sortirī. τοῖς μηδεμίαν πω τοιαύτην φιλίαν καλῶς ἀποβᾶσαν ἑωρακόσι 1402, 24. τίνας καλῶς μὲν ἀποβάντος πλείστα ἂν κατορθοῖμεν, διαφθαρέντος δὲ τὰ μέγιστα βλαπτοίμεθα παρὰ τὸν βίον 1412, 10. c) τοῦ ἀποβαίνειν μόνος τοῖς πόλταις ἐξουσίαν οὔσαν 1408, 12. videtur genus aliquod exercitationis esse palæstricæ, cum quis de curru concitato desilit armatus, et rursus in eum, cum rapidus fertur, insilit.=ἀμφοῖν ἡμῖν ἀγαθὸν τι ἔμελλεν ἀποβῆσθαι A. 121, 24.=ἀποβαίνει ἢ φῆμη omen famæ pervulgatæ abire in exitum, eventum sortitur An. 17, 12.=cum classe armata infestisque animis aliquo appellere, descendere L. 192, 29. ὃν ὑμῖν οὐδὲν ἀποβέβηκεν 180, 40. evenit.

ἀποβάλλειν] ἵνα τὴν ὑπάρχουσαν ἐπιείκειαν ἀποβάλλωμεν 919, 4.=ἀποβάλλειν ἀσπίδα Æ. 5, 2.=An. 10, 22. ἀπεβαλόμεθα τὴν βασιλείας δύναμιν 27, 12.=ἀποβάλλειν τὰ ὄπλα L. 116, 17. τὴν ἀσπίδα 117, 3.

ἀποβλέπειν intueri, respicere, construitur alias cum εἰς, alias cum πρὸς. ἀποβλ. εἰς τὰ πράγματα 26, 17. εἰς τὰ πράγματα καὶ τοὺς λόγους ἀποβλ. 28, 2. εἰς τὰ τῶν προγόνων ἀξιώματα 298, 5. εἰς τὸ τῶν πραγμάτων μέγεθος 350, 1. οὐκ ἀπέβλεψεν εἰς τὰς οὐσίας τούτων, οὐδ' εἰς τὰς ὑποσχέσεις 515, 1. πρὸς τοὺς πλησίον 120, 8. πρὸς ἀλλήλους ὡς αὐτοὶ μὲν ἕκαστος οὐ ποιῶσαν, τὸν δὲ πλησίον πράξοντα 182, 9. ἀποβλέποντες πρὸς τὸν βίον καὶ τὸν τρόπον πιστεύειν 1269, 1. μὴ πρὸς τοὺς ἑμούς λόγους, μηδὲ πρὸς τοὺς ὑπὸ τούτου ῥη-θησομένους 1329, 17. b) suspicere, venerari, magni facere. ἐπέβλεπον, ἐξήλουν, ἐτίμων, ἄνδρας ἡγούντο 426, 6.=ἀποβλέπειν πρὸς αὐτὸ μόνον τὸ δίκαιον, καὶ τὸ συμφέρον Æ. 25, 20. ἀποβλέπειν εἰς τὰς τῶν γυμναζομένων εὐεξίας 26, πεν. ταῖς γε διανοίαις ἀποβλέψατε εἰς τὰς αὐτῶν συμφορὰς 76, 1. ἀποβλέψητε πρὸς εὐφημίαν τῶν λόγων αὐτοῦ 77, 38. ἀποβλέπειν εἰς ἑαυτὸν 84, 30. ἀποβλέποντες πρὸς τί, cujus rei respectu 86, 30. ἀποβλέπειν εἰς τὴν ἀλαζονείαν

90, 10.=ἀποβλέπειν respectum habere. h. e. rationem εἰς τι An. I, 23. πρὸς τι 33, 37.=ἀποβλέπειν eleganter dictum. πρὸς τὴν τούτων τύχην ἀποβλέποντες L. 103, 13.=ἀποβλέπειν πρὸς Ly. 149, 9. 22. 156, 8. 14. 160, 19.=ἀποβλέπειν εἰς τι D. 104, 16. ἀπογεννᾶν creare. τὴν ἐκ τῶν πραγμάτων λύπην ἔμολ παρ' ὑμῶν ἀξιώ μηδεμίαν ἀπογ. δυσμένειαν De. 180, 18.

ἀπογίνεσθαι] δέκα μῆνας ἀπογενομένου τάνθρώπου, ubi decem menses domo abfuit, aut procul a vestris finibus se continuit 98, 23. b) mori, vivis excedere. τοὺς ἀπογινόμενους ἐν τοῖς δήμοις ἐὰν μηδεὶς ἀναιρῆται 1069, 10. nisi leg. ibi sit τοὺς ἀποκτεινομε.=ἀπογενέσθαι μηδεμίαν πόποτε νύκτα ἀπ' αὐτῶν, nulla unquam nocte abfuisse, extra contubernium eorum pernottasse Æ. 44, 41.=ἀπογίνεσθαι abesse ab aliquo facinore, patrando non interesse. οὐδὲ μὴν ἀπογενέσθαι, ἢ παραγενέσθαι εἰκότερον A. 118, 20.=οὐκ οἶδα εἴ τι ἔμολ ἀπεγίνετο τῶν κακῶν καὶ αἰσχυρῶν. num quod malum dedecusve mihi defuerit An. 21, 4.

ἀπογινώσκειν de aliquo desperare, bonam spem de aliquo conceptam abjicere. construitur cum genitivo et accusat. εἰ μὴ παντάπασιν ἑαυτῶν ἀπεγνώκατε 52, 16. εἰ ὥν ἀπεγίνωσκε Θηβαῖους 69, pen. si nunc ex animo suo amandasset Thebanos, quod opem eorum desperaret. ὥστε πανταχῇ τὰ παρ' ὑμῶν ἀπογνωσθῆναι 358, 13. οὐ γὰρ ἀπεγνωσκῶς ὑμᾶς, οὐδὲ ἐτέρωστε βλέπων, οὐδαμοὶ μετίστην 1471, 15. b) firmiter decernere non faciendum, quod facere nolis. τῷ μὲν ἀπέγνω μὴ βοηθεῖν 193, 5. c) absolvere lite, culpa, poena. insontem pronunciare, non reum modo, sed causam quoque. quatenus opponitur vocabulo καταγινώσκειν. θῶμεν τοὺς μὲν καταγνόντας αὐτοῦ—τοὺς δ' ἀπογνόντας—539, 3. εἰ μὲν ἀπογνώσσεσθαι—ἐὰν δὲ καταγνῶτε 604, 26. construitur cum genitivo et accusat. ὁ δισαιτηγὴς ἀπέγνω μου (subaudi τὴν δίκην.) pronunciavit hanc causam ad me nil pertinere, h. e. me absolvi 1020, 14. ἐὰν ἀπογνῶτε τὴν γραφὴν ταύτην. si reos hujus causæ absolvatis, (sed vid. articulum proximum d) 605, 16. οὐκ ἀπέγνω (subaudi αὐτὸν) τῆς δίκης reum a causa absolvere, secundum eum litem dare haud sustinuit 913, 22. 25. 920, 15. d) repudiare, rejicere causam, ut illegitimam, et improbam, aut a foro suo alienam 913, 25. 920, 10. τὴν ἔνδειξιν ἀπογινώσκειν 1327, 8.=ἀπογνῶναι τινος, aliquem sententia sua absolvere Æ. 29, 4. ἀπογνοὺς ἑαυτοῦ, qui ipse se sua sententia liberat et innocentiae sibi suæ conscius est 29, 6. ἀπογνώτω μηδὲν, μήτε καταγνώτω, neque absolvat, neque damnet 62, 14.=ἀπογινώσκειν τινὸς aliquem absolvere I. 54, 20.=ἀπεγνωκότες μὴ ἀδικεῖν L. 95, 4. desperare. ἀπογνόντας τῆς ἐλευθερίας 195, 7. ΤΑΥΛ. ἀπογνώσσεσθαι absolvetis ὁμολογούντων αὐτῶν 165, 40.

ἀπογράφειν, et in medio pariter, ἀπογράφεσθαι indicem aut conscribere, aut a se conscriptum actuario publico tradere in tabulas publicas, ærarii potissimum, referendum, eorum bonorum, quæ quis ab alio, seu suo privato, seu publico nomine petit, ut aut sibi, aut ærario debita, sive e mulcta a iudicibus ipsi irro-

gata, neque diluta, sive titulo peculatus ἀφείς τὸ τὰ χωρία δημεύειν καὶ τὰς οἰκίας, καὶ ταῦτ' ἀπογράφειν 609, pen. 752, 7. ἀπεγράψατο ταῦτα πρὸς Θηριππίδην ἔχοντα ἑαυτὸν illa se habere atque tenere declarabat testimonio, quo erga Therippidem (qui id postulaverat, et quo is illud testimonium penes se servaret) fatebatur ista bona penes se esse, idque testimonium curabat a scriba publico ad acta referri 817, pen. et in activo αὐτὸς ἑαυτὸν ἔχειν τὴν προῖκα ἀπογράφας πρὸς τοὺς συνεπιτρόπους 818, 19. τὴν προῖκα λαβεῖν ὁμολογήσαντα καὶ ἔχειν αὐτὸν πρὸς τοὺς ἐπιτρόπους ἀπογράφαντα 828, 15. videtur hoc discrimen interesse, ut in activo cum quis dicitur ἀπογράφαι, significetur ipse sua manu scripsisse, cum in medio, significetur, id eum fieri curasse per tabularium. ὁ δὲ καὶ προσοφείλοντά με ἀπέγραψε in rationes gestæ a se tutelæ mei meorumque bonorum retulit nomen meum, ut sibi debentis 832, 14. τῆς οὐσίας ἀπογραφείσης καὶ δημευθείσης, cum scriba publicus indicem bonorum ejus confecisset (*made an inventory of*) atque in tabulas retulisset, eoquē facto illa bona confiscata, et ad sectionem proscripta fuissent 1015, 9. ἀπεγραφάμην πρὸς τοὺς στρατηγούς ταύτην τὴν ἀπογραφὴν. exhibui strategis, aut eorum tabellario, ad tabulas referendum indicem hunc bonorum, quorum possessione Phænippus me per ludibrium exclusum it. 1043, pen. τοῦτο τὸ ὄχημα ἀπογέγραφέ μοι. in indice bonorum a se mihi traditorum etiam vehiculum, vel carrucham nominavit, quasi magnum et summi faciendum bonum sic mihi tradidisset 1046, 14. οὐκ ἀπογράφει τὴν προῖκα χρέος αὐτῇ. in indice bonorum a se mihi traditorum non commemoravit dotem matris, ut adhuc a se matri debitam, pro qua pars bonorum ei esset oppignerata 1047, 11. οἷς οὗτος ἀπογέγραφεν ἑαυτὸν ὀφείλοντα 1048, 5. ἀπογράφεται τοῦτον τῇ διαμαρτυρίᾳ πρὸς τῷ ἄρχοντι ὡς οὐκ ὄντα in diamartyria, seu protestatione sua exceptoria, apud archontem exhibita, filium suum appellavit, seu annotari a scriba curavit filium suum pro filio Archiadis 1093, 1. οὐδὲ διαδικασίαν ἀπεγράψατο πρὸς οὐδένα neminis nomen curabat ab actuario ad acta referri, ut ejus, contra quem se profiteretur in jure acturum 1147, 19. 1148, 17. 28. *he put in no judicial complaint against any one, as a person who had withheld what was due to him.* ὑπόμνημα δὲ ἀπεγράψατο mandabat numularius commentariensi, ut ad nomen debitoris et summam creditam adscriberet hanc annotationem, veluti quandam appendiculam 1193, 3. τὰ τρία μέρη, bonorum scil. publicatorum, ἃ ἐκ τῶν νόμων τῷ ἰδιώτῃ τῷ ἀπογράφαντι γίνονται, ἀφήμι 1247, 1. τὰ τούτων εἰ τις ἀπέγραψεν, ἀμφισβητεῖν 1255, 12. b) ἀπογράφεσθαι in passivo, expungi e tabulis, ut fit debito diluto τὰ μὲν δύο ἐν ἀπογραφῇ πεποιήται, τὸ δὲ ἐν οὐκ ἀπογέγραπται, duo quidem nomina diluit, unum autem ut e tabulis expungeretur, nondum operam dedit 791, 24. c) proscribere ad hastam. ἐγγεγραμμένου δὲ τῷ δημοσίᾳ, quoniam vero, ut ærarius, tabulis ærarii inscriptus erat, ἀπογραφῆσθαι ἔμελλεν ἢ ὑπάρχουσα οὐσία Ἀπολλοδώρῳ δημοσία εἶναι.

futurum erat, ut substantia Apollodori proscriberetur, fisco adjudicata, sectione distrahenda 1347, 20. d) denunciare, nomen alicujus, ut rei, deferre apud magistratum, incusare. ἀπογράφω τὸν μὴ ποιῶντα τοῦτο ὁ βουλόμενος πρὸς τὸν ἄρχοντα 1068, 11. = *to cause to be judicially registered*. in activo et medio. praesertim de bonis census vel censendis, sed et de criminibus. ἀπογράφουσι τὰ παῖδε πρὸς τὸν ἄρχοντα. deferunt eorum nomina ad archontem, eaque curant ab ejus tabulario in codicem publicum inscribi, ut pupillorum I. 59, 40. 60, 34. ἀπεγράψατο τμήμα μικρόν. census exiguum edebat 67, 23. 87, 25. ἀπογραφεῖς εἰς τὴν βουλὴν κακουργῶν 49, 25. delatus. = ἀπογράφεσθαι dare nomen suum scribæ publico publicis in tabulis exarandum, velut ejus, qui alium homicidii reum agat, eoque nomine in judicium citet A. 145, 29. 31. 37. 41. ἀπογράφεσθαι τὴν δίκην 146, 13. 15. 19. 27. 28. 31. et alibi sæpius in ista extrema oratione. = ἀπογράφειν τινὰ dicitur index, qui seu verbis seu scripto, nomen alicujus, ut rei criminis, apud magistratum defert An. 2, 46. 3, 14. 25. = ἀπογράφεσθαι in judicio accusari L. 108, 25. ἀπογράφειν denunciare, deferre reum III, 2. ἀπεγράφοντο τὰ ἀνδράποδα curabant a scriba publico nomina mancipiorum, ætates, patrias, artes, laudes, vitia, annotari, ut fisco addictorum 120, 44. ἀπογράφει ὀνόματα edit scribæ publico nomina in tabulas referenda 132, 26. ἀπογράφειν conficere indicem rerum in alicujus substantia repertarum (vulgo inventarium usurpant) quæ substantia fisco esset adjudicata 148, 25. ἀπογραφέντος cum bona ejus proscripta fuissent 156, 22. δικαιότερον ἂν ὑμᾶς ἀπογραφῆναι ὑπὸ τῶν ζητητῶν τὰ ἡμέτερα ἔχιν 163, 6. τῶν Ἐλευσίνιας ἀπογραφαμένων eorum, qui cum nomine militiæ dedissent adversus Eleusinem, h. e. adversus triginta tyrannos ibi conclusos, suscipiendæ, eoque vobiscum in castra exissent, tamen ad partes tyrannorum transfugerunt, et cum iis oppugnationem in oppido Eleusine tolerarunt 172, 1. τὰ χρήματα ἀπογράψαι (in indices et tabulas referre) τὰ ἐκ τῶν πόλεων εἰλημμένα 179, 42. πρὸς τοὺς ἐκλογίας τοῦ φόρου ἅπαντα ἀπογραφόμεθα fr. 5.

ἀπογραφὴ index quicunque, praesertim a) tabularium publicanorum in portubus, ubi merces invectæ et evectæ, intrantes et exeuntes, cum nominibus importantium et exportantium, et quæ quisque vectigalia persolvisset, perscriptum erat. τοῦτο ἐκ τῆς παρὰ τοῖς σιτοφύλαξιν ἀπογραφῆς ἂν ἴδοι τις 467, 5. λάβε τὴν πεπηγεστολόγων ἀπογραφὴν indicem mercium, de quibus sive subeuntibus portum, sive exeuntibus, quinquagesima depensa est 909, 10. ἐκ τῆς ἀπογραφῆς τῆς ἐν τῷ Βοσπόρῳ παρὰ τοῖς ἐλλιμενισταῖς 917, 10. λάβε μοι τὴν ἀπογραφὴν ταυτηνί, hunc indicem bonorum, vel supellectilis domestici, et mundi muliebris, quem uxor mea ex hereditate paterna, et quæ soror ejus, quæ uxor Spudiæ est, item accepit 1036, 24. ἀπογραφὴν ποιῆσθαι indicare magistratui, esse, qui bona teneant habeantque pro suis, quæ

sint reip. eorumque indicem exhibere, istoque titulo in reos agere in jure 1246, 3. sæpius in illa oratione et hæc dictio et v. ἀπογράφειν isto sensu occurrit usurpatum. ἀπεγραφάμενη πρὸς τοὺς στρατηγοὺς ταύτην τὴν ἀπογραφὴν exhibui strategis laterculum bonorum, quorum usura et possessione legitima Phænippus me arceret 1043, pen. φάσιν καὶ ἀπογραφὴν εἶναι τοῦ ἀργυρίου πρὸς τοὺς ἐπιμελητάς. (scil. τοῦ ἑμπορίου) licere sic præter res creditum, in foro curatorum mercatus attici et φαίνειν, hoc est denunciare, indicare, et ἀπογράφειν in pittacio ea de re conscripto et curatoribus exhibito specificare, quantum sit illud res, et quæ merces vetitæ (*contraband goods*) eo emtæ 941, 14. b) ἐν ἀπογραφῇ πεποιήται diluit, persolvit nomen contractum 791, 24. = cum nomen alicujus ad magistratum deferitur, ut defugientis militiam L. 114, 30. inventarium substantiæ perscriptæ 148, 25. libellus accusatorius de peculatu, seu de pecuniis publicis interversis 181, 23.

ἀποδεικνύειν deputare, assignare, attribuere. item edicere; declarare. εὐατὸν ἀποδεικνύειν σύμμαχον sese ferre, profiteri, offerre, ingerere socium 191, 17. τοῖς ἀποδειχθεῖσιν ἐχθροῖς professis et declaratis hostibus 328, 20. ἐὰν τοῦτ' ἀποδείξητε τὸ πλῆθος 182, 14. 26. τὴν τρίτην ἀπέδειξαν ἐκκλησίαν assignarunt, deputarunt 707, pen. ὃ βασιλεὺς ἐχθρὸς ἀπεδείδειτο cui rex inimicus exstiterat, factus erat, sese gesserat, vel professus erat 687, 11. referre in rationibus, e. c. gestæ tutelæ. δύο ἔτη τὰ πρῶτα ἐπιμεληθεῖς (scil. τοῦ ἐργαστηρίου) οὐδοτιοῦν ἀποδείκνυσιν tametsi per primum biennium officinæ huic curator præfuit, nihil tamen quæstus ex ea redacti in rationibus retulit. ἀποδείξαντας ἀπασαν τὴν οὐσίαν ἐκείνου tota ejus substantia indicata et particulatim recensita 1255, 10. τοῦ μὲν (φθόνου puta) νοσήματος ὄντος, τῶν δὲ (τῶν χαρίτων puta) τοῖς θεοῖς ἀποδεδειγμένων. cum gratiæ diis sint consecratæ, h. e. cum lege et ritu sancitum sit, ut deorum beneficia gratis habendis et agendis remuneremur 1481, 12. = διαρρήδην ἀποδεικνύειν *Æ.* 1, pen. 2, 19. ἀπεδείδειτο τόπος 59, 34. 60, 1. ἀποδίδειται λόγος, assignata, constituta est 82, 11. = coram exhibere, nominatim demonstrare I. 63, 3. διαθήκας ψευδεῖς 78, 7. = αὐθέντης ὧν ἀποδίδειται A. 124, 18. χρόνον ἀπέδειξεν 145, 40. = ἀποδεικνύειν σαφεῖς καὶ βεβαίους ἀποδείξεις An. 20, 8. = ἀποδείξει μεγάλην τὴν πόλιν 196, 28. γνώμην ἀποδεδειγμένης 122, 33. νόμον legem proferre 184, 10. 12. 18. τὰς ζημίας τούτων (scil. οὐσας) ἀποδείξει clades acceptas his imputabit, a se ad hos devolvit 908, 11. = ἀποδείκνυσθαι indicari, ut somus et reus criminis peragi Ly. 148, 17.

ἀποδείξεις] δικαίως εἰμι ποιῆσθαι τὰς ἀποδείξεις. convenit personæ mee, aut jure meo hoc mihi sumo, ut demonstrarem 245, 7. ἀποδείξεις ἑταργεῖς καὶ φανεραὶ 326, 4. ἐν ᾗ γνώμης ἀπόδειξεν declarationem, οὐ ποτηρίας προτίθετε τοῖς λόγοις 772, 8. κρινετε τοὺς ἀγῶνας πρὸς τὰς ἀποδείξεις 1467, 14. = ἀποδείξεις σαφεῖς ποιῆσθαι *Æ.*

7, 8.=τῷ ποιήσαντι βράδια ἔστιν ἡ ἀπόδειξις. qui fecit, ei facillimum factu est, ut demonstret qui factum sit A. 137, 7.=ἀποδείξιν ἐποιήσαντο τοῦ ἐαυτῶν τρόπου L. 121, 42.=μετὰ λόγου καὶ ἀποδείξεως τοὺς ἀνθρώπους συμπεῖθαι Ly. 162, 1.

ἀποδέκτης susceptor, qui contributiones tributarias a conferente quoque suscipit in fiscum inferendas. *Taxgatherer. Exciseman. Receiver of the contributions* 750, 24. 762, 2.=ἀποδεκτῶν ἀρχὴν ἀρχεῖν Æ. 57, 26.

ἀποδέχεσθαι probare, admittere cum assensu, gaudio, congratulatione, amplecti, in eo acquiescere. construitur cum accusativo, interdum quoque cum genitivo, sed sic, ut accusativus tectus subaudiatur. ὡς γὰρ ὑμεῖς ἀποδέξεσθε, καὶ πρὸς ἕκαστον ἔχητ' εὐνοίας, οὕτως ὁ λέγων ἔδοξε φρονεῖν 318, 11. πρὸς Διὸς καὶ θεῶν, μὴ ἀποδέξεσθε. citat Hermogenes p. 319. ex orat. de F. L.) ἀπεδέξασθε ὡς οἶόν τε μάλιστα. laudastis, grata et accepta habuistis, quanto potest maximo studio 519, 8. εἰ γὰρ τούτου ταῦτ' ἀποδέξεσθε 599, 10. μὴ οὖν ἀποδέξεσθε τούτου φανακίζοντος ὑμᾶς 1292, 9. δικαίως ἂν οὐδοτιοῦν ἀποδέχοισθε τούτου, ὡς ὑγιές τι λέγοντος 1181, pen. πῶς ἀποδέξασθαι τι προσήκει τούτων λεγόντων 832, 15. ἀποδεχομένους ὑμᾶς ὁρᾶσι τὰς τούτων προφάσεις 1335, 10. παιδείαν ἀπεδέχου 1490, 11. b) recuperare, recipere. ἡ νῦν οἶται με τυγχόντα τῶν δικαίων παρ' ὑμῶν ἀποδέχεσθαι. quæ mater mea nunc sperat futurum, ut domi me recipiat, e iudicio sic reversum, ut plenum jus meum a vobis adeptus sim 842, 13.=approbare, gratam acceptamque habere Æ. 47, 1. τὰς πράξεις ἡμῶν ἀποδεξαμένου τοῦ δήμου 71, 17.=ἀποδεξαμένους μου τὴν ἀπολογίαν A. 121, 20. 122, 37.=ἀποδέχεσθαι κατηγορίαν An. 14, 7. ἀποδέχεσθέ μου τὰ πραττόμενα 23, 8.=ἀποδέχεσθαι αὐτοῦ si sincerus sit locus L. 102, 3. τῶν ἀπολογουμένων 142, 1. 183, 7. ἐλέγχους 152, 26. ταῦτ' αὐτοῦ ἀποδέξεσθε 137, 36. TAYL. ἀποδέχεσθαι περὶ τούτων οὐ προσήκει ὑμῖν 138, 20. τοὺς καὶ τοῖς ἔχθροῖς ἐλεεινούς ἀγρίως ἀποδέξεσθε 168, 40. ἀποδέχεσθαι τὰς τοιαύτας κατηγορίας περὶ τῶν τοιούτων ἀνθρώπων 184, 5.=ἀποδέχεσθαι ἀπολογίαν Ly. 155, 9. 160, 9.=ἀποδέχεσθαι τινος. probare alicujus orationem D. 104, 35.

ἀποδημεῖν] ἀπεδήμησεν ἐκεῖσε profectus est illuc 988, 14. δημοσίᾳ ἀποδημούντος ἐμοῦ, τριηραρχούντος ὑμῖν, me domo absente per functionem muneris publici, quippe qui trierarchus in classe vestra essem 1102, 10. ἀποδημούντος τούτου παρὰ βασιλεῖ. illo in peregrino solo in castris regis Persarum agente 1192, 21. ἐφ' ἐτέρᾳ ἀποδημῶν ἐμπορία, non domi, sed peregre agens, negotiationis nescio cujus ergo 1236, 23.=ἀποδημεῖν et ἐπιδημεῖν opponuntur inter se, abesse domo et esse domi Æ. 35, 26. 42, 36. 10, 11.=οὐκ ἀποδεδημήκασι πάποτε ὅπη μὴ ὑμεῖς προσταξήτε. ergo incivile habebatur, sponte sua, injussu magistratuum, urbe abesse, nisi siquis negotiationis ergo peregrinaretur I. 49, 17.=L. 97, 18. ἀποδημήσαντος ἐκείνου καὶ ἐν διαβολῇ γενομένου, ἐδημύθη ἡ οὐσία 155, 4.=ἀποδημεῖν ἐπὶ ἐμπορίαν Ly. 155, 10.

ἀποδημία absentia domo, commoratio in solo peregrino I. [19, 15.] = πῶς διέθετο τὴν ἀποδημίαν εἰς τὴν Ὀλυμπίαν. quomodo se toto illo tempore gesserit, quo per causam ludorum Olympicorum Athenis abfuit An. 33, 7.

ἀποδισαίνεσθαι dicitur arbiter aliquem sententia sua absolvens, et opponitur τῷ καταδισαίνεσθαι. construitur cum genitivo et dativo. πείθει αὐτὸν τὴν δίκην, ἣν καταδεικνύει, ἀποδεικνύμενην ἀποφέρειν. (nisi potius ibi ἀποφαίνειν leg. est.) declarare, sententiam, quæ in Midiam pronunciata esset, secundum eum fuisse pronuntiatam 542, 6. 545, 26. ἀποδισαίνωμεν αὐτῷ τὴν δίκην. arbitrium secundum se daremus 544, 24. ἀπεδίστησέ μοι ὁ δισαίνων περὶ ὧν οὗτοι ἐδικάζοντό μοι. absolvit me arbiter ab iis criminibus, quorum hi me insimulabant 1013, 14. ὁ δισαίνων οὐ κατεδίκαται, ἀλλ' ἀπὸ αὐτοῦ ὤχετο ἀποδισαίνων τούτου τὴν δίκην ἐσπείρας ἤδη οὕτως 1190, 8. τὰ ἀποδισαίνοντά μοι λύσας rescissis iis, quæ pro me pronunciata fuerant 1021, 12. = ἀποδισαίνων τινός. aliquem absolvere I. 111, 9.

ἀποδισαίνεσθαι, perdere tempus inutili cessatione, aut contentione in rebus alienis Æ. 34, 29.

ἀποδιδόναι ei, cujus esset, et unde sumsisses, restituere. οὐδὲν μοι ποιεῖ τῶν δικαίων, οὐδ' ἀποδίδωσι τὸ δάνειον. non reddit æs mutuum a me sibi creditum 911, 10. b) tribuere, largiri simpliciter etiam id, quod minus debeas, ut accipiens id pro sorte sua sibi conveniente habeat, teneat. ἀν καὶ ὁπωσοῦν μετρίαν ἢ φύσιν ὄψιν ἀποδῶ 1383, 27. c) exhibere, attribuire, persolvere debitum, præstare id, quod et cui dandum, præstandum erat. μὴ τὴν ὁμοίαν αὐτοῖς χάριν ἀποδιδόντες 206, 15. εὐνοίαν ἴσην ἀποδιδόναι 226, 10. πρὶ τοῦ τοὺς ὅρκους ἀποδοῦναι priusquam jusjurandum dixisset, quod dicendum sibi esset necessario 234, 5. τὸ χάριν ἀποδοῦναι παρανόμων γράφει 267, 6. τοὺς ὅρκους ἀποδοίη αὐτοῖς. deferret jurandi conditionem 443, 15. τῶν κεκτημένων ἐξ ἀρχῆς τῇ γοῦν ἐορτῇ ἀπεδώκατε εἶναι. ut qui antea possedissent ea rursus tenerent per dies festos saltem, ipsis attribuisitis, adjudicastis 518, 17. τὴν ὑπὲρ ὑμῶν τιμωρίαν δικαίως ὑμῖν φυλάξας καὶ νῦν ἀποδεσποῦς ὑμῖν. reservavi vobis et nunc vobis hujus juris exercendi, h. e. pænæ exsequendæ, copiam feci, ut par erat, quippe quod jus vestrum esset atque vobis deberetur 527, 8. παρὰ τοῦ (a quonam?) προσήκει μοι τὴν τιμωρίαν ἀποδοθῆναι, ὧν πέπονθα injuriarum mihi oblatarum pœnas dependi 539, 7. τὰς ἐπιστολάς οὐκ ἀποδίδωσιν οὗτος, ὃς ἔλαβε παρ' ἐμοῦ 909, 19. ἀποδιδόναι τὴν τιμὴν rei pretium persolvere 1030, 23. ἡ τύχη πρὸς τὸ δεόν πάντα ὁμολογούμενα ἀπέδωκεν. effecit, ut, quæ repugnare viderentur, inter se amice conspirent, quo id, quod oportet, existeret 1405, 20. d) assignare, deputare, delegare, mandare, adjudicare. εἰ τοῖς μὲν—ἐπιτάττειν ἀποδώσετε 27, 1. ὥσπερ τῷ λαβεῖν ἐκκλησίαν ἀποδεδώκαμεν, οὕτω καὶ περὶ τοῦ συνταχθῆναι 167, 6. 8. τοὺς ἐχθροὺς ποιοῦντας ἐν ἐχθροῦ μοίρᾳ κολάζειν ἀπέδωκεν ὁ νόμος permisit, aut, jus debitum reddidit 638, 6. εἰ μὴ ἐπέσθητε καὶ

πάλιν ἀπέδοτε τοὺς στεφάνους αὐτοῖς 1330, 21. In medio vendere.
 οὐχ ὡς ἀποδωσομέναν τὰ ὑμέτερα, ἀλλ' ὡς φυλαξόντων τοῖς ἄλλοις
 344, 24. ἀποδίδοσθαι χρημάτων τάληθ' 349, 24. ὑμῶν δ' ἂ καὶ
 δικαίως ἂν ἐκ τῆς εἰρήνης ὑπῆρξε, ταῦτ' ἀνθ' ὧν ἀπέδοντο οὗτοι λογι-
 ζεσθε 369, ult. οὐ γὰρ αὐτοῖς ἀπεδίδοντο τὴν αὐτῶν ἐλευθερίαν 689,
 1. εἰσαγγελίαν ἀποδίδοσθαι mercede se pati corrumpi ad tacen-
 dum, et suppressendum denunciationem, quam quis alteri mi-
 natus esset 784, 16. collato versu 13. οὐκ ἀποδόσθαι τὰ πα-
 τρᾶ ὧν ἐκομίζοντο χρημάτων 986, 20. ἀποδόμενος τὸν πολέμιστή-
 ριον ἵππον καταβέβηκεν ἀπὸ τῶν ἵππων 1046, 11. ἀποδόσθαι τὸ
 πρῶγμα ἀργύριον λαβόντα 1323, 25. ἀποδόμενος τὰ δεινὰ ταῦτα μι-
 κροῦ λήμματος 1332, 16. ἀποδόσθαι τὴν δεκάτην redemptoribus,
 publicanis decimam (vectigal) pro certa pacta mercede vendere,
 to let to lease, to farm out 475, 5. = ἀποδιδόναι τὴν ψῆφον τινι, ju-
 dicialium dare secundum aliquem. ἀπέδοτε τὴν ψῆφον τῷ πλείονι
 χρόνῳ Α. 13, 23. ἀποδίδοσθαι τῆς ἀξίας, digno pretio vendere
 13, 40. ἀποδίδοσθαι τοῦ εὐρίσκοντος, vendere pretio quocunque
 13, 41. ἀποδοθέντος ὕδατος καὶ λόγου, aqua ad dicendum infusa,
 et facultate agendi causam data 23, 20. ἀποδιδόναι ἐπιστολὴν,
 reddere literas iis, quibus reddendæ sunt 34, 8. ἀπέδιδοτο τρι-
 ἀκοντα μνῶν τὴν ὕβριν καὶ τὴν τοῦ δήμου καταχειροτονίαν, vendidit—
 triginta minis hoc, ut toleraret injuriam sibi impositam, neque
 jure eam persequeretur, et populi quoque suffragium, adversus
 Midiam latum, passus est in cassum cadere 61, 6. ἐπειδὴ αὐτοῖς
 ὁ λόγος ἀποδοθῇ, cum ordo dicendi, post actorem reo debitus,
 ad eos devenierit, ejusque rei facta ipsis fuerit copia, prout par
 est 61, 16. ἀποδοῦναι τοὺς ὄρκους τοῖς πρέσβει, legatos ad jusju-
 randum admittere, reposcere ab iis jusjurandum 64, 16. ἡά-
 ριται ὁμοίως ἀποδιδόναι, parem gratiam pari referre 66, 3. ἀποδί-
 δοσθαι τοὺς καιροὺς τῆς πόλεως 66, 42. ἀποδιδόναι τὸ κεφάλαιον, caput
 pecuniæ debitæ, the capital 68, 26. ἀποδιδόναι δόγμα, reddere,
 exhibere 71, 16. ἀποδίδοσθαι τοὺς καιροὺς, ἐν οἷς ἦν σώζεσθαι 86,
 6. ξενικοῖς στεφάνοις ἀποδεδόσθαι ταύτην τὴν ἡμέραν 86, 35. =
 præstare aut reddere id, quod debetur. τὴν ἐξεγγύην ἀπέ-
 δωκεν I. 50, 24. τὴν τιμὴν rependere valorem, rependere nu-
 meratum rei pretium 53, 3. ἀπέδωκεν ὁ νόμος τὸν κλῆρον τοῖς
 πρὸς μητρὸς 65, 36. ἀνθ' ὧν ἂν αὐτῷ ταύτην τὴν χάριν ἀποδοίητε
 67, 35. 77, 7. ἀπέδωκε grave back, delivered πάντα ὀρθῶς καὶ δι-
 καίως 105, 19. ἐκόντες ἡμῖν οὐκ ἀπέδωσαν 108, 25. ἀποδεδωκέντι τὰς
 μισθώσεις 108, 30. in medio vendere 59, 20. 32. [24, 36.] =
 permittere, relinquere negotium peragendum ei, cujus est id
 peragere. τὸν μιᾶρον τῷ χρόνῳ ἀποδόντες φῆναι A. 129, 13. θά-
 νατον τῷ μηνύτῃ δωρεὰν ἀπέδωσαν 133, 26. = differentia significati-
 onis, quæ hoc in verbo est inter activum et medium apparet ex
 illa dictione πάντα ἀποδόμενος, ubi omnia tyranni peremti bona
 hastæ subjecta vendidero, τὰ ἡμίσεια ἀποδώσω τῷ ἀποκτείναντι.
 partem dimidiam pecuniæ inde redactæ dabo, ut rem debitam,
 ei, qui eum occiderit An. 13, 16. ὡς μὴ ἀναγκασθεῖς τὰ χρή-

ματα ἀποδοῦναι tradere exigentibus, deposcentibus 13, 26. ἀτί-
δοτε τὴν ὑπάρχουσαν ἀρετὴν virtutem avitam, quæ vobis a majori-
bus, velut sors quædam relicta fuerat, reddidistis, representa-
stis, hoc quasi æs debitum diluistis ea præstando, quæ a vobis
expectabantur 14, 40. ἀπόδοτε πάλιν τὸ ψήφισμα restituite de-
cretum, h. e. reddite ei pristinam vim alio decreto contrario de-
bilitatam 22, 34. ἀποδίδοναι ἀπολογία. reo debitam dare fa-
cultatem defensionis 29, 28. = ἡ αὐτὴ τιμωρία ἀποδίδεται τοῖς ἀσθε-
νεστάτοις πρὸς τοὺς τὰ μέγιστα δυναμένους L. 92, 3. εἰς τὸ δημοσίον
ἀπέδωκαν 121, 41. εἰς τὴν βουλὴν referre ad senatum 164, 17.
τιμωρίαν assignare, attribuire alicui poenam ut certam et pro-
priam, quam violatus ab aggressore, ut sibi debitam nulloque
modo denegandam, repetat 92, 2. τῷ δικαστηρίῳ τῷ ἐξ Ἀρείου
πάγου ὑφ' ὑμῶν ἀποδίδεται τὰς τοῦ φόνου δίκας δικάζειν 94, 32. τῇ
πατρίδι τὰ τροφεία ἀποδόντες 197, 16. ἀπέδωκαν τὰ λοιπὰ εἰς τὸ δη-
μόσιον. reddebant, *they delivered or gave back again the re-
mainder to the public chest* 121, 41. οὐχ ὅπως σκευὴ ἀπέδωκε.
vendidistis, sectioni subjecistis 154, 36. ὑπὲρ τῶν ἱερῶν, ἃ οὗτοι
τὰ μὲν ἀπέδοντο, τὰ δ' εἰσιόντες ἐμλαινόν 129, 27. ἐπιστολὴν, ἣν ἔδω-
κεν, ἀποδοῦναι ἐμοὶ mihi reddendam 160, 24. δύο τάλαντα ἀπο-
δοῦναι. dependere, necessario reddenda, ut debita 185, 19.
ὕστερον τῶν ἔργων τὰς χάριτας ἀποδοῦναι 189, 9. οὔτε χρήταις
(creditoribus) ἀποδεδωκώς 910, ult. πλείστου ἀποδίδονται. caris-
simi vendunt fr. 4. εἰ ἀποδεδώκει τῷ Κτησικλεῖ ὃ παλαιάς. ap.
Suid. in παλαιόν. συγχομίας, δὲ δῶρα καὶ ἀποδόμενος (alii ἀποδοὺς)
τὸ ἀργύριον (dona colligens et argentum renumerans) fr. 41.
ἀπέδωκαν αὐτὸν τοῖς ἀδελφοῖς fr. 45, 7. = ἀποδίδοναι τῇ πατρίδι τὰ ληθῆ
καὶ τὰ δίκαια Ly. 150, 25. τὰ ὀφειλόμενα 150, 37. τὸ λοιπὸν
150, 38. τὰ τροφεία 154, 34. attribuire ut rem competentem
159, 31. ἀποδίδωκα τὸν ἀγῶνα defunctus hac sum provincia mihi
a rep. imposita, peregi hoc certamen, et veluti nomen contra-
ctum dilui 169, 8. = ἀποδίδοναι (si bene habet ea lectio) sese of-
ferre, ingerere, obtrudere, ἀπέδωκεν (sed rectius legatur ἐπέδ.)
ἐαυτὸν τῇ βουλῇ ἀρχιθέωρον D. 100, 37. τὸ δ' ἀποδόμενος οὐκ ἐβε-
βαίου. venditorum nullam dabat evictionem 95, 33. τὴν ὑπὲρ
τῶν δικαίων παρρησίαν ἀποδόμενος εἰκοσι μνῶν 105, 8.
ἀποδιδράσκειν] μὴ—ἀπὸ τούτων ἀποδράναι. refugere 91, 3. ὑμῖς
δ' ἀποδράσεσθε τὰ πράγματα 130, 5. οὐκ ἀπέρρα ταύτην τὴν στρα-
τείαν 567, pen. ἀποδιδράσκειν τὴν ἀλήθειαν. inquisitionem in ve-
ritatem rei devitare 1024, 14. ἀποδιδράσκουσιν αὐτὸν οἰκείται τρεῖς
1248, 4. ἵνα δὲ μὴ ἀποδρῶσιν, αὐτοὺς δῆσαι 1478, 17. = ἐγκαλύ-
πτωμαι καὶ ἀποδιδράσκω Æ. 61, 28. ἀποδράσθ (in 2. fut. 1. med.)
77, 35. ἀποδράναι ἐκ τῶν κινδύνων 86, 8. = ἀποδιδράσκειν vel ἀπο-
δράναι ἐκ τοῦ κινδύνου L. 105, 29. 147, 20. * ἀποδράσας (si bene
habet) 105, 33.

ἀποδικάζειν reprehensione, culpa liberum, innoxium, legiti-
mum, actioni forensi non obnoxium declarare, verbo, absolvere.

ἂ αὐτοὶ ἔργῳ ἀπεδίκασαν, ταῦτα ὑμᾶς κελεύουσι καταδικάσαι A. 147, 5.

ἀποδιοπομπεῖσθαι τὴν πόλιν L. 108, 4. ἀποδιοπομπεῖσθαι πᾶν τὸ ἀργύριον dixit Plutarchus in Lysandro. TAYL. sed fallitur. verbum hoc, non cum πόλιν, sed aut cum ἀράν, aut cum φαρμάκων cohæret.

ἀποδοκιμάζειν] τοῖς ἀποδοκιμασμένοις ἄρχειν λαχοῦσιν 779, 4. qui, quamvis sorte ducti ad magistratum gerendum destinati fuissent, tamen scrutinii severitatem haud sustinentes, reprobatii fuissent. τὴν ἀρχὴν, ἣν ἔλαχεν, ἀπεδοκιμάσατε. magistratui gerendo, ad quem sors eum delegaverat, inhabilem declarastis 790, 18. ζηλοῦν μὲν τοὺς πλείστους φίλους καὶ βεβαιοτάτους ἔχοντας, ἀποδοκιμάζειν δὲ τοὺς [scil. ἔχοντας πλείστους καὶ βεβαιοτάτους] ἔραστὰς 1402, 20. = reprobare Æ. 12, 3. ἀποδοκιμάζω τὸν καιρὸν 84, 13. = I. [11, 43.] = ἀποδοκιμάζειν χειροτονηθέντα στρατηγὸν L. 130, 33. TAYL. reprobare, ut indignum, v. c. sacerdotio 175, 34. = D. 106, 20.

ἀπόδρασις στρατείας 568, 8.

ἀποδύειν A. 118, 8. = φάσκειν θοιμάτιον ἀποδεδύσθαι L. 117, 6. TAYL. ἀπεδύσατο εἰς τὴν αὐτὴν πάλαιστραν fr. 45, 1.

ἀποδύρεσθαι] τῶν γεγενημένων τὰ πλείστα ἀποδυράμενος πρὸς ὑμᾶς, ὥσπερ ῥᾶν γενήσομαι 1118, pen. ἀποδυρόμενοι δι' ὧν μάλιστα ἑλπίζουσιν ἐξαπατήσιν ὑμᾶς 1255, 18. ἀποδυρομένης ἐκείνης τὰ συμβάντα 1278, 16. ἀποδυράμενοι καὶ τὰ νόμιμα ποιήσαντες ἅπιτε 1400, pen.

ἀποθαυμάζειν] ἀποθαυμάζων καὶ τερατευόμενος Æ. 13, 29. ἀποθαυμάζειν, majorem in partem mirari 16, 42.

ἀπόθεν τοῦ τεύχους, distans a coeniis urbis Æ. 14, 12.

ἀπόθετος] τὴν ἀπόθετον τοῖς εὐεργέταις δωρεὰν solis reservatum, ut proprium, et peculiare donum 1376, pen. = ἀπόθετος ὑμῖν φίλος ᾧ μὴ εἶναι. carus inprimis, neque ad minutos quosque sordidosque usus vobis adhibendus, sed parce cauteque usurpandus, et ad raras summique momenti necessitates reservandus L.

113, 44.

ἀποθνήσκειν] οὐδ' ἂν δεκάκις ἀποθάνῃ, οὐδὲν μᾶλλον ὑμεῖς γε κινήσετε 99, 6. εἰ τὸ καὶ τὸ ἐποίησεν, οὐκ ἂν ἀπίθανον 308, 4. καίτοι ὅστις χιλίων πολιτῶν ἀποθανόντων ἐθάρρησε, τί οὗτος παθεῖν ὑπὸ τῶν ζώντων δικαίος ἐστὶ 314, pen. = γηραιὸς ἀποθανεῖν Æ. 20, 23. = * ὄντινα οὐκ ἔφηνγε μὴ ἀποθανόντος αὐτοῦ A. 136, 23. = ἀποθανεῖν ἢ καμῖν νομίμως ἅπασιν κοινὸν ἀνθρώποις L. fr. 31, 4. καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἀποθνήσκοντα μὴ δύνασθαι τὸν βίον τελευτῆσαι ibid. exempla hujus v. a Taylora annotata vid. in θνήσκειν, quo ille retulerat. = ἀποθνήσκειν ὑπὸ τῆς πόλεως iudicio populi condemnatus extremum supplicium pati Ly. 159, 29. τὰ πετεινὰ, ἃ ἐστὶν ἰδεῖν ὑπὲρ τῆς αὐτῶν νεοττίας ἐθίλοντα ἀποθνήσκειν 166, 33.

ἀποθρασύνεσθαι τοῖς βουλομένοις τοσαύτην ἀτολμίαν ἢ σὴ σαφροσύνη παρεσκευάκεν 1407, 14. fidentius audere, sumere, arrogare sibi vetita et negata.

ἀποικία] ἀποικίας ἀποστέλλειν *Æ.* 51, 34.

ἀποικοδομεῖν] ἀποικοδομουμένην τὴν χαράδα ἀν canalem oppositis munimentis vel aggeribus occlusum 1273, 6. 8. ἀμαξιαίους λίβους προσκομίσας ἀποικοδομῇ 1277, 12.

ἀποινα ἀνόμαζον οἱ παλαιοὶ τὰ χρήματα 630, pen.

ἀποινα τινὰ ab aliquo, quem vinctum teneas, per vim extorquere pretium redemptionis 629, 22. 630, 27. ubi exponitur per χρήματα πράττεσθαι.

ἀποκαθιστάνειν τὴν πάτριον πολιτείαν καὶ τοὺς νόμους καὶ τοὺς τάφους 256, 3.

ἀποκαίειν] οἱ ἱατροὶ ὅταν καρκίνον—ἴδωσιν, ἀπέκαυσαν 798, 23.

ἀποκαλεῖν per contemptum ludibrii et probri ergo appellitare. λογογράφους καὶ σοφιστὰς ἀποκαλῶν τοὺς ἄλλους 417, ult. βάρβαρον καὶ ἀλάστορα τὸν Φίλιππον ἀποκαλῶν 438, pen. οὗς νῦν ὑβρίζει καὶ πταχοὺς ἀποκαλεῖ 582, 11.=contumelioso aliquo nomine, eoque crebro appellitare. ἀποκάλεσε προδότας *Æ.* 75, 7.=An. 31, 10.

ἀποκείρεσθαι, lugere I. 47, 9 = ἀπέκειρε τὴν Σπάρτης ἀκμὴν *De.* 180, 3.

ἀποκεῖσθαι] καίτοι ὅτι τὰ τῶν Ἑλλήνων αὐτῶν ἀτυχήματα ἐνευδοκιμεῖν ἀπέκειτο 294, 14. reservata erant, aut is sibi reservaverat. ὅτι ποτὲ τῶν ἀπάντων ἀπόκειται, οὐ πρόδηλον ὄν. cum parum constet, quis is sit, quem sors ea maneat, ut venia opus habeat 633, 26. ἔδον ἀποκείμενος σίτος sub claustris jacens asservatum, in horreo cellave, aut solario sepositum 1040, 26. ἀποκεῖσθαι τοῖς προσήκει τὰς τῷ αὐτῷ καταφυγὰς. superesse, patere semper, quoties iis indigeant 1263, 20.=ἀποκειμένας παρ' αὐτῷ τεσσαράκοντα μνᾶς, quas ipse servabat apud se jacentes in deposito L. 153, 45.

ἀποκερδαίνειν βραχία parum quid lucelli ex aliqua re auferre An. 17, 32.

ἀποκηρύττειν τὰ μικρὰ καὶ κομιδῇ φαῦλα 687, 23. venale proclamare sub voce præconis. b) per præconem alicujus e. c. nominis, aut juris, usurpationem vetare, eaque interdicere. ὁ νόμος τοὺς γονέας ποιεῖ κυρίους οὐ μόνον θέσθαι τὸν νόμον (liberis) ἐξ ἀρχῆς, ἀλλὰ καὶ πάλιν ἐξαλεῖψαι, εἰν βούλωνται, καὶ ἀποκηρύξαι 1006, 21.

ἀποκινδυνεύειν ἐν τινι, in aliquo periculum facere *Æ.* 41, 42.= ἀλλ' ἀποκινδύνευον τοῦτο L. 102, 24.

ἀποκλείειν (scil. τὴν πρόσδοδον πρὸς ὑμᾶς) aditum ad vos occludere, concionandi copiam negare, vel etiam ejusmodi oratori τὸ στόμα os occludere, καὶ πικρῶς καὶ ἐναντίως ἀκούειν 450, 10. ἀπέκλεισε τὸν ἀνδροφόνον τῶν Ἀμφικτυονικῶν ἱερῶν 632, 27. ἀποκλείει εἰσαγωγῆς εἰς τὸ δικαστήριον 1098, 6. ἀπεκλείσθην τοῦ λόγου τυχεῖν 1107, 3. ἀποκλείων ἡμᾶς τοῦ ζητῆσαι τι τῶν καταλειφθέντων 1110, 15. ἀπεκεκλείσμεν τῶν σιτίων comedere non poteram faucibus præclusis 1260, 23. ἀποκλείων ἔδον domi suæ obseratum tenens mœchum καὶ ἀργύριον πραττόμενος 1359, 6.

b) ἀντέδωκα μὲν, ἀπέκλεισα δὲ—descendi quidem ad delatam conditionem permutandarum inter nos facultatum, sed hac exceptione, ut mihi liceret actionem de bonis meis fraudulenter interversis persequi 841, 5.=ἀπέκλεισαν τὴν θύραν I. 60, 19. νόμῳ δ' ἀποκλειομένης 85, 23.=ὡς ἀπεκλείσθην ἐν τῷ δαματίῳ L. 93, 19.

ἀποκληροῦσθαι sub sortitione, seu iterata sortitione ad judicandum designari, deputari. ὅτι ἐλάχετε, εἴτ' ἀπεκληρώθητε 778, 4.=ἀρχὰς ἀποκληροῦσιν οἱ θεσμοθέται ἐν τῷ Θησείῳ Æ. 55, 35.=ἀποκληροῦν βουλὴν per sortes senatum cooptare An. 11, 19.=σιτοφύλακας ἀποκληροῦτε L. 165, 35. ὡς ὁ χρόνος οὐκ ἐγγχωρεῖ ἄλλον (regem sacrorum) ἀποκληρώσαι 175, 33.

ἀποκλίνειν ἐπὶ τὸ βῆθυμειν 13, 3. ἀποκλίνειν ὑμᾶς πρὸς τὸν Κερσοβλέπτην. voluntate et studio ferri, propendere 655, 16. ἐπὶ τούτους ἀποκλίνει 889, 17. b) ἀποκλινῆναι κεράμιον ἐλαίου in latus dejectum, eversum esse guttum olei a torrente 1278, 24.

ἀποκναίει ἀηδία καὶ ἀναισθησία, καθ' ἐκάστην ἐκκλησίαν ταῦτα λέγων. odio et stoliditate coronam enecat, aut auffugere cogit 564, 12.

ἀποκνεῖν] ἀνάγκην οὖσαν ὁρῶν ὅμως ἀποκνῶ. tamen reformido, cunctor 57, ult. οὐκ ἀπώκησαν, οὐδ' ἐφοβήθησαν εὐνοϊκῶς ὑμῖν ἔχοντες φανῆναι 497, 3. idem quod simplex ὀκνεῖν et κατοκνεῖν.

ἀποκοιτεῖν secubare, h. e. per noctem a statione sua, præsidio, abesse 238, 10.

ἀπόκοιτος τῶν συσσίτων, qui extra contubernium coëpulonum suorum alibi pernoctavit Æ. 45, 2.

ἀποκομίζεσθαι] ἀπεκομίσθην domum referebar ὑπὸ τῶν παρατυχόντων γυμνός 1259, 23.=ἀπεκομίσθην φερόμενος ἐπὶ κλίνης οἴκαδε. referebar domum An. 9, 7.

ἀποκοπαὶ χρεῶν res novæ, tabulæ novæ, veterum debitorum cassationes 215, 25. ἀποκοπὰς χρεῶν τῶν ἰδίων οὐ ψηφιοῦμαι 746, 24.=ἀποκοπαὶ χρεῶν An. 12, 7. Bankruptcies.

ἀποκόπτειν] οἱ ἱατροὶ ὅταν καρκίνον—ἰδωσιν, ἀπέκασαν, ἢ ἀπέκοψαν 798, 23.=μαχαίρᾳ τὸν τράχηλον ἀποκόψειν ἡπίλαι Æ. 38, 11.

ἀπόκρημνα πάντα τούτῳ ὁρῶ. omnia abrupta, præcipitia, invia, ardua huic video, h. e. quamcunque ad partem præsidiorum, argumentorum, excusationum, quibus alii suis in causis utantur, se vertat, undique septum video, et interceptum 793, 6.

ἀποκρίνεσθαι] τοῖν ἀντιδίκοιν ἐπ'ἀνάγκης ἀλλήλοιν ἀποκρίνεσθαι τὸ ἐρωτώμενον 1131, 27. ἀποκρίνεται ἡμῖν ἡ βουλὴ ψηφίσματι 1149, 9.=ἀποκρίνεσθαι πάντα μᾶλλον ἢ ὁ δεῖ μαθεῖν I. 83, 29.=ὁ ἀποκρινόμενος. defensor, factorum rationem reddens A. 143, 30. nam opponitur τῷ κατηγορῶ.

ἀπόκρισις] ἐφ' οἷς ἀπόκρισιν οὐ δέδωκεν I. 83, 33.=defensio L. ap. Harpocr.

ἀποκρύπτειν] ἐρῶ πρὸς ὑμᾶς καὶ οὐκ ἀποκρύψομαι. non dissimulabo 73, 17. 168, pen. φράσω καὶ οὐκ ἀποκρύψομαι 762, 19.

ἀπειθῶς καὶ οὐδ' ἀποκρυψάμενος πεποίηκε 723, 23. τὰ ὄντα facultates ἀποκρύπτεσθαι 1121, 16. ἀποκρύπτεσθαι καὶ διαδύεσθαι καὶ πάντα ποιεῖν, ἐξ ὧν μὴ λειτουργήσης 1045, 25. τοῖς ἐξελεγχομένοις, ὧν μὲν εἰσιν, ἀποκρυπτομένοις, id est, ὅτι τούτους τοὺς γονείας ἀποκρύπτονται, ὧν ὅντως εἰσιν 1314, 22. = μηδὲν ἀποκρύπτεσθαι τῶν ὄντων. rei familiaris partem nullam in censu reticere I. 67, 34. 71, 4. = περὶ ὧν ἀποκρυπτόμεθα μηδὲνα εἰδέναι L. 110, 2.

ἀποκτείνειν] ἀκρίτως ἀπέκτειναν χιλίους καὶ πεντακοσίους τῶν πολιτῶν Αἴ. 38, 15. πλείους ἢ χιλίους καὶ πεντακοσίους τῶν πολιτῶν ἀκρίτους ἀπέκτειναν. triginta tyranni puta 87, 20. μόραν Λακεδαιμονίων ἀπέκτεινεν 88, 31. ὑπερορίζομεν τὰ ξύλα καὶ τοὺς λίθους καὶ τὸν σίδηρον, εἴαν τινα ἱμπεσόντα ἀποκτείνῃ 88, 36. παρ' οὐδὲν ἤλθον ἀποκτείναι, pœne occidissent 90, 24. = morte condemnatum supplicio afficere. οὗς δημοσίᾳ ὑμεῖς ἅπαντας ἀπεκτείνετε I. 49, 25. = τὸ ἀποκτείνειν φασὶ μέγα κακούργημα εἶναι A. 130, 21. τὴν ἴσην δύναμιν ἔχει ὅστις τε ἂν τῇ χειρὶ ἀποκτείνῃ, καὶ τῇ ψήφῳ sive manu tu me perimas, sive sententia tua, ad exitum rei tantundem est 140, 23. = de accusatore tam acriter atrociterque reum insectante, ut iudices permoveat ad dicendam ei mortis sententiam An. 34, 7. 14. pari modo quoque et apud Græcos κατακρίνειν et apud Latinos condemnare usurpatur, pro efficiendo, ut quis condemnatur. = ἀπέκτεινα L. 101, 10. 136, 18. ἀπέκτεινεν 122, 15. ἀποκτείνει 138, 4. ἀποκτείναντα 136, 40. ἀπεκτόνασι 116, 40. ubi male vulgo ἀπεκτείνασι. ἀπεκτονῶναι 116, 19. ἀπεκτονῶς 105, 22. ἀποκτενοῦντες 137, 11. usurpari aiunt technici in perfecto et aoristo priori, in secundo non ita. quod arbitror verum esse. vid. p. 448. not. 3. ἀπέκτεινον 150, 19. sed lectio videtur esse ἀπέκτειναν. TAYL.

ἀποκτινύναι] ἀπεκτινύνου L. 158, 35. ubi MS. ἀπεκτινύνσαν. TAYL. ἀνθρώπους ἀποκτινύνουσι περὶ οὐδενός; ἡγοῦντο 120, 38.

ἀπολαγχάνειν abjudicare, sententia sua alicui jus aliquod derogare, eripere L. 101, 3. 5. ἀπολαχεῖν, sortem adire. ap. Harpocr.

ἀπολαμβάνειν recuperare; acceptum ferre; repetere, exigere; intercipere. a) recuperare, quod tuum sit, et quod tu antehac habueris. ἂν τε λάβῃτε accipiat pro dono, ἂν τ' ἀπολάβῃτε recuperetis vestra 78, 3. οἱ ῥήτορες λαμβάνειν μὲν οὐκ εἶω, ἀπολαμβάνειν δὲ συμβούλευον 162, 17. ἐπιμελεῖσθαι, ὥπως ἂν τάχιστα ἀπολάβοιμεν τὰ χρήματα 932, 23. ἀποστάντα τῆς προικὸς καὶ οὐκ ἀπολαβόντα 1366, 11. b) acceptum ferre, ut debitum, sive debitor eas ipsas res a reposcente accepit, sive alio quopiam pacto debuit. τὴν καταδίκην mulctam, quæ condemnato irrogata fuit 1155, 2. τὴν τιμὴν τῶν φιαλῶν 1193, 21. τοὺς τόκους 968, 10. c) suscipere, ab aliquo repetere, exigere, ut jusjurandum. διδόναι et ἀποδιδόναι dicitur, qui præstat, ἀπολαμβάνειν, cui præstat, qui exigit τοὺς ὅρκους 59, 11. 234, 10. 678, 7. d) intercipere, excludere. νόσῳ καὶ χειμῶνι καὶ πολέμοις ἀποληφθέντος, ὥστε μὴ δύνασθαι ἐπανελθεῖν οἰκαδὲ 98, 24. = accipere, audire,

discere. τὰ παρ' ἑμοῦ δίκαια πάντα ἀπειλήφατε *Æ.* 27, 36. τῶν σεσωφρονημένων ἐν τῷ βίῳ μοι χάριν ἀπειληφέναι νομίζω, videor mihi gratiam et præmium tulisse pudoris ejus, quem tota vita tuitus sum, omniumque pudenter a me honesteque factorum 28, 21. ἄπολαμβάνειν λόγον τῶν ἀνηλωμένων, repetere, exigere rationem, ut nos quoque usurpatius, *to demand an account* 57, 40. παρ' ἐκόντων τῶν Ἑλλήνων ἀπολαβεῖν τὴν ἡγεμονίαν 62, 3. ὁ δ' Ἀλέξανδρος ἀπειλημμένος ἦν ἐν Κιλικίᾳ, interceptus, septus, inclusus 77, 9. ἀπολάβετε τὸν λόγον παρ' αὐτοῦ ἐκείνως 77, 38. = recuperare. οὐκ ἀπέλαβον ἃ ἐδάνεισαν *I.* 55, 8. οὐκ ἀπολαβὼν τὴν προῖκα ὅσῃν ἔδωκε 69, 30. 73, 16. 77, 36. = ἀπολαμβάνειν χρεῖα æra debita redigere, *to get in debts* *An.* 25, 20. τὰ γὰρ σφετέρ' αὐτῶν ἐκ τῆς ὑπερορίας οὐκ ἀπολαμβάνειν 28, 10. nil expressis verbis cautum sit de restituendis bonis, si quæ civibus Atheniensibus in solo extero essent, per bellum amissa, vel, quod malim, de debitis diluendis, quæ incolæ soli peregrini, ditioni Atticæ non obnoxii, apud ipsos, cives Athenienses, contraxissent. *Of what avail to the Athenians was a compact, in which there was no stipulation, that the foreign merchants should be held or admonished by the authorities of each place, to satisfy such demands, as they (the Athenian dealers) had upon those foreign dealers?* = accipere id quod tibi debeat. ἀπελάμβανον τοὺς τόκους *L.* 118, 16. χάριν 160, 35. = ἀπολαμβάνειν ἀργύριον, auferre, accipere, recuperare æs mutuo datum *Ly.* 151, 3. = ἀπολαμβάνειν τῆς θεραπείας τὴν χάριν *De.* 180, 21.

ἀπολαύειν τῆς τῶν ἐναντιωσομένων ἐρημίας 81, 23. abuti suam in rem eorum absentia, qui si adessent, repugnaturi sint. τῶν δικαίων jura sua tueri, exercere, fructus eorum percipere 218, 5. τῆς σιωπῆς abuti silentio concionis malis suis consternatæ atque dejectæ ad declamandum et afflictis insultandum 579, 23. ἐξουσίας 681, 2. τῆς ἡμετέρας εὐηθείας 717, 2. cum accusativo. ἀπέλαυσα ταῦτα ἐγὼ τῆς πρὸς τοῦτον κοινωνίας. quasi dixisset ταῦτα ἔλαβον ἀπὸ τῆς π. τ. κ. 1174, ult. = ἀπρλαύειν τῆς τινὸς εὐηθείας, tondere oviculam auream, ex alterius simplicitate et tarditate fructum percipere, ditescere *Æ.* 8, 38. ἀπολαύων καὶ ἐμπιπλάμενος τῆς δεδομένης ὑφ' ὑμῶν αὐτῷ ἐξουσίας, abutens et ingurgitans sese usque ad satietatem et fastidium potestate ipsi a vobis data 72, 15. = οὐ μικρὰ τῶν χρημάτων ἀπολαῦσαι. de tutore nequam, pupilli bona carpente *I.* 63, 31. ἵνα ὡς ἐλάχιστα αὐτῶν ἀπολαύητε. ut ærarium vestrum inde fructum percipiat quam minimum 89, 6. [17, 8.] = τῆς τούτων ἀρετῆς τὸ ἴσον τοῖς ἄλλοις ἀπέλαυσαν *L.* 179, 40. ἀπολαύοντες τῶν τῆς πόλεως εὐτυχιῶν 151, 9. τῆς ἡλικίας αὐτῆς ἀπολαύων *fr.* 2, 8.

ἀπολείπειν deserere, ut uxor maritum. ἀπολελοιπιῖαν τὴν γυναῖκα 865, 6. et ut nautæ navem. ἀθυμήσαντες οἱ πολλοὶ τοῦ πληρώματος ὄχοντο τὴν ναῦν ἀπολιπόντες 1211, 2. b) reliquum sibi facere. τί τῆς ἐσχάτης ὕβρεως ἀπολείπει; quam omittit extremam contu-

meliam? προσεύρουν, καὶ ἀσελγείας καὶ ὕβρεως οὐδ' ὀτιοῦν ἀπέλειπον 1257, 19. c) creare, consciscere. πολλοὺς καὶ ἐυσχερεῖς ἀπολείπουσα (pone se relinquens) λόγους 1491. epistola VI. 5. In passivo ἀπολείπεσθαι a) vinci. οὐδενὸς ἀπολείπεσθαι a nemine vincimini sapientia, sagacitate, solertia recta consilia invenendi et eventus rerum futuros prospiciendi 51, 24. b) non assequi, consequi sensu quocunque, ut oculis, aut mente. ἀπολειφθῆναι τῶν πραγμάτων rerum veritatem haud valere perspicere 813, pen. ἀπολείπεσθαι ἰδούκουν οἱ πόρρω καθήμενοι. videbantur procul sedentes iudices non posse oculis consequi in tabula exarata 1055, 19. ἂν τούτῳ τῷ μέρει τοῦ ἀγῶνος σαφῶς παρακολουθήσητε, καὶ τῶν ἄλλων οὐδενὸς ὑμᾶς ἀπολειφθῆσθαι 1083, 2. ἂν δ' ἀπολειφθῇ (sin autem hoc minus consequatur) καὶ μὴ δύνῃται διδάξαι 1421, 25. c) carere. τοῖς δ' ἀπολειφθεῖσι μὲν carentibus, vacuis virtute et morum honestate atque liberalitate, προσποιουμένοις δὲ 270, 2. μηδεμιᾶς φιλοτιμίας ἀπολείπεσθαι 312, 27. d) abesse. ἐπιστολῇ, ἣν οὗτος γέγραπεν ἀπολειφθεῖς ἡμῶν. nobis insciis, in consilium non adhibitis, absentibus, procul a nobis, clam nos 352, 12. νύκτα καὶ ἡμέραν ἀπύοντων ἡμῶν ἀπελείφθη παρὰ Φιλίππῳ. quoties nos a Philippo discederemus, sive interdiu, sive noctu cum eo congressi essemus, Æschines cum eo solus remanebat totum illum reliquum diem noctemve 396, 14. τοὺς ἀπολειπομένους (scil. τῶν νεῶν) ναύτας 1231, 10. e) omittere. ἀπολείπεσθαι καιροῦ. opportunitatem e manibus omittere. pati aliquo acerbo tempore suam operam desiderari 918, 19. = χωρίον—εἰ μὴ τι ἄλλο, ἔνταφῆναι ἀπολιπεῖν Æ. 14, 13. ἀπολειφθεῖς τῆς δοκιμασίας, cum non interfuisset probationi 14, 41. ἀπολείπειν τι τῶν ἀσελγεστάτων, tibi reliquum facere aliquid facinorum flagitiosissimorum, quod non sis ausus 15, 23. ἀπολείπεσθαι δωροδοκίας, expers, exsors largitionis esse, partem ejus nullam ferre 74, 41. = οὐδὲν ἀπολιπόντες τῆς δυνάμεως nihil sibi reliquum facientes I. 36, 2. ἀπέλειπεν ἡ γυνὴ ζῶντα τὸν ἄνδρα, ἣ τελευτήσαντος τὸν οἶκον αὐτοῦ 38, 35. 41, 25. 45, 43. ἐπάνειμι ὅθεν ἀπέλιπον. scil. τὸν λόγον. redeo, unde excesseram 51, 34. = ἐμοὶ μόνῳ ἀπολειπεμῆναι, qui superstes quidem patri, verum nihilominus solus, desolatus sum, utpote ab adiutoribus desertus A. 112, 3. τινὰς προσιόντας φοβηθέντες ἀπέλιπον 117, 4. = ἀπολείπειν τὴν πατρίδα An. 30, 29. de uxore maritum deserente 30, 43. = ἐμοῦ πολὺ ἀπολειπεμῆνου τῶν ἑμαυτοῦ κακῶν. me pone mala mea procul relicto, h. e. longe distante a scientia dedecorum meorum, me oblatam mihi contumeliam prorsus ignorante L. 93, 6. ἀπολείπειν τοὺς διώκοντας magno intervallo pone se relinquere 190, 37. ἀπολιπεῖν τὰς τάξεις οὐκ ἐτολμᾷτε 141, 2. οὐδεμιᾶς στρατείας ἀπελείφθη 160, 7. οὐδενὸς οὐδ' ἐνταῦθα κινδύνου ἀπελειπόμην 160, 16. πῶς οὐκ αἰσχρὸν ὑμῖν καὶ ἡντινοῦν ἀπολιπεῖν δίκην omittere, non exercere, ἥντινὰ τις παρὰ τούτων βούλοιο λαμβάνειν 127, 45.

ἀπόλειψις desertio, ut uxoris a marito discedentis 868, 1. item tabulæ publicæ a magistratu hac de re conscriptæ. ἡ ἀπό-

λειψις ἐγγραφῇ 868, 2. τὴν ἀπόλειψιν οὗτοι πρὸς τὸν ἀρχοντα ἀπογράφοντο. Denuntiabant apud magistratum, mulierem illam a marito discessisse, eamque rem curabant in tabulis publicis consignari, et postulabant cautionem de dote mulieri a marito reddenda 868, 17. ἀπόλειψις πλείστη γίγνεται. plurimi milites deserunt ordines suos 1209, 26. ἀπόλειψις ἡμολ ἐγένετο πλείστη τῶν ἄλλων τριηράρχων reliquorum omnium trierarchorum a nullo tam crebri discedebant nautæ, quam a me 1211, 14. πόσῃν δέ μοι μετὰ ταῦτα γενέσθαι ἀπόλειψιν πάλιν 1214, 2.

ἀποληρεῖν nugari, blaterare. εἰ μὲν Αἰσχίνης ιδιώτης ὢν ἀπελήρει τι καὶ δῆμαρτε 398, 20.

ἀπολις] ἀπολιν μὴ με ποιήσητε 1320, 22.=extorris A. 117, 21. =μὴ ἡμᾶς ἀντὶ πολιτῶν ἀπολίδας ποιήσητε L. 161, 16.

ἀπολλύνειν, vel ἀπολλύναι perdere, corrumpere, pessumdare. οἶδε τριακοσίαις τριήρεσιν, ὧν ἑκατὸν παροσχόμεθ' ἡμεῖς, τοὺς προγόνους αὐτοῦ χιλίας ἀπολίσσαντας ναῦς 186, 7. τοὺς ἐπὶ τοῦ πολέμου διασπέντας τῶν συμμάχων ἀπόλωσε 371, 10. οὐ μόνον εἰ μὴ χρήματα ἀπόλλυτε, σκεπτόν, ἀλλ' εἰ καὶ δόξαν χρηστὴν 459, 25. b) prodigere, disperdere, dilapidare. οἱ τῆς παρ' ἡμέραν χάριτος τὰ μέγιστα τῆς πόλεως ἀπολωλεκότες 107, 9. τὰ παρὰ τῶν συμμάχων (scil. χρήματα) κλέπτοντες καὶ ἀπολλύντες gula et ventre mergentes 613, 20. c) amittere, jacturam facere. ἀπολλύνειν νομίζοντες, ὅ τι ἂν εἰς τὸ κοινὸν δαπανῶσιν 1046, 23. In passivo ἀπόλυσθαι perire. κερδαίνειν τὸν χρόνον τοῦτον, ὃν ἄλλος ἀπόλλυται 118, 17. οὗς ἐν τῷ πολέμῳ συμμάχους ἐκτησάμεθα, οὗτοι ἐν τῇ εἰρήνῃ ἀπολώλασι 174, 16. ἀκρίτως ἐστὶν ὁρᾶν τοὺς τυραννουμένους ἀπολυμένους 212, 22. οὐ τριήρης ἔξω καταληφθεῖσα ἀπόλετο τῇ πόλει 262, 19. προδότης τρις, οὐχ ἅπαξ ἀπολωλέναι δίκαιος 374, 27.=μισθὸν τῆς πρυτανείας ἀπολέσαι. quid est? A. 14, pen. τὴν μόνην καὶ πρώτην αὐτὸν κατέρα προσειποῦσαν ἀπολέσαι, filiam unicam 64, 40. ἡ τῶν γε στρατὸν εὐρὺν ἀπόλεσεν 73, 7. οὐ κηλεῖσθαι φησι τοὺς ἀκροωμένους, ἀλλ' ἀπόλλυσθαι 86, 18.=ὁρῶντες ἀπολλύμενον τὸν οἶκον I. 59, 16. ἀπολώλει ἡ οὐσία 60, 5.=ἐπειδὴ ἔγνω ἀπολούμενος An. 21, 31. ἀπολέσαι κύριοι. quorum sententia satis valet ad supplicium extremum homini consciscendum 30, 12.=mulierem corrumpere, pellicere ad stuprum aliaque flagitia orationis inidiis et consuetudinis turpitudine L. 92, 26. βούλεσθε ἡμᾶς δικαίως μᾶλλον σῶσαι, ἢ ἀδίκως ἀπολέσαι 156, 41.

Ἀπόλλων προστατήριος 531, 8. ἀγνιεύς 531, 9. ἀποτρόπαιος 531, 26. τὸν Ἀπόλλων τὸν Πύθιον, ὃς πατρώος ἐστὶ τῇ πόλει 274, 27. ἦγον εἰς τοὺς φράτορας, εἰς Ἀπόλλωνος πατρώου ἦγον, εἰς τὰλλα ἱερὰ 1315, 15. Genetæ appellabantur, quibus Apollinis Patroi et Jovis Hercii sacra essent communia 1319, 26.

ἀπολογεῖσθαι] ἀκούειν δικαίους ἀπολογουμένου 227, 13. ἀπολ. τὸ ὁμολογούμενον excusare, purgare id, quod in controversiam non venit, cujus insimulatus reus non fuit 370, 21. τίς γὰρ ἂν κατηγορεῖν ἔλειτο κρινόμενος, ἔχων ὅ τι ἀπολογησεται 407, 19. ἀναγκάζετε αὐτὸν ὑπὲρ ὧν ἀγωνίζεται, περὶ τούτων καὶ ἀπολογεῖσθαι 407,

pen. ἀπολ. οὐδὲ πολλοστὸν μέρος ὧν κατεψεύδοντο 1052, 25. = ἀπολογεῖσθαι τὰς πρὸς τινα πράξεις Æ. 10, 28. πρὸς τὸ παράνομον ἀπολογεῖσθαι, depellere a se criminationem legum temeratarum 83, 20. = οὐ πρὸς τὰ λεγόμενα (scil. ὑπὸ τοῦ ἀντιδίκου) ἀπολογεῖται A. 124, 19. ἀπολογησάμενος τὴν προτέραν (scil. ἀπολογίαν) 131, 2. = ἀπολογεῖσθαι οὐδ' αὐτῷ ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἔξεστι κατὰ τοὺς νόμους An. 13, 31. = ἀπολογεῖσθαι ἔργοις καλλίστοις, ὅτι οὐ τῇ αὐτῶν κακία— L. 196, 35. ἀνάγκη τὸν ἀπολογούμενον, κἂν ἐξ ἴσου ἀκροᾷσθε, ἔλαττον ἔχειν 152, 13. οὐκ * ἂν δυνάμενοι ὑπὲρ τῶν σφετέρων ἀμαρτημάτων ἀπολογησασθαι, ἑτέρων κατηγορεῖν τολμῶσι 163, 27. ἀπελογησάμενος ἔργοις 164, 25. οὐχ ὑπὲρ αὐτῶν ἀπολογησέσθαι, ἀλλὰ τούτων κατηγορήσιν 165, 10. ἀπολογεῖσθαι περὶ τῶν ἑαυτοῖς πεπραγμένων πολὺ μᾶλλον, ἢ τοὺς ἀδικούντας σώζειν πειρᾶσθαι 186, 17. = ἀπολογεῖσθαι ἀγῶνα ὑπὲρ ἑαυτοῦ D. 96, 22.

ἀπολογία] τῇ τάξει καὶ [id est κἂν] τῇ ἀπολογίᾳ, ὡς βεβούληται τῶν ἀγωνιζομένων ἕκαστος, οὕτως ἔασαι χρῆσθαι 226, 11. καὶ ἐκ τῆς ἀπολογίας ὄνειδος κατασκευασθῆναι τῇ πόλει 365, 25. ἀπολογία δικαία καὶ ἀπλῇ hæc est, ἥ ὡς οὐ πέπρακται τὰ κατηγορημένα δεῖξαι, ἥ ὡς συμφέρει τῇ πόλει 404, 22. περὶ ὧν ἐμοὶ δικάζεται, τὰς αὐτὰς ἀπολογίας εὐρήσετε eadem argumenta, quibus criminationes ejus evertam 979, 23. ἀπολογίαν ποιήσεται, ὅτι—sui purgandi causa hoc afferet 1201, 25. = εἰ ἐπὶ τὴν αὐτὴν ἐγράπτετο ἀπολογίαν Æ. 12, 27. μηχανᾶσθαι τινι τὴν ἀπολογίαν 13, 24. προδιήγησις τῆς ἀπολογίας 16, 30. παραχαρεῖν ἀπολογίας 17, 9. ἀποσπᾶσθαι ἀπὸ τῆς ἀπολογίας 25, 25. ἀποστῆναι ἀπολογίας 28, 24. φέρειν εἰς ἀπολογίαν 58, 36. ὑπερπῆδαν τὴν δικαίαν ἀπολογίαν 82, 29. ἀπολογία διὰ σαυτοῦ ποιῆσαι, ipse tute temet ore tuo, non per alium, defende 88, 20. = ἀπολογίαν ποιεῖσθαι I. 62, 29. ἐπὶ τὴν ἄλλην ἀπολογίαν ᾗδ' τρέφομαι τῶν κατηγορηθέντων, id est ἐπὶ τὸ ἀπολογεῖσθαι πρὸς τὰς ἄλλας κατηγορίας 87, 16. = τὴν ἀπολογίαν ἀποδέχασθαι A. 122, 37. ὑπερορῶ τῆς ἀπολογίας 122, 43. = ἀπολογίαν dicitur judex ἀποδιδόναι cum reo defensionis copiam facit An. 29, 28. = ὃν ἔδει κοσμιώτατον εἶναι τῶν πολιτῶν, ἀπολογίαν ποιούμενον τὸν ἑαυτοῦ βίον τῶν τοῦ πατρὸς ἀμαρτημάτων L. 142, 22. ἀναφέρειν τινὶ τὴν ἀπολογίαν conferre culpam suam in alium, eoque se purgatum ire 127, 32.

ἀπολογίζεσθαι recensere, enumerare. ἀπελογίζετο τὰ κεφάλαια ἐκ τῶν αὐτῶν πεπραγμένων 347, 15. Etiam p. 734, 5. malunt ἀπολογίσασθαι pro ἀπολογῆσθαι. Est hoc verbum, pro agere, referre, de legatis in decreto Cretensium apud Chishull Ant. Asiat. p. 109. = ἀντιγραφεὺς χειροτονητὸς, ὃς καθ' ἑκάστην πρυτανίαν ἀπελογίζετο τὰς προσόδους τῷ δήμῳ Æ. 57, 23. rationes reddebat.

ἀπολογισμός, ratio reddenda. φέρετε τὴν ψῆφον εἰς ἀπολογισμὸν τοῖς παρούσι τῶν πολιτῶν, ἐπερησομένοις δὲ ὑμᾶς, τί ἰδικάζετε Æ. 89, 8.

ἀπολούεσθαι ἑαυτὸν An. 21, 35.

ἀπολύει] absolvere, abluere, detergere. οὐκ ἀπολύει τοῦτο τὴν αἰσχύνην 471, 10. ἀπολύει τῆς αἰτίας 1191, 7. ἀπολύειν τοὺς ἐπὶ τῶν πραγμάτων in judicio capitis absolvere principes rerum ge-

rendarum 1439, 26. ἀπολυθήσομαι τῆς ἐγγύης τῆς ἐπὶ τὴν τράπεζαν 895, 15. 26. In medio, se purgare, defendere, culpam a se deflectere. ὑμῖς δὲ οὐδὲ ταῦτ' ἀπελύσασθε 99, 3. τὰς τῶν διαβαλλόντων τὴν πόλιν αἰτίας μετὰ δόξης καλῆς ἔργῳ ἀπολύσασθαι 191, 11. 1438, 1. ἀπολύσασθαι τὰ κατηγορημένα 226, 26. πρὸς τοὺς νεωτέρους τῶν πραγμάτων ἀπολύσασθαι se purgare ad juniores actis iis, super quibus contenditur 242, 13. ταῦτα οὐ παρὰ μικρὸν, ἀγωνιζόμενος παρ' ὑμῖν, ἀπελυσάμην, ἀλλ' ὥστε τὸ πέμπτον μέρος μὴ μεταλαβεῖν τούτους τῶν ψήφων 593, pen. 899, 24. = ἀπολύεσθαι ῥαδίως τοὺς τοῦ κατηγοροῦ λόγους ταῖς ὑμετέραις μαρτυρίαις Αἷ. 17, 15. ἀδυνατεῖν τὰς αἰτίας ἀπολύσασθαι 28, 10. ἀπολύειν, absolvere, de iudicibus, impunes dimittere 84, 33. ἀπολύειν τῶν αἰτιῶν 90, 1. = vendere. *to allow a property, which has been previously pledged, to be bought out and out by the person who had the mortgage on it.* ἀπέλυσε τῷ ἱεροφάντῃ οἰκίαν Ι. 59, 32. = ἀπολυομένης πάσης τῆς ὑποψίας. diluta, refutata Α. 115, 20. ἀπολύεσθε τῆς μιαρίας 119, 12. τῶν ἐγκλημάτων ἀπολυομένων dilutis, purgatis 129, 8. ἀνδράποδα Θραξίν ἀνθρώποις ἀπολύσων. venditurus 131, 39. οὐκ ἔστιν ὅποι τις ἂν ἀνενογκῶν ἀπολύσαιτο, sese culpa purget 140, 6. εἰ δέοι ἀμαρτεῖν ἐπὶ τῷ δικάζειν, τὸ ἀδίκως ἀπολύσαι sontem absolvere, ὁσιώτερον ἂν εἴη τοῦ ἀδίκως ἀπολέσαι 140, 12. ἀπολύσαιτο τὴν αἰτίαν 142, 7. = ἀπελύσω τὴν πρὸς τοὺς τριακοντα αἰτίαν μείζων τὸν δῆμον κακὰ ποιήσας purgasti, defendisti L. 136, 44. ἀπελύσατε τοὺς παρόντας 159, 43. = ἀπολύειν τῶν παρόντων κινδύνων Ly. 157, 37.

ἀπολύσιμον αὐτῶν μηδὲνα μᾶλλον εἶναι ἢ καταλήψιμον. in horum neutro locum absolutioni magis esse quam condemnationi Α. 129, 4.

ἀπολυτροῦν e custodia dimittere pro dato redemptionis pretio. ἀπελύτρωσε ταλάντων ἑνεία 159, 15.

ἀπομάττειν τῷ πληρῷ καὶ τοῖς πιτύροις argilla et furfuribus detergere corpori sordes 313, 17.

ἀπομάχεσθαι] ἐπειδὴ ἀπεμαχεσάμεθα. controversiam nostram pugna disceptavimus L. 98, 32.

ἀπομνησθαι Κλεοφῶντος πολιτεῖαν Αἷ. 75, 3.

ἀπόμισθος miles, cui aut stipendium non solvitur, cum deberetur, aut qui exauctoratus est, imperatore caret stipendia praebente. ἀθλίων ἀπομίσθων ξένων* ἡττηται ὁ στρατηγὸς 53, 16. ἀπόμισθος γίγνεται παρὰ Τιμοθέου 671, 1. a Timotheo absolvitur a militia mercenaria. = ἀπόμισθοι, mercede fraudati L. ap. Harpocr.

ἀπομισθοῦν] mercede oblata, sponsa, ad aliquam operam praestandam conducere. ἀπομισθωσάτω ὁ δῆμαρχος ἀνελεῖν vicomaster mercede conducito aliquem, qui jacentem humo tollat 1069, 20. = fundum elocare L. 109, 10.

ἀπομνημονεύειν] ἀρχὴν praefationem orationis ἤρξατο, ἣν οἶομαι τοῖς αὐτοῖς ῥήμασιν, ὁσπερ οὗτος εἶπεν, ἐν ὑμῖν ἀπομνημονεύσειν 345, 10. ὅσοις πατρικᾶς εὐεργεσίας ἀπεμνημονεύσατε 1479, 9. = ἀπομνη-

μονεύετε αὐτοῖς εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν, servate vobis hoc mente memori in illam diem, qua vobis licebit, pœnas ab iis repetere Æ. 15, penult. ἀπομνημονεύειν τὸν νόμον, memoriter recitare, afferre e memoria depromptam legem 56, 7. 61, 36. ἀπομνημονεύετε αὐτοῖς ὑποβαλεῖν, mementote illis sic occurrere 60, 24. ἀπομνημονεύειν τὴν ὀργήν, servare memori animo iram, et opportunitate oblata ulcisci 66, 1. ἀπομνημονεύσατε αὐτῷ ἐκείνο, promte, libere, nulla cum hæsitazione, quasi memoriter recitantes occurrite ei sic 83, 39.

ἀπομύναι jurejurando inficiari, ὡς οὐκ εἶρηκε ταῦτα 553, 23. ἂν ἀπομύσῃς jurejurando confirmaveris vera esse τὰναντία τούτων κατὰ τῆς θυγατρὸς per caput filiæ 860, 2. = ἀπόμυνσθαι Æ. 10, 11. ἀπόμυνσι, idem quod simplex ὁμυνσι, jurejurando confirmat 20, 27. = *ἀπόμωσεν ἐμέ τε καὶ αὐτὸν ὡς ἀδικῶς ἀπολλυμένους. jurejurando meque, ipsumque semet crimine liberavit, affirmans, si criminis hujus ergo tollamur, per nefas nos esse interituros A. 134, 15. = inficiari cum jurejurando, ut siquis aliquem filium esse suum juratus neget An. 16, 42. = L. 146, 8.

ἀπονέμειν] τῇ τύχῃ δέ, ἣν ὁ δαίμων ἐκάστοις ἀπένειμε, ταύτη κέχρηται 297, 20. εἰ δ' ἄρα ἔδει γενέσθαι, καὶ τι δαιμόνιον τοῦτ' ἀπένειμε 1447, 26. = κατηγορίαν ἀντὶ τιμωρίας τῇ πόλει ἀπονέμουσι A. 142, 23. = ἀπονέμετε τοῖς εὐεργέταις τὰς μεγίστας τιμὰς Ly. 154, 23. = ἀπονέμειν τῇ γνώμῃ (propensionī animi) πλεον ἢ τῷ δικαίῳ D. 97, 14.

ἀπονοεῖν] πῶς τούτων ἀνθρωπὸι κακίους, ἢ μᾶλλον ἀπονενοημένοι γένοιντ' ἂν 363, 7. οὐδεὶς οὕτω τολμηρὸς ἐστίν, οὐδ' ἀπονενοημένος ἄνθρωπος 1063, 7.

ἀπόνοια] τῆς φύσεως αὐτοῦ καὶ τῆς πολιτείας οὐ λογισμὸς ἡγῆται, οὐδ' αἰδῶς οὐδεμία, ἀλλ' ἀπόνοια. μᾶλλον δὲ ὅλον ἐστὶν ἀπόνοια ἢ τούτου πολιτεία 779, pen.

ἀπονον χάριν τινὶ διδόναι gratiam indulgere indulgenti haud molestam An. 22, 26.

ἀποπείρα ἐγένετο, εἰ περιοφόμεθα 219, 3.

ἀποπειρᾶσθαι τῆς ὑμετέρας γνώμης An. 14, 13.

ἀποπέμπειν mittere cui mittendum quid est, id quod ei debetur. ἀποπέμπειν (subaudi μερίδας ἱερείου καὶ δῶρα μετὰ τῶν πεισομένων) περὶ τῆς τύχης ἀγαθῆς 1072, 19. de iudicibus partes disceptantes e foro suo dimittentibus inter se reconciliatas. ἀκούσαντας ἀμφοτέρων ἡμῶν, καὶ αὐτοὺς δοκιμαστὰς τοῦ πράγματος γένοντους, μάλιστα μὲν διαλλάξαντας ἀποπέμψαι 1167, pen. εἰς τὰ Παναθήναια φήσας Philippus ἀποπέμψειν remissurum captivos 394, 3. de marito uxorem a consortio secum ablegante, repudiante. εἰάν ἀποπέμπῃ τὴν γυναῖκα, ἀποδιδόναι τὴν προῖκα 1362, 25. ἀποπέμψω τὴν ἀνθρώπον ἐκ τῆς οἰκίας 1372, pen. ἀπεπεμψάμεθα (πῖ bene habet, neque potius ἐπεμεμψ. leg. est) αὐτοὺς τὸ πρῶτον initio quidem eos contempsimus, non existimantes, eorum quicquam ad nos pertinere 1257, 20. = οὐ ταπεινώσαντες ἀποπέμψετε

τοὺς νῦν ἐπηρμένους *Æ.* 87, 24. *relegare* 89, 39. = *relegare, rebus infectis rursus discedere jubere.* ἐλθόντα ἐπὶ τὴν θύραν τὸν ἄρχοντα ἀπέπεμψε *I.* 36, 34. 41. 37, 29. = ἀποπέμπειν φαρμακὸν *L.* 108, 4. Λακεδαιμονίους ἀπειλοῦντας, ὅταν μὴ ἀποπέμψωμεν αὐτοῖς τὰ χρήματα. *nisi mittamus statas æris debiti pensiones* 185, 18. ἀποπέμψας εἰς τὸν Ἀδρίαν ὀλκάδα 908, 7.

ἀπόπεμψις *repudiatio, relegatio, ut uxoris e domo atque convictu mariti.* τὴν ἀπόπεμψιν τῆς ἀνθρώπου 1365, 12. = ἀποπέμψας. *scil. δίκη. actio repulsionis L. ap. Poll. VIII. 6.*

ἀποπαφασμένως *disertis, planis, expressis verbis. vel aperte, palam, in publico, ut alii malunt reddere* 1367, 27.

ἀποπηδᾶν *resilire, id est, celeriter aufugere, e conspectu se proripere.* καὶ ἀναγκασθῇ που συντυχεῖν, ἀπεπήδησεν εὐθείας 411, 14.

ἀποπλανᾶν *τινα ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως* *Æ.* 79, 6. 81, 11.

ἀποπλεῖν *proficisci in nave, abire.* ἔξεστι γὰρ ἀποπλεῖν ἐκ τοῦ λιμένος τούτου, ὅποι τις ἂν ἰθίλῃ 932, 17. *referri, repetere domum in nave, vel cum classe* 568, 14.

ἀπόπληκτος *vecors, demens.* οὐχ οὕτως εἰμι ἄφρων, οὐδ' ἀπόπληκτος 561, 10. μὴ γὰρ οἶσθέ με οὕτως ἀπόπληκτον καὶ παντελῶς μαινόμενον 912, 10.

ἀποπνεῖν *θυμὸν* *Ly.* 162, 10.

ἀποπνίγειν] ἐφ' οἷς ἔγωγε ἀποπνίγομαι 403, 17. *διαμαρτῶν τοῦ λέμβου διὰ τὸ νύκτα εἶναι, ἀπεννίγη* 883, *pen.*

ἀπορεῖν] ἀπορῶ, τί ποτ' ἔσται καινότερον *nescio, neque possum comminisci, quid tandem possitis agere, aut instituere novum, nondum ausum, si aperte bellum mecum geratis, qui istæc in pace audeatis* 160, 2. ἀπορούμενος ὑποδέξασθαι αὐτοῦς. *non habens, qui eos exciperet* 1190, *pen.* ἐνδεῖς ἦσαν ἀπάντων καὶ ἠποροῦντο τῆς σωτηρίας 1380, 4. εἰ δ' ἀπορεῖς με κακῶς ποιῆσαι *si vero rationem non invenis me vexandi* 581, 11. οὐκ ἀπορῶ μὲν εἰπεῖν πολλὰ *non desunt quidem, quæ dicam, multa* 657, 13. καίτοι καὶ τοῦτο οὐκ ἂν ἀπορήσαιμι δεῖξαι 759, 16. πολλὰ τοίνυν ἀπορηθεὶς περὶ τούτων, καὶ καθ' ἕκαστον ἐξελεγχόμενος 830, 2. ἀλλ' ἔγωγε σε ὥς ἠποροῦ 1203, 16. = ἀπορεῖν εὐχαίμην τοιούτων ἔργων ἐν τῷ λόγῳ *Æ.* 22, 41. ἀπορουμένοις στρατοπέδοις συνήθως παρακολουθεῦσα στάσις 45, 28. ἀπορῶν δ' τι χρήσαιτο αὐτῷ 66, 28. = τὸν δικαίον τι πράττοντα οὐ προσῆκεν ἀπορεῖν, ἀλλ' εὐθύς λέγειν *I.* 83, 30. = ἀπορούντες μεταπίσαι αὐτοῦς *L.* 115, 2. *TAYL.* *cum eos nullo modo possent a proposito deducere.* ἀπορεῖν τοῖς περιστηκῶσι 193, 36. οὐ γὰρ δῆπου τῶν τοιούτων γε λόγων ἀπορήσει, εἰ καὶ μαρτύρων ἀπορήσει 110, 21. ἀργυρίου εἰς τὸν ἀπόστολον ἠπόρει. *ad classem expediendam, milites et nautas conducendos* 153, 39.

ἀπόρθητος *Æ.* 25, 39. = μόνοι οἰκοῦντες ἀπόρθητον καὶ ἀτείχιστον καὶ ἀστασίαστον *L.* 914, 16. = ἀπόρθητος νομιζομένη εἶναι Λακεδαιμονίων χώρα *D.* 99, 27.

ἀπορία defectus, inopia, seu numorum, seu consilii. ἀπορία δικασὼν λόγων 407, 18. εἰς ὅσῃ ἀπορίαν κατέστη 1185, 2. ἀπορία πολλὰ χρημάτων συνέβαινεν αὐτῷ 1191, 8. in plurali crebro usurpat Demosthenes. πλοῦτον ἀντὶ τῶν ἐσχάτων ἀποριῶν 386, 15. 1123, 25. 1311, 27. = ἀπορία ἐν τῷ λόγῳ, hæsitatio in dicendo, cum dicenda oblitus es, et quæ dicas, non invenis Æ. 33, 30. στοχάζεσθαι τῆς φυγῆς καὶ τῆς παρουσίας αὐτῷ ἀπορίας ὡς ἄριστα 49, 4. εἰς τὴν μεγίστην ἀπορίαν ἀφικνεῖσθαι τοὺς κατηγοροὺς 55, 10 = διὰ τὴν N. ἀπορίαν τῶν πραγμάτων. quia Nausimenes in re familiari conturbata et fracta decesserat I. 69, 31. εἰς τοσαύτας ἀπορίας κατέστησαν 85, 19. = διὰ τὴν ἀπορίαν τοῦ ἀποκτείναντος propterea quod homicidam, ignorantes, indicare nequeunt A. 119, 27. = εἰς περὶ πολλὴν καὶ ἀπορίαν κατέστην An. 18, 42. ἀπορία ἀνδρῶν, defectus virorum, cum urbs incolis parum est frequens, pæne desolata 19, 23. = τοῖς εἰς τοσαύτας ἀπορίας καθίστασι L. 185, 24. = ἀπορίαι in plurali. τὰς τῶν πνήτων ἀπορίας διυδίζειν D. 95, 42.

ἄπορος] οἱ ἄποροι pauperes, egeni. πλὴν εἰ μὴ τῇ παρὰ τῆς τύχης γεγενοῖα βοήθεια τοῖς ἄποροις φθενοῦμεν 141, 22. τάλαντα ἀνήλυσται μάτην εἰς τοὺς ἄπορους τῶν Ἑλλήνων 174, 13. ἀνταναπληροῦν πρὸς τοὺς εὐπορωτάτους ἀλλὰ τοὺς ἀπορωτάτους 182, 23. τοὺς ἄπορους τῶν πολιτῶν ἐπιπρίβουσι 260, ult. ἐκ τῶν ἀπόρων εἰς τοὺς εὐπόρους μεταίεργα τὰς τριηραρχίας 262, 24. b) τὰ ἄπορα (scil. ὀφλήματα) nomina quæ redigere sit arduum 1209, 7. = τὰ ἐκείνου (scil. πράγματα) παντάπασιν ὡς ἄπορα διεξίοντα I. 87, 37. ἄπορα τὰ πράγματα καταλιπόντος. in egestate defuncti 88, 2. = μὴ ἐμὸ νῆμης τὸ ἄπορον τοῦτο. negotium hoc arduum et inexplicabile A. 137, 12. = ἄπορος ἀγὼν L. 108, 25. ταύτην τὴν αἰτίαν ἀπορωτάτην εἶναι ἀποδείξει 108, 29. ἀπορωτάτος κίνδυνος. certamen forense inprimis impeditum et inexplicabile 111, 38.

ἀπορραθυμῶν præ segnitie et mollitie et levitate animi defugere aliquid 108, 21.

ἀπορράπτειν Φιλίππου στόμα ἰλοσχοῖνα ἀβρόχῳ Æ. 31, 5.

ἀπορρεῖν τὰ φύλλα τῶν στεφάνων 615, 10. 755, 15.

ἀπορρηγνύναι] ἀπορρῆξαι τῆς εἰρήνης τὴν συμμαχίαν Æ. 64, 3.

ἀπορρηθὲν] v. supra sub ἀπειπεῖν.

ἀπόρρησις interdictum, prohibitio. παρὰ τὴν ἀπόρρησιν. contra expressam obnuntiationem 902, 25. = τοῦτο δὲ λαγχάνει δίκην τῆς ἀπορρήσεως I. [24, 37.]

ἀπόρρητος] ἀπόρρητα sunt aut ea, quæ dici, verbis enunciari nefas, impium sit, infanda, aut arcana, secreta, quæ aut nemo sciat, aut pauci, et quæ propalari haud expediat. ἓνα ὅτα κύριον καὶ ρητῶν καὶ ἀπορρητῶν, tam eorum, quæ in vulgus exire nil impedit, quam quæ celandi sunt 10, 10. τὸ θυλλούμενον ἀπόρρητον arcanum illud omnium ore jactatum. (v. scripta in indice historico, sub v. Charidemus, imperator Athen.) 19, 27. ἀπὸ τῶν ἰδίων κακῶν τὰ ἀπόρρητα λέγωμεν ἀλλήλους, infanda, fæda dictu et auditu 268, 22. πλύνοντας αὐτοὺς τὰ ἀπόρρητα convicia

mutuo ingerentes turpissima quæque 1335, 5. τὰς ἀπορρήτους αὐτοῦ, ὥσπερ ἐν τραγωδίᾳ γονὰς 563, 1. τὰ ἀπορρήτα οἶδεν 579, 3. ἀπὸ τῆς ἀσθενοῦς ταυτησὶ κιγκλίδος κυρίαν εἶναι τῶν ἀπορρήτων 776, 17. τὰ ἀπορρήτα τούτων ἐπιτιμήσεως ἄξια εὐρήκατε 1467, 15. ἐλ-
 ἑγγχει τὰ ἀπορρήτα τῆς πολιτείας arcana status, latus nudum resp.
 aperit 805, pen. = φοβεῖ τοὺς μικροπολίτας τὰ τῶν μειζόνων (scil.
 πόλεων πολιτῶν) ἀπορρήτα Æ. 44, 4. πράττειν πράξεις δι' ἀπορρή-
 των 67, 22. προσποιεῖσθαι εἰδέναι τὸ ἀπορρήτον 67, 25. = ἐν ἀπορ-
 ρήτῳ συλλαμβάνειν τινὰ, *to seize upon a person secretly, silently, without any noise* An. 7, 5. ἀπορρήτα εἰς τὴν βουλὴν εἰσαγ-
 γέλλειν arcana prodere non temere efferenda 20, 6. ἐν ἀπορρήτῳ
 ἴσασι. ipsi quidem sciunt, verum sub fide silentii servandi 22,
 10. ἀ καὶ τῇ βουλῇ ἐν ἀπορρήτῳ εἰσήγγειλα. id est. κρύφα, vel, αἷς
 ἀπορρήτόν τι 22, 24. ἔξω τῶν ἀπορρήτων οἶόν τ' ἐστίν εἰπεῖν 22, 16.
 = ἀπορρήτα de Cereris religionibus L. 107, 38. in jure 116, 22.
 in rebus politicis 126, 25. 131, 34. τὰς σπονδὰς ἀπορρηθῆσθαι
 165, 28. si lectio sit sincera. TAYL. sincera utique est. Sed locus
 hic non erat huc referendus, quo nil pertinet, sed ad ἀπειπεῖν.
 οἱ μὲν ἄλλοι ἄνθρωποι τῶν πολεμίων ἔνεκα ποιοῦνται τὰ ἀπορρήτα 126,
 5. ἐν ἀπορρήτῳ μὲνυει 131, 34. ποῖα ἂν ἀπορρήτα τηρῆσαι, ὅς οὐδὲ
 τὰ προειρημένα ποιῆσαι ἤξιωσε 189, 37. οὐδ' εἴ τι ἄλλο τῶν ἀπορρή-
 των ἤκουσα. probrorum ex illo genere, quæ leges nolunt cui-
 quam ingeri 116, 21. = δι' ἀπορρήτων sub fide silentii ἐξήγγειλα
 τοῖς Ἀθηναίοις Ly. 158, 26. = ἀπορρήτοι διαθῆκαι D. 91, 20.
 ἀπορρίπτειν] οὐκ ἀπεριμμένον, abjecti, contemti 242, 3. ὅταν
 ἡ πονηρία μὲν τιμᾶται, τὰ χρηστὰ δ' ἀπορρίπτεται 792, 25.
 ἀπόρως] δεινῶς καὶ ἀπόρως *ἔχοιμι περὶ τοῦ πράγματος. *I should
 succeed but ill in this matter, and not know how to help myself*
 A. 111, 35. ἐγὶ ἀπορωτέρως διάκειμαι, multo minus invenio,
 multo etiam magis ambigo, πῶς χρὴ ταῦτα ὑμῖν ἐρμηνεύσαι 121,
 17. = ἀπόρως ὑμᾶς διαθείη L. 130, 37. μὴ περιιδεῖν ἡμᾶς ἀπόρως δια-
 θείντας. ad incitas redactos 151, 24.
 ἀποσαλεύειν ad ancoram stare. ἀναγκαῖον ἦν ἐπ' ἀγκύρας ἀποσα-
 λεύειν τὴν νύκτα μετεώρους 1213, 24.
 ἀποσβεννύειν] ἔφασκε τὸν λύχνον ἀποσβεσθῆναι L. 93, 2.
 ἀποσκεδανύναι] ἀντιπάλων ὕβριν ἀποσκέδασαν 32, 9.
 ἀποσκεινάζειν demoliri τὴν ὄροφν Ly. 166, 9.
 ἀποσκήπτειν (scil. τὴν ὄργην) sævitiam animadversionis in ali-
 quem convertere Æ. 27, 20.
 ἀποσπᾶν] τὰ θυρώματα ἀποσπᾶσας 845, 18. = ἀποσπᾶσθαι ἀπὸ
 τῆς ἀπολογίας Æ. 25, 25. = ἀλλὰ καὶ αἱ θύραι τῶν οἰκημάτων ἀ-
 εσπᾶσθησαν L. 154, 37.
 ἀποσπένδειν] ἐπειδὴ ἀπέσπεισαν. ut defuncti libationibus erant,
 vel defusa humo libatione A. 113, 29.
 ἀποσπογγίζειν. sponsa abstergere A. 134, 36.
 ἀποστάσιον] ἀποστασίου ὄφλειν, scil. δίκην, causa cadere deserti
 patroni. ἀποστασίῳ ὄφλουσαν ἀπέδοσθε vendidistis 790, 2. Li-
 berti pristinis heris honorem debitum si minus exhibuissent,

licebat actionem ἀποστασίου in eos instituere, et victi venibant; vincentes autem plenam adipiscebantur libertatem 940, 15. in causis ἀποστασίου et ἀπροστασίου iudicabat Polemarchus. ibid. = ἀποστασίου L. ap. Poll. VII. 4.

ἀπόστασις τῶν κτημάτων cum quis ipse alteri de bonis suis cedit 386, 12. = πρὶν τὴν ἀπόστασιν τῶν Μιτυληναίων γενέσθαι A. 138, 16.

ἀποστατεῖν] ἄρ' οὐ πολὺ τῆς γνώμης τοῦ Σόλωνος ἀποστατεῖς 488, 25.

ἀποστέλλειν] ἕως ἂν τὴν ναῦν ἀποστείλω. expediero, in mare demisero 1154, 16. 21. ὅταν ἀποστέλλανται ἐκ τοῦ ἑμπορίου e portu soluerint 915, 11. γνώμην ἀποστέλλειν remittere ad aliquem cum legatis ejus responsum ad ipsius interrogata 81, 17. τοὺς ἀποστόλους ἅπαντας ἀπέστειλα 252, 7. θεωρίας ἐς τὰς ἐν τῇ Ἑλλάδι πανηγύρεσι ἀποστέλλειν 256, 14. = μὴδ' ἐπὶ κηρυκίαν ἀποστελλέσθω Æ. 3, ult. ἀποικίας ἀποστέλλειν 51, 34.

ἀποστερεῖν] τὸ τῶν ἀναγκαίων τινὰς ἀποστερεῖν, κοινῇ κακόνους ἐστὶ ποιεῖν πολλοὺς ἀνθρώπους τοῖς πράγμασι 142, 12. οὐδενὸς τῶν ἔργων τῶν τότε ἀποστερήσαν ἑαυτοὺς 172, 21. εἰ τοιούτων συμμάχων τὴν πόλιν ἀποστερήσαν 207, 9. πάντων ἀποστερεῖσθαι λυπηρὸν, μάλιστα δὲ τῆς παρ' ὑμῶν εὐνοίας 227, 7. τῆς εἰς τὸ παρὸν τιμῆς ἐμὲ ἀποστερήσαι γλίσχεται 297, 4. ἐάν τις ἐκὼν παρ' ἐκόντος λάβῃ τάλαντον, ἢ δύο, ἢ δέκα, καὶ ταῦτ' ἀποστερήσῃ, defraudet, reddere recuset 528, 16. ἀποστερεῖ με τὸ δοθὲν. defraudatum me it 1185, 10. = ἀποστερεῖν τίτταρας δραχμὰς Æ. 22, 34. ἐφόδια φυγῆς τινὰ ἀποστερεῖν 50, 25. = ἀποστερεῖν ἅπαντας τῆς ἀμφισβητήσεως I. 62, 12. 64, 8. τὰ τοῦ πάππου χρήματα ἡμᾶς ἀποστερήσαν 73, 46. περιορᾶν ἀποστεροῦντα οὐ ῥᾶδιον 107, 13. = ἀποστεροῦμενος μὴδὲ τὰς παρούσας ἀτυχίας ἀνακλαύσασθαι πρὸς ὑμᾶς. ipsa adeo exclusus opportunitate, vel copia, meas clades ad vos deplorandi A. 119, 23. τῆς χρείας τοῦ παιδὸς ἀποστερηθῶ 123, 45. οὐκ ἀποστερῶν ἑμαυτὸν οὐδενὸς τῶν εἰς τὴν πόλιν. nullam partem meorum erga rempublicam officiorum defugiens 138, 28. ἀποστερῶν ἑμαυτὸν τὸ δίκαιον. jus mihi debitum denegans, memet eo defraudans 141, 2. = οὐκ ἀποστερεῖσθε (scil. τοῦτου τοῦ ἀγαθοῦ) εἴ τι ἐγὼ ὑμᾶς δυνήσομαι εὖ ποιεῖν. nolite vosmet ipsos eo bono privare, si quod ego bonum in vos conferre potuero An. 19, 25. μὴθ' ὑμᾶς αὐτοὺς τῶν ἀπ' ἐμοῦ ἐλπιδῶν ἀποστερήσητε 19, 28. = ἀποστερεῖν διακοσίας δραχμὰς L. 98, 32. = τὸν ἀποστερήσαντα τὸ ναῦλον τὸν πορθμέα D. 97, 17.

ἀποστερήσις] ἐπ' ἀποστερήσει τῶν μὲν ὁρίων τῆς διπλασίας, τῶν δὲ ἱερῶν τῆς δεκαπλασίας 735, 5.

ἀποστολεύς. collegium magistratus Athenis appellabatur οἱ ἀποστολεῖς, quibus mandatum erat, ut classes navales dicto tempore et numero modoque, quo imperatum fuisset, instructæ e portu solverent. οὐδεὶς ὑπὸ τῶν ἀποστολέων ἐδέθη 262, 18. προσεκαλεσάμην αὐτὸν πρὸς τοὺς ἀποστολέας 1146, ult. = οἱ ἀποστολεῖς erant immunes a militia Æ. 52, 2.

ἀπόστολος classis maritima. τὸν ἀπόστολον ἀφήκατε. classem

emissam, aut emittendam dissolvistis, dimisistis 30, 5. εἰς ἃ [Dionysia et Panathenæa] τοσαῦτα χρήματ' ἀναλίσκεται, ὅσα οὐδ' εἰς ἕνα τῶν ἀποστόλων 50, 8. τοὺς ἀποστόλους πάντας ὑμῖν ὑπερβίβειν τῶν καιρῶν 50, 10. τῶν ἀποστόλων γιγνομένων κατὰ τὸν νόμον τὸν ἐμὸν 262, 15. διακωλύοντι τὸν ἀπόστολον 1152, 1. τὸν ἀπόστολον διὰ τάχους ποιῆσαι 1208, 7. = L. 153, 40. 155, 36.

ἀποστράτηγον ἐποιήσατε ab imperio militari eum revocastis 669, 7.

ἀποστρέφειν] ὃν ὅπως ποτὲ οὐκ εὐθὺς ἰδόντες ἀποστράφητε aversati sitis 281, 1. ἀποστρέφειν τὴν γλῶτταν detorquere 406, 4. ἀποστρεφομένης τῷ χεῖρει 1157, 3. οὐχ ὅπως ἀπέστρεψεν dehortatus est, ἢ διακώλυσεν, ἀλλ' αὐτὸς ἡγεμὼν γενήνται 1263, 25. εἰς τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀποστρέψαι οἱ θεοὶ 1491, 3. = fortunam quam οὐτ' ἐγὼ, οὐτ' ἄλλος οὐδεὶς οἶός τ' ἀποστρέψαι μὴ οὐ γενέσθαι. (id est ὥστε μὴ γενέσθαι) A. 143, 16.

ἀποστροφὴ] κατέπηχε πάντα οὐκ ἔχοντα ἀποστροφὴν carentia perfrugio, receptaculo 42, 22. ἐνούσης οὐδεμιᾶς ἐτι ἀποστροφῆς 702, 26.

ἀποσυλᾶν I. 54, 2.

ἀποσφάλλεσθαι de gubernatore, qui luctuosa cespitatione lapsus, aut vento violento excussus de statione præceps in mare ruit 801, 14.

ἀποσφάττειν supplicio afficere L. 137, 11. 130, 13. TAYL.

ἀποσχοινίζειν exterminare, excludere interposito septo. ἀποσχοινισμένοι πᾶσι τοῖς δικαίοις 778, 16.

ἀποσώζειν] ἀπωσώθη ἐν τῷ λήμβῳ e mari in continentem servabatur in vivis 910, 11.

ἀποτάττειν deputare, ablegare aliquo, ut milites in præsidia excubandi gratia. ὅσοι μὴ ἐν τοῖς φρουρίοις εἰσὶν ἀποταταγμένοι 238, 8.

ἀποτελεῖν perficere, effectui dare An. 20, 7. 22, 25.

ἀποτέμνειν] ἀποτεμνομένους τὴν ὀργάναν 175, 25. = γλῶτταν ἀποτμήσεις Æ. 24, 32.

ἀποτίειν] τῷ δὲ χρόνῳ ἢ δὲ ἀποτισομένη 422, 12.

ἀποτιθεῖναι] ῥαθυμίαν ἀποθέσθαι 101, 6. ἀβελτερίαν 140, 9. ἀποτιθεῖναι assernare, to have, or take in keeping 1193, 10. = τὰς δαριὰς εἰς βελτίαν σώματα καὶ ἀξιολογωτέρους ἀνδρας ἀποτίθετε Æ. 90, 4. = οὐκ εἰς τοὺς παῖδας ἀποτίθενται τὰς τιμαρτίας L. fr. 31, 3. = ἀποτιθεῖναι εἰς τὸ δεσμοκτήριον Ly. 164, 2. = εἰς ποῖον γὰρ καιρὸν ἀποθήσεσθε τοῦτον; cuinam tempori reservabitis D. 94, 6.

ἀποτιμᾶν] ἐὰν δὲ πλειόνων ἢ οὐσίας ἀποτετιμημένη (legally valued, seu potius, mortgaged) ἢ χρημάτων 262, 4. τὴν προῖκα, ἥς φησὶ τὸ χωρίον ἀποτετιμηθῆαι pro cupus valore et assecuratione curavit sibi villam oppignerari et in possessionem temporariam dari, ut æquivalens aliquod 865, 4. in place of the dowry he had got the estate registered to him, as a property which was equal in value to the dowry, and by means of which he could assure himself of its repayment, and feel that he had something to

come upon. ἀποτιμᾶν dicitur is, qui alicui rem pro pecunia parata æquivalentem tradit, et tantisper possidere jubet, donec de pecunia satisfactum sit. ἀποτιμᾶσθαι autem, qui talem hypothecam accipit 871, 19. 26. τὸν νόμον, ὃς οὐκ ἔῃ διαρρήδην εἰς ἃ τις ἀπετίμησεν, εἶναι δίκας 1030, 4. ult. ἀποτιμῶμαι τὴν οἰκίαν πρὸς τὰς δέκα μνᾶς. *I procured myself a legal mortgage on the house for the ten minæ, which I had to advance to him* 1029, 19. = ἔχω τῶν ἀποτιμηθέντων I. 108, 29.

ἀποτίμημα τοῖς ἐπιτροπευομένοις καθιστάναι νομίζων τῶν ἐπιτροπυόντων τὰ χρήματα. jus esse pupillis in bona tutorum, eaque illis tacite oppignerata esse, quo securitatem de bonis suis habeant, et satisfactionem pro tutela male gesta repetere possint 866, 3. ἀποτίμημα καθιστῆται τῷ παιδί *was valued to him as ready money, and pledged for the payment* 1187, 20. = *a mortgage, a pawning of an immoveable, a dead pledge.* ἀποτιμήματα κατασταθῆναι I. 59, 46. = L. ap. Harpocr.

ἀποτίμησις] εἰς ἀποτίμησιν λαβὼν χωρίον ἀμφισβητούμενον 878, ult.

ἀποτίνειν] ἀπέτισα τὴν λειτουργίαν 841, 7. pecuniam dependi necessariam illi functioni vel illi muneri edendo. ἀποτίνειν τοῖς πολεμίοις 926, 18. ἀποτίσουσιν οὐδὲν ἐκ τῶν ἰδίων 1024, ult. ὅτι χρὴ παθεῖν, ἢ ἀποτίσαι solennis formula in aestimatione litis. quæ poena corpore toleranda, aut quæ mulcta æraria luenda 523, 2. = ἀποτίστω (scil. τὴν ζημίαν) ἐν ἑνδεκα ἡμέραις μετὰ τὴν δίκην Æ. 3, 17. vid. ἀποτίनुσθαι = ἀποτίνειν τῇ πόλει τοσαῦτα I. 47, 27. = μεγάλας ὑπὲρ πολλῶν ἐγγυᾶς ἀποτίνοντα A. 117, 34. = ἀποτίνειν ἔτοιμος ἦν χρήματα L. 94, 26.

ἀποτίनुσθαι] ἀποτίνυται, ulciscitur Æ. 73, 8.

ἀποτολμᾶν, audere, sustinere Æ. 9, 36. ἀποτολμᾶν λέγειν 72, 17. 76, 24. = audere facinus, idem atque simplex τολμᾶν L. 110, 41.

ἀποτόμως præcise, prærupte, absolute, sine ulla exceptione, definitione, sine discrimine. τῶν πραγμάτων οὔτε καλῶν, οὔτ' αἰσχυρῶν, ἀποτόμως ὄντων 1402, 16.

ἀποτρέπειν dehortari, abstertere, prohibere 217, 22. poenarum severitate 526, 9. ἀποτρέπειν παρὸν ἐξαμαρτάνειν μέλλοντας 606, 8. οὐκ ἀποτρέφομαι (scil. τοῦ λέγειν) haud dubitabo dicere. absterri me non patiar, quominus dicam 700, 11. ἦν οὐκ ἔστιν ἀποτρέφαι τοῦ τάληδες εἰπεῖν 1397, 2. ἵνα δείξας ἃ τότε ἡμάρτετε, νῦν ἀποτρέψω ταῦτα παθεῖν 1431, 19. κἂν ὑμεῖς μὴ πεισθῆτε, οὐκ ἀποτρέφομαι λέγειν 1434, 12. = ἀποτρέπειν τῆς ἐπιθέσεως A. 118, 37. ἀποτραπόμενοι τούτου τοῦ λόγου 113, 4. ἀπετρέποντο μηδὲν κατ' ἐμοῦ καταψευδῆσθαι 133, 17. = ἀποτρέπειν τῆς γνώμης An. 26, 12. = ἀποτρέπεσθαι a cœpto desistere L. 97, 32. ἀποτρέπειν τοὺς ἐξαμαρτάνοντας sc. a delinquendo 124, 37. ἀλλ' ὁρᾶτε τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ, ἢ καὶ τοὺς ἄλλους δύναται ἀποτρέπειν 158, 14. τὸ δῖος καὶ ὁ *φόνος τῶν πεπονθότων ἀπέτρεπε πάντας 158, 34. οὐκ ἔστι τοσαῦτα χρήματα, ἃ ὑμᾶς ἀποτρέψει τοῦ τιμαρῆσθαι 182, 32.

ἀποτρίβειν] τὴν ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις ἀδοξίαν ἀποτριφάμεθα 12, 19. = ἀποτρίβεσθαι τὰ ὑπάρχοντα αὐτῷ ἐγκλήματα, amoliri a se, refutare Æ. 25, 29.

ἀποτριβὴ τῶν σκευῶν cum usus diuturnitate armamentorum aliquid detritum quassatumve fuerit 1215, 22.

ἀποτρόπαιος] Ἀπόλλωνι ἀποτροπαίω 531, 26.

ἀποτροπὴ τῶν τοιούτων λόγων, ratio ejusmodi sermones aver-tendi, excludendi e judiciis Æ. 82, 31.

ἀποτυγχάνειν] μᾶλλον ἀχθεσθαι τῶν στρατηγῶν τοῖς ἀξίον ἐπαίνου τι πράξασιν, ἢ τοῖς ὅλως ἀποτυχοῦσιν 155, 20. ἀποτυγχάνειν τῶν πραγμάτων, ὃ πάσιν ἀνθρώποις κοινόν ἐστιν 295, 3. γνώμη διαμαρ-τῶν ἀποτυχεῖν 716, 3. ἀπέτυχε τούτου 1053, 20. ἂν μὴ τύχη ᾦν ἐδεῖτο τοῦ πατρὸς οὐκ ὀργισθῆσθαι ὥσπερ ἂν ἄλλος τις ἀποτυχῶν cupita et sperata haud consecutus 1192, 8. ἀπέτυχον οἱ Θηβαῖοι τῆς πείρας 1379, 14. = cladem accipere Æ. 66, 18. ἀποτυγχάνειν προαιρέσεως, excidere proposito 66, 40. ἀριστείων ἀποτυχῶν 84, 16. = ἀποτυγχάνειν κρίσει. causa cadere D. 101, 16.

ἀποτυμπανίζειν fustigatione necare. τοὺς πεπρακότας αὐτοὺς ἐκείνῳ μισεῖν τε καὶ ἀποτυμπανίσαι 126, 17. παραχρῆμα ὡς δεῦρο ἐπανήλ-θον ἀποτετυμπανισμένους 383, 16. = L. 135, 9. 136, 8. 10.

ἀποτυχία cum ceptum aliquod exitum sinistrum sortitur, secus atque tu volueras. τὰς ἀποτυχίας εἰς τούτους τρέψαντες de-torquentes infortunia, in quæ hi vos conjicere laborant, in capita ipsorum D. 94, 6.

ἀπουσία] ἡμᾶς διαβάλλων καὶ τὴν ἡμετέραν ἀπουσίαν desertionem nostram sociorum, quos in malis destituimus 10, 5.

ἀποφαίνειν τινὰ ἐχθρὸν hostem declarare 160, 27. Φωκεῖς ἐκ-σπόνδους ἀπέφηναν 395, 26. ὁμόσας ὀρθῶς καὶ δικαίως ἅπασαν τὴν οὐσίαν ἀποφαίνειν 1042, 2. ἀποφανῶ pro simplici φανῶ, denuntiabo, reorum ad vos nomina deferam 1455, 27. πλεόν ἢ δέκα καὶ ἑκα-τὸν τάλαντα ἀπέφηνεν ἀπὸ τῶν πολεμίων in ærarium intulit, aut a Rationalibus in tabularium ærarii inscribi curavit 480, 11. 481, 9. ἔνδεκα μνᾶς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἀπέφηνε in indice acceptorum retulit. *he put to my account as something which he had received and had to account for to me* 819, 13. λῆμμα οὐδὲν ἐμοὶ γεγενημένον ἀποφαίνουσι. quæstum nullum in rationibus gestæ tutelæ com-memorant, aut etiam repræsentant, et oculis subjiciunt 821, 6. cum quo convenit ut æquipollens ἀποδεικνύειν. contrarium est ἀφανίζειν. οὐδὲ γὰρ τούτον ἀποφαίνουσιν. ne hoc quidem (ferrum puta, aut ebur) exhibent 823, 3. ἀποφαίνειν τὰς διαθήκας pro-ferre, in medio proponere. καταλειφθῆναι μὲν ὁμολογοῦσιν, αὐτὰς δὲ οὐκ ἀποφαίνουσιν 826, 13. χρέος οὐδὲν ὀφείλετο ἐπὶ τῇ ἐσχρατιᾷ· νῦν ἀποφαίνει πολλά. multa commemorat nomina contracti æris alieni, in laterculo suarum facultatum 1041, 20. πρὸς ἅπαντας τοὺς εἰσιόντας τούτον ἀπέφαινον τὸν πρῶτον πατάξαντα hunc aiebam primum mihi verbera infixisse 1265, 25. in medio, animi sui sententiam declarare, pronuntiare. προθεῖναι (copiam facere) περὶ τούτων τῷ βουλομένῳ γνώμην ἀποφύνασθαι 169, 12. ὁ σύμβουλος

πρὸ τῶν πραγμάτων τὴν γνώμην ἀποφαίνεται 291, 18. ὡς ἂν εἰς κοινὴν γνώμην ἀποφαινομένου tanquam locum vel sententiam communem in medium projiciens, ad neminem singulariter pertinentem, sed quam cuique liceret sibi dictam existimare, qui se ictum sentiret 390, 7. ἀποφανεῖσθαι ἔφη τὴν δίκαιαν εἰς ὧν, sc, tametsi solus esset, pro arbitrio sententiam esse dicturum 898, 18. 24. ἀποφάντο κατ' αὐτοῦ ἑρμῆν τὴν δίκαιαν 899, 9. ἥδη τῆς διαίτης ἀποφαινομένης. sententia jam pronuntiata 1265, 20. = reddere, efficere, præstare. πρωτεύοντα τῶν ῥητόρων ἀποφαίνων Ἄ. 24, 27. χωρὶς καὶ ἐν μέρει περὶ ἐκάστου γνώμην ἀποφαίνεσθαι, aliud ex alio, et unumquodque seorsim oratione tractare, successive, ordine 54, 3. 15. = ἀποφαίνειν θυγατέρα, ferre, prodere, affirmare, aliquam esse alicujus filiam I. 41, 3. ὡς ἀποφανῶν παῖδας ἐξ αὐτῆς. suscepturus, procreaturus 58, 32. διαθήκας proferre, exhibere 47, 42. 50, 41. 52, 10. 76, 29. ἂ κατελείβῃ μὲν, οὗτοι δ' οὐκ ἀποφαίνουσι. hi non indicant 88, 30. = ἔνοχον τοῖς τοῦ φόνου ἐπιτιμίοις ἀποφαίνει σε ὄντα A. 126, 13. 26. ὅπως δ' ἠφρανίσθῃ ὁ ἀνὴρ οὐδενὶ λόγῳ εἰκότι δύνανται ἀποφαίνειν 132, 29. πίστιν τῆς αἰτίας ταύτην σαφιστάτην ἀπέφαινον 139, 19. 144, 34. ἀποφῆναι (pro φῆναι) καὶ ἐλέγξαι 142, 17. ἀποφ. βεράποντας τοὺς παραγενομένους servorum nomina edere eorum, qui rei gestæ interfuere 144, 28. τεκμήρια μὴ ἀποφαίνοντο τοῖς μαρτυροῦσιν ὅμοια 145, 4. (nisi forte h. l. activum sufficiens est in locum verbi medii.) τοὺς λόγους ὑμῖν εἰκότας ἀποφαίνω, καὶ τοῖς λόγοις τοὺς μάρτυρας ὁμολογοῦντας καὶ τοῖς μάρτυσι τὰ ἔργα 145, 5. 147, 7. = γνώμην ἀποφηνάμενος ἐξανδραποδίζεσθαι An. 32, 6. = ἀποφαίνειν ὁμονοῦσαν ἀντὶ στασιαζούσης L. 196, 29. ἐαυτῶ ζήμιαι 109, 31. TAYL. ἔπιπλα ἀπεφαίνοντο. were set down in the Inventory 154, 39. οὐδενὶ ὁλόν τε εἰπεῖν, ὅτι διηπάσθη, ἢ οὐ δικαίως ἀπεφάνθη, aut non bona fide apud quæstores ærarii indicata fuisse 155, 28. παρ' ὧν ἂν κερδαίνωσιν, ἀδικοῦντας ἀποφαίνουσιν 158, 28. ἀποφαίνοντες τὰς τῶν προγόνων ἀρετὰς καὶ τὰς ἐαυτῶν εὐεργεσίας 183, 4. ἐὰν ἀποφαινῶσι τοὺς φεύγοντας πάλαι πονηροὺς ὄντας 183, 9. ἀποφαίνειν indicare, deferre, εἰ τις τινα οἶδε τῶν λαχόντων ἀνεπιτήδειον ὄντα βουλεύειν 186, 43. 187, 19. ἀπέφαινε (in ratione retulit expensum) ἑκαίδεκα δραχμῶν ἄρνιον ἐωνημένον εἰς Διονύσια 906, 2. πρόσδοον μὲν οὐδεμίαν ἀποφαίνων 909, pen. = ἀποφαίνεσθαι γνώμην ὑπὲρ ὧν—Ly. 149, 16. = ἐπὶ τοῖς κατὰ Δημοσθένους ἀποπεφασμένοις χρήμασι. quas penes Demosthenem esse, senatus pronuntiavit D. 91, 4. ὃν οὐχ εἰς ἀνὴρ, ἀλλ' ἅπανα ἢ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴ ἀποπέφανται (declaravit) χρήματα ἔχειν καθ' ὑμῶν 92, 4. οὗτ' ἐμὲ ἀπέφηνεν ἡ βουλὴ, οὗτ' ἐμέλλησε 96, 25. ἡ βουλὴ τὰ ψευδῆ ἀπέφηνεν 97, 25.

* ἀπόφανσις] οὐ μόνον ἀμφισβητηθεῖς, ἀλλὰ καὶ ἀπορρηθὲν αὐτῷ, τὴν ἀπόφανσιν ἐποιεῖτο. pronuntiabat sententiam pro arbitrio 899, 14. ἀπόφανσιν δοῦναί μοι τῆς οὐσίας τῆς αὐτοῦ. enumerationem, indicationem substantiæ suæ 1039, 2. 6. εἰς τὸ στρατήγιον ἔδωκα τὴν ἀπό-

φανσιν (scil. τῆς ἐμῆς οὐσίας) 1043, 11. ἀπόφανσις ἦν τῆς δίκης dies erat peremptoria, qua sententia decretoria pronuntiaretur 1153, 4.

ἀποφέρειν reum aliquem agere, nomen ejus deferre ad prætorem, diem ei dicere. ἀπηνέχθη exhibebatur ejus nomen judici, ut ætario debentis 542, 13. 622, 23. 817, 13. γραφὴν κακώσεως κατ' αὐτοῦ ἀποφέρει πρὸς τὸν ἄρχοντα 1332, 13. magistratui exhibere gestæ a se tutelæ, aut imperii magistratusve rationem literis consignatam 824, 6. 1187, 25. literas ab aliquo sibi commissas ei, cui inscriptæ sunt, reddere. *to deliver a letter* 909, 14. restituere mutuo sumtum ei, cujus est, referre illuc, unde summisses, vel abstulisses. παῖδα διάκονον ὕδριαν ἀποφέροντα χαλκῆν ἀλλοτριαν ᾗτημένην 1155, 6. τὰ μὲν στρώματα καὶ τὰ ἱμάτια πάλιν ἀπηνέγκην ὁ Αἰσχρίαν, τὰς δὲ φιάλας τὰς δύο οὐκ ἀπηνέγκην 1191, 15. in ratione, vel tabulis edere, commemorare, ἀπηνέγκειν ἐν τῇ λόγῳ χιλίας δραχμαῖς 1189, 8. ἀποφέρειν ναύτας est, aut indicem modo nautarum exhibere, aut ipsa corpora sistere, repræsentare 1208, 6. nominare. ἀποφέρειν τὸν διαιτητὴν πρὸς τὸν ἄρχοντα apud prætorem edere nomen arbitri, cui causam disceptandam commississes 1244, 14. = ἀποφείσθαι εἰς τὸ καθ' ἡμέραν ἔθος Æ. 13, 37. αἰκέτας δημιουργοῦς, ὃν ἕκαστος τούτῳ δύο ὀβολοὺς ἀπέφερε τῆς ἡμέρας 14, 1. ἀποφέρειν λόγον, rationem gesti honoris literis consignatam ad Rationalem afferre, eique exhibere 56, pen. ἀποφέρειν τὴν γραφὴν, scil. ad judices, in forum 85, 2. 11. = *perferre*, quo oportet. vel pro simplici *offerre*. ἀπηνέχθη τὸ κούριον I. 58, 30. = ἀπεφέρτετο ἐκ τοῦ δεσμοτηρίου τῶνθεὸς L. 121, 34. τοὺς φυλάρχους ἀπηνέγκειν τοὺς ἱππεύσαντας. ad vos deferre nomina in tabulis perscripta, vel ut TAYLOR reddidit, *to bring in a list* 146, 10.

ἀποφεύγειν effugere discrimen condemnationis, aut mortis, sive a morbo, sive a judicum sententia. absolvi. ψήρισμα τὰ τότε μὲν ἀποφευγέτα 302, 17. ὥσπερ ἂν εἴ τις, ἰατρὸς ἀσθενοῦσι μὲν τοῖς κάμνουσι μὴ λέγοι, δι' ὧν ἀποφεύχονται τὴν νόσον, ἐπειδὴν δὲ τελευτήσκειν αὐτῶν τις—308, 1. ὡς ᾔσθετο τὴν νόσον οὐκ ἀποφευγόμενος 840, 8. ἀπέφυγον αὐτοὺς τὰς δίκας (id est κατὰ τὰς δίκας, aut ἐν ταῖς δίκαις) ὡς ἐνεκάλουν ἡμεῖς, vel ἀπελύθη ἐν ταῖς δίκαις ταῖς παρ' αὐτῶν ἡμεῖς ἐγκληκλήμεναις 1014, 8. eadem ratio constructionis est in illo altero loco ὡς ἐγὼ δίκας τούτων ἀπέφυγον παρόντα 1021, 2. οὐ γὰρ, ἐν ἑτέρον δείξῃ δεινότερα εἰργασμένοι, ἀποφεύγειν αὐτῷ προσήκει 1117, 17. εἴ τι γε γραφὴν (in jus vocatum) ἀπέφυγε 652, 21. = I. 38, 21. = ἀποφεύεσθαι τὴν γραφὴν A. 115, 32. ἀποφεύγειν τὰς διώξεις 118, 26. 123, 19. 37. = εἰ δ' ἀποφεύξομαι αὐτόν. si ex hac lite, qua is me exagitat, absolutus discessero An. 16, 17. = D. 97, 40.

ἀπόφευξις] ἐν τούτῳ μοι ἀξιούτε τὴν ἀπόφευξιν εἶναι. ob hoc me dignum censete absolutione A. 137, 13.

ἀποφρίνυθαι] ἀποφρίνυθουσι λαοὶ Æ. 73, 6.

ἀποφθίσθαι, vel ἀποφθίνεσθαι] οἱ ἀποφθίμενοι vita defuncti 1072, 26.

ἀποφοιτᾶν finem facere itandi ad scholam L. ap. Eustath. ad Homeri Il. Σ.

ἀποφορὰν δεῖν κομίζεσθαι pensionem menstruam mercedis annuæ aufferre An. 6, 11.

ἀποφράς] συνειστιῶντο μίαν ἡμέραν ταξάμενοι τῶν ἀποφράδων. nefastorum L. fr. 31, 2.

ἀποφράττειν ἅπαντες καὶ προικοδομαῖν εἰώδαμεν 1276, 10.

ἀποφυγγάνειν absolvi in iudicio 644, 25.

ἀποχειροτονεῖν latis suffragiis aliquem ab honore, vel imperio remove. ἀπεχειροτονήσατε τὸν στρατηγὸν 676, 10. 19. ἀπεχειροτονήσατε καὶ ταύτας πάλιν τὰς συνθήκας 678, 1. repudiastis, reprobastis. ἐὰν δὲ τινες τῶν νόμων τῶν χειμένων ἀποχειροτονήσῃσι abrogantur 706, 17. οὐ μόνον αὐτὸς ἀπεχειροτονήθη, τῶν ἐπιχειροτονῶν οὐδὲν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀρχὴν ἅπασαν ἐποίησεν (scil. ἀποχειροτονήσῃσι) 1330, 17. εἰ ὁ δῆμος ἀκούσας τὰ πεπραγμένα, ἀπεχειροτονήσῃσι Μειδίου si plebs Midiam absolvisset 583, 7. ἀπεχειροτονήσατε negastis voce publica suffragii vestri—τὰ χρήματα μὴ φίλια εἶναι pronuntiavistis vos illas merces, ut ab hostibus, rite et jure captas esse. you declared the ship a lawful prize. ἀποχειροτονήθη ὑφ' ὑμῶν στρατηγός auctoritate vestra ab imperio militari revocabatur 1187, 3. 1210, 7.=reprobare, vetare, interdicere I. 60, 4. 40, 43.=ἀποχειροτονεῖν τινὰ ἀπὸ τινος ἐπιμαλείας commendatum aliquem honoris candidatum, ut idoneum, in comitiis, ceu indignum et parum idoneum, reprobare D. 110, 12.

ἀποχρῆναι satis esse. καὶ ᾤκει τὰυτ' ἀπόχρη 688, 14.

ἀποχρῆσθαι abuti. τοῖς δ' ὀνόμασιν αὐτῶν [legum puta] ἀποχρᾶμενοι 215, 8.

ἀποχωρεῖν aliquo receptum habere, ut in latebram se abdere, prætextum aliquem, pro excusatione sui, obtendere. εἰς τὰς λειτουργίας ἀποχωρήσεται 793, 14. 972, 26. διαφεύγουσιν αὐτοὺς αἱ οἰκίται, καὶ ἄλλος ἄλλοσε ἀπεχώρησε 1155, 11. νυνὶ δὲ τοῦτ' ἔστω τὸ αἷμα ἀποχώρησαν. jam vero salutis mihi fuit cruor abscedens, vel dejectus 1260, pen.=aufugere Ly. 159, 42.

ἀποχώρησιν ταχέϊαν ποιῆσθαι Ly. 160, 3.

ἀποχωρίζειν de reliquo exercitu deligere τάξεις, αἱ τινες βοηθήσουσι L. 147, 17.

ἀποψηφίσθαι latis suffragiis aliquem, aut aliquid, seu comprobare, seu reprobare. 1) probare, iudicio absolvere, innotem declarare. εὐσεβῆς ἔχει ὑμῶν μηδενὶ τούτου ἀποψηφίσασθαι. nemo vestrum salva religione potest hunc absolvere 407, 8. ἀποψηφίσασθαι ὑμᾶς γενόμενον (scil. τὸν ἀγῶνα) vos ream hoc certamine absolvisse 1383, 18. 2) reprobare, condemnare, excludere. εἰ δὲ μὴ ἐδέχισθε ὑμεῖς, ἀλλ' ἀπεψηφίστετε repudiastis oblatam conditionem, οὐ τὰ γε ἐκείνου αἴτια non ille profecto in culpa est 140, 16. τὸν ἀποψηφισθέντα Ἀντιφῶντα suffragiis omnium reprobatum 271, 6. decreto communi aliquid vetare. τὴν μὲν

γραφείσαν ἐπιστολὴν ὑπ' ἐμοῦ πρὸς ὑμᾶς ἀποψηφίσαντο μὴ πέμπειν 396, 2. numero civium expellere, civem subreptitum albo expungere, tribu curiave exterminare 1302, 14. τῶν ἀποψηφισμένων ἐμοῦ, qui me cœtu suo, communione sua, expulerunt 1316, 8. ἀδελφῶν ὁμομητρίων καὶ ὁμοπατρίων, τῶν μὲν ἀποψηφισμένοι, τῶν δὲ οὐ. alios repudiarunt, alios minus 1316, 24. ἀποψηφίζονται τοῦ παιδός. decernunt puerum a tribu sua arcendum 1365, 19. = repudiare aliquem et e demo suo ejicere per lata ideo suffragia Æ. 16, 14. ἀποψηφίζεσθαι τὴν γραφὴν, accusationem rejicere, irritam, cassam, facere 86, 31. = ἀποψηφίζεσθαι ἃ —absolvere se in ejusmodi causa I. 54, 19. διὰ τί οὖν ἀξιώσεις τοὺς δικαστὰς σοῦ ἀποψηφίσασθαι 55, 30. ἀποψηφίζεσθαι τοῦ μάρτυρος τουτοῦ [28, 54.] = A. 139, 25. = construitur fere cum genitivo L. 106, 27. 107, 2. 139, 1. ΤΑΥΛ. absolvere. ἀποψηφίσασθε τῶν καπῆλων 166, 19. = sententia sua aliquem a poena liberare. νομίζειν χρὴ τὸν ἀποψηφισάμενον Λεωκράτους θάνατον τῆς πατρίδος καταψηφίσασθαι Ly. 169, 10. = decreto cavere, vetare ne quid fiat D. 106, 12.

ἀποψήφισις] πεποιήκασιν ὑμῖν τὴν ἀποψ. νομιμωτάτην καὶ δικαιοτάτην A. 130, 20.

ἀπραγμοσύνη studium pacis, et otii a molestis negotiis vacui 560, 22. 1329, 13.

ἀπράγμων homo otii amans, rerum suarum satagens, a fremitu fori abhorrens. τὸν τῶν ιδιωτῶν βίον ἀσφαλῆ καὶ ἀπράγμονα καὶ ἀκίνδυνον 150, 8. 541, 18. 960, 25. ἀπράγμων γὰρ τις ἴσως ἐστὶν ἄνθρωπος καὶ ἀφιλόνηκος 1018, 1. ἡγούμενος ἐγὼ ἀπράγμονος καὶ μέτριου εἶναι πολίτου, μὴ εὐθύς ἐπ' κεφαλὴν εἰς τὸ δικαστήριον βαδίζειν 1042, 11. εἰ δὲ τις αὐτοὺς ἀγνοήσας τότε ἀπάκους ἡγήσατο καὶ ἀπράγμονας 1164, 13. ἀπράγμονες καὶ μέτριοι φαινοίμεθ' ἂν 1264, 17. φίλους μὲν νομίζοντες τοὺς διδόντας, [id est τοὺς φιλοδίκους καὶ πολυπράγμονας, quorum in perpetuis litibus causidici uberem provinciam habent] ἐχθροὺς δὲ τοὺς ἀπράγμονας καὶ πλουσίους 1342, 26. = A. 121, 12.

ἄπρακτος. irritus, infructuosus, inefficax, *wherewith nothing is to be effected or done to the purpose*. ἀλλ' ἅπαντα ταῦτα ἄχρηστα, ἄπρακτα, ἀνόνητα ὑπὸ τῶν παλούντων γίγνεται 121, 15. εἰ τοίνυν τι τούτων ἄπρακτόν ἐστι τούτοις. id est ὑπὸ τούτων οὐ πῆπρακται. Si quid horum ab his patratum non est 430, 14. διὰ τοῦτον ἅπαντα τῇ πόλει γίνεται ἄπρακτα per hunc si staret, nihil eorum omnium fieret, quæ fieri reip. expedit 1224, 16. εἰ ἀγανακτοῦντας (factis irascendo) ἦν ἄπρακτόν τι τούτων ποιῆσαι liceret, quæ jam evenere, eorum quicquam infectum reddere 1449, 7. = ἄπρακτον οὐδὲν ἔχων μέρος τοῦ σώματος, partem corporis nullam habens, qua non abutatur ad æra merendum Æ. 31, 19. sed v. ἄπρατος.

ἀπραξία] ἀπραξίαν τὴν κοινὴν τί θαυμάζομεν, quid miramur, cœpta reipublicæ tam parum prospere succedere, nil effici magnis conatibus Æ. 26, 38.

ἀπρασίαν τῶν ἔργων εἶναι rerum arte operaque opificum effectarum parum, aut nihil divendi posse 820, 2. ἀπρασίαν πολλὴν καταλαβὼν τῶν φορτίων, ὧν ἦγε 909, 23. 914, 3.

ἀπρατος ægte, parum vendibilis. ἀπρατον γὰρ εἶναι τὸν ῥῶπον *he could not vend or put off his paltry commodities* 910, 1. = ἀπρατον χωρίον rus emtorem non inveniens L. 108, 44.

ἀπροβούλευτος. de quo S. C. nullum factum est. περὶ τοῦ ἀπροβουλεύτου. de eo, quod ista de re S. C. fieri necesse nil fuerit 594, 23.

ἀπροίκος] ἀπροίκον τὴν ἐμὴν μητέρα φάσκων συνοικῆσαι 1014, 23. = I. 41, 2. 38. = θελόντων τινῶν πᾶν πλουσίῳ λαβεῖν ἀπροίκους L. 153, 14.

ἀπροσδόκητος] ἀλόγου καὶ ἀπροσδοκῆτου σωτηρίας τυγχάνειν 672, 14. ἀπροσδοκῆτον ζημίαν μὴ δύνασθαι ἐνεγκεῖν 796, 11. = τί τῶν ἀνελπίστων καὶ ἀπροσδοκῆτων οὐ γέγονεν ἐφ' ἡμῶν Æ. 72, 23. = A. 122, 19. = ἀπροσδόκητος αἰτία L. 108, 21.

ἀπροσδοκῆτως ἦκον ἐξ ἀγροῦ L. 92, 35.

ἀπρόσκεπτος improvidus, inconsideratus. τῶν ιδιωτῶν τοὺς μετὰ τὸ παθεῖν μαθάνοντας ἀπροσκέπτους ὀνομάζομεν 1232, 18.

ἀπρόσκλητος γνῶσις pronuntiatio sententiæ judicialis contra eum, qui ne citatus quidem fuisset ad audiendam sui accusationem, dicendamque pro se causam 544, 3. ἐγγράφει τῷ δημοσίῳ ἀπρόσκλητον ἐξ ἐμφανῶν καταστάσεως ἐπαβελίαν ἑξακοσίας καὶ δέκα δραχμᾶς. defert me ad ærarii tribunal, in ejusque tabulas nomen meum, ut debentis, inscribi curat, propterea quod ego causa cecidissem, ubi actum fuisset de rebus postulatis coram sistendis, multatusque fuisset 610 drachmis, tametsi actor mihi diem non dixisset, in jus me non vocasset 1251, 2. ἀπρόσκλητόν μου δέκα δραχμῶν δίκην καταδικασάμενος 1251, 12.

ἀπροστάσιον] ἀπροστασίῳ δίκη. cum de peregrino certatur, qui, Athenis cum degat, cive Atheniensi nullo utatur patrono 940, 15.

ἀπροφάσιτος promptus ad inserviendum, audendumve, eoque nulla molestiæ periculive utens excusatione ad subterfugendum aliquod aut caritatis officium, aut strenui fortisque animi munus. ἀήττητον καὶ ἀπροφάσιτον θυμὸν 1396, 1. = ἀπροφάσιτος εὐροια L. ap. Suid. in φαῦλον εἶρηγ.

ἀπροφασίστως ἤδη στρατεύουσιν ἐπὶ τοὺς Πλαταιάς. indicta, h. e. nulla edita causa belli, feciali nullo misso, qui res repeteret, bellumque denunciaret 1379, 16.

ἄπτειν incendere. Ποινὰς ἐλαύνειν τοὺς ἡσθεηκότας δασὶν ἡμμέναις Æ. 27, 7.

ἄπτισθαι] Εὐβοίας ἤπτετο. tentabat 252, 4. πράγματος 275, 2. τῶν ἀρίστων βουλευμάτων 418, 25. πάντα μᾶλλον, ἢ ἄψασθαι τῇ χειρὶ 572, 20. λέγει τῆς γῆς οὐχ ἀπτόμενος 646, 10. οὐκ ἐβελήσας ἄπτισθαι τοῦ ἱερίου 1078, 21. = διατριβῶν βελτιόνων ἄπτισθαι Æ. 8, 21. ἐν τοῖς πολέμοις ὅπλων οὐχ ἀπτόμενοι 52, 2. ἐπειδὴ τὸ

δεινὸν ἦπτετο αὐτῶν 73, 30. ἀπτεσθαι τῶν ἔργων, ad rem accedere 87, 35.=ἀπτομένους τῶν σφαγίων A. 130, 39. ἐμοῦ 146, 7.

ἀπαθεῖν διὰ τὸν πόλεμον ἐκείσε. illuc amoliri, detrudere 17, 8. a comitatu suo familiaeque abigere 23, 8. τὴν ὑπάρχουσαν αἰσχύνην εἰς τοὺς αἰτίους ἀπώσασθαι 408, 22.=μὴ πάσχειν (scil. τὴν βίαν, vel ὕβριν, vel κακὸν) ἀλλ' ἀπαθεῖν (scil. ταῦτα) ζητῶν A. 128, 35.=ἀπαθεῖσθαι φίλους An. 6, 30.

ἀπωθεν ὑμᾶς ἀπαγαγὼν ἀπὸ τοῦ κλέμματος Æ. 68, 1.=ἀπωθεν τοῦ λιμένος procul a portu in tota circum regione A. 132, 34.

ἀπωτάτω quam remotissime 675, pen.

ἀπωτέρω γένει ὄντες remotiores consanguinitatis gradu 1066, 26.

ἀρὰ diræ, quibus in concione Athenis a præcone inimici populi Ath. et in his ii devovebantur, qui P. A. vanis promissionibus deceperant 363, 12. ταῖς ἀραῖς ἔνοχος 404, 4. ὑμεῖς τὴν ἀρὰν καὶ τὴν ἐπιorkίαν [id est τὴν παρὰ τῆς ἐπιorkίας ἀρὰν] οἶκαθε ἀπενέγκησθε 409, 21. ἀραί εἰσιν, ὅπως μηδεὶς ἄλλος κύριος γενήσεται. diræ sunt in eos dicendæ publice, qui summam rerum invadere conantur, quæ diræ obstant, quominus præter populum alius quisquam sibi summam rerum potestatem arroget 489, 23. Solebant diræ testamentis subscribi, si quis ibi scripta et mandata violaret. ταῖς ἀπ' ἐκείνης ἀραις γραφέσαις ὑπὸ τοῦ πατρὸς 960, 13. ἀρὰς δεινὰς καὶ χαλεπὰς ἐπαρᾶσθαι 1268, 25.=προστροπὴν καὶ ἀρὰν ἰσχυρὰν ἐποιήσαντο, interminationem cum diris sævis et invocatione atque obtestatione deorum ultorum, si quis hoc pactum violet Æ. 69, 11.=ἀρὰ et ἀρᾶσθαι] ἀρᾶσθαι pro ἐπαρᾶσθαι] τὰς μεγίστας ἀρὰς contra semet ipsum diras pronunciare quam atrocissimas An. 5, 17.=ἀρὰν ἀπάγεσθαι diras avertuncare, hominem piacularem a se amovere L. 108, 4.=ἀπάσαις ταῖς ἀραις ταῖς ἐν τῇ πόλει γενομέναις ἔνοχος D. 96, 10. ἀρὰς ποιεῖσθαι δημοσίᾳ κατὰ τῶν πονηρῶν 107, 8.

ἀργαλῆος] παύει δ' ἀργαλῆς ἔριδος χόλον 423, 5.=ἀργαλῆος ἀν τὴν ὄψιν, foedus, turpis visu Æ. 9, 20.

ἀργᾶς cur dictus sit Demosthenes Æ. 41, 15.

ἀργεῖν] οὐκ ἐνὶ αὐτὸν ἀργοῦντα, οὐδὲ τοῖς φίλοις ἐπιτάττειν ὑπὲρ αὐτοῦ τι ποιεῖν. μὴ τί γε δὴ τοῖς θεοῖς 24, 21. ἀργεῖν καὶ σχολάζειν καὶ ἀπορεῖν 38, 19. ἀργῆσαι φησι τὸ ἐργαστήριον. cessasse ab opere faciundo 819, 16.

ἀργία] ἔστι περὶ τῆς ἀργίας νόμος 1308, 19. contra desides, negotiationem, opificium, quæstum honestum nullum exercentes. διὰ μὲν ἀργίας καὶ βαθυμίας καὶ τὰ ἐπιπολῆς δυσχειρώτά ἐστι 1412, 21.=ἀργίαν εἰρήνην οὐ τρέφει Æ. 49, 39.=ἀργίας actio L. ap. Laert. in Solone.

ἀργὸς] τὰ τ' ἐνεργα αὐτῶν [facultatum puta] καὶ τὰ ἀργὰ et quæ fœnus referebant, et quæ nullum, sed inertia atque mortua jacebant 815, 15.=ἀργὸς οὐδαὶς ἦν τῶν ἐν τῇ πόλει Ly. 153, 28.

ἀργυρεῖον, scil. ἔργον, et ἀργυρεῖα, scil. ἔργα officinæ metallicæ, metalli fodinæ. ἔργων ἀργυρεῖων οὐκ ἐπιθυμεῖν 100, 27. ξύλα εἰς τὰ ἔργα τὰ ἀργυρεῖα 568, 17. = ἔργαστήρια δύο ἐν τοῖς ἀργυρεῖοις Æ. 14, 27. κατασκευάζεσθαι τι εἰς τὰ ἀργυρεῖα 15, 3.

ἀργυρεός, vel ἀργυροῦς] ἐκπώματα χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ προὔπινεν αὐτοῖς 384, 13.

ἀργυρίζεσθαι πάντοθεν D. 95, 21.

ἀργύριον] ὅταν δ' ἐπὶ θάτερα, ὥσπερ εἰς τρυτάνην, ἀργύριον προσ-
ενέγκῃς, οἷχεται φέρον καὶ καθέλκυσε τὸ λογισμὸν ἐφ' ἑαυτὸ 60, 6. τὸ
συμπελεγμένον εἰς ἐπιτιμίαν ἀργύριον æs a se collectum ad redimen-
dum caput et jus in foro standi 329, 13. οἱ δ' ὅτι οὖν ἂν ἀργυρίου
ποιήσαντες, qui pro pecunia nihil non audeant patrare 366, 18.
subaudi ἀντὶ, vel χάριν. item, πονηρός ἐστιν ἀργυρίου (subaudi
ἀντὶ, vel ἐπὶ μισθῷ) συνεχῶς 377, 23. προσλαβὼν γ' ἂν ἀργύριον
πᾶν πολὺ 395, 8. ἀργύρια (in plurali) αἰτῶν. minutas sum-
mulas pecuniæ. aut quia ad multos respicit, a quorum uno-
quoque ille sycophanta æra exprimebat 782, 24. ἀργυρίου δίκας
ἡμοὶ εἰλήχῃς δύο ἢ τρεῖς. causas argentarias vel pecuniarias adver-
sus me instituit agere, h. e. quibus ageretur de pecuniis a me
sufferendis et extorquendis 1002, 6. τὸ ἀργύριον τῆς δίκης [id
est τὸ ἐν τῇ καταδίκῃ ἡμοὶ ἐπιβεβλημένον] ἐκομίσαστο æs a me aufe-
rebat id, quo a iudicibus multatus fueram 1162, 18. περὶ μὲν
τοῦ παρόντος ἀργυρίου 166, 1. et tota illa de repartitione ora-
tione designatur illud æs, quod omnes inter cives æqualiter di-
stribuebatur, pauperesque atque locupletes, e redditibus reip.
quæsitum. id quod fuisse δυοῖν ὀβολοῖν patet e p. 169, 1. = κατα-
ψηφίζεσθαι εἰς ἀργύριον, multæ pecuniariæ addici Æ. 3, 16. ἐλ-
πορεῖν ἀργυρίου 8, 25. ἀφανίζειν ἀργύριον, pecuniam absumere
14, 24. τάλαντα ἀργυρίου 88, 10. = ἀργύρια ὀφείλειν ἐπὶ τοῖς πα-
τράσοις. nescio quas minutas æris summas I. 35, 8. ἥως οὐ εὐπό-
ρησεν ἐκεῖνος τὰ ἀργύριον. procured, raised 64, 14. = ἀργύριον οὐ
πολὺ πραττόμενος An. 13, 29. ἀργυρίου τάλαντα ἐξ διανείμασθαι
17, 33. ἐκπορίζειν τινὶ ἀργύριον 21, 43. = ἀργύριον συμβάλλεσθαι
L. 101, 29. κατατιθέσθαι 102, 13. στάσιμον 117, 38. δόντες τῷ
ῥήτορι 136, 30.

ἀργυρίτις gleba argento facta. Silver-ore 974, 28. ult.

ἀργυρολογεῖν τοὺς Ἕλληνας Æ. 76, 16.

ἀργυρόπους δίφρος 741, 6.

ἀργυρώματά τε καὶ χρυσώματα ἔτι ἦν δίδόναι L. fr. 50.

ἀργυρωστήτος] ἀντὶ τῶν ἀργυρωσθέντων δουλεύειν 212, 20.

ἀργῶς ἔχετε ὥστε καλῶν 66, 16. οὐ κακῶς, οὐδ' ἀργῶς ταῦτα
λογιζόμενοι segniter, ut homines faciunt commodorum suorum
incurii 100, 11. 135, 10. πάντων ἀργότατα διακεῖσθαι 144,
10.

ἄρδην ὀλεθρος 385, 2. ἄρδην ὅλον ἀφανίζουσιν 821, 25. 824,
4. = plane, prorsus Æ. 67, 1. ναυτικὴ καὶ πεζὴ στρατιὰ καὶ πό-
λεις ἄρδην εἰσὶν ἀνθρωπασμένοι 73, 11. τὴν ἡγεμονίαν ἄρδην φέρον
ἀνέθηκε Θηβαίοις 74, 6. ἄρδην ἔλαθεν ὑπελόμενος τὸ βουλευτήριον (or-

dinem senatorium) καὶ τὴν δημοκρατίαν 74, 13. ἄρξην ἀνατοτρο-
φῶτα τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν πόλιν 76, 12.

ἄρειος πάγος] Areopagi laudes et brevis enarratio fortunarum
ejus 641, 17. sqq. cædes deliberatas judicabat 505, 10. in-
cendia voluntaria et mortes pharmacis comparatas 627, 22.
quomodo causæ capitales coram hoc tribunali fuerint actæ 642,
13. leges, secundum quas in Areopago judicabatur, Dracone
et Solone erant antiquiores, et ab heroibus diisque latæ 643, 9.
ubi etiam de antiquitate, sanctimonia et majestate hujus judicii
prædicatur. judicabat de vulneribus opera data inflictis 1018,
12. 1265, pen. in porticu regia dicta sedens, sedebat intra fu-
nem circumductum 776, 20. ex hoc judicio cum infamia ex-
pulsus, quod hortatus aliquem fuisset, ut alterum fortiter ver-
beraret 1264, 22. Areopagitæ judicabant de sacris, de rege
reginaque sacrorum, sed mulctare pro arbitrio ipsis haud lice-
bat 1372, 8. = τῆς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ βουλῆς πρόσδοτον πρὸς τὸν δῆμον
ποιομένης Ἄ. 11, 42. γράφεσθαι εἰς Ἀρειον πάγον, ad Areopagiti-
cum senatum deferre 60, pen. ἐκπλεῖν μόνος εἰς Σάμον ἐγχειρήσας
αὐθημερὸν ὑπὸ τῆς Ἀρείου πάγου βουλῆς ὡς προδότης τῆς πατρίδος θα-
νάτῳ ἐξημιώθη 89, 34. = locus insignis de Areopagitici senatus in
causis cædium auctoritate L. 94, 30. Areopagitis ὑπὸ τῆς πό-
λεως προστέτακται τῶν μοριῶν ἐλαίων ἐπιμελεῖσθαι 110, 43.

Ἀρεοπαγῖται Ἄ. 11, ult.

ἀρίσκειν οὐκ ἡπίστατο τοῖς τοῦ Φράστορος τρόποις. *she could not
conform to his mode of life, as what did not suit her* 1362, 11.
ἀρίσκειν τοῖς τῶν ἄλλων τρόποις ἐν τι τῶν ἀδυνάτων 1406, pen. οὐδὲ
πώποτε ἔγνωσεν ἔνεκα τοῦ παραχρῆμα ἀρίσαι λίγειν τι πρὸς ὑμᾶς, ὅτι αὐ-
τὴ καὶ μετὰ ταῦτα συνόλσειν ἠγῶμαι 1438, 6. πᾶσιν ἀρίσκειν τὸν
συμβουλευόντα καὶ τὰ κοινὰ πράττοντα ἀδύνατον 1481, 4. = ἀρίσκον-
τας τῇ πόλει ἐν τῷ τότε χρόνῳ L. 153, 8.

τὰ ἀρεστὰ ὑμῖν αὐτοῖς αἰρεῖσθαι L. 141, 2.

ἀρετῇ] ὡ γὰρ καὶ ἦλπε καὶ ἀρετῇ 269, 22. σοὶ δὲ ἀρετῆς, ὃ καθα-
ρμα, ἢ τοῖς σοῖς τίς μετουσία; 269, 25. μαρναμένοι δ' ἀρετῆς καὶ
λήματος. (subaudi ὑπὲρ) 322, 10. ἀντὶ ποίας ἀρετῆς ἀξίῳ τιμᾶ-
σθαι 325, 4. οὐδὲ γὰρ Λακεδαιμονίους διὰ τὴν αὐτῶν ἀρετὴν ποτε ἐσώ-
σατε 364, 23. τοῦτο δὲ καλὸν καὶ σεμνὸν εἰς ἀρετῆς λόγον καὶ δόξης
385, 11. ἀρετῆς ἀπάσης ἀρχὴ μὲν ἡ σύνεσις, πέρας δὲ ἀνδρία 1394,
4. Arete, dea, numen persona quasi humana indutum. τοι-
οῦτος εἶ, ὅλος ἂν τις ἐξ Ἀρετῆς υἱὸς Ἐρωτὶ γένοιτο. · ut si quis filius
deæ Arete, seu Virtuti, e deo Amore susceptus, nasceretur
1407, 24. = παράκλησις τῶν πολιτῶν πρὸς ἀρετὴν Ἄ. 16, 33. καλὸν
τὰς ξενικὰς ἀρετὰς μιμεῖσθαι, decet peregrinas, id est, aliorum lau-
des imitari 25, 32. τὰ τῶν νέων ζηλώματα ἐπ' ἀρετὴν προτρέψασθε
27, 13. ἐγκωμιάζειν ἀρετὴν 75, 15. προτρεπτικώτατον πρὸς ἀρε-
τὴν κήρυγμα 75, 30. αἵματος ἡ ἀρετὴ ἄνιος 76, 27. ἀγωνοθέτης
πολιτικῆς ἀρετῆς 79, 29. ἀγωνιστὰς πολλοὺς τῆς ἀρετῆς ἔχετε 79,
31. καταλογιζέσθω μηδαὶ τοῦθ' ὑμῶν ἐν ἀρετῇ, nemo vobis hoc
laudi imputet 82, 40. ἀνὴρ ὄντως μετ' ἀρετῆς βεβιωκὼς 84, 15.

ζηλοτυποῦν ἀρετὴν κάθαρμα, hypocrita, homo impurus, virtutem simulans, affectans. *ibid.* τῆς ἀρετῆς ἄθλον τὸν θάνατον κείμενον, propositum 88, 42. ἀρετὴ καὶ σύνεσις καὶ παιδεία, ut personæ, quæ invocantur 90, 31. = ἀπέδοτε τὴν ὑπάρχουσαν ἀρετὴν *An.* 14, 40. ἀξίᾳ τὰς τῶν προγόνων ἀρετὰς ἐμοὶ σωτηρίαν γίνεσθαι 18, 36. οἵτινες ἡμῖν ἀρετῆς ἤδη τῆς μεγίστης ἔλεγχον ἔδωκαν. optimaæ suæ erga vos voluntatis 19, 28. = ἀρετὴ τῶν ἔργων *L.* 193, 12. = οὕτως ἔσχον πρὸς ἀρετὴν *Ly.* 162, 10. οὐ γὰρ λόγῳ τὴν ἀρετὴν ἐπετήδευον, ἀλλ' ἔργῳ 162, 16. τὴν ἀρετὴν τοῦ πλήθους περιγεγενημένην 163, 24.

Ἀρης] ἐπάγειν λιμόν τ' αἰθῶνα κρατερόν τ' Ἀρηά *Æ.* 80, 11.

ἀριθμεῖν] ἀριθμῆσαι τοῦτο ἐν χάριτος μέρει, οὐ ὀφείλει δίκην δοῦναι 508, 5. ἡριθμήσε Φορμίων τὸ ἀργύριον *he paid doum* 1192, ult. ἡριθμήθησαν αἱ ψῆφοι 1303, 1. = ἀριθμῶν εἰς ὅποτε ἔσται, numerans dies, intra quos id, quod ait, eventurum sit *Æ.* 67, 39. = ἡς ῥῶον τοὺς ὁδόντας ἀριθμῆσαι, ἡ τῆς χειρὸς τοὺς δακτύλους *L.* fr. 2, 8. ἀριθμὸν ἡμερῶν προειρημένον ἀγνεύειν 618, 9. numerus minor interdu, non ante majorem, sed post ponitur, non ascenditur, sed descenditur in numerando. τέτταρσι γὰρ ἡ τρισὶ μηνὶν ὕστερον 987, 16. = γυγονότες πολὺν ἀριθμὸν χρόνου, admodum senes *Æ.* 7, 36.

ἀριστα] στοχάζεσθαι τῆς φυγῆς καὶ τῆς παρουσίας αὐτῷ ἀπορίας ὡς ἀριστα *Æ.* 49, 4.

ἀριστῶν prandere. ἡ γυνὴ μου ἔτυχε μετὰ τῶν παιδῶν ἀριστῶσα ἐν τῇ αὐλῇ 1155, 26. 1156, 8. ἔπινον, ἐπειδὴν ἀριστήσωσι τάχιστα, ὅλην τὴν ἡμέραν 1257, 9. = ἀριστῶν καὶ πίνειν *L.* 97, 23.

ἀριστεῖον] ἦν (Minervam seneam) ἀριστεῖον ἡ πόλις τοῦ πρὸς τοὺς βαρβάρους πολέμου ἀνέθηκεν 428, 15. testimonium et præmium virtutis publicum, monumentumque mansurum, aliquem in bello, aut certamine quodam, optime se gessisse et alios superasse 428, 15. ἀριστεῖον τῇ Ἀθηνᾷ (id est symbolice dictum pro τῇ τῶν Ἀθηναίων πολιτείᾳ) οἱ σύμμαχοι (scil. τοῦτον τὸν στέφανον ἀνέθηκαν) 616, 3. ἀριστεῖον ἀνέθηκαν τῷ Ἀπόλλωνι ἀπὸ τῶν βαρβάρων 1378, 5. τῶν ἀριστείων στερηθεὶς Αἴας ἀβίωτον ἑαυτῷ ἡγήσατο τὸν βίον 1399, 2. ὁ δαίμων ἄλλω τἀριστεία ἐδίδου 1399, 4. = ἀριστείων ἀποτυχῶν *Æ.* 84, 16. = ἀριστεία ναυμαχίας λαμβάνειν ἀναμφισβήτητα *L.* 194, 35. = ἀριστεία *Ly.* 156, 40.

ἀριστερά sinistra manus. ὁσίας δεξιᾶς καὶ ἀριστερὰς ἀνίσχοντες 531, 12. 1072, 24. τῆς ἐπαριστερὰ [scil. πλευρᾶς] εἰς τὸν Πόντον ἐισπλέοντι μέχρι Βορουσθένους 926, 2.

ἀριστεύειν ἐν τοῖς κινδύνοις *Æ.* 47, 38.

ἀριστεύς] ἀριστεὺς ἐξ ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος 1392, 4.

ἀριστίνδην αἰρεῖσθαι 1069, 8.

ἀριστοποιοῖσθαι] ἀριστοποιουμένους prandentes φυλάξας τοὺς στρατώτας 675, 17.

ἀριστος] πράττει τὰ ἀριστα τῇ πόλει consilia capere et exsequi reip. saluberrima, agere, gerere, honestissima, præclarissima 254, 11. 310, 19. ὢν, ὡς ἀρίστων ὄντων, αὐτὸς τοὺς θεοὺς ἐποίησατο μάρτυρας 300, pen. ὁ ἀρίστην οἰόμενος ἔχειν τύχην, οὐκ οἶδεν, εἰ τοι-

αὕτη μανῖ καὶ μέχρι τῆς ἐσπέρας 311, 12. ὑποκριτὴς ἄριστος 329, 26. = διέγνωται ταῦτα ἄριστα τῶν δογμάτων An. 29, 42. inter omnes constat hæc esse optima.

ἀρκεῖν] ἀρκεῖ μοι μικρὰ, καὶ μειζόνων αἰσχροῦς οὐκ ἐπιθυμῶ Æ. 85, 6.

ἀρκοῦντως 813, 8. = ἀρκοῦντως εἰπεῖν μέχρι γε τοῦ τὰ δίκαια εἰπεῖν I. 69, 13.

ἀρκεύειν. virginem decennem Minervæ consecrare L. ap. Harpocr.

ἄρκτος] ἔξω τῆς ἄρκτου καὶ τῆς οἰκουμένης ὀλίγου δεῖν πάσης μεθιστήκει, excesserat ex orbe habitabili in partem orbis terrarum non habitabilem, et versabatur in regionibus extra (vel ultra) ursam positus Æ. 77, 19.

Ἄρκτοῦρος. post ortum astri Arcturi e Ponto enavigantes multo majus æs fœnebre dabant, quam ante, in ratione, ut 300 ad 225. ob discrimina maris, quod tum sævire et tempestatibus crebrioribus exerceri incipit. εἰν δὲ μετ' Ἄρκτοῦρον ἐκπλεύσασιν ἐκ τοῦ Πόντου ἐφ' Ἰερὸν 926, 4. ἴσως ὁ ἐκπλους τῶν πλοίων τῶν μετὰ Ἄρκτοῦρον [scil. ἐκπλεῖν εἰσθότων] ἐκ τοῦ Πόντου ἐγένετο 1212, 23. = L. ap. Harpocr.

ἄρμα ἐν ταῖς σαινίσιν ἐνεγέγραπτο L. 176, 9. currus nota erat, indicium actæ militiæ equestris.

ἀρμόζειν et ἀρμόττειν] ἐμπέπτωκα εἰς λόγους, οὓς αὐτίκα μάλα ἴσως ἀρμόσει λέγειν 240, 2. οὐχ ἀρμόττει μοι, θυγατέρα ἐρίγαμον ἔχοντι, οἰκεῖν μετὰ τοιούτων 1025, 4. ἀρμόττον μάλιστα πρὸς τὴν σὴν φύσιν 1408, 20. = εἰ καλὸς ἐστὶν ὁ λόγος, πῶς οὐκ ἂν σοι ἀρμόττοι. sic, in optativo, ibi leg. est L. ap. Laert. in Socrate.

ἀρμὸς πονηρὸς ἐν ξύλῳ παγίς. paxillus Ly. 160, 34.

ἀρμοστὴς] τὰ κύκλω τῆς Ἀττικῆς κατεχόντων ἀρμοσταῖς 258, 6. δεκάτας ἐκεῖ τῷ ἀρμοστῇ κατατίθεις 740, ult. prædæ ex uxorum liberorumque vestrorum venditione collectæ decimas harmostæ dependens, h. e. prætori a Lacedæmoniis ibi constituto. = ἀρμοστὴν παραδεξαμένους Æ. 38, 14.

ἀρνεῖσθαι post se trahit inficiationem οὐ, vel μή. ἀνθρώπους μισθωτοὺς, ὧν οὐδ' ἂν ἀρνηθεῖεν ἔνιοι ὥς οὐκ εἰσι τοιοῦτοι 124, ult. ὅταν γὰρ οἱ ἀδικούμενοι ἀρῶνται, τί τῷ ἀδικούντι προσήκει 147, 17. ἀρνούμενος πάντα τὸν ἐμπροσθεν χρόνον ταύτην τὴν χρεῖαν. cum antea semper defugisses atque recusasses hanc functionem, legationis puta ad Phil. obeundæ 319, 24. ὥς οὐκ ἐκείνος ἐγνώργει τὴν γῆν, οὐκ ἠδύνατο ἀρνεῖσθαι 871, 15. ἀρῆται τὴν διαθήκην neget testamentum unquam scriptum atque relictum esse 955, 10. = ἀρνούμενος μὴ ἀποκτεῖναι A. 123, 12. = ἀρνεῖσθαι ὥς οὐκ ἀπίδωκα L. 100, 41. μὴ συγχωρῆσαι 100, 42. μᾶλλον ἐπιθυμεῖτε παρὰ τῶν ἀρνούμενων δίκην λαμβάνειν (sub. ἢ παρὰ τῶν ὁμολογούντων) 166, 3.

ἀρνησις] οὐδ' ἀρνησίς ἐστιν αὐτοῖς, τὸ μὴ ταῦθ' ὑπὲρ Φιλίππου πράττειν 392, 12.

ἄρνιον ἐωνημένον εἰς Διονύσια L. 906, 2.

ἀροτρεὺς βοῦς 531, 19.

ἀροῦν] οὐτοσί δὲ πυροῦς ἐπὶ καλάμῃ ἀροῖ post stipulam terram arat ad triticum conserendum L. fr. 42. = ἀροῦται καὶ σπεύρεται τὸ Θηβαίων ἀστὺ D. 93, 14.

ἀρουραῖος Οἰνόμαος 307, 25. Hesychius exponit sic ἀρουραῖος Οἰνόμαος. Δημοσθένης Αἰσχίνην οὕτως ἔφη, ἐπεὶ κατὰ τὴν χῶραν περιποστῶν ὑπεκρίνετο Σοφοκλέους τὸν Οἰνόμαον.

ἀρπαγῇ] κλέπτουσιν ἐφ' ἀρπαγῇ ἄλλοθεν ἄλλος 422, 9. = ἀρπαγαὶ γυναικῶν ἁλλοτρίων An. 30, 17.

ἀρπαγμα, furtum in republica Æ. 85, 27.

ἀρπάξιν τὰ ὅπλα 34, 8. τὴν δὲ Ἑλλάδα πᾶσαν ἐφεξῆς οὕτως Φίλυκος ἀρπάξων οὐ λυπεῖ; καὶ ταῦτ' ἐφ' ὑμᾶς ἀρπάξων 103, 16. 146, 19. πλὴν τοῦ ἔχειν ἀρπάσαντες τὰ μὴ προσήκοντα 1078, 5. παῖσι μὲ πῦξ καὶ ἀρπάξει μῖσον καὶ ὠθεῖ μὲ μῖσον εἰς τὰς λιθοτομίας 1252, 8. = ἀρπάξιν τὴν φιλοτιμίαν, remunerationem studii erga rempublicam, vi a republica extorquere, et ante tempus rapere, non exspectando, donec respublica ultro tibi deferat significationem memoris sui animi Æ. 57, 10. = εἰ τὰ τοῦ παιδὸς εἶαν (scil. αὐτὸν) ἀρπάξιν I. 85, 15. = ἀρπάσας ἐκ τῆς ἀγορᾶς τὴν γυναῖκα An. 30, 44. = ἀρπάσαι τὴν κνημίδα τῆς ἀμάξης currus radium arripere L. ap. Poll. VII. 26.

ἀρραβῶν] τὸν ἀρραβῶνα δαδωκέναι I. 71, 20. 22.

ἄρρην] ὁμολογεῖται κρατεῖν τῶν κληρονομιῶν τοὺς ἄρρνας, καὶ τοὺς ἐκ τῶν ἄρρῆνων 1084, 6. = ἀνῆρ καὶ ἄρρην τὸ σῶμα Æ. 26, 22. = κρατεῖν τοὺς ἄρρνας I. 85, 23. ἀπαιδα τοῦτον καθιστὰς ἄρρῆνων παίδων [18, 12. 19, 17.]

ἄρρητος] βοᾷς ῥητὰ καὶ ἄρρητα ὀνομάζων, ὥσπερ ἐξ ἀμάξης 268, 13. ἔθυσ τὰ ἄρρητα ἱερὰ ὑπὲρ τῆς πόλεως 1369, 25. τὰς συμνοτάτας καὶ ἀρρήτους θυσίας 1370, 14. = ἀρρήτους λόγους Æ. 85, 4.

ἄρρητορία L. 162, 5.

ἄρρωστεῖν] ὅταν δ' ἄρρωστήσῃ, πάντα κινεῖται 155, ult. ἄρρωστεῖν προσφασίζεται 379, 15. ἐξόμνυσθαι ἄρρωστεῖν. jurato excusare valetudinem 379, 17.

ἄρρώστημα] εἰάν δ' ἄρρώστημά τι συμβῇ 24, 5. τὰ ἐν τοῖς σώμασιν ἄρρωστήματα τοῖς τῶν ἰατρῶν εὐρήμασι καταπαύεται 808, 14.

ἄρρωστία] ἥ γὰρ ἐν ἡμέρᾳ τῆς λαν ἄρρωστίας ἀπαλλαγῆτε 1459, 26.

ἄρσῃν σταχύς. proles mascula Ly. 160, 44.

ἄρτῶν] τὴν παρρησίαν ἐκ τῆς ἀληθείας ἡγετημένην 1397, 1. ἡ μὲν οὖν ἀρχὴ τοῦ ταῦθ' οὕτως ἔχειν ἐκείθεν ἤρτηται 1449, 18.

Ἄρτεμις ἡ Βραυρωνία D. 106, 26.

ἄρτιος] εὐκοσμος καὶ ἄρτια πάντ' ἀποφαίνει 422, pen. ἔστι δ' ὑπ' αὐτῆς [scil. τῆς εὐνομίας] πάντα κατ' ἀνθρώπους ἄρτια καὶ πινυτὰ 423, 6.

ἄρτος] ἐν τῷ νεορίῳ διελάμβανον τοὺς ἄρτους κατ' ὀβολοὺς 918, 9. = ὄζειν κάκιστον τοῦ ἄρτου ἰδόκει L. 103, 20.

ἀρχαιοπλουτος] φαινόμεθα τῶν ἀρχαιοπλούτων πολὺ ἐψευσμένοι L. 156, 16.

ἀρχαῖος] vetustus. μὴ περιορᾶν πόλεις ἀρχαίας ἐξανεστώσας 208,

21. τῶν ἐξ ἀρχαιοτάτου καὶ πλειστῶν ὑμῖν ὑπαρχουσῶν 220, 13. ἐν τῷ ἀρχαιοτάτῳ ἱερῷ τοῦ Διονύσου καὶ ἀγιοτάτῳ τῷ ἐν Ἀλμυναῖς 1371, 4. b) obsoletus, dudum oblivione obliterated. ἀλλ' ἐπεὶ μὲν ἀρχαία καὶ παλαιὰ 597, 18. c) sors, vulgo *the capital*, cui foenus, usurae, *the interest*, opponuntur. tam τὸ ἀρχαῖον, quam τὰ ἀρχαία, hoc significatu usurpantur. ὕστερον καὶ τῶν ἀρχαίων ἀπέστησαν. Sorte decedunt, seu creditoribus permittunt caput fortunarum suarum, super quo pecunias mutuo sumserant. *they became bankrupts* 816, 15. εἰάν τις συντίθῃ τό τ' ἀρχαῖον καὶ τὸ ἔργον τῶν δώδεκα ἐτῶν 819, 2. τὰ ἀρχαία μόλις ἀποδεδωκὼς 914, 28. οὐ μόνον τὰρχαία καὶ τοὺς τόκους ἀπιδίδου. *principal and interest* 914, ult. οἶσται δεῖν καὶ τὰρχαία ἀποστέρησαι, *he imagines, he must rob my father not only of the interest, but also of the principal* 1200, 19. ἀποδοῦναι οὔτε τὸν τόκον, οὔτε τὸ ἀρχαῖον 1253, 8. 1292, 8. = ἀρχαία καὶ λίαν ὁμολογούμενα Αἴ. 61, 11. ἀρχαία καὶ λίαν προσωμολογημένα 61, 12. = τῶν ἀρχαίων μηδὲν πρᾶθῆναι I. 60, 9. 12. fundorum pristinorum, paternorum et avitorum. = ἀρχαῖον καὶ παλαιὸν νόμιμον. jus, ritus, non solum παλαιὸς antiquus, vetustus, sed etiam ἀρχαῖος a principio inde, ex quo coepit exerceri, sic, ut nunc solet, exerceri solitus L. 107, 40. οὔτε τοὺς τόκους, οὔτε τὸ ἀρχαῖον (*the principal*) ἀπιδίδου. ap. Athen. ad fin. l. 13.

ἀρχαιρσίσαι comitia legendorum magistratuum 677, 16. et alibi. = I. 66, 16.

ἀρχαῖως] οὕτω δ' ἀρχαῖως εἶχον, μᾶλλον δὲ πολιτικῶς 123, 20.

Ἀρχεδάμειος πόλεμος L. ap. Harpocr.

ἀρχεῖν imperare, dominari, principatum gerere in bello rebusque gerendis. πέντε καὶ τετταράκοντα ἔτη τῶν Ἑλλήνων ἤρξαν Athenienses ἐκόντων 35, 5. 174, 3. ἀρχεῖν γὰρ εἰδότες 104, 20. μήτε ἀρχεῖν βίᾳ βούλεσθαι μηδενός, μήτε δουλεύειν ἄλλῳ 132, 13. πόλιν, ἣν ὑπέληφεν ὃς ἂν τῶν Ἑλλήνων ἀρχεῖν αἰεὶ βούλεται, μόνῃν ἂν ἐναντιωθῆναι 144, 17. οὐκ ἔσθ' ὅπως ὀλίγοι πολλοῖς καὶ ζητοῦντες ἀρχεῖν τοῖς μετ' ἰσηγορίας ζῆν ἡρημένοις 195, ult. b) magistratum, honorem gerere. οὐδὲ δύο ἀρχὰς ἀρξαι τὸν αὐτὸν ἐν τῷ αὐτῷ ἐνιαυτῷ 747, 6. ζῆν ἡρημένοις εὖνοι γέγονιντ' ἂν 195, pen. c) ordiri, incipere, initium facere, exemplum praeire. ἀρχεῖν μηδενός μήτε λόγου; μήτε ἔργου ἀδίκου 189, 24. (τῶν πολιτευομένων—διαφθαρέντων, ἀπὸ σοῦ πρώτου ἀρξαμένων citat Marcell. ad Hermog. p. 175.) ραδίως οὕτως ἀρχεῖ τοῦ κακῶς λέγειν 269, 15. ἀρκτέον τὰ τοιαῦτα ποιεῖν ἀναγκάζειν ἀπὸ σοῦ πρώτου 595, 13. κυρίους εἶναι τοὺς νόμους ἀπὸ τῆς ἡμέρας, ἧς ἕκαστος ἐτέθη, πλὴν εἰ τῷ προσγέγραπται χρονός, ὅτινα (id est κατ' ὄν, vel ἐν ᾧ, vel ἀφ' οὗ) δεῖ ἀρχεῖν. unde oportet illam legem sui valoris exordium capessere 713, 25. ἀλλ' ὁρῶ ἀπαντας ἀνθρώπους, ἀφ' ὧν ἀρξαμένους. et vos omnium primos, exempli auctores 116, 15. οὐ βούλομαι δὲ δυσχερὲς εἰπεῖν ἀρχόμενος τοῦ λόγου 226, 19. quæ ab oratore postulantiur, sunt hæc. ἰδεῖν τὰ πράγματα ἀρχόμενα, καὶ προαισθῆσθαι καὶ προειπεῖν τοῖς ἀλλοῖς 308, 26. εὐθύς ἀπ' ἀρχῆς ἀρξάμενοι ἐκακοτέχνουν 932, 7. παν-

τὸς ἀρχομένῳ σπουδαίου καὶ λόγου καὶ ἔργου ἀπὸ τῶν θεῶν ὑπολαμβάνω
 πρῶτον ἀρχεσθαι προσήκειν 1462, 26. ἂν τις τύπῃ τινὰ ἄρχων χει-
 ρῶν ἀδίκων 635, 27. d) ἀρχόμενοι, qui sub imperio, in potestate
 alicujus sunt. μὴ οἶσθε τοῖς αὐτοῖς Φίλιππὸν τε χαίρειν καὶ τοῦς
 ἀρχομένους 154, 24. = ἀρχεῖν ἀρχήν, gerere honorem Æ. 3, 34.
 ἀρχεῖν τὰς μεγίστας ἀρχάς, summos honores gerere 55, 7. ἀρχῶν
 τὴν ἐπὶ τῶν θεωρικῶν ἀρχήν 57, 15. ἀρχῶν τὴν τῶν τειχοποιῶν ἀρχήν
 57, 15. ἀντιγραφείας ἀρχήν ἀρχεῖν 57, 26. ἀποδεκτῶν ἀρχήν ἀρ-
 χεῖν *ibid.* νεωρίων ἀρχήν ἀρχεῖν *ibid.* θεσμοῖς ἀδικοῖς ἀρξάντας 81,
 15. ἐπιλαίπειν αὐτοὺς ἤδη ἀρχεται ἡ τὸλμα 4, 16. = πολλῶν καὶ κα-
 κῶν ἤρξεν I. 58, 22. ἀρχεῖν ἡξίου τὰς ἀρχάς 67, 24. = ἀρχῶν χει-
 ρῶν ἀδίκων A. 126, 5. ἀρξάντα τῆς πληγῆς 126, 8. *who had
 struck the first blow.* ἀρχοντες (scil. τῶν πληγῶν) ἀντιπάσχειν
 126, 10. 16. τῷ ἀρξάντι πανταχοῦ μεγάλα ἐπιτίμια ἐπίκειται 128,
 39. = δοσιλεῖν εὐθυνας ἀρξας ἀρχάς. *gestorum honorum An. 10,*
15. οὐδεὶς ἤρξατό μου γίνεσθαι δυσδαιμονέστερος 20, 43. *sed ea
 lectio ibi vitiosa est.* ἀρχεσθαι πολεμεῖν 25, 32. = ἀρχεῖν χειρῶν
 ἀδίκων L. 101, 32. *ita ἀμύνεσθαι τοὺς συνάρξαντας 169, 45.* *ubi
 leg. τοὺς υπάρξαντας.* Nam σ *adhæsit ex priori vocabulo.* inde
proclive fuit ex υπάρξαντας, συνάρξαντας describere. TAYL. ἀρ-
 χεῖν ὑφ' ὧν ἀξιωθέντες διπλάσια (scil. τῶν προαναηλωμένων) κομίσων-
 ται 157, 10. κατηγοροῦσιν αὐτοῦ, ὅτι πολλὰς ἀρχάς ἤρξεν, ἀποδοῖξαι
 δὲ οὐδεὶς οἷός τί ἐστιν, ὡς οὐ καλῶς ἤρξεν 158, 20. ἀδικεῖ ὅστις ὀλίγας
 ἀρξας ἀρχάς, μὴ τὰ ἄριστα ἤρξε τῇ πόλει 158, 22. πρὶν ἐκείνων δοῦ-
 ναι δίκην, πάλιν ἀρχεῖν ἀξιοῖ 175, 15. ἐν τῷ δικαίῳ ἀρχεῖν ἕκαστον,
 ἥτε πολιτεία καὶ τὸ ἄλλο πλῆθος σώζεται 176, 8. *num cum genit.
 construitur, ut in illo ταύτης δὲ τῆς ἀρχῆς ἀξιοῖ μόνος αὐτὸς καθ' ἑαυ-
 τὸν ἀρχεῖν 176, 15.* οὐκέτι ὡς ἀρξόμενοι (*id est ἀρχθησόμενοι*) παρα-
 σκευάζονται, ἀλλ' ὡς ὧν ἀρξοντες 180, 6. = μήτε φυγῆς αἰσχυρὰς ἀρ-
 χετε, μήτε φόβου Ly. 163, 2.

ἀρχεῖον. tribunal, dicasterium, forum. τὰ παρ' οὐδέσιν ἀρχεῖα
 καὶ βουλευτήρια ἐρημότερα ἂν τις ἴδοι—ἢ τὰ παρ' ἡμῖν 145, 15. =
curia L. 115, 7.

ἀρχὴ principium. τὰς ἀρχάς καὶ ὑποθέσεις τῶν πράξεων δεῖ ἀλη-
 θεῖς καὶ δικαίαις εἶναι 21, 7. πρὶν τὴν ἀρχὴν ὀρθῶς ὑποθέσθαι 29, 4.
 ταύτην ἀπάντων τῶν κακῶν ἀρχὴν εὐρήσομεν, τὸ μὴ θέλειν τὰ δίκαια
 πράττειν 208, 15. ἀπὸ τῆς ἀρχῆς διὰ πάντων ἄχρι τῆς τελευτῆς δι-
 εῖξιν 288, 10. ἀρχὴν [præfationem orationis] ἤρξατο, ἣν οἰομαι
 εἰς αὐτοῖς ῥήμασιν, οἷσπερ οὗτος εἶπεν, ἐν ὑμῖν ἀπομνημονεύσιν 345,
 8. τὴν ἀρχὴν τὴν πρώτην ἔφερον τοῦ φενακισμοῦ *primi auctores fu-
 isse ferebantur imposturæ, ejusque culpa ipsis, ut principibus,
 imputabatur 371, 15.* ἐξ ἀρχῆς εἰπεῖν *ita rem ordine enarrare,
 ut res a principio inde repetatur. (idem quod in continente di-
 cit ἀναθεν ἀρχεσθαι) 539, 19.* ἢ ἐξ ἀρχῆς ἔχθρα. *pro ἢ τῆς ἔχθρας
 ἀρχῇ.* *prima simultatum semina vel exordia 1257, 7.* b) im-
 perium, potestas, majestas, tyrannis. ἀρχὴν εὐρίσκειν *de magna
 et ex insperato oblata potentia 69, 1. 577, 22.* interdum seu
 temporis spatium significat, quo tribus quæque prytaneatu fun-

gitur, seu archontem, archontesve, aut prytanes. et universæ honorem, magistratumve cum imperio conjunctum. ἀρχὴν κληροῦν, ὅλον βουλῆς, ἡ θεσμοθέτου 997, 16. ἡ ἀρχὴ (prytanes tribus insequentis) παραλαβούσα παρὰ τῆς προτέρας ἀρχῆς. a prytanibus superioris tribus magistratu jam defunctæ 1145, 26. 1146, 8. ἀπὸ πρῶτου πρὸς τὴν ἀρχὴν 1244, 14. ἀρχὰς ἔλαχε καὶ ἤρξε δοκιμασθῆαι 1306, 14. εἰσιέναι τὴν ἀρχὴν munus capessere 1369, 19. πρῖσθαι 1369, 20. priore loco est ἀρχὴ honos regis sacrorum, posteriore honos assessoris, penes quem nonnihil quoque potestatis erat. ἀρχὴ ἄνδρα δεικνυσι 1455, 15. = initium, principium, fons, causa. ὅταν ἡ φύσις τοῦ ἀνθρώπου εὐθὺς πονηρὰν ἀρχὴν λάβῃ *Æ.* 2, 28. ἀρχὰς ἀδικημάτων μὴ οἶσθε ἀπὸ θεῶν, ἀλλ' οὐχ ἐπ' ἀνθρώπων ἀσελγείας γίνεσθαι 27, 5. εὐκοσμίας ἀρχὴν κατασκευάζετε 27, 15. ἐνστάσις τῶν ὅλων πραγμάτων ἐξ ἀρχῆς 30, 36. ἀναλαμβάνειν τὴν ἀρχὴν τοῦ λόγου, recapessere 40, ult. b) principatus, magistratus. ἀρχεῖν ἀρχὴν, gerere honorem 3, 34. ἐνθῆμος ἀρχὴ, domi 3, 34. penult. ὑπερόριος ἀρχὴ, foris 3, 34. penult. κληρωτὴ ἀρχὴ 3, 34. pen. 16, 5. χειροτονητὴ ἀρχὴ 3, 35. penult. 16, 6. 55, 40. gemina via ad honores, λαχών, ἡ χειροτονηθεῖς. et duplex genus honorum, alterum per sortem, alterum per suffragium collatum 15, 11. πρῖσθαι τὰς ἀρχὰς παρὰ τοὺς νόμους 15, 12. λαμβάνειν ἀδειαν καὶ ἐξουσίαν καὶ ἀρχὴν 15, 22. ἀρχεῖν τὰς μεγίστας ἀρχὰς, summos honores gerere 55, 7. ἀρχὴ qui differat ab ἐπιμελείᾳ καὶ διακονίᾳ 55, 33. ἀρχὰς ἀποκληροῦσιν οἱ θεσμοθέται ἐν τῷ Θησείᾳ 55, 35. ἀρχων τὴν ἐπὶ τῶν θεωρικῶν ἀρχὴν 57, 15. ἀρχων τὴν τῶν τοιχοποιῶν ἀρχὴν 57, 15. χειροτονεῖσθαι τὴν ἀρχὴν τὴν ἐπὶ τῶν θεωρικῶν 57, 19. ὅτι μεσοῦντα τὴν ἀρχὴν ἔγραψεν αὐτὸν στεφανοῦν, quod auctor fuit coronandi Demosthenis, tametsi ille medio adhuc versaretur in magistratu, temporis, quo gerendus ei esset honos, vix dimidia pars præterisset. *ibid.* ἀντιγραφείας ἀρχὴν ἀρχεῖν 57, 26. ἀποδεκτῶν ἀρχὴν ἀρχεῖν *ibid.* θεωρικῶν ἀρχὴν ἀρχεῖν *ibid.* ἀρχαὶ sunt generis triplicis 58, 1. sq. καταστῆναι εἰς τὴν ἀρχὴν, accedere ad regni gubernationem 76, 22. 77, 2. = pro viro aut viris magistratu, imperio fungentibus. πῦμψας ἐπὶ τὴν ἀρχὴν. *to send to the magistrates* *I.* 35, 15. μετεπὶμπετο τὴν ἀρχὴν 37, 7. ἐκείνος ἀρχὴ τοῦ γένους 72, 24. [8, 32.] = παραδίδόασιν αὐτοὺς τῇ ἀρχῇ magistratui *A.* 135, 8. = ἐξ ἀρχῆς statim a principio *An.* 24, 34. ἀλλάττεσθαι δουλείαν ἀντὶ ἀρχῆς 23, 11. τὴν τῆς θαλάττης ἀρχὴν amittebant Lacedæmonii per pugnam navalem adverso Marte cum Conone commissam 26, 19. τὴν τῶν Ἑλλήνων ἀρχὴν καταργασάμεθα 28, 19. ἀρχὴν τῶν ἀγαθῶν ποιῆσθαι. incipere secundis rebus uti, secundioris fortunæ initium facere 28, 12. ἀρχὴν τοῦ βίου τοιαύτην κατασκευάσασθαι 32, 21. = ἀρχὴ τοῦ βίου δικαία *L.* 192, 13. ἡγούμενοι τὴν αὐτῶν ἀρχὴν βεβαιότεραν τῆς παρὰ τῶν θεῶν τιμωρίας 129, 15. ἔχει τάλαντα πολλὰ ἐκ τῆς ἀρχῆς ex honore, quem gessit 156, 18. δοκεῦντάς τι ἐκ τῆς ἀρχῆς ἔχων (*scil.* τῶν δημοσίων, ἀδικῶς) rem fecisse e fraudulenta reip. administra-

tionem 157, 15. = δεκαπλοῦν τοῦ ἐξ ἀρχῆς λάμματος decuplam multam ejus summæ, quam quis unquam (aut statim a principio, h. e. tum statim, quum corrumperetur) accepisset D. 97, 44.

ἀρχηγέτης ἥρως, οὗ ἐπώνυμοί ἐστε 1072, 25.

ἀρχηγός Ἑλλήνων 1378, 6. 1398, 18. 21. 27. = ἀρχηγός τοῦ δεδομένου χρυσίου, qui primus accipiens largitiones, exemplum præit æris admittendi, quod deinde inter alios quoque largitionis consortes diribebatur D. 109, 15.

ἀρχὴν, plane, prorsus, omnino Æ. 70, 13.

ἀρχιδιον magistratulus infimi ordinis 314, 7. ἀρχιδίκος citat e Dem. Julius Pollux VIII. 83. Sed sine dubio ibi ἀρχιδίος leg. est, et significatur locus Dem. p. 314, 7.

ἀρχιθεωρεῖν architheori munere fungi 552, 4.

ἀρχιθεωρία legatio nomine reip. obeunda, ad ludos solennes aut fana deorum extra ditionem Atticam, quo is, cui ista legatio demandata sit, personam P. A. repræsentet. ἀρχιθεωρίας καὶ ἀρρηφορίας (scil. ἐλευθέρωσας) L. 162, 5. = D. 100, 30.

ἀρχιθέωρος princeps legationis publice mittendæ, ut e. c. εἰς Ἰσθμὸν καὶ Ὀλυμπιάζει An. 17, 19. 32, 46. = D. 100, 36.

ἀρχιτέκτων designator, inspector, moderator operum publicorum. θίαν μὴ κατανεῖμαι τὸν ἀρχιτέκτονα κελυθεῖν 234, 23. b) sensu figurato, ut apud Latinos quoque architectus, pro auctore, constructore, effectore consilii, vel machinationis 1018, 6. ἀρχιτέκτων τῆς ὅλης ἐπιβουλῆς 1286, 10.

ἀρχων] τῶ ἀρχοντι, Eponymo puta, προστίταται ἐπιμελεῖσθαι ἐπικλήρων καὶ ὀφθαλῶν καὶ τῶν τοκίων 940, 10. οὐδ' ἂν τις τῶν ἐννέα ἀρχόντων τυγχάνῃ ὦν 264, 1. ἀπαγορεύει ὁ νόμος διαρρήδην μὴ ἐξεῖναι αὐτοῖς τῶν ἐννέα ἀρχόντων γενέσθαι 1376, 17. Archontes novem immunes erant trierarchatuum 465, 18. eorum erat curare, ut dies festi recte celebrarentur 517. Archontibicines choris per sortem distribuebat 519, 1. per ludos gestabat coronam auream 520, 16. Archontem coronatum, h. e. in functione, si quis pulsasset, conviciisve incessisset, is infamia notabatur 524, 27. τὸ τῶν ἀρχόντων οἶκημα senaculum, ubi Archontes ad deliberandum conveniunt 542, 2. Archontum erat, arbitria judicum pedaneorum subscriptione sua confirmare 542, 8. Archontibus erant sui assessores 572, 10. apud archontem denuntiari debebat, si qua uxor maritum deseruisset 871, 2. Archon Eponymus cognoscebat in causis filiarum virginum, quas patres heredes reliquissent 980, 1. 1068, 8. item de possessione legitima injustave hereditatum 1052, 20. 1054, 17. 1080, ult. 1135, 25. quid sibi vult obscurus ille locus Etymologi v. Ἀρχων. p. 151. — ἀφ' οὗ καὶ ὁ ἐνιαυτός ἐμπαύρειτο. ἦν δὲ εἰς τῶν ἐννέα. ἦσαν γὰρ θεσμοθεταὶ ἐξ, βασιλεὺς τε καὶ πολέμαρχος, καὶ ἀρχων. οὗτοι δὲ ἰδίως εἶχον [num οὗτοι δὲ ἰδίως δικὰς δικάζειν, vel ἰδία δικαστήρια εἶχον] ὥσπερ Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Λάκρτον ἀπολογίᾳ γράφει. quid scribit? et ubi? ea oratio non est apologia,

sed accusatio. ad curam archontis spectabant orbi et orbæ, atque viduæ domusque desolatæ 1076, 14. apud archontas fiebant ἀντιγραφαι, seu contestationes litis de falso dictis testimoniis 1128, 9. et ἀνακρίσεις, seu scrutinia partium litigantium ante litis contestationem 1324, 14. Cum archontes sic nude nominantur, non semper novem archontes designantur, sed universæ fungentes honoribus et imperiis quibuscunque, quæstura, prætura, strategatu, præsidentes sive in senatu, sive in dicasterio quocunque. fœdus utique sit error, ubicunque locorum ἀρχων aliquis appelletur, ibi statim cogitatione ad Eponymum deferri. = ἀρχοντες ἐννέα, quinam ab hoc senatu excluderentur Æ. 3, 31. magistratus ille erat στεφανηφόρος 3, 32. παρ-εδρεύειν ἀρχοντι 22, 33. καταδουλούμενος τοὺς ἀρχοντας 74, 18. = πρὸς ὅποιον ἀρχοντα ἀπέλιπεν ἡ ἐγγυητὴ γυνὴ τὸν ἄνδρα. *before what archon the woman had announced and signified, that she quitted her husband voluntarily* I. 45, 42. μισθοῦν ἐκέλευεν τὸν ἀρχοντα τοὺς οἴκους, ὡς ὀφθανῶν ὄντων 59, 43. ἀπογραφάσθω πρὸς τὸν ἀρχοντα εἰς τὴν μίσθωσιν τῶν ἐκείνου χρημάτων 87, 25. = δέομαι ἀρχοντας ὑμᾶς περὶ τούτων καταστήναι rogo, ut hac in causa magistratum personam gerere et imperium exercere velitis An. 30, 46. = κληροῦσθαι τῶν ἐννέα ἀρχόντων. sortiri in delectu novem archontum, quo ipsis adscribar L. 169, 25. = tres velut ordines hominum remp. conficiunt, τρεῖς, ἐξ ὧν ἡ πολιτεία συνίστηται, ὁ ἀρχων, qui bono ordini et securitati publicæ domi forisque legibus ferendis tuendisque, et armis gerendis perspicit, ὁ δικάζων, qui jure dicendo controversias civium disceptat, et sontibus pœnas dictat, καὶ ὁ ιδιώτης homo privatus Ly. 157, 35.

ἀρχῶνης princeps collegii redemptorum vectigalis alicujus publici, ut e. c. quinquagesimæ An. 17, 22.

ἀσαφής] οἱ ἄλλοι ἀλάζονες, ὅταν τι ψεύδονται, ἀόριστα καὶ ἀσαφῆ πειρῶνται λέγειν Æ. 67, 36.

ἀσεβείας causæ agebantur in foro regis sacrorum 940, 13. ἀσεβείας γραφάμενος τὴν ἀδελφὴν τοῦ Λακεδαιμονίου 1301, 15. = σέψασθε τὸν δαίμονα καὶ τὴν τύχην, ὡς περιεγένετο τῆς τῶν Ἀμφισσίων ἀσεβείας Æ. 69, 38. ἀσίβεια Ἀμφισσίων ἐπὶ τὴν ἱερὰν γῆν 70, 19. = περὶ ἀσεβείας ἀγανίζόμενοι τηλικούτοι γυγόνασι L. 163, 25. προσκαλεῖσθαι δίκην ἀσεβείας πρὸς βασιλίᾳ 104, 13.

ἀσεβεῖν] οὐδὲν ἤττον ἡσεβήκασιν οἱ βαβουλευκότες τῶν ταῖς χειρὶ πραξάντων 347, 24. ἀσεβοῦσαν εἰς τοὺς θεοὺς περιφανῶς καὶ εἰς τὴν πόλιν ὑβρίζουσαν 1349, 6. = Ποινὰς ἐλαύνειν τοὺς ἡσεβηκότας δασὶν ἡμμέναις Æ. 27, 7. = ἀσεβῶ pro ἀσεβεῖν δοκῶ An. 17, 21. = ἀσεβῆσθαι τοὺς θεοὺς L. 191, 10. TAYL. deos violari impio quocunque facinore. παρακαλέσας αὐτὸς μάρτυρας ἡσέβουν. cædem commissem 96, 5. omnis enim cædes injusta est etiam ἐν τοῖς ἀσεβήμασι. facinoribus impiis, infandis, quibus numen deorum violatur, qui genus humanum condiderunt, quo superesset, non quo interimeretur.

τὸ ἀσίβημα ἤδη ὑμέτερον γίγνεται. culpa impietatis ab illa ad

vos transit 1382, 15. κοινὴν (ad omnes pertinens) ἀσέβημα, οὐκ ἀδίκημα μόνον 548, 11.=τὸ ἀσέβημα ἡμέτερον γίνεται A. 115, 11. τοῦτο τὰ τοῦτου ἀσεβήματα ἀνατιθέντες 116, 14.

ἀσεβῆς] ἵνα ἐν ᾧ τοῖς ἀσεβέσι τιθῇ τοῦτον τὸν νόμον 732, pen. μεθ' ὧν οἱ ζωγράφοι τοὺς ἀσεβεῖς γράφουσιν ἐν ᾧ 786, 12. cur Phocenses ἀσεβεῖς appellantur v. Schol. ad 364, 6.=εἰς τοὺς ἀσεβεῖς τριάκοντα ἐνεπέσαμεν Æ. 51, 38.

ἀσελγαίνειν] περὶ ὧν εἰς ἡμᾶς ἡσέλγαῖνον 1257, 25.=ἀσελγαίνειν καὶ θορυβεῖν An. 30, 2. τοὺς νέους διαβέβληκεν ἀσελγαῖνον 34, 17. τοὺς φανερώς ἀσελγαῖνοντας θαυμάζοντες 32, 3.

ἀσέλγεια καὶ πλεονεξία, ἥ πρὸς ἅπαντας χρῆται Φίλιππος 131, 11. =εἶναι ἐπὶ πολλῆς ἀσελγείας καὶ ἀφθονίας Æ. 13, 33. ἀρχὰς ἀδικημάτων μὴ οἶσθε ἀπὸ θεῶν, ἀλλ' οὐχ ὑπ' ἀνθρώπων ἀσελγείας γίνεσθαι 27, 5. ἀσέλγεια τῆς δαπάνης 78, 5. ἀντιπαρεταγμένους πρὸς τὴν τοῦτον ἀσέλγειαν τοὺς τῆς πόλεως εὐεργέτας 90, 16.=μάχας καὶ κόμους καὶ ἀσέλγειαν πολλὴν γεγενῆσθαι περὶ αὐτῆς I. 39, 21.

ἀσελγεῖν] ἡσελγημένα facinora per petulantiam commissa 521, 2.

ἀσελγῆς] πολὺ τῶν θαυματοποιῶν ἀσελγεστέρος 23, 19.=ἀπολείπειν τι τῶν ἀσελγεστέτων Æ. 15, 23.=ἀσελγῆς ὧν καὶ βίαιος I. 73, 42.

ἀσελγῶς τινὶ χρῆσθαι 120, 10. δεσποτικῶς καὶ ἀσελγῶς διακείσθαι 216, 22. ἀσελγῶς ζῆς οὕτως, ὥστε καὶ τοὺς ἀπαντῶντας *αἰσχύνεσθαι 958, 16. ἀσελγῶς καὶ πολυτελῶς διάγοντα τὸν βίον 1355, 3. ἀσελγῶς καὶ προπετῶς ἐχρήτο αὐτῇ 1355, pen. ἀσελγῶς προεπληκίζετο ὑπὸ τοῦ Φρυγίανος 1356, 24.=ἀσελγῶς καὶ παρανόμως I. 80, 40.=ἀσελγῶς διακείμενος. id est ἀσελγῆς L. 169, 32.

ἄσμηος ἢ νῦξ οὐα ἦν A. 120, 10.

ἡ ἀσθένεια τοῦ γήραος A. 127, 23.=ἀσθένεια τοῦ βίου paupertas De. 179, 23.

ἀσθενεῖν ægrotare 13, 2. ὥσπερ ἂν εἴ τις ἰατρὸς ἀσθενοῦσι μὲν τοῖς κάμουσι μὴ λόγοι, μὴδὲ δαικνύσι, δι' ὧν ἀποφεύχονται τὴν νόσον —307, pen. ὥσπερ ἀσθενοῦντα τὸν δῆμον διάγουσι 1459, ult.=μεταξὺ ἀσθενοῦντι, interea dum ægrotat, morbo tenente Æ. 86, 3.=ἀσθενῶν ταύτην τὴν νόσον, ἐξ ἧς καὶ ἐτελεύτησε I. 36, 31. ἐκ τῶν πληγῶν ἀσθενήσαντα, οὐ πολλαῖς ἡμέραις ὕστερον ἀποθανεῖν 76, 24. *ἀσθενῶν διακείσθαι 36, 35.

ἀσθενὴς ὧν τὸ κατ' ἀρχὰς 12, 25. αὐτὴ καθ' αὐτὴν ἀσθενὴς ἐστὶ 154, 19. ἀφορμὴ ἀσθενεστέρα 186, 13. τῶν ἰδίων δικαίων τῶν ἐν ταῖς πολιτείαις οἱ νόμοι κοινὴν τὴν μετουσίαν καὶ ἴσῃν ἐποίησαν καὶ τοῖς ἀσθενέσι καὶ τοῖς ἰσχυροῖς 199, 16. τάληθες ἰσχυροὶ ἐστὶ καὶ τούναντιον ἀσθενὴς τὸ συνειδέναι πεπρακόσιν ἑαυτοῖς τὰ πρᾶγματα 406, 2. ἀσθενέστερον εὐρεῖν τὸ δίκαιον 642, 2. τὸν ἀσθενῆ παρὰ τοῦ πλουσίου, ἰὰν ἀδικῇται, δύνασθαι λαβεῖν 1122, 8. πάντα τάλλα παρ' ὧμιν ἰσρακότες ἀσθενέστερα τοῦ νόμου γεγεννημένα 599, 19. ἀσθενέστερος ἦν τὸν ὑπὲρ τῆς νίκης πόνον ἐνεγκεῖν 637, 18. εἰς ἀφέλειαν ἀσθενὴς 1471, 4. quod parum prodest.=ἀσθενὴς de paupere L. 92, 2. πρᾶγματα ἀσθενέστερα 130, 14. TAYL.

ἄσιτος] ἄσιτους impios, jejunos, vacuos, καὶ ἀγρόπνευς 1213, 24. ἄσιτοι δὲ οὐκ ἂν ἐδύναντο ἐλαύνειν 1223, 9.

ἀσκειν] ἐχθρὸν τοσοῦτον ἐφ' ἡμᾶς αὐτοὺς ἡσκήκαμεν. adversus nos ipsi armavimus, instruximus, aluimus, artibus veluti palaestricis et campestribus erudivimus 36, 12. εἰς ἀγῶνα ἄμεινον ἡμῶν ἐκείνος ἡσκηται 124, 16. ἀσκούντες τὸν ἔνδον τείχεος φθόνον ἐπ' ἀλλήλους 799, 13. = ἡσκει τὸν υἱὸν καὶ δι' ἐπιμαλείας εἶχεν I. 64, 37. ἐκ παίδων τρέφειν καὶ ἀσκῶν 110, 11.

ἀσκησις exercitatio palaestrica 1408, 4.

Ἀσκληπιὸς] ὅτ' ἦν Ἀσκληπιῶ ἢ θυσία Αἲ. 63, 13.

ἄσμα] ἄσματων αἰσχυρῶν ποιηται 23, 21.

ἀσμενεῖν μεταβολὴν τινα τῶν κακῶν cupere mutationem rerum, oblatamque avidè atque cum congratulatione accipere D. 94, 34.

ἄσμενος δέδεκται ταῦτα libenter in se suscepit 855, 13. τὸ μὲν πρῶτον, ὡς κατέπλευσα, ἄσμενοι φάσκοντα ἐπαρκεῖναι με 970, 25. ἄσμενον ἀφῆσιν με τοὺς μάρτυρας τῶν ψευδομαρτυριῶν 1161, 26. ἄσμενος ἦκουσε 1161, ult. = δοκεῖ δέ μοι κἂν ὁμόσαι ἄσμενος I. 77, 15. = ἄσμενος L. 92, 45. ἀσμένη 92, 39. ΤΑΥΛ. ἄσμενος ἐκάθειυδον suaviter dormiebam et profundum, atque cupide, ut qui dudum opus habuissem quiete, eamque appetissem 92, 45. ὡς ἂν ἀσμένη με ἐπαρκεῖν, ἦκοντα δὴ διὰ χρόνου 92, 39. ἄσμενοι τὰς ὑμετέρας συμφορὰς ὁρῶσι 165, 25.

ἀσμένως ἀκούειν 237, 15. μετὰ πολλῆς χάριτος τοῦτ' ἂν ἀσμένως ἐδόθη τῇ πόλει 295, 21. = L. 99, 4. ἀσμένως εἰρήνην ποιήσασθαι ὁποιαντινοῦν 130, 37. ἀσμένως εἶδον τὰς τῆς πόλεως συμφορὰς 163, 17.

ἀσπάζεσθαι I. 75, 4. = ἀσπασάμενοι τὰ ὕστατα τοὺς αὐτῶν L. 133, 22.

ἀσπαίρειν] νεκροῖς ἀσπαίρουσι συντυχόντα A. 119, 39.

ἀσπειστος, ἀνιδρυτος, ἀμικτος ἄνθρωπος 786, 10. immitis, implacabilis, cum quo negatum est amicitias contrahere.

ἀσπιδοπηγίον, vel ἀσπιδοπήγιον officina fabricandis scutis 945, 15. et alibi.

ἀσπίς] ἀσπίδα ἀποβάλλειν Αἲ. 5, 2. ἀσπίδας χρυσᾶς ἀνέθεμεν 70, 3. = ἀσπίδα ἀποβάλλειν An. 10, 22. = τὴν ἀσπίδα ρίπτειν L. 117, 2. τὴν τε ἀσπίδα αὐτοῦ λαβὼν ἔρριψε imperator militis improbi 137, 26.

ἀσπονδος πόλεμος implacabile bellum, in quo locus induciis nullus est 314, 16. = ἀσπονδοὶ καὶ ἀκήρυκτοι πόλεμοι Αἲ. 38, 38.

ἀσπορος] οὔτε γὰρ σῖτος ἐνῆν ἐν τῇ χώρᾳ, ἀσπόρος διὰ τὸν πόλεμον γενομένη 279, 4.

ἀσταθμῆτος] ὁ μὲν δῆμος ἐστὶν ἀσταθμητότατον πρᾶγμα τῶν πάντων. incertissimum, de cujus voluntate atque studiis omnium minime certa capi possit conjectura 283, 5.

ἀστασίαστος, quietus, a seditione alienus L. 195, 38. 914, 16.

ἀστέγαστον ἦν τὸ πλοῖον A. 132, 8.

ἀστεῖος] ἂν ἐν ἡ δὺο ἀστεῖα εἴπωσι 689, 6. τὰ τῶν λόγων ἀστεῖα τοῦ τὰ μέγιστα αἰσθάνεσθαι κακώλυκεν αὐτοὺς 1441, 22. πολλὰ ἀστεῖα εἴπωσι 1461, ult.

ἀστεφάνωτος ἐκ τῆς Ὀλυμπίας ἀπῆι 331, 3. = ἀστεφάνωτος, cui corona aurea, prœmium magistratus bene et probabiliter gesti, negatur Æ. 16, 3. 86, 37. ἀστεφάνωτος ἐκ τῶν νόμων, quem leges excludunt honore coronæ 79, 3.

ἀστικτον χωρίον, ager non signatus L. ap. Harpocr.

ἀστροργος τὴν ψυχὴν Æ. 47, 29.

ἀστὸς] εἰ καὶ κατὰ θάτερα ἀστὸς ἦν 1307, 24. ἀστὴν ταύτην καὶ πολιτὴν οὖσαν μαρτυρεῖ 1312, 9. ergone ἀστὸς et πολίτης inter se differunt? Videntur ἀστοὶ esse Athenis nati et educati, et domicilia habentes. πολῖται autem poterant esse, qui Athenas nunquam vidissent, neque pedem illuc intulissent. εἰσῆγαγεν ἡμὲς ἀστὸν ἐξ ἀστῆς ἐγγυητῆς αὐτῷ γεγενημένον εἰδὼς 1315, 20. = I. 47, 23. 65, 4. 110, 32. 40.

ἀστράβη mulus clitellarius, ut Moeris Atticista interpretatur. ἐπ' ἀστράβης ὀχούμενος = ἐπ' ἀστράβης ἂν ὀφχούμενην L. 169, 13. 17.

ἀστράγαλος] ἀστράγαλοι διάσειστοι Æ. 9, 9. ἀμφ' ἀτραγάλοις χαλωθεῖς 21, 26.

ἀστρατεία cum quis a castris abest, expeditioni militari jussus cum reliquis civibus interesse omisit. ἀστρατείας ἑάλω 533, 10. ἀστρατείας δίκην φεύγειν 999, 6. ἀστρατείας γραφεῖς 1353, 25. = ἀστρατείας ὄφλειν scil. δίκην, vel καταδίκην, vel ζημίαν An. 10, 22. = ἀστρατείας ἀλῶναι L. 140, 10. ἀστρατείας γραφῇ 144, 20. = ἀστρατείας et λειποταξίου δίκαι inter se copulantur Ly. 169, 2.

ἀστράτευτος] ἀστράτευτος ρήτωρ Æ. 74, 36. τοῖς αὐτοῖς ἐπιτιμίαις φέτο δεῖν ἐνέχεσθαι τὸν ἀστράτευτον καὶ τὸν λελοιπότα τὴν τάξην 78, 41. = τοὺς ἀστρατεύτους καταλέξας L. 115, 26.

ἀστρην] ἰάν ἡ γῇ μὲν ἄνω, τὰ δὲ ἀστρα κάτω γίνηται 792, 21.

ἀστυ] εἰς τὰς οἰκίας καὶ τὸ ἀστυ δεῖσθαι τὴν στρατιάν. in domos suas cujusque privatas et intra moenia oppidi sui copias nostras recipere 300, 1. οὐχὶ τὸν κύκλον μόνον τοῦ Πειραιῶς, οὐδὲ τοῦ ἀστέος 326, 1. τὰ Ἡράκλεια ἐν ἀστει θύειν 379, pen. = πομπὴ Διονυσίων τῶν ἐν ἀστει Æ. 6, 40. 36, 3. στέφανον χρυσοῦν, ὃς ἂν ἐν θάλατρῃ ἐν ἀστει ἀναρρηθῇ, ἱερὸν Ἀθηνᾶς εἶναι κελεύει ὁ νόμος 60, 9. = ἀστυ τὸ Θηβαίων ἀροῦται καὶ σπείρεται D. 93, 14.

ἀστυγεῖτων 632, 26. 1381, 23.

ἀστυκὲς urbanus, qui moribus, studiis urbis, vita et commoratione in urbe delectatur, eamque rusticationi præfert. δυσχεραίνοντος ὅλας τοῖς τόποις, καὶ μᾶλλον ἀστυκοῦ 1274, 24. = ἀστυκαὶ δίκαι L. 148, 20.

ἀστυνομεῖν honore ædilis, aut curatoris viarum, vel vicomagistri, fungi 1461, 11.

ἀστυνόμος differebat ab ἀγορανόμῳ eratque de magistratibus inferioribus 735, 10. = I. 36, 40.

ἀσυγγνώμων immanis, qui ignoscere recusat. οὐδείς τῶν ἀσυγγνώμων δίκαιός ἐστι συγγνώμης τυχεῖν 547, 8.

ἀσυκοφάντης] ἵνα μηδεὶς αὐτῷ τόπος ἀσυκοφάντητος παραλείπηται *Æ.* 84, 34.

ἀσύμβολος] δειπνα πολυτελῇ δειπνῶν ἀσύμβολος *Æ.* 11, 13.

ἀσύμφορος] δεινότατον πάντων ἔθος καὶ ἀσύμφορώτατον ὑμῖν εἰς τὴν πολιτείαν εἰσάγων 341, 23. ἀσύμφορον ἡγοῦμαι τῇ πόλει τὸν λόγον λέγεσθαι 491, 6. οὕτω σφόδρα ἐναντίον ὃν τὸ ψήφισμα τοῖς νόμοις, μᾶλλον ἀσύμφορόν ἐστιν, ἢ παράνομον 654, 9. 729, 2. 804, 22. ἐξ ἀρχῆς μὴδὲν ἀσύμφορον πράττειν 1456, 1. = *A.* 116, 11.

ἀσύνθετος qui non patitur se ad pacta conventa, seu ineunda, seu servanda, adduci. ἀσύνθετώτατον 383, 6.

ἀσύνοπτος] ἀσύνοπτα τοῖς πολλοῖς *Æ.* 47, 31.

ἀσύντακτος cui partes suæ demandatæ non sunt, qui certam in classem non est relatus, neque jussus certa pensa præstare et conferre in publicum, corpore fortunisque suis 170, 19.

ἀσφάλεια] οὐ μὲν οἶομαι γε δεῖν τὴν ἰδίαν ἀσφάλειαν σκοποῦντα ὑποστείλασθαι 14, 4. μέγαν εὐθείας τὸν λέγοντα, ἀθάνατον δὲ ἔτικεν ἀσφαλείας. qui nunquam sit moriturus, si nihil aliud mortem inferat, quam vis externa et cædes violenta, a qua securi sunt ejusmodi consiliorum auctores propter gratiam, qua florent 142, 26. θαυμαστὴν εὐδαιμονίαν καὶ πολλὴν ἀσφάλειαν ἔχει 143, 20. ὁ μὲν ἐπιθυμῇ δόξης, οἱ δ' ἀσφαλείας 154, 26. μηδεπώποτε τῆς πόλεως ἀσφάλειαν ἄδοξον μᾶλλον, ἢ τὸν ὑπὲρ τῶν καλῶν κίνδυνον ἡρημένης 295, 16. οὐδὲ προνοίας χώραν οὐδεμίαν τῆς ἰδίας ἀσφαλείας δίδοναι 301, ult. προσδοκίαν τῆς ἀσφαλείας οὐκ ἔχει τὴν αὐτὴν 319, 19. λεπτὴν καὶ ἄδηλον ἔχει τῷ κινδυνεύοντι τὴν ἀσφάλειαν 1472, 14. = ἐκ πολλοῦ τὴν ἀσφάλειαν ὥν ἐπιβουλεύουσι σκοποῦντες, οὐ πρότερον ἐπιχειροῦσιν *A.* 115, 7. τὴν ἀσφάλειαν τῆς ἐπιβουλῆς τηροῦντα 117, 14. = ἀσφάλεια τῆς ἐπιβουλῆς *An.* 27, 37. = ἀσφάλειαν εἶναι δεῖν τοῖς ἐκπεύουσι νομίζοντας *L.* 146, 43. περὶ πλείονος ποιησάμενοι τὴν ἰδίαν ἀσφάλειαν, ἢ τὸν τῆς πόλεως κίνδυνον 187, 19.

ἀσφαλής] τὴν τοῦ τὰ βέλτιστα λέγειν ὁδὸν παράσχετε ἀσφαλῇ 31, 19. ἀσφαλῆς καὶ ἀπράγμων καὶ ἀκίνδυνος ὁ τῶν ἰδιωτῶν βίος 150, 8. ὥς τῇ μὲν πόλει ἀσφαλές τὸ τὰ αὐτῆς πράττειν, σοὶ δ' ἐπικίνδυνος 150, 21. ἡμῖν τὴν ταχίστην ἀκαλλαγὴν τῶν ἐπηρηγμένων φόβον δότε καὶ σωτηρίαν ἀσφαλῇ 332, ult. οὐ πάνυ καλόν, οὐδ' ἀσφαλές ἦν ἐκεῖσε πλανᾶσθαι 395, 5. ἀσφαλῆς et βίβαιος copulantur. τὸ γὰρ ἀσφαλές αὐτῆς (pacis puta) καὶ τὸ βίβαιον οὗτοι προὔδωσαν 372, 2. ἀσφαλῇ καὶ βίβαια ἡμῖν ἦν καὶ τὰ τοῖς ἄλλοις θεοῖς τυθέντα ἱερὰ 1460, 15. οὐκ ἀσφαλές μοι νομίζω σὺν τοῖς τοιούτοις ζῆν ἐν ταύτῃ 1025, 7. = θῆκουν ἀσφαλῇ καὶ ῥάδιον καθ' αὐτοῦ ποιήσεται, efficiet, ut non modo facile sit eum laudare, sed ut laudes quoque in eum collatæ, perennes sint et certæ, ut cum veritate constantes *Æ.* 24, 14. = οὐ γὰρ ἂν τόνδε τὸν ἀγῶνα ἀσφαλέστερον ἐνόμισεν εἶναι. nam alias, h. e. si hoc minus certo nosset, non induxisset amicum, hac de cæde certamen forense sibi tutius et expeditius fore, quam illud alterum de sacrilegio *A.* 116, 4. = εἶναι ἐν

ἀσφαλεῖ φράσαι. id est εἶναι ἐμοὶ ἀσφαλές τὸ φράσαι, αὐτὸ εἶναι ἐμὲ ἐν ἀσφαλείᾳ τοῦ φράσαι An. 22, 23. μεθισταμένης πάλιν τῆς πόλεως εἰς τὸ ἀσφαλές reddita reip. securitate 20, 44. ἀπάγειν τοὺς κακουργοὺς εἰς τὸ δεσμοτῆριον ὑμῖν οὐκ ἀσφαλές διὰ τὰς χιλιάς δραχμὰς 31, 24 = ἀσφαλὲς ἀγῶν D. 105, 15.

ἀσφαλῶς] ἀσφαλιστάτα τοῖς καιροῖς χρῆσθαι 220, 6. εἰς τὸν ἑαυτῶν βίον ἀσφαλῶς ἔχειν 143, 1. διὰ τῶν ἑτέρων κινδύνων τὰ ἑαυτῶν ἀσφαλῶς σχήσειν 241, 5. οἷς γὰρ ἐστὶν ἐν λόγοις ἡ πολιτεία, πῶς, ἂν οὗτοι μὴ ἀληθεῖς ᾖσιν, ἀσφαλῶς ἐστί πολιτεύεσθαι 399, 6.

ἀσχάλλειν ἐπὶ τῷ διδόναι δίκην 555, 26. ægre ferre, quod ad pœnas dandum adigaris.

ἀσχημονεῖν] ἄλλα ἀσχημονοίη, ἃ δούλων, οὐκ ἐλευθέρων ἐστὶν ἔργα 609, 17. κἂν ἀσχημονήσῃ τὰ δεινότατα 1396, 26. = ἀσχημονεῖν δεινῶς Æ. 32, 22.

ἀσχήμων] ἀσχημὸν τι ἕνεκα χρημάτων πράξας Æ. 48, 30. ἀσχήμων ἐν τῷ βίῳ καὶ βδελυρὸς 89, 3.

ἀσχολία] κατασκευάζειν ἐκεί τιν' ἀσχολίαν ἑαυτῷ 94, 16. αὐτὸς μὲν ἀσχολίαν ἄγειν, τὴν δὲ γυναῖκα ἐξαρκεῖν τὴν αὐτοῦ παροῦσαν 1033, 11. ἀσχολίας τῆς ἐπὶ τῷ πραγματεύεσθαι 1081, 25. negotium, occupatio creata a necessitate rerum suarum satagendi. = ἀσχολία μοι ἦν παρῖναι. non vacabat adesse A. 142, 38. 143, 5.

ἀσχολος] Θηβαίων ἀσχόλων ὄντων 36, 4.

ἀσχόλος εἶχε περὶ τὴν ἀναγωγὴν ὦν 900, 18.

ἄσως] ὡς δῆτα ποιηρὸν καὶ ἄσων ἐπιδείξων 1024, 22. est is, qui nescit sôζειν pacta tueri, conservare parsimonia et sobria administratione, sed prodigit.

ἀσώτως καὶ πολυτελῶς ζῆν 1025, 19.

ἄτακτεν. cum exeundum in castra esset, domi manere, militiæ suæ munia defugere, pati se in acie et castris desiderari 31, 16. = L. 141, 19.

ἄτακτος] ἄτακτον καὶ ἀνόμαλόν ἐστιν ἡ φύσις 774, 8. = qui non stat in acie, qui se imperatori non exhibuit in ordine collocandum Ly. 152, 42.

ἀτάκτως λαμβάνειν 38, 14.

ἀταξία] τὴν ἀταξίαν ἀνελών 38, 14. = μήθ' ὑμεῖς ποτὲ εἰς τοσαύτην ἀταξίαν τῶν νόμων προβαίητε Æ. 59, 5.

ἀτάσθαλος] ἀτάσθαλα μηχανᾶσθαι Æ. 49, 27. 73, 4.

ἄταφος Ly. 153, 31.

ἀτείχιστος L. 914, 16.

ἀτέλεια] οὐκ ἐψηφίσαντο πολιτείαν, ἀλλ' ἀτέλειαν ἔδωκαν μόνον 173, 7. quarum rerum nulla esset Athenis immunitas, eæ p. 464, ult. sqq. enumerantur. τῶν τριηραρχιῶν οὐδαίς ἐστιν ἀτελῆς, οὐδὲ τῶν εἰσφορῶν τῶν εἰς τὸν πόλεμον. etc. ἀτέλεια τοῦ μετοικίου 691, 3. ἀτελείας ἄγειν τῶν νομιζομένων ἐν τῇ νηὶ λειτουργιῶν 1217, 23. ἐξ ἀτελείας ἔξω καλὴν ἑταίραν. a handsome mistress who cost him nothing 1358, 11. οὐσης αὐτῷ ἀτελείας ἐκ τῶν νόμων 1353, 23. quo e loco colligi posse videtur, functionem aliquam publicam juxta ἀστρατείας dedisse, ut illis muniis fungentes a mi-

litia legitime abessent. = καταφρονῆσαι προεδριῶν καὶ ἀτελειῶν I. 55, 40.

ἀτέλειστος] χάραν ἀτέλειστον ἔχουσιν αὐτοὶ τετελεσμένοι 1461, 15. = exitu carens, irritus. ἀθέμιστα δεῖσθαι, rogabit, quæ rogare nefas sit, καὶ ἀτέλειστα, et quæ nunquam eventura sint A. 113, 39.

ἀτελὴς liber a necessitate pecunias contribuendi, aut molestas functiones obeundi. ἀπὸ μικρῶν ἀναλωμάτων ἀτελεῖς γανομένοις τοὺς πλουσίους 260, 10. ἀτελὴς τῶν ἄλλων λειτουργιῶν 565, 4. ἀτελῇ στρατείας ἑαυτὸν ποιῆσαι οὐ δυνάμενος 568, 10. ἀφ' ὧν τριάκοντα μνᾶς ἀτελεῖς ἐλάμβανε τοῦ ἐνιαυτοῦ πρόσδοτον 816, 8. *clear profit*, lucrum, quod superest deductis omnibus in rem factis sumtibus. ἀτελῇ τὸν σίτον ἐξάγειν *toll free*, cujus nullum vectigal solvitur 917, 26. ὅσα οἱ νόμοι ἀτελῇ πεποιθήκασιν. a contributionibus exemerunt 1044, 17. ἐὰν δὲ μὴ προσκαλέσῃται, ἀτελὴς ἔσται ἡ ἐπιδικασία τοῦ κλήρου. adjudicatio erit irrita, cassa 1055, 1. = irritus, exitu carens. ἀτελῇ τὴν γνώμην ποιῆσαι An. 23, 16. ἄκυρος καὶ ἀτελὴς σῶσαι. penes quem potestas et auctoritas servandi nulla est, qui servandi voluntatem ad exitum perducere nequeat 30, 12. = οὓς ἡ πόλις παῖδας ὄντας ἀτελεῖς ἐποίησε. immunes fecit, h. e. omni relevavit onere contributionum pecuniarum L. 908, 3.

ἄτη] τὴν ἄτην ὥρων στείχουσας τοῖς ἀστοῖς ἀντὶ τῆς σωτηρίας 419, 3. 13. αὐαίνει δ' ἄτης ἀνθεα φούμενα 423, 2.

ἀτιμάζειν contemptui habere 1016, 20. 25. 1017, 11. = ἀτιμαζόμενος τῷ γεγεννημένῳ L. 193, 13. δι' ὃ τι τοὺς ἀγαθοὺς τιμᾶτε καὶ τοὺς κακοὺς ἀτιμάζετε 189, 33.

ἀτίμητος δίκη actio est ea, cujus poenam, vel mulctam, causa cadenti non arbiter, aut judex pro sensu suo irrogat, aut aestimat, sed lex jam dudum definivit atque præscripsit, quid reus condemnatus luere in ære pative corpore debeat. ἵνα μὴ ἀτίμητον δέκα μνῶν δίκην ἀγωνίσῃται 543, 16. ἀτίμητον ὄφλιν αὐτῷ τὴν δίκην 978, 10. ἀτιμήτους φεύγειν δίκας 1276, 19. causarum hoc genus erat durius atque acerbius, utpote in quo sequitati et indulgentiæ judicum locus nullus esset, sed severitas legum modum mulctarum definitium dominaretur. = ἀτίμητος ἀγών, causa, cui aestimatio nulla a legibus præscripta est *Æ.* 84, 7. = ἀτίμητόν τι δίδόναι, sic donare ut nil tibi cures aut contra dari, aut saltim oppignerari I. 41, 24.

ἀτιμία] ἢ ἂν οὕτωςί τις φήσῃεν ἀτιμίαν εἶναι 122, 12. ἀξιοῦν τῆς προσηκούσης ἀτιμίας 283, 25. φοβερωτέρας ἡγήσεται τοῦ θανάτου τὰς ὕβρεις καὶ τὰς ἀτιμίας, αἷς ἐν δουλευούσῃ τῇ πόλει φέρειν ἀνάγκη 296, 21. περὶ ἀτιμίας κινδυνεύοντας 835, 11. ἀτιμίαν patriæ, h. e. imminutionem capitis, per quam jus in foro standi amitteretur, a patre defuncto filius, quasi hereditate traditam, suscipiebat, gerebatque, donec, quæ pater ærario debuisset, lueret 603, ult. Superstite tamen adhuc patre filius erat *ἐπίτιμος*, eo-que licebat ipsi, loco et nomine patriæ, causas in foro agere

1322, 10. = ἵνα μὴ μετασχωσὶ τῆς τοῦ πατρὸς ἀτιμίας I. 81, 25. = ἀτιμίας causæ diversæ et genera diversa An. 10, 14. = πᾶσα ὁ ἀτιμία καὶ κακότης ἔπεται Lγ. 162, 40.

ἄτιμος ἔσται καὶ πολέμιος τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων 121, pen. ubi etiam exponitur, quid ἄτιμος ibi loci significet. ὑμεῖς τὸν λείποντα τὴν ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ ταχθεῖσαν τάξιν ἄτιμον οἴσθε προσήκειν εἶναι καὶ μηδενὸς τῶν κοινῶν μετέχειν 200, 11. ἄτιμός τις, exsorts alijus honoris. ἄτιμος τοῦ συμβουλεύειν ὑμῖν ποιῆσθαι 200, 15. = ἄτιμος ἐκ συκοφαντίας, infamiae judicio notatus, postquam reus calumniæ factus et peractus esset Æ. 52, 3. = ἐπιτίμους ποιῶν τοὺς ἀτίμους An. 10, 13. ἄτιμοι εἰς τὰ χρήματα et εἰς τὸ σῶμα. ratione facultatum et quoad ipsum cujusque corpus 10, 23. ἄτιμοι κατὰ προσταῖεις sub certis conditionibus atque restrictionibus 10, 25. ἄτιμοι τούτων horum jurium exsortes 10, 29. = ἀτίμους τῆς πόλεως κατέστησαν L. 122, 9. 140, 14.

ἀτιμοῦν privare jure in foro standi. ἐφ' ἧ γὰρ (γραφῇ) ἐκείνος αὐτὸν ἠτίμασε οὐκ ἐπεξελθὼν 548, 8. ergo qui actiones majestatis susceptas haud persequeretur, is infamis fiebat. τὸν εἰπόντα τι μὴ κατὰ τοὺς νόμους, ἐὰν ἀλλῶ, τὸ τρίτον μέρος τοῦ σώματος ἠτιμῶσθαι 1231, 21. παρ' ὀλίγας ψήφους ἠτιμῶσατε αὐτὸν 743, 21. ὁ μὲν ἄθλιος ἄνθρωπος [Straton, ni fallor] ἠτιμάται καὶ ὕβρισταί. citat Hermog. p. 347, 5. e Midiana, ni fallor. = γραφὰς δῶραν ἀλισκομένους ἀτιμοῦτε, in judicio largitionum victos infamia notatis Æ. 87, 3. = ἐπειδὴ εἰλομεν, ψευδομαρτυριῶν ἠτιμῶσαι I. 52, 32. πατοικοδομήσας καὶ ἐπιβουλεύσας ἠτίμασε 73, 33. = οἱ ἐλεύθεροι ἀτιμοῦνται καὶ χρήμασι ζημιούνται, ἐὰν μὴ τάληθῃ δοκῶσι μαρτυρῆσαι A. 120, 2. = ἀτιμοῦν reddere aliquem ἄτιμον, efficere, ut infamia notetur L. 118, 7.

ἀτιμώρητος] ἀτιμώρητον ἔαν θάνατον Æ. 20, 22. παρίναί ἀτιμώρητον, inultum transmittere 70, 33. = ultore vel vindice carens A. 123, 18.

ἀτίμως ἐκ τῆς οἰκίας ἐκβαλὼν L. 903, 12.

ἄτοκος, ses, cujus nulla dependitur usura, quæ gratuito alicui conceditur usurpanda. ἐνιαυτὸν ἀτόκος χρῆσθαι τῷ ἀργυρίῳ 1250, 12. = foemina sterilis. εἰδὼς τὸν ἅπαντα χρόνον ἄτοκον οὖσαν αὐτὴν I. 41, 31.

ἀτολμία verecundia. τοῖς ἀποθρασύνεσθαι βουλομένοις τοσαύτην ἀτολμίαν ἢ σὴ σωφροσύνη παρεσκευάσεν 1407, 14.

ἀτολμος καὶ μαλακὸς 106, 22. τίνα δὲ ἀτολμον οὗτοι καὶ δεῖλόν πρὸς τοὺς ὄχλους φασὶν εἶναι 405, 17. ἀτολμώτατος πάντων 405, ult.

ἀτοπος] τῶν ἀτοπωτάτων μέντ' ἂν εἴη 16, 23. οὐδένα οὕτως ἀγνώμονα, οὐδ' ἀτοπον ὥρῳ 141, 26. ὡς ἔστιν ἀτοπον, περὶ τῶν δικαίων ὑμᾶς διδάσκειν (subaudi τίνα) αὐτὸν οὐ δίκαια ποιοῦντα 198, 7. ἀτοπος μεγάλη ταραχὴ 215, 12. pro ἀτόπως. Sic etiam p. 439, pen. in Aldina est ἀτόπους τινὰς δυσχερεῖς ἀνθρώπους. ubi nunc legitur καὶ δυσχ.

ἀτρέμας lente, suspenso et tacito gradu. ταχὺ βαδίζων ἐγὼ, καὶ σὺ ὁ ἀτρέμας 982, 17.

ἀτρεμίζειν immobilis in vestigio stare. τοῖς εὐτυχοῦσιν ἀτρεμίζειν καὶ φυλάττειν τὴν παρούσαν εὐδαιμονίαν συμφέρεται A. 120, 13. οὐκ ἂν ἐβλήθη ἀτρεμίζων καὶ μὴ διατρέχων 121, 36. 124, 21. 29.

ἄττα pro τῖνα, vel ἄτινα. ὅποια ἄττα ἂν ὑμᾶς περιστῇ τὰ πράγματα 17, 15. λοιδορεῖσθαι δὲ ἄλλα ἄττα nescio (μῆ οὐδεὶς ἐκώλυε καὶ βλασφημῶν 406, 21. ἄττα διελέχθης. Δημοσθένης ἀντὶ τοῦ ἄτινα. Etymolog. M. p. 167, 43. = A. 143, 9.

ἄττειν subsilire, persultare. ἄττων δεῦρο κἀκέϊσε 786, 5.

ἄττης, vel Attis. ὕς ἄττης exclamatio fanaticorum in sacris Cybeles 313, 26.

ἄττικίζειν cum Atheniensibus facere, partes eorum tueri. οἱ μὲν ἐφιλιππίζον, οἱ δ' ἡττικίζον 1334, 10.

ἄττικιστὶ λέγειν τῇ φωνῇ 1424, 1. conf. v. Ἀττικῶς.

Ἀττικὸς] καλῶ θεοὺς πάντας καὶ πάσας, ὅσοι τὴν χώραν ἔχουσιν τὴν Ἀττικὴν 274, 26. ἀμυδροῖς γράμμασιν Ἀττικοῖς δηλοῦσα τὰ γεγραμμένα 1370, pen.

Ἀττικῶς] εἴ τις αὐτῶν ἀφέλοι τὸ γινώσκεισθαι καὶ τὸ τῇ φωνῇ λέγειν Ἀττικῶς 202, 11. conf. p. 1424, 1.

ἀτυχεῖν] δεῖ τοὺς εὐτυχοῦντας περὶ τῶν ἀτυχοῦντων αἰετ φαίνεσθαι βουλευομένους τὰ βέλτιστα 196, 22. ἀτυχεῖν de populis libertate multatis 196, 26. ult. item de privatis, infamia notatis, aut ἐπιτιμία sua denudatis 533, 22. ἐν οἷς ἡτύχῃσαν οἱ ἄλλοι, θρασυὲς ὤψαι 314, 26. = ἱκανὸς γὰρ ἔφη αὐτὸς ἀτυχῶν εἶναι I. [17, 9.] ἀτυχοῦντι ἐπιτιμῶν [22, 18.] = τοῖς ἀτυχοῦσι νεφεριζέειν συμφέρεται A. 120, 12.

ἀτύχημα] τέλειον τὰτύχημα τῷ βασιλεῖ ποιήσαντι 173, 11. καί-τοι ὅτ' αὐτῶν Ἀθηναίων ἀτυχήματα ἐνευδοκίμειν ἀπέκειτο 294, 13. τοὺς ἐπὶ τῶν κοινῶν ἀτυχημάτων, ὧν ἐφρόνουν, λαβόντας ἄδειαν (τοῦ ταῦτα ἐκφαίνειν sc.) 321, 9. οὐκ ἐπέθεντο τοῖς ἀτυχήμασι 643, 10. ἀτύχημα οὐδὲν ἔλαττον ἀτυχήσαντες 885, 6. οὐχ οὕτως ὄνειδος, ὥς ἀτύχημα ἂν φαίη 1434, 19. = βοηθεῖν τοῖς τῶν προγόνων ἀτυχήμασιν Æ. 78, 3. = ἀτύχημα ἐμοὶ τι συνέβη πρὸς τὸ δημόσιον I. 81, 41.

ἀτυχής] οὐ γὰρ οὕτως ἄφρων, οὐτ' ἀτυχής εἰμι ἐγώ, ὥστε ἀπεχθάνεσθαι βούλεσθαι μηδὲν ἀφελεῖν νομίζων 34, 13. οἱ τότε μὲν βαρεῖς, νῦν δ' ἀτυχεῖς Θηβαῖοι 231, 16. πῶς γὰρ οὐκ ἀτυχής, ᾧ, πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς, καὶ τὸ πρὸς Ἀριστογείτονα ἐξετάζειν ἑμαυτὸν συμβαίνει 1485, 16. = ἀτυχεστάτος A. 116, 23. = homo flagitiosus, scele-ratus D. 99, 34.

ἀτυχία] ἀτυχίας κοινῆς μετασχὼν τοῖς ἐργαζομένοις ἐν τοῖς ἔργοις 1309, 18. ὁ νομοθέτης ὥσπερ τὰς ἀτυχίας τῶν οἰκείων [ut si in paupertatem deciderint,] καὶ τὰς ἐκδόσεις τῶν γυναικῶν [cognatorum puta] τοῖς ἐγγύτατα γένους προσέταττε ποιεῖσθαι—1100, 7. ἀτυχία peculiariter appellatur capitis imminutio, qua jus in foro standi et sacra participandi perit 533, 11. = ἐμβάλλειν εἰς ἀτυχίας Æ. 65, 6. στεφανοῦσθαι ἐπὶ ταῖς τῆς πόλεως ἀτυχίαις 72, 22. ἀτυχία πρὸς τὸ γένος. (pro περὶ τ. γ.) 77, ult. = ἐλεήσαντας τὴν ἑμὴν ἀτυχίαν ἱατροὺς αὐτῆς γενέσθαι A. 117, 40. ἡ ἀτυχία ἀδικεῖται ὑπ' αὐτοῦ 118, 1. τῇ ἀτυχίᾳ ἐκὼν ἑμαυτὸν ἐγχειρίζω καὶ τῇ τούτων ἔχθρᾳ 119, 20. τὴν ἀτυχίαν αἰτοῦμαι εἰς εὐτυχίαν μεταστῆ-

ναι 119, 33. διὰ τὴν ἀτυχίαν τῆς ἀμαρτίας 123, 20. = τὴν τῆς πατρὶδος ἀτυχίαν ἑαυτοῦ σωτηρίαν προσαγορεύειν Ly. 150, 10. = ἀτυχία Demostheni exprobat, h. e. fatalis ei atque cognata quasi infelicitas, per quam fieret, ut quicquid institueret agereturque, id non modo irritum, sed etiam reip. exitiosum esset D. 100, 6.

αὐαίνει δ' ἄτης ἄνθεα φύμενα 423, 2.

αὐδᾶν de oraculis, prædicere, vel imperare, mandare 531,

2.

αὐθάδης 1405, 16.

αὐθαίρετος] αὐθαίρετον ἑαυτοῖς ἐπάγονται δουλείαν 424, 9.

αὐθέντης. homicida A. 122, 46. 123, 39. 124, 18. 125, 4.

5. 130, 32. = L. ap. Harpocr.

αὐθημερόν. adhuc eodem ipso die, quo quid fieri oportebat, aut quid aliud evenit. αὐθημερόν ἦσθετο 543, 11. 1069, 21. = αὐθημερόν τεθνάτω Æ. 3, 16. ἐκπλεῖν μόνος εἰς Σάμον ἐγχειρήσας, αὐθημερόν ὑπὸ τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς αἰς προδότης τῆς πατρὶδος θανάτῳ ἐξημιώθη 89, 34.

αὐθήμερος, quod valet in unum modo præsentem diem. μᾶλλον σοι τῶν αὐθημέραν λόγων μέλει, ἢ τῆς σωτηρίας τῆς πόλεως Æ. 83, 38.

αὐθις (tempore post, imposterum) ἀποδώσει χάριτας L. 185, 46. = D.* 96, 15.

αὐλειος θύρα 422, 23. = L. 93, 20. 121, 27.

αὐλῇ] ἡ γυνὴ μου ἔτυχε μετὰ τῶν παίδων ἀριστῶσα ἐν τῇ αὐλῇ 1155, 26. 1156, 8. ἐπὶ τῆς ἐσχάρας τῆς ἐν τῇ αὐλῇ Ἑλευσίνι 1385, 2.

αὐλητῆς] αὐληταῖς κεχορήγηκα 565, 6.

αὐλητρίς 525, pen. = αὐλητρίσι δουλεύειν Æ. 6, 34. αὐλητρίδας ἔχῃ καὶ ἑταίρας πολυτελεστάτας 11, 14. = L. 101, 17.

αὐλα, idem quod αὐλειος θύρα L. ap. Harpocr.

αὐλὸς] οὐ τὴν γλῶτταν ἰάν τις, ὥσπερ τῶν αὐλῶν, ἀφέλοι, τὸ λοιπὸν οὐδὲν ἐστὶ Æ. 86, 29.

αὐξάνειν] ἠύξασαμεν ἡμεῖς Φίλιππον. auximus ipsi nos eum opibus, potentia 11, 24. αὐξάνεσθαι μέγας. hoc est εἰς μέγεθος 19, 18. εἰ τὰ δίκαια πράττοντα ἰώρων αὐτὸν ἠύξημένον 19, 22. ἀλλὰ τὸ κοινὸν αὐξάνειν ἕκαστος ὥσπερ δεῖν 35, 24. ὅσῳ τὰ τῆς πόλεως ἱλάττω γέγονε, τοσούτῳ τὰ τούτων ἠύξεται 36, 23. μέγας ἐκ μικροῦ καὶ ταπεινοῦ τὸ κατ' ἀρχὰς ὁ Φίλιππος ἠύξεται 116, 9. ἐν μέσῃ τῇ Ἑλλάδι αὐξανόμενον ληστοῦ τῶν Ἑλλήνων 140, 18. οἷς ἡ πατρίς ἠύξαντο 328, 27. προήσονται τὰ ἑαυτῶν ἐτοιμότερον οἱ ἐπὶ τοῦ *ἐμπορίου δανείζοντες, ἐκ δὲ τούτων αὐξηθήσεται ὑμῖν τὸ ἐμπόριον 1297, 15. ὅσαι χρεῖαι δι' ἔρωτος χωρὶς αἰσχύνῃς ἠύξθησαν perfectæ sint 1402, ult. 1406, 6.

αὐξεῖ τὸν στρατιώτην ὁ πόλεμος De. 178, 35.

αὐριον τῇ ἡν A. 143, 46.

αὐτάρκη] εἰ γὰρ αὐτάρκη τὰ ψηφίσματα ἦν ὑμᾶς ἀναγκάζειν, ἀπροσῆκει, πράττειν 32, 11. αἱ μὲν ἄλλαι δυνάμεις ἐπιεικῶς εἰσὶν αὐτ-

ἀρκεις ipse sibi ad perfectionem et ad finem suum consequendum sufficiunt, alieni non egentes auxilii 450, 14. ὅσα ἄλλα τὰς δόσεις αὐτάρκεις ἔχει τοῖς κακτημένοις 1393, 9. quæ laudes iis, quibus insunt, vel solæ sufficiunt ad utilitates inde percipiendum, etiamsi aliorum desit, seu assensus et prædicatio, seu voluntas, aliis licet invitis et præconium denegantibus. αὐτάρκεις κατασχεῖν πράγματα 1464, 14.

αὐτοπάγγελτος 247, 24.

αὐτίκα δὴ μάλα mox, in continenti, aut, ne longe abeam, sed exemplo utar statim succurrente 778, 25. = θεατὴς αὐτίκα ἐγὼ ἔσομαι ὑμέτερος Æ. 27, 38. = αὐτίκα *for instance*, exempli causa, seu, ne longe abeam, sed id solum commemorem, quod est ad memoriam, seu proximum seu recentissimum A. 137, 19. = An. 1, 18. = L. 156, 3. 157, 38. 185, 6.

αὐτόθεν (illinc) ὤχτο αὐταῖς πίδαῖς 614, 21. cum adhuc hic, Athenis, in urbe esset 1215, pen. τὸ αὐτόθεν τάλαντον. talentum assignatum in unam aliquam domum ipsa in urbe sitam, aut in rus aliquod in ipso agro suburbano situm, atque illinc repetendum. opponitur enim aliis numis, assignatis in fundos extra agrum Atticum sitos 1110, 7. = jam nunc statim, ab hoc momento temporis inde An. 22, 25.

αὐτοκράτωρ ἐπιorkίας. cujus in arbitrio est, ut, si velit, impune pejeret 215, 2. οὐ γὰρ αὐτοκράτορες εἰσιν Ἀθηναίων τινα, ὡς ἂν βούλωνται, κολάσαι 1372, 14. = αὐτοκράτορες πρέσβεις, cum plena potestate decernendi et constituendi, spondendi, sanciendo Æ. 62, 35. = αὐτοκράτωρ πρεσβευτὴς περὶ τῆς εἰρήνης L. 130, 29. 32.

αὐτολήκυθος, qui ipse sibi suus minister est, sui que lecythi bajulus 1261, 17. 1262, 6.

αὐτόματος] γέγονεν αὐτόματον 11, 1. τὰ μέλλοντα αὐτόματα οἰόμενοι σχήσειν καλῶς 11, 23. αὐτόματος ἦκει ὁ καιρὸς 11, 27. ὁ τοῖς γονεῦσι μόνον νομίζων γεγενῆσθαι, τὸν τῆς εἰμαρμένης καὶ τὸν αὐτόματον θάνατον περιμένει 296, 18. πολλῶν τὸ τῆς τύχης αὐτόματον κρατεῖ 1420, 14. ἡ τύχη καλῶς ποιοῦσα πολλὰ τῶν πραγμάτων ὑμῖν αὐτόματα, ὡς ἂν εὐξαισθε, παρίστησιν 1445, 20. πάντα αὐτόματα ἔσται 1449, 20. = ἀψευδὴς τις ἀπὸ ταυτομάτου πλανᾶται φήμη κατὰ τὴν πόλιν Æ. 18, 7. αὐτόματον ἐκ μηδεμίας προφάσεως 47, 22. αὐτομάτῳ τι συμβῇ 77, 33. = τὸ αὐτόματον αἰτιασθαι L. 105, 26.

αὐτομαχεῖν, suam causam agere L. ap. Harpocr.

αὐτομολεῖν εἰς τὰς τῶν ἐλευθέρων διατριβὰς Æ. 23, 2. αὐτομολοῦντες ἐν τῇ πολιτείᾳ, alias alia sentientes et sequentes in gerenda republica, inconstantes, versatiles, transfugæ ab una parte ad alteram 64, 22.

αὐτόμολος] ἐστιγμένος αὐτόμολος Æ. 38, 26.

αὐτόνομος] τούτους ἅπαντας ἡγεῖσθαι χρὴ ἡδὺν ἂν αὐτονόμους καὶ ἐλευθέρους, ἢ δούλους, εἶναι 15, 26. πάντες ἂν ὄντες ἐλευθέροι καὶ αὐτόνομοι 327, 8. = Ly. 157, 8.

αὐτόπτης] οὐ γὰρ οἷόν τε αὐτόπτας ὑμᾶς ἐνίαν καταστήσαι 600, 11.=αὐτόπτης τῶν ἀδικημάτων D. 110, 10.

αὐτὸς] αὐτὸ illud ipsum, quod aio. αὐτὸ (scil. τὸ πρᾶγμα, vel ἔργον) σημαίνει, εἰς ταύτην εἶναι πέμπτην 360, 5. *αὐτὸς τοῖνυν ἐστὶ μοι λόγος 471, 15. αὐτὸς sine articulo idem valet atque cum articulo copulatum. οὐ γὰρ αὐτὸς (pro ὁ αὐτὸς) οὔτε καιρὸς, οὔτε τρόπος 1430, 12. ταὐτὸ τοῦτο adverbialiter, *pari modo*. subaudi ποιήσας 526, pen. *just so, exactly, just so would I have it, so stands the business exactly and no otherwise, it accords to a hair*. Conf. p. 171, 10. αὐτὸς ἔχων ἀκολουθούς τρεῖς ἢ τέτταρας, σοβεῖ διὰ τῆς ἀγρᾶς. tametsi unus tantummodo homo esset, cui servi singuli sufficerent, tamen, quoties per forum cum fastu et tumultu ruit, ternos quaternosve pone se trahit pedissequos. αὐτὸς pro τις 95, 25. αὐτὸς pro solus. τὴν ὠραίαν αὐτὴν στρατεύεσθαι solummodo per aetatem 123, 16. ἀντὶ πολλῶν καὶ ψευδῶν αὐτὰ τὰ ἀναγκαιότατα εἰπεῖν περὶ αὐτοῦ 269, 13. solummodo ea, quæ in primis necessaria commemoratu sunt, nulloque pacto prætermittenda. item 284, 20. αὐτοὶ in orationibus judicialibus designat iudices. λάβε τὸ ψήφισμα αὐτοῖς καὶ ἀναγίνωσκε σύ. pro λάβε τὸ ψ. καὶ ἀναγίνωσκε τοῦτο τοῦτοις, τοῖς δικασταῖς δηλονότι τοῖς νῦν ἐνθάδε καθίζουσι. passim locorum. ἐπανήκεν αὐτῇ ὥς ἡμε. ultro, sponte sua redit ad me 1156, 3. οὐδ' ἐκλιπεῖν τὴν ἀμφισβήτησιν αὐτὸν ἐκόντα 1178, 20. ταῦτα πάλιν εἰς ταῦτο [subaudi ἐν ᾧ πρότερον ἦν] καταστήσῃ. in statum pristinum primigenium restituat 1044, 27.=δις περὶ τοῦ αὐτοῦ λέγειν ὁ αὐτὸς τοῖς αὐτοῖς vetitum erat Æ. 5, 33. αἰρέσει τῇ αὐτῇ, eodem consilio, eundem ad finem 10, 17. μηδὲν ἐκτὶν αὐτὸς, ἀλλ' ἕτερος ὑπὲρ αὐτοῦ 11, 15. αὐτοὶ, Athenienses. οὐ πάτριον αὐτοῖς, ita usitatum et antiquo more sancitum Athenis non est 56, 33. αὐτὸς, solus 60, 8. ἀφικνεῖται πρὸς ὑμᾶς, οὐκέτι δι' ἀγγέλων, ἀλλ' αὐτὸς 67, 14.=ταὐτὸν adverbialiter pro κατὰ ταύτῃ. eodem gradu modove I. 84, 40. εἰς τὴν αὐτὴν τύχην ἐκείνῳ καταστάς [22, 30.]

αὐτοσχεδιάζειν] οὐ γὰρ αὐτοσχεδιάζειν temerarium periculum, ex imparato, facere rei, quam nunquam neque didiceris, neque exercueris, ἀλλ' ἐπίστασθαι, sed rerum naturam e disciplina usuque longæ exercitationis tenere δεῖ περὶ τῶν μεγίστων 1414, 11.=αὐτοσχεδιάζειν εἰς τὰ τῶν Ἑλλήνων σώματα, artem ruditer et supine exercere, aut ejus discendæ periculum facere in corporibus Græcorum Æ. 76, 12.

αὐτοτραγικοπίθηκος, mera, pura puta simia tragica, *an arrant tragic ape* 307, 25.

αὐτοῦ hic loci, Athenis, in urbe. ὅσοι δ' αὐτοῦ ἐπιδημεῖτε 1207, 6.=ibi L. 191, 4. TAYL. est, eodem illo in loco, campove, ubi dimicabant.

αὐτοφώρος] ὃν εἰλήφατε ἐπ' αὐτοφώρῳ τοιαῦτα πεποιηκότα, τοῦτον ἀφεῖναι 382, 5.=κλέπται ἐπ' αὐτοφώρῳ τῶν δημοσίων χρημάτων ὄντες Æ. 55, 12.=ληφθεῖσαν τὸν θάνατον τὸν ἐκείνου ἐπ' αὐτοφώρῳ μηχα-

ναυμένην. deprehensam in ipso scelere, flagrante delicto, cum necem ipsi pararet, ita ut inficiari non posset A. 111, 48. οἱ δοῦλοι τοὺς δεσπότας ἀποκτείναντες ἐὰν ἐπ' αὐτοφώρῳ ληφθῶσι 135, 7. = ἐπ' αὐτοφώρῳ ταῦτά μοι ἐπιδείξει L. 93, 37. quæstio quis ἐπ' αὐτοφώρῳ ἀνδροφόνος sit, agitur in orat. in Agoratum 137, 43, sqq. = ἐπ' αὐτοφώρῳ χρήματα λαμβάνων εἴληπται D. 94, 2.

αὐτόχειρ τοῦ φόνου, qui manibus ipse suis cædem patravit 321, 17. αὐτόχειρ ταύτης τῆς ἀσελγείας ὀφθῆναι γενόμενος 534, 4. ipse per semet, non per alium subornatum, petulantiam suam coram populo, in publico, exserere. αὐτόχειρά μου τοῦτοις τοῖς ἔργοις αὐτὸν γεγενῆσθαι νομίζω. arbitror eum mei homicidam esse factum, seu suis me manibus peremisse 549, 5. τὸν αὐτόχειρα homicidam ἔχοντες ζητεῖτε 552, 18. = homicida, qui non per alterum, sed per se, sua manu, aliquem occiderit A. 134, 46. 136, 34. = αὐτοχειρ Ly. 165, 8.

αὐτοχειρία λαβὼν αὐτὸς 787, 26. ipse suis manibus raptam.

αὐτόχθων] μόνου γὰρ ὑμεῖς αὐτόχθονές ἐστε κάκεινοι. Arcades puta 424, ult. 1370, 14. ἥς αὐτόχθονες ὁμολογοῦνται εἶναι 1390, 3. = L. 192, 14. ἀρετὴ 194, 36. = Ly. 153, 10. 160, 30.

αὐχὴν] ὡς μὴ ζυγὸν αὐχένι θέντες (ob metrum, pro θέμενοι sistentes sibi imponi) δουλοσύνης 322, 12.

ἀφαιρεῖν adimere, detrahere, eripere. a) in activo. προφάσεις ἀφελεῖν 26, 2. εἰ μὴ Θεσπιαί, καὶ Πλαταιαί, καὶ τὸ τοὺς Θηβαίους αὐτίκα δὴ μάλα δίκην δώσειν, ἀφείλετο τὴν ἀλήθειαν nisi commenta de Thespiis, et Platæis, et Thebis mox pœnas daturis, veritatem nobis eripuisset 354, 15. εἴ τις αὐτῶν ἀφέλοι τὸ γινώσκεσθαι, καὶ τὸ τῇ φωνῇ λέγειν Ἀττικῶς 202, 10. τὸ σημεῖον ἀφελεῖν ὁμολογεῖ 1041, 14. ὥσπερ ἂν ἄλλου τινὸς ἕνεκα τὰ σημεῖα ἀφαιροῦντας (scil. τοὺς ἀνθρώπους) quasi homines ullius alius rei gratia signa de foribus detraherent, ἢ τοῦ τὰς θύρας ἀνοίξει 1041, 15. ἀφελὼν σκοπεῖν, id est ἀφελς, vel ἀμελήσας. seposita tantisper et ex animo amandata meditatione 627, 2. ἀφείλεν οὐδέν. nihil excepit, nil cavit 645, 1. τὸ μὲν γράφειν, τὸ δὲ ἀφαιρεῖν in scribendo omittere 848, 6. τοῖς ὑφαιρουμένοις τὰ τῆς πόλεως καὶ ἱεροσουλούσι τὰ τῆς θεοῦ, τὸν δεσμὸν ἀφείλε. id est ἀφῆκε. detraxit carcerem, h. e. remisit impositam a lege pœnam carceris 738, 26. b) in passivo. ὁ παρ' ἐλάχιστον ἐποίησεν αὐτὸν ἀφαιρεθῆναι τὴν κατὰ βάλατταν ἡγεμονίαν 217, pen. τῆς φυλῆς ἀδίκως τὸν τρίποδα ἀφαιρέσει 516, 4. τοσαύτην πρᾶξιν καὶ συμμαχίαν—ὄρῶν με ἀφαιρούμενον τῆς πόλεως 232, 23. c) in medio. τοῦτον τὸν λόγον ὡς οὐκ ἔστι δίκαιος οὐ χαλεπὸν ἔστιν αὐτοῦ ἀφελίσθαι difficile non est ei orationem hanc eripere, atque confessionem extorquere, haud æquam eam esse 77, 13. constructio hæc est. οὐ χαλεπὸν ἔστιν ἀφελίσθαι αὐτοῦ τοῦτον τὸν λόγον, οὐ λέγοντας, vel οὐ φάσκοντας αὐτὸν δίκαιον εἶναι. οὐ γὰρ ἀφαιρεῖσθαι δεῖ τὸ προσελθεῖν τῷ δήμῳ 229, 13. ἐπιτιμίαν ἐτέρου ζητῶν ἀφελίσθαι φαίνεται 230, 10. ταῦτ' ἀφαιρήσεται τις ὑμῶν. hæc vobis quisquam eripiet? h. e. vincet negando

vera ea esse, quæ vos contenditis 447, 16. οὐ διὰ ταῦτ' ἐγὼ τοὺς χρηστοὺς ἀφειλόμην (subaudi τὴν ἀφέλειαν, aut τὰ δοθέντα, ut alibi plenius legitur) 468, 27. 469, 4. ἀφαιρεῖσθαι αὐλητρίδα 525, pen. tibicinam alicui ereptum ire, qui eam a lenone abducere studeret. τὴν δωρεὰν 596, 10. μή με ἀφαιροῦ τὴν τιμωρίαν facultatem mihi ne eripe pœnas repetendi 581, 10. ἂν οὐδὲ ὁ χρόνος ἀφελίσθαι τὴν μνήμην δύναιτο 597, 16. deposcenti aliquem ad pœnam, denegare, tradere nolle, aut jam abducenti vi eripere 651, 8. et ibidem sæpius. ἀφελόμενος εἰς ἐλευθερίαν τὴν Κ. θεράπαιναν 1327, 22. τὸν νόμον, ὃς κελεύει τὸ ἥμισυ τοῦ τιμήματος (multæ, qualis æstimata fuisset, vel pretii, quod mancipium venale valet) ὀφείλειν τῷ δημοσίῳ, ὃς ἂν δοκῇ μὴ δικαίως εἰς ἐλευθερίαν ἀφελίσθαι 1328, 8. 1358, 18. 1360, 4. ἀφήρησαι δὲ τὴν σαυτοῦ πενθερὰν ἀφ' ὧν ἔζη. spoliasti socrum tuam ipsis necessariis alimentis 1223, 1. = ὄνησιν τῆς παιδοποιίας ἀφαιρεῖται Æ. 3, 4. ἀφελίσθαι οὔτε τὴν ἀλήθειαν, οὔτε τὴν ἐν τῇ πόλει φήμην 7, 30. ἀφαιρεῖσθαι εἰς ἐλευθερίαν 9, 29. ult. 10, 2. ἀφελὼν τὸν κόμπον καὶ τὴν ἀλαζονείαν 68, 9. οὐ τὴν γλῶτταν ἵαν τις, ὥσπερ τῶν αὐλῶν, ἀφίλοι, τὸ λοιπὸν οὐδὲν ἐστὶ 86, 29. ἀφελὼν τὴν ἀλαζονείαν καὶ τὸν κόμπον τοῦ ψηφίσματος 87, 35. = ἀφελίσθαι με ἄξιό ταυτ' τὰ λοιπὰ I. [27, 49.] τοῦτο *ἀφαιρεθεῖς 49, 23. τά τε οὖν χρεὰ πάντα *ἀφείλετο αὐτῷ 73, 7. = ἀφαιρεῖσθαι ψήφισμα rescindere, tollere, abrogare An. 22, 37. = L. 132, 2. ἀφελόντες τὰς τιμωρίας τῶν θεῶν 104, 24. ἀφηρεῖθε τὰ ὅπλα 129, 7. τὸν πατέρα ἀγαθὰ ἀφείλετο 138, 31. ἀφαιρεῖσθαι et ἐξαιρεῖσθαι εἰς ἐλευθερίαν 167, 34. vid. ἐξαιρέτοι. TAYL. ἀφαιρεῖν pro ἀναιρεῖν de medio tollere, antiquare 104, 24. ἀφαιρεθῆναι βία φησὶν vi se ait ab ara abstractum fuisse 132, 26. ἀφαιρεῖσθαι in libertatem vindicare hominem in servitutem rapiendum, raptorique eripere 167, 22. 30.

ἀφαρμαρτάνειν] κἀν μὴ τύχητε, ἀφαρμαρτεῖν 181, 21. = *ἀφαρμαρτάνοντες ὧν ἂν ἐπινοήσῃσι δρᾶσαι A. 121, 39.

ἀφανής] ἀφανὴ τὰ τῆς πόλεως κακὰ τοῖς πολλοῖς ἐστὶν 24, 8. χάρις ἀφανῆς gratia, cujus auctorem is, cui collata fuit, ignorat 416, 4. φαίνεσθε ἐκείνη μὲν (scil. τῇ πόλει) τὰ ἡμῶν φανερά ποιήσαντες, ἡμεῖς δὲ παντάπασιν ἀφανῆ 837, 27. ἵνα ἐργασίας ἀφανεῖς διὰ τῆς τραπέζης ποιῆται. ut pecunias illas cæco fœnore, sub nomine mensæ Phormionis, exercere posset 1121, 17. τοῖς ἀφανῇ (obscuram nascendi sortem) καὶ ταπεινὴν ἔχουσι τὴν φύσιν 1411, ult. τάφανές ἐξέλωμα τῆς βουλῆς 1485, 7. Conf. φανερός. ἀφανῆς οὐσία sunt facultates omnes, quæ non sunt in fundis, sed in rebus mobilibus, ut e. c. pecunia parata, sive ea in arca asservata jacet, sive penes fœneratorem quæstum facit, item veste, supellectile pretiosa, mancipiis, equis, pecore, instrumento rustico, meribus venalibus etc. = διατριβὰς οὐκ ἀφανεῖς διατρίβω, vitam ago non obscuram, in locis clandestinis cum hominibus sordidis Æ. 17, 13. κατέλιπον αὐτοῖς τὴν εἰς τὸ ἀφανές ἀναφορὰν 41, 41. ψῆφος ἀφανῆς φέρεται 87, 13. = ὁ ἔλεγχος περὶ ἀφανῶν I. 48, 35. οὐ γὰρ τὸ ἔργον ἀφανές ἐγένετο 89, 11. = οὐ γὰρ ἀφανῆς, ἀλλὰ καὶ λίαν

φανερὸς ἔμοιγε ὁ τοῦτου θάνατός ἐστι A. 123, 15. σύ με ἐν ἀφανί λόγω ζητεῖς ἀπολέσαι, per criminationem commenticiam, cujus veritas ad liquidum perduci et in clara luce poni nequit 136, 18. = ἀφανῆς αὐτῷ ἡ σωτηρία L. 105, 21. ἀφανῆ καταστήσαντι τὴν οὐσίαν. *not to buy landed or fixed property, or, to turn his real estate into money.* τὴν ἀφανῆ οὐσίαν ἐνέλιμαντο, pecuniam et mobilia, τῆς δὲ φανεράς ἐκοινωνοῦν 894, 11. fr. 47. = ἀφανῆ καὶ μεγάλα ἀδικήματα D. 91, 15.

ἀφανίζειν] ταῦτα, ἃ ζῆλον πολλὸν καὶ φιλοτιμίαν εἶχεν ὑμῖν, ἡφάνισται 616, 9. τὸν ζῆλον τῆς πόλεως ἡφάνισαι 757, 1. ἀφανίζειν τὰ κοινὰ δίκαια ἐπιχειρῶν 791, 16. κλινοποιούς 820, ult. eorum mentionem, quæ utique facienda in ratione gestæ tutelæ fuerat, prorsus nullam facere, sed articulum hunc alto silentio præterire. ἀφανίζουσιν ἄρδην ὅλον τὸ ἐργαστήριον 821, 25. ἀφανίζόντων τούτων τὴν οὐσίαν ἐκ τῶν διαθηκῶν supprimendis testamenti tabulis hereditatem meam mihi incertam atque controversam reddentibus his, atque ignorabilem, ægreque noscibilem 827, 12. τοὺς ἀνθρώπους ἡφάνισεν, quæ mancipia in ratione commorare debuerat, et coram exhibere corpora, ea tacuit, et e conspectu submovit, effecit, ut nulla usquam appareant 839, 15. ταῦτα, ἃ ἐμοὶ φιλοτιμίαν ἔφερε 1319, 8. ἱερὰν ἐσθῆτα corrumpere, destruere, dilacerare 562, 16. δόξαν ἔργων καλῶν, ἣν οἱ τοιοῦτοι πολῖται πάντ' ἀναλίσκοντες τρόπον, οὐχ ὅλοι τέ εἰσιν ἀφανίζειν, omnibus modis prodigalitatis carpentes, tamen haud valent absumere 689, pen. = ἀφανίζειν ἀργύριον, pecuniam absumere Æ. 14, 24. ἀφανίζειν τὴν οὐσίαν 14, 38. ἀφανίζειν ναυτικὸν 85, 31. = ἀφανίζειν τὰ ἐκ τοῦ νόμου δίκαια τοῖς λόγοις I. 68, 35. ἀφανίζω τὴν οὐσίαν. celo, in censu non edo. = de medio tollere, ex oculis hominum submovere. τὰ γενόμενα ἐν τούτῳ ἀφανισθῆναι ἀθήθησαν A. 112, 22. ἀφανίσαι τὴν αὐτοῦ μιариάν ζητεῖ 118, 2. ὅπως ἡφανισθῇ ὁ ἀνὴρ 132, 29. ἀφανισθέντα λαθεῖν 132, 35. ἀφανίζειν λόγους 133, 42. ἡφάνισα ἂν τὰ ἀνθρώπων, ὅτ' ἐπ' ἐμοὶ ἦν 135, 29. οὐκέτι ὅλον τ' ἦν ἀφανίσαι τὰ ἀναγνωσθέντα. celare ea, quæ publice in foro recitata essent 136, 3. = ἐπειδὴ Ἡρακλῆς ἐξ ἀνθρώπων ἡφανισθῇ L. 191, 27. TAYL. ἐλαίαν ἐκ τῆς γῆς ἀφανίζειν 108, 26. 28. ἀφανίζεται ὑπὸ τούτων 151, 11. τοὺς τὴν ὑμετέραν νομοθεσίαν ἀφανίζοντας 186, 33. = ἀφανίζειν τὰς φιλοτιμίας Ly. 167, 40. 168, 35. 169, 2.

ἀφειδεῖν] ἀφειδήσαντες τῶν σωματίων L.—

*ἀφειδῆς (sed ἀρηδῆς potius leg. est.) injucundum, insuave est. Φανοστράτω τὰς Εὐκτ. συμφορὰς φανεράς καθεστάναι I. 58, 6. ab ast et ἡδισθαί.

ἀφειδῶς ὁρμᾶν πρὸς τὸν πόλεμον 152, ult. ἀφειδῶς ἑαυτὸν εἰς τὰ πράγματα διδόναι 255, 6.

ἀφελῆς] ὡς ἀφελῆς καὶ παρρησίας μεστὸς οὐ παύεται 1489, 10.

ἀφέλκειν] ἀφέλκοντες ἀπὸ τέκνων καὶ γονέων καὶ γυναικῶν L. 129, 13.

ἀφσις τῶν πλοίων 251, 3. ὅσα μοι καὶ τούτῳ ἐγένετο συμβόλαια,

πάντων ἀπαλλαγῆς καὶ ἀφέσεως γενομένης. *quittance and discharge* 893, 13. τίς οὕτως ἄφραν, ὥστε ἄφειν μὲν ἐναντίον μαρτύρων ποιήσασθαι, τὰς δὲ συνθήκας, ὑπὲρ ὧν ἐποιεῖτο τὴν ἄφειν, σεσημασμένας εἶσαι καθ' ἑαυτοῦ κείσθαι 1114, 7.

ἀφημερεύειν diem extra stationem assignatam agere 238, 9.

ἀφθονία] τῇ μὲν τῶν ὀνίων ἀφθονία λαμπροὶ 106, 14. ἀφθονίαν τοσαύτην πεποίηκε κατηγοριῶν 547, 25. tot mala perpetravit, ut tanta esset ipsius accusandi copia.= ἀφθονία ἐν τοιαύτῃ ὦν Æ. 8, 40. εἶναι ἐπὶ πολλῆς ἀσελγείας καὶ ἀφθονίας 13, 33.

ἀφθονος] ὡς Ἀθήνησιν ἀφθόνων ὄντων τῶν ναυπηγησίων ἐξύλων 219, 17. ἐν πᾶσι τοῖς κατὰ τὸν βίον ἀφθονωτέροις καὶ εὐαντοτέροις 255, 11. ἐν ἀφθόνοις τραφεῖς, ἐπὶ τούτῳ σημνύνεται 312, 17. ἀφθονον οὐκ ὄντα τὸν σίτον ἀνείσθαι 1208, 2. λόγοις ἀφθόνοις—ἐνετύγχανον 1442, 25. Conf. p. 1424, 20. ἀφθόνων δ' ὄντων, ἀπορῶ, τί πρῶτον ὀδύρωμαι τῶν παρόντων κακῶν 1470, 12.= πηγὰς λόγων ἀφθόνους ἔχειν ἐπηγγέλλτο Æ. 31, 3. εἰάν μὴ καταλύσῃτε τὰς ἀφθόνους ταύτας δουρεὰς 79, 9.

ἀφθόνος] καὶ τούτοις (scil. τοῖς λόγοις) ἀφθόνος (nisi potius ἀφθόροις leg. sit) ἐντύχωσιν et ubi in uberem rerum dicendarum copiam inciderint 1424, 20. τοῖς παροῦσιν ἕκαστος ἀφθόνος χρῆται. quibus in rebus quisque cum maxime versatur, de iis amat et cogitare, et disputare. *what the heart thinks, the mouth speaks* 1473, 19.

Ἀφιδναζε 1348, 7.

ἀφίεσθαι] ὁ παρὼν καιρὸς μόνον οὐχὶ λόγῳ φωνὴν ἀφίεις 9, 12. παραπεπτακότα καιρὸν ἀφίεσθαι. prætermittere 11, 8. τοὺς ἐν τοῖς δικαστηρίοις κακρινέμενους ἀφίεντες. quæ est magna violentia et injuria legis patriis oblata 215, 4. ἀφίεσθαι τὸ φρόνημα καὶ τὴν ἑαυτῆς ἀξίαν 246, 1. πάντα τὰλλα ἀφίεις καὶ παριδὼν 277, 4. τὸ παρεληλυθὸς παρὰ πᾶσιν αἰὶ ἀφίεται absolvitur, quæsitio et reprehensio ei remittitur, nemo curat præteriti temporis acta ad examen notamve revocare 292, 12. ὑπὲρ οὗ πάσας ἀφῆκε φωνὰς nihil sibi reliquit indictum 293, 12. οἷας τότε ἤφρει φωνὰς ὁ Φίλιππος 301, 10. ὅς γὰρ ἂν ὑμᾶς λάβῃ, τοῦτον ἀφίετε τοῖς θεοῖς κολάζειν 365, 25. ἀφίεσθαι liberum ab accusatione remittere, absolvere 372, ult. οὐδ' ἀφίενται* ἀφίησι. etiamsi vos ipsum a crimine majestatis absolvatis, (Æschinem puta) non ideo tamen magis omittere Philippum velit, ejusque ejurare amicitiam 377, 11. τὰς δίκας ἤφρισαν τοῖς ἐπιτρόποις. remisertant 540, 11. ὦν προσῆκε σοὶ τὴν ὀργὴν οὐκ εἰς τῶν πολιτῶν τὸν τυχόντα ἀφίεσθαι emittere, tanquam virus excernere, οὐδὲ εἰς τὰς ὁμοτέχνους σοὶ πόρνας, ἀλλ' εἰς τὸν οὕτω σε θρῆψαντα πατέρα 611, 3. ἀφειμένης τῆς βουλῆς. senatu a consensibus ordinariis feriente 708, 13. τούτους μὲν ἀφῆκεν. remisit ipsis arbitrii partes. h. e. noluit eorum sententiæ causæ suæ decisionem permittere, sed missos eos fecit 861, pen. ἀφείμεν καὶ ἀπηλλάξαμεν ἀλλήλους τῶν συναλλαγμάτων 896, 11. ἀφίεσθαι et ἀπαλλάττειν diversa sunt. ἃ τῶδε γέγονεν ἀμφοτέρω. καὶ γὰρ ἀφῆκε, καὶ ἀπῆλλαξε 952, 16. περὶ ὧν ἂν τις ἀφίεις καὶ ἀπαλλάξας

δικάζεται, γυγόντων μοι ἀμφοτέρων τούτων πρὸς Παπαίνετον τουτοῦ 966, 3. ἀπάντων τούτων ὅρος καὶ λύσις τοῖς παθοῦσι τέτακται τὸ πεισθῆναι ἀφίνα (planus utique dixisset καὶ λύσις τοῖς πεπονηκόσι, scil. τὸν φόνον, τέτακται, τὸ πεισθῆναι τοὺς πεπονητάς ἀφίνα αὐτοῖς τὸ ἔγκλημα) 983, 17. αἰδέσθεται καὶ ἀφῇ absolvat, liberum et insontem declaret homicidam, eique ignoscat 983, 19. ἂν ὁ παθὼν (scil. τὸν φόνον) αὐτὸς ἀφῇ τοῦ φόνου, πρὶν τελευτῆσαι τὸν δράσαντα, οὐδενὶ τῶν λοιπῶν συγγενῶν ἔξεστιν ἐπεξίνα 983, 22. ἀφειμένη ἐλευθέρᾳ (id est εἰς ἐλευθερίαν) ὑπὸ τοῦ πατρὸς 1155, ult. 1156, 1. τηροῦντες τὴν οἶκαδε σωτηρίαν, ὅποτε αὐτοὺς ὁ στρατηγὸς ἀφήσει 1211, 15. πόσα με οἴσθε δάκρυα ἀφίνα 1225, 19. ἃ ἐκ τῶν νόμων τῷ ἰδιώτῃ τῷ ἀπογράψαντι γίγνεται, τῇ πόλει ἀφήμι. fisco remitto atque condono 1247, 2. ἀφίνα αὐτῇ ἔρασαν χιλίας δραχμὰς εἰς ἐλευθερίαν 1354, 25. ἀφῆσθαι κακίας ἀνάγκη πάντας τοὺς λοιποὺς 1395, 21. ἀφέντες τοῦ δέους 1464, 22. ἀφένῃαι πᾶν τὸ ὄφλημα 1480, 11. = ἀφίεσθαι λόγων, discedere, aberrare ab argumentis, disputationibus A. 25, 22. ἀφείδεις ἄνευ λύτρων 30, 16. ἀφίεσθαι τινὸς τινι, cedere alicui aliquid. τοῖς τριάκοντα τῆς δημοκρατίας ἀφειμένους 38, 14. μὴθ' ὅθεν φωνὴν ἀφήσει 40, 1. ὑποκηρυξάμενοί τινες τοὺς ἑαυτῶν οἰκέτας ἀφίεσαν ἀπελευθέρους 59, 25. ὑποσπόνδους ἀφίεσαν 66, 15. δάκρυα ἀφίνα 75, 23. ἀφήσιν (ὁ δῆμος τοὺς νεανίσκους) τρέπεσθαι ἐπὶ τὰ ἑαυτῶν ἀγαθῇ τύχῃ 75, 33. ἀφίνα, absolvere 86, 34. = τῶν ἐγκλημάτων ἀλλήλους ἀφήκαμεν I. 50, 15. ἀφῆμεν αὐτῷ τοὺς καρποὺς 53, 38. ἀφῆς τοὺς μάρτυρας. cum testes, quos falsi testimonii reos agere constituerat, inulto transmississet, quietos sivillet 52, 3. τὰ ὄντα rem prodigere luxuria vel cupiditate 67, 5. εἰδὼς ἀφειμένον ἐν τῷ δικαστηρίῳ 105, 21. οὐδ' οὕτως ἡφίουν εἰσίναι. ne sic quidem sinebant intrare 60, 19. = ἀφίνα τοῦ τεθνεῶτος τὴν τιμωρίαν A. 112, 9. οὐ, τὸν αἴτιον ἀφέντες, τὸν ἀναίτιον διώκομεν 115, 10. 117, 28. οὐδεὶς ἐτοίμην καὶ κατειργασμένην ἀφέλειαν ἀφῆκεν 115, 16. ἐλευθέρῳ (id est εἰς ἐλευθερίαν) ἀφένται 118, 18. τοὺς ἀναιτίους καταλαβόντες, τοὺς αἰτίους ἀφίνα. to allow the great criminals to escape 120, 26. μῆτε τοὺς ἐνόχους ἀφέντας, μῆτε τοὺς καθαρὸς εἰς ἀγῶνας καθιστάντας 125, 21. ἀφῆκεν αὐτὸν missum eum fecit, in jure persecutus non est 136, 29. = ἀφίνα ὅρκον remittere vinculum jurisjurandi dicti, absolvere ab obligatione sacramenti An. 13, 19. = ἀφειμένοι τοῦ νεανίσκου L. 98, 2. ἀφειμένους ἐγκλημάτων 98, 33. ἀφίνα τῆς αἰτίας 109, 7. ἀφέντας τὰς τῶν πατέρων ἀμαρτίας 161, 10. ἐνιαυτὸν ἀφῆκεν ἀπασῶν λειτουργιῶν 908, 4. = ἀφίνα καιροὺς opportunitates rei bene gerendæ oblatas e manibus emittere D. 94, 16.

ἀφικνεῖσθαι] πρὸς ἀπάσαις αἰ ταῖς ἀφικνουμέναις μαντείαις προσαναιρούσιν ὑμῖν. præter oracula identidem ad vos illinc (Delphis, Dodonave) redeuntia, dii hæc quoque monita, mantissæ instar, nunquam non addunt 532, 3. domum redire, ut si e longinqua et diuturna peregrinatione. ἀφικνουμένων ἀπὸ τοῦ στρατεύματος 1188, 11. ἀφικνεῖται κατ' ἰδίαν ἐμπορίαν ἀποδημῶν redit e

peregrinatione negotiationis privatæ gratia suscepta 1193, 18. τῶν ἀφικνέμενων. qui illinc (Iacedæmone puta et Argis) legati huc venerunt 1423, 27. = εἰς τοῦτον (forum piscarium) ἀφικνεῖται Æ. 9, 41. οὐκ οἶδεν τὸ ψευδὲς οὐ περαιτέρω τῆς ἀκοῆς ἀφικνεῖται 48, 12. εἰς τὴν μεγίστην ἀπορίαν ἀφικνεῖσθαι τοὺς κατηγοροῦς 55, 10. ἀφικνεῖται πρὸς ὑμᾶς οὐκέτι δι' ἀγγέλων, ἀλλ' αὐτὸς 67, 14. πωλεσγόνων τῶν εἰς Δελφοὺς ἀφικνουμένων ἐνέους 69, 30. = εἰς τοσοῦτον τέλμης ἀφικέσθαι L. 96, 2. τηνικαῦτα ἀφικνέμενος 93, 42. ἀφικνοῦμαι *cedeo* 97, 25. TAYL. scil. e peregrinatione domum aut (ut 96, 2.) rure in urbem. ἀφικνοῦμαι ὡς τὸν καὶ τόν. eo, venio ad domum hujus, illiusve 94, 4. = τῶν τριάκοντα ταλάντων παρὰ τοῦ βασιλέως ἀφικνουμένων D. 91, 24. εἰς τὴν πόλιν quod 100, 9. additur.

ἄριλος οὕτως οὐκ ἦν, ὥστε—*tam amicis denudatus* 1246, 11. = ab amicis desertus L. 197, 26. 131, 21.

ἀφιλότιμος I. 67, 5. = Ly. 156, 30.

ἄφιξις] τὴν τότε ἀφίξιν εἰς τοὺς πολεμίους ἐποιήσατο 58, pen. ab-
itum, discessum, profectionem. ἀφιξις οἴκαδε domum reditus 1463, 6. 1484, 6. = L. 193, 8.

ἀφιστάμεναι, ἀφίστασθαι et ἀποστῆναι] πῶς οὐχ ὑμεῖς ἀπάντων τῶν ἐν τῇ ἡπείρᾳ ἀφιστήκατε 78, 21. concessistis, destitistis. *you have abandoned, foregone.* ἀφίστατε τούτων αὐτῶν 99, 4. 198, 22. καὶ τῷ πάνυ πόρρῳ νῦν ἀφιστάναι δοκοῦντι προσέρχεται 118, 21. οὐδὲ τοῦτο τῶν ἐκείνων συμφερόντων ἀφίστηκε 129, 11. 146, 14. οὐδὲ νῦν ἀποστήσεται ὁ Ἀθηναίων δῆμος τῶν Θηβαίων συμφερόντων 291, 1. 327, 23. ταῖς γνώμαις ἀφιστήκατε τῶν πραγμάτων 131, 7. οὐδ' οὕτως ἀποστατίον τῇ πόλει τούτων ἦν 294, ult. *conf.* 295, 5. ἀποστάς, ὅταν αὐτῶ δόξῃ, τῆς πολιτείας 328, 5. ἀφίσταμαι τῶν πεπραγμένων 350, 20. ἐγὼ δ' ἀφίσταμαι *exsors hujus causæ volo haberi, I have nothing to do with the business, I give it over entirely* 355, 20. μὴ νῦν ἀφίστασο—ἀλλ' ὅπως μὴ τότε προσποιήσῃ 355, 21. ἀποστῆναι τῆς πατρίου θεωρίας 380, 21. ἀφιστηκέναι ἀπάντων τῶν κτημάτων 385, 16. ἐφ' οἷς ἡ πέμψασα πόλις τῶν ἐαυτῆς ἀπίστη *has renounced her own* 386, ult. τῶν τοιούτων ἐθῶν ἀφιστάσῃ 489, 14. οὐδ' ἐκείνου τοῦ λόγου ἀποστατίον 499, 10. ἀποστῆναι τοῦ κακόν τι ποιεῖν 504, 7. ἀφίσταται τοῦ βοηθεῖν αὐτῶ 560, 20. ἀφιστάμεθα τοῦ σίτου. *concedimus de frumento, juri, quod nobis in illud est, renunciamus* 887, 11. ἀφίσταται τῶν ἐκείνου *renunciat hereditati bonorum ejus* 924, 22. τῶν τοῦ ἀδελφοῦ 939, 6. ἀφίσταμαι μετὰ τῆς ἄλλης οὐσίας καὶ τῶν ἐν τοῖς ἔργοις 1044, 18. ἀφιστάμενος ἄλλου τινὸς τῶν δικαίων. *no- lens cedere ullo alio de genere eorum, quæ fieri par est* 1167, 12. ἀφιστηκέναι τῶν ἀναλωμάτων. *impendia reformidasse, defugisse* 1230, 7. ἀποστὰ τούτοις τῶν χωρίων ἀποδόμενος 1280, pen. ἀφίσταται τῆς προικός. *renounces, gives over, disclaims* 1363, 14. τοῦ ἀγῶνος 1386, 15. λόγον ἔχειν οἶμαι παντάπασιν ἀφιστηκῶτα τῶν ὑπὸ τῶν πολλῶν προσδοκαμένων 1446, 1. *distantem, dis- crepantem.* οὐκ ἀπέστην τῆς πρὸς ὑμῖς εὐνοίας 1468, 18. οὐ γάρ

μοι χρήματα εἶναι προσδοκᾷτε ἔξω τῶν φανερῶν, ὧν ἀφίσταμαι 1485, 1. b) ἀποστήσασθαι curare, ut alter, a quo rem, e. c. æs, emeris, rem illam venditam tibi statera appendat, quo tu verum ejus pondus, eoque valorem, cognoscas. τὸν ὑποδεξάμενον καὶ ἀποστήσάμενον τὸν χαλκὸν τῶν οἰκετῶν τῶν ἡμετέρων. illum servorum nostrorum, qui æs sibi traditum suscepit, atque a tradente pondus æris sibi libra approbari curaverit. who caused it to be weighed 1199, 24. = ἀφιστάναι πολὺ τῶν τοιούτων ἔργων Æ. 28, 13. ἀποστήναι ἀπολογία, missam facere defensionem 28, 24. ἀποστήναι, cedere, concedere, missum alicui facere 32, 30. ἀφιστάναι, impellere ad defectionem. σὺ γὰρ ἂν κώμην ἀποστήσης 77, 31. πραγματείας ἀποστήση 88, 19. = ἀφίστασθαι vel ἀποστήναι τοῦ κλήρου vel χρημάτων τινί I. 38, 23. 49, 2. 50, 13. 19. 52, 26. 53, 29. = τῶν ἀπὸ σκοποῦ ἀφιστάτων A. 121, 34. ἡ πόλις ὅλη κακῶς ἐβουλεύσατο ἀποστάσα (scil. ὑμῶν) 138, 17. = ἀφιστάνειν ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν. abstrahere a partibus hostium An. 34, 26. = ἀπίστησα αὐτοῦ τὸ μειράκιον L. 98, 20. ἐπὶ τὰς νήσους ἀποστήσων ἔπλευσε 142, 26. Χίους, οὓς ἀπίστησε 143, 10. βουλομένους ἀφίστασθαι 143, 7. δοῦλον ἀφιστάτω 167, 12. TAYL. significat animum alicujus ab aliquo oratione abalienare, ad defectionem sollicitare. εἰς τοῦτο μανίας, τηλικούτος ὢν, ἀφίστατο (pro ἐξίστατο vel ἀφίκετο) fr. 45, 3. = οὐ γὰρ ἀποστήσομαι τῶν παλαιῶν. ab allegandis veterum exemplis haud desistam Ly. 160, 8.

ἀφομοιοῦν] ἀφομοιοῖ μου τὴν φύσιν ταῖς Σειρήσι Æ. 86, 17.

ἀφορᾶν] τὴν πατρίδα ἐνθὲν καὶ ἐκάστην ἡμέραν ἀφορῶ. versus Athenas hinc quotidie prospicio 1472, 15.

ἀφόρητος] ἀφορητότερον οὐδὲν ἔστιν ὕβριως 529, 9. = ὑπομένειν Δημόσθενην ἀφορητόν ὄντα Æ. 30, ult. βαρὺς καὶ ἀφόρητος ἄνθρωπος 31, 1.

ἀφορία] ἐκ τούτων (ex hujusmodi delictis) αἶ τε ἀφορίαι γίνονται. sterilitates terrarum, pecorum hominumque καὶ δυστυχεῖς αἱ πράξεις A. 116, 13. τῆς ἀφορίας αἴτιοι γίνονται 117, 28. = sterilitas anni, caritas annonarum Ly. 158, 21.

ἀφορίζειν excipere, eximere, excludere a regula universali 719, 17. ἀφορίσας pro ἀφωρισμένως singulariter, peculiariter, exclusis reliquis 778, 27. b) ὅροις ὑποβάλλειν, vel περιστοιχίζειν. pails, indicibus oppignerationis, sepire, h. e. oppignerare. to mortgage. ὅσος τοῦτου ἡ οὐσία ἦν ἀφωρισμένη. marked out with poles or stakes, pledged, mortgaged 1202, 21. = ἀφορίζεσθαι καιρὸν, temporis aliquem ambitum definire, claudere aliquo insigni evento Æ. 61, 19.

ἀφορμᾶν οἰκαδε, in viam se dare, domum redeundi ergo Æ. 33, 22.

ἀφορμὴ] τὸ εὖ πράττειν παρὰ τὴν ἀξίαν ἀφορμὴ τοῦ κακῶς φρονεῖν τοῖς ἀνόητοις γίνεται 16, 1. τοσοῦτα πλείονας ἀφορμὰς αὐτοῦ (quam ille) πρὸς τὴν παρὰ τῶν θεῶν εὐνοίαν ἔχομεν 156, 20. τὴν τῆς πόλεως δόξαν ἔχων καὶ τοῦνομα ἀφορμὴν 171, 22. ἀφορμὴ ἀσθενεστέρα 186, 13. ἀφορμὴ fundus, caput pecuniarum, capital. quod impen-

ditur fœnori quærendo, aut negotiationi exercendæ 186, 18. τὴν ἀφορμὴν (opes, nervum rerum gerendarum) ἤπερ ἰσχυρὸν καὶ φοβερὸν ποιεῖ τὸν κατὰπτυστον τοῦτον 559, 23. εἰ ἦν αὐτῷ ἰδία τις ἀφορμὴ πρὸς τῇ τραπέζῃ *had he had a capital of his own, invested in the bank* 947, 22. πίστις (credit) ἀφορμὴ τῶν πασῶν μεγίστη πρὸς χρηματισμὸν 958, 3. τῆς κοινῆς φιλίας ἀφορμὴν ἀμφοτέροις εἰσδίδειν conferre materiam, unde amicitia mutua alatur atque confirmetur 1403, 9. = ἀφορμὴ ἱκανὴ I. 59, 16. = principium, exordium, unde aliquid existendi, aut increscendi capit initium. ἐκ πολὺ ἐλάττωνος ἀφορμῆς μεγάλη γηγένηται ἡ πόλις An. 14, 43. = ἀλλ' οὐ τοιαύταις ἀφορμαῖς τοῦ βίου πρὸς τὰ τοιαῦτα τυγχάνω χρώμενος L. 170, 27. ἀφορμῆς δέομαι. *I need a beginning, a little pretext, for the purpose of contriving something thereby* fr. 2, 2.

ἀφοσιῦσθαι] ἀφοσιωσάμενος ὑπὲρ σαυτοῦ καὶ τῆς οἰκίας, ὡς ῥᾶστα τὴν συμφορὰν φέρειν. ubi ritibus atque ceremoniis statis et legitimis satisfeceris, atque religione te liberaveris 1160, ult. = ἀφοσιῶ τὴν ἡμετέραν πόλιν τὰ πρὸς θεοὺς, satisfacio ego, loco civitatis meæ, juribus illis omnibus et sacris, quæ diis debentur e religione patria, eamque civitatem meam pro parte mea civili illis officiis sacris libero Æ. 70, 29. = οὐκ ἀφοσιούμενος, ἀλλ' ὡς οἶδν τ' ἄριστα παρασκευαζόμενος. non perfunctorie, non obiter I. 67, 19.

ἀφραδία imprudentia, temeritas, stultitia. αὐτοὶ δὲ φθείρειν πόλιν ἀφραδίασιν ἄστοι βούλονται 421, ult.

ἀφροσύνη] τὴν γε θεοβλάβειαν καὶ τὴν ἀφροσύνην οὐκ ἀνθρωπίνως, ἀλλὰ δαιμονίως κτησάμενοι Æ. 72, 32.

ἄφρων] οὐ γὰρ ἔγνωγε οὕτως ἄθλιος, οὔτε ἄφρων ἦν 395, 17. = I. 110, 14.

ἄφυκτος] καὶ τι γίνηται πταῖσμα, ἄφυκτον ἔσται. poenam et exitium effugi non posse 1479, 3. = ἄφυκτος λόγος, argumentum invictum, cujus vis stringens effugi et declinari nequit Æ. 56, 14.

ἀφύλακτος ληθῆ 45, 5. securus, qui sibi non satis cavet 671, 7. τοῖς φυλαττομένοις οὐδὲν οὕτω δεινὸν, ὥστε ἀφύλακτον εἶναι 1451, 8.

ἀφυλαξία A. 124, 37.

ἄφρων] σοῦ δ' ἀφρόνου ἐν ταῖς ἐκκλησίαις καθημένου 292, 6. πρᾶτταται τι τῶν ὑμῖν δοκούντων συμφέρειν; ἄφρωνος Αἰσχίνης 294, 19. = τὰ ἄφωνα καὶ ἀγνώμονα, ut saxa, tigna, enses Æ. 88, 37.

ἀχαριστία] εὐεργεσίας εἰς ἀχαριστίαν καὶ προπηλακισμόν ἄγειν 330, 14.

ἀχάριστος] τοῦτον δ' οὐ μόνον ἀχάριστον, ἀλλὰ καὶ ἀδικώτατον πάντων ἀνθρώπων εἶναι 1185, 5. = πόρρωθεν ἀχάριστος, jam dudum, ab ultimis inde temporibus, ingratus Æ. 48, 13. = ἀχάριστα ἐμοὶ εἶναι τὰ εἰς ὑμᾶς ἀνηλωμένα. gratiam mihi apud vos perisse sumptuum a me in vos factorum L. 162, 34.

ἄχθεσθαι μᾶλλον τῶν στρατηγῶν τοῖς ἄξιον ἐπαινῶν τι πράξασιν, ἢ τοῖς ὅλως ἀποτυχοῦσιν 155, 19. natura solent homines ἄχθεσθαι

τοῖς ἐπαινοῦσιν ἑαυτοὺς 226, 22. εἰ ἀχθεσθέντες τι μὴδὲ πρὸς τελευτήσαντας ἀπαλλαγῇσονται 1478, 9. = ἀχθεσθαι τῇ συμφορᾷ L. 193, 14. τί δέϊ ὑπὲρ τούτων νῦν ἀχθεσθαι, ἃ πάλα προσεδοκῶμεν 197, 44. ἀχολία L. — lenitas animi felle vacans.

ἀχρεῖος] ἀχρεῖον τὴν ἐπιείκειαν καθίστησι 504, 13.

ἀχρηστος] ἀλλ' ἅπαντα ταῦτα ἀχρηστα, ἀπρακτα, ἀνόνητα ὑπὸ τῶν πωλούντων γίγνεται 121, 15. οὐδ' ἀχρηστοτέρους νομίσας Θεβαίων, ἐκείνους εἶλετο ἀνθ' ὑμῶν 382, ult. = ἀχρηστότατε πρὸς τὰ μεγάλα καὶ σπουδαῖα τῶν πραγμάτων AE. 75, 16. = οὐκ ἀχρήστους ἡμᾶς σύρσετε πολίτας I. 67, 14. 36. 89, 22. = σοφιστῶν ἔργα λίαν ἀχρήστων L. 912, ult. Egregie convenit Libanii locus t. i. p. 672. τοὺς ἀντὶ τῶν σωμάτων τὰς ψυχὰς ἀσκούοντας, ἀχρήστους ἀποκαλεῖ. per contemptum appellat, (Anytus puta,) inutiles, nulli rei habiles. Unde constat, ætate Socratis, homines literis et culturæ mentis deditos a vulgo per opprobrium ἀχρήστους fuisse appellatos. = τοὺς εἰς τὸν πόλεμον ἀχρήστους ὑπεκτίθεσθαι Ly. 154, 33.

ἀχρήστος πρὸς τὸν λοιπὸν βίον ἔχουσιν 1414, 5.

ἀψευδεῖν] lex jubebat κατὰ τὴν ἀγορὰν ἀψευδεῖν. in mercimoniis commutandis, fraude mala et mendaciis abstinere, et bona fide uti 459, 20. ἥς τῷ μετέχοντι μὴ οὐχὶ ἀψευδεῖν καὶ πρὸς ἅπαντας ἀγαθῶ εἶναι, οὐχ ὅσιον ἡγοῦμαι 1490, 16. = AE. 81, 8. ἀψευδεῖν πρὸς τινα, bona fide cum aliquo agere 40, 40.

ἀψευδής πρὸς ἅπαντας 507, 14. τὸ τῆς πόλεως ἦθος — ἀψευδὲς καὶ χρηστὸν 461, 1. = ἀψευδής τις ἀπὸ ταυτομάτου πλανᾶται φήμη κατὰ τὴν πόλιν AE. 18, 7.

ἀψιμαχία τῶν ῥητόρων AE. 51, 37.

ἀψοφητὴ 797, 12.

ἀψυχος] τῶν ἀψύχων καὶ οὐδὲν μετεχόντων τοῦ φρονεῖν, οὐδὲν ἐστὶν ὅσιον, τοιαύτην ἔχον αἰτίαν, ἔαν ἀκριτον 645, 20.

ἄωρι τῶν νικτῶν A. 115, 18. 119, 2. τῆς νικτὸς 119, 38.

ἄωρος] οἰκτείροντες τὴν ἄωρον τελευταίην A. 121, 4. ἄωροις συμφοραῖς περιβάλλειν 122, 24.

βαδίζειν] τί τὸ καλῶν ἐστὶν ἐκείνων βαδίζειν, ὅποι βούλεται 12, 22. δεῦρο β. 16, 20. ὅτε δεῦρ' ἦδη τὸ στράτευμ' ἄγων ἐβάδιζεν ὁ Φίλιππος 390, pen. ἂν δ' ἐφ' ἃ καὶ πεποίηκα, καὶ πεπολιτευμαι, βαδίζω 226, pen. βαδιοῦμαι δ' ἐπ' αὐτὰ, ἃ πέπρακταί μοι 244, 26. βαδίζειν ἐπ' οἰκίας ἀνευ ψηφίσματος. id quod lege erat vetitum 271, 13. πρὸς αὐτὰ τὰ τοῦ τρόπου σου κατηγορήματα βαδιοῦμαι. transibo ad demonstranda animi tui vitia 314, 21. οὐτ' ἐπελγεσθαι βαδίζουσιν (itinerē terrestri procedentibus) οὔτε πλεῖν αὐτοῖς ἐπρεῖ 392, 26. οὐκ ἐβάδιζεν ἐπὶ τὰς τῶν χρυσοχόων οἰκίας νύκτωρ 534, ult. βαδίζειν τὴν αὐτὴν (Μειδίαν) ὁδὸν 542, 26. βαδ. ἐπὶ τὴν οἰκίαν de magistratibus in domos privatorum euntibus ad inquirendum in criminis indicia eaque noscitantum 554, 16. τὸ πρᾶγμα ἦδη περαιτέρω βαδίζει. ulterius, quam par est et expedit 688, 14. ἐφ' ἐκάστην ἀπαντὰ τὴν ὁδὸν τῶν ἀδικημάτων, καλῶσαν, καὶ οὐκ ἔων βαδίζειν (subaudi ὁδῶν) τοὺς ἐπιβουλεύοντας ὑμῖν. non sinens via sua procedere vobis insidiantes, h. e. exitiosa sua consilia

prosperare, sine impedimentis, exsequi. ὁδῷ βαδίζειν ἰὼν δεῖ 772, 18. ἐβάδιζε παρ' ἀνδρὸς ὡς ἀνδρα 873, 14. ταχέως βαδίζει καὶ μέγα φέγγεται. quæ in signis habebantur scævitatis, rusticitatis, superbiæ 981, 25. ὁ ταχὺ βαδίζων ἐγὼ, καὶ σὺ ὁ ἀτρίμας 982, 17. ἡγούμενος ἐγὼ ἀπράγμονος εἶναι καὶ μετρίου πολίτου, μὴ εὐθὺς ἐπὶ κεφαλὴν εἰς τὸ δικαστήριον βαδίζειν 1042, 11. βαδίζειν τοὺς ἀνδρας πρόσθεν in exsequiis funerum 1071, 4. ἴσα βαίνων *ὕμιν, ὑποπεπτακὼς ἐκείνῳ ἐβάδιζεν 1120, 21. τοῖς ἀπλῶς, ὡς πεφύκασι, βαδίζουσι καὶ φαιδροῖς 1122, 17. βαδίζει παρὰ τοὺς τοίχους ἐσκυθωπακῶς 1122, 12. 1124, 25. ἐβάδιζον ἐπὶ τὸν κλητῆρα τῆς ψευδοκλητείας. ingrediebar actionem adversus subscriptorem, ex titulo falsæ et ementitæ citationis 1251, 20. αἱ τιμαὶ τοῦ σίτου ἐπ' ἑλαττον ἐβάδιζον. the price fell, became lower 1285, 22. ἐβάδιζον πρὸς αὐτὸν, ὡς ἡσθένει 1364, 10. = ἐβάδιζεν ἂν εἰς τὰ ἑαυτῆς πατρῶα I. 44, 14. ἐπὶ βαμῶν τοὺς πατρώους βαδίζεται 75, 21. = τηρῶν τὴν θεράπαιναν τὴν ἐπὶ τὴν ἀγορὰν βαδίζουσιν L. 92, 26. οὐ δυναμένου δὲ βαδίζειν fr. 45, 7. = ἐπειτ' ἐπὶ τοῦτον πάλιν βαδιοῦμαι D. 96, 28.

βάδισμα incessus, modus incedendi 982, 18.

βάθρον] τὰ βάθρα subsellia scholastica σπογγίζων spongia detergens 313, 12. = οἱ τριάκοντα ἐκάθηντο ἐπὶ τῶν βάθρων L. 133, 10. = στάσαν ἐν πόλεως βάθροις Ly. 161, 25.

βαίνειν] ἴσα βαίνων Πυθοκλεῖ 442, 15. ἴσα βαίνων *ὕμιν, ὑποπεπτακὼς ἐκείνῳ ἐβάδιζεν 1120, 21.

βακτηρία baculus, qui delegatis ad judicandum pro indicio auctoritatis dabatur. ἅμα τῇ βακτηρίᾳ καὶ τῷ συμβόλῳ [tessera ænea] τὸ φρόνημα τὸ τῆς πόλεως παραλαμβάνειν 298, 6. ταχέως βαδίζει, καὶ μέγα φέγγεται, καὶ βακτηρίαν φορεῖ 981, 25. = δοαῖν βακτηρίαν χρώμαι, duobus baculis innixus ambulo, τῶν ἄλλων μιᾷ χρωμένον L. 169, 19.

βαλανεῖον] λουῖσθαι ἐν βαλανείῳ 1217, 24. μόλις ποτὲ εἰς βαλανεῖον ἐνεγκόντες με καὶ περιπλύναντες 1259, 27. = I. 53, 8. 59, 31. = βαλανεῖον τὸ ἐν Σηραγγίᾳ L. ap. Harpocr.

βαλαντιοτόμος. sic Demosthenem appellat Æschines Æ. 83, 28.

βάλλειν] ὁ γὰρ, οἷς ἂν ἐγὼ ληφθῇην, ταῦτα πράτταν καὶ κατασκευαζόμενος, οὗτος ἐμοὶ πολεμεῖ, κἂν μήπω βάλλῃ, μηδὲ τοξεῖν 115, 12. χαράκαμα βαλόμενος πρὸς τῇ πόλει 254, 27. = ἔβαλλέ με λίθοις L. 97, 10.

βάραθρον] χειμάζειν ἐν τῷ βαράθρῳ 101, 1. 135, pen. τούτῳ οὐδὲνα ὄρω τῶν τόπων τούτων βάσιμον, ἀλλὰ πάντα ἀπόκηρμνα, φάραγας, βάραθρα 793, 6.

βαρβαρικὸς καὶ Ἑλληνικὸς παιὰν συμμεμιγμένος L. 194, 16.

βάρβαρος] ὥσπερ δ' οἱ βάρβαροι πυκτεύουσι 51, 24. οὐδ' ἡ Ἑλλάς, οὐδ' ἡ βάρβαρος τὴν πλεονεξίαν χωρεῖ τὰνθρώπου 118, 7. οὐ μόνον οὐχ' Ἑλλῆνος ὄντος—ἀλλ' οὐδὲ βαρβάρου ἐντεύθεν, ὅθεν καλὸν εἰπεῖν 119, 7. τὴν πρὸς τοὺς βαρβάρους καὶ τοὺς τυράννους ἀπιστίαν οὐκ ἦν πρίασθαι 121, 3. εἰ μὲν οὖν ἕτερός τις ἦν τρόπος, ὃ τοὺς βαρβάρους οἶόν τε ἦν ἀμύνασθαι, ἕτερος δὲ τις, ὃ τοὺς Ἑλλήνας 180, 25. βάρβα-

ρος 187, 4. est rex Persarum. ὑμεῖς δὲ ὄντες Ἀθηναῖοι βάρβαρον ἄνθρωπον, καὶ ταῦτα γυναῖκα, (Artemisiam) φοβηθήσεσθε 197, 11. εἰς ἐνίας δὲ ἀντὶ Ἑλλήνων βαρβάρους κατοικίζει 289, 13. ἔλκει τὸ τῆς φύσεως βάρβαρον truculentiam, immanitatem, καὶ βιάζεται καὶ φανερὸν ποιεῖ 563, 14. ὑμεῖς δ' αὐτὸν, ὅτι σολοικίζει τῇ φωνῇ, βάρβαρον ἴσως ὑπειλήφατε καὶ εὐκαταφρόνητον εἶναι 1110, ult. βάρβαρός ἐστι τῷ μισεῖν οὗς αὐτῷ προσῆκε τιμᾶν 1111, 1. = τῶν τειχῶν ὑπὸ τῶν βαρβάρων πεπτωκότων *Æ.* 51, 11. βάρβαρος ἐπιστολή. κατέπεμψε τῷ δήμῳ (allegavit, misit ex Asia superiori) ἐπιστολὴν καὶ μάλα ὑβριστικὴν καὶ βάρβαρον 87, ult. ἀντιπράττειν μετὰ τῶν βαρβάρων τοῖς Ἑλλήσιν 90, 30. = ἐκπίπτειν εἰς γῆν βάρβαρον *An.* 18, 9.

βαρέως καὶ χαλεπῶς φέρον ἀπῆειν 1103, 17. = βαρέως τὴν αἰτίαν ἤνεγκα *Æ.* 28, 19.

βαρυδαιμονία] εἰς τοῦτο βαρυδαιμονίας ἦκα *A.* 116, 29. = *L.* 101, 23.

βαρὺς homo protervia, insolentia, importunitate, arrogantia gravis. οἱ τότε μὲν βαρεῖς, νῦν δ' ἀτυχεῖς *Θηβαῖοι* 231, 15. ὁμορος πόλεμος καὶ βαρὺς εἰς τὴν Ἀττικὴν διὰ *Θηβαίων* κεκόμισται 307, 17. = βαρὺς καὶ ἀφόρητος ἄνθρωπος *Æ.* 31, 1. παγκράτιον, ἢ ἄλλο τι τῶν βαρυτέρων ἀθλῶν 79, 25. βαρύτερον τῶν ἔργων, ἂν πεπόνθατε, τὸ ἀκρόαμα γίγνεται 88, 16.

βαρύστονος] τοῖς βαρυστόνοις ἐκείνοις ἐπικαλουμένοις ὑποκριταῖς 314, 10.

βαρύτης] τῆς ἀναλγησίας καὶ βαρύτητος importunitate τῶν *Θηβαίων* ἀπαλλαγῆναι 237, 14.

βασανίζειν] οὐ χρῆσθε ταῖς τῶν ἐλευθέρων μαρτυρίαις, ἀλλὰ τοὺς δούλους βασανίζετε *I.* 70, 4. = οὐ γὰρ ἂν ἐβασανίζομεν αὐτοὺς (subaudi εἰ πάντως καὶ πάντοτε πιστοὶ ἦσαν) *A.* 117, 12. οὐ γὰρ ἐπὶ ταῖς τοιαύταις μαρτυρίαις βασανίζονται 118, 17. οὕτως ἀγαθὸν ἐστὶ μετὰ χρόνου βασανίζειν τὰ πράγματα 137, 38.

βασανιστής] servus ubi esset ex auctoritate iudicum, consensuque partium litigantium, torquendus, constituebatur βασανιστής, tortor, qui torturæ interesset, caveretque, ne adversarius servum ultra præscriptum modum vexaret, testaretur de enuntiatis a servo, pretiumque servi æstimaret, si per tormenta sic eum lædi eveniret, ut domino fieret inutilis 978, 11. = *A.* 112, 29. αὐτοὶ ἦσαν καὶ βασανιστὰ καὶ ἐπιτιμητὰ 133, 18.

βάσανοι erant tam privatis in causis, quam in publicis, sed in his torture intererant undecimviri 1254, 1. τὴν ἀπάτην κυριωτέραν οἰόμενοι δεῖν εἶναι τῆς μετὰ τοῦ χρόνου βασάνου 1456, 21. Si rei servus ad actoris postulationem torquendus esset, fiebat hoc secundum pactum inter actorem atque reum, quo convenerat, καθ' ὃ τι ἐστὶ ἡ βάσανος, de modis tormentorum applicandorum 1120, 5. = οὐδ' ἂν φησιν ἐν βασάνοις ἀνδραπόδων γίνεσθαι, negat, se causam fortunæque suas indicibus mancipiorum vi tormentorum expressis commissurum *Æ.* 45, 8. βασάνους ἐπ' αἰτίαις ἀγενήτοις 86, 1. = ἔφυγε τὴν βάσανον noluit acceptare sponsionem de mancipiis ad torturam dedendis *I.* 69, 41. 44. 70, 9. παραδοῦναι εἰς

βάσανον 70, 34. τὴν βάσανον ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ ἀκριβέστατον ἔλεγχον τομίζετε 70, 2. ἱκανὸν ἠγήσατο βάσανον εἰληφέναι ἀπὸ τοῦ ἐμοῦ πατρὸς 77, 39. τὰ πράγματα εἰς βασάνους ἄγων 108, 2. = τῇ δικαιοτάτῃ βασάνῳ χρῆσασθαι περὶ τοῦ πράγματος A. 112, 24. ἐφ' οἷς τὸ πλεῖστον μέρος ἢ τῆς βασάνου, πρὸς τούτων εἰσὶν οἱ βασανιζόμενοι 133, 14. = βάσανος δεινὴ παρὰ τοῖς εἰδόσι scrutiny, quæsitio per tormenta, quæ suscipitur ab iis, qui sacrorum Eleusiniorum periti sunt, est res horribilis, formidanda sustinentibus, vel subire illud examen coactis An. 5, 13. = βάσανον ἱκανὴν ἔχουσιν ἐκατέρας τῆς πολιτείας L. 177, 5.

ἡ βασιλεία Athenis antiquitus erat τῶν αἰὶ ὑπερχόντων 1370, 13.

βασιλεῖος στοά. porticus, in qua rex sacrorum forum haberet. Sed et Areopagitæ ibi considebant 776, 20.

Βασιλεύειν] ἀνὴρ γὰρ ἰδιώτης ἐν πόλει δημοκρατουμένη νόμῳ καὶ ψήφῳ βασιλεύει, in republica, quæ libertate et jure civili administratur, nemo non regnat, tametsi privatus est, per leges et judicum suffragia legibus consentanea Æ. 87, 8. = τὸν Κύπρου βασιλεύοντα L. 105, 8. βασιλεύεσθαι ὑπὸ τοῦ νόμου esse in auctoritate atque potestate legum, seu juris civilis, eique parere, velut regi 192, 21. 194, 29.

Βασιλεὺς ἅπας καὶ τύραννος ἐχθρὸς ἐλευθερίᾳ 72, 2. proprie et per eminentiam sic appellabatur rex Persarum. τῶν βασιλείως ἀξία χρημάτων ἐστὶ 169, 4. παρὰ βασιλείως οἶκαδε ἀφικνεῖσθαι e castris regis Persarum, ubi stipendia meruisset, domum redire 1185, 20. βασιλεὺς rex sacrorum judicabat de ludis et in causis impietatis 940, 13. ὁ βασιλεὺς ἀπάσας τὰς θυσίας ἔθυε 1370, 14. = ὁ βασιλεὺς (rex sacrorum) αὐτοῖς τοὺς νόμους ἀνέγνων A. 145, 40. οὗτος ὁ βασιλεὺς, (qui nunc honorem gerit) εἰς τὴν ἀρχὴν εἰσῆλθεν 146, 25. = rex sacrorum. λαχεῖν βασιλείᾳ L. 103, 30. προσκαλεῖσθαι δίκην ἀσεβείας πρὸς βασιλείᾳ 104, 13. ξενουῖσθαι βασιλεῦσι 107, 26.

Βασιλικὸς] χρυσίον βασιλικόν, largitiones regis Persarum Æ. 75, ult. νῦν μέντοι τὸ βασιλικόν χρυσίον τὴν δαπάνην αὐτοῦ ἐπικέλευκεν 78, 29. προλαβὼν ἐβδομήκοντα τάλαντα τοῦ βασιλικοῦ χρυσίου 88, 8.

Βασίλισσα] τὰς σεμνοτάτας καὶ ἀρρήτους (θυσίας ἔθυεν) ἡ γυνὴ αὐτοῦ (regis sacrorum puta) εἰκότως, βασίλισσα οὖσα 1370, 16.

Βάσιμος] τούτῳ οὐδὲνα ὁρῶ τῶν τόπων τούτων βάσιμον ὄντα 793, 5.

Βασκαίνειν] οὐχ, ἣν πειρᾶται Διοκρίθης τῇ πόλει κατασκευάζειν δυνάμιν, ταύτην βασκαίνειν καὶ διαφθεῖρειν πειρᾶσθαι 94, 19. βασκαίνομεν καὶ σκοποῦμεν, πόθεν καὶ τί μέλλει ποιεῖν 95, 10. ὁ δὲ [syco-phanta puta] σιγήσας ὅτε ἔδει λέγειν, ἂν τι δύσκολον συμβῇ, τοῦτο βασκαίνει 291, 21. το reproach maliciously, το asperse. cum dativo constructum reperitur p. 464, 10.

Βασκανία] οἱ δ' ἀντιλεγόντες ὄχλος ἄλλως καὶ βασκανία κατεφαινετο 348, 28. πολλαχόθεν μὲν οὖν ἂν τις ἴδοι τὴν ἀγνωμοσύνην αὐτοῦ καὶ τὴν βασκανίαν 311, 8.

βάσκανος] βάσκανον καὶ πικρὸν καὶ κακήθες οὐδέν ἐστι τὸ ἐμοῦ πολίτευμα 262, ult. ὁ δὲ παμπόνηρος ἄνθρωπος καὶ θεοῖς ἐχθρὸς καὶ βάσκανος ὄντως, ποῖός τις ἂν εἴη 267, 8. βοῶν ὁ βάσκανος οὗτος καὶ πεκραγῶς 271, 10. πονηρὸν ὁ συκοφάντης καὶ πανταχόθεν βάσκανον καὶ φιλαίτιον 307, 22. βάσκανον πρᾶγμα καὶ ταῦτ' ποιοῦντες σοὶ 330, 23. τὸν δὲ βάσκανον! τὸν δὲ ὀλεθρον! 582, 1.

βάταλος] ita deridiculi et opprobrii ergo Æschines Demosthenem appellabat 288, 17. βάταλος λέγεται ὁ μυξῶας [sic. num ὁ μυξῶδης; id est κορυζῶδης, κορυζῆς μεστός. pituitosus] schol. ad Hermogen. περὶ ἰδεῶν p. 408, 33. = Æ. 41, 14.

βδελυρεῖσθαι. improbum, detestabilem et conspuendum se gerere 214, 24.

βδελυρία καὶ ἀναιδεια καὶ πονηρὰ προαίρεσις ἐν τῇ πόλει ἰσχύει 1478, 24. = μέθη καὶ βδελυρία Æ. 4, 34. χορηγὸν εἰ λήψεται τῇ ἑαυτοῦ βδελυρίᾳ 8, 27. φοβηθέντες, μὴ ἀνακηρυχθῇ αὐτῶν ἡ βδελυρία εἰς πᾶσαν τὴν πόλιν 9, 16. τίνας οὐκ οἴομεθ' αὐτοὺς ὑπερβολὰς βδελυρίας ποιεῖσθαι 10, 26. εὐπορίαν τῇ βδελυρίᾳ τοὺς συμμάχους ποιοῦμενος 15, 16. εὐγνωστός βδελυρία 26, 42. πρᾶτευσαν βδελυρίᾳ 27, 17. = καταπλήξας ταῖς αὐτοῦ βδελυρίαις I. 73, 38.

βδελυρὸς] θρασὺς καὶ βδελυρὸς καὶ ἀναιδής 106, 23. τίνα τῶν ἐν τῇ πόλει φήσασιν ἂν εἶναι βδελυρώτατον 405, 12. 27. = ἀσχήμων ἐν τῇ βίᾳ καὶ βδελυρὸς Æ. 89, 3.

βέβαιος] ἔχθραν βέβαιαν ἔχειν 11, 5. καὶ ταύτῃ πιστὴν ὑπὲρ ὤμων βεβαιοτάτην ἐπιθέντες 165, 2. πῶς ἂν ἑτέρα γένοιτο βεβαιοτέρα κτήσις—165, 7. τοὺς μηδετέροις πιστῶς κορημένους, οὐδ' ἂν ὑμῖν ἡγοῦμαι βέβαιους γενέσθαι συμμάχους 194, 16. τὸ γὰρ ἀσφαλὲς αὐτῆς καὶ τὸ βέβαιον οὗτοι προὔδοσαν 372, 2. εἰ δὲ μὴ, τό γε πιστοῖς καὶ βεβαίοις εἶναι δοκεῖν διαμένει 464, 26. τοῖς ἐπὶ τῇ τοῦ πλεονεκτεῖν προαίρεσει ζῶσιν οὐδὲν οὔτε βέβαιον, οὔτε ὄσιον 662, 17. τὰ βέβαια ποιεῖσθαι tabulas de ære mutuo sumto, quibus de reddendo cavetur, sibi conscribi curare. to procure himself a bond, a note, an obligation 886, 26. τὸ βέβαιον προῖεμα certum dimittimus pro incerto, pecuniam creditam pro sponsione reddendi 1283, 8. ἡ γὰρ πεισθήσεται, ἂν τι δοκῶμεν συμφέρον λέγειν, ἢ βεβαιότερον, περὶ ὧν ἐγνώκατε, ἴσασθε πεπεισμένοι 1451, ult. τὰς συμφορὰς βεβαίους τούτοις μόνοις τῶν ἄλλων μένειν 1480, 7. = cui fidi potest, qui promissis et pactis satisfacit Æ. 23, 18. = de fortunis certis, nulli casui, periculo, controversiæ obnoxiiis I. 37, 31. 88, 4. ὁ κληρὸς οὐκ ἔστι μοι βέβαιός ἐστι 88, 40. μαρτυρία βεβαιοτέρα 75, 32. = ἡγούμενοι τὴν αὐτῶν ἀρχὴν βεβαιοτέραν τῆς τῶν θεῶν τιμωρίας L. 129, 14.

βεβαιοῦν verbis factisque qua fieri potest maxima ceremoniarum solennitate atque religione confirmare et promulgare 79, 5. βεβαιοῦσθαι operam dare, ut sibi quam sanctissime atque solennissime aliquid publice declaretur atque confirmetur 79, 12. οὐ γὰρ τὰ ῥήματα τὰς οικειότητας βεβαιοῦν non verba caritates atque necessitudines certificare, h. e. firmis documentis approbare 237, 11. ratum, validum et efficax reddere. οὔτε γὰρ τὴν ὀργάν,

οὕτε τὴν ἔχθραν—τὸν καλὸν κάγαθὸν πόλιν δὲ τοὺς δικαστὰς ἀξι-
 οῦν αὐτῶ βεβαιοῦν 318, 22. οὐδὲ τοῦ βεβαιῶσαι τὸ ζῆν (id est
 τὴν ζῆσιν) ἑαυτῶ ὄντα κύριον 383, 20. βεβαιοῦτε τοὺς νόμους ὑμῖν.
 leges exercendo, certam et indubiam vobis redditis potesta-
 tem eas exercendi, et auctoritatem earum asseritis 524, 13.
 βεβαιοῦντων ὑμῶν τὰς ἐν τοῖς νόμοις κατὰ τῶν ἀδικούντων βοηθείας
 539, 12. πανταχοῦ τὴν πρόφασιν βεβαιοῦσαν εὐρήσομεν τὸ πρᾶγμα.
 causam definire, moralitatem (ut vulgo usurpant) actionis, h. e.
 gubernare atque circumscribere iudicium a nobis de facinore
 ferendum, sitne legitimum, an legibus contrarium 636, 3. quid
 est p. 887, 15. βεβαιοῦντος ἡμῖν (scil. τὴν πρᾶσιν, vel τὴν ἀνῆν, vel
 potius utrumque) Menecle nobis venditionem asseverante h. e.
 affirmante certam et ratam eam esse futuram, ejusque rei se
 prædem interponente, evictionem præstante. *grave security*
for the validity of the purchase 969, ult. = βεβαιοῦν τῇ πόλει
 τὴν δημοκρατίαν Æ. 54, penult. βεβαιοῦν, prætoriam velut sen-
 tentiam jus, potestatem et possessionem alicujus rei alicui ad-
 dicere. μὴ βεβαιοῦτε αὐτῶ τοὺς ἐπαίνους, negate ei potestatem
 has laudes usurpandi, et velut proprias legitime quæsitam
 possidendi, firmas ei stabilesque et ratas ne facite 89, 19.
 = βεβαιοῦν τὴν δωρεάν I. 37, 8. τὰς διαθήκας 37, 14. evictio-
 nem præstare, h. e. fidem suam opponere de legitimitate emtio-
 nis aut venditionis 53, 8. 11. βεβαιώσατέ μοι τοὺς νόμους. mihi
 in hac causa mea exercete, validas et efficaces reddite, præstate
 jus certum, neque fallax 78, 23. = βεβαιοῦντες τοῖς θεοῖς τοὺς νό-
 μους L. 105, 38. μηδαμῶς τοῖς λέγουσι βεβαιώσητε λόγον τῶν πάν-
 των πονηρότατον 161, 1. = præstare rem venditam, emtori tra-
 dere, eumque in ejus possessionem certam et controversiæ ex-
 ptem immittre D. 95, 32.

βεβαίως] πόλις δημοκρατουμένη βεβαίως, (vere, bona fide, re-
 apse) οὐκ οἶδα, εἴ τις ἐστὶ λοιπὴ τῶν πασῶν 132, 20. μένει τὰ συ-
 σταθέντα βεβαίως 154, 9. = βεβαιότερον I. 37, 11.

βεβαίως] βεβαιώσεις τῶν κτημάτων ὁ νόμος κελεύει ποιεῖσθαι, lex
 jubet possessorem emtoremve vindicias dare possessionum, em-
 ptorumve, seu probatum dare idoneis argumentis, se illa modis
 justis legitimisque acquisivisse Æ. 89, 16. sed vid. hoc de loco
 v. κήρυγμα.

βεβουλευμένος præmeditate 527, 21.

βελόνη] τινὲς πρῶτον ὥσπερ τὰς βελόνας διείρουσι Æ. 77, 27.

βέλος] πολεμικῶ τῷ τούτου βέλει περιπεσὼν A. 123, 8.

βέλτιστος] τινὲς δὲ τοῦ βελτίστου. scil. μέρος 125, 9. οὐδὲ
 τοῦτο μικρὸν ὀφελῆν οἶμαι, εἰ τὰ βέλτιστα ἀκούειν ὑμᾶς συνθέλω
 169, pen. item 170, 3. δὲ τοὺς εὐτυχούντας περὶ τῶν ἀτυχούντων
 αἰε φαίνεσθαι βουλευομένους τὰ βέλτιστα 196, pen. μᾶλλον ἢ παρ' ἡ
 βέλτιστα νομίζω τῇ πόλει, προέσθαι τισὶν ὑμᾶς ἐξαπατῆσαι 202, 19.
 διατελεῖ πράττων καὶ λέγων τὰ βέλτιστα τῷ δήμῳ 243, 21. = supre-
 mus, editissimus ordine, dignissimus in republica L. 92, 5.

βελτίων] μάλιστα μὲν καὶ τούτοις βελτίω τινὰ νοῦν καὶ φρένας ἐνδει-

ἡς 332, 19. *βελτίων* vir bonus, probus, honestus, frugi. pro positivo ἀγαθός, ut *χείρων* sæpe est pro κακός, scelerato. δι' οὗ μὴ αὐτὸς δόξεις εἶναι βελτίων, μῆτε οἱ πεισθέντες σοι 501, 6. τῷ δὲ μὴ καθιστάντι (prædes puta) μῆτε βελτίους, μῆτε χείρους. neque probabiles, neque sequioris generis 728, 19. = διατριβῶν βελτιόων ἀπτεσθαι Æ. 8, 21. τὰς δαρεὰς εἰς βελτίαν σώματα καὶ ἀξιολογατέρους ἀνδρας ἀπόθεσθαι 90, 4. = vir honestus, probus, homo frugi I. 106, 20. = βελτίων et κακίων de domo et majoribus. ἐκ βελτιόων L. 118, 12. βελτιόνα ἢ πλουσιώτερον 153, 16. κάκιον γεγονέναι 153, 15. TAYL. βελτίων et ἀμείνων homo frugi, vir bonus et honestus. εἰ δ' ἐκείνοι δοκοῦσι βελτίους εἶναι, σώζοντες τοὺς φίλους, δηλονότι καὶ ἡμεῖς ἀμείνους δόξετε εἶναι τοὺς ἐχθροὺς τιμαρροῦμενοι 141, 22. ἵνα βελτίων ὑφ' ἡμῶν νομιζομένην 172, 19. 40.

βῆμα] τὰς ἀπὸ τοῦ βήματος ἐλπίδας ἐκπέμψετε spes ab oratoribus e suggestu concionantibus vobis objectas, magnificas illas quidem, at vanas et mendaces, de copiis sociorumque et pecuniarum, quæ nullæ sunt, eruntque nullæ 53, 8. τὰ ἔργα ἡμῶν ὅπως ἀξία τῶν προγόνων ἔσται, σκοπῶμεν, μὴ τοὺς ἐπὶ τοῦ βήματος λόγους 189, 27. ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐπὶ τὸ βῆμα ἀνέβην 247, 4. τὸ τίνοσ φρόνημα λαβόντα ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸ βῆμα ἔδει 297, pen. συκοφάντης, τῶν παραβούντων παρὰ τὸ βῆμα, καὶ γραφομένων μισθοῦ 1359, 16. in judicii bini erant suggestus, in quos dicturi ascendeabant, alter unde actor agebat, alter unde reus. σωπῇ ἐκαθήμην ἐπὶ τοῦ ἐτέρου βήματος 1176, 2. judices extra τὸ βῆμα sedentes, actorem defensoremque cum testibus e suggestu dicentes audiebant, tum, perorato, ubi tempus venisset suffragia ferendi, ad suggestum accedebant. ἄχρι τοῦ βήματος ἵνταυθοὶ παρελθόντα ἔκαστον ἡμῶν τὴν δόξαν καὶ δικαίαν ψῆφον ὑπὲρ τῆς πατρίδος θέσθαι κατ' ἀνδρὸς—441, 2. = ἀπελαύνειν ἀπὸ τοῦ βήματος Æ. 4, 36. ἐξέλγειν τοῦ βήματος 5, 15. κραυγαῖς ζητεῖν ἀπελαύνειν ἀπὸ τοῦ βήματος 5, 26. ἄγειν ἐπὶ τὸ βῆμα 61, 29. προκαταλαμβάνειν τὸ βῆμα 63, ult. παρακαλεῖν ἐπὶ τὸ βῆμα, invitare, ut adscendat in tribunal 64, 5. διαδικασίαν ἔφη γράφειν τῷ βήματι πρὸς τὸ στρατηγεῖον, litem se osurum, qua disceptetur, utri imperium in copias conveniat, oratoribusne an imperatoribus 74, 19. ἡμιθνήs παριῶν ἐπὶ τὸ βῆμα 76, 18. παραχωρῶ σοι τοῦ βήματος 77, 22. κύκλω περιδινῶν σεαυτὸν ἐπὶ τοῦ βήματος 77, 29. ἀναπηδᾷ ἐπὶ τὸ βῆμα 78, 29. βῆμα, tribunal, geminum erat, in altero stabat actor, in altero reus. πρὸς τὸ τοῦ κατηγοροῦ βῆμα.—πρὸς τὸ τοῦ φεύγοντος 83, 32. = I. 53, 21.

Βησαιεύς I. 47, 16.

Βησις L. ap. Harpocr.

βία κατέχειν τὰ πράγματα 20, 19. μῆτε ἄρχειν βία βούλεσθαι μηδενός, μῆτε δουλεύειν ἄλλω 132, 13, ὅταν δ' ἐξ ἐπιβουλῆs καὶ πλεονεξίας ἀπάτη καὶ βία κατέχῃται τὰ πράγματα 154, 10. προάγειν ἐπὶ πολὺ τῇ τε βίᾳ καὶ αἰμότητι 289, 9. = cum gen. invitus. βία * ἡμῶν ἐφάσκειτέ με συνεῖναι L. 112, 34. βία παρόντων Πελοποννησίων. invitis Peloponnesensibus 196, 37. Ita Xenophon Hel-

len. l. 3. init. γνούς δὲ ὁ Μειδίας ὅτι οὐκ ἂν δύναίτο καλύειν βία τῶν πολυτῶν. invitis civibus. TAYL.

βιάζεσθαι τὰς πόλεις 84, 24. ἴσως τοίνυν βιάσονται magna vocis et laterum contentione urgebunt hoc atque vincere conabuntur, μεγαλόφωνοι ὄντες 415, 15. ἂν τ' ἐγὼ φῶ, ἂν τε μὴ φῶ, φησὶν εἶναι, καὶ βιάζεται 580, 15. ὅπως μὴ βιασθῇτε ἀμαρτάνειν 508, 6. ἔλκει τὸ τῆς φύσεως βάρβαρον καὶ βιάζεται magna cum violentia et impetu erumpere cogit 563, 14. βιάζεσθαι μὴ βουλομένους ἀκούειν 1461, 22. τοῖς βιαζομένοις ἐξεῖναι λέγειν licere cum populo agere, qui facultate concionandi cum ipsi sese mulctaverint, ob dedecora vitæ foro exclusi, tamen invitis legibus sese ingerant, et reip. obtrudant ad causas agendum et consilia dandum 779, 2. δύο ἐτη βιάζεται λέγειν οὗτος, οὐκ ἐξὸν αὐτῷ, ἀλλ' ὅμως λέγει 781, 15. = I. 44, 16. = βιάζεσθαι Antiphon interdum pro passivo usurpat, ut βιαζόμενος ἀπολογεῖσθαι coactus A. 116, 40. ὑπὸ σκληρᾶς ἀνάγκης βιαζόμενος 121, 18. ὑπ' ἐκείνου βιαζόμενος ἐξήμαρτεν 128, 31. = βιάζεσθαι τινα An. 32, 34. 35. = βιαζόμενοι conati L. 115, 29. TAYL. legislator τοὺς βιαζομένους ἐλάττονος ζημίας ἀξίους ἡγήσατο εἶναι ἢ τοὺς πειθόντας 94, 41. βιασάμενοι πάντα ταῦτα his religionibus omnibus atque vinculis spretis atque perruptis 107, 44. ἐβιάζετο καὶ ὅλος ἦν ἐξαίρειν τὴν θύραν. ap. Suid. in ὅλος.

βιαῖος] βιαίῳ θανάτῳ ἀποθανεῖν 647, 23. βιαίων [subaudi ἔργων, vel ἐγχειρημάτων ἐγκλημα] ἐγκαλεῖ 976, 7. τὰ περὶ τῶν βιαίων [scil. ἐγκλήματα] ἐστὶ πρὸς τοὺς τετταράκοντα 976, 10. βιαίων in or. in Midiam legi, ait Harpocr. h. v. = I. 73, 43. = ἔνοχος τοῖς βιαίοις legibus de vi obnoxius L. 167, 33. TAYL. ὡς βιαίος εἰμι καὶ ὕβριστής καὶ λίαν ἀσελγῶς διακείμενος 169, 32.

βιαύτης καὶ παρανομία A. 130, 16. = An. 30, 17. = εἰς τοῦτο βιαυότητος ἦλθον L. 167, 26.

βιαίως καὶ ἀκουσίως ἀπέθανε A. 114, 13. παρανομώτατα καὶ βιαυότατα εἰς τοῦτον τὸν ἀγῶνα καθίστηκα. per summum nefas et cum atrocissima violentia in hoc certamen pertractus sum 130, 10. = βιαίως καὶ παρανόμως διατεθέντες L. 115, 36.

βιβλίδιον] ἐν βιβλιδίῳ μικρῷ πάνυ 1283, 5.

βιβλίον] τίθενται πρὸς τινα τῶν συμπλεόντων βιβλίον συγγραφὴν. deponunt apud aliquem vectorum eadem nave utentium tabulas pacti, vel contractus inter se initi 886, 25. γέγραπται τοῦτον τὸν τρόπον, ὃν τις ἂν εἰς βιβλίον κατάθοιτο 1401, 19. epistolæ committat. τὸ βιβλίον (epistola scripta) οὐδεμίαν ἔχει τοιαύτην βοήθειαν πρὸς τοὺς θορυβοῦντας 1463, 19. = βιβλίον sive est a letter case, pugillares, pyxis in modum libelli conformata, in quam condi possunt epistolæ, aliæque ejusmodi schedæ, sive est, a document, deed, unde res in judiciis demonstrandæ confirmantur. prior significatio videtur obtinere in istis τοὺς παῖδας ἐντυγχάνοντας βιβλίῳ ἐκβεβλημένῳ L. 902, 1. posterior in isto fragmentulo περὶ τῆς τῶν βιβλίων κλοπῆς ap. Harpocr. in voce ἀμφιγνοεῖν. Fraudem hanc inter adversarios litigantes causidicosque frequenter fuisse versatam, ut alii aliis furto subducerent chartas, in quibus

causarum cardines verterentur, et momenta decidendi librarentur, videtur ex hoc loco posse colligi, et ex actione Apollodori in Stephanum, apud Demosthenem.

βίβλος] τῇ μητρὶ τελοῦσθαι [sacris arcanis initiandi] τὰς βίβλους [quibus arcana carmina perscripta haberentur] ἀνεγνώσκεις 313, 14. 403, 18.

βίος] ὥσπερ ἐν τοῖς ἰδίοις βίοις, οὕτω καὶ ταῖς πόλεσι 133, 13. εἰς τὸν ἑαυτῶν βίον ἀσφαλῶς ἔχειν. nihil habere, quod spiritui fortunisque tuis metuas 143, 1. τὸν τῶν πολιτευομένων βίον φιλαίτιον καὶ σφαλερὸν καὶ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀγώνων καὶ κακῶν μεστὸν 150, 8. ἐν πᾶσι τοῖς κατὰ τὸν βίον vitæ per alimenta tuendæ præsidia, speciebus annonariis, ἀρθροωτέροις καὶ εὐνοωτέροις 255, 11. ὅν χωρὶς ὁ βίος συνίστασθαι οὐ δύναται, ὥς καὶ Δημοσθένης φησὶ. Sopater ad Hermogenem p. 19. πέρας ἅπασιν ἀνθρώποις τοῦ βίου ἐστὶν ὁ θάνατος 258, 20. τοσούτου δέου λέγειν ὥς οὐκ εἰμὶ ὑπεύθυνος, ὥσθ' ἅπαντα τὸν βίον ὑπεύθυνος εἶναι ὁμολογῶ 263, 26. ὁ καθ' ἡμέραν βίος usus vitæ communis, vita quotidiana 298, 3. ἀντὶ παντὸς τιμῆσαιμην ἂν τοῦ βίου dicere posse, majoris faciam, quam vivere. immortalitatem mereri nolim, si liceat hæc oratione exsequi 299, 19. οὐ κατήσχυναν οὐδὲν τῶν προὑπηργμένων τῶ μετὰ ταῦτα βίῳ 314, 10. λαγῶ βίον ἔζη, δειδῶς καὶ τρέμων, καὶ αἰεὶ πληγῆσθαι προσδοκῶν 314, 24. βίος seculum, homines una locisque temporibusque iisdem viventes. εὐεργεσίας ἐπὶ τὸν παρόντα βίον γιγνομένας 330, 13. τὸν βεβιωμένον αὐτῶ βίον αὐτίκα δὴ μάλα ἐρεῖ λαμπρὰ τῇ φωνῇ 403, 15. ποῖον οὖν ἐρεῖς βίον, ὃν οὐ βεβίωκας 403, 24. ἅπας ὁ τῶν ἀνθρώπων βίος φύσει καὶ νόμοις διοικεῖται 774, 4. πᾶν τὸ τεταγμένον omnem bonum ordinem disciplinæque sobrietatem ἐκ τοῦ βίου ἐξελάσας ἕκαστος e rebus humanis sustulerit 777, 22. οὐδ' ἂν ἔχοι δεῖξαι, πρὸς σῶμα τῶν βίων ἐστὶ τῶν μετρίων, ἢ τῶν καλῶν. quo in genere vitæ probabili, aut etiam præclaro, versetur ætatemque degat 785, 27. βίους (fortunas) ἀδελφῶν καὶ θυγατέρων ἐγχειρίζομεν 869, 25. τέλος τοῦ βίου πᾶσιν ἀνθρώποις ἐστὶν ὁ θάνατος finis rerum omnium ab homine superstitute gestarum 1306, 25. ἐν τῷ καθ' ἑαυτοὺς βίῳ ætate sua 1479, 15. = quæstus, victus. οἷς ἐστὶ βίος ἀπὸ τοῦ σάφρονεῖν, quibus victum præbet vitæ temperantia, quæ quo est illustrior, tanto illis est quæstus uberior *Æ.* 2, 13. τῶν λόγων ἐπιμεληθέντα πρότερον, ἀλλ' οὐ τοῦ βίου, (id est ἢ τοῦ βίου) 5, 11. καθαρὸν οὕτω χρὴ τὸν βίον τοῦ σώφρονος ἀνδρὸς εἶναι, ὥστε μὴ ἐπιδέχεσθαι δόξαν αἰτίας πονηρᾶς 7, 32. καταμαρτυρεῖσθαι ὑπὸ τοῦ ἑαυτοῦ βίου 13, 3. πιστεύειν τῷ βίῳ, vitæ a se actæ sanctimonia fidere 17, 21. κρίσεις μὴ ἐξ ὑποψίας, μηδὲ ἐκ διαβολῆς, ἀλλ' ἐκ τοῦ βίου ποιεῖσθαι 21, 33. εὐχερῶς γὰρ ἐνίστε λόγον ἀντὶ βίου χρηστοῦ προσδέχεσθε 25, 31. ἀβίωτον αὐτῇ τὸν βίον παρασκευάζων 26, 16. τῶν σεσάφρονημένων ἐν τῷ βίῳ μοι χάριν ἀπειληφέναι νομίζω. πιστεύειν τῷ βίῳ τῶν κρινόμενων μάλλον, ἢ ταῖς παρὰ τῶν ἐχθρῶν κατηγορίαις 28, 21. 23. ἀβίωτον εἶναι μοι τὸν λοιπὸν βίον νομίζω 28, penult. χρόνος καὶ βίος τοσούτῳ, tanto tempore, quantum vivendo peregisset 33, 35.

εἶσθαι ἐκ τοῦ βίου δοκιμασμένους ἀξίους τῆς πόλεως εἶναι 43, 4. δοκιμαστας ἱκανοὺς τοῦ ἑμοῦ βίου ὑμᾶς νομίζω 47, 30. τοῖς βίοις ἡμῶν προσέχουσι μᾶλλον, ἢ τοῖς λόγοις 48, 17. κενώτερον τῶν λόγων, οὕς εἶπε λέγειν, καὶ τοῦ βίου, ὃν βεβίωκεν 67, ult. οὐ γὰρ βίον ἡμεῖς ἀνθρώπινόν γε βεβιώκαμεν 72, 24. θεωρήσατε αὐτὸν, μὴ ὑποτέρου τοῦ λόγου, ἀλλ' ὑποτέρου τοῦ βίου ἐστὶν 77, 40. πορίζεται τὸν βίον οὐκ ἐκ τῶν ἰδίων προσόδων, ἀλλ' ἐκ τῶν ἡμετέρων κινδύνων 78, 27. τὴν ἡσυχίαν αὐτῶν τοῦ βίου διαβάλλει 84, 38. τὴν ἐμὴν σιωπὴν ἢ τοῦ βίου μετριότης παρεσκευάσεν 85, 6. εὐθύναι βίου οὐκ εἰσὶ παρ' ὑμῖν 86, 33. πρὸς τοῖον παράδειγμα χρῆ αὐτοὺς τὸν βίον ποιεῖσθαι 88, pen. ἀσχήμασιν ἐν τῷ βίῳ καὶ βδελυρὸς 89, 3. ἐπανάγειν αὐτὸν καλεῖσθε καὶ τὸν λόγον εἰς βίον ἀξιόχρεον καὶ τρόπον σώφρονα 89, 18. = βίος ἱκανός ἐστιν αὐτῷ I. 110, 10. opes, unde victus. = ὕψ' ὧν ἥκιστα ἐχρῆν, τὸν βίον ἐκλείπων. id est, peremptus, vita coactus decedere A. 113, 38. = ἀνατρέτειν τινὸς πλοῦτον, σωφροσύνην καὶ τὸν ἄλλον βίον An. 17, 13. βίον ἐργασάμεν ἐκ τοῦ δικαίου 18, 42. fortunas, opes competentes vitæ sustentandæ. τοῦ βίου ἀπαλλάττεσθαι 21, 7. ἀναμνησάι τὸν Ἀλκιβιάδου βίον vitæ rationem, mores, instituta, res gestas 30, 15. ἀρχὴν τοῦ βίου κατασκευάσασθαι 32, 21. = res familiaris. βίον τοῖς συκοφάνταις διανέμει I. 105, 45. βιοῦν τὸν βίον ἀβίωτον 105, 46. TAYL. τοῦ βίου λόγον διδόναι 168, 13. σοφιστῶν ἀχρήστων καὶ σφόδρα βίου δεομένων 912, ult. = τὸν αὐτῶν βίον καταναλῶσαι Ly. 159, 36. ποιηταὶ μιμούμενοι τὸν ἀνθρώπινον βίον 161, 46. ἐπὶ τοῖς ὁρίοις τοῦ βίου 163, 26.

βιωτὴ vocab. poeticum. μηδὲν ἀμαρτεῖν ἐστὶ θεῶν, καὶ πάντα κατορθοῦν ἐν βιωτῇ 322, 17.

βιοῦν vel βιώναι] ἐξετάσωμεν τοίνυν παράλληλα τὰ σοὶ κάμοι βεβιωμένα 315, 5. τὸν βεβιωμένον αὐτῷ βίον αὐτίκα δὴ μάλα ἐρεῖ λαμπρῇ τῇ φωνῇ 403, 15. ποῖον οὖν ἐρεῖς βίον, ὃν οὐ βεβίωκας; ἐπεὶ δ' γε βεβιωμένος σοι τοιοῦτος ὧν φαίνεται 403, 24. γραμματεῖον, ἐν ᾧ τὰ τούτω βεβιωμένα ἔνεστι 600, 17. ἐργοντες τῆς ἀγορᾶς τοὺς, οἳ σοὶ βεβιωται, ἐπιτηδεύοντας 617, ult. πεπαιδευθῆαι σωφρόνως καὶ βεβιωκέναι φιλοτίμως αὐτοῖς συμβέβηκεν 1389, 25. = αἰσχροῦς βεβιωκότες προεῖπον οἱ νόμοι μὴ δημηγορεῖν Æ. 1, 13. ἐν ταῖς ὑπετέραις διατριβαῖς βεβιωκα 52, 30. κενώτερον τῶν λόγων, οὕς εἶπε λέγειν, καὶ τοῦ βίου, ὃν βεβίωκεν 67, ult. οὐ γὰρ βίον ἡμεῖς ἀνθρώπινόν γε βεβιώκαμεν 72, 24. ἀπὴρ ὄντας μετ' ἀρετῆς βεβιωκῶς 84, 15. = εἰς ἔλεγχον τῶν αὐτοῖς βεβιωμένων καταστήναι L. 145, 34.

βιωτός. vitalis. βιωτὸν οὐκ ἂν ἦν μοι τοῦτο ποιήσαντι durare in vivis haud queam. vita mihi futura sit haud tolerabilis 554, 5.

βλάβη] οὐ κολακείας καὶ βλάβης καὶ ἀπάτης λόγος μεστὸς 151, 22. τῶν ἐν ταῖς ναυσὶν ἀμαρτημάτων ὅταν τῶν ναυτῶν τις ἀμάρτη τι, βροχεῖαν τὴν βλάβην ἤνεγκεν. ὅταν δὲ ὁ κυβερνήτης ἀποσφαλῇ, κοινὴν τὴν ἀτυχίαν τοῖς συμπλέουσι κατεσκευάσεν 801, 11. βλάβης [subaudi δίκην] λαχεῖν τινὶ actione damni injuncti aliquem persequi 522, pen. φίλον ἀγαθὸν ἐστὶν οὐ τὰ τοιαῦτα χαρίζεσθαι τοῖς ἐνόις, ἔξ ὧν κἀκείνοις, καὶ σφίσι αὐτοῖς ἔσται τις βλάβη 664, 20. τὰ παρὰ

τὸν αὐτῶν τρόπον ἀμαρτήματα ταῖς ὑμετέραις βλάβαις ἐπανορθοῦνται 1232, 13. οἱ περὶ τῆς βλάβης νόμοι sanciunt, ut damnum a volente illatum duplo luatur, ab invito, simplo 527, ult.=βλάβη περιφανής I. 110, 25.

βλάβος ἐκτίνειν ἀπλοῦν et διπλοῦν 528, 2.=ἐν τοῖς ἀνηκέστοις πλέον βλάβος τὸ μετανῶσαι A. 140, 17.

βλάπτειν] οὐκ ἂν τὰ μέγιστα τῶν ὑμετέρων καλῶν ἐβλαπτε καὶ διέβαλλε 323, 23. ὅσα δὲ βλάπτει, τοῦτο ποιῶν, πρῶτον μὲν ἐμὲ, εἴτα καὶ ὑμᾶς,—996, 4. est ergo illa actio βλάβης. ἀποποι, ἀπάντων τὰ ψευδῆ μαρτυρησάντων, τίς μάλιστα ἐβλαψεν, ἀποφαίνειν 1117, 15. =βλάπτεσθαι μεγάλη A. 1, 4. εὐθύνας ἐμὰς βλάπτων 24, 7.=ὁ διαφθαρεῖς, οὐδὲν ἥσσον (subaudi βλαφθεῖς) ἀκουσίως βλαφθεῖς (id est ἐν τῷ ἀκ. βλαφθῆναι, αὐτὸ δίδοι ἀκ. ἐβλάβη, ἢ εἰ ἐκὼν ἐβλάπτετο) ἀδικοῖτ' ἂν A. 123, 18.=τοσοῦτον μόνον ἡμᾶς ἐβλαψαν, ὅσον ἐν τῷ παρόντι L. 185, 35.=ὅταν γὰρ ὀργῇ δαιμόνων βλάπτῃ τινα Ly. 159, 22.

βλαστάνειν] τὴν ῥοδωνίαν βλαστάνουσιν ἐκτίλλειν 1251, 27.

βλασφημεῖν περὶ τινος 252, πεν. λοιδορεῖσθαι δὲ οὐδεὶς ἐκάλυνεν αὐτὸν καὶ βλασφημεῖν 406, 22. οὐδὲν φροντίζουσι περὶ τεθνεώτων βλασφημοῦντες 1022, 16. ὅσα εἰς ἡμᾶς ἐβλασφήμησαν. quæ probra et quas calumnias in nos projecerint 1229, 5.=verba infasta, male ominata loqui A. 25, 39.=I. [27, 52.]

βλασφημία] εἰ ἀνέλοιμεν ἐκ μέσου τὰς βλασφημίας, ἃς ἐπὶ τῷ θεορικόῳ ποιοῦνται τινες 141, 2. παῦσαι τῆς βλασφημίας αὐτοὺς 164, 10. τὰς—βλασφημίας ἔργῳ μετὰ δόξης καλῆς ἀπολύσασθαι 191, 10. ἀπάσαις αἰτίαις καὶ βλασφημίαις ἅμα τούτου κεχρημένον 237, 1. βλασφημίας κατὰ τινος ποιεῖσθαι 257, 22. ὑπὸ τῆς τουτουὶ τοῦ χαλεποῦ βλασφημίας καὶ συκοφαντίας εἰς τοιοῦτους λόγους ἐμπίπτειν ἀναγκάζομαι 312, 19. μέρος γ' ἐπιβάλλει τῆς βλασφημίας ἅπασι, καὶ μάλιστα σοὶ 317, 1. τὴν βλασφημίαν ἀντὶ τῆς χρείας τῇ πόλει καταλείπουσι 992, 11. βλασφημίαν ἔχει τινα 1259, 17.=βλασφημίας ποιήσεται εἰς ἄνδρα A. 24, 4.

βλέμμα] πολλὰ ποιήσειεν ὁ τύπτων, ὃν ὁ παθὼν ἔνια οὐδ' ἂν ἀπαγγεῖλαι δύναίτο, τῷ σχήματι, τῷ βλέμματι, τῇ φωνῇ 537, 25.

βλέπειν] προβαλλασθαι δὲ, ἢ βλέπειν ἑναντίον, οὐτ' οἶδεν, οὐτ' ἐθέλει 51, 27. μὴδ' εἰς τὴν εὐθυσίαν τοῦ τότε πολέμου βλέποντες ἐκτραχηλίσθησαν 124, 7. βλέπειν εἰς τὰ τούτων πρόσωπα τολμᾶν 320, 3. ἔγω βλέπειν ad amicitias extraneas respicere 332, 15. βλέπειν εἰς ὑμᾶς τολμήσει 403, 14. βλέπειν εἰς τὸν αἰεὶ θορυβοῦντα τόπον τῆς ἐκκλησίας 577, 9. βλέποντες ὑμεῖς εἰς τοὺς μάρτυρας, καὶ πιστεύοντες οἷς οὗτοι μαρτυρήσωσι 1139, 18. οὐ γὰρ ἀπεγνωκὼς ὑμᾶς, οὐδ' ἐτίρωσι βλέπων, οὐδαμοῖ μετίστην 1471, 15.=βλέπειν πρὸς τὸ μέλλον ἔσσεσθαι A. 41, 39. πῶς οὐ δεινὸν ἐχθροῦ πρόσωπον βλέπειν ἐπεγγελεῶντος 52, 28. ὁρᾶν et βλέπειν necesse est, ut inter se differant, nam p. 67, 10. copulantur hæc: ὁρῶντων, φρονούντων, βλέπόντων ὑμῶν. βλέπων εἰς τὰ τούτων πρόσωπα 75, 17. παρακαλεῖν ὑμῖν βλέπειν εἰς τὰ ἑαυτῶν πρόσωπα 89, 25.=ζῶν καὶ βλέπων. sciens volensque, bene sibi conscius eorum, quæ dicat A. 127, 16. ὥσπερ βλέπειν

τοῖς ὀφθαλμοῖς ἔστι κατὰ φύσιν 128, 14. = βλέπειν πρὸς τι respicere ad aliquid, ejus respectum vel rationem habere An. 28, 3.

βοᾶν] καὶ οἱ βοηθούμενοι μετ' ἐκατέρων τριακόσιοι 172, 4. βοᾶν καὶ διαμαρτύρεσθαι 232, 27. ὡς σιωπῶ μὲν λαβὼν, βοᾶ δὲ ἀναλάσας, ἀλλ' οὐ σύ γε, ἀλλὰ βοᾶς μὲν ἔχων, παύσῃ δ' οὐδέποτε 252, ult. βοᾶν ῥητὰ καὶ ἄρρητα ὀνομάζων ὥσπερ ἐξ ἀμάξης 268, 12. βοᾶν et κρᾶζειν copulantur. βοᾶν δὲ βάσκανος οὗτος καὶ κεκραγὼς 271, 10. et sic etiam p. 294, pen. διαμαρτυρομένου τότε εὐθὺς ἐμοῦ καὶ βοᾶντος 275, 8. ὥστε μοι παραστάντας ἐνταυθοὶ βοᾶν οἷα πεπνύθασι 366, 20. ἡ γὰρ ἀλήθεια καὶ τὰ πεπραγμένα αὐτοῖς αὐτὰ βοᾶ 366, 22. ταῦτ' οὐχὶ βοᾶ καὶ λέγει, ὅτι χρήματα εἴληφεν Αἰσχίνης 377, 22. βοᾶν καὶ κεκραγὼς ἰοῦ, ἰοῦ 784, 19. = βοᾶντα καὶ κεκραγόντα L. 97, 39.

βοηδρομιῶν. hoc mense mysteria agebantur 29, ult.

βοήθεια] ψηφίζεσθαι βοηθειαν decernere auxilium mittendum 9, 16. πολεμεῖν βοηθείαις bellum sic gerere, ut singulis quibusque locis ab hoste oppugnatis identidem succurratur, eoque periculo profligato, rursus a bello desistatur; tum, hoste novum impetum alibi faciente, rursus illuc mittantur copiae hostem depulsuræ, nulla militia continuata, sed otii et armorum vicibus alternantibus 49, 1. οὐ γὰρ ἔστι βοηθείαις χρωμένους non assiduo milite, sed copiis solummodo auxiliaribus, prout identidem necessitas quæque repentina exigit, mittendis bellum gerentes, οὐδέποτε οὐδὲν τῶν δεόντων πρᾶξαι 101, 12. 137, 7. κοινωνίαν βοηθείας καὶ φιλίας ποιῆσθαι 118, 14. ἀμελούμενα ἰδὼν καὶ οὐδεμιᾶς τυγχάνοντα βοηθείας 133, 20. παρὰ τῆς τύχης γεγονυῖα βοηθεῖα τοῖς ἀπόροις φθονοῦμεν 141, 22. ἡμῖν μὲν εἰρήνην, ἐκείνοις δὲ βοηθειαν ἐπηγγέιλαιτο 231, 19. περιεστήκει τοῖς βοηθείας δεήσεσθαι δοκοῦσιν, αὐτοὺς ἑτέροις βοηθεῖν 301, 8. τίς πολιτικὴ καὶ κοινὴ παρὰ σοῦ βοηθεια χρημάτων subsidium pecuniarium τοῖς εὐπόροις, ἢ τοῖς ἀπόροις 329, 5. βεβαιοῦνταν ἡμῶν τὰς ἐν τοῖς νόμοις κατὰ τῶν ἀδικούντων βοηθείας 539, 12. τὸ βιβλίον οὐδεμίαν ἔχει τοιαύτην βοηθειαν πρὸς τοὺς θορυβοῦντας 1463, 19. ἔτυχεν ἐκπλεουσῶν τριηρῶν καὶ βοηθεῖα ἀποστελλομένη διὰ ταχέως 1145, 3. τὴν συγγραφήν, ἐν ᾗ ὑπὲρ τῶν δικαίων τὴν βοηθειαν ἔχομεν. *the proof or document of our contract, on which we depend for attaining our right* 1287, 27. = μεταπέμπεσθαι ποθεν βοηθειαν ἐπὶ τινι. contra quem Æ. 5, 24. = βοηθεῖα ῥήτορος auxilium, quod orator consiliis dandis ad remp. affert D. 103, 12.

βοηθεῖν] τῶ μὲν ἀπέγνω μὴ βοηθεῖν, τὴν δὲ προσκαθεζόμενος καὶ βοηθήσας ἡλευθέρασε 193, 5. τοὺς βοηθοῦντας ἑαυτοῖς τούτους νομίζειν εἶναι συμμάχους 209, 8. καὶ γὰρ νῦν οὐ κέρρικε βοηθεῖν ἐν οὐδενὶ τῶν μετρίων nunc enim non decrevit, amicis succurrendo, Philippo adversari, dummodo condiciones quodammodo sint tolerabiles 283, 6. περιεστήκει τοῖς βοηθείας δεήσεσθαι δοκοῦσιν, αὐτοὺς βοηθεῖν ἑτέροις 301, 9. βοηθοῦσι κάτω decurrunt deorsum ad optulandum 883, 25. = φυλέτας καθῆσθαι βοηθοῦντας τοῖς νόμοις Æ. 5, 22. βοηθήσειν τοῖς ἰδίοις, privata sua pecunia adjuturum 33, 27.

βοηθεῖν τῷ θεῷ (Apollini) καὶ τῇ γῇ τῇ ἱερᾷ καὶ χειρὶ καὶ ποδὶ καὶ φωνῇ καὶ πάσῃ δυνάμει 69, 9. φωνῇ βοηθεῖν τῷ θεῷ 70, 29. βοηθεῖν τοῖς τῶν προγόνων ἀτυχήμασιν 78, 3. = βοηθοῦντες ταῖς τούτων ἀτυχίαις A. 125, 7. = βοηθῆσαι Καλλιὰ τὰ δίκαια L. 102, 40. βοηθῶν οἷς ἐξημέρτηκε 112, 25. τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις 164, 27. βοηθεῖν εἰς, ἐπὶ etc. v. ἐπὶ. TAYL. ἐπ' Ἀρτεμίσιον ἐβοήθησαν 193, 28.

βοηθός] βοηθούς ἑαυτῷ ζητεῖν, ἔξδν νῦν ἐτέροις βοηθεῖν 31, 3. τοὺς θεοὺς μεγίστους ἡμῖν ὑπάρχειν συμμάχους καὶ βοηθοὺς 153, 3. τοὺς τῷ γῆρᾳ βοηθοὺς λυμαίνῃ 733, 26. leges puta, poenas iis comminantes, si qui parentum senium inops contentui habeant, eique ope pecuniaria et alimentis succurrere nil curent. = A. 111, 41. οὐ τῶν ἀποκτεινάντων ἐστὲ βοηθοί, ἀλλὰ τῶν ἐκ προνοίας ἀποθησαυρόντων 113, 40. = βοηθός τοῖς νόμοις L. fr. 31, 1.

βοηλάτης L. 110, 7.

βοήσεις est vitiosa lectio, fortassis pro sinceriore βοίσκας 531, 19.

βοῖδιον] ἐὰν ὑμῖν βοῖδια boves macras et annis confectas πέμψωσιν οὗτοι 37, 6.

βοιωτάρχειν. honore Boeotarchi fungi 1378, 22.

Βοιωτάρχης] κήρυγματι τούτῳ τοῖς βοιωτάρχαις προκηρύττων A. 74, penult.

βοιωτιάζειν, crasse et rustice loqui, aut animo esse erga Thebanos propenso, Thebanis studere A. 42, 5.

βόρβορος] ὑποσκελίσαντες καὶ ράξαντες εἰς τὸν βόρβορον 1259, 11.

βόρειος] τεῖχος βόρειον A. 51, 17.

βόσκημα] τὰ ἐκ τῆς Ἀττικῆς βοσκήματα 299, 13. χάρακας καὶ βοσκήματα καὶ θυρώματα ἐκόμισε 568, 16. = μὴδὲ βοσκήματα κατὰ φύσιν γονὰς ποιῆσθαι A. 69, 15.

Βοσπόρχος forum Byzantii 256, 12.

βότρυς] σύκα καὶ βότρυς καὶ ἐλάας συλλέγων 314, 12.

βουθυτεῖν] λευκὴν ἐσθῆτα λαβὼν καὶ στεφανωσάμενος ἰβουθύται. quae erant signa gaudii A. 64, 38.

βουκεφάλειον] Σατύρων ἔχει πρόσωπα καὶ βουκεφάλεια L. fr. 18.

βουλαία] Ἐστὶν ἐκόμισε τὴν βουλαίαν A. 34, 9. = βουλαῖος Ζεὺς, et βουλαία Ἀθηνᾶ A. 146, 34.

βούλεσθαι] βούλομαι τὸδ' εἰπεῖν citat Hermogen. p. 245, 22. saepe post participium huius verbi, omissus est infinitivus e praemissis a legente quoque tacite subaudiendus. ut p. 159, 7. τοὺς βουλομένους scil. ὑποδεχθῆναι. οὐ γὰρ ὑμεῖς, ὧν οὗτοι βούλονται, στοχάζεσθε, ἀλλ' οὗτοι, ὧν ἂν ὑμᾶς ἐπιθυμεῖν οἶσονται 176, 27. τὰ μὲν οὖν ἄλλα ὕστερον, ἐὰν ὑμῖν βουλομένοις ᾖ, [scil. ἀκούειν, vel ἐὰν ὑμεῖς βούλησθε τοῦτο γίγνεσθαι, vel ἐμὲ τοῦτο ποιεῖν] λέξω 202, 21. ἀπεδίδото τοῖς βουλομένοις. scil. με τοῦτο ποιεῖν. aut ἀντίσθαι. vendebat volenti cuique (scil. emere) 823, 21. νηποιὶ πάσχειν ὑπὸ τοῦ βουλομένου, [scil. τιμωρεῖσθαι, vel κακῶς ποιεῖν, vel καλᾶζειν] ὅτι ἂν πάσχει, πλὴν θανάτου 1374, 7. ubi ὁ βουλούμενος idem est atque ὁ τυχών. quicumque tandem. τὰ δίκαια πάντες, ἐὰν καὶ μὴ βούλονται, [scil. πράττειν] μέχρι γὰρ τοῦ αἰσχύνονται μὴ πράττειν 208, 11. τῇ τάξει καὶ τῇ ἀπολογίᾳ, ὡς βεβούληται καὶ προήρηται

- τῶν ἀγωνιζομένων ἕκαστος, οὕτως εἶσαι χρήσασθαι 226, 11. ἂν βουλομένοις ἀκούειν ἢ τούτοις. id est ἂν οὗτοι βούλονται ἀκούειν 229, 4. ὑπεύθυνον ἑαυτὸν διδασιν ὁ σύμβουλος τοῖς πισθεῖσι, τῇ τύχῃ, τοῖς καιροῖς, τῷ βουλομένῳ [scil. αὐτὸν εἰς τὰς εὐθύνas ἀγειν] 291, 20. οὐχ ὅσα ἐβουλόμεθα, ἀλλ' ὅσα δοίῃ τὰ πράγματα, εἶδει δέχασθαι 307, 4. πῶς δ' εἰς τὸ μητρώον βαδισθε, ἂν τι βούλησθε. scil. παρὰ τῶν νόμων μαθάνειν 799, 25. τὸ μὲν εὖ βούλεσθαι πάραστι, τῆς δὲ τύχης συλλαμβανούσης καὶ τούργον γένοιτ' ἂν 1490, ult. = δοκιμασίαν (scil. τῶν ρητόρων) ἐπαγγεῖλαι τῷ ὁ βουλούμενος Αἲ. 5, 17. φόνου δικαίου μηδεὶς ἑαυτὸν ἀναπλῆσαι βούλοιο, ἤπου ἀδίκου γε φυλάξαιτο 39, 41. τὸ κάλλιστον καὶ σωφρονέστατον κήρυγμα τῶν ἐν τῇ πόλει σεσίγηται, τίς ἀγορεύειν βούλεται 54, 14. βούλει σε θῶ καὶ φοβηθῆναι 77, 6. παρεμβολῇ πραγμάτων ἐτέρων εἰς λήθην τῆς κατηγορίας ὑμᾶς βούλεται ἐμβάλλειν 83, 21. = τὸ τῶν ἐχθρῶν βουλόμενοι ἀδίκως μὲ ἀπολέσθαι (id est ἡ τούτων βούλησις) Α. 138, 4. = πραττόμενος οὐ πολὺ ἀργύριον τῷ βουλομένῳ (scil. δίδοναι) Αn. 13, 29. πάντων πονηρότατος ὦν καὶ βουλούμενος τοιοῦτος εἶναι. — = ὥς μὴ βουλόμεθα πράττοντες L. 187, 36. = παρ' ἐκόντων καὶ βουλομένων τῶν Ἑλλήνων D. 95, 7.

βουλεύειν, βουλεύεσθαι] in activo. auctor alicui esse alicujus consilii. τῶν βουλευσάντων τὴν κατάληψιν τοῦ ἱεροῦ 1347, 22. οὐδὲν ἦττον ἤσεβήκασιν οἱ βεβουλευκότες τῶν ταῖς χειρὶ πραξάντων 347, 24. b) in medio. ὀρθῶς καὶ καλῶς βουλευόμενοι. citat Hermog. p. 245, 12. ex or. pro corona. οἱ μὲν ἄλλοι πάντες ἄνθρωποι πρὸ τῶν πραγμάτων εἰσῶσαι χρῆσθαι τῷ βουλευέσθαι, ὑμεῖς δὲ μετὰ τὰ πράγματα 57, 11. 139, 15. οὐκ ὀλιγόπως ὑμᾶς εὐρήσει βουλευομένους 189, 10. δεῖ τοὺς εὐτυχούντας περὶ τῶν ἀτυχοῦντων αἰετὶ φαίνεσθαι βουλευομένους τὰ βέλτιστα 196, 23. ἐνδοξότατα ὑμῖς ἐβουλευσασθε ἐμοὶ πεισθέντες 246, 26. ἐνδεχομένως βουλευέσθαι 283, 5. οὐδ' ἐν τῷ φανερῷ βουλευόμενος 306, 2. ταῦθ' ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν ἀπῆετ' βεβουλευμένοι 306, 12. τῶν ἀνθρώπων οἱ πλείους κτῶνται τάχα τῷ καλῶς βουλευέσθαι, καὶ μηδενὸς καταφρονεῖν 472, 2. ἑμαυτὸν σαφρόνας, μᾶλλον δ' εὐτυχῶς οἶομαι βεβουλευέσθαι 538, 20. τὸν τοῦ βουλευέσθαι κακὸν τι χρόνον ἀφείλετο 639, 11. δυοῖν ὄντοι ἀγαθοῖν πᾶσιν ἀνθρώποις, τοῦ εὐτυχεῖν, καὶ τοῦ καλῶς βουλευέσθαι, οὐχ ἅμα ἡ πᾶσι παραγίνεται 658, 2. μετὰ τοῦ βουλευέσθαι [id est βουλευάμενος] ταῦτ' ἀδικεῖ, καὶ οὐ γνώμῃ διαμαρτῶν 734, 21. παραχρήμα, οὐδὲ βουλευσάμενος, confestim, protinus, sine ulla deliberatione, aut hæsitatione 970, 5. βουλευομένην ἐστὶν ἀκούσαντας ἂ γινώσκει τις σκοπεῖν 1425, 21. ἀρχὴ τοῦ σκοπεῖν ὀρθῶς μὴ βεβουλευέσθαι, πρὶν ἐξ ὧν δεῖ βουλευέσθαι ἀκούσαι 1430, 11. ὥς ἂν χρησαιοῖ τις δυνάμει, οὕτως ὑμεῖς χρῆσθε τῷ βουλευέσθαι, ὁξείας. δεῖ δὲ βουλευέσθαι μὲν ἐφ' ἡσυχίας, ποιεῖν δὲ τὰ δόξαντα μετὰ σπουδῆς 1432, 11. τί δήποτε οἱ κακῶς πράττοντες περὶ τῶν πραγμάτων ἄμεινον βουλεύονται, τῶν εὖ πραττόντων 1450, 24. δις περὶ τῶν αὐτῶν ἀπίδωκεν ὑμῖν βουλευέσθαι 1473, 5. = βουλὰς ἐξόμενοι βουλευέσμεν Αἲ. 21, 3. χειρουργεῖν, scelus manu sua patrare, copulatur cum βουλεύειν, suadere scelus, et exsequendi modos demonstrare 43, 30. ἀνήκοον μηδενὸς λόγου Ἑλληνικοῦ ᾤμην δεῖν τὴν μέλλουσαν πόλιν ὑπὲρ

τῶν ὅλων βουλευέσθαι, 44, 6. ἐκ παρασκευῆς πριάμενος τὸ βουλευέσθαι 62, 32. βουλευσας ἑναιαυτὸν ergo senatorius honos erat annuus? 64, 25. βουλευέσθαι μετὰ δειλίας καὶ ζηλοτυπίας, in consilium ire cum timiditate et æmulatione 65, 15. 16. καὶ μὴ μόνον τοῖς ὤσιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ὄμμασι, διαβλέψαντες εἰς ὑμᾶς αὐτοὺς, βουλευσασθε 90, 5.=βουλευέσθαι περὶ τῶν αὐτοῦ I. 73, 3.=necem alicujus meditari, eam ex insidiis ipsi comparare. τὴν βουλευσασαν ψυχὴν ἀνταφειλέσθαι αὐτὸν, animam in vicem eripere eam, quæ præmeditato facinore alteri vitam eripuisset A. 125, 46. βουλευτῆς τῆς πληγῆς ἐγένετο, τὸν δὲ θάνατον οὐκ ἐβούλευσε 128, 29. ἀποκτεῖναι με Διδότονον, βουλευσάντα * αὐτῷ θάνατον 143, 19. 20. ἐπὶ θανάτῳ βουλευθέντα 143, 29. in medio, deliberare εὐ βουλευσασθαι πρότερον καὶ μὴ μετ' ὀργῆς καὶ διαβολῆς 137, 40. ἐν τῷ παραχρήμα (suddenly, at a minute's warning) οὐκ ἔστιν ἀρχὴν ὁρθῶς βουλευέσθαι 138, 5. ἡ πόλις ὅλη κακῶς ἐβουλευσατο ἀποσταῖσα 138, 17.=pro συμβουλευέειν deliberare, consilia agitare An. 11, 31. τὸν βουλευσάντα (id est πείσαντά τινα ἔργον τι ποιῆν παράνομον) τοῖς αὐτοῖς ἐνέχεσθαι, καὶ τὸν τῇ χειρὶ ἐργασάμενον 12, 37. τοὺς ταῦτα βουλευσάντας (id est ἐπιβουλευσάντας καὶ μεμαχνημένους dolore machinatos) ἐφ' ὑμῖν καὶ πράξαντας 22, 19.=pro ἐπιβουλευέειν L. 100, 9. ἐκ τῶν ἡμαρτημένων περὶ τῶν λοιπῶν ἄμεινον βουλευέσθαι 191, 2. βουλευσάμενοι κακῶς περὶ τῶν σφετέρων αὐτῶν, περὶ τῶν ὑμετέρων δημηγοροῦσι 144, 5. βεβουλευέσθαι ἐκείνους (vel, prout TAYLOR legi vult, ἐκείνοις) ὁρθῶς illos sapiente certoque usos esse consilio 162, 35. ἀποφαίνειν εἰς τινα οἷδε τῶν λαχόντων οὐκ ἐπιτήδειον ὄντα βουλευέειν 186, 45. οὐ φημὶ δίκαιον εἶναι ἄλλους περὶ ἡμῶν βουλευέειν, ἢ—187, 13. μετ' ἐκείνων βουλευέειν ἀξιούτω 188, 9. οὐ περὶ τοῦ βουλευέειν, ἀλλὰ περὶ τοῦ δουλεύειν ἐκινδύνευον 189, 19.=βουλευέειν θάνατον τινας D. 94, 9. necem alicui comparare, machinari.

βούλευμα] ζηλωτῆς τῶν καλῶν τῇ πόλει βουλευμάτων Æ. 51, 8. =ἐν μὲν βούλευμα τοιοῦτον ἐβουλευσάμεθα, ironice An. 27, 15.=ἀδελφὰ τὰ βουλευμάτα τοῖς ἔργοις L. 196, 31.

βούλευσις præmeditata cædes, aut insidiæ saltim structæ. ex illa dictione fori Attici βουλεύειν τινι φόνον necem alicui machinari. γραφὴν βουλεύσεως διώκειν actione cædis præmeditatæ aliquem persequi 778, 19. cum actor reum ait ἐκ βουλεύσεως φονεῦσαι. id est ἐπιβουλευσάντα. ἂν ἔλθῃ τὸν Ἀρίστωνα τῆς βουλεύσεως 792, 2. Si coarguerit Aristonem, quod is, qui bene nosset ærarium se non esse, tamen sciens et volens, against his better knowledge, ad ærarium se, ut debitorem, detulisset. Eodem significato hæc dictio accipienda quoque est p. 778, 19. Harpocr. ait βουλεύσεως δίκην apud Dem. esse, cum quis queritur, se ab aliquo præter jus et fas in ærarios inscriptum esse, in or. 1. in Aristogit. h. e. p. 778, 19.

βουλευτήριον] ἐπιστολή, ἥ ἐστι νῦν ἐν τῷ βουλευτηρίῳ 85, 4. τὰ παρ' οὐδέσιν αὐτῶν ἀρχεῖα καὶ βουλευτήρια ἐρημότερα ἂν τις ἴδοι, ἢ τὰ παρ' ἡμῖν 145, 16. εἰάν μὲν ἡ βουλὴ στεφανοῖ, ἐν τῷ βουλευτηρίῳ

ἀναπεῖν τὸν στέφανον 244, 2. τὴν βουλὴν ἐκάλουν εἰς τὸ βουλευτήριον 284, ult.=ἐξελαύνειν ἐκ τοῦ βουλευτηρίου Æ. 16, 1. ῥήτορες alii ἐκ τοῦ βουλευτηρίου, alii ἐκ τοῦ δήμου 55, 9. ἄρδην ἔλαθον ὑφελόμενος τὸ βουλευτήριον (ordinem senatorium) καὶ τὴν δημοκρατίαν 74, 13. =A. 146, 33. 147, 12.=ἔτι καὶ νῦν ἐγγέγραπται ἐν τῷ βουλευτηρίῳ An. 22, 35.=L. 157, 4. 158, 8.

βουλευτῆς] τοὺς βουλευτὰς καὶ τοὺς δημάρχους καταλόγους ποιῆσθαι τῶν δημοτῶν 1208, 5.=κρύβδην ψηφίζόντων τῶν βουλευτῶν Æ. 5, 40. βουλευτῆς ὧν ἐκ παρασκευῆς, non jure, sed per artes et opes sodalitiū sui 64, 13.=designator, meditator. βουλευτῆς θανάτου A. 127, 29. πληγῆς 127, 32. qui mortem aut vulnus ex deliberato alicui infert 128, 28. 2) senator 146, 35.

βουλευτικοὶ νόμοι de senatu præcipientes 706, 13.

βουλή] πεποικηκέν ἡμῖν οὐκ ἔτι περὶ τῶν δικαίων εἶναι τὴν βουλὴν 74, 13. σπουδῆς πολλῆς καὶ βουλῆς ἀγαθῆς φημί τὰ παρόντα πράγματα προσδεῖσθαι 123, 2. οὐκ ἀπ' ἴσης ὁρᾷ ἡμῖν τε καὶ τοῖς ἄλλοις οὖσαν τὴν βουλὴν 179, 22. οὐδεὶς περὶ τούτου προτίθῃσιν οὐδαμῶς βουλὴν 292, 13. b) Senatus quingentorum, et adhuc restrictius, quinquaginta virorum in prytania quaque præsidentium. Plerumque sic nude ἡ βουλή appellatur, interdum vero cum adjuncta definitione, vel superenarratione οἱ πεντακόσιοι. multis in locis. ὅπως ἡ βουλή συναχθῶσι pro συναχθῇ. aut ibi βουλή accipitur pro οἱ βουλευταὶ 249, 20. ψηφίσματα τοῦ δήμου καὶ τῆς βουλῆς τῶν πεντακοσίων 397, 16.=τῆς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ βουλῆς πρόσδοτον πρὸς τὸν δῆμον ποιουμένης Æ. 11, 42. ἰκετηρίαν θῆναι εἰς τὴν βουλὴν 14, 41. τέλος πορνικὸν ἡ βουλή καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν πωλεῖ 16, pen. βουλαὶ ἐξόμενοι βουλευόμεν 21, 3. προβουλευεῖ ἡ βουλή ταῖς ξενικαῖς προσβείαις τὰς εἰς τὸν δῆμον προσόδους, antequam legati ad externos mittendi prodeant ad populum in concione, deliberat senatus, quomodo illos legatos ad populum inducat 35, 30. τὴν βουλὴν τοὺς πεντακοσίους· quo distinguatur hæc βουλή a βουλῇ τῇ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ 53, 7. 56, 35. εἰς αἰτίαν εὐαγγελίαν καὶ θυσίας τὴν βουλὴν κατέστησε 76, 23. ἐκπλεῖν μόνος εἰς Σάμον ἐγγχειρήσας, αὐθημερόν ὑπὸ τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς, ὡς προδότης θανάτῳ ἐξημιώθη 89, 34.=ἡ βουλή sic nude est senatus Areopagiticus I. 49, 25.=consilium, idem quod συμβουλή, suasio, auctoritas. εἰσηγήσατο ταύτην τὴν βουλὴν An. 9, 4. τὰς βουλαὶ ἀκύρους ἔθεσθε 23, 15. b) senatus. ἐξελοῦσα βουλή functione honoris decedens 10, 37. ψηφισμα μὴδεν, μήτε βουλῆς, μήτε δήμου, νόμου κυριώτερον εἶναι 11, 46. προσάγειν πρὸς τὴν βουλὴν 15, 7. ἡ γὰρ βουλή ἐκεῖ καθεδεῖσθαι ἔμελλεν 15, 8. ἐπειδὴ ἡ βουλή ἦν πλήρης 15, 10. ἀπόρρητα εἰσαγγέλλειν εἰς τὴν βουλὴν 20, 6. ἃ καὶ τῇ βουλῇ ἐν ἀπορρήτῳ εἰσηγγεῖλαι 15, 11.=τὴν βουλὴν, τοὺς πεντακοσίους per superenarrationem Ly. 152, 30.

βούλημα] παρὰ τὴν ὀργὴν ὑμῶν τὰ βούληματα λαβὼν 805, 21. prout vos identidem videat, aut acerbiores, aut remissiores, ita aut sæviora, aut leniora suadens. ὅπερ ἦν τούτοις βούλημα 1109, 15. id quod illi studebant.

βούλῃσις] μέγα ὑπάρχει τοῖς τοιούτοις λόγοις ἢ παρ' ἐκάστου βούλῃσις 33, pen. ὅπου πατήρ ἐστι, καὶ υἱεῖς ἄνδρες, τυχὸν δὲ καὶ τούτων παῖδες, ἀνάγκη ἐνταῦθα πολλὰς καὶ μὴδὲν ὁμοίας εἶναι βουλήσεις 796, 19. ἐκ προαιρέσεως καὶ βουλῆσεως τοῦ διαμαρτυροῦντος 1097, 22. κατὰ γὰρ τὴν τοῦ διαμαρτυροῦντος βούλῃσιν 1098, 8. τὴν ἑαυτοῦ βούλῃσιν νόμον, ἀρχὴν, πάνθ' ὑπολαμβάνειν 777, 23. = φανεράς κατέστησε τὰς αὐτοῦ βουλήσεις I. 63, 7.

βοῦς ἔγραφε πολλὰς, τιμὴν οὐδενὶ δοῦς 426, 2.

βοῶνης erat genus magistratus, cui demandata erat cura boves coëmendi in ludis mactandas publice 570, 7.

βραβεύειν] τὰ τῶν ἄλλων δίκαια βραβεύειν. dispensare 36, 7. ποῦ τὸ δημοκρατεῖσθαι φανέται, τούτον τὸν τρόπον ὑμῶν ταῦτα βραβεύντων. vobis ad hunc modum jus æquum administrantibus 1231, 19.

βραβευτής] πότερον αὐτοὺς εἶναι βραβευτάς, ἢ πείσασθαι τινὰς ἑτέρους [scil. εἶναι, vel γενέσθαι βραβευτάς] arbitros, disceptatores litis 163, 16. = ὑμᾶς αὐτοὺς βραβευτάς τῶν ἀπάντων καταστήσατε I. 78, 28.

βράβης poëtice idem, quod βραβευτής. ἀλλ' Ἀθῆναι κοινὸν ἔθεντο βράβην 322, 11. constituerunt ipsi sibi Orcum communem præmiatorem, qui cuique locum tempusque et ordinem mortis gloriose attribueret.

βραδύς] ἡσύχιον ἢ καλοκαγαθία, καὶ ὀκνηρὸν, καὶ βραδύ, καὶ δεινὸν ἐλαττωθῆναι 777, 5. ὁ Σόλων τοῖς ἰδιόταις βραδείας ἐποίησε τὰς τιμαρίας 801, 20.

βραδυτής] τὰς ἐκασταχοῦ βραδυτήτας, ὅκνους—εἰς ἐλάχιστον συστεῖλαι 308, pen.

Βραυρανία Ἀρτεμις D. 106, 25.

Βραυρανόθεν 1264, 20.

βραχίαν] ὕφαιμοι βραχίονες 1157, 2.

βραχύς] τίς οὕτω δυστυχὴς, ὅστις ἑαυτὸν, γονέας, τάφους, πατρίδα, ἕνεκα κέρδους βραχείως προίεσθαι βουλῆσεται 187, 8. συμβαίνει πολλῶν πραγμάτων καὶ μεγάλων καιρὸν ἐν βραχεῖ χρόνῳ γίνεσθαι 343, 2. ἐν βραχεῖσι διεξελθεῖν πειράσομαι 594, 8. ἐκ βραχείας οὐσίας λειτουργῶν 841, 1. = κατατιθέναι βραχεία, numerare parum A. 56, 26. = pro ὀλίγος. βραχείας οὐσίας ὑπαρξάσης I. 82, 23. = ἐν βραχυτάτοις (scil. ἔπειτα) διηγῆσθαι A. 113, 21. βραχεῖς τὸς λόγους ἐποίησαντο 126, 1. = βραχὺ κέρδος L. 109, 40. ΤΑΥΤ. id est μικρόν. καθ' ὅσον ἂν βραχὺ (id est εἰ καὶ βραχὺ τι) ἕκαστος δόνηται 138, 36.

βρέχειν] κριθῶν βρεχθῆναι καὶ ξηραινομένους ἰδεῖν μὴδὲ τρεῖς μῆθιμους 1278, 22. τὰ γὰρ βρεχθέντα ταῦτα ἦν 1279, 2.

Βρόμιος Bacchus. ἰσθάναι ὠραίων Βρομίων χάριν 531, 5.

βροντῇ] ὕδωρ [scilicet πολὺ καὶ σφοδρὸν] καὶ βροντάς, καὶ ἄνεμον μέγαν γενέσθαι 1213, 27.

βρόχος] ἐν βρόχῳ, ἐν the collar, τὸν τράχηλον ἔχων νομοθετεῖ 744, 6. ἐπισπασθέντος βρόχου 744, 9.

* Βρυτιάδης. tribulis e tribu Βρυτιάς 1365, 8.

βρωτός. vescibilis, accommodatus pastui humano. μὴ πυρός, μὴ λύχνου, μὴ ποτοῦ, μὴ βρωτοῦ, μηδὲνα τούτων κοινωσθῆναι 789, 3.

βύρσα] προσανέλαβεν ἐπὶ τὸ κατὰστροφμα χιλίας βύρσας 910, 9.

βαλὰ Dorice pro βουλή. ἐκ τῆς βαλᾶς λαβὼν ῥήτραν 255, 21. πῶθεν ποτὶ τὰν βαλάν καὶ τὸν δᾶμον 256, 8.

βαμὸς Διὸς ὀρίου 86, 16. χάριτος βωμὸν ἰδρύνονται καὶ δήμου Ἀθηναίων 256, 25. καὶ ταῦτα ἀπὸ τοῦ βωμοῦ φέρουσα τὴν ψῆφον ἔπραξε 271, ult. iudices ubi sanctissima religione ad jus æquum dicendum adstringendi essent, calculos, quos in cistulas, alteram absolventem, alteram condemnantem, essent conjecturi, de ara, in qua exa fumarent, aufferebant. quæ erat summa religio. κλισσᾶν βωμοῖσι 531, 6. βωμοὶ δίκης καὶ εὐνομίας καὶ αἰδοῦς κάλλιστοι μὲν καὶ ἀγιάτατοι οἱ ἐν ἐκάστου ψυχῇ καὶ φύσει 780, 22. ἀπαγγίειν ἀπὸ τοῦ βωμοῦ τὸ ἱερεῖον 1054, 6. ubi ara Jovis Phratrīi designatur, ut e versu 10 constat. οὐκ ἐβλήσας ἀπτεσθαι τοῦ ἱερείου οὐδ' ἀπάγειν τοῦ βωμοῦ 1078, 21. = καθίζει ἐπὶ τὸν βωμὸν τῆς μητρὸς τῶν θεῶν ἌΕ. 9, 14. ἀναστῆναι ἀπὸ τοῦ βωμοῦ 9, 22. φήμης ὡς θεοῦ μεγίστης βωμοὺς ἰδρυμένους 18, 10. Ἐπεοβουτάδαις μετέχει τῶν αὐτῶν βωμῶν 47, 39. παρίστηκε τοῖς βωμοῖς τὰ θύματα 70, 31. = ἐπὶ βωμοὺς τοὺς πατέρας βαδιῖται I. 75, 21. 65, 2. = ἱερατρία κείται ἐπὶ τοῦ βωμοῦ An. 15, 11. ἐπὶ τὸν βωμὸν (eam puta aram, quæ illi phratrīæ, seu curiæ, esset propria) ἱερεῖον ἔχοντες, ἦγον τὸ παιδίον ἀπατουρίοις 16, 31. λαβίσθαι τοῦ βωμοῦ 16, 34. = ἱκέται ἐπὶ τὸν *βωμὸν (misericordiæ puta) ἐκαθίζοντο L. 191, 31. ἐπὶ τὸν βωμὸν (Minervæ puta) Μουνυχιάσιν 132, 4. ἐπὶ τοὺς βωμοὺς ἵναί. ap. Priscian. l. 18. = ἐπὶ τὸν βωμὸν τῶν δώδεκα θεῶν καταφεύγειν Ly. 159, 28. = ἐν *βωμοῖς δώρων γραφὰς ποιήσαντες D. 107, 11. verum hæc lectio vitiosa est.

γα Dorice pro γῆ. ἔγκτασιν γᾶς διδόναι καὶ οἰκίαν 256, 7.

γαῖα poetice pro γῆ. γαῖα δὲ πατὴρ ἔχει κόλποις τῶν πλείστα καμύντων σώματα 322, 14. = ἐρεῦθειν γαῖαν ὁμοίαν ἌΕ. 20, 19. σὺ ὕστερος εἰμ' ὑπὸ γαῖαν 20, 41.

γαλεάχρα citat ex oratt. in Aristog. Julius Poll. X. 155.

γαμεῖν] γάμος, legitimis ceremoniis, rite, γεγαμηκῶς cum domum duxisset futuram matremfamilias τὴν ἑμὴν μητέρα, ἑτέραν εἶχε γυναῖκα pellicem 1002, 12. συνέβη μοι, δεηθέντος τοῦ πατρὸς, δεκτακαίδεκάτῃ γῆμαι 1009, 13. ἐπεκύσμεν αὐτὸν ὅτι οὐκ εἴη γεγαμηκῶς 1150, 23. = ἔγημε L. 153, 23. γῆμαι 92, 17. 153, 11. ΤΑΥΤ. = γῆμας ἐπὶ δέκα ταλάντοις An. 30, 37.

γαμετή I. 39, 23. 110, 44.

γαμηλία, scil. θυσία. epulum, quo novus quisque maritus Athenis curiales suos nomine novæ suæ nuptæ excipiebat, quod epulum si curiales haud aspernarentur, erat id testimonium novam nuptam curia receptam, ejusque conditionem et jura conditioni et juribus reliquarum matronarum istius curiæ æquata esse. τῶν φρατέρων, οἷς τὴν γαμηλίαν εἰσήνεγκεν ὑπὲρ τῆς μητρὸς [subaudi τῆς ἑμῆς] ὁ πατήρ. [scil. ὁ ἐμὸς] 1312, 12. 1320, 13. = victima, bestia mactanda, quam phratrīæ suæ novus maritus

nomine sponsæ suæ donabat ad epulas inde parandum I. 45, 33. *γαμηλίαν εἰσφέρειν. περὶ τῆς τῶν φρατόρων γαμηλίας* 46, 5. 7. 70, 40. 71, 3.

γάμος] ὡς ἡ μήτηρ σου τοῖς μεθήμερινοῖς γάμοις χραμένη 270, 10. significat matrem Æschinis meretricem fuisse, prostituisse in fornice ad horam nonam, h. e. post meridiem. *γάμω γαμῖν.* rite, legitime, in propatulo, non furtim, per nefas, in matrimonium ducere 1002, 12. *γάμους διττοὺς ὑπὲρ αὐτῆς εἰστίασε* 69, 35. 70, 39. 71, 3. = ἔνεκα τοῦ γάμου διδόναι τι I. 41, 25. = ὡς εὖρε τὴν αὐτοῦ θυγατέρα—τὴν ἡλικίαν οὐ καλῶς διαφυλάξασαν μέχρι γάμου Æ. 26, 7.

γὰρ utique, cum adversario id concedimus, quod ille arguit. *δίκας ἰδίας δίδωσιν ὁ νόμος ἔμοι καὶ γραφὴν ὕβρεως. δίδωσι γάρ.* dat utique, sine omni dubio 523, 18. eleganter redundat initio orationis objurgatoriæ. *τοιούτοι γὰρ ἐστὲ, ἄνδρες Ἀθηναῖοι. οὐ γὰρ ἐξέρχεσθε* 579, 25. *τοιούτος γὰρ εἰ, Μειδία. ὕβριστής γὰρ εἰ—*580, 7. initio ponitur orationis ejus, qua quis causam, aut suam, aut alterius, excusatum defensumve it. *οὐδὲ τοῦτο γ' ἂν εἶποι τις "ὦ Δῖ, ἀμυνόμενος γὰρ ὑπὲρ τοῦ μὴ παθεῖν ἐποίει τι κακόν."* οὐκ ἐστὶ τοῦτο 675, 23. ubi respondet Latino *atque*. ponitur initio tractationis, h. e. cum orator a præfatione transitum faciens in ipsum argumentum propositum declarandum ingreditur. respondet Latinis *igitur*, aut *nempe, scilicet, nimirum*. *ἐγὼ γὰρ, ὦ ἄνδρες* 701, 23. οὐ γὰρ per modum sannæ sæpe interjicitur, ut nostrum *not true*? tu inficiari audebis? *ὁμοίον γε. οὐ γάρ;* 616, 16. *καλά γε, οὐ γάρ;* ὦ ἄνδρες, τὰ γεγραμμένα 673, 19. *εὖνους γε. οὐ γάρ;* 674, 14. et alibi sæpissime. = γὰρ v. ἀλλά. TAYL. significat *igitur, itaque*, cum narrationem ingredimur, a præfatione ad ipsam rei propositæ tractationem transeuntes L. 92, 17. 190, 34. 108, 32. 112, 34. 116, 26. 130, 14. 142, 4. 187, 12.

γαστήρ] τῇ γαστρὶ μετροῦντες καὶ τοῖς αἰσχίστοις τὴν εὐδαιμονίαν 324, 24.

γαυριᾶν] εἰ ταύτῃ γαυριᾶς, ἐφ' ἣ στένειν σε προσῆκεν 308, 6.

γείνεσθαι] ἥπερ (scil. κῆρ) λάχε γεινόμενον Æ. 21, 4.

γεῖσον] τοῦ γείσου συντετελεσμένου (tecto perfecto) L. ap. Pol. luc. VII. 27.

γεινιᾶν 1272, 19. 1278, 14.

γειτῶν] ὁρᾷ τῆς τοῦ γείτονος [scil. οἰκίας] οὐδὲν σεμνοτέραν 175, 2. οὐκ ἦν χαλεπώτερον οὐδὲν, ἢ γείτονος πονηροῦ καὶ πλεονέκτου τυχεῖν 1272, 2. = κραυγῆς αἰσθῆσθαι τοὺς γείτονας Æ. 9, 13. = ἐκ τῶν γειτόνων. ab aliquo vicinorum L. 93, 2. = ἐς γειτόνων (pro ἐς γείτονας) τῆς πατρίδος μετοικεῖν Ly. 150, 33.

γελᾶν] ἀσμάτων, ὧν εἰς τοὺς συνόντας ποιοῦσιν ἔνεκα τοῦ γελασθῆναι 23, 22. *γελάσαι* καὶ θορυβῆσαι καὶ ποτ' ἐλπίσαι μετέδωκαν ὑμῖν 1459, 23 = κλαίει οὗτος ῥᾶον, ἢ ἄλλοι γελῶσι Æ. 83, 29.

γελοῖα δάκρυα 577, 11. = ἡδὺς ἀνὴρ καὶ παρὰ τὰς ἡδέας διατριβάς γελοῖος Æ. 17, 41.

γέλως res risu et contemptu digna. ἐπεὶ νῦν γε γέλως ἔσθ' ὥς χρώμεθα τοῖς πράγμασι 47, 6. 136, 23. γέλως, ἂν ὁμολογῇ [scil. εἰληφέναι] 121, 8. τὸ πρᾶγμα εἰς γέλωτα καὶ λοιδορίαν ἐμβαλόντες 151, 19. πλεῖον ἐστὶ γέλως τοῦ μηδενός. magis est ridiculum, quam si nihil dent 185, 18. χλευασμός, ἢ γέλως, συμβὰς τῇ πόλει 254, 3. ἔστι δὲ ταῦτα γέλως, μᾶλλον δ' ἀναισχυντία δεινὴ 364, 3. νῦν δὲ γέλως, ὅση ἄδεια 428, 22. ἐκεῖνα μὲν ἐστὶ φοβερά, καὶ προνοίας καὶ φυλακῆς πολλῆς δεόμενα, ἐφ' οἷς δὲ σὺ ἐκείνους ἔκρινες, γέλως 435, 15. κομιδῇ γέλως ἐστὶ κατηγορεῖν αὐτοῦ τουτοῦ 447, 27. γέλως ἂν εἴη δῆπουθεν. tantundem sit, ac si infanti, aut fatuo illudas; aut ludum puerilem *blind man's buff* dictum 602, 5. εἰς γέλωτα καὶ σκώμματα ἐμβαλεῖν πειράσεται 1261, 12. οὐκ ἂν ἐλαβὼν ὤμων οὐδένα γέλως, εἰ παρὼν ἐτύγγχανεν, ἥνικα εἰλόμην ἐγὼ 1263, 9. = μείζων ἀπήντα γέλως μετὰ θορύβου *Æ.* 12, 11. λῆρος καὶ γέλως 19, 9. γέλωτα καὶ διατριβὴν τινι καθ' αὐτοῦ παρέχειν, risum et materiam confabulationum alicui de se præbere 25, 1. ἐφ' οἷς γέλωτες οὐχ οἱ τυχόντες ἐπὶ τούτοις ἐγένοντο 42, pen.

γемίζειν navem alienam, γемίζεισθαι suam onerare mercibus exportandis 466, 28. γемίσας τὴν ναῦν ξύλων καὶ χαράκων καὶ βοσκημάτων 569, 4. γεγемισμένης ἤδη τῆς νεῶς μᾶλλον τοῦ δέοντος 910, 8. γемίσας ναῦν μεγάλην σίτου 917, ult.

γενεὰ ἢ κατὰ τὸν παρόντα χρόνον *seculum hoc hominum nunc ætatem agens* 1390, 25.

γένειον πολὺν *Ly.* 162, 9.

γενητῆς (uno aut geminato v.) γενηται erant, quibus eadem sacra Apollinis Patroi et Jovis Hercii communia essent 1319, 27. poterant e multis diversis demis esse 1365, pen. = γενῆται consortes ejusdem γένους. ἐνέγραψεν εἰς τοὺς γενῆτας καὶ φράτορας *I.* 64, 35. εἰς τοὺς γενῆτας καὶ φράτορας ἤγαγέ με ἐπὶ τοὺς βωμοὺς 65, 2. 66, 7. (conf. 66, 13. ubi συγγενεῖς iidem dicuntur) 68, 4.

γενναῖος] ταύτης [τῆς μελέτης] τοὺς καρποὺς ἔδει καλοὺς καὶ γενναίους καὶ πᾶσιν ὠφελίμους εἶναι 328, 18. τὴν τοῦ γενναίου καὶ τοῦ πρωτείου προαίρεσιν τῇ πόλει διαφυλάττειν 331, 24. φυτὰ ἀκροδρύων γενναίων ἐμβεβλημένα 1251, 22. = δουλεύειν ταῖς αἰσχίσταις ἡδοναῖς, ὀψοφαγίαις, καὶ πολυτελείαις δειπνῶν καὶ αὐλητρίσι, καὶ ἑταίραις, καὶ τοῖς ἄλλοις, ὅφ' ὧν οὐδενὸς δεῖ κρατεῖσθαι τὸν γενναῖον *Æ.* 6, 34.

γενναϊότης *Ly.* 160, 22.

γενναῖος] φέρειν δ', ὃ τι ἂν ὁ θεὸς διδῶ, γενναῖος 258, 24. γενναῖος καὶ ἰοίμως ταῖς ψυχαῖς τοῦτο χειροτονεῖτε 1466, 25.

γένος] εὐχσθε αὐτὸν ἐξάλη ποιεῖν, καὶ γένος, καὶ οἰκίαν 363, 23. οὐ γένος ἐστὶ φιλίων καὶ πολεμίων 638, 3. διομεῖται κατ' ἐξωλείας αὐτοῦ καὶ γένους καὶ οἰκίας 642, 15. videntur γένος et οἰκία differre hactenus, ut γένος sint in descendente stirpe necessarii, liberi, nepotes, οἰκία in ascendente, ut pater, avus, et collaterales, ut fratres, sorores, consobrini. γένος item et παῖδες differunt. hi videntur liberi ex te nati esse, illi nepotes et his etiam remotiores. aut, si mavis, cognati collaterales 642, 25. γένος item est sors nascendi, ut si quis civis Atheniensis natus sit. ὑμῖν

τοῖς γένει πολίταις οὐδὲ ἐν πλῆθος χρημάτων ἀντὶ τοῦ γένους καλὸν ἔστιν 953, 24. αὐτὸ οὐδ' ὑμῖν τοῖς γένει πολίταις ἔστιν, οὐδ' ἐκείνῳ [utpote facticio] δεῖν οἶομαι παρὰ τοὺς νόμους γενέσθαι 628, 8. οἱ νομιζόμενοι μὲν υἱεῖς, μὴ ὄντες δὲ γένει ἐξ αὐτῶν, [scil. τῶν πατέρων, ὧν νομίζονται εἶναι] 1022, 16. ubi γένει idem valet, atque γόνφ, item in illis, οὔτε γένει τοῦ τετελευτηκότος υἱὸς ὧν 1081, 6. ab ipso procreatus 1088, 7. γένος paraphrastice usurpatur. τὸ τῶν διαμαρτυριῶν γένος. pro αἱ διαμαρτυρίαι 1098, 6. τὰς ἐκδόσεις τῶν γυναικῶν τοῖς ἐγγύτατα γένους προσέταττε 1100, 7. τὴν παρ' ὑμῶν εὐνοίαν δεῖ μὴ τισιν ὥσπερ [ἱερᾶσύνῃν] ἐκ γένους velut honorem aliquem generi adhaerescens, omnibusque ex illa gente oriundis ipso nativitatis jure competentem, ἀλλὰ τοῖς τὰ βέλτιστα λέγουσιν ὑπάρχειν 1427, 15. = γένος παρανομιάτων *Æ.* 68, 38. ἐξώλεις εἶναι καὶ αὐτοὺς, καὶ οἰκίας, καὶ τὸ γένος αὐτῶν 69, 17. ἀτυχία πρὸς τὸ γένος (pro περὶ τ. γ.) 77, ult. = γένος γὰρ, partes in linea descendente, ἀλλ' οὐ συγγενεῖς cognati collaterales *I.* 72, 32. γήνη tria enumerantur 83, 7. 1) pater et mater. 2) fratres et sorores. 3) consobrini. = ὁ θεὸς βουλόμενος ποιῆσαι τὸ ἀνθρώπινον γένος *A.* 125, 22. μεγαλοφροσύνη τοῦ γένους 127, 21. = ἐξώλη αὐτὸν εἶναι καὶ γένος *An.* 13, 22. πρόρριζον οἴχεται πᾶν τὸ ἡμέτερον γένος 19, 7. τῷ γένει ἐκείνῳ συνηθέστερά ἐστιν 23, 1. = τὸ μὲν ἡμῶν γένος ἀρχὴν τοῦ γνωρίζεσθαι ἀπ' ἡμοῦ λαμβάνει, τὸ δὲ σὺν μέτρῳ σοῦ τὴν δόξαν ἔσθης *L. ap. Ulpianum ad Midianam.* = γένει (id est γόνφ καὶ φύσει) τῆς πόλεως πολίτης *D.* 102, 21.

γεραιαί, aut γεραραί, vel γεραιραι (nam de vero exarandi modo disputatur) mulieres sacerdotio Bacchi consecratæ, quæ in officio basilissæ, seu reginæ sacrorum, erant. ἐξώρκασι τὰς γεραιρας τὰς ὑπηρετούσας τοῖς ἱεροῖς 1369, ult. 1371, 16. 1372, 1. ὅρκος τῶν γεραιῶν 1371, 22. = συγγένων ἅπαντα τῶν γεραιοτέρων νόμῳ *A.* 125, 40.

γεραιρεῖν] τὰ θεόγνια καὶ ἰοβάκχεια γεραιρεῖ τῷ Διονύσῳ κατὰ τὰ πάτρια 1371, 24. = γεραιρεῖ στεφάνοις *Æ.* 81, 13.

γέρας τοῦτο οἱ πρόγονοι ὑμῖν ἐκτίσαντο 130, 8. = γέρα, præcipua, ut vulgo appellant, jura, privatis quibusdam aut gentibus singularibus priva et propria, in quibus præminent cæteris civibus, qui sunt horum jurium et honorum exsortes, ut sacerdotes, et sunt veluti salaria quædam, aut stipendia, aut mercedes publice datæ pro opera publice novata *Æ.* 56, 21.

γερούσια senatus apud Spartanos. ἐπειδὴν τις εἰς τὴν καλουμένην γερούσιαν ἐγκριθῇ 489, 19. = γερούσια Lacedæmoniorum per ambages verborum significatur *Æ.* 25, 36. 37.

γέρρον] τὰ γέρρα ἐνεπίπρασαν crates vimineas, quibus connectæ septæque erant tabernæ institutorum in foro Atheniensi scruta venalia habentium 284, 24. τὰ γέρρα ἀναλεῖν incipere tabernas construere. *to begin constructing the booths* 1375, 19.

γέυσιν. γεύσθαι] τοὺς γευομένους κύνας τῶν προβάτων φασὶ δειν κατακόπτειν 782, 15. ἀρτι μὺς πίττης γεύεται 1215, 10.

γεωμετρία erat in artibus liberalibus, quibus juvenus Græca

soleret imbui. τῆς γεωμετρίας καὶ τῆς ἄλλης τοιαύτης παιδείας ἀπείρως ἔχειν αἰσχροὺς 1414, 16.

γεωργεῖν rei rusticæ operam dare. τοὺς γεωργοῦντας ὑμῶν πλεονᾶν οἶομαι ζημιωθῆσθαι 17, 2. γῆν συντανημένοι γεωργήσουσιν, ὅσην οὐδ' ὄναρ ἤλπισαν πάποτε 175, 11. κτήματα ἔχων ἐν Βοιωτίᾳ καὶ γεωργῶν τὰ ἐπείνων 239, pen. εἰτα γεωργεῖς ἐκ τούτων καὶ σεμνὸς γέγονας. arator, id est dominus ingentium fundorum 442, 6. γεωργοῦντες seduli in exercenda re rustica καὶ φειδόμενοι 613, 16. 753, 21. ταῦτα γεωργεῖ, ταῦτα ἐργάζεται. hæc agit, hæc exercet, veluti colonus rus, et mercator mare, et opifex artem, quam didicit, ut inde victitet 794, 22.=τὸ χῶριον ἐφύτευσε καὶ ἐγεώργει. instruxit plantatis et satis I. 77, 34.=ἐκ τῶν ἐν τῇ γῇ γεωργοῦντων An. 12, 28.=deditus esse rei rusticæ colendæ L. 159, 3.

γεωργία] γεωργίαι παμπληθεῖς 386, 5. ἡ γεωργία ἐξεσκευάσθη tota res rustica expilata et denudata fuit supellectile rustica 872, 11.

γεωργὸς ἀγαθὸς ἦν ὁ πατήρ L. 161, 4.

γῇ οὔτε τὴν γῆν [ῥοχύνοντο] πατρίδα οὖσαν, ἐφ' ἧς ἔστασαν 426, 20. εἰάν ἡ γῇ μὲν ἄνω, τὰ δὲ ἄστρα κάτω γίνηται 792, 21. ὅτω μῆτε καρπὸν γῇ φέροι, μῆτε ἀποθανόντα δέξαιτο 794, 26. ἐπὶ γῇ καὶ συνοικίαις δεδανεικώς. who has put out his capital to interest on landed property, or on houses in the town 946, 6. ἡ γῇ rus, villa, οὗχ ὅπως καρπὸν τινα ἤνεγκεν 1225, 12.=μυχὸς γῆς Æ. 18, 15. βοηθεῖν τῷ θεῷ (Apollini) καὶ τῇ γῇ τῇ ἱερᾷ καὶ χειρὶ καὶ ποδὶ καὶ φωνῇ καὶ πάσῃ δυνάμει 69, 9. μῆτε γῆν καρποὺς φέρειν, μῆτε γυναικας τέκνα τίκτειν γονεῦσιν ἰοικότα, ἀλλὰ τέρατα 69, 15. ἀσέβεια Ἀμφισσέων ἐπὶ τὴν ἱερὰν γῆν 70, 19. γῆν καὶ ὕδωρ τοὺς Ἑλλήνας αἰτῶν 72, 26.=πάσης γῆς *ἀμαρτὸν ἀκόντιον A. 123, 4. τροφίας παρῆδωκε τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν 125, 23.=ager, rus, the plain, the flat country An. 12, 28. continens. ληΐζεσθαι κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν 13, 37. ἐκπίπτειν εἰς γῆν βάρβαρον 18, 9.=fundus, prædium, rus. γῆν πριάμενος, ἐκ τῶν προσιόντων τοὺς παῖδας τρέφειν L. 906, ult.=γῆν καὶ ὕδωρ αἰτεῖν Ly. 156, 43.=γῆν ἐντὸς ὅρων κεκτηθῆναι. leges non admittebant ad honores, nisi eos, quibus intra ditionem Atticam fundi essent D. 99, 16.

γῆεῖν lætari. γεγηθὼς καὶ λαρυγγίζων 328, 1. οὐκ ἐπὶ τοῖς ἐτέρων εὐτυχήμασι φαιδρὸς ἐγὼ καὶ γεγηθὼς κατὰ τὴν ἀγορὰν περιέρχομαι 332, 8.

γῆραιὸς ἀποθανεῖν Æ. 20, 23.=μὴ προαποθνήσκοιμεν τῆς γῆραιου τελευτῆς A. 125, 25.

γῆρας] τοὺς τῷ γῆρᾳ βοηθοὺς λυμναίῃ 733, 26. διαμύσατο οὐκ εἶναι αὐτῷ ἐφοδία τῷ γῆρᾳ ἱκανὰ 1204, 22. γῆρας καὶ φυγὴν [id est φυγὴν ἐν γῆρᾳ] ἐπίχειρα τῶν ὑπὲρ ὑμῶν πεποιημένων ἔχων 1484, 3.=ὑπνεγκαῖν γῆρας ἅμα καὶ πέναν Æ. 12, 37. ἐκ παιδὸς εἰς γῆρας σῶφρον 25, 37. 26, 2.=ἀπειρηκότα ὑπὸ γῆρας I. 59, 39. τὸ γῆρας καὶ τὴν ἀνοίαν τοῦ Εὐκτ. 59, 16.=ἡ ἀσθένεια τοῦ γῆρας A.

127, 23. = ἡ φύσις νόσον ἤττων καὶ γήρας L. 198, 4. = ἐπὶ γήραος οὐδ' Ly. 153, 5.

γηράσκειν] τὰς ἡμετέρας θυγατέρας, μελλούσας δι' ἑνδεῖαν ἀνεκδέχους ἔνδον γηράσκειν (vel γηράσειν potius) περιορᾷ 1124, 7.

γηροτροφεῖν] γηροτροφήσονται [pro γηροτροφηθήσονται] περιβλεπτοὶ 1399, 17. γηροτροφεῖ τὸν ἑαυτοῦ πατέρα οὕτω 763, 15. = γηροτροφεῖν ἡναγκαζόμεθα I. [11, 47. 18, 11.] = ὑπὸ τῶν παίδων γηροτροφηθέντες L. 133, 45. = Ly. 168, 21.

γηροτρόφος] ἔρμηον εἶναι τῶν οἰκειοτάτων γηροτρόφων 1400, 16.

γίνεσθαι esse, vel fieri. nasci. contingere, competere. effici. consequi. θαυμάζω, εἴ τῳ ποτε ἀνθρώπων γέγονεν contigerit, datum fuerit, ἢ γενήσεται, ἂν τὰ παρόντα ἀναλόσῃ πρὸς ἃ μὴ δεῖ, τῶν ἀπόντων εὐπορήσαι πρὸς ἃ δεῖ 33, 25. ὡμῶν αὐτῶν γενομένων, vestri factos, hoc est, compotes et juris vestri factos, libertati vestrae restitutos, ad sanitatem mentis revocatos 26, antep. εἰ βούλεσθε ὡμῶν αὐτῶν γίνεσθαι si vultis vestrae spontis esse, h. e. res vestras pro arbitrio vestro agere, non alienae fidei periculo committere 42, 10. αἰσχροῦν, ὕστερόν ποτ' εἰπεῖν, συμβάντος τινός, τίς γὰρ ἂν ᾤθη ταῦτα γένεσθαι 128, 16. δῖον παρὰ τοῦτο γίνεσθαι, quod oportebat fieri nisi hoc obstaret 140, 25. γεγόνاسι καθ' ἑαυτοὺς ἕκαστοι 145, 10. τί γένοιτο νεώτερον, ἢ Μακεδῶν ἀνὴρ καταφρονῶν Ἀθηναίων 157, 1. ἐν πολέμῳ οὐκ ἴσῳ γενησόμεθα 179, ult. περιιδεῖν et περιορᾷν γιγνώμενα, insuper habere et æquo animo pati aliquid fieri 246, 8. 14. οὐδ' εἰ γέγονεν οἶδα. Simulo prorsus ignarum, id unquam evenisse 248, 6. ἅμα Ἀθηναῖος καὶ ῥήτωρ γέγονε 270, 22. οὐδ' ἂν εἴ τι γένοιτο nullo pacto. ne si accideret quidem, quodcunque tandem futurum esset. utcunque sors caderet. *peremptorily, absolutely, by all means, happen what will* 284, 17. 497, 27. 971, 9. οἱ ὄρκοι ἐγίγνοντο ἐν πανδοκείῳ, αἰσχροῦς καὶ ἀναξίως ὡμῶν 390, pen. ἀφ' οὗ γεγόνασιν ἄνθρωποι, καὶ κρίσεις γίγνονται, οὐδέ τις πώποτε ὁμολογῶν ἀδικεῖν ἔαλω 408, 9. τὰ μὴ γεγόμενα οὐκ ἔστι ποιῆσαι (scil. λόγῳ) γεγενῆσθαι 1471, 1. b) nasci. ἡγεῖτο γὰρ ἕκαστος αὐτῶν, οὐχὶ τῷ πατρὶ καὶ τῇ μητρὶ μόνον γεγενῆσθαι se natum, ἀλλὰ καὶ τῇ πατρίδι 296, 16. γεγενῆσθαι καλῶς καὶ πεπειθεῦσθαι σωφρόνως καὶ βεβιακέναι φιλοτίμως αὐτοῖς συμβέβηκεν 1389, 23. c) contingere, competere, pro sua legitima, rata parte. *to appertain to, to be due.* ἀντὶ τῶν ἑαυτοῖς γιγνομένων loco emolumentorum sibi convenientium, aut partorum, oblаторumve 67, 27. inde τὸ γιγνόμενον competens, existens, consequens, id quod e certis præmissis colligitur, e numeris in summam collectis existit, in quemque pro rata sua portione venit. ἐκ δὲ τοῦ ἐμοῦ τὸ γιγνόμενον κατὰ τὴν οὐσίαν εἶδει τιθέναι dependi oportebat id, quod pro modo facultatum cujusque in eum veniret 261, 1. τὸ γιγνόμενον τίμημα mulcta cuique crimini competens, major identidem minorve, prout crimen aut majus, aut minus est. ἀντὶ τοῦ ΤΙΜΗΜΑΤΟΣ γράψας ΤΟ ΑἰΓΥΠΙΟΝ, ἀντὶ δὲ τοῦ

ΤΟ ΓΙΓΝΟΜΕΝΟΝ, Ὁ ὩΦΑΕ 726, 26. ut si quis *ærarium* sacrum depeculatus sit, mulctam decuplam dependat, sin autem *ærarium* publicum; solummodo duplam. quod hic τὸ γιγνόμενον appellat, id p. 729, 8. appellat τὰ προσήκοντα, *dues*. τὸ γιγνόμενον ἀργύριον κατὰ τὴν συγγραφὴν, *the sum which appertains to any one according to a written agreement* 926, 14. ut paulo post, v. 25. ipse exponit, ὃ δεῖ γενέσθαι τοῖς δανείσασιν κατὰ τὴν συγγραφὴν. οὐ δικαίαν; οὐδὲ γιγνομένην χάριν ἀξιόσους κομίζεσθαι 992, 3. e promeritis eorum existentem, consequentem, ipsis debitam. τῶν γιγνομένων δι' ἐκεῖνα [scil. τὰ ναλώματα] τιμῶν ἀξιοῦν ἑαυτοῖς μετεῖναι ex illis impendiis existentium eaque consequentium 1230, 8. γίνεσθαι confici e numeris collectis in summam, exsistere. τῶν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι στατήρων γίνονται τρισχίλια τριακόσια ἐξήκοντα. 120 stateres efficiunt drachmas Atticas 3360. seu æquivalent illis 914, 14. τὰ πράγματα et τὰ γιγνόμενα inter se copulantur. ut 98, 14. III, 17. quod aut est ἐν δια δύοιν, pro ἐν τῷ γίνεσθαι τὰ πράγματα in gestu rerum, aut τὰ γιγνόμενα sunt eventa fortuita, τὰ πράγματα autem, τὰ ἀπὸ προαιρέσεως, quæ studio et opera hominum fiunt, aut τὰ γιγνόμενα sunt sequelæ τῶν πραγμάτων et effectus eorum. πρὸς τινι γίνεσθαι animum ad aliquid attendere, studium in id conferre, totus in aliqua re elaboranda esse. πρὸς τῷ σκοπεῖν, ἀλλὰ μὴ φιλοσοφεῖν περὶ ὧν νῦν λέγω, γένησθε 287, 4. πάνυ γὰρ παρὰ τοῦτο γέγονε τὰ τῶν Ἑλλήνων nempe in hoc versabatur *salus Græciæ*, momentum rerum Græcarum in hoc erat positum. per hoc stabat, ut res Græcorum sic essent, seciusve, sive hoc esset fieretve, sive minus 305, 3. γεγονότων τινῶν ἐπὶ συμφοραῖς quorundam infortunij usorum 533, 4. χρήματα ἐγίνετο *moneta came in*. ampla redibant vectigalia 141, 13. τῶν κριθῶν, καὶ τοῦ οἴνου, καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐκ τῆς ἐσχατιᾶς γιγνομένων reliquorumque vectigalium ex illo rure redeuntium 1046, 15. περὶ τὴν γενομένην συμφορὰν [μάτην ἐν σκουδῇ] γενομένος ἄνθρωπος 788, 26. = γεγονότες πολὺν ἀριθμὸν χρόνου, valde proveci annis, admodum senes *Æt.* 7, 36. ὧν ἐν ταῖς οἰκίαις ἀνειλημμένος γέγονε 8, 12. τὰ γινόμενα, ut fieri solet 9, 4. παροιμία τὸ ὅλον πρᾶγμα γέγονεν 9, 19. ἐν παντὶ κακῷ γενομένος, ad extremam adductus miseriam 9, 27. θταν πρὸς τῇ ἀνάγκῃ ταύτῃ γίνονται 11, 4. δοκιμασία ἢ γασμήτῃ τοῖς ἀδονάτοις 14, 41. ὡς ἐν διατριβαῖς γεγονῶς 18, 35. περιμάχτος ἐξ ἔρωτος γίνεσθαι 19, 4. διαβολὴ γεγενημένη αὐτῷ πρὸς τὸν πατέρα 21, 32. πόθεν οὖν ἰσχυκε καὶ σύνηθες γέγονε τὸ λέγειν, unde ergo invaluit et in consuetudinem abiit mos ille loquendi sic 23, 33. γένησθε τὰς ψυχὰς (id est κατὰ τὰς ψυχὰς) ἐφ' ἐτέρων, animum aliis rebus attendatis 25, 26. ἀρχὰς ἀδικημάτων μὴ οἰσεθε ἀπὸ θεῶν, ἀλλ' οὐχ ὑπ' ἀνθρώπων ἀσελγείας γίνεσθαι 27, 5. ἐφ' ἡμῶν αὐτῶν ἐγεγόμεθα, cum redissemus ad solitudinem, ut præter nos, qui eramus collegæ legationis ejusdem, extraneus nemo adesset 33, 4. ἐφ' οἷς γέλωτες οὐχ οἱ τυχόντες ἐπὶ τούτοις ἐγένοντο 42, penult. ἐπὶ πεπραγμένοις ἐγένετο, hæc objurgatio, reprehensio veniebat post rem jam factam, tempore

importuno, cum nil amplius prodesset 44, 29. οὐδ' ἂν φησιν ἐν βασάνοις ἀνδραπόδων γενέσθαι, negat, se causam fortunasque suas indicium mancipiorum vi tormentorum expressis commissurum 45, 8. περίπολος τῆς χώρας ταύτης ἐγενόμην δύο ἔτη 50, 32. ἐκποίητον γενέσθαι quando non liceat 56, 40. τραγωδῶν γινομένων, si bene habet ea lectio, sed legendum videtur potius τραγωδιῶν 59, 23. κακοὶ τὴν ψυχὴν εἰς τὸν δῆμον γίνονται 60, 17. καθιέρωσις στεφάνου γίγνεται 60, 14. χεῖρων γένηται τὴν ψυχὴν 60, 15. καιροὶ τῇ πόλει τέτταρες γεγένηται 61, 17. ἐπιμελὲς γέγονεν ὑπακούειν 61, 32. ὁ ἰδία πονηρὸς οὐκ ἂν γένοιτο δημοσία χρηστὸς 64, ult. φυγὰς ἀπ' εἰσαγγελίας γεγένηται 65, 4. τί τῶν ἀνελπίστων καὶ ἀπροσδοκῆτων οὐ γέγονεν ἐφ' ἡμῶν 72, 23. οὐδεὶς πάποτε τοιοῦτος μάγος καὶ γόης ἐγένετο 73, 13. πληγῆς τηλικαύτης γεγενημένης 74, 27. ἔκφρων παντάπασιν ἐγένετο 75, 6. γίνεσθε μοι μικρὸν χρόνον τὴν διάνοιαν (id est κατὰ τὴν διάνοιαν) μὴ ἐν τῷ δικαστηρίῳ 75, 20. τραγωδῶν μελλόντων γίνεσθαι (si bene habet) 75, 26. ἐπιγράφειν ἑαυτὸν ἐπὶ τὸ γιγνώμενον, auctorem et effectorem rei gestæ se ferre, sibi gloriam confectæ arrogare 77, 34. βαρύτερον τῶν ἔργων, ὅν πεπόνθατε, τὸ ἀκρόαμα γίγνεται 88, 16. ἀνθρωπος αἰσχύνῃ τῆς πόλεως γεγωνὸς 88, 18. ἴσαι ψῆφοι αὐτῷ ἐγένοντο 89, 35. Πύθια μέλλει ἡμερῶν ὀλίγων γίνεσθαι 89, 42. = τῆς προικὸς εἰς αὐτὸν γιγνομένης. illi obtingente I. 41, 32. μέρος ὅτι ἐγίγνετο. portionem ratam 51, 44. = γίγνεσθαι τὰ μὴ γεγόμενα, οὐκ ἐν τοῖς τούτων λόγοις ἐστὶ A. 143, 27. = γίγνεσθαι (vel γίνεσθαι) εἰς τινα cedere alicui, venire in ejus sortem. *to devolve upon him* An. 15, 37. ἀξιώ τὰς τῶν προγόνων ἀρετὰς ἐμοὶ σωτηρίαν γίνεσθαι 18, 37. *ἐπὶ τὸ εὖ πράττειν κακοὶ γίνονται πάντες ἄνθρωποι 20, 21. ταῦτα οὐ διακρίνεται τοῖς μὲν γίνεσθαι, τοῖς δὲ μὴ 20, 24. τοιοῦτος καὶ τοσοῦτος ἐγενόμην (si lectio bene habet) tam vehementer contendendi 22, 18. γίνεσθαι δύναμις et κατάλυσις pro afferre, creare vim aut pestem 25, 9. = ἱερῶν μὴ γεγομένων, quid sit, interrogat TAYLOR in indice suo. τοὺς μήπω γεγονότας δεδιέναι περὶ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι L. 108, 23. plusquam sophistica ἔννοια. κάκιον γεγονέναι loco ignobiliore natus esse 153, 15. = γίνεσθαι ἐπὶ ἐργασίας, quæstum exercere Ly. 155, 18. = τοῖς γεγομένοις ἐμμένειν sententiæ a iudicibus latæ acquiescere D. 101, 17. θυσιῶν τῶν γεγομένων (παρ' αὐτοῖς puta) κοινωνεῖν 106, 13.

γινώσκειν] decernere, statuere, apud animum suum pro rato et certo habere. ὡς αἰεὶ τι μείζον τῶν ὑπαρχόντων δεῖ πράττειν, ἐγνωκὼς ἔσται 13, 13. εἴ τις αὐτῶν ἀφελὸι τὸ γινώσκεισθαι hoc, quod noti cuique sint, a quoque statim noscitur, καὶ τὸ τῇ φωνῇ λέγειν Ἀττικῶς 202, 10. 1424, 1. ἡ λόγῳ τοὺς δημοτικούς, ἀλλ' οὐ τοῖς πράγμασι καὶ τοῖς πολιτεύμασι γινωσκομένους 268, 12. τὰ δίκαια γινώσκειν καὶ τὰ προσήκοντα æquas et congruas sententias pronunciare (de iudiciis) 416, 3. et alibi. τοῦτον οὐδ' εἰ γέγονεν εἰδὼς, οὐδὲ γινώσκων. quo tempore ne natum quidem hunc Midiam noram, h. e. ne nomen quidem ejus fando inaudiveram, aut, etiamsi audivissem, tamen non noscitabam. *I knew him not even by person* 539, 25. γινωσκόμενοι ἐπὶ τὰ χεῖρα partem

in pejorem cogniti 851, pen. τὴν οὕτω παρανόμως γνωσθεῖσαν διαίταν ἔγωγ κυρίαν εἶναι. decisam, disceptatam 903, 11. γινῶναι δὲ ἰδόντα ἕτερον alterius, quem fortuito tibi oblatum videris, observare, notare vitia καὶ ἐπιπλῆξαι ῥάδιον 983, 2. ἡ γνωσθεῖσα διαλλαγή ὑπὸ τῶν διαιτητῶν. condiciones reconciliationis, quas arbitri litigantibus tulerunt, æquas censentes 1360, 23. φεύγειν τὸ γνωσθῆναι famam adipisci, nobilitari ποιοῦντά τι τῶν ὑμῖν συμφερόντων studio faciendi aliquid e re vestra 1481, 8. οὐχ ὁλός τ' ἦν ἐμμένειν, οἷς ἐκείνοι γνοῖεν 1032, 8. ἂν μὲν ἂ χρὴ περὶ ὑμῶν γινώσκει Κερσοβλέπτης 658, 23. ita se erga vos gerat, eo sit animo, iis moribus, quibus par est eum esse. opponitur enim ei ἂν δ' ἀλόγως ἀδικεῖν ἐπιχειρῇ. ἔγνωσμένους pro ἔγνωκότες 303, 27. = γινώσκεισθαι ἀπὸ ἐπιτηδεύματος Æ. 7, 7. ἔγνωσ συμφορᾶς μιᾶς πέρι, pronunciavi sententiam, iudicium tuli, vel uno modo motus adjuncto, veluti nota quadam veritatis rei adhærescente 21, 36. = γινώσκειν mulierem, cum ea consuescere I. 39, 5. οὐ μόνον ἰδίᾳ ταῦτα γινώσκουσι leges, scil. δίκαια καὶ προσήκοντα εἶναι 66, 27. καὶ δημοσίᾳ τὸ κοινὸν τῆς πόλεως τοῦτ' ἔγνωκε, scivit, sanxit, decrevit 66, 28. οὐ διαφεύγει τὰ δίκαια μὴ οὐ κατὰ τοῦτον γινώσκεισθαι τὸν τρόπον 63, 15. αἱ γυναῖκες αἱ τῶν δημοτῶν περὶ αὐτῆς ἔγινωσκον 70, 38. ἐκ δὲ τοῦ λοιποῦ χρόνου ἔγνωσαν ἡμᾶς εὖ ποιεῖν ἀλλήλους [24, 40.] = ἐγίνωσκέ με καταψεύσόμενος (id est ὅτι καταψεύσεται) et ἐγίνωσκε ἀποθανούμενος (id est ὅτι ἀποθάνειται) A. 133, 19. 20. γνωσθεῖς ἂν (scil. ὅτι ἐπιβουλεύει) 136, 30. = γινῶναι τὸ πρᾶγμα οἷόν ἐστι An. 17, 22. ἀνθρωπίνως περὶ τίνος γ. 20, 26. ἐπεὶ δὲ ἐγίνωσκον ἀπολούμενος. id est ὅτι ἀπολοῦμαι. mihi pereundum fore cernebam 21, 30. αὐτοὶ γνόντες καὶ ὑποσχόμενοι. cum (vel quamvis) id ipsi vos, ultro, sponte vestra decrevissetis mihi dandum atque daturos recepissetis 22, 28. vel γνόντες ibi potest accipi pro ἐκ τῆς ὑμετέρας αὐτῶν γνώμης. ἀνεπιτήδειόν τι γινῶναι, infestum quid discernere 23, 15. διαλλαγαὶ αἵτινες εἰσιν, οὐ γινώσκειν 28, 8. = ταῦτα οὐ μόνον παρ' ὑμῖν ἔγνωσμένα, ἀλλὰ καὶ ἐν ἀπάσῃ τῇ Ἑλλάδι statuta, sancita L. 92, 1. εἰρήνην ἤλθε φέρων, ἣν ἡμεῖς ἔργω μαθόντες ἔγνωμεν 131, 3. quam tetra sc. atque pestifera fuerit.

γλάμαν lippus L. 142, 4.

Γλαυκοθέα] τὴν μητέρα σεμνῶς πάνυ Γλαυκοθέαν ὠνόμασεν 270, 24.

γλαυκός] τὸν ὀφθαλμον τὸν ἕτερον γλαυκότερον εἶναι L. ap. Harpocr. in περιφωρισθῆναι.

γλίσχρος] ἂ μὲν οἰκοδομεῖτε καὶ κونيᾶτε, ὥς μικρὰ καὶ γλίσχρα, αἰσχρὴ λέγειν 689, 25.

γλίσχρος καὶ μόλις ἀπειληφότι 977, 25.

γλίχεσθαι] ταῦτ' ἦν, ὃν μάλιστα ἐγλίχετο 62, 25. πράξαντες, ἂ πάντες μὲν αἱ γλίσχονται λέγειν, ἀξίως δ' εἰπεῖν οὐδεὶς δεδύνηται 68, 18. τῆς μὲν εἰς τὸ παρὸν τιμῆς ἐμὲ ἀποστερησάι γλίσχεται 297, 4. τοῖς πρὸς ὑμᾶς ζῶσι, καὶ τῆς παρ' ὑμῶν τιμῆς γλιχομένοις, καὶ μὴ προδεδωκόσι ταύτην 411, 24.

γλῶττα] ἀποστρέφειν τὴν γλῶτταν 406, 4. ἀλλ' ἐκ φόβου τὴν γλῶτταν ἐγκλείσας ἔχει 418, 26. = γλῶτταν ἀποτμηθεὶς *Æ.* 24, 32. οὐ τὴν γλῶτταν, ἰάν τις, ὥσπερ τῶν αὐλῶν, ἀφέλοι, τὸ λοιπὸν οὐδὲν ἐστὶ 86, 29. = συγγνώμην ἔχειν ἰάν τι τῇ γλώσσει ἀμάρτω *A.* 129, 43. τὸ ῥῆμα τῆς γλώσσης ἀμάρτημα, τὸ δ' ἔργον τῆς γνώμης 130, 1. = ἡ γλῶττα νοῦν οὔτε πολὺν οὔτε μικρὸν ἔχει *L.* fr. 61.

γνάθος] τὰς γνάθους φυσῶν 442, 16.

γναφεῖον fullonia *L.* 97, 38. ἐλθὼν ἐπὶ τὸ γναφεῖον, ἐν ᾧ εἰργάζετο 166, 31. εἰς ὑποδήματα καὶ γναφεῖον 905, 5.

γναφεὺς *L.* 97, 42.

γνήσιος] ἀλλ' οὖν ἀπὸ γνησίων γε ὄντων τῆς Ἑλλάδος ἡδικοῦντο 118, 24. ὥσπερ ἂν εἴ τις υἱὸς γνήσιος ἐν οὐσίᾳ πολλῇ γεγονὼς διαφέρει τι μὴ καλῶς 118, 26. γνήσιος παῖς proprie est ὁ γόνος γεγονὼς natus et procreatus ab aliquo, qui opponitur τῷ ποιητῷ facticio, adoptato 1095, 5. differt a κυρίως γνησίῳ, ab eo, qui pro γνησίῳ adscitus et declaratus fuit ab aliquo, penes quem ejus rei κύρος, potestas fuisset. ibid. ἀδύνατόν ἐστιν υἱὸν γνήσιον ἐγκαταλιπεῖν, ἰάν μὴ γόνος γεγονὼς ᾗ τινὶ 1099, 19. γνήσιοι ingenui liberi quoniam a patre, et quamam a matre, et quibusnam a sponsoribus viro desponsa nascentur, exponitur p. 1134. γνήσιοι γόνος τῆς πατρίδος πολῖται sunt cives indigenæ, aborigines, quatenus opponuntur τοῖς ἐπῆλυσι et adscriptis civitati 1390, 9. ὥς υἱὸν ὄντα γνήσιον τοῦ τετελευτηκότος πολλὰ ἔτη ἤδη. quasi genuinus sit filius ejus, qui multis ante annis decessisset, quam hic nasceretur 1093, 2. = ἰάν μὴ παῖδες ἄρρενες ᾧσι γνήσιοι *I.* [19, 17.]

γνησίως. vere, bona fide, reapse. τοὺς γνησίως μετέχοντας τῆς πόλεως 1353, pen. τίς ἐστίν, ὅστις εἰς ταύτην τὴν τάξιν ἑαυτὸν ἐθελήσει γνησίως ὑμῖν δοῦναι 1482, 14. = *L.* 179, 40.

γνώμη alias est id, quod cuique videtur, placet, cui studet, quod sentit et appetit, quo animus fert, alias forma cogitandi, ratio consiliorum, mens, alias exspectatio. ἂν τι μὴ κατὰ γνώμην ἐκβῇ. secius, quam velis 14, 3. τοῦτο πρῶτον αὐτὸν ταράττει παρὰ τὴν γνώμην γεγονὸς 15, 14. ὅτι ταῖς γνώμαις ὑμῖς ἀφροστήκατε τῶν πραγμάτων 131, 7. οὐδεὶς οὕτως ἄθλιος, οὐδ' αἰμὼς τὴν γνώμην 142, 19. προθεῖναι facultatem dare περὶ τούτων τῷ βουλομένῳ γνώμην ἀποφῆναι 169, 12. ὑποκείσθαι τοῦτο τῇ γνώμῃ propositum esse atque infixum menti, ut ratum et certum scitum 179, 6. οὕτως διακείσθαι τὰς γνώμας ὑμᾶς 182, 3. οὐκ ἀπὸ τῆς ἑαυτοῦ γνώμης μόνον, ταῦτα συμφέρειν ὑπολαμβάνων 281, 16. ταῖς ἐτίερον ἐπακολουθεῖν γνώμαις 284, 8. μιᾷ γνώμῃ πάντων φιλιππισάντων 287, 1. ὁ μὲν γὰρ [ὁ σύμβουλος puta] πρὸ τῶν πραγμάτων γνώμην ἀποφαίνεται 291, 18. τὰς ἐμὰς γνώμας ἐχειροτόνει 309, 27. ψῆφον ἢ γνώμην θέσθαι. per synesin pro ψῆφον θέσθαι, ἢ γνώμην ἀποφῆναι 362, 1. τὸ μὲν πρῶτον ὥς ἂν εἰς κοινὸν γνώμην ἀποφαινομένου 390, 6. τὸ τῆς γνώμης ἀνενέγκατε πρὸς ἅπαντα τὸν νόμον. locum hunc de γνώμῃ, hoc est de analogia et æquitate æstimationis, referte ad universam legem 493, 1. ἐπειδὴ τὴν ἀναίδῃ αὐτοῦ γνώμην ἐνέπλησεν 543, 24. γνώμῃ τῇ δικαιοτάτῃ δικάσειν δρωμένους

652, 25. ἡ δὲ τῆς γνώμης δόξα [id est δόξαις] ἀφ' ὧν ἂν ἀκούσῃσι, παρίσταται visum illud mentis, quod sententiam pronuntiantem concipit quasi et format in mente, exsistit ex iis, quæ auribus accipiuntur 652, 26. γνώμη διαμαρτῶν ἀποτυχεῖν 716, 3. γνώμην ἄλλην εὐθέως ἔλαβι. *he quite altered his mind* 889, 10. περὶ ὧν μὴ ὥσι νόμοι, [περὶ τούτων,] γνώμη τῇ δικαιοτάτῃ ἠρωμόκατε δικάσειν. *according to your best knowledge and belief, with strictest observance of justice and rectitude* 1006, 26. ποῖ γὰρ τραπέσθαι δεήσει τῆς ὑμετέρας γνώμης διαμαρτόντα, qui vestro suffragio exciderit, caruerit 1048, 21. τῆς γνώμης τῆς τῶν τοῦτο παθόντων τὸ ὄνειδος εὐρήσομεν 1434, 23. = καταλείπεται ἡ πρᾶξις ἐν ταῖς ὑμετέραις γνώμαις arbitratui vestro relinquitur Æ. 27, pen. ἐπιψηφίζειν τοὺς προέδρους τὰς γνώμας 36, 27. χαρὶς καὶ ἐν μέρει περὶ ἐκάστου γνώμην ἀποφαίνεσθαι, oratione tractare, successive, ordine 54, 3. 15. λύειν τὰς παρανόμους γνώμας 54, penult. ἐπιψηφίζειν τὰς γνώμας 71, 7. 41. διὰ τοῦτο γὰρ οἶμαι, ἡμᾶς, παῖδας ὄντας, τὰς τῶν ποιητῶν γνώμας ἐκμανθάνειν, ἵν' ἄνδρες ὄντες αὐταῖς χρησώμεθα 73, 1. πρὸς ἑτέραν τινὲ τὴν γνώμην ἔχειν 81, 31. = ἀδόμητα δεῖν περὶ τῶν αὐτοῦ τὴν ἐκείνου γνώμην κυρίαν εἶναι I. 84, 17. = συμβέβηκε πολὺ παρὰ τὴν γνώμην τούτων. *multo secius evenit, quam in his spectatum fuerat, quite otherwise than had been expected and intended* A. 121, 24. τὸ ἔργον ἀμάρτημα τῆς γνώμης 130, 2. ἡμαρτε τῆς ὑμετέρας γνώμης, id est εὐνοίας. *pro-sus* ut Latini voc. *voluntatis* usurpant 138, 17. ἐπιψηφίζων καὶ λέγων γνώμας. ut prytanis 146, 40. = πολὺ τὴν ἐναντίαν τούτων γνώμην ἔχω multum ab his diversa sentio An. I, 24. οὐκ ὀλίγῳ (scil. μέτρῳ) μοι (id est ὑπ' ἐμοῦ) παρὰ (id est ἄλλως ἢ κατὰ) τὴν γνώμην (subaudi τὴν ἐμὴν) εὐρέθη τὰ πράγματα ἔχοντα. non paulo, id est multo, secius quam pro opinione mea, vel, quam speraveram 21, 22. ψευσθῆναι τῆς αὐτῶν γνώμης falli opinionis, spei, destinationis, a cupitis et speratis aberrare 22, 19. εἴ τῳ ὑμῶν διάβολῳ τι περὶ ἐμοῦ ἐν τῇ γνώμῃ παρέστηκεν 22, 37. ἀντὶ τῆς προτέρας γνώμης ἑτέρα μοι νῦν παρέστηκεν 22, 40. τῇ γνώμῃ ἀμαρτάνειν 22, 38. τὴν γνώμην αὐτῶν ἀτελεῖ ποιῆσαι 23, 16. γνώμην περὶ ἡμῶν ἔθεντο—τὴν πάλιν ἡμῶν ἀνδραποδίζεσθαι auctores fiebant—ut nostri cives sub corona venirent 26, 9. = εἰ καὶ περὶ τῶν ἄλλων τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχοιτε, ἣν περὶ ὑμῶν αὐτῶν L. 91, 4. λέγοντας ἐν ταῖς τῶν ἀγαθῶν *γνώμαις 190, 32. γνώμην τὴν αὐτὴν ἔχειν ἤπερ πρότερον 191, 36. ταῦτα μὲν γνώμη πάντες γνόντες 192, 42. prudentia, sollertia 103, 41. τινες ἂν τῶν ἄλλων Ἑλλήνων τούτοις ἤρισαν γνώμη 194, 34. γνώμη χρῶνται ea sunt mente præditi, hi sunt ipsis animorum sensus, statuunt ita secum, ὥς πᾶσα γῇ πατρὶς αὐτοῖς ἐστὶν, ἐν ᾗ τὰ ἐπιτήδεια ἔχασσι 187, 16. γνώμης ἀπόδειξιν ἐν τῷ καλλίστῳ τῆς Ἑλλάδος 911, ult. τῇ αὐτῇ γνώμῃ χρωμένους (concordia) τῆς σωτηρίας ἀντέχεσθαι 914, 6. pro γνώσει cognitione judiciali, sententia judicium. γνώμη δικαστηρίου καταγνωσθεῖς. ap. Athenæum ad fin. l. 13. γνώμην τὴν ἐναντίαν (scil. τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποις) ἔχει περὶ τῶν καλῶν καὶ αἰσχρῶν fr. 58. = εἰς τὴν χεῖρῳ τρέπειν γνώμην Ly.

159, 24.=τῇ γνώμῃ πλέον ἢ τῷ δικαίῳ ἀπονέμειν in sententia dicenda plus suo erga reum studio, quam æquo juri tribuere D. 97, 14. γνώμην μίαν ἔχειν 102, 38.

γνωρίζειν noscitare. γνωρίσας τοὺς ἀποψηφισαμένους 800, 6. usu, familiaritate cognitum habere 924, ult. ὁπόθεν δῆποθεν ἐγνωρισμένοι. quacunque tandem ratione cum eo conciliati 925, 5. προσηγोरίας ἔχοντες, αἷς ὑπὸ τῶν ἐν τῷ γένει γνωρίζονται 1390, 26. ὥσπερ ἔχνη γνωρίζουσα νῦν ἢ τῶν οἰκείων καὶ φίλων μνήμη 1393, 27.=noscitare, e signis editis cognoscere, hunc ipsum esse Æ. 6, 27. γνωρίζειν τὸ πρᾶγμα, agnoscere factum ex indiciis 11, 8.=γνωρίζειν mulierem, cum ea notitiam contrahere I. 60, 7.

γνωρίμος] ἐξ ἀνασύναν καὶ ἀδόξων ἔνδοξοι καὶ γνώριμοι γεγόνασι 106, 7. οἱ γνωριμώτατοι ἐν ταῖς πόλεσι καὶ προστάται τῶν κοινῶν ἀξιούμενοι 424, 7. γνώριμόν σε ποιήσαντας ἀντ' ἀνδραπόδου 1123, 23. διαφθεῖραι χρήμασι τοὺς ἐν ἐκάστῃ τῶν Ἑλληνίδων πόλεων γνωρίμους 1468, ult. γνώριμα καὶ πιστὰ αὐτῷ ἀκούειν 189, 18. ἴσται δὲ βραχὺς καὶ γνώριμος ὑμῖν ὁ λόγος 34, ult. noscitabilis, h. e. probabilis, quem ut primum audieritis, ita statim arripietis, et recordatione in eum devenietis, atque probabitis, tanquam dudum vobis notum et probatum, ut hominem usu multo vobis cognitum, quam primum aspicimus, rursus noscitamus.=γνώριμον, noscitabile, ut e. c. ῥῆμα γνώριμον, dictio adumbrata, specie quadam honestatis amicta, e qua tamen rei designatæ turpitudine statim ab audiente agnoscatur Æ. 7, 14.=ἀπλὰ τὰ δίκαια καὶ ἅπασι γνώριμα μαθεῖν I. 87, 14.=nobilis, clarus, celebris, spectabilis L. 115, 20.

γνωρίμως. perspicue, plane, dilucide ad intelligendum. ἀπλῶς καὶ πᾶσιν ὁμοίως γνωρίμως (noscitabiliter) γεγράφθαι 722, 15. γνωρίμως εἰχέ μοι καὶ πάλαι. familiariter me usus est 1247, 14.

γνωρίζεται γίγνεσθε τῆς δίκης A. 140, 37.

γνώσις sententia a iudice pronuntiata, edictum 79, 1. 544, 2. 711, 14. 725, 14. 778, 17. 802, 8. 899, 17. 949, 16. κατὰ γνώσιν διαιτητοῦ ὑμέτερος πολιτὴς γεγεννημένος 1020, ult. ἀπέφασις ἐπὶ διαιτητοῦ, ἣν καὶ γνώσιν καλεῖ Δημοσθένης. Julius Pollux. II. 129.=γνώσις πρὸς τινα, familiaritas cum aliquo. πολυωρῶν τὴν γνώσιν μοι τὴν πρὸς αὐτὸν Æ. 8, 4. γνώσις, congressus cum aliquo, cum quis aliquem incipit nosse, et consuetudinem cum eo contrahit 10, 17. ἐπιγραφομένων τοιούτων ῥητόρων ἐπὶ τὰς τοῦ δήμου γνώσεις, populi decretis 26, 38. γνώσις, usus et familiaritas, quæ duos intercedit 30, 13.=οὐ μὴν διὰ τοῦτο ἡ γνώσις ἦττον εὐκρινὴς φανήσεται I. 79, 11.=sententia a iudice pronuntiata in causa controversa Ly. 168, 1.

γότης] δεινὸν καὶ γόητα καὶ σοφιστὴν καὶ τὰ τοιαῦτα ὀνομάζων 318, 1. ἄπιστος, γότης, πονηρὸς 374, 20. γότης οὕτω θαυμάσιος 854, 4.=συμπέπλεγμαι ἐν τῇ πολιτείᾳ ἀνθρώπων γόητι Æ. 48, 32, οὐδεὶς πάποτε τοιοῦτος μάγος καὶ γότης ἐγένετο 72, 13. ἐπεισάξει τὸν γόητα· sic Demosthenem appellat Æschines 83, 28.=γότης καὶ μιαρὸς D. 102, 1. 20.

γοητεία] τσαῦται τέχναι καὶ γοητεῖαι—εἰσὶν ἐφ' ὧμᾶς κατεσκευασμένοι 1458, 18.=D. 98, 31.

γοητεύειν] γοητευθέντα καὶ φανακισθέντα τῇ περὶ τᾶλλα φιλανθρωπία 373, ult.

γόμενος] τὸν γόμενον οἰκῆιον ἔχειν τῆς νεᾶς 883, 11. τὸν γόμενον ἐκεῖσε ἐξελόμενος. oneribus navis expromtis 1283, 21. οὐχ ἅπαντα τὸν γόμενον μετενέθεντο 1290, 19.

γονεὺς] τοῖς γονεῦσι τὸν ὠρισμένον ἔρανον φέρειν 142, 1. ὥσπερ ἐπὶ ἡμῶν ἐκάστου εἰς τίς ἐστι γονεὺς, οὕτω συμπάσης τῆς πόλεως κοινὸς δεῖ γονέας τοὺς *πένητας ἡγεῖσθαι 142, 5. 154, pen. 187, 7. οὐ τοῖς γονεῦσι μόνον νομίζων γεγενῆσθαι 296, 17. στέργειν τοὺς γονεῖς 790, 7. ἐχθρὸς μὲν ἐστὶ τοῖς γονεῦσι, φίλος δὲ Πausanία τῷ πόρῳ 1489, 3. Thesmothetæ scrutinium tolerantes, inter alia, etiam hoc interrogabantur, εἰ τοὺς γονέας εὖ ποιοῦσι 1320, 18.=οἰκῆσιν μὴ παρέχειν τοῖς γονεῦσι Æ. 4, 42. μήτε γῆν καρποὺς φέρειν, μήτε γοναϊκὰ τέκνα τίκτειν γονεῦσιν οἰκίῳτα, ἀλλὰ τέρατα, monstrosos partus, a forma humana abhorrentes 69, 15.=quosnam jus Atticum titulo τῶν γονέων complectatur I. 72, 22=τοὺς γονέας κακῶς ποιεῖν infamia notabatur An. 10, 23.=εἰ τοὺς γονέας εὖ ποιεῖ. interrogabatur, una cum aliis quibusdam, orator ad remp. admittendus D. 107, 16.

γονῇ] τὰς ἀπορρήτους αὐτοῦ ὥσπερ ἐν τραγωδίᾳ γονὰς 563, 1.=μὴδ' βροχίματα κατὰ φύσιν γονὰς ποιεῖσθαι Æ. 69, 15.

γόνος] γόνῳ υἱὸς opponitur τῷ ποιητῷ adscito, adoptato. passim locorum. τούτους δὲ γησίους γόνῳ νῖ nativitatis εἶναι τῆς πόλεως πολίτας 1390, 9.=γόνῳ γεγόνασι παῖδες I. 44, 7.

γόνυ] ἀνακηδῆσασα προσπίπτει πρὸς τὰ γόνата τῷ Ἰατροκλεῖ 403, 6. πολλὰ ἐμοῦ δαθέντος καὶ τούτων ἱκετεύσαντος πρὸς τῶν γονάτων 1343, ult.=σὺ δὲ εἰς τὰ ἐκείνου γόνата θείσα παιδίον ὄντα Æ. 32, 2.=*καταλαμβανόμενος τῶν γονάτων An. 3, 44. nisi potius ibi simplex composito præferendum est.=πρὸς τὰ γόνата πίπτειν L. 93, 30. ἐκείνον κατέθηκεν ἐπὶ τοῖς γόνασι τοῦ Πausανίου 150, 13.=ὥν οὐκέτι γούνατ' ἐλαφρά. de senibus Ly. 163, 5.

Γοργῶ] Γοργόνος τρίαῖναν Ly. 161, 25.

γραῖδιον] τὰ τοιαῦτα ὑπὸ τῶν γραῖδίων προσαγορευόμενος 313, pen.

γράμμα] γράμματα δημόσια chartarium publicum 243, 25. γράμματα ψυδῇ εἰσφέρειν 243, 24. ἰδίδασκες γράμματα, literas pueriles, ἐγὼ δ' ἐφοίτων 315, 7. ἐν τοῖς κοινῶς τοῖς ὑμέτεροις γράμμασιν, ἐν τῷ μητρώῳ 381, 1. παρὰ τὰ γράμματα ἐπρίσβυσαν. præter, contra literas, quibus perscripta erant mandata legatis ad legationem obeundam proficiscentibus injuncta. orders, instructions 430, 15. γράμματα γὰρ γεγραμμένα (subaudi μένον) ἐστί. they, the laws, are a dead letter 586, 5. ὃν τρόπον ἔχει τὰ γράμματα τὰ ἐπὶ τῆς τραπέζης, quæ sit ratio tabularum, quas numularii conscribunt 1202, 3. after the nature of the books, which bankers keep of their transactions. ἀμυδροῖς γράμμασιν Ἀττικοῖς δηλοῦσα τὰ γεγραμμένα 1370, pen. γράμματα idem, quod nos usurpamus, an act, a deed, a document 1034, 16. οὐδὲ

μικρὸν προσεῖχον τοῖς γράμμασι τοῖς γεγραμμένοις ἐν τῇ συγγραφῇ articulis, punctis, capitibus contractus in tabulis consignatis 931, 10. codicilli, quibus perscriptæ sunt rationes facultatum ab aliquo relictarum, nominumque ab ipso contractorum, et pecuniarum, quas ipse aliis credidit 950, 9. et ibi sæpe. v. Etymolog. h. v. p. 240, pen. in Excerptis meis p. 172. = οὐ γὰρ ᾤοντο ἐν τοῖς γράμμασι τιμᾶσθαι δεῖν, ἀλλ' ἐν τῇ μνήμῃ τῶν εὐποροῦντων Æ. 79, pen. = σεμνὰ καὶ εὐσεβῆ γράμματα I. 61, 13. ἐν γράμμασι καταθέσθαι παρὰ τινι σημνᾶμενος 63, 6. = τὰ γράμματα τούτων, *the originals, the handwritings, the documents*, ἐπέδειξεν L. 901, ult. γράμματα chartæ, in quibus perscriptæ essent rationes acceptorum et expensorum ἀντὶ χρημάτων ἀποδείξει 906, 12. μόλις παρ' αὐτοῦ παρέλαβον τὰ γράμματα. rationem gestæ tutelæ literis consignatam 908, pen. ὑμεῖς μὲν οἴσθε ταῦτα τὰ γράμματα καὶ τὴν στήλην εἶναι τι σεμνόν. hanc inscriptionem statumæ meæ insculptam. ap. Aristid. *in orat. de paraphthegmate*. = πάντων τῶν ἐν τοῖς γράμμασι δικαίων φύλαξ erat mater deorum, h. e. universi juris Attici, literis consignati D. 101, 13.

γραμματεῖον schedium, ἐν ᾧ τὰ τούτω βεβαιωμένα ἔνστι 600, 17. litteræ cambiales, aut simile quid 788, 18. *a bond* 956, 2. expensorum et acceptorum codex, quo fœnerator consignat quæstus sui rationes quotidianas I111, 22. ὁ νόμος ἐν γραμματεῖᾳ κελεύει μαρτυρεῖν, ἵνα μὴτ' ἀφελῶν ἐξῇ, μῆτε προσθεῖναι τοῖς γεγραμμένοις μηδὲν I115, 3. τοὺς μαρτυρήσαντας τὰ γινόμενα ἐν γραμματεῖᾳ κατὰ τὸν νόμον I141, 22. κύριος ὢν τῶν γραμματεῖων, ἐξ ὧν τοὺς δημότας ἀνεκάλει. codicum, quibus perscripta erant demotarum nomina I301, 20. γραμματεῖον ληξιαρχικόν, codex, in quo perscripta sunt nomina eorum, qui ad pubertatem proventi in scrutinio publico probati, digni sunt habiti, qui rem suam privatam publicamque gerant I306, 21. = ἐγγράφειν εἰς τὸ ληξιαρχικόν γραμματεῖον Æ. 3, 28. I4, 31. κατὰ συγγραφᾶς ἐμισθόθῃ καὶ γραμματεῖον 23, 3. κατὰ γραμματεῖον ἑαυτὸν καταισχύνειν, e pacto literis consignato et apud arbitrum deposito 23, 6. = γραμματεῖον ἀλλάγειν. *that a document has been substituted falsely, or exchanged with another* I. 47, 40. εἰς τὸ κοινὸν γραμμ. ἐγγράφειν 65, 7. IO. II. εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γρ. quod erat penes demotas 66, 14. [8, 32.] = A. I12, 28. = φάσκων τὰ ναυτικὰ χρήματα ἐκ τούτων τῶν γραμματεῖων (*documents, papers, proofs*) κομίσασθαι L. 897, 3. = γραμματεῖον ληξιαρχικόν Ly. I57, 19.

γραμματεύειν scribam agere. ἐγραμμάτευει, ἐγὼ δ' ἐκκλησιάζον 315, 9. γραμματεῖων Ἀντιμάχῳ διτέλει I186, 23.

γραμματεὺς ὄλθρος 269, 19. γραμματεὺς erat convicium, usurpatum pro homine vilissima stirpe, quæstus sordidi, versuto, impuro, scelerato, audaci 371, 21. ὑφ' ἐνὸς γραμματεῖος τυραννῆσθαι 506, 20. γραμματεὺς κατὰ τὴν πρυτανεῖαν 720, 22. nam tribus quæque suo peculiari scriba utebatur. γραμματεὺς τῶν τοῦ ἐμπορίου ἐπιμελητῶν I324, 9. γραμματεὺς τῆς βουλῆς 238, 14. ἐπέταξεν ἐκθεῖναι novam legem rogandam πρόσθεν τῶν ἐπανόμων καὶ

τῷ γραμματεῖ παραδοῦναι 485, 18. qui eam in concione recitaret, quo domum reversus quisque per otium de ea meditaretur. Priusquam accusator causam dicere ordiretur, recitabat scriba τὴν γραφὴν, seu libellum ab accusatore exhibitum, quo consignata erant accusationis summa capita. item leges, ad quas orator provocaret. id quod ex omnibus pæne paginis constat. nec non testimonia festium. scriba prytaniæ decreta prytanum ad thesmothetas referebat 720, 21. = γραμματεὺς prælegebat τὴν γραφὴν, seu libellum accusationis ab actore in reum exhibitum, antequam actor orationem accusatoriam exordiretur Æ. 1, 8. ἡγγράφειν λόγον καὶ εὐθύνας πρὸς τὸν γραμματεῖα καὶ τοὺς λογιστὰς 56, 3. ἀναποδίδειν τὸν γραμματεῖα, jubere jam recitata a scriba denuo recitari 81, 26.

γραμματιδίων. *a draft, which a person gives upon himself.* ἐν γραμματιδίῳ δυοῖν χαλκοῖν ἰσσημένῳ 1283, 4.

γραμματιστῆς ludimagister, pueros literas docens. per contemptum, et probrī ergo 431, 24.

γραμματοκύφον homo ita libris affixus, ut curvus ab incumbendo fiat 297, 22.

γραῦς] ὡς δὲ οὗτος [maritus mulierculæ] ἀπέθανε, καὶ αὐτὴ γραῦς ἦν 1156, 2.

γράφειν] εἰς στήλην χαλκῇν γράφαντες 121, 22. ὡς οὐ δεῖ ληρεῖν, οὐδὲ γράφειν πόλεμον, neque auctor fieri decreti, quo bellum suaderetur 146, 2. οὐ μόνον τῷ γράφαι [τοὺς νόμους ὁ Σόλων] ᾔπειτο δεῖν κυρίους εἶναι 227, 10. τὰ γραφέντα auctoritates literis consignatæ 254, 13. γραφεῖς εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦτον 260, 18. καὶ λέγων καὶ γράφων ἐξηταζόμεν τὰ δέοντα ὑπὲρ ὑμῶν 286, 4. οὐκ εἶπον μὲν ταῦτα, οὐκ ἔγραψα δὲ, οὐδ' ἔγραψα μὲν, οὐκ ἐπρίσβυσσα δὲ 288, 8. γράφειν sic nude pro γρ. νόμους et ψηφίσματα. πάλοι γὰρ μισθοὶ καὶ γράφων, καὶ νόμους εἰσφέρειν ᾧπται 722, 2. ἀπὸ τῶν αὐτῶν λημμάτων πολλοὶς γράφοντες, ὃ τι ἂν βούλωνται. το δῶρα κρ. a memorial, a petition, a proposal 687, 25. πρὸς ἄνδρα θητὴν γράφοντας εἰρήνην 358, 17. γράφασθαι in medio accusare, reum facere. τὴν γὰρ αὐτὴν τούτῳ ποιησάμενος τῶν γεγραμμένων incusatorum τάξιν 244, 9. τοῖς τὰ δίκαια *γράφουσιν ἀντιπῶν 371, 6. ἃ τούτου τοῦ νόμου γεγράμμεθα. quæ hujus legis capita notavimus, reprehendimus, ut vitiosa et reip. noxia 486, 1. 14. ἔγραψατο τὴν Χαβρίου δωρεὰν accusavit ut haud legitimam, et haud merito datam 501, pen. γεγραφέναι μέντοι τὸν λόγον μοι Μειδίαν 576, 20. τὸ γεγραμμένον est summa æris, quod aliquis ab accusatore arguitur depeculatus esse; ob quod actio in eum suscepta fuit, et in libello accusatorio nominatim ea summa fuit indicata. τοῖς ὀφείλουσι τὸ γεγραμμένον æs debitum, cujus postulāntur, ἐκτίθειν, καὶ τὰς ἐκ τῶν νόμων προσοῦσας ζημίας καταβάλλειν et insuper mulctas a legibus constitutas 727, 3. ἐμὲ δὲ, εἴπερ ἐνόμιζεν ἐξελέγχειν, αὐτὸν οὐκ ἂν ἔγραψατο it is not to be supposed, that he would have neglected to sue me 229, 25. ᾧσπερ γὰρ, εἴ τις ἐκείνων ἰάλω, σὺ τὰδ' οὐκ ἂν ἔγραψας, οὕτως, ἂν σὺ νῦν ἀλῆς, ἄλλος οὐ

γράφει 653, 20. μεθ' ὧν οἱ ζωγράφοι γράφουσι pingunt τοὺς ἀσεβεῖς ἐν ᾿Αιδου 786, 12. γράφεσθαι dicitur dominus tabernæ trapeziticæ, jubens a puero commentariensi in rationarium ea, quæ vult et necesse est, referri. *to cause to be entered in the book* 1186, 7. 24. 26. ὅσοι μὴ ἐν ᾿Ακροπόλει γεγραμμένοι εἰσὶ. scripti sunt pro ærariis 1337, 24. ἃ γὰρ εἰπεῖν ἂν τις ἐκνήσαι καὶ γράψαι literis mandare φυλάξαιτ' ἂν 1489, 13. γράφεσθαι παρανόμων est dictio percrebri usus. γράφισθαι γραφὴν et διάκειν γραφὴν ut diversa, sed ejusdem generis, copulantur. οὐδεμίαν πάπον ἔγραψατό με, οὐδ' ἰδίᾳ κε γραφὴν 311, 3. quæ videntur hactenus differre, ut γράφισθαι sit denunciare, deferre reum ad judicem, διάκειν autem actionem persequi. πρόσδοτον γράφεσθαι πρὸς τὴν βουλὴν libello supplice exhibito veniam rogare cum senatu de rogatione aliqua ad populum ferenda prius, quam hoc fiat, agendi, ejusque arbitrio rem permittendi 715, 25. οἷς οὐκ ἔγραψατο τοῦ προβουλεύματος, τοῦτοις, ἃ διάκει, συκοφαντῶν φανήσεται. Hermogenes p. 364, 23. ex or. pro corona. ὧν οὐδὲν γέγραψαι. quorum nihil incusasti 267, 3. συγγραφὴν διαρρηδὴν γραψάμενος, ἐφ' ᾧ τε καταπλεῖν τὴν ναῦν εἰς τὸ ὑμέτερον ἐμπορίον. cum postulasset operamque dedisset, ut in tabulis contractus hæc clausula disertis verbis exprimeretur, studendum esse, ut navigium in portum vestrum revertatur 1289, 5. αὐτοὺς μὲν τούτους διπλασίαν καθ' ἑαυτῶν τὴν ζημίαν γράψασθαι, ἂν τι παραβαίνοσι τῶν ἐν τῇ συγγραφῇ. hos ipsos operam dedisse, (aut passos esse,) ut in tabulis contractus de mulcta geminata luenda, si quid contractui repugnans fieret, caveretur 1296, 5. γράφεται ὁ Φράστορ Στέφανον τουτοῦ διχὴν πρὸς τοὺς θεσμοθέτας. diem Phrastor Stephano dicit in foro thesmothetarum 1362, ult. = γραφὴν γράφεσθαι τινα, in aliquem instituere actionem γραφὴ dictam Æ. 1, 2. γραφέσθω πρὸς τοὺς θεσμοθέτας, deferat suam accusationem (γραφὴν) ad thesmothetas 3, 14. γράφεσθαι νόμον μὴ ἐπιτήδειον εἶναι 5, 30. μαρτυρίαν γράφειν τινὶ 7, 11. 24. 10, 9. παραβαίνειν τὰ γεγραμμένα, pacta conventa literis consignata violare 23, 12. γράφει δ' ἐν τοῖς ψηφίσμασιν εὐχὰς ὑπὲρ τῆς πόλεως ταῖς σεμναῖς θεαῖς 26, 37. γεγραμμένα, oratio literis mandata, quam orator memoriter recitans coram se habet, quo, si filum orationis amittat, et dicendorum obliviscatur, inspiciendo in sua scripta, rursus invenire, et in viam redire possit. τῶν γεγραμμένων δισφάλῃ, *he has lost the thread of his discourse* 33, 2. γράφεσθαι τινα τραύματος γραφὴν 40, 28. ἄνθρωπος περὶ τὸ γράφειν μέγα φρονῶν, qui sibi valde placet in dexteritate bene scribendi 44, 36. γράφειν λόγους εἰς δικαστήρια μισθοῦ 50, 21. ὅτι * μεσοῦντα τὴν ἀρχὴν ἔγραψεν αὐτὸν στεφανοῦν, quod auctor fuisset scribendo decreto coronandi Demosthenis 57, 19. γράφισθαι εἰς ᾿Αρεῖον πάγον, ad Areopagiticum senatum deferre 60, penult. πόλεμον γράφειν, auctor esse decreti, quo bellum decernatur, et parari imperetur 61, 23. οὐ δι' αἰνιγμάτων, ἀλλ' ἐναργῶς γέγραπται 70, 34. πρὶν μίαν μόνην συλλαβὴν γράψαι Δημοσθένην 73, 32. διαδι-

κασίαν ἔφη γράφειν τῷ βήματι πρὸς τὸ στρατηγεῖον 74, 19. τραύματος ἐκ προνοίας γραφὰς γραφόμενος 84, 21. πανυστάτην ἔξοδον γράφαντα, auctor in decreto publico, ejus expeditionis, quæ omnium postrema fuit 88, 40. = γραφὴν ὕβρεως γραφεὶς accusatus, exagitatus actione superbiæ contumeliosæ I. 73, 35. Φίλην ὄνομα ἐγράψατο τῇ γυναικὶ uxoris suæ nomen apud archontem edebat, ab ejusque commentariensi curabat in tabulas inferri 41, 6. γραφὴν γραψάμενος. *after that he had instituted a criminal suit against me* 87, 9. = ἱερῶν κλοπῆς (subaudi ἐπ' ἐγκλήματι) δυοῖν τάλαντοιν (subaudi γραφὴν) γεγραμμένος ὑπ' αὐτοῦ accusatus sacrilegii ad valorem duorum talentorum, seu, quæ lis ipsi ab accusatore duobus talentis fuisset æstimata, quot nimirum argueretur ex æde Minervæ furto abstulisse A. 115, 26. = κατὰ τοὺς * ἄνω γεγραμμένους νόμους An. 11, 39. στήλαι σταθῆσονται ἐπὶ τοῦτοις γεγραμμένοι 27, 44. οἰκίαν γράφειν dicitur pictor, domum colore, vel tectorio incrustans et picturis exornans 31, 16. = ὥσπερ χρησμοὺς γράφαντες τοῖς ἐπιγιγνομένοις Ly. 159, 21. = γράφειν σίτησίν τινι decreto ea de re scripto, auctor fieri populo, ut honorem vel præmium publici epuli cum prytanibus in prytæneo, alicui decernat D. 95, 34. γράφειν καθ' ἑαυτοῦ θάνατον τὴν ζημίαν 104, 5. γράφειν κατὰ τινος actiones criminales de majestate læsa vel similibus in aliquem intendere 105, 11.

γραφεὺς pictor. Ἀγάθαρχον τὸν γραφεῖα 562, 12. = An. 31, 15.

γραφὴ actio in aliquem forensis, accusatio in causa quadam publica. ἄλλοτριώτερον τῶν ὑπὲρ τῆς γραφῆς δικαίων ἀκούη μου 228, 12. ἀπήνεγκε πρὸς τὸν ἔρχοντα παρανόμων γραφὴν 243, 12. γραφαὶ monumenta literis consignata. γραφαὶ ψευδεῖς tabulae corruptæ, subjectæ 243, 25. ἀπαρτᾶν τὸν λόγον τῆς γραφῆς orationem a capitibus accusationis sejungere, in defensione ad aliena a causa delabi atque evagari 244, 27. οἰκεῖος καὶ ἀναγκαῖος τῇ γραφῇ λόγος 245, 4. εἰσέρχεσθαι γραφὴν de reo accusato, et in judicium vocato 261, 8. τὸ τοῦ Κεφάλου καλὸν, τὸ μηδεμίαν γραφὴν φυγεῖν 310, pen. γραφὰς τούτων εἶναι πρὸς τοὺς θεσμοθέτας. adversus hos agi licere in foro thesmothetarum ex titulo læsæ majestatis et perduellionis 1137, 6. ἡ ἐν τῇ ποικίλῃ στοᾷ γραφῇ pictura 1377, 8. μὴ ἐλεῖν τὴν γραφὴν. causa cadere 226, 18. formula τῆς γραφῆς, qua Æschines Ctesiphontem in judicium vocabat de decreta Demostheni corona 243, 10. συστάνταν, οἷς ἦν ἐπιμελὲς κακῶς ἐμὲ ποιῆν, καὶ γραφὰς, εὐθύνας, εἰσαγγελίας, πάντα ἐπαγόντων μοι 310, 4. ut εἰσαγγελίαι sunt actiones contra prava et noxia instituta, ita γραφαὶ sensu strictiore sunt actiones contra suasiones, sive ore, sive scripto factas, formulæ juris in foro Attico usurpati adversantes, vulgo παρανόμων. id quod e p. 310, 16. cum 19. collato videtur colligi posse. γραφὴν ἱερῶν χρημάτων τινὰ διώκειν. de sacrilegio, bonis fanorum interversis accusare 435, 8. καὶ δίκας ἰδίας δίδασί μοι ὁ νόμος καὶ γραφὴν ὕβρεως. licet mihi, e formula juris Attici, Midiam non magis privatis actio-

nibus ex aliis atque aliis titulis persequi, quam actione contumeliæ 523, 17. erat ergo actio de contumelia oblata, actio publica. γραφὴν λοιποταξίου κατ' ἐμοῦ κατασκευάζει 547, 27. κατασκευάσας ἀσβεστίας γραφὴν, οὐκ ἐπ' ἐμὲ, ἀλλ' ἐπὶ τὸν θεῖόν μου 593, 15. 702, 5. in accusationibus publicis exerceri erat turpe et invidiosum, honestoque indecorum habebatur. μετρίως τὸν ἄλλον χρόνον βεβιωκώς νῦν ἐν ἀγῶσι καὶ γραφαῖς δημοσίαις ἐξετάζομαι 701, 20. οἱ νόμοι καὶ περὶ τῶν τοιούτων πεποιήκασιν γραφὴν. leges permittunt etiam hujusmodi facinora actionibus forensibus persequi 1136, ult. γραφὴν ψευδεκκλητίας ἀνακρίνεσθαι 1252, 6. τραύματος πάλιν εἰσὶ γραφαὶ 1262, 25. ἤθειλον ἀφίστασθαι τοῦ ἀγῶνος τούτου καὶ μὴ εἰσῆναι τὴν γραφὴν ταύτην 1386, 16. γραφὴν ξενίας φεύγειν καὶ μικροῦ πιπρασκοῦσθαι 1481, 18. γραφὴ interdum usurpatur quoque de accusatione criminis privati, ut p. 549, 23. ὅσοι δ' ἂν γράρωνται γραφὰς ἰδίας. et universe scriptum quodcunque senatui, aut dicasterio alicui exhibitum, docendi, aut suadendi, aut rogandi ergo. λάβε δ' αὐτοῖς τὴν γραφὴν τῶσδε καὶ μέχρι τοῦ πρώτου κεφαλαίου ἀνάγνωθι τὸν νόμον 723, 5. ubi γραφὴ et νόμος idem sunt, lex a Timocrate lata quidem, verum Demosthene repugnante, non perlata. = γραφὴν γράφεσθαι τινα, in aliquem instituere actionem γραφὴ dictam *Æ.* I, 2. τὴν γραφὴν, seu libellum accusationis, ab actore in reum exhibitum praelegebat γραμματεὺς, antequam actor orationem accusatoriam exordiretur I, 8. ἔταιρήσεως γραφὴ 2, penult. γραφὴ ὕβρεως 3, 12. ἐγγράφεσθαι ἐπὶ γραφὴν, actionis auctorem aliquem in libello accusatorio edere 30, 3. τραύματος γραφὴ οὐδ' ἐπεξιών 40, 27. γράφεσθαι τινα τραύματος γραφὴν 40, 28. παρανόμων γραφαὶ quam sint reipublicæ utiles, et quanta iis insit vis ad tuendam libertatem civilem, docetur 54, 20. seqq. τὰ περὶ τὴν τοῦ τραύματος γραφὴν τῷ Δημοσθένει συμβεβηκότα 60, 42. γραφὴ, raro sensu pro ἐπιστολῇ 67, 5. δειλίας γραφαὶ 78, 42. παρανόμων γραφὰς ἀνείλων 81, 19. ἐξαίτευσθαι τὰς γραφὰς τῶν παρανόμων 82, 8. ἡ ἡμέρα διαίρεται εἰς τρία μέρη, ὅταν εἰσὶ παρανόμων γραφὴ εἰς τὸ δικαστήριον 82, 12. τραύματος ἐκ προνοίας γραφὰς γραφόμενος 84, 21. ἀποφέρειν τὴν γραφὴν, scil. ad iudices in forum 85, 2. 11. ἀποληφθεῖσθαι τὴν γραφὴν 86, 31. γραφὰς δώρων ἀλισκομένους ἀτιμοῦτε 87, 3. = actio majestatis, et universe criminalis, qua de capite et fortunis agitur I. 73, 35. 87, 9. 13. ejusmodi erant causæ ὕβρεως, item pupillorum adversus tutores de male gesta tutela 87, 31. = libellus accusatorius, quo quis insimulatur sceleris, quo aut pietas deorum violatur, aut majestas populi læditur, aut leges temerantur, aut pax publica perturbatur. αἷς καὶ ἐγὼ (scil. λέγω) καὶ ἡ γραφὴ λέγει. libellus a me iudicibus exhibitus, quo mulierem hanc homicidii ream feci A. 111, 43. γραφὰς πολλὰς καὶ μεγάλας διώξας, εἰλεν οὐδεμίαν 115, 24. sæpius in illis orationibus pro accusatione de sacrilegio usurpatur. = An. 10, 16. 12, 8. = οὔτε γὰρ συκοφαντῶν με γραφὰς ἐγράψατο L. 95, 40. = δώρων γραφὰς ποιήσαντες D. 107, 11.

γρηγορεῖν] διὰ ταύτ' ἐγρήγορον, ἐφύσθηκεν 70, 16.

γρύζειν] οὐκ ἐτόλμησε γρύξαι τὸ παράπαν I. 71, 41.

γυμνάζειν] γυμνασθέντες ἰθαυμάσθησαν 1414, 8.=ἀποβλέπειν εἰς τὰς τῶν γυμναζομένων εὐξίας Æ. 26, penult.=A. 121, 42.

γυμνασιαρχεῖν erat genus τῶν λειτουργιῶν, seu functionum onerosarum et sumtuosarum, quas pro rep. obire divitibus necesse erat 463, 14.=I. 62, 20. 67, 10.=γυμνασιαρχεῖν εἰς Προμήθεια L. 161, 46.

γυμνασῖαρχοι si in jus vocarentur, stabant in foro regis sacrorum 940, 13.=Æ. 2, 34.=γυμνασῖαρχον λειτουργεῖν. id est τὰ τοῦ γυμνασῖαρχου ποιεῖν An. 17, 19.

γυμνάσιον] τῶν σκευῶν τι ὑφέλοιτο τῶν ἐκ τῶν γυμνασίων 736, 9.=ἐξείργειν τοῦ γυμνασίου Æ. 2, 35. ὀχληρὸς ἐν τοῖς γυμνασίοις 19, 7. τὰς ἐν τοῖς γυμνασίοις μετὰ τῶν νεωτέρων μου διατριβὰς καταμύφεται 84, 40.=A. 120, 44.=αἱ τῶν νέων διατριβαὶ οὐκ ἐν τοῖς γυμνασίοις, ἀλλ' ἐν τοῖς δικαστηρίοις εἰσι An. 32, 4. τὰ γυμνάσια καταλύειν efficere, ut palæstræ dispereant, h. e. minus jam frequententur atque olim 34, 17.

γυμνικὸς ἀγὼν 265, pen.=γυμνικοὶ ἀγῶνες Æ. 83, 22.

γυμνός] μικροῦ γυμνὸν ἐν τῷ χιτῶνίσκῳ γενέσθαι 583, 21. ἀπεκομίσθην γυμνός 1259, 24.=γυμνός ἐπαγκρατίαζε, sine pallio, abjecto pallio Æ. 4, 33. γυμνός ἐρχεται εἰς τὴν ἀγορὰν 9, 14.=γυμνὴ πολιτεία De 180, 22.

γυμνοῦν] γυμναθέντα χροῖα Ly. 163, 13.

γυναικεῖος] γυναικεῖα ἀμαρτήματα ἀμαρτάνειν Æ. 26, 22. μὴδ' ἀνδρῶν καὶ γυναικεῶν τὴν ὀργὴν ἀνθρώπῳ παραδοῦναι 52, 17.

γυναικωνίτις L. 92, 28. 97, 2. fr. 48.

γύναιον] γυναῖον πρᾶγμα ἐποίει 787, 25.

γυνή] ὑμῖς ὅντες Ἀθηναῖοι βάρβαρον ἄνθρωπον καὶ ταῦτα γυναῖκα φοβηθήσεσθε 197, 12. Κυρσίλῳ καταλιθώσαντες, οὐ μόνον αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ αἱ γυναῖκες τὴν γυναῖκα αὐτοῦ 296, 11. ἐπὶ παιδᾶς καὶ γυναῖκας καὶ τὰ τιμιώτατα 300, 1. τὰ παρ' αὐτοῖς δὲ καὶ παρὰ πᾶσιν ἐν πλείστῃ φυλακῇ, παιδᾶς καὶ γυναῖκας, ἐφ' ὑμῖν ποιήσαντες 300, 9. γυναικὶ πειθόμενος velatur testamentum condere 1133, 11. παραφρονῶν, ὥς οὐδεὶς πάποτε παρεφρόνησέ, γυναικὶ πειθόμενος πόρνη 1183, 11. γυνή ὅσου ἀξία ἐστὶν ἐν ταῖς νόσοις παρούσα κάμνοντι ἀνθρώπῳ 1364, 13. τὴν γυναῖκα τὴν Διονύσῳ δοθησομένην καὶ ποιήσουσιν τὰ ἱερὰ 1371, 2. τὰς ἑταῖρας ἔχουмен ἡδονῆς ἔνεκα, τὰς δὲ παλλακὰς τῆς καθ' ἡμέραν θεραπείας τοῦ σώματος, τὰς δὲ γυναῖκας τοῦ παιδοποιεῖσθαι 1386, 20. mulieres quænam sint eæ, quibus lex dederit jus et fas defuncti agnati exsequias ire 1071, 11.=λεπτὰ ἔργα εἰς τὴν ἀγορὰν ἐκφέρουσιν γυναῖκα Æ. 14, 3, κοσμεῖσθαι γυναῖκα οὐκ ἐξ Σόλων, ἐφ' ᾧ ἂν ἀλφ' μοιχὸς 26, 12. ἀναμάρτητοι τῶν γυναικῶν 26, 14. φέρην ἐπὶ τῇ γυναικὶ λαβεῖν τὴν χάραν 32, 22. παρακατακλίνειν τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα Κνωσίαν 48, 10. μήτε γῆν καρποὺς φέρειν, μήτε γυναῖκας τέκνα τίττειν γονεῦσιν ἰοικότα, ἀλλὰ τέρατα 69, 15. ἀγομένας γυναῖκας εἰς δουλείαν, direptas, in captivitatem abductas 76, 3. πρεσβύτας ἀνθρώπους, πρεσβυτίδας γυν-

αἶκας, ὅψι μεταμανθάνοντας τὴν ἐλευθερίαν 76, 4. παραμυθεῖσθαι γυναῖκα πενθοῦσαν 88, 24. = μηδὲ γυναικὶ συμβάλλειν πέρα μεδιμνῶν κριθῶν I. 80, 30. = διαθέσσεως, ἣν ἐκεῖνος διέθετο, οὐ παρανοῶν, οὐδὲ γυναικὶ πεισθεῖς L. fr. 43.

γωνιασμός] ἔστι δὲ κάμψαντι τοῦ τείχους γωνιασμός L. fr. 38.

δαίειν τὴν χώραν agrum oppido subjectum ferro et igni depopulari 255, ult.

τὸ δαιμόνιον] πολλάκις γὰρ ἔμοιγε ἐπελήλυθε καὶ τοῦτο φοβεῖσθαι, μὴ τι δαιμόνιον τὰ πράγματα ἐλαύνῃ. malignum aliquod, asperum et nobis infestum numen 124, 26. ὃν ἡ τύχη καὶ τὸ δαιμόνιον φίλον μὲν ἄλυσιτελῇ, συμφέροντα δ' ἐχθρὸν ἐμφανίζει, τοῦτον ἡμεῖς φοβώμεθα 180, 13. numen tutelare, a deo cuique homini nato additum pro monitore vigile, atque censore morum et institutorum. οἱ θεοὶ δὲ εἰσονται καὶ τὸ δαιμόνιον [consentientia cujusque sua] τὸν μὴ τὰ δίκαια ψηφισάμενον 415, ult.

δαίμωνος] δαιμονία τινὲ καὶ θεία παντάπασιν ἔοικεν εὐεργεσία 18, 9. = δαιμονίου τινὸς ἴσως αὐτὸν ἐξαμαρτάνειν προαγομένου Æ. 70, 12.

δαίμονιος ἐσπουδακὸς περὶ τὸ πρᾶγμα τοῦτο Æ. 6, 25. τὴν γε θεοβλάβειαν καὶ τὴν ἀφροσύνην οὐκ ἀνθρωπίνως, ἀλλὰ δαιμονίως κτησάμενοι 72, 32.

δαίμων] τὸ πέρας, ὡς ἂν ὁ δαίμων βουληθῇ, τῶν πάντων γίγνεται 292, 18. τῇ τύχῃ, ἣν ὁ δαίμων ἐκάστοις ἀπένειμε, ταύτῃ κεχρηται 297, 20. κατὰ τύχην τινὰ καὶ δαίμονα. most fortunately 1173, pen. δαίμων ὁ πάντων κύριος ὡς ἐβούλετο, ἔνειμε τὸ τέλος 1395, 20. = σκεψάσθαι τὸν δαίμονα καὶ τὴν τύχην ὡς περιγενέτο τῆς τῶν Ἀμφισίων ἀσβεβίας Æ. 69, 38. τὸν δαίμονα καὶ τὴν τύχην τὴν συμπαρακολουθοῦσαν τῷ ἀνθρώπῳ φυλάξασθαι 76, 7. = τῇ σκληρότητι τοῦ δαίμονος ἀπιστῶν A. 122, 44. μὴ ἐναντία τοῦ δαίμονος γνῶτε 125, 8. = πρὸς θεῶν καὶ δαιμόνων An. 13, 14. = δαίμων ὁ τὴν ἡμετέραν μοῖραν εἰληχρὸς L. 198, 5. ἡ δὲ τύχη καὶ ὁ δαίμων περιποίησεν 135, 33. = malus genius, tortor, furia, quoquo venit, luctum et stragem secum afferens D. 94, 11.

δαῖς. epulae, convivium. δαιτὸς ἐν ἡσυχίᾳ 422, 6.

δαῖς] Ποινὰς ἐλαύνειν τοὺς ἡσεβηκότας δασὶν ἡμμέναις Æ. 27, 7. = δάδας λαβόντες ἐκ τοῦ ἐγγυτάτου καπηλείου L. 94, 5.

δάκνει καὶ τοῦτο 543, 8. οἶος, οὗς αἰτιάται λύκους εἶναι, μὴ δάκνειν 782, 8. οὐδένα πάποθ' ὡμῶν ἴσως ἔχεις ἔδακεν, οὐδὲ φαλάγγιον, μηδὲ δάκοι 798, ult. μὴ πότε ἑκάστον ὡμῶν δῆξεται περιμένετε 799, 5. = χεῖλος ὁδοῦσι δακῶν Ly. 163, 18.

δακρύειν] μηδὲ τῇ φωνῇ δακρύειν ὑποκρινόμενον τὴν ἐκείνων τύχην 321, 18.

δάκρυον] δάκρυσι κλαίων 872, ult. ἔρημα τὰ τῆς πατρίδος πράγματα καὶ δακρύων καὶ πένθους πλήρη 1399, 12. = δάκρυα ἀφίεναι Æ. 75, 23. δάκρυα, quibus orator auditores flectere in partem suam et commiseratione permovere studet 83, 42. 84, 6. = δακρύους εἰς ἔλεον προάγεσθαι Ly. 152, 13. τὰ μητέρων δάκρυα πολλοὺς ἐθήλυσε 161, 6.

δακτύλιος] φέρε τὸν δακτύλιον. cedo annulum 978, 26.

δακτυλοδεικτεῖτε αὐτὸν ἐπὶ τῷ τὸν πονηρότατον ἀπάντων δεικνύειν 790, 20.

δάκτυλος] τὰς ἐπιστολάς, ἃς ἐξηρημένος ἐκ τῶν δακτύλων περιήεις Æ. 77, 11. = ῥᾶον τοὺς ὀδόντας ἀριθμῆσαι, ἢ τοὺς τῆς χειρὸς δακτύλους L. fr. 2, 8. = χρυσίον ἐκ τῶν δακτύλων ἀναψάμενος D. 95, 40.

δάμαρ] ἐπὶ δάμαρτι ἀποκτείνῃ in stupro uxoris 637, 3. ἦν ἂν ἡγγυήσῃ ἐπὶ δικαίοις δάμαρτα εἶναι desponderit, ut sub æquis et legitimis conditionibus materfamilias ei sit 1134, 16. = ἐπὶ δάμαρτι τῇ αὐτοῦ μοιχὸν λαβὼν L. 94, 32.

δανείζειν] ὥσπερ οἱ δανειζόμενοι ῥαδίως ἐπὶ τοῖς μεγάλοις τόκοις 13, 19. δέδοικα, μὴ λελθάμεν τὴν εἰρήνην ἐπὶ πολλῶν ἄγοντες ὥσπερ οἱ δανειζόμενοι 372, 1. λέγονται οἱ τριάκοντα χρήματα δανείσασθαι παρὰ τῶν Λακεδαιμονίων ἐπὶ τοὺς ἐν Πειραιεὶ 460, 12. δεδανεικέναι ἐπὶ τῷ σίτῳ 885, 17. ἐπὶ τούτοις τοῖς ἀνδραπόδοις τῷ Μοιριάδῃ πνυτακοσίας δραχμὰς ἐδάνεισε 822, 10. δανείσαντι εἰς τὰ ἡμέτερα merces ære nostro, quod nos ei credideramus, emtas supposuit pro pignore, quo ab aliis æs mutuum acciperet. *he borrowed money on our property* 822, 14. Chrysippus Phormioni in fœnus nauticum credebat 2000 drachmas in navigationem e portu Attico Byzantium, et illinc retrorsum, quæ erat navigatio ferme semestris, quo nave salva in portum Atticum reducta, solveret in fœnus 600 drachmas. erat ergo proportio fœnoris ad caput usuræ expositum, ut 1 $\frac{1}{2}$ ad 4. 914, 5. δανείζειν χρήματα civi Atheniensi non licebat, præterquam in portum Atticum 941, 5. οἱ δεδανεικότες solebant usuras sub exitum anni poscere 1225, 15. δανείζειν ἐπὶ ὀκτῶ ὀβολοῖς τὴν μνᾶν τοῦ μηνὸς ἐκάστου 1250, 20. mercium pro ære in fœnus nauticum credito comparandarum, in naves imponendarum et negotiatione exercendarum valor debebat esse duplus æris crediti. ut 4000 dr. ad 2000 drachmas 908, 20. 24. δανείζειν ἑτερόπλοα 909, 25. αἱ ἐμπορίαι τοῖς ἐργαζομένοις οὐκ ἀπὸ τῶν δανειζομένων, ἀλλ' ἀπὸ τῶν δανειζόντων εἰσι 922, 10. μισοῦσι, φησιν, οἱ Ἀθηναῖοι τοὺς δανειζοντας 981, 24. εὐπορήσας δὲ μικρῶν ἐδάνεισα ταῦτα (scil. τὰ μικρὰ) 982, 8. = δανείζεσθαι τὴν μνᾶν ἐπ' ἐννέα ὀβολοῖς, novenis in minam obolis pro fœnore in mensem, cum seni alias essent statum fœnus Æ. 15, 16. = πολὺ μᾶλλον, ἢ ἂν δανείσῃται, αὐτοῦ νομίζει εἶναι, ἢ ἂν ὁ πατὴρ αὐτῷ κατέλιπον L. fr. 2, 6.

δάνειον fœnus, interest. προσήειν αὐτῷ ἀπαιτῶν τὸ δάνειον 911, 3. æs in fœnus datum. *money advanced to a person on interest.* καρπούμενος τὰ ἡμέτερα καὶ ἔχων τό τε δάνειον καὶ τὴν ἐργασίαν. lucrum inde quæsitum 1283, pen.

δάνεισμα money put out at interest Æ. 15, 5. = I. 72, 44.

δαπανᾶν] ὅσα εἰς ἀπαντα τὸν πρὸ τοῦ πόλεμον δεδαπάνησθε. insumsistis 17, 3. νομίζειν χρὴ χαλεπὰ, οὐχ ὅσα ἂν εἰς σωτηρίαν δαπανῶμεν, ἀλλ' ἃ πεισόμεθα, ἂν ταῦτα μὴ ἐθέλωμεν ποιῆιν, h. e. pecunias insumere tuendæ nostræ salutis ergo 146, 11. meretrix, concubina amantem πολλὰ δαπανᾶν ἀναγκάζουσα 1023, 14. = δαπανηθεῖς pro δαπανήσας, aut δαπανησάμενος I. 55, 22. δαπανήσας

πολλά χρήματα 55, 31. ἐκ τῶν αὐτοῦ δαπανῶν 67, 18. = *δανανῶν hominem cruciatibus torture in equuleo absumere A. 133, 5. = δανανῶσθαι μεγάλη, *to go to great expenses* An. 33, 20. δανανῶν τὰ προσταττόμενα 34, 28. = δανανῶν χρήμασι L. 185, 40. ΤΑΥΤ. δαπανώμενος τοσαύτας δαπάνας 161, 41. ἐδαπανῶμεν πλείω τῶν ὑπὸ τῆς πόλεως προσταττομένων 172, 18. πολλά τῶν ἑμαυτοῦ δεδαπάνηκα εἰς τὴν ὑπετέραν τροφὴν 898, 2. τὰ τῶν Ἑλλήνων σώματα τῶν δανανῶσθαι δυναμένων 914, 3. = Ly. 167, 31. 36.

δαπάνη] εἰ δὲ τῶ ταῦτα δοκεῖ καὶ δαπάνης μεγάλης καὶ πόνων καὶ πραγματείας εἶναι 101, 22. τὴν δαπάνην ἐξήκοντα τάλαντα συντελεῖ 183, 12. 14. εἴκοσι μὲν ἢ τάλαντα τὰ τὴν δαπάνην διαλύοντα. *would be equal to the necessary expenses* 183, 16. οἱ πρεσβύτεροι ἂν ἴδωσιν ἢ δαπάνην, ἢ πότον, ἢ παιδιὰν πλείω τῆς μετρίας, οὕτως ὀρώσιν, ὥστε μὴ δοκεῖν ἑωρακέναι 796, 26. μέτριος κατὰ πάσας τὰς εἰς ἑμαυτὸν δαπάνας εἶναι 1124, ult. εἰς χρημάτων δαπάνην 1393, 1. = ἀπειπεῖν τῇ δαπάνῃ, non amplius posse sumptum facere A. 8, 16. τὰς δαπάνας τούτων τεθεώρηκεν, vidit, quam infinitas pecunias profundunt in coemendis cupediis 9, 42. δαπάναις ταῖς καθ' ἡμέραν ἀναλίσκειν τὰς πατρώας οὐσίας 27, 26. χορηγὸν ταῖς καθ' ἡμέραν δαπάναις τὸν πόλεμον ποιῆσθαι 38, 30. ἀσέλγεια τῆς δαπάνης 78, 5. νῦν μέντοι τὸ βασιλικὸν χρυσίον τὴν δαπάνην αὐτοῦ ἐπικέλκυκεν 78, 29. δαπάνη, propensio ad prodigalitatem et sumptuositatem. ἀναγκαζόμενος ὑπὸ τῆς ἐν τῇ φύσει δαπάνης 85, 8. = ἵνα ἐξαρκoῖη πρὸς τὰς δαπάνας I. 67, 28.

δαπάνημα] ταῦτα πάντα οὐ μικρὰ δαπανήματά ἐστι I. 110, 11. δαπανηρὸς] πόλεμον ἀδοξόν καὶ δαπανηρὸν ἄρασθαι 58, 6. οὕτω δαπανηρὸς ἦν, ὥστε, γάμω γεγαμηκὼς τὴν ἐμὴν μητέρα, ἑτέραν εἶχε γυναῖκα, καὶ δύο οἰκίας ἔκει 1002, 11.

δαρεικὸς numus aureus Persicus, a Dario sic dictus. τὸν ἀκνάκην τὸν Μαρδονίου, ὃς ἦγε τριακοσίους δαρεικοὺς 741, 7. = L. 121, 8.

δαρμολογεῖν *to collect, to exact the imposts*. τὰργύριον, δ' παρὰ τῶν ἄλλων ἐραστῶν ἐδαρμολόγησεν, ἔρανον εἰς τὴν ἐλευθερίαν συλλέγουσα 1355, 8.

δασὺς locus obsitus arboribus L. 109, 3. τὴν μὲν κόμην ψιλὴν, τὰς δὲ μασχάλας δασείας ap. Suidam in ὑπὸ μάλης.

δατηγὴς] εἰς δατητῶν αἵρεσιν, ad divisorum electionem L. ap. Harpocr. in δατεῖσθαι.

δὲ eleganter redundat in oratione stomachantis, rem mirantis una atque indignantis, τὸν δὲ βάσκανον! τὸν δὲ ὄλεθρον! *O that sorcerer! O that hangman!* 582, 1. ἀποδοῦναι δὲ τῷ Κερσοβλέπτῃ Φίλιππον τοὺς ὄρκους. μὴ μετέχειν δὲ τῶν ἐν Ἀμφικτύοσιν. ἐξορθάσασθαι δὲ τὴν εἰρήνην. *look to it well, sirs, that these three things are done.* cavete, date operam, (etiam atque etiam vobis injungimus,) ut ista tria fiant 398, 10. redundat item ob præmissum δὲ, cum post aliquam interjectam intercapedinem oratio cœpta, sed abrupta, restauratur 400, 11. ἐγὼ δὲ οὐδὲ συμπεπρεσβευκέναι φημί σοι. ubi δὲ, severitatem grammaticam si sectaris, redundat ob δὲ jam versu 9. præmissum. post ἔπειτα

et εἴτα solet δὲ omitti, tametsi μὲν præcesserit ut 598, ult. ἐγὼ δὲ πρῶτον μὲν αὐτὸ τοῦτο—ἔπειτα ἀκείνο [pro ἔπειτα δὲ ἀκείνο] ἔτι βούλωμαι φράσαι. πρῶτον μὲν πολίτης γέγονεν ἄνθρωπος, εἴτα πάλιν χρυσὸς σταφάνοις ἐσταφάνωται 668, 2. πρῶτον μὲν τῆς βουλῆς κατηγναυκίας, εἴτα τοῦ δήμου—702, 23. πρῶτον μὲν οὖν τοῦτ' ἔρῳ,—εἴτα τῶν ἄλλων ἐξῆς ὃ τι ἂν βουλομένοις ὑμῖν ἀκούσιν ἢ 706, 1. 1041, 22.=δὲ pro γὰρ An. 22, 29.

δεδίτεσθαι terrere minis 434, 24. οὐχ ἵνα τῇνάλλως ὑμᾶς δεδίττωμαι 1451, 7.

δέησις] τῶν παρακλήτων αὐταὶ δέησεις καὶ σπουδαὶ 341, 10. πολὺς δέησις καὶ χάριτας, καὶ νῆ Δία καὶ ἀπειλὰς ὑπομείνας 515, 17.=ἐμοῦ δέησιν τινα ἰσχυρὰν ἐδεήθη, me etiam atque etiam rogabat Æ. 33, 41. δέησεις κατὰ τὴν ἀγορὰν, preces, quibus iudicum animi corrumpuntur, occupantur, et a vero deflectuntur 53, 2.=ὅσι-
στάτην δέησιν δεόμενος I. 78, 24.=δέησιν λαμβάνειν εἰς ἑαυτὸν pre-
cibus locum dare accessumque ad se D. 110, 42.

δείγμα] δείγματα μεγάλα τῆς ἐκείνου γνώμης 23, 25. δείγμα ἐξέφερε καθ' ἑαυτοῦ 323, 2. τοῦτο τὸ δείγμα ἐξηγητοχότος περὶ ἑαυτοῦ 344, 19. μὴ τοῖνυν καθ' ὑμῶν αὐτῶν τοιοῦτον ἐξενέγκητε δείγμα tale morum vestrorum animorumque exemplum, ut de vobis universis statui possit, cujates sitis 573, 26. πῶς οὐ μεγάλης ἔχθρας δείγμα πρὸς ὑμᾶς ἐξέφερε 679, 10. ὥν ὥσπερ δείγματος ἔνεκεν, ἀξιὸν ἔστιν ἐν ἡ δὲ δύο ἀκούσαι 641, 20. b) δείγμα locus Athenis in portu, ubi mercatores inter se et cum creditoribus debitoribusque, aliisque quibuscunque, quibus conventis opus ipsis esset, convenire atque agere, merces per mare advectas spectatum exponere, vendere atque emere, contractus inter se inire, brevis ut sim, negotia quæcunque negotiatoribus occurrant, agere so-
lerent. Ὑψιπύργε, ut nos appellitamus. οὗτοι δὲ περιεπάτου ἐν τῷ δείγματι τῷ ἡμετέρῳ 932, 20. προσέρχεται αὐτῷ ἐν τῷ δείγματι 1214, 18.=ἐκόμισαν αὐτὸν εἰς τὸ δείγμα ἐν κλίνῃ I. fr. 45, 8.

δεῖδειν. δεδιέναι] οἱ δὲ τοὺς κόλακας μᾶλλον καὶ τοὺς διαβάλλοντας, ἢ τὰς μάχας, δεδίασιν 155, 7. λαγὼ βίον ἔζης, δεδίας καὶ τρέμων καὶ ἀεὶ πληγῆσθαι προσδοκῶν 314, 24. εἰ γὰρ οὗτος (Conon) ἐκείνου (patrem suum) ἐτίμα καὶ ἐδεδίει, κἂν τούτους (filios suos) αὐτὸν (se, Cononem) ἤξιον (scil. τιμᾶν καὶ δεδιέναι) 1264, 9.=πύρρῳθεν δεδιέναι τὰ δεινὰ Æ. 42, 7. τὰ Σπάρτης δεινὰ δεδιέναι 45, 40.=οὐδεὶς ἔδεισεν ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος κινδύνου. nemo habuit quod metueret L. 193, 9. δεδιέναι τὰ πεποιημένα. pœnas facinorum exhorrescere 105, 3.

δεικνύναι. δεικνύναι] ἄνευ τοῦ δεικνύναι τὰ πεπραγμένα 19, 10. πολλὴν μετástασιν καὶ μεγάλην δεικτέον 21, 24. τοῦτ' οἶομαι *δεί-
ξαι 63, 10. δεικνύναι τὰ χρήματα reconditas opes in conspectum producere 185, 9. τούτων τοιοῦτων ὄντων καὶ ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀλη-
θείας οὕτω δεικνυμένων 232, 16. καὶ τοὺς νόμους δεικτέον εἶναι μοι δοκεῖ 244, 23. ὥσπερ ἐγὼ ταῦτα δεικνύω τὰ ψηφίσματα 250, 19. νῦν δεῖξάτω ἐν τῷ ἐμῷ ὕδατι 274, 9. ἐπειδὴ δ' οὐ τότε, (scil. ἐδείξας) ἀλλὰ νῦν δεῖξον 292, 8. ut Latinorum ostendere, de spe rerum

prosperarum proposita. εδείκνυσαν τὰ ἐκ τῆς Ἀττικῆς βοσκήματα καὶ ἀνδράποδα εἰς τὴν Βοιωτίαν ἤξοντα 299, 11. δ. ἐγκώμια κατὰ τινος palam de aliquo prædicare res gloriosas 300, 3. πίστιν σωφροσύνης περὶ ὑμῶν ἔχοντες εἰδείξαν testati sunt, vos ipsis videri temperantes et castos esse 300, 11. οὐκ ἀμέμπτους μόνον ὑμᾶς, ἀλλὰ καὶ θαυμαστοὺς εἰδείξατε 300, 18. παρ' ἡμοῖ τὰδίκημ' ἂν εἰδείκνυσεν ὃν 305, 11. εἰ τις ἱατρὸς τοῖς ἀσθενούσι μὴ λέγῃ, μηδὲ δεικνύῃ, δι' ὧν ἀποφεύξονται τὴν νόσον 307, ult. æqua et vera defensio atque simplex hæc est, δεῖξαι, ἢ ὡς οὐ πέπρακται τὰ κατηγορημένα, ἢ ὡς πεπραγμένα συμφέρι τῇ πόλει 404, 23. δεικνύον μὴ τὸν αὐτὸν νόμον. allegans, proferens 711, 11. 727, 20. 1338, 7. εἴ τι καθ' ἡμῶν ἔχων ἀδίκημα δεικνύει 781, 24. δεῖξω ἀνήλως, id est, ὅτι ἀνήλως 1045, pen. δεῖξον χαλκοῦν ἓνα μόνον εἰς τὴν πόλιν ἀνήλως. id est ὅτι ἀνήλως 1045, 25. εἰδείξαν τοῖς ἱατροῖς 1259, pen. δεῖξω σοι τὸν λόγον καὶ ἀναγνώσομαι 1401, 2. μὴ τὴν ἔξωθεν φιλιαν λυσιτελέστερον κτήσασθαι δεικνυτε, ἢ τῷ δήμῳ παρακατατίθεσθαι ἑαυτόν. nolite committere, ut constet inter omnes magis expedire amicitias cum exteris contrahere, quam—1480, ult. = ὥστε μὴ δεῖξαι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, quo necesse sibi ne sit, vultum vobis, iudices, suum ostendere, h. e. ad vos prodire Æ. 7, 19. δέδεικται φανερά ὁδὸς 13, 5. σημεῖα μεγάλα τούτων ὑμῖν δεῖξω 41, 35. σημεῖα ὑμῖν μεγάλα οἶμαι δεῖξειν 79, 13. = I. 80, 38. νόμον κελεύετε δεῖξαι 81, 9. = δεδειγμένον ἔσται tantundem erit, ac si vos ipsi docueritis, planum feceritis, vel, demonstratum, certum erit, inter omnes constabit A. 138, 41. = ἀνδρὰς ἀγαθοὺς ἐν τοῖς τοιούτοις δεικνύει τὰς οἰκειότητας ἀλλήνοις An. 15, 40. = δεικνύειν τὸ πρόσωπόν τινα. in conspectum alicujus prodire D. 103, 25.

δειλαίος] ἐκκοπεῖς ὁ δειλαίος ἀμφοτέρους τοὺς ὀφθαλμούς Æ. 24, 31. = πῶς οὐκ ἂν δειλαίότατος εἴην L. 170, 22.

δείλη vespera. δείλης ὀψίας ἡρξάμεθα τοῦ διαψηφίζεσθαι 1301, pen. = δείλη ὀψία Ly. 150, 1.

δειλία timiditas exprobrari solebat Demostheni 405, 17. ult. ἐφοβοῦ περὶ σαυτοῦ, καὶ διὰ δειλίαν, ταύτην ἡγήσω σωτηρίαν 409, 27. δειλίας καὶ ἀνανδρίας ἔνεκα 566, 18. = προοίμιον σκοτεινὸν καὶ τεθηγὲς δειλία Æ. 32, 41. βουλεύεσθαι μετὰ δειλίας καὶ ζηλοτυπίας 65, 15. 16. ρητορικὴν δειλίαν δημόσιος καιρὸς οὐκ ἀναμένει 77, 7. δειλίας γραφαὶ 78, 42. = δειλίας ὄρλειν. scil. δίκην An. 10, 22. = οὕτω σύμφοτος αὐτοῖς ἡ δειλία L. 118, 31.

δειλὸς] τίνα δὲ οὗτοι ἀτολμον καὶ δειλὸν πρὸς τοὺς ὄχλους φασὶν εἶναι 405, 18.

δεῖν vincere. μόνον οὐκ ὀπίσω τῷ χεῖρι δῆσαντες 356, 4. εἴπερ, καταλαβὼν αὐτόν, πρὸς ὀργὴν δῆσαιμι, ἢ πατάξαιμι, ὡς δοῦλον ὄντα 1251, ult. carceri mandare. ἦγεν εἰς τὸ δεσμοτήριον καὶ εἶδε 745, 18. οὐδὲ δῆσεν Ἀθηναίων οὐδένα 745, 12. = δῆσαντες πρὸς τὸν κίονα αὐτόν ἱμαστῖγουν Æ. 9, 11. ἐν πέδαις δεδεμένον 38, 9. = custodiæ mandare. τῶν ἄλλων ξένων ὅστις ἐγγυητὰς ἠθέλησε καταστήσαι, οὐδεὶς πώποτ' ἐδέθη A. 131, 25. = εἶδεν ἡμᾶς ἐν τοῖς ξύλοις An. 7, 6. 12, 31. προεῖπεν αὐτῷ δῆσειν. minatus ei est carcerem 31,

17.=διὰ τὸ ἀμφοδίαις δαδίσθαι (scil. τὰς θύρας) L. fr. 21. συναρπάσαντες ἔδωσαν πρὸς τὸν κίονα fr. 45, 4. II. deesse, deficere. item debere, oportere. δεῖ δὲ χρημάτων. *we must peremptorily have money* 15, 2. δέον παρὰ *τοῦτο γίγνεσθαι 140, 24. πολλοῦ γε καὶ δεῖ adverbialiter pro μηδαμῶς. πολλοῦ γε καὶ δεῖ διώριξεν. multum abest, ut definirit. h. e. prorsus non definit 631, 5. πολλοῦ δεῖν ἄξιον ὄντα τυχεῖν plane indignum, qui adipiscatur, qui multum absit ab eo, ut dignus sit, qui adipiscatur 623, 11. οὐδὲ πολλοῦ δεῖ, subaudi ἀλλά τοῦ παντός. non multum deest, sed totum. h. e. prorsus negatum est, vel, alia omnia 100, 10. 116, pen. 795, 24. ἐπειδὴ βδελυρὸς καὶ ὕβριστης φέτο δεῖν εἶναι, quandoquidem existimavit se haud dedecere, aut persona sua dignum, ut esset impurus 561, 8. διεδωκεν φῶς δεῖν περιβάλλειν, tibi convenire, aut licere, datum esse. οἱ παρ' ὑμῖν ῥήτορες μικροῦ δέουσιν ὅσοι μῆνες νομοθετεῖν. parum abest, quin oratores vel caussidici vestri singulis pæne mensibus novas leges ferant 744, 25.=μικροῦ δεούσας χιλίας δραχμὰς I. 88, 28.=δεῖ pro ἔξεστι vel ὅσιόν ἐστι. si fas et licitum est. εἴπερ οὖν δεῖ τὰ τῶν θεῶν ὑπονοεῖν An. 18, 15.=τοσοῦτου δέω ικανὸς εἶναι λέγειν L. 148, 6. τοσοῦτου δεῖ λειδορία τις γεγονέναι 96, 1. τοσοῦτου ἔδωκεν αὐτῷ μεταμελῆσαι τῶν ὕβρισμένων. 97, 6. οὕτω πολλοῦ ἔδωκεν κριθῆναι 121, 33. πολὺ γὰρ δεῖν ἔφη 113, 32. Πλαταιεὺς εἶναι πολλοῦ δεῖ 167, 36. πολλοῦ δέω χάριν ἔχειν 168, 7. οὐδὲν δέομαι λόγων 93, 38. μικρῶν ἐγκλημάτων δεόμενοι 195, 14. ὅτι οὐδὲν *δέησι ὑμᾶς ἰδίᾳ περὶ τῆς ἀστρατείας βοηθεῖν 144, 31. αὐτ' ἐκείνοις δέησιν χιλίων νεῶν 194, 45. TAYL. δεῖν oportere, indigere, carere, deesse. δεῖσθαι χρημάτων 120, 37. βούλονται γὰρ πάντες ὑπὸ τῶν παίδων θεραπευεσθαι μάλλον, χρήματα ἔχοντες (on account of their money) ἢ ἐκείνων δεῖσθαι ἀποροῦντες (than to be in necessity themselves, and be obliged to live by the charity or liberality of their children) 155, 18. ἡμῶν πρὶν καὶ δεθῆναι, πεπειρασθε οἱ ἐσμὲν εἰς ὑμᾶς 160, 43. σφόδρα βίου δεομένων 912, ult. οὕτω πολλοῦ ἔδωκε τῶν τετρακοσίων γενέσθαι, ὥστε—183, 42. οὐδὲν δεόμενος εἰσιέναι εἰς τὸ δικαστήριον. me haud juvare jure experiri. nulla me teneri cupiditate suscipiendæ actionis forensis. *I had no desire to be engaged in a lawsuit* fr. 6, 1.=*οὐ γὰρ δὴ κατ' ὑμῶν γεγενῆσθαι δεῖ Ly. 167, 26. III. δεῖσθαι egere, velle, cupere. τοὺς ἀγῶνας ἀπαντας οὐδενὸς οὕτω διομένουσιν ὁρῶ, ὡς ἀνδρῶν ἀγαθῶν 180, 19. σάξειν δεομένους (scil. σωθῆναι) 181, 23. τοὺς Ἕλληνας ὅρᾳ δεομένους τινὸς ἐκουσίου, ἢ καὶ ἀκουσίου διαλλακτοῦ 189, 16. οὗτ' εἰσῆγγετο αὐτῷ (scil. ταῦτα) ὃν ἰδεῖτο 276, 6. περιεστῆκει τοῖς βοηθείας δέησεσθαι δοκοῦσιν, αὐτοὺς ἐτέροις βοηθεῖν 301, 8. ἐπαρκεῖν πᾶσι τοῖς δεομένοις 316, 1. ἂν μὲν οἱ ἄλλοι δέονται, οὐδενὸς ἐν χρεῖα ἂν τογχανεῖν 401, 20. οὐ γὰρ ἂν ἄλλων δεθῇ, ἢ ὑμῶν 1484, 26.=ἡμαῦ δέησιν τινα ἰσχυρὰν ἰδεῖσθαι, me etiam atque etiam rogabat Æ. 33, 41.=ἀθέμισστα δέησεται, καὶ ἀτέλεστα, καὶ ἀνήκουστα καὶ θεοῖς καὶ ὑμῖν A. 113, 39.=rogare, deprecari. ἀναβιβάζομαι τὸν δεησόμενον ὑπὲρ ἡμαυτοῦ An. 19, 19.=supplicare. ἱκετεύειν ὑμῶν τὴν χάραν

καὶ τὰ δένδρα *δεῖσθαι Ly. 169, 18. = καιρῶν, οἱ πίστεως, οὐ διαροδοκίας, δέονται. quæ poscunt fidem D. 110, 35.

δεῖνα] ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος τὸν δεῖνα εἰσαγγέλλει 167, 24.

δεινοπαθεῖν 1023, pen.

δεινός] μὴ πανούργος ὦν καὶ δεινὸς ἄνθρωπος πράγμασι χρῆσθαι 10, 2. δειναὶ αἱ εὐπραγίαι συγκρῦναι καὶ συσκιᾶσαι 23, 27. 155, 24. δεινοὶ et ἰδιῶται inter se opponuntur 50, 6. καίπερ ὄντες οὐ δεινοὶ τοὺς ἀδικοῦντας. μεμνησθαι 73, 11. οὐχὶ τοῦτό ποω δεινόν, καίπερ ὃν δεινόν 125, 2. ἐνοχλῆσαι τοῖς ἄρχειν βουλομένοις, καὶ πάντας ἀνθρώπους εἰς ἐλευθερίαν ἐξελεῖσθαι δεινοὶ 135, 8. πῶς οὐ δεινόν, ἐφ' οἷς παθόντες οὕτως ἐμισήσατε τοὺς δράσαντας, νῦν αὐτοὺς φαίνεσθαι [ταῦτα] ποιοῦντας 159, 23. πλὴν οὐκ ἐφ' αὐτοὺς ἐκάσταν οἰομένων τὸ δεινὸν ἔξειν 241, 4. δεινὸν μὲν, ὃ γῆ καὶ θεοί, πῶς γὰρ οὐ; κατὰ τῆς πατριδος. Hermog. p. 352, 17. ex or. pro corona. δοκοῦσί μοι Λακεδαιμόνιοι μάλα δεινῶν ἔργων ἀνθρώπων ποιεῖν 206, 3. διδόναι αὐτοὺς ταῖς δεινοῖς 258, 18. τὴν τῆς εὐνοίας τάξιν ἐν τοῖς δεινοῖς οὐκ ἔλπον 286, 3. τὰ μὲν ἡμελλε τῶν δεινῶν, τὰ δ' ἤδη παρῆν 292, 15. ἐν ἀπαιτοῖς τοῖς δεινοῖς καὶ φοβεροῖς ἐμβεβηκὼς 309, 24. pari modo p. 505, 12. quoque hæc duo δεινὸς et φοβερός copulantur. τὴν μὲν τῆς πόλεως τύχην ἀγαθὴν ἡγοῦμαι, τὴν μέντοι τῶν πάντων χαλεπὴν καὶ δεινὴν 311, 23. δεινὸν καὶ γόητα καὶ σοφιστὴν καὶ τὰ τοιαῦτα ὀνομάζων 318, 1. δεινότατον τῶν πάντων ἔθος καὶ ἀσυμφορότατον ὑμῖν εἰς τὴν πολιτείαν εἰσάγων 341, 19. τῷ μὴδὲν αὐτῷ συνιδέτι (scil. φαῦλον, vel tale quid) δεινόν, [scil. ἔστιν] εἰ *σιγῶν πονηρῶν καὶ δεινῶν ἔργων δόξει κοινωσιν τῷ σιωπῆσαι 351, 18. θέαμα δεινόν καὶ ἐλπεινόν 361, 19. ἔστι δὲ ταῦτα γέλως, μᾶλλον δ' ἀναίσχυντρία δεινὴ 364, 3. πῶς οὐ δεινόν καὶ σχέτλιον τὰς τῶν ὑμετέρων συμμάχων συμφοράς προσδίδας τοῖς ὑμετέροις πρίσβεσι γεγενῆσθαι 386, 8. ἐκ λογισμοῦ τὰ δεινὰ ἐφυλάττεσθε 398, 6. ἡ παροιμία τοῦ καθάρματος δεινὴ 403, 9. τῶν ἐν ἀπαντί τῷ αἰῶνι μνημονευομένων [scil. ἐπὶ δεινότητι] ἀνθρώπων δεινότητου γεγενημένου Φιλίππου. callidissimo, vaferrimo 1468, 26. ἀλλ' αὐτὸ δὴ τοῦτο τὸ δεινόν ἐστι 471, 11. ἡ καλοκαγαθία ἡσύχιον καὶ ὀκνηρὸν καὶ βραδὺ καὶ δεινὸν ἐλαττωθῆναι. facillime et sæpissime patitur injuriam sibi fieri, minus tribui, quam conveniret 777, 5. δεινὰ ποιοῦντος ἀνθρώπου homine, ut de magna accepta injuria quiritante atque vociferante 788, 20. ἐὰν ὑπὲρ τῶν δικαίων ἐν ὑμῖν τις εἴπῃ, δεινὰ πάσχουσι, καὶ θρασὺν φασὶν εἶναι. iis de rebus si qui vos doceat, de quibus vos doceri par est, statim vociferantur, lamentantur, et simulant atroci contumelia aut calamitate ictos, eumque impudentem appellant 1233, 25. idem quod δεινοπαθεῖν. δεινὸς οὐ κακοήθης. callidus absque malignitate 1407, 23. οὐδὲ καθ' ὑμῶν δεινὸς ὦν 1469, 15. δεινότατον τῶν ἐν ἀνθρώποις ἀπάντων ἡγούμενος εἶναι, ἀδικεῖσθαι μὲν αὐτὸς, ἕτερον δὲ ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ ἀδικουμένου τὸ ὄνομα παρέχειν 1246, 13. = δεινὴ εἰς τὸ πρᾶγμα ἡ κακία καὶ *εὐπιστία Æ. 9, 1. ἀπαιδευσία δεινὴ 18, 36. ὡς δεινὸς καὶ σύντομος, in brevitate validum, torosum, lacertosum esse 34, 36. συμπίειν δεινὸς 34, 42. 42, 39. πόρρωθεν δεδιέναι τὰ δεινὰ 42, 7. δεινὸς τοῖς λόγοις Δημοσθένης 43, 6. τὰ Σπάρτης δεινὰ δεδιέναι

45, 40. προορᾶσθαι τῷ λόγῳ τὰ δεινὰ 52, 1. πῶς οὐ δεινὸν ἐχθροῦ πρόσωπον βλέπειν ἐπεγγελῶντος 52, 28. ἐπειδὴ τὸ δεινὸν ἤπτοτο αὐτῶν 73, 30. δημιουργὸς δεινὸς λόγων 84, 37. = ἡ δεινὸν γ' ἂν εἴη I. 44, 21. δεινοῦ τινὸς ἀνδρὸς ἔργον διαπράττεσθαι 87, 10. = subtilis, vafer, solers, acer et facundus. ἐμὲ ὡς δεινὸν παγχάλεπον ἐλέγχεσθαι εἶναι A. 116, 32. = μεγὰ καὶ δεινὸν An. 19, 44. ἡ βασανὸς δεινὴ παρὰ τοῖς εἰδόσι. formidabile est a peritis examinari 5, 13. ἐκείνοις δὲ οὐκ ἐμὲ δεινὸν εἶναι nihil esse illis, quod abs me sibi metuant 9, 18. δεινότατον μὴ καταλυθῇ ἡ νῦν πολιτεία. — maxime verendum esse. = δεινὸς καὶ ἀκριβὴς L. 109, 20. οἰκονόμος δεινὴ 92, 22. περὶ τοῦτο γὰρ δεινὸς εἰ 117, 1. δεινὸν ἦν (periculosum, capitale erat) τῶν τεθνεώτων ἐπὶ τὴν ἐκφοράν ἐλθεῖν 128, 16. ἡ ὑπόλοιπος ἐλπίς. — ἐν οὗτῳ δεινὴ καθέστηκε ad finem tam lugubrem decedit 152, 34. ἔργους τῶν δεινῶν γίνεσθαι 191, 35.

δεινότης subtilitas ingenii, solertia, celeritas salutaria consilia reperiendi, verum videndi, facundia in dicendo, alacritas et agilitas in gerendo. τί γὰρ ἡ σὴ δεινότης εἰς ὄνησιν ἔχει τῇ πατρίδι 307, 26. = ἀληθεῖα μᾶλλον ἢ δεινότητι εἰρῆσθαι A. 129, 45. = Ly. 152, 8.

δεινῶς] τόπον δεινῶς ἐξηγηριωμένον Æ. 14, 11. ἀσχημονεῖν δεινῶς 33, 22. = δεινῶς καὶ ἀπόρως *ἔχοιμι loco sim futurus admodum iniquo, impedito et perhorrescendo A. 111, 36. = δεινῶς διατυθῆναι τυπτόμενος L. 98, 38.

δειπνεῖν] ἐξαναστάντες μεταξὺ δειπνοῦντες. media de cœna surgentes 284, 23. = δειπνα πολυτελῇ δειπνῶν ἀσύμβολος Æ. 11, 13. = παρ' ἀνδρὶ ἑταίρῳ δειπνῶν A. 113, 23.

δειπνόν] ἐπῆρσέν με καὶ ἐπὶ δειπνόν εἰς τὸ πρυτανεῖον ἐκάλεσι 1210, 22. ἀπὸ δειπνου ποθὲν ἀπιόντας 1260, 3. ἐπὶ τὰ δειπνα, ἔχων αὐτὴν, πανταχοῖ ἐπορεύετο 1355, ult. ἐπὶ δειπνόν ἦσαν ὡς ἑκάτερον αὐτῶν 1361, 14. = ὀψοφαγίαις καὶ πολυτελείαις δειπνῶν δουλεύειν Æ. 6, 33. δειπνα πολυτελῇ δειπνῶν ἀσύμβολος 11, 13. καλέσαι ἐπὶ δειπνόν εἰς πρυτανεῖον 34, 13. = αἱ γαμεταὶ γυναῖκες οὐκ ἔρχονται ἐπὶ τὸ δειπνόν I. 39, 23.

δεινοφόρος L. ap. Polluc. VI. 17.

δέκα ἄνδρες ἐκ πάντων Ἀθηναίων πρέσβεις ῥέθρησαν An. 24, 12. γήμας ἐπὶ δέκα ταλάντοις 30, 37. = οἱ δέκα. decemviri, qui post triginta tyrannos Athenis in urbe ad breve tempus dominati sunt L. 172, 26.

δεκαδραχμία (nisi ea potius τετραρχία est) apud Thessalos a Philippo instituta 71, 12. collata p. 117, 26.

δεκαδούχος decemvir. L. ap. Harpocr.

δεκαετής πόλεμος Æ. 45, 24.

δεκάζειν, muneribus corrumpere Æ. 12, 30. = ὡς πεντακόσιοι αὐτοῖς εἶσαν δεδεκασμένοι L. 182, 28.

δεκάκις] οὐδ' ἂν δεκάκις ἀποθάνῃ, οὐδὲν μᾶλλον ὑμῖς γε κινήσεσθε 99, 5. = εἰ καὶ δεκάκις διαθήκας ψυδαίς ἀποδεικνύῃ I. 78, 7.

δεκαπλάσιος] ἐὰν δὲ μὴ λάβῃ, τὴν δεκαπλασίαν [scil. τιμὴν καταδικάζειν] ad decuplum condemnare 733, 5. = δεκαπλασίαν τοῦ τι-

μήματος τὴν ἔκτισιν ἐπιτιθέντας κατὰ μόνου τούτου τῶν ἀδικημάτων D. 107, 12.

δεκαπλοῦς idem quod δεκαπλάσιον. δεκαπλοῦν τοῦ ἐξ ἀρχῆς λήματος D. 97, 44.

δεκατάλαντος] δεκαταλάντους δίκας λαγχάνων Æ. 41, 13.

δεκατεύειν decimas legere, exigere ab aliquo. δεκατεύοντες εαντοὺς 617, 22. 758, 4.=δεκατεύειν πόλεις Ly. 158, 6.

δεκάτη] κυρίους ὑμᾶς ἐποίησαν τοῦ Ἑλλησπόντου, ὥστε [scil. ὑμᾶς] τὴν δεκάτην ἀποδόσθαι. so that you could lease or farm out the duty of a tenth laid upon ships, passing through it, outward-bound or inward-bound to Byzantium 475, 5. Spoliorum bello aliasve juste partorum decimas Minervæ, quinquagesimas reliquis diis consecrabant 738, 5. δεκάτας ἐκεῖ τῷ ἀρμυστῇ κατατιθεῖς 740, ult. scil. μοίρας, vel μερίδας. b) δεκάτη [scil. ἡμέρα μετὰ τὴν τοῦ παιδὸς γένεσιν] quo die pater puerum tollere, pro suo agnoscere, ex se nato, eique nomen imponere solebat. τὴν δεκάτην ὁ πατὴρ ἐμοὶ ποιῶν τὸννομα τοῦτο ἔθετο 1000, 18. 1001, 4. 8, 23. δεκάτην τὸν πατέρα φησὶν ὑπὲρ αὐτοῦ ἐστιᾶσαι 1016, ult.=decimus dies a nato infante, quo nomen ei a patre imponebatur I. 41, 3. καλεῖν εἰς τὴν δεκάτην. ad epulum hac de causa 41, 17. ἐν τῇ δεκάτῃ τῇ ταύτης κληθέντες, συνεστιᾶσθαι 45, 7.=ὥστε τῇ θεῷ (Minervæ) τὰς δεκάτας ἐξαιρεθῆναι L. 160, 14. δεκατηλόγος 679, 26.

δέκατος] εὐθύνας δίδωμι μόνος, δέκατος αὐτὸς προσβεύσας Æ. 52, 11. ἡ φυλὴ τὸ δέκατον μέρος τῆς πόλεως 54, 17.

Δεκελεικὸς πόλεμος 258, 13. 597, 26. 1304, 7.

Δεκελειόθεν L. 166, 34. 38.

δελεάζειν] τῇ καθ' ἡμέραν ῥαστώσῃ καὶ σχολῇ δελεαζομένῃ 241, 2.

Δελφίνιον] τὸ ἐπὶ Δελφίνῳ δικαστήριον. in causis cædis a rebus inanimatis datæ 644, 20. 1011, 17. unde colligitur, eo in foro etiam actas fuisse causas mulierum affirmantium se ex illis et illis peperisse, viris inficiantibus.=I. 110, 40.=An. 10, 45.

δένδρα τεμνεῖν (scil. agri Attici) καὶ πρὸς τὰ τεῖχη προσβαλεῖν (Athenarum puta) L. 142, 37.=ἡ χώρα τὰ δένδρα συνεβάλετο Ly. 153, 25. τὰ δένδρα *δεῖσθαι ὑμῶν 169, 18.

δενδροκοπεῖν 256, 1.

δεξιὰ] τὴν δεξιὰν προτείνων καὶ εὐαγγελιζόμενος 332, 9. ὁσίας δεξιὰς καὶ ἀριστεράς ἀνίσχοντες 531, 12. 1072, 24. ἐμβάλων τὴν δεξιὰν 553, 14. scil. τῇ αὐτοῦ δεξιᾷ τὴν ἑαυτοῦ.=ἐμβάλλειν τὴν δεξιὰν Æ. 85, 40.

δεξιός] οἰομένη δεξιὸν ποιεῖν. to go to work neatly and cleverly A. 113, 26.

δεξιούσθαι] δεξιούμενος πάντας καὶ προσγελῶν Æ. 66, 11.=δεξιούσθαι ἀλλήλους L. 194, 11.

δέον] εἰς δέον λέγειν. opportuna dicere 44, 7. εἰς οὐδὲν δέον οὐ nothing that is proper, ἀναλίσκειν. insumere, quo non oportebat 36, 9. εἰς δέον δὲ νῦν γέγονεν αὐτῷ it has now become a matter of

real and serious convenience to him τὸ λαβεῖν τότε τὴν ἀτέλειαν 469, 15.

δέος καὶ φόβος 555, 14. 654, 24. ὥς ἔστι μάλιστα τοῦτο δέος. hæc summa est formido, hoc inprimis est metuendum 10, 2. = τοῦ δέους ἀπαλλάξαντες L. 192, 4. δὴ πολλὰ καὶ κινδύνους ἐπέμπει ὁ θεὸς τοῖς ἀδικοῦσι 105, 9. τὸ δέος τῶν κατηγορῶν. metus ab accusatoribus 159, 34. 160, 2.

δέρμα] δέρματα αἰγία 934, 26. ἡξίουσαν αὐτὸν ἐν τῷ ἑαυτοῦ δέρματι τὸν ἔλεγχον διδόναι. coarguitionem ex ejus pelle, per nervum 1200, 26. paulo post 1201, 2. dicit ἐκ τοῦ σώματος τὸν ἔλεγχον ἡξίου γενέσθαι.

δερμιστής, vermis. L. ap. Harpocr. vel potius δερμηστής.

δεσμὴ fasciculus. αἰγία δέρματα, δύο δεσμός ἢ τρεῖς 934, 26.

δεσμὸς custodia. δεσμὸν καταγινώσκειν 747, 18. 20. ὑπὸ δεσμοῦ καταληφθεὶς 1133, 13. = δεσμοῦ τιμῆσασθαι L. 105, 16. = sensu translato, retinaculum, frenum, vinculum D. 180, 7.

δεσμωντήριον] ἐκ τοῦ δεσμωντηρίου προϊόντας τινὰς ἑαυτοὺς ἀγωνεῖν 151, 6. de hominibus stultum in modum superbientibus, et pristinae miseriae oblitis, postquam a sterquilinio ad gradum aliquem dignitatis ascendissent. δεσμωντήριον ἐκάστη τὴν ἑαυτοῦ οἰκίαν καθίστη 609, 10. ἐρωτῶν, εἰ μάτην τὸ δεσμωντήριον ἀποδομήθη 614, 21. τοῖς ἐκ τοῦ δεσμωντηρίου. scil. ἀφειμένοις, αὐτὸ ἀποδράσι 779, 3. ἀνέφεται τὸ δεσμωντήριον 764, 22. = ἀκολουθεῖν εἰς τὸ δεσμωντήριον Æ. 7, 2. ἀπάγειν εἰς τὸ δεσμωντήριον 75, 2. = ἀπήχθη εἰς τὸ δεσμ. I. 49, 22. = ἀπάγειν τοὺς κακούργους εἰς τὸ δεσμωντήριον An. 31, 24. συγκλείειν τὸ δεσμωντήριον 7, 26. = εἰς τὸ δεσμωντήριον ἀποτιθένταν Ly. 164, 2. = κλείω χρόνον ἐν τῷ δεσμωντηρίῳ ἢ ἔξω διατρέβειν D. 105, 10.

δεσμώντης] οἱ δεσμώνται φεῦγουσι 764, 22.

δεσπότης] ὁ δῆμος δεσπότης τῶν πολιτευομένων ἦν 36, 26. 690, 10. δεσπότης καὶ κύριος πάντων 175, 13. τὴν δ' ἐλευθερίαν καὶ τὸ μηδένα ἔχειν δεσπότην—ἀνατετροφότες 324, 26. δεσπότη διακονοῦντες 362, ult. = δεσπότης πάντων ἀνθρώπων ἀφ' ἡλίου ἀνιόντος μέχρι δυομένου Æ. 72, 27. = οἱ τοὺς δεσπότης ἀποκτείναντες ἐὰν ἐπ' αὐτοφῶρα ληφθῶσι A. 135, 7. παῖς οὐδὲ δώδεκα ἔτη γεγονὼς ἐζήτησε τὸν δεσπότην ἀποκτεῖναι 137, 27.

δεσποτικῶς καὶ ἀσελγῶς διακείσθαι 216, 21.

δευρὶ τὴν χεῖρα, ἀλλὰ μὴ δευρὶ παρήνευκα 305, 5. = συμπεριβεύσαντος ἀπὸ στρατοπέδου μοι δευρὶ Æ. 50, penult. = διαίτης, ἐξ ἧς δευρὶ μετίστην An. 21, 7.

δεῦρο] ἔπλει δεῦρο πάλιν huc versum, non Athenas quidem ad ipsis, in tractum tamen Athenis aliquanto propiorem, quam esset ille, unde veniret 670, 15. δεῦρο Δημοσθένης 1298, 4. de δευτερολογίαις v. Marcellinum ad Hermogenem, in Excerptis meis p. 102, 103. = καταπλεῖ δεῦρο ἐξ Ἑλλησπόντου Æ. 8, 34. ὅταν αὐτὸς παρέλθῃ δεῦρο 24, 39.

δευτεραγωνιστής actor partium in scena secundarum 344, 7.

δευτεραίος ἦδον κείμενος, jam in alterum diem I. 60, 21.

δεύτερον] ἔπειτα δεύτερον, tum secundo loco *Æ.* 2, 1. 6. ἔρχεται τὸ δεύτερον ὕδωρ 82, 14. = καὶ δεύτερον καὶ τρίτον ραμί. iterum iterumque dico *A.* 126, 13.

δεύτερος] καὶ μόνος, ἢ δεύτερος εἶπεν 192, 4. δευτέρου καρύγματος ἦδη μοι τούτου γιγνομένου 253, 7. οἱ δεύτεροι τῶν συμμοριῶν 260, 22. ἐν οἷς οὐδαμοῦ σὺ φανήσῃ γεγονάς, οὐ πρῶτος, οὐ δεύτερος, οὐ τρίτος—328, 25. δευτέρους γὰρ ὑμᾶς φήσει φιλεῖν μετὰ τοὺς οἰκείους 1331, 16. τὸ δεύτερον ἐκ τῶν λοιπῶν, ex iis, quæ adhuc supersunt factu possibilia, primum, quia vero id factum non est, quod ante omnia fieri oportuerat, ordine rerum idem secundarium 1456, 15.

δέχεσθαι εἰς τὰς οἰκίας καὶ τὸ ἄστυ τὴν στρατιὰν intra domos civis cujusque privatas et intra oppidi sui moenia reciperent copias nostras 300, 1. οὐχ ὅσα ἐβουλόμθα, ἀλλ' ὅσα δοῖη τὰ πράγματα, εἰδὲ δέχεσθαι 307, 5. δέχεσθαι et λαμβάνειν copulantur. *ὥς δ' οὐκ ἐδέξαντο, οὐδ' ἔλαβον, οἱ Θηβαίων πρόσβεις 384, 9. occurrere, argumentationem alicujus idonea responsione refutare et eludere. ἐκείνως αὐτὸν δέχεσθε 449, 1. simile ductum de venatore feram venabulo excipiente. δέχεσθαι τὸν ὄρκον sibi delatum puta 1011, 13. τὴν πρόκλησιν 1011, 16. τὴν βάσανον 1120, 10. ἑμαυτῷ γ' εἰρήσθαι πρὸ παντὸς αὐτὸ δεξαίμην. malim hæc a me dicta esse, quam aliud quodcunque bonum mihi contingere 1442, 16. δέχεσθε οὖν παρὰ τῶν θεῶν διδόντων τάγαθα 1460, 17. = ταῦτ' ἐγὼ λόγῳ μόνον σαφῶς ἐν ὑμῖν εἰπὼν οὐκ ἂν ἐδεξάμην ζῆν, nolim vivere, (repudium oblatam vivendi conditionem accipere, h. e. mori malim) si hæc dixissem *Æ.* 8, 32. πρόκλησιν οὐ δέχεται 45, 6. μήτε δέξαντο (οἱ θεοὶ) αὐτοῖς τὰ ἱερὰ 69, 19. 70, 38. οὐκ ἂν ἐδεξάμην ζῆν τὰ αὐτὰ τούτῳ δημηγορήσας, si conciones similes illius concionibus habuissem, nolim vivere 85, 5. = οὐκ ἂν δεξαίμην πάντα τάγαθα ἔχειν nolim, recusem, oblatam conditionem respuam *An.* 1, 25. 26. δεξάμενοι χρήματος ὕδενος—qui vitam mereri nolint, ut sinant vobis per me bene esse 20, 13. ἐδεξάμην ἂν πάντων χρημάτων 22, 23. = δεξαίμην malim *L.* 118, 4. οὐκ ἂν δεξαίμην (id est ἀνασχοίμην) ὑβρισθῆναι. non facile patiar 162, 33. pro θέλειν αὐτὸ προαιρεῖσθαι 173, 40. 174, 35. ἀναγκάζεται ἡ βουλὴ εἰσαγγελίας δέχεσθαι 185, 22. = δέχεσθαι τὴν ἀγαθὴν τύχην *D.* 102, 23. δάρα ἐπὶ τῷ τῆς πατρίδος συμφέροντι 108, 22.

δῆ. καὶ δῆ jam dudum 476, 27. quapropter quoque 646, 4. καὶ δῆ καλεῖ. fingam tantisper a iudice vel archonte me citari 996, 26.

δηλονότι quippe. utpote. vel, id quod consentaneum, neque mirandum est 889, 16.

δῆλοι ἐσεσθε ὥς ὀργιζόμενοι *L.* 128, 27. ita fere ἀδελος. τοὺς παῖδας ἀδελφούς εἶναι ὁποτέρων τυγχάνουσιν ὄντες 95, 2. οὕτω δῆλος ἦν, παῖς ὢν, ὁποῖός τις ἔσται 141, 14.

δηλοῦν] καθαρῶς δηλοῦν 159, 1. ὥς σαφῶς δηλοῖ καὶ διερίζεται 239, 10. ἡ προαίρεσις αὐτῇ τὴν τοῦ συμβούλου διάνοιαν δῆλοι 292, 20. = ἔργῳ δηλώσω οὐ παραγενόμενος. (id est ὅτι οὐ παραγέγονα) *A.*

120, 7. δηλοῦται διὰ τὴν αὐτοῦ ἀμαρτίαν ἀποθανών. (id est ὅτι ἀπέθανε) perspicuum fit, puerum ab errore ipsummet suo fuisse exanimatum 121, 35. ἀδύνατον ἀλλαχόθεν ἢ ἐκ τῶν πραχθέντων δηλοῦσθαι 124, 16. σαφῶς δηλοῦται—περιπεσών. 124, 28.= πᾶσιν ἐδήλωσε (sub. αὐτὸν) καταφρονῶν. id est ὅτι καταφρονεῖ An. 30, 45.= περὶ ἐνὸς εἰπών, περὶ πάντων ἐδήλασεν L. 116, 42.

δημαγωγεῖν ductitare blanditiis 98, 10.

δημαγωγός] παρέχειν τοὺς μὲν λόγους δημαγωγοῦ, τὰ δὲ ἔργα τῶράννου An. 32, 37.= δημαγωγῶν ἀγαθῶν οὐκ ἔστι τὰ ὑμέτερα ἐν ταῖς ὑμετέραις συμφοραῖς λαμβάνειν L. 178, 33.

δημαρχεῖν magistratum demarchi, seu decurionis in demo vel municipio gerere. δημαρχοῦντος Ἀντιφίλου 1306, 22.= I. 111, 4.

δημαρχία cum quis demi sui magister est 1318, 18.

δήμαρχος] ὁ δήμαρχος ἐπαγγελλέτω τοῖς προσήκουσιν ἀναρεῖν καὶ ὀλίπειν 1069, 12. τοὺς βουλευτάς καὶ τοὺς δημάρχους καταλόγους ποιεῖσθαι τῶν δημοτῶν 1208, 5. demarchus penes se tenebat, servabat codicem, in quo scripta erant demotarum nomina 1317, 18.= L. ap. Harpocr.

δημεύειν fisco adjudicare. τὰ χωρία δημεύει καὶ τὰς οἰκίας, καὶ ταῦτ' ἀπογράφει 609, 27.= εἰ ἐωρᾶτο σωζόμενα τὰ ὑπὸ τούτων δημεύόμενα L. 151, 10. ἀποδημήσαντος ἐκείνου καὶ ἐν διαβολῇ γενομένου ἐδημεύθῃ ἡ οὐσία 155, 5. δημεύειν τὰ τῶν πολιτῶν 185, 22.= δημεύειν οὐσίαν publicare, proscribere, confiscare D. 109, 9.

δημευσις χρημάτων. proscriptio, publicatio 215, 24.

δημηγορεῖν] αὐτὸ γὰρ τὸ δημηγορεῖν, οὐ μόνου μετεῖχον ἑγὼ, ἐξ ἴσου προὔτιθετε ὑμεῖς τοῖς τε παρ' ἐκείνου μισθαρνοῦσι καὶ ἡμεῖς 306, 7. πολλῶν ἀξίους ἀνάταμιν λόγους ἐδημηγόρει 345, 23. δημηγορεῖν λόγον in concione sententiam prodere 657, 3. ἐκείνα δὲ δημηγορηκῶς in concione cum illa verbis prædicasset, oratione jactasset 441, 6.= αἰσχροῦς βεβιωκότι προεῖπον οἱ νόμοι μὴ δημηγορεῖν Æ. 1, 13. οὐκ ἂν ἰδεξάμην ζῆν, τὰ αὐτὰ τούτῳ δημηγορήσας 85, 5.= δημηγοροῦσιν οἱ νεώτεροι An. 32, 4.= βουλευσάμενοι κακῶς περὶ τῶν σφετέρων αὐτῶν, περὶ τῶν ὑμετέρων δημηγοροῦσι L. 144, 5.= D. 92, 22. *δημηγορεῖν τινὶ pro συνηγορεῖν, si lectio bene habet 104, 26.

δημηγορία] *δημηγορίας δ' ἐπὶ τούτοις ποιοῦμενος 750, 11.= διαίρετὴ δημηγορία Æ. 36, 31.

δημιόπρατος] ὑπὲρ τῶν δημοπράτων, pro iis, quæ publicitus venum dabantur L. ap. Polluc. X. 24.

δήμιος, carnifex, tortor Æ. 44, ult.= τῷ δημίῳ παρέδωκαν L. 135, 8.

δημιουργός] δημιουργοὶ appellabantur summi in Peloponneso et apud Achæos magistratus, ut Athenis archontes 280, 3. b) δημιουργός, faber, opifex. καλῶν γὰρ ἔργων δημιουργός ὁ ῥήτωρ ὑμῖν γεγενῆσιν 789, 9. δημιουργός τέχνης τινὸς ἄλλης 1123, 14. ἡ τέχνη πεποιήται τῶν ἔργων τοῖς ἀρίστοις δημιουργοῖς 1406, 1.= οἰκετὰς δημιουργοὺς τῆς σκυτοτομικῆς τέχνης Æ. 14, 1. δημιουργός δεινὸς λόγων 84, 37.= δημιουργοὺς, ὅσοι ἦσαν αὐτῷ, ἀπέδοτο. operas ser-

vos operibus manuariis efficiendis, ut calceis, cultris, cistis etc. servientes I. 59, 34. = L. 170, 8.

δημοκῆρυξ] δημοκῆρυκες Φαλαίκου, τοῦ Φωκίαν τυράννου *Æ.* 45, 20. δημόκοινος carnifex A. 113, 33.

δημοκρατεῖν] πόλις δημοκρατούμενη βεβαίως οὐκ οἶδα εἰ τίς ἐστὶ τῶν πασῶν λοιπῇ 132, 20. = προσάπτεισθαι ἀνδρὸς ιδιώτου, ἢ δυνάστου, ἢ πόλεως δημοκρατούμενης *Æ.* 69, 36. ἀνὴρ γὰρ ιδιώτης ἐν πόλει δημοκρατούμενῃ νόμος καὶ ψήφος βασιλεύει 87, 8.

δημοκρατία cur præferenda sit oligarchiæ 195, 16. sqq. 608, antep. συνῴκισεν αὐτοὺς (homines in Attica tum degentes) Θησεύς καὶ δημοκρατίαν ἐποίησεν 1370, 16. αἱ δημοκρατίαι πολλὰ καὶ καλὰ καὶ δίκαια ἔχουσιν, ὧν δεῖ ἀντέχεσθαι τὸν εὖ φρονούντα 1396, ult. = τυραννίς, ὀλιγαρχία et δημοκρατία, inter se conferuntur *Æ.* 1, 19. 89. ὅλας δ' ἐν δημοκρατίᾳ τὸν εἰς ὀτιοῦν ὕβριστὴν οὐκ ἐπιτήδειον ἡγήσατο εἶναι συμπολιτεύεσθαι 3, 24. τοῖς τριάκοντα τῆς δημοκρατίας ἀφεμένους 38, 14. πολίτευμα τῆς δημοκρατίας 51, 12. δημοκρατίας ὄνομα οὐ τοῖς ἡθεσιν, ἀλλὰ τῇ κολακείᾳ θεραπεύοντες 52, 4. βεβαιοῦν τῇ πόλει τὴν δημοκρατίαν 54, pen. ἄρδην ἔλαθεν ὑφελόμενος τὸ βουλευτήριον (ordinem senatorium) καὶ τὴν δημοκρατίαν 74, 13. δημοκρατίαν αἰτεῖν 82, 18. καταλύειν τὴν δημοκρατίαν 82, 31. κατέστη δημοκρατία 83, 35. τὰ τῆς δημοκρατίας ἰσχυρὰ προΐεσθαι 87, 16. διαφευγούσης ἤδη τῆς δημοκρατίας 89, 20. περιποιεῖται αὐτὸ μόνον τοῦτομα τῆς δημοκρατίας, τὸ δ' ἔργον ἐτίροις παρακχεώρηκεν 89, 29. = θύων ὑπὲρ τῆς δημοκρατίας A. 146, 39. = δημοκρατίας praesidia tria Ly. 148, 13. τὸ σύνεχον τὴν δημοκρατίαν ἐστὶν ὄρκος 157, 34.

δημοκρατικὸς] οὐδεὶς ἀνθρώπων φύσει οὔτε ὀλιγαρχικὸς, οὔτε δημοκρατικὸς L. 171, 36.

δῆμος] μείζων χρὴ νομίζειν τὴν πρὸς τὰς ὀλιγαρχίας ἔχθραν, ἢ τὴν πρὸς τοὺς δῆμους 168, 20. οἱ παριόντες ἅπαντες τὸν δῆμον (id est τὴν δημοκρατίαν) καταλείνυσθαι ἔλεγον 170, 7. ubi etiam docet, quibus rebus cernatur ἢ τοῦ δήμου κατάλυσις 214, 17. κατάγειν τὸν δῆμον democratiam restituere 198, 27. οὐ γὰρ ἀφαιρῆσθαι δεῖ τὸ προσελθεῖν τῷ δήμῳ 229, 13. χάριτος βομὸν ἰδρύονται καὶ δήμου Ἀθηναίων 256, 25. πᾶς ὁ δῆμος ἄνω καθῆτο 285, 2. ὁ δῆμος ἐστὶν ἀσταθμητότατον πρᾶγμα τῶν ἀπάντων καὶ ἀσυνθετάτον, ὥσπερ ἐν θαλάττῃ πνεῦμα ἀκατάστατον 383, 5. τῷ δήμῳ δίδοναι τὴν ψῆφον 1375, 18. οὐδὲν ἀβλιώτερον τοῦ τὴν ὑπὲρ τοῦ δήμου τάξιν αἰρῆσθαι 1478, 15. περιιόντες λέγουσιν, ὡς ἄρα ἀβέβαιός ἐστιν ὁ δῆμος, ὡς δύσχρηστος, ὡς ἀχάριστος 1341, ult. ὁ δῆμος κυριώτατος ὢν τῶν ἐν τῇ πόλει ἀπάντων, καὶ ἐξὸν αὐτῷ ποιεῖν, ὅ τι ἀν βούληται 1375, 2. πάντας ὑμᾶς καὶ ὅλον τὸν δῆμον (ut æquipollentia conjuncta) 381, 25. b) particula populi minor, demus dicta, seu pagus, seu municipium malis reddere. *village, market-town.* τοῦ δήμου ἡμῖν πέντε καὶ τριάκοντα στάδια ἀπέχοντος τοῦ ἁστυος 1302, 4. ὅσοι τῶν μεγάλων δῆμων ἐστὶ 1316, 12. erant ergo minores quoque demi. κατὰ δῆμους δικασταὶ 735, 10. ἐκβάλλουσιν ἐκ τοῦ δήμου με ἐλαύνοντες 1281, 21. δῆμοις singulis sui proprii

γραμματεῖς erant, et γραμματεῖα, h. e. codicilli, in quibus exarata erant nomina cujusque municipalis 1301, 20. = ἐπαγγελίαν τινὶ ἐν τῷ δήμῳ ἀπειλεῖν *Æ.* 9, 35. διαψηφίσεις ἐν τοῖς δήμοις 11, 21. τῆς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ βουλῆς πρόσδοον πρὸς τὸν δῆμον ποιουμένης 11, 42. * ὑπερφρονεῖν ἱστορία τὸν δῆμον 19, 42. ἐπιγραφόμενον τοιούτων ῥητόρων ἐπὶ τὰς τοῦ δήμου γνώσεις 26, 38. συγκαταλύειν τὸν δῆμον 27, 10. ὁμογναμονῶν ὁ δῆμος ἐχειροτόνησεν 29, ult. τὸν δῆμον καταπεπονημένον 33, 8. ἐπισημαινόμενον ὁρῶν τὸν δῆμον 34, 26. προσόδους εἰς τὸν δῆμον προβουλεύει 35, 30. νομῇ χρημάτων τὸν δῆμον διαφθεῖρειν 38, 10. εἰρήνην, ἣ τὸν δῆμον ὑψηλὸν ἦρεν 51, 24. * ἀναφθέντος τοῦ δήμου 51, 42. διαψηφίσεις ἐν τοῖς δήμοις, ὅταν ἦσαν, ut rei memorabilis meminit 52, 32. ῥήτορες alii ἐκ τοῦ βουλευτηρίου, alii ἐκ τοῦ δήμου 55, 9. ἀντιγραφεὺς χειροτονητός, ὃς καθ' ἑκάστην πρυτανεῖαν ἀπελογίζετο τὰς προσόδους τῷ δήμῳ 57, 23. οὗς αἱ φυλαὶ καὶ αἱ τριττύς καὶ οἱ δῆμοι ἐξ ἑαυτῶν αἰροῦνται ergo τριττύς est aliquid intermedium inter φυλὴν et δῆμον, minus illa, majus hoc 58, 7. διαχειροτονίαν διδόναι τῷ δήμῳ, id quod erat τοῦ ἐπιστάτου, τῶν προέδρων, jus et copiam suffragandi dare 59, 13. ἀνελευθερίαν καταγνῶναι τοῦ δήμου 60, 11. κακοὶ τὴν ψυχὴν εἰς τὸν δῆμον γίνωνται 60, 13. ἀπεδίδοτο τριάκοντα μνῶν τὴν ὕβριν καὶ τὴν τοῦ δήμου καταχειροτονίαν, vendidit, h. e. triginta minis placari se passus est, ut toleraret injuriam sibi impositam, neque jure eam persequeretur, et populi quoque suffragium, adversus Midiam latum, passus est in cassum cadere 61, 6. ἔνορκον λαβεῖν τὸν Ἀθηναίων δῆμον 66, 29. τὰς πράξεις ἡμῶν ἀποδεξαμένου τοῦ δήμου 71, 17. ὁ δῆμος τοὺς νεανίσκους μέχρις ἡβῆς ἔτρεφε 75, 32. μὴδ αἰρεῖται παρὰνοίας ἐναντίον Ἑλλήνων τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων 75, 41. ἀνατεμῆκασί τινες τὰ κλήματα τοῦ δήμου 77, 26. δωροδοκεῖν κατὰ τοῦ δήμου 78, 5. τοῖς τὸν δῆμον ἀπὸ Φυλῆς καταγαγοῦσι 80, 32. ἀπαίτει τὸν δῆμον τὰς χάριτας 81, 10. παλαίχθων δῆμος Ἀθηναίων 81, 13. τί προβαλλόμενος ὑπὲρ τοῦ δήμου πεπολίτευσαι 84, 2. προσέρχεσθαι πρὸς τὸν δῆμον, cum populo agere 85, 17. θαυπεύειν τὸν δῆμον 86, 2. τὰ ἔνδοξα καὶ λαμπρὰ τῶν πραγμάτων ἀντίθεσαν τῷ δήμῳ 86, 42. ἐπιτίθεσθαι τῇ καταλύσει τοῦ δήμου 87, 25. κατέπεμψε τῷ δήμῳ (allegavit, misit ex Asia) ἐπιστολὴν καὶ μάλα ὕβριστικὴν καὶ βάρβαρον 87, pen. κατέπεμψε (misit ex Asia in Græciam) τριάκοντα τάλαντα τῷ δήμῳ 88, 3. οὐ τελευταίησαντος τὰς θυγατέρας ἐξέδωκεν ὁ δῆμος 90, 21. πρόξενος τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων 90, 23. = ἐν τῷ δήμῳ in concione I. 54, 38. λόγον ἐν τῷ δήμῳ παρέσχε τὸ ἔργον. effecit hoc factum, ut ejus mentio fieret in concione, et sermones de eo haberentur 89, 12. = ψήφισμα οὐδὲν, μῆτε βουλῆς, μῆτε δήμου, νόμου κυριώτερον εἶναι An. 12, 1. συγκαταλύειν τὸν δῆμον 13, 39. μετὰ τοῦ δήμου ἐκπίπτειν. una cum reliquis civibus in exilium migrare 23, 4. αὕτη ἡ εἰρήνη τὸν δῆμον ἦρεν ὑψηλὸν 24, 17. ἐξαίρετα εἶναι τῷ δήμῳ 24, 19. = ἐν τῷ δήμῳ in concione κατεῖποιεν τὰ ἑαυτῶν ἐπιτηδεύματα L. 163, 31. οἱ κατέμειναν ἐν τοῖς δήμοις in pagis vel municipiis 188, 24.

Δημοσθένης, cum orator de se ipse loquitur, nomen suum

usurpanis, pro ego in prima persona 449, 4. conf. p. 416, 2Γ. 400, 3. 294, 12. 412, 19. 523, 27. 525, 8. 366, 12.

δημοσίᾳ] ἰδίᾳ μὲν πονηρὸς, δημοσίᾳ δὲ χρηστὸς ἈΕ. 5, 9. φήμῃ δημοσίᾳ θύομεν ὡς θεῷ 47, 25. πρεβολὰς δημοσίᾳ ποιούμεθα τῶν συνκοφαντῶν ὡς κακούργων 47, 26. ὁ ἰδίᾳ πονηρὸς οὐκ ἂν γένοιτο δημοσίᾳ χρηστὸς 64, ult.

δημόσιος] Καλλιᾶν ἐκείνον, τὸν δημόσιον. scil. δοῦλον. *hangman*. aut scribam. *actuarium*, vel *registratorem* 23, 20. ταμίᾱς καὶ δημοσίους 101, 14. 137, 9. ubi alii καὶ omittunt. τὰς ἰδίας οἰκίας τῶν δημοσίων οἰκοδομημάτων σεμνοτέρας κατεσκευάσασι 175, 8. γράμματα δημοσία *chartarium publicum* 243, 25. οὐ μὰ τοὺς ἐν τοῖς δημοσίοις μνήμασι κειμένους ἀγαθοὺς ἄνδρας 297, 15. οὐκ ἀπὸ τῆς αὐτῆς διανοίας διὲ τὰς τε ἰδίας δίκας καὶ τὰς δημοσίας κρίνειν 298, 2. ὁ δημόσιος, scil. aut δοῦλος, aut γραμματεὺς. nam scribæ illi publici servi erant. ἐν τοῖς κοινοῖς τοῖς ὑμετέροις γράμμασιν, ἐφ' ὧς ὁ δημόσιος τίταται 381, 2. τὸν δημόσιον παρῆναι προσέγραψε 615, 13. servi vel scribæ publici exactionibus intererant, ut ex eorum tormentis, si opus esset, constare posset, quantum tributorum a cive quoque redactum esset. οὕτω δημόσιον κακὸν ἐχρεῖται οἰκαδ' ἑκάστῳ 422, 22. δημόσιον ἢ δημοτικὸν ἱερόν. *fanum* aliquod sive toti populo Atheniensi commune, sive δήμῳ, id est τοῖς τῶν καθεικάστων δήμων δημόταις municipii cuiusque municipilibus proprium 1074, 20. δημοσίᾳ (id est ἐπὶ δημοσίᾳ χρεία, vel χειροτονία καὶ τάξει) ἀποδημοῦντος ἐμοῦ me domo absente missu populi, in causa publica, ut legationis, aut militiæ ergo, in functione muneris publici, *τριηραρχοῦντος ὑμῖν* quippe qui vestra in classe partes trierarchi gererem 1102, 10. δημοσίᾳ προσῆκε τεθνάναι (subaudi ψήφῳ) voce populi condemnatum, rite, publico in loco 1126, 6. τίθαπται ἐν τοῖς δημοσίοις μνήμασι sepultus est, (per cenotaphium puta) in Ceramico, in monumentis illis, quæ condita sunt memoriæ eorum, qui pro rep. dimicantes extra patriam occubuissent 1310, 15. = ἐπὶ τοῖς δημοσίοις ἀγῶσι ἈΕ. 1, 10. συνδικεῖν τῷ δημοσίῳ 3, 33. δημόσιος ἄνθρωπος, οἰκέτης τῆς πόλεως 8, 27. *δημόσιαι διαψηφίσεις, quæ fiunt κατὰ δήμους, per singulos quosque demos 16, 12. δημοσίᾳ μάστιγι τύπτεσθαι πεντήκοντα πληγὰς 19, 30. τὴν δημοσίαν τράπεζαν περὶ πλείστου ποιεῖσθαι 31, 14. κλέπται ἐπ' αὐτοφῶρῳ τῶν δημοσίων χρημάτων ὄντες 55, 12. ἐπιστάτης τῶν δημοσίων ἔργων 55, 41. διαχειρίζειν τὰ δημόσια χρήματα 57, 33. ἐπιστάται δημοσίων ἔργων 58, 4. θεσμοθέταις προστέτακται καθ' ἑκάστον ἐνιαυτὸν διορθοῦν τοὺς ἐν τῷ δημοσίῳ νόμους 59, 7. τὸ δημόσιον, *respublica* 62, 5. quod etiam in præcedente loco significat. ὑπέθεσαν αὐτῷ τοῦ ταλάντου (pro talento debito) τὰς δημοσίας προσόδους καὶ τόκον ἤνεγκαν 68, 25. πονηρὰ φύσις μεγάλης ἐξουσίας ἐπιλαβομένη δημοσίας ἀπαργάζεται συμφορὰς 74, 31. ρητορικὴν δειλίαν δημόσιος καιρὸς οὐκ ἀναμένει 77, 7. δωροδοκήματα δημόσια, *accepciones largitionum*, quæstus et muneribus, quæ dantur, quo is, qui ea accipit, pro iis jura et emolumenta publica vendat 84, 6. ταφὰς δημο-

σίας ἀνελόντα 87, 31. = δημοσία ἀπέκτειναν. jussu populi I. 49, 24. ἡμοί τι ἀτύχημα πρὸς τὸ δημόσιον συνέβη apud ærarium; fiebam ærarius 81, 42. = ὠνάς πρίασθαι ἐκ τοῦ δημοσίου An. 10, 16. 12, 28. ἐγγύας ἐγγυᾶσθαι πρὸς τὸ δημόσιον 10, 17. τιμαρίαν ποιῆσθαι οὔτε ἰδίαν, οὔτε δημοσίαν 31, 30. = servus publicus L. 183, 10. = L. γ. 148, 29. = τὸ δημόσιον (scil. χρῆμα, vel σύστημα, vel πλῆθος, vel διάφορον interest) res publica. τὰ τοῦ δημοσίου συμφέροντα D. 95, 4. ὀρεῖσθαι τῷ δημοσίῳ (scil. θησαυρῷ vel χρηματοφυλακίῳ) κατὰ τῶν ἐπιτίμων γέγραπεν 105, 11.

δημοτελεῖν ἱερεῖον Διονύσου sacrificium publice, h. e. nomine et loco totius populi, publicoque impendio, et ad avertendum a rep. mala impendentia, offerre 531, 24. nam sic debebat edi, non quod per festinationem e Parisina superesse sivi δημοτελεῖ.

δημοτελεῖς Διόνυσος cui sacra fiunt a toto populo 531, 24. sed v. proximum præcedentem articulum δημοτελεῖν. ἱερῶν δημοτελεῶν, εἰς ἃ καὶ τὴν ξένην καὶ τὴν δούλην ἐλθεῖν ἐξουσίαν ἔδωκαν οἱ νόμοι, καὶ θεωρημένην καὶ ἱκετεύουσιν εἰσιέναι. quapropter etiam ejusmodi fana δημοτελεῖ appellabantur, quia totus populus in iis ἐτέλει τὰ ἱερὰ sacra peragebat, vel tributa quasi sacrarum ceremoniarum persolvebat 1374, 2. μόναις ταῦταις ταῖς γυναιξίν ἀπαγορεύουσιν οἱ νόμοι μὴ εἰσιέναι εἰς τὰ δημοτελεῖ ἱερὰ 1374, 4. = εἰς δημοτελεῖ ἱερὰ εἰσιέναι Æ. 4, 1. δημοτελεῖ ἱερὰ adire negatum erat mulieri cum mœcho deprehensæ 26, 13. οὐκ ἐὰ εἰσιέναι εἰς τὰ δημοτελεῖ ἱερὰ 79, 3.

δημοτεύεσθαι] δημοτευόμενος εἰς τοὺς Ἐλευσινίους adscriptus Eleusiniis, et inter eos versans, atque rem familiarem habens, compaganus, municipes eorum 1092, 11. δημοτευόμενος μετ' ἡμοῦ καὶ κληρούμενος fruens mecum juribus, et fungens munis demotæ, seu municipalis 1314, 9. ἐνταῦθα καὶ αὐτὸς φαίνομαι δημοτευόμενος 1315, pen. = ἡρόμην ἐπόθε δημοτεύοιτο. quo e demo ceu municipio se dictitaret oriundum L. 166, 33. δημοτευόμενον Δεκαλειῶδες 166, 38.

δημότης] ἐπειδὴ δ' εἰς τοὺς δημότας ἐνεγράφησιν ὁπωσδήποτε 314, 3. 1313, 19. = δι' ὃν εἰς δημότας ἐνεγράφησιν Æ. 48, 14. = I. 111, 4. = A. 142, 42. = οἱ νομοθέται—οὗς οἱ δημόται εἶλοντο An. 11, 30. = χρηστὸς ἀνὴρ περὶ τοὺς δημότας L. 158, 9. 159, 6. 9.

δημοτικός civilis, popularis. περιποιῆσθαι παρὰ τοῦ πλῆθους δόξαν ὡς εἰσι δημοτικοί 164, 10. Solon dictus δημοτικός 227, 15. λέγεις ἃ δεῖ προσεῖναι τῷ δημοτικῷ 268, 8. ἡ λόγῳ τοὺς δημοτικούς, ἀλλ' οὐ τοῖς πράγμασι γιγνασκομένους 268, 11. ἂν μὲν τῶν μετρίων καὶ δημοτικῶν λάβητέ τινα ἀδικοῦντα 573, pen. ὑμῶν, τῶν πολλῶν καὶ δημοτικῶν ἀνθρώπων, vestrum, qui estis numero plurimi, civilesque, et tam fortunis, quam animis mediocres. nam opponuntur τοῖς πλουσίοις καὶ ὕβρισταῖς ab opulentia ad superbiam et insolentiam elatis 581, 24. οὐ δημοτικώτερον τὰ τῶν πολλῶν ἀμαρτήματα δρᾶν, ἢ τὰ τῶν ὀλίγων 754, 16. δημοτικός καὶ φύσει χρηστὸς ἀνὴρ ἦν 1475, 7. ὅτε καὶ τῶν δημοτικῶν εἶναι προσποιουμένων πολλοὶ κατέλιπον ὑμᾶς 1474, pen. οὕτως ἐπιστεύετε αὐτῷ καὶ δημοτικὸν

αὐτὸν εἶναι ἡγεῖσθε 1475, pen. πικρῶς καὶ ταραχιδῶς ἔχειν πρὸς τοὺς δημοτικούς 1477, 7. ἐν δὲ προαιρέσει χρηστῇ, καὶ βίῃ σώφρονι καὶ δημοτικῇ, προελθεῖν ζῆν σφαλερὸν 1479, 2. τὸν μέχρι τῆς παρόδου δημοτικὸν 1481, 14. b) δημοτικὸν ἱερὸν proprium demotis alicujus demi 1074, 20.=ὁ λαμβάνων παρὰ τῶν ἰδιωτῶν καὶ δημοτικῶν ἀνθρώπων τοιαύτας τιμωρίας ὑπὲρ τῆς ἰσχυροῦς Αἷ. 24, 36. δημοτικὸν quæ res constituent 77, 38. τῷ δημοτικῷ opponitur ὀλιγαρχικὸς 77, 40.=L. 160, 6. δημοτικώτερος 159, 7. ΤΑΥΛ. δημοτικωτάτους ἡγεῖσθε τούτους, οἵτινες ὁμονοεῖν ὑμᾶς βούλονται 173, 33.=Ly. 151, 37.=δημοτικὸς ῥήτωρ D. 102, 46.

δηματικῶς] πάντα φιλανθρώπως καὶ δημοτικῶς φράζουσι πράττειν 707, 23. καλῶς καὶ δημοτικῶς λέγων 719, 8. δημοτικῶς νομοθετῆσαι 1308, 14.

δήπου] ὁ ταῦτα ἕκαστα δήπου τάξας quicunque tandem ille fuit, qui hæc omnia ordinavit 646, 2.=ἐρχόμεθα δήπου ψευδεῖς οἰκοθεν ἐνίοτε δόξας ἔχοντες κατὰ τῶν λογισμῶν Αἷ. 62, 8.

δῆρις] vocabulum poeticum. contentio. rixa. bellum. εἰς δῆριν ἔθεντο ὅπλα 322, 8.

διὰ cum genitivo. in alicujus potestate. οἱ δὲ ἐκείνου τὰς πολιτείας ποιοῦντες. summam rerum ubique locorum atque civitatum ejus arbitrio permittentes, ipsique conciliantes, efficientes, ut in potestatem ejus deveniant 132, 22. δι' αὐτῶν εἶχον τὴν πόλιν 194, 4. δι' ἑαυτῶν εἶχον τὸ βουλευτήριον 605, 10. τὸ ἀργύριον τοῦθ' ἅπαν εἶχεν αὐτὸς δι' ἑαυτοῦ ἄνθρωπος. kept to himself, kept in his own power 1171, 22. πάντα δι' αὐτῶν ποιοῦνται omnia ipsi gerunt per se, omnia sibi arrogant, sui juris faciunt 1234, 14. b) per. δι' ὧν ἐκ χρηστῶν ἐγένετο τὰ πράγματα χεῖρα τὰ τῆς πόλεως, διὰ τούτων αὐτὰ πάλιν ἀναλήψεσθαι 157, 24. ἀν ὑμεῖς δι' ὑμῶν αὐτῶν ἕκαστα πράττειτε ipsi agatis, non aliis agenda mandetis 171, 25. εἰ δι' ὀλιγαρχίᾳ ἅπαντα συστήσεται. Si omnes regiminis formæ ubique locorum per optimates constituentur et administrantur 196, 5. τὰς διὰ τῶν ὀλιγαρχίᾳ πολιτείας 489, 27. δι' ἑαυτοῦ διέλυσε χρήματα ὁ Ἑρμῶναξ. per se met ipsum, non per procuratorem 988, 4. εἰ ὅνοι δι' ἐνιαυτοῦ ὑλαγωγούσι per annum totum, a principio anni ad finem usque sine cessatione 1041, 2. c) in. τῶν ἀγαθῶν τὰς ἐλπίδας δι' ὑμῶν αὐτῶν ἔχετε 167, 11. τὰ νῦν διὰ τῶν λόγων φοβερά (id est ἐν τοῖς λόγοις) 185, 10.=πειράσομαι διὰ κεφαλῶν ὑμᾶς ὑπομιμνήσκω Αἷ. 31, 29. ἀφικνεῖται πρὸς ὑμᾶς οὐκέτι δι' ἀγγέλων, ἀλλ' αὐτὸς 67, 14. πράττειν πράξεις δι' ἀπορρήτων 67, 22. οὐ δι' αἰνιγμάτων, ἀλλ' ἐναργῶς γίγνεται 70, 34. καταφυγάνη, ἐπίορκος ὢν, εἰς τὴν διὰ τῶν ὄρκων πίστιν 83, 39. διὰ χρόνου λέγειν 85, 20. ἀπολογία διὰ σαυτοῦ ποιῆσαι, ipse tute temet ore tuo, non per alium defende 88, 20. ἐπ' ὀνομάτων διὰ τῆς πολιτείας πλείοντα 89, 41.=ὅπως δι' αὐτῶν ἔσοιτο ἡ οὐσία. in ipsorum potestate I. 59, 40. αὐτὸς δι' ἑαυτοῦ πάντ' ἐποίει per se. in his own person 70, 28. τὰ παροῦσα διὰ πλείονων διανοίωμαι. cum pluribus herciscam 110, 15.=ἔχοντα διὰ χρόνου L. 92, 40. δι' ἡμῶν, a nobis 108, 39.=διὰ τῆς

ἀρχιθεωρίας sub prætextu architheoriæ D. 100, 30. II. cum accusativo, propter. ἀναγκασθέντ' αὐτῶν οὐδένα δεῖ χρηστὸν δοκεῖν εἶναι τήμερον, ἀλλὰ δι' αὐτὸν 390, 16. propter semet, sponte sua. εἰ μὴ διὰ—(quod est idem, atque si integre dictum esset εἰ μὴ διὰ τὸν δεῖνα, vel διὰ τὸ καὶ τὸ ἐκωλύθη, vel ἄλλως γέγονεν) nisi per hunc, vel illum stetisset, nisi ille, vel illud intercessisset. εἰ μὴ διὰ Λακεδαιμονίους—εἰ μὴ δι' Ἡγήσιππον—εἰ μὴ διὰ τὸ καὶ τὸ, [scil. συμβᾶν, vel ἐμποδῶν γενόμενον] ἐσώθησαν ἂν οἱ Φωκεῖς 362, 10. 370, 3. εἰ μὴ διὰ τὸ βούλεσθαι τοὺτους σῶσαι. Si abfuisset, (vel si in causa non fuisset) studium meum illos servandi malisque eripiendi 395, 6. εἰ μὴ δι' ὑμᾶς. nisi vos obstitissetis 680, 27. ἐξ οὗ κυρωθέντος ἂν, εἰ μὴ δι' ἡμᾶς καὶ ταύτην τὴν γραφὴν [scil. οὐκ ἐκυρώθη, vel ἐκωλύθη κυρωθῆναι] qua e lege perlata, quæ utique perlata fuisset, nisi nos cum hac nostrâ actione intercessissemus 680, 26. loco genitivi. ἐξ ὧν λέγεις καὶ ὁμιλεῖς, μηδὲν ἐλάττω τὴν περὶ σαυτοῦ εὐδοξίαν πεποιῆσθαι, ἢ διὰ πάντα τὰ λοιπά. pro διὰ πάντων τῶν λοιπῶν 1407, 20.= δι' ὃν εἰς δημότας ἐντεγράφης Æ. 48, 14. οὐδεὶς ὑμῶν διὰ τὰς ἡμᾶς ἡδονὰς κάκιον οἰκεῖ 52, 31. τοὺς δι' εὐσέβειαν φυγόντας κατήγαγον 72, 3. διὰ τοῦτο γὰρ οἶμαι ἡμᾶς, παῖδας ὄντας, τὰς τῶν ποιητῶν γνώμας ἐκμανθάνειν, ἢ ἄνδρες ὄντες, αὐταῖς χρῆσασθαι 73, 1. διὰ τοὺς ἐπιφερομένους αὐτῷ κινδύνους 77, 5.= οὐ δι' ἐμὲ, non mea culpa, ἀλλὰ διὰ τὰς τῆς πόλεως συμφορὰς εἰς πέναν πολλὴν κατέστην An. 18, 40.= ἀπολέσαι παρεσκευάσαντο τὴν πόλιν, εἰ μὴ δι' ἄνδρας ἀγαθοὺς. *if it had not been for some brave men* L. 125, 36. TAYL. v. infra sub v. ei. simile est illud Libanii t. I. p. 842, 16. ὥς, εἰ μὴ διὰ τὸν Ἀσκληπιὸν, (sub. ἐσώθη) φχόμην. quasi de me actum fuisset, nisi per Æsculapium stetisset, h. e. nisi Æsculapius intercedens me servasset.

διαβαίνειν] εἰς Σαλαμῖνα διέβασαν (pro διέβησαν) Ly. 156, 28. οὐ μενέτω διαβάς ποσὶν ἀμφοτέροισιν 163, 17.

διαβάλλειν] ἡμᾶς διαβάλλων καὶ τὴν ἡμετέραν ἀπουσίαν. odiosam et suspectam verbis faciens, traducens 10, 5. ἀπαντας ὑφορᾶσθαι καὶ διαβεβλήσθαι πρὸς αὐτὸν animo exulcerato adversus eum esse, suspicionum pleno, malevolo, alienato 153, 19. οἱ δὲ τοὺς κόλακας καὶ τοὺς διαβάλλοντας αὐτοὺς μᾶλλον, ἢ τὰς μάχας, δεδίασιν 155, 7. τὰς παρὰ τῶν διαβαλλόντων τὴν πόλιν ἡμῶν βλασφημίας ἔργω μετὰ καλῆς δόξης ἀπολύσασθαι 191, 9. χαριεῖται μὲν οὐδενέροις, διαβεβλήσεται δὲ πρὸς ἀμφοτέρους in alicujus offensionem incurrere, in invidiam penes aliquem venire 202, 17. ὃ νῦν οὗτος πολλάκις διέβαλλε καὶ διωρίζετο 263, 25. οὐκ ἂν τὰ μέγιστα τῶν ὑμετέρων καλῶν ἔβλαπτε καὶ διέβαλλε 323, 20. διαβεβλήσεται πρὸς ἀμφοτέρους 1424, 9. *he will offend or fall out with both* 1430, 25. τοῦ δήμου πρὸς τοὺς ὑπὲρ αὐτοῦ λέγοντας ὑπ' ἀνθρώπων ἐγκαθέτων διαβληθέντος exacerbato falsis calumniis obtrectantium 1483, 1. λόγοι διαβαλοῦντες τὴν ἐμὴν ἡλικίαν sermones juventutem meam in invidiam contemtumque adducturi 1340, 11. ἐπιθυμοῦντας τῆς νεῶς, διαβεβληκέναι αὐτὸν ἐν τῷ ἐμπορίῳ 894, 12. infamasse, ac si navis ejus non sit, aut solvendo æri alieno minus par sit. διαβάλ-

λασθαι τῷ λόγῳ ἐν τῷ δικαστηρίῳ criminationibus accusatoris obrui, omnia exaggerantis, invidiose demonstrantis, atque iudicum animos occupantis atque a reo abducentis. = οὐδείς τῶν ψευδομένων τοῖς ἀδίκαις διαβαλλομένοις ὀργίζεται *Æ.* 28, 7. τὴν ἰσχυρίαν αὐτῆς τοῦ βίου διαβάλλει 84, 38. = διαβάλλειν δεινὸς εἰ calumniis, mendaciis confundere, depravare, ignorabiles notas veri et mentes iudicum perplexas reddere. *to confound* *I.* 83, 21. objecto errore decipere 89, 7. = διαβεβλήσθαι τινι succensere alicui, animo erga eum infesto esse *An.* 22, 41. διαβάλλεις τοὺς νεωτέρους πρὸς τὸ πλῆθος ἀσελγαίνων. dissolutæ tuæ vitæ protervia juvenilem omnem ætatem plebi suspectam et invisam reddis infamemque 34, 16. = διαβεβλημένος a mala fama in invidiam et contemptum adductus atque a priore potestate dejectus *L.* 110, 35. διαβεβλήσθαι opponitur τῷ εὐδοκμεῖν *II* 2, 45. ὅστις ἐκείνῳ διαβεβλήτο τοιαῦτα ἐπιτηδεύων, ὅς τοὺς ἄλλους ταῦτα ἰδὼσας *I* 42, 10. τοῖς ἀδίκαις διαβεβλημένοις ἡγοῦμαι τούτους εἶναι μεγίστων ἀγαθῶν αἰτίους, οἵτινες ἐν αὐτοῖς ἀναγκάζουσιν εἰς ἔλεγχον τῶν αἰτιῶν βεβαιωμένων καταστῆναι *I* 45, 32.

διάβασις Ἀλεξάνδρου εἰς Ἀσίαν *Æ.* 87, pen.

διαβάται Δημοσθένης. Julius Pollux. *II.* 200.

διαβεβαιουῦσθαι 220, 4.

διαβιβάζειν] διαβιβᾶτε pro διαβιβάσεται 672, 12. = e continente in insulam transportare. Φωκικοὺς ξένους διαβιβάσας *Æ.* 66, 12. = *A.* 135, 31. = διαβιβάζειν ναυσι *L.* 193, 19. = ἡ τύχη τοὺς Μακεδόνας ἐπὶ τὰ σκῆπτρα (*Persica* puta) καὶ τοὺς Περσῶν θησαυροὺς διαβίβασεν *De.* 180, 11.

διαβλέπειν] καὶ μὴ μόνον τοῖς ὄσιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ὄμμασι, διαβλέψαντες εἰς ὑμᾶς αὐτοὺς, βουλευσάσθε *Æ.* 90, 5.

διαβολή] τὰς αἰτίας καὶ τὰς διαβολὰς, αἷς ἐκ τοῦ πρότερος λέγειν ὁ διώκων ἰσχύει, οὐκ ἐν τῷ φεύγοντι παρελθεῖν 227, 18. διαβολὴ καιρῷ μὲν ἰσχυρὰν ἐργάζεται τοῖς ἀκούουσι τὴν ὑπόληψιν, χρόνῳ δὲ πάντων ἀσθενεστέρα [*ἰ. ἀσθενεστάτη*] γίνεται. Stobæus e Demosth. refert *p.* 238, 36. = διαβολὴ γεγενημένη αὐτῷ πρὸς τὸν πατέρα offensio cum patre, nata e calumnia *Æ.* 21, 32. κρίσεις μὴ ἐξ ὑποψίας, μᾶλλον ἐκ διαβολῆς, ἀλλ' ἐκ τοῦ βίου ποιεῖσθαι 21, 33. ἐφθόνσέ μου ταῖς διαβολαῖς 29, 24. διαλύειν διαβολὴν 32, 15. κοινωνεῖν διαβολῇ 47, 20. διαβολὴ ἀδελφόν ἐστὶ καὶ συκοφαντία *ibid.* πολλὸν φέρον ἐν ταῖς διαβολαῖς τὸν Φίλιππον καὶ τὸν Ἀλέξανδρον 85, 33. = ἐπὶ διαβολὰς καὶ λόγους καθιστὰς *I.* 108, 2. = μὴ μετ' ὀργῆς καὶ διαβολῆς ποιοῦν animo præiudiciis et calumniis exacerbato *A.* 137, 40. οἱ πολλοὶ ἀγῶνες τῇ ἀληθείᾳ σύμμαχοι, τῇ δὲ διαβολῇ πολεμώτατοι 139, 35. διαβολῆς ἕνεκα καὶ ἀπάτης *I* 42, 10. = τὴν εἰς ἐμὲ διαβολὴν κρείττω τῆς ἀληθείας ἡγήσεσθε *An.* 5, 11. = διαβολὴ πάντων ἐστὶ δεινότατον *L.* 152, 23. οὐκ εἰδὼς τὴν ἰσομένην διαβολὴν offensionem *I* 53, 8. ἀποδημήσαντος ἐκείνου καὶ ἐν διαβολῇ γενομένου ἰδημεῖσθαι ἢ οὐσία *I* 55, 4. τὰς τούτων (*id est* τὰς περὶ τούτων) διαβολὰς ἀποδέχεσθαι *I* 72, 12. = τοῖς κρινομένοις ἔσται ὁ ἀγὼν ἄνευ διαβολῆς. reo causam suam dicenti non erit cum iudicibus agendum adversus

se ab accusatore jam præoccupatis, atque per falsas criminationes a se alienatis et exacerbatis, ut æquo animo se audire nolint. certamen reis invidia et calumnia vacabit Ly. 149, 23.

διαβολός] εἰ τῶ ὑμῶν διαβολόν τι περὶ ἡμοῦ ἐν τῇ γνώμῃ παρέστηκεν. siquid de me sinisterius animo cujusquam vestrum insideat, quod eum mihi reddat infestum et a me abalienet An. 22, 38.

διαβουλεύεσθαι An. 22, 12. 26, 13.

διαγγέλλειν in omnes partes didere nuncios 163, 8. tradere fama, prodere ad posteros. ὅποίαν ἂν τὰ πραχθέντα δόξαν ἔχῃ, τοιαύτην οἱ πολλοὶ περὶ τῶν πραξάντων διήγγειλαν 1433, 14. = διαγγέλλει ἡ φήμῃ τοῖς πολλοῖς τὰς ἰδίας (ἐκάστων) πράξεις Æ. 18, 8. διαγγέλλειν τάνθενδε ἐκείσε 45, 20.

διάγειν intransitive, ubi aut εαυτὸν, aut τὸν χρόνον, aut τὸν βίον subauditur. τὸ δ' ἐν ἡσυχίᾳ διάγειν, καὶ πάντα ἐτέρους εἶσαι λαβεῖν, θαυμαστὴν εὐδαιμονίαν ἔχειν οἴσθε 143, 8. διάγειν ἐν εὐδαιμονίᾳ καὶ χρηστῇ δόξῃ 794, 19. διήγαγεν perseveravit, continuavit, extraxit, perduravit, ἑνδεκα ἔτη κακουργῶν 1021, 11. ἐν τοιαύτῃ τοῦ βίου σχέσει διάγει 1122, 15. b) transitive, extrahere diuturnis moris, vana spe lactare et ducitare, eludere. *to retard, to delay.* ὁ πόλεμος ἡμᾶς ἐν πᾶσι τοῖς κατὰ τὸν βίον [scil. ἀναγκαίοις, αὐτοῖς ἐπιτηδείοις] ἀφρονωτέροις καὶ εὐανοτέροις διήγαγε τῆς νῦν εἰρήνης 255, 11. de die in diem quasi produxit, id est vitam nobis prorogavit. simile ductum de custode, vel comite, medios per hostes aliquem salvum traducente. μῆνας ἐπτά διήγαγεν ἡμᾶς πολεμῶν 675, 11. ubi ἡμᾶς refero, non ad πολεμῶν, sed ad διήγαγεν produxit, extraxit nos, h. e. ludificatus est vana spe belli prospere debellandi. veluti si vitulum aut oviculam protensa fronde pertrahas, quo velis. δραχμῇ καὶ χοῖ καὶ τέτταρσιν ὀβολοῖς, ὥσπερ ἀσθενούντα, τὸν δῆμον διάγουσιν 1459, ult. satis parce tenuiterque et ægre, modico victu ab uno tempore ad aliud spes eorum extrahunt.

διαγίνεσθαι] ἔτη ὅκτω τῇ κρίσει ἐκείνῃ διαγυγονότα. intercessisse 541, 10. δέκα ἔτων διαγυνομένων decennio interjecto 833, 14. διαγέγονεν ἡμᾶς κολακεύων καὶ φαναρίζων 680, 19. perseveravit. aut etiam, si mavis, e discrimine evasit. toto illo tempore vos præstigiis elusit. = superatis multis casibus et discriminibus eniti usque ad senectutem Æ. 4, 22. perdurare, perpetuo esse idem a principio inde ad finem. ἐπασκῶν τέχνας ἐπὶ τὰς οὐσίας τῶν κεκτημένων διαγυγένηται 90, 9. = χρόνων διαγυνομένων μετὰ ταῦτα. interjectis I. 84, 14. = χρόνου μεταξὺ διαγυνομένου, interjecto, intercedente L. 93, 6. μετὰ ταῦτα διεγίνοντο τέτταρες ἢ πέντε ἡμέραι 93, 40. 99, 7.

διαγινώσκειν] sapientia, aut prudentia, ἢ τὰ καλὰ καὶ τὰ αἰσχυρὰ διαγινώσκειται 269, 24. b) dicuntur iudices διαγινῶναι causam sententia pronunciata dirimentes. τοῖς ὑπὸ τούτου διαγινωσθεῖσι 545, 8. τὴν δὲ ἡλιαίαν διαγινώσκειν 629, 25. ὑφ' ὑμῶν ἴσως δια-

γινώσκειται. Hermog. p. 411, 15. e Leptinea. Locus est p. 457, 12. verum ibi est in vulgata γινώσκειται. = επιτρέπει τινὶ τὸ πρᾶγμα διαγνῶναι Æ. 9, 30. διαγινώσκειν, discrimen facere 26, 21. διαγινώσκειται τῷ κανόνι τὸ ὀρθὸν καὶ μὴ 82, 26. παιδεία, ἣ διαγινώσκειται τὰ καλὰ καὶ τὰ αἰσχροῦ 90, 32. = I. 85, 2. = ἐν ὑμῖν ἐστὶ τοῦτ' ὀρθῶς διαγνῶναι A. 113, 42. 120, 42. 140, 44. 141, 29. = διαγνῶναι περὶ σώματος An. 1, 28. διέγνωσται πᾶσιν ἄριστα ταῦτα τῶν δογμάτων. ab omnibus pro saluberrimis et præstantissimis scitis agnoscuntur, habentur 29, 42. = pro simplici γινώσκειν, discernere, statuere, pronunciare L. 100, 12. διαγ. περὶ τοῦ πράγματος 110, 18. præsertim ubi de multitudine judicum usurpatur, cum in utramque partem disceptatur, unoquoque suam sententiam dicente. οἱ ἄριστα διαγνοῖεν περὶ σφῶν αὐτῶν 158, 11. discernere 169, 34.

διαγνώμων A. 122, 40.

διάγνωσις] οὕτω τὴν διάγνωσιν ποιήσεται περὶ πάντων 227, 24. καλῶν, ἣ μὴ τοιούτων, τίς διάγνωσις 269, 27. = ῥαδίαν ὑμῖν τὴν διάγνωσιν πεποιήκασι I. 37, 22.

διάγραμμα descriptio, distributio literis consignata, laterculus, plan, list, register 183, 20. ἀπήτουν αὐτὸν τὸ διάγραμμα τῶν σκευῶν 1150, 4. ubi videtur esse apocha, *an acquittance or discharge, that the ship's tools and implements had been given back, entirely or in part; also what of them had been made good, or what remained in arrears.* τὸ διάγραμμα τῶν σκευῶν ἀποδιδόντων 1152, 12.

διαγράφειν cancellare, lituris inductis expungere. διαγράφεσθαι causam jam occœptam reprehendere, *to withdraw*, e rotula chartarum judicialium tollendam curare 501, 20. διέγραψεν ὁ ἄρχων τὴν τούτου ἀμφισβήτησιν 1174, 13. διεγράφη ἡ σὴ ἀμφισβήτησις 1178, 21. διαγραφῆναι εἴασε τὴν φάσιν 1324, 12. = ἡ λῆξις τοῦ κλήρου διαγράφη. petitio hereditatis dispungebatur, cassabatur I. 52, 20. = διαγράφειν δίκην. irritam facere litem, debilitare L. 148, 34. διαγράψασθαι, actionem expungere. ap. Harpocr.

διαγωνίζεσθαι] οὐδὲ περὶ ἐνὸς ἂν αὐτῷ διαγωνίζεσθαι 78, 23. repugnetis. καὶ συμπλακέντας διαγωνίζεσθαι 124, 11. 1453, 4. = διαγωνίζεται (periclitatur et contendit) οὐ περὶ τοῦ κύριος ἐτέρων εἶναι, ἀλλὰ περὶ τῆς τοῦ σώματος σωτηρίας Æ. 72, 28. ὅτι περὶ τῶν ὑπαρχόντων ἀγαθῶν ἐν ἡμέρας σμικρῷ μέρει διαγωνιῖται 74, 34. πύκτας ὁρᾶτε περὶ τῆς στάσεως πρὸς ἀλλήλους διαγωνιζομένους 83, 22. = I. 84, 45.

διαδέχεσθαι τὴν ναῦν, id est τὴν τῆς νεῆς τριηραρχίαν 1218, 23. 1224, 13. et alibi sæpenumero in ista oratione. διάδεξις καὶ σὺ; καὶ μετέλαβε μικρὸν χρόνον τῆς τοῦ λειτουργούντος τάξεως 1045, 10. = τοῖς νόμοις, οὓς παρὰ τῶν θεῶν καὶ τῶν προγόνων διαδεξάμενοι, A. 112, 1. = μείζω τὴν πόλιν τοῖς διαδεχομένοις στρατηγοῖς παρέδωκαν L. 135, 29. τὸν διαδεχόμενον αὐτὴν οὐκω δύναμαι κτήσασθαι. qui eam artem a me doctus porro propaget 168, 35.

διαδιδόναι. distribuere, didere. τὸ χρυσίον ἂν διαδῶ, ζητήσῃ 186,

15. διαδύναμι ἀργύριον εἰς τροφήν τοῖς ναύταις 1187, 24. 1188, 20. 1223, 25. = χρυσίον διαδομένον. diribitum D. 109, 16.

διαδικάζεσθαι committere causam suam iudicio disceptandam. περὶ τῶν νήσαν ὀρμώμενον διαδικάζεσθαι 78, 14. διαδικάσασθαι ἐν τοῖς φίλοις τὰ πρὸς ἐμὲ 864, 8. = διαδικάζεσθαι *πρὸς τινα D. 105, 4. III, 1.

διαδικασία lis, contentio 103, ult. usurpatur de nullo non genere actionis forensis, sive unus alterum, sive ambo sese mutuo persequantur, cum aliis quibuscunque de causis, tum præcipue ob pecunias, aut merces, fundos, hereditates, aliave iis æquipollentia per nefas detenta, denegata, intercepta. διαδικασίαν ποιῶν ἐὰν ἀμφισβητῇται τι 704, 9. διαδικασίας τυγχάνειν 841, 5. admitti ad jus talis actionis suscipiendæ, facultatem ejus impetrare. προσεκαλέσαντο τὴν γυναῖκα πρὸς τὸν ἄρχοντα εἰς διαδικασίαν περὶ τοῦ κλήρου 1052, 12. 1054, 16. διαδικασία κλήρου 1082, 16. διαδικασίας περὶ τῶν σκευῶν de armamentis navalibus, ab eo, qui, a rep. cum accepisset successori tradenda, recusaret tradere 1147, 1. οὐδὲ διαδικασίαν ἀπεγράψατο πρὸς οὐδένα. neminis nomen curabat ab actuario ad acta referri, contra quem se profiteretur in jure acturum, ut detinentem per nefas res sibi tradendas 1147, 19. 1148, 17. 24. *he put in no judicial complaint against any one, as a person, who had withheld what was due to him.* potest quoque talis fuisse actio, ut e. c. cum reum me agit ob injuriam a me acceptam. ego queror non potuisse me damnum cavere, quia alius me pari modo læsisset. Actor jam urgebat. Da tu mihi nunc pœnas. quo facto licebit tibi ab eo, qui te læserit, jus reposcere, et si is quoque ab alio adhuc anteriore læsus fuerit, poterit is quoque operam dare, ut is sibi satisficiat. hoc significabit διὰ in hac compositione = διαδικασίαν ἔφη γράψαι τῷ βήματι πρὸς τὸ στρατηγεῖον, litem se orsurum, qua disceptetur A. 74, 19. = I. 42, 22. = τρεῖς *διαδικασίας ποιῆσθαι ἐν τρισὶ μῃσι A. 146, 15. ubi videtur διαδ. eadem esse atque aliis dicta ἀνάκρισις, examen partium contendentium, privatim habitum coram prætore vel arbitro; domi ejus, vulgo *confronting*. subjicit enim τὴν δὲ δίκην εἰσάγειν τέταρτον μῃν. = contentio in jure, præsertim privati cum republica, super bonis, quæ actor contendat per nefas esse publicata L. 148, 10.

τὸ διαδίκασμα ἀξιῶ μοι ψηφίσασθαι. peto ut in hac mea cum republica contentione litem secundum me detis L. 149, 7.

διάδοσις *distribution of alms or provisions out of charity.* ἤκε, Παναθηναίων ὄντων, τῇ διαδόσει, [id est κατὰ τὸν καιρὸν τῆς διαδόσεως τοῦ θεωρικοῦ] πρὸς τὸ θεωρικὸν [id est ἐπὶ τὸ αἰτεῖν αὐτὸ] 1091, 24.

διαδοχὴ] ἐκ διαδοχῆς ἀλλήλοις στρατεύεσθαι 46, 1. permutatio vicium, cum milites alii recentes succedunt in locum aliorum statione degressorum. *the act of relieving* 567, 18. διαδοχὴ ναῶς, id est trierarchatus in ista nave gerendi 1206, 10. = ἔξοδοι

ἐκ διαδοχῆς, expeditiones militares, exitus in castra, per vices obtingentes alicui *Æ.* 50, 37.

διαδοχος] τὸν νόμον τὸν περὶ τῶν διαδόχων [scil. τῶν τριηραρχῶν] 1224, 12. nisi potius διαδοχῶν ibi leg. est, α διαδοχή.=διάδοχον τῆς οὐσίας ἤλπιζεν αὐτὸν καταστήσειν *I.* 64, 38.

διαδρομή *A.* 124, 22.

διαδύναι furtim subterfugere, elabi. τὸ δίκην δοῦναι διαδύς 271, 18. ἀποκρύπτεσθαι καὶ διαδύσθαι tergiversari, studere elabi, καὶ πάντα ποιεῖν, ὅπως μὴ λειτουργήσῃς 1045, 25. *to wish to steal away, to give the slip.* = τοῖς διαδυομένοις τὰς λειτουργίας, qui malis artibus obtinent, ut elabantur e necessitatibus et veluti laqueis munus praestandorum *L.* 162, 33.

διάδυσις subterfugium, latebra, commenticia, frigida excusatio. τῶν παρ' ἡμῖν πονηρῶν διαδύσεις καὶ κακουργίας ἀναμείνιν 730, 12. μὴ πρὸς τὰς βουλήσεις, [scil. τῶν ἀδικούντων] μηδὲ πρὸς τὰς διαδύσεις τῶν ἀδικημάτων νομοθετεῖσθαι 744, 5.

διαζευγύναι disjungere, separare. διεζευγμένοι συνηθείας πολλῆς καὶ φιλανθρωπίας 1399, 11.=οἱ διαζυγνῆτες (distracti, separati, avulsi) ἐμοῦ ζῆν οὐκ ἂν προέλοιnton *Æ.* 52, 13.

διαθερμαίνεισθαι incalescere, a vino puta, et tumultu confabulationum atque vociferationum 402, 23.

διάθεσις idem, quod διαθήκη, testamentum, dispositio testamentaria: πῶς δ' ἂν τῆς διαθέσεως τοῦ τετελευτηκότος ἀμελήσαιμεν *L.* fr. 44.

διαθήκη] διαθήκας δὲ ψευδεῖς ἦκον κατεσκευασκότες 1051, 12. διαθήκης exemplum habetur *p.* 1110, 4. τὴν διαθήκην, ἣν ἂν γνησίως ὄντων παίδων ὁ πατὴρ διάθηται, ἐὰν ἀποθάνωσιν οἱ παῖδες, πρὶν ἡβῆσαι, κυρίαν εἶναι 1136, 12. ἀντίγραφα διαθηκῶν οὐδεὶς πώποτε ἐποίησατο 1137, 18.=διαθήκαις ἰσχυριζόμενοι *I.* 35, 11. ἐπανορθοῦν διαθήκας 37, 8. παῖδός οὐκ ἔστι διαθήκην γενέσθαι 80, 29. περὶ τῶν ἄλλοτριῶν οὐ δεῖ κυρίας εἶναι τὰς διαθήκας 82, 9. ψευδεῖς διαθήκας κατεσκεύασε 74, 38.=διαθήκην αὐτῷ διδῶσι *L.* 894, pen.=διαθήκαι ἀπόρρητοι *D.* 91, 18.

διαίρειν diducere. οὐ τοίνυν ἀντεῖπεν, οὐδὲ διῆρε τὸ στόμα, οὐδ' ἐφθέγγετο ἐναντίον οὐδὲν 375, 14. 405, 26. 536, 18.

διαίρειν discernere, dividere, distinguere. εἰς δύο ταῦτα διῆρητο τὰ τῶν Ἑλλήνων, Λακεδαιμονίου καὶ ὑμῶς 144, 27. 637, 13. διεῖλοντο τὰ δίκαια inter se partiti sunt flagitia 1113, 10. οὐδ' οὕτω ταῦθ' ὁ νόμος διεῖλε 1115, 13. διεῖλον ἐγὼ δύο μερίδας 1170, 25. καλῶς καὶ δικαίως διαίρησθαι inter se esse partituros 1169, 27. 1172, 5. διαιροῦμαι sic distinguo 1415, pen. ἀνάγκη χωρὶς ἕκαστον διελεῖν. necesse mihi erit reorum unumquemque seorsum sumere, actione forensi persequendum 817, 10. σκέψασθε, ὡς καλῶς καὶ ὁσίως ἕκαστα διεῖλεν ὁ ταῦτα ἐξ ἀρχῆς διελόν. cuique causæ, crimini, accusationi, defensionis modum suum praescribere, distincte docere, praecipere, quid in re quaque agendum sit 637, 13.=διαίρεισθαι λόγον, in minutas partes concisam aliquam orationem locumve extrahere, diducere in longum *Æ.*

44, 8. διαρῖσθαι καιροῦς. seorsim singula quæque tempora oratione persequi 61, 35. ἡ ἡμέρα διαρῖται εἰς τρία μέρη, ὅταν εἰς ἡ παρανόμιον γραφή εἰς τὸ δικαστήριον 82, 12. = διήρηται περὶ αὐτῶν καθ' ἑαστον I. 86, 10. = διαρῖν distrahere, demoliri. διαρῖν τῶν τευχῶν (scil. μηδὲν) L. 130, 30. 131, 5. οἱ διαρῖντες τῶν βουλευτῶν 131, 42.

διαρῖτες] διαρῖτὴ δημηγορία Æ. 36, 31.

δαιτα] ὥφλε τὴν δαιταν. ab arbitro condemnatus est 862, 2. οὐκ ἐπιεικὲς ἔστι ταῖς δαιταῖς ἰσχυρίζεσθαι 1020, 21. δαιταν ἀποφαίνεσθαι cum arbitri auctoritate litem decernere pronuntianda sententia 898, 22. δαιταν ἐπιτρέπειν τινὶ 1360, 7. et alibi sæpissime. = δαιταν ἠμπορεύεσθαι, vitæ genus aliquod sectari, unde fructus percipias, prout sunt mores, veluti negotiatio quæstum affert damnumve, prout ratione, temereve exercetur, ut Æ. 21, 39. μέτριον καὶ σώφρονα πεφυκέναι πρὸς τὴν καθ' ἡμέραν δαιταν 78, 4. = δύο ἔτη τοῦ δαιτητοῦ τὴν δαιταν ἔχοντος I. 111, 5. δαιταν ὥφλον. *to be cast at law* 111, 8. = δαιταν τοῖς φίλοις ἐπιτρέπειν L. 893, 10. fr. 6, 4. ibi enim δαιταν est leg. non δαιτῶν.

δαιτῶν arbitrum agere, arbitrium dicere. ἐνταῦθα γὰρ ἐκάθητο οἱ τὴν Οἰκίαν καὶ τὴν Ἐροχθήαν [φυλὴν] δαιτῶντες 1142, 26. ergo tribui cuique sui erant proprii et certi arbitri, et loca ad res agendum iis assignata. = δαιτῶσθαι παρὰ τινι Æ. 6, 36. = commorari I. 57, 40. 58, 17. 69, 34. 77, 30. [24, 38.] = commorari aliquo in loco An. 21, 5. τοὺς φειδομένους καὶ τοὺς ἀκριβῶς δαιτωμένους parce et frugaliter victitantes 33, 20. = habitare, commorari aliquo in loco, ubi rerum tuarum satagas. ἐγὼ μὲν ἄνω διητώμην, αἱ δὲ γυναῖκες κάτω L. 92, 31. ἐν Πειραιεὶ διητῶντο 897, 7. τὰς θυγατέρας ἀξιοῦτε δαιτῶσθαι. (de filiis aliquid certi statuere) fr. 11. sed vereor ne TAYLOR ita vertens erraverit, si nihil aliud, in filiis certe. volebat, aut certe debebat *filiabus* dare. Verum δαιτῶσθαι videtur h. l. significare *elocari*, *to get a woman married*. aut μὲν ὑμῶν δαιτῶσθαι vobiscum, inter vos versari. μετὰ τῶν ἱεροκόπων δαιτῶμενος (habitans) ap. Harpocr. in voce ἱεροκόπων. ἐξ ἀγροῦ ὅπου ἔλθοι, παρ' ἡμῖν διητατο. ap. Priscian. l. 18.

δαιτητῆς] φυλάξας τὴν τελευταίαν ἡμέραν τῶν δαιτητῶν 542, 15. ergo arbitri non erant nisi annui. νόμος δαιτητῶν, id est περὶ τῶν δ. 545, 3. δαιτητῆς κληρωτός 862, 1. erant enim plerique arbitri consensu litigantium delecti, quos Latini compromissionarios appellant, Græci αἰρετοὺς, et solebant terni legi, tam res repetente, quam eo, unde peteretur, quoque suum sibi legente, quos ad binos arbitros tertius accedebat ambobus communis futurus 897, 2. 1360, 7. sqq. arbitri ab ambabus partibus delecti iudicio stari jubebat lex, vetans ab eo decisam causam ad aliud tribunal deferri 545, 7. licebat tamen hos delectos repudiare, si ante sententiæ dictionem significassent, se adversus alterum litigantium litem daturus esse 861, fine. πρὸς δαιτητὴν κλοπῆς δικάζεσθαι litem cum aliquo apud arbitrum ingredi de furto, seu peculatu 601, 23. = ἀγειν δαιτητὰς I. 54, 7. 9. 11.

ἐπὶ διαίτη τοῦ *coram* 110, 40. = ἕως τὸν περὶ τῶν διαίτητῶν τόμον ἔθεσθε I. fr. 6, 4.

διακαλύπτειν] εἰ δὲ πταίσει τις, τότε ἀκριβῶς πάντα ταῦτα διακαλυφθήσεται 155, 26. *num* διανακαλ. *aut* διαποκαλ.

διακαρτερεῖν *Ly.* 158, 32.

διακείσθαι] οὕτω κακῶς διακείμεθα καὶ διαπορούμεθα 118, 11. ὀκνηρῶς διακείσθαι 138, 24. ἀργότατα 144, 10. τὰς γυναῖκας οὕτω 182, 2. δεσποτικῶς καὶ ἀσελγῶς 216, 22. πρῶτος καὶ μετρίως 318, 24. κακῶς καὶ ἐλαυνῶς 366, 23. = οὐχ ὁμοίως μοι δοκοῦμεν διακείσθαι πρὸς ἀλλήλους I. 35, 23. οὐκ εὖ διακείμενοι τοῖς συγγενέσι. *non bene animati erga consanguineos* 48, 18. ἐπιτηδείως δέκετο [11, 45.] = ἔτι ἀπορωτέρως διακίμαι *A.* 121, 17. τοὺς ὀσίως διακειμένους (*subaudi* εἰς *vel* κατὰ) τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς 139, 7. = διακείσθαι ὀλιγῶρως *L.* 92, 7. ἡλιθίως 92, 34. οἰκίως 95, 22. δεινῶς 101, 25. ἀνοήτως 117, 23. ἀδίκως καὶ παρανόμως πρὸς τοὺς ἄλλους 143, 36. ἀηδῶς, κακῶς 145, 36. φιλοτιμότερον τοῦ δέοντος 147, 38. πιστότερον πρὸς ἐκείνους ἢ πρὸς ἡμᾶς 150, 37. ὁμοίως ἡμεῖς διακειμένους 168, 42. λίαν ἀσελγῶς 169, 32. λίαν ἀπόρως 169, 35. χαλεπῶς 176, 23. οὕτω διακείσθαι ὥστε—99, 40. 137, 13. ὅμως καὶ οὕτω διακείμενοι *thought in so deplorable a condition* 126, 42. *TAYL.* τούτῳ τῷ τρόπῳ δέκετο πρὸς τοὺς πολίτας *inverse dictum*, *pro* τούτῳ τῷ τρόπῳ δέκεντο πρὸς αὐτὸν οἱ πολῖται 137, 30. τοῖς λίαν ὑβριστικῶς πρὸς τὰ θεῖα διακειμένοις *fr.* 31, 3. = διακίονται καταδεέστερον *minore caritate affecti sunt Ly.* 154, 2. = τὴν πόλιν οὐκ ἀξίως ἐαυτῆς—διακειμένην *D.* 104, 22.

διακελεύεσθαι ἡμῖν, ἐμμένειν τοῖς ὅρκοις 213, 5. 215, 1. διακελεύόμενοι τὸ δίκαιον οὐ δικαίως διαφυλάττειν 218, 15. οἷς ἐγὼ διακελύομαι πείθεσθαι 220, 3. = *universis et viritim singulis mandare* I. 66, 13. = διακελεύσαντο τοῖς ὅρκοις ἐμμένειν *L.* 174, 17.

διακινδυνεύειν] οὐσίαν τὴν οὕτω διακινδυνευθήσεσθαι μέλλουσαν 866, 27. περὶ τῶν ὅλων διεκινδύνευεν 1477, 17. = πρὸς ἀνταγωνιστὰς ἀναξίους ἐαυτοῦ διακινδυνεύειν *Æ.* 66, 17. = διακινδυνεύειν τῷ σώματι *A.* 136, 36.

διακινεῖν] διακεχρημένον τάλαντον. *credito datum, sed non uni, verum pluribus diversis (ea enim vis inest in δια)* 817, 2.

διακλέπτειν] ὅσα δ' αὐτῆς διακέλεπται 817, 7. διακλέποντα τοῖς αὐτοῦ λόγοις τὴν ἀλήθειαν 846, 10. = διακλέπτειν τῇ ἀπολογία τὴν κατηγορίαν. *in defensione sui statum causæ ita conturbare, aliena admiscendo, ut reus ad accusationis capita caveat accedere, sed ea sedulo devitet atque dissimulet, studeatque memoriam criminum sibi objectorum animis auditorum et iudicum eripere* *L.* 179, 19.

διακληροῦν] διακληρωσάμενοι πρὸς σφᾶς αὐτούς. *inter semet sortiti* 1380, 4.

διακομίζειν τοὺς φυγάδας 80, 13. = διακομίζεσθαι *per mare e Sicilia Athenas referri, redire in nave An.* 27, 22.

διακονεῖν δεσπότη 362, ult. τὰς πράξεις, ὡς ἐν καιρῷ τε ἕκαστα καὶ χρήσιμα τῇ πόλει ἐδιακονήθησαν 1206, 18. τῶν καλῶς δεδικονη-

μένον τῶν καλούειν ὑμᾶς χάριν αὐτοῖς ἔχειν 1230, 10. μὴ μόνον τὸν διακονήσοντα πρὸς χάριν 1470, 1. = εἰ θελήσει διακονῆσαι οἱ A. 113, 11. ἄμα διακονοῦσα una inserviens ejus auctoritati, aut si sic reddere mavis, inter ancillandum et pocula ministrandum 113, 19. = de ancilla a pedibus, quæ adhibeatur allegationibus, *for the purpose of sending on errands*; e. c. ut in forum eat obsonatum L. 93, 13.

διακονία] τῆς μέντοι διακονίας τῆς ἐφ' ἐκάστοις τῶν πεπραγμένων καὶ ἑμαυτῷ μετῴναι φημι 296, pen. διακονία, δι' ἣν ἡ πόλις ἐντιμωτέρα γέγονεν 328, ult. = ἀρχὴ qui differat ab ἐπιμελείᾳ καὶ διακονίᾳ Æ. 55, 33. = διακονίαν φυλάττειν I. [7, 30.]

διάκονος] διάκονον, εἴ τις ἐχρήτο, ταύτην ἐνεχυράζειν. ancillam 762, 4. παῖδα διάκονον, ὑδρίαν χαλκὴν ἀποφέροντα 1155, 6. οἱ διάκονοι τοῦ Χαβρίου τράπεζαν παραβέμνοι 1356, 10. οἰκίτην διάκονον τρέφειν 1359, 11.

διακόπτειν] facundia διακόπτεται ea, quæ est irrita, effectum caret 450, 15. διέκοπτε τοῦ πλοίου τὸ ἔδαφος 883, 22. χεῖλος διακόψαι 1259, 13. τὸ χεῖλος διακοπεῖς, ὥστε καὶ ραφῆναι 1270, 2.

διακόσιοι] ἡγωνίστατο ἐν ἑξακισχιλίοις, καὶ δικαστῶν τοσούτων οὐδὲ διακοσίας ψήφους μετέλαβε An. 3, 28.

διακριβοῦσθαι I. 41, 42.

διακρίνειν] πότερον κάλλιον, ὅπλοισι, ἢ λόγοις διακρίνεσθαι disceptari, lites componi, aut lites suas dirimere mutuas 163, 15. 18. ἅλλα ταῦτα μὲν αὐτοὶ πρὸς αὐτοὺς ὑμεῖς ὅπως ποτὲ *ἔχῃ διακρίνεισθε 890, 1. διακρίναι πάντα τὰ δίκαια 1301, 3. = ταῦτα οὐ διακρίνεται τοῖς μὲν γενέσθαι, τοῖς δὲ μὴ omnibus sine discrimine hæc contingunt An. 20, 23. vel ita sortes humanæ discretæ non sunt, ut aliis accidant, alii hac labe vacent.

διακρούειν] τὸν παρόντα χρόνον διακρούεσθαι 351, 15. amoliri, protelare, excusationibus, artibus callidis eludere, extrahere, procrastinare 394, 2. 423, 25. vim afferentes a se manibus objectis repellere et amoliri 403, 2. διακρούεσθαι τὸν παρόντα τρόπον τοῦ δοῦναι δίκην 523, 14. διακρούσῃται τὸ δοῦναι δίκην ὅν ἐμὲ ὕβρισκεν 556, 25. a se profigare, effugere discrimen 575, 6. 579, 23. τὰς ἄλλας τῶν νόμων φυλακὰς ἐστὶ πολλαχῇ διακρούεσθαι 711, 18. διακρουσθῆναι τῆς τιμωρίας objecto errore a poena sumenda retineri 741, 23. ὥς δ' ἡσθόμεν αὐτὸν διακρουόμενον με me ductitantem et vanis excusationibus morari atque eludere conantem 911, 8. de debitore creditorem, cum ad res creditas repetendum venit, commentis excusationum atque promissionum ludificante, a se amoliente, delusum remittente domum, atque de die in diem extrahente. ἂ τοὺς κυρίους διακρούσατο μὴ κατατιθῆναι, quæ quominus æra dependeret, ipsos eorum dominos (creditores) per tam longinquum tempus ludificatus est 988, 7. ἐπειδὴ οὐκέτι ἐνῆν αὐτῷ διακρούεσθαι. rem cavillationibus extrahere 1106, 4. 1266, 11.

διάκρουσις] ἐπὶ διακρούσει in longum et irritum extrahendi atque ludificandi ergo 1265, 13. 1266, 6.

διακρύπτειν] in vetustis editionibus p. 1033, 9. legitur καὶ διακρυφθένους. pro καὶ ἰδίᾳ, κρυψ.

διακυκᾶν το στίρ together confusedly, promiscuosisly. τῶν λόγων, οὗς οὗτος ἄνω καὶ κάτω διακυκῶν ἔλεγε 263, 19.

διακαδανίζειν explorare. tentare. ἡμᾶς διακαδανίστην ἅπαντας τίνα τρόπον 393, 17. = διακαδανισθέντες, explorati L. ap. Etymolog. M.

διακαλύειν] διακαλύει με τὰς μισθώσεις κομίζεσθαι 1029, 30. 1036, 5. διακαλύοντι τὸν ἀπόστολον. retinenti, inhibenti classis navalis expeditionem 1152, 1. οὐχ οὕτως ἀπίστρεψεν, ἢ διεκάλυπεν, ἀλλ' ἡγεμόν, καὶ πρῶτος, καὶ πάντων βδελυρώτατος γεγένηται 1263, 25. = οὗτοι γὰρ τὸ ἀνελθὲν αὐτὰς διεκάλυσαν I. [12, 52.] = impedire, intercedere, absterre A. 116, 37. οὐ δίκαιον τὰς θιάς προσβολὰς διακαλύειν. γενέσθαι 123, 22. διακαλύοντες τὰ ἱερὰ γενέσθαι τὰ νομιζόμενα. in quo et dedecus et damnum reipublice majus est, quam si idem sacris privatis eveniat 139, 10. = διακαλύειν μὴ σώζεσθαι (id est ὥστε μὴ σώζεσθαι) L. 161, 25.

διαλαμβάνειν] διαλήψομαι disputabo περὶ τῶν καθ' ὑμᾶς 165, 16. στήλαις διαλαβεῖν τοὺς ὅρους palis terminalibus limites distinguere 278, 23. pro διαχειρίζειν, δισκοῖν. διαλαβόντες καὶ τᾶλλα οὕτως αἰσχροῦς πάντα 832, 4. ἐν τῷ νεορίῳ διελάβανον κατ' ὀβολοὺς τοὺς ἄρτους 918, 8. nemo plus identidem accipiebat, quam singulos panes, eosque solummodo obolares. = διαλαμβάνων γὰρ ἕκαστος ἡμῶν ἐν μέρει, seorsim sumens unumquemque nostrum alium ex alio Æ. 33, 26. = inter se comparare, ut consules Rom. provincias olim comparabant, h. e. partiiri aut sortiri. τὰς οἰκίας L. 120, 41. διαλαμβάνειν τοὺς νόμους ταύτη sic administrare, versare, exercere, dispensare 139, 45. = διαλαμβάνειν (si bene habet) pro ὑπολαμβάνειν existimare Ly.—

διαλανθάνειν Ly. 157, 37.

διαλέγειν. διαλέγεσθαι] βουλόμενος ἡμῖν διαλεχθῆναι. quam nobiscum haberet causam, eam civiliter et amice transigere atque in gratiam redire 19, 25. διαλέγεσθαι τι πρὸς ἑαυτὸν ad animum sibi aliquid revocare 418, 17. διαλέγειν τοὺς ἐναντίους σφίσιν αὐτοῖς νόμους. deligere, excerpere et secernere alias leges ab aliis inter se repugnantes 484, pen. οἱ νόμοι τούτῳ οὐδὲν διαλέγονται. leges cum isto commune nihil habent. ad eum haud pertinent, non illi præcipiunt 1070, 4. διαλεξόμεθα ἡμῖν αὐτοῖς inter nos ipsi componemus rem atque transigemus 1169, 5. 10. ὅτι βούλοιο ἡμεῖς διαλεχθῆναι ἑμὸν τι πρᾶγμα. id est περὶ πράγματος ἡμεῖς προσήκοντος 1221, 11. διαλεχθεῖς τι πρὸς αὐτὸν οὕτως ὥς ἂν μεθυσαν, ὥστε μὴ μαθεῖν ὃ τι λέγοι 1258, 27. = διαλέγεται ὁ νομοθέτης τι, agit, definit, præcipit de aliquo legislator, res ei est cum aliquo, de quo sancit et edicit Æ. 3, 26. 30, 33. 5, 4. 6. παραδόξως καὶ φιλανθρώπως πρὸς ἕκαστον διελέγετο 33, 26. διαλέγεσθαι φησιν ἑαυτῷ νύκτωρ τοὺς θεοὺς, οὓς μεθ' ἡμέραν ἐπιιορκεῖ 64, 36. διαλέγεσθαι νύκταν πρὸς τὴν Ἀθηνᾶν καὶ τὴν Ἥραν, noctu per insomnium cum Minerva et Junone versari 85, 14. ἀπαιδεύτως διαλέγεσθαι

87, ult. = verba facere. ἦκα διαλεξάμενος παρ' ὑμῶν I. 63, 16. μηδένα τῶν αὐτοῦ οἰκίῳν διαλεχθῆναι Κλέωνι 76, 20. 37. = εὐδαίς ἀνθρώπων αὐτῷ ὡς ἀλιτηρίῳ διελέγετο L. 137, 19. μικρὸν διαλεγόμενοι. submissee, aut pauca loquentes in sermonibus 147, 33. (διαλ. de oratione forensi 147, 33. v. not. 45.) postrema hæc ex indice Taylori repeti.

διαλείπειν] οὐδ' ἐστὶν ἐξαίρετος ὧρα τις, ἣν διαλείπει 124, 4. intermittat. ἐνιαυτὸν διαλιπὼν ἕκαστος λειτουργεῖ 459, 13. διαλιπὼν ἡμέρας τινάς. dies aliquot cum interquievissem, præterire sive sem 1149, 18. διαλιπὼν ἔτη τρία 1239, 24. διαλείποντας μικρὸν. paulo post 1235, 6. ἐν ᾧ τοῖνον ἡ τύχη διαλείπει interstitium quasi quoddam facit in nos sæviendi, καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἀνέχει cohibet 1449, ult. = orationem sistere currentem, interponere cursui orationis moram aliquam silentii Æ. 12, 7. διαλιπὼν μικρὸν, post breve silentium 15, 31. διαλιπὼν, interjecta pausa 85, 1. διαλείπων, interjecto tempore 85, 16. = οὐδὲ δύο ἔτη διαλιπὼν I. 67, 19.

διάλεκτος vox, pronunciandi modus 982, 18.

διαλλαγῇ] διαλλαγὰς ἀπιστοὶ 18, 8. τὰς διαλλαγὰς, καθ' αἷς διέλλαξαν leges, secundum, vel in quas eos inter se reconciliarunt 1361, 1. διαλλαγὰς formula compositionis inter partes litigantes 1369, 5. = ἀδελφὰ καὶ διαλλαγὰς εὐρίσκεσθαι Æ. 76, 42. = διαλλαγῆς μηδεμιᾶς γενομένης. reconciliatione gratiæ I. 68, 9. = διαλλαγὰς αἰτίνας εἶσιν, οὐ γινώσκειν An. 28, 8.

διαλλακτῆς] τοὺς Ἕλληνας ὅρᾳ δεομένους ἐκουσίου ἢ καὶ ἀκουσίου διαλλακτοῦ 189, 16. διαλλακτὴν οὐδένα φεύγων 1167, 15.

διαλλάττειν differre. παρὰ τοὺς χρησιμοποιεῖν τὸ πλείστον διαλλαττόντων rebus inter se quam plurimum distantibus, prout animi sint alii atque alii iis, qui rebus iisdem utantur 1402, 17. μηδὲ πρὸς τελευτήσαντας διαλλαγήσονται 1478, 10. ne defunctis quidem placabuntur. = reconciliare, expedire litigium I. 54, 10. = A. 146, 2. 3. = διαλλάττεσθαι τῆς ἐχθρας a similitate cum aliquo in gratiam redire An. 23, 3.

διαλογίζεσθαι] διαλογισάμενος ταῦτα, ἅπερ οὗτος 777, 13. ὁρθῶς ἕκαστα 872, 7. διαλογισάμενος computo cum eo facto 962, 25. πρὸς τὸν πατέρα. till he had made up his accounts with my father 1236, 17. = διαλογίζεσθαι τὰ καλὰ καὶ μὴ Æ. 3, 30. = I. 68, 14.

διαλογισμὸς computatio, cum duo, quibus res sunt communes inter se, ad computandum consident, quid quisque alteri debeat. γεγενημένου διαλογισμοῦ. after a complete calculation of the demands on both sides 951, 20. = παριστάναι διαλογισμὸν, injicere menti cogitationem Æ. 49, 32.

διαλοιδορεῖν] διαλοιδορηθεὶς pro διαλοιδορησάμενος 542, 10.

διαλύειν in activo. destruere, labefactare, convellere, corrumpere. simile ductum de nodis, restibus, structuris, quæ dissolvuntur. πάντα ἀνεχαίτισε καὶ διέλυσε 20, 27. ἣν πειράται Δ. κατασκευάζειν τῇ πόλει δύναμιν, ταύτην βασκαίνειν καὶ διαλύειν 94, 19. πταίσμα τὸ τυχὸν ἅπαντα ταχέως διέσεισε καὶ διέλυσε 154, 12.

τὸν ἐφεσθηκότα τῇ πόλει κίνδυνον διαλύσειν 287, 6. διαλύσω πάσας αὐτοῦ τὰς ἀπολογίας confutabo, difflabo 831, 22. b) expungere nomen, aes debitum dependere, *to acquit oneself of one's debts*. et tam aes solvendum διαλύειν dicitur, quam hominem, cui solvendum est, seu creditorem, h. e. eum placare diluendo nomine. διαλύειν χρήματα (id est χρέα) 460, 19. πάντα αὐτῷ διέλλυτο πρὸς τὴν πόλιν. omnia, quæ ei apud ærarium fuerant nomina contracta, expuncta sunt 836, 14. πριάμενοι παρὰ τούτου τὰς τιμὰς διέλυσαν. *had paid the value, or price of* 846, pen. διαλύσας πάντα *had settled all the demands*, cum satisfecisset omnibus, omnia dependenda dependisset, ordinanda ordinasset 945, 4. ἐπειδὴ διαλύειν ἰδέσθην οἷς ᾤφειλον, ἀπάντων ἐξίστησαν τῶν ὄντων bonis cedebant 959, pen. διαλύειν τιμὴν οἰκίτου 1030, 12. τὸ ναῦλον ὑπὲρ τῶν ξύλων 1195, 8. hinc c) notio placandi, satisfaciendi. τοὺς τὰ ἐτερόπλοα δανείσαντας μὲν διαλύσαντα 919, 10. τὸν ναύκληρον 1192, 24. d) reconciliare inimicos inter se. διαλύειν ἑαυτὸν πρὸς ἐμὲ ἡξίου. rogabat (Midias Aristarchum,) ut se (Midiam) mecum (Demosthene) rursus reconciliaret 554, ult. 1032, 4. In medio. amicabili transactione causam componere, decidere. διαλυσώμεθα πεισθέντες τὸν πόλεμον 44, 10. 521, 14. ὅπως μὴ διαλύσει ne cum eo transigas, ne decidas, ne reconciliare 583, 23. πρὸς τοὺς πράξαντας [scil. τὸ ἀδίκημα] διαλυσάμενους, τῶν οὐκ εἰδότεων κατηγορεῖν οὐκ ἴσον ἐστίν. iniquum est, vos, qui cum iis, a quibus læsi eratis, decidissetis, nunc eos incusare, qui totius causæ prorsus nihil tenent 991, 20. διαλέλυνται πρὸς τούτον ἐν τοῖς ἐμοῖς πράγμασι. cum adversario meo in gratiam redierunt hac lege, ut in causa mea dicendo testimonio ei ne obessent 1323, 1. b) dependere, diluere debitum. μὴ διαλυσάμενος γὰρ γίνεται χρήστης ἄδελος 867, 13. διαλύεσθαι πρὸς τινα. ei satisfacere 869, ult. = διαλυθῆναι τὰ πρὸς τινα, cum aliquo redire in gratiam, simulate oblitterata *Æ.* 10, 4. διαλύειν διαβολὴν 32, 15. διαλύειν τὴν εἰρήνην 65, 32. = οὐχ ὁλόντ' εἰπεῖν ὡς διελύσαντο τὰς ἔχθρας *I.* 64, 25. καὶ οὕτω διαλύει τὸν ὀρφανὸν [24, 36.] = διαλελυμένος φανερώς περὶ τούτων reconciliatus in gratiam, vetustis similitudibus amica compositione oblitteratis *L.* 100, 43.

διαλυμαίνεσθαι] τὰ ὀρθῶς βουλευθίνα—πολλάκις τῷ τοῦ ἐπιστάντας ἄλλως χρησθαι διαλυμάνθη 1466, 5.

διάλυσιν reconciliatio gratiæ. ἡξίου δὲ καὶ πρὸς ἐμὲ [Demosthenem] αὐτῷ [sibi, Midias puta,] δι' ἐκείνου [per Aristarchum] γίνεσθαι τὰς διαλύσεις 553, 20. = διάλυσιν τῆς δίκης * εὐρᾶσθαι, impetrare litis abolitionem *Æ.* 10, 5. = διαλύσεις πρὸς ἐμὲ ποιησάμενοι *I.* [26, 47. 27, 49.]

διαμαρτάνειν] οὐ γάρ ἐστιν ἴσον ἐμοὶ νῦν τῆς παρ' ὑμῶν εὐνοίας διαμαρτάνειν 226, 17. τῆς εἰρήνης ἂν διημαρτήκει 235, ult. ἐλπιδῶν 255, 13. 1470, 18. δυοῖν χρησίμοιν οὐ διαμαρτήσεσθαι τὴν πόλιν ἡγούμην 388, 14. εἰ μὲν Αἰσχίνης ἰδιώτης ὢν ἀπελήρησέ τι καὶ διήμαρτε 398, 21. δεδοικίνα δὲ, μὴ διαμάρτη ne cupita et rogata minus impetraret 401, 22. οὐκ ἂν τοσοῦτον διημαρτάνει τοῦ πράγματος [id est τοῦ τὰ δίκαια ποιεῖν] 576, pen. ἀλλὰ γνώμῃ διαμαρτάνων

ἀποτυχῆν 716, 3. 734, 21. διημαρτηκότας ἡμᾶς τῶν πατρῶων 841, 10. διαμαρτῶν τοῦ λῆμβου, διὰ τὸ νύκτα εἶναι, ἀπεπνίγη 883, pen. ποῖ γὰρ τραπέσθαι δέῃσει τῆς ὑμετέρας γνώμης διαμαρτόντα 1048, 21. διημαρτηκῆναι μοι δοκοῦσι παντὸς τοῦ πράγματος 1228, 10. οἱ διαμαρτόντες τῆς συμβουλίας τῶν ἐπιτηδευμάτων 1412, 6. δεινὸν ἂν εἴη, εἰ τοῖς τοῦ κρατίστου διαμαρτοῦσι τὸ χεῖριστον ἀνάγκη πράττειν εἴη 1456, 14. = διαμαρτάνειν πλεῖστον τοῦ τρόπου Æ. 49, 5. = διαμαρτάνειν τοῦ ἀγῶνος I. 61, 26. = A. 122, 2.

διαμαρτυρεῖν aliquem a petitione e. c. hereditatis interponenda protestatione exclusum ire. proprium nihil est aliud, quam proximum διαμαρτύρεσθαι protestari, antestari, protestando intercedere. διαμαρτυρεῖς πρὸς ἡμᾶς, τὸ ὁμολογούμενον γένος ἐξελαίνων agis adversus nos per διαμαρτυρίαν, negans nobis esse petendæ jus hæreditatis, quos constat inter omnes defuncto, de cuius hæreditate contenditur, sanguine proximos esse; hæreditatisque possessione nos expellens, te solum ferens legitimum hæredem 1088, ult. οὔτοι τοίνυν διαμεμαρτύρηκε τοὺς οὐκ ὄντας εἶναι. mendacio vobis imposuit, quo usus est in formula διαμαρτυρίας a se exhibitæ, affirmans eos esse legitimos hæredes, qui nulli sunt 1095, 1. = διαμαρτυρεῖν intercedere protestando μὴ ἐπιδίκον εἶναι τὸν κλῆρον I. 38, 11. ἡ διαμαρτυρηθεῖσα γνησία εἶναι θυγάτηρ. illa mulier, quam filiam legitimam esse testatus esset curator ejus in sua διαμαρτυρίᾳ in illius gratiam iudicibus exhibita 38, 22. 42, 17. 52, 19. διαμαρτυρομένων ἡμῶν nobis antestantibus, h. e. hortantibus testes nostros, ut hoc dictum factumve probe meminissent, quo possent, ubi opus foret, in iudicio de eo referre 57, 22. 61, 28.

διαμαρτύρεσθαι protestari, contestando intercedere, aut et aliorum fidem implorare, obtestari. προὔλογον καὶ διαμαρτυρόμην prædicebam, denuntiabam, et deorum vestramque fidem testabar, me ista denuntiavisse ante, atque vos de imminente periculo admonuisse 73, 2. 240, 26. βοᾶν καὶ διαμαρτύρεσθαι 232, pen. 275, 17. διαμαρτυραμένου ἐναντίον μαρτύρων μὴ ἀποφαίνεσθαι cum interdixisset coram testibus, ne (arbiter) pronuntiaret 899, 6. διαμαρτυρόμην, ὅπως μὴ μοι ὕστερον κατεσκευασμένοι δανισταὶ φανήσονται. præsentes antestabar, me nihil hic cernere palorum oppignerationem factam indicantium, eosque id commemorasse jubebam, quo postmodum citati testarentur mihi protestationem interponenti, si forte usu veniat, ut creditores existant subito submissi atque subornati, precibusve inducti, qui se simulent in hos fundos pecunias credito elocasse 1047, 24. 1091, 26. b) docere, admonere, disertis verbis et clara voce in antecessum, ne quis errorem postmodum excuset. ὁ νόμος αὐτὸς διαμαρτύρεται, κελεύων—919, 21. = διαμαρτύρεσθαι τινὶ ταῦτα μὴ ποιεῖν, coram testibus velut, et solenniter denunciare, ne quid agat, aut, sin minus obsecundet, sciat in antecessum sibi prædictum esse, quicquid inde malorum esset eventurum Æ. 40, 7. = διαμαρτυρήθῃ μὴ Πλαταιδὺς εἶναι. agebatur in eum διαμαρτυρία, cum esset,

qui actioni obnunciaret, negans eum Plataensem esse L. 167, 40.

διαμαρτυρία est actio ejusmodi, de qua modo dictum est, cum quis hereditatis petitorum exclusum it interponenda protestatione, se aliumve quempiam jure hereditatis adeundæ præstare. διαμαρτυρίαν ψευδῇ πρὸς τῷ ἄρχοντι ποιησάμενος 1080, pen. αἱ διαμαρτυρίαι τῶν ἀγώνων ἀδικώτατοι καὶ πλειστοῦς ὀργῆς ἄξιοι τοῖς ἀγωνιζομένοις 1079, 19.=Æ. 30, 33.=I. 38, 21. obtestatio, protestatio 61, 25. 29. 63, 13.

διαμάχεσθαι πρὸς τι 217, 2.=διαμάχεσθαι μετὰ τοῦ δικαίου ὑπὲρ τῶν ἀσθενεστέρων L. 191, 33. 192, 12. περὶ τούτου 100, 38. 190, 6.

διαμένειν] ὅπως τὸν ἅπαντα χρόνον διαμενεῖ 332, 17. τὸ διευτυχίειν τῇ οὐσίᾳ οὐ πολλοὺς διαμένειν εἰδισταί 1040, 5. de corporis conscriptis, quæ manent, neque rursus discedunt. διαμεῖναι δυνήσεται, τέως ἂν περιγενώμεθα τῶν ἐχθρῶν 1432, ult. διαμένω λέγων pro διατελῶ λ. 107, 21.=Æ. 41, 27.=διαμένειν εἶσθε *ταῖς τοιαύταις I. 40, 45. τὰς ἐχθρας, ὅτι διέμειναν, τὸ ἔργον δεδήλωκε 64, 31.=διαμένειν ἐπὶ τῆς πολιτείας D. 92, 18.

διαμετρεῖν] πρὸς διαμετρημένην τὴν ἡμέραν. die forensi, multis causis ea die disceptandis ita occupata, ut necesse fuerit causæ cujusque oratores spatio, eoque artissimo, circumscribere 378, 7, 1252, 12. in medio. *to get measured out to them.* cum plures demensa frumenti e. c. petunt et accipiunt. διαμετροῦντο τὰ ἄλφρα ἐν τῷ ὀδαίρ 918, 8. καὶ ταῦτα πάντες ἴστε ἐν τῷ πομπείῳ διαμετροῦμενοι 918, 26.=ἐν διαμετρημένη ἡμέρᾳ κρίνομαι, quid est? Æ. 45, 1.

διαμνημονεύειν Æ. 54, 38. διαμνημονεύετε σφόδρα τὸ μέλλον ρηθῆσθαι 27, 14. διαμνημονεῖσαι τὰ λεχθέντα 29, 27. διαμνημονεύειν, bene, penitus, usque ad finem judicii, memoria tenere 83, 7.=τῷ μὴ διαμνημονεύειν τὸν ἀπαγγέλλοντα ὑπὸ πλῆθους. eo quod perlator mandatorum ea, tot numero quæ sint, omnia memoria complecti, et servare, et memoriter atque fideliter ei reddere nequeat, ad quem ablegetur A. 135, 37.=L. 168, 4.

διαμφοισθητῶν. idem quod simplex 897, 25. 1097, 23. διατίμειν] διανέμεσθαι τὰ χρήματα inter se partiri, diribere 855, 7. 918, 16. διανοιμάμενοι κοινῇ πέντε δραχμας ἑκάστος 1317, 6.=διανέμεσθαι inter se partiri τὸ ἀργύριον I. 66, 33. 110, 15.=διανέμεσθαι inter se partiri. ἕξ τάλαντα et τὰ κοινὰ An. 17, 33. 35.=διανέμειν τὸν αὐτοῦ βίον τοῖς ἐχθροῖς καὶ τοῖς συκοφάνταις L. 105, 45. τοῖς παισὶν, οὐ κτησάμενος, ἀλλὰ παρὰ τοῦ πατρὸς παραλαβὼν 155, 16. ἑτεροὶ δὲ καὶ ταῦτα διανοιοῦνται, ὥστε καὶ τὰλλα. inter se dividunt, nihil eorum ad vos pervenire sinent 162, 45.

διανοεῖσθαι] τὰ δὲ κεράμια τὰ τρισχίλια οὐδ' ἐμέλλησαν, οὐδὲ διανοήσαν ἐνθίσθαι. non modo sperandum non erat, ut illæ seriæ vini in navem unquam imponerentur, id quod ipsorum errori et oblivioni, aut fortunæ cuidam, potuisset tribui, sed ne vulerant quidem unquam eas imponere, in mentem ipsis ne vene-

rat quidem, ut id facerent 929, 8. διανοῦν, ὡς πείσων ἑαυτὸν. proficiscere illuc cum proposito et spe illum precibus flectendi. ita te para—1215, 4.

διάνοια] ἡ προαίρεσις αὐτῇ τὴν τοῦ συμβούλου διάνοιαν δηλοῖ 292, 19. οὐκ ἀπὸ τῆς αὐτῆς διανοίας δεῖ τὰς τε ἰδίας δίκας καὶ τὰς δημοσίας κρίνειν 298, 1. οὐκ οὖν προσῆι πρὸς ταῦτα ἡ διάνοια, ἀλλ' ἀνεδόστο. mens illinc refugiebat 406, 19. οὐ τὸ συμβᾶν ἐσκέψατο, ἀλλὰ τὴν τοῦ δεδρακότος διάνοιαν 637, 15. τὸ τῆς διανοίας ἄγριον καὶ πικρὸν ἐνταῦθα δηλοῖ 1122, 23. τὴν διάνοιαν ἀπάντων εὐρίσκομεν ἡγεμονεύουσιν 1412, 16. τῆς διανοίας ἐπὶ τοῦ λέγειν καὶ βουλευέσθαι τεταγμένης 1413, 17. ἀγαπητὸν ἐστίν, ἄνθρωπον ὅντα τῆς αὐτοῦ διανοίας λόγον ὑπέχειν 1436, 6. οἱ ὑπὸ πάντων δυσχεραίνονται, τοῦτοις τὴν διάνοιαν ἀγάλλεται. *he is tickled and carries himself highly* 1489, 7. = ὑπολάβητε διανοία τοιοῦτόν τι *Æ.* 7, 39. γίνεσθί μοι μικρὸν χρόνον τὴν διάνοιαν (*id est* κατὰ τὴν διάνοιαν) μὴ ἐν τῷ δικαστηρίῳ 75, 20. ταῖς γε διανοαῖς ἀποβλέψατε εἰς τὰς αὐτῶν συμφοράς 76, 1. προσέρχεσθαι τῇ διανοίᾳ, ire, pergere aliquo cogitando, se suis cum cogitationibus in locum aliquem transferre 80, 25. = *I.* [13, 56.] = διάνοια ἀνθρώπων *L.* 193, 22. ἐξ Ἰσου τῇ συμφορᾷ τὴν διάνοιαν ἔχειν 168, 23. διάνοια θεῶν 196, 5. τοὺς ἔτι νέους καὶ νέας ταῖς διανοαῖς χρωμένους 169, 38. τὴν διάνοιαν ἔσχον (*id est* διανοοῦντο) *fr.* 31, 2. = ταῖς διανοαῖς μὴ πῆξαντας *I.y.* 154, 9. πρὸς τὰς τῶν ἀρχαίων τομοθετῶν διανοαῖς ἀποβλέπειν 156, 9. οἱ θεοὶ οὐδὲν πρότερον πειοῦσιν, ἢ τῶν ποιητῶν ἀνθρώπων τὴν διάνοιαν παραγοῦσι 159, 19.

διαπειεῖσθαι τινι, interminari aliquem *Æ.* 7, 1.

διάπειρα] διάπειραν ποιούμενοι τῶν τρόπων ἐνὸς ἐκάστου ἡμῶν 1098, 2. διάπειραν ὡμῶν λαμβάνειν βουλόμενος 1288, ult. = τὸ πρᾶγμα εἰς διάπειραν καὶ λόγον κατέστησαν *Æ.* 26, 20.

διαπειρᾶσθαι τῶν δικαστῶν ὃ τι γνώσονται 1180, 4. = διαπειρᾶσθαι *id est* ἐπὶ διαπειρά ποιεῖν τι, facere aliquid periculi ergo, quo constet, num succedere velit. διαπειραθέντα τὰ ψευδῆ λέγειν *A.* 133, 22. = διαπειρασόμενος ἦκει τῆς ὑμετέρας γνώμης *D.* 105, 15.

διαπέρχεσθαι de militibus dilabentibus, de exercitu dissoluto, militibus furtim discedentibus aliis alio 1188, 23. 1199, 7. διαπελόντων τῶν στρατιωτῶν.

διατηγνύει] διὰ τῶν ἑαυτοῦ πλευρῶν διατῆξαι *A.* 123, 4.

διατηδᾶν] ἀπὸ τοῦ δικαστηρίου καὶ τῆς καταγνώσεως οἱ διατῆδῃσιν! 726, 5.

διακιμπλάναι] διαπεκλησμένος satiatum illa muliere, ut tædium ejus odiumque eum cepisset *An.* 16, 29.

διακίπτειν, dilabi, in cassum abire, evanescere. ὡς τὸ συκοφάνημα—διέκίπτειν αὐτῷ *Æ.* 33, 19.

διαπιστεῖν fidem denegare, haud credere 870, 26.

διαπιστεύειν certa fide, summa fiducia credere 80, 26. διαπιστεύετο certa fides ei habebatur 145, 3. = *Æ.* 26, 40. διαπιστεύειν τινὶ τὴν πολιτείαν, prorsus, plane alicujus fidei committere rempublicam 54, 39.

διαπλάττεσθαι simulare 575, 8.

διαπλεῖν L. 121, 37.

διαπολιτεύεσθαι, *diversas in republica gerenda partes sequi* Æ. 81, ult.

διαπορεῖσθαι Æ. 32, 42.

διαπράττεσθαι, *perficere, præsertim turpibus, clandestinis et malitiosis machinationibus.* τὴν τοῦ διαπράξασθαι ταῦτα, ἃ μηδεὶς πώποτε ἄλλος Μακεδόνων βασιλεὺς ἀντὶ τοῦ ζῆν ἀσφαλῶς ἡρημένος 22, 19. ἐκπονοδοὶ ἡμῖν εἰσὶν αὗται αἱ πόλεις αἱ ταῦτα διαπεπραγμένα 216, 15. Εὐρυβάτου πρᾶγμα, οὐ πόλεως ἔργον, οὐδὲ χρηστῶν ἀνθρώπων διεπράττεσθε 233, 9. διαπράττεται ἐκαίνους αὐτοῦ πρὸς ὑμᾶς γράφεσθαι 682, 10. ἐὰν διαπράξωνται οὗτοι ἃ βούλονται 1079, 11. νικήσας δὲ καὶ διαπραξάμενος ἅπαντα, ὅσα ἡβουλήθημεν 1176, 5. διαπραξάμενος ἐκπλεῦσαι, ὡς βασιλεὶ στρατηγήσων τὸν ἐκ' Αἰγυπτου πλείμον 1191, 21. πῶς οὐκ ἂν ἀτοπώτατον διαπράξαισθε ἔργον 1229, 12. 1230, 14. ὅπως ὡς ὑψηλτάτα ἢ διαψήφισις ἢ περὶ ἐμοῦ γένοιτο, καὶ διεπράξατο τοῦτο 1301, 26. διαπραξάμενος οὐδὲν καινόν, ἀλλ' ὅπερ ἕτεροι τῶν ὁμοίων τούτου 1336, 8. πολλὰ καὶ λαμπρὰ διεπράξατο 1391, 1. ταῦτ' αὐτὸς μετὰ πλείονος ἡσυχίας διαπράττειται 1459, 9. = διεπράττοντο ἀναγορεύεσθαι, *artibus nequam, officiis, gratia, largitionibus, efficiebant, ut publice renunciarentur* Æ. 59, 27. 71, 22. 87, 7. *leviter, utcunque, dicis causa, defungi opere* 79, 26. 32. = *sedulo agere, perficere, quibuscunque modis, sed imprimis artibus veteratoriis.* interdum tamen est quoque pro simplici πράττειν I. 39, 40. 42, 2. 43, 10. 59, 11. 60, 39. 61, 38. 40. 62, 2. 87, 11. = ὅταν ἀνευ κινδύνου τι διαπράττωνται A. 130, 7. διεπράξαντο *artibus nequam perfecerunt*, ὥστε τοῦτό μοι μὴ ἐγγενέσθαι ποιῆσαι 131, 24. μὴ δυνάμενον διαπράττεσθαι τὰμαυτοῦ πράγματα 131, 29. τὸ ἴδιον (scil. διαφέρειν) διαπράξασθαι. *to obtain his private end, to carry his point* 136, 26. ἀσφαλῶς διαπράσσεσθε τὰ εἰς τοὺς κινδύνους ἵκοντα 139, 4. = διαπράττεσθαι κατὰ τοὺς νόμους περὶ αὐτῶν L. 98, 22. *lege agere.* μέγα τι ᾧον διαπράξασθαι *consecuturum* 134, 35. 147, 11. οὐ μόνον *τούτω διαπράττεσθε. *make for him* 139, 1. *id quod in superioribus erat συμπράττειν* v. συμπ. ΤΑΥΛ. διαπράττεσθαι βία 94, 44. πάντων διαπεπραγμένων *re jam peracta* 95, 19. διαπρ. λαθῶν 109, 24. τὰ δνόματα σφῶν αὐτῶν διαπράττονται *τινες, δόντες ἀργύριον τῷ βήτορι, προσγραφήναι εἰς τὴν στήλην* 136, 30. 184, 17. αὐ μὲν ὡς τοῦτο διαπραττόμενοι τὴν διάνοιαν ἔσχον. *verum tamen ipsis in mentem nunquam venerat, ut laborarent sese miseros reddere.* ap. Athenæum l. 12. *juxta finem.*

διαπρεπῶς] ὡς οἷόν τι κάλλιστα καὶ διαπρεπέστατα τῶν τριτάρχων 1208, 19.

διαπτύειν] σὺ δ' ὁ σεμνὸς ἀνὴρ καὶ διαπτύων τοὺς ἄλλους 313, 8. *despuens, h. e. contemnens.*

διαριθμεῖσθαι, *delectu quasi habito discerni et distribui, aliis in hanc partem discedere jussis, aliis in illam* Æ. 83, 32.

διαρκής] ἀφέλειαν ἔχειν *diarhē perennem et necessitatibus omnibus parem* 37, pen. ὁ στρατηγὸς αὐτοῖς οὐδὲ τὸ ἐφ' ἡμέραν τροφὴν *diarhē* ἐδίδου 1214, 7.

διαρπάξαι τινὲς τὰ χρήματα βούλονται 102, 26. διαρπασθῆσθαι ὑπὸ τοῦ πολέμου 299, 15. ἕτερα, ἂ τῶν κοινῶν διηρπάκεισαν 1318, 21.=L. 155, 28.

διαρρεῖν] pecuniam fœnori elocat sive χαρίσασθαι βουλόμενος gratificandi studio amicis id se rogantibus, sive μὴ λαθεῖν (scil. βουλόμενος) διαρρεῖν αὐτὸν τὰ ἀργύριον. cavens, ne quotidianis faciendis impendiis sensim et sine sensu carperet facultates, quo pacto numi inter manus haud sentienti diffiuerent 982, 10.

διαρρήγνυσθαι] τῶν διαρρηγνυμένων, εἰ ταῦτα γενήσεται frementium præ indignatione et pæne crepantium 169, 19. οὐδ' ἂν διαρραγῆς ψευδομένος 232, 12. νῦν διαρραγῶσί τινες τούτων 254, 12. οὐκ ἐπιερῶ, οὐδ' εἰ Κόνων διαρραγῇ 1270, 7. non pejero, negoque me pejerare, etiamsi Conon id me facere tanta contentione vocis et laterum aiat, ut pæne rumpatur.

διαρρήδην 118, 1. ἀντικρὺς οὕτως καὶ διαρρήδην ἀπολογία γεγραμμένη τῶν τοῦτοις ἡμαρτημένων 352, 12. διαρρήδην ἔφη ἤκειν παπικῶς Φίλιππον 364, 15. διαρρήδην ἀκούσαντα ὑποσχομένου Φιλίππου 373, 27. διαρρήδην ἀπαγορεύουσιν οἱ νόμοι μὴ ποιεῖν 1075, 10.=διαρρήδην ἀποδεικνύει A. 1, pen. 2, 19.=I. 76, 26. 80, 29.=διαρρήδην εἰρηται L. 94, 31.

διαρριπτειν εἰς τὴν ὁδὸν τὰ σκευάρια A. 9, 8.

διασειῶν] ἅπαντα διέσεισε καὶ διέλυσε 154, 12.

διάσειστος] ἀστράγαλοι διάσειστοι A. 9, 9.

διασκάπτειν τὰ τεῖχη L. 131, 5.

διασκευάζεσθαι] πρὶν διασκευασάμενοι πρὸς τὰ τεῖχη προσήσαν οἱ πολῖμοι. succincti, armati, instructi 126, 26. διασκευασάμενος τὴν οὐσίαν cum dissipasset, prodegisset, dilapidasset substantiam 845, 13.=διασκευασμένοι ἐν τοῖς ὅπλοις A. 73, 31.=διασκευασμένος instructus et paratus ad pugnam Ly. 152, 31.=bonis cedere, decoquere, foro excedere. διασκευάσθαι πρὸς τὸν δῆμον. debita fisco luenda non posse diluere. *to be in arrears to the treasury. to become a defaulter with the exchequer* D. 99, 14.

διασπᾶν τὰς πολιτείας 54, 5. μόνον οὐ διασπᾶσθην ὑπὸ τῶν—58, 7. διασπᾶν στρατιώτας 94, pen. τοῖς παρ' ἐκείνου μισθαροῦσι διασπᾶσθαι παραβαλεῖτε 136, 15. μόνον οὐχ ἀλύσει σιδηρᾷ δεδεμένος, ὑποδύει παρὰ ταῦτα καὶ διασπᾶς 778, 20. πρὸς ἅπαντας ἀεὶ προαιρῆται λοιδορεῖσθαι καὶ μέμφεσθαι καὶ διασπᾶσθαι. ringi, vel rumpi vociferando, τὰ λεγόμενα, ut solet in proverbio dici 806, 2.

διασπουδάζειν] καὶ τί μάλιστα ἐν ἅπασιν τοῖς νόμοις διασπουδασταὶ ὅπως μὴ γίνηται. ecquid unum ut ne fieret, legibus in omnibus spectavit legislator, cavitque maxima sollicitudine, circumspeditione atque summa egit contentione 505, 8. τίνος οὖν ποτὲ ἔνεκα ταῦτα οὕτω διασπουδασταί. tam sedulo quæsitum et laboratum est 646, 15. διασπουδασταί μὴ λαβεῖν ὑμᾶς nervorum omni contentione satagit, ut vos ne capiat 681, 21.

διαστρεβλοῦν, tormentis distrahere, dilaniare A. 85, 38.

διαστρέφειν] τῶν λυμαίνεσθαι ταῦτα καὶ διαστρέφειν βουλομένων ἐξ

ἴσου καθήσθε ἀκροάμενοι 151, 14. διαστρέφοντες τήληθι 1453, 13. = διαστρέφειν τοὺς νόμους L. 83, 22.

διασύρειν traducere, verbis elevare. διέσυρε τὰ παρόντα, καὶ τοὺς προγόνους ἐπήνests 169, 22. τὰ χωρία ταῦτα, ἃ νῦν οὗτος διέσυρε 234, 12. τὸν δὲ τερχισμὸν τοῦτον, ὃν σύ μου διέσυρες—325, 19. οἱ τὴν πάλιν διασύρουσιν, ὥσπερ οὐχ αὐτοὺς διασύροντες 332, 14. εἰ δέ τις ὑμῶν διασύρει ταῦτα, πολλῆς ἐστὶ μισθὸς εὐήθειας 1482, 27. = διασύρειν τὴν ὅλην ἔνστασιν τοῦ ἀγῶνος Æ. 18, 35.

διασφάλλῃσθαι] τῶν γεγραμμένων διασάλη, *he lost the thread of his discourse* Æ. 33, 2. διασφαλῆναι τῆς πρὸς ὑμᾶς συμμαχίας 66, 34.

διασώζειν] τοὺς ἐπὶ τοῦ πολέμου διασωσθέντας ἀπόλασε τῶν συμμάχων 371, 10. διασώζεσθαι τὸν οἶκον τὸν ἑαυτοῦ 1053, 26. 1076, 10. διασώθῃ πρὸς τοὺς οἰκίους πολλοστῶ χρόνῳ redibat tandem salvus ad necessarios, multis magnisque discriminibus et molestiis superatis per tractus terrarum plurimum dissitos 1304, 9. διασώζονται δεῦρο salvi huc perveniunt 1380, 9. ἡ πᾶσα τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερία ἐν ταῖς τῶνδε τῶν ἀνδρῶν ψυχαῖς διασώζετο 1396, 6. διασώθῃναι [*to get through, to come off safe, evadendi*] προσδοκίας ἔχει πλείω 1478, 24. τὴν δικαίαν εὐνοίαν διασώζειν 1479, 23. = διασώζεσθαι δόξαν L. 197, 11. διασώζοντες τὰς τῶν φίλων οὐσίας συκοφαντοῦνται fr. 26, 1. = αὐτὸς δὲ μόνος διασωθείς. medios per hostes e tanta civium multitudine solus evasit Ly. 150, 9. διασώζειν τὸν προδότην. *to help through* 164, 12.

διατάξις τῶν φυλάκων (vel φυλακῶν) 309, pen.

διατάττειν munia et partes distribuere, dispensare D. 100, 19.

διατείνεσθαι contendere. τί οὖν ταῦτ' ἐπύραμαι καὶ διατεινάμην οὕτωσι σφοδρῶς 275, 8. = omni nervorum contentione elaborare. διατείνοντο μὴ εἰσελθεῖν αὐτὸν εἰς ὑμᾶς A. 134, 41.

διατειχίζειν] διατειχιζόντων τὸν Ἰσθμὸν L. 194, 39.

διατελεῖν] ὅσῃν εὐνοίαν ἔχων ἐγὼ διατελῶ τῇ πόλει καὶ πᾶσιν ὑμῖν, ὑπάρξαι μοι εἰς τοῦτον τὸν ἀγῶνα 225, ult. 227, ult. 243, 19. διότι διατελεῖ πράττων καὶ λέγων τὰ βέλτιστα τῶ δήμῳ 243, 21. 255, 23. ὅπως τοῦτο μὴ γενήσεται, παρατηρῶν διατέλουν 281, 16.

διατέμνειν τὴν πολιτείαν Æ. 83, 29.

διατηρεῖν cavere, praeavere, μή τι πάθωσι 115, 26. ἦν ἕκαστος παρίλαβε τάξιν. tueri, conservare 238, 9. τῆς οὐσίας τὴν οἰκίω-τητα διατήρει, οὐ τὴν τῶν ἀνδρῶν τῶν ποιησαμένων 1088, 22.

διατιθέναι. διατίθεσθαι] in activo. adducere aliquem, aut aliquid ad conditionem quandam, efficere, ut aliquo modo sit affectum, tractare, gerere, administrare, gubernare, ad arbitratum suum constituere. οὕτω γὰρ αὐτοὺς διέθηκας τὸ μέρος σὺ 367, 5. τοὺς ἀπαντας ἀπίστως πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς διαδώμεν omnes erga nos reddamus suspicaces, omnibus injiciamus nostri diffidentiam 463, 18. δῶρα λαβόντες οὗτοι, καλὴν πρᾶγμα φύσει κακῶς διέθηκαν. corruerunt 369, 13. οἱ ταῦτ' ἐξ ἀρχῆς τὰ νόμιμα διαθέντες, qui primitus haec jura constituere 643, 8. In medio a) vendere,

extundere, distrahere. οὐδ' ὅσα ἂν πορίσων ὑδρας, ὅπως ἂν δύνανται, ταῦτ' ἔχοντες διαθήσθαι, κεκλεισμένων τῶν ἑμπορίων 22, 27. διαθήσθαι τὰ φορτία 910, 3. καὶ τοῦτον [vinum et frumentum] τριπλασίας τιμῆς, ἢ πρότερον, διαθέμενοι 1048, 25. b) testamentum condere, testamento præcipere. διέθετο ὅρους ἐπιστῆσαι *he ordered in his last will* 1029, 27. ὅστις ἂν μὴ διαθέμενος ἀποθάγῃ *who dies intestate*. leges de iis latæ 1067, 1. διαθήσθαι τὰ ἑαυτοῦ εἶναι licere de fortunis suis disponere, h. e. testamento cavere et præcipere 1133, 9. = διατάττειν τὰ κοινὰ τῆς πόλεως *Æ.* 5, 8. διαθήσθαι, testamentum scribere, quando non liceat 56, 40. = administrare, gubernare, vel deducere ad locum statumve quempiam. διαθεῖναι καὶ τοῦτον τὸν οἶκον τὸν αὐτὸν τρόπον. pari modo in hac quoque hereditate versari, atque versati sunt in illa priore. h. e. pari modo dilacerare atque prodigere *I.* 82, 22. In medio, præcipere, mandare per testamentum. οὔτε διαθήσθαι, οὔτε δοῦναι τι τῶν ἑαυτοῦ ἔξεστιν ἄνευ τῶν θυγατέρων, in fraudem filiarum 42, 11. διαθήσθαι ἐξεῖναι ὅτε ἂν τις ἐθέλῃ 44, 39. quibus per leges liceat testamentum scribere 48, 1. διαθήσθαι ἑτέρω τῇ οὐσίᾳ, εἰ αὐτὸς τι πάθοι 63, 5. τὰ ἑαυτοῦ διαθήσθαι per testamentum legare, donare ὅτε ἂν ἐθέλῃ 79, 14. 81, 3. ὥστε καὶ τὰς θυγατέρας ἐξ αὐτῶν διατεθῆναι, id est ἐκδοθῆναι. bene et honeste possint elocari. *were got married, provided for, endowed with a portion* 88, 5. διέθετο ταύτας τὰς διαθήκας [14, 58.] = διαθήσθαι εὖ καὶ κακῶς, εἰαν βούλησθε *An.* 22, 16. τὴν ἀνδραγαθίαν τὴν εἰς Ὀλυμπίαν. quibus rebus et studiis insumserit illud tempus, quod domo absens Olympiæ per causam ludorum per egit. vel qualem se tum gesserit 33, 7. = διατίθεσθαι ἀνοητότερον πρὸς τὸ μεράκιον *L.* 96, 15. δυνῶς διατεθῆναι τυπτόμενος 98, 38. εἰ διαβείη ὑμᾶς ἀπόρας, ὥσπερ διέθηκεν 130, 37. 151, 24. †testamento dare, legare 133, 25. et fors 159, 29. v. not. 96. cl. Markland. ad locum. TAYL. διατεθέντες (id est διακαίμενοι) οὐτὼ παρανόμως καὶ βιαίας 115, 36. = κακῶς διατεθέντων ὑπὸ λημοῦ *D.* 106, 22.

* διατραγαδεῖν ambitiosa oratione, verbis ampullatis rem parvam exaggerare. ἡλίχην νῦν διατραγαδεῖς καὶ διεξήεις 232, 22.

διατρέπεσθαι pudore confundi, verecundia percelli, reverentia cuiusdam ab instituto absterri 798, 20.

διατρέχειν *A.* 121, 36. 122, 2. 124, 22. 37.

διατρέβειν agere, commorari, rerum suarum satagere. οὐτ' ἐπὶ τοῖς ἰδίοις ἑόμμενοι διατρέβειν 22, 25. συμβαίνει μοι, καίπερ ἐκποδὸν διατρέβοντι. tametsi absim domo, extra conspectum vestrum verser 1474. epistola tertia, 7. agitare, terere tempus, aut mentem, h. e. acuere, exercere, continere in studio et exercitatione alicujus rei. ἐπ' οὐδενὶ τῶν πολιτικῶν ἀγαθῶν τὴν ψυχὴν διατρέβει 785, ult. χρόνος διατρέβeto συχνὸς consumebatur 1013, 7. = διατρέβειν περὶ τι, satagere in re aliqua *Æ.* 6, 42. διατριβὰς οὐκ ἀφανῆς διατρέβω, vitam ago non obscuram in locis clandestinis cum hominibus sordidis 17, 13. διατριβὰς, ἃς μετ' ἀλλήλων ζῶν-

τες διέτριβον 20, 35. = ὅπου ἐν ᾧ διέτριβον Α. 113, 4. = διατρίβειν παρὰ Λυσισμάχῳ L. 97, 22. ὀλίγον χρόνον διατρίψαντες 97, 26. ΤΑΥΤ. = διατρίβειν ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ πλείω χρόνον ἢ ἔξω D. 105, 10.

διατριβὴ mora, impedimentum. διατριβαὶ πολλαὶ καὶ ἀναγκαῖαι ἐγένοντο ἐν τῷ μεταξύ χρόνῳ 1073, 10. μόλις ἠκολούθει διατριβάς, ἐμποῶν 1158, 8. b) res, qua agenda animus agitatur, aut oblectatur, vita occupatur, otium conteritur, item loca, ubi opera datur rebus iis, quibus dediti quique sunt, ut scholæ magistrorum et philosophorum, congressus juvenum inter se ad potandum aleae et similibus ludendum. ἐν συνουσίᾳ τινὶ καὶ διατριβῇ πασίῃ οὕτως ἰδίᾳ mere privato 537, 18. μὴ τὰς ἐπιτολαίους ἡδονὰς καὶ διατριβάς ἀγαπᾶν 1418, 1. ἀπὸ τῆς Πλάτωνος διατριβῆς 1490, 12. = διατριβάς ποιῆσθαι ἐπὶ ἱατρικοῦ ΑΕ. 6, 28. διατριβῶν βελτιόνων ἀπτεσθαι 8, 21. διατριβή, locus, ubi ludicris otium fallitur, et sodalitiū ibi ea de causa congruens 8, 24. 25. διατριβάς οὐκ ἀφανῆς διατρίβω 17, 13. ἡδὺς ἀνὴρ καὶ παρὰ τὰς ἡδίας διατριβάς γελῶς 17, 41. διατριβαί, loci et congressus multorum et elegantium hominum. ὡς ἐν διατριβαῖς γεγονώς, ut homo in luce vitæ lautæ et liberalis elegantisque educatus. comme un homme, qui sçait son monde 18, 35. διατριβάς, ἃς μετ' ἀλλήλων ζῶντες διέτριβον 20, 35. συνδιατρίβειν ἀλλήλοις διατριβάς 21, 1. αὐτομολεῖν εἰς τὰς τῶν ἐλευθέρων διατριβάς 23, 2. γέλῳτα καὶ διατριβὴν τινὶ καθ' αὐτοῦ παρέχειν, risum et materiam confabulationum alicui de se præbere 25, 1. ἐπὶ τῇ διατριβῇ τῶν μειρακίων, in coetu puerulorum, inter quos versatur, qui penes eum sunt, ut ab eo discant, aut cum eo confabulentur 25, 3. διατριβαὶ καὶ συνήθειαι μετ' ὑμῶν ἐλεύθεροι 31, 18. διατριβὴν πλείστην ἐποιήσατο πρὸς τοὺς ἐμους λόγους, in respondendo ad meam orationem erat copiosissimus 33, 15. ἀγενεῖς διατριβάς ἔχειν 48, 4. διατριβαὶ εὐγενεῖς quæ sint 48, 5. ἐν ταῖς ὑμετέραις διατριβαῖς βεβίωκα 52, 30. διατριβὴν ὃ λόγος ἂν μοι παρέσχεον, multum hoc de loco disputare possem, posset hic oratio mea late evagari 78, 38. τὰς ἐν τοῖς γυμνασίοις μετὰ τῶν νεωτέρων μου διατριβάς καταμέμφομαι 84, 40. διατριβάς Δημοσθένους οὐκ ἐξήλωκα 85, 3. = commoratio, versatio, actio. τὴν πλείστην τῶν λόγων διατριβὴν περὶ τὴν—ποιησόμενον I. 87, 36. = αἱ τῶν νέων διατριβαὶ οὐκ ἐν γυμνασίοις, ἀλλ' ἐν δικαστηρίοις εἰσὶν Απ. 32, 3. = τῶν νεωτέρων ὅσοι περὶ κύβους ἢ πότους ἢ τὰς τοιαύτας ἀκολασίας τὰς διατριβάς ποιοῦνται L. 146, 35.

διαφανής ἐν τούτοις ἦν ΑΕ. 50, 2.

διαφέρειν differre, quatenus hoc vocabulum, sive discrepare, dissimilis, diversus esse, sive præstare, excellere significat, item extrahere, remorari, unde notio obstandi, impediendi exsistit; nec non dissipare, discerpere, in diversa spargere. a) discrepare, repugnare. λοιδορίαν κατηγορίας τούτῳ διαφέρειν ἡγοῦμαι 268, 16. σύμβουλος καὶ συκοφάντης ἐν οὐδενὶ τῶν ἄλλων οὐδὲν εἰκότως, ἐν τούτῳ πλείστον ἀλλήλων διαφέρουσιν 291, 17. οὐ γὰρ ἂν διαφείρομεν ἀλλήλων οὐδὲν there would then be no difference nor distinction between people 983, 3. b) præstare, excellere. μηδὲν τῶν

ἄλλων ζῆται διενεγκεῖν 1416, 22. c) ob stare, intercedere, vetare, τρεῖς δὲ μόναι ψῆφοι διήνεγκαν τὸ μὴ θανάτου τιμῆσαι 676, 12. tria sola suffragia absolventia numero, quod essent plura, quam condemnantia, obstabant, quo minus mortis supplicio damnaretur. d) pertinere, pertingere, porrigi, ὥστ' εἰς ἅπαντας τὴν ἐκείνου μὴμην διενεγκεῖν (pro διήκειν) 1415, 12. e) οὐδὲν αὐτῷ διαφέρει nil ejus refert, nil interest, haud curat, perinde ei est, sic, an secus sit. σιωπῶ θέρος καὶ χειμῶνα, ὥς οὐδὲν αὐτῷ διαφέρει. id est ὥς οὐδὲν παρ' αὐτῷ διαφέρει τὸ θέρος τοῦ χειμῶνος πρὸς τὸ πολεμεῖν nil interest penes eum, æstate an hyeme bellum gerat 124, 3. εἰπεῖν μὲν οὖν μοι ταῦτα—οὐδὲν διαφέρει 1239, 14. ubi μοι non cum eipēin, sed cum remotiore διαφέρει cohæret. *I derive neither profit nor hurt therefrom—its all one to me.* f) diducere, alia aliis locis collocare. ut si judices calculos alii in absolutoriam cistulam, alii in condemnatoriam conjiciant. καὶ ταῦτα πρὶν τὴν πρῶτην ψῆφον διενεχθῆναι 795, 1. In medio οὐ διαφέρομαι. nil curo, haud intercedo. mea nil refert 112, ult. b) obloqui, refragari, repugnare, adversari, discordare, contendere, animo inimico et infesto esse. ὁμολογῶ καὶ τότε καὶ νῦν καὶ αἰεὶ πολεμεῖν καὶ διαφέρεσθαι τούτοις 236, 5. εἰσθασιν ὧν ἂν ἑαυτοῖς διενεχθῶσιν ἀνὴρ καὶ ἡ γυνή, διὰ τοὺς παῖδας διαλλάττεσθαι 1001, 14. οἱ φύσει παῖδες ὄντες κἀν πρὸς ζῶντας διενεχθῶσι τοὺς γονεάς, ἀλλ' οὖν τελευτήσαντάς γε ἐκαιποῦσι 1022, 13. οἱ νομιζόμενοι μὲν υἱεῖς, μὴ ὄντες δὲ γένει ἐξ αὐτῶν, βραδίως μὲν αὐτοῖς διαφέρονται ζῶσιν, οὐδὲν δὲ φροντίζουσι περὶ τεθνεώτων βλασφημοῦντες 1022, 16. διαφερόμενον περὶ τινος πλεονεκτήματος 1144, 26. οἶμαι δ' αὐτόν σοι οὐδὲν διόλσεσθαι. nulla in re repugnaturum esse 1215, 5. διαφέρονται δὲ, ὥς οὐ δεῖ τελεῖν αὐτοὺς τοὺς τόκους τοὺς ἐν τῇ συγγραφῇ 1296, 24. hoc pugnant, hoc urgent, in hoc a nobis dissident. = τὴν ὅσιν ἐτέρων διαφέρων, formosior aliis *Æ.* 11, 13. ἐκπλήττειν τινὰ διενεγκῶν κάλλει καὶ ὄρα, percellere, in admirationem rapere formæ decore 19, 4. διαφέροντα πρὸς δικαιοσύνην καὶ ἡγκράτειαν 25, 42. ἐτέρων τὴν ὅσιν διαφέρων 76, 37. διενεγκεῖν τὴν πρῶτην ψῆφον κατὰ τοὺς νόμους 82, 20. = διαφέρεσθαι πρὸς τινὰ dissidere, disceptare, contendere cum aliquo in jure *I.* 50, 11. 81, 43. 107, 11. τὰ διαφέροντα discrimina, momenta ad damnum accipiendum aut emolumentum adipiscendum. εἰ μὴ πάνυ μεγάλη τὰ διαφερόμενα εἴη 47, 35. 48, 35. εἰσθασι πρὸς ἀλλήλας διαφέρεσθαι αἱ μητρικαὶ καὶ αἱ πρόγονοι 110, 22. = εἰ μὴδὲν ἡμοὶ διέφερε τῆσδε τῆς πόλεως. *had my abode in this city been a matter of no consequence* *A.* 130, 46. διεφέρετο τούτοις discrepabat, repugnabat. contrarium est συνεφέρετο 134, 22. οἱ τοὺς αὐτοὺς περὶ τῶν αὐτῶν αἰεὶ λόγους λέγοντες πιστότεροι τῶν διαφερομένων σφίσιν αὐτοῖς 135, 22. οὐδὲ χρόνος πολὺς ὁ διαφέρων. neque multum temporis intercedit. differentia vel intercapedo temporis magna non est 140, 35. = ὥσθ' διαφέρει τὰ τοιαῦτα τῶν ὑπουργημάτων quantopere genus hoc officiorum differat et præstet illi alteri *An.* 21, 41. τὰ διαφέροντα ἐπιστάμενος gnarus quid intersit inter observationem legum atque violatio-

nem, h. e. quam expediat eas observare, quam noceat migrare 31, 34. = τούτοις μεγάλα τὰ διαφέροντά ἐστιν εὐ τε πράττειν τὴν πόλιν, καὶ ἀνταπειθεῖναι, το ἔθετ. *great is the difference* L. 187, 13. 892, 1. TAYL. διαφέρειν ταῖς ψυχαῖς τῶν ἀνδρῶν. animis præstare sexui virili 190, 38. ἀπὸ τῶν πολλῶ διαφερόντων ἢ καλῶν ἢ κακῶν (a facinoribus utramvis in partem insignibus) ἀναγκαῖόν ἐστι τοὺς ποιήσαντας γινώσκεισθαι 103, 37. διαφέρει πλεῖστον τῇ γνώμῃ τῶν ἄλλων 103, 42. διαφέρεισθαι περὶ τῶν ὀνομάτων 116, 39. ἵνα μὴ περὶ τιμῆς διαφερόμεθα ne de pretio secum contenderemus 165, 31. = διαφέρειν ἐράνους. dependere contributiones Ly. 150, 38. = διαφέρεισθαι τινι cum aliquo similitates et odia exercere D. 110,

33.

διαφερόντως diverso modo L. 188, 35.

διαφύγειν ὑμᾶς τὰ πράγματα. vestris e manibus elebi rerum gerendarum opportunitates 57, 16. δ πάλοι μὲν ἴδει, διαφύγει δὲ οὐδὲ νῦν 139, 17. τοὺς γε οὐδένα βουλομένους εἶναι τοιοῦτον [scil. qualis ego sum, vere et bona fide patriæ studiosus] οὐ διαφαίνεται 412, 12. διαφύγουσιν αὐτοὺς οἱ οἰκίται ἐλαβунтур passim diffluentes, καὶ ἄλλος ἄλλοις ἀποχώρησε 1155, 11. = διαφύγουσιν ἥδη τῆς δημοκρατίας, dilabentis, et e manibus effluentis, atque dispercuntis AE. 89, 20. = οὐ διαφύγει τὰ δίκαια μὴ οὐ κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον γινώσκεισθαι I. 63, 14. = A. 128, 36. = διαφύγειν ἀνθρώπους L. 94, 19. τοὺς ἐν τῷ πολέμῳ κινδύνους 198, 2. διέφυγον τὸν θάνατον 129, 15.

διαφθείρειν. corrumpere, h. e. vitare, labe afficere. δεῖ τὸν βουλομένον τι ποιῆσαι τὴν πόλιν ὑμῶν ἀγαθόν, τὰ ὅσα πρῶτον ὑμῶν ἴσθαι. διέφθαρται γὰρ 170, 2. διέφθαρται [scil. τὰς φρενίας] καὶ παραφρονεῖ cerritus est 1182, 3. διεφθαρμένον τοὺς ὀφθαλμοὺς 1269, 6. διεφθαρμένον ὑπὸ νόσου νομίζω a furore dementia 1280, 14. b) corrumpere largitionibus et gratia, h. e. a studio patriæ, aut veri et equi in agendo et dicendo avertere, ut testem in testimonio perhibendo, iudicemve in jure dicundo. εἴ τις ἐν Πελοποννήσῳ τινὰς ἀνείται, ἢ διαφθείρει 122, 21. ἐπὶ χρήμασι διαφθεῖσθαι pati se corrumpi, a vero et justo cernendo et sequendo abduci, spe ductum proposita largitionum et divitiarum adipiscendarum 240, ult. τῷ διαφθείρειν τοὺς ἐπὶ τῶν πραγμάτων 309, 9. τῷ γε μὴ διαφθαῖναι χρήμασι, κεκράτηκα Φιλίππου 309, 13. ὥσπερ γὰρ ὁ ἀνούμενος νενίκηκε τὸν λαβόντα, οὕτως ὁ μὴ λαβὼν, μὴδὲ διαφθαῖναι, νενίκηκε τὸν ἀνούμενον 309, 15. διεφθαῖναι καὶ πεπρακὸς ἑαυτὸν ἐλάττανε 345, 4. διαφθείρειν τοὺς κριτὰς 516, 3. διδάσκαλον τοῦ χοροῦ διέφθειρε. oratione, donis datis, promissis, minis, alijsve malis artibus a me abalienavit 520, 7. = μακράκιον ἐλεύθερον διαφθείρειν erat Athenis capitale AE. 7, 3. διεφθαῖναι τοὺς ὀφθαλμοὺς 14, 30. διαφθείρειν ποιήματα, corrumpere, adulterare, alia reddere, quam ab auctore profecta erant 19, 20. κατὰ λίστην ὄραν ὅπως ἀκλειστότατα διαφθείρας 22, 38. νομῇ χρημάτων τὸν δῆμον διαφθείρειν 38, 10. σημεῖα τῶν χρηστῶν διαφθεῖναι, corrumpit, infidas et suspectas reddit notas, unde proli agnossum-

ταρ 64, 42. ἐπιεικὲς φύσει διαφθερεῖτε 79, 32.=de muliere abortum patiente. προσποιουμένην διαφθείρειν (scil. τὸν τόκον) ἄκουσαν I. 73, 4. γνώμην τινὸς 61, 9. ὑπὸ φαρμάκων διαφθάρται. dementatum esse 78, 37.=αἱ νῆες διαφθάρσαν. classis vestra apud Ægospotamos lacerata est An. 18, 32.=διαφθείρειν γυναῖκα pudicitiam ejus violare L. 92, 10. 93, 16. 95, 17. 136, 3. ΤΑΥΤ. τὰς ψυχὰς τῶν γυναικῶν, ὥστε οἰκιοτέρως αὐτοῖς ποιεῖν τὰς ἀλλοτρίας γυναικας, ἢ τοῖς ἀνδράσι 94, 46. θεῶν τις τὴν αὐτοῦ γνώμην διέφθειρεν 105, 16. περὶ τοῦτον τὸν κάπηλον, ὡς περὶ στήλην, διαφθείρονται. evertunt aut navigium, ut nautæ, aut currum, ut aurigæ, circa hunc scopulum, aut circa hanc metam, collatores τῶν ἐράνων, quippe quibus contributiones ipsorum a debitore haud repensantur fr. 2, 5.

διαφθορά, cum de navigio agitur, naufragium. ὅθεν καὶ ἡ διαφθορά τῇ νηϊ συνέβη 910, 10. 15.

διαφίναται τὴν δύναμιν copias dimittere 677, 18. 679, 17.

διαφορὰ discidium, discordia. οὕτω μέλλων ἔστιν οὗτος ὁ φόβος τῶν πρὸς ἡμᾶς καὶ πρὸς ἀλλήλους ἐνίοις διαφορῶν 181, 13. variae cause simultatum, ut συμβόλαιον, κῶμος, ἔρως, πότος—recensentur p. 1144, fin.=αὐτὸν τοῖς οἰκιοτάτοις εἰς διαφορὰν κατέστησεν I. 58, 12.=ἐν διαφορᾷ καταστῆναι, οἷς ἥκιστα ἐχρῆν A. 111, 38. ὁ κίνδυνος ἢ τε αἰσχυρὴ μέλλων οὕσα τῆς διαφορᾶς 118, 16.=θέσθαι καλῶς τὰς γινόμενας πρὸς ἀλλήλους διαφορὰς An. 18, 21.=εὐ περὶ πολυτελείας αὐτοῖς εἶσιν αἱ διαφοραὶ, ἀλλὰ περὶ τῶν ἰδίᾳ συμφερόντων L. 172, 2.

διαφορεῖν differre, h. e. discerpere, distrahere, quæqua spargere, vastare. διαφορουμένης αὐτῷ τῆς χώρας direpta a latronibus omnia differentibus 442, 25. ἃν κοινῇ διαπεφορημέναν. quæ cum illi tres inter se diribuissent atque distraxissent 822, 27. διαφορηθεὶς carptus, dilaniatus ὑπὸ τούτου καὶ τῶν τοιούτων 1120, 25. διαφορηῖσθαι ἐπεχείρησαν τᾶνδ'οθεν 1319, 13.=discerpere, dissipare, differre, prodigere I. 60, 13. διαφορήσαντες τὰς προσόδους 60, 31. 62, 26. 87, 12.

διάφορος inimicus, adversarius. διάφορος [subaudi πολλοῖς] ἐγνώμην εἰσπράττων πολλοῦς—multorum in odium incurri, multos offendi, eo quod ab iis exigerem mercedes the rent 1318, 19. b) τὸ διάφορον lucrum damnumve ex aliqua re exsistens. ἡλίκα γ' ἔστι τὰ διάφορα, ἐνθάδε, ἢ ἐκεῖ πολεμεῖν. quantum intersit, bellum hic loci, an ibi geratur 16, 26. τηλικούτων ὄντων αὐτῷ τῶν διαφορῶν 362, 24. τὰ διάφορα ἀπολαβεῖν. compensatum sibi damnum iri, quod diuturnitate moræ et impedimentis negotiationi obiectis fecisset, reimbursement of expenses for travelling, for hinderance, and for costs of law 887, 9. δεινὴ γὰρ ἡ κλιονεξία αὐτοῦ περὶ τὰ διάφορα with which he looks to the plus and minus, the meum and tuum 1148, 14. 1149, 3.=I. 36, 7. 37, 17. τὰ διάφορα, idem quod τὰ διαφέροντα, that which is of consequence, of importance to a person, id quod tua interest, sive ad vitandum, sive ad impetrandum. ἄρα μικρὰ

τὰ διάφορα ἑκατέροις τῆς οὐσίας ἡμῶν ἐστὶ 84, 46. *διάφορος* ὡς ἡμῖν [9, 38.] = *διάφορος τοῖς οἰκείοις* at *variance with his relations* L. 144, 2. *διάφοροι περὶ τῶν ἑμῶν* *contententes mecum de jure possessionis bonorum meorum* 110, 4.

διαφόρως. *eximie, excellenter* 761, 26.

διαφυγγάνειν] *διαφυγγάνειν ἐκ τῶν δικαστηρίων* Æ. 55, 13.

διαφυλάττειν τὸ δίκαιον οὐ δικαίως 218, 15. τὴν εἰρήνην 251, 23. τὴν τοῦ γενναίου καὶ τοῦ πρωτείου προαίρεσιν τῇ πόλει 331, 25. τοὺς τὰ ἑαυτῶν προτεμένους 922, 18. = ὡς εὖρε τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα—τὴν ἡλικίαν (*pudorem et castitatem virginalem*) οὐ καλῶς *διαφυλάξασαν* μέχρι γάμου Æ. 26, 7. = L. 193, 29. = *διαφυλάττειν τὰ ὑπάρχοντα* Ly. 152, 12. *φιλίαν* 167, 11. = *reservare in posterum tempus, operam dare ut superstes maneat* D. 105, 23.

διαχειρίζειν *administrare*. ὧν ἡ *διαχειρίσκα* *what I have had the management of*, ἡ *πεπολίτευμαι* 263, 26. τὸν οἶκον, *pupilli puta*, μετὰ τῶν ἄλλων ἐπιτρόπων 818, 8. = *διαχειρίζειν τὴν οὐσίαν*, *administrare rem familiarem* Æ. 14, 32. 24, 25. *διαχειρίζειν τὰ δημόσια χρήματα* 57, 33. *secundum genus, de tribus, magistratuum Athenis facit* Æschines eos, ὅσοι τι *διαχειρίζουσι τῶν τῆς πόλεως ὑπὲρ* τριάκοντα ἡμέρας 58, 3. = *διαχειρίζειν τὴν οὐσίαν* I. 48, 26. = *διαχειρίζειν χρήματα* *pecunias administrare, manibus versare* An. 19, 12. τὰ ὑμέτερα πράγματα 21, 42. = L. 115, 16. *διαχειρίσας* τὰ τῆς πόλεως πάντα 156, 13. *χρήματα* 170, 35. καίτοι τί αὐτὸν οἴσθης *πεποιηκέναι περὶ ὧν οὐδεὶς αὐτῷ σύνοιδεν, ἀλλ' αὐτὸς μόνος διαχειρίζεν* 909, 7. *διαχειρίσας* ὀρθῶς καὶ δικαίως τὴν οὐσίαν fr. 26, 2.

διαχειροτονεῖν *dicitur plebs, cum rogata suffragia ab epistata fert, parte plebis alia rogatum sciscente, alia reprobante, eoque facta in diversa discessione* 594, 26. ἐπειδὴ ἐν τῷ *διαχειροτονεῖν* ἦν ἡ βουλή, πότερον τῷ δικαστηρίῳ παραδοίη, ἢ ταῖς πεντακοσiais ζημιώσῃ. *deliberante senatu atque certante adhuc, utrum—*an 1152, 8. *per manuum sublatarum arbitrium decernere* 1346, 17.

διαχειροτονία *deliberatio, decretum, utrum—*an—ἡρώτων καὶ *διαχειροτονίαν* ἔδιδον, *jus et potestatem utramvis in partem sciendi, ὅτῳ δοκεῖ σωρεῖς ἀξίως ἢ βουλὴ βεβουλευκέναι, καὶ ὅτῳ μὴ* 596, 5. *διαχειροτονίαν* ἐφ' ὑμῖν ἐποίησαν *optionis vestrae fecerunt, aut jus in suffragia eundi vobis dederunt, πότερον εἰσοιστέος ἐστὶ* καινὸς νόμος, ἢ δοκοῦσιν οἱ κείμενοι ἀρκεῖν 707, 25. *διαχειροτονίας* γενομένης οὐδεὶς ἀντεχειροτόνησεν 1346, 25. *διαχειροτονίαν* δὲ ποιεῖν in suffragia mittere *plebem τοὺς προέδρους περὶ τούτων τῶν νόμων, πρῶτον μὲν περὶ τοῦ κειμένου, εἰ δοκεῖ ἐπιτήδειος εἶναι τῷ δήμῳ τῶν Ἀθηναίων, ἢ οὐ, ἔπειτα περὶ τοῦ τιθεμένου. ὁπότερον δ' ἂν χειροτονήσῃσιν οἱ νομοθέται, τοῦτον κύριον εἶναι* 710, 20. = *διαχειροτονίαν* διδόναι τῷ δήμῳ, id quod erat τοῦ ἐπιστάτου τῶν προέδρων, *jus et copiam suffragandi dare* Æ. 59, 13.

διαχλευάζειν] *διαχλευάσαντος* δ' αὐτοῦ με 1221, 26.

διαχρῆσθαι ἑαυτὸν, *sibi manus inferre violentas* Æ. 84, 18. εἰάν τις αὐτὸν *διαχρῆσθαι*, τὴν χεῖρα τὴν τοῦτο πράξασαν χωρὶς τοῦ σώματος θάπτομεν 88, 38. = *interficere* A. 113, 45.

διάχρυσος] διάχρυσον ἱμάτιον ποιῆσαι vestem auro illusam, per-punctam 522, 2.

διαψεύδει] in activo, quod raro usurpatur. fallere, decipere, illudere, mendacem aliquem fuisse declarare. *to give the lie to one.* ἐργολαβοῦσι καθ' ὑμῶν εἰς ὑποδοχὴν πραγμάτων, ὧν διαψεύσειεν αὐτοὺς ὁ λογισμὸς operam suam mercede elocant ad eas res reci-piendum et gerendum, quarum exitus, ut eorum spem fallat e ratiocinii probabilitate collectam, etiam atque etiam opto 1482, 26. in medio. κατὰ διψεύσται spe excidit, frustra speravit et conatus est, deceptus inanibus votis 15, 13. διαψεύσθητε τῆς ἀλη-θείας περὶ αὐτοῦ 1476, 14. τῷ διαψεύσθαι Χαριδήμου, καὶ νομίζειν αὐτὸν εὐεργέτην εἶναι. quia de Charidemo secus, atque reapse est, et oportebat, existimat, falsa ejus luditur opinione. *has a false notion of him, does not see him in the right light.* pro patrono eum habet, qui hostis sit reip. 626, 23.=διαψεύδεσθαι An. 6, 38. idem quod simplex ψ.

διαψηφίζεσθαι dare, ferre suffragium suum alterutram in par-tem, sive secundam, sive adversam. διαψηφιοῦμαι περὶ αὐτοῦ, illa de re sola, περὶ οὗ ἡ δίκαις ἢ quam accusator in judicium vocavit, de qua controvertitur, quæ caput causæ est 747, 11. διαψηφί-ζεσθαι [id est τὰς ἑαυτῶν ψήφους διενεγκεῖν] ταύτῃ, [id est ταύτῃ εἰς τὴν μερίδα] ἢ δίκαιόν ἐστι. eam in partem, a qua jus stat 842, ult. δαίλης ὀψίας ἡρξάμεθα τοῦ διαψηφίζεσθαι. in suffragia discedere 1301, pen.=I. 65, 6.=A. 130, 13.=διαψηφίζεσθαι κρύβδην An. 29, 28.=L. 175, 11.

διαψηφίσεις latio suffragiorum, quæ viritim fit, unoquoque, quam in partem velit, discedente 1301, 25. διαψηφίσεις ἐξ ἀνά-γκης ἐγένοντο τοῖς δημόταις 1306, 20. cum municipalium quisque de municipali alio quopiam ferendo suffragio decernit, utrum in municipio servandus sit, an eo expellendus.=διαψηφίσεις ἐν τοῖς δήμοις Æ. 11, 21. διαψηφίσεις *δημόσιαι, cum per demos ju-dicatur de demotis singulis quibusque, sintne veri demotæ, an subdititii et surreptitii, eoque ejiciendi 16, 12. διαψηφίσεις ἐν τοῖς δήμοις ὅτ' ἦσαν, ut rei memorabilis meminit 52, 32.=ῥαδίαν ὑμῖν περὶ αὐτοῦ τὴν διαψηφίσειν πεποίηκε L. 123, 18.

διδασκὸς] τὰ διδασκὰ τέχνη [id est διδασχῇ ἐντέχνη καὶ μεθοδικῇ, vel etiam μελέτῃ καὶ ἔγχειρήσει σοφῇ] τὰ δὲ λοιπὰ γυμνασία καὶ συν-ηθία κατασχεῖν δυνηθῶμεν 1413, 24.

διδασκαλεῖον] φοιτᾶν εἰς τὰ προσήκοντα διδασκαλεῖα 312, 23. ἅμα τῷ πατρὶ τῷ διδασκαλείῳ προσεδρεύων 313, 11.=Æ. 88, ult. ἦν ἄραν προσήκει εἶναι τὸν παῖδα τὸν ἐλεύθερον εἰς διδασκαλεῖον 2, 20.=A. 142, 33.

διδάσκαλος] τὸν τοῦ χοροῦ διδάσκαλον, chori in Liberalibus publice saltaturi, εἰσέφειρε 520, 7. τοὺς διδασκάλους τοὺς μισθοὺς ἀπιστέ-ρησε 828, 5. διδάσκαλος κακῶν γέγονας ἐν τῷ στρατεύματι 1217, 27. φόβον παρασκευάζων ταῖς γυναῖξιν ἱκανὸν τοῦ σωφρονεῖν καὶ δι-καίως οἰκουρεῖν *διδάσκαλον 1374, 13.=διδάσκαλοι quibus legibus teneantur Æ. 2, 12. παρακατατιθέμεθα τοὺς ἡμῶν παῖδας τοῖς

διδασκάλους ἐξ ἀνάγκης. *ibid.* εἰσηγητὴς καὶ διδάσκαλος ἔργων 24, 28. ἐριστάναι τοῖς παισὶ διδασκάλους 26, 32. = τῶν διδασκάλων, ὅποι *ad quos* ἐφοιτῶμεν I. 77, 33. = διδάσκαλος χοροῦ A. 142, 31. = διδάσκαλος δεινοτάτων ἔργων L. 127, 25.

διδάσκων *cum* νοθετεῖν *copulatum est* 130, 2. αἷς ἔστιν ἀγοπον, [*subaudi* τινα] περὶ τῶν δικαίων ὑμᾶς διδάσκων, αὐτὸν οὐ δίκαια ποιοῦντα 198, 7. ἐδίδασκες γράμματα, ἐγὼ δ' ἐφοίτων 315, 7. εἴτα τότε οὐκ ἔλογες ταῦτα παραχρῆμα, οὐδ' ἐδίδασκες ἡμᾶς 349, 3. αἷς ἀγνοοῦντας διδάσκοντος 390, 8. διδάσκειν τραγικούς χορούς 533, 9. = τέχνας τῶν λόγων τοὺς νέους διδάσκειν *Æ.* 16, 31. κατεπαγγέλ- λασθαι διδάσκειν, *profiteri, se ferre magistrum artis alicujus* 16, 32. διδάσκειν τοὺς νόμους, *docere, quid leges de crimine quoque statuant* 27, 37. σημείω μεγάλα διδάξαι 87, 41. = μὴ ὀρθῶς δι- δαχθῆναι A. 126, 38. ἐδίδασκον *pueros curabam artem saltandi docendos* 142, 34. = διδάσκουσιν ὑμᾶς ἐπιορκεῖν L. 141, 38. = ἐδό- νατόν ἐστιν ἄνευ τοῦ λόγου, μὴ δικαίως δεδιδαγμένους, δικαίαν τὴν ψῆφον φέρειν *Ly.* 149, 24.

διδόναι] *diversa significat, dare, tradere, largiri gratuito, offerre, deferre, spondere daturum, edere, in medio proponere, secum afferre, fataliter immittere. juvat phrases ad ordinem alphabeticum adstringere. δίδοναι ergo αἰχμάλωτον est corpus bello captum et in servitutem redactum in libertatem emitte, alicujus in gratiam, cui donetur. ὥστε τὸν Φίλιππον παθεῖν τι καὶ δοῦναι. ut Philippus ad commiserationem atque indulgentiam inflexus ei largiretur* 402, 10. ἀπαλλαγὴν ἡμῖν τὴν ταχίστην ὅτε τῶν ἐπηρτημένων κακῶν καὶ σωτηρίαν ἀσφαλῆ 332, ult. οὐκ ἐψή- φισαντο πολιτεῖαν, ἀλλ' ἀτέλειαν ἔδωκαν μόνον 173, 7. γνώμην δίδ- ναι auctor fieri *sententiae, eam proponere. ἔδωκε γνώμην αἷς δυνα- τὸν δικαιοτάτην* 704, 5. διαχειροτονίαν δίδοναι in *suffragia mittere* 506, 4. sic et ἐπιχειροτονίαν. ἀπόφανσιν εἰς τὸ στρατήγιον. *to give in a list of debtors to the admiralty or navy office* 1043, 11. γυναῖκα δίδοναι *competebat ei, cujus in manu et potestate mulier esset, e. c. patri, fratri, avo, is eam desponso marito in manum dabat. qua sine ceremonia liberi inde nati spurii erant* 954, 23. δικάζεσθαι φόνου. *copiam actionis de caede patrata dare. ὑπὲρ αὐ- τὸν μὴ διδῶ [scil. ὁ νομοθέτης] φόνου δικάσασθαι* 122, 15. lex aut legislator dicitur δίκην δίδοναι, *cum ei, cui competit, facultatem dat in jure adversus aliquem agendi. ἐὰν δ' ἔξω τούτων κτελεῖν τις αὐτὸν, τὴν αὐτὴν ὑπὲρ αὐτοῦ δίκην δίδωκεν, [scil. τοῖς οἰκείοις τοῦ πα- θόντος] ἢ περ [scil. δέδωκεν] αὐτὸν τὸν Ἀθηναῖον κτελεῖν* 633, 10. δι- κην, vel δίκας δοῦναι *pœnas dare, h. e. luere, perpeti, supplicio tolerando satisfacere læsis, τὸ δίκην δοῦναι διαδύς* 271, 18. 1009, 2. δραχμαὶς πενήτηκοντα αὐτοῖς ἐδίδου *offerebat, he tendered to them* 542, 9. ἀφειδῶς ἑαυτὸν εἰς τὰ πράγματα δίδοναι 255, 7. δίδοναι αὐτοὺς τοῖς δεινοῖς 258, 18. οὐδεὶς πάποτε τούτων διὰ παντὸς ἔδωκεν ἑαυτὸν εἰς οὐδὲν τῇ πόλει 301, 20. εἰς τὰ πᾶσι δοκοῦντα συμφέρειν ἑαυτὸν δούς οὐ κατάρθωσε μεθ' ἀπάντων 317, 19. ὅστις ἑαυτὸν εἰς ταύτην τὴν τάξιν ὑμῖν ἐδελήσει δοῦναι 1482, 14. ἔδωκα ἑμαυτὸν ὑμῖν

ἀπλῶς 288, II. 294, 3. εἰσπράξαι] δίδοναι πρὸς μέρος ἡμῶν τοὺς ἐπείλαστας τὰ σκεπὴ εἰσπράξαι. nobis, tribulibus, aut collegiatis, attribuire portionem cuique suam ratam debentium reip. e tribu quaque, aut e collegio quoque, armamenta navalia, cum facultate illa armamenta a debentium quoque repetendi et per vim adeo exigendi II45, 20. ἐν τῷ δέματι τὸν ἑλεγχον δίδοναι. de servo, e quo tormenta confessionem veri extorquent 1200, 26. τὸ πρᾶγμα δώσει τὸν ἑλεγχον. *the artificer will be known by the work.* ipsum opus docebit, prout erit scitum, aut secus, quid de artificis facultate judicandum sit. licebit jam cuique de re ex ejus natura iudicium facere 44, 15. ἰσθαιξιν libellum accusatorium ex titulo ἰσθαιξως demonstrationis prætori exhibere, agere in aliquem ex illo titulo 1322, 6. ἐπανόρθωσιν τῆς εἰρήνης 81, I. facultatem dare, si quid in formula pacis secius scriptum esset, quod displiceret, id ex animi sui sententia corrigendi. τὴν ἔρημον [scil. δίκην] δεδωκότα. litem dedisse contra Midiam, ut contumaciæ reum, qui die dicta in iudicio non comparuisset 542, 4. κακὸν] ἑτέρω δ' ὅτ' κακὸν δάσομεν ζητεῖν 230, 17. κράτος πολέμου καὶ νίκην αὐτοῖς καὶ τοῖς συμμάχοις δίδοναι 381, 13. κρίσιν δίδοναι copiam dare iudicii, permittere, vel sic comparare, ut iudicium habeatur 692, 5. λόγον δίδοναι gemino modo usurpatum a Dem. reperitur, altero, cum iudex, aut concio alicui dicendi veniam atque secum agendi dat, altero, cum ipse pro se dicens verba facit. prior significatio p. 20, 18. obtinet, posterior p. 555, 22. ubi δίδοναι idem valet atque ὑπέχειν. μαρτυρίας μεγάλας δέδωκασι κατ' αὐτῶν 1366, 22. μετουσίαν] τῶν ἰδίων δικαίων τῶν ἐν ταῖς πολιτείαις οἱ νόμοι κοινὴν τὴν μετουσίαν καὶ ἴσην ἔδωσαν καὶ τοῖς ἀσθενέσι καὶ τοῖς ἰσχυροῖς 199, 15. ὅρκον et ὅρκους deferre conditionem dicendi iurisjurandi, ad dictionem ejus admittere. τοὺς ὅρκους λαβεῖν τε παρ' αὐτοῦ καὶ δοῦναι, scil. αὐτῷ 235, 13. 860, 20. 1002, 3. δίδόντων ὅρκον αὐτῷ deferentibus ipsei iuramenta οὐκ ἐθέλησαντα ὁμνῆσαι 1366, 18. τὸ λαβεῖν οὖν τὰ δέδωμενα ὁμολογῶν ἔνομον εἶναι 267, 5. παραγραφὴν δόντες τῆς δίκης exceptionem de foro non competente iudici exhibere 912, 15. πῆραν] τούτου πῆραν ὅμιν ἔργα δεδωκότες τοῦ χρόνου 209, pen. 262, 14. εἰ γὰρ μὴδ' ἐς πῆραν ἔδωκε θεῶν τινὸς εὐνοία 293, 20. πίστιν αὐτοῖς δίδωσιν navat ipsis operam hanc, ut pro ipsis, meam in fraudem, ad causam eorum relevandam, meam premendam, iusjurandum se dicturum reciperet 1250, ult. σύλας δίδοναι volenti cuique facultatem dare naves, merces, bona quorundam, ubi locorum terræ marisque repererit, prædandi, diripiendi. id quod in bellis fieri solet. ὥσπερ σύλας δεδομένους Φασηλαῖς κατ' Ἀθηναίων 931, 23. τιμὴν] ἐγὼ τὴν τιμὴν [pretium rei, quo emitur] οὐ τῷ κυρίῳ τῶν πραγμάτων δεδοκώς 383, 22. leges οἱ τε τοῖς ἀγαθὸν τι ποιῶσι τὰς τιμὰς præmia δίδοντες assignantes, præscribentes, definientes, καὶ οἱ τοῖς τάναντία πράττουσι τὰς τιμωρίας 504, 4. τιμωρίαν ἰδίαν τινὶ δίδοναι. lege sua alicui tribuere privilegium ultionis 623, 9. ὑπερβολὴν] τοὺς δ' ἀπογόνους

τας καὶ ταύτην τὴν ὑπερβολὴν τῆς τιμωρίας τῷ γ' ἐς τὸ σῶμα ὑβρι-
σμένῳ δεδοκότας. vel ipsum illum ultionis excessum ei condo-
nasse, h. e. declarasse, si non pro legitimo et probando, saltim
pro ignoscendo. ὑπεύθυνον ἑαυτὸν δίδωσιν ὁ σύμβουλος τοῖς πεισθεῖσι,
τῇ τύχῃ, τοῖς καιροῖς, τῷ βουλομένῳ 291, 18. χρήματα] πρίασθαι
τὸν καιρὸν πολλῶν χρημάτων, εἰ ἔχουσιν δοῦναι 187, 23. χρόνον δὲ
δοθῆναι concedi, indulgeri τῇ τῶν πολλῶν ἀδυναμίᾳ 399, 19. χά-
ραν] οὐδὲ προνοίας χάραν οὐδαμίαν τῆς ἰδίας ἀσφαλείας δίδοναι. ne
cautioni quidem salutis suæ locum dare. 301, ult. ψῆφον δίδοναι
dicitur epistata, cum prytanas, aut præsides judicii, cum asses-
sores suos, seu juratos, in suffragia mittit, testulas ipsis tra-
dendo. πείσας τὸν πρυτανεύοντα δοῦναι τὴν ψῆφον 542, 18. Aliæ
dictiones miscellanæ. οὐδὲ δίδονταν τῶν καιρῶν Ἀμφίπολιν δέξα-
σθαι δύναισθ' ἂν 43, 21. φασὶ δ' *εὐνοία δίδοναι, καὶ τοῦτο τοῦ-
νομα ἔχει τὰ λήμματα ταῦτα 96, 10. δότε δ', εἰ βούλεσθε, δότε
αὐτῶ τούτο. concede. ἄλλω him this 274, 1. = τῶν ἐπιτηδείων
οὐδὲν ἰδίῳ ἌΕ. 14, 39. ἀνακοινουῖσθαι τινι, εἰ δὲ 36, 24. εὐθύνας
δίδωμι μόνος, δέκατος αὐτὸς πρεσβεύσας 52, 11. δίδοται τὸ σῶμα τῷ
κινδύνῳ 52, 29. δίδοναι ψῆφον δεῖ τῷ τοῦ νόμου δικαίῳ, οὐ τῇ τοῦ
ρήτορος ἀναίσχυντιᾳ 56, 13. διαχειροτονίαν δίδοναι τῷ δήμῳ 59, 13.
ἀπολαύων καὶ ἐμπιπλάμενος τῆς διδομένης ὑφ' ὑμῶν αὐτῷ ἐξουσίας 72,
15. ἐπιτηδείους δίκην δοῦναι 86, 33. χρυσίον ὑμῖν οὐ δώσω. μὴ με
αἰτεῖτε· οὐ γὰρ λήψεσθε 88, 1. = μὴ μέλλουσι δάκναι ἔλεγχον, ἀλλ'
ἤδη δεδοκόσι I. 69, 38. b) tribuere, addicere. οἷς ὁ νόμος τὴν
ἀγχιστείαν δίδωσι 83, 25. δίδωσιν ὁ νόμος τὴν κληρονομίαν 84, 38.
c) largiri, donare, gratuitum, quod habeat accipiens sibi pro-
prium. ἀτίμητόν τι δὲ 41, 24. εὐχέτο ἡμῖν ὑγίειαν δίδοναι καὶ
κτῆσιν ἀγαθὴν 70, 29. τοσαύτη προῖξ οὐκ ἂν εἰς πολλὴν τινα οὐσίαν
δοθείη 88, 13. d) deferre, to tender, εἰ τις αὐτῷ ὅρκον δίδωται 77,
16. e) collocare in matrimonio 53, 26. 64, 17. f) per
testamentum donare, legare 61, 29. g) concedere, veniam,
facultatem dare. δόντων αὐτῷ τῶν νόμων 63, 8. 65, 13. = δίδονται
εἰς βάσανον A. 112, 38. ἔλεγχον 112, 40. ἃ ὁ νόμος δίδασί μοι,
μὴ τυχῶν, scil. τούτων 123, 29. = πίστεις καὶ ὅρκους μεγάλους ἀλλή-
λοις δόντες An. 14, 29. λόγον σφίσιν αὐτοῖς ἔδοσαν, deliberationes
inter se habebant, vel, ad animum sibi revocabant 17, 34. ὑμῶν
ἔλεγχον τῆς ἀρετῆς ἔδοσαν 19, 29. φοβούμενοι ἔλεγχον ὑμῖν δίδοναι
rationem vobis reddere rerum a se gestarum, aut, copiam sui
arguendi et convincendi vobis facere 20, 15. δίδοναι pro ἔαν,
vel ἐπιτρέπειν, vel ἐξουσίαν δίδοναι. permittere aliquid fieri 21, 13.
οὐκ αὐτοὶ δίκην τῆς σφετέρως ἀμαρτίας δίδωσιν. errorem suum non
ipsi suis corporibus luunt 22, 3. = δίδονται τὴν ψῆφον L. 144, 26.
TAYL. τῶν ἑαυτοῦ de suo largiri 195, 43. δίδοναι, ut Latinorum
largiri, pro concedere atque assumere tantisper pro vero, de
quo dubites, aut quod neges reapse verum esse 101, 8. ἐμοῦ
ἀπαντας διδόντος τοὺς θεράποντας (offerente, spondente me traditu-
rum) οὗς φησὶ παραγενέσθαι, παραλαβεῖν οὐκ ἠθέλησε 112, 10. =
δίδοναι πίστιν Ly. 157, 36. 41. αἰδίων στήσεων ἐν πρυτανείῳ 158,

45. δίκην 159, 17. δῶσαι. θύσαι. id est πρὸς θῦμα 161, 17. = δίδοναι πείραν τρόπου καὶ λαβεῖν D. 108, 10.

δίδυμος] ἀδελφὸς ὁμοπάτριος καὶ ὁμομήτριος, καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς δίδυμος 793, 25.

διεγγυᾶν] διεγγυηθεῖσα ὑπὸ Στεφάνου. cum Stephanus pro ea fidejussisset 1358, pen.

διεγγύησις 724, 6.

διειπεῖν] διειρημένον expressis verbis cum sit definitum atque denuntiandum 219, 23. ἀλλ' ἅττα διείρηκεν, ἃ χρὴ ποιῆσαι. imperavit 644, 4. μηδὲνα εἶναι ἀτελῇ τῆς τριηραρχίας διείρηκεν ὁ νόμος 465, 20. *orders once for all, so that it must be acquiesced in.* οὐ διείρηται, τί πρακτέον, ἢ μὴ 666, 13.

διεῖρην] τινὲς πρῶτον ὥσπερ τὰς βελόνας διεῖρουσι Æ. 77, 27.

* διανοχλαῖν] σφόδρα ἀκριβῶς δεικνύναι πειρώμενος διανοχλᾶν τοῦτ' αὐτὸ ὑμᾶς εἰδότες 446, 25. compositum pro simplici ἐνοχλαῖν.

διεξέρχεσθαι] πάντα διεξελήλυθεν omnium suarum machinarum fecit periculum, omnes tentavit artes suas 19, 17. τοῦ χάριν δὴ ταῦτα λέγω καὶ διεξέρχομαι 133, 9. πάντα ταῦτα διεξελήλυθεν ἦδη. omnia ista obsolescere, usu detrita sunt, vana, cassa, incredibilia et inefficacia facta sunt 153, 7. πάνθ' ὑπὲρ τῆς ἀληθείας ἀκριβολογοῦμαι καὶ διεξέρχομαι 232, 5. ἀπὸ τῆς ἀρχῆς διὰ πάντων ἄχρι τῆς τελευτῆς διεξῆλθον 288, 11. διεξελήλυθει πάντα τὰ ἐκ τῶν νόμων. præterierant, facta fuerant 541, 22.

διεξίναι] οὐκ ἐλάττω λόγον ἀνάλωκε τὰλλα διεξιὼν 228, 8. ἡλικὴν νῦν * διετραγῶδεις καὶ διεξίησις 232, 23. = διέξιμι πρὸς ὑμᾶς τοὺς νόμους, ad vos percensebo leges Æ. 2, 4. ὅταν διεξιῶσι τὰς κλήσεις, quid sibi vult? 5, 38. προσηγάματα τὰ ἐκ τοῦ ψηφίσματος διεξίναι· de præcone recitante præscripta in formula decreti 75, 35.

διεξόμνησθαι] διεξομείται legebatur olim p. 642, 14. ubi nunc legitur διομεῖται.

διέρχεσθαι persequi, percensere, enumerare. εἴ τις ἀναγνοῖη τὰ ψηφίσματα ὑμῶν καὶ τὰς πράξεις ἐφεξῆς διέλθοι, οὐδ' ἂν εἰς πιστεύσεις τῶν αὐτῶν ταῦτα εἶναι κάκεῖνα 175, 22. b) exire, præterire, exspirare, de tempore 25, 14. 18. διελθόντος τοῦ ἐνιαυτοῦ. evoluto anno 29, antep. χρόνου διεληλυθότος βραχέως 670, 21. ubi etiam accipi potest pro interjecto 1279, 5. c) intercedere, interim excurrere. ἐὰν δὲ χρόνος διέλθῃ 998, 25. = κατεσκευασμένους λόγους διελθεῖν, verba loqui, multa calliditate, arte, et exquisitis orationis officiis constructa Æ. 67, 15. = διελθεῖν εἶδε με τρεῖς θύρας L. 121, 28.

διρωτᾶν] οἱ διρωτῶντες iterum iterumque interrogantes, et oratorem media in oratione interpellantes 34, 22.

δίετες] ἅμα καὶ ἡβήσῃ ἐπὶ δίετες, κρατεῖν τῶν χρημάτων 1135, 4. = ὅσαι ἐπὶ δίετες ἡβῶσι Æ. 70, 42. = ὅποτε ἐπὶ δίετες ad biennium ἡβήσειαν I. 72, 17. 80, 46.

διευκρινεῖσθαι 818, 13.

διευλαβεῖσθαι pro simplici 377, 18. διευλαβούμενον τὰς τοιαύτας ἐπιπλήξεις 1406, 24.

διευτυχῆν τῇ εὐθείᾳ συνεχῶς οὐ πολλοῖς τῶν πολιτῶν διαμένειν εἰδο-
ται 1040, 5. τοὺς διευτυχηκότας τῶν ἀνταγωνιστῶν 1410, 7.

διήγησις] προσεπιπονεῖν ἀκούοντας καὶ τὴν λοιπὴν διήγησιν *Æ.* 34, 1.
δημερεύειν ἐν τῷ κυβείῳ, οὗ ἡ τηλία τίθεται *Æ.* 8, 21.

διάρχειν] διῆξα, ad finem gessi magistratum *L. ap. Harpocr.*
διίεναι (ab ἱμῇ) transmittere, alicui transitum per agrum
suum concedere. μήτε Θηβαίων διίέντων 276, 9. ἢ *διίέντας ἀπὸ τοῦ
ἐφ' ἡμᾶς 299, 10.

διπόλια *A.* 120, 10.

διίστάσθαι] εἰς μέρη πολλὰ diducere, distrahere, discindere 245,
22. ἢ Πελοπόννησος διειστήκει 231, 5. διεστάναι discordare, dis-
sidere 26, 20. διεστηκότων εἰς δύο μέρη τῶν ἐν ταῖς πόλεσι 132,
12.

διῶχυρίζεσθαι] οὐ πάνυ διῶχυρίζομαι 447, 25. = διῶχυρίζεσθαι
τοῖς ἔξω τοῦ λόγου *Æ.* 25, 9. = *I.* [14, 59.]

δικάζειν de iudice sententiam pronunciante, causam discep-
tante. ἀλλὰ καὶ τῷ τοὺς δικάζοντας ὑμᾶς δμασμέναι 227, 16. δι-
κάσαι ταῦτα ἑαυτῷ ἐφυγε detrectavit hoc ipse sibi jus dicere, h. e.
hanc sibi legem ferre, æquum hoc et se dignum habere, factu-
que necessarium 860, 9. αὐτὸς αὐτῷ ἰδίκασεν ipse sibi hanc sen-
tentiam dixit, tanquam iudex sibi a semetipso datus, admo-
nente conscientia, ipse sibi conscius fuit, et pro certo habuit,
ὅτι οὐδὲν αὐτῷ προσήκει τοῦ κλήρου, nullam hereditatis partem ad
se pertinere 1051, 24. ἰδίκασα ἑγὼ τούτῳ καὶ οὗτος ἡμεῖς inter nos
in hæc capita convenit, ita decidimus inter nos atque transegi-
mus, sine interventu iudicii 1169, 16. δικάσαντες ἡμεῖς ἡμῖν αὐ-
τοῖς re privatum inter nos a nobismet amice composita 1176, 17.
δικάζειν ψήφισμα scitum aliquod iudicio suo comprobare, ratum
facere 652, 24. ἐξήλεγξεν, ὡς ἀδίκως ἰδικάσθη τὰ κριθέντα 642, 6.
In medio. jure experiri in foro, causam coram iudice agitare,
construitur cum genitivo, causam, vel crimen indicante, vel
titulum, ex quo certatur, cum dativo personæ adversus quam,
et cum accusativo. ut δίκην δικάζεσθαι. Καλλάρῳ τὴν αὐτὴν δίκην
δικάζονται Callarum eodem ex titulo in jure prosequuntur 1280,
23. λέγει αὐτὸ τὸ ἔγκλημα, ὃ [id est κατ' ὃ] δικάζομαι 972, pen.
παθὼν ὑπὲρ Κόνωνος ταῦτα, ὃν [id est χάριν ὃν, vel προφάσει ὃν]
δικάζομαι 1270, 1. usurpatur de nullo non genere causarum,
publicarum perinde atque privatarum, verumtamen interdum
sensu strictiore de privatis peculiariter, ut p. 523, 4. ubi τῷ
προβάλλεσθαι, quæ est actio publica, opponitur τὸ δικάζεσθαι his
verbis. εἰ μὴ προὔβαλλόμεν αὐτὸν, ἀλλ' ἰδικαζόμεν, etc. ὑφ' οὗ τε
πρώτου ἐπλήγην, καὶ μάλιστα ὑβερίσθην, τούτῳ καὶ δικάζομαι, καὶ
μισῶ καὶ ἐπεξέρχομαι 1267, 8. Juvat jam constructionis hujus
verbi cum genitivo exempla aliquot secundum ordinem alpha-
beticum proponere: ἀργυρίου] ὀφείλων ἡμῖν Τιμάθεος τὸ ἀργύριον,
οὐ δικάζομαι αὐτῷ 1196, 26. ἐγγύης] ἰδεοδικαστο γὰρ ἂν μοι τῆς
ἐγγύης egisset in me de sponsione 901, 11. θυγατέραν] οἱ παῖδες
ἂν οἱ τούτου τῶν ἡμῶν θυγατέραν ἰδικάζοντο 1124, 11. contenderent

in jure de meis filiabus, ut jus habentes ipsi soli eas in matrimonium ducendi. κλοπῆς] δικάζου κλοπῆς πρὸς διαιτητὴν 601, 23. πληγῶν] ὁ Παρμένων ἰδικάζετο τοῦτω τῶν τε πληγῶν, ὃν ἔλαβεν ὑπὸ τούτου, —καὶ ὅτι τοῦ ἐς Σικελίαν πλοῦ ὑπὸ τούτου κατεκωλύθη 896, 20. διδάσιν οἱ νόμοι δικάζεσθαι τῶν οὕτω πραχθέντων 962, 27. φόνου] ὑπὲρ ὃν ἂν μὴ διδῶ φόνου δικάσασθαι 122, 15. = φέρετε τὴν ψῆφον εἰς ἀπολογισμὸν τοῖς παροῦσι τῶν πολιτῶν, ἐπερησομένοις δὲ ὑμᾶς τί ἰδικάζετε Æ. 89, 8. = I. 39, 1. = δικάζειν τὰ δίκαια. ex æquo jus reddere A. 114, 37. εἰ δέοι ἀμαρτάνειν ἐπὶ τῷ *δικάζειν 140, 12. In medio. τὴν οὐσίαν, οὐ δικαζόμενον, non calumniis forensibus, ἀλλ' ἐργαζόμενον κεκτημένον 117, 34. τὴν δίκην τὴν δεδικασμένην παραβαίνειν. pronuntiatam sententiam 139, 38. ποίαν δίκην οὐ δικάσαιντ' ἂν 147, 10. = δικάζεσθαι de oratore, postulare. οὐδενὶ οὕτε δίκην ἰδικασάμεθα L. 120, 27. 95, 41. δικάζεσθαι κακῆγορίας postulare aliquem convicii 116, 22. 118, 13. 117, 16. ἰδικαζόμεν τῆς οἰκίας τοῖς ἔχουσι 148, 33. de judice. φόνου δίκας δικάζεσθαι 117, 12. ΤΑΥΤ. qui in hoc postremo loco lapsus est. non ibi δικάζονται ad judices refertur, sed ad partes inter se contententes. Θέσιν κακῆγορίας ἰδικάσω 117, 16. 118, 13. αἰσχρὰς δίκας δεδίκασμαι. turpium criminum me reum esse factum 163, 15. δίκασαι αὐτῷ κατὰ τοὺς νόμους ap. Hærocl. in καρποῦ δίκῃ. τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχειν δικάζοντας ἄξιον, ἣν καὶ νομοθετοῦντας fr. 55. = παῖδας καὶ γυναῖκας παρακαθιστάμενους ἑαυτοῖς τοὺς δικαστὰς δικάζειν Ly. 167, 42. = πῶς τοῦτον δικάσετε τὸν ἀγῶνα D. 96, 6. οὗς ἡ τύχη ὑπὲρ τοῦ δήμου δικάσοντας ἐπέτρεψε 110, 14.

δικαιολογεῖσθαι] δικαιολογούμενος περιγένοιτο ἡμῶν Æ. 31, 2. = jure repetere L. fr. 18.

δικαιολογία, allegatio, prætensio, propositio argumentorum, quibus uteris ad causam tuam defendendam De. 179, 19.

δίκαιος justus, æquus, legitimus, οὐ γὰρ χρόνον τινὰ δίκαιους αὐτοὺς φέρο ἡ πόλις δεῖν εἶναι, εἴτα κλέπτας, ἀλλ' αἰεὶ δίκαιους 742, 6. οὐ φύσει, ἀλλ' ἐπιβουλεύων, τοῦ πιστευθῆναι ἔντα, δίκαιος γεγονέναι 742, 10. λογισμὸς δίκαιος] οἱ δ' εὐδαιμόνες δικαίῳ λογισμῷ 1399, 13. Si quis recte vereque æstimet. ἀπορία δικαίων λόγων argumentorum, excusationum verarum et justarum 407, 18. dictio hæc δίκαιός ἐστι cum infinitivo sæpe occurrit, significans *meretur, dignus est, qui* — ut οὐ μὴν οὐδ' ἐνταῦθα ἔλαττον ἔχων δίκαιός ἐστιν ἀπαιθεῖν haud convenit eum abire 268, 26. πρεδότης τρις, οὐχ ἅπασι ἀπολαλέσαι δίκαιος 374, 27. τούτου τὴν αἰτίαν οὗτός ἐστι δίκαιος ἔχειν 227, 3. 1455, 7. ἐλεεῖν ἐστὶ δίκαιοι, οὐ τοὺς ἀδικούντας, ἀλλὰ τοὺς παραλόγως ἀτυχοῦντας 835, 6. οὐδεὶς τυγχάνειν δίκαιος ἐλείου τῶν μηδένα ἐλεούντων 547, 6. εἰδείην δ' ἂν οἱ πρῶτοί τε, καὶ λέγειν τοῖς νεωτέροις ἐστὶ δίκαιοι 1469, 18. τί οὕτως παθεῖν ὑπὸ τῶν ζώντων δίκαιός ἐστι 314, pen. 1430, pen. δίκαιος εἰ ἀγαθόν τι αὐτὴν ποιῆσαι. personam tuam decet, ita de te meritam, ut beneficio quodam remunerere 1368, 17. δίκαιός εἰμι ποιῆσθαι τὰς ἀποδείξεις. convenit hoc personæ meæ, et jure meo hoc mihi

sumo, ut doceam 245, 7. οὐ γὰρ ἡμῶν αὐτοῖς πολεμεῖν μᾶλλον, ἢ ἐκείοις, ἐσμὲν δίκαιοι 1432, 21. σιωπᾶν ἐστὲ δίκαιοι, μὴ, καὶ κατηγορεῖν καὶ ἔχειν 991, 26. æquum est vos tacere, iniquum, vos, habentes atque tenentes æs illud, tamen nos incusare. δωρεῶν δίκαιοι εἶναι τυγχάνειν 243, 6.

Fœmininum δικάια. ἀπολογία δικάια καὶ ἀπλὴ quæ sit 404, 22. τὴν ἀρχὴν τοῦ πολέμου τηρεῖν ὅπως δικάια γενήσεται 179, 4. ἐστὶ γὰρ ἡσυχία δικάια καὶ συμφέρουσα 328, 2. νῦν δ' ἐκστάς τῆς ὀρθῆς καὶ δικαίας ὁδοῦ 230, 4. τὴν ὀρθὴν καὶ δικαίαν ὁδὸν τῆς πολιτείας εἰλόμην 332, 4. τῶν σκήψεων τούτων οὐδεμία ἐστὶ πολιτικὴ, οὐδὲ δικάια 373, 2. ἀπ' ὀρθῆς καὶ δικαίας καὶ ἀδιαφθόρου ψυχῆς 325, 14.

Neutrum. τὸ δίκαιον æquum, justum, jus et fas. τὸ εὐσεβές καὶ τὸ δίκαιον ἂν τ' ἐπὶ μικροῦ τις, ἂν τ' ἐπὶ μείζονος παραβαλῇ, τὴν αὐτὴν δύναμιν ἔχει 114, 24. οὐ γὰρ ἐστὶ δίκαιον, ὅττα [τινὰ subaudi] πολίτην, τοὺς καθ' ὑμῶν λόγους, ἀλλὰ μὴ τοὺς ὑπὲρ ὑμῶν ἐσκέφθαι 198, 8. ὅπου τὸ δίκαιον εἴη τεταγμένον, ἐνταῦθα προσνέμοντες ἑαυτοὺς 1392, 12. περὶ τὸ ἴσον καὶ δίκαιον σπουδάζειν 211, pen. τὸ δίκαιον οὐ δικαίως διαφυλάττειν 218, 15. πάντες ἡγοῦνται ἂν ἀσθενέστερον τὸ περὶ τούτων δίκαιον εὐρεῖν τοῦ παρὰ τούτοις εὐρημένου δικαίου 642, 2. τοῦτο τὸ δίκαιον οὐκ ἄλλος εὐδείς, ἀλλ' αὐτὸς σὺ σαυτῷ ὥρισας 1291, 11. hanc legem ipse tute tibimet sanxisti, has partes tibi injunxisti. μηδεμίαν μῆτε χάριν, μῆτ' ἀνδρα ποιεῖσθαι περὶ πλείονος, ἢ τὸ δίκαιον 143, 7. ἀνεγκλήτως τῷ δικαίῳ χρῆσθαι 220, 5. ἄξιον τούτους ἐπαινεῖν τῶν ἀνθρώπων, οἱ μηδεμίαν ἀφέλειαν προαιροῦνται τοῦ δικαίου. χρήματα μὲν γάρ ἐστι κτήσασθαι [f. addendum ῥάδιον] δόξαν δ' οὐ ῥάδιον χρημάτων πρίασθαι. pro sententia Demosthenis refert Stobæus p. 104, 1. quæ non videntur ipsa oratoris verba esse, sed sententia e locis ejus nescio quibus collecta et adumbrata. Priori quidem parti hujus sententiæ similis est locus, qui p. 1429, 3. Demosthenis nostri legitur. b) titulus juris, locus, caput, argumentum, aut purgandi sui, aut alterius arguendi. ὑπάρχει μοι καὶ τοῦτο τὸ δίκαιον 164, 24. πᾶν ἂν ἀχθόμην, εἰ τοῦτο μόνον δόξαιμι δίκαιον κατηγορεῖν τοῦ νόμου. si solum hunc legis locum vitiosum—477, 6. τούτῳ ταῦτ' δίκαιον ὑπάρχειν εἰδὼς παρὰ πάντων, idem jus, idem meritum, ob quod eum par sit ab aliis bene secusve accipi 574, 15. οὐχὶ προσήγαγε τὸ δίκαιον τοῦτο 615, 16. εἰ δ' ἄρ' ἡγνόησε ταῦτα, καὶ τοῦτο τὸ δίκαιον ἔχων, ὡς νῦν φῆσσι, οὐ παρεσκευάστο ὑπὲρ τηλικούτου κινδύνου. hoc usus prætextu 1266, 2. ἐν πρὸς ἅπαντας ὑπάρχει μοι δίκαιον τοὺς τούτων λόγους 1272, 16. In plurali. τὰ δίκαια. sive æqua et justa; sive jura, et tituli juris, quibus fretus quisque agit, excusationes. πρὸς ἕκαστον δὴ τούτων ἀκούσατε ἃ λέγομεν δίκαια 1289, 27. τῶν Ἑλληνικῶν δικαίων οἱ κρατοῦντες ὀρίσται τοῖς ἥττοσιν γίνονται 199, 17. ἐπὶ δικαίοις δάμαρτα εἶναι. conditione ea, ut præstet omnia uxori cuique legitimæ præstanda, et frustur juribus omnibus honestæ matrifamilias competentibus 1134, 16. τῶν

ἴδιαν δικαίαν τῶν ἐν ταῖς πολιτείαις οἱ νόμοι κοινὴν τὴν μετουσίαν καὶ
 ἴσην ἔδωσαν καὶ τοῖς ἀσθενέσι καὶ τοῖς ἰσχυροῖς 199, 14. ubi τῶν ἐν
 ταῖς πολιτείαις tam ad δικαίαν potest referri, quam ad insequens
 τοῖς ἀσθενέσι et ἰσχυροῖς. τὰ κοινὰ δίκαια 778, 22. τὰ τουτοῦ τοῦ
 ἀγῶνος δικάιᾳ ἐστὶν ἰσχυρὰ 770, 7. ταῦτα δὲ πάντα μεγάλων δικαίων
 παρ' ὑμῖν ἰσχύειν πλείον 990, 21. τοῖς μὲν τῆς ἐνδείξεως δικαίοις πᾶσιν
 ἑάλωκεν. juribus et punctis omnibus, quibus armatus tu possis
 aliquem actione ἐνδείξεως premere 774, 23. τὰ τῶν προγόνων καλὰ
 decora καὶ δίκαια jura ἀναίρειν 246, 4. ἐπὶ τὰ δίκαια εἰς Σικελίαν
 ἀναπλεῖν in Siciliam renavigare juris æqui illinc repetendi ergo
 887, 24. τὰ κοινὰ δίκαια ἀνατρέψειν οἷσι 778, 22. πῶς γὰρ οὐ
 δεινὸν, τῶν αὐτῶν δικαίων ἡξιωκέναι dignum censuisse, ut eadem
 poenæ scriberentur legitimæ atque ex jure competentes, τοὺς
 ἐξεληλεγμένους ἀδικούντας τὴν πόλιν πρότερον, καὶ τοὺς μὴδ' εἰ κρίσεως
 ἄξιον ἐργάσσονται τι δήλους 724, 13. ἀπολαύειν τῶν δικαίων. jura
 sua tueri, exercere, fructus eorum percipere 218, 5. προσέρχῃ
 πρὸς ταῦτα, ἀφ' ὧν ἀπελαύνουσί σε οἱ νόμοι, ἀπεσχοινισμένοι [scil. ἀπ'
 αὐτῶν] πᾶσι τοῖς ἐν τῇ πόλει δικαίοις unde exclusus es per omnia
 universi juris civilis capita 778, 17. nam τὰ δίκαια sunt cuique
 convenientia, sive fructuosa et optabilia, sive molesta et ingrata
 atque damnosa, præstanda, fruenda, speranda, metuenda. τὰ
 τῶν ἄλλων δίκαια βραβεύειν 36, 7. εἰκόντες τοῖς ὑμετέροις δικαίοις
 802, 15. οἱ δ' ἀντίδικοι, μεθ' ἑαυτοῦ δεῖξων ἑκάτερος ὄντα τὰ τῶν
 νόμων δίκαια ἰσχυρὰ 771, 2. μόνου τῶν τότε ρητόρων ἐξετάσαντος
 ἡμοῦ τὰ ὑπὲρ ὑμῶν δίκαια 1469, 22. οὐκ ἂν ἡμεῖς εἴημεν οἱ μεταβαλ-
 λόμενοι, ἀλλ' οἱ μὴ θέλοντες ἐμμένειν τοῖς δικαίοις 206, 1. μὴ πρό-
 φασιν δῶμεν βασιλεῖ τοῦ τὰ δίκαια ὑπὲρ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ζητεῖν in-
 quirere in jura Græcis reliquis debita, atque salva conservanda,
 tuenda, eaque tueri violatoresque eorum ulcisci 188, 21. τί
 οὐχ, ὥσπερ οἱ ἄλλοι, τὰ δίκαια ἐλάμβανες ἐν τῇ γῇ. cur non, adhuc
 in continente cum essetis, a debitore tuo tibi præstari curasti
 atque exegisti ea, quæ ille tibi ad securitatem crediti tui de
 jure præstare debebat; ut tibi de numis creditis bona fide red-
 dendis caveret modis solitis atque debitis 886, pen. ὑπὲρ αὐτοῦ
 ῥαδίως ἂν τὰ δίκαια ἐλάμβανες εὐθὺς, εἴ τι ἡδικοῦ. jus tuum repe-
 tisses 951, 13. ὡς ἄτοπὸν ἐστὶ περὶ τῶν δικαίων ὑμᾶς διδάσκειν, αὐ-
 τὸν οὐ ποιῶντα τὰ δίκαια 198, 7. εἰ τὰ δίκαια πράττοντα in exer-
 citio æqui juris ἑώραν αὐτὸν ἠϋξημένον honestis artibus 19, 22.
 δεῖ σκοπεῖν αἰεὶ καὶ πράττειν τὰ δίκαια, συμπαταρηεῖν δὲ ὡς ἅμα καὶ
 συμφέροντα ἔσται ταῦτα 204, 19. ταύτην ἀπάντων τῶν κακῶν ἀρχὴν
 εὐρήσομεν, τὸ μὴ θέλειν τὰ δίκαια πράττειν 208, 16. τὰ δίκαια πάν-
 τες, ἔαν καὶ μὴ βούλωνται, μέχρι τοῦ γε αἰσχύνονται μὴ πράττειν
 208, 10. τὸν καιρὸν ἰσχύειν καὶ ἄνευ τοῦ δικαίου τὸ συμφέρον πρᾶτ-
 τειν opportunitates temporum efficere valere, ut, quod e re vestra
 sit, id agatis, etiamsi æquo et justo repugnet 214, 6. τῶν
 ὑμετέρων δικαίων προῖστασθαι 700, 22. τῶν ἄλλων ἀπάντων ὅπως
 ἀδικεῖν δυήσονται παρεσκευασμένων, μόνους ἡμᾶς τὰ δίκαια προτείνε-
 σθαι 199, 4. ἀ γὰρ ἂν δίκαια σὺ σαυτῷ κατὰ τούτου τάξης, τὰ αὐτὰ

ταῦθ' ἔξει κατὰ σοῦ παρὰ τῶν τὸν σὸν πατέρα κτησαμένων 959, 10. εἰ δ' ἐκ τούτων τὰ δίκαια τίθενται 91, ult. οὗτος δὲ τηλικαῦτα δίκαια φυγῶν, καὶ σαφεῖς οὕτω καὶ μεγάλους ἐλέγχους παραλειπὼν 874, ult. = τυγχάνειν τινὸς τῶν δικαίων, *partem satisfactionis sibi debite nancisci* A. 9, 22. ἀποβλέπειν πρὸς αὐτὸ μόνον τὸ δίκαιον καὶ τὸ συμφέρον 25, 20. τὰ παρ' ἐμοῦ δίκαια πάντα ἀπειλήφατε 27, 36. χαίρειν δικαίοις λόγοις 28, 10. εἰ γὰρ μηδεὶς ἂν ὑμῶν ἐαυτὸν ἀναπλήσαι φόνου δικαίου βούλοιο, ἢ που ἀδίκου γε φυλάξαιτ' ἂν 39, 41. ἔρως δίκαιος οὐ προσδέχεται πονηρίαν 50, 27. τοῦτο τὸ δίκαιον μηδένα ἀνθρώπων ὑμῶν ἐξαιρῆσθαι 54, 32. δίδοναι ψῆφον δεῖ τῷ τοῦ νόμου δικαίῳ, οὐ τῇ τοῦ ῥήτορος ἀναίσχυντίᾳ 56, 13. οὐ δίκαιον ἡγούμενοι τὴν ὀργὴν ἀπομνημονεύειν ἐν τῷ πιστευθῆναι, *erga eos, qui vobis se suaque omnia credidissent certa vestrae erga se fidei fiducia* 66, 1. μετενεγκεῖν τὰ δίκαια 81, 33. κανὼν τοῦ δικαίου παράκειται 82, 27. ὑπερηδᾶν τὴν δικαίαν ἀπολογίαν 82, 29. = οὗτ' ἐλεεῖν ἐστὶ δίκαιοι I. 54, 22. τὴν πόλιν εὖ ποιεῖν 54, 36. οὐ γὰρ τοῦτο σκεπτέον, ἀλλὰ τὸ πᾶγμα, εἰ δίκαιον ἢ μὴ.—τὸν πράττοντά τι δίκαιον οὐ προσῆκεν ἀπορεῖν, ἀλλ' εὐθὺς λέγειν 83, 30. τὸ δίκαιον καὶ τοὺς ὄρκους περὶ πολλοῦ ἐποίησαντο 85, 30. τοῖς *μὴ δίκαιον ἔχουσι λέγειν, ἀνάγκη τοιοῦτους πορίζεσθαι λόγους 89, 6. εἴπερ τι δίκαιον ἐφρόνει 108, 3. τυγχάνειν τῶν δικαίων. *jus suum vel æquum impetrare* 107, 17. τὰ δίκαια *tituli juris, unde agitur, quibus tu fretus jus tuum postulas, quæ allegas pro causa tua*. τὰ ἡμέτερα δίκαια ταῦτ' ἐστὶ 67, 13. ταῦτα μεγάλα ἐστὶ δίκαια. *postulationes hæ sunt æquitatis urgentis et evidentiæ* 87, 26. τοιαύτας ἀκριβείας ἔχει παρ' αὐτοῖς τὰ δίκαια. *their whole rights, privileges, customs, usages* 65, 7. = τεκμήριον δίκαιον A. 112, 31. οὐδὲ τῶν ἐπιτηδευμάτων ἔνεκα δίκαιοι ἐσμεν *meriti sumus* τοιούτων κακῶν τυχεῖν 122, 13. οὐ δίκαιοι τὰς τούτων ἀμαρτίας συμφέρειν ἐσμεν 122, 21. οὐ δίκαιος ἀποφυγεῖν ἐστὶ 123, 19. τῷ ἀμαρτύντι συμφορὰ δίκαια γενέσθαι ἐστίν. *par est errore lapsum poenas erroris dare* 123, 21. πῶς δίκαιος ἀξήμιος ἀποφυγεῖν ἐστὶ 123, 37. οὐδενὸς ἀμαρτεῖν δίκαιός ἐστιν, οἷς οἱ τοιοῦτοι καλᾶζονται 125, 40. μείζονα καὶ πλείονα δίκαιοι οἱ ἄρχοντες (*scil. πληγῶν*) ἀντιπᾶσχειν εἰσὶν 126, 10. δικαιοτέρός ἐστι φονεὺς εἶναι *multo magis convenit eum homicidam haberi*—128, 33. οὐδ' οὕτως ἐστὶ δίκαιος ὑφ' ὑμῶν καταλαμβάνεσθαι 128, 38. ἀπολύειν μᾶλλον ἢ καταλαμβάνειν *δίκαιοι ἐστε. *decet vos magis absolvere, quam condemnare* 129, 5. τούτων οὐ δίκαιός ἐστιν ὁ πατὴρ δίκην ἰδίᾳ δίδοναι 138, 33. *in neutro τὸ δίκαιον. ποῖ τις τὴν καταφυγὴν ποιήσεται ἢ πρὸς ὑμᾶς καὶ τὸ δίκαιον* 112, 7. διώκειν καὶ μαρτυρεῖν κατὰ τὸ δίκαιον 125, 20. οἱ παρὰ τὸ δίκαιον κρίνοντες καὶ μαρτυροῦντες 125, 28. ἐν τῷ ὑμετέρῳ δικαίῳ οὐχ ἦσσαν ἢ ἐν τῷ ἐμῷ. *id est οὐχ ἦσσαν ὑμῖν προσήκει δέχεσθαι ταύτην τὴν αἴτησιν, ἢ ἐμοὶ προσήκει ὑμῖν προσφέρειν* 130, 9. ὥσπερ καὶ τὸ δίκαιον ἔχει, *ut etiam par est*.—βοηθεῖτε τῷ δικαίῳ 139, 1. ὁ νόμος *et τὸ δίκαιον inter se opponuntur, jus scriptum et usu tritum, cum eo, quod in se per naturam rerum justum foret et deberet esse* 139, 33. τὸ δίκαιον *bona causa, οὐ οὐδέν ἐστιν ἀνδρὶ πλείονος ἄξιον, id est οὐ ἐντιμότερον*

καὶ σπουδαιότερον οὐδὲν δεῖ εἶναι ἀνδρὶ καλῶ κάγαθῷ 140, 25. ἀποστερῶν ἑμαυτὸν τὸ δίκαιον. *me jure meo defraudans* 141, 2. = δίκαιος ἀφελθῆναι L. 187, 6. οὐτ' ὀφείλω, οὐτ' ἐκτίσαι δίκαιός εἰμι 115, 8. 159, 6. 160, 38. ΤΑΥΤ. τὰ δίκαια βοηθεῖν 102, 40. οὐ δίκαιος διὰ τοῦτό ἐστι βλάπτεσθαι. *non ideo meretur noxia affici* 159, 6. πολλῶ δικαιότεροί ἐστε τούτους χαρίζεσθαι, ὃν πεπειρασθε. *vos multo magis decet* 161, 13. δίκαιός εἰμι (*nisi potius ei leg. est in secunda persona*) μηδὲν παραλιπεῖν, ἀλλ' ἅπαντα εἰπεῖν fr. 6, 3. = *δίκαιος, in *foeminino*, ac si *adjectivum* duarum *terminationum* esset Ly. 147, 39. δικάια κατηγορία hæc est, quæ neque reum falsorum criminum accusat, neque causæ aliena immiscet 149, 11. = πάντων τῶν ἐν τοῖς γράμμασι δικαίων φύλαξ D. 101, 13. ἐκ τῶν προκλήσεων μαθούσῃ τὸ δίκαιον. *verum et æquum* 90, 30. ἄκυρος ἔσται τοῦ δικαίου. *negabitur ejus sententiam de jure ratam et validam esse* 91, 4. *τῇ γνώμῃ πλέον ἢ τῇ δικαίᾳ ἀπονέμοντες 97, 14. τῇ συγνώμῃ μᾶλλον ἢ τῇ δικαίᾳ προσθέμενοι 97, 22. καταχαρισάμενοι οὐδὲν τῶν κοινῶν δικαίων 103, 35. λύειν τὰ δίκαια 103, 37. τὸ πέρας ἔχοντες ἀπάντων τῶν ἐν τῇ πόλει δικαίων 110, 15. δικαιοσύνη] *istud* οὐ δικαιοσύνην, ἀλλ' ἀνανδρίαν ἡγοῦμαι 199, 5. = διαφέροντα πρὸς δικαιοσύνην καὶ ἐγκράτειαν *Æ.* 25, 42. προπηλακισμός δικαιοσύνης 90, 22. = περὶ δικαιοσύνης καὶ ἀρετῆς πολλοὺς καὶ σεμνοὺς λέγοντα λόγους L. fr. 2, 3.

δικαίως] ἔργῳ μαρτυρήσας, ὅτι δικαίως καὶ καθαρῶς ὑπὲρ τῶν πολιτῶν ἀνθεισθήκει Φιλίππῳ 127, 4. δικαίως τῆς πολιτείας ἀλλήλοις κοινωσῖν 142, pen. τὸ δίκαιον οὐ δικαίως διαφυλάττειν 218, 15. δ. ἀκούειν ἀπολογουμένου 227, 13. ὁ τὸν ῥήτορα βουλόμενος δικαίως ἐξετάζειν 304, pen. δ. καὶ ἀδωροδοκῆτως 310, 21. εἰκότως καὶ δ. 323, pen. ὑγιῶς καὶ δ. καὶ ἀπλῶς πεπολίτευμαι 325, 17. δ. καὶ ἀδίκως ἀμφισβητεῖν τῶν ἀλλοτρίων. *quocunque pacto, fas nefas sit, pensi non habentes* 1108, 18. καλῶς καὶ δ. ἀκούσαντες ὑμεῖς ἅπαντα γνῶτε 1180, 25. = καὶ δικαίως. *and that with good reason* I. 105, 13. ὀρθῶς καὶ δικαίως *optima fide* 105, 19. = δικαίως καὶ ἀδίκως. *quoquo pacto* An. 17, 37. ὅτῳ ἂν μοι δικαίως διαβεβλήσθῃ 22, 41.

δικαίωσις, *idem quod δίκαιον*. *titulus juris, quo causam tuam confirmes*. ἔτι πλείονας νόμους καὶ ἄλλας δικαιοώσεις παρασχέσομαι L. 115, 5.

δικαστήριον] ἐν τοῖς δικαστηρίοις ὑμῖν ἐστὶν ἡ σωτηρία 170, 27. πρὸς ἅπαντα ἔρχονται τὰ δικαστήρια, οἱ μὲν δικασταί—οἱ δ' ἀντίδικοι—770, pen. δεῖ ἐν μὲν τοῖς ὅπλοις φοβεροὺς, ἐν δὲ τοῖς δικαστηρίοις φιλανθρώπους εἶναι 171, 8. τοὺς ἐν τοῖς δικαστηρίοις κεκριμένους ἀφιέντες 215, 4. οἰκοδομήσαι τοὺς προγόνους ταυτὶ τὰ δικαστήρια 268, 20. 785, 3. τὰ δικαστήρια κυριώτερα οὐ μόνον τῶν δημοτῶν, ἀλλὰ καὶ τῆς βουλῆς, καὶ τοῦ δήμου αὐτοῦ. κατὰ γὰρ πάντα αἱ παρ' ὑμῖν κρίσεις δικαιοτάται 1316, 9. τὸ δικαστήριον *sic nude dictum est* p. 720, 24. *Helixæ. id quod e versu penultimo ejusdem paginæ constat. et nescio, an alibi quoque.* = ἐπιγίγναι τῇ κατηγορίᾳ ἐπὶ τοῦ δικαστηρίου *Æ.* 16, 15. προσεστά-

ναί πρὸς τῷ δικαστηρίῳ 16, 34. ὥστ' οὐδ' ἀπαντήσασθαι με ἐπὶ τὸ δικαστήριον 24, pen. ἐκφεύγειν ἐκ τοῦ δικαστηρίου, non tam absolvi iudicio, quam abire non condemnatus, errore quodam iudicium 25, 29. ἐπανεῖναι οἴκαδε ἐκ τοῦ δικαστηρίου 26, 26. γράφειν λόγους εἰς δικαστήρια μισθοῦ 50, 21. διαφυγγάνειν ἐκ τῶν δικαστηρίων 55, 13. ἡγεμονίας δικαστηρίων ὅσοι λαμβάνουσιν 55, ult. ἐπιστάται πάντες ἔργων (scil. δημοσίων) ἡγεμονία χρῶνται δικαστηρίου 56, 1. τὰ μέγιστα τῶν ἐν τῇ πόλει συνεδρίων ὑπὸ τὴν τῶν δικαστηρίων ἔρχεται ψῆφον 56, 29. ἡγεμονίας δικαστηρίων ἐλάμβανε 57, 34. ἡγεμονίας δικαστηρίων λαμβάνουσιν αἰρετοὶ 58, 5. γίνεσθί μοι μικρὸν χρόνον τὴν διάνοιαν (id est κατὰ τὴν διάνοιαν) μὴ ἐν τῷ δικαστηρίῳ 75, 20. ἡ ἡμέρα διαιρεῖται εἰς τρία μέρη, ὅταν εἰσὶν παρανόμων γραφή εἰς τὸ δικαστήριον 82, 12. πάλαισμα τοῦτ' ἐστὶ δικαστηρίου, strophæ, argutia, præstigiæ judiciales 83, 19. = οὐδ' ἀκροασόμενοι ἤλδομεν ἐπὶ δικαστήριον I. 35, 5. τὰ ἀμολογημένα ἐπὶ τοῦ δικαστηρίου 50, 13. τὰ δικαστήρια ἐπληρώθη 60, 2. εἰδὼς ἀφειμένην ἐν τῷ δικαστηρίῳ 105, 21. λέγειν ἐπὶ δικαστηρίου 107, 18. = δικαστήριον θεσμοθετῶν An. 4, 40. αἱ τῶν νέων διατριβαὶ οὐκ ἐν τοῖς γυμνασίοις, ἀλλ' ἐν τοῖς δικαστηρίοις εἰσὶ 32, 3. = δικαστήριον παρὰ τοὺς νόμους * πληροῦσθαι ἀδύνατον L. 175, 37. ἐγγὺς οἰκῶν τῆς ἀγορᾶς, οὐδὲ πρὸς δικαστηρίῳ, οὐδὲ πρὸς βουλευτηρίῳ ἀφθην οὐδεπώποτε 157, 4. ἐγὼ δὲ ὁμόσας εἰσῆλθον εἰς τὸ *δικαστήριον 186, 42.

δικαστῆς] δικασταὶ τῶν εὐθυνῶν 53, 22. ἐνοχλεῖν οὐ δικασταῖς τούτων οὖσιν ὑμῖν 600, 1. ἀγορανόμος, ἡ ἀστυνόμος, ἡ δικαστῆς κατὰ δήμους γενόμενος 735, 10. δικαστὴν αὐτὸν αὐτῷ γενέσθαι 864, 10. τοῦ πατρὸς μὴ θέλοντος ἑαυτῷ δι' ἑαυτοῦ γενέσθαι δικαστοῦ. si pater ultro nollet æquo et iusto concedere 1240, 18. to recollect himself, to see the injustice of his proceeding, and submit of his own accord. δικασταὶ καὶ φύλακες τῶν νόμων εἰσεληλυθέναι δόξετε 771, 22. τοιοῦτοι γένεσθε αὐτῷ δικασταὶ τῶν λεγομένων, ὅλος οὗτος ἐγένετο ἡμῶν κατήγορος 1343, 25. *iudex dictorum* est ille, qui consentaneam utrinque, tam ad accusandum, quam ad purgandum allatis sententiam æquam pronuntiat. διαπειρᾶσθαι τῶν δικαστῶν ὃ τι γινώσκονται 1180, 4. = κραυγὴ πολλὴ παρὰ τῶν δικαστῶν ἀπαντῆσεται Æ. 23, 31. τοσοῦτους καὶ τηλικούτους ἐκκαλέσασθαι παρὰ τῶν δικαστῶν βορύβους 24, 40. ὥς εὐ τὸ πρᾶγμα ὑφείλετο τῶν δικαστῶν 25, 3. ὅρκος δικαστῶν et locus ex eo 54, 28. ἐξαιρεῖσθαι τῶν δικαστῶν τὰς ψήφους ἐκ τῶν χειρῶν 57, 10. ἂν οἱ δικασταὶ ἡμῶν ἐξ ἴσου ἀκούωσιν 61, 35. = *δικαστὰς I. 59, 5. = αὐτοὶ σφίσιν αὐτοῖς οὐκ ἤξικσαν δικασταὶ γενέσθαι A. 112, 42. ὅπως διδῶσι δίκην οἱ ἀδικούντες, τοῦτου ἕνεκα καὶ δικασταὶ ὑμεῖς ἐγένεσθε καὶ ἐκλήθητε 114, 2. τῶν ἔργων δικασταὶ ἐγένεσθε. h. e. sententiam de poena facinoris latam a vobis, ipso facto executi estis 135, 5. = δικαστῶν τοσοῦτων (subaudi, ὄντων vel δικαζόντων, vel ψηφίζομένων) μετέλαβεν οὐδὲ διακοσίας ψήφους An. 3, 29. = περὶ πολλοῦ ἂν ποιησαίμην τοιοῦτους ὑμᾶς ἔμοι δικαστὰς περὶ τούτου τοῦ πράγματος γενέσθαι, οἳοί περ ἂν ὑμῖν αὐτοῖς εἴητε τοιαῦτα πεπονθότες L. 91, 1. μὴ μόνον δικαστὰς, ἀλλὰ καὶ νομοθέτας αὐτοὺς γενέσθαι 139, 40. = οὐ μόνον δικαστὰς, ἀλλὰ

καὶ νομοθέτας τοῦ νῦν ἀδικήματος. vos decet, non solum hoc crimen punire, sed etiam de poenae ipsius legem constituere imposteorum valituram, ut de poenae genere nulla postmodum existere possit dubitatio Ly. 149, 1. δικαστὴς ἀπαράιτητος 148, 5. χαλεπώτατος 167, 14. τρεῖς, ἐξ ὧν ἡ πολιτεία συνίσταται, οἱ ἄρχων, ὁ δικαστὴς, ὁ ἰδιώτης 157, 35. v. δικάζειν.

δίκελλα, ligo, Æ. 70, penult.

δίκη Numen, quod æquo juri inter cives tuendo præest, injurias et scelera ulciscens. οὐδὲ φυλάσσονται σεμνὰ δίκης θέμεθλα, ἢ σιγῶσα σύνοιδε τὰ γιγνόμενα etc. 422, 11. τὴν ἀπαράιτητον καὶ σεμνὴν δίκην, ἣν Ὀρφεὺς παρὰ τὸν τοῦ Διὸς θρόνον φησὶ καθήμενὴν 772, 25. b) jus, quod injuriam passus a reo repetit, judex tribuit, quod in foro dispensatur, satisfactio, luitio, poenæ. δίκαι commemorantur hæ: Ἀμφικτυονικαὶ 331, ult. βλάβης 522, pen. δημοσίαι publicæ. quæ sunt, auctore Salmasio, eæ, ubi non soli læso, sed etiam alii cuicunque civi Atheniensi, cui jus esset in foro agendi, reum deferre licebat, etiamsi læsus ipse nil esset. οὐκ ἀπὸ τῆς αὐτῆς διανοίας διὲ τὰς τε ἰδίας δίκας καὶ τὰς δημοσίας κρίνων 298, 2. hoc in genere actionum ad actorem e luitione damni nullum redibat emolumentum, sed mulcta fisco cedebat. εἰ δ' ἐγὼ τὴν ἐπὶ τῶν ἰδίων δικῶν πλεονεξίαν ἀφείλ, τῇ πόλει παραχωρῶ τῆς τιμωρίας, καὶ τοῦτον εἰλόμην τὸν ἀγῶνα, ἀφ' οὗ μηδὲν ἐστὶ λῆμμα λαβεῖν ἐμοὶ 523, 22. ἐλάττω πολὺ τῇ πόλει καταθείς, ἢ ὅσα σὺ δίδωσι, καταγελάσῃ 563, 27. publicis in judiciis sic procedebatur. fiebat a senatu præjudicium, tum reus judicio populi permittebatur, qui ejus causa in suffragia ibat. quo facto populus causam ad Helieam minimam, seu D. virorum, aut ad mediam, M. virorum, aut ad maximam, MD. virorum, rejiciebat, pro gravitate causæ 702, 22. sqq. δίκαι βλάβης et ὕβριως qua differant 522, pen. ἐμπορικαὶ mercantile affairs, and court of judicature, where affairs of commerce are adjusted and settled. ἐμπορικαὶ δίκαι οὐκ ἦσαν, ὥσπερ νῦν, ἀκριβεῖς, Macedonibus putam Atheniensibus, ante Philippum regem 79, 22. δίκην ἐμπορικὴν καταδικασάμενος τοῦ Μενίππου 571, 21. ἐπιτροπῆς δίκην τινὶ λαγχάνειν. aliquem in foro accusare male gestæ tutelæ 853, 18. ἰδίας 298, 2. δίκας ἰδίας μοι προσήκον αὐτῷ λαχεῖν 502, 26. δίκαι ἰδίας ἐν τῷ τότε καιρῷ οὐκ ἦσαν, ἀλλ' ἀνεβάλλεσθε διὰ τὸν πόλεμον 1102, 16. μεταλλικαὶ 976, pen. πατρώων, id est ὑπὲρ τῶν πατρώων. ἡνίκα τὰς δίκας ἔλαχον τῶν πατρώων τοῖς ἐπιτρόποις 539, 23. δίκης ἀργύριον est aut illud æs, de quo ista in causa certatur, aut mulcta reo dicta 1162, 18. τὸ ἀργύριον τῆς δίκης ἐχομίσατο. mulctam a me aufferebat. nam interdum δίκη idem significat, atque καταδίκη. vide in calce hujus articuli. κληρονόμος τῆς δίκης. heres poenæ, ad quem jus devolutum est poenas a violatore repetendi 521, 18. δίκης παρὰ τινος τυγχάνειν 561, 1.

δίκην δίδουσι. εἰ τῶν λαμβανόντων δίκην ὄντες ἀν δικαίως μεθ' ἑμῶν ἐν τοῖς δίδουσι γονεῖμεθα 1300, 9. poenas sumunt, repetunt, seu actor, seu judex; poenas dat reus. τὸ δίκην δοῦναι διαδύς

271, 18. εἰσάγειν] οὐδ' αἰσχύνῃ φθόνου δίκην εἰσάγων. scil. εἰς τὴν πόλιν, aut εἰς τὴν ἀγορὰν 268, 3. εἰσέρχεσθαι] οὐδεμίαν πάποτε δίκην πρὸς ὑμᾶς εἰσέλθομεν, οὐτ' ἐγκαλοῦντες, οὐτ' ἐγκαλούμενοι ὑφ' ἐτέρων 907, 6. ἐκτίνειν] τὴν δίκην, id est τὴν καταδίκην, mulctam, ἐξέτισα 1159, 3. 17. ἐπάγειν] causam querelæ dare 277, 11. causam forensem in aliquem immittere, veluti sæviam bestiam, necessitate litigandi eum implicare 331, ult. ἔχειν dicuntur, quibus satisfactum fuit quoquo modo. τὴν μὲν οὖν ὑπὲρ αὐτῶν δίκην ἔχουσιν οἱ γε πεισθέντες 521, 16. λαγχάνειν 539, 23. 853, 18. λαμβάνειν] ἡ πόλις δίκην αὐτὴ παρ' αὐτῆς λήψεται 110, ult. ipsa sese puniet. οὐκ ἐν τῇ πόλει δίκην ἀξίαν λαβεῖν, οὐδ' ἐγγὺς 229, 12. 518, 20. 1300, 8. ὄφλειν debere pœnas, h. e. a iudicibus ad pœnas dandum condemnari 1158, 19. ποιῆσθαι δίκην dicuntur iudices ultionem exercentes 1018, 16. συντελεῖν δ. κατὰ τινας 277, 14. τελείσθαι perficere, ut dies et forum sibi, actori, adversus reum a iudice datur. πρὸς δὲ τοὺς ἐξ ἐκαίνων ἡμᾶς, περὶ ὧν αὐτοὺς ἀφήκατε, εἰκοστῶ νῦν ἔτει δίκην τελέσαισθ' ὑμῖς 990, 2. ὑπέχειν λόγον καὶ δίκην τῶν πεπραγμένων 371, 19. 645, 27. μὴ προσήκοντος ἐγκλήματος φεύγειν δίκην 985, 6. δίκη denique pro καταδίκη mulcta usurpatur, ut 1159, 3. 17. = ἀποτισάτω (scil. τὴν ζημίαν) ἐν ἔνδεκα ἡμέραις μετὰ τὴν δίκην Αἲ. 3, 17. λαγχάνειν τινὶ δίκην, dicere diem, instituere actionem adversus aliquem 9, 24. λήξει δικῶν ἐποίησατο 9, 29. διάλυσιν τῆς δίκης εὐρέσθαι 10, 5. ἐγκαλεῖν τινὶ δίκην, jus ab aliquo petere, eum in jus vocare, ibid. ἐν ταῖς φοινικαῖς δίκαις ἐπὶ Παλλαδίῳ 39, 35. δεκαταλάντους δίκας λαγχάνων 41, 13. δικῶν ἦττα 69, 16. ἐπιτήδεος δίκην δοῦναι 86, 33. = δίκην σίτου ἢ τῆς προικὸς δικάζεσθαι I. 38, 38. μόνων τούτων τῶν δικῶν ἀκινδύνων τοῖς διώκουσιν οὐσῶν 42, 28. (scil. de mala parentum tractatione.) οὐκ ἂν ἰδίας μόνον δίκας ἔφυγεν ὁ βιαζόμενος, ἀλλὰ καὶ δημοσίᾳ εἰσαγγελθεὶς ἐκινδύνευσεν ἂν περὶ τοῦ σώματος καὶ τῆς οὐσίας ἀπάσης 44, 16. δικῶν οὐσῶν, quamvis fora exercerentur, et jura redderentur petentibus 51, 4. πρὸ δίκης antequam hæc causa ad iudices delata de eaque legitime quæsitum et cognitum esset 51, 27. μήτε πρὸς ἐμὲ, μήτε κατ' ἐμοῦ δίκην εἶναι φησι. negat in jure mecum agere licere, neque ex titulo paris juris, neque ex titulo damni accepti 87, 22. τούτω δὲ λαγχάνει δίκην τῆς ἀπορρήσεως [24, 37.] = justitia, jus æquum. b) causa, lis, controversia forensis, de qua iudicibus disceptandum est. εἰσάγειν δίκην A. 146, 16. 17. παραδιδόναι δίκην φόνου 146, 19. c) sententia iudicum de controversia ferenda seu lata. ἀνάγκη τῆς δίκης νικᾶσθαι. concedendum et parendum est sententiæ a iudicibus latæ, παρὰ τὸ ἀληθές etiamsi iniqua et veritati adversa fuerit 139, 40. οὐκ ἔχει τέλος, ἀλλ' ἐν ὑμῖν ἐστὶ καὶ τῇ δίκῃ 140, 4. ἡ δίκη ἰσχυροτέρα τοῦ δικαίου καὶ τοῦ ἀληθοῦς 141, 31. χεῖσθαι τῇ δίκῃ καὶ τῷ νόμῳ. esse in auctoritate iudicum, parere edicto legis 141, 32. 42. d) Dea, numen. δίκη δὲ κυβερνήσειεν 113, 3. e) magistratus, XI viri 112, 33. f) satisfactio, luitio, pœna. ἔχοντές γε τὴν δίκην τοῦ φονέως 124, 45. ἀξίαν δίκην τοῦ πάθους τῷ ἔργασα-

μὴν ἐπιθέντες 125, 37. τούτοις ὁ θεὸς ἐπιθεῖν τὴν δίκην 126, 36. = ἐπιτιθέναι δίκην An. 4, 24. ἀνάδικοι δίκαι 12, 7. οὐκ αὐτοὶ δίκην δίδασιν 22, 3. = δίκη, γραφή, εἰσαγγελία L. 146, 38. ὅσας ἡ δίκας ἰδίας συκοφαντῶν ἐδικάζετο, ἡ γραφὰς ὅσας ἐγράψατο, ἡ ἀπογραφὰς ἀτέγραψεν 135, 42. δίκην λαβεῖν poenas sumere 94, 27. παρ' ἐμοῦ 102, 30. ἐτέρου 104, 19. τῇ τῶν τελευτῶν ἀρετῇ 123, 27. δίκην ἔχειν 191, 10. δοῦναι 100, 10. et passim. τοῖς θεοῖς 104, 11. δίκας δίδοναι 176, 19. δίκην ἀσεβείας παρ' ἐτέρου λαβεῖν. TAYL. ταῖς γραφαῖς causis publicis opponuntur αἱ δίκαι causæ privatæ 95, 40. δίκας ἐξ ἀντιδόσεως κακῶς ἀγωνίζεσθαι 98, 13. οὐ μόνον παρ' ἀνθρώποις, ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς θεοῖς δίδοναι δίκην 104, 11. προσκαλεῖσθαι δίκην ἀσεβείας πρὸς βασιλέα apud regem sacrorum de sacris violatis aliquem postulare 104, 13. δίκαι οὐκ ἦσαν ἐν τῷ πολέμῳ 148, 19. ὅτε πρῶτον αἱ ἀστυκαὶ δίκαι ἐδικάζοντο 148, 20. δίκην δίδωσι non, ut alias, significat, poenas dat, sed iudicio se sistit, discrimen iudicii subit 158, 26. δίκην οὗτος ὑμῖν δίδωσιν. hic sui vobis facit copiam, ut, si velitis, poenas de se sumatis 160, 4. ἀντιγράφεσθαι δίκην μὴ εἰσαγώγιμον εἶναι 166, 46. ἀντωμοσία τῆς δίκης 167, 38. ἐκτίνειν τὴν δίκην solvere mulctam a iudicibus irrogatam 167, 42. ἔχθραν, οὐ δίκην, παρ' αὐτῶν λαμβάνετε. odium eorum initis, non poenas sumitis 179, 14. = μισθοῦ τὰς δίκας λέγειν. mercede conductus orationes forenses coram tribunali recitare D. 104, 19.

δίοδος] δίδον αἰτῶν ἐπὶ Φίλιππον Æ. 75, 9.

διοδύρεσθαι] διαδύρετο τὴν ἑαυτοῦ συμφορὰν 1248, 19.

διοικεῖν rem, præsertim familiarem, fiscum, administrare, dispensare, gerere, peragere, conficere, gubernare. In activo. τὰ γὰρ κοινὰ τῶν Θετταλῶν remp. h. e. impendia in res eas, quibus salus et securitas atque decus civitatis continetur, facienda ἀπὸ τούτων his e vectigalibus δίοιο διοικεῖν 15, 22. τὰ μὲν Ἑλληνικὰ πιστῶς, τὰ δὲ πρὸς τοὺς θεοὺς εὐσεβῶς, τὰ δὲ ἐν αὐτοῖς ἴσως διοικεῖν 35, 26. τὰ παρ' ὑμῖν διοικούντα [id est εὐτρεπίζοντα] Φιλίππῳ 58, 18. τὰνταῦθα διοικήσειν ὡς ἂν αὐτὸς βούληται 77, 27. ὥσπερ ἂν εἰ τις υἱὸς ἐν οὐσίᾳ πολλῇ γεγωνὸς γνήσιος διώκει τι μὴ καλῶς, μηδ' ὀρθῶς 118, 27. πεντεκαίδεκα ἀργυρίου τάλαντα, ἃ Καλλισθένης διώκησε 467, 17. ὅπως ἂν, εἰ τινας ἐνδεῖ πρὸς τὰ Παναθηναῖα, διοικηθῇ. si quid opus sit, comparetur. may be furnished, provided 708, 25. ἀλλὰ τὴν ἀδελφὴν καλῶς διαίκηκεν. egregie collocavit. excellently married, well provided for 763, 6. πᾶς ὁ τῶν ἀνθρώπων βίος φύσει καὶ νόμοις διοικεῖται 774, 4. ἀνάγκη τὰ τοιαῦτα διοικεῖν ἐστὶ διὰ ψηφισμάτων καὶ νόμων. talia gerere, ut e. c. sunt tuitio et conservatio sociorum bello petitorum, punitio rebellium, bella terra marique gerenda etc. τὰ πρὸς τὴν πόλιν διοικεῖν reip. præstanda præstare. to be equal to, or able to answer the expenses in imposts and donations 832, 23. ἀπορῶ τὰλλα ὁπόθεν διοικῶ. unde sumam, quo reliquis impendiis faciendis sufficiam 834, 19. τοῦτον καθήμενον καὶ διοικούντα τὰ ἐπὶ τῇ τραπέζῃ he carried on the business of a banker 1111, pen. οὕτω διοικήσειν καὶ ἐμοὶ καὶ ἑαυτῷ nego-

tium ita gesturum esse e re meaue suaue, ὅπως ἐκάτερος ἡμῶν ἔξει τὰ δίκαια 1172, 24. ἡ ἀπὸ τοῦ σώματος ἐργασία οὐχ ἱκανὴν εὐπορίαν παρῆχεν, quem corpore quæstum facitabat, is tantum haud referebat, *did not bring in so much*, ὥστε διοικεῖν τὴν οἰκίαν, *that the house could be kept or maintained with it* 1357, 7. τὰ πρὸς ὑμᾶς διοικήσω *I may give you your dues* 1484, 3. In medio ex animi sui sententia aliquid gerere, constituere, præsertim machinari callidis, clandestinis, malitiosis artibus, cupita consequi, colludere cum aliquo. μετὰ πλείστης ἡσυχίας πάνθ', ὅσα βούλεται Φίλιππος, διοικήσεται 93, 8. διοικεῖσθαι τῶν ἰδία τι συμπερόντων 179, 24. ἵνα, ἐὰν δέξωνται ταῦτα, καὶ πεισθῶσιν ἡμῖν, καὶ ἂ βουλόμεθα ὤμεν διακημένοι. peregerimus, adepti simus 287, ult. τίσι τὰ πλείστα Φίλιππος, ὡν κατέπραξε, διακήσατο 309, 8. διοικεῖται πάντα ταῦτα ῥαδίως 1089, 8. διοικούμενον οὕτως ἀδίκους πλεονεξίας. tam iniqua emolumenta veteratoris artibus hamantem 1092, 5. 22. διοικησαμένου πρὸς Κτησικλέα colludens cum Ct. clandestino pacto inito 1327, 23. προσήκει τοὺς ἑντιδίκους ὑπὲρ τῶν ἰδίων, ὅπως ἂν αὐτοὺς πείθωσι, διοικεῖσθαι. prout ipsi voluerint potuerintque alii alios persuasionibus perducere, ita inter se transigere atque componere 1328, 4.=διοικοῦνται αἱ πολιτεῖαι τοῖς τρόποις τῶν ἐφεστηκότων *Æ.* 1, 20.=εἴ τι αὐτῶν κακῶς διόφκουν *I.* 85, 5.=διοικεῖν ἀκριβῶς πάντα *L.*==administrare, curare, peragere *Ly.* 150, 38.=διοικεῖν πολέμους καλῶς *D.* 98, 46.

διοίκησις administratio rei, tam privatæ, quam publicæ, h. e. fisci, et fiscus ipse; nec non sumtus faciendi. *housekeeping, cash, expenditure.* bini erant Athenis Strategæ, seu prætores, alter ὁ ἐπὶ τῶν ὅπλων, alter ὁ ἐπὶ τῆς διοικήσεως ærario præfectus 238, 14. ejus erat μισθοδοτεῖν copiis militaribus stipendia numerare 265, 12. ὅπως ἂν τὰ ἱερὰ θύηται καὶ ἡ διοίκησις γένηται ἱκανῇ ærarium sufficiat sumtibus faciendis 708, 24. τὴν διοίκησιν ἀναρρεῖ τὴν θ' ἱερὰν καὶ τὴν ὀσίαν. administrationem reddituum publicorum, tam sacris faciendis, quam tuendæ reip. consecratorum 730, 24. χωρὶς τῆς ἐφ' ἡμέραν διοικήσεως exclusa quotidianorum alimentorum præbitione. præter diaria. *besides the daily outgoings in keeping house* IIII, 10. τὰ περιόντα χρήματα τῆς διοικήσεως. *the overplus, what remained in cash, after deducting the necessary expenses* 1346, 20. ἡ διοίκησις συχὴ sumtus in rem familiarem tuendam faciendi crebri spissique erant. *the outgoings were considerable* 1359, 9. ἐκεῖνος αὐτὸν ἐν τῷ περὶ τὴν διοίκησιν [scil. μέρει] τῆς πολιτείας τάξας. sese consecrasset administrationi rei fiscalis 1474, 13.=*Æ.* 58, 14. ὅτε αὐτὸν ἐπὶ τὴν κοινὴν διοίκησιν εἰλθε 48, 9.=ὅταν ἔχη χρήματα ἱκανὰ εἰς διοίκησιν. *to bear the necessary expenses* *L.* 185, 21.=συνεσκευασμένος τῆς διοικήσεως ὁκτὼ τάλαντα *D.* 100, 25.

διοικίζειν dispescere, diducere habitationes hominum, quæ olim continuæ et densæ fuissent, raras facere, spargere passim. τὴν Θηβαίων πόλιν διοικεῖν 59, 15. civitatem, quæ nunc

una sit, unis moeniis conclusa, plures per vicos esse dispersum. διακισμένον κατὰ κόμας 366, 27. διοικίζειν τῷ λόγῳ 445, 26. = διοικίζειν et διοικίσις de migratione L. 902, 1. ΤΑΥΛ. ὅτ' ἐκ Κολυττοῦ διακίζετο εἰς τὴν Φαιδρου οἰκίαν. cum domicilium illinc huc transferret.

διοίκσις emigratio e vetusto domicilio, et in aliud novum immigratio L. 901, ult.

διολλύναι] διολύλεως οἶκον κακῶς καὶ αἰσχροῦς I. 55, 20. χρήματα πολλά διόλεσε 58, 11. 106, 22.

διόμνυσθαι dejerare, (nam *de* in compositis interdum respondet Græco διὰ) h. e. cum obtestatione deorum, jurato, seu affirmare aliquid, seu inficiari, cum execratione sui suorumque necessariorum. καταρώμενος, [scil. σεαυτῷ] καὶ διομνύμενος μὴδὲν εἶναι σοὶ καὶ Φίλιππῳ πρᾶγμα [scil. κοινόν] 320, 7. ἃ γὰρ εὐθενούντων τῶν πραγμάτων ἤγενίσθε διομνύμενοι, ταῦτ' ἐν οἷς ἔπταισεν ἡ πόλις ἀμολογήσατε 321, 8. διομεῖται κατ' ἐξουσίας ἑαυτοῦ καὶ τοῦ γένους καὶ τῆς οἰκίας ὃ τινα αἰτιώμενος εἰργάσθαι τι τοιοῦτον 642, 15. διομῆ ἐπὶ Παλλαδίᾳ cum jurejurando affirmabis, mulierem ab iis, quos facinoris insimulas, occisam esse 1160, 25. διόμνυσθαι τινα rara dictio, pro, jurejurando aliquem opponere ultioni deorum perjurii vindicantium. ψεύσασθαι πρὸς ὑμᾶς καὶ διομόσασθαι αὐτοὺς τὸν υἱὸν καὶ τὴν γυναῖκα, οὐκ ἂν ἐτόλμησα 1161, 16. ἀξιώ αὐτὸν ἀναβάττα εἰπεῖν ἐναντίον ὑμῶν διομοσάμενον 1190, 12. διομόσατο οὐκ εἶναι αὐτῷ ἐφόδια τῷ γήραϊ ἱκανά 1204, 22. μαρτυροῦντων καὶ διομνυμένων 1305, 10. 1310, 16. 1312, 20. = jurare simpliciter Æ. 49, 9. διόμνυσθαι τὴν Ἀθηναίαν 74, ult. = I. 83, 32. = A. 114, 23. ὅρκον τὸν μέγιστον καὶ ἰσχυρότατον 130, 33. 39. 131, 15. 140, 7. 44. 143, 17. 147, 13. ubi διομόσαντες legitur in activo, quod suspectum est, et alias, et quia extra usum est 147, 25. = διόμνυσθαι μέγαν καὶ σμερὸν ὅρκον L. 96, 5. 98, 18. 101, 7. διαμόσατο τὸν φαύγοντα ὡς ἀπέκτεινε, asseveravit jurejurando, cædem a reo commissam esse 117, 16. = de pluribus, qui omnes eandem in formulam jurant Ly. 165, 43. = διόμνυσθαι τοὺς θεοὺς per fidem deorum jurare D. 96, 12.

διομολογεῖσθαι πρὸς τινα 840, 9. διομολογησάμενοι τοὺς τόκους εἰς ἐκάτερον τῶν ἐμπορίων 1284, 13. palam spondentes reddendum fœnus in utrovis horum emporiorum. = ad alterum aliquid polliceri, obstrictum se ei ea de re reddere sua professione Æ. 34, 32. διαμολογήθη αὐτῷ, conductum ipsi et promissum est 69, 33. = εἰ μηδεμίαν προῖκα μὴδ' ὃ διδοὺς, μὴδ' ὃ λαμβάναν διαμολογήσατο ἔξω ἐπὶ τῇ γυναικὶ I. 40, 37. 40. 41, 29. διομολογοῦνται inter se depeciscuntur περὶ τῶν δοθησομένων 41, 45. 71, 22. *he concerted with me.* οὐκ ἂν ταῦτα διαμολογεῖτο 71, 26. πρὸς Κλέωνα διαμολογήσατο cum Cleone decidisset 77, 14. 85, 42.

διομολογία] οὐκ ἐνῆν κοινολίαν οὐδὲ διομολογίαν pactum ποιήσασθαι περὶ—I. 86, 4. 15.

Διονυσία] τὴν τῶν Παναθηναίων ἑορτὴν καὶ τὴν τῶν Διονυσίων ἐπὶ τοῦ

καθήκοντος χρόνου γίγνεσθαι 50, 5. Διονύσια νικησάντων αὐτῶν χορηγούντων 1045, 21. in hos ludos magnos apparatus sumtusque faciebant Athenienses 50, 8. τὰ μεγάλα 243, 16. quæ etiam nude τὰ Διονύσια usurpantur 243, ult. Liberalia in Piræeo, alia ἐν ἄστει, alia in Lenæo 517, 25. in Liberalibus, et nescio an aliis quoque majoribus ludis nexi exsolvebantur vinculis 614, 23. = πομπὴ Διονυσίων τῶν ἐν ἄστει Æ. 6, 40. Διονύσια κατ' ἀγρὸν 22, 26. θέαν εἰς τὰ Διονύσια κατανεῖμαι 35, 10. Διονύσια τὰ ἐν ἄστει 36, 3. προεδρία εἰς τὰ Διονύσια 42, 31. πομπὴ τῶν Διονυσίων 48, 22. παρεληλύθει τὰ Διονύσια 63, 25. κριταὶ οἱ ἐκ Διονυσίων, iudices et brabeutæ palmarum in Liberalibus 87, 4. = εἰς Διονύσια εἰς ἀγρὸν ἦγεν ἡμᾶς I. 70, 24. = A. 142, 34. = ὁμόσατε τὸν νόμιμον ὄρκον πρὸ Διονυσίων An. 13, 21. ergone ante Liberalia Athenienses identidem novo sacramento adigebantur? = ἄρνιον ἐωνημένον εἰς τὰ Διονύσια L. 906, 2.

Διονυσιακὸς νόμος, lex de Liberalibus Æ. 58, 36.

Διονύσιον templum Liberi patris ἐν Λίμναις I. 72, 40.

Διόνυσος] ἐξεδόθη τῷ Διονύσῳ γυνὴ 1360, ult. 1371, 2. ἐν τῷ ἀρχαιοτάτῳ ἱερῷ τοῦ Διονύσου καὶ ἀγιωτάτῳ τῷ ἐν Λίμναις 1371, 4. Bacchum in funere nominare, nefas erat 1398, pen. = θύων τῷ Διονύσῳ I. [9, 39.]

διοπτεύων τὴν ναῦν 929, 20. videtur ejus munus fuisse, ut rerum omnium navigio necessariorum sufficientes adessent copiæ, ut merces salvæ conservarentur, neque furtis minuerentur, neque imbris aliisve modis corrumperebantur, ut remiges nautæque facerent officium, et satis pascerebantur.

διορθοῦσθαι] διορθωσάμην ὑπὲρ ἑμαυτοῦ καὶ τοῦ ξένου periculum mihique et peregrino imminens præcavi, et prudenti occupatione averti 895, 24. δ. τὰ ἀγνοούμενα corrigere peccata 1463, 18. = θεσμοθέταις προστέτακται καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν διορθοῦν τοὺς ἐν τῷ δημοσίῳ νόμους Æ. 59, 7. = διορθοῦσθαι τὴν τοῦ βίου ἀσθένειαν De. 179, 23.

διορίζειν definire, reperitur etiam in activo, sed sæpius in medio. ἡ φύσις αὐτὴ τοῖς ἀγράφοις νόμοις καὶ τοῖς ἀνθρωπίνοις ἤθεσι *διορικίναι 317, 24. κἂν οὕτω τις δράσῃ, καθαρὸν διώρισεν εἶναι. legislator puta 505, 19. ἐγὼ δὲ τοῦτο πρῶτον ἀπάντων λέγω καὶ διορίζομαι 112, 18. ὡς σαφῶς δηλοῖ καὶ διορίζεται 239, 10. ὁ νῦν αὐτός πολλάκις διέβαλλε καὶ διορίζετο definivit subtiliter distinguendo, aut etiam atque etiam diligenter inculcavit 263, 25. ἐγὼ γε δεῶ πάσιν ἀνθρώποις διορισμένα καὶ τεταγμένα πως τὰ τοιαῦτα 317, 15. βουλόμενος ἀγωνί [certamine forensi, iudicio] καὶ δικαστηρίῳ μοι διαρίσθαι confirmari, et ad omnes perspicuis, disertis verbis demonstrari, παρ' ὑμῖν, ὅτι τάναντία ἐμοὶ καὶ τούτοις πέπρακται 410, pen. παραβὰς τὸ διορισμένον præscriptum et assignatum ἐκ τοῦ νόμου δικαστήριον 629, 10. περὶ τῶν ἰδίων ἂ χρὴ ποιεῖν διορισμένα operam dedimus, ut præscriberentur nobis atque definirentur leges 760, 13. διαρρήδην ἡμῶν διορισαμένων ἐν ταῖς συνθήκαις. cum

disertis verbis cavissemus, exceperissemus 1286, 12. βούλομαι δὲ ὑμῖν τὸν νόμον πόρρωθεν προδιηγῆσθαι, ὡς ἐτίθη καὶ πρὸς οὓς διαρίσθη 1376, 24. et ad quos peculiariter atque exclusive restricta fuerit. διαρίσατο τὸν νόμον εὐθέως ἐν τῷ ψηφίσματι πρὸς αὐτούς. statim in ipsa jam rogatione illa sua legis auctor disertis verbis cavuit, et cum ipsis depectus est, ut illa vetusta lege se scirent vellentque teneri, qua civitate donati quicumque aditu ad honores atque sacerdotia excluderentur 1381, 17.=διορίζειν σαφέστερον τῷ λόγῳ Æ. 13, 31. διορίζεσθαι, asseverare claris et distinctis verbis 70, 27.=διορίζουσιν οἱ νόμοι περὶ πάντων τούτων I. 43, 14.=διορίζομαι περὶ τούτων τοσοῦτον. affirmo, assevero, vel ita has res distinguo An. 25, 8. τέλος ἔχει καὶ διώρισται τούτων ἐπὶ τερὸν ἐστὶ 30, 9.=διαωρισμένον, absolute et impersonaliter. cum præscriptum et præfinitum ipsi esset L. 183, 24.=ὅσα τῶν ἀδικημάτων νόμος τις διώρικε Ly. 149, 2.

διорύττειν sensu proprio et primigenio. Χερρόνησον τοῖς αὐτοῦ τέλεσι διорύξει 73, 8. διорύξας τὸ δεσματήριον ἀπὲδρα 787, 13. τοίχους διорύττοντες καὶ παίοντες τοὺς ἀπαντῶντας 1268, 12. b) figurato, translato. οὕτω κακῶς διακείμεθα καὶ διορωρύγεσθαι 118, 11. confossi, perforati sumus, h. e. corrupti, pessumdati. τῷ δὲ κακουργῆσαι καὶ διорύξαι πράγματα οὐδενὸς λείπεται 1111, 2.=διорύξας τὸν Ἄθω Æ. 72, 25.=διорύσσειν τὸν Ἄθω L. 193, 24.

Διοσκουρεῖον 390, 26.

διοχλεῖν L. 103, 38.

διπλασιάζειν τὸν φόρον An. 30, 27.=alterum tantum lucri facere, atque impenderis. ἐπεὶ δ' ἐσώθη salva e peregrinatione in portum rediit navis, καὶ διπλασίασε duplum retulit, h. e. negotiatio tam fuit fructuosa, ut centenæ minæ sumptus ducentenas lucri pepererint L. 908, 9.

διπλάσιος] κοινοῦ κινδύνου τοῖς Ἑλλησι περιστάντος, αὐτὴ διπλάσια τῶν ἄλλων εἰς σωτηρίαν παρέσχετο 306, pen. καταδικάζειν τὴν διπλάσιαν [scil. ἐκτισιν, αὐτ. τιμὴν, αὐτ. ποινὴν, αὐτ. ζημίαν] iudices eum ad depensionem dupli condemnanto 733, 5. νόμοι, ἐν οἷς ἡ διπλασία γέγραπται αὐτοῖς 738, 24.=προεῖχε τῷ διπλασίῳ μου Α. 122, 34.=εἰ δὲ μὴ, διπλάσιον ὀφείλειν An. 10, 18. σκηπὴν περσικὴν διπλάσιαν τῆς δημοσίας ἔπηξαν 33, 8.=διπλασία ἡ νῦν ἐστὶ L. 156, 32.

διπλασίας ἀμεινον Æ. 44, 20.

διπλοῦς] διπλὰς πράττοντες τὰς εἰσφοράς 617, 21.=οἰκίδιον διπλοῦν domuncula duarum contignationum L. 92, 28.=διπλὰ τὰ ἱμάτια ἡμπεπορημένους Ly. 153, 5.

δις δις. τῇ πόλει ἡμῶν οἱ Ἕλληνες [sc. εἰς] δις ἦδη ἐκ τῶν μεγίστων κινδύνων σισσασμένοι 151, 2. δις συμπαταξάμενοι, scil. cum Thebanis 300, 15. οὐκ ἴσως οἱ νόμοι δις πρὸς τὸν αὐτὸν ὑπὲρ τῶν αὐτῶν οὔτε δίκας, οὔτ' εὐθύνας εἶναι 502, 2. οὐδ' εἰ δις τόσα γένοιτο, ὅσα νῦν ἐστὶ 767, 7.=δις περὶ τοῦ αὐτοῦ λέγειν ὁ αὐτὸς τοῖς αὐτοῖς vetitum erat Æ. 5, 33.=καὶ δις τοσαῦτα χρήματα εἴσασιν ἂν αὐτοὺς καρποῦ-

σθαι I. 81, 38. = οἱ οὐδ' ὑπὲρ ἐνὸς ἐκάστου τῶν πεπραγμένων δις ἀποθανόντες δίκην δούναι δύνανται' ἂν L. 123, 35.

δισμύριοι 45, 12.

δίστασις dubitatio, controversia, discidium. ὁσίως ἄντι διστάσεως ἐψηφίσαντο 1318, 10.

δισχίλιοι] ἐν δισχίλοις ὁ δῆμος ἐψηφίζετο. *judicium illud populi constabat bis mille viris* L. 133, 5.

διτάλαντον δ' εἶχες ἔρανον διαρεῖν 329, 17.

διττός] διτταὶ συνῆκαί εἰσι τοῖς Ἑλλήσι πρὸς βασιλίᾳ 199, 9. = γάμους διττοὺς ὑπὲρ αὐτῆς εἰστίασεν I. 69, 35.

δίφρος ἀργυρόπους 741, 6.

διχῇ] δεῖ δὲ πολλὴν καὶ διχῇ τὴν βοήθειαν εἶναι 14, 17.

διχόθεν] δι' ἀπληστίας τῶν τρόπων διχόθεν καρποῦνται 614, 7. 754, 13. δ. μισθοφορεῖν 739, 6.

διχοστασία discordia, seditio. διχοστασίας ἔργα παύει 423, 4.

διαθεῖσθαι] ταῦτα πάντα ἐκείνοι διεωδοῦντο 384, 14. ἐγὼ μὲν γὰρ ἴσως διεωσάμην *amoliar, defendam, profigem*, καὶ ἄλλος τις ἂν, ψευδῇ λόγον, καὶ συκοφαντίαν, καὶ οὐκ ἀνήρπασμαι 555, 18. διώσασθαι τὴν ἐπιβουλήν 1342, 19.

διώκειν] ἵνα μὴ ἀναγκάζονται τὰ συμβαίνοντα διώκειν 51, 20. αἱ τὰ συμβαίνοντα διώκετε *eventus consecramini, h. e. ea agitis, quæ in præsens, ad breve tempus, expediant, incrustent ulcus, non sanent, neque funditus exstirpent, consilia sequimini subitanea, temporaria, speciosiora magis, quam salubriora, non certa, non dudum ante prævisa* 137, 4. μόλις γὰρ οὕτως ἑλπίς ἐκ πολλοῦ [scil. τοῦ διαστήματος] διώκοντας τὰ προσιμένα ἐλεῖν δυνηθῆναι 1440, 7. b) *sensu forensi. accusare, reum agere, arguere aliquem, aut aliquid. εἰ μὲν οὖν περὶ ὧν ἐδίωκε, μόνον κατηγορήσεν Αἰσχίνης* 228, 5. ὁ γὰρ διώκων τοῦ ψηφίσματος τὸ ΛΕΓΕΙΝ etc. *nam qui vitii arguit atque notat hanc rogationis Ctesiphontæ formulam, vel locum hunc, quo dicor saluberrima quæque suadere et agere*—244, ult. *ψευδομαρτυριῶν* δ. 848, 17. οὗτοι γὰρ γογγάζουσιν εἰς ὃ νῦν ἔγκλημα διώκουσιν, id est εἰς τοῦτο τὸ ἔγκλημα, δι' ὃ νῦν ἡμεῖς διώκουσι 988, 22. δίκην διώκειν, id est διὰ δίκης τινὰ διώκειν. *actione forensi aliquem persequi* 1270, 3. ἀνελομένου τὴν γραφὴν, ἣν ἐδίωκε Στέφανον. *habes hic verbum hoc gemino cum accusativo constructum, altero personæ, altero rei. resumente, reprehendente Epæneto accusationem, qua Stephanum fuerat persecutus* 1368, 8. = *γραφὰς πολλὰς καὶ μεγάλας διώξας, οὐδεμίαν εἶλεν* A. 115, 24. διώκειν καὶ μαρτυρεῖν κατὰ τὸ δίκαιον 125, 20. = *ἔτυπον καὶ ἐδίωκον καὶ καταλαβὼν βία ἄγειν ἐξήτουν* L. 99, 35. † *διώκων*—*φεύγων* 144, 21. 98, 39. 118, 41. *TAYL. καὶ φεύγειν δίκας, καὶ μὴ οὔσας διώκειν. et accusari, et actiones irritas atque illegitimas suscipere* 893, ult.

διαμωσία idem quod ὄρκος simplex. interdum tamen juramentum utrinque præstandum indicat, vi præpositionis διὰ. τῇ δὲ φεύγοντι τὰ τῆς διαμωσίας ταῦτα a reo autem præstanda sunt ea

dem circa juramentum mutuū 643, 3.=A. 139, 41. 141, 44.=L. 117, 13.

Διάνη mater Veneris, ejusque oraculum 437, 10. 531, 20. 1487, 2.

διώξεις] ὁμοῦρόκατε δικάσειν περὶ ὧν ἂν ἡ διώξις ᾖ. pronunciatiuros solummodo de capitibus accusationis. ταύτην δ' ἀνάγκη τῇ τοῦ δῶποντος λήξει δηλοῦσθαι. illa autem accusationis capita necesse est edi in libello exhibito judici ad impetrandam accusandi veniam 1116, pen. οἱ δὲ νόμοι κελεύουσι τούτων [id est ὑπὲρ τούτων, vel χάριν τ.] διώξιν εἶναι. leges edicunt, ut hero cognatove horum, quos dixi, liceat super his, vel eorum gratia, læsores ipsorum in jure persequi 1160, 24.=ὑπὲρ αὐτῶν ψηφισθαι, ὧν ἡ διώξις ᾖ, de solis illis judicare, quæ incusata sint Æ. 22, 12.=ἀποφυγεῖν καὶ ἀλλῶναι ἀμφοτέρας τὰς διώξεις lites, causas forenses A. 118, 25.

διαρρυχῇ] οὗ ἡ διαρρυχὴ ἔμελλε Χερρονήσου ἔσσεσθαι 86, 17.

δόγμα] δόγματα ποινὰ pacta conventa, in quæ utrinque consensus fuit. δόγμα Ἀμφικτυόνων, quo cultura agri Cirrham consecrati Amphissensibus interdicitur 278, 17. aliud, quo Philippo Macedoni bellum hoc sacrum committitur, idemque dux et imperator fœderis Græcorum declaratur 278, 26. τὰ τούτων δόγματα καὶ νόμιμα ἐκ παλαιοῦ παραδοθέντα 804, 16. lex appellatur δόγμα ἀνθρώπων φρονίμων 774, 19.=προσγράψαι ἐν τῷ δόγματι Æ. 63, 31. δόγμα εἰσέφερον (scil. in concilium Amphictyonum) κατὰ τῆς ὑμετέρας πόλεως 70, 2. ἀποδιδόναι δόγμα 71, 16.

δοκεῖν] ἡμῖς δ' οὐκ οἶδα ὅτινὰ μοι δοκοῦμεν τρόπον ἔχειν πρὸς αὐτὰ 9, 14. δεδογμένους ἀνδροφόνους, id est περὶ ὧν ἔδοξεν, ὅτι εἰσὶν ἀνδροφόνου 629, 17. οὐδὲ τὰ νῦν δοκοῦντα ἔδοξεν ἂν ὑμῖν, εἰ μὴ τοὺς λόγους ἠκούσατε 1442, 4.=τῶν ψήφων ἡ τετρακτημένη, ὅσα δοκεῖ (πεπορευθῆναι Τίμαρχος) ἡ δὲ πλήρης, ὅσα μὴ Æ. 11, 34. ἀπαλείφειν τι τῶν δεδογμένων περὶ τῆς εἰρήνης 49, 36. προσγράψαι τι τῶν μὴ δοξάντων ὑμῖν ibid. μὴ μοι παρ' ὑμῶν ἀπαντήσῃ τὸ δοκεῖν 61, 9.=δοξάντες τοῦ εἶναι ἀξιοί I. [17, 7.] =οὐκ ἔστιν ἔτι τῶν *δοκουμένων ἔλεγχος οὐδεὶς A. 119, 5.=εἰ μὲν ἀδικεῖν δοκῶ si vincar in culpa fuisse L. 96, 33. οἱ δοκοῦντες ἀδικεῖν, ἐξηγημένοι εἰσὶν, οἱ δ' ἡδικοῦντες οὐδὲν ἔδοξαν ἀδικεῖν 159, 19. 183, 5. μαρτύρων ἀπορίαν οὐκ ἔσσεσθαι μοι δοκῶ 116, 15. ΤΑΥΛ. δέδοκται καταψηφισθαι 181, 42. *ἀλλὰ, καίτοι ἄλογον δοκεῖ εἶναι παρὰ τισιν 177, 9.

δοκιμάζειν] πόλιν—οὐκ ἐκ τῶν ὧν εἰ καλῶς ἔχει, δοκιμάζειν δὲ 144, 19. τῶν πρότερον, ἢ ἐγὼ, [scil. ἐδοκίμασα] ταύτην τὴν συμμαχίαν δοκιμασάντων 281, 25. κήρυκα μὲν ἂν δοκιμάζετε. ut, canctorem vel præconem si quem deligere velitis, vocem ejus ante omnia spectatis atque tentatis 449, 26. Senatores sorte ducti, antequam honorem caperent, examen subire tenebantur vitæ antegestæ, sortis nascendi, facultatum etc. βουλευεῖν μου λαχόντος, δοκιμαζομένου κατηγορεῖ 551, 1. λαγχάνει βουλευεῖν Ἀπολλόδωρος. δοκιμασθεὶς δὲ, καὶ ἑμὸς τὸν νόμιμον ὄρκον—1346, 2. λαχόντα Theogenem βασιλεύειν—συμπαράγοντος αὐτῷ δοκιμαζο-

μένω, καὶ συνευπορήσας ἀναλωμάτων, ὅτε εἰσῆι εἰς τὴν ἀρχὴν 1369, 18. examen ejusmodi subibant item liberi Atheniensium, cum puberes facti, suæ spontis esse, rem ipsi suam familiarem gerere inciperent, aut patrimonium adirent, et in album lexiarchicum inscriberentur. εἰσφέρων οὐκ ἀπ' οὐσίας ὑπαρχούσης—ἀλλ' ἀπὸ τῆς δόξης, ὣν ὁ πατήρ μοι κατέλιπε, καὶ ὧν δίκαιον ἦν με δοκιμασθέντα κομίσασθαι 565, 17. ἕως ἂν ἐγὼ ἀνὴρ εἶναι δοκιμασθῇν 814, 20. nec non civitate donandi. δοκιμασθῆναι ἐν τῷ δικαστηρίῳ—1381, 6. ἔπειτα τοὺς δοκιμασθέντας probatos in scrutinio ἀναγραφῆναι ἐν στήλῃ λιθίνῃ 1381, 10. δοκιμάσαι ὃ τι πρακτέον ἐστὶ νέον ὄντα, καὶ ψυχῆς ἀγαθῆς, καὶ γνώμης φρονίμου σημειῶν ἐστὶ 1408, 8. ἡ ἀρχὴ τοῦ δοκιμάζειν ἅπαντα ὁρθῶς, ἐστὶ μηδὲν οἶσθαι πρότερον γινώσκειν, πρὶν μαθεῖν 1422, 2. ὥσπερ εἰ νόμισμα ἐκρίνεται ὅποιόν τί ποτ' ἐστὶ, δοκιμάσαι δεῖν ἂν εἰρήθητε 1442, 6.=οἶκοθεν ἐκ τοῦ βίου δεδοκιμασμένους ἀξίους τῆς πόλεως εἶναι Αἷ. 43, 4.=ἐν τι τῶν ὑπ' ἐκείνου δοκιμασθέντων ἐποίησα I. 67, 10.=δίκην δεδοκιμασμένην παραβαίνειν Α. 141, 39.=δοκιμάζειν τοὺς νόμους potest duo significare, 1) examinare in vim, valorem, pretium, probitatem aut etiam noxiam ejus inquirere, *to put to the proof*. 2) probare, h. e. eam ratam, legitimam, idoneam, salutarem et in vitam inducendam habere *to approve of, to ratify* An. 11, 22. 29.=L. 140, 26. et alibi.

δοκιμασία προτέρα 1318, 13. scrutinium prius est, sub Antiphilo, cum Alimusii quærerent, num quis, municipalem suum qui se ferret, civis esset, nec ne. δοκιμασίας ἐν ἀγῶνι γίνεσθαι 1417, 10.=causa ejusmodi, qua reus, vitæ flagitiose actæ accusatus, necesse habebat, mores suos purgare ad iudices. ἐπήγγυελα αὐτῷ ταύτην τὴν δοκιμασίαν Αἷ. I, 9. δοκιμασίαν (scil. τῶν ῥητόρων) ἐπαγγειλάτω ὁ βουλόμενος 5, 17. δοκιμασία ἡ γινομένη τοῖς ἀδυνάτοις 14, 41. ἀπολειφθεὶς τῆς δοκιμασίας, cum non interfuisset probationi, seu scrutinio, seu recensio. ibid.=δοκιμασίαν ἱκανὴν λαβὼν I. 66, 46.=ἐν ταῖς δοκιμασίαις δίκαιον πάντος τοῦ βίου λόγον δίδόναι L. 146, 25.

δοκιμαστὴς modo est probator, explorator, scrutator, modo approbator, suffragator, laudator. οὐ μόνον συνηγόρους, ἀλλὰ καὶ δοκιμαστάς τῶν τούτῳ πεπραγμένων 556, 17. δοκιμαστάς αὐτοῦ τοῦ πράγματος γενομένους 1167, 20.=δοκιμαστάς ἱκάνους τοῦ ἐμοῦ βίου ὑμᾶς νομίζω Αἷ. 47, 30.

δολιχοδρομεῖν Αἷ. 66, 32.

δολοφονεῖν] ἐπειδὴ δὲ δολοφονηθεὶς ἐκεῖνος ἐτελεύτησε 401, 26.

Δόλοψ. Dolopes nominantur pro nota universa hominum abjectorum, contemnendorum 246, 2.

δόμος] ὡς ὁμοῦ ἐτράφευμεν περ ἐν ὑμετέροις δόμοις, in tuis tuorumque parentum ædibus Αἷ. 21, 12.=ὄρνις, ἣν πλάσῃ δόμον Ly. 166, 35.

δόξα] δόξαν μὲν ἔχουσιν, ὡς εἰσὶ θαυμαστοὶ 23, 2. δόξαν καταλείπειν κρείττω τῶν φρονούντων 35, 11. σοὶ μὲν παππᾶ καὶ πατρώα δόξα 150, 26. ὁ μὲν ἐπιθυμεῖ δόξης, οἱ δὲ ἀσφαλείας 154, 25. δόξαν μὲν ἔχοντας ἐπ' ἀνδρία, περιδεῖς δὲ μᾶλλον τῶν ἀδόξαν ζώντας 155, 3.

περιποιεῖσθαι παρὰ τοῦ πλήθους δόξαν, ὡς εἰσι δημοτικοὶ 164, 9. τὴν τῆς πόλεως δόξαν ἀφορμὴν ἔχων καὶ τοῦτομα 171, 22. δόξαν ἐκφέρεισθαι τοῦ δοκεῖν εὐ λέγειν 178, 7. οὐκ ἔστι χαλεπὸν δόξαν ἀνδρείας λαβεῖν 180, 8. τὰς παρὰ τῶν διαβαλλόντων τὴν πόλιν βλασφημίας ἔργω μετὰ δόξης καλῆς ἀπολύσασθαι 191, 10. ἀεὶ περὶ πραττίων καὶ τιμῆς καὶ δόξης ἀγωνιζομένην τὴν πατρίδα 247, 5. ὥστε τῷ λοιπῷ μετὰ τιμῆς καὶ δόξης ζῆν 247, 15. ὑμῖν τὰ κάλλιστα, ἔκαινοι, δόξαι, τιμαὶ, στέφανοι, χάριτες, παρὰ τῶν εὐ πεπονθότων ἐγίγνοντο 252, 10. ἀνευ τοῦ καλὴν δόξαν ἐνεγκεῖν. *præterquam quod insignem gloriam attulit* 255, 10. οὐ φοβηθέντες τὴν τότε Θηβαίων ῥώμην καὶ δόξαν ὑπάρχουσιν 259, 1. τῇ πόλει ἢ πλεόν, ἢ ἑλαττον ἀνάγκη τῶν γε δημοσίων πεπραγμένων μετεῖναι τῆς δόξης 269, 8. ἥς μὲν οἰκοθεν ἤκειτ' ἔχοντες δόξης περὶ ἡμῶν ἀμελῆσαι 303, 20. μεταθίσθαι ταύτην τὴν δόξαν ἀξίῳ ὑμᾶς 304, 3. κτῆσιν εὐνοίας, ἢ δόξης 328, ult. τοῦτο δὲ καλὸν καὶ σεμνὸν εἰς ἀρετῆς λόγον καὶ δόξης 385, 11. οὐ μόνον, εἰ μὴ χρήματ' ἀπόλλυτε, σκεπτέον, ἀλλ' εἰ καὶ δόξαν χρηστὴν 459, 25. τὰ τῆς δόξης κτήματα ἀνελών, τὰ τοῦ πλούτου πεποιήται μικρὰ 617, 8. πρὸς μὲν κτῆσιν χρημάτων οὐδὲ πάποτε ὁ δῆμος ἐσπούδασε, πρὸς δὲ δόξης, ὡς οὐδὲ πρὸς ἐν τῶν ἄλλων 617, 9. ἡ τῆς γνώμης δόξα ἀρ' ὦν ἂν ἀκούσῃσι παρίσταται. *opinio sententiæ, h. e. visum illud, unde manat sententia iudicum, enascitur pence eos ex iis, quæ audiunt* 652, 26. δόξαν ἔργων καλῶν, ἣν οἱ τοιοῦτοι πολῖται πάντα τρόπον ἀναλίσκοντες, οὐχ οἰοί τε εἰσὶν ἀφανίσαι 689, 26. εἰθ' οὗτοι κληρονομοῦσι τῆς ὑμετέρας δόξης καὶ τῶν ὑμετέρων ἀγαθῶν 690, 14. δόξαν οὐ χρηστὴν κατὰ τῆς πόλεως ποιήσετε 765, 15. τοῖς ἡμεληκόσι δόξης ἀδεια γέγονε ποιεῖν ὃ τι βούλονται 1232, 17. τῇ δόξῃ καταμαντευόμενοι *opinatione suspicantes* 1400, 4. *Sententiam Demosth. huc pertinentem a Stobæo servatam v. sub δίκαιος. τῆς ὑπὲρ τῶν πράξεων δόξης οὐδεὶς τηλικούτος ἐστίν, ὅστις ἔσται κύριος opinionationis et famæ vulgaris de rerum gestarum valore nemo est penes quem sit arbitrium* 1433, 11. φαύλην δόξαν existimationem ἢ πόλις λαμβάνει 1475, 23. δόξαν περὶ τελευτήσαντος ἔχειν τὴν ἐναντίαν, ἣν περὶ ζῶντος εἶχετ' ἐκείνου 1479, 5. = καθαρὸν οὕτω χρῆ τὸν βίον τοῦ σώφρονος ἀνδρὸς εἶναι, ὥστε μὴ ἐπιδέχεσθαι δόξαν αἰτίας πονηρᾶς *Æ.* 7, 32. ληστῶν δόξης ἀνεπίμπατο 37, 23. ἐρχόμεθα δῆκου ψευδεῖς οἰκοθεν ἐνίστε δόξας ἔχοντες κατὰ τῶν λογισμῶν, *prave, perperam de rationibus existimantes* 62, 9. περιέρχονται τὴν ἀγορὰν ἀληθεῖς κατ' ἀλλήλων ἔχοντες δόξας 84, 27. = ἡ δόξα τῶν πραχθέντων *existimatio, opinio de rebus gestis, πρὸς τῶν δυναμένων λέγειν ἐστὶ h. e. penes disertos est, ut prout ipsi velint, sic secusve de rebus iudicetur, prout illi mentes audientium oratione huc aut illuc flectere et impellere velint* *A.* 121, 21. δόξῃ μὴ ἀληθείᾳ ποιῶσθαι τὴν κρίσιν 121, 20. = δόξαν ἐναντίαν τῆς προτέρας λαβοῦσαι *L.* 190, 44. οὐδὲ πολλοστὸν μέρος τῆς δόξης (*opinionis*) τῆς παρ' ὑμῖν ἐφάνη τὰ χρήματα 155, 7. καὶ πολλοὺς οὐδὲ *δόξαν ἀδικεῖν 104, 29. τὸ μὲν ἐμὸν γένος ἀπ' ἐμοῦ τὸ γνωρίζεσθαι τὴν ἀρχὴν λαμβάνει, τὸ δὲ σὸν μέχρι σοῦ τὴν δόξαν ἔσθῃσι. *ap. Ulpianum ad Mīdianom.* = δόξαν ἐγκαταλείπειν *Ly.* 154, 4. ἀείμνητος δόξα 163, 34. δ. κατ-

αισχύνην τὴν ἐξ ἁπαντος τοῦ αἰῶνος τῇ πόλει συνειλεγμένην 163, 35. = τὰ δίκαια προέσθαι ταῖς τῶν κρινομένων δόξαις D. 93, 35. δουλεύειν ταῖς δόξαις 110, 38.

δοξάζειν L. ap. Suid.

δοξαστῆς opinator. δοξασταὶ (subaudi τῶν ἀδελφῶν) τότε δὲ κριταὶ τῶν ἀληθῶν A. 140, 38.

δору ἀπενεγκεῖν ἐπὶ τῇ ἐκφορᾷ in exsequiis hastam præferre 1160, 14. = ἐξέπεμπον εἰς μάχην δορὸς Ly. 161, 2.

δορυάλατος] πόλεις δορυαλάτους ποιεῖν 289, 7. = δορυάλατον τὴν πόλιν εἰλες Æ. 32, 33.

δορυφορεῖν] δορυφορούμενοι τοῖς τοῦ τυράννου στρατοπέδοις 214, pen. 218, 23. δορυφοροῦντες τὴν ἐκάστου τούτων σωτηρίαν 661, 8. ἐδορυφορεῖ τοὺς ὑμετέρους ἐχθροὺς μισθὸν λαβὼν 683, 3.

δόσις legatio hereditatis per testamentum, titulo gratuitæ et ultroneæ donationis I. 47, 25. et sæpe locorum.

δουλεία] τῆς ἰδίας βαθυμίας ἔνεκα τοὺς ἄλλους Ἕλληνας ἅπαντας εἰς δουλείαν προέσθαι 138, 6. ἀπάγειν εἰς δ. 196, 3. 213, 27. αὐθαίρετον αὐτοῖς ἐπάγονται δουλείαν 424, 9. = ἄγειν εἰς δουλείαν, rapere in servitutem Æ. 9, 26. ἀγομένας γυναῖκας εἰς δουλείαν, direptas, in captivitatem abductas 76, 3. = δουλείαν ἀντὶ ἀρχῆς ἀλλάττεσθαι An. 23, 11. = οὐδὲ τῆς αὐτῆς δουλείας (puta, ἣν αὐτοὶ ἰδούλευον) ὑμῖν μεταδοῦναι ἤξιωσαν ne servitutis quidem suæ vos sinebant participes esse L. 175, 13.

δουλεύειν ὑμῖς οὐτ' ἐθέλησετε, οὐτ', ἂν ἐθέλησητε, ἐπίστασθε 104, 18. ἵνα μὴ μόνον κατὰ πόλεις, ἀλλὰ καὶ κατὰ ἔθνη δουλεύωσι 117, pen. οὐ γὰρ ἄνευ λόγου, οὔτε τόθ' οὕτως ἐτοίμως εἶχον πρὸς ἐλευθερίαν ἅπαντες, οὔτε νῦν πρὸς τὸ δουλεύειν 120, 14. ἂν γὰρ ἅπαντες δουλεύειν συγχωρήσωσιν οἱ ἄλλοι, ἡμῖν γ' ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀγωνιστέον 129, 4. μήτε ἀρχειν βία βούλεσθαι μηδενός, μήτε δουλεύειν ἄλλω 132, 14. εἰς Φρυγίαν ἐλθὼν δουλεύσει 187, 3. ἀντὶ τῶν ἀργυρωνήτων δουλεύειν 212, 20. φοβερωτέρως ἡγήσεται τὰς ὕβρεις καὶ τὰς ἀτιμίας, ὥς ἐν δουλευούσῃ τῇ πόλει φέρειν ἀνάγκη, τοῦ θανάτου 296, 22. ἐκείνος ὁ δουλεύων ἔσται τοῖς ἀπὸ τῆς εἰρήνης λυσιτελοῦσιν. emolumentis e pace efflorescentibus ipse serviet. h. e. tanti ea faciet, et tam pertinaciter amplectetur, ut, quo iis potiat, nullas sit, quamvis duras, condiciones recusaturus 389, 7. ἂν πάντα θητά ἐστι, καὶ τῇ διανοίᾳ δουλεύειν οὐκ εἴσθε. id est, non manere penes eum, qui iis uti, frui, semper ad vitæ finem usque cupiat, sed sæpe eum invitum, nec opinantem deserunt 1412, 27. E vulgata, a qua οὐκ abest, hæc exsistat sententia. quibus nullus inest verus, certus, constans ex ipsa natura cujusque rei efflorescens valor, sed tanti penes quemque fiunt, quanti cuique videntur esse, alii pluris, alii minoris. = δουλεύειν ταῖς αἰσχρίσταις ἡδοναῖς, ὀψοφαγίαις, καὶ πολυτελείαις δείπνων, καὶ αὐλητρίσι, καὶ ἐταίραις, καὶ κύβοις, καὶ τοῖς ἄλλοις, ὑφ' ἃν οὐδενὸς δεῖ κρατεῖσθαι τὸν γενναῖον Æ. 6, 33. 34. = μικρῶν ἂν ἔνεκα συμβολαίων ἰδούλευσαν L. 129, 24. οὐ περὶ τοῦ βουλεύειν, ἀλλὰ περὶ τοῦ δουλεύειν *ἐπιθυνοῦσθε 189, 19.

δουλικός] πολλά ταπεινά καὶ δουλικά πράγματα τοὺς ἐλευθέρους ἢ πενία βιάζεται ποιεῖν 1313, 2.

δοῦλος] ἀπειχέσθαι δεῖ τὴν τῶν δούλων ἀνάγκην μὴ γενέσθαι 102, 16. πληγαὶ καὶ ὁ τοῦ σώματος αἰκισμὸς δούλῳ ἀνάγκη 102, 19. καὶ τοῖς ξένοις καὶ τοῖς δούλοις αὐτῆς μετεδῶκατε. [τῆς παρρησίας puta] 111, 10. τοὺς δούλους ἀγωνοθετήσοντας πέμπει 119, 13. δοῦλοι τῆς ἐπὶ τῷ χειροτονεῖσθαι χάριτος περιέρχονται 171, 17. Servi gratiæ in comitiis, h. e. qui metu amittendæ auræ popularis, verentes, ne in comitiis legendorum magistratuum suffragio populi excidant, si ei repugnare audeant, nulla non in re studiis ejus inserviunt, ipsi ex animi sui sententia dicere, atque agere reformidantes. ἀπειλευθερώσεις δούλων ἐπὶ νεωτερισμῷ 215, 25. δούλῳ de oppido in potestatem redacto. δούλῳ κατέστησεν Ἀμφίπολιν, πόλιν ὑμετέραν 383, 24. δοῦλος ἦν τῶν ῥημάτων τούτων serviebat his verbis, h. e. facere non poterat, quin injurias, indignitates, probra quæque auribus æquis admitteret, oreque sicco devoraret, metu, ne oggannienti ipsi adversarius has criminationes objectaret, easque graviter urgendo discrimen capitis conflaret. *his conscience smote him, he durst not answer nor stir himself; but swallowed and eat his words, for fear his opponent should otherwise let out still more* 406, 18. ἀκούετε τοῦ νόμου τῆς φιλανθρωπίας, ὃς οὐδὲ τοὺς δούλους ἀξιοῖ ὑβρίζεσθαι 529, ult. δοῦλον et ἐλευθέρου differentia 610, 5. sqq. 752, 12. φανήσεται γὰρ (prætersum patris mei testamentum) οὐ πατρὸς ὑπὲρ υἱέων γράφοντος εἰκοῦα διαθήκη, ἀλλὰ δούλου τὰ τῶν δεσποτῶν λελυμασμένου, ὅπως μὴ δώσῃ δίκην σκοποῦντος 1109, 26. ἱερῶν δημοτελῶν, εἰς ἃ καὶ ξένην καὶ τὴν δούλῳ ἐλθεῖν ἐξουσίαν ἔδοσαν οἱ νόμοι 1374, 2. πάντων ἀκούοντων ὑμῶν ἐν τῷ δήμῳ δούλον ἔφη, καὶ ἐκ δούλων εἶναι 612, 2. locus insignis de pretiis servorum artem aliquam callentium 816, 6. ubi ait mancipiorum enses fabricantium unumquodque caput quinis senisve minis, minimum ternis venisse, item, quantum domino quæstum annuum retulerint. Mercedem operæ, quam servi conductori præstabant, non ipsi servi, sed eorum domini aufferebant. Contra heri pro maleficiis servorum plectebantur 1253, 1. = φόνον ἐπεξελεῖν ὑπὲρ τοῦ δούλου loco et nomine servi, qui, ut peremptus, verba pro se facere nequit, τῷ δεσπότη ἔξεστι A. 135, 8. ubi et alia jura servorum commemorantur. = δοῦλος ὁμολογούμενος An. 31, 23. = δοῦλος elliptice abest L. 135, 38.

δουλοσύνη] ὡς μὴ ζυγὸν αὐχένι θέντες δουλοσύνης 322, 13. 422, 14. δουλοῦν] δουλοῦσθαι τὰς πόλεις e Demosthene citat Thomas M. v. δουλοῦμαι. Forte obversabatur ei καταδουλοῦται p. 249, 2.

δράκων] τὴν σύνεσιν *αὐτὸν προσομοιοῦν ἀνθρώπῳ, τὴν ἀλκὴν δὲ δράκοντι 1398, 24.

δράμα fabula scenica. τοῦτο δὲ τὸ δράμα οὐδεπώποτε ὑπεκρίνατο. Phœnicem Euripidis puta 418, 3.

δρᾶν] πῶς οὐ δεινὸν, ἐφ' οἷς παθόντες οὕτως ἐμισήσατε τὸν δράσαντα,

νῦν αὐτοὺς φαίνεσθαι [τὰ αὐτὰ] ποιοῦντας 159, 24. ut ὁ παθὼν (scil. τὸν φόνον) est peremptus, ita ὁ δεδρακὼς est homicida 632, ult. ἀναζητήσας τοὺς δράσαντας, [scil. τὸν φόνον] ἀργύριον λαβὼν ἀπηλλάγη 1331, 1. οὐδ' αὐταῖς ταῖς δράσαις τὰ ἱερὰ ὁλόν τε ἰστί λήγειν πρὸς ἄλλον οὐδένα 1372, 2. = ἤλπιζε δράσας (id est μετὰ τὸ δρᾶσαι) καὶ λήσειν ἀποκτείνας (id est ὅτι ἀπέκτεινε) bene habet ille locus, quem ita si accipimus, omnis difficultas evanescit. commisso facinore, in occulto mansurum esse, cædem ab ipso patratam esse A. 115, 31. τούτων δὲ μᾶλλον ᾧ εἰκὸς ἦν δρασάντων. hi latrones si id potius fecerunt, quod latrones in simili loco facere consentaneum est, quam ut contra fecerint. h. e. si potius vestibibus spoliarunt a se interemtus, quam ut eos vestitos omiserint 119, 40. = conferre beneficium Ly. 160, 25.

δραπετεύειν 1046, 24. ἐπὶ τὸν δραπετεύοντα τῶν ἄλλων ἤκατε ἂν defugientem functiones munerum adigeretis ad ea capessendum 1049, 3.

δραπέτης] Ἀφιδναζε ἀφικόμενος, ἐπὶ δραπέτην αὐτοῦ, ζητῶν 1348, 7. = δραπέται καὶ λελοιπότες τὴν τάξιν πόδες Æ. 75, 13. = D. 100, 37.

δρασκάζειν verbum obsoletum pro ἀποδιδράσκειν aufugere L. 117, 36.

δρασμός] ἵνα μὴ προλαβὼν χρήματα τῆς πόλεως, ἢ πράξεις δρασμῶ χρήσῃ Æ. 56, 38.

δραχμῇ] ἀπέτισε τὰς πεντακοσίας δραχμὰς, quibus mulctabatur actor, qui ne quintam quidem suffragiorum partem tulisset 261, 20. δραχμὰς χιλίας παρ' ὑμῶν ἰφθίδιον λαβὼν, ὅσα [scil. χρήματα, nisi mavis ὅσας legi] παρ' οὐδεμιᾶς ἄλλης πόλεως [scil. οἱ πρόσβεις ἔλαβον] 390, 23. δυοῖν ἢ τριῶν δραχμῶν ποτηρὸν ὄντα mercede binarum ternarumve dr. 403, 21. εἰάν δὲ καὶ καταψηφίσῃσθί του, πέντε καὶ εἴκοσι δραχμῶν ἐτιμήσατε 689, 8. πιστεύον ταῖς χιλίαις δραχμαῖς, ἃς δίδωκε τῷ διδασκάλῳ. Isocrati puta 938, 17. τιθέντος δέ μου δραχμὴν τοῦ λειπομαρτυρίου. deponente me drachmam eam, quæ deponenda est ab eo, qui actionem deserti testimonii in aliquem orditur 1190, 5. ναῦτας, ἂν ἕκαστος ἔχει [mercedem menstruam] τριάκοντα μῶνας δραχμὰς 1231, 11. νῦν δὲ δραχμῇ καὶ χοῖ καὶ τέτταρσιν ὀβολοῖς, ὥσπερ ἀσθενοῦντα, τὸν δῆμον διάγουσιν 1459, ult. = ἀποστειρεῖν τέτταρας δραχμὰς Æ. 22, 34. τόκον, δραχμὴν τοῦ μηνὸς τῆς μῆνης 68, 26. = ἀπάγειν τοὺς κακούργους εἰς τὸ δεσμοσώτεριον ὑμῶν οὐκ ἀσφαλές, διὰ τὰς χιλίας δραχμὰς An. 31, 24. quod paulo post sic exprimit διὰ τὸ τετάχθαι χιλίας δραχμὰς. = ὅσας ἀξίος ἢ πληγὰς λαβεῖν, τοσαύτας εἴληφε δραχμὰς L. fr. 62.

δρέπανον Ly. 158, 38.

δρέπσθαι] τὴν ἀπουσίαν τὴν ἡμετέραν *δρέψεται nostram ab Olyntho absentiam carpat. h. e. ea perfruatur, fructus ejus percipiat, ditionem nostram minuens et sociorum haud paucos a nobis abalienans, interea dum hic domi desideremus, absentes a locis, ubi res geritur 10, 6.

δρομικός] τὰ δρομικά [scil. ἀγωνίσματα, vel γυμνάσματα] γυμναζομένους 1408, 15.

δρομοκέρυξ Æ. 45, 20. v. δημοκέρυξ.

δρόμος] ἵππου δρόμον ἡμέρας [id est ὅσον ἵππος διὰ μιᾶς ἡμέρας τρέχει] περὶ μὴ καταβαίνειν ἐπὶ τὴν θάλατταν βασιλεία 428, ult. τῶν δρόμων φιλοπονία 1408, 21.=orbita, vel area, in qua curritur. εἰς τὸν τοῦ πράγματος αὐτοῦ δρόμον εἰσελαύνειν Æ. 25, 10. εἰ μὴ δρόμα μόλις ἐξεφύγομεν εἰς Δελφοὺς 71, 6.

δύειν] ἡλίου δεδυκότος Æ. 2, 18. δεσπότης ἀπάντων ἀνθρώπων ἀφ' ἡλίου ἀνιόντος μέχρι δυομένου 72, 27.=ἡλίου δεδυκότος L. 93, 42.

δύναμις facultas, potestas, potentia, vis, copix rei cujusque, præsertim militares et pecuniarix ad remp. domi forisque gerendum; nec non facundia, eloquentia. οὐκ ἔστιν ἀδικούντα καὶ ἐπιπορεύοντα καὶ ψευδόμενον δύναμιν βεβαίαν κεκτῆσθαι 20, ult. ὁ ἔχων δύναμιν συνεστηκυῖαν αἰεὶ περὶ αὐτὸν, καὶ προσιδῶς ἂ βούλεται πράξει, ἐξαίφνης ἐφ' οὗς ἂν αὐτῷ δόξῃ, πάρεστιν 92, 23. οὐχ ἦν πειράται Διοπτίθης τῇ πόλει κατασκευάσαι δύναμιν, ταύτην βασκαίνειν καὶ διαλύειν 94, 19. συνέχευεν τὴν ὑπάρχουσαν δύναμιν 108, ult. τὸ εὐσεβὲς καὶ τὸ δίκαιον ἂν τ' ἐπὶ μικροῦ, ἂν τ' ἐπὶ μείζονος παραβαίῃ, τὴν αὐτὴν δύναμιν ἔχει. tantundem valet 114, 25. ποῖ ποτὲ ἡ τῆς πόλεως ἀπῆρκε δύναμις καὶ ποῦ φανήσεται 137, 21. τὸ φοβεῖσθαι τοῖς ἄλλοις, τὸ δὲ συμμάχους πολλοὺς καὶ δύναμιν μεγάλην ἔχειν, ἐκείνῳ περιγέγονε 144, 2. ὅτι δὲ μὴ χρὴ ὀρρωδεῖν τὴν ἐκείνου δύναμιν 152, 9. πρὸς τοὺς οἰκείους πολέμους οἰκεία χρῆσθαι δυνάμει συμφέρει 168, 7. δύναμις ἐξητασμένη καὶ παρεσκευασμένη 180, 3. εἰ μὲν οὖν ἕτερός τις ἦν τρόπος τῆς δυνάμεως, ὥς τοὺς βαρβάρους ὁδὸν τε ἦν ἀμύνασθαι, ἕτερος δὲ τις, ὥς τοὺς Ἕλληνας 180, 24. τὰ κεφάλαια [summi fines] εἶναι δεῖ τῆς δυνάμεως, τοὺς ἐχθροὺς ἀμύνασθαι δύνασθαι, τοῖς οὖσι συμμάχοις βοηθεῖν, τὰ ὑπάρχοντ' ἀγαθὰ σώζειν 180, ult. φιλοπόνοῦς ὑπὲρ δύναμιν 292, 25. τῆς τῶν λεγόντων δυνάμεως [ejus, quod oratores efficere valent, animos audientium commovendo et flectendo] τὸ πλείστον μέρος τοὺς ἀκούοντας κυρίου ὄντας 318, 9. τὴν τοῦ κατορθοῦν δύναμιν οὐ τῷ συμβούλῳ, ἀλλὰ τοῖς θεοῖς ἀνέθηκε 322, 21. πονηρία δυνάμεως δόξαν εὐρημένη ἐπὶ τὴν πόλιν ἐστὶν quæ improbitas et malignitas animi opinionem famamque nacta sit potentix in dicendo, et, quæ facundiam consequi solet, potentix in rep. gubernanda, ea noxia est civitati 450, 11. οὐ γὰρ ᾤετο δεῖν ὁ τίθει τὸν νόμον ἐπὶ τῇ τῶν λεγόντων δυνάμει τὸ πρᾶγμα καταστήσαι 596, 21. contra ἀδύνατος est infacundus. ut in illo τὴν μὲν ἀπειρίαν τοῦ λέγειν, καὶ ὡς ἀδυνάτως ἔχει Φορμίων 944, 1. περιγενέσθαι τῆς τῶν ἐπαινούντων δυνάμεως τῇ τῆς ἀληθείας ὑπερβολῇ 1403, 15.=τιμωρεῖν καὶ ποδὶ καὶ χειρὶ καὶ φωνῇ καὶ πάσῃ δυνάμει Æ. 43, 17. ἐπασκεῖν δύναμιν ἀνθρώπων ἀπίστων 46, 10. προσμεταπέμπεσθαι δύναμιν 66, 10. ἐπιστράτευον ἐπ' αὐτὸν τηλικαῦται δυνάμεις 66, 37. συναθροίζειν δύναμιν ἱκανὴν 69, 6. βοηθεῖν τῷ θεῷ (Apollini) καὶ τῇ γῇ τῇ ἱερᾷ καὶ χειρὶ καὶ ποδὶ καὶ φωνῇ καὶ πάσῃ δυνάμει 69, 9. πάσῃ τῇ δυνάμει ὁ Δαρεῖος κατεβεβήκει 77, 8.=οὐδὲν ἀπολιπόντες τῆς αὐτῶν δυνάμεως I. 36, 2. καθ' ὅσον ὑμῶν ἕκαστος τυγχάνει δυνάμεως 74, 13. κατὰ δύναμιν εἶναι [24, 40.] =τῆς τούτου δυνάμεως ἡμπερος ὧν

quam potens hic in rep. esset, ipse malo suo expertus A. 115, 27. ἡ τῶν νέων δυνάμεις φοβούσα σωφρονίζει. vis et impetus animorum, potentia in rep. lacertorum robur, facundia 127, 23. ἐβουλόμεν τὴν δύναμιν τοῦ λέγειν καὶ τὴν ἐμπειρίαν τῶν πραγμάτων ἐξ ἴσου μοι καθεστάναι 129, 26. ὑμέτερα ἔσται ἡ τιμὴ καὶ ἡ δύναμις. vos eritis in honore atque auctoritate, penes vos erit summa rerum 138, 45. = auctoritas, persuasio, facundia, dignitas, gratia, minæ, quibus quis alterum movere et flectere potest An. 20, 28. = δυνάμει μὲν οὐδὲν τῶν ἄλλων διέφερε, πονηρία δὲ πάντων πρώτος ἦν L. 143, 13.

δύνασθαι] τοῦτ' αὐτοῖς δύναται vult, designat, efficere contendit, effectum it, vel etiam efficit, τὸ λέγειν 103, 27. τί δὲ τοῦτ' ἡδύνατο. quid hoc volebat? quo tendebat? 233, 26. ἐπειδὴν τις, ἑαυτὸν πείσας δύνασθαι, προσέλθῃ 373, 4. δυνάμενος [subaudi μέγα] τῷ τε πράττειν καὶ τῷ εἰπεῖν 1187, 8. pari modo δυνηθέντες sic nude usurpatum est p. 484, 25. pro, per præpollentem suam potentiam. δύνασαι μὲν, καὶ πολιτεύῃ potens es in rep. quam geris 581, 8. 742, 23. 1187, 8. = περιπλέκειν ὅλην τὴν ἡμέραν δυνησόμεαι Æ. 8, 15. οὐδ' ἀναλαβεῖν ἑαυτοὺς ἐδυηθήτε 12, 13. οὐκ ἐδύνατο ἀναμένειν τὸ πλέον 13, 40. ἀναλαβεῖν ἑαυτὸν οὐκ ἡδυηθῆ 33, 2. δύνασθαι τῷ σώματι, bene valere corpore 40, 39. ἐπειδὴ ἐκ τοῦ φανεροῦ τὴν πόλιν ἄνθρωπος οὐκ ἡδύνατο σφῆλαι 71, 20. = τοῦτ' ἂν αὐτοῖς ἡ διαμαρτυρία δύναται. hoc vult, quærit, intendit, significat, valet I. 61, 25. εἰ λέγειν δύναται Κλέων μᾶλλον ἐμοῦ, τοῦτο αὐτῷ μὴδὲν ἰσχυσάτω 78, 27. = τὸ ὑμέτερον δυνάμειν ἐμὲ διακαίως σώζειν. id est τὸ ὑμᾶς δύνασθαι ἐμὲ σώζειν A. 138, 3. = δύνασθαι παρὰ τινι (sub. πολὺ) An. 32, 21. = δύνασθαι χρήμασι L. 107, 26. τῷ σώματι δύνασθαι καὶ οὐκ εἶναι τῶν ἀδυνάτων 168, 26. ἐλαττοῦσθαι οὐ δυνάμενοι tantum a se impetrare non valentes, ut æquo animo paterentur jura et commoda sua minui 196, 32.

δυναστεία] παρέρχεσθαι εἰς τὴν δυναστείαν 117, 4. ἀθῶος τῆς Φιλίππου πρότερον καὶ νῦν Ἀλεξάνδρου δυναστείας 316, 18. ἐργασία καὶ δυναστεία 772, 1. ἤθησθε τὴν δυναστείαν, ἣν τινες τῶν ἐν τῇ βουλῇ ἑαυτοῖς κατασκευάζουσιν 1467, 16. = δυναστείας ἑαυτοῖς περιποιούντες Æ. 54, 12. τηλικαύτην ἑαυτῷ δυναστείαν κατασκευάσεν 74, 16. δυναστείαν ἑαυτῷ αὐτὸς καταλέλυκεν 87, 10. = tyrannis. τὰς παρὰ σφίσι δυναστείας ἐκβαλόντες L. 192, 15.

δυναστῆς] προσάπτεσθαι ἀνδρὸς ἰδιώτου, ἡ δυνάστου, ἡ πόλεως δημοκρατουμένης Æ. 69, 36.

δυνατὸς] γνώμην ὡς δυνατὸν δικαιιοτάτην. sententiam, quam fieri et excogitari potest, æquissimam 704, 6. ὑπὲρ ὧν ἐλαττοῦνται μέχρι τοῦ δυνατοῦ πάντες πολεμοῦσι 193, 10. = δυνατὸς λέγειν εἰς ὑπερβολὴν Æ. 25, 34.

δυνατῶς] μνημονικῶς καὶ δυνατῶς εἰπεῖν, prompte et valide ornatè dicere Æ. 34, 23.

δύνειν] εἰὰν μὴ πρὸ ἡλίου δύνοντος ἀπαλλάττανται, πολεμίους κρίνειν 197, 7. = ἡλίου δύνοντος Æ. 2, 31.

δύο] οἰκέτας δημιουργοὺς, ὧν ἕκαστος τούτῳ δὺ ὀβολοὺς ἀπέφερε τῆς ἡμέρας Æ. 14, 1. ἐργαστήρια δύο ἐν τοῖς ἀργυρεῖσι 14, 27. δύο

μοι λείπεται τῆς κατηγορίας εἶδη, duo capita accusationis super-
sunt 16, 27. προγράψαι τοὺς πρυτάνεις ἐκκλησίας δύο κατὰ τοὺς νό-
μους 35, pen. περίπολος τῆς χώρας ταύτης ἐγενόμην δύο ἔτη 50, 32,
προκαταλαμβάνοντες δύο τὰ μέγιστα 63, 33. τῶν εἰς τὸν πόλεμον
ἀναλώματων τὰ δύο μέρη ὑμῖν ἀνέθηκε 74, 3.=redundat. δυοῖν καδί-
σκοιν κειμένοι Ly. 169, 12. poterat enim dualis sufficere.

δυσγενής Ly. 160, 25.

δυσδαιμονίας τῆς ἑμαυτοῦ εἰς τοσοῦτον ἦλθον An. 20, 27. eum ad
locum, vel gradum, vel culmen quasi mee infelicitatis, quæ
mihi quodammodo domestica et fatalis est.

δυσδαίμων] οὐδεὶς ἐμοῦ ἤρχετο γίνεσθαι δυσδαιμονέστερος An. 20, 43.

δύσεως L. 101, 19. nisi leg. est δύσερις aut δύσηρις. TAYL.
Fallitur vir doctus; bene habet vulgata, significans, misere,
infeliciter, stolidè amantem.

δύσις] ὑπ' αὐτὰς γὰρ τὰς Πλειάδων δύσεσι οἱ χρόνοι οὗτοι ἦσαν
1213, pen.

δυσκατάπαυστος] δυσκατάπαυστόν τι κινδυνεύει ἡ πονηρία εἶναι
785, 6.

δύσκληια] ἐν σκότει καὶ δυσκλείᾳ πᾶς ὁ πρὸ τοῦ ζήλος τῶν Ἑλλήνων
γένετο 1396, 18.

δυσκολαίνειν 970, 27.=τὸ παιδίον ἐδυσκόλαινε L. 92, 36. TAYL.
de puerulo mali moris, querulo et clamoso.

δυσκολία] ὁρῶ τὰ πράγματα πολλὴν δυσκολίαν ἔχοντα 57, 2. δυ-
σκολιῶν τῶν ὑπαρχουσῶν ἀπαλλαττόμενοι 997, 26. 1428, 14.

δύσκολος καὶ δύστροπος 73, 4. εἰ τι δύσκολον inimicum, acerbum
πέπρακται Θηβαῖοις πρὸς ἡμᾶς 286, 25. ὁ δὲ [sycophanta puta] σι-
γήσας, ἡνίκ' εἶδε λέγειν, ἂν τι δύσκολον συμβῇ, τοῦτο βασκαίνει 291,
21.=οὐδαὶς ὑμῶν οὕτως ἐστὶ δύσκολος τὴν φύσιν, tam scævo et per-
verso, stupidoque et tardo ingenio Æ. 62, 10.=πολλῶν μοι καὶ
δυσκόλων συμπιπτόντων I. 107, 16.

δυσκόλως ὑπολαμβάνειν 1316, ult. δυσκόλως καὶ ὑπόπτως πρὸς
Φίλιππον ἔχειν 381, pen. δ. ὁρᾶσθαι διακείμενον 1402, 10. τοὺς
πρὸς αὐτὸν ἰδίᾳ δυσκόλως ἔχοντας 1475, 20.

δύσκριτος] προϊστάμενα γὰρ πάντα εἰς ἓνα καιρὸν, δύσκριτον καθί-
στησί μοι τὴν αἴρεσιν αὐτῶν 1393, 20.

δύσμαχος difficilis superatu, domitu, tractatu, confectu. δ δυ-
σμαχάτατόν ἐστι τῶν Φιλίππου πραγμάτων 10, 8.

δυσμεναίνειν] λυπούμενος καὶ στένων καὶ δυσμεναίνων ἐπὶ τοῖς κοινοῖς
ἐγαθοῖς οἶκοι καθῆτο 300, 25.

δυσμένεια] τὴν δυσμένειαν ἐνδεικνύμεθα αὐτοῖς 61, antep. ἔκειν
πρὸς ὑποψίαν καὶ δυσμένειαν 154, 15. οὐδὲ δυσμενείας, οὐδὲ πλεονεξίας
ἀδίκου—προϊστάμενος 1469, 13.=δυσμένεια τῶν ἀλιτηρίων A. 125,
28.

δυσμενής χθονός (pro χθονί) infestus patriæ 419, 5.=δυσμενής
τοῖς νόμοις Æ. 77, ult. ἀμηχανίην δυσμενέων εὗρον πρῶτοι 80, 12.

δυσνομία παρέρχει πόλει πλείστα κακὰ 422, 27.

δυσπολίμητος pro δυσκαταπολίμητος 41, 8. 156, 9.

δυσπραγία A. 120, 13.

quam potens hic in rep. esset, ipse malo suo expertus A. 115, 27. ἡ τῶν νέων δύναμις φοβοῦσα σωφρονίζει. vis et impetus animorum, potentia in rep. lacertorum robur, facundia 127, 23. ἐβουλόμην τὴν δύναμιν τοῦ λέγειν καὶ τὴν ἐμπειρίαν τῶν πραγμάτων ἐξ ἴσου μοι καθεστάναι 129, 26. ὑμετέρα ἔσται ἡ τιμὴ καὶ ἡ δύναμις. vos eritis in honore atque auctoritate, penes vos erit summa rerum 138, 45. = auctoritas, persuasio, facundia, dignitas, gratia, minæ, quibus quis alterum movere et flectere potest An. 20, 28. = δυνάμει μὲν οὐδὲν τῶν ἄλλων διέφερε, πονηρίᾳ δὲ πάντων πρώτος ἦν L. 143, 13.

δυνασθαι] τοῦτ' αὐτοῖς δύναται vult, designat, efficere contendit, effectum id, vel etiam efficit, τὸ λέγειν 103, 27. τί δὲ τοῦτ' ἡδύνατο. quid hoc volebat? quo tendebat? 233, 26. ἐπειδὴν τις, ἑαυτὸν πείσας δυνασθαι, προσέλθῃ 373, 4. δυνάμενος [subaudi μέγα] τῷ τε πράττειν καὶ τῷ εἰπεῖν 1187, 8. pari modo δυναθέντες sic nude usurpatum est p. 484, 25. pro, per præpollentem suam potentiam. δύνασαι μὲν, καὶ πολιτεῦν potens es in rep. quam ge-gis 581, 8. 742, 23. 1187, 8. = περιπλέκειν ὅλην τὴν ἡμέραν δυνήσομαι Æ. 8, 15. οὐδ' ἀναλαβεῖν ἑαυτοῦς ἐδυνήθητε 12, 13. οὐκ ἡδύνατο ἀναμένειν τὸ πλεόν 13, 40. ἀναλαβεῖν ἑαυτὸν οὐκ ἡδυνήθη 33, 2. δύνασθαι τῷ σώματι, bene valere corpore 40, 39. ἐπειδὴ ἐκ τοῦ φανεροῦ τὴν πόλιν ἄνθρωπος οὐκ ἡδύνατο σφῆλαι 71, 20. = ταυτὶ γὰρ αὐτοῖς ἡ διαμαρτυρία δύναται. hoc vult, querit, intendit, significat, valet I. 61, 25. εἰ λέγειν δύναται Κλέων μᾶλλον ἐμοῦ, τοῦτο αὐτῷ μηδὲν ἐσχυσάτω 78, 27. = τὸ ὑμέτερον δυνάμειν ἐμὲ διακαίως σώζειν. id est τὸ ὑμᾶς δύνασθαι ἐμὲ σώζειν A. 138, 3. = δύνασθαι παρὰ τινι (sub. πολὺ) An. 32, 21. = δύνασθαι χρήμασι L. 107, 26. τῷ σώματι δύνασθαι καὶ οὐκ εἶναι τῶν ἀδυνάτων 168, 26. ἐλαττοῦσθαι οὐ δυνάμενοι tantum a se impetrare non valentes, ut æquo animo paterentur jura et commoda sua minui 196, 32.

δυναστεία] παρέρχασθαι εἰς τὴν δυναστείαν 117, 4. ἄθως τῆς Φιλίππου πρότερον καὶ νῦν Ἀλεξάνδρου δυναστείας 316, 18. ἐργασία καὶ δυναστεία 772, 1. ἔβησθε τὴν δυναστείαν, ἣν τινες τῶν ἐν τῇ βουλῇ ἑαυτοῖς κατασκευάζουσιν 1467, 16. = δυναστείας ἑαυτοῖς περιποιούντες Æ. 54, 12. τηλικαύτην ἑαυτῷ δυναστείαν κατεσκεύασεν 74, 16. δυναστείαν ἑαυτῷ αὐτὸς καταλέλυκεν 87, 10. = tyrannis. τὰς παρὰ σφίσι δυναστείας ἐκβαλόντες L. 192, 15.

δυναστής] προσάπτεσθαι ἀνδρὸς ιδιώτου, ἡ δυνάστου, ἡ πόλεως δημοκρατουμένης Æ. 69, 36.

δυνατός] γνώμην ὡς δυνατόν δικαιοτάτην. sententiam, quam fieri et excogitari potest, æquissimam 704, 6. ὑπὲρ ὧν ἐλαττοῦνται μέχρι τοῦ δυνατοῦ πάντες πολεμοῦσι 193, 10. = δυνατὸς λέγειν εἰς ὑπερβολὴν Æ. 25, 34.

δυνατῶς] μνημονικῶς καὶ δυνατῶς εἰπεῖν, prompte et valide orna-teque dicere Æ. 34, 23.

δύνειν] εἰὰν μὴ πρὸ ἡλίου δύνοντος ἀπαλλάττωνται, πολεμίους κρίνειν 197, 7. = ἡλίου δύνοντος Æ. 2, 31.

δύο] οἰκέτας δημιουργοῦς, ὧν ἕκαστος τούτῳ δὴ ὀβολοὺς ἀπέφερε τῆς ἡμέρας Æ. 14, 1. ἐργαστήρια δύο ἐν τοῖς ἀργυρεῖσι 14, 27. δύο

μοι λείπεται τῆς κατηγορίας εἶδη, duo capita accusationis supersunt 16, 27. προγράψαι τοὺς πρυτάνεις ἐκκλησίας δύο κατὰ τοὺς νόμους 35, pen. περίπολος τῆς χώρας ταύτης ἐγενόμην δύο ἔτη 50, 32, προκαταλαμβάνοντες δύο τὰ μέγιστα 63, 33. τῶν εἰς τὸν πόλεμον ἀναλώματων τὰ δύο μέρη ὑμῖν ἀνέθηκε 74, 3.=redundat. δυοῖν καδίσκοιν κειμένοιν Ly. 169, 12. poterat enim dualis sufficere.

δυσγενής Ly. 160, 25.

δυσδαιμονίας τῆς ἑμαυτοῦ εἰς τοσοῦτον ἦλθον An. 20, 27. eum ad locum, vel gradum, vel culmen quasi meæ infelicitatis, quæ mihi quodammodo domestica et fatalis est.

δυσδαίμων] οὐδεις ἑμοῦ ἤρχετο γίνεσθαι δυσδαιμονέστερος An. 20, 43.

δύσεως L. 101, 19. nisi leg. est δύσερις aut δύσηρις. TAYL. Fallitur vir doctus; bene habet vulgata, significans, misere, infelicitate, stolidè amantem.

δύσις] ὑπ' αὐτὰς γὰρ τὰς Πλειάδων δύσεις οἱ χρόνοι οὗτοι ἦσαν 1213, pen.

δυσκατάπαυστος] δυσκατάπαυστόν τι κινδυνεύει ἡ πονηρία εἶναι 785, 6.

δυσκλεία] ἐν σκότει καὶ δυσκλείᾳ πᾶς ὁ πρὸ τοῦ ζήλος τῶν Ἑλλήνων γέγονε 1396, 18.

δυσκολαίνειν 970, 27.=τὸ παιδίον ἐδυσκόλαινε L. 92, 36. TAYL. de puerulo mali moris, querulo et clamoso.

δυσκολία] ὁρᾷ τὰ πρᾶγματα πολλὴν δυσκολίαν ἔχοντα 57, 2. δυσκολιῶν τῶν ὑπαρχουσῶν ἀπαλλαττόμενοι 997, 26. 1428, 14.

δύσκολος καὶ δύστροπος 73, 4. εἴ τι δύσκολον inimicum, acerbum πέπρακται Θηβαίοις πρὸς ἡμᾶς 286, 25. ὁ δὲ [sycophanta puta] σιγήσας, ἡνίκ' εἶδει λέγειν, ἂν τι δύσκολον συμβῇ, τοῦτο βασκαίνει 291, 21.=οὐδεις ὑμῶν οὕτως ἐστὶ δύσκολος τὴν φύσιν, tam scævo et perverso, stupidoque et tardo ingenio Æ. 62, 10.=πολλῶν μοι καὶ δυσκόλων συμπιπτόντων I. 107, 16.

δυσκόλως ὑπολαμβάνειν 1316, ult. δυσκόλως καὶ ὑπόπτως πρὸς Φίλιππον ἔχειν 381, pen. δ. ὁρᾶσθαι διακείμενον 1402, 10. τοὺς πρὸς αὐτὸν ἰδίᾳ δυσκόλως ἔχοντας 1475, 20.

δύσκριτος] προϋστάμενα γὰρ πάντα εἰς ἓνα καιρὸν, δύσκριτον καθίστησί μοι τὴν αἵρεσιν αὐτῶν 1393, 20.

δύσμαχος difficilis superatu, domitu, tractatu, confectu. ὁ δυσμαχώτατός ἐστι τῶν Φιλίππου πραγμάτων 10, 8.

δυσμεναινέιν] λυπούμενος καὶ στένων καὶ δυσμεναινῶν ἐπὶ τοῖς κοινοῖς ἀγαθοῖς οἶκοι καθῆτο 300, 25.

δυσμένεια] τὴν δυσμένειαν ἐνδεικνύμεθα αὐτοῖς 61, antep. ἤκειν πρὸς ὑποψίαν καὶ δυσμένειαν 154, 15. οὐδὲ δυσμενείας, οὐδὲ πλεονεξίας ἀδίκου—προϋστάμενος 1469, 13.=δυσμένεια τῶν ἀλιτηρίων A. 125, 28.

δυσμενής χθονός (pro χθονὶ) infestus patriæ 419, 5.=δυσμενής τοῖς νόμοις Æ. 77, ult. ἀμηχανίην δυσμενέων εὖρον πρῶτος 80, 12.

δυσνομία παρέχει πόλει πλείστα κακὰ 422, 27.

δυσπολέμητος pro δυσκαταπολέμητος 41, 8. 156, 9.

δυσπραγία A. 120, 13.

- δυσπραξία μεγάλη τὸ ἑξαμαρτάνειν An. 20, 22.
 δύστηνος] λογάρια δύστηνα μελετήσας 421, 20.
 δύστροπος] ὡς ἐγὼ μὲν, ὕδωρ πίνων, εἰκότως δύσκολος καὶ δύστροπός
 εἰμί τις ἄνθρωπος 73, 4.
 δυστυχεῖν] δυστυχησάσης τῆς πόλεως I. 51, 5.=τὰ ὑφ' ἑτέραν
 δυστυχηθέντα L. 197, 13. TAYL. πρὸς μὲν τὴν πόλιν δεδυστυχή-
 κασιν. in rep. gerenda infeliciter versati sunt 143, 32.
 δυστύχημα] οὐκ εὐδαιμονία τὸ δυστύχημα Æ. 64, 41.=μῖσος τῶν δυστυ-
 χήματι φέρεσθαι An. 21, 2.=τὰ τοῦ σώματος δυστυχήματα δεῖ τοῖς
 τῆς ψυχῆς ἐπιτηδεύμασιν ἰᾶσθαι L. 168, 22. πάντας τοὺς τι ἔχου-
 ντας δυστύχημα τοιοῦτον 169, 8. οὐδενὶ γὰρ οὐδὲν ἐκούσιον δυστύχημα
 γίγνεται 187, 39. οἷς τὰ ὑμέτερα δυστυχήματα εὐτυχήματα ἐγγό-
 νει 188, 23.
 δυστυχής] τίς οὕτω δυστυχής, ὅστις ἑαυτὸν, γονίας, παῖδας, τάφους,
 πατρίδα, κέρδους βραχέος προέσθαι βουλήσεται 187, 6.=δυστυχεῖς αἱ
 πράξεις γίνονται. negotia exitus sortiuntur sinistros A. 116, 14.
 δυστυχεῖς ἐξ εὐτυχοῦντων καθίστανται 120, 15.=τό γε δυστυχέστα-
 τος ἀνθρώπων εἶναι οὐδαμῇ ἐκφεύγω An. 20, 40.
 δυστυχία solebat Demostheni exprobrari, h. e. sors nascendi
 fatalis, ut, quicquid ageret, id in pestem patriæ verteret 1486.
 epistola 4, 2.=τὰς τῆς πόλεως δυστυχίας μόνας ἀπαλλαγῇ εἶναι τῶν
 πρὸς αὐτοὺς πραγμάτων L. 182, 20. οὐ διὰ δυστυχίαν, ἀλλὰ δι' ἐπι-
 βουλήν ἐποίησαν 187, 40.
 δυσχεύω] διὰ μὲν ἀργίας καὶ βαθυμίας καὶ τὰ παντελῶς ἐπιπο-
 λῆς δυσχεύω ἐστὶ 1412, 21.
 δυσχεραίνειν] ὑποφωτίζω τὰ πεπραγμένα καὶ δυσχεραίνοντες 240,
 14. τὸ πρᾶγμα δ. 542, 9. δ. ἢ προσίσθαι πονηρίαν 770, 8. δυσχε-
 ραίνοντος ὅλως τοῖς τόποις καὶ μᾶλλον ἀστυκοῦ 1274, 24. τοὺς ἐρα-
 στάς ὁμιλῶν δυσχεραίνοντας 1402, 6. οἷς ὑπὸ πάντων δυσχεραίνεται,
 πούτοις τὴν διάνοιαν ἀγάλλεται 1489, 7.=δυσχεραίνειν τι Æ. 8, 26.
 δυσχερεία] τῆς αὐτῆς δυσχερείας ὑπαρχούσης 213, 22.
 δυσχερής] τὴν αἰτίαν τῶν ἐκ τοῦ πολέμου συμβησομένων δυσχερῶν
 ἅπαντες τοῖς ὑπὲρ ὑμῶν τὰ βέλτιστα λέγειν οἰομένοις ἀναθεῖναι βούλου-
 νται 146, 26. οὐ βούλομαι δὲ δυσχερὲς εἰπεῖν ἀρχόμενος τοῦ λόγου
 226, 18. εἴ τι δυσχερὲς αὐτοῖς ἐπέπρακτο πρὸς ὑμᾶς ὑπομνησάμενος
 257, 23. οὕτω δ' ἀτόπους τινὰς ἐν τῇ πόλει καὶ δυσχερεῖς ἀνθρώπους
 εἶναι 439, πεν. δυσχερεῖς ἀνάγκη φαίνεσθαι [τοὺς λόγους puta] 491, 17.
 οὐκ εἴωθεν ἕκαστος τὰ δυσχερέστατα λογίζεσθαι, ἀλλ' ἂν
 κατορθώσας διαπραξέται 658, 20. δυσχερὲς καὶ χαλεπὸς πᾶς ὁ λει-
 πόμενος βίος γένοιτ' ἂν 1396, 16.
 δύσχετος difficilis, sævus, intractabilis 1342, 1.=δύσχετος
 τι ἔχει ἢ πενία inhabile quid, negans tractari De. 179, 23.
 δυσχωρία] στρατόπεδον εἰς τινὰς δυσχωρίας κατακελευσμένον Æ.
 66, 7.
 δυσωπεῖν] οὐκ ὀρραδῶ, ἀλλὰ δυσωποῦμαι 127, 25.
 δώδεκα] ἐπὶ τὸν βασιλῆα τῶν δώδεκα θεῶν Ly. 159, 28.
 δωδεκάδραχμον τὸν οἶνον πωλῶν mensuras vel sextarios vini de-
 nis binis drachmis vendens 1045, 5.

δωμάτιον cubiculum L. 93, 18. 94, 7. 18. 121, 5. τὰ ἐν τῷ δωματίῳ quicquid uxor in cubiculo haberet mundi et suppellectilis 896, 2.

δωρεά] οἱ τὰς παρ' ἐκείνου δωρεὰς οἶκαδε λαμβάνειν νομίζοντες 157, 6. τὰς πολιτικὰς δωρεὰς οὕτως ἐκείνοι τε καλῶς ἔνεμον, καὶ ὑμεῖς οὐκ ὀρθῶς 173, 1. sunt, quæ civibus a civibus dantur, domi fruenta, ut statuae æneæ, immunitates, jus epulandi in Prytaneo, quibus versu 3. opponuntur αἱ τῶν ξένων δωρεαί, honores et præmia peregrinis tributa. τούτων τῶν προβεβουλευμένων καὶ πολλὰ μείζοναν ἐστὶ δωρεῶν δίκαιος εἶναι τυγχάνειν 243, 6. δωρεὰ χάριτος καὶ ἱππάρχου δικαία ἐστὶ τυγχάνειν 264, 17. μείζοναν ἂν δοθεῖη δωρεὰ συμπασάν, ὣν τοῖς ἄλλοις δεδώκατε 323, 15. dona tyrannorum et oligarchicorum cum donis liberarum civitatum comparantur 461, 17. sqq. ὅτι ὁ πατὴρ ἡμῶν, ἣν ἐψηφίσαντο αὐτῷ δωρεὰν οἱ Μιτυληναῖοι, εὐδὺς αὐτὸς ἱκομίσατο 1019, 22. οὐχ ὅτι δωρεὰς περὶ τοῖς καὶ προσόδους income ἐκ τούτων ὑπῆρχεν αὐτῷ λαμβάνειν 1475, 2. munus magistratui annuo imperio decedenti dari solitum erat corona aurea, si magistratus visus fuisset rem bene præclare gessisse 594, 25. sqq. ἵνα σώζηται ἡ δωρεὰ τοῖς ἐπιγιγνομένοις, ut memoria tributi beneficii etiam ad posteros prodatur atque propagetur 1381, 12.=δωρεὰ, de qua sermo est Æ. 15. antepen. est corona aurea. conf. 16, 2. 3. ἐὰν μὴ καταλύσῃτε τὰς ἀφθόους ταύτας δωρεὰς 79, 9. ἐξαλείφεται ἡ δωρεὰ 81, 1. τὰς δωρεὰς εἰς βελτίω σώματα καὶ ἀξιολογωτέρους ἄνδρας ἀπόθεσθε 90, 4.=legatio bonorum per testamentum. βεβαιώσαι σφίσι τὴν δωρεάν I. 37, 8. τὴν αὐτῶν δωρεάν. id est τὴν αὐτοῖς ὑπ' ἐκείνου δοθεῖσαν 37, 28. τὴν ἀπέχθειαν εἴλοντο μᾶλλον ταύτης τῆς δωρεᾶς [7, 30. 8, 32. 13, 56.] = θάνατον τῷ μνηντῇ δωρεάν ἀπέδοσαν A. 133, 26. =δωρεὰς εἰς χρήματα (in money) μεγάλας An. 22, 31.=quæ fragmenta supersunt orationis LYSIACÆ, περὶ τῆς Ἰφικράτους δωρεᾶς de honoribus Iphicrati extra ordinem decretis, ea leguntur ap. Ulpianum ad *Midianam*, Plutarchi *Apophthegmata*, et ap. Aristid. in *orat. de paraphthegmate*. Ἰφικράτης δὲ καὶ τὰς ἄλλας δωρεὰς τὰς ἐκείνους ψηφισθείσας ἔλαβε ap. Ulp. ad *Mid*.

δωρεάν adverbialiter, gratis, gratuito. ἔδωκα δωρεάν τὰ λύτρα 394, 20. διτάλαντον εἶχες ἔρανον δωρεάν 329, 16. δωρεάν αὐτῷ δίδωμι καὶ ἀφίσταμαι 1044, 21.=*γῇ δωρεάν δεδομένη An. 1, 22.=L. 108, 34.

δωροδοκεῖν ἐπὶ τοῖς πράγμασι, quo summas rerum is, cujus in potestate sunt, largitori prodat atque vendat, ut sunt arma, socii, loca munita, castra, classes etc. 109, 5. χαλεπώτατον ἦν τὸ δωροδοκοῦντα ἐξελεγχθῆναι 120, 24. τῶν ἐν τῷ πολιτεύεσθαι καὶ πράττειν δωροδοκούντων καὶ διαφθειρομένων ἐπὶ χρήμασι 240, pen. οὗτος ὑμῖν τὸ ἔχειν ἐφ' ὅτῳ δωροδοκῆσθε, περιποιεῖ 242, 6. τὸ δωροδοκεῖν πρότερον τοῦ τὰ τοιαῦτα ποιεῖν ἐστὶ. acceptatio largitionum prægreditur illa facinora, quæ dixi, quæ sunt istius corruptelæ effecta et quasi proles quædam 427, 5. ὃν ἂν δωροδοκοῦντα ἴδῃτε, τοῦτον καὶ προδότην εἶναι νομίζετε 427, 8.=δωροδοκίας, ἃς ἔδωκε δόκεσαν Æ. 62, 4. δωροδοκεῖν κατὰ τοῦ δήμου 78, 5.=εἰ δωροδοκεῖν ἐπὶ

τῷ τῆς πόλεως κακῷ L. 163, 36. ἔνιοι ἐπὶ τοῖς ὑμετέροις ἰδωροδόκουν 173, 11. συγγνώμην τοῖς δωροδοκοῦσι καὶ κλέπτουσιν ἔχειν 179, 33. 180, 25. 181, 41. 182, 24. = D. 92, 5. τὸ δωροδοκούμενον χρυσόν. aurum datum acceptumque prodendæ patriæ ergo, aut juris æqui depravandi 98, 34.

δωροδόκημα] κλέμμα μὲν Φιλίππου, δωροδόκημα δὲ τούτων 236, 3. τὰ τούτων ἀδικήματα καὶ δωροδοκήματα. (Hermog. p. 417, 10.) sed num δωροδοκεῖν τι dicitur et Græcum est, pro δωροδοκεῖν ἀντί τινος pro largitionibus aliquid prodere, vendere p. 446, 20. = ἰασθαι δωροδόκημα, malum avertere et sanare, exsistens, aut metuendum, ne exsistat, ex D. cupiditate, qui passus esset muneribus se corrumpi, eoque rempublicam in lubricum conjecisset Æ. 63, 31. δωροδοκήματα δημόσια 84, 6.

δωροδοκία] ἐπὶ δωροδοκίᾳ χρήματα διδούς, ἢ δεχόμενος corrumpendi juris ergo in foro dicundi 1137, 3. = δωροδοκίας κατηγορεῖν Æ. 28, 12. καταπτύει δωροδοκίας 31, 21. δωροδοκίας, ἃς ἰδωροδόκησαν 62, 4. ζηλοτυπία ὑπὲρ τῆς δωροδοκίας, invidentia, quod alter plura et splendidiора dona tulisset, atque tu 65, 16. εἰς τοῦτο προήχθη Καλλίας ὕβρεως καὶ πλεονεξίας, Δημοσθένης δὲ δωροδοκίας 67, 8. ἀπολείπεσθαι δωροδοκίας 74, 41. δωροδοκία ἐν τῇ πολιτείᾳ, largitionum acceptatio in rebus ad rempublicam pertinentibus 84, 29. δωροδοκίαι περὶ τοὺς Ἀμφισσείας καὶ Εὐβοίας, corruptiones ab Amphissensibus et Eubæensibus 87, 36. = δωροδοκίας poena erat gemina D. 97, 41. δωροδοκία dedecus et reliqua incommoda largitiones consequentia. εἰς ὑμᾶς αὐτοὺς τὴν τούτων δωροδοκίαν τρέφετε 104, 40. εἰσαγωγίμους ποιήσετε καὶ τὰς τῶν ἄλλων δωροδοκίας 96, 7. ἀτυχία καὶ δωροδοκία. hendiadyōin, scelerositas in largitionibus accipiendis 100, 6. ἐκκαθάρατε τὴν δωροδοκίαν ἐκ τῆς πόλεως 105, 32. τῶν παρόντων καιρῶν, οἱ πίστεως, οὐ δωροδοκίας δέονται 110, 35.

δωροδόκος] φορὰν προδοτῶν καὶ δωροδόκων συνέβη γενέσθαι, καὶ τοσαύτην 245, 15.

δώρον] οὕτε τὰ Φιλίππου δῶρα καὶ ξενίαν ἠγάπησα 263, 7. ὁ τὸν νόμον τιθεὶς ἀπλῶς εἶπε, μηδαμῶς δῶρα λαμβάνειν 343, 9. πάντων τούτων δῶρα καὶ μισθοὺς εἰληφότα 343, 19. Estne Demosthenis hæc dictio, ab Aristide de Dict. Civili p. 230, 16. citata πάντα μὲν οὐτ' ἂν ἔγωγε δυναίμην πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν, οὐτ' ἂν ὑμῖς ἐβούλεσθε ἀκούειν, ὅσα ἔλαβε παρ' ἀμφοτέρων δῶρα. λάβε μοι τὸν περὶ τῶν δῶρων νόμον 550, 1. 551, 22. πᾶς νόμος ἐστὶν εὐρῆμα καὶ δῶρον θεῶν 774, 18. δῶροις, ἡ δὲ ἄλλης ἡστινισοῦν ὁμιλίας ἐξαρέσθαι 1396, 25. = ὁμόσας μὴ λαβεῖν δῶρα, μῆτε λήψεσθαι, καὶ ἐπομόσας τοὺς ὀρκίους θεοὺς Æ. 16, 16. γραφὰς δῶρων ἀλισκομένους ἀτιμοῦτε, in iudicio largitionum victos infamia notatis 87, 3. = δῶρων (sub. ἐνεκα λεφθέντων) ἐκρίθησαν. largitionum rei facti sunt L. 178, 7. = δῶρα λαμβάνειν κατὰ τῆς πατρίδος D. 91, 47. δῶρων γραφαὶ ἀζήμιοι. actorem hujusmodi causarum mulcta nulla manebat 107, 11.

δωροξενία, corruptio iudicium in causa peregrinitatis L. ap. Harpocr.

δωροτελεῖν præstando munere voto, ut hostia e. c. aut dona-

rio, necessitate voti se exsolvere. *to perform his vows* 1072, 26.

ἐὰν pro *an* simplici. ὃν ἐὰν ὁ δῆμος βούληται 436, 8. 733, 4. 1152, 14. ἐὰν μὴ pro *si* μή. *præterquam quod, excepto quod, nisi.* τῶν δὲ νόμων τῶν κείμενων λύσαι μηδένα, ἐὰν μὴ [subaudi λύσῃ, aut τοῦτο γένηται] ἐν νομοθέταις 710, 18. μηδὲ—[scil. νομοθετεῖν] περὶ ἀφίσσεως τοῦ ὀφλήματος, ἢ τάξεως, ἐὰν μὴ [scil. νομοθετῇ] ψηφισαμένων Ἀθηναίων τὴν ἀδελφάν πρῶτον 715, 2. μὴ τίθιναι νόμον, ἐὰν μὴ [scil. τιθῇ τις] τὸν αὐτὸν ἐπὶ πᾶσι τοῖς πολίταις 759, 6. ubi aut ista, quæ dixi, tacite supplenda sunt, aut ἐὰν videri poterit plane redundare. ἐὰν δὲ μὴ *est autem minus*, h. e. quod si autem id, quod dixi, minus fiat, aut ejus fiat contrarium 720, 26. = L. 169, 43.

ἐὰν ταῦτα ἐαθίντα καὶ παροφθίντα 133, 18. ἐὰν δ' ἐῷμεν, [scil. τὸ ζητεῖν] ἔσται 184, pen. νόμον καταβαλόντα ἐὰν ἐν ὑπαισιῳ 260, 24. τοὺς πρὸς ἑμαυτὸν ἀγῶνας ἐάσαντα 319, 7. τᾶλλα πάντα, ὅσα τοιαῦτα, ἐάσω silentio transmittam 519, 18. ἐὰν in vivis sinere manere cædis reum, ab eoque talionem nullam reposcere 634, 5. 646, 16. ἐάσω τό γ' ἐπελθὼν ἑμοὶ εἰπεῖν omittam dicere 206, 27. λύσασσι μὲν τοίνυν τὸν νόμον—ἐῷσι δὲ—id est μὴ λύουσιν, ἀλλὰ ἐῷσι κυροῦσθαι καὶ ἐπικρατεῖν. vel ἐῷσι κατὰ χώραν, non moventibus, non abolentibus 638, pen. ἐὰν ὥσπερ εἶχε κατὰ χώραν 832, 21. ἐὰν τινὰ in sensu forensi, aliquem pacatum in otio relinquere, nulla actione eum vexare. οὐδ' εἰς ἂν ἡμεῖς 983, 7. τοῦτον δὲ οὗτος τὸν ἐχθρὸν εἶασε 1336, 11. = ἀτιμώρητον ἐὰν θάνατον Æ. 20, 22. ταχὺ γὰρ ἂν εἶασε, oratio cavillatoria: hic nimirum, scilicet (cum irrisione et contemptu, atque inficiatione) permisisset 26, 3. κοσμεῖσθαι γυναῖκα οὐκ ἐὰ Σόλαν, ἐφ' ἣ ἂν ἀλφῶ μοιχὸς 26, 12. ἐάσετε οὖν (id est ἀθρόον ἀφήσετε) τὸν τοιοῦτον προστρόπαιον 49, 22. καθιεροῦν τὴν οὐσίαν οὐκ ἐὰ ὁ νόμος τὸν ὑπεύθυνον 56, 38. οὐκ ἐὰ εἰσιέναι εἰς τὰ δημοτελῆ ἱερὰ 79, 3. μὴ ἔατε αὐτὸν ἔξω τοῦ παρανόμου λόγους περιῖστασθαι 83, 24. οὐδ' ἐπὶ τὰς ταφὰς καὶ ἐκφορὰς τῶν τελευτησάντων εἶων τοὺς προσήκοντας παραγίγνεσθαι 87, 22. = χροῖον οὕτω πολὺν εἰάσαμεν scil. παρελθεῖν ἄνευ δίκης I. 81, 29. τοὺς πολλοὺς λόγους ἐάσας 83, 15. εἶασαν καὶ ἐπέτρεψαν 110, 23. = ἐὰν τὰ γεγενημένα præterita sinere esse quæcunque sunt, ea non movere, nil inquirere, sine nota transmittere An. 11, 14. = ἐὰν χαίρειν L. 95, 13. = ἐὰν ἔρημον τὸν ἀγῶνα deserere vadimonium Ly. 164, 27.

ἐαρινὸς vernus. ἐαρινὴ πυλαία 278, pen.

ἐαυτοὺς in sec. pers. pro ὑμᾶς αὐτοὺς L. 112, 37. ΤΑΥΛ.

ἑβδομεύεσθαι] ἑβδομευομένου (septem dies nato) L. ap. Harpocr.

ἑβδομήκοντα πόλεις συμμαχίδας κατέστησεν εἰς τὸ συνέδριον Æ. 37, 12. προλαβὼν ἑβδομήκοντα τάλαντα τοῦ βασιλικοῦ χρυσοῦ 88, 8. = ἑβδομήκοντα ἔτη γεγονυῖαν διαφθείρας L. fr. 2, 7.

ἑβδομος] ἑβδόμην ἡμέραν τῆς θυγατρὸς αὐτῆς τετελευτηκυίας, septimo die a morte filiæ Æ. 64, 37.

ἑγγαῖος [alii, et nescio an melius ἑγγεῖος.] συμβόλαιον ἑγγαῖον

aes mutuo datum super fundis pignori oppositis. money lent on a real estate. ἄλλου δὲ συμβολαίου οὐκ ὄντος ἐμοὶ πρὸς τοῦτον οὔτε ναυτικοῦ, οὔτ' ἐγγαίου 893, 15.

ἔγγειος] πλὴν τῶν ἐγγείων *præter nata in solo, eique infixa hærentia, immobilia* 872, 12. *ἐγγείων τόκων δανισάμενος, æs mutuum cum credito sumsisset, sub sponsione dandi fœnoris ejus, quod dari solet de numis in fundos creditis, on real estates, not on bottomry* 914, 10. ἔρεχτοι ἦσαν οἱ ἔγγειοι τόκοι *ibid.* ἐκ τῶν τούτων ἀπάντων, καὶ τῶν ἐγγείων καὶ τῶν ναυτικῶν. *ex universis bonis, quæ his sunt, tam in terra continente sita, quam navibus credita per mare euntibus* 926, pen. *ἔγγειος οὐσία* 945, 25. = ἑκατὸν μῶς κακομισμένον ἐγγείους (nam sic leg. videtur, non ἐγγύους, ut vulgati dant) ἐπὶ τόκῳ sub pacto fœnoris terrestris datas, h. e. ut fœnus earum daretur idem, quod de fundis oppigneratis datur L. 902, 3. τοὺς ἐπιτρόπους τοῖς ὄρρανοῖς ἔγγειον τὴν οὐσίαν καθιστάναι, οὗτος δὲ ναυτικούς ἡμᾶς ἀποφαίνει. totam nostram substantiam negotiationi maritimæ credidit, et incertis maris et tempestatum tradidit fr. 59.

ἐγγενής] ἐπιχώριος οὐκ ἂν οὐδ' ἐγγενής ἡμῖν *Æ.* 31, 15.

ἐγγίνεσθαι intercedere, de tempore. πάντων ἀνδράπων εἰσθότων παρ' αὐτὰ τάδικήματα recentibus adhuc criminibus μᾶλλον, ἢ χρόνων ἐγγεγεννημένων annis multis interjectis post ἀγανακτεῖν 966, pen. 1148, 1. b) inesse in aliquo, vel in eo nasci, ex eo efflorescere. τῷ μὲν ἐν Πέλλῃ τραφέντι τοσαύτην μεγαλοφυχίαν προσήκειν ἐγγενέσθαι 247, 18. = χρόνον ἐγγεγεννημένον, cum tempora interceserint et anni *Æ.* 85, 25. = μηδεμιᾶς ταραχῆς ἐγγινομένης. interveniente I. 47, 1. ἐγγεγόμενον ἡμῖν. cum nobis licuisset 52, 31. = ἐγγίνεσθαι ζῆλος, innascitur, exsistit L. 196, 15. = ἐγγίνεσθαι τῇ πόλει ψευδοποιὸν πονηρίαν, nasci, existere in urbe D. 105, 23.

ἐγγονος] τοῖς ἐγγόνοις τὴν αὐτὴν εἰρήνην εἶναι ταύτην προσεψηφίσασθε 73, 13. 356, 8. τοὺς ἀντιβαίνειν πειρωμένους τοῖς Ἑρακλέους ἐγγόνους 290, 27.

ἐγγράφειν inscribere nomen alicujus in tabulas publicas quocunque nomine, ut si pater filium curet in album municipalium (demotarum) aut curialium, (phratorum) inscribi, aut si strategus aliquem in *συμμορίαν*, vel classem quandam, aut combinam referat, aut actor *æerarium* aliquem factum in tabulas fisci. τὸν υἱὸν ἑπέμψεν Phrynon Φιλίππῳ, πρὶν ἐς ἀνδρας ἐγγράφαι. id est, adhuc impuberem 412, 25. μόνος δέκα τῶν συναρχόντων ὄντων, κοινῇ τὸν λόγον μετ' Ἀνδροτίωνος ἐτόλμησεν ἐγγράφαι, scil. in tabulas *æerarii* 762, 14. ἐγγεγραμμένοι ὅτε τοῦτον ἐν Ἀκροπόλει, scil. in *æerariis*, seu fisco debentibus 771, 6. οἱ νόμοι, καθ' οὓς ἐγγράφονται πάντες οἱ ὀφλισκάνοντες 791, 10. 19. καὶ προσοφείλοντας ἡμᾶς ἐνέγραψα. præterea quoque nos sibi debentes retulit in tabulis tutelæ a se gestæ 825, 19. ἐγγραφεῖν [subaudi ὀφείλων] τὸ διπλοῦν τῷ δημοσίῳ 973, 6. τί μᾶλλον ἔσται οὗτος ἐγγεγραμμένος, ἢ ἐγὼ 998, 22. τί μᾶλλον οἱ τούτου παῖδες τῶν ἐμῶν ἔσονται ἐγγεγραμμένοι 998, 26. κυρίαν [τὴν δίκην] ποιησάμενος *ἐγγεγράφη.

cum quis Bæotum inter ærarios scribi curaverit 998, ult. in schedula exactoribus tradenda scribere nomina debentium fisco. *ἔστω δ' ἂν καταγνωσθῇ, ἐγγραφόντων οἱ ἄρχοντες* [scil. τὰ νόματα] τοῖς πράκτορσιν 1074, ult. ἐγγράφας χρήστην ἡμῖν καταλιπεῖν 1108, 13. ἐγγράφει τῷ δημοσίῳ ἀπρόσκλητον 1251, 2. λέγε τὸν νόμον τὸν ἀπ' ἐκείνης καλεῖσθαι τῆς ἡμέρας δεῖλαι debere, ἀφ' ἧς ἂν ὄφλη qua mulcta ei dicta fuerit a iudicibus, εἰάν τε ἐγγεγραμμένος ᾖ, εἰάν τε μὴ 1328, 11. ἀπαλείφειν τοὺς ἐγγεγραμμένους ἀπὸ τοῦ ὀφλήματος καθόσον ἂν ἐκτίσῃ 1338, 8. διπλοῦν ἔμελλεν ἔσσεσθαι τὸ ὄφλημα, καὶ ἐγγραφήσεσθαι Ἀπολλοδώρος τριάκοντα τάλαντα ὀφείλων τῷ δημοσίῳ 1347, 15. ἐγγεγραμμένου δὲ τῷ δημοσίῳ, ἀπογραφῆσεσθαι ἔμελλεν ἢ ὑπάρχουσα οὐσία Ἀπολλοδώρῳ δημοσία εἶναι 1347, 20. ἐγγράφει [sc. εἰς τοὺς φράτορας] τοῖς Ἀπατουρίοις 995, 27. ἐνεγράψην εἰς τοὺς δημότας 1313, 19. ποῦ, πρὸς ἄλλους δημότας ἔλθων καὶ μὴ δυνηθεὶς ἐκείνους πείσαι, δεῦρο ἑμαυτὸν ἐνέγραψα 1315, 24. οὐκ ἐνέγραφον αὐτὸν εἰς σφᾶς αὐτοὺς 1365, 19. τίνα δὲ τρόπον οἱ στρατηγοὶ ἐγγράψουσιν, εἰάν εἰς συμμορίαν ἐγγράψωσιν 997, 1. = ἐγγράφειν εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον *Æ.* 3, 28. 14, 31. ἐγγράφειν τοῖς πράκτορσιν 5, 40. ἐγγράφεσθαι ἐπὶ γραφὴν, actionis auctorem aliquem in libello accusatorio edere 30, 3. ἐγγράφεσθαι λαιπτοταξίου 48, 1. δι' ὃν εἰς δημότας ἐνεγράψης 48, 14. ἐγγράφειν πρὸς τοὺς λογιστὰς λόγον, rationem gesti honoris literis consignatam Rationalibus exhibere 56, 30. ἐπὶ τελευταίῃ ἐνέγραψεν ἐν τῇ ἐπιστολῇ, in clausula, fine epistolæ adscripsit 88, 1. = ἐγγέγραπται εἰς τοὺς τριακοσίους *I.* 62, 22. εἰς τὰ κοινὰ [phratorum] γραμματεῖα 63, 4. 65, 7. 10. 11. εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον, quod erat penes demotas 66, 14. εἰς τοὺς γενήτας. vel quod idem est, εἰς τοὺς συγγενεὶς 66, 12. ἐν γραμματεῖᾳ 75, 40. τάδε ἐν διαθήκαις ἐνέγραψε 84, 14. 111, 11. εἰς τοὺς δημότας με ἐγγράφει [19, 18.] = *εἶτι καὶ νῦν ἐγγέγραπται τὸ ψήφισμα τῷ βουλευτηρίῳ* adhuc prostat, reperitur exaratum in tabulario curiæ *An.* 22, 35. = τοὺς μὲν (scil. τῶν νόμων) ἐνέγραψε, (scil. ἐν ταῖς στήλαις, quamquam alii ἀνέγραφε legi malunt, ut usitatius) τοὺς δ' ἐξήλειψε *L.* 183, 16. recurrit ἐγγράφειν hoc sensu 183, 27. 30. εἰς τὸν λόγον ἐγγράφειν. *το πρὶν το account* 908, 12. = ἐγγράφειν εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον *Ly.* 157, 18. εἰς τὴν εἰσαγγελίαν 167, 19.

ἐγγραφή cum magistratus reos a se factos in tabulas ærarij, ut ærarios factos, inserunt. *ἐγγραφῇ* θεσμοθετῶν, ἐτέρᾳ πράκτορσιν 778, 18. αὐτὸν [Euergetum] αἰτίον αὐτῷ [sibi, Pantæneto] γενέσθαι τῆς πρὸς τὸ δημόσιον ἐγγραφῆς 968, 9. πρὶν τὰς εἰς τοὺς δημότας ἐγγραφὰς γενέσθαι 996, 1.

ἐγγυᾶν in manus dare rem sponsam, ut si pater sponso filiam despondeat, atque tradat; *ἐγγυᾶσθαι* autem in medio dicitur is, qui rem sponsam suscipit, aut eam sibi tradi rogat, curat, patitur. sed et præterea significat prædem agere, fidem præstare, *to become bail, to give security for.* ἢ ἂν ἐγγυήσῃ ἐπὶ δικαίους δάμαρτα εἶναι ἢ πατήρ, ἢ ἀδελφὸς ὁμοπάτωρ, ἢ πάππος ὁ πρὸς πατρός,

ἐκ ταύτης εἶναι παῖδας γνησίους 1134, 16. ἐγγυῶντα τὰς ἐτέρων θυγατέρας ὡς ἑαυτοῦ οὖσας 1349, 15. 1363, 1. 1369, 22. τίς ἀγορεύειν βούλεται; οὐ, τίς αἰτιάσθαι περὶ τῶν παρεληλυότων; οὐδὲ, τίς ἐγγυᾶσθαι τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι 292, 5. ταῦθ' ὑπὸ τῆς ἑαυτοῦ γυναικὸς ὁρᾶτο ποιῶν, ἢ ὡς ἐλευθερὸς ἐγγυήσατο 609, 19. μάρτυρας ὑμῖν παρασχέσομαι, ὡς οὐκ ἡγγυησάμην ἐγὼ τὸν Παρμένοντα 899, 25. μάρτυρά μοι φημι τὸν νόμον εἶναι τοῦ μὴ ἐγγυᾶσθαι καὶ αὐτὸν τοῦτον· ἐδεδίκαστο γὰρ ἂν μοι τῆς ἐγγυῆς 901, 10. ἐγγυᾶται ὁ πατήρ μου τὴν μητέρα τὴν ἐμὴν παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς 1311, 20. τοὺς ἐγγυωμένους παρόντας τῷ πατρὶ 1312, 11. ἐξηπατήθη, ὅτ' ἡγγυᾶτο ὡς Στεφάνου θυγατέρα λαμβάνων, καὶ οὐ Νσαίρας 1362, 17. = ἐγγυᾶν in manus dare, despondere. ἐγγυᾶν καὶ ἐκδιδόναι τὴν ἀδελφὴν I. 45, 4. ἐγγυηκῶς pro ἐγγεγγυηκῶς sine augmento 42, 5. et sic sæpe locorum in ista oratione. In medio ἐγγυᾶσθαι spondere, recipere facturum vel præstiturum. constituitur cum dativo personæ et accusativo rei. τινὶ pro ὑπὲρ τινός. ταῦτα ἡγγυᾶτο αὐτῷ Λεωχάρης 52, 28. 54, 16. item cum accus. personæ. οὔτε Λ. ὁμολογεῖ ἐγγυῆσθαι αὐτόν. *that he, Leochares, had become bail, or passed his word for him, Dicaeogenes* 52, 35. 40. οὐ φησιν ἐγγυῆσθαι (scil. ταῦτα) ἂ κατὰμαρτυρεῖται αὐτοῦ. negat sponsondisse de iis, de quibus tamen testes eum arguunt sponsondisse 53, 18. = An. 7, 4. ἐγγύας ἐγγυᾶσθαι πρὸς τὸ δημόσιον ἀερario cavere de alicujus fide, sua interponenda 10, 17. = ἐγγυᾶσθαι L. 153, 44. ἡγγυῶντο καὶ ὁμολόγουν παρίξιν 132, 2. quid inter se distent ἐγγυᾶν et ἐγγυᾶσθαι v. Lect. Lys. cap. IX. ἐγγυησάμενοι παρίξιν 167, 28. TAYL.

ἐγγύη (pro ἐγγυήσις) sponsio. τὸν νόμον, ὃς κελεύει τὰς ἐγγύας ἐπετεῖσαι εἶναι 901, 8. ἀπολυθήσομαι τῆς ἐγγυῆς τῆς ἐπὶ τὴν τράπεζαν 895, 15. περιεῖδον τοῦτον ἐν ἐγγυῇ καταλειπόμενον 901, 18. διὰ τί οὐκ εὐθύς ἐπράττετο τὴν ἐγγυήν. cur non redegit æs debitum, pro quo reddendo ego caveram? 900, 8. εὐθύς τότε εἰσέπραττεν ἂν με τὴν ἐγγυήν 900, 17. ἀκαιτῆσαι τὴν ἐγγυήν 900, 26. σκίψασθε τοὺς νόμους, παρ' ὧν κελεύουσι τὰς ἐγγύας ποιεῖσθαι. a quibusnam leges velint quemquam sibi sponsam suam despondendam curare 1134, 13. ὃς ἂν ἐγγυησάμενός τι τῶν τῆς πόλεως, μὴ ἀποδιδῶ τὴν ἐγγυήν 1255, 2. = I. 40, 39. = cautio, sponsio, satisfactio, fidejussio. ut, cum bona tua pro fratre tuo ærario oppigneret, si e. c. frater tuus vectigal aliquod redemerit An. 10, 17.

ἐγγυητὴς sponsor, præs. καὶ τίς ἐγγυητῆς ἐστὶ τούτου 94, 6. εἰ μὲν γὰρ ἐστὶ τις ἐγγυητῆς ἡμῖν θεῶν· οὐ γὰρ ἀνθρώπων γε οὐδὲις ἂν γένοιτο ἀξιοχρεὼς τηλικούτου πράγματος 101, 26. ἐγγυητὰς καταστήσαι (to put in bail) τῶν ὀφλημάτων 712, 22. in formula jurisjurandi a senatoribus recens lectis dicendi erat hæc quoque clausula οὐ δῆσῃ Ἀθηναίων μηδένα, ὃς ἂν καθιστῇ ἐγγυητὰς τρεῖς τὸ αὐτὸ τέλος τελούντας 744, 12. διηγησάμην τοῖς ἐγγυηταῖς τῆς τραπέζης τὸ πρᾶγμα 895, 18. = ἐγγυητῆς Φιλίππου καὶ τῆς εἰρήνης Æ. 52, 9. = ἐγγυητὰς καθιστάνειν I. 50, 14. = ἐγγυητὰς τρεῖς καθιστάναι κατὰ τὸν νόμον A. 131, 23. 25. = ἐγγυητὰς καθιστάναι An. 7, 3.

ἐγγυητός] ἡ ἐγγυητὴ γυνὴ I. 45, 42.

ἐγγύθεν ἰδεῖν βούλεται τὰ δεινὰ, ἐξ ἂν ἀκούειν ἄλλοιθι γινόμενα 31, 2. ἐγγυθήκη] περὶ αὐτῆς τῆς ἐγγυθήκης δικαιολογεῖσθαι (non adeo sollicite armarium repetissem) L. fr. 18.

ἐγγυος vid. sub ἐγγειος L.

ἐγγὺς τῆς ὑμετέρας ἀξίας εἶναι δεῖ τὸν λόγον, οὐ τῆς τοῦ λέγοντος 171, 14. οὐκ ἐνὶ τῇ πόλει δίκην ἀξίαν λαβεῖν οὐδ' ἐγγύς. non modo non parem meritis dignamque, sed ne accedentem quidem propemodum ad gravitatem criminis 229, 12. οὐκ ἐποιοῦν τοῦτο, οὐδ' ἐγγύς. multum ab eo aberant. ἐγγὺς τῶν ἔργων, ἔτι μεμνημένων ὑμῶν 303, 12. οὗτοι παρεσκευάκεισαν τοὺς περιχώρους ἔχθρας ἢ φιλίας ἐγγυτέρω 305, 21. ἔστι μὲν ἐγγυτάτω μανίας 404, 9. οὐκ εἶναι δίκην μεταλλικὴν προσφθεγκτέον οὐδ' ἐγγύς 977, 26. πῶς ὑμᾶς οἶόν τ' εἰδέναι τοὺς μηδαμῇ μηδαμῶς τοῦ πράγματος ἐγγύς. scil. ὄντας. qui hac a causa longissime abestis 1113, 8. οὐδὲν νῦν ὑμᾶς ὁρῶ ἐγγυτέρω ὄντας τοῦ τί πρακτέον εὐρῆσθαι 1422, 10. οὐ μόνον αὐτῶ δοκοῦσιν οὐκ ὁρθῶς λέγειν, ἀλλ' οὐδ' ἐγγύς εἶναι τοῦ τὰ δέοντα γιγνώσκειν 1427, 8. = ἐγγυτάτω τῆς αἰτίας, καθ' ἣν ἡ παροῦσα κρίσις ἐστίν, quæ proxime accedunt ad id crimen, quod hoc maxime iudicio agitur AE. 15, 30. = ἡμεῖς ἐγγυτέρω γίνεαι προσήκομεν I. [11, 45.] = τὰ ἐγγιστα nuperrime A. 115, 25. τοῖς ἐγγιστα proximis necessariis 129, 14. = ἐγγύς τῶν δεινῶν γινόμενοι L. 191, 35. ἐγγύς ὄντων ἀπάντων τῶν δεινῶν 194, 15.

ἐγγύτατος] ἐκ τοῦ ἐγγυτάτου καπηλείου L. 94, 5.

ἐγείρειν] τοὺς Ἀρκάδας ὑμῖν ἀπήγγειλεν [Æschines] ὥς ἔχαιρον, εἰ προσέχει τοῖς πράγμασιν ἥδη καὶ ἐγείρεται ἡ πόλις. e sopore torporis et secundariæ excitata rebus invigilat suis, attenta suis commodis et opportunitatibus rei bene gerendæ 439, 1.

ἐγκάθετος] ὑπ' ἀνθρώπων ἐγκαθέτων διαβληθέντος 1483, 1. subornatis, immissis.

ἐγκαθῆσθαι τῇ ἀχροάσει, insidiari, velut subsessor, ad retia stans, prohibens feram elabi, aut retia transilire, eamque retro ad persequentes repellens; ita oratorem iudex cogens ad causam præsentem e diverticulis in res alienas reverti AE. 83, 25.

ἐγκαθιστάνειν στρατιώτας 114, 19. τύραννον 214, 20.

ἐγκαλεῖν] εἰάν δ' ἄρα μὴ συμβῇ κατατυχεῖν, ἐκείνοι μὲν ἑαυτοῖς ἐγκαλῶσιν, ἂν τι νῦν ἐξαμάρτωσιν 288, 3. ἵνα μὴ ἐγκαλέσαι, μὴδὲ μίμψασθαι μὴδὲν ὕστερον ἔχητε 352, ult. τί ἔχοντες ἐγκαλέσαι, καὶ τί μεμφόμενοι 468, 21. ὅτε τὰς ὀγδοήκοντα μνᾶς ἐνεκάλεις. me in jus vocabas ob 80 minas, quas tibi deberi prætendebas 877, 21. οὐδεμίαν πόποτε δίκην πρὸς ὑμᾶς εἰσῆλθομεν, οὐτ' ἐγκαλοῦντες, οὐτ' ἐγκαλούμενοι ὑφ' ἐτέρων 907, 6. τρισχιλίας ἐγκαλέσας ἀργυρίου δραχμὰς *laizing claim to 3000 drachmæ*. eas querens sibi per nefas denegari 949, 1. ἐγκαλέσαντες οὗτοι ὅλην τὴν ἐπιτροπὴν 987, 2. ἀπέφυγον αὐτοὺς τὰς δίκας, ἃς μοι ἐνεκάλουν 1014, 8. = ἐγκαλεῖν τινὶ δίκην, jus ab aliquo petere, eum in jus vocare AE. 10, 5. = ἐγκαλεῖν οὐδὲν πονηρὸν nulla de mala fraude alicujus queri. nihil

mali sibi evenisse, de quo queratur I. 36, 19. = οὐδέν μοι πάπον ἐνεκάλεσεν οὐδεὶς L. 98, 10. ἐγκαλῶν ἀργύριον apud judicem de pecunia queri per nefas detenta et denegata 98, 37.

ἐγκαλύπτεσθαι] τῆς Ἀριστογείτονος κρίσεως ἀναμνησθέντες ἐγκαλύψασθε. pudeat vos 1485, 9. = Æ. 42, 9. 35. ἐγκαλύπτεσθαι αἰσχυνθέντα 4, 35. ἐγκαλύπτωμαι καὶ ἀποδιδράσκω 61, 28.

ἐγκαταγέλαστος] ἐγκαταγέλαστον ποιῶν τὴν πόλιν Æ. 64, 31. nisi legendum est εὐκαταγέλαστον. sed aliter exhibui hunc locum in mea editione.

ἐγκαταγῆρᾶν] ἐγκαταγογηρακυῖαν ποτηρίαν ἀδύνατον καλύειν D. 105, 21.

ἐγκαταλαμβάνειν] ὥς ἐγκατελήφθησαν. donec amicis destituti in discrimine, deciperentur, h. e. ab exitio occuparentur intercepti, veluti pisciculi reti 127, 15. οὐδεὶς ὑπὲρ τῶν ὅλων πεισθεὶς εἰρήνην ἄγειν, ὑπὲρ τῶν ἐγκαταληφθέντων ἐξ ἀρχῆς ἠθέλησε πολεμεῖν ob ea, quæ interea, dum pax conducta jurejurando sancitur, intercipiuntur 388, 12. = ἐγκαταλαμβάνεσθαι, in urbe obsessa, cum capitur, una cum reliquis capi Æ. 30, 9. ἰὰν αὐτὸς ὁ τῆς ἀληθείας λογισμὸς ἐγκαταλαμβάνῃ τὸν Δημοσθένην, si computatio et existimatio ipsa veritatis arguat Demosthenem, undique septum et constrictum quasi carceribus vinculisque argumentorum, ut nusquam elabi queat 62, 17. ἐγκαταληφθεὶς ὑπὸ τῶν παρόντων αὐτῷ κινδύνων, septus, clausus 88, 2. = ἐγκαταλαμβάνεσθαι occupari, prius deprehendi, quam effugere possit Ly. 159, 42. 44.

ἐγκαταλείπειν] εἰ γὰρ ἐγκαταλειπόμενοι τι πεισόμεθα ἡμεῖς, ἀδελφοὶ ἐπ' ἐκείνων ἤδη πορεύσεται 140, 5. διὰ μαλακίαν ἢ ραθυμίαν ἐγκαταλιπεῖν τὰ τῶν προγόνων ἔργα καὶ τὰ συμφέροντα τῆς πατρίδος 158, 10. ἐγκαταλιπὼν τούτου! Α. ἐν τῷ οἴκῳ, ἐπαγγέλλειν αὐτὸς—1087, 7. ἐγκαταλελοίπασιν τοὺς υἱεῖς reliquerunt filios, h. e. siverunt in demis quosque suis tranquillos manere, quorum patres illinc expulissent 1316, 25. 1317, 23. ἐγκαταλελοίπασί με. deseruerunt me, defuerunt mihi in dicendo testimonio, quod dicturos receperant 1322, ult. μηδένα τῶν φίλων ἐγκαταλιπεῖν 1483, 13. = deserere Æ. 49, 42. 66, 26. 37. = ἐγκαταλιπὼν τὴν μάχαιραν τῇ σφαγῇ ᾤχετο φύγων A. 137, 28. = ἐγκαταλείπειν τὴν πόλιν et τὴν πατρίδα in malis et necessitatibus patriæ deesse, eam derelinquere Ly. 148, 7. 19. 151, 17. 156, 34. et alibi. τὰς τῶν προγόνων θήκας 148, 38. τὴν δόξαν τῆς ἀρετῆς virtutis suæ aliquo in loco editæ gloriam eodem in loco relinquere post fata sua superfuturam 154, 5. = ἐγκαταλείπειν τὰς ὑπὲρ τοῦ δήμου πράξεις. cœpta pro rep. inchoata relinquere D. 102, 31. prodere, deserere nuda et indefensa 111, 6.

ἐγκαταλογίζομαι εἰς ταῦτα. in this account I comprehend I. 88, 36.

ἐγκαταστῆναι de tyrannis, in republica existentibus L. 196, 10.

ἐγκατοικοδομεῖν, in aliquo aedificio concludere, conclusum tenere, mœniis vallatum. ἐγκατακοδόμησεν αὐτὴν μεθ' ἱππου εἰς ἔρημον οἰκίαν *Æ.* 26, 7.

ἐγκεῖσθαι πολὺς τοῖς συμβεβηκόσι. eventa urgere, acriter in ea invehi, eaque oratione invidiosa exagitare 294, 23.

ἐγκέφαλος] εἴπερ ὑμεῖς τὸν ἐγκέφαλον ἐν τοῖς κροτάφοις καὶ μὴ ἐν ταῖς πτέρναις κατακαπτατημένον φορεῖτε 88, 1.

ἐγκλείειν] ἀλλ' ἐκ φόβου τὴν γλῶτταν ἐγκλείσας ἔχει 418, 26.

ἐγκλημα crimen, criminatio, querela, offensa. τὰ δὲ μίση καὶ τὰ ἐγκλήματα ἐφ' ὅλην ἔρχεται τὴν πόλιν 168, 2. ἐγκλήματα καὶ πόλεμος πρὸς τοὺς Ἀμφιστεῖς ἐπαράχθη 277, 22. ὁ πολλάκις μὲν φυχὸν, μηδέποτε δ' ἐξελογχθεὶς ἀδικῶν ἐν ἐγκλήματι γίγνεται ἂν διὰ ταῦτα δικαίως 311, 2. b) libellus accusatorius, ab actore judici exhibitus, capita accusationis tenens. ὥς φησι τὸ ἐγκλημα τῆς δίκης, ἦν ἔλαχεν αὐτῷ 787, 9. 788, 4. 882, 11. λάβε μοι τὸ ἐγκλημα, ὃ ἔλαχον αὐτῷ πέρυσιν 912, 1. γεγράψασι εἰς ὃ νῦν ἐγκλημα διώκουσιν 988, 22. posuerunt in libello accusatorio, secundum quem nunc, ut actores, in me, ut reum agunt. = ἀποτρίβειν (amoliri a se, refutare) τὰ ὑπάρχοντα αὐτῷ ἐγκλήματα *Æ.* 25, 29. ἐπιτρέπειν πόλει ἴση καὶ ὅμοια περὶ τῶν ἐγκλημάτων 65, 27. = ἀφῆκαμεν ἀλλήλους τῶν ἐγκλημάτων *I.* 50, 16. = ἐγκλημα ἀνόσιον ἔμοι προσέβαλες *A.* 126, 20. criminationem, cujus si vere sum reus, sum impius, aut si tu me falso insimulas, tute es impius. = ἐγκλημάτων μικρῶν δεῖσθαι *L.* 195, 14. τίνος ὄντος ἔμοι πρὸς ὑμᾶς ἐγκλήματος, qua mea ad vos offensione, pro τίνος ὑμῖν ὄντος κατ' ἑμοῦ ἐγκλήματος. ecquid querimini de me? quam ob culpam? 118, 10.

ἐγκράτεια] διαφέροντα πρὸς δικαιοσύνην καὶ ἐγκράτειαν *Æ.* 25, 42.

ἐγκρατὴς] ἐγκρατεῖς ὄντας (deos) ἀπάντων τῶν ἀγαθῶν κυρίου εἶναι καὶ αὐτοὺς ἔχειν καὶ δοῦναι τοῖς ἄλλοις 1487, 17.

ἐγκρῆναι εἰς τὴν γερούσιαν 489, 19.

ἐγκτᾶσθαι] οἱ ἐγκεκτημένοι, subaudi οἰκίας καὶ χωρία ἐν τῇ ἑστῇ τῆς Ἀττικῆς, settled men, men that have possessions of their own, peculiatii, quibus fundi sunt, bona immobilia, sed extra Atticam, in solo peregrino 1208, 27.

ἐγκτημα fundus, peculium, quod quis in solo peregrino extra Atticam habet. ἑαυτῶν φασὶ τὴν χώραν οὔσαν οἰκεῖν, καὶ οὐχ ὑμέτεραν. καὶ τὰ μὲν ὑμέτερα εἶναι ἐγκτήματα ὥς ἐν ἀλλοτρίᾳ, τὰ δὲ αὐτῶν κτήμαθ' ὥς ἐν οἰκείᾳ 87, 6. = *An.* 25, 20.

ἐγκτησιν γῆς διδόναι καὶ οἰκιῶν. ut si Byzantini Atheniensibus jus dent in ditione sua fundos domosque emendi, atque possidendi, pari jure, atque cives Byzantii nati 256, 7.

ἐγκύκλιος] ἐγκύκλιοι λειτουργίαι. quæ in orbem eunt, ab uno ad alium devolvuntur, neminem prætereunt; ut sunt gymnasiarchorum, choregorum et epulorum functiones 463, 13. 496, 16. ὃ γὰρ οὐδὲ τῶν ἴσων, οὐδὲ τῶν ἐγκυκλίων δικαίως μετουσίαν διδασιν οἱ νόμοι. ne vulgarium quidem istorum atque trivialium, nulli civi negatorum 792, 16. = ἐγκύκλιοι χοροὶ *Æ.* 2, 23.

ἐγκωμιάζειν] ἐνεκωμίαςαν αὐτοὺς 1229, 4.=ἐγκωμιάζειν ἀρετὴν *Æ.* 75, 15. ἐγκωμιάζειν ἑαυτὸν 88, 15. Conf. p. 66, 7.

ἐγκώμιον] ὁ καὶ μέγιστόν ἐστι καθ' ὑμῶν ἐγκώμιον 68, 3. τρεῖς ἐν ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ πᾶσιν ἀνθρώποις ἔδειξαν ἐγκώμια Θηβαῖοι καθ' ὑμῶν τὰ κάλλιστα 300, 3. οὐς μὴδὲ τῶν ἐχθρῶν μηδεὶς ἀν τούτων τῶν ἐγκωμίων καὶ τῶν ἐπαίνων ἀποστερήσειε 441, 24.=ἐργολαβούντος σοφιστοῦ ἐγκώμιον *Æ.* 42, 41.

ἐγγεῖν] οὐ γὰρ ἐγὼ κρίνομαι τήμερον, οὐδ' ἐγγεῖ μετὰ ταῦθ' ὕδωρ οὐδεὶς ἔμοι 407, 16. ἐξ ἀνάγκης ἦν τῷ ἄρχοντι ἀμφορέα ἐκάστω ἐγγεῖαι τῶν ἀμφισβητούντων 1052, 21.=ἐγγεῖται τὸ πρῶτον ὕδωρ *Æ.* 82, 13. τὸ δεύτερον 82, 14. τὸ τρίτον 82, 16.=ἐγγεῖν τὴν σπονδὴν *A.* 113, 25. 26. 29.

ἐγχειρεῖν τινι adoriri aliquem, insidiari 179, 15. ἐὰν τὰ μεταξὺ τις ἐγχειρῇ λέγειν 202, 15. ἐγχειρεῖν δεῖ ἅπασιν ἀεὶ τοῖς καλοῖς 252, 22.=instituire, capessere *Æ.* 12, 25. 33. ἐκπλεῖν μόνος εἰς Σάμον ἐγχειρήσας, αὐθιμερὸν ὑπὸ τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς ὡς πρόδοτος τῆς πατρίδος θανάτῳ ἐξημιώθη 89, 34.

ἐγχείρημα machinatio, coeptum subdolum et clandestinum. οὐ μικρὰς ἀναιδείας τὰ ἐγχειρήματα αὐτῶν ἐστὶ 824, 12.

ἐγχειρίδιον] ἐπὶ τοῦ δικαστηρίου coram iudicibus ἀνευ ἐγχειρίδιου sine sica χρῆσθαι ὃ τι ἀν βουληθῇ, ὡς μοιχῶ ὄντι 1367, 17.=ἐγχειριδίῳ πλήττειν *L.* 101, 13.

ἐγχειρίζειν] λόγος—τὰ πράγματα τῆς πόλεως τοῖς ἐχθροῖς ἐγχειρίζων 151, 25. τὰ ὑμέτερ' αὐτῶν ἐγχειρίζετε 373, 7. οὐδαὶ ταῦτα πρόσβεισιν ἐγχειρίζει 398, pen. οἷς ὑμεῖς τὰ μέγιστα ἐγχειρίζετε στρατηγοῖς 785, 12. ὅτ' ἔμελλε τελευτᾶν, ἅπαντα ταῦτα ἐνεχειρίσειν Ἀρόβω 814, 13. οὐ πάρεργον, ἀλλ' ἀδελφῶν καὶ θυγατέρων βίους ἐγχειρίζομεν 869, 25. ἐγγχ. ἐτέροις τὰ ἑαυτοῦ 1283, 1. εἰ δὲ φῆσεται πολλὰς πολλοῖς ἐγκεχειρικέναι δυνάμεις, ὥς λελυμάνθαι τοὺς ἐπιστάνας 1439, 29.=οἷς αὐτὸν ἐνεχειρίζε *Æ.* 87, 19.=ὅταν ἂ περὶ πλείστου ποιοῦνται, ταῦτ' ἀλλήλοις ἐγχειρίζωσι *I.* 64, 29. ἐνεχειρίσαμεν αὐτῷ τὴν οὐσίαν [13, 56.] =ἐγχειρίζω ἑμαυτὸν τῇ ἀτυχίᾳ *A.* 119, 20.

ἐγχαρεῖν] ἐὰν τὸ ὕδωρ ἐγχαρῇ aqua si capiat, h. e. si per aquæ ad dicendum mihi infusæ mensuram satis otii fuerit, vel, si spatium ad dicendum mihi datum siverit 1094, 3. ἐνεχάρει τοῦτο πράττειν πᾶσι μᾶλλον 1277, 22.=πῶς ἐγχαρεῖ datum est, licet *A.* 112, 18. 140, 12. 145, 41. 146, 32.=ὡς ὁ χρόνος οὐκ ἐγχαρεῖ (permittat, sinat) ἄλλον (aliu regem sacrorum) ἀποκληρώσαι *L.* 175, 33.

ἐγῶ] μοι pro παρ' ἐμοῦ. ἤξιουν αὐτὸν τὴν ναῦν μοι παραλαμβάνειν 1217, 10. οὐκ ἠέλυσέ μοι διαδέξασθαι τὴν ναῦν 1216, 3. 1218, 23. 1223, 22. μή μοι [scil. λέγε] μυρίους, μὴδὲ δισμυρίους ξένους 45, 12.=παρ' ἐμέ. id est εἰς τὴν ἐμὴν οἰκίαν *L.* 97, 10. οἰκαδὲ ὡς ἐμέ 93, 45.

ἔδαφος] ἐχθρός ἐστιν ὅλη τῇ πόλει καὶ τῷ τῆς πόλεως ἐδάφει 99, 19. 134, 14. τῆς πόλεως ὑπὲρ αὐτῶν τῶν ἐδάφων εἰς μέγιστον κίνδυνον κατακεκλειμένης 803, pen. διέκοπτε τοῦ πλοίου τὸ ἔδαφος 883, 22.

=περὶ τοῦ τῆς πατρίδος ἐδάφους ἀγωνίζονται *Æ.* 72, 41.=ἐδάφη μὲν ταῦτα, ἀφ' ὧν ἡ μίσθωσις. hæc illi fuerunt in fundis, in bonis immobilibus, unde redibant vectigalia *I.* 88, 22.=ἔδαφος ἐλευθέρον τῆς πατρίδος *Ly.* 168, 21.=ἔδαφος τῆς πόλεως *D.* 102, 40.

ἔδος] ἔδη et νεῶ et τεμένη copulantur *Ly.* 168, 17.=signum Minervæ Poliadis a Praxitele factum in arce dedicatum *D.* 108, 37.

ἔδραν ποιεῖν de senatu considente deliberandi ergo *An.* 15, 9. idem, quod paulo ante καθέζεσθαι dixerat.

ἔζεσθαι] βουλὰς ἐζόμενοι βουλευόμεν *Æ.* 21, 3.

ἑὰς] τῶν ἑάδων καὶ συνεστηκότων ρητόρων ἀπαλλαγῆσεσθε. conspiratis et inter se colludentibus, qui inter se consueverunt, diuturnitate familiaris usus mutui *δός*, 3.

ἑέλειν] δουλεύειν ὑμεῖς οὐτ' ἐβελήσετε, οὐτ', ἂν ἐβελήσητε, ἐπίστασθε *ΙΟ4*, 19. ἀδημονούσης τῆς ἀνθρώπου, καὶ οὐτ' ἐβελούσης, [scil. ἄδειν] οὐτ' ἐπισταμένης *402*, 25.=συσσιτεῖν αὐτῶ οὐδεὶς ἤθελεν *Æ.* 41, 3.=ἑέλω potius quam θέλω *L.* unde ἤβελησε passim, quam formam sequitur ἡδύνατο. *TAYL.*

ἑελέχθρας] μὴ ἔχε πρὸς ἡμᾶς οὕτως ἐβελέχθρας animo erga nos ne sis tam ad gerendas inimicitias obstinato et pertinaci *ΙΟ05*, 15.

ἑελοντῆς] τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας αὐτεπαγγέλτους ἐβελοντὰς παραχωρῆσαι *Φιλίππῳ* 247, 24.=*L.* 181, 36. 182, 9.

ἑίλειν] τοὺς πρότερον τοῖς ἄλλοις ἐπιτάττοντας εἰδῖσεν ὑμῶν ἀκούειν *477*, 21.=ἑίλειν ἀπέχειν, exercere in usu et consuetudine continentiae *Æ.* 3, 20.=οὐδ' ἑίλειν εἶναι γραφὰς περὶ ὧν οἱ νόμοι δίκας ἰδίας πεποιήκασι. you must not allow the custom to be introduced, of drawing things to the upper courts of justice, which the ordinary rules of proceeding refer to the lower courts *I.* 87, 13.=εἰδισμένος ἀναισχυντεῖν *An.* 20, 17.=δεινὸν εἶναι τοιαῦτα ποιεῖν ἐπίζεσθαι τὴν βουλὴν *L.* 164, 19.

ἑθισμὸς assuefactio. ἑθισμὸς τοῦ ἀνέχεσθαι ἡμᾶς τοὺς τοιοῦτους εἰσπλους *219*, 7.

ἑθνος] ἵνα μὴ μόνον κατὰ πόλεις, ἀλλὰ καὶ κατ' ἔθνη δουλεύωσι *117*, pen. b) genus hominum nota quadam ab aliis facile dignoscendum. εἰ τις ὑμᾶς ἔροίτο, τί πονηρότατον νομίζετε τῶν ἐν τῇ πόλει ἐθνῶν *668*, 10.

ἑθος] τούτου τῶ ἑθι καὶ τῶ τρόπῳ τῆς πολιτείας χρῆσθαι *34*, 19. ἀπὸ τῶν κοινῶν τὸ ἑθος ἐπὶ τὰ ἴδια μεταβιβάζοντας ὁρώσι τινες *142*, 23. ubi mos significatur pecuniam publicam omnes inter cives promiscue dividendi ad sedes in theatris redimendum. δεινότητον ἑθος καὶ ἀσυμφορότατον ὑμῖν εἰς τὴν πολιτείαν εἰσάγων *341*, 19. τὸν νόμον ἑθος ποιήσας. aut potius inverse τὸ ἑθος νόμον. consuetudine, vel usu populari a me ad vim legis translato. h. e. quod existimarem, quod ab omnibus vulgo fieret, nemine reprehendente, id perinde valere atque si lex scripta sit *414*, 8. τοῖς δ' ἑθεσι quia rei jam insuevit, καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις quia rei cupiditate

tenetur, ταῦτ' ἐπιχειρῶν πράττειν 638, 13. ἔθελον τοῖς αὐτοῖς χρήσασθαι, ὡς παρ' τότε 1163, 11. ἔθελον τοῖς αὐτοῖς ἐπιτιμᾶν τε καὶ χρῆσθαι τοὺς δημηγοροῦντας 1440, 16. = ἀποφύγεσθαι εἰς τὸ καθ' ἡμέραν ἔθος *Æ.* 13, 37. παραδέχεσθαι εἰς τοὺς ἀγῶνας ἔθος ἀδικατάτων 25, 24. προβαίνει τὸ ἔθος ἐπὶ πολὺ 25, 30. τοιοῦτον ἔθος παραδέδωκεν ὑμῶν εἰς τὴν πολιτείαν 59, 2. ἐξ ἔθους, ἀλλ' οὐκ ἐκ προνοίας ποιείσθε 79, 20. παραδέχεσθαι ἔθος αἰσχροῦν 81, 32. = ἔθος τι δίκαιον καθέστηκεν πᾶσιν ἀνθρώποις *L.* 187, 41. = τοιαυτὸ ὑμῶν ἔθος καθιστάντων *D.* 103, 45.

εἰ μὴ διὰ—nisi obstetisset hoc vel hoc, nisi stetisset per—εἰ μὴ διὰ Λακεδαιμονίους etc. v. διὰ. εἰ δὲ μὴ—*εἰν αὐτεμ. alias vero si istud, quod modo dixi, secus habeat* 529, 20. = εἰ pro εἴτε. καὶ εἰ τις φίλος ὦν τυγχάνει, καὶ εἰ τις ἐχθρὸς. *sive—sive An.* 18, 23. = εἰ quasi interrogative *L.* 137, 32. *TAYL.* ἀπολέσαι παρεσκευάζοντο τὴν πόλιν, εἰ μὴ δι' ἀνδρας ἀγαθοὺς 125, 36. v. διὰ. tota dictio plena foret hæc. καὶ ἀπώλεσαν ἂν αὐτὴν, εἰ μὴ τοῦτο ἐπαυλύθη γενέσθαι, nisi per viros bonos stetisset. εἰ iteratum 156, 25. collata cum 156, 26. εἰ κατεφρόνησαν ὑμῶν etiamsi contemptum vestri ipsis ignoscatis 115, 32.

εἰδέναι] οὐδ', εἰ γέγονεν, οἶδα. *simulo prorsus ignarum, id unquam evenisse* 243, 6. περὶ ὧν μὴ ἔχη μάρτυρας παρασχέσθαι, περὶ τούτων ὑμᾶς φήσει εἰδέναι 1024, 5. ὃ τι ἂν μὴ ἕκαστος ὑμῶν εἶδῃ, μηδὲ τὸν πλησίον νομίζετω εἰδέναι 1024, 9. = λύτρα πράξαμενον εἰδὼς Φίλιππον οὐδένα τῶν Ἀθηναίων *Æ.* 41, 17. προσποιεῖσθαι εἰδέναι τὸ ἀπόρρητον 67, 25. λέγειν οὐκ εἰκάζων, ἀλλ' ἀκριβῶς εἰδὼς 76, 26. = εἰδέναι χάριν *L.* 192, 42. ut Galli *scantōir gré.* εἰδέναι χάριν τῶν ἀγαθῶν 106, 22. 181, 7. εἰδέναι περὶ 141, 46. εἰδέναι πρόφασιν τῆς ἐχθρας 115, 18. *TAYL.* ἡγούμενοι εἶναι ἀνδρὸς ἀγαθοῦ ἀφελεῖν τοὺς φίλους, καὶ εἰ μηδεὶς μέλλοι εἴσεσθαι 157, 20.

εἶδος] δύο μοι λείπεται τῆς κατηγορίας εἶδη, duo capita accusationis supersunt *Æ.* 16, 27. = εἶδος ἀγλαῶν *Ly.* 162, 39.

εἰδότης] εἰδότης καὶ σαφῶς ὑμᾶς διδάξω *Æ.*—

εἰδωλον ἐφίσταται Πατρόκλου *Æ.* 20, 29.

εἰν. satis de hoc loco. hæc hactenus. recte 46, 5. 342, ult. 463, 22. 479, 16. 579, 17. 24. = *A.* 126, 11.

εἰκάζειν] ἐγὼ δὲ οἶδα, ὅσα ἂν ἐκ λογισμοῦ τῆς σκοπῶν εἰκάσαι. *suspicietur* 207, 12. τῷ γὰρ εἰκάσει τις θνητῶν, ὃ ἀθάνατον ἐργάζεται τοῖς ἰδοῦσι πῶθον 1404, 18. εἰκασμένων πρὸς τὴν τῶν θεῶν δύναμιν 1408, 24. = οὐκ εἰκάζων, ἀλλ' ἀκριβῶς εἰδὼς *Æ.* 76, 26. = εἰκάζειν ἐξ Ἰσου καὶ ὑμῖν ἵστί καὶ ἡμοί *A.* 137, 3. τῷ μὴ ἐργασαμένῳ χαλεπὸν περὶ τῶν ἀφανῶν εἰκάζειν 137, 9. εἰκάζοντας μᾶλλον ἢ σάφα εἰδότες ψηφίζεσθαι 143, 32. = εἰκάζειν ἔχω πολλαχόθεν τεκμαιρόμενος *L.* 105, 8. = εἰκάζειν ὑπὲρ τηλικούτων ἀδικημάτων *Ly.* 151, 29.

εἰκάς] ταῖς εἰκάσι die mensis vigesimo proximisque insequentibus, ut primo, secundo, tertio et quarto post *An.* 16, 8.

εἰκαιν] τὰ μὲν εἰκῶν, ἡνίκ' ἂν τύχη 10, 3. οὐκ εἴξα, οὐδ' ὑπεχώρησα 272, 20. τὸν δαίμονα, ὃ φύντας ἀνθρώπους εἰκαιν ἀνάγκη 1400,

23.=εἶκαιν v. ἰοικέιναι Æ.=εἶκειν ταῖς τύχαις L. 149, 33.=εἶκειν χρησμοσύνη καὶ στυγερεῖ πενίᾳ. ab egestate vinci Ly. 162, 38.

εἰκῇ] ἐκ λόγων τινῶν ἔχθρας οὕτως εἰκῇ πρὸς ἀλλήλους ἀνελόντο I. 36, 11.=εἰκῇ καὶ ἀλογίστως L. 109, 20.

εἰκὸς] εὐλογα et εἰκότα, ut cognata, copulantur 1106, 1.=ἀλήθεια εὐρίσκεται ἐκ τῶν εἰκότων Æ. 13, 10.=κἂν ὅτιοῦν εἰκὸς παραλάβητε, etiamsi quamvis tenuem suspicionis auram odorati sitis, vel umbram probabilitatis captaveritis, τοῦτ᾽ πιστεύειν A. 115, 8. τὰ εἰκότα ταῖς ἀληθείαις ἴσα ἡγεῖται 117, 31. εἰκότως μὲν, ἀνοσῖος δὲ, ἀπέκτεινεν. occidit, in quo tametsi fecit id, quod prudentia et amor sui quemque hortatur facere, alique omnes simili loco deprehensi faciunt, nihilominus tamen impium factum est 118, 35. οὐκ εἰκότως, ἀλλ' ὄντως φονεῖα μέ φασιν εἶναι. non solum probabiliter, sed etiam reapse 120, 16. οὐκ εἰκόσι τεκμηρίοις χράμενος 128, 14. τὸ εἰκὸς σύμμαχόν μοι ἐστίν 134, 24. In comparativo. εἰκότερον ἦν 116, 35. 117, 14. 118, 21. οὐδένα ὄντικα οὐκ εἰκόταρον εἶναι 119, 36. ἀρξαι τοῦ παροινεῖν τοὺς νεωτέρους τῶν πρεσβυτέρων εἰκότερον 127, 20.=verisimile L. 98, 31. ἀνοητότερόν τι ποιεῖν τῶν εἰκότων 99, 10.

εἰκοσίμινος ἔρανος. viginti minarum L. fr. 9.

εἰκοσιν ἄνδρας εἰλοσθε τῆς πόλεως ἐπιμελεῖσθαι, ἕως ἂν οἱ νόμοι τεθεῖεν An. 11, 17.

εἰκόσσορος navigium viginti remis agile 926, 8.

εἰκοσταῖος A. 113, 32.

εἰκότως ἐπεβούλευσεν, verisimile est eum insidiatum esse, aut, si fecit, non sine speciosa causa fecit A. 115, 28. εἰκότως ἀμυνόμενος τὴν ἔχθραν ἀπέκτεινε τὸν ἄνδρα. occidit merito, et sic, ut patratæ cædis suspicio non posset in eum non incumbere, ut qui sic vetustam simultatem ultus esset 115, 28. εἰκότως μὲν, ὄντως δὲ μὴ ἀπέκτεινα tametsi cædem reapse non commissem, suspicione tamen ejus, eaque admodum probabili, urgerer, causasque, si commissem, sat speciosas, et idoneas haberem 117, 22. αὐ γὰρ ἰδὲοῦν εἰκότως ἀποκτεῖναι. subaudi εἰ μὴ μεγάλη ἀδικηθεὶς ἡμυνάμην 117, 25.

εἰκῶν] secundum Harmodium et Aristogitonem, Cononi primo statuam æneam posuerunt Athenienses 478, 4. ἐκκαιδεκάπηχυς 256, 11.=περὶ τῆς Ἰφικράτους εἰκόνης orationis LYSIACÆ fragmenta v. ap. Ulpianum ad *Midianam* et Aristid. in *oratione de paraphithegmate*. =τὴν εἰκόνα αὐτοῦ ἐξ ἀκροπόλεως καθελόντες Ly. 164, 29. εἰκόνα χαλκῇν ἱεροσυλῆσαι καὶ αἰκίσασθαι 167, 14.

Εἰλήθυια] καθημένην ἐν τῷ τῆς Εἰληθύιας ἱερῷ I. 55, 4.

εἰμαρμένη] ὁ τοῖς γονεῦσι μόνον νομίζων γεγενῆσθαι, τὸν τῆς εἰμαρμένης [scil. μοίρας] καὶ τὸν αὐτόματον θάνατον περιμένει 296, 18. τὴν εἰμαρμένην ἔσχε θνητὸς ὢν 1394, 26.=πρὸ τῆς εἰμαρμένης τὸν βίον ἐκλιπῶν A. 113, 38.

εἰμαρταὶ τούτοις μηδέποτε εὐ πράττουσιν εὐ φρονῆσαι 1435, 15. εἰ

μετὰ τῶν Θηβαίων ἀγωνιζόμενοις ἡμῖν οὕτως εἰμαρτο πρᾶξαι, τί χρῆν προσδοκᾶν, εἰ μὴδὲ τούτους ἐσχομεν συμμάχους 293, 9.

εἶναι] ὡς ἔστι μάλιστα τοῦτο δέος 10, 2. ὑπόθεσιν παριστάντες ὑμῖν οὐχὶ τὴν οὖσαν 28, 9. οὐ μὲν οὖν ἦν εἰπεῖν ἐτέρῳ imo vero nemini alii copiam dicendi faciebat; neminem alium sinebat os aperire 274, 16. ἡμεῖς μὲν οὖν ἐν θυσίαις ἤμεν τότε, Θηβαῖοι δ' ἐν τῷ δι' ἡμᾶς σεσῶσθαι νομίζειν 301, 6. μὴ τοιαύτης οὔσης τῆς ὑπαρχούσης ὑπολήψεως περὶ ἐκατέρου nisi ejusmodi esset opinio vestris animis jam antiquitus infixa 304, 1. οὐ μόνον τοὺς ὄντας Ἀθηναίους, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὑστερόν ποτε μέλλοντας ἔσεσθαι πάντας ἡδίκημένοι 358, 22. σκεψώμεθα δὴ, τί τοῦτ' ἔσται τῇ πόλει, quod emolumentum inde sit ad remp. rediturum 463, 5. ὧν ὑπομνήματα ἦσαν ὄντες [id est ἔτι ὄντες] οἱ σέβαντο. adhuc superstites 616, 21. τὴν μὴ οὖσαν [scil. γνῶσιν, vel δίκην] ἀντιλαχεῖν. exceptione agere sententiæ dictæ ejusmodi, quæ irrita sit, et pro nulla haberi debeat ideo, quod sit illegitima 543, 14. 1006, 6. μήτε συγγνώμης, μήτ' ἄλλου μηδενός εἰσι. non clementiæ student ad ignoscendum facili, neque ulli alii rei, πλὴν τοῦ πλείονος. quam compendio faciendo et rei familiari augendæ 982, 3. εἴη ἐπὶ τὸ ἄμεινον ἀπὸ τοῦ σημείου. bene ipsis cedat ostentum. prospera ab eo proveniant 1072, 15. ὅτε ἦν ὁ πατήρ ἐπὶ τοῦ τραπεζιτεῦναι 1111, 27. ὑμῶν αὐτῶν ὄντες, cum soli vos et vestræ spontis estis, nemine vos interpellante, neque impediante 1456, 9. τοῖς ἐκ τῶν παρεληλυθότων χρόνων οὔσιν [id est φανεῖσιν, vel ἔγνωσμένοις] ἐπιεικίσι παρακατατίθεσθαι 806, ult. τί οὖν ἐστὶ τοῦτο. quid hoc igitur rei est? unde venit? 973, 22. οὔτε γὰρ νῦν μοι πρὸς ἐκείνόν ἐστι. scil. πρᾶγμα, vel δίκη 1108, 2. οἶομαι γάρ τί μοι καὶ τοῦτο εἶναι πρὸς τὴν ἀλαζονείαν τὴν τουτοῦ. scil. προὔργου. spero hoc quoque argumentum utile mihi futurum adversus—1241, 23. εὐχέσθαι μὲν ὡς εὐγνωμονεστάτων τυγχάνειν, φέρειν δὲ τοὺς ὄντας εὐμενῶς. cives, qualescunque sunt, perferre, etiamsi non nolis meliores eos esse 1486, 2. = πολιτεῖαι τρεῖς εἶναι παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ὁμολογοῦνται Æ. 1, 18. οἷς ἐστὶ βίος ἀπὸ τοῦ σωφρονεῖν 2, 13. ἀρχὴ ἣτις ἔσται ἡ τούτων ἐπιμελησμένη 2, 20. ἐνοχος ἔστω τῷ περὶ τῆς τῶν ἐλευθέρων φορᾶς νόμῳ 2, 36. μὴ ἐπάναγκες εἶναι τῷ παιδί ἡβήσαντι τρέφειν τὸν πατέρα 3, 1. ὅλως δ' ἐν δημοκρατίᾳ τὸν εἰς ὀτιοῦν ὕβριστὴν οὐκ ἐπιτήδειον ἡγήσατο εἶναι συμπολιτεῦσθαι 3, 24. γράφεσθαι νόμον μὴ ἐπιτήδειον εἶναι 5, 30. καθαρὸν οὕτω χρῆν τὸν βίον τοῦ σώφρονος ἀνδρὸς εἶναι, ὥστε μὴ ἐπιδέχεσθαι δόξαν αἰτίας πονηρᾶς 7, 32. ἀφθονία ἐν τοιαύτῃ ὧν 8, 40. ἀργαλέος ὧν τὴν ὄψιν, fœdus, turpis visu 9, 20. οὕτως ἰσχυρόν ἐστιν ἡ ἀλήθεια, ὥστε πάντων ἐπικρατεῖ τῶν ἀνθρωπίνων λογισμῶν 12, 16. εἶναι ἐπὶ πολλῆς ἀσελγείας καὶ ἀφθονίας 13, 33. ἐγγυτάτω τῆς αἰτίας, καθ' ἣν ἡ παρούσα κρίσις ἐστὶν 15, 30. περιβοήτως ἐξηλέγχθη κλέπτῃς ὧν 16, 6. ἀβίωτον ἡγούμενος εἶναι ἑμαυτῷ 17, 17. μαντεύεται ἡ φήμη πολλὰ περὶ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι 18, 8. τάττομεν εἶναι Ὀμηρον ἐν τοῖς πρεσβυτάτοις καὶ σοφωτάτοις τῶν ποιητῶν 20, 4. ὑπὲρ αὐτῶν ψηφιεῖσθαι, ὧν ἡ δίωξις ἦ 22, 12. κληρονόμος εἰ τοῦ ἐπι- 23, 20. πολὺς ἔσται ὁ Φίλιππος 23, ult. ἀμουςός τις

οὗτος καὶ ἀπαίδευτος ἄνθρωπός ἐστι 24, 2. ὑμέτερόν ἐστιν ἔργον πρὸς ταῦτα ἀντιτετάχθαι 25, 8. ἔσται δὲ ὁ λόγος ἐπὶ παραδείγματος 25, 16. οὕτως ἦσαν πρὸς τὰς αἰσχύνας χαλεποὶ 26, 5. ἱερωσύνην οὐδενὸς θεῶν κληρώσεται, ὥς οὐκ ὦν ἐκ τῶν νόμων καθαρὸς τὸ σῶμα 26, 36. ταῦτά ἐστιν ἐκάστω ποιῆν 27, 9. θεατῆς αὐτίκα ἐγὼ ἔσομαι ὑμέτερος 27, 38. ἀπίθανος ὦν πρὸς τὴν ὑποψίαν ταύτην 28, 12. ἐπὶ τῆς αἰτίας ταύτης ὄντα 28, 20. ἀβίωτον εἶναι μοι τὸν λοιπὸν βίον νομίζω 28, 29. ὑπομένειν Δημοσθένην ἀφόρητον ὄντα 30, ult. ἐπιχώριος οὐκ ὦν οὐδ' ἐγγενὴς ἡμῖν 31, 15. σὲ δὲ εἰς τὰ ἐκείνου γόνата θείσα παιδίων ὄντα 32, 2. ὥς ἦν σιωπῇ 33, 3. ἀγχόνῃ τοῦτ' ἄρ' ἦν καὶ λύπη τούτῳ 33, 18. ἐξιστάμενος αὐτοῦ καταφανὴς ἦν 33, 21. πολὺς ἦν τοῖς ἱπταῖοις καὶ ἐπαχθὴς 33, 29. ἐπαινέτης ἦν ἡμῶν 34, 8. λῆρός ἐστι ταῦτα 34, ult. τῆς ἑαυτοῦ ἡλικίας ὅστις ἦν 38, 19. ἐξώλη τε αὐτὸν εἶναι ἐπαρᾶσθαι καὶ τὴν οἰκίαν 39, 39. βλέπειν πρὸς τὸ μέλλον ἔσεσθαι 41, 39. οἰκοθεν ἐκ τοῦ βίου δεδοκιμασμένους ἀξίους τῆς πόλεως εἶναι 43, 4. ἐνορκον ἦν ἐν τοῖς ὄρκοις 43, 14. διαβολὴ ἀδελφόν ἐστι καὶ συκοφαντία 47, 20. ἀμφισβητεῖν ἀνὴρ εἶναι 47, ult. 48, 1. οὐ καθαρὸς ὦν τὰς χεῖρας εἰς τὴν ἀγορὰν ἐμβάλλεις 48, 3. διαφανὴς ἐν τούτοις ἦν 50, 2. ὀρθῆς ἡμῖν τῆς πατρίδος οὐσης 50, 5. ἀνελέητός τίς εἰμι 50, 8. ἀνεπίφθορον εἶναι μοι νομίζω περὶ τούτων λέγειν 50, 30. οὐ μισόδημος ὦν—ἀλλὰ μισοπόνηρος 51, 6. εἶναι pro ἐστίν. ὅσον εἰς τὴν ἐμὴν εἶναι μνήμην, quantum repetere memoria possum 52, 19. διαψηφίσεις ἐν τοῖς δήμοις ὅταν ἦσαν, ut rei memorabilis meminit 52, 32. τοῦ μὲν ὑμᾶς μὴδὲν ἀδικεῖν κύριος ἦν, τοῦ δὲ μὴ ἔχειν αἰτίαν ἢ τύχην 52, 34. κλέπται ἐπ' αὐτοφῶρα τῶν δημοσίων χρημάτων ὄντες 55, 12. στέφανον χρυσοῦν, ὃς ἂν ἐν θεάτρῳ ἐν ἄστει ἀναρρηθῇ, ἱερὸν Ἀθηνᾶς εἶναι κελεύει ὁ νόμος 60, 9. ὅτ' αὖ τὰ μέγιστα τῶν αἰσχρῶν οὕτως ἐστὶ πιστὰ 61, 11. οὐδεὶς ὑμῶν οὕτως ἐστὶ δύσκολος τὴν φύσιν 62, 10. ἐπινεύειν ἀληθὲς εἶναι 62, 11. ἐπαινέτης ἦν τῆς εἰρήνης 62, 36. ἀνεμέσητον ἦν αὐτῷ 63, 8. ὀργῆς μεγάλης ἦσαν ἀξιοὶ 63, 10. ὅτ' ἦν Ἀσκληπείῳ ἢ θυσία 63, 13. οὐκ ἄμεινον εἶναι 63, 41. βουλευτῆς ὦν ἐκ παρασκευῆς 64, 13. ὅθεν μὴ νικήσασιν μάχην οὐκ ἦν ἀναχώρησις 66, 8. μέσον οὐδὲν ἦν 66, 35. ἀριθμῶν εἰς ὅποτε ἔσται 67, 39. μεστὸς ἐλπίδων οὐκ ἔσομένων 67, ult. ἦτταν αὐτοῖς εἶναι πολέμου καὶ δικῶν καὶ ἀγορῶν 69, 16. ἐξώλεις εἶναι καὶ αὐτοὺς καὶ οἰκίας καὶ τὸ γένος αὐτῶν 69, 17. κραυγὴ πολλὴ καὶ θόρυβος ἦν τῶν Ἀμφικτυόνων 70, 39. ἤδη πόρρω τῆς ἡμέρας οὐσης 70, 40. πολὺς ἔκαινος ἦν κατὰ τῆς ἡμετέρας πόλεως 71, 11. εἰς παραδοξολογίαν τοῖς ἔσομένοις μεθ' ἡμᾶς ἔφυμεν 72, 24. διαγωνίζεται οὐ περὶ τοῦ κύριος ἐτέρων εἶναι, ἀλλὰ περὶ τῆς τοῦ σώματος σωτηρίας 72, 28. διὰ τοῦτο γὰρ οἶμαι, ἡμᾶς, παῖδας ὄντας, τὰς τῶν ποιητῶν γνώμας ἐκμανθάνειν, ἵν' ἄνδρες ὄντες αὐταῖς χρῆσώμεθα 73, 1. ναυτικὴ καὶ πεζὴ στρατιὰ καὶ πόλεις ἄρδην εἰσὶν ἀνηρασμένοι 73, 11. ἀβίωτον ἡγησάμενος εἶναι 74, 40. ἀθύτῳ καὶ ἀκαλλιεργῳ ὄντων τῶν ἱερῶν 75, 12. ἀπαρασκευῶν αὐτῷ τῶν ἰδίων ὄντων 77, 2. ὁ δ' Ἀλέξανδρος ἀπειλημένος ἦν ἐν Κιλικίᾳ 77, 9. ἐπίδοξος ἦν (Megalopolis) καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἀλῶναι 77, 19. θεωρήσατε αὐτὸν, μὴ ὁποτέρου τοῦ λόγου, ἀλλ' ὁποτέρου τοῦ βίου ἐστὶν 77, 40. ὅθεν καὶ τὴν

πονηρίαν οὐκ ἐπιχώριός ἐστιν 78, 25. ἦν προ ἦσαν 80, 9. τότε ἦν ὁ θαλλοῦ στέφανος τίμιος 80, 37. ἔναυλον γὰρ ἦν ἔτι τότε 81, 18. ὄνομα ὁμοιον εἶναι καὶ τὸ ἔργον 81, 23. πάλαισμα τοῦτ' ἐστὶ εἰκαστηρίου 83, 19. καταφυγγάνη, ἐπίορκος ἄν, εἰς τὴν διὰ τῶν ὄρκων πίστιν 83, 39. οὐκ ἔστιν, ὅποι ἀναπήσομαι 83, ult. ἀποδίδωσθαι τοὺς καιροὺς, ἐν οἷς ἦν σώζεσθαι 86, 6. οὐδὲν ἐστι, nil valet, nullius usus est, οὐ τὴν γλῶτταν ἔάν τις, ὥσπερ τῶν αὐλῶν, ἀφέλη, τὸ λοιπὸν οὐδὲν ἐστὶ 86, 29. οὐκ ἄρ' εἰσὶ παρ' ὑμῖν εὐθύναι βίους 86, 33. ὁ κομίζων τὸ χρύσιον ἦν καιρὸς καὶ φόβος καὶ χρεῖα συμμάχων 88, 4. ἄξιον δ' ἐστὶ καὶ τὴν τούτου ἀπαιδευσίαν θεωρῆσαι 88, 14. = τοῦτο δ' ἦν αὐτῷ. scil. σκοπός. hoc designabat, parabat I. 47, 22. ἐμοὶ μὲν ἦν ἀγχιστεύειν. mihi competebat ejus vel titulus consanguinitatis 84, 28. κατὰ δύναμιν εἶναι [24, 40.] = εἶναι pro ἰέναι. τὴν ὑποψίαν εἰς ἐμὲ οὐσαν. pro ἰοῦσαν vel ἐλθοῦσαν vel ἤκουσαν A. 116, 36. 39. 117, 8. = ἔστιν ἔτι adhuc in vivis superest An. 16, 4. ὥστε ὑμῶν ἐκόντων εἶναι. id est ὑμᾶς βούλεσθαι 21, 8. = τό γ' ἐπ' ἐκείνων εἶναι. quantum in eo erat L. 135, 14. 180, 42. χρῆσαι δ' τι εἰη ἀργύριον, id est, παρῆναι, vel ὑπάρχει. commodato dare sibi, quicquid esset pecuniae paratae 154, 2.

εἰπεῖν et ἑρεῖν] τί ἑροῦμεν; ἢ τί φήσομεν 99, 8. obscura differentia istorum verborum εἰπεῖν et φάναι. quæ si qua est, ut necesse est esse, videtur hoc cerni, quod εἰπεῖν sit suadere, auctor fieri alicujus rei faciendæ, φάναι affirmare de re facta. φυλακὴν εἰπεῖν, δι' ἧς σωθήσεται. custodiæ auctor fieri constituendæ, quæ fiscum tueatur et conservet 103, 10. προσέχουσιν ἅπαντες, οὐχ οἷς εἴπομεν τότε, ἢ νῦν ἂν εἴποιμεν, ἀλλ' οἷς ποιοῦμεν 132, 8. οὐ βούλομαι δὲ δυσχερὲς εἰπεῖν ἀρχόμενος τοῦ λόγου 226, 18. εἰτ' ὃ—τί ἂν εἰπὼν σέ τις ὀρθῶς προσεῖποι 232, 20. οὐδενὸς εἰπόντος ἐναντίον οὐδὲν οὐκ εἶπον μὲν ταῦτα, οὐκ ἔγραψα δὲ—288, 7. καὶ τὸ τοῦ Κεφαλίου καλὸν ἐστὶν εἰπεῖν μοι. mihi quoque licet decus illud, de quo Cephalus gloriatus est, de me prædicare 311, 4. λόγον εἶπεν, οὐχ ὑπὲρ Θεβαίων, ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν ἄξιον εἰρῆσθαι 384, 16. δύο καὶ τρία ῥήματα, ἃ καὶ ἐχθεὶς ἐωνημένος ἄνθρωπος εἰπεῖν δυνήσεται 406, 11. τούτων οὐδὲν εἶπε πρὸς ἑαυτόν. horum nihil ipse sibi subjecit, ad animum suum revocavit Æschines 419, 9. εἰπὼν τὴν ἀρρωστίαν τοῦ σώματος. valetudinem causatus, ea excusatione usus 750, 10. ἐν τῷ χρόνῳ τῷ εἰρημένῳ a legibus præfinito 1224, 14. ἐπειδὴ δὲ αὐτῷ εἰρητο finem dicendi cum fecisset 1239, 8. καὶ σὺν θεοῖς εἰρῆσθαι [scil. τοῦτο θέλω] 1463, 22. τοῦτο πρὸς αὐτὸν εἰκάτω. hoc ipse sibi præcipiat 1466, 16. ἃ γὰρ εἰπεῖν ἂν τις δυνήσεται καὶ γράφαι φυλάξειτ' ἂν 1489, 13. = *προεξαχθῶ τι ῥῆμα εἰπεῖν Æ. 6, 5. ταῦτ' ἐγὼ λόγῳ μόνον σαφῶς ἐν ὑμῖν εἰπὼν οὐκ ἂν ἐδεξάμην 378, 32. μνημονικῶς εἰπεῖν πρὸς τὰ εἰρημένα 33, 32. ὑπερβολὴν τινα ἑαυτοῦ παλαιότητος καὶ πλήθους ἐτῶν εἰπόντος 33, 34. μνημονικῶς καὶ δυνατῶς εἰπεῖν 34, 23. ἐν τῷ ἐμῷ λόγῳ εἰπὲ 35, 32. = εἰπεῖν suadere, hortari, auctor esse consilii An. 11, 10. = εἰπεῖν præcipere, imperare, edicere, de legibus. διαερῆσθην εἰρηται L. 94, 32. εἰπεῖν oratione soluta dicere, ποιεῖν carmine. εἰπὼν cum fratrem hac de re ad-

monuisset, eumque oratione permovisset, ut consentiret atque fieri sineret 154, 46. * εἰν μὴ τις γε εἴπῃ τοὺς νόμους ἐκλαμβάνειν 119, 25.

εἴργειν] arcere, impedire, excludere. εἴργει' οὖν, εἴργει' αὐτὸν τῶν ὑπὲρ τῆς εἰρήνης λόγων 372, 11. εἴργοντας τῆς ἀγορᾶς τοὺς, οἱ αὖ σοὶ βεβίωται, ἐπιτηδεύοντας 617, ult. εἴργεσθαι τῆς ὑμετέρας συμμαχίας 666, 4. b) vincere, in custodia tenere. τὸν ἀδικούμενον εἴρξατε δέκα μηνῶν 159, 4. εἴρξεν Ἀγάθαρχον τὸν γραφεά 562, 12. γράφεται γραφὴν Στέφανον, εἰρχθῆναι ἀδίκως ὑπ' αὐτοῦ 1367, 10. εἰν τις ἀδίκως εἴρξῃ ὡς μοιχὸν 1367, 11.=εἰργόμενον θανάτου, ita tamen, ut sibi caveat, ei mortem, vulnus mortale, afferre, infligere Æ. 26, 15. ὑδάτων ναυματιῶν μὴ εἴργειν 43, 15. εἴρξεται (pro εἰρχθῆσεται) τοῦ ἱεροῦ 71, 1.=εἴργειν, ὥν δ' νόμος εἴργει τοὺς ἀποκτείναντας A. 121, 4. εἴργοντι (lege interdicente) μήτε δικαίως, μήτε ἀδίκως ἀποκτείνειν 122, 7. μὴ εἰργόμενοι τῶν προσηκόντων non exclusi locis iis, unde eos excludi oportebat 123, 40. 44. 126, 12. εἴργεσθαι προαγορεύουσι τοῖς τοῦ φόνου φεύγουσι τὰς δίκας 130, 23. εἴργεσθαι τῶν νομίμων. unde abesse lex et mos vetustus jubet 145, 23.=coercere domi suæ, neque sinere exire An. 31, 25. 28.=εἴργειν τῶν νομίμων Ly. 156, 13.

εἰργύνειν eodem significatu, quo εἴργειν An. 32, 36.

εἰρήνη] τὴν μὲν εἰρήνην πόλεμον αὐτοῖς εἶναι, τὸν δὲ πόλεμον εἰρήνην 164, 4. οὗς ἐν τῷ πολέμῳ συμμάχους ἐκτησάμεθα, οὗτοι ἐν τῇ εἰρήνῃ ἀπολωλέκασιν 174, 16. ἐξουσία τῆς εἰρήνης 240, 22. ἀναγεῖναι τὴν ὁμόνοιαν καὶ τὴν εἰρήνην 283, ult. τὴν εἰρήνην εἶναι τὴν αὐτὴν, ἥπερ Φιλίππῳ, καὶ τοῖς ἑγγύνοις 356, 7. καὶ μὲν εἰρήνην τις ἐκ πολέμου ποιήσῃ, τούτου μισοῦντες, ἂν δ' ἐξ εἰρήνης πόλεμον τις λέγῃ, τούτῳ μαχομένοι 1445, 9. πόλεμος ἐνδοξος εἰρήνης αἰσχροῦς αἰρετώτερος. citat e Demosth. Stobæus p. 353, 1. εἰρήνης κοινῆς μετέχειν. citat schol. ad Aristotelis Rhetoric. p. 45, a. 35.=ἀγαπητῶς ποιεῖσθαι εἰρήνην Æ. 38, 12. ἐκλείπειν τὴν εἰρήνην 42, 28. ἀναδύειν καλοῦντες τὴν εἰρήνην 46, 18. ἀπαλείφειν τι τῶν δεδογμένων περὶ τῆς εἰρήνης 49, 36. ἀργίαν εἰρήνην οὐ τρέφει 49, 39. προστῆναι τῆς εἰρήνης 49, 41. εἰρήνην, ἣ τὸν δῆμον ὑψηλὸν ἦρεν 51, 24. πρίασθαι τὴν εἰρήνην 52, 7. ἐγγυητὴς Φιλίππου καὶ τῆς εἰρήνης 52, 9. συναγαγεῖν τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ὑμετέρας ἀδείας 52, 37. καταλύειν τὴν ὑπάρχουσαν εἰρήνην 61, 21. ἐπαινέτης ἦν τῆς εἰρήνης 62, 36. ἀπορρηῆσαι τῆς εἰρήνης τὴν συμμαχίαν 64, 3. διαλύειν τὴν εἰρήνην 65, 32.=συναγχαίνειν τῷ τῆς εἰρήνης ὀνόματι, verbis quidem, seu oratione, non refragari suadentibus pacem An. 23, 31. αὕτη ἡ εἰρήνη τὸν δῆμον ἦρεν ὑψηλὸν 24, 17. εἰρήνην λαβόντες num Græcis usurpatum fuit pro εἰρήνης τυχόντες 24, 18. καταργάζεσθαι εἰρήνην 24, 26. σπονδαὶ ab εἰρήνῃ differunt 24, 40. πράττειν εἰρήνην καὶ ἐλευθερίαν 25, 30. πρὸςβεῦναι εἰρήνην 26, 21.

εἰρηνοφύλαξ Æ. 76, 19.

εἰρκτὴ carcer. ἔλυσαν εἰρκτῆς τοὺς ταῦτην τὴν δίκην ὑπέχοντας 764, 11. τοῦνεδος τῆς εἰρκτῆς χαλεπῶς τῷ λογισμῷ φέρων 1471, 16.

εἰρωνεία simulatio ejus, quod non est, et dissimulatio ejus,

quod est. *πᾶσαν ἀφελὲς εἰρωνείαν* omissa omni cavillatione, *salsa* quidem et *sannæ* plena, frigida tamen et absurda tergiversatione partium suarum, ob quæsitos nescio quos fuitiles prætextus, cum contentione in alium eas transferendi 42, 7. *εἰ μὴδὲνα καίρῳ οἶσθε ἤξειν, ὅστις εἴσω ταύτης τῆς εἰρωνείας ἀφίξεται.* nullum esse tempus venturum, quod vanitatem nostræ simulationis aperiat 1428, 3. *εἰρωνείαν* appellat, cum quis magna et præclara minatus, ubi agendi tempus venit, nil agit, ingentemque de se commotam spem destituit.

εἰρωνεύσθαι simulare alium, quam sis. multa et magna promittere, quæ neque possis, neque velis re præstare; aut etiam simulare ignorantiam, quasi periculum imminens et ob oculos positum haud cernas, tametsi bene cernas, affectesque te nescire, id ad te quoque pertinere, quod bene scias, dummodo ei occurrere ne cogaris, sed alii muneris tui partes agant. *εἴθε, to give himself airs, to lord it; or, to look stupid, to feign ignorance.* τῆς παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ἀγνοίας κακία μεμιγμένης, ὅτ' ἐν τὰ ταῦτα καλύειν ἀσφαλῶς, τὰ μὲν οὐ προοράσης, τὰ δὲ εἰρωνευομένης 1394, 13. = simulate et in modum prævaricatoris agere, ut velis quidem aliis videri verum et æquum egisse, tuæque personæ convenienter, verum tamen partibus muneris tui haud satisfacias, et ne velis quidem. *εἰτ' εἰρωνεύεσθε πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς you dehude, play the hypocrite to yourselves.* aliud præ vobis fertis, aliud in animo tectum habetis D. 106, 21.

εἰς εἰ δ' ὅλος ἐγὼ παρ' ὑμῖν κατὰ τὴν ἑμαυτοῦ τάξιν, εἰς ἐν ἐκάστῃ τῶν Ἑλληνίδων πόλεων ἀνὴρ ἐγένετο, μᾶλλον δ' εἰ ἕνα μόνον ἄνδρα Θεταλία, καὶ ἕνα ἄνδρα Ἀρκαδία ταῦτά φρονοῦντα *ἔσχον ἐμοὶ 327, 3. εἰς ἐν ψήφισμα ταῦτα πάντα συνεσκεύασαν 358, 14. οὐδὲ καθ' ἐν 552, 13. nullo pacto 778, 24. τὸν ὑπὲρ τηλικαύτης πόλεως καὶ τοσοῦτων πραγμάτων ρηθησόμενον λόγον παντὸς ἐνὸς τοῦ λέγοντος αἰε μίξω φαίνεσθαι δεῖ. nullo non oratore, quicumque ille orator est tempore quoque verba faciens, tanquam uno singulari et privato homine, amplior atque excelsior debet videri 171, 12. ἐν γὰρ μηδέν ἐστιν, ἐφ' ᾧ τῶν πεπραγμένων οὐ δίκαιος ὢν ἀπολωλέναι φανήσεται 518, 26. ne unicum quidem est in facinoribus ejus omnibus, unde non constat, eum mortis meruisse supplicium. (simile est illud Herodoti ἀνθρώπου σῶμα ἐν οὐδὲν αὐταρκές ἐστι p. 17, 31. ed. Wesseling.) ἐνὶ γέ τῳ τρόπῳ 1342, 19. ὑμῖν τοῖς γένει πολίταις οὐδὲ ἐν quodcunque tandem, quantumvis ingens χρημάτων πλῆθος ἀντὶ τοῦ γένους καλόν ἐστιν ἐλίσθαι 953, 24. = ἕνα πρὸς ἕνα λόγον ἀπολογηθεῖς A. 122, 34. = ἐν μὲν βούλευμα τοιοῦτον ἐβουλευσάμεθα An. 27, 15. = ἐνὶ λόγῳ. ut omnia uno verbo complectar. *once for all* L. 133, 14.

εἰς modo æquivalet præpositioni κατὰ, ratione, respectu; modo διὰ, propter, ob; significans causam et efficientem, et finalem; modo πρὸς, ad, modo ἐν, in; usurpatur quoque in æstimatione spatii, temporis et valoris; ferme, propemodum, circiter. videamus jam exempla. a) pro κατὰ, quoad, ratione,

respectu. εἰς τὸν ἑαυτῶν βίον ἀσφαλῶς ἔχειν 143, 1. εἰς χρήματα ἀναϊδής. in rebus, unde compendium speretur, impudens 616, pen. εἰς χρημάτων δαπάνην, ἢ τινα ἄλλην θεωρίαν 1393, 1. b) ob, propter. γραφεῖς εἰς τοῦτον τὸν ἀγῶνα 260, 18. οὐκ αἰσχύνῃ τὸν αὐτὸν εἰς τε μαλακίαν σκώπτων 308, 18. σὺ τὸν εἰς ταῦτα ἔλεον προδίδωσκας 795, 12. οὐκ ἦν τῷ πατρὶ τοῦτο τὸ συμβόλαιον εἰς τάνδράποδα ἡλιθίως συμβεβλημένον. non stulte pater pecuniam super his mancipiis elocavit, *he lent not money unadvisedly, or without reflection, on these slaves* 822, 3. τῷ δ' εἰς τὰ ἡμέτερα δανίσασατι, *who took up money on our property*. oppositis pignori bonis, non suis, sed nostris 822, 14. οὐδὲ ταυτ' ὑπὲρ ἐμοῦ εἰς τὸ δημόσιον ἐτιμήσασθε. non mei causa census hunc od, *vel ad fiscum*, h. e. ad quæstores, quo in ærarium inferretur, edididisti 838, 4. εἰς πίστιν δίδωσκας pecuniam *ad fidem* credidisti, h. e. sive quia fidebas homine, ut probo et honesto, sive, quo fidei ejus mandares, ut tibi tui loco servaret atque custodiret 886, 25. ὦν ἐνεκάλουν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν. incusabant ob male gestam tutelam 985, 18. c) pro πρός. πάντα ἀναδοχόμενος καὶ εἰς ἑαυτὸν ποιούμενος τὰ τούτων ἁμαρτήματα 352, 19. πάντων μάλιστα εἰς τὸ πρᾶγμα εἶναι *ad rem præsentem* facere 961, 8. 14. τὸ γὰρ εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα πάντα λέγειν 1301, 11. d) pro ἐν. ὁ δῆμος εἰς ἱερὸν καθιζόμενος 586, 23. δίκην λαμβάνειν εἰς χρήματα. in numis aliquem punire 610, 7. εἰς τὰ σώματα in corporibus ipsis ἐποιήσατο τὰς τιμωρίας 610, 9. οὐδ' εἰς τὴν βουλὴν, οὐδ' εἰς τὸν δῆμον περὶ τούτων εἰπὼν οὐδὲν 715, 20. neque in senatu, neque in concione. quamquam εἰς ibi pro πρός quoque potest accipi, neque ad senatum, neque ad populum. e) in æstimatione, ferme, propemodum, circiter, ut Latinorum *ad*. τότε μοι μελλουσῶν εἰσίναι τῶν δικῶν εἰς ἡμέραν ὥσπερ τετάρτην 539, 26. μάλιστα σύμπαντα ταῦτα εἰς ἐβδομήκοντα μνᾶς παραδεδῶκασι 815, 5. ἄξια σύμπαντα ταῦτα εἰς μυρίας δραχμὰς 816, 24.—εἰς τὴν βουλὴν ἔλθων *conveni senatum* 1151, 21. interdum εἰς exaratum, sed vitiose, reperitur pro ὡς *ad*. ut olim erat p. 1362, 19. ubi dedi ejus loco ὡς. = ἦν ὥραν προσήκει εἶναι τὸν παῖδα τὸν ἐλευθέρου εἰς διδασκαλεῖον *Æ*. 2, 20. χορηγὸν τὸν μέλλοντα τὴν οὐσίαν τὴν ἑαυτοῦ εἰς ὑμᾶς ἀναλίσκειν 2, 23. καταψηφίζεσθαι εἰς ἀργύριον, multæ pecuniariæ *ad* dicit 3, 16. ἐξαμαρτάνειν εἰς οἰκετικὰ σώματα 3, 19. ὅλως δ' ἐν δημοκρατίᾳ τὸν εἰς ὅτιοῦν ὕβριστὴν οὐκ ἐπιτήδειον ἡγήσατο εἶναι συμπολιτεύεσθαι 3, 24. ἐγγράφειν εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον 3, 28. 14, 31. προχίρως εἰς τὸ ἑαυτοῦ σῶμα ἐξαμαρτάνειν 4, 4. ἐκτεπλεύκατε εἰς Σαλαμίνα 4, 27. ἀκολουθεῖν εἰς τὸ δεσποτήριον 7, 2. ἐξαμαρτήσεται εἰς ἑαυτὸν 7, 23. δεινὴ εἰς τὸ πρᾶγμα ἡ κακία καὶ *οὐπιστία 9, 1. εἰσπιδᾶν νύκτωρ εἰς τὴν οἰκίαν 9, 7. 24. διαρριπτῆν εἰς τὴν ὁδὸν τὰ σκευάρια 9, 8. γυμνὸς ἔρχεται εἰς τὴν ἀγορὰν 9, 14. φοβηθέντες μὴ ἀνακηρυχθῇ αὐτῶν ἡ βδελυρία εἰς πᾶσαν τὴν πόλιν 9, 16. ἄγειν εἰς δουλείαν, rapere in servitutem 9, 26. ἀφαιρεῖσθαι εἰς ἐλευθερίαν 9, 29. ult. εἰς τοῦτον (forum piscarium) ἀφίεται 9, 41. ἀποφηρεσθαι εἰς τὸ καθ' ἡμέραν ἔθος 13, 37. λεπτὰ ἔργα εἰς τὴν ἀγο-

ρὰν ἐκφέρουσιν γυναῖκα 14, 3. ἱκετηρίαν θεῖναι εἰς τὴν βουλὴν 14, 41. κατασκευάζεσθαι τι εἰς τάργυρεϊα, pecuniam impendere novo cuidam meatui argentifero aperiendo aut excolendo 15, 3. ἐκμαρτυρεῖν εἰς πολλοὺς τὴν ἑαυτοῦ συμφορὰν 15, 19. ἀπομημονεῦτε αὐτοῖς εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν 15, penult. λαβὼν εἰς τὴν ἑαυτοῦ χεῖρα τὰ ἱερά. de juraturo 16, 15. ὑπερορᾶν ὕβριν εἰς τὸ ἑαυτοῦ σῶμα 16, 25. ἀναβάλλεται τοὺς τῆς φιλίας λόγους εἰς τὴν φρονοῦσαν καὶ πρεσβυτέραν ἡλικίαν 19, 34. λογιζομαι τάληθες εἰς ἀνδρὸς φύσιν, e natura et indole moribusque cujusque 21, 38. κατανέμειν εἰς τὴν προσήκουσαν τάξιν τινα 22, 18. ὑπολαμβάνειν τι εἰς τινα 22, 28. αὐτομολεῖν εἰς τὰς τῶν ἐλευθέρων διατριβὰς 23, 2. φιλοτιμία εἰς τὰ καλὰ 23, 8. ἐμβάλλεσθαι (pro ἐμβάλλειν) εἰς τὴν ἀγορὰν 23, 31. εἰς συνθήειαν τοῦ λόγου ἐποίησε καταστήναι τὴν πόλιν 23, 37. πλημμελεῖν εἰς τινα λόγῳ 24, 3. βλασφημίας ποιήσεται εἰς ἀνδρα 24, 4. προσκαλεῖσθαι εἰς τὴν φιλίαν 24, 26. ἦκειν εἰς τὴν ἀκρόασιν 24, 37. εἰς τὸν τοῦ πράγματος αὐτοῦ δρόμον εἰσελαύνειν 25, 10. παραδέχεσθαι εἰς τοὺς ἀγῶνας ἔθος ἀδικώτατον 25, 24. ἐκπίπτειν εἰς λήθην τῆς κατηγορίας 25, 26. δυνατὸς λέγειν εἰς ὑπερβολὴν 25, 34. ἐκ παιδὸς εἰς γῆρας σῶφρων 25, 37. ἐγκαταποδόμην αὐτὴν μεθ' ἵππου εἰς ἔρημον οἰκίαν 26, 7. τὸ πρᾶγμα εἰς διάπειραν καὶ λόγον κατέστησαν 26, 20. ἀποβλέπειν εἰς τὰς τῶν γυμναζομένων εὐεξίας 26, pen. ταῦτα εἰς τὸν ἐπακτροκέλητα ἐμβιβάζει 27, 9. καθῆκεν εἰς ἡμᾶς ὁ λόγος 31, 27. εἰς χεῖράς τινος καταστήσai τινα 32, 1. σὲ δὲ εἰς τὰ ἐκείνου γόνατα θέισα παιδίον ὄντα 32, 2. καταστρέφειν εἰς φιλανθρωπίαν τοὺς λόγους 33, 18. καθιστάναι εἰς στρατηγίαν τινα 33, 28. σκώπτειν εἰς ἑαυτὸν 33, 30. εἰς συνθήκην ἡμᾶς κατέκλεισεν 33, 40. καλίσσαι ἐπὶ δέπτον εἰς πρυτανεῖον 34, 13. θέαν εἰς τὰ Διόνυσια κατανεῖμαι 35, 10. προσόδους εἰς τὸν δῆμον προβουλεύει 35, 30. ἐβρομήματα πόλεις συμμαχίδας κατέστησεν εἰς τὸ συνέδριον 37, 12. καταλύειν εἰς ταῦτ' ὁ πανδοχεῖον 41, 4. κατέλιπον αὐτοῖς τὴν εἰς τὸ ἀφανὲς ἀναφορὰν 41, 41. προπύλαια τῆς ἀκροπόλεως Ἀθηναίων μετενεγκεῖν εἰς τὴν προστασίαν τῆς Καδμείας 42, 2. ὑπηρεγμῖναι εἰς τινα ὑπηρεσίαι 42, 23. πρεδρία εἰς τὰ Διόνυσια 42, 31. καταδύναι εἰς σκότος 42, 37. προάγων εἰς ἐλπίδας τινας ὑμᾶς 43, 42. οὐ φθονεῖς μοι τῶν εἰς τὸ σῶμα τιμημάτων 46, 31. μὴ σύναγε τὰ κάλλιστα τοῖς αἰσχίστοις εἰς ταῦτ' ὃν 47, 26. οὐ καθαρὸς ὢν τὰς χεῖρας εἰς τὴν ἀγορὰν ἐμβάλλεις 48, 3. δι' ὃν εἰς δημότας ἐνογράφης 48, 14. ἐπανάγειν εἰς ὄνειαρ τὴν τινοῦ εὐαγωγίαν 48, 20. ἐπιδιμῶν *εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν 48, 42. εἰς ἀνάμνησιν ἀγαγεῖν τῶν κατηγορημένων 49, 33. γράφειν λόγους εἰς δικαστήρια μισθοῦ 50, 21. παραπομπὴν τὴν εἰς Φλιοῦντα συμπαράπτεμπων 50, 35. παρεμπίπτειν εἰς τὴν πολιτείαν 51, 20. χίλια τάλαντα νομίσματος ἀνιένγκαμεν εἰς τὴν ἀκρόπολιν 51, 25. εἰς τοὺς ἀσεβεῖς τριάκοντα ἐνεπέσαμεν 51, 38. εἰς pro in. ὅσον εἰς μνήμην εἶναι τὴν ἐμὴν, quantum repetere memoria possum 52, 19. ἐκφοβεῖν τοὺς ἀντεροῦντας εἰς τὸν μέλλοντα χρόνον 52, 36. εἰς τὴν μεγίστην ἀπορίαν ἀφικνεῖσθαι τοὺς κατηγοροὺς 55, 10. ἀναλίσκειν τὴν πατρίαν οὐσίαν εἰς τὴν πρὸς ὑμᾶς φιλοτιμίαν 56, 27. φέρειν εἰς ἀπολογίαν 58, 36. τοιοῦτον ἔθος παραδίδουεν ὑμῶν εἰς τὴν πολιτείαν 59, 2. μήθ' ὑμεῖς ποτὲ εἰς τοιαύ-

την ἀταξίαν τῶν νόμων προβαίητε 59, 5. κακοὶ τὴν ψυχὴν εἰς τὸν δῆμον γίνονται 60, 13. γράφεσθαι εἰς Ἄρειον πάγον 60, pen. ἴν' εἰς ὑποδοχὴν ἅπαντα καὶ λέγοι καὶ πράττοι Φιλοκράτει 62, 32. εἰς τὴν στήλην ἀναγεγράφθαι 63, 32. προσβείαν εἰς προεδρίαν καλεῖν 64, 26. ἡγεῖτο τοῖς πρέσβουσιν εἰς τὸ θέατρον 64, 28. προὔπεμψεν εἰς Θήβας 64, 30. ἐμβάλλειν εἰς ἀτυχίας 65, 6. εἰς τοῦτο φέραν περίσθησι τὰ πράγματα 65, 24. στρατόπεδον εἰς τινὰς δυσχωρίας κατακεκλεισμένον 66, 7. φέρεσθαι εἰς τὴν ἑαυτοῦ φύσιν 66, 20. συνεδριον εἰς Χαλκίδα συνάγων 66, 21. εἰς μέσον πίπτει τῆς Θηβαίων ἔχθρας καὶ Φιλίππου 66, 27. εἰς τοῦτο προήχθη Καλλίας ὕβρεως καὶ πλεονεξίας, Δημοσθένης δὲ δωροδοχίας 67, 8. ἀριθμῶν εἰς ὅπου ἔσται 67, 39. πλημμέλημα εἰς θεοὺς 68, 35. πυλαγόραν τῶν εἰς Δελφούς ἀφικνουμένων ἐπίσους 69, 30. εἰ μὴ δρόμῳ μόλις ἐξεφύγομεν εἰς Δελφούς 71, 6. ἐκφέρεται προβούλευμα εἰς τὴν ἐκκλησίαν 71, 21. εἰς παραδοξολογίαν τοῖς ἱσομένοις μὲθ' ἡμᾶς ἔφωμεν 72, 24. τῶν εἰς τὸν πόλεμον ἀναλωμάτων τὰ δύο μέρη ὑμῖν ἀνέθηκεν, imposuit 74, 3. ἀπάγειν εἰς τὸ δεσμοκτήριον 75, 2. βλέπων εἰς τὰ τούτων πρόσωπα 75, 17. καλεῖ ὁ κήρυξ εἰς προεδρίαν 75, 33. ταῖς γε διανοαῖς ἀποβλέψατε εἰς τὰς αὐτὰν συμφορὰς 76, 1. ἀγομένας γυναῖκας εἰς δουλείαν 76, 3. ἐπὶ μὲν πορθυίας τοὺς εἰς Σαλαμίνα πορθυμούντας 76, 10. αὐτοσχεδιάζειν εἰς τὰ τῶν Ἑλλήνων σώματα 76, 12. καταστῆναι εἰς τὴν ἀρχὴν 76, 22. εἰς αἰτίαν σύαγγελίων καὶ θυσίας τὴν βουλὴν κατίσθησι 76, 23. ἀναβάλλεσθαι εἰς καιρὸν καλλίῳ 77, 14. οὐκ ἔα εἰσίνειν εἰς τὰ δημοτελῆ ἱερὰ 79, 3. τοὺς χρηστοὺς εἰς τὴν ἐσχάτην ἀθυμίαν ἐμβαλεῖτε 79, 12. ἐπασκεῖν εἰς τὰ Παναθήναια, ἢ εἰς ἄλλον τινὰ τῶν στεφανιτῶν ἀγώνων 79, 24. ἡ ἡμέρα διαιρεῖται εἰς τρία μέρη, ὅταν εἰσὶν παρανόμων γραφὴ εἰς τὸ δικαστήριον 82, 12. ἀπαντᾶν εἰς τὴν τιμῇσιν 82, 21. παρεμβολῇ πραγμάτων δέτερον εἰς λήθην τῆς κατηγορίας ὑμᾶς βούλεται ἐμβαλεῖν 83, 21. εἰσελαύνετε αὐτὸν εἰς τοὺς τοῦ πράγματος λόγους 83, 26. καταφυγάνη, ἐπίορκος ὢν, εἰς τὴν διὰ τῶν ἔρκων πίστιν 83, 39. ἀποβλέπειν εἰς ἑαυτὸν 84, 30. ἰνδαίξις εἰς Ἀλέξανδρον 85, 12. κατορθοῦν καὶ παρακινδυνεύειν εἰς τὴν πολιτείαν 87, 14. διάβασις Ἀλεξάνδρου εἰς Ἀσίαν 87, pen. περίπλους εἰς Κερκύραν 88, 32. φέρετε τὴν ψῆφον εἰς ἀπολογισμὸν τοῖς παρούσι τῶν πολιτῶν, ἐπερησομένοις δὲ ὑμᾶς τί ἐδικάζετε 89, 8. ἐπανάγειν αὐτὸν κελύετε καὶ τὸν λόγον εἰς βίον ἀξιόχρεον καὶ τρόπον σώφρονα 89, 18. παρακαλοῦνται ὑμῖν βλέπειν εἰς τὰ ἑαυτῶν πρόσωπα 89, 25. ἐκπλεῖν μόνος εἰς Σάμον ἐγχειρήσας αὐθήμερον ὑπὸ τῆς ἐξ Ἄρειου πάγου βουλῆς ὡς προδότης τῆς πατρίδος θανάτῳ ἐξημιῶθαι 89, 34. τὰς δωρεὰς εἰς βελτίῳ σώματα καὶ ἀξιολογωτέρους ἀνδρας ἀπέδοσθε 90, 4. καὶ μὴ μόνον τοῖς αἰσίν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ὄμμασι, διαβλέψαντες εἰς ὑμᾶς αὐτοὺς, βουλευσασθε 90, 5. ἀποβλέπειν εἰς τὴν ἀλαζονείαν 90, 10. εὐθεΐας εἰς τοσοῦτον προβεβηκέναι 90, 12. ἐπιδημῶν εἰς τὴν πόλιν 90, 23. = τῆς προικὸς εἰς αὐτὸν γινωμῆς. dote ad eum redeunte I. 41, 32. 39. ληφθίντες εἰς τοὺς πολεμίους 64, 13. ἐγένετο εἰς ἡμᾶς ἡ κληρονομία πάντων. hereditas ex asse mihi obtingebat 86, 7. εἰς ἔω 71, 28. = ἡμαρτεν εἰς ἃ οὐκ ἠβούλετο πατάξας A. 128, 28. μὴ ἄλλα κατηγογήσειν μοῦ, ἢ εἰς αὐτὸν τὸν φόνον 130, 34. 142, 20. = οἱ εἰς Σικελίαν στρατηγοί. sub.

ἀποδεδειγμένοι vel ῥημένοι An. 2, 30. εἰς τὸν μῆνα εἰσόντα 6, 38. ἄριστα ἂν εἰδότες τὰ γινόμενα λέγοιεν εἰς τούτους. pro πρὸς τούτους ad hos, judices puta, vel ἐν τούτοις. coram his 9, 44. αἱμίνοι εἰς τὰ χρήματα quod ad fortunam et εἰς τὸ σῶμα ratione personæ suæ 10, 23. εἰς τοὺς πράκτορας ἐπιγράφεσθαι 10, 35. εἰς ξύλον (vel πρὸς ξύλῳ vel ἐν ξύλῳ) δεῖν 12, 31. δύο θυγατέρες, αἱ ἐγένοντο, εἰς τε ἐμὲ καὶ Λέαγρον. mihi cedebant, et Leagro, in sortem et peculium nostrum 15, 37. εἰσάγειν εἰς τοὺς κήρυκας 16, 38. ἀρχιθεώρος εἰς Ἰσθμὸν καὶ Ὀλυμπίαζε 17, 20. εἰς πεινίαν πολλὴν καὶ ἀπορίαν κατέστην 18, 42. μήτ' ἐμὲ (ἀποστερήσῃτε) τῶν εἰς ὑμᾶς ἐλπίδων spe, quam in vobis positam habeo 19, 28. ἀρετῆς τῆς μεγίστης εἰς τὸ πλῆθος 19, 29. εἷς τινα μὴ εὖ φρονεῖν (pro πρὸς vel ὡς τινα) 20, 15. εἰς τοσοῦτον ἦλθον 20, 27. μεθισταμένης τῆς πόλεως εἰς τὸ ἀσφαλὲς 20, 44. ἐμοὶ μὲν τὰ εἰς ὑμᾶς πεπραγμένα 22, 9. δωρεὰς εἰς χρήματα μεγάλας 22, 31. οὐδὲν ἂν πλεον εἰς τὸ παρὸν ποιήσαιμεν 29, 34. τοῖς πομπείοις εἰς τὰ πινάκια χρῆσθαι 33, 1. = ἀνηλωμένα εἰς τὴν πόλιν in remp., in reip. commoditatem L. 157, 32. εἰς ὑμᾶς ἀνηλωμένα *spem in your service* 162, 34. εἰς τοιοῦτον καιρὸν, at such a time as that 146, 6. εἰς χρήματα, in regard to his money 157, 25. et modo οὐ μόνον ἐς δόξαν, ἀλλὰ καὶ ἐς χρημάτων λόγον λυσιτελεῖ v. περὶ et πρὸς. πρόθυμος εἰς τὴν πόλιν 160, 37. 161, 6. ἀπίναι ἐκέλευσεν ἐς κόρακας ἐκ τῶν πολιτῶν 137, 26. ΤΑΥΛ. εἰς ὑμᾶς ἐπισκήπτεσθαι 99, 38. εἰς τοσοῦτον ἤκομεν. eo res rediit, decedit, nostra 178, 35. εἰς τοὺς παῖδας ἐπιτρόπῳ pro ἐπιτρόπῳ τῶν παιδῶν 894, ult. = cum genitivo. εἰς γαιτόνας (scil. Ἰβη) Ly. 150, 33. causam finalem indicat. τελευτῶν εἰς σωτηρίαν τῆς πόλεως. quo civitas salva maneat 153, 37.

εἰσαγγελία et εἰσαγγέλλειν] τοὺς ἀδικοῦντας εἰσαγγέλλειν 97, 1. ad senatum populumve denunciare, deferre. γραφὰς, εὐθύνας, εἰσαγγελίας ἐπαγόντων μοι 310, 4. εἰσαγγελία ἐδόθη εἰς τὴν βουλὴν ὑπὲρ Ἀριστάρχου τοῦ Μόσχου, ὅτι εἴη Νικόμαχον ἀπεκτονῶς 554, 10. ἐκέλευεν εἰσαγγέλλειν με, de me queri ad senatum, καὶ τοὺς πρυτάνεις αὐτῶν προγράφειν τὴν κρίσιν 1151, pen. μίαν μὲν πόλιν εἰ ἀπάλεσον, ἢ ναῦς δέκα μονας, περὶ προδοσίας ἂν εἰσήγγελλον οὗτοι 481, 5. γενομένης τῷ Θεοφίμῳ τῆς κρίσεως ἐν τῇ βουλῇ κατὰ τὴν εἰσαγγελίαν, ἢ ἐγὼ εἰσήγγειλα 1152, 4. εἰ μὲν εἰσαγγελίας ἄξια πράττοντά με ἔωρα, εἰσαγγέλλοντα 229, 20. ἐν εἰσαγγελίᾳ πάλοι ἂν ἦν 374, 8. ὅποσοι Ἀθηναῖον κατ' εἰσαγγελίαν ἐκ τῆς βουλῆς ἢ νῦν εἰσὶν ἐν τῷ δεσποτηρίῳ, ἢ τὸ λοιπὸν κατατεθῶσι 720, 19. νόμων ὄντων, ἔαν τις τὸν δῆμον ὑποσχόμενος ἐξαπατήσῃ, εἰσαγγελίαν εἶναι περὶ αὐτοῦ 1204, 18. = ἀπ' εἰσαγγελίας κρίνεσθαι *Æ.* 61, 3. φυγὰς ἀπ' εἰσαγγελίας γεγνηται 65, 4. = ἐπιτίμιον ταῖς πρὸς τὸν ἄρχοντα εἰσαγγελίαις οὐκ ἐπεστιν I. 42, 30. ἴσχυται τιμωραὶ ἐπὶ ταῖς εἰσαγγελίαις ἔπεισι 42, 34. καταγινώσκειν τινὸς εἰσαγγελίαν. in causa εἰσαγγελίας adversus aliquem dare litem, vel eum condemnare 84, 2. εἰσαγγέλλειν denunciare aliquem de crimine majestatis πρὸς τὸν ἄρχοντα 42, 26. οὐδ' ἔαν μίαν τῶν ψήφων οἱ εἰσαγγέλλαντες μεταλάβωσι 42, 31. ἀκινδύνως εἰσαγγέλλειν 42, 32. 40. = περὶ ὧν εἰσήγγειλα εἰς

τὴν βουλὴν A. 145, 27. 33. furtorum, peculatus aliquem reum facere, indicare apud senatum populumve. = εἰσαγγέλλειν ἀπόρρητα εἰς τὴν βουλὴν An. 20, 6. vel ἐν ἀπορρήτῳ εἰσαγγέλλειν τῇ βουλῇ 22, 24. = ἀναγκάζεται ἡ βουλὴ εἰσαγγελίας δέχεσθαι καὶ δημεύειν τὰ τῶν πολιτῶν L. 185, 22. εἰσαγγέλλειν de ancilla amasium heræ commendante, adventus ejus intro nuntiante, introducente, congressus conciliante 93, 32. Λυσίθεος Θεόμνηστον εἰσηγγεῖλαι, ἀποβεβληκότα τὰ ὄπλα, οὐκ ἐξόν αὐτῷ, δημηγορεῖν, L. actionem εἰσαγγελίας dictam adversus Th. instituit, eo titulo, quod Th. tametsi abjiciendo scuto infamiam sibi contraxisset, atque jus fori adeundi amisisset, tamen auderet in concione cum populo agere. Locus ille bene habet, a virisque doctis præter rem est sollicitatus 116, 17. = εἰσαγγελία actio in proditores patriæ Ly. 147, 43. 148, 22. = εἰσαγγελίαν ἀναιρεῖσθαι D. 102, 17. εἰσαγγελτικὸς νόμος. lex de actionibus εἰσαγγελίας nomine venientibus 720, 23.

εἰσάγειν causam reumve in judicium, aut ad populum, a quo judicetur. παρὸν ὅτε μ' εἰσῆγον οἱ λογισταί. scil. εἰς τὸν δῆμον, aut εἰς τοὺς δικαστάς, vel εἰς τοὺς εὐθυτάς 266, 8. ἐρᾶσθαι πολλὰ τοῖς νόμοις εἰπὼν καὶ ὑμῖν, οὐδ' εἰσῆγαγε τὸν Πολύζηλον 527, 1. εἰ γραψάμενοι τὸν νόμον, καὶ εἰσαγαγόντες [scil. αὐτὸν, aut τὴν περὶ αὐτοῦ δίκην] εἰς ὑμᾶς, (alloquitur iudices e populo delectos, seu Helixæam) λύσαι δυνηθεῖμεν 703, 6. ὑπισχνούμενος κρινεῖν effecturum, ut causa ad judicium forense pertraheretur, εἰσάξειν, ut Helixæa committeretur disceptanda, παραδώσειν, ut condemnatus undecimviris tradar 781, 2. οὗτοι γὰρ εἰσῆγον τότε εἰς τὸ δικαστήριον τὰς διαδικασίας τὰς περὶ τῶν σκευῶν 1147, 1. ὁ ἄρχων ἀνέκρινε πᾶσιν ἡμῖν τοῖς ἀμφισβητοῦσι, καὶ ἀνακρίνας εἰσῆγαγεν εἰς τὸ δικαστήριον 1175, pen. b) εἰς τὴν οἰκίαν] οὐ μόνον αὐτοὶ ἀσελγῶς ζῶσιν, ἀλλὰ καὶ ὁμοίους ἑαυτοῖς ἑτέρους πολλοὺς εἰς τὴν οἰκίαν εἰσάγουσι 1025, 5. c) puerum apud phratoras introducere, h. e. ejus corpus coram sistere in collegio curialium, nomen ejus ad eos edere, idque in album inscribi curare. εἰσαγαγεῖν εἰς τοὺς φράτορας ἡναγκάσθη 1011, 24. 1313, 18. 1315, 20. εἰσάξειν τοὺς παῖδας αὐτῆς εἰς τοὺς φράτορας [subaudi τοὺς ἑαυτοῦ] ὡς αὐτοῦ ὄντας 1357, ult. d) δίκην φθόνου εἰσάγων [scil. εἰς τὴν πόλιν, vel εἰς τὴν πολιτείαν] οὐκ αἰσχύνῃ 268, 4. e) ἔθος. δεινότατον πάντων ἔθος καὶ ἀσυμφοράτατον ὑμῖν εἰς τὴν πολιτείαν εἰσάγων 341, 20. 608, 25. f) ἱατρὸν. θεραπεύειν τὴν ἀνθρώπον, ἢν συνέκοψαν, καὶ ἱατρὸν εἰσάγειν 1159, 20. g) νόσημα. τὸ νόσημα τοῦτο—τοὺς πρώτους εἰσαγαγόντας ἀτιμώσατε 425, 8. h) ὄνομα. Βωιωτὸν ἂν εἴποις. τοῦτο γὰρ εἰσῆχθης. sub hoc enim nomine in phratoras a patre es introductus, idque tibi tum nomen in albo phratorum est scriptum 1003, 20. i) πόλεμον. πόλεμον εἰς τὴν Ἀττικὴν εἰσάγεις, Αἰσχίνη, πόλεμον Ἀμφικτυονικὸν 275, 19. k) σῖτον, vel φορτία. οὗτ' εἰσῆγετο ὧν ἰδεῖτ' αὐτῷ 276, 6. εἰσάγοντες (scil. εἰς τὸ ἐμπόριον) πλείους ἢ μυρίους μεδίμνους πυρῶν 918, 23. οὐδοτιοὺν γὰρ εἰσῆγαγον εἰς τὸν λιμένα τὸν ὑμέτερον οὗτοι 931, 18. l)

φρουρὰς εἰσαγαγόντας εἰς αὐτά. [scil. τὰ πολίσματα] 238, ult. = φρουρὰν εἰσάγειν *Æ.* 73, 30. = εἰσάγειν τὴν ἀρχὴν (scil. πρὸς ἑαυτὸν) *I.* 36, 33. reum ad iudices. εἰσαγαγόντες εἰς ὑμᾶς. cum pertraxissemus eum ad vestrum forum 38, 13. εἰς τὸ δικαστήριον 51, 37. in collegium phratorum et genetarum, seu cognatorum 45, 22. 70, 44. 80, 22. 81, 46. hoc significatu etiam simplex εἰσάγειν usurpatur 45, 24. 65, 5. 80, 11. εἰς τοὺς θιάσους Ἡρακλείους 77, 44. = οὐ προσήκον μίσμα εἰς τοὺς ἰδίους οἴκους εἰσάγονται *A.* 125, 39. εἰσάγειν εἰς τὸ δικαστήριον 145, 43. 146, 16. εἰσῆγον εἰς τὴν βουλὴν reos feci apud senatum 147, 14. = εἰσάγειν γραφὰς εἰς τὸ δικαστήριον *An.* 10, 39. εἰς τοὺς κήρυκας 16, 38. εἰς τὸ πλῆθος τῶν Ἀθηναίων deferre apud plebem 17, 37. τὰ ἐπιτήδεια importare necessarios commeatus 21, 20. = εἰσάγειν δίκας *L.* 144, 29. ὅσα ἔτη γεγυνὼς εἰς τοὺς φράτορας εἰσῆχθῃ 183, 10. εἰς τὸ δικαστήριον 183, 19. = εἰσάγειν ἑμπορίαν *Ly.* 155, 13. = εἰσάγειν εἰς τὴν πόλιν πρῶτος *D.* 93, 4.

εἰσαγωγεὺς, qui causam in iudicium introducit, h. e. auctor ei fit, ut eam disceptet, mandat ei quæstionem. id quod est archontis, aut thesmothetæ, aut cujuscunque magistratus. *περὶ ὧν οὐκ εἰσὶν εἰσαγωγεῖς* 976, 14. 17.

εἰσαγωγή κλήρου. scil. εἰς κρίσιν, vel δικαστήριον *I.* 47, 31. κατὰ διαθήκας αἱ εἰσαγωγαὶ (scil. εἰς τοὺς φράτορας) τῶν εἰσποιητῶν γίγνεται 80, 25.

εἰσαγωγήμιος causa, quæ est ejusmodi, ut liceat eam iudicio cognoscendam committi. παραγεγραμμένος μὴ εἰσαγώγιμον εἶναι τὴν δίκην 882, 2. 939, 12. ἂ [scil. χρήματα] μὴ καταπλεῖν ὅλας οὕτας δεῦρο ἔπραττε, ταῦτ' εἰσαγώγιμα [id est τὴν περὶ τούτων κρίσιν εἰσαγώγιμον] τούτῳ ψηφίσαισθε. quæ ille merces operam dedit, ut prorsus huc ne deferrentur, super iis cognitionem in foro vestro agitari a vestris iudicibus decernatis? 888, 19. ἐλπίζω καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ πράγματος δείξειν εἰσαγώγιμον τὴν δίκην οὕσαν 908, 10. = ἀντεγράψατό μοι τὴν δίκην μὴ εἰσαγώγιμον εἶναι *I.* 167, 1. occurbat mihi exceptione fori non competentis. = εἰσαγωγίμους ποιεῖν τὰς δωροδοκίας. copiam facere actionum et iudiciorum de corruptelis, veniam dare denunciandi, reosque largitionum punire *D.* 96, 7.

εἰσαρκάζειν] οὐκ εἰσαρκασθεῖς (scil. εἰς τὴν ἑμὴν οἰκίαν) ἐκ τῆς οδοῦ *L.* 94, 17. 97, 25.

εἰσαφικνεῖσθαι] εἰσαφικνούμενοι πολὺν χρόνον εἰς τὸ ὑμέτερον ἑμπόριον 907, 5.

εἰσβαίνειν] ἔστι φανερὸς ἐκβὰς τοῦ πλοίου, καὶ οὐκ εἰσβὰς πάλιν *A.* 132, 10. 133, 1. = εἰσβαίνειν εἰς ναῦς *L.* 193, 27. ἐμβαίνειν 193, 39. 194, 27. *TAYL.*

εἰσβάλλειν] ἰάν δὲ μὴ εἰσβάλλωσιν obscurum est, quid sibi velit 927, 2. = εἰσβάλλουσιν εἰς τὸ πλοῖον τὸ γραμματεῖον *A.* 135, 45. = εἰσβάλλειν μέλλοντος μεγάλου στρατοπέδου εἰς τὴν χώραν *Ly.* 160, 13.

εἰσβιάζεσθαι] κατὰ τῶν ἑαυτοὺς εἰσβιαζομένων ἄκοντας ποιῆσθαι 1004, 18.

εἰσδέχεσθαι μηδὲν τοιοῦτον 219, 23. εἰσδ. εἰς τὴν οἰκίαν παρ' αὐτὸν 1010, 20. 1011, 22. εἰσδεξάμενον τὸ ἐκ τῆς ὁδοῦ ὕδωρ εἰς τὸ ἔμδν χωρίον 1276, 12. = An. 16, 39.

εἰσδύναι clam, furtim irrepere, insinuare. εἰς τὴν Ἀμφικτυονίαν εἰσδεδυκῶς 153, 14.

εἰσελαύνειν] εἰς τὸν τοῦ πράγματος αὐτοῦ δρόμου εἰσελαύνειν Αἶ. 25, 10. εἰσελαύνετε αὐτὸν εἰς τοὺς τοῦ πράγματος λόγους, cogite eum ab alienis ad rem præsentem reverti, velut subsector ad retia bestiam feram repellit 83, 26.

εἰσέρχεσθαι] ὡς εἰσῆλθεν ἡ βουλή, scil. εἰς τὴν ἐκκλησίαν 285, 3. ὅσοις δὲ τούτων μηδενὸς μὴτ' ἐπιθυμία, μήτε ζήλος εἰσέρχεται 662, 4. εἰς δὲ Πελοπόννησον εἰσελθὼν τὸ νόημα τὰς ἐν Ἑλίδι σφαγὰς πεποίηκε 424, 22. 27. 425, 6. cum accusativo. γραφὴν. τὸ ψήφισμα, καθ' ὃ εἰσῆλθον τὴν γραφὴν 261, 8. δίκην. οὐδεμίαν πώποτε δίκην πρὸς ὑμᾶς εἰσῆλθομεν, οὐτ' ἐγκαλοῦντες, οὐτ' ἐγκαλούμενοι ὑφ' ἑτέρων 907, 6. οὐ τῷ δικαίῳ πιστεύον εἰσελήλυθε ταύτην τὴν δίκην 938, 2. ἣν ὑπὲρ τούτων ἀγανακτήσας καὶ συνοργισθεὶς καταχειροτονίαν ὁ δῆμος ἐποίησατο, ταύτην εἰσέρχομαι, ingredior actionem causæ ejus, cujus præjudicium jam dudum populus universus adversus Midiam dedit 516, 8. Cum εἰς. εἰς τὴν ἐκκλησίαν 285, 3. εἰς ἱερὸν. τοιαύτη οὐσα εἰσῆλθεν οἱ οὐδεὶς ἄλλος Ἀθηναίων, τοσούτων ὄντων, εἰσέρχεται, ἀλλ' ἡ τοῦ βασιλέως γυνὴ 1369, 27. εἰς οἰκίαν. ὅς ἐστί μοι γαίτων, εἰς μὲν τὴν οἰκίαν οὐκ εἰσῆλθεν. οὐ γὰρ ἡγήτο δίκαιον εἶναι, μὴ παρόντος γε τοῦ κυρίου 1157, 17. εἰς τὸ στάδιον.—ἀλλ' ὅτι τῶν εἰσελθόντων πρὸς αὐτὸν [subaudi ἀνταγωνιστῶν] ἄριστα ἐμάχετο 331, 5. Juvat jam usum hujus verbi forensem aliquot exemplis docere. Dicuntur et actor, et reus, et crimen, et judices εἰσέρχεσθαι, tam nude, quam cum adjunctis quibusdam vocabulis locum designantibus, ut εἰς τὸ δικαστήριον. Nude legitur εἰσέρχεσθαι p. 423, 26. in istis διακρυφόμενος ἅπαντα τὸν ἔμπροσθεν χρόνον εἰσελθεῖν, εἰς τοιοῦτον ὑπῆκται καιρὸν—item in illis εἰ τις ἡ τετελεύτηκε τῶν γραφάμενων, πρὶν εἰσελθεῖν, ἢ πεισθεὶς—501, 19. cum addito εἰς τὸ δικαστήριον. εἰσελθόντα δὲ εἰς τὸ δικαστήριον ἐβουλεύσασθε μὲν θανάτῳ ζημιῶσαι 571, 25. 572, 23. εἰς ὑμᾶς 260, 19. πρὸς ὑμᾶς 907, 6. actor dicitur εἰσέρχεσθαι 501, 19. ἡμεῖς ταῖς ἀληθείαις πιστεύοντες εἰσεληλύθαμεν, καὶ ἀγαπῶντες, ἂν τις ἡμᾶς ἐὰ τῶν νόμων τυγχάνειν 1081, 13. ult. reus 260, 19. δοὺς λόγον, οὐκ ἔτ' ἐβούλετο αὐθις περὶ ταύτης [sc. τῆς πρεσβείας] εἰσιέναι, ἥς νῦν εἰσέρχεται, ἐν ᾗ πάντα τὰ δίκηματ' ἐνῆν. ἐκ δὲ τοῦ δις ἐμὰ εἰσελθεῖν, ἀνάγκη περιστατο καὶ τούτῳ πάλιν εἰσιέναι 407, 2. 571, 25. 1284, 1. 1338, ult. causa, in controversiam data, dicitur εἰσέρχεσθαι. γραφόνται τὸ ψήφισμα· εἰς ὑμᾶς εἰσῆλθεν 704, 11. judices denique dicuntur εἰ. τὸν καλὸν κάγαθον πολίτην δεῖ τοὺς ὑπὲρ τῶν κοινῶν εἰσεληλυθότας δικαστὰς ἀξιῶν αὐτῶν βεβαιῶν—318, 21. ἵν' ὑμῖς, ἐφ' οἷς εἰσεληλύθατε ὁμωμοκότες, δικαίως ψηφίσῃσθε 582, 21. δικασταὶ καὶ φύλακες τῶν νόμων εἰσεληλυθέναι 771, 23. ἀπὸ τῆς συνήθους εὐηθείας

εἰσεληλυθότες καθεδεῖσθε 773, 8. εἰθ' ὑμεῖς αὐτοὶ κατὰ τοὺς νόμους εἰσεληλυθότες 778, 6. Etiam cum ἐπὶ construitur hoc verbum. εἰσελθόντες ἐπὶ τὴν γυναῖκά μου καὶ τὰ παῖδια, cum animo infesto, ἐξεφορήσαντο 1155, 17. = ἐξ ὅτου Δημοσθένης πρὸς τὴν πολιτείαν εἰσελήλυθεν (nisi προσελήλυθεν legend. est) *Æ.* 72, 42. = εἰσερχεσθαι adire forum, litem capessere, jure experiri. εὐθυδικία εἰσελθόντα εἰς ὑμᾶς *I.* 56, 24. 60, 32. = οὗτος ὁ βασιλεὺς εἰσῆλθεν (scil. εἰς τὴν ἀρχήν) *A.* 146, 25. = convenire ad judicandum, considerare *An.* 5, 2. ἐπιθυμία τῆς μεθ' ὑμῶν πολιτείας εἰσῆλθέ μοι 21, 6. = εἰσερχεσθαι εἰς πράγματα. intervenire, aut sese ingerere, immiscere rebus *D.* 94, 8. de reo ad judices producto, coram iis stante 103, 36. 97, 10.

εἰσηγεῖσθαι proponere consilium, auctor ejus fieri 276, 23. = εἰσηγεῖσθαι βουλὴν auctor fieri consilii *An.* 9, 4. πίστιν ἐν ἀνθρώποις ἀπιστοτάτην 9, 31. = τίς οὕτως ἄπειρος τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος, ὅς οὐκ ἂν, βουλόμενος πονηρὸς εἶναι, εἰσηγήσαιο τοῖς πολέμοις ἃ χρὴ καταλαβεῖν *L.* 143, 5.

εἰσηγήμα, rogatio *Æ.* 12, 3.

εἰσηγητής] εἰσηγητής καὶ διδάσκαλος ἔργων *Æ.* 24, 28.

εἰσέναι] subaudi plerumque εἰς τὸ δικαστήριον, ingredi in forum sive ad reddendum gesti muneris, e. c. legationis, rationem, sive ad causam dicendam pro se, aut adversus alium. οὐκ ἐβούλετο αὐθις περὶ ταύτης εἰσέναι 407, 2. de actore. ὡς γὰρ τὰς δίκας ταύτας ἔμελλεν εἰσέναι κατ' αὐτῶν 480, 26. 1008, 5. in orat. adv. Boeotum pro dote materna. de reo 1009, 17. τῇ πρὸς ἅπαντας τοὺς ἐν ταῖς αἰτίαις ὀργῇ περιπέπτωκα ἀδίκως, τῷ πρῶτος εἰσέναι 1470, 26. de litigante quoque, sive actor, sive reus est. ἀλλ' οὗτος μὲν ραδίως φέρει, πολλάκις εἰς ὑμᾶς εἰσισμένους εἰσέναι 1028, 14. homo dicitur εἰσέναι γραφὴν 1386, 16. et δίκην 840, 26. cum actionem forensem capessit, et δίκη ipsa quoque, cum agitari incipit. μελλουσῶν εἰσέναι τῶν δικῶν εἰς ἡμέραν ὥσπερ ἐτετάρτην 539, 27. 912, 26. πρὸς τίνα εἰσέναι agere cum aliquo in foro, jure, sive ut accusator, sive ut defensor. ὅταν πρὸς ἐκείνους εἰσῶ, τότε ἐρῶ 1103, 25. 1114, 3. 1267, 6. ἀρχὴν honorem capessere. ὅτι Σόλων εἰσῆι τὴν ἀρχὴν 1133, 8. ὅτε εἰσῆι εἰς τὴν ἀρχὴν 1369, 19. de prytanibus ad deliberandum coeuntibus, et consensu auspicantibus 1269, 10. de judicibus ad judicandum convenientibus et actiones causarum aperientibus 1144, 8. δ' εἰς τὰ πράγματα εἰσῆι cum ad partes reip. gerendas accederem 305, 8. εἰς τοὺς ὄρνις in forum aviarium 417, 21. εἰσῆι (pro ἐπῆι) μοι φθονεῖν in mentem veniebat invidere 683, 18. τὸ τοὺς τυράννους καὶ τοὺς τὰ σκῆπτρα ἔχοντας εἰσέναι, id est ἐπιδείκνυσθαι, vel ὑποκρίνεσθαι. actione scenica representare 418, 14. = μετὰ πόσαν παιδῶν εἰσέναι *Æ.* 2, 20. δημοτελῇ ἱερᾷ εἰσέναι 4, 1. οὐκ ἐᾷ εἰσέναι εἰς τὰ δημοτελῆ ἱερὰ 79, 3. εἰσέναι, de causa, quæ in foro agitur. ἡ ἡμέρα διαιρεῖται εἰς τρία μέρη, ὅταν εἰσῇ παρανόμων γραφὴ εἰς τὸ δικαστήριον 82, 12. τραγῶδων μελλόντων εἰσέναι 83, 11. = εἰσέναι scil. in forum. εἰσῆι δίκη, the suit commenced, the thing was undertaken

I. 52, 21. εἰσίσμεν τὴν δίκην κατ' αὐτοῦ 74, 11. τὸν ἀγῶνα εἰσιέναι μέλλοντες περὶ τοῦ κλήρου 85, 40.=εἰσίνοντες εἰς ὑμᾶς. prodeuntes ad forum vestrum A. 138, 41. εἰσίνοντες (scil. εἰς τὸ βουλευτήριον) οἱ βουλευτὰι προσεύχονται 146, 35.=εἰς μῆνα εἰσιόντα. proximo mense ineunte An. 6, 38.=εἰσιέναι εἰς τὴν ἐμὴν οἰκίαν L. 92, 10. 100. 27. πάντα μοι εἰς τὴν γνώμην εἰσῆι 93, 18. 21. εἰσιέναι νύκτωρ ἐπὶ γυναῖκας ἐλευθέρας 98, 25. ΤΑΥΛ. οὐδὲν δεόμενος εἰς τὸ δικαστήριον εἰσιέναι fr. 61. ὥστε μηδένα γῶναι τῶν εἰσιόντων (qui nos convenirent, domum nostram frequentarent) ὑπότερος ἡμῶν ἐκέκτητο τὴν οὐσίαν fr. 46, 3.

εἰσιτήρια sacra, quæ senatus faciebat consessum quemcunque auspicans 400, 24. εἰσιτήρια ὑπὲρ τῆς βουλῆς ἱεροποιῆσαι 552, 2. εἰσκαλεῖν μάρτυρας 837, 12.

εἰσκομίζειν] τῶν πόρρωθεν καὶ μόλις εἰσκομιζομένων 219, 18.

εἰσοδοὶ clandestini et furtivi introitus mœchi ad adulteram L.

93, 33.

εἰσοικεῖν, in domum aliquam habitatum immigrare Æ. 17,

31.

εἰσοπίσω Ly. 162, 42.

εἰσπέμπειν] de iudicibus, qui a thesmothetis in tribunalia diversi diversa ad causas cognoscendum mittuntur. τῶν νόμων κρατεῖν, ἐφ' οἷς εἰσπέμφθησαν quarum tuendarum et exercendarum causa—776, 25. παιδάριον ἄστυν εἰσπέμψαντες [scil. εἰς τὸν κῆπον] 1251, 26=immittere subornatos homines An. 20, 16.

εἰσπηδᾶν] εἰσπηδήσας πρὸς με νύκτωρ 522, 5. εἰσπηδήσαν εἰς τὴν οἰκίαν 539, 27. ἐπειδὴ πρῶτον συνεσκότασεν, εὐθὺς ὥς ἡμᾶς εἰσπηδήσαν 1257, pen. ἐπειδὴ ἡ πόλις τοῖς ἀσελγῶς εἰσπεπηδηκόσιν ὄργιζομένη παρωξύνετο 1314, 10. iis, qui pedibus illotis quasi in civitatem irrupissent, civesque se tulissent, tametsi civitate nunquam essent donati.=εἰσπηδᾶν νύκτωρ εἰς τὴν οἰκίαν Æ. 9, 7. 24.

εἰσπίπτει τὸ ὕδωρ εἰς τὴν ὁδὸν 1274, 18.

εἰσπλεῖν] τὸ τολμῆσαι εἰσπλεῦσαι εἰς τὸν Πειραιᾶ 218, ult. ἀντὶ τοῦ εἰσπλεῖν, εὐθὺς ἔνδον εἶναι ἐμηχανῶντο 219, 13.=εἰσπλεῖν ὥς τινα Æ. 44, 30. 38.=εἰσέπλευσε Λύσανδρος εἰς τοὺς ὑμέτερους λιμένας I. 133, 2. δόξετε ὑμεῖς ἐπιβουλεύειν τοῖς εἰσπλεύουσιν (scil. εἰς τοὺς ὑμέτερους λιμένας, vel εἰς τὸ ὑμέτερον ἐμπόριον) 165, 40.

εἰσποιεῖν ingerere. σκεψώμεθα δὴ, τίνας ἡμῖν εἰσποιεῖ χορηγούς εἰς ἐκείνας τὰς λειτουργίας 462, 20. sed præcipue de liberis usurpatur in alienam domum elocatis, vel adoptatis. εἰσπεποιηκότι τὸν παῖδα εἰς τὸν οἶκον τὸν Εὐβουλίδου 1054, 20. καὶ μὴ τῷ τετελευτηκότι, τῷ αὐτῷ εἰσποιητῷ ὄντι, υἱὸν εἰσποιεῖν, ἐκ' ἀποστερήσει τῶν ἡμετέρων 1088, 3. φῆς μὲν οὐδὲν εἶναι Ἀρχιάδην, πρὸς δὲ, [id est εἰς οὗ τὸ ὄνομα καὶ τὸν οἶκον] εἰσποιεῖσθαι 1088, pen. κριθῆναι πρότερον τὴν κληρονομίαν παρ' ὑμῖν, πρὶν ἐπὶ τὸ ὄνομα τινα τὸ τοῦ Ἀρχ. εἰσποιηθῆναι 1091, 14.=arguere. εἰσποιών (scil. Νικοστράτῳ vel εἰς τὸ Νικοστράτου γένος) τὸ παιδίον (sub. αὐτοῦ) ἐξ ἑταίρας (scil. αὐτῷ γεγεννημένον) I. 47, 22. εἰσποίῃσαν παῖδας εἰς τὸν οἶκον

58, 32. ὡὸν οὐκ εἰσποιεῖν 66, 31. εἰσποιοῦν εἰς τοῦτον τὸν κλῆρον 81, 22. ἕτεροι τοὺς σφετέρους παῖδας εἰς ἑτέρους οἴκους εἰσποιοῦσιν, ἵνα μὴ μετὰσχῶσι τῆς τοῦ πατρὸς ἀτιμίας 81, 24. εἰς ὑπὸ χρεων οὐσίαν εἰσποιοῦν σφᾶς αὐτοὺς 81, 25. 110, 5. 7. 26. = εἰσποιεῖν ἑαυτὸν κοινωὸν τῶν πραττομένων. sese ingerere D. 94, 23.

εἰσποιητὸς] τοῖς εἰσποιητοῖς τῶν παιδῶν ὁμοίους εἶναι 1390, 8. = L. fr. 33.

εἰσπράττειν construitur cum accusativo gemino, personæ et rei. διὰ τὰς εἰσπράξεις γέγονεν, ἃς ὑπὲρ ὑμῶν ὀλίγους εἰσπράξαι φήσιν 606, 12. τῆς πολιτείας αὐτῶ μήπω παρ' ὑμῖν οὔσης, οὐχ ὁλός τ' ἔσταιτο εἰσπράττειν, ὅσα—946, 7. πῶς οὐχὶ καὶ νῦν προσήκει ὑμᾶς τοῦτον εἰσπράξαι μοι τὰ ἀναλώματα 1227, 9. κατὰ τῶν τοὺς ὑπερμέρους εἰσπραττόντων 518, 9. οὐδεὶς πώποτε οὕτω πικρῶς οὐδὲ ὑπερήμερον εἰσέπραξε 1123, 4. οὐτ' ἂν αὐτὸς ἀποροῦντα τοῦτον ἔχειν ὀπότεν εἰσπράξειεν 1191, 13. τὰ ὀφειλόμενα εἰσπράξας, καὶ τοὺς φιλοὺς ἐρανίσας 1484, 2. ἵνα εἰσπραχθῇ τὰ σκευὴ ταῖς ναυσὶ καὶ σφᾶ γένηται τῇ πόλει 1145, 9. = exigere, poscere æs debitum a debitor. *to press for payment, to call in debts.* εἰσπράξῃ τὸ ἡμικλήριον I. 64, 7. ὁ μισθωσάμενος εἰσπράξῃ με ταῦτα veniat conductor annuamque mercedem horum bonorum a me exigat 87, 26. χρήματα εἰσπράττεσθαι ὑπὸ τινος 73, 30. εἰσπράττεσθαι τινος ab aliquo exigere vel redigere 81, 35. εἰσπράττεσθαι οὕτως ἔχοντας οὐκ ἡδυνήθημεν 108, 25. = εἰσπράττεσθαι ἀργύριον exigere L. 142, 13. 148, 28.

εἰσφέρειν plerumque usurpatur de contributione pecuniaria, tam nude, quam cum adjectis quibusdam. τὸ πρότερον εἰσφέρετε κατὰ συμμορίας 26, 22. ἡμεῖς οἴεσθ' ὑμῖν, id est, ad fiscum vestrum locupletandum, aut, ut gula vestra expleatur, εἰσίσουσιν, ὑμῖς δὲ νεμείσθαι 579, pen. οὐδ' εἰ φανερώς ἡμελλεν οὐδεὶς εἰσίσαιεν [scil. χρήματα εἰς τὸ δημόσιον] 606, 26. τῶ πώποτε εἰσῆνεγκας 1122, 25. εἰσενεγκεῖν αὐτῶ με ἐκέλευεν εἰς τὰ λύτρα 1248, 24. nude item εἰσφέρειν dicitur, ubi δίκην subauditur, de magistratibus quæstionem alicujus causæ judicio committentibus. εἰσφέρειν δὲ [scil. τὴν τοῦ φόνου κρίσιν] τοὺς ἄρχοντας ἃν ἕκαστοι δικασταὶ εἰσι, τῶ βουλομένῳ 629, 23. b) cum casu addito. πάντας εἰσφέρειν, ἂν πολλῶν δὲ, πολλὰ, ἂν ὀλίγων, ὀλίγα 15, 1. ἅπασιν προσήκει τῶ τοιούτῳ ταῦτά εἰσφέρειν, ἕαν που καιρὸς ἢ χρεια παραστῇ 547, 14. χιλίας δραχμὰς αὐτῶ ἔρανον εἰς τὰ λύτρα εἰσίσοισιμι 1249, 5. τὴν ἡμετέραν μητέρα πεντήκοντα μνᾶς εἰς τὸν οἶκον εἰσηνεγμένην 814, 11. οὐ γὰρ οἴεσθε δεῖν χρήματα εἰσφέρειν 579, 26. τῶ ἀπειρηκότε τὰ δαυτοῦ χρήματα εἰσφέροντι [id est ἐν τῶ εἰσφέρειν] 735, 2. τῶν φρατέρων, οἷς τὴν γαμηλίαν [scil. θυσίαν] εἰσῆνεγκεν ὑπὲρ τῆς μητρὸς ὁ πατήρ 1312, 13. νόμον εἰσφέρειν, scil. aut εἰς τὴν ἐκκλησίαν, aut εἰς τὸ μητρώον, aut εἰς τοὺς ἄλλους νόμους 692, 26. 705, 26. conferatur hæc dictio cum ista altera, quæ p. 716, 5. legitur παρὰ πάντας τοὺς νόμους ἡμβαλεῖν τὸν νόμον εἰς τοὺς νόμους. οὐδὲν [subaudi φρατίον] εἰς τὴν ναὺν εἰσέφερον mercium nihil in navem importabant

883, 16. καμισάμενον ἄπερ ἦν εἰς τὴν οὐσίαν εἰσηνεγμένος 1029, 8. ὅσον εἰς τὴν πόλιν [h. e. εἰς τὸ δημόσιον] εἰσηνενόχασιν 825, 3. = εἰσφερόμενον, id quod concioni aut senatui ad deliberandum est propositum, de quo agitur Æ. 5, 32. εἰσφέρειν, referre, (ad senatum, aut ad populum,) proponere deliberandi ergo 5, 38. δόγμα εἰσέφερον (scil. in concilium Amphictyonum) κατὰ τῆς ὑμετέρας πόλεως 70, 2. = εἰσφέρειν γαμηλίαν (scil. εἰς τοὺς φράτορας) I. 45, 33. τοῖς φράτοσι γαμηλίαν εἰσηνεγκε 71, 4. b) inferre εἰς τὸ δημόσιον in ærarium, contribuere. τὰ εἰσηνεγμένα 108, 8. ἀργύριον 108, 6. εἰσφοράς 54, 38. 40. 67, 29. 89, 21. = πολλὰς καὶ μεγάλας εἰσφοράς εἰσφέροντα A. 117, 32. = εἰσηνεγκεῖν χρήματα ἐπὶ τινι. in fraudem alicujus pecuniam conferre An. 17, 16. = οὐκ εἰσηνεγκεν αὐτῷ non contribuit ei de suo L. 159, 5. = εἰσφέρειν ἱερὰν εἰς τὴν σαττηρίαν Ly. 168, 18.

εἰσφοιτᾶν (scil. εἰς τὸ διδασκαλεῖον) Æ. 2, 19. = εἰσφοιτᾶσαι αἱ κύνες L. fr. 35.

εἰσφορά contributio ærario dependenda. τῶν εἰσφορῶν ἐστὶν ἃς οὐ κατέθηκεν, ἔμοι δὲ λογίζεται 828, 6. πᾶσαν ἄδειαν ἔσσεθαι τοῦ μὴ τιθεῖναι τὰς εἰσφοράς 606, 16. διπλὰς πράττοντες τὰς εἰσφοράς 617, 24. = contributio pecuniaria εἰς τὸν πόλεμον I. 54, 36. 108, 5. 7. = αἱ δ' εἰσφοραὶ καὶ χορηγίαι ἱκανὸν μὲν εὐδαιμονίας σημειῖον ἐστὶ A. 118, 33. = εἰσφοράς μεγάλας εἰσηνενόχασιν L. 150, 1.

εἰσφρεῖν] καὶ τούτους εἰσφρήσεσθαι μᾶλλον, ἢ ἐκείνῳ παραδώσειν τὴν πόλιν. admissuros esse suam in urbem 93, 18. εἰσέφρουσιν τὸ στράτευμα. copias in urbem immittebant, facultatem imgrandi dabant 473, 6.

εἶσω] οὐ λέγειν εἶσω τὴν χεῖρα ἔχοντα δεῖ—ἀλλὰ πρεσβεύειν 421, 18. οἱ εἶσω Πυλῶν Ἕλληνες 327, 6. ἐξαγαγὼν ἔξω τὴν αἵμασιάν, ἵνα τὰ δένδρα τῆς ὁδοῦ ποιήσῃσιν εἶσω [scil. τῆς αἵμασιᾶς] 1278, 4. εἰ μηδὲνα καὶρὸν οἴσθε ἥξειν, ὅστις εἶσω τῆς εἰρωνείας ταύτης ἀφίξεται. quod vanitatem nostræ simulationis aperiat 1428, 3. citra jactationem nostram cadat, velut sagitta intra metam decedens, eam non attingens.

εἴτα et nihilominus tamen, eo non obstante. εἴτ' οὐκ αἰσχύνεσθε 16, 11. εἴτα τότε οὐκ ἔλεγες παραχρήμα ταῦτα 349, 2. εἰ μὲν ὑμεῖς σκοπεῖτε, εἰ χρὴ—468, 1. initio responsionum ad præmissas objectiones ponitur 1243, 10. = An. 18, 5. itane vero 18, 10. = εἴτα iteratum L. 156, 25.

εἰ τε pro ἢ, post πότερον et ἢ An. 2, 11.

εἰσθῆναι] κενώτερον τῶν λόγων, οὓς εἰσθε λέγειν, καὶ τοῦ βίου, ὃν βεβίωκεν Æ. 67, ult.

ἐκ plura significat: ex, inde a, post, secundum, ob vel propter, per, in, pro. Id quod patebit ex exemplis ordine præne magis fortuito, quam moleste observato proponendis. ὁ ἐστὶ χειρίστον αὐτῶν ἐκ τοῦ παρεληλυθότος χρόνου, a præterito inde tempore, τοῦτο πρὸς τὰ μέλλοντα βέλτιστον ὑπάρχει 40, 14. ἐξ ἀρχῆς a principio inde. δι' ὃν δὲ *τότε τ' ἐξ ἀρχῆς ταῦτα ἐκτησάμεθα, καὶ νῦν σώζομεν 598, 10. οἱ ταῦτ' ἐξ ἀρχῆς τὰ νόμιμα διαθέντες 643, 8.

δικαίως οὕτω διορισθέντα ὑπὸ τῶν ἐξ ἀρχῆς νομοθετησάντων 644, 12. quamquam in hac dictione ἐξ accipi potest pro ἐν. et statim post versu 21. αἱ οἱ περὶ τούτων ἐν ἀρχῇ τὰ δίκαια ὀρίσαντες. pari modo ἐξ ἰδίου πράγματος haberi potest perinde ac si dictum sit ἐν ἰδίῳ πράγματι privata in causa 572, 2. item λόγους, οὓς ἂν τις δεόμενος ἐκ πονηρῶν πραγμάτων εἴποι ἂν 1368, 18. quamquam ἐκ ibi quoque per *propter* reddi potest. ἐπεὶ δὲ ἐκ τῶν πρὸς αὐτοὺς ἐγκλημάτων μισοῦσι 11, 5. γεωργεῖς ἐκ τούτων *per* vel *propter*, vel et *post* hæc tanta tua scelera late aras καὶ σιμνὸς γεγonas 440, 7. τῶν πολιτῶν μηδὲνα ἐκ τριηραρχίας ὑπάρξειν ἀτελεῖ. *propterea quod*, vel *postquam* trierarchatu functus fuerit 463, 4. ἐξ ὕβρεως quia petulanter se gessit, et civium capitibus insultavit, καὶ τοῦ μηδὲν, ὃν πεποίηκεν, ἀναλῦσαι δύνασθαι, κρίνεται 584, 15. ἐκ τούτων τὰ δίκαια τίθενται secundum vel juxta hæc jura judicant, vel metiuntur 91, ult. ἐκ τῆς λήξεως secundum tenorem libelli accusatorii καὶ τῶν γραμμάτων, ἐφ' οἷς εἰσῆχθη 727, 6. μηδέποτε ἐκ λόγου secundum ratiocinium, vel verisimilitudinem ταῦτα σκοπεῖσθ', ὃν ἔργῳ πείραν εἰλήφατε 783, 2. ψηφίζεσθε ἐκ τῶν λεγόμενων καὶ μαρτυρουμένων 1130, 5. ἐξ ὧν σὺ λέγεις. prout tu ais, si necesse est ea sequi, quæ tu affirmasti 1160, 23. ἐκ τῶν ὑπαρχόντων ἐσκοποῦμεν κοινῇ, εἴ πως ἀναβολὴ τις γένοιτο ἐν τῷ παρόντι 1173, 24. ubi ἐκ τῶν ὑπ. potest aut cum ἐσκοποῦμεν copulari, aut cum γένοιτο. Secundum ea, quæ temporum, ut tum erant, ratio dabat et ferebat. *according to the then circumstances*. item 1175, 9. πλουτεῖν ἐκ τινος. pro ἀπὸ. ἀναιδεῖς καὶ ἐξ ὑμῶν πεπλουτηκότας, οὐκ ἂν εἶην οὗτος ἐγὼ εἴληφα γὰρ οὐδ' ὅτι οὗτος * ἐξ ὑμῶν 576, 1. ἐκέλευσα τὸν παῖδα καλεῖσαι, εἴ τινας ἴδοι τῶν πολιτῶν παρίοντας, ἐκ τῆς ὁδοῦ. ut e via publica intro vocaret, si quos civium videtur prætereuntes 1150, 9. ἐκ τοῦ λοιποῦ χρόνου, pro ἐν τῷ λοιπῷ χρόνῳ, in posterum, *from this time henceforth* 1360, 22. ἐκ τῶν ὑπολοίπων. quoniam, quod agatis, aliud vobis nihil reliquum est factum, sed hoc unum superest 1168, 1. ἐκ τῆς βουλῆς ex auctoritate, jussu senatus 720, 19. ἐκ γένους ἱερασύνῃ, ἡ τελετὴ [scil. παραδεδομένη] 1380, 27. ἐξ ἐλαχίστου pro ἀντὶ ἐλ. minima mercede 1230, 5. ἀνελών τὸν ἐκ τῶν νόμων χρόνον, id est, τὸν ὑπὸ τῶν ν. τεταγμένον 709, 2. κυριώτερον νομίσας τὸν ἐκ τοῦ ψηφίσματος, ἢ τὸν ἐν τῷ νόμῳ εἰρημένον χρόνον 709, 14. τὸν Κέρδωνα ἐκ μικροῦ παιδαρίου ἐξεθρέψατο 1252, pen. a puerulo inde. παιδίσκας ἐκ μικρῶν παιδίων ἐκτήσατο, ut famulæ sibi essent, ære suo Nicareta illas emerat, cum adhuc infantes puellæ essent 1351, 3. ἐκ (id est ἀντὶ) πόσου (scil. ἀργυρίου) ἡ καταλλαγὴ quanti permutetur argentum, quantum sit intertrimentum, *the Agio, the difference between current money and exchange money, or, the premium which must be given in the exchange of money* 1216, 18. = ἀπαλλάττεσθαι ἐκ παιδων, e pueris excedere Æ. 6, 16. ἐπιζήμιος ἐκ τῶν νόμων 7, 13. ἐπερωτᾶν τὸ ἐκ τῶν νόμων κήρυγμα 11, 33. ἀλήθεια εὐρίσκεται ἐκ τῶν εἰκότων 13, 10. θεωρεῖτε τὸ πρᾶγμα μὴ ἐκ τοῦ παρόντος, ἀλλ' ἐκ

τοῦ παρεληλυθότος χρόνου 13, 19. ἐξελαύνειν ἐκ τοῦ βουλευτηρίου 16, 1. κρίσεις μὴ ἐξ ὑποψίας, μηδὲ ἐκ διαβολῆς, ἀλλ' ἐκ τοῦ βίου ποιεῖσθαι 21, 33. ἐκφεύγειν ἐκ τοῦ δικαστηρίου 25, 29. ἐκ παιδὸς εἰς γῆρας σῶφρων 25, 37. ἐπανίναί οἰκαδε ἐκ τοῦ δικαστηρίου 26, 26. ἱερωσύνην οὐδενὸς θεῶν κληρώσεται, ὥς οὐκ ὦν ἐκ τῶν νόμων καθαρὸς τὸ σῶμα 26, 36. ἐκπίπτειν ἐκ τοῦ λόγου 32, 42. κατὰγειν τὰ πλοῖα καὶ τοὺς Ἕλληνας ἐκ τῆς κοινῆς θαλάττης 37, 22. οἰκοθεῖν ἐκ τοῦ βίου δεδοκιμασμένους ἀξίους τῆς πόλεως εἶναι 43, 4. σκευαγωγεῖν ἐκ τῶν ἀγρῶν 46, 28. αὐτόματον ἐκ μηδεμίας προφάσεως 47, 22. προδότης ἐκ φύσεως 50, 20. ἀπαλλάττεσθαι ἐκ παίδων 50, 32. ἔξοδοι ἐκ διαδοχῆς 50, 37. πολιτεύεσθαι πόλεμον ἐκ πολέμου 51, ult. ἄτιμος ἐκ συκοφαντίας 52, 3. ῥήτορες alii ἐκ τοῦ βουλευτηρίου, alii ἐκ τοῦ δήμου 55, 9. διαφυγγάνειν ἐκ τῶν δικαστηρίων 55, 13. ἐξαιρεῖσθαι τῶν δικαστῶν τὰς ψήφους ἐκ τῶν χειρῶν 57, 10. ἐκ παρασκευῆς πριάμενος τὸ βουλευεῖν 62, 32. βουλευτὴς ὦν ἐκ παρασκευῆς 64, 13. σκευαγωγεῖν ἐκ τῶν ἀγρῶν φοβηθεὶς 65, 9. ἐκ παρατάξεως μάχῃ κρατήσαντες 66, 15. ἐξάγειν ἐκ τοῦ ἱεροῦ ὥς ἐναγῇ 70, 14. μεταστῆναι ἐκ τοῦ συνεδρίου 70, 39. ἐπειδὴ ἐκ τοῦ φανεροῦ τὴν πόλιν ἄνθρωπος οὐκ ἠδύνατο σφῆλαι 71, 20. μεθ' ἡμέραν μίαν ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἀνῆρπασται 72, 31. προστάγματα τὰ ἐκ τοῦ ψηφίσματος διεξίναί 75, 35. ἀλλ' οὐ τὸ ἐκ τῆς ἀληθείας αἰσχρὸν σιωπηθήσεται 75, 36. οὐ τὴν ἀπὸ στρατοπέδου μόνον ἔλπει τάξιν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐκ τῆς πόλεως 76, 14. θεωρῶν τὸν Ἀλέξανδρον οὐκ ἐκ τῆς Ἀλεξάνδρου φύσεως, ἀλλ' ἐκ τῆς αὐτοῦ ἀνανδρίας 76, 28. τὰς ἐπιστολάς, ὥς ἐξηγητῆμένους ἐκ τῶν δακτύλων περιήεις 77, 11. λογογράφος ἐκ τριηράρχου ἀνεφάνη 78, 26. πορίζεται τὸν βίον οὐκ ἐκ τῶν ἰδίων προσόδων, ἀλλ' ἐκ τῶν ὑμετέρων κινδύνων 78, 27. ἀστεφάνωτος ἐκ τῶν νόμων 79, 3. ἐξ ἔθους, ἀλλ' οὐκ ἐκ προνοίας ποιῆσθε 79, 20. τὸ αἰμμηστον ἐκ τῆς νίκης 79, 27. τὸ κάλλιστον ἐκ παιδείας ῥῆμα φθεγγάμενοι, μὴ μνησικακεῖν 83, 37. περιγράφειν ἐκ τῆς πολιτείας 83, ult. ἐξορμῆς ἐκ τῆς πόλεως 84, 4. τραύματος ἐκ προνοίας γραφῆς γραφόμενος 84, 21. ἀποδράναι ἐκ τῶν κινδύνων 86, 8. κριταὶ οἱ ἐκ Διονυσίαν 87, 4. ὥσπερ ἐκ τῶν ἐράνων τὰ περιόντα νειμάμενοι 89, 30. Βυζάντιον ἐξελεῖσθαι ἐκ τῶν χειρῶν Φιλίππου 90, 10. ἐκκηρύττειν ἐκ τῆς πόλεως 90, 24. = ἐξ ἐκείνου γεγονότες proles ab aliquo prognata I. 72, 11. 30. ἐκ τῆς ἐπιτροπῆς per occasionem gestæ tutelæ, sub ejus latebra et obtentu 64, 8. τοῖς λόγοις τὰ ἐκ τοῦ νόμου δίκαια ἀφανίζειν 68, 34. κομιούμενος αὐτὸν ὥς θάψαν ἐκ τῆς ἐμῆς οἰκίας 71, 13. 16. ἐκ μικροῦ παιδίου τεθραμμένος 77, 40. ἐκ πληγῶν ἀσθενήσαντα οὐ πολλαῖς ἡμέραις ὕστερον ἀποθανεῖν 76, 23. = ὥντας πρίσθαι ἐκ τοῦ δημοσίου An. 10, 16. ἐπικαρτίαν ἐκ τῆς ἀνῆς ἐκλέγειν 12, 28. ἐκ πολὺ ἐλάττονος ἀφορμῆς μεγάλη γεγένηται ἡ πόλις 14, 42. κύειν ἐκ τινος 16, 29. ὑμᾶς τι ἀγαθὸν ἐξ ἐμοῦ (id est δι' ἐμοῦ) πρᾶξαι. opera mea 20, 13. ἐκ τούτων παρεσκευασμένοι (pro τούτοις π.) 21, 16. αἰτίαν καὶ λόγον αἰσχρὸν ἔχειν ἐκ (pro ἀπὸ) τῶν πολιτῶν 22, 14. δέκα ἄνδρες ἐκ πάντων Ἀθηναίων πρόσβαις ἡρέθησαν 24, 12. ἐκ τῆς ὑπερορίας τὰ ἴδια οὐκ ἀπολαμβάνειν 28, 9. ἐξ ἀρχῆς statim a principio 24, 34. ἐξ ἐπιταγμάτων

ποιεῖσθαι τὰς σπονδὰς *secundum vel in conditiones praescriptas et imperatas* 24, 41. οὐκ ἐξ ἴσου χρῆται ταῖς πολιταῖς, non aequo et pari secum modo vel jure 32, 35. οὐδείς ἐκ τοῦ φανεροῦ τὸν δῆμον ἔσωσε 27, 38. ποιεῖσθαι υἱὸν ἐκ τινος ex aliqua muliere filium procreare vel suscipere 32, 7. κρίνειν τινὰ ἐκ τῶν ἐπιτηδεύματων 33, 28. redundare videtur in illis. τὴν πόλιν ἐκ φόβου καὶ κινδύνου μεγάλων ἀπήλλαττον 8, 39. = ἐκ τῶν ἡμαρτημένων μαθεῖν L. 191, 1. ἐκ τῆς μάχης ῥάδιον γινῶναι 99, 22. ἐκ μέθης μαχόμενοι 100, 13. ἐκ παιδικῶν, ἐκ λοιδορίας ibid. ἐκ τῶν κινδυνεύειν ἐθελόντων ὑμεῖς ἀφελῆσθε 147, 32. ἐκ πάντος τρόπου *by all means* 145, 31. οὐδέποτε ἐκ τῆς πόλεως ἐξεστρατεύσατο 107, 17. ἐκ τῶν παρόντων *in the present circumstances* 121, 30 ἐκ τοῦ σοῦ λόγου. *secundum tuam orationem, quantum tuam orationem audio.* πλούσιος ἐκ πένητος 92, 12. ἐκ βελτιόνων. *of a better family* 118, 12. δοῦλος καὶ ἐκ δούλων 135, 37. ἐκ γειτόνων ἀνάψασθαι *in the neighbourhood* 93, 2. v. Suid. h. v. Lycurgus contra Leocratem p. 150, ed. Steph. ἐς γειτόνων τῆς ἐκθρεψάσης αὐτὸν πατρίδος μετοικῶν. Lucianus Icaromenippo. σκόπει πρὸς Διὸς εἰ ἐν γαιτῶν ἔστι τὰ δόγματα, καὶ μὴ πάνυ διεστηκότα. TAYL. ἐξ ὀλίγων ἡμερῶν λέγειν. *intra paucos dies, post apparatus ad dicendum paucorum dierum spatio ad meditandum et commentandum concessio* 190, 19. ἐξ ὀλίγου τὴν πρόσταξιν ποιεῖσθαι aliqua de re dicendi, et aliquid agendi partes alicui mandare paulo ante, quam dies veniat illa, qua illa oratio habenda aut illa res gerenda sit 190, 22. δίκας ἐξ ἀντιδόσεως κακῶς ἀγωνίσασθαι 98, 13. ἐξ ἴσου τῇ πόλει καὶ Ἐρ. 127, 33. μνήμην τὴν ἐκ τῶν κινδύνων ἰδίαν καταλείψειν 193, 2. ἐκ τῆς οδοῦ ἦγον βίᾱ. *media de via correptum.* = ἐκ idem quod διὰ *per* Ly. 152, 24. τοῖς ἐκ τῶν νόμων ἐπιτιμίοις 148, 16. τυχάνειν τῆς ἐκ τῶν νόμων τιμαρίας 152, 17. ἔλπις ἐκ τοῦ κακῶς πράξει μετὰπεσεῖν 155, 32. = ἐξ Ἀρείου πάγου φέγγειν. *solum vertere, ut exsilio damnatus ex Areopagitarum sententia ἐκ κατακρίσεως τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς* D. 95, 42. ἐκ τῶν ἄλλων. *pro* διὰ τὰ ἄλλα 96, 9. 106, 24.

ἕκαστος] ἐπιγράφειν ἕκαστον ἀδίκημα τοῖς πράκτορσιν Αἷ. 5, 30. οἰκίτας δημιουργοὺς, ὧν ἕκαστος τοῦτο δὴ ὀβελοὺς ἀπέφερε τῆς ἡμέρας 14, 1. ὑμεῖς δὲ τοῖς μὲν ἐξάρνοις ἐπιτιμήσατε (scil. ζημίαν) ταλάττου ἕκαστω 16, 10. τέλος πορνικὸν ἢ βουλὴ κατ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν παλαῖ 16, penult. ἐπεξελεῖν ἕκαστον κατ' ὄνομα πικρῶς 22, 40. ταῦτα ἐστὶν ἕκαστω ποινὴ 27, 9. παραδόξως καὶ φιλανθρώπως πρὸς ἕκαστον διελέγετο 33, 23. διαλαμβάνων γὰρ ἕκαστον ἡμῶν ἐν μέρει 33, 26. χωρὶς καὶ ἐν μέρει περὶ ἕκαστου γνώμην ἀποφαίνεσθαι 54, 3. ἀντιγραφεὺς χειροτονητὸς, δς κατ' ἕκαστην πρυτανείαν ἀπελογίετο τὰς προσόδους τῷ δήμῳ 57, 23. θεσμοθέταις προστέτακται κατ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν διορθεῖν τοὺς ἐν τῷ δημοσίῳ νόμους 59, 7. συντελεῖν, ὅσον ἕκαστους ἔδει 67, 17. ἀνιάτοις κακοῖς περιβάλλειν τούτων ἕκαστους 69, 37. ἐπίδοξος ἦν (Megalopolis) κατ' ἕκαστην ἡμέραν ἀλῶναι 77, 19. = ἕκαστος omittitur An. 8, 27. = ἕκαστος ὑμῶν *insequente plurali ἀπολελυκότες* D. 98, 33.

ἐκάστοτε subinde, identidem, *from time to time*, φοιτῶν ἐπὶ τὸ ἐνοίκιον I. 58, 23.

Ἑκαταῖα sacra, quæ Hecatæ fiebant in triviis. τὰ Ἑκαταῖα κατεσθίειν 1269, 10.

ἐκάτερος,] ἐπιτίμια ἐκατέρω ἴσα πεποίηκε Ἄ. 2, ult. ἐκατέρω αὐτῶν, unicuique illorum duum seorsim 9, 24. = *ἐνειμάσθη τῶν υἱῶν οὐδὲ δέκα τάλαντα ἐκατέρω L. 156, 5. ἔδωκα δυοῖν ἀνδροῖν ἅ δραχμαῖς ἐκατέρω 147, 7. ΤΑΥΛ. ἐξέδωκα δύο ἀδελφάς, ἐπιδούς ἐκατέρω τριάκοντα μνᾶς unicuique seorsim 146, 29. πρὸς ἐκατέραν δύναμιν, ἐλλὰ μὴ πρὸς ἀμφοτέρας ἅμα 193, 45.

Ἑκατομβαιῶν. primus mensis anni Attici, saltim in functione regis sacrorum A. 146, 26.

ἐκατὸν] τίμημα ἐπέθηκαν (scil. τῇ γραφῇ) ἐκατὸν τάλαντα Ἄ. 30, 4.

ἐκβαίνειν] πρὸς τὸ τελευταῖον ἐκβὰν ἕκαστον τῶν προὑπαρξάντων κρῖναι 12, 6. ἂν τι μὴ κατὰ γνώμην ἐκβῇ 14, 3. πάντα γὰρ ἐκβέβηκεν, ἃ προσέπατε αὐτοῖς 252, 16. ἐκανελθεῖν, ὅταν εἰς ταῦτα ἐξέλθῃν ad istæc delapsus, evagatus sum 298, 12. εἰ μὲν ἐκβέβηκεν, ὅσα οὗτος ἀπήγγειλε πρὸς ὑμᾶς 349, 17. σκόπει, μὴ τὰ ἐκβάντα διὰ τὴν τύχην, ἀλλ' εἰ τῆς πόλεως ἄξια πράγματα εἰδόμεθα. citat schol. Herm. p. 64. = A. 132, 10.

ἐκβάλλειν domo, patria, potestate, honore, fama, statu et conditione dejicere, evertere. ἐκεῖ τοὺς μὲν ἐκβαλὼν, τοὺς δὲ καταστήσας τῶν βασιλείων 13, 1. Δίωνα ἐλθόντα ἐπ' αὐτὸν, [Dionysium puta, Siciliæ tyrannum] ἐκβαλεῖν [subaudi τῆς δυναστείας, vel τυραννίδος] τὸν τριήρεις πολλὰς, καὶ ξένους, καὶ πόλεις κεκτημένον 506, 24. ἐλευθερῶσαι τὴν πόλιν, καὶ τοὺς Πεισιστράτου παῖδας ἐκβαλεῖν [scil. αὐτῆς] 561, 19. ἐξέβαλες τὸν σαυτοῦ θεῖον Νικίαν ἐκ τῆς πατρῴας οἰκίας 1122, ult. τὸν Ἀμαζόνων στρατὸν ἐκράτησαν οὕτως, ὥστ' ἔξω Φάσιδος ἐκβαλεῖν. ut ultra Phasidem rejicerent 1391, 3. maritus uxorem domo. ἐκβάλλει τὴν ἀνθρωπον, ὥς ἐνιαυτὸν συνοικήσας αὐτῇ 1362, 22. senatorem senatu. ἐξίβαλον αὐτὸν [scil. ἐκ τοῦ συνεδρίου, vel ἐξ αὐτῆς] ἡ βουλὴ ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου 1264, 22. judicem foro. ἐκβάλλει [Midias] καὶ ἀτιμοὶ τὸν διαιτητὴν 542, 21. histrionem scena. ὅτε—ἄγωνίζετο, ἐξεβάλλετε αὐτὸν καὶ ἐξεσυρίττετε ἐκ τῶν θεάτρων 449, 19. πλὴν ἐκβολῆς, ἣν ἂν οἱ σύμπλοι ψηφισάμενοι κοινῇ ἐκβάλωνται. e navi in mare 926, 17. ἐκβαλὼν τὴν θύραν, ἥνπερ καὶ τῇ προτεραίᾳ ἐξέβαλε κακῶς ἰσθηκυῖαν 1158, 15. quod paulo post ait καταβάλλειν.= ἐκβάλλειν τινα, aliquem se procul facessere, et tacere jubere, os ei comprimere Ἄ. 12, 15. ἄλλον ἔπος ἐκβαλον, irritum verbum projeci 20, 13. ἐκβάλλειν, cum sibilis ejicere actorem seu causæ seu fabulæ 28, 20. *ἐκβάλλειν εἰς τὴν ἀγορὰν 23, 32.= ὠθεῖν, ἐκβάλλειν, καλύειν συνάπτειν I. 71, 36. ἐκ τῶν πατρῶων.—= τοιαῦτα ἀνέχεσθαι ἀκούοντας, ἃ ἐκβάλλεσθαι ἄξιά ἐστι repudiari, cum fastidio et indignatione explodi A. 127, 13.= ἐκβάλλειν ἐκ τῆς πόλεως L.—τὰς θύρας 98, 24. id quod supra ἐκκόπτειν ΤΑΥΛ. τοὺς παῖδας ἐπιτυγχάνοντας βιβλίῳ ἐκβεβλημένῳ 902, 1. ἐκβάλλειν ἐκ τῆς οἰκίας τῆς

αὐτῶν ἐν τριβωνίοις, ἀνυποδέτους 903, 4. fr. 45, 4.=ἐκβάλλειν θέσμια προγόνων Ly. 161, 23.=ejicere, exterminare urbe, vel in causa esse, ut aliquis necesse haberet solum vertere D. 94, 10.

ἐκβολή] jactura mercium e navi in mare 926, 17.

ἐκγίνεσθαι datum esse, possibile fieri. ἀλλ' οὐδ' ἀπολογήσασθαι μοι ἐξεγένετο 1052, 26. ἐκγένοιτό μοι liceret, copia daretur. ἀπολογήσασθαι ἐν ἅπασι τοῖς δημόταις 1302, 19.=ἡμῖν ἐξεγένετο ἄν, poterat nobis evenire, erat in potestate nostra Æ. 61, penult.=ὅσα ἡμῖν ἐξεγένετο διαπράττεσθαι. licebat, datum erat I. 52, 24.=μόναις ἐκείναις οὐκ ἐξεγένετο. solis illis negatum erat L. 191, 1.

ἐκγονος] discrimen inter τοὺς συγγενεῖς et τοὺς ἐκγόνους I. 72, 12.

ἐκγράφειν] ἐκγραψαμένους ἡμᾶς κοινῇ τὰς συνθήκας cum curassemus ambo nos ab actuario exscribi exempla duo tabularum pacti, ita ut unusquisque nostrum sibi suum haberet proprium 1180, 22. ἐκγράφεσθαι ὅσα οὗτος ᾤφειλε 1197, 6.=ex indice ærariorum expungere An. 10, 37.

ἐκδεια reliquix æris alieni nondum depensi. τὴν γεγονῶσαν ἐκδειαν οὐκ ἀποδώσειν ἡμῖν οἶεται 890, 14.

ἐκδέχεσθαι τι τῶν ἐκείνους πεπραγμένων 61, 25. insidiari fortune eorum et e re nata eos carpere. ἐκδ. τὴν αἰτίαν crimen in se suscipere 352, 25. cum agendi partes alter alteri tradit, dicitur tradens παραδίδοναι, excipiens ἐκδέχεσθαι 371, 18.

ἐκδηλος] πάντ' ἐποίησεν ἐκδηλα 24, 10.

ἐκδιδάσκειν] ὁ χρὸνος καὶ ἡ ἐμπειρία τὰ μὴ καλῶς ἔχοντα ἐκδιδάσκει τοὺς ἀνθρώπους A. 131, 8. num ex in hac compositione idem atque Latinum de valet, dedocet conf. 141, 24.

ἐκδιδόναι elocare, tradere, prodere. ut sculptori marmorario statuam faciendam elocare certa pacta mercede. ὥσπερ ἀνδρῶντα ἐκδιδωκᾶς 268, 9. aurifabro coronam auream. ἐκδόντος μοι Δημοσθένους στέφανον χρυσοῦν cum Demosthenes me conduxisset, ut ei coronam facerem 521, ult. tradere alicui, quod ei venderis, ut sibi imposterum habeat, alioque, quo velit, abducatur, ceu servum nequam. de Amphipoli Philippo ab Æschine prodita. Ἀμφίπολιν ἐξέδωκε καὶ ἀπέδοτο 420, ult. χώρας ἐκδεδωκᾶς 423, 15. οὐδέναν γὰρ τῶν ἀδικούντων ὑμεῖς οὐδενὶ τῶν κατηγορούντων ἐκδίδοτε 524, 4. 12. mulierem, ut sororem, filiamve viro in matrimonium collocare, despondere, tradere. πέπρακε γὰρ αὐτὴν καὶ οὐκ ἐκδέδωκε 763, 8. ἀπορῶ ταύτην θ' ὅπως ἐκδῶ, καὶ τὰλλα ὁπόθεν διοικῶ 834, 18. συνοικοῦσαν ταύτην, ἀλλ' οὐ χηρεύουσιν, ἐξέδωσαν 867, 7. τὴν μὲν [scil. ἑταίραν] λίσυσαι aliam meretricem a lenone, e lupanari redimis, τὴν δ' ἐκδίδωκας ἑταίραν. aliam alicui nuptum elocas cum addita dote e tuo 958, 13. ἐφ' οἷς ἐξέδοτο Polyuctus filiam 1036, 8. ἐξεδόθη τῷ Διονύσῳ γυνὴ 1369, ult. servos ad tormenta tradere. φῆσει με, τὸν εἰδῶτα οὐκ ἐθέλοντα ἐκδύναι, τοὺς οὐκ εἰδῶτας ἐκδιδόναι 855, 24. ἐθέλειν ἐκδύναι περὶ τῶν

πληγῶν παῖδας 1265, 15. *elocare pecuniam in fœnus* 941, 9. 13. *τετταράκοντα μνᾶς ἔκδοσιν ἐκδούς εἰς Θράκην* 1241, 26. = οὐ τέλει-
 τήσαντος τὰς θυγατέρας ἐξίδωκεν ὁ δῆμος *Æ.* 90, 21. = *elocare*
mulierem matrimonio I. 38, 34. *ἐκδοθεῖσας καὶ συνοικούσας ἀν-*
δράσι γυναῖκας 440, 22. = *ἐκδιδόναι poscenti servum tradere tor-*
quendum A. 134, 2. 144, 28. = *ἐκδιδόναι μελλούσας nuptui elo-*
cari πολλῶν θυγατέρας ἐκώλυσαν L. 122, 10. 897, 9. *ἐξίδωκε τὰς*
ἀδελφὰς ἐπιδούς τριάκοντα μνᾶς ἑκατέρᾳ 146, 29. *ναυτικά ἐκδεδόμενα*
in fœnus nauticum elocata ἑπτὰ τάλαντα 895, 1. *ἐπισκευάσαι*
αὐτὴν βουλόμενος ἐξίδωκεν εἰς τὸ χαλκεῖον fr. 18. *eam misit ad fa-*
brum serarium.

ἐκδικάζειν] *λαχόντες (δικασταὶ) οὐκ ἐξεδίκασαν* L. 148, 35.
 TAYL. *imo vero οἱ ναυτοδίκαι iudicium vel tribunal disceptan-*
dis causis nauticis et mercatoris consecratum litem hanc non
disceptavit.

ἐκδικεῖν ulcisci, punire. τοὺς δ' οὐκ εἶναι *περιμεῖναι τὸ ἐκδικεῖν*
μενον. *opperiri tempus idoneum pœnarum repetendarum* 801,
 24.

ἐκδιώκειν] *ἐκδιωκόμενος [scil. e navi] βλέπει αὐτὸν εἰς τὴν θάλασ-*
σαν 883, 27.

ἔκδοσις est *elocatio*, seu *pecuniæ in quæstum fœnebre*, seu
mulieris nuptui. *ἔκδοσιν παρὰ Ξούθῳ pecuniam credito et pro*
fœnore elocatam, in taberna Xuthi quæstum facientem 816,
 26. 854, 26. 855, 6. *τετταράκοντα μνᾶς ἔκδοσιν ἐκδούς εἰς Θράκην*
 1241, 26. *βουλόμενος τὴν ἔκδοσιν κομίσασθαι* 1242, 2. b) *συγγνά-*
μην ἔχειν μοι ζητοῦντι κομίσασθαι τὰμαυτοῦ, ἄλλως τε καὶ εἰς θυγα-
τρὸς ἔκδοσιν 1009, 12. *τὰς ἀτυχίας τῶν οἰκείων, καὶ τὰς ἐκδόσεις*
τῶν γυναικῶν προσέταττε 1100, 7. *εἰς ἔκδοσιν ἡξίου τὸν Ἐπαίνετον*
τῇ τῆς Νεαίρας θυγατρὶ συμβαλέσθαι 1368, 11.

ἔκδοτος] *ἐκσπόνδους εἶναι γράφει, ἂν μὴ τὸν ἰκέτην ἔκδοτον διδῶσιν.*
in lege sua vobis auctor est factus, ut eos pro hostibus habeat-
is, si qui supplicem factum poscentibus ad supplicium dedere
recusent 648, 25. *δίδασιν ἔκδοτον censet eum dedi oportere, τὸν*
ἀθῶν ἀφειμένον ἐν τοῖς νόμοις 692, 16. = *ἔκδοτον ποιεῖν, alicujus ar-*
bitrio permittere *Æ.* 64, 9. 19. *ἔκδοτον ἐποίησε Βοιωτῖαν Θηβαί-*
οις 73, 41. = *ἔκδοτον ποιεῖν τὴν πόλιν hostibus prodere, tradere* Ly.
 155, 25. 158, 30.

ἐκδοχή] *ἐκδοχὴν ποιεῖσθαι πολέμου, excipere ab alio relictum* *Æ.*
 32, 18.

ἐκδύειν *subterfugere, declinare.* *ἀναξίους τινὰς ἀνθρώπους ἐκδε-*
δυκίναί τας λειτουργίας 457, 8. *καὶ οὐκ ἂν οἷός τ' εἶη πάντας ἐκδύειν*
spoliare vestibibus 763, 26. 1259, 11. = *τὸ μὴ ἐκδυθῆναι οὐδὲν ση-*
μαῖόν ἐστιν A. 117, 2. = *ἐκδεδύσθαι τὸν χιτῶνίσκον* L. 117, 6.

ἐκεῖ] * *τῶν ἐκεῖ σκυθρωπῶν κύριος senatus Areopagiticus appel-*
latur *Æ.* 56, 31.

ἐκεῖθεν] *θεωρήσατε ἐκεῖθεν τὸν λόγον* *Æ.* 89, 31.

ἐκεῖνος ille celebratus, clarus. *Καλλίστρατος ἐκεῖνος* 301, 18.
ἐκεῖνο ad propius, τοῦτο ad remotius. *ἐπ' ἐκεῖνο μὲν γὰρ [scil. τὸ*

ῥῆστον] ἡ φάσις αὕτη βαδιεῖται, ἐπὶ τοῦτο δὲ [τὸ βέλτιστον puta] τῷ λόγῳ δεῖ προάγεσθαι 107, ult. τοῦτο ad remotius relatum. ἐπειδὴ δὲ τοῦτο παρέντες, ἐκείνο ποιῶσι 1229, 2. ubi τοῦτο redit ad αὐτοὺς ἀξίους ἐπιδεικνύναι, ἐκείνο autem ad ἐμὲ κακῶς λέγειν. nisi si ad hunc modum interpungi malis, ἐπειδὴ δὲ τοῦτο, (παρέντες ἐκείνο) ποιῶσι. quod unicuique liberum esto. = ἀπομνημονεύετε αὐτοῖς εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν Αἷ. 15, penult. σὲ δὲ εἰς τὰ ἐκείνου γόνατα θέῖσα παιδὶόν ὄντα 32, 2. περὶ πλείονος τὴν τούτου φιλίαν ποιῆσθαι τῆς ἐκείνων σωτηρίας 48, 29. ὑποβάλλετε αὐτῷ ἐκείνο, occurrite ei sic 57, 6. ὑποτρέχει καὶ πλησιάζει ἐκείνῳ 76, 40. ἐφικόμενος τῆς ἐκείνων ἀνδραγαθίας 81, 9. ἀπομνημονεύσατε αὐτῷ ἐκείνο 83, 39. = pro summa I. 71, 16. = ἐκείνος ad propius refertur, οὗτος ad remotius L. 146, 14.

ἐκείνως isto modo 1105, 19. 1108, pen. 1335, 23. = isto modo, ut jam statim dicam Αἷ. 62, 6. ἀπολάβετε τὸν λόγον παρ' αὐτοῦ ἐκείνως 77, 38.

ἐκείσε] διαγγέλλειν τὰνθὺνδε ἐκείσε Αἷ. 45, 20.

ἐκθεραπεύειν, officiositate male sedula aliquem promereri Αἷ. 24, 15.

ἐκθερίζειν] θέρος μισθοῖντο ἐκθερίσαι. messem ætatis demetere 1253, 15.

ἐκκαθαίρειν τὴν δωροδοκίαν ἐκ τῆς πόλεως D. 105, 32.

ἐκκαιδεκάπηχους εἰκὼν 256, 11.

ἐκκαλεῖν] ἴσως ἂν ἐκκαλέσαιτο ὑμᾶς provocet, irriter, ad indignationem atque vindictam vos concitet 52, 15. = τοσούτους καὶ τηλικούτους ἐκκαλέσσεσθαι παρὰ τῶν δικαστῶν βορύβους Αἷ. 24, 40. ἐκκαλεῖσθαι ὄργην 28, 11. = ἐκκαλέσας με ἔνδοθεν L. 97, 8. 99, 6.

ἐκκαλύπτειν] ἐκκαλύφειν μέ φησι προσελθὼν Αἷ. 61, 28.

ἐκκαρποῦσθαι carpere aliquem. τῶν πολὺν χρόνον ἐκκαρπωμένων ὑμᾶς 700, 19.

ἐκκείσθαι πρὸ τῶν ἐπανύμων dicitur is, cujus nomen scriptum pendet in tabula coram heroibus eponymis suspensa 548, 3. ἐξέκειτο πολὺν χρόνον πρὸ τοῦ συνεδρίου ἡ φάσις 1324, 10.

ἐκκηρύττειν voce præconis aliquem jubere, aut excedere suaditione, aut abstinere 347, 11. = ἐκκηρύττειν ἐκ τῆς πόλεως Αἷ. 90, 24. = ἐκκηρύττεσθαι ὑπὸ τῶν στρατηγῶν L. 100, 25. ἐκ τῆς πόλεως 123, 22. ἐκ τοῦ ἄσπεος 173, 25. si valeat nostra emendatio. TAYL. 129, 16. ἐκκηρυττόμενοι πανταχῇ 173, 25. 187, 23.

ἐκκλείειν excludere, arcere. ἐξέκλειεν τοῦ λόγου τυγχάνειν τοὺς ἄλλους 349, 5. πῶς οὐκ ἐκκλείεται εἰς ἕκαστος ἡμῶν τῆς κατὰ γένος ἀγχιςτίας 1099, 7. = ἐκκλείειν τινὰ τῆς συμμαχίας Αἷ. 39, 23. ἐκκλείειν τὴν εἰρήνην 42, 28. ἐκκλείειν τῶν ὄρκων 64, 19.

ἐκκλέπτειν suffurari, furtim eripere. ἐκκλέπτων [judicibus puta et pœnæ] τὸν ἡδίκηκότα καὶ τὴν παράδοσιν αὐτοῦ τὴν τοῖς ἑνδεκα 726, 5. τὸν καιρὸν — ἐκκλέψας 728, 9. = τοὺς ἀδικούντας οἱ κατήγοροι ἐκκλέπτουσιν ἀργύριον λαβόντες L. 158, 27.

ἐκκλησία] συγκλήτου ἐκκλησίας ὑπὸ στρατηγῶν γενομένης 238, 2.

249, 12. ἦκειν μὲν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ὡς ἐκ τῶν ρηθισομένων τὸ κράτιστον ἐλίσθαι δέον 1455, 1. = ἐπῆει ἐκκλησία Æ. 9, 17. προγράψαι τοὺς πρυτάνεις ἐκκλησίας δύο κατὰ τοὺς νόμους 35, penult. εὐημερήσας τὴν ἐκκλησίαν ὀφύμεν φέρων 36, 18. ἐκκλησίαν καθαίρειν 49, 23. προκαταλαμβάνειν τὴν ἐκκλησίαν 63, 17. ἐκκλησίαν τῶν Ἀμφικτυόνων ἑτοίσι, et quid eo vocabulo designetur 71, 8. ἐκφέρειται προβούλευμα εἰς τὴν ἐκκλησίαν 71, 21. ἐπαναστάσης τῆς ἐκκλησίας 71, 23. ὅσοι ξίνοι περιέστησαν τὴν ἐκκλησίαν 85, pen.

ἐκκλησιάζειν] in concione esse, versari in deliberationibus de rer. τοῦτ' ἐμοὶ μὲν ἐπὶ νῦν ἐλθεῖν γράψαι, τοῖς δ' ἐκκλησιάζασιν Ἀθηναίων ἐλίσθαι 1463, 2. = ἐκκλησιάζετε (in imperfecto) ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ περὶ δουλείας καὶ ἐλευθερίας L. 126, 45. τοῦ δικάζειν καὶ τοῦ ἐκκλησιάζειν περὶ τῶν κοινῶν μετέδοτε 175, 15.

ἐκκλησιαστικὸς πίναξ album eorum, quibus jus et fas est concioni interesse. εἰς τὸν Ὀτρυνέων πίνακα τὸν ἐκκλησιαστικὸν ἐγγράφειν αὐτῶν 1091, 6. unde patet unicuique demo suum talem codicem fuisse proprium.

ἐκκλητεύειν Æ. 37, 3. ἐκκλητευθῆναι μᾶλλον, ἢ τάλῃθ' μαρτυρεῖν, pati malit, ut ego se iudicio aut negati, aut falsi dicti testimonii persequar, quam vera testari 7, 17.

ἐκκλητος πόλις, civitas, quæ foro carens proprio necesse habet, alieno uti, aliunde jura petere Æ. 12, 39.

ἐκκλίνειν νέφος ἐπερχόμενον De. 180, 16.

ἐκκολάπτειν 1318, ult.

ἐκκομίζεσθαι χρήματα, arcessere, curare ad se mittenda, transportanda Ly. 151, 19. sed 152, 36. usurpat eadem in notione in activo.

ἐκκόπτειν ληστὰς 77, 27. ἐώραν τὸν Φίλιππον τὸν ὀφθαλμὸν ἐκκαρμένον 247, 11. εἰάν τις ὀφθαλμὸν ἐκκόψῃ [scil. τινί], ἀντεκκόψαι παρασχεῖν τὸν αὐτοῦ 744, 13. εἰάν τις ἵνα ἔχοντος ὀφθαλμὸν ἐκκόψῃ, ἄρῃος ἀντεκκόψαι παρασχεῖν 744, 20. = ἐκκοπεῖς ὁ δειλαῖος ἀμφοτέρους τοὺς ὀφθαλμούς Æ. 24, 31. = ἵν' αὐτῶν ἐκκόψαιμι ταύτην τὴν ἱεροσυλίαν I. 73, 26. = ἐκκόπτειν θύρας effringere L. 97, 1. v. κόπτειν. μορίας excindere 109, 3. συκοφαντίας 180, 2. ΤΑΥΛ. = ἐκκόπτειν τὰς προφάσεις D. 105, 28.

ἐκκρούειν machinis fraudum, præsertim forensium, præstigiis excusationum extrahere atque interpellare, tandemque eludere. ἀλλ' ἵνα μὴ, λόγον ἐκ λόγου λέγων, τοῦ παρόντος ἑμαυτὸν ἐκκρούσω me ipse distingam atque distineam, quominus ad rem præsentem pervenire queam 329, 19. ἐξέκρουόν με interpellabant me loquentem, obstrepebant, *made me lose the thread of my discourse* 348, 14. ἐκκρούσας οὗτος εἰς τὴν ὑστεραίαν. cum rejecisset, extraxisset per artes vafra 385, 26. τοσαύτας τέχνας καὶ σκήψεις εὗρεσκον οὗτος ἐκκρούει. eludit me 540, 26. οὐχ ἵν' ἐκκρούοντες, χρόνους ἐμποῶμεν 944, 9. ἐκκρούειν δίκην (ut διακρούσθαι) 1021, 14. 23. ἐκκρουομένης τῆς γραφῆς. dilata, extracta 1102, 19. 1266, 11.

ἐκκαλεῖν. το πραττε, το διαβ. τίς ὁ ἐκκαλίσσας 354, 23.

ἐκλαμβάνειν, accipere, intelligere, interpretari L. 117, 19.
* ἐὰν μή τις γέ εἴη, τοὺς νόμους ἐκλαμβάνειν 119, 25.

ἐκλέγειν redigere, ut vectigalia, exigere, per vim et nefas extorquere. τὰ πλοῖα συλλαβὼν, ἀμύθητα χρήματα ἐξέλεξε 49, ult. εἰκοσι δραχμὰς ἐξέλεξε παρ' ἐκάστου 435, 37. περὶ τῶν ὀνουμένων τὰ τέλη *in respect to the farmers of the tolls*, καὶ τῶν ἐγγυημένων [scil. τοὺς ὀνουμένους τὰ τέλη] *and in respect to the sureties of these farmers*, καὶ τῶν ἐκλεγόντων *and of those, whose office it is to collect and get in the monies* 713, 4. τὰ δὲ χρήματα ἅπαντα ἐξέλεξας ἐκ τῶν συμμάχων 1199, 5. ἐκλέγειν ἐκ τοῦ νόμου ῥήματα 760, 4. excerpere. In medio. sibi deligere, amplecti. εὐθὺς τὸ κάλλιστον ἐξελέξω τῶν ἔργων 314, 5. τὰ σεμνότερα τῶν ἀγωνισμάτων ἐξελέξω 1408, 20. τοῦτω γέγονεν οἰκίος, ἐξ ἁπάντων Ἀθηναίων τοῦτον ἐκλεξάμενος 1120, ult. = ἐκλέγειν τέλος πορνικὸν Æ. 17, 3. τέλη τοὺς παραπλέοντας ἐκλέγειν a præternavigantibus exigere vectigalia 69, 29. = ἐκλέγειν τὰς ἐπικαρπίας exigere, redigere An. 12, 29. 32. τὰ χρήματα 17, 31. = L. 113, 26. ἐκλέγεσθαι τὸν κάλλιστον θάνατον 198, 8.

ἐκλείπειν] οἱ καὶ τὴν χώραν καὶ τὴν πόλιν ἐκλείπειν ὑπόμεναι, εἰς τὰς τριήρεις ἐμβάντες 296, 6. ἐκλείπειν γραφὰς deserere, jam inchoatas missas facere 784, 17. τὴν τοῦ ἡμικληρίου ἀμφοσβήτησιν 1174, 15. = πάντων ἤδη ἐκλειοπτῶν. *when all were now dead* I. 84, 26. = ἐκλείπειν τὸν βίον A. 113, 38. = ἐκλείπειν πόλιν, πατρίδα L. 194, 26. 193, 40. βίον 115, 22. ΤΑΥΤ. pro ἐκλείπειν. ἐκλειοίπασιν ὑμῶν αἱ προφάσεις 113, 39. = ἐκλείπειν τὴν πατρίδα Ly. 148, 37. τοὺς νεῶς 151, 13. = ἐκλείπειν τὴν κρίσιν defugere iudicium, non comparere, sui copiam nullam facere D. 110, 10.

ἐκλειτούργειν] τίνα λειτουργίαν οὐκ ἐξελειτούργησεν I. 67, 28.
ἐκλογεῦς] πρὸς τοὺς ἐκλογέας τοῦ φόρου ἅπαντα ἀπεργασθῆναι L. fr. 5.

ἐκλογίζεσθαι] ἐκλογιζόμενοι καὶ θεωροῦσιν, ὅτι—555, 18. ἐκλογιζόμενον περὶ τῶν παρόντων reputantem præsentia 1225, 19. = secum existimare Æ. 9, 38. = ἐκλογίζεσθαι περὶ τῶν πραγμάτων ἀνθρωπίνως An. 8, 27.

ἐκλύειν] τὴν πρὸς ἀλλήλους ἔριν ὑμῶν καὶ φιλονεικίαν ἐκλύσας 114, 7. πάσας ἐξελύσασθε τὰς τοῦ πολέμου παρασκευὰς 234, 2. παντάπασι γὰρ ἐκκλυῖσθαι μοι δοκεῖτε 411, 4.

ἐκλυσις] ἀδιήγητόν τινα τῆς πόλεως ἐκλυσιν καὶ μαλακίαν 219, pen.

ἐκμανθάνειν] ἀμήχανον παντὸς ἀνδρὸς ἐκμανθεῖν ψυχὴν καὶ φρόνημα καὶ γνώμην 418, 22. = διὰ τοῦτο γὰρ οἶμαι, ἡμᾶς, παῖδας ὄντας, τὰς τῶν ποιητῶν γνώμας ἐκμανθάνειν, ἵν' ἄνδρες ὄντες αὐταῖς χρῆσάμεθα Æ. 73, 1.

ἐκμαρτυρεῖν, scripto, non ore, absens ad absentes testari 929, 24. ἐὰν μὲν ἐκμαρτυρήσας ἀναδέχεται—1131, 2. = Æ. 30, 33. ἐκμαρτυρεῖν εἰς πολλοὺς τὴν ἑαυτοῦ συμφορὰν, calamitatem suam, quam celari satius erat, proferre in publicum 15, 19. = ἐκμαρτυρησάμενος πρὸς τοὺς ἐπιτυχόντας δύο τὴν ἐκμαρτυρίαν ταύτην.

cum curasset coram duobus obviis, trivialibus testibus hoc ex-
testimonium sibi scribi I. 40, 26.

ἐκμαρτυρία testimonium absentis. ἐκμαρτυρίαν κελεύουσιν οἱ νό-
μοι εἶναι τῶν ἀδυνάτων, qui cum in urbe sint, tamen adesse ju-
dicio ob valetudinem nequeant, καὶ τῶν ὑπερορίαν, extra fines
Atticæ agant, γεγραμμένην ἐν γραμματεῖᾳ I 130, pen. εἰν δὲ μὴ
ἀναδέχεται, sin autem fidem præstare dictorum recuset is, cu-
jus absentis nomine exhibitum fuerit aliquod testimonium, οἱ
μαρτυρήσαντες τὴν ἐκμαρτυρίαν [scil. ὑπόδιοι ἔστωσαν τῶν ψευδομαρ-
τυριῶν.] tum illi, qui nomine absentis testati fuerint, actionem
falsi dicti testimonii præstanto I 131, 2. = testimonium absen-
tis, quibus in causis legitimum et ratum fuerit I. 40, 6. ἐκ-
μαρτυρίαν ἐν ᾧσπερ ποιοῦμενος 40, 16. facta vita defuncti appel-
lat ejus ἐκμαρτυρίας 45, 38.

ἐκμελετᾶν idem quod simplex, exercere A. 121, 41.

ἐκμισθῶν παῖδά τινα ἑταιρεῖν, elocare puerum pro mercede, ad
corpore merendum Æ. 2, 41. ἐκμισθῶν, quod alter conduxe-
rit, clam isto (vel isto etiam conscio) rursus alteri elocare. τοὺς
μυρίους ξένους Ἀμφισσεῦσιν ἐκμισθῶσας 74, 22. = L. 108, 35. elo-
care mercede annua.

ἐκνευρίζειν] ὑμεῖς δ' ὁ δῆμος ἐκνευρισμένοι καὶ περιηρημένοι χρήματα
37, 3.

ἐκνέπτειν] οὐδέποτε ἐκνέψη σὺ τὰ σαυτῷ ἐκεῖ πεπραγμένα 274, 23.

ἐκούσιος] ἐκουσία [scil. γνώμη] sponte sua, ultro 527, 26. =
A. 114, 19. 140, 19. 22. = οὐδενὶ γὰρ οὐδὲν ἐκούσιον δυστύχημα
γίγνεται L. 187, 39.

ἐκουσίας A. 112, 10. 118, 4. 121, 34. 123, 11.

ἐκπέμπειν στρατιώτας 14, 8. 1173, ult. de marito uxorem e
manu domoque sua emittente 1364, 3. = ἐκπέμπειν τινα παρ' ἑαυ-
τοῦ, e domo sua emittere vel ejicere Æ. 8, 17. ἀθύτων καὶ ἀκαλ-
λισσῆτων τῶν ἱερῶν ἐξέπεμψε τοὺς στρατιώτας 72, 16. ἐκπέμπειν τοὺς
στρατιώτας, πρὶν καλλιεῖν 72, 21. ἐκπέμπειν, legatum aliquo
ablegare 74, 17. ἐκπέμπειν ἀγαθοὺς ἀνδρας ἐπὶ τὸν πρόδηλον κίνδυ-
νον 75, 13. = εἰν δὲ ἀνὴρ τὴν γυναῖκα ἐκπέμπῃ domo expellat, repu-
diet I. 41, 25. 29. servum clam, furtim ex urbe emittere, alio
ablegare, ne secretum prodatur 73, 37. = ἐκπέμπουσι γὰρ εἰς τὴν
βουλὴν immittunt senatui L. 131, 25. ἐξέπεμψε τὴν αὐτοῦ γυ-
ναῖκα, repudiavit, e manu domoque sua remisit 142, 19. ἐξέπεμ-
ψεν ἡμᾶς ὁ πατὴρ ὡς Σάτυρον ἐν τῷ Πόντῳ 145, 46. = ἐκπέμπειν ἐς
μάχην doros Ly. 161, 2. = D. 93, 23. quod quid sibi velit dubi-
tatur.

ἐκπικληγμένως] μηδὲν ἐκπ. διακεῖσθαι 1447, 17.

ἐκπηδᾶν] ἐκπηδήκει ἡ μήτηρ 1263, 11. = ἐκπηδῶσιν ἐφ' ἡμᾶς L.
97, 27.

ἐκπίνειν] οὐ γὰρ ἐκπιῖν γε δήπου με Καλλικλῆς αὐτὸ [scil. τὸ ὕδωρ]
προσαναγκάσει 1276, 25. = A. 113, 30.

ἐκπιπράσκειν] νῦν δὲ ἅπαντα ὡς περ ἐξ ἀγορᾶς ἐκπείραται 121, 5.
ἐκπείραται τὰ συμφέροντα ἐφ' ἑκάστου τῶν καιρῶν 145, 25.

ἐκπίπτειν] exsulatum ablegari, aut cogi in exsilium ire 593,

9. ἐκπεσῖν ejectus, expulsus esse ὑπὸ τούτου βίᾳ ἐκ τῆς μισθώσεως 968, 7. de histrione cum sibilis e scena ejecto. ἐξέπτει, ἐγὼ δ' ἐσύριττον 315, 10. aberrare a proposito, et oratione ad aliena deferri. ἐκπεσὼν εἰς τὰ πεπραγμένα τοῖς προγόνοις 298, 10. = ἐκπίπτειν εἰς λήθην τῆς κατηγορίας *Æ.* 25, 26. ἐκπίπτειν ἐκ τοῦ λόγου 32, 42. = ἐκπίπτειν εἰς γῆν βάρβαρον errore vagationis deferri, aut vi procellæ ejici *An.* 18, 9. μετὰ τοῦ δήμου una cum reliquis civibus expelli, in exsilium migrare 23, 4. = ἐκπίπτειν ἐκ τῆς πατρίδος. exsulare *L.* 100, 30. et absolute ὑπὸ τούτου *by his means* 137, 10. *TAYL.* ἐκ τῶν ὄντων ἐκπίπτειν 151, 1. ἀλλίως ἐκπεπτακότες scil. τῶν πατρῶων. *their property shamefully made away with* 898, 8. μὴ περιδεῖν αὐτὸν διὰ τοὺς τάκους ἐκ τῶν ὄντων ἐκπίσσοντα *fr.* 2, 2.

ἐκπλεῖν] ἅπαντες ὅσοι πάποτε' ἐκπεπλεύκασι παρ' ἡμῶν στρατηγῶν 95, ult. θῆεν ἐξέπλευσε τὸ πλοῖον, ἐνταῦθα καὶ καταπλεῖν αὐτὸ 886, 3. σχεδόν τι πάντ' ἀπολωλεκώς, ὅσα ἔχων ἐξέπλευσα 969, 7. μέλλων ἐκπλεῖν τὸν ὕστερον ἐκπλουν Τιμόθεος 1186, 11. διαπραξαμένος ἐκπλεῦσαι ὡς βασιλεῖ στρατηγήσων 1191, 21. τὰς τοιαύτας τριήρεις εὖροι τις ἂν οὐχ ὑπὲρ ὑμῶν, ἀλλὰ καθ' ὑμῶν ἐκπεπλευκυίας 1232, 6. = ἐκπεπλεύκατε εἰς Σαλαμίνα *Æ.* 4, 27. ἐκπλεῖν μόνος εἰς Σάμον ἐγχειρήσας, αὐθημερὸν ὑπὸ τῆς ἐξ' Ἀρείου πάγου βουλῆς, ὡς προδότης τῆς πατρίδος θανάτῳ ἐξημιώθη 89, 34. = *I.* 57, 32. 75, 14. 76, 5. 14. 84, 10. = ἐκπλεῖν ἐκ τῆς πόλεως *L.* 99, 12. ἐκπλεύσας (scil. ἐκ τοῦ Πόντου) τὰς ναῦς συνειληφθαι 165, 27. ἐκπλεύσαντες κοινῇ εἰς Ἑλλάσποντον *fr.* 3, 1. = *Ly.* 154, 44. 155, 11.

ἐκπληξίς] τοῦτ' ἐκπληξιν πολλὴν παρέχει *A.* 130, 5.

ἐκπληττειν τινα διενεγκὼν κάλλει καὶ ᾠρᾷ, percellere, in admirationem rapere formæ decore *Æ.* 19, 4. παραστήσειν τῷ μὲν φεύγοντι θαρρεῖν, — ἐκπεπλήχθαι δὲ τῷ κατηγορῶν 24, 39. = ὁ φόβος ἐκπλήττειν *A.* 115, 30. ὑπὸ τοῦ κινδύνου ἐκπεπληγμένον 117, 10.

ἐκπλους 1186, 11. ἐκπλους τῶν πλοίων ἐκ τοῦ Πόντου μετ' Ἀρκετοῦρον 1212, 24.

ἐκποδὼν διατρίβοκι peregre agenti mihi, procul patria 1474, 7. = ἐκποδὼν τούτους ἀμασγέπως ποιήσασθαι ἐβούλοντο *L.* 130, 22. ἐκπ. ποιῆσαι τὸν Ἀγόρατον ἰδοκεῖ 132, 5.

ἐκποιεῖν filium in alienam domum e paterna elocare *I.* 66, 4. = ἐκποιεῖ sufficit *L.* ap. Polluc. IX. 8.

ἐκπολήτος ejusmodi filius elocatus. ἐκπολήτον γενέσθαι quando non liceat *Æ.* 56, 40. = *I.* 65, 41. μητρός οὐδεὶς ἔστιν ἐκπολήτος 66, 2. οὐδὲις πάποτε ἐκπολήτος ἐκληρονόμησε τοῦ οἴκου, ὅθεν ἐξέποιήθη, εἰδὼν μὴ ἐπανελεῖν κατὰ τὸν νόμον 78, 14.

ἐκπολεμῶν] ὡς Ὀλυμπίους ἐκπολεμᾶσαι δεῖ Φιλίππῳ 10, ult. ἐκπολεμῶσαι ὠμόμειθα δεῖν τοὺς ἀνθρώπους ἐκ παντὸς τρόπου 30, 20.

ἐκπορθεῖν τὴν χώραν *Æ.* 68, penult. = ὅν οικίας ἐξεπόρθησαν *L.* 127, 43.

ἐκπορίζειν ἀργύριον extundere, undeunde conquirere et comparrare pecuniam *An.* 21, 43.

ἐκπρεμεῖζειν] ἐξεπρεμίζον πλεῖον ἢ χίλια στελέχη 1073, 27. et pen.

ἐκπρίσθαι χρήμασι τὸν ἑμὸν κίνδυνον. mercedis magnitudine mihi persuadere, ut nil recusem caput ipse meum huic discrimini objicere A. 136, 36. = ἐκπριόμενοι τοὺς κατηγοροὺς accusatores ubi placarant, atque silentio obligarant largitionibus L. 159, 20. μέρι τῶν ἀδικημάτων (furtorum) τὸν κίνδυνον ἐκπρίαντο, redimere, h. e. avertere soliti sunt 178, 16.

ἐκπῶμα] ἐκπῶματα χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ προῦπινεν αὐτοῖς 384, 13. ἐκπῶματα δὲ, ἡ θυμιατήρια, ἃν μὲν ὑπερβάλλῃ πλήθει 617, 3. 1249, 11. = ἐκπῶματα καταχωνεύειν D. 99, 4.

ἐκρίπτεσθαι, exhiberi, explodi Æ. 48, 40.

ἐσκεινάζειν] ἡ γεωργία ἐξεσκευάσθη. tota res rustica expilata et denudata fuit supellectile rustica 872, 11.

ἐσπορὸν εἶναι τὴν πόλιν, ἐξ ἧς ἂν ὀρμήσασιν 216, 7. 395, 25. 647, 16.

ἐκστῆναι] v. infra ἐξίστασθαι.

ἐκστρατεύειν An. 7, 11. = ἐκστρατεύεσθαι Ly. 162, 27.

ἐκσυρίττειν] ἐξεβάλλετε αὐτὸν καὶ ἐξεσυρίττετε ἐκ τῶν θεάτρων 449, 19.

ἐκσώζειν. periculo capitis eximere 437, 14.

ἐκταῖος γὰρ ἦκον ἐτύγχανον, καὶ ἐκοίμη τὴν ψυχὴν ἀφῆκε 1225, 3. sexto die post reditum meum in urbem illa (mater) exspiravit.

ἐκτείνειν] ἐκτείνει τὸν θυμὸν (si lectio bene habet) An. 27, 25.

ἐκτέμνειν] οἱ δ' οἰκέται ἐξέτεμνον τὰ πρέμνα L. 110, 6.

ἐκτιθέναι τοὺς νόμους πρόσθεν τῶν ἐκωνύμων 485, 17. τὴν προέκλησιν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας ἐκτιθέντων 1288, 20. = ἐν σανίσιν ἀναγεγραφέντας ἐκτιθέναι πρόσθεν τῶν ἐκωνύμων Æ. 59, 11. = ἐκτιθέναι τοὺς νόμους πρὸς τοῖς ἐκωνύμοις An. 11, 28.

ἐκτίλλειν τὴν ροδωνιὰν βλαστάνουσιν 1251, 26.

ἐκτίνειν τὸ ὄφλημα 998, 25. ἀγωνίαν ἄπασαν. to do his utmost, to spare no pains 1398, 20. πέντε τάλαντα ὄφλοντα ῥᾶον ἐκτίσαι, ἢ πέντε δραχμαὶ ἀνέχεσθαι πρότερον 1481, 23. = μὴδὲν ἐκτίνῃ αὐτὸς, ἀλλ' ἕτερος ὑπὲρ αὐτοῦ Æ. 11, 15. = ἐκτίνειν τὴν δίκην (πρὸ καταδίκης) mulctam dependere L. 167, 42. τῷ δημοσίῳ 159, 4. χρήματα οὐκ ἂν εἴη ἡμῖν πῶθεν ἐκτίσομεν 161, 7.

ἐκτίσις] εἰς τὴν ἐκτίσιν τῆς προικὸς 1025, 1. ὅσον περ χρόνον εἰς τὴν ἐκτίσιν δεδώκατε 1484, 10. οὐκ ἐκ τῶν ἑαυτοῦ χρημάτων, ἀλλ' ἐκ τῶν ἑμῶν ποιήσεται τὴν ἐκτίσιν 834, 27. = hūitio pecuniæ debitorum. ἡ ἐκτίσις ἦν ἐπὶ τῆς ἐννάτης πρυτανείας An. 10, 17. debitorum fisco debita persolvere tenebantur nona quaque prytania. = δεκαπλευσίαν τοῦ τιμήματος τὴν ἐκτίσιν ἐπιτιθέντες κατὰ τοῦτου μό-νου τοῦ ἀδικήματος D. 107, 12.

ἐκτός] τὸ ἐκτον μέρος εἰσφέρειν μετὰ τῶν μετοίκων 612, 3.

ἐκτὸς] ἐκτὸς τὴν χοῖρα ἔχων Æ. 4, 29.

ἐκτραχηλίζειν] ἐκτραχηλισθῆναι 124, 7. in caput præceps ferri et sic cervicem rumpere. Juvat Etymolog. M. audire vim huius verbi sic exponens. ἐκπείσειν τῶν ἵππων, οἱ τὸν αὐχένα ἐπικάμψαντες ἀποσπῶνται τὸν ἐπιβάτην. ἐκτραχηλισθῆναι δὲ λέγουσιν, οὐκ ἐκσφονδυλισθῆναι. ἐστὶν οὖν ἀντὶ τοῦ διαμαρτάνειν ἐκπείσντα. ἀπὸ μετα-

φορᾶς τῶν τοὺς ἵππους ἀναβαινόντων. μέμνηται Δημοσθένης ἐν πέμπτῃ Φιλιππικῶν.

ἐκτρέπειν] ἐκτρέπεται με νῦν ἀπαντῶν. mihi occurrens de via deflectit, ut me devitet 411, 12.=τὴν ἑαυτοῦ μιариαν εἰς ὑμᾶς ἐκτρέψαι. ab ipso semet sublatam in vestra capita transferre iisque affricare A. 119, 3. τὰς συμφορὰς τῶν ἀμαρτάντων εἶναι, καὶ μὴ εἰς τοὺς ἀναμαρτήτους ἐκτρέπεσθαι 123, 26.

ἐκτρέφειν] τὸν καλὸν ἀνδριάντα καὶ τριταγωνιστὴν ἐξεθρέψεν σε 270, 11. 419, 20. τὸν Κέρδωνα, ὃν ἐκ μικροῦ παιδαρίου ἐξεθρέψατο 1252, pen.=I. 78, 37.=ἐλπίς ἣν ὑπὸ τοῦ πάππου ἐκτραφῆναι L. 152, 34.=Ly. 150, 33.

ἐκτροπή] ἐκτροπὰς αὐτοῦ τῶν λόγων ἐπιτηρεῖτε, observate, acriter vigilate, si qua conetur a re praesente oratione demonstranda ad aliena dilabi et erepere Æ. 83, 26.

ἐκφέρειν] efferre, ut domo ad sepulturam vita defunctum. τὸν ἀποθανόντα τῇ ὑστεραίᾳ, ἥ ἂν προθῶνται 1071, 2. ἐξενέγκας ἔδωκα ζητεῖν τὰ γράμματα. I fetched him the account, or trade-book, gave it into his hand, and allowed him to seek for the place himself 1197, 5. δεῖγμα ἐξέφερε καθ' ἑαυτοῦ 323, 2. 573, 26. πῶς οὐ μεγάλης ἔχθρας δεῖγμα πρὸς ὑμᾶς ἐξέφερε 679, 10. τοῦτο τὸ δεῖγμα ἐξηνηχοτός περὶ ἑαυτοῦ 344, 19. ἐκφέρει τοὺς λογισμοὺς πρὸς αὐτοὺς 1251, 1. ἐξηνηχῶς τηλικαύτας μαρτυρίας 1125, 20. ὅταν γε τοιαῦτα, ὁλὰ περ νῦν, παραδείγματα ἐκφέρητε 1482, 13. πόλεμον 15, 16. 188, 5. ἐξήνεγκε προβούλευμα εἰς τὸν δῆμον 1346, 16. ἐξέφερον τὰ σκαῦη ἐκ τῆς ἄλλης οἰκίας 1156, 13. 1157, 18. τὰ συνθήκας in medium proferre 897, ult. 898, 3. In medio τὴν ἀπέχθειαν διὰ τῶν ψηφισμάτων ἐκφέρεσθε. proditū 176, 2. δέξαν ἐκφέρεσθε auffertis τοῦ δοκεῖν εὐ λέγειν 178, 7. 1423, 6. Passive. διὰ τῶν ἀνοήτων οὐδὲ τῶν ὀρθῶς βουλευθέντων οὐδὲν ἂν καλῶς ἐξενεχθεῖν proferatur ore, vel potius re effectui detur 1403, 20.=λεπτὰ ἔργα εἰς τὴν ἀγορὰν ἐκφέρουσιν γυναῖκα Æ. 14, 3. ἐξενέγκασθαι, efficere, consequi 36, 36. ἐκφέρειν λόγους τοῖς ἀντιδίκοις, efferre, enunciare, prodere 50, 22. ἐκφέρεται προβούλευμα εἰς τὴν ἐκκλησίαν, efficit, ut S. C. conscriberetur, atque in concionem a senatu efferretur, eique proponeretur 71, 21. ἐκφέρειν τοὺς λόγους τοῖς ἀντιδίκοις, de causidico praevaricatore, qui argumenta et agendi modos sūæ partis adversariis enunciat, et cum iis in fraudem suorum colludit 78, 27.=ἐξηνηχοτός εἰς τὴν πλῆσιν οἰκίαν I. 60, 26.=τὸ ἀκόντιον ἔξω τῶν ὄρων τῆς αὐτοῦ πορείας ἐξενεχθὲν A. 121, 29. τῇ ἡμέρᾳ, ἥ ὁ παῖς ἐξεφέρετο, qua puer efferebatur (domo puta) humandi ergo 143, 40. 145, 22.=proferre, demonstrare, ex ædibus suis elata in publico proponere, ἀλλ' οὐδὲ οἱ πάλαι πλούσιοι δοκοῦντες εἶναι ἄξιον λόγου ἔχουσιν ἂν ἐξενεγκεῖν L. 154, 33. de funere elato fr. 11.=ἐκφέρειν παραδείγματα πᾶσιν ἀνθρώποις D. 103, 38.

ἐκφεύγειν τινὰ τὰ πράγματα dicuntur, cum opportunitates bene et prospere gerendarum rerum ipsi e manibus elabuntur, aut cum eas ipse sibi patitur elabi 29, 12. 182, 7. 236, 22. 378,

ult. 412, 10. ἐκφεύγει οὐδείς αὐτοὺς χρόνος, οὐδὲ τρόπος τοῦ τὰ συμφέρονθ' ἑαυτοῖς *παραίνειν 1445, 5. πάντ' ἐπιβουλευόμενος τρόπον καὶ πάσχων κακῶς, ἐκπέφυγα 555, ult. effugi periculum. dicitur item de reo absoluto 602, 2. ἑάνπερ ἅπαξ ἐκφύγῃ ubi semel ex Attica fugiens e persequentium manibus evaserit 632, 12. = ἐκφεύγειν ἐκ τοῦ δικαστηρίου, non tam absolvi iudicio, quam abire non condemnatus, errore quodam iudicium Æ. 25, 29. εἰ μὴ δρόμῳ μάλις ἐξεφύγομεν εἰς Δελφοὺς 71, 6. ἐκφεύγειν αἰσχύνῃ 89, 12. = τό γε δυστυχίστατος ἀνθρώπων εἶναι οὐδαμῇ ἐκφεύγω An. 20, 40. = L. 97, 31.

ἐκφοβεῖν τοὺς ἀντεροῦντας εἰς τὸν μέλλοντα χρόνον, ostendendo pericula multo post futura terrere et ad silentium redigere obloquentes Æ. 52, 36.

ἐκφορά exsequiæ funeris. ἐπινεγκεῖν δόρυ ἐπὶ τῇ ἐκφορᾷ 1160, 14. = οὐδ' ἐπὶ τὰς ταφὰς καὶ ἐκφοράς (exsequias) τῶν τελευτησάντων εἶπεν τοὺς προσήκοντας παραγίνεσθαι Æ. 87, 22. = ἐπ' ἐκφοράν ἀκολουθεῖν L. 92, 24. μετὰ τὴν ἐκφοράν.—δεινὸν ἦν τῶν τεθνεώτων ἐπὶ τὴν ἐκφοράν ἰλθεῖν 128, 17. ἐπ' ἐκφοράν πολλοὶ ἤξουσιν 128, 21. ἐπ' ἐκφοράν αὐτοὺς ἤξεν τούτου τεθνεώτος fr. 2, 6. = ἐπ' ἐκφοράν ἰλθεῖν exsequias ire Ly.—

ἐκφορεῖν. ἐκφορεῖσθαι. exportare, et exportandum, egerendum curare. τὰς κριθὰς ἐκφόρησε 1039, 12. ἐκφορήσας πολλὰ τῶν ἔνδοθεν 1046, pen. ἐκπεφορηκότα τὸν σίτον καὶ τὸν οἶνον ἔνδοθεν 1048, 14. ἐκφορήσαντο ὅσα ἦν μοι ὑπόλοιπα ἔτι σκεύη. curabant per servos suos exportari 1155, 18. ἵνα ὑπερήμερος αὐτῶ γνολίμην καὶ ἐκφορήσαίτ' μου ὡς πλείστα 1162, 1. = ἐκφορεῖν χρήματα ἐξ οἰκίας I. 60, 27. 29. et in medio ἐκφορεῖσθαι 60, 16. τὰ ἐκπεφορημένα 60, 22. ἔκφρων demens. οὕτως ἔκφρονας καὶ παραπλήγας τὸ δωροδοκεῖν ποιεῖ 426, 23. = ἔκφρων παντάπασιν ἐγένετο Æ. 75, 6.

ἐκφυλλοφορεῖν] Etymol. v. ἐκφυλλοφορῆσαι. citat locum ex or. in Nææram, quem ibi non reperio. ἐξῆν μέντοι ἐν τῷ δικαστηρίῳ καταδέχεσθαι τοὺς ἐκφυλλοφορηθέντας, ὡς καὶ Δημοσθένης φησὶν ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας. = per suffragia foliorum, quæ pro testulis in ejusmodi causa usurpabantur, aliquem senatorem senatu amovere Æ. 15, 41. ult.

ἐκφύναι] οὐδ' εἰ μήπω ἂν ἐκφύοι 748, 15.

ἐκχωρεῖν ex hæreditate excedere, ei renunciare 1029, 17.

ἐκῶν] εὐρήσει λυσιτελοῦν τὸ ἐκόντα ποιεῖν τὰ δέοντα 101, 25. ἀδικεῖ τις ἐκῶν; ὀργῇ κατ' αὐτοῦ καὶ τιμωρία 317, 16. οὐχ ἐκῶν, ἀλλ', ὡς οἶόν τε μάλιστα, ἄκων 1167, 16. = παρ' ἐκόντων τῶν Ἑλλήνων ἀπολαβεῖν τὴν ἡγεμονίαν Æ. 62, 3. = ἐμοὶ δ' οὐκ ἐλάσσω τοῦ ἐκόντος ἄκων τὴν τυμφορὰν κατέστησε. quam mihi cladem invitus dedit, ea nil ideo minor est, quam si volens dedisset A. 121, 2. = ὥστε ὑμῶν ἐκόντων εἶναι. id est ὑμᾶς βούλεσθαι An. 21, 8. = ἐκούσης τῆς ἐμῆς ψυχῆς Ly. 161, 22. = παρ' ἐκόντων καὶ βουλομένων D. 95, 7.

ἐλαία] σῦκα καὶ βότρυς καὶ ἐλάας συλλέγειν 314, 13. ἐλαίαν ἔαν τις ἐξαρεύῃ 1074, 19. ubi habentur leges de exstirpatione olearum. φυτευτήρια ἐλαίων περιστοίχων κατέκλασεν 1251, 23. =

ἐλαίαν ἐκ τῆς γῆς ἀφανίζειν L. 108, 25. πτόματα ἐλαιῶν, (oleæ deciduæ,) ap. Harpocr. v. μορία.

ἐλαιοπώλης 784, 18.

ἐλασσόνως ἢ κατ' ἀξίαν, τὸν ἀρξάντα ἡμύνετο A. 128, 37.

ἐλαττοῦν] ὑπὲρ ὧν ἐλαττοῦνται, μέχρι τοῦ δυνατοῦ πάντες πολεμοῦσι 193, 10. πολλά ἐλαττοῦμαι κατὰ τούτον τὸν ἀγῶνα 226, 13. εἰ γὰρ μηδὲν ἐστὶν ἐν τῷ οἴκῳ, τί σὺ ἐλαττοῖ, τοῦ μηδενὸς ἡμῶν κληρονομούντων 1089, 1. ἐλαττοῦσθαι τι καὶ συγχωρεῖν, ὥστε μὴ δοκεῖν φιλόδοκον εἶναι 1287, 17. = ἐλαττοῦν τὴν πόλιν L. 130, 31. ἐλαττοῦσθαι οὐ δυνάμενοι 196, 32.

ἐλάττων] ἅπαντ' ἐλάττω νομίσαντες εἶναι τοῦ δέοντος, καὶ τὰ μέγιστα ἐν τοῖς ψηφίσμασιν αἰρούμενοι, ἐν τῷ πράττειν οὐδὲ τὰ μικρὰ ποιεῖτε 45, 21. φοβοῦμαι, μὴ τῶν εἰργασμένων αὐτῷ κακῶν οὗτος ἐλάττων ὑποληφθῇ 275, 9. ἐλάττων minor, non numero, sed magnitudine. δίκας διώκων οὐκ ἐλάττους ταυτησί. actiones instituens ad repetendum ab aliis summas æris alieni, haud minores hac summa, quam nunc ab hoc Phormione repetis 960, 27. ψηφισαμένων μὴ ἐλαττον (pro ἐλαττόνων) ἢ ἐξακισχιλίων 715, 3. 719, 16. = οὐ δίκαιον οἶμαι εἶναι διὰ τοῦτο ἐλαττον ἔχειν I. 81, 31. περὶ ἐλάχιστου ποιεῖσθαι 37, 25. = οἵτινες ἐλαττον ἔχοντες ὑπὸ τῶν προσηκόντων οὐ δύνανται ἀνέχεσθαι L. 893, 2. πάντας ἡμᾶς περὶ ἐλάττονος ποιῇ χρημάτων 903, 15. τὸν νόμον περὶ ἐλάττονος ποιῇ τῶν ἡδονῶν 94, 13.

ἐλαύνειν injuriis, accusationibus, vexationibus furiosum in modum exagitare. πολλάκις ἔμοιγε ἐπελήλυθε φοβεῖσθαι, μὴ τι δαιμόνιον τὰ πράγματα ἐλαύνῃ 124, 25. ἐλαυνόμενοι καὶ ὑβριζόμενοι καὶ τί κακὸν οὐχὶ πάσχοντες 241, ult. ἔχθρα ἐλαυνοντά τινα, ἐκ προαιρέσεως, ἐφ' ἅπασι 535, 27. 551, 6. 558, 22. ὡς δούλον ἐλαυνόμενον 1481, 17. Sensu proprio navem remis agitare, ubi aut naῦν, aut κόπας subauditur. οἱ δ' ἐμοὶ ναῦται πιστευόντες αὐτοῖς ἐπὶ τῷ δύνασθαι ἐλαύνειν 1211, 18. ἄστικοι δὲ οὐκ ἂν εἰδύναντο ἐλαύνειν 1223, 9. πέρα ὅρου ἐλαύνῃ, ἢ φέρῃ, ἢ ἄγῃ 634, 13. ἐλαύνεις, δικάεις, συκοφαντεῖς 960, 14. ἐλᾷ pro ἐλαύνῃ, aut ἐλάσῃ 557, ult. = Ποιῶνς ἐλαύνειν τοὺς ἡσεβηκότας δασὶν ἡμμέναις Æ. 27, 7. = civitate expellere Ly. 166, 39.

ἐλαφβολίων præcedit mensem Munychionem Æ. 40, 21.

ἐλαφόστικτος L. 131, 27.

ἐλαφρὸς] δόξῃ γ' ἐλαφροτέραν τὴν συμφορὰν καταστήσετε A. 124, 3.

ἐλάχιστος] οὐδὲ κατὰ τοῦλάχιστον αὐτοῖς ἐμέλησεν 1078, 8. = συμβάλλειν οὐκ ἐλάχιστον μέρος An. 18, 38.

ἐλεγεῖον] ἐλεγεία ποιήσας ᾗδε 420, 5. ἠνάγκασαν αὐτοὺς ἐκφύσαντας τὰ ἐλεγεία ἐπιγράψαι τὰς πόλεις τὰς κοινανούσας τοῦ ἔργου 1378, 12. = ἐλεγεία Tyrtæi Ly. 162, 29. ἐπιγεγραμμένα ἐν τοῖς μνημείοις 168, 10.

*ἐλεγκτής A. 119, 31.

ἐλέγχειν denudare ulcera, h. e. planum ipsis factis facere, rem, cujus magna sit habeaturque vis, auctoritas, terror et

robur, inefficacem, vanam, futilem et contemnendam esse. ἐλέγχει τὰ ἀπόρρητα τῆς πολιτείας 805, pen.=οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι τοῖς ἔργοις τοῦς λόγους ἐλέγχουσι A. 139, 22.

ἐλεγχος] πᾶμπολυ αἰτία τε καὶ λοιδορία καχωρισμένον ἐστὶν ἐλέγχου 600, 4. οὐ γὰρ ὁ αὐτὸς ἐλεγχος τῶν τε λόγων καὶ τῶν πραγμάτων ἐστὶν 1457, 4. τοὺς παρ' αὐτὰ τὰ πράγματα ἐλέγχους φυγῶν 303, 14. ὡς ἐθέλεις ἐν τῇ ἀνθρώπῳ τὸν ἐλεγχον γίνεσθαι 1143, ult. ἔδει ταῦθ' ὑπ' ἄλλου τινὸς ἐξελέγχεσθαι μετὰ τοῦ λυσιτελοῦντος τῇ πόλει ἐλέγχου 1449, 22. modus mendacia et commenta redarguendi salutaris reip. est enim alius quoque modus, cum malis docti rectius sapere discimus. ἐλεγχον διδόναι scrutinium sustinere. προθυμότερον πράττει, ὡς ἐλεγχον δεδωκότα 1456, 11. τὸ πρᾶγμα ἤδη τὸν ἐλεγχον δώσει 44, 15.=φοβούμενοι τὸν ἐλεγχον, argui, convinci mendacii Æ. 67, 37.=ἐλεγχος περὶ ἀφανῶν I. 48, 35.=μὴ ἠθέλησεν ἐλεγχον ποιήσασθαι τῶν πεπραγμένων A. 112, 17. θέλοντος ἐμοῦ ἐλεγχον λαβεῖν τοῦ πράγματος 112, 40. ἐλεγχον παρασχῶν 120, 2.=οἵτινες ὑμῖν ἀρετῆς ἤδη τῆς μεγίστης ἐλεγχον ἔδωκαν An. 19, 28. φοβούμενοι ἐλεγχον διδόναι 20, 15.=ἐλεγχον δόντες τῆς ἑαυτῶν ἀρετῆς L. 195, 9. τῷ χρόνῳ, ὃν ὑμεῖς σαφέστατον ἐλεγχον τοῦ ἀληθοῦς νομίζατε 157, 27. εὐνοία μᾶλλον ἢ ἐλέγχῳ τὰ γιγνώμενα δοκιμάζειν 188, 46. εἰς ἐλεγχον ἵνα περὶ τῶν πραγμάτων 899, 2.=ἐλεγχος σαφῆς Ly. 153, 35. *ὁ γὰρ τῶν πάντων ἐλεγχον φυγῶν 151, 35.

ἐλεεῖν τοὺς ἀσθενεῖς 753, 11. ἐλεεῖν ἐστὶ δίκαιοι, οὐ τοὺς ἀδικοῦντας, ἀλλὰ τοὺς παραλόγως ἀτυχοῦντας 835, 6. οὐχ εὐρήσετε τοὺς ὑμᾶς αὐτοὺς ἐλεήσοντας 432, 15.=τίνα δ' ἂν οὗτος ἐλεήσῃεν, ὁ αὐτὸν οὐκ ἐλεήσας Æ. 26, 41.=oratione miserabili commiserationem ciere I. 82, 6.=ἥτις οὐκ ἠξίωσεν ἐλεῆσαι τὸν αὐτῆς ἄνδρα A. 114, 15. ἐλεεῖν ἐπὶ τοῖς ἀκουσίῳις παθήμασι μᾶλλον προσήκει, ἢ τοῖς ἐκουσίῳις 114, 18. ἐλεοῦντας τὴν ἀπαιδίαν τῶν γονέων 121, 3. ἐλεεῖσθαι δὲ τοὺς μὴ *ἀδικοῦντας, κινδυνεύοντας 138, 2.=ἐλεεῖσθαι δίκαιοι, οὐχ οἱ δικαίως ἀποθνήσκοντες, ἀλλ' οἱ ἀδίκως L. 108, 15. οὐκ ἐλεοῦντες τὰ τεῖχη εἰ πεσεῖται 131, 9. ἐλεοῦντες τοὺς παῖδας καὶ αὐτὸν (patrem eorum) εἰ ἀτιμωθήσονται 161, 10. οὐδέποτε ἠλέησα nunquam me subiit, vel cruciavit commiseratio 163, 42. δικαιοτέρον ἂν ὑμᾶς αὐτοὺς ἢ τοὺς ἐλεοῖτε 180, 42. οἱ μὲν ἀδικοῦντες ὑμᾶς ἐλεεῖναι, σιμυλάντ' miserum, miserabilem in modum lamentantur, ὑμεῖς δὲ, οἱ ἀδικοῦμενοι, ἐλεεῖτε 178, 42.=ἐλεεῖν τινὰ ἐν κακοῖς D. 92, 34.

ἐλεεινός] ὡς ἐλεεινότερον ποιῶν ἑαυτὸν oratione, quiritando, lamentando 574, 25.=τοὺς καὶ τοῖς ἐχθροῖς ἐλεεινοὺς ὑμεῖς ἀγρίως ἀποδέχεσθε L. 168, 40. δακρύουσι καὶ ἐλεεινοὶ εἰς miserabilem in modum lamentantur 178, 42.=ἐλεεινὸν ἑαυτὸν κατασκευάζειν D. 103, 21.

ἐλεεινότης conditio rerum miserabilis. τὰ ἐν τῇ πενίᾳ καὶ *ἐλεεινότητι ἐπιτηδεύματα 739, 23.

ἐλεεινῶς] οὕτω κακῶς καὶ ἐλεεινῶς διάκεινται 366, 23.

ἐλεημῶν] ἐλεημονέστατοι δοκοῦντες εἶναι περὶ τοὺς οὐδὲν ἔχοντας κακὸν L. 168, 40.

ἐλεῖζειν, si verbum est boni commatis A.—

ἐλεοκόπος] μετὰ τῶν ἐλεοκόπων (cum iis, qui silvas cædebant) δαισιώμενος L. ap. Harpocr. in ἐλεοκόπων, mihi non videtur ita recte verti, sed significare potius *κοπιῶν*. κόπος est terminatio, significans eum, qui circa rem quampiam versatur, in ea laborat, κοπιᾷ. ut ἀρτοκόπος. et ἐλεός est mensula culinaria, in qua carnes contruncantur, et in paropsides infunduntur.

ἐλεός] οὐδείς ἐστι δίκαιος τυγχάνειν ἐλέου, τῶν μηδένα ἐλεούντων, οὐδὲ συγγνώμης, τῶν ἀσυγγνωμόνων 547, 7. φθόνον ἐξ ᾧ ζῆς, καὶ ἐφ' οἷς ἐξαπατᾷς ἔλεον 577, 25. θαυμάζω τὸ τὸν ἔλεον τοῦτον ἐπὶ τῷ πλῆθει τῷ ὑμετέρῳ μὴ ποιήσασθαι. hac misericordia erga plebem vestram eum haud esse usum 735, 1. ἔλεοι in plurali. τίνος δὲ συγγνώμης ἢ ποίων ἐλέων οἱ σεσυκοφαντημένοι παρ' αὐτοῦ ἔτυχον 794, 27.=ἐλέου παρ' αὐτοῦ ἔτυχον I. 51, 23. 87, 43.=μὴ τυχοῦσα μὴτ' αἰδοῦς, μὴτ' ἐλέου, μὴτ' αἰσχύνης A. 114, 21. εἰς τὸν ὑμέτερον ἔλεον καταφεύγω 121, 18. 122, 39.=τοῦ κοινοῦ παρὰ πᾶσιν ἐλέου *ἡξιώθησαν Ly. 167, 46. 152, 13.=λαμβάνειν εἰς ἑαυτὸν μηδεμίαν δέησιν, μὴδ' ἔλεον D. 110, 42. ἔλεοι in plurali. lugubris, lamentabilis oratio, ad ciendam commiserationem composita 104, 1. 22.

ἐλευθερία] καὶ γὰρ ἂν ἅπαντες δουλεύειν συγχωρήσωσιν οἱ ἄλλοι, ἡμῶν γ' ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀγωνιστέον 129, 4. ἡ πᾶσα τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερία ἐν ταῖς τῶνδε τῶν ἀνδρῶν ψυχαῖς διεσώζετο 1396, 6. ὅσοι ἐλεύθεροι [e servitute liberi] γένωνται, οὐ τῆς ἐλευθερίας χάριν ἔχουσι τοῖς δεσπόταις, ἀλλὰ μισοῦσιν [scil. αὐτοὺς] ἀπάντων ἀνθρώπων μάλιστα 739, 17. εἰς ἐλευθερίαν, id est πρὸς τὸ κτᾶσθαι τὴν ἐλευθερίαν. ad redimendam libertatem, eam puta, quam ære mercatus adipiscitur is a domino, qui ante servilis conditionis fuerit. ἀφ' ἰέναι οὖν αὐτῇ ἔφασαν χιλίας δραχμὰς εἰς ἐλευθερίαν 1354, 25. ἔρανον εἰς τὴν ἐλευθερίαν συλλέγουσα, quo posset ære illo collaticio libertatem mercari 1355, 8. εἰς ἐλευθερίαν ἀφελέσθαι vindicare in libertatem. ut τὴν K. θεραπείαν 1327, 22. τὸν νόμον, ὃς κελεύει τὸ ἡμισυ τοῦ τιμήματος [multæ, qua lis fuerit æstimata] ὀφείλειν τῷ δημοσίῳ, ὃς ἂν δοκῇ μὴ δικαίως εἰς ἐλευθερίαν ἀφελέσθαι 1328, 8. 1358, 18. κατέθηκαν εἰς κοινὸν τὴν ἐλευθερίαν τοῖς ἄλλοις Ἕλλησι 1377, 23. ἡ πόλις τῇ μὲν ἀληθείᾳ ἡγεῖτο τῆς ἐλευθερίας, τῇ δὲ φιλοτιμία οὐκ ἠναντιοῦτο τοῖς Λακσδαιμονίοις 1377, 27.=ἀφαιρῆσθαι εἰς ἐλευθερίαν Æ. 9, 29. ult. 10, 2. πρεσβύτας ἀνθρώπους, πρεσβύτεδας γυναῖκας, ὅψι μεταμανθάνοντας τὴν ἐλευθερίαν 76, 4.=ἐξαιρεῖσθαι εἰς ἐλευθερίαν I. 105, 20.=ἐλευθερίαν ὑπέσχεοντο A. 133, 10. τὴν ἐλ. ἐλπίσας οἴσασθαι 133, 12. ἐλ. προτείνειν 135, 16.=οἱ ὑπῆρξαν τῆς ἐλευθερίας ἀπάσῃ τῇ Ἑλλάδι An. 18, 34. πράττειν εἰρήνην καὶ ἐλευθερίαν 25, 30.=τὴν πάντων ἐλευθερίαν καὶ ὁμόνοιαν μεγίστην εὐδαιμονίαν εἶναι L. 192, 16. ἀθάνατον ἐλευθερίαν κεκτησθαι 914, ult. ἐλευθερία ἀπογινώσκειν 195, 7. ἐξαιρεῖσθαι τινα εἰς ἐλευθερίαν 167, 19.=ἐλευθερία τῶν Ἑλλήνων συνετάφη τοῖς τούτων σώμασι Ly. 154, 15. ἐλευθερίαν τῆς ἀπάσης Ἑλλάδος ἐν τοῖς ἑαυτῶν σώμασιν εἶχον μόνοι 154, 13.

ἐλευθέριος καὶ ἀπλοῦς λόγος *Æ.* 17, 4.

* ἐλευθεριώτερόν με κακῶς λέγετε *L.* 113, 40.

ἐλεύθερος] ἀφειμένη ἐλευτέρα ὑπὸ τοῦ πατρὸς [id est eis tñn ἐλευθερίαν] 1155, ult. δούλου et ἐλευτέρου discrimen qua re cernatur *διο.* 5. sqq. τοῖς μὲν δούλοις τὸ σῶμα πάντων τῶν ἀδικημάτων ὑπεύθυνόν ἐστι, τοῖς δ' ἐλευθέροις ὕστατον προσήκει τοῦτο κολάζειν 752, 13. b) de fundis, bonis, quæ libera sunt ab incumbentibus debitis, quibus uti libere pro arbitrio tuo possis. ἐλεύθερα χρήματα bona non obærata 930, 4. 12. εἰάν μοι τὴν ἐσχατιάν ἐλευθέραν παραδῶ 1044, 23. = ἦν ἄραν προσήκει ἵνα τὸν παῖδα τὸν ἐλεύθερον εἰς διδασκαλίον *Æ.* 2, 20. ἐνοχος ἔστω τῷ περὶ τῆς τῶν ἐλευθέρων φθορᾶς νόμῳ 2, 36. μειράκιον ἐλευθερον διαφθεῖρειν, erat Athenis capitale 7, 3. ἐπακολουθεῖν ἐλευθέρῳ παιδί, assectari studiis et blanditiis ingenuum puerum non licebat servo 19, 29. αὐτομολεῖν εἰς τὰς τῶν ἐλευθέρων διατριβὰς 23, 2. διατριβαὶ καὶ συνήθειαι μεθ' ὑμῶν ἐλεύθεροι 31, 18. μὴ ἐλεύθερος, in turpissimis habebatur probris vel conviciis 45, 5. = ἐλεύθερος κλῆρος. *that has no debts.* libera debitis incumbentibus *L.* 81, 26. = οὐ βασανίζονται, ἀλλ' ἐλεύθεροι ἀφίστανται *A.* 118, 18. δούλῳ μαρτυρεῖν κατὰ τοῦ ἐλευτέρου ἔξεστι 135, 8. = ἐλευθέραις ταῖς ψυχαῖς ἐπολιτεύοντο *L.* 192, 17. = ἐλεύθερον ἔδαφος *Ly.* 168, 21.

ἐλευθεροῦν] μετὰ τῆς ἀγαθῆς τύχης ἐλευθεροῦτε τοὺς Ἕλληνας 1467, 2. = οἱ τὸ ἐν Δελφοῖς ἱερὸν ἠλευθέρωσαν *Æ.* 72, 30. = ἐλευθεροῦσι τοὺς δούλους. manu mittunt *A.* 133, 25. = καὶ τὰς ψυχὰς ἠλευθέρωσαν *L.* 192, 5.

ἐλευθέρως παιδευθεὶς *Æ.* 75, 25.

Ἐλευσινάδης *L.* 112, 35. τῶν Ἐλευσινάδης ἀπογραφωμένων 172, 1.

Ἐλευσίνι *An.* 15, 5. = *L.* 103, 32.

Ἐλευσίνιον templum Cereris Eleusiniae Athenis *An.* 15, 7. 17, 18. = *L.* 103, 32. 108, 1.

Ἐλευσινόθεν *An.* 15, 4. = *L.* 107, 13.

ἐλέφας ebur. ἐλέφαντα τὸν εἰς τὴν τέχνην 819, 24.

ἐλικτῆρ] ἐλικτῆρας χρυσοῦς ἐκ τῶν ὧτων ἐξείλετο *L.* 121, 44.

ἐλινύειν interponere otium unius diei, quo sacra fiant 531, 27.

ἔλκειν] ἔλκει τὸ τῆς φύσεως βάρβαρον καὶ βιάζεται καὶ φανερόν ποιεῖ 563, 14. ὑπὲρ τοῦ μὴ τὸ σῶμα ἀλούς εἰς τὸ δεσμοστήριον ἔλκεσθαι 609, 16. ἀποστρεφομένης τὰ χεῖρε καὶ ἐλκομένης vī obtorto collo raptata 1157, 4. 1263, 9. ἀναδησαμένους ἔλκειν τὰ πλοῖα. alienas naves ad suas religatas pertrahere 1213, 3. = ἔλκειν τὸν ἐπιστάτην *Æ.* 5, 35. aut obtorto collo trahat invitum ad se, aut extrahat, remoretur, cogat diutius manere, non sinat domum redire. ἔλκειν τῶν τριχῶν 49, 19. = μεθύσαν ἐλκες αὐτὴν *L.* 92, 41. ἐλκον τὸ μειράκιον 97, 29. vellicare, tractare, raptare, ut juvenes lascivi puellas procaces ad libidinem proritandam.

ἐλκοποιεῖν, sauciare, vulnerare, ulcera ciere aut refricare *Æ.* 83, 37.

ἔλκος] * ταῦτ' ἦδη πάσῃ πόλει ἔρχεται ἔλκος ἄφυκτον 422, 13. ἔλκη

ἐπιδεικνύοντα ἐν ταῖς κνήμαις ὑπὸ τῶν δεσμῶν 1248, 26. τῶν οὐδημάτων τῶν ἐν τῷ προσώπῳ καὶ τῶν ἐλκῶν 1260, 18. = ἔλκος λαμβάνειν *to get a bruise or bump*. vibicem, sugillationem L. 100, 4.

ἐλκύειν] ὡς δι' ὑμᾶς ἐφ' ἑαυτὸν ἐχθροὺς εἴλκυε 611, 10. ἐλκύσας τὰ πλοῖα εἰς Στρώμην 1216, ult.

Ἑλλάς] ἀλιτήριος τῆς Ἑλλάδος Æ. 72, 19. 76, 6. μεθ' ἡμέραν μίαν ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἀνήρπασται 72, 31. ἄρδην ἀνατετροφότα τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν πόλιν 76, 12.

ἐλλεβορίζειν helleboro fuligines atras mentem occæcantes eluere, eoque menti sanitatem reddere. τί σαυτὸν οὐκ ἐλλεβορίζεις; cur veternum tibi non detrahis 268, 3.

ἐλλειμμα] τὰ καθ' ἡμᾶς ἐλλείμματα 26, 3. reliqua, pars debiti æris nondum depensa. *the residue* 606, ult.

ἐλλείπειν deficere. τὸ γὰρ ἡδικημένον μέγος αἰεὶ ἐλλείψει 27, 5. *to be in arrears, to remain indebted*. reliquator esse, adhuc debere partem æris contracti nondum depensam. οὐκ ἐλλείψει εὐχαριστῶν 257, 2. 607, 3. ἐλλiptὸν οὐδὲν τῶν δαινοτάτων φαίνεται. nil sibi reliquum fecit, quod non patrasset 607, 20. ἐλλ. τὰς εἰσφορὰς 753, 22. ἴν' εἴ τις ἐνδεῖα γίγνοιτο, ἐκ τῶν παίδων τὰ ἐλλείποντα εἴη 895, 22. ἐλλείπεται ὑμῖν μηδὲν κατ' ἐμέ. *per me nihil vobis deesset* 1224, 24. ἐλλείπουσι κακῶν καὶ αἰσχρῶν οὐδὲν 1267, 25. = οὐδὲν ἐνέλιπε προθυμίας σπεύδων L. 153, 38. ἐλλείπειν ταῖς ἰδέαις. forma corporis inferior, deterior esse, cedere 190, 39. ἐλλείπομαι τῷ λόγῳ (id est ἐν τῷ λέγειν) τῆς κατηγορίας 187, 5.

Ellipsis vocabuli πλεόν. *τί γὰρ ἔμελλεν εἶναι τῆς ἐγγύης I. 41, 28. quid illi proderat despondisse mulierem? aut si mavis arbitrari, subaudiendum esse ἀντ', quid habiturus esset (emolumentum puta) pro desponsione? = Ellipsis v. ἀποδεδαιγμένοι, vel ἡρημένοι in illo οἱ ἐς Σικελίαν στρατηγοὶ An. 2, 30. ἕκαστος αὐτὸς τίς 8, 27. μὴ προσῆκον, in illo *οὐδ' ἄλλο τι τείσομαι 12, 24. neque aliud quid patiar, vel committam, indecorum. διδόναι in illo πραττόμενος ἀργύριον τὸν βουλόμενον 13, 29. volentem, scil. dare. μάλλον, post λυσিতেλεῖν 16, 26. ἐπὶ τῷ in illo αἰτουμέναν ἡμέραν ὑμῶν σῶσαι. id est ὥστε σῶσαι vel ἐπὶ τῷ σῶσαι ὑμᾶς ἐμέ. deprecantur me a vobis, quo nempe vos me servetis 19, 18. = Ellipsis ἐκ vel διά· διεilέχθαι πολλοῦ χρόνου L. — εἰ μὴ δι' ἄνδρας ἀγαθοὺς. scil. τοῦτο ἐγίγνετο vel ἐκάλυετο 125, 37. δοῦλος. — ἄλλος. οὐστinas (scil. ἄλλους) ἢ ὑμᾶς 163, 37. ἀποκρυπτόμεθα μηδένα εἰδέναι. id est ὥστε μηδένα εἰδέναι 110, 2.

Ἑλληνικός] Ἑλληνικαὶ πράξεις καὶ λόγοι Ἑλληνικοὶ 244, pen. Ἑλληνικώτατος ἀνθρώπων 439, 26. Græcorum studiosissimus, plus quam ulli alii homines sunt. = ἀνήκοον μηδενὸς λόγου Ἑλληνικοῦ ὅμην δεῖν τὴν μέλλουσαν πόλιν ὑπὲρ τῶν ὄλων βουλευέσθαι Æ. 44, 6.

Ἑλληνοταμίας A. 137, 31. = Ἑλληνοταμίαι τῶν κοινῶν χρημάτων. id est ταμίαι τῶν τοῖς Ἑλλήσι κοινῶν χρημάτων An. 28, 16.

ἐλλιμενιστής publicanus, qui vectigalia mercium in portus ingredientium et inde egredientium suscipit, exigit. *toll-collector, receiver of the customs* 917, 10.

ἐλπίζειν] αὐτὸς μὲν οὐδὲν ἕκαστος ποιήσιν ἐλπίζων, τὸν δὲ πλησίον πάνθ' ὑπὲρ αὐτοῦ πράξειν 42, 11. καὶ ταῦτ' ἐλπίζοντα παρ' αὐτοῦ. scil. λήψεσθαι 374, 1. δ' μάλλον εἰκὸς αὐτὸν *ἐλπίσαι, ἢ μὴ ποιῆσαι, δυσηθέντα 655, 20. pro metuere. δῆλον ὅτι δεῖνόν ἄν τι παθεῖν σαυτὸν ἡλπίζεις, εἰ πύθοινθ' οὗτοι τὰ σοι πεπραγμένα 416, 12. = τίς νομοθέτης ἡλπισεν (suspiciatus unquam fuit) ἀμαρτήσεσθαι τῶν πελιτῶν τινὰ τοιαύτην ἀμαρτίαν L. 189, 23. 28.

ἐλπίς] ἦνθησεν ἐπὶ ταῖς ἐλπίσιν 21, 2. τὰς ἀπὸ τοῦ βήματος ἐλπίδας ἐκπέμφητε 53, 8. καὶ τοῖς ἐκγόνοις πρὸς τὰς ἐλπίδας εἶναι τὴν εἰρήνην ταύτην. id est καὶ τοὺς ἐκγόνους δεῖν ἐλπίζειν αὐτήν. hanc eandem pacem posteris quoque sperandam, vel metuendam esse 73, 13. τῶν ἀγαθῶν τὰς ἐλπίδας δι' ὑμῶν αὐτῶν ἔχετε. per vosmet ipsos, et in vobismet 167, 11. ὧν ἤδη τι καὶ παρ' ἐλπίδας ἔξεβη 210, 6. ἐπὶ τῇ τῆς ἰδίας πλεονεξίας ἐλπίδι 246, 14. ἐπὶ ταῖς μελλούσαις ἐλπίσιν, ὧν διαμάρτοιεν. id est ἐπ' ἐλπίσι τοιούτων μελλόντων ἔσσεσθαι, ὧν δ. 255, 13. πείθεσθαι ταῖς ἐκείνων ἐλπίσι. a pollicitationibus eorum, et a spe ab ipsis proposita se pati duci 284, 5. παρ' ὧν [a diis puta, suaque cujusque conscientia recte factorum] κρεῖττόν ἐστι τὰς ἀγαθὰς ἐλπίδας ἑαυτῷ καὶ τοῖς παισὶ περιποιήσασθαι τὰ δίκαια γόντα 416, 2. ὑποθέντες πρὸς τοῦτο ἀνθρωπίνως τὰς ἐλπίδας 638, 24. ἐμοὶ δ' ἐλπίδα τῶν μεγίστων δωρεῶν προσδοκᾶσθαι παρ' ὑμῶν 1468, 13. τὴν ἀγαθὴν προβαλλομένους ἐλπίδα 258, 23. τούτων οὐδ' εἰς ἐλπίδα οὐδεὶς ἔρχεται 1407, 12. = ἐλπίδων κενῶν ἐμπλήσας Αἲ. 24, 27. ψεύδεσθαι ἐλπίδος τινὸς 34, 11. προάγων εἰς ἐλπίδας τινὰς ὑμᾶς 43, 42. μεστὸς ἐλπίδων οὐκ ἐσομένων 67, ult. ἀνακρεμᾶν ἀπὸ τῶν ἐλπίδων 68, 2. = ἐλπίδων ἐτι πολλῶν οὐσῶν I. 36, 36. = ἀλῶναι καὶ ἀποφυγεῖν ἀμφοτέρας τὰς διώξεις ἐν ἴσαις ἐλπίσι θῶμεν αὐτῷ εἶναι. fingamus tantisper, causæ ipsi tantundem fuisse ad sperandum quam ad metuendum, et sive ad obtinendam absolutionem, sive ad incurrendum in condemnationem, in utraque causa æqualiter, tam cædis quam sacrilegii; spem metumque in ambabus prorsus parem fuisse propositum A. 118, 25. τὰ πλείω τοῖς ἀνθρώποις τοῦ βίου ἐστὶν ἐν ταῖς ἐλπίσιν 141, 37. τῆς ἐλπίδος, ὅπερ (subaudi ἀγαθόν, nisi si ἦπερ mavis legi) ἀνθρώποις μέγιστόν ἐστι τοῦ βίου ἀγαθόν 141, 38. = μήθ' ὑμᾶς αὐτοὺς τῶν ἀπ' ἐμοῦ ἐλπίδων ἀποστερήσητε, bonis, quæ vos a me sperare potestis, μήτ' ἐμὲ τῶν εἰς ὑμᾶς, quæ ego a vobis An. 19, 28. = ἐλπίδος κοινῆς ἀμαρτάνειν. defraudari sepultura eoque excidere spe communi universo generi humano. nemo enim non sperare potest fore aliquem, a quo tumuletur fato suo defunctus L. 191, 20. ἐλπίδες ἦσαν τοῦ πλοῦ. quærebatur hoc illa navigatione, cum spe prosperi successus haud defuturi, ut Dionysio persuaderetur 153, 33. μεγάλη 190, 40. μικρὰς ἐλπίδας ἔχετε τῆς καθόδου 173, 23. = ἐν ὑμῖν αὐτοῖς καὶ τοῖς θεοῖς τὰς ἐλπίδας ἔχετε D. 93, 31. τὰς ἐλπίδας ἐν τοῖς ἔξω ἔχετε 103, 18. ἐλπίδας μοχθηρὰς ποιεῖν 103, 44.

ἐμβαίνειν] scil. εἰς τὰς ναῦς. to go on board 29, 26. οὐκ ἐμβησόμεθα; οὐκ ἔξιμεν; οὐκ εἰς τὴν ἐκείνου πλευσοῦμεθα; citat Hermo-

genes p. 253. ἐν αὐτοῖς τοῖς δεινοῖς καὶ φοβεραῖς ἐμβεβηκας 309, 24. οἱ παραμένοντες τῶν ναυτῶν οὐκ ἐθέλουσι πάλιν ἐμβαίνειν 1209, pen. ἐμβαίνειν εἰς τὸν λέμβον 884, 5. ἐμὲ οἴσθε τριηραρχήσας, ὑμεῖς δ' οὐκ ἐμβήσεσθαι 579, ult. = ἐμβαίνειν εἰς τὴν θάλασσαν L. 196, 8. = Ly. —

ἐμβάλλειν] εἰς προὔπτον κακὸν ἑαυτὸν ἐμβ. 32, 7. δοκεῖ μοι θεῶν τις τὴν φιλοπραγμοσύνην ταύτην ἐμβαλεῖν Φιλίππῳ 52, 9. τὸ πρᾶγμα εἰς γέλωτα καὶ λοιδορίαν ἐμβαλόντες 151, 19. τοῦτ' εἰς τὸν νοῦν ἐμβαλέσθαι. in animum inducere, mente concipere 247, 20. ἐμβάλλειν τινα εἰς ἔχθραν. aliquem in invidiam adducere, aliquos inimicitii inter se committere 248, 8. ἐμβαλὼν τὴν δεξιὰν [scil. εἰς τὴν τοῦ ἐτέρου δεξιὰν] 553, 14. ἐμβ. τὸν νόμον εἰς τοὺς τόμους, καὶ μὴ τίθειν 716, 5. εἰς τὴν ἀγορὰν 732, 21. 751, 25. ἔχρην αὐτὸ τὸ γραμματεῖον εἰς τὸν ἔχινον ἐμβαλεῖν 1106, 20. 1107, 14. ἐνδεικνύει ἐμὲ καὶ ἐμβάλλειν εἰς τὸ δεσποτικόν 1251, 10. φυτὰ ἀκροδρύων γενναίων ἐμβεβλημένα. inserta, implantata stipitibus diversi generis, *grafted*, *inoculated* 1251, 22. ἀπαγαγόντα τὸ πρᾶγμα ἀπὸ τῶν πεπραγμένων εἰς γέλωτα καὶ σκώμματα ἐμβαλεῖν 1261, 12. ἐπομβρίας γενομένης συνέβη τὸ ὕδωρ ἐμβαλεῖν [scil. εἰς τὰ χωρία] 1274, 22. ἐμβαλὼν τὸ ὕδωρ δις καὶ τρεῖς τὰ χωρία ἐλυμύνατο 1274, 26. τὸν χλιδὸν ἐμβαλὼν εἰς τὴν ὁδὸν 1278, 5. 1279, 12. ἐνέβαλλον δύο καὶ τρεῖς ψήφους ἕκαστος εἰς τὸν καθίσκον 1302, 27. In medio ἐμβάλλεσθαι inficere, ingerere in rotulum chartarum in foro iudicibus exhibendarum 836, 5. ἐμβεβλημένος [scil. εἰς τὸν ἔχινον] οὐδεμίαν μαρτυρίαν ὑπὲρ τούτων 1014, 25. 1104, 6. ἐμβαλομένου γὰρ ἐμοῦ τὸν ὅρκον εἰς τὸν ἔχινον 1203, 26. 1266, 17. = *ἐμβάλλεσθαι [pro ἐμβάλλειν, si bene habet vulgata lectio] εἰς τὴν ἀγορὰν A. 23, 31. ἐμβάλλειν αἰτίαν 47, 23. οὐ καθαρὸς ὢν τὰς χεῖρας εἰς τὴν ἀγορὰν ἐμβάλλεις 48, 3. ἐμβαλεῖν εἰς ἀτυχίας 65, 6. τοὺς χρηστοὺς εἰς τὴν ἐσχάτην ἀθυμίαν ἐμβαλεῖτε 79, 12. παρεμβολῇ πραγμάτων ἑτέρων εἰς λήθην τῆς κατηγορίας ὑμᾶς βούλεται ἐμβαλεῖν 83, 21. ἐμβάλλειν τὴν δεξιὰν 85, 40. = λόγον ἐμβεβλήκασι I. 47, 7. = λίθον αὐτῷ ἐνέβαλον εἰς τὴν κεφαλὴν A. 132, 27. = ἐμβάλλειν εἰς τὴν ἀλλοτρίαν, impressionem, incursionem facere L. 193, 7. κριτὴν alicujus nomen referre inter iudices sortientes 101, 8. = ἐμβάλλειν εἰς τὴν Ἀττικὴν Ly. 158, 28. εἰς τὴν ἀγορὰν 148, 24. = ἐμβάλλειν εἰς αἰσχύνην καὶ ἀδικίαν πολλοὺς D. 109, 15.

ἐμβάς] ἐμβάδας καὶ τριβάωνια φορεῖ I. 51, 33.

ἐμβατεύειν] ἐνβάτευον εἰς τὴν ναῦν. violentam possessionem navis capiebant 894, 7. ἐμβεβατευκέναι εἰς τὴν οὐσίαν 1085, 24. 1086, 19. = εἰς τὸ χωρίον ἐνέβατευσε. immigravit. *he has taken arbitrary possession of the estate* I. 74, 42.

ἐμβιβάζειν εἰς λόγους 372, 13. εἰς τὴν ναῦν 1223, 1. = ταῦτα εἰς τὸν ἐπακτροκέλητα ἐμβιβάζει A. 27, 9.

ἐμβλέπειν in os intueri. οἷς ἀπαντῶντας ἐμβλέπων 363, 4. εἰς τὰ ὑμέτερα πρόσπα ἐμβλέποντα τὰ ψευδῆ μαρτυρίην 913, 4.

ἐμβροντᾶν. ἐμβεβροντῆσθαι attonitus, stupore et caecitate mentis captus esse 413, 10.

ἐμβρόντης] ἐμβρόντης. stulte, furiose tu, qui es 308, 4.

ἐμμένειν τοῖς τόποις ἐλάχιστον χρόνον 165, 1. ἐμμ. τοῦτοις εἶναι ἐπ' ἀνάγκης 897, 5. τοῖς ὑφ' ἐτέρων ἀρισμένοις δικαίοις 972, 18. ἐμμεῖναι ἀναγκασθεὶς τῇ διαίτῃ διὰ τὴν αὐτοῦ πρόκλησιν 1011, 20. ταῖς ὁμολογίαις 1022, 3. ἐξ ἐπιστολῆς ἐμμεῖναι συμβουλῇ. ut is, qui literas exarare cœperit in proposito recta suadendi perseveret 1463, 15. = ἐμμένειν οἷς οὗτοι γνοῖεν I. 54, 8. 84, 18. = ἐμμένειν τοῖς ὅρκοις L. 187, 3. = ἐμμένειν τοῖς γενομένοις iudicato, vel etiam cuicunque rei eventui acquiescere D. 101, 17.

ἐμμητρος] τοὺς ἐμμέτρους καὶ τοὺς τῶν ἀδομένων ποιητάς. tam epicorum atque elegiacorum, quam lyricorum auctores poetas carminum 1391, 17.

ἐμμηνος] ἐμμηνοὶ τοῖς ἐμπόροις εἰσὶν αἱ λήξεις τῶν δικῶν ἀπὸ τοῦ βοηδρομίου μέχρι τοῦ μουνυχίου. negotiatores intra mensem ab accepta injuria querelas ad tribunal negotiatoribus consecratum deferre debent, et intra eundem temporis ambitum causæ quoque disceptari et decidi, et hæc judicia sedent per totum semestre hibernum 900, 4. 966, 17.

ἐμμισθος] ὑμεῖς ἐστὲ σῶοι καὶ ἐμμισθοὶ 242, 9.

ἐμός] ἡλικιώτης ἐμός καὶ συνέφηβος Æ. 7, 37. εὐθύνας ἐμὰς βλάπτων 24, 7. διατριβὴν πλείστην ἐποιήσατο πρὸς τοὺς ἐμοὺς λόγους 33, 15. ἐν τῷ ἐμῷ λόγῳ εἰπεῖ 35, 22. δοκιμαστάς ἱκανοὺς τοῦ ἐμοῦ βίου ἡμᾶς νομίζω 47, 30. ὅσον εἰς τὴν ἐμὴν εἶναι μνήμην 52, 19. οὐδεὶς ἡμῶν διὰ τὰς ἐμὰς ἡδονὰς κάκιον οἰκεῖ 52, 31. παραδίδωσιν ὑμῖν τὸ ἐμὸν σῶμα καὶ ἐγὼ καὶ ὁ νόμος 52, ult. τὴν ἐμὴν σιωπὴν ἢ τοῦ βίου ματρότης παρεσκεύασεν 85, 6. = τὰ τοκμήρια ἐμὰ, a parte mea stant, οὐ τούτου, non ejus A. 120, 15. = τὸ ἐμὸν ὑμῖν οὐκ ἐμποδῶν ἐσται. πρὸ ἐγὼ ὑμῖν οὐκ ἔσομαι ἐμποδῶν. ego vobis non officiam, impedimento non ero L. 114, 8. ut illud apud Herodianum libro 3, 2. τὰ ἐκείνων γράσαντα καὶ περὶ ἀλλήλοις συντριβέντα τοῖς μὲν Μακεδόσιν εὐάλωτα, τοῖς δὲ Ῥωμαίοις δοῦλα γεγένηται. id est ἐκείνοι μὲν γράσαντες et συντριβέντες—εὐάλωτοι et δούλοι γεγένηνται.

ἐμπαιδοτροφεῖν] ἐνεργαζόμενοι καὶ ἐμπαιδοτροφεύμενοι τῇ Ἀρχιάδου οὐσίᾳ. e re familiari Arch. quæstum facientes, unde et ipsi laute vivant, et liberos educunt 1087, 22.

ἐμπειρία] ἐμπειρίαν τινὰ τοῦ πολέμου κτᾶσθαι 17, 11. εἰ δ' οὖν ἐστὶ καὶ παρ' ἐμοὶ τις ἐμπ. τοιαύτη 318, 13. ἐμπειρίαν ἐκατέρου τούτων φιλοσοφίας παραδιδούσης 1413, 19. τὴν ἐκ τῶν πραγμάτων γιγνομένην ἐμπ. σφαλερὰν οὖσαν 1414, 4. αἱ γὰρ ἐμπειρίαι καὶ τὰ πολλὰ ἐωρακέναι τοῦτ' ἐμποιοῦσι. [scil. τὰ νῦν ἔχειν] 1452, 18. = ἡ ἐμπειρία τῶν (ὑπὸ μέθης) παρανομουμένων A. 127, 22. ἐβουλόμην τὴν δύναμιν τοῦ λέγειν καὶ τὴν ἐμπειρίαν τῶν πραγμάτων ἐξ ἴσου μοι καθεστάναι 129, 27. 32. ὁ χρόνος καὶ ἡ ἐμπειρία τὰ μὴ καλῶς ἔχοντα ἐκιδάσκει τοὺς ἀνθρώπους 131, 8. verum 141, 24. simplex διδάσκει legitur.

ἐμπειρος] ἀνὴρ οἷος ἐμπειρος πολέμου 23, 7. πολλὰ πρὸς τὰ λοιπὰ τῆς πάσης πολιτείας ἔσσεθ' ἐμπειρότεροι 286, 7. = ἐμπειρότερος Æ. 12, 5. = A. 115, 26. 130, 6.

ἐμπείρας] παιδία ἐπισταμένη τρέφειν καὶ παιδεύειν ἐμπείρας 1351, 7.=ἐμπείρας θεραπεύειν τοὺς κάμνοντας De. 178, 29.

ἐμπιπλάναι] τὴν ἀναιδῆ αὐτοῦ γνώμην ἐνέπλησεν 543, 24. ἀπειπον καὶ ἐνεπλήσθησαν ταῦτα ποιοῦντες 1265, 13.=ἀπολαύων καὶ ἐμπιπλάμενος τῆς διδομένης ὑφ' ὑμῶν αὐτῶ ἐξουσίας, abutens et ingurgitans sese usque ad satietatem et fastidium, potestate ipsi a vobis data Æ. 72, 15. ἐνεπίπлатο ἡ ὀρχήστρα χρυσῶν στεφάνων 86, 34.=ἐπειδὴ τάχιστα ἐνεπέπληντο L. 180, 3.

ἐμπιπράναι] μόνον οὐκ αὐτὴν τὴν οἰκίαν ἐμπήρσας 845, 19.=ἐμπιπράναι τὰς οἰκίας Æ. 71, 4.

ἐμπίπτειν] εἰς λοιδορίαν 73, 17. ἐπειδὴν τι τῶν πρὸς Φίλιππον ἐμπέση. si qua rerum ad Philippum pertinentium mentio incidat 146, 1. ἐμπέπτωκα εἰς λόγους, οὓς αὐτίκα μάλα ἀρμόσει λέγειν 240, 1. 244, περ. 312, 20. εἰς χρόνους καὶ πόλεμον καὶ τριβὴν ἐμπέση 365, 15. νόσημα δεινὸν ἐμπέπτακεν εἰς τὴν Ἑλλάδα 424, 3. ἐμπέση τοιοῦτός τις ὑμῖν λογισμὸς 557, 1. εἰς τὸ δεσματήριον 788, 17. 24. ἐπὶ πονηρίᾳ καὶ τοῖς αἰσχίοις ἐμπεπτακότες εἰς τὸ οἶκημα 789, 15. ἐμπεισὼν εἰς ἀλλότρια δόξεις ὥς οὐ προσήκουσιν οὕτω χρῆσθαι 1004, ult. ἐμπεισέται τὸ ὕδωρ εἰς τὸ ἡμέτερον χωρίον 1273, 8.=εἰς τοὺς ἀσεβεῖς τριάκοντα ἐνεπέσαμεν Æ. 51, 38. ἐμπιπτούσης τοσαύτης ταραχῆς 65, 14. ὑπερορίζομεν τὰ ξύλα, καὶ τοὺς λίθους, καὶ τὸν σίδηρον, ἐάν τινα ἐμπεισόντα ἀποκτείνῃ 88, 36.=ἐμπίπτειν εἰς νόσον A. 113, 31. εἰς ὑποψίαν 116, 37.=ἐμπίπτειν εἰς τὸν μύλωνα L. 93, 24.=ἐμπίπτειν εἰς τὸ δεσματήριον D. 106, 14.=ἐμπίπτειν εἰς μέσῃν τὴν τῶν ρητόρων δυσμένειαν De. 178, 33.

ἐμπλεῖν] ὁ ἐμπλέων est agens in rebus, (factor, commissarius) quem negotiatores, proficisci ipsi, et domo abesse non valentes, loco sui mittunt, in nave merces suas vehente, ut curam earum mercium pervehendarum et dividendarum, ærisque redigendi habeat. τοῦ παρ' ἡμῶν [scil. πεμφθέντος] ἐμπλέοντος 884, 11.

ἐμπληθεῖν] ἐλπίδων κενῶν ἐμπλήσας Æ. 24, 27.

ἐμπληξία, vecordia, stoliditas, furor Æ. 24, 30. ἐμπληξίαν πολιτείας τινὶ ἐνιδίδειν, exprobrare alicui vecordiam in gerenda republica, inconstantiam, vacillationem et titubationem animi studiique, modo secundantis, modo prementis eundem, alternis, nulla perspicua de causa 50, 10.

ἐμπνους A. 116, 6. 118, 9.

ἐμποδίζειν] νόμους τίθεναι τὴν πόλιν αὐτὴν ἐμποδίζοντας, velut laqueis, aut pedicis constringentes, et pessumdantes 730, 13.=ἐμποδίζειν τοὺς τῆς πόλεως καιροὺς Æ. 85, 35.

ἐμποδισμά τι ἦν τοῦτο Φιλίππῳ, καὶ δυσχερές. obstaculum erat, et id quidem tractatu atque amolitu difficile 30, 17.

ἐμποδῶν οὐδὲν ἐποιήσατο τῷ τοιοῦτῳ λόγῳ 548, 22.=ἐμποδῶν ἀπάντων ὄντων omnibus ejus criminibus simul se ingerentibus et me enarrare conantem obruentibus atque præpedientibus, et ad initium enarrationis eniti haud sinentibus An. 30, 16.=τὸ μὲν οὖν ἐμὸν οὐκ ἐμποδῶν ὑμῖν ἔσται. ego vobis non officiam L. 114, 8. ἐμποδῶν ποιῆσθαι tueri se aliqua excusatione, latere pone aliquid

veluti propugnaculum. ἐμποδὼν γὰρ ἢ ὄρκους, ἢ συνθήκας, ἢ χρόνον, ἢ ἐπ' αὐτοφώρῳ τι ποιεῖται, αὐτῷ δὲ τῷ πράγματι οὐ πιστεύει καλῶς ἀγωνεῖσθαι 138, 18.

ἐμποιεῖν] χρόνους ἐμποιῇτε τοῖς πράγμασι 129, 14. 651, 26. 944, 9. 1432, 25. διατριβὰς 1158, 8. αἱ ἐμπειρίαι καὶ τὸ πολλά ἑωρακεῖναι ἐμποιοῦσι τὸ νουν ἔχειν 1452, 18. ἐμποιοῖν τινὶ λήθην ἢ συνήθειαν τῶν ἀδικημάτων 342, 10.

ἐμπολεμεῖν τὴν χώραν παρέχουσιν An. 26, 41.

ἐμπορεία] οἱ δὲ ἐνέπλεον ταῖς ἐμπορείαις. eadem nave, qua merces, vehebantur, et intererant exportationi et importationi mercium 1285, 9.

ἐμπορεύεσθαι] ἐπὶ τῇ προφάσει τοῦ ἐμπ. συκοφαντοῦντας 893, 7. = δαίταν ἐμπορεύεσθαι, deditus esse vitæ generi, et id veluti negotiationem quandam exercere Æ. 21, 39.

ἐμπορία] αἱ ἐμπορίαι τοῖς ἐργαζομένοις οὐκ ἀπὸ τῶν δανειζομένων, ἀλλ' ἀπὸ τῶν δανειζόντων εἰσὶν 922, 10. ἐφ' ἐτέρᾳ ἐμπορίᾳ ἀποδημῶν 1236, 23. = αὐτοῦ τὴν ἐμπορίαν ἔφασκεν εἶναι L. 908, 10. = ἐμπορίαν εἰσάγειν Ly. 155, 13.

ἐμπορικὸς] ἐμπορικαὶ δίκαι lites inter mercatores Athenis intra mensem finiebantur. ἐμπορικαὶ δίκαι οὐκ ἦσαν, ὥσπερ νῦν, ἀκριβεῖς, αἱ κατὰ μῆνα, ποιοῦσαι μὴδὲν δεῖσθαι συμβόλων τοὺς τοσοῦτον ἀλλήλων ἀπέχοντας 79, 23. ἐμπορικοὶ νόμοι. jus negotiatoribus constitutum 924, 10. ἐμπορικὰ χρήματα 940, 20. pecuniæ insumendæ mercibus coemendis, et ubi per mare alio pervectæ fuerint, divendendis. ἐμπορικὴν δίκην καταδικάσασθαι. effecisse, ut aliquis in causa mercatoria condemnaretur 571, 21.

ἐμπόριον] ἐμπορίαν κεκλεισμένων. portubus clausis 22, pen. 422, 26. πρὸς τοῖς τῶν ἐμπορίων στόμασι 49, 9. ἐπιδανείζεσθαι ἐκ τοῦ ἐμπορίου 922, 4. ἐν ἐμπορίᾳ καὶ χρήμασιν ἐργαζόμενος ἄνθρωπος 957, 27. οἱ ἐπιμεληταὶ τοῦ ἐμπορίου. the court of judicature for adjusting or arranging affairs of commerce, arbitri bursæ, vel causarum mercatiliū iudices 1324, 18. = τὰ ἐμπορία κεκλεισθαι L. 165, 28. = portus Athenis et universa res mercatoria ibi exercitata. ἐμπόριον ἐπιμεληταὶ D. 106, 19. οἰκοδόμημα ἐν τῷ ὑμέτερῳ ἐμπορίῳ (Piræo) ἢ ἐν τῷ ᾧ 102, 27.

ἐμπορος] οἱ τῆς παρ' ὑμῖν πολιτείας *ἐμποροὶ 164, 3.

ἐμπορεῖν] διπλᾶ ἱμάτια ἐμπροσθημένους Ly. 153, 5. milites in castra euntes dupla saga fibulis adstricta gerebant.

ἐμπουσα] ἦν Ἐμπουσαν ἅπαντες ἴσασι καλουμένην, διὰ τὸ πάντα ποιεῖν καὶ πάσχειν 270, 25.

ἐμπρησις] ἐμπρήσεις οἰκιῶν Æ. 76, 3.

ἐμπροσθεν] τοὺς ὁρθῶς τῷ πολέμῳ χρησομένους οὐ δεῖ ἀκολουθεῖν τοῖς πράγμασιν, ἀλλ' αὐτοὺς ἐμπροσθεν εἶναι τῶν πραγμάτων 51, 15. τὰς αἰτίας τὰς τῶν ἡδικοτάτων ἐμπροσθεν εἶναι ταῦ δικαίον potiores esse jure 1297, 26. = ἐμπροσθεν τῶν νόμων μὴ πολιτεύου, ἀλλ' ὕστερος, legibus modum præscribere, leges ad libidinem tuam detorquere, et invitas cogere ad obsequendum tibi, ne aude, sed ipse tu eas sequere Æ. 57, 11. = ἐμπροσθεν τῶν ἐκωνύμων I. 54, 40.

ἔμψυος exulceratus, suppuratus 1260, 26.

ἐμπαλῆιν. ἐξ ὧν ἐνεπώλησαν. *by the sale of which they obtained*—quorum e venditione redegerunt I. 88, 26.

ἐμφανής] ἐμφανῆς οὐδέπω καὶ τήμερον ἐνήνοχε τὰς συνθήκας 898, 4. ἐμφανῆ καταστῆσαι τὰ χρήματα 1239, 5. ἐξ ἐμφανῶν καταστάσεως 1251, 3. τὰ ἐνέχυρα καθίστησιν ἐς ἐμφανῆς 1283, 26. ἐμφανῆ καὶ ἀνέκαφα παράσχης 1294, 8. 15, pen.=ἐμφανῆ τὰ σώματα τῶν οἰκιστῶν παρασχεῖται Ἀ. 14, 18.=προσεκαλέσατο εἰς ἐμφανῶν καταστάσιν I. 59, 22.=ἐμφανῆ παρέχοντας τὸν ἄνδρα. *in medio proponentes. to exhibit in person* A. 133, 34.

ἐμφανίζειν] ὃν ἡ τύχη καὶ τὸ δαιμόνιον ἀλυσιτελῇ μὲν φίλον, συμφέροντα δὲ ἔχθρον ἐμφανίζει 188, 13. τὸ πιστὸν δοο, 9. σοὶ διὰ τῶν τῆς ὄψεως σημείων τὰ κάλλιστα τῶν ἡθῶν ἐνεφάνισε (deus puta) 1405, 11.=quasi præsens coram exhibere et sistere oratione Ἀ. 18, 13.=ἐνεφάνισε τὰ χρήματα. indicavit, protulit, numeravit, representavit pecuniam I. 105, 18.

ἐμφανῶς συνὴν ὅποτε βουλευθείη πανταχοῦ 1356, 1.

ἐμφράττειν τὸ στόμα 406, 5.=οὕτω ταῖς αἰτίαις τὰς κατὰ σαυτοῦ ἐνέφραξας κατηγορίας, obstruxisti viam accusatoribus, quominus in jure te persequi possint, criminationum multitudinem, quas tu eis intentas Ἀ. 85, 32.=ἐμφράττειν ἀπάσας ὁδοὺς τῆς ἀδικίας Ly. 165, 25.

ἐμφρουρος. insessus præsidio militari. πόλεις Ἑλληνίδας ἐμφρούρους ἐποίησε 289, 10.

ἐμφρων] ἐτι ἐμφρονα εὐρόντες. *yet in his senses* A. 118, 10.

ἐμφυτος] ἀλλ' οὐκ ἦν ταῦτα Ἀθηναίους πάτρια, οὐτ' ἀνεκτὰ, οὐτ' ἐμφута 295, 25. τὴν ἐμφυτον τοῦ ζῆν ὑπερείδον ἐπιθυμίαν 1389, 4.=laudatur a Lysia Carcini poetæ illud τὰς γὰρ ἐμφυτους ὀρθῶς παγείσας φρίνας οὐδεὶς ἑκαίρει καιρὸς ἐξαμαρτάνειν L. ap. Harpocr. in v. Καρκίνος.=ἐμφυτος αἰσχροκέρδεια D. 104, 5. πονηρία 110, 32.

ἐν τοῖν δυοῖν ὀβολοῖν ἰθεώρουν ἂν spectassent ex iis subselliis, quæ mercede binorum obolorum conducuntur 234, 24. ἐν pro διὰ propter. ἐν οὐδενὶ τῶν παρ' ἐμοῦ εὐρέσετε γεγονυίαν τῇ πόλει 308, 7. pro διὰ cum genitivo per. τοῖς ἐν αὐτοῖς τοῖς πράγμασιν ἐλεγχομένοις 1328, 24. πολλὰ τῶν δικαίων ἐν τῷ φῆσαι Λυκούργου ἐκρίνετε 1475, ult. pro ἐκ. ὥς οὐ μεμαθηκότες καὶ ἐν τοῖς ἐν ἀρχῇ εἰρημένοις. pro ἐκ τῶν—εἰρημένων 1098, 18. pro ἐπὶ. ἥκιστα ἐν οἷς ἀκηκόατε ἄξιός ἐστι μισεῖσθαι 615, 1. pro κατά. ἐν γε τοῖς παρ' ὑμῖν νόμοις ἐξέσται. id est κατὰ τοὺς π. ὑ. νόμους 505, 20. pro παρά, vel ἐγγύς. τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν 172, 22. ἡ μεγάλη πρὸς Λακεδαιμονίους μάχη ἐγένετο ἐν Κορίνθῳ 472, 24. ἐν cum genitivo. τὸ χωρίον τὸ ἐν γειτόνων μοι τοῦτο 1249, 19. redundat ante v. κοσμεῖν. λόγους ἐπιταφίους, ἐν οἷς κοσμεῖτε τὰ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἔργα 499, ult. τὰ ἐν αὐτοῖς res vestræ civiles 35, 26. ἐν ταῖς μεταλλικαῖς [scil. δίκαις] δικάσεται 977, 16. ἐὰν μὴ ἐν νομοθέταις. nisi consensu, consentientibus et jubentibus Nomothetis 710, 18. ἐν οὐδενὶ τῶν μετρίων 283, 6. ἐν προκλήσει διαθήκας ἐμαρτυρεῖτε 1113, 5. ἐν ὑμῖν. coram vobis, in concione. in judicio

vestro 764, 15. 813, 10. ἑμοὶ ἐν χιλίαις [scil. δραχμαῖς] ἔστιν ὁ κίνδυνος 701, 1. periclitor, ne mille drachmis mulcter. = λυπεῖν τινὰ (molestia afficere) ἐν εὐθύναις Αἲ. 1, 2. τοὺς ἐν χειρῶν νόμῳ τὰς πολιτείας καταλύοντας 1, 24. ἐν πλείοσθι ποιεῖσθαι ὑποψία 2, 19. μηδὲνα τῶν ἐν ἡλικίᾳ 2, 35. ἀποτισάτω (scil. τὴν ζημίαν) ἐν ἔνδεκα ἡμέραις μετὰ τὴν δίκην 3, 17. ὅλως δ' ἐν δημοκρατίᾳ τὸν εἰς ὀτιοῦν ὕβριστὴν οὐκ ἐπιτῆδειον ἡγήσατο εἶναι συμπολιτεύεσθαι 3, 24. μηδ' ἐν ταῖς κοιναῖς στεφανηφορίαις στεφανοῦσθαι 4, 1. πομπὴ Διονυσίων τῶν ἐν ἄστει 6, 40. ἀφελέσθαι οὔτε τὴν ἀλήθειαν, οὔτε τὴν ἐν τῇ πόλει φήμην 7, 30. ὃν ἐν ταῖς οἰκίαις ἀνειλημμένος γέγονε 8, 12. ὁδὸς μὲν οὖν ἀπ᾽ αὐτοῦ μετὰ τῶν κληρούχων ἐν Σάμῳ 8, 19. ταῦτ' ἐγὼ λόγῳ μόνον σαφῶς ἐν ὑμῖν εἶπὼν οὐκ ἂν ἔδεξάμην ζῆν 8, 32. ἀφροσύνη ἐν τοιαύτῃ ὥν 8, 40. ἐν παντὶ κακῷ γενόμενος, ad extremam adductus miseriam 9, 27. ἐπαγγελίαν τινὶ ἐν τῷ δήμῳ ἀπειλεῖν, denunciationem diei ad causam dicendam in concione populi interminari 9, 35. νυκτερεύειν ἐν ἀλλοτρίαις οἰκίαις 11, 12. διαψηφίσεις ἐν τοῖς δήμοις 11, 21. ἀκριβέστατον συνέδριον τῶν ἐν τῇ πόλει, senatus Areopagiticus 13, 11. ἐργαστήρια δύο ἐν τοῖς ἀργυρείοις 14, 27. ἐν τοῖς ἀδυνάτοις μισθοφορεῖν 14, 40. ἐν τῇ ψήφῳ, in suffragatione ipsa, cum res devenisset ad suffragationem 15, ult. περιττὸς ἐν τοῖς λόγοις Δημοσθένους 16, 41. παραφέρει δ' αὐτὸν ἐν σκώμματος μέρει, pro joco 17, 40. ὥς ἐν διατριβαῖς γυγνῶς 18, 35. ὀχληρὸς ἐν τοῖς γυμνασίοις 19, 7. τάττομεν εἶναι Ὀμηρον ἐν τοῖς πρεσβυτάτοις καὶ σοφωτάτοις τῶν ποιητῶν 20, 4. τὰ ὅσα αὐτῶν ἐν τῇ αὐτῇ σοφῷ κείνεται 20, 34. χρυσῷ ἐν ἀμφοφορεῖ, in urna 21, 11. ὥς ἡμοῦ ἐτράφην περ ἐν ὑμετέροισι δόμοισι 21, 12. καμφοδῶν ὄντων ἐν Κολυττῷ 22, 26. ἀπορεῖν εὐχάιμην τοιούτων ἔργων ἐν τῷ λόγῳ 22, 41. γεᾶφει δ' ἐν τοῖς ψηφίσμασι εὐχὰς ὑπὲρ τῆς πόλεως ταῖς σεμναῖς θεαῖς 26, 37. καταλείπεται ἡ πρᾶξις ἐν ταῖς ὑμετέραις γνώμας 27, penult. τῶν σεσωφρονημένων ἐν τῷ βίῳ μοι χάριν ἀπειληφέναι νομίζω 28, 21. ἐν ἅπασιν τοῦτοις τέταγμαι 29, 15. ἱερείας ἐνὺπνιον τῆς ἐν Σικελίᾳ 29, 23. ἑάλω ὑπὸ ληστῶν ἐν σπονδαῖς Ὀλυμπικαῖς 29, 35. διαλαμβάνων γὰρ ἕκαστον ἡμῶν ἐν μέρει 33, 26. ἀπορία ἐν τῷ λόγῳ 33, 30. τῆς ἐν τοῖς πότοις ἐπιδειξιότητος 34, 20. ἐν τῷ ἑμῷ λόγῳ εἶπε 35, 32. Διονύσια τὰ ἐν ἄστει 36, 3. ἐν πέδαις δεδεμένον 38, 9. συνεφαπτόμενοι τῶν συμμάχων ὥσπερ ἐν τοῖς σπένδουσιν τῶν ἱερῶν 39, 16. ἐν ταῖς φονικαῖς δίκαις ἐπὶ Παλλαδίᾳ 39, 35. ἀποκινδυνεύειν ἐν τινί, in aliquo periculum facere 41, 42. ἐνορκον ἦν ἐν τοῖς ὅρκοις 43, 14. ἐν μονοξύλῳ πλοῖον με εἰσπλεῖν τῆς νυκτὸς ὥς Φίλιππον 44, 30. πρὸς ἔνδεκα ἀμφορέας ἐν διαμεμετρημένῃ τῇ ἡμέρᾳ κρίνομαι 45, 1. οὐδ' ἂν φησιν ἐν βασάνοις ἀνδραπόδων γίνεσθαι 45, 8. ἀκμάζειν ἐν τῇ μανίᾳ 46, 22. ἀριστεύειν ἐν τοῖς κινδύνοις 47, 38. συμπέπλεγμαι ἐν τῇ πολιτείᾳ ἀνθρώπων γόητι 48, 32. σκάπτειν ἐν ἀμπελουργίᾳ 49, 13. ἀναστρέφειν ἐν ὑμῖν 49, 23. εὐχὰς ἐν τοῖς ψηφίσμασι ποιεῖσθαι 49, 24. διαφανῆς ἐν τοῦτοις ἦν 50, 2. προᾶδειν ὥσπερ ἐν τοῖς χοροῖς 50, 4. ἡ ἐν τοῖς μέρεσι καλουμένη στρατεία 50, 34. αἱ ἐν τοῖς ἐκωνύμοις ἔξοδοι 50, 38. ἔξοδοι ἐν τοῖς μέρεσιν ibid. μάχῃ ἐν τοῖς ἐπιλέκτοις 50, 40. ἐν τοῖς πολέμοις

ὅπλων οὐχ ἀπτόμενοι 52, 2. προλαβεῖν ἐν ταῖς συνθήκαις ἡμῶν ἅπαντα 52, 7. θορυβον τὸν τῶν συκοφαντῶν ἤδη πολλοὶ τῶν τὰς ψυχὰς ἐν τοῖς πολλοῖς λαμπρῶν οὐκ ὑπέστησαν 52, 26. ἐν ταῖς ὑμετέραις διατριβαῖς βεβίωκα 52, 30. διαψηφίσεις ἐν τοῖς δήμοις ὅταν ᾔσαν, ut rei memorabilis meminit 52, 32. χωρὶς καὶ ἐν μέρει περὶ ἑκάστου γνώμην ἀποφαίνεσθαι 54, 3. 15. τὸ κάλλιστον καὶ σωφρονίστατον κήρυγμα τῶν ἐν τῇ πόλει σεσίγηται, τίς ἀγορεύειν βούλεται 54, 14. ἀναγορεύεσθαι ἐν τοῖς ἀγῶσι 55, 14. ἀρχὰς ἀποκληροῦσιν οἱ θεσμοθέται ἐν τῷ Θησεῖω 55, 35. τὰ μέγιστα τῶν ἐν τῇ πόλει συνεδρίων ὑπὸ τῶν τῶν δικαστηρίων ἐρχεται ψῆφον 56, 29. ἐργολαβεῖν ἐν τοῖς κηρύγμασιν 58, 26. ἀκύρους νόμους ἐν τοῖς κυρίοις ἀναγεγράφαι 59, 2. θεσμοθέταις προστέτακται καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν διορθοῦν τοὺς ἐν τῷ δημοσίῳ νόμους 59, 7. ἐν σανίσιν ἀναγεγραφότας ἐκτιθέναι πρόσθεν τῶν ἐκωνύμων 59, 11. προξενίας εὐρίσθαι ἐν ταῖς ἔξω πόλεσι 59, 26. ἀπελευθεροῦν οἰκίτην μηδὲνα ἐν τῷ θεάτρῳ 59, pen. στέφανον χρυσῶν, ὃς ἂν ἐν θεάτρῳ ἐν ᾧσιν ἀναρρηθῇ, ἱερὸν Ἀθηνᾶς εἶναι κελεύει ὁ νόμος 60, 9. ὑπόμνημα ἐν οἰκίᾳ ἔχοντες 60, 17. προαγὼν ἐν τῇ ἰερᾷ ἡμέρᾳ 63, 14. προσγράφειν ἐν τῷ δόγματι 63, 31. αὐτομολοῦντες ἐν τῇ πολιτείᾳ 64, 22. οὐ δίκαιον ἡγούμενοι τὴν ὀργὴν ἀπομνημονεύειν ἐν τῷ πιστευθῆναι 66, 1. ἐν ῥητῷ χρόνῳ 71, 12. σύλλογος ὃ ἐν Πύλαις 71, 27. οὐκ ἐπιδημοῦντος ἐν Μακεδονίᾳ Φιλίππου 71, 41. κατατιθέναι χρήματα ἐν ῥητῷ χρόνῳ 72, 1. οἱ τὸ ἐν Δελφοῖς ἱερὸν ἡλευθέρωσαν 72, 30. ἐν τῇ τοῦ κρατοῦντος καὶ προηδικημένου μετριότητι κριθήσονται 72, 37. διεσκευασμένοι ἐν τοῖς ὅπλοις 73, 31. μισθοφορᾶν ἐν τῷ ξενικῷ καναῖς χώραις 74, 21. ὅτι περὶ τῶν ὑπαρχόντων ἀγαθῶν ἐν ἡμέρας σμικρῶν μέρει διαγωνιέται 74, 34. γίνεσθαι μοι μικρὸν χρόνον τὴν διάνοιαν (id est κατὰ τὴν διάνοιαν) μὴ ἐν τῷ δικαστηρίῳ 75, 20. μὴ τρέπαιον ἰσθᾶτε ἐφ' ὑμῶν αὐτῶν ἐν τῇ Διονύσου ὀρχήστρᾳ 75, 40. ὁ δ' Ἀλέξανδρος ἀπειλημμένος ἦν ἐν Κιλικίᾳ 77, 9. σιτήσεις ἐν πρυτανείᾳ 79, 17. οὐ γὰρ ὦντο ἐν τοῖς γράμμασι τιμᾶσθαι δεῖν, ἀλλ' ἐν τῇ μνήμῃ τῶν εὐ πεποιθότων 79, pen. σιτήσεις ἐν πρυτανείᾳ εὐρημένους 82, 7. καταλογιζέσθω μηδεὶς τοῦθ' ὑμῶν ἐν ἀρετῇ 82, 40. δωροδοκία ἐν τῇ πολιτείᾳ 84, 29. τὰς ἐν τοῖς γυμνασίοις μετὰ τῶν νεωτέρων μου διατριβὰς καταμέμφεται 84, 40. ἀναγκαζόμενος ὑπὸ τῆς ἐν τῇ φύσει δαπάνης 85, 8. πολὺν φέρων ἐν ταῖς διαβολαῖς τὸν Φίλιππον καὶ τὸν Ἀλέξανδρον 85, 33. ἀποδίδοσθαι τοὺς καιροὺς, ἐν οἷς ἦν σώζεσθαι 86, 6. ἀνὴρ γὰρ ἰδιώτης ἐν πόλει δημοκρατομένην νόμον καὶ ψῆφον βασιλεύει 87, 8. ἐπὶ τελευταῖς ἐνέγραψεν ἐν τῇ ἐπιστολῇ 88, 1. ἀσχήμων ἐν τῷ βίῳ καὶ βδελυρὸς 89, 3. ξενικῶν στεφάνων καὶ κηρυγμάτων ἐν τοῖς Ἑλλήσιν ἐπιθυμοῦντα 89, 15. = pro ἐπί. ἐν τῷ τρίτῳ μέρει τοῦ κλήρου ἐγγίγνωτο υἱὸς ποιητός. hac lege, ut non nisi trientem hereditatis cerneret I. 52, 10. ἐν παντί τῷ οἴκῳ ἐπίκληρος ἐγγίγνωτο. ut esset hæres ex asse 80, 3. = penes. ἐν ὑμῖν ἐστὶ τοῦτ' ὀρθῶς διαγνῶναι A. 113, 42. ἐν ἐμοὶ τὰ δίκημα φανέται 116, 44. ἐν τούτοις ἐστὶν αὐτοῖς ἡ ἀφέλεια 133, 15. b) inter, apud, coram, in cœtu vel corona. ἐν ἀνδράσι γε καλοῖς κάγαθοῖς (sub. λέγοντι) καὶ ἄνευ τῆς αἰτήσεως ὑπάρχειν τὴν ἀκράσιν 129, 40. = ἐν τῷ ἐμῷ λόγῳ An. 4, 31. 5, 43. 8, 19. ἐν ὑμῖν ᾔσαν οἱ λόγοι. in concione

vestra 6, 10. ἐν ἐκείνῳ pro ἐπ' ἐκείνῳ penes eum, in ejus potestate 6, 19. ἐν ἀπορρήτῳ συλλαμβάνειν 7, 5. ἐν ἀπορρήτῳ ἴσασι 22, 11. ἐν ἀπορρήτῳ εἰσηγγεῖλαι 22, 24. ἔδθησεν ἡμᾶς ἐν τοῖς ξύλοις 7, 6. ἔνοχος εἶναι ἐν τοῖς αὐτοῖς, ἐν ὅσπερ 11, 6. ἐνέχεσθαι ἐν τῷ αὐτῷ. ubi ἐν videtur redundare. ὁ ἀγὼν ἐν τῷ ἐμῷ σώματι καθέστηκε 14, 16. τοῦτο μόνον ἰσχυρὸν εὖροι τις ἂν ἐν τοῖς λόγοις 20, 17. ἐν αὐτῷ τούτῳ per id ipsum. ἐν ᾧ ἐγὰ κακῶς ἔπραττον, ἐν τούτῳ ὑμᾶς σώζεσθαι 21, 1. εἶναι ἐν ἀσφαλεῖ 22, 23. πάντῳ ἂν μοι τοῦτο ἐν μεγάλῃ ἡδονῇ γένοιτο pro magno gaudio, loco magni gaudii 22, 27. id est, foret hoc mihi perquam jucundum. ἔτι καὶ νῦν ἐγγράφεται ἐν τῷ βουλευτηρίῳ, id est εὐρίσκεται γεγραμμένον ἐν τῷ βουλευτηρίου ἀρχεῖῳ 22, 35. εἴ τῳ διαβολὸν τι ἐν τῇ γνώμῃ παρέστηκεν. ubi ἐν redundare videtur. pro εἰ γνώμῃ τινὸς ὑμῶν παρέστηκε διαβολή τις κατ' ἐμοῦ 22, 38. αἱ τῶν νέων διατριβαὶ οὐκ ἐν τοῖς γυμνασίοις, ἀλλ' ἐν τοῖς δικαστηρίοις εἰσι 32, 4. num recte habet dictio p. 4, 2. οἱ φεύγοντες ἐν τοῖς μυστηρίοις, pro ἐπὶ τοῖς ἐν τοῖς μυστηρίοις πεπραγμένοις, ob facinora in sacris Eleusiniis perpetrata? num recte habet dictio *ἐν ἀνδρῶν νικᾶν? 34, 29. = ἐν ὑμῖν ἐστὶ L. 95, 5. in vestra potestate situm est. ἐν ὑμῖν apud vos, coram vobis 115, 13. ita ἐν τοῖς λ. coram triginta tyrannis 120, 34. ἐν τέτταρσιν ἢ πέντε ἔτεσιν *for four or five years together* 154, 28. Proxime τρία ἔτη συνεχῶς. et 156, 30. τέτταρα ἢ πέντε ἔτη ἐφεξῆς. ἐν ἀνάγκῃ v. Ἀνάγκη. TAYL. οὐδὲν λήσει ἐν *αὐτῇ, id est ἐν τῷ αὐτῇ δέρματι, vel διὰ τῆς βασάνου πάντα φανερωθήσεται, αὐτῆς μηνυούσης ἕκαστα 102, 14. ἐν pro ἐπὶ vel διὰ. δις ἐν ταύτῳ ἐνδεδεικται. pro ἐπὶ τῷ αὐτῷ ἐγκλήματι, vel διὰ τὸ αὐτὸ ἐγκλημα 105, 42. ἐν τῇ προφάσει ταύτῃ (pro ἐπὶ) 130, 43. ἐν δισχιλίαις (sub. ψήφοις) ὁ δῆμος ἐψηφίσατο. id est μετὰ δισχιλίαν ψήφων. judicium illud populi conflatum erat e bis mille viris sententiam ferentibus 133, 5. τίνα χρὴ ἐλπῖδα σωτηρίας ἔχειν, ὅταν ἐν χρήμασιν ἢ penes facultates sit τῇ πόλει σωθῆναι, ἢ μὴ 178, 4. = ἐν pro ὑπό. ἔχειν ἐν τῇ ψήφῳ τινά. in potestate sua ad damnandum absolvendumve habere Ly. 151, 25. *ἐν ὑμῖν ἐστὶ. penes vos est 154, 25. redundat in isto, ἐλογεῖα ἐπιγεγραμμένα ἐν τοῖς μνημείοις 168, 10. = prope, apud. τὴν ἐν Κερκύρᾳ ναυμαχίαν νικᾶν D. 110, 21.

Hendiadyoîn. ἡ ναυμαχία καὶ ἡ συμφορὰ τῇ πόλει ἐγγίνετο. id est aut ἡ κατὰ τὴν ναυμαχίαν (vel ἡ διὰ τῆς ναυμαχίας) συμφορὰ, aut ἡ ναυμαχία καὶ ἅμα αὐτῇ καὶ ἡ συμφορὰ L. 124, 12.

ἐνάγειν] ταῦτα τηνικαῦτα ἐνήγεν ἐμὲ ποιήσασθαι I. [21, 25.]

ἐναγῆς, obnoxius piaculo, vel banno (ut medio ævo usurpabant) exclusus communione sacrorum Æ. 69, 5. ἐναγῆς τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τῆς Ἀρτέμιδος etc. 69, 13. ἐξάγειν ἐκ τοῦ ἱεροῦ ὡς ἐναγῇ 70, 14.

ἐναγίζειν] ἐπὶ τὰ μνήματα ἵεναι χεόμενον καὶ ἐναγιόυντα I. 61, 20. ποῦ οἱ παῖδες ἐναγίζουσι καὶ χέονται. suffiunt et libant 62, 40. ὅσαι τις ὁ καὶ ἐναγιῶν καὶ πάντα τὰ νομιζόμενα αὐτοῖς ποιήσων 66, 25.

Enallage a) Casuum. Dativus pro Genitivo. τὰ τῆς τροφῆς

τοῖς ξένοις αὐτῶ pro τῶν ξένων αὐτοῦ 15, 24. Nominativus absolutus pro genitivo. ἀ—ένια. pro ὧν ένια 1259, 18. Accusativus absolutus, vel consequentiae, pro genitivo. ὡς πάντα Φίλιππον ποιήσονται 82, 11. b) Numerorum. Singularis pro plurali. ut p. 1148, 8. 1249, 26. 1459, 20. Pluralis pro singulari. ὅπως ἡ βουλὴ συναχθῶσι. pro συναχθῆ, aut οἱ βουλευταὶ συναχθῶσι 249, 20. παντὸς δὲ τοῦ στόλου πλεόντων ἐν τάξει 569, 1. ὃ τι γνοίησαν περὶ ἐμοῦ, τούτοις [pro τούτῳ] ἤθελον ἐμμένειν 1302, 21. ἴάν τις τὰ τῶν συκοφαντούντων ποιῇ, ἰδεῖξιν κατ' αὐτῶν [pro αὐτοῦ] εἶναι 1325, 9. c) Generis. ταῦτ' ἐλεγεν ἡ μιὰ καὶ ἀπαιδὴς αὐτῇ κεφαλῇ, ἐξεληλυθῶς (pro ἐξεληλυθυῖα) quia oratio refertur ad rem significatam, scil. ὁ ἄνθρωπος 552, 22. ἐγράφης τὴν τιμὴν αὐτῶν ὀφείλων, *δ [pro ἡ, vel ὅση] ἀπετίσθη τῶν ριαλῶν 1203, 13. ἀ οὗτος κατατιᾶται περὶ αὐτῆς, ταύτας τὰς διαβολὰς ἐξομν. 1310, 1. d) Modi. Indicativi pro infinitivo. ὡς οὐ δεῖ θορυβεῖσθαι—ἔσται γὰρ πάντα καλῶς. pro ἔσσεσθαι 237, 7. πολλοῦ γε καὶ δεῖ (pro δεῖν, vel δέον) διώρισεν 631, 5. Infinitivi pro indicativo. ἐφ' ᾧ ἐπιγεγράφθαι (pro ἐπιγεγραπταί) 1107, 10. Optativi pro infinitivo. δεῖν, pro δεῖν 15, 22. et vice versa. ἐπειδὴ φῆσαι πάντας τοὺς δικαστάς, pro ἐπειδὴ φῆσαιεν πάντες οἱ δικασταὶ 766, 1. e) Temporis praesentis pro praeterito, aut imperfecto. καθυβήκει καὶ—ἀπαλλάττεται pro ἀπηλλάττετο 1333, 3. et inverse. καὶ τότε καὶ νῦν ἤθελον. pro καὶ τότε ἤθελον, καὶ νῦν ἐθέλω 855, 22. f) Constructionis. ὡς ὁ βασιλεὺς ἐπιβουλεύει αὐτοῖς, αὐτοὺς δὲ περιορᾷ 181, 10. ἐνάλλεσθαι 1259, 11. insultare, conculcare alicui ventrem, calcebus obtinere.

ἐνάμιλλος] ἐνάμιλλα consentanea, nil concedentia τούτοις εὐρεθίσται καὶ τὰ λοιπὰ 786, 27.

ἐναντία adverbialiter, pro ἐναντίον, *coram* I. 76, 29.

ἐναντίον *coram*. adverbialiter, aut praepositive. μηδ' αἰρεῖτε παρανομίας ἐναντίον Ἑλλήνων τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων *Æ.* 75, 41.= I. 88, 28.=ἐναντίον μαρτύρων *A.* 114, 25.=ἐναντίον τῆς ἀδελφῆς *L.* 133, 25. 138, 7. 148, 12.

ἐναντίος νόμος [subaudi ἐτέρῳ τινί] 710, 14. τὴν ἐναντίαν ποτὶ ψῆφον ἔθεντο οὗτοι Θηβαίους περὶ ὧν ὑπὲρ ἀνδραποδισμοῦ προτεθεῖσιν 361, 26.=πρᾶγμα εἶρηκε τὸ πάντων ἐναντιώτατον. scil. τῷ λόγῳ, repugnantisimum I. 86, 17.=πολὺ τὰναντία ἐστί. multo aliter res se habet. *justi the reverse* *A.* 118, 34. 120, 11.=σπεύδειν τὰ ἐναντία τῇ ἐαυτοῦ ὠφελείᾳ *An.* 20, 4. πολὺ δέ μοι δοκεῖ τὸ ἐναντίον (pro adverbio ἐναντίας) εἶναι ἡ οἱ κατήγοροι εἶπον 15, 16. ἀλλ' αὐτὸ τὸ ἐναντιώτατον 24, 16. πολὺ τούτων ἐναντίαν γνώμην ἔχω 1, 24.=δόξαν ἐναντίαν τῆς προτέρας. γρ. τοῖς προτέροις *L.* 190, 43. *TAYL.* signo illo γρ. significare si voluit Taylor, non variantem eam esse lectionem, id quod vulgo significare solet, sed se velle ut dativus genitivo substituetur; falsus fuit, et bene habet vulgata. ἐναντίον λόγον ἀντιλέγειν partem causae inferiorem, pejorem verbis tueri 113, 19.=τὴν *ἐναντίαν ἔχοντες *Ly.* 165, 28.

ἐναντιοῦσθαι τοῖς ἔργοις, οἷς ἂν εἰρήνῃ γένηται An. 23, 33. = ἐναντιοῦσθαι τοῖς πράγμασι L. 131, 35. περὶ ἐλευθερίας 131, 16. cl. Markland. ὑπέρ. ita ἐναντιοῦσθαι ὑπὲρ ὑμῶν 158, 33. TAYL.

ἐναντίως ἀκούειν animis infestis 450, 10.

ἐναποτιμᾶν] ἅπαν ἐναπετίμησεν αὐτῷ. A has given up to B his slave, in place of the whole demand which B had upon A—has put the slave to his account, instead of ready money 1253, 9.

ἐναποχρησθαι τῇ τινὸς ῥαθυμίᾳ 218, 14.

ἐναργῆς καὶ σαφής 179, 8. ἀποδείξεις ἐναργεῖς καὶ φανεραὶ 326, 5. ὡς ἐναργῆς καὶ σαφὲς παράδειγμα οἱ ταλαίπωροι γεγόνασιν Ὀλύμπιοι 425, 11. ἐναργῆς τοῖς ὁράσιν ἡ ὕβρις φαίνεται 538, 5. σαφὲς καὶ ἐναργὲς παράδειγμα 797, 24. ἐναργέστατον ἐστὶ τῆς σῆς ἀρετῆς σημεῖον 1407, 9. παρὸν οὕτως ἐναργῆς ἰδεῖν 1435, 8. = ἐναργῆς καὶ οὐ πεπλασμένον Æ. 18, 9.

ἐναργῶς ἐξελέγχεσθαι 552, 11. = οὐ δι' αἰνιγμάτων, ἀλλ' ἐναργῶς γέγραπται Æ. 70, 34.

ἐνάρχειν] ἐνῆρκται τὰ κανᾶ, auspicium sacrificandi factum est, apportatis jam corbibus, et mola salsa inde deprompta et in caput victimæ sparsa Æ. 70, 31.

ἐναύειν τινι πῦρ copiam ignis lucisve alicui facere, suam facem ad tuam accendere volenti D. 106, 12.

ἐναυλος] ἐναυλον γὰρ ἦν ἔτι τότε, recenti adhuc erat in memoria, et aures veluti circumsonabat Æ. 81, 18.

ἐνδεής] οὐδενὸς ὦν τῶν μετρίων ἐνδεής Æ. 6, 31. = οὐ περιεῖδεν ἡμᾶς οὐδενὸς ἐνδεεῖς ὄντας I. 36, 25. ἐνδεής τῶν ἐπιτηδείων 72, 21. = οὐδ' ἥστινοσούν λειτουργίας ἐνδεής ἡ πόλις γεγένηται (παρὰ τοῦτον puta.) ille in causa nunquam fuit, ut resp. careret ullis ludis, aut ullo munere A. 138, 26. μαρτύρων ἂν τοὺς λόγους φαίη ἐνδεεῖς εἶναι 145, 2. = οὐδὲν ἐνδεεῖς ταῖς ψυχαῖς γενόμενοι L. 193, 31. ἐνδεής τῶν ἐπιτηδείων 130, 36.

ἐνδεῖα] τοῦ δι' ἐνδεῖαν ἀνάγκη ποιεῖν τι αἰσχροὺν ἀπηλλαγμένοι 38, 6. οὐ λόγων ἐνδεῖα δοκεῖ μοι τὰ πράγματα φαύλως ἔχειν 151, 11. τὸν μηδὲν αἰσχροὺν ποιήσοντα δι' ἐνδεῖαν 312, 23. μετὰ πολλῆς ἐνδεΐας ἐτράφης 313, 10. ἴν', εἴ τις ἐνδεῖα γίγνοιτο, ἐκ τῶν παιδῶν τὰ ἐλλείποντα εἴη. ut si tantum, quantum necesse esset ad satisfaciendum creditoribus, e rebus venditis non rediret, defectus e venditione mancipiorum suppleretur 895, 22. τότε μὲν ἐν ταῖς ἐσχάταις ἐνδεΐαις ὄραν 957, 17. εἴ τι δι' ἐνδεῖαν εἶδε ποιοῦσας, ὦν οὐ χρὴ 1118, 2. τῆς ἐσχάτης ἐνδεΐας αἴτιος 1118, 23. ὀργίλως ἔχειν μᾶλλον ἄξιον τοῖς δι' εὐπορίαν πονηροῖς, ἢ τοῖς μετ' ἐνδεΐας 1121, pen. τῇ ἐνδεῖαν, ὦν ἂν ἐκλείπητε, οὐχ εὐρήσετε τοὺς ἀναπληρῶσοντας 1466, 20. = I. 55, 3.

ἐνδειγμα δαιμονίας τινὸς εὐνοίας 423, 23.

ἐνδεικνύνειν vel ἐνδεικνύναι] τὴν ἔχθραν καὶ τὸ βούλεισθαι καλύειν ἐνδεῶσθαι 33, 1. Verbum est forense, deferre, denunciare aliquem, in foro versantem, quo accedere nefas ei sit, propterea, quod aut hominem occiderit, aut, ut særius fisco debens, infamia notatus fuerit. majestatis reum, aut perduellionis agere.

ἐνδείξεν ὡς προδότην 126, 11. ἐνδεικνύειν τοὺς φεύγοντας 636, 10. 14. ἐνδεικνύεις ἡμὲ καὶ ἐμβάλλεις εἰς τὸ δεσμοτήριον 1251, 10. (ergo carcer sequebatur τὴν ἔνδειξιν.) οἱ θεσμοθέται ἐισαγώγων τοὺς ἐνδειχθέντας εἰς τὸ δικαστήριον 707, 4. In Medio, ostendere, edere, proferre. οὐδὲν ἂν ἐνδείξαιτο οὐδὲ ποιήσαιεν ἂν τοιοῦτον, ὅφ' οὐ πεισθέντες ὑμῖς 67, 19. ἐνδείκνυσθαι εὐνοίαν τῇ πατρίδι 87, 27. πάντα τρόπον τὴν δυσμένειαν ἐνδεικνύμεθα αὐτοῖς 61, pen. ἐνδείκνυσθαι τὴν ἰδίαν δύναμιν καὶ βίαν κρείττω τῶν νόμων οὖσαν 535, pen. τῷ σώματι (laboribus corpore tolerandis) τὴν εὐνοίαν, οὐ χρήμασιν, ἐνδείξατο 561, 25. sese jactare, venditare, ostentare, studium suum alteri inserviendi, ei velut oggerere et ambitiose venditare. ἴν' ἐνδείξεται ἅπασιν τοῖς Ἑλλήσι 78, 8. ἐνδεικνύμενοι τοῖς πρόσθεσι τοῖς παρὰ Φιλίππου παροῦσι 357, 21. ἐνδεικνύμενοι [subaudi ἐκείνῳ] καὶ ὑπερκολακεύοντες 391, 19. 579, 5. 725, 11. = ἐνδείκνυται, sese jactat, velut per insultationem monstrat *Æ.* 55, 21. ἐνδεικνύμενος Ἀλεξάνδρῳ, meum erga Alexandrum studium ipsi ostentans et jactans 84, pen. = deferre aliquem ad magistratum, ut maleficii reum. κακοῦργος ἐνδεδειγμένος, tametsi actio ἐνδείξεως adversus me, ceu maleficum, esset instituta, tamen in accusatorio ipsa actione non maleficii, sed cædis insimulor, φόνου δίκην φεύγω *Α.* 130, 17. ἐνδεῖξαι τῷ δικαστηρίῳ τὰ δεικνύμενα 145, 40. = indicare populo, deferre apud populum, aliquem qui ei adversus, infestus et noxius fuisset *An.* 2, 10. 21, 27. differt a κατηγορεῖν. illud præcedit, hoc sequitur. illud est deferre apud magistratum, hoc, reum actione apud judices persequi 10, 4. reum agere profanatarum religionum 16, 8. si quis exercitui hostium commeatus aut arma adduxisset 21, 27. ἐνδείκνυται (pro ἐπιδείκνυται, id est, ἐν τούτῳ δείκνυσθαι ἑαυτὸν) jactat sese ἀξίῳ, οὐκ αὐτὸς τοῖς νόμοις, ἀλλ' ὑμῖς τοῖς ἑαυτοῦ τρόποις ἀκολουθεῖν 31, 34. = homicidam ibi commorantem, ubi nefas sit eum conspici, indicare, h. e. ad magistratum deferre *L.* 104, 34. = *D.* 106, 32.

ἐνδεῖν] μᾶλλον δ' ἅπαντος ἐνδεῖ πόρου 14, 23.

ἐνδείξεις, denunciatio scripta, et persecutio in jure rei versantis in foro præter fas. ut proditoris patriæ, homicidæ, særarii facti, nomine adhuc in tabulis publicis pendente 504, 24. ἐνδείξιν δέδωκεν ὁ νόμος facultatem apud magistratus denunciandi, vel indicandi 636, 25. 1322, 6. ταῦτα γράψας εἰς τὴν ἐνδείξιν ἔδωκε μοι ὁ πατήρ 1323, 7. ubi est formula hujusmodi actionis, literis consignata. εἰάν τις ποιῇ τὰ τῶν συκοφαντούντων, ἐνδείξιν αὐτῶν εἶναι καὶ ἀπαγωγὴν illos licere persequi per actionem ἐνδείξιν dictam, et in carcerem abducere, vel actionem ἀπαγωγῆς contra eos capessere 1325, 9. ὡς οὐδὲ τούτων ἐνδείξεις εἰσιν, ὅσοι μὴ ἐν ἀκροπόλει γεγραμμένοι 1337, 24. ἐνδείξιν κατ' αὐτοῦ εἶναι, καθάπερ εἰάν τις ὀφείλων τῷ δημοσίῳ ἠλιάζεσθαι 716, 15. Ejusmodi actio est illa in Theocrinem a p. 1321. in seqq. = ἐνδείξεις εἰς Ἀλέξανδρον, ostentatio, jactatio studii erga Alexandrum *Æ.* 85, 12. = *An.* 12, 8. = *L.* v. Polluc. VIII. 6. Lect. Lys. cap. 6. TAYL.

ἑνδεκα] ἀποτισάτω (scil. τὴν ζημίαν) ἐν ἑνδεκα ἡμέραις μετὰ τὴν δίκην *Æ.* 3, 17. πρὸς ἑνδεκα ἀμπορέας ἐν διαμετρημένη τῇ ἡμέρᾳ κρίνομαι 45, 1.

οἱ ἑνδεκα Undecimviri rerum capitalium. οἱ ἑνδεκα τοὺς τοιχα-
ρύχους καὶ τοὺς κλέπτας καὶ τοὺς ἄλλους κακούργους εἰσάγουσι 940,
8. τοῖς ἑνδεκα γράψας ἀκολουθεῖν μεθ' ἑαυτοῦ 608, 13. 720, 24.
726, 8. θησάντων αὐτὸν οἱ ἑνδεκα 733, 12. intererant, si quis de
crimine publico torqueretur 1254, 2. = ὑπὸ τῶν ἑνδεκα, οὗς ὑμεῖς
δημοσίᾳ ἀπεκτείνετε *I.* 49, 24. = παραδοδομένοις ἤδη τοῖς ἑνδεκα *A.* 137,
36. = οἱ ἑνδεκα οἱ παραδεξάμενοι ταύτην τὴν ἀπαγωγὴν *L.* 138, 5.
ἀκρίτους αὐτοὺς χρὴ τοῖς ἑνδεκα παραδῶναι θανάτῳ ζημιῶσαι 164, 19.

ἑνδεκάζειν festos, lætos dies agitare. vel compotare. ἑνδεκά-
ζοντας τοῖς αὐτοῖς τούτοις, καὶ τῶν αὐτῶν ἱερῶν κοινωνοῦντας 1335, 7.
ἑνδέχεσθαι] ταῖς ἑνδεχομέναις αἰκίαις ἐκόλασαν *Ly.* 164, 38.

ἑνδεχομένως, qua pote, qua licet, pro ratione temporum. ἐνδ.
βουλεύεσθαι 283, 5.

ἑνδεῶς] οὗς ἐτιμωρησάμεν ἐνδεέστερον, ἢ προσῆκειν 162, 3.

ἐνδημεῖν *L.* 114, 36.

ἐνδημος ἀρχή, domi *Æ.* 3, 34. pen.

ἐνδιατρίβειν commorari. ἐνδιέτριψεν αὐτόθι 893, pen. moras
nectere, cessator esse in nomine diluendo. ἐνδιέτριβε, καὶ οὐδὲν
[scil. τῶν ἀμολογημένων] ἐποίησεν 1172, ult. = in rebus a causa alie-
nis inhærescere, nisque exsequendis tempus cognitioni et expo-
sitioni causæ consecratum consumere *Æ.* 82, 33.

ἐνδιδόνα] ἂν ἐνδῶ *καιρὸς patiat, permittat 45, 7. Κλειτάρχῳ
ἐνδιδωκεν αὐτὸν tradidit, permisit 128, 6. ἐνδιδόναι προφάσεις, cau-
sas, prætextus præbere, suppeditare 280, 19. οὐδὲ τὴν ὑποψίαν
ἐνδιδούς τοῖς ἄλλοις 1407, 2. μὴ συγχωρεῖν ἐνδόντα τῇ τῶν πλειόνων
γνώμῃ 1444, 2. = ὁ δὲ παριὼν ἀρχὰς αὐτοῖς ἐνεδίδου πολέμου καὶ τα-
ραχῆς *Æ.* 65, 22. = χωρίον *ἐνδόντα *I.* 58, 36.

ἐνδον] domi, vel in arca numaria, vel in penetrali virginali,
vel in horreo, apotheca. universe, quicquid clausum, observa-
tum, custodia tenetur. *under lock and key.* ἀργυρίῳ ἐνδον ὀγδο-
ήκοντα μνᾶς 816, 25. σῖτος ἐνδον ἀπεκείμενος 1040, 26. καταστή-
σας τινὰς φυλάττειν ἐνδον. (fort. τὰ ἐνδον) 1040, 27. τῆς ἀδελφῆς
ἐτι ἐνδον οὔσης τότε, καὶ παιδὸς οὔσης κόρης. adhuc in domo paterna
versante, quippe quæ adhuc puella esset innubilis 540, 4. = ἐν-
δον κείμενον δευτεραῖον *I.* 60, 21. ἐπεδείκνυσαν τὰ ἐνδον ὥς εἶχε 60,
24. ἰδοῖν τῶν ἐνδον (scil. τοῦ ἱεροῦ) οὐδὲν 61, 16. ἔτι δὲ ἐνδον (in
arca, parata pecunia) ἐνναχοσίας δραχμὰς 88, 27. = ἐνδον ἂν αὐτοῦ
recte mente sibi constans, conscius eorum, quæ agat, sedate et
composite agens, non trepidans, non exsternatus formidine. (nam
opponitur ei ὁ πεφοβημένος) *A.* 134, 37. = ἐνδον (id est ἐν τῷ βου-
λευτηρίῳ) καθήμενος *An.* 6, 41. = ἐνδον ἡμῖν ἦσαν ἐπτά μναί. sep-
tem minæ nobis erant, quas arca servabat *L.* 154, 2. ἐνδον ἦν τὰ
πολλὰ maxima pars horum bonorum constabat rebus mobilibus,
h. e. iis, quæ arcis et seris facile claudantur, alioque clam as-
portentur et e conspectu submoveantur. parata pecunia, ser-

vis, equis, veste, mundo, auro, argento facto, vasis pretiosis 156, 7.

ἐνδοξος] τὰ ἐνδοξα καὶ λαμπρὰ τῶν πραγμάτων ἀντίθεσαν τῷ δόμῳ ἈΕ. 86, 42.

ἐνδόξως] ἐνδοξότατα ὑμῖς ἐβουλεύσασθε ἑμοὶ πεισθέντες 246, 25.

ἐνδυκίως τρέφειν ἈΕ. 21, 18.

ἐνδύναι] ἐνδύς στολὴν veste sacerdotali indutus L. 107, 37.

ἐνεγκεῖν χορηγὸν edere, nuncupare aliquem, ut choregatum capessat, veluti qui videatur ei gerendo idoneus. 496, 19. 21. ἐνεγκεῖν ζημίαν ἀπροσδόκητον οὐ δύνασθαι 796, 11. ὅταν τῶν ναυτῶν τις ἀμάετῃ τι, βραχυῖαν τὴν βλάβην ἤνεγκεν. [id est προσήνεγκεν] solet afferre 801, 18. τὰ μὲν τῶν ἰδιωτῶν ἀμαρτήματα οὐκ εἰς τὸ πλῆθος, εἰς δ' αὐτοὺς ἤνεγκε τὰς βλάβας. nocent, incommodant 801, 17. v. φέρειν.

ἐνέδρα] Λακεδαιμόνιοι αἰσθόμενοι τὴν ἐνέδραν 365, 12. ἦν δὲ ταύτ' ἐνέδρα μετὰ χλευασίας 705, 2.

ἐνεδρεύειν] εἰ μὴ τῷ χρόνῳ τοῦτ' ἐνηδρεύθημεν 836, 12. ἐνεδρεύσασα τὸν πατέρα μου 1011, 3. = ἐνεδρεύειν τῇ ἀκροάσει ἈΕ. 83, 25. = τοὺς πολίτας ὑπὸ τῶν νόμων ἐνεδρεύσθαι L. 96, 12.

ἐνεῖναι] pro συνεῖναι, vel παρεῖναι praesto esse. οὐ γὰρ δὴ τρεῖς γε πλείους ὄρᾳ ἐκείνοις, ἢ ὑμῖν, *ἐνούσας 69, 1. si locus bene habet. οἷς ἐκ τῶν ἐνόντων μετρίωτατα χρῆσθαι. quam fieri per rerum praesentium naturam et rationem potest prudentissime atque modestissime 312, 20. οὐ νῦν, ἐνόντων [scil. ἐν τῷ γραμματεῖῳ γεγραμμένων, cum semel prostent in libello scripta] ἀνασχυντεῖν 1113, 6. = ἐνεστιν ἐν τῷ ὑμετέρῳ ὄρκῳ καὶ ἡ ἐμὴ σωτηρία. quod confidere possim me salvum fore, hoc debeo vestro iurando A. 141, 3. = τὰ ἐνόντα. scil. ἐν τῇ κιβώτῳ, quæ in arca essent L. 121, 6.

ἐνεκά γε τῶν ψηφισμάτων. si per aliud nihil, quam per decreta, staret. si summa rei versaretur in hoc, (neque aliud quidquam praeterea requireretur, quam) ut essent decreta scripta 32, 16. ἐνεκά γε τοῦ μηδὲν ἡμᾶς αὐτοὺς ἐθέλειν ποιεῖν 130, 14. μέγαν εὐθέως τὸν λέγοντα καὶ ἀθάνατον ἔνεκ' ἀσφαλείας 144, 25. possit immortalis esse, si nihil aliud mortem inferret, quam vis externa, a qua securi sunt ejusmodi consiliorum auctores, patria populari vallati. εἰ πάντῃ χρηστός ἐστιν, ὥς ἐμοῦ γε ἔνεκα ἔσθ'· etiamsi vir honestissimus sit, (et esto, per me quidem licet) ἀλλ' as far as I am concerned, so be it, I am content, I have nothing to object to it 461, 11. ἑμοὶ μὲν δ' τοιοῦτος ἔνεκ' ἀνακτείας δοκεῖ πᾶν ἔτοιμῶς ἔργον ποιῆσαι 721, 15. si nihil aliud obstat, neque intercedat, tanta est impudentia, ut per eam nihil non patrare ausurus sit. Ita Herodotus 20, 54. ubi interpretes male reddidit. = ταῦτα δὲ λέγω οὐ τοῦ φορτικοῦ ἔνεκα ἈΕ. 6, 26. ἀσχημὸν τι ἔνεκα χρημάτων πράξας 48, 30. κλοπῆς ἔνεκα τὰς εὐθύνas ὥφληκας 55, 17. εὐφημίας ἔνεκα 66, ult. = ἐνεκά γε τοῦ πιστεύειν ἑμοὶ τε μηδὲν ἐξημαρτῆσθαι, καὶ ὑμᾶς γνῶσθαι τὰ δίκαια. si quidem aliud nihil hic agatur, quam fiducia mea, qua certus sum, et a me peccatum

nihil esse, et vos æqua et vera pronuntiaturus esse. *did the question come merely to this—were this the only thing to be thought of in the business, a consciousness of my own innocence, and a confidence in your scrupulous administration of justice; so would I boldly, and without any hesitation—*A. 130, 13.

ἐνεξαπατᾶν] τὴν σὴν φύσιν οὐ πρὸς ἡδονὴν *ἐνεξαπατηθῆναι καλὴν 1411, 10.

ἐνεπιорχεῖν, ut in ejus nomine facilitatem suam pejerandi (ad pejerandum proclivitatem) exerceret Æ. 75, 1.

ἐνεπισκήπτεσθαι, δημευθέντων τῶν Ἀντιόχου, ἐν τῇ ἐκείνου οὐσίᾳ ἐνοφειλούμενον αὐτῷ τοῦτο τὸ ἀργύριον. libello magistratibus exhibendo testatum facere, sibi deberi æs quoddam in bonis A. publicatis 1197, pen. 1198, 5. 15.

ἐνεργάζεσθαι] ἐνεργαζόμενοι καὶ ἐμπαιδοτροφούμενοι τῇ Ἀρχιάδου οὐσίᾳ. exercendis Archiadæ fundis et pecuniis rem suam amplificantes 1087, 22. ἐνεργάζονται δέας τοῖς πολίταις 1396, 22. creant, injiciunt. ἐνεργάζεσθαι καὶ τοῖς ἄλλοις μοχθηρὰς συνθηλαίας 1402, 13.

*ἐνεργεῖν industrius esse Ly. 159, 36.

ἐνεργολαβεῖν, ob aliquam rem pecuniam, quæstum uberem facere, ea re exercenda, vendenda, quoquo modo usurpanda Æ. 75, 1.

ἐνεργὸς opponitur τῷ ἀργῷ, æs, quod fœnore exercetur, ei, quod iners in arca jacet. τὰ τ' ἐνεργὰ αὐτῶν καὶ ὅσα ἀργὰ 815, 15. 816, 14. ὅπως ἐνεργοὶ ὦσιν. quo haberent unde possent quæstum facere, negotiationem exercere, haberent, quod agerent. *wherewith they might commence, undertake something* 925, 8. v. ἔργον. ἐργάζεσθαι. φιλεργία. τὸ δάνειον κομισάμενος ἐν Ῥόδῳ, πάλιν ἐνεργὸν (scil. αὐτὸ) ποιῆν εἰς τὴν Αἴγυπτον 1291, ult. *to put it out to interest again, to practise usury with it.*

ἐνευδαιμονεῖν] ἐνευδαιμονῆσαι χρήσιμον πρὸς ἀρετὴν 1411, 11.

ἐνευδοκιμεῖν] ὅτῳ τὰ τῶν Ἀθηναίων ἀτυχήματα ἐνευδοκιμεῖν ἀπέκειτο 294, 13.

ἐνέχεσθαι teneri culpa, vel legis edicto, pœnæ obnoxius esse. ἐν τῷδε τῷ θεσμῷ ἐνέχεσθαι 1069, 9. 632, 2. εἰν πένης δι' ἔνδειαν ἀμάρτη τι, τοῖς ἐσχάτοις ἐπιτιμίοις ἐνίχεται 1231, 15. = τοῖς αὐτοῖς ἐπιτιμίοις ᾤετο δεῖν ἐνέχεσθαι τὸν ἀστράτευτον καὶ τὸν λελοιπότα τὴν τάξιν Æ. 78, 41. = ἐνέχεσθαι τοῖς αὐτοῖς (sub. ἐπιτιμίοις) pœnis iisdem teneri, quibus—An. 7, 4. τὸν βουλευσάντα ἐν τῷ αὐτῷ ἐνέχεσθαι, καὶ τὸν τῇ χειρὶ ἐργασάμενον 12, 37. = ἐνέχεσθαι ἐν τοῖς αὐτοῖς (scil. ἐπιτιμίοις) L. 94, 41. οἱ τὰ τῶν ιδιωτῶν ἀπολλυμένα τοῖς κλέπταις ἐσυναιδότες τοῖς αὐτοῖς ἐνέχονται. subaudi οἷς οἱ κλέπται αὐτοὶ 182, 23.

ἐνεχυράζειν arrham ab aliquo capere, exigere, sumere, auferre pignus 518, 1. διάκονον ancillam pro arrha solutionis abigere pecum 762, 4. ἐνεχυράσων ἦλθον ἐπὶ τὴν οἰκίαν Θεοφάνου 1163, 16. = ἐνεχυράζει ὁ νομοθέτης τὰς οὐσίας τῶν ὑπευθύνων, legislator fa-

cultates eorum, qui gestororum honorum rationes adhuc debent, reipublicæ oppignerat *Æ.* 56, 41. = *ἡνεχυράσθη οἰκίτης αὐτοῦ στιγματίας* L. ap. Athenæum ad fin. l. 13.

ἡνεχυρασίαν μου ποιήσασθαι supellectilem meam domesticam e domo mea efferre, et pro arrha tantisper tenere, donec—1162, 11.

ἡνεχυριάζειν *Æ.* 66, 7. sed vitiosa illa est lectio, et leg. *ἐνικωμιάζειν*.

ἐνέχυρον ἔχων τῆς αὐτοῦ σωτηρίας τὸ πρὸς χάριν ὑμῖν λέγειν 106, pen. *ἐνέχυρα* (in plural.) pro *ἐνέχυρον* in singul. 1031, 8. *ἐνέχυρα* ἔφην λήψεσθαι 1150, 15. *ἵνα ἐνέχυρόν τι λάβοιμι τῶν σκευῶν* 1150, 20. *τὰ μὲν αὐτῶν κείται ἐνέχυρα oppignerata sunt* 1155, 23. *ἐνέχυρα* πολλὰ ἐμοῦ εἰ λάβοιεν 1161, 25. *τὰ ἐνέχυρα* ἐμὲ ἀπολαβεῖν 1161, 27. οὔτε γὰρ ἐπ' ἐνεχύρῳ, (οἷον *ραυτῶν*) οὔτε μετὰ μαρτύρων ἔδωκεν 1185, 12. οἰκείται ἦσαν αὐτῶ, οἱ τὰ ἐνέχυρα τῶν δανεισμάτων παρελάμβανον 1200, 2. = *ἵκανά ἦν τὰ ἐνέχυρα, ἃ εἴχετε αὐτοῦ* A. 138, 20. *ἐνέχυρα* βία *ἀφαιρῶν 142, 35. = *ἐνέχυρα* ἡμῶν ἔλαβον τὰς ναῦς An. 28, 22. 25.

ἔτη perendie, seu die abhinc tertio A. 143, 46.

ἐνθάπτειν] *χαρίον*,—εἰ μὴ τι ἄλλο, ἐνταφῆναι ἀπολιπεῖν *Æ.* 14, 13.

ἐνθίνδε illinc, his viis et artibus. *ἐνθίνδε* μέγαν γεγενημένον 19, 1. = *διαγγέλλειν τάνθινδε* ἐκείσε *Æ.* 45, 20. = **ἐνθίνδε* λωποδύτην ἀπήγαγε L. 136, 9.

ἐνθήσκειν] *ἐνθανόντων* πλείστων L. 147, 13.

ἐνθρυπα 314, 1.

ἐνθυμῖσθαι] *μήτ' ἐνθυμῖται, μήτε* **λογίζεται* 52, 17. = *ἡ ἐνθυμηθεῖσα quæ primum sceleris cepit consilium, καὶ χειρουργήσασα manibusque id ipsa suis exsecuta est* A. 113, 34. οὐ γὰρ μόνον τῶν λεγομένων (scil. ὑφ' αὐτοῦ) ἀλλὰ καὶ τῶν ἐσομένων (scil. περὶ αὐτὸν ἐκ τῶν λεγομένων) ἀνάγκη ἐνθυμῖσθαι animo versare debet atque meminisse non solum dicendorum a se, sed eorum quoque, quæ suam orationem sint consecutura 130, 4. *ὑπομνήσασθαι καὶ ἐνθυμηθῆναι. to sharpen the consciousness* 146, 42.

ἐνθύμημα τῷ λόγῳ προσέθηκε *Æ.* 42, 27.

ἐνθύμιον a *matter of conscience, a scruple of conscience* A. 121, 2. 125, 1. 4.

ἐνθύμιος ὑμῖν γενήσεται *causa fiet sollicitudinum pœnitentiæque conscientiam vestram cruciantium* A. 119, 7.

ἐνιαύσιος unius anni puer. εἰ γὰρ κατελείφθην *ἐνιαύσιος* 833, 17.

ἐνιαυτός] *ἐξ ὅου δι' ἐνιαυτοῦ toto anno, ὑλαγωγῶσι* 1041, 2. εἰ δαδανεικότες ἦλθον ἐπὶ τοὺς τόκους, ἐπειδὴ ὁ ἐνιαυτός ἐξῆλθεν 1225, 15. ergo non solum mense quoque finito, sed etiam anno circumacto fœnora dependebantur. ἀπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκάστου ἀπολύγεται τὸ ἰσρὸν 1371, 6. = *τέλος πορνικὸν ἢ βουλὴ καθ' ἑκάστον ἐνιαυτὸν πωλεῖ* *Æ.* 16, pen. *θεσμοθέταις προστίθεται καθ' ἑκάστον ἐνιαυτὸν διορθοῦν τοὺς ἐν τῷ δημοσίῳ νόμους* 59, 7. *βουλεύσας ἐνιαυτόν. ergo senatorius honos erat annuus* 64, 24. = *φέρειν μίσθωσιν τοῦ ἐνιαυτοῦ*.

yielding in yearly rent a profit of I. 54, 27. τοῦ ἐξελλόντος ἐν-
αυτοῦ. anno proximo superiori 64, 39. = ἐνιαυτὸν (id est εἰς ἐν-
αυτὸν ἐνδ) ἀφῆκεν ἀπασῶν λειτουργιῶν L. 908, 4.

ἔνιοι, νέοι ὄντες, προφερεῖς καὶ πρεσβύτεροι φαίνονται Æ. 7, 35.
πυλαγόρουν τῶν εἰς Δέλους ἀφικνουμένων ἐνίους 69, 30. = ἔνιοι cum
τινὲς copulatum in illis ἔνιοι τινες τῶν πολιτῶν μεταβάλλοντο L.
187, 31.

ἐνίστε] εὐχερῶς γὰρ ἐνίστε λόγον ἀντὶ βίου χρηστοῦ προσδέχεσθε Æ.
25, 31. ἐρχόμεθα δῆπου ψευδεῖς οἰκοθεν ἐνίστε δόξας ἔχοντες κατὰ τῶν
λογισμῶν 62, 8.

ἐνίστασθαι] instituere. οὐδὲν τῶν πραγμάτων ἐξ ἀρχῆς ἐνεστή-
σασθε, οὐδὲ κατεσκευάσασθε ὁρθῶς 137, 2. ὁ τοῦτον τὸν ἀγῶνα ἐ-
στησάμενος 227, 3. ὁ τότε ἐνστάς πόλεμος ἐπστάης 255, 9. 1466,
21. ἐνειστηκυῶν αὐτοῖς τῶν δικῶν 896, pen. ὡς οὐ καλὰ καὶ τῆς
πόλεως ἄξια πράγματα ἐνεστησάμην 292, 26. ἐὰν δ' ἐνστῇ τι. si
quid obstat. (de impedimentis, in quæ torrens incurrit) 1274,
20. = ἐνεστηκὼς ἔτι πόλεμος, bellum adhuc durans, urgens Æ. 35,
27. = δίκαι γὰρ ἐνεστήκασι ψευδομαρτυριῶν I. 88, 40. 44. = ἐνστάς
ἔβαλλέ με λίθοις L. 97, 10. = ἐνίστασθαι δικαίως τὰς κρίσεις. insti-
tuere Ly. 152, 5. = τῆς τότε ἐνεστάσης κρίσεως D. 110, 25.

ἐνισχυρίζεσθαι. urgere aliquod argumentum graviter, eoque
miti et fidere. οὐ μόνον τούτῳ, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις ἀπασιν ἐνισχυ-
ρίζόμεθα 1082, 26.

ἐνναέτης incola. ἐνναέται χώρης 86, 23.

ἐννατα] ἐλθὼν εἰς τὰ ἐννατα, ad inferias, quæ mortuo fiunt die
pono a funere Æ. 86, 4. = τὰ ἐννατα ἐπήνεγκα I. 73, 25.

ἐννατος] ἐπὶ τῆς ἐννάτης πρυτανείας An. 10, 17.

ἐννεία] ἀρχοντες ἐννεία, quoniam ab hoc senatu excluderentur Æ.
3, 31. magistratus ille erat στεφανηφόρος 3, 32. δαείζεσθαι τὴν
μῶν ἐπ' ἐννεία ὀβολοῖς 15, 16.

ἐννεάκρουνος L. ap. Harpocr.

ἐννομος] ἴσῃν καὶ ἐννομον πολιτείαν ἔχειν Æ. 1, 25. κήρυγμα τὸ
πάτριον καὶ ἐννομον κηρύσσειν 57, 7.

ἐννους γίγνεται (he recollected himself) animum advertibat
876, 13. = ἐννους γαγονέιναι pro συνιδεῖν, συνιέναι L. 117, 45.

ἐνοίκιον locar, merces incolatus in aliqua domo. διὰ τί σὺ οὐδε-
πώποτε μοι ἔλαχες δίκην ἐνοικίου τῆς οἰκίας. cur nunquam in me in-
stituisti actionem non soluti locaris pro incolatu ejus domus,
quam me ais incolere abs te conductam 1179, 23. = φοιτῶν ἐπὶ
τὸ ἐνοίκιον. ad locar, mercedem incolatus tollendam I. 58, 23. =
εἰ μὲν χωρίου ἀμφισβητεῖς, καρποῦ (id est ὑπὲρ καρποῦ δίκασαι τοῦ ἐξ
αὐτοῦ προϊόντος) εἰ δὲ οἰκίας (scil. ἐνεκεν ἀμφισβητεῖς) ἐνοικίου age
in reum ex titulo locaris L. fr. 15.

ἐνοικοδομεῖν] κεραμεῖα καὶ ἐπαύλια πεδία ἐνερκοδομημένα Æ. 70,
23.

ἐνορᾶν 401, 18. = pro συνορᾶν. ἐνορᾶν αὐτοὺς μεγάλους ἐν τῷ
πολέμῳ γεγεννημένους L. 916, pen.

ἐνορκος παρακαταθήκη depositum alicujus fidei demandatum,

cum jurejurando dicto, de sancte servando et fideliter reddendo commissio, ubi reposcatur 773, 5. = ἑνορκον ἦν ἐν τοῖς ὄρασις *Æ.* 43, 14. μὴ μνησικακεῖν ἑνορκον ἡμῖν καταστήσαντων 51, 41. ἑνορκος, in foedere cum aliis comprehensus, foederis consors 63, 6. ἑνορκον λαβεῖν τὸν Ἀθηναίων δῆμον 66, 29.

ἔνος vocabulum obsoletum, et pæne rituale, pro παλαιός. τὰς ἑνας ἀρχὰς ταῖς νέαις ἐκούσας ὑπεξίναμι 775, 25. ὃς ἂν μὴ πρὸ τῆς ἑνης καὶ νέας ἐπὶ τὸ χῶμα τὴν ναῦν περιορμίσῃ 1229, 7. ante diem postremum mensis. = ἔτη καὶ νέα *L.* 167, 8.

ἐνοφείλσθαι] ἐν τῇ οὐσίᾳ τῇ ἐκείνου ἐνοφειλόμενον αὐτῷ τοῦτο τὸ ἀργύριον. *the property was pledged to him for his cash, he has a claim on it* 1197, pen. ἐνοφειλομένου αὐτῷ [scil. τῷ χωρίῳ] ἀργυρίου 1249, 23. *the estate being given in mortgage for the debt.*

ἐνοχλεῖν] ὃ δὲ πᾶσιν, ὥς ἔπος εἰπεῖν, ἐνοχλεῖ 226, 24. νῦν δὲ ὃ τι ἂν μὴ καθ' ἡμέραν ἐνοχλῇ καὶ παρὸν λυτῇ, παροράτε 398, 7. ἵνα μὴ πλείον ἐνοχλήσθε περὶ τούτων 139, 4. ἡνώχλησε τοὺς χορευτὰς ἀφελῆναι τῆς χορείας 519, 15. quomodo suis vexationibus efficere studuerit, ut saltatores, tædio victi, saltandi munus omitterent, aut defugerent. οὐχὶ τῶν ἐνοχλούντων ὑμᾶς 622, 12. = ἐνοχλεῖν τοῖς ἡδικημένοις *L.* 107, 9. οὕτως ἐνοχλεῖ—ἄστε 112, 29. *TAYL.*

ἐνοχος] ἐνοχοὶ δεσμοῦ γεγόνασιν 1229, 11. ἐνοχος ταῖς ἀραῖς 404, 4. ζημίαις 796, ult. = ἐνοχος ἵστω τῷ περὶ τῆς τῶν ἐλευθέρων φθορᾶς νόμῳ *Æ.* 2, 36. = οὗτ' ἐνοχός εἰμι ταύταις ταῖς αἰκλαῖς οὐδὲ κατὰ μικρὸν *I.* 85, 9. = οὐκ ἐνοχοὶ εἰσὶ τῷ φόρῳ *A.* 112, 38. μήτε τοὺς ἐνόχους ἀφίεντες, μήτε τοὺς καθαρούς εἰς ἀγῶνα καθιστάντες 125, 20. ἐνοχοὶ τοῦ φόρου τοῖς ἐπιτιμίαις ἔσμεν 125, 33. 40. 126, 13. ἐνοχος τῷ τῶν κακοῦργων νόμῳ 130, 18. cum genitivo * οὐδὲν ἐνοχος τῶν κατηγορημένων 129, 2. nisi οὐδενὶ legas = ἐνοχος εἶναι ἐν τοῖς αὐτοῖς (scil. ἐπιτιμίαις) ἐν ὁσπερ—*An.* 11, 6. = ἐνοχος λειποταξίου *L.* 140, 1. ζημία 111, 29. ταῖς κειμέναις ζημίαις 140, 19. αἰτία 118, 5. ἀπαγωγή 137, 46. γραφῇ 144, 11. ὅλα τῷ νόμῳ 140, 9. οἱ Σ. διωμόσατο 96, 35. τοῖς βιαίτοις 167, 33. *TAYL.* = ἐνοχος ἀπασιν ὁμοίως *Ly.* 149, 4. = ἐνοχος ἀπάσαις ταῖς ἀραῖς ταῖς ἐν τῇ πόλει γενομέναις *D.* 96, 11. τοῖς ζητουμένοις 97, 15.

ἐνστασις, susceptio, ingressio causæ forensis. διασύρουν τὴν ὅλην ἐνστασιν τοῦ ἀγῶνος *Æ.* 18, 35. ἐνστασις τῶν ὅλων πραγμάτων ἐξ ἀρχῆς 30, 36.

ἐνταῦθα τῆς πολιτείας hac in parte reip. 245, pen.

ἐντάφιον] ἐντάφια προπαρασκευασάμενος *I.* 73, 15.

ἐντείνειν] ἐντείναν ἡμῖν πληγὰς. verbera nobis intenterunt, comminati sunt 1258, 1. = ἐντείνεσθαι τὴν φωνήν. φωνὴν ταύτην τὴν ὀξείαν καὶ ἀνόσιον ἐντεινάμενος *Æ.* 49, 15. = ἐντείνας πολλὰς πληγὰς *L.* fr. 45, 4.

ἐντελής] τρυφῶντας ὑπὸ μισθοῦ πολλοῦ καὶ ἐντελοῦς 1217, 25. = πλόμιος τριήρης καὶ ἐντελής *Æ.* 51, 32.

ἐντελόμισθος, qui mercedem fert integram, nil decurtatam. ἐτίρους ναύτας ἐντελομίσθους προσέλαβον 1212, 12.

ἐντελῶς] ἐντελέστατα abundantissime 219, 20.

ἐντεῦθεν, (aut ἐνταῦθα) pro τότε, tunc temporis, tum demum. nam comparatur cum insequente ὅταν, cum Æ. 1, 26.

ἐντευξίς Φιλίππου, quomodo Philippus nos exceperit Æ. 34, 19.

ἐντίχνας L. ap. Phrynichum.

ἐντίθεναι] οὐτ' ἰσχύον ἐντίθῃσιν, οὐτ' ἀποθήσκειν ἱδ' 37, 26. 1460, 3. τοῦτοις βελτίω τινα νοῦν καὶ φρένας ἐνθήητε 332, 20. τὰ σώματα ἡμῶν εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐνέθηκε, παρακαταθήκην ἐκονομάζων 840, 10. ἐντίθῃς ἐμὲ εἰς τὰ τούτων γόνατα 840, 19. ἐντίθεσθαι εἰς πλοῖον χρήματα, *to cause the goods to be brought on board, to get the ship freighted* 885, 16. 968, 4. ἐνθεμένης εἰς τὸν κόλπον. sibi sua manu ingerente in sinum, et ibi abscondente 1156, 26. = A. 134, 32.

ἐντίκτειν νεοσσούς Ly. 166, 36.

ἐντιμῶν] τούτῳ ἐν ταῖς τεσσαράκοντα μυαῖς ἐντιμᾶτο τὰ χρυσία καὶ τὰ ἱμάτια τῶν χιλίων 1036, 12. cui 40. minæ in dotem promissæ fuissent, 30. in numis præsentibus accepisset, decem reliquæ autem in vestem et mundum muliebrem essent imputatæ.

ἐντιμός] ἐπιεικῶς ἐντιμον κατέλιπον τὸν σῖτον. *at a tolerably high price* 1285, 18.

ἐντὸς] οὐ μέντοι ἐντὸς ὧν εἰπῶν. ista dixisse, cum secum non esset, h. e. mente peregrinante velut extra corpus, et aliis in rebus, non in re præsentē, versante 913, 18. 917, 18. ἐντὸς ἀνψιότητος. citra consanguinitatem, qui a peremto propiores in consanguinitate sunt, quam consobrini 1068, ult. ἐντὸς τῶν μέτρων ἐπικατατέμνειν 977, 7. *to break into his shaft*. perrumpere in alienum cuniculum in metalifodinis. = μηδ' ἐντὸς τῶν τῆς ἀγορᾶς περιρραντηρίων πορευέσθω Æ. 4, 2. = ἐντὸς ἡλικίας γεγονότες. im-puberes L. 195, 22.

ἐντριβής in aliqua re usu longo exercitatus. ἀρχαῖς τε καὶ νεώμοισιν ἐντριβής 418, 23.

ἐντυγχάνειν] οὐ μέλλοντες μετὰ ταῦθ' ὑμῖν ἐντεύεσθαι 363, 1. αὐτός δὲ ἰδίᾳ πάντα τὸν χρόνον ἐντυγχάνων οὐδ' ὅτι οὖν ἐπαύσατο Φιλίππου 396, 8. congregiēns cum Ph. ἀφθόνως τοῦτοις ἐντύχῃσι, quid est? 1424, 20. = ἐντυγχάνῃ τοῖς ὑμέτεροις παισὶ, cum vestris liberis congregiatur, consuescat Æ. 2, 25. = παρὰ τοῦ ἐντυχόντος ab obvio quoque I. 44, 9. 75, 43. = A. 119, 35. = ἐντυγχάνειν τῷ congregi cum aliquo D. 100, 30.

ἐνύπνιον] ἱερίας ἐνύπνιον τῆς ἐν Σικελίᾳ Æ. 29, 23. συμπλάττειν αὐτῶν ἐνύπνιον 64, 34.

ἐξ] παρακατατιθέμεθα τοὺς ἡμετέρους παῖδας τοῖς διδασκάλοις ἐξ ἀνάγκης Æ. 2, 12. καταπλεῖ δαῦρο ἐξ Ἑλλησπόντου 8, 34. μαστιγοῦν τὰς ἐξ ἀνθρώπων πληγὰς 9, 12. ἐξ ἀνανδρίας τινὸς καὶ κηκαιδείας τοῦνομα ἐνεγκάμενος 18, 29. περιμάχῃτος ἐξ ἔρωτος γίνεσθαι 19, 4. κρίσεις μὴ ἐξ ὑποψίας, μηδὲ ἐκ διαβολῆς, ἀλλ' ἐκ τοῦ βίου ποιῆσθαι 21, 33. ἑστᾶσις τῶν ὅλων πραγμάτων ἐξ ἀρχῆς 30, 36. κωδοποιούμενοι ἐξ ἑταιρῶν 52, 3. οὓς αἱ φυλαὶ καὶ αἱ τριττύες καὶ οἱ δῆμοι ἐξ αὐτῶν αἰροῦνται 58, 7. ἂν οἱ δικασταὶ ἡμῶν ἐξ ἰσοῦ ἀκούσων 61, 35.

ἐξ ὅτου Δημοσθένης πρὸς τὴν πολιτείαν εἰσαγγέλυται 72, 42. ἐξ Ἰθους, ἀλλ' οὐκ ἐκ προνοίας ποιεῖσθε 79, 20. ἐξ ὀνομάτων συγκαίμενος ἀνθρωπος 86, 27. ἐκπλεῖν μόνος εἰς Σάμον ἐγχειρήσας, αὐθιμαρον ὑπὸ τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς ὡς προδότης τῆς πατρίδος θανάτῳ ἐξημιώθη 89, 34.

ἐξαγγέλλειν per nuntios, vel literas prodere, significare. εἰς γὰρ, εἰσὶν οἱ πάντ' αὐτῷ ἐξαγγέλλοντες παρ' ἡμῶν, πλείους τοῦ δέοντος 45, 3. = ἐξαγγέλλεσθαι, per tertium nunciari, quem non miserit ille, de quo quid nunciatur *Æ.* 6, ult. 69, ult. = ἐξαγγέλλειν ultro sponte sua, vel recens, ex ipsa re, dum geritur, venire alicui nuntiatum *I.* 60, 3. 15. = arcana propalare. *to confesse, to discover* *L.* 158, 36. = *Ly.* 158, 26. = ἐξαγγέλλειν σύστημα τοῖς πολέμοις *D.* 109, 31.

ἐξάγειν] οὔτε γὰρ ἐξήγετο τῶν ἐκ τῆς χάρας γιγνομένων οὐδὲν 276, 5. ἐθίβει ἐξήγαγον αὐτοὺς ἄκοντας hinc (ex urbe) coëgi eos quamquam invitos proficisci, et velut expuli, vel extraxi 389, 23. de scena deducere saltatorem, vel magistrum chori 533, pen. 534, 3. ἐξαγαγὼν ἐκ τῆς οἰκίας τάνδράποδα 845, 17. ἐξάγειν ἐκ γῆς. aliquem e prædio, in quod velut suum immigrare vult, educere et vi eum a possessione arcere 865, 6. 887, 1. ἐξῆγον ἡμᾶς, *he has turned us out, φάσκων αὐτοῦ εἶναι*, aliens illa bona sua esse 1090, 10. ἐξαγομένων τῶν παιδῶν ἐπιλαμβάνονται. injicit manum pueris Athenis alio clam et furtim ablegandis 895, 10. 896, 19. ἀτελῆ τὸν σῖτον ἐξάγειν 917, 26. ἀπειπὼν καὶ καλύσας τοὺς δηλάτας μὴ ἐξάγειν τὴν ὕλην ἐκ τῆς ἐσχατίας 1040, pen. 1041, 17. ἐξάγειν τὸ ὕδωρ πάλιν εἰς τὴν ὁδὸν 1276, 13. 17. ἐξαγαγὼν ἔξω τὴν αἵμασιάν. eo, quod maceriam ulterius, quam olim fuerat, in viam publicam produxit 1278, 3. hoc significatu dixit Thucydides p. 61, 88. μείζων ὁ περίβολος πανταχῇ ἐξήχθη τῆς πόλεως. ἐξάγεσθαι ab impetu, seu mentis, seu orationis, sive suæ, sive alienæ, efferri, extra se rapi, ad inconsulte, suamque in fraudem, seu loquendum, seu agendum impelli. καὶ γὰρ εἴ τι σιωπᾶν ἐγνώκειν, νῦν λέγειν ἐξάγομαι 411, 9. ἂ τις ἄφρων, τὸν λογισμὸν φθάσας, ἐξαχθῇ πράττειν 527, 18. ἀνασχόμενον τότε καὶ μηδὲν ἀνήκεστον ἐξαχθέντα πράξει 538, 22. 1458, 13. = ἐξάγειν ἐκ τοῦ ἱεροῦ ὡς ἐναγῇ *Æ.* 70, 14. = vi manuque deducere. ἐξῆγον ἂν ἐκ τῶν πατρίων *I.* 44, 15. 53, 7. 8. = ἐξάγειν (scil. ἐκ τῆς ὀρχήστρας) τῶν χορευτῶν—*An.* 31, 37. ἐξάγεσθαι efferri, exportare nomine mercaturæ ex aliquo portu 21, 13. = πάντα ἐξήχθην ὀλοφύρασθαι *L.* 196, 16. affectu abreptus, ultra propositum evehebar. ἐξάγειν παῖδα puerum clam ex urbe educere furto subductum, alio asportandum et pro mancipio vendendum 117, 7. ἐξήγαγον ἀνδράποδον ἐντευθενὶ 136, 7. ὑπὸ μάλης λαβὼν ἐξήγαγε clam extulit, furto subduxit *ἔξω, ἔχων* fr. 32. vel potest quoque ἐξήγαγε ibi loci reddi exiit, abiit, discessit. = ἐξάγειν ἱερὰ ἐκ τῆς χάρας *Ly.* 151, 10. τοὺς εἰρχθέντας nexos e carcere 164, 4. = ἐξάγεσθαι extra se rapi, mente amoveri, ab impetu vehementioris perturbationis *D.* 92, 3.

ἐξάγιςτος] τοὺς δὲ πονηροτάτους καὶ ἐξάγιςτους ὀνομαζομένους. ex-
secrabilēs, pīcularēs 798, 6.=ἐξάγιςτα καὶ ἐπάρτα χρήματα
Æ. 69, 34.

ἐξαγριούσθαι] τόπον δεινῶς ἐξηγριωμένον Æ. 14, 11.

ἐξαγωγῇ] τὴν ἀδελρὴν ἐπ' ἐξαγωγῇ πέπρακε. ea conditione, ut
ex urbe alio exportaretur, neque rursus illuc rediret 763, 13.
787, 8. ἐξαγωγὴν τοῦ σίτου veniam frumentum e portu expor-
tandi, καὶ ἀτέλειαν, et quidem cum remissione vectigalis statuti,
ἔλαβον ἐπὶ τῷ τῆς πόλεως ὀνόματι. eo prætextu, quoniam præ se
ferret, id frumentum a se Athenas pervectum iri 917, 27. ἐξα-
γωγῆς γενομένης, cum nos de possessione hereditatis, quam adi-
ceramus, deducti essemus 1090, 23.=deductio de prædio, vi
manuque facta I. 40, 12.

ἐξαώγιμος βοήθεια Ly. 151, 18.

ἐξαίτης vel ἐξέτης sexennis. *ἐξαίτη τὴν ἀρχὴν κατεστήσατο L.
183, 15.

ἐξαίρειν excipere, excerpere, item eripere. ἐξίλειν ὑμῶν τὰ χα-
ρία eripuit 658, ult. ἐξείλες τὸ μέσον τούτων præteristi, transmi-
sisti, excepisti 631, 24. τούτοις ἐξελόντας τὰς ἀσπιμοίριας. sepa-
rare a massa hereditatis partes æquales aliis partibus inde jam
avulsis 946, pen. ἐξειλόμεθα κοινῇ τὴν οἰκίαν εἰς ἑκτῶν τῆς προι-
κῆς, excepimus et seorsim posuimus domum, a reliqua herci-
scundæ hereditatis massa separatam 1025, 1. ἐπισκοποῦμεν, εἴ
τι ἐξαιροῦνται ποθὴν ἐκ τοῦ πλοίου 932, 26. ἐπειδὴν τάχιιστα ἐξαιρεθῇ
τὰ χρήματα, ut primum merces e navi exemtæ, exoneratæ
essent 909, 17. ἐξελόμενοι ὅπου μὴ σῦλαι ὥσιν Ἀθηναίοις. navibus
exoneratis, mercibus in continente expositis 927, 4. ἐξαιρεῖσθαι
τὸν σίτον frumentum e navibus expromere 1211, pen. τὸν γόμον
ἐκπίσει ἐξελόμενος 1283, 21. 1286, 1. εἰς ἐλευθερίαν ἐξελεῖσθαι πάν-
τας ἀνθρώπους δεινοὶ vindicare 135, 6. ἐξείλετο ἅμῃς ἐκ τῶν μεγά-
λων κινδύνων 256, 2. τὸ γινῶναι καὶ δοκιμάσαι τὸ βέλτιστον οὐδεὶς
ἂν ὑμῶν ἐξελεῖσθαι eripere δύναται ἂν 711, ult.=ἐξαιρεῖτ' οὖν τὰς
τοιαύτας φύσεις exterminate Æ. 27, 12. ἐξαιρεῖσθαι, eripere.
τοῦτο τὸ δίκαιον μηδένα ἀνθρώπων ὑμῶν ἐξαιρεῖσθαι 54, 32. ἐξαιρεῖ-
σθαι τῶν δικαστῶν τὰς ψήφους ἐκ τῶν χειρῶν, impedire iudices ma-
lis strophis, objicere callidam quandam fraudem, qua exclu-
dantur facultate reum iudicio persequendi, qui per se ipsis
obnoxius esset 57, 10. Βυζάντιον ἐξελεῖσθαι ἐκ τῶν χειρῶν Φιλίππου
90, 10.=ἐξαιρεθεισῶν τῶν ψήφων tabellis iudicum e cistulis exem-
tis, effusis I. 52, 23. ἐξαιρεῖσθαι veluti præcipuum de reliqua
massa hereditatis detractum seorsim ponere et alicui, ut privum
quid et proprium ipsi, attribuire 53, 40. ἐξειλόμην εἰς ἐλευθε-
ρίαν, asserebam, vindicabam in libertatem, raptatum in servitu-
tem 105, 20.=μὴ οὖν τοῦτο ὑμῶν ἐξέλπεται μηδεὶς. nequis hoc
vobis eripiat, extorqueat A. 134, 40.=τοὺς ἑκάτας ἐξείλεν L. 92,
2. ἐλκτῆρας χρυσοῦς ἐκ τῶν ὧτων ἐξείλετο 121, 44. ὥστε τῇ θεῷ
τὰς δεκάτας ἐξαιρεθῆναι 160, 14. aliquem in servitutem abdu-

cendum in libertatem vindicare 167, 19. 22.=ἐξαιρείσθαι τὸν σίτον exonerare frumentum e navibus Ly. 150, 13.

ἐξάρειν ἄνω τὸ πρᾶγμα Æ. 29, 24.

ἐξάρετος] οὐδ' ἐστὶν ἐξάρετος ὥρα τις, ἣν διαλείπει 124, 4. ἐν ἅπασιν τοῖς δράμασι τοῖς τραγικοῖς ἐξάρετον ἐστὶν ὡς γίρας τι τοῖς τριταγωνισταῖς 418, 12. ἐξάρετος φόλαξ τίτακται 505, 10. ἐξάρετον αὐτῷ γέγραφε 681, 7. τὴν οἰκίαν καὶ τοὺς παῖδας ἐξαιρέτους ἐποιησάμεθα, sequestravimus, a reliqua hereditatis massa exemimus et seorsim posuimus 1012, 21. 1026, 13. εἰ δὲ ἂ θεοὶ ἐξάρεθ' ὑπάρχει μόνους, τούτων ἀξιῶσθε τυγχάνειν 1487, 24.=τυραννίδα ἑαυτῷ ἐξάρετον περιποιούμενος Æ. 66, 22.=ἐξάρετος τῷ δήμῳ, privus, proprius plebi, consecratus ejus solius usibus An. 24, 19.=ἐξάρετον, quod Latini ICTi privilegium. ἐξάρετον τούτῳ μόνῳ Ἀθηναίων καὶ ποιεῖν καὶ λέγειν παρὰ τοὺς νόμους ὅ τι καὶ βούληται L. 116, 25.=ἐξάρετος χάρις Ly. 167, 38.

ἐξαιτεῖν et ἐξαιτεῖσθαι deprecari, precibus et gratia veniam, salutem alicujus impetrare. item deprecere ad supplicium, vel tormenta, reum, aut servum. ἐξαιτήσοντάς τινας τῶν φυγάδων 197, 6. 239, ult. 848, 21. 23. ἐξήτουν αὐτὸν τὰς θεραπαίνας 981, 17. 1135, 11. 1151, 9. ἐφ' οἷς ἐξητεῖτο. ob quæ a Macedonibus ad supplicium deposcebatur 1475, 14. ἐξαιτῆσται τούτοις αὐτόν. per hos liberos, aut per hæc, istæc jactando ipse semet exorabit a vobis 546, 21. 563, 27. 793, 19. 331, ult. 581, 16. 1187, 13.=ἐξαιτεῖσθαι ἐταίρους, precibus eripere sodales judicum severitate Æ. 24, 35. ἐξαιτεῖσθαι παρὰ τὸν πότον αἰχμαλώτους 49, 14. ἐξαιτεῖσθαι τὰς γραφὰς τῶν παρανόμων, precibus movere actores, ut actiones, quas intendunt in aliquos titulo temeratarum legum, omittant 82, 8.=deprecere ad deditionem vel traditionem L. 60, 27.=ἐξαίτουσι (scil. τοὺς θεράποντας) οὐκ ἠθέλησαν ἐκδιδόναι A. 144, 28.=ἐξητοῦντο φεύγοντας ὑμᾶς ἐκ τῶν πόλεων L. 129, 9. ἐξαιτήσασθαι παρὰ τῶν πολεμίων. *to get any one, or a prisoner released by way of intercession* 141, 20. deprecando pro aliquo eum judicio eripere, liberare 159, 19. 37. ἐξαιτούμενοι passive, deprecationibus amicorum severitati vestræ animadversionis erepti 160, 40. τοὺς παῖδας παραστησάμενοι ἐξαιτοῦνται ὑμᾶς exorant, h. e. leniunt et flectunt vos precibus 161, 15. οὐκ ἂν εἰκότως ἕτεροί με ἐξητήσαντο παρ' ὑμῶν 163, 12. κλαίοντες ἐξαιτεῖσθαι παρ' ὑμῶν 178, 45. 186, 15.=precibus exorare, flectere judicem, ut reum absolvat Ly. 167, 13. 28.

ἐξαιτήσις] τῆς ἐξαιτήσεως ἐπέσχον. destiti Æschrionem ad tormenta deprecere 1200, pen. οὐδ' ἡ τῶν συγγενῶν, οὐδ' ἡ τῶν φίλων ἐξαιτήσις (deprecatio) ὠφέλησεν αὐτὸν 1385, 9.

ἐξαίφνης] *νῦν δὲ τότε γ' ἐξαίφνης ἐπέσχον αὐτὸν ἐκείνοι 278, 10.=εἰ δὲ τισὶν ὑμῶν, ἐξαίφνης ἀκούσασιν, ἀπιστότερος προσπέπτωκεν ὁ λόγος Æ. 62, 6.

ἐξάκις I. 47, 10.

ἐξακισχίλιοι] ἐὰν μὴ ψηφισαμένων Ἀθηναίων τὴν ἄδειαν πρῶτον, μὴ

ἐλαττον ἑξακισχιλίων 715, 3.

ἐξαλείφειν] ἐξαλείφαι ὑμῶν οὐ δυνήσεται τὸ γινώσκειν τὰ δίκαια 976, 23. ὁ νόμος τοὺς γονίας ποιεῖ κυρίους οὐ μόνον θέσθαι τοῦτομα (liberis) ἐξαρχῆς, ἀλλὰ καὶ πάλιν ἐξαλείφαι, ἐὰν βούλωνται, καὶ ἀποκηρύξει 1006, 21. ἐξήλειψαν ἐκ τοῦ ὄρκου τὸ ψηφιεῖσθαι γνώμη τῇ δικαιοτάτῃ 1318, 24. ὑμεῖς δ' ἐπὶ σκοπιῇσθε, εἰ χρὴ τοῦτον [scil. τὸν νόμον] ἐξαλείφαι 468, 1. ἐξαλήλιπται τὸ ὄφλημα 791, 12. = ἐξαλείφειν τοὺς νόμους Æ. 16, 41. ἐξαλείφεται ἡ δαρεὰ 81, 1. = I. 111, 11. = ἐξαλείφειν ψηφίσματα expungere An. 10, 30. 11, 2. 14, 7. = ἐξαλείφειν τοὺς κειμένους νόμους L. 96, 10. ἐξαλειπτέον τοὺς νόμους 104, 4. τὰ ἀμαρτήματα 106, 34. ἐκ τοῦ τῶν ὁπλιτῶν καταλόγου 144, 37. τοὺς μὲν ἐνέγραφε, τοὺς δ' ἐξήλειφε. leges putā 183, 16. 30. εἰ μὴ ταῦτα ὑμῖν ἀρέσει, ἐξαλείφειν κελεύει 185, 14. = ἐξαλείφειν νόμον Ly. 156, 18.

ἐξαμαρτάνειν idem, quod simplex ἀμ. 259, 4. 17. = ἐξαμαρτάνειν εἰς οἰκετικά σώματα Æ. 3, 19. προχειρώς εἰς τὸ ἑαυτοῦ σῶμα ἐξαμαρτάνειν 4, 4. ἐξαμαρτήσεται εἰς ἑαυτὸν 7, 23. δαιμονίου τινὸς ἴσως αὐτὸν ἐξαμαρτάνειν προαγομένου 70, 12. = ἐξαμαρτάνειν εἰς ἑαυτὸν I. 39, 35. = idem quod simplex A. 130, 3. = peccare, labi per imprudentiam. μεγάλη καὶ τὸ ἐξαμαρτεῖν δυσπραξία An. 20, 22. = ἐξαμαρτάνειν εἰς L. 96, 8. 191, 18. 192, 9. 96, 46. 109, 37. 110, 32. et passim. πλεῖστα εἰς ὑμᾶς ἐξημάρτηκεν 128, 25. TAYL. ἐξ.μ. τοιοῦτον ἀμάρτημα 94, 14.

ἐξαναλίσκειν] ἐξανήλσανται οἱ τε ἴδιοι πάντες οἶκοι καὶ τὰ κοινὰ τῇ πόλει 174, 13. ἐξανηλωμένα ἦδη τὰ παρ' ἐμοῦ ὄρῶντες funditus exhaustam cernentes rem meam familiarem 1213, 6. = ἐξαναλίσκωσθαι, sumtu faciendo penitus exhauriri, exinaniri, Æ. 68, 19.

ἐξανδραποδίσθαι in servitutem redigere, sub corona vendere ἐξανδραποδίσθη Τήνος καταληφθεῖσα 1207, 18. τὰ μὴ ὑπακούοντα κατὰ κράτος λαβόντες καὶ ἐξανδραποδισάμενοι 239, 1. = An. 26, 10. 32, 6.

ἐξανίστασθαι] μὴ περιορᾶν πόλεις ἀρχαίας ἐξανεστῶσας 208, 21. ἐξαναστάντες μεταξὺ δειπνοῦντες 284, 13. ἐξαναστήσας cum jussisset surgere 1259, 3. = ἐξαναστῆναι, e medio actu judicii, vel e medio consensu surgere Æ. 45, 3. = ἐξανιστάναι jubere emigrare Ly. 158, 22.

ἐξαπατᾶν idem quod simplex. ῥᾶστον ἀπάντων ἐστὶν ἑαυτὸν ἐξαπατᾶναι 33, ult. τίς ὁ τὴν πόλιν ἐξαπατῶν; οὐχ, ὁ μὴ λέγων ἂ φρονεῖ 319, 26. ἐξηπατήθην. ἡμαρτον. ὁμολογῶ 374, 18. est lex vobis, ἐάν τις, ὑποσχόμενός τι, τὸν δῆμον ἐξαπατήσῃ, κρίνειν, κἂν ἀλφ, θανάτῳ ζημιοῦν 498, 4. οὐδενὸς ἄλλου μετέχοντες, ἢ τοῦ ἐξαπατᾶσθαι 690, 17. ἐξαπατᾶν et παρακρούεσθαι copulantur 725, 26. ἐξηπατημένοι ὑπὸ πολλῶν τῶ λόγῳ 1213, 9. φθόνον ἐξ ὧν ζῆς, καὶ ἐφ' οἷς ἐξαπατᾶς ἔλεον 577, 26. = idem quod simplex A. 147, 24. = ἐξαπατᾶν ἐλπίσι κεναῖς καὶ ψευδέσι λόγοις D. 101, 39.

ἐξαπάτη pro ἐξαπάτησις deceptio, illusio. ἐξαπάτης ἔνεκα 487, 10. τοὺς ἐκ' ἐξαπάτῃ νῦν βηθησομένους ὑπὸ τούτου λόγου 1116, 2. ἐξαποστέλλειν πλοῖα 251, 5.

ἐξάπτειν] ἐξαψάμενος μόνον οὐ κώδασας 797, 13.

ἐξαῤῥᾶσθαι, precibus, sacrificiis, cæterisque ritibus, consecrare templum et dedicare Æ. 70, 4.

ἐξαργυρίζειν] ἢν ἐνθάδε ἐκέντητο θανερὰν οὐσίαν, ταύτην ἐξαργυρίσας 59, 5. = ἐξαργυρίζεσθαι εἰκον hereditatem pecunia mutare, h. e. vendere. *to turn into money* I. 55, 21.

ἐξαρέσκειν] ἐὰν τοὺς κυρίους ἢ δώροις, ἢ δι' ἄλλης ἡστιανοῦν ὁμολίας, ἐξαρίσῃται 1396, 26. ἐξαρίσασθαι πάντας satisfacere, mores suos approbare omnibus, οὐ δυνατόν τοῖς ἀσχερόν τι πεποιμένῳ 1397, 3.

ἐξαριθμαῖν dicitur debitor ass alienum diluens, et in mensa nummularii numis præsentibus refundens, *to pay in ready money*? ἐν τῇ ἀγορᾷ ταῦτα τὰ χρήματα ἐξαριθμάσῃ 832, 4. 1238, 4.

ἐξαρκεῖν] prodesse, vel sufficere ad approbandam alicujus excusationem. οὐδὲ γὰρ ἐξαρκέσειε τοῖς ἀπολαλῶσι τῶν συμμάχων, οὐδὲ τοῖς παισὶν αὐτῶν, οὐδὲ ταῖς γυναῖξιν 373, 12. datum, in potestate positum esse 497, 14. ἐξαρκεῖ τοῦθ' ὑμῖν. prodestne hoc vobis 664, 10. satius, consultum esse, expedire. vel licere, datum vel opportunum esse. τότε περὶ αὐτῶν εἰπεῖν ἐξαρκέσει 817, 11. ἐξαρκῶν sufficiens 823, 24. οὐκ ἐξήρκεσεν ἂν εἰς ἕκτον ἔτος. non sufficisset in sextum annum 833, 21. αὐτὸς μὲν ἀσχολλίαν ἄγειν, τὴν δὲ γυναῖκα ἐξαρκεῖν παροῦσαν 1033, 11. καὶ ταῦτα ἔχουσιν οὐκ ἐξήρκεσεν αὐτοῖς. non satis fuit illis istæc a me abstulisse 1155, 8. ἐξήρκει αὐτοῖς ταῦτα ἀδικουμένοις περιορᾶν placuit illis has pati injurias inulto, usque acquiescere et eas contemnere 1273, pen. ἐπεὶ πρὸς γε τούτῳ τὸν κατάπτυστον, βραχὺς μοι καὶ σαφὴς ἐξήρκει λόγος. citat schol. Herm. p. 128, 7. = ἐξαρκεῖν πρὸς τὰς δασείας I. 67, 28. = An. 30, 18. οὐ ταῦτα μόνον ἐξήρκεσε non hoc solummodo valuit efficere 31, 1. = εἰς γε τὰς πατρίας θυπίας ἐξήρκεσεν ἂν L. 185, 8. καὶ οὐκ ἐξήρκεσεν αὐτῷ ταῦτα μόνον ἐξαμαρτεῖν fr. 45, 5. = Ly. 151, 7.

ἐξαρνεῖσθαι] λῖαν ἀναιδῶς μὴ λαβεῖν ἐξαρνούμενος 818, 24. οὐκ ἐξαρνούνται τὸ συμβόλαιον μὴ γενέσθαι 709, 19. = Æ. 89, 24.

ἐξαρνος] τοιούτους θεῖς νόμους, οὓς πάλιν αὐτὸς ἐξαρνος ἦν μὴ τεθεῖσθαι 570, 21. ἐξαρνος γίνεται [id est ἀρνεῖται] τὰς συνθήκας, αἷς ὁμωσε 677, 22. ἐξαρνος γίνεται περὶ τῶν ἄλλων τῶν γεγραμμένων ἐν ταῖς συνθήκαις 679, 20. = ὑμῖς δὲ τοῖς μὲν ἐξάρνοις ἐπετιμήσατε (scil. ζημίαν) ταλάντου ἑκάστην Æ. 16, 10. = ἐξαρνος γίνεσθαι τὴν μαρτυρίαν. pro ἀρνεῖσθαι I. 40, 9. ἐξαρνοί εἰσι τὰ ὁμολογημένα 53, 24. = ἐξαρνος ἦν διὰ τέλους A. 135, 25. = An. 2, 37. 16, 30. = ἐξαρνος ἦν inficias ivit L. 93, 27. ταῦτα ἐξαρνός ἐστι 98, 40. inficias ire quæ facta sunt. Plautus. TAYL. ἐξαρνος ἦν pro ἡρνῖτο 93, 27. ἐξαρνον γενέσθαι ἂ ἐποίησας 138, 38. τοὺς οὐχ αἰεὶς τι ὄντας ἐξάρνους γενέσθαι μὴ οὐ χρήματα λαβεῖν 159, 36. δὲ ἐτόλμασε τὰ μὲν ἐξαρνος γενέσθαι id est ἀρνεῖσθαι 904, pen.

ἐξαρτᾶν] ἐξαρτᾶσθαι στρατόπεδον. sibi exercitum adjungere, et

pone se trahere, veluti filum ex se aptum, aut tanquam avis alas habet sibi appositas 123, pen. = τὰς ἐπιστολάς, ἃς ἐξηρημένους ἐκ τῶν δακτύλων περιήεις *Æ.* 77, 11.

ἄρχος καὶ προηγμὲν choreæ auctor, præsulor 313, 27.

ἐξαφαιρῖν] πάντας ἀνθρώπους εἰς ἐλευθερίαν ἐξαφαιρῖσθαι. vindicare 100, 8. = ἐξαφαιρῖσθαι φρενῶν τὸν ἐσθλὸν νοῦν *Ly.* 159, 23.

ἐξεγγυᾶν] ἐξεγγυηθέντα, illum, pro quo fidejussores spoponderunt 713, 1. ἐξεγγυημένοι datis pro se fidejussoribus dimissi 394, 9. μὴδὲ τὸ λοιπὸν ἐξεγγυᾶν μηδὲνα 724, 6. *to be bail for no person.* = ἐξεγγυᾶσθαι dato præde, libertatem adipisci quoquo velis eundi *An.* 7, 2. = ἐξεγγυᾶσθαι fidejussorem se præbere *L.* 167, 20. ἐξεγγυήθη 167, 23. satis datum pro eo fuit.

ἐξεγγύη idem quod simplex ἐγγύη *I.* 50, 24.

ἐξεγγύησις citat Harpocr. ex orat. in Aristocratem, vel ut Valesius correctum it, Timocratem. Sed in neutra legitur.

ἐξίλλειν ἐκ τῆς ἐργασίας ex opere (metallico) vi expellere 976, ult. 977, 1.

ἐξεῖναι] τὸ δοῦναι ὑμᾶς ἐξεῖναι ἀφείλετο. citat Demetrius Phalereus p. 144. §. 227. ex or. Leptinea. = ἄστ' ἐξεσόμενον τῇ πόλει δίκην παρὰ τῶν ἀδικούντων λαμβάνειν *L.* 140, 27.

ἐξεῖπιν] ῥητὰ καὶ ἄρητα κακὰ ἐξεῖπον 540, 9.

ἐξείργειν δεῖ καὶ φόβον τὴν δίκην 555, 14. ἐκ τοῦ θάπτρου 572, 12. 18. = ἐξείργειν τοῦ γυμνασίου *Æ.* 2, 35. τοῦ βήματος 5, 15. περιρραντηρίων ἔξω τῆς ἀγορᾶς ἐξείργει 79, 2. = ἐξείργειν ἐκ τῶν παρ' αὐτοῖς ἱερῶν *L.* 104, 37.

ἐξελαύνειν τὸ ὁμολογούμενον γένος 1089, 1. = ἐξελαύνειν ἐκ τοῦ βουλευτηρίου *Æ.* 16, 1. = *A.* 147, 12. = inde ἐξελεῖν possit repeti *An.* 29, 26. nisi si quis malit ab antiquo ἐξέλλειν. = ultra aciem procurrere. de milite *L.* 160, 30.

ἐξελέγχειν] μὴ οὖν ἐξελέγχετε ὡς κακῶς ἔχει τὰ Ἑλληνικά 188, 25. ἐξελέγχονται αἱ δυνάμεις ὑπ' αὐτῶν τῶν καιρῶν ὡς οὐδὲν οἷαί τε εἶναι ποιεῖν 50, ult. ταῦτα μὲν ἐξελέγχονται [scil. ψευδόμενοι] 92, 9. πάλαι πάντες ἦσαν ἐξεληλεγμένοι jam dudum e multis constitent documentis, fidi illis non posse, et opes eorum easse contemnendas et nullius momenti 233, 3. ἵνα εἴη ἀκριβῶς ἐξελέγξαι με 1216, 19. = περιβοήτως ἐξελέγχθη κλέπτῃς ἄν *Æ.* 16, 6. ἀλαζονέμενος ἃ παραχρήμα ἐξελέγχει ψευδόμενος 85, 10. = *I.* 70, 7. = ἐξελέγχειν τοὺς λόγους τοῖς ἔργοις *A.* 147, 6. = *L.* 123, 5. φασι τοὺς ἐξελέγχειν ψευδόμενον τὸν κατηγοροῦν 109, 17. 110, 10. ὅσα μὲν περὶ τεθνεώτων λόγουσιν, οὐ πάντῃ δεῖ θαυμάζειν. οὐ γὰρ ὑπ' ἐκείνων γε ἐξελεγχθεῖσιν ἄν.—

ἐξελευθερικὸς νόμος citat e Demosthene Julius Pollux III. 81.

ἐξεπίστασθαι ἀκριβῶς 418, 10.

ἐξεπίτηδες data opera, de composito, ex conducto inter se *D.* 102, 44.

ἐξερᾶν effundere (aquam.) ἐξέρα τὸ ὕδωρ 965, ult. 993, 17.

ἐξεργάζεσθαι] τάφρους ἐξεργάζεσθαι *Æ.* 58, 9. ἐξεργασμένον

τοῦτο τὸ πεδίον ὑπὸ τῶν Ἀμφισσέων, satis excultum 70, 22. συμ-
μαχίαν ἐξεργάζεσθαι, efficere, perficere 88, 6.

ἐξερημοῦν] ἵνα μὴ ἐξερημαθῇ ὁ οἶκος 1053, 15. πῶς οὖν ἂν μάλ-
λον ἄνθρωποι ἐξερημάσωσαν οἶκον, ἢ εἰ—1076, 24. ubi docet, qui-
bus rebus gens aliqua desoletur. οἶκος ἐξερημούμενος απ' extinct
family 1073, 14.=τῷ ἄρχοντι τὴν ἐπιμέλειαν τῶν οἴκων, ὅπως μὴ
ἐξερημῶνται, προστάττει jus civile I. 66, 28. πάντες οἱ τελευτῶντες
πρόνοιαν ποιοῦνται σφῶν αὐτῶν, ὅπως μὴ ἐξερημάσωσι τοὺς σφετέρους
αὐτῶν οἴκους 66, 24. τὸν οἶκον οὕτως αἰσχυρῶς καὶ δεινῶς ἐξερημαρέ-
νον 66, 34.

ἐξέρχεσθαι] ἐξελθόντι δ' ἐκ παιδων, τάκούλουθα τοῦτοις πράττειν
312, 24. τῶν ἀνδροφόνων τῶν ἐξεληλυθόντων, qui ob caedem patra-
tam e patria ultro emigrarunt 634, 12. ἐξῆλθον οἱ τῆς χρίσεως
χρόνοι 501, 10. ἐξεληλύθεσαν οἱ χρόνοι 657, 15. praeterierant.
ἀλλὰ καὶ ταῦτ' ἤδη ἐξελήλυθεν ἐκ τῆς πόλεως. deserunt, extincta,
obliterata, extirpata 688, 20. ἐν τῷ ἐξελθόντι ἐνιαυτῷ 900, 27.
τοῦ ἐξελθόντος μηνός. mense proximo praeterito 978, 3. ἐξῆλθέ
μοι ὁ χρόνος τῆς τριηραρχίας. elapsum est 1209, 18. 1210, 26.
στρατείαν ἐκείνην οὐκ ἐξελθὼν 1353, 24. in illa castra non egres-
sus.=τοῦ ἐξελθόντος ἐνιαυτοῦ anno praeterito, proximo superiori
I. 64, 39.=ἡ ἐξελθοῦσα βουλή senatus defunctus, qui anno pro-
ximo superiori sedit An. 10, 37.=οὐκ ἂν ἔφρασκεν ἐξελθεῖν ἐκ τῆς
πόλεως τὸν ἕτερον πόδα D. 100, 35. οὐκ ἔστιν ὑμῖν ἐξελθεῖν ἔξω τῆς
πατρίδος 103, 14.

ἐξετάζειν] τότ' ἀκριβῶς αὐτοῦ ταῦτα πάντ' ἐξετασθήσεται. id est
ἐξελεγχθήσεται 23, ult. οὐ γὰρ ἔστι πικρῶς ἐξετάζειν, τί πέπρακται
τοῖς ἄλλοις, ἂν μὴ παρ' ἡμῶν πρώτων ὑπάρξη τὰ δέοντα 26, 4. πρὸς
πλεονεξίαν καὶ τὸ πάνθ' ὑφ' ἑαυτῷ ποιήσασθαι τοὺς λογισμούς ἐξετάζειν
67, 16. δύναμις ἐξητασμένη (mustered) καὶ παρεσκευασμένη 180,
3. ὑπὲρ τῶν πεπολιτευμένων, ἃ κατεψεύσω μου, ἐξετάσω 229, 2. καὶ
λέγων καὶ γράφων ἐξηταζόμεν τὰ δέοντα ὑπὲρ ὑμῶν. gessi me, I
have been found, I have shown myself 286, 4. ἐξὸν αὐτῷ μετὰ
τῶν μηδὲν ἡδικοῦτων ἐξετάζεσθαι 376, 9. ποιητὰς τοὺς ζῶντας πρὸς
τοὺς ζῶντας ἐξετάζομεν 331, 1. οἷα σὺ τὰ πράγματα πεποίηκας,
τοιαῦτ' ἐξεταζόμενα φαίνεται 378, 1. τῶν ἐχθρῶν τῶν σῶν εἰς ἐξητά-
ζετο [id est εὐρίσκετο] 434, 23. οὐδ' ὅλως ἐν οὐδενὶ τούτων ἐχθρὸν
ἐξεταζόμενον 535, 24. ἐξετάζεσθαι πανταχοῦ ἐχρῆν τὸν Φιλότιμον
566, 27. οὐδαμοῦ τῶν συγχαίρόντων τῷ δήμῳ ἐξητάσθη 579, 20.
ἐξητάσθης οὐδενὸς τούτων κατήγορος 613, ult. ἐξετάζομαι ἐν γραφαῖς
δημοσίαις καὶ ἀγῶσι 701, 21. παρῆν καὶ ἐξητάζετο 795, 8. τριῶν
ἡδὴ καιρῶν κατειληφόταν τὴν πόλιν, ἐν οἷς τοὺς χρησίμους ἐξετάζετε
918, 18. πρὸς τὸν ἄρχοντα—οὐδέπω καὶ τήμερον ἐξήτασται. ad
magistratum nunquam accessit, in ejus foro se nunquam con-
spiciendum praebuit 980, 5. ἐξετάζεσθαι φιλοτιμούμενον καὶ προ-
θυμούμενον εἰς ἃ δεῖ τῇ πόλει 1121, 24. τῶν μὲν ἄλλων ἴδοι τις ἂν
τοὺς οἰκέτας ὑπὸ τῶν δεσποτῶν ἐξεταζομένους called to account. οὗτος
δ' αὖ τούναντίον τὸν δεσπότην ὁ δούλος ἐξετάζει, ὥς δῆτα ποτηρὸν καὶ
ἄστων ἐπιδείξων 1124, 22. ἐξετάζειν τὸν ἄλλου βίον τολμᾶς 1125,
21. ἐξήταξες τὸν ἡμέτερον πατέρα ὅστις ἦν 1126, 13. ἐν ἅπασιν

δοῖσιν ἡ καὶ ἡμῶν ἐξητασμένος φαίνεται 1305, ult. ἐξητάσθη περὶ τούτων μηδὲς λόγος 1307, 1. ἐξετασθεὶς οὐδαμοῦ πώποτε ὡς ξένος 1307, 20. ἐγὼ δὲ οὐ μόνον φανήσομαι αὐτὸς ἐξητασμένος πρῶτος me meimet copiam fecisse, *I was the first to make my appearance*, versatus inter primos, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄλλους παρακεκληκὼς 1470, 8. 1469, 16. μόνου τῶν τότε ρητόρων ἐξετάσαντος ἡμοῦ τὰ ὑπὲρ ὑμῶν δίκαια 1469, 22. τοιαῦτ' ἐστὶν ἐφ' οἷς ἐξηταζόμεν ὑπὲρ ὑμῶν 1468, 11. 1476, 15. πρὸς Ἀριστογείτονα ἑμαυτὸν ἐξετάζειν comparare, exigere 1485, 17. τοῦ βελτίστου καὶ δικαιοτάτου ἕνεκα ἐξητασμένη. comparata, excogitata, (disciplina Platonica,) 1490, 15. et sic quoque p. 471, pen. πάντα ἐξητασμένα ἐπὶ τὸ βέλτιον. = φιλοτιμότερον ἔχομεν τοὺς παρανομούντας ἐξετάζειν Æ. 27, ult. ἐξετάζω τὸν τρόπον, mores specto 64, 41. = ἐξετάζεσθαι τῶν ἀγαθῶν εἰς. in bonis numerari An. 29, 20. = πρὸς τὴν τοῦ ῥήτορος βοήθειαν καὶ δύναμιν ἐξεταζομένην εἶδομεν. sese proferentem, in conspectum prodeuntem D. 103, 12.

ἐξέτασις] πᾶσαν ἐξέτασιν λάμβανε. οὐ παραιτοῦμαι 308, 25. 499, 11.

ἐξετασμός] τῆς ἡμετέρας ἔχθρας δίκαιον ἦν ἡμᾶς ἐφ' ἡμῶν αὐτῶν τὸν ἐξετασμόν ποιῆσθαι. æquum erat, nos nostrarum simultatum inter nos dimicationem facere, fortunæque odiorum nostrorum mutuorum, in nobismet ipsis, non in aliis periclitari. Exponit orator ipse in proximo πρὸς ἀλλήλους ἀγωνίζεσθαι 230, 14.

ἐξεταστής τῶν ξένων, inspector et censor militum mercenariorum, qui missus est, quo videat, omnesne adsint, quos mercede conduxit respublica, et sintne omnes bene valentes, et integre armati Æ. 16, 7. ἐξεταστής liber erat a militia, et necessitate in castra exeundi 52, 2. conf. Demosth. p. 97, 1. ed. Paris.

ἐξεταστικόν, scil. ἀργύριον, idem est, ut videtur, atque μισθός τοῦ ἐξετάζεσθαι, id est τοῦ παρῆναι καὶ ὀρᾶσθαι ἐν μίσφ στρεφόμενον. merces data civibus invalidis, qui emeritis stipendiis, arma ferre et munia castrensia obire non valentes amplius, in urbe manerent, sic dicta, quoniam ἐξετάζοντο, præsto essent, copiam sui, quoties usus et necessitas esset, facerent magistratibus. *merces presentie* 167, 17.

ἐξεταστικῶς] τοὺς παρήργως ἐνταυθοῖ, ἀλλ' οὐκ ἐξεταστικῶς ἐκκλησιάζοντας. non cum proposito diligenter et severe pensitandi consilia in concione agitata 215, 9.

ἐξευρίσκειν comminisci. meditando indagare. προφάσεις ἀδίκους ἐξευρῶν 152, 6. τὰς εἰκοσι μνᾶς ἐκέλευον αὐτὴν ἐξευροῦσαν αὐτοῖς ἀποδοῦναι. *to raise, to acquire with trouble*. unde, unde extundere 1354, 27. = αὐτὸς σεαυτῷ τοὺς νόμους ἐξευρῶν A. 130, 37. 132, 39. = An. 17, 3. = L. 93, 9. ἐξευρῶν οὐ ἰδαιπνοῦμεν 97, 7. 99, 6. excogitare, comminisci 112, 40. οὓς ἐξευρίσκοιμι Δικελίων 166, 37. ῥαστώνην ἐξεῦρον εἰς τὰς ὁδοὺς 169, 10. δίκην fr. 2, 1. τὴν θύραν ap. Suid. in οἷος. TAYLOR locum 99, 21. suspectum habet. ἐξευρίσκειν κατ' ἑμαυτοῦ πρόνοιαν. addens si *sana sit lectio*. Est utique.

ἔξχειν de sole oriente, ultra oram cœli exsurgente. *πρὸς τὸ ἥλιον ἔξχειν* 1071, 3.

ἐξηγεῖσθαι τῷ κήρυκι τὸν νόμον. formulam legis ad populum recitandam præconi verbatim præire 363, 18. docere de jure sacrorum. ἤροντό με, πότερον ἐξηγήσονται μοι μόνον, ἢ καὶ συμβουλεύσωσι 1160, 10. ἐξηγησόμεθά σοι τὰ νόμιμα 1160, 13.=respondere consulentibus de jure sacrorum, ceremonias interpretari An. 15, 25. 28.=ἐξηγεῖσθαι *verbum rituale* est, inquit TAYLOR. καθ' οὓς Εὐμολπίδαι ἐξηγοῦνται consulentibus de jure sacrorum respondent L. 104, 9.

ἐξηγητής magister, qui alium docet, monet, instruit, consilia a se reperta subministrat, *the instigator, the ringleader*. Λάκρυτος ἦν ἀπάντων τούτων ὁ ἐξηγητής. *he prepared the darts, which another was to shoot; the one is the author, and another the executor of the affair* 928, 20. interpretes ceremoniarum et juris sacri. ἔλθων ὡς τοὺς ἐξηγητάς, ἵνα εἰδείην, ὃ τι με χρὴ ποιεῖν περὶ τούτων 1160, 4.=ἐξηγητὴν τοῦτον λαβὼν τῆς πάσης κακοηθείας *Æ.* 33, 25.=I. 73, 24.

ἐξήκειν ad finem vergere, excurrere, vel jam præterisse. ὃ μῆκος ἢ προθεσμία ἐξήκει. *tempus præstitutum nondum elapsum est, whose term is not yet expired* 1055, 4. μελλούσης ἤδη μοι ἐξήκειν τῆς ὑπερημερίας 1154, 8. πρὶν ἐξήκειν τὰς ἡμέρας, ἐν αἷς ἔδει τὰ λύτρα καταθεῖναι 1250, 18. τὸν χρόνον ἐξήκοντα τῆς τριηραρχίας 1211, 9. 1212, 26.=ἐξήκει χρόνος L. 109, 14.

ἐξηκονταταλάντια 183, 8. 11. classis contribuentium, quorum summam contributionis universæ conficiunt sexaginta talenta.

ἐξῆς πάντα omnino omnia, nullo excepto 722, pen.

ἐξίναί] ὁ μὴδὲ λαχεῖν τῶν ἐξιόντων εὐχόμενος, ὅτ' ἐκληροῦ. qui, sorte jacta super delectu militari, vota faciebas, ut nomen tuum in iis ne prodiret, quibus necesse esset in castra exire 558, 15. εἶτα τότε ἐξιμεν. tum exhibimus in castra 730, 10. ἐξόδους λαμπράς ἐξιούσαν 1182, 27. in publicum. μήτε τοὺς ἐξίναί [in aciem, in castra] κελεύοντας διὰ τοῦτο νομίζουσιν ἀνδρείους εἶναι 1437, 1.=οὗτ' εἰς τὴν ἀγορὰν ἐξήειτε An. 20, 38.=ἐξιούσης τῆς ἀρχῆς L. 114, 40.

ἐξίς τῆς ψυχῆς *Æ.* 27, 2.

ἐξισοῦν ἤθελον τὸ πρᾶγμα τοῖς μεγίστοις ἐγκλήμασι A. 126, 3.

ἐξίσταται et ἐξίστασθαι] in activo, mente dejicere, exsternare. ταῦτα κινεῖ, ταῦτα ἐξίστησιν ἀνθρώπους αὐτῶν. *this is what disturbs, confounds them*. de statu mentis dejecit 537, ult. ἐκστῆναι decedere, discedere, deviare ab aliquo instituto vitæ, vel præcepto, vel decore. ἐξέστητε τῆς ὑποθέσεως, ἐφ' ἧς ὑμᾶς οἱ πρόγονοι κατέλειπον 143, 13. ἐκστάς τῆς ὁρθῆς καὶ δικαίας ὁδοῦ 230, 3. ἐξίσταμαι οὐδενὶ nemini concedo, de via quasi decedo honoris causa, aut certamen, contentionem cum nemine defugio 331, 7. ἐξιστήκει τῶν αὐτοῦ δι' ἀπορίαν. bonis cesserat 900, 20. 981, 3. ἀπώλετο ἐκεῖνος καὶ τῶν ὄντων ἐξέστη *he became a bankrupt*. decexit 1120, 24. πάντων τῶν πεπραγμένων ἐκστάντα inficiatum, oratione a se amolitum. *to shift off* 363, 28. ὑπὲρ δόξης οὐδένα πώποτε κίνδυνον ἐξέστησαν

defugerunt 460, 1. 617, 15. ἐξίστηκα τὰ τοιαῦτα devito, declino 891, 3. σταμνοὺς ὀγδοήκοντα ἐξιστηκότος οἶνου corrupti, acidi facti 933, 25. = ἐξίστην ἑμαυτοῦ Æ. 28, 18. ἐξιστάμενος αὐτοῦ καταφανής ἦν 33, 21. = τῆς οὐσίας ἦδειν ἐκστησόμενος. praevidebam mihi necessarium factu futurum, ut bonis cederem A. 117, 18. = ἐξίσταμαι ὑμῖν ἐκὼν τῆς φιλίας renuncio vestrae amicitiae eamque vobis intactam relinquo L. 114, 2. Lysias e Carcino laudavit ista οὐ κείνος ἐξίστησε non ille eum dementavit, ap. Harpocr. in Καρκίνος.

ἐξόδος expeditio militaris, exitus in castra. ναυμαχίας, ἐξόδους πεζάς, στρατείας 259, 20. 287, 22. processus matronæ in publicum in vestitu splendido, et comitatu ancillarum. λαμπράς ἐξόδους ἐξοῦσαν 1182, 27. = ἐξοδοὶ ἐκ διαδοχής, expeditiones militares, exitus in castra, per vices obtingentes alicui Æ. 50, 37. αἱ ἐν τοῖς ἐκαστοῖς ἐξοδοὶ 50, 38. ἐξοδοὶ ἐν τοῖς μέρεσιν ibid. παντοστάτην ἐξοδὸν γράψαντα, ejus expeditionis, quæ omnium postrema fuit 88, 40. = ἐξόδος scil. εἰς τὴν στρατείαν in castra. ἐν μιᾷ τούτων ἐξόδῳ. nam in procinctu stantes testamenta solebant condere I. 76, 10. = τὰς ἐξόδους (in castra aciemve) μετὰ τῶν πρώτων ποιούμενος, μετὰ τῶν τελευταίων ἀναχωρῶν L. 147, 28.

ἐξοικεῖν Athenis alio transferre habitaculum. Μάγαράδ' ἐξώκηκε 845, 19. = Æ. 17, 30. = ἐξώκησεν εἰς τὴν ὑπερορίαν migravit in solum peregrinum sub dictionem alienam L. 187, 29.

ἐξόμνησθαι jurato aliquid recusare, detrectare, ejurare, excusata valetudine, vel alia quapiam santica causa, cur imperata facere minus possis 378, 18. ἐξόμνησθαι ἀρρωστεῖν. jurato valetudinem excusare 379, 17. ἐξόμνησθαι ἀναγκάσω cogam eum juratum inficiari, aut factum id esse, aut se scire id factum 396, 19. 1119, 10. 20. 1190, 10. ταύτας τὰς διαβολὰς ἐξομνήμενους 1310, 2. ταῦτα οὐκ ἂν ἐξομόσαιτο Εὐβουλίδης. non facile ausit Eub. hæc jurato inficiari 1317, 7. ἀναγκάσω αὐτὸν μαρτυρεῖν, ἢ ἐξόμνησθαι, ἢ κλητεύσω αὐτὸν 1354, 4. = ἐξόμνησθαι τὰς ἀληθείας, ejurare testimonium de veritate rei Æ. 7, 21. ἐξόμνησθαι προσβέλειαν 40, 30. 34. = I. 76, 30. 31. = Ly. 150, 26.

ἐξοργίζεω, ad iram concitare. οὐχ ὁ λόγος, ἀλλ' ὁ καιρὸς ὑμᾶς ἐξοργίζει Æ. 27, 19.

ἐξορίζεω exterminare, ultra fines amandare. ἐξορίσαι δεῖ ὑμᾶς τοῦτο τὸ θηρίον 798, 25. τὰς ἐν ταῖς ψυχαῖς ἀγριότητας αἱ τῶν νομοθετῶν ἐξορίζουσι διάνοιαι 808, 15. = Ly. 159, 6. τὰ ὅσα ἐξω τῆς Ἀττικῆς 164, 7. 16.

ἐξόριστος 548, 27. = ἐξόριστος ἐκ τῆς πόλεως D. 100, 11.

ἐξορκίζειν jurejurando adigere. καθ' ἕνα ἕκαστον πρὸς τὸν βωμὸν ἄγοντες καὶ ἐξορκίζοντες 1265, 6. = Æ. 39, 24. 36.

ἐξορκεῖν idem, scil. in præscriptam jurisjurandi formulam jubere jurare 388, 16. 1119, 7. 1243, 26. (to push one to an oath, to make him swear upon) 1369, ult. 1371, 16. 1372, 1. b) jurisjurandi religione exsolvere, resecreare 535, 23.

ἐξορμαῖν] τῆς γῆς ἥδη *ἐξορμώσης περὶ τὴν ἀκτὴν Ly. 149, 46. nisi potius ibi leg. est ἐξορμούσης. ab ἐξορμαῖν.

ἐξορμῆν] ἐξορμῆς ἐκ τῆς πόλεως *Æ.* 84, 4.=extra portum stare ad anchoram. ἡ ναὺς ἐξώρμαι *Μουνυχία* *I.* 59, 7. 8.=An. 2, 31.

ἐξορμίζειν navem e portu eductam tenere stantem extra portum ad ancoram. ἐξορμίζειν τὴν ναῦν ἐκ τοῦ λιμένος 895, 8. 11. 900, 13.

ἐξορύττειν τὰς ἐλαίας 1073, 26.=τὴν μορίαν, ἣν οὐχ ὁλόν τ' ἦν λαθεῖν ἐξορύττοντα *L.* 110, 33.

ἐξορχεῖσθαι] præsultare, præsultorem agere. αὐταῖς πῆδαις ἄρχετο ἐξορχούμενος 614, 22.

ἐξοστρακίζειν *An.* 33, 23. 25.=*L.* 143, 27.

ἐξούλη] ἐξούλης δίκη. actio unde vi manue. Si quis de prædio, domove, quam possessum ierit, ἐξίλλεται expellitur 528, 12. ἐξούλης λαχὼν 540, 24. ἐξούλης δίκην ὑπομένει φεύγειν. actionem adversus se institui agere patitur, ut adversus eum, qui bona pecuniasve alteri debitas per nefas detineat, eique deneget, cui debeantur 543, 27. ἐξούλης ἂν ἐρευγον νῦν, ἀλλ' οὐκ ἀργυρίου δίκην. ageret nunc mecum ex titulo detenti per nefas alieni, non æris debiti 1240, 22.=ἐξούλας ὄφλειν damnari in iudicio causæ unde vi, h. e. debere fisco mulctam pecuniariam, irrogatam damnato in actione ob bona per nefas occupata et detenta *An.* 10, 15.=ἐξούλης δίκη *L.* ap. Harpocr.

ἐξουσίαν καταλείπειν 213, 7. ἐξουσία τῆς εἰρήνης cum per pacis veniam ea licet facere, quæ bello vetantur et impediuntur 290, 22. ἀλλὰ δὴ τὰ τῆς ἐξουσίας. sed videte hominis confidentiam, audaciam, arrogantiam 403, 25. ἐξουσίαν ταύτην σχήσετε 428, 22. φιλοτιμίαν τὴν ἐξουσίαν πρὸς τοὺς ὁρῶντας ποιούμενος. in licentia se jactans 1356, 2. ἐν τοιαύτῃ οἶμαι ἐξουσία τιθραμμένη 1362, 13. ἀνουθέτητος ὦν, εἰκότως, τραφεὶς ἐν ἐξουσίᾳ 1477, 14.=λαμβάνειν ἄδειαν καὶ ἐξουσίαν καὶ ἀρχὴν *Æ.* 15, 22. ἀπολαύων καὶ ἐμπιπλάμενος τῆς διδομένης ὑφ' ὑμῶν αὐτῷ ἐξουσίας 72, 15. πονηρὰ φύσις μεγάλης ἐξουσίας ἐπιλαβομένη δημοσίας ἀπεργάζεται συμφορὰς 74, 31.=τὰς τῆς πόλεως συμφορὰς ἐξουσίαν ἡγούντο σφίσις εἶναι τὰλλότρια κεκτῆσθαι *I.* 51, 13.=ἐξουσίαν ποιεῖν *L.* 107, 6.=ἐξουσία τῆς ἀπολογίας *Ly.* 152, 23.

ἐξοχος] *κοσμήτωρα μάχης ἐξοχον ἄνδρα μολεῖν *Æ.* 80, 22.

ἐξυβρίζειν περὶ τοὺς θεοὺς *L.* 191, 19.

ἐξυπηρετεῖν προθύμως τῇ ἑαυτοῦ παρανομίᾳ *L.* 122, 16.

ἐξω foris, h. e. in campo, in castris, ut opponatur ei, quod domi, h. e. in urbe, vel pace est. ἐξω γενέσθαι 16, pen. ἐξω τῶν ὀπλιτῶν καὶ τῶν ἱππέων ὄντων. cum sui (Thebanorum) peditesque equitesque (h. e. universæ copię) foris, sub dio, sub pellibus agerent 299, ult. τοῦ πάσχειν αὐτοὶ κακῶς ἐξω γενήσεσθε 49, 25. ἐξω βλέπειν ad amicitias extraneas respectare 332, 15. ἐξω αὐτῆς οὐσα ὑπὸ τοῦ κακοῦ καὶ τοῦ τραύματος ἢ γυνή. 403, 4. τοὺς δὲ χεῖρους μὲν τούτων, ἐξω δὲ τοῦ πονηροῦς ἄγαν κληθῆναι. qui nondum ad famam prorsus perditorum et profligatorum hominum grassati sunt 798, 3. ἐξω πέντ' ἐτῶν post quinquennium 989, 27. κοινῇ πάντες οἱ σύσσιτοι προσελθόντες, οὐκ ἐγὼ τῶν ἄλλων ἐξω (id est

χωρίς) 1257, 23. ὑμῖν δὲ τοῖς ἄλλοις τοῖς ἔξω τοῦ πράγματος οὐσι 519, 21. ἔξω μέσων νυκτῶν εἶναι ἐποίησαν τὴν ὥραν. extraxerunt negotium ultra mediam noctem 1265, 3. ἔξω τοῦ πράγματος βλασφημεῖν 1308, 22. nefanda verba jactare, a causa præsente aliena. ἔξω τῆς γραφῆς πολλὰ κατηγορᾶν 1347, 5. πῶς οὐκ ἔξω χρὴ τοῦ φρονεῖν ὑμᾶς αὐτοὺς ἡγεῖσθαι. qui fiat, ut vobis ipsis minus videamini desipere 1450, 15. τῶν πλεονεκτημάτων καὶ τῶν περὶ ταῦτα σοφισμάτων ἔξω. ignara, ab iis aliena. *which knows nothing thereof* 1490, 13. ἔξω με προπηλακισμοῦ γενέσθαι 1471, 19. = ἔξω τὴν χεῖρα ἔχοντες λέγειν, extra pallium manum habentes exsertam Æ. 4, 25. vid. ἐκτός. διίσχυρίζεσθαι τοῖς ἔξω τοῦ λόγου 25, 9. προξενίας εὐρέσθαι ἐν ταῖς ἔξω πόλεσι 59, 26. ἔξω τῆς ἀρκτου καὶ τῆς οἰκουμένης ὀλίγου δεῖν πάσης μθεισθήκει 77, 19. ἔξω τῶν περιρραντηρίων τῆς ἀγορᾶς ἐξείργει 79, 2. μὴ ἔατε αὐτὸν ἔξω τοῦ παρανόμου λόγου περιίστασθαι 83, 24. = ἔξω αἰτίας ἑμαυτὸν καταστήσω A. 143, 13. = ἔξω τοῦ πράγματος λέγειν οὐ πᾶν νόμιμον ὑμῖν ἐστὶν L. 100, 27. = ἔξω τοῦ πράγματος λέγειν Ly. 149, 12. 22.

ἔξωθεν] ἐξωσθήσομαι τοῦ εἰπεῖν excludar opportunitate dicendi 720, 4.

ἔξωθεν] τοῖς ἔξωθεν λόγοις rebus a præsente alienis ἡγμένος 228, 11. ἔξωθεν οἱ ἐπιβουλοῦντες, ἐνδοθεν δὲ οἱ συμπράττοντες 437, 11. ἔξωθεν δὲ κύκλῳ περιέσι 780, ult. ἔξωθεν μετείχον αὐτῷ τοῦ θανέ-σματος 1284, 22. = ἐπιστάγειν ἔξωθεν, externa et aliena a causa, foris arcessita, causæ immiscere Æ. 23, pen.

ἐξώλεια] ὄμνυε κατ' ἐξώλειας jurabat ita, ut ipse semet extremæ pesti devoveret 553, 17. διομεῖται κατ' ἐξώλειας αὐτοῦ καὶ τοῦ γένους καὶ τῆς οἰκίας 642, 15. κατ' ἐξώλειας ἐπιορκεῖ 1305, 12. tametsi mala omnia sibi fuisset imprecatus jurans, si sciens falleret, tamen falsum juramentum dixit. ἐπαρᾶσάμενον αὐτῷ ἐξώλειαν 1204, 11. ἐπαρᾶσθαι ἐξώλειαν ἑαυτῷ καὶ τῇ οἰκίᾳ 747, 14. μηδεμιᾶς ἐξώλειας ὑπόχους ἑαυτοῦς ποιεῖν 1315, 11. = τὴν ἐξώλειαν ἐπαρᾶσθαι αὐτῷ Æ. 16, 17. ἐξώλειαν ἐπαρᾶμενος αὐτῷ 67, 38. = ἐξώλειαν ἐπαρᾶσθαι A. 130, 34.

ἐξώλης] ἐξώλεις καὶ προώλεις ἐν γῇ καὶ θαλάττῃ ποιήσατε 332, 22. εὐχεσθαι αὐτὸν ἐξώλη ποιεῖν, καὶ γένος, καὶ οἰκίαν 363, 23. ἐξώλης ἀπολοῖμην καὶ προώλης 395, 7. ὦν γένος ἐξωλέστερον οὐδὲν 1342, 7. = ἐξώλη τε αὐτὸν εἶναι ἐπαρᾶσθαι καὶ τὴν οἰκίαν Æ. 39, 39. ἐξώλεις εἶναι καὶ αὐτοὺς καὶ οἰκίας καὶ τὸ γένος αὐτῶν 69, 17. = ἐξώλης αὐτὸς καὶ τὸ γένος An. 13, 22. καὶ ἡ οἰκία 16, 35. = D. 107, 10.

ἐξαμοσία jusjurandum, quo quis negat se nosse rem, aut gestæ interfuisse 1119, 26. voc. ἐξαμοσία Harpocr. h. v. citat ex Orat. de falsa Legat.

ἐξαπείσθαι, sibi redimere, pecunia emolumentum aliquod sibi comparare Æ. 63, 7. = largitionibus periculum, malum avertere. οἱ πλούσιοι τοῖς χρήμασι ἐξαπνούνται τοὺς κινδύνους L. 169, 39.

ἐξαρος, exoletus Æ. 13, 35.

ἐοικέναι] μήτε γῆν κάρπους φέρειν, μήτε γυναῖκας τέκνα τίκτειν,

γονεύσιν εἰκότα, ἀλλὰ τέρατα, monstrosos partus a forma humana abhorrentes *Æ.* 69, 15.

ἐορτῇ] λαμβάνετε αὐτὰ εἰς ἐορτὰς 14, ult. εἰς τὴν ἐορτὴν καὶ τὰ μυστήρια ἀναλίσκειν 1351, 27. = τὴν ἐορτὴν ἡγομεν παρ' αὐτῶ *I.* 70, 25. = τῆς ἐορτῆς ἐπιμαλίσθαι *L.* 103, 32.

ἐπαγγελία ἐστὶν ἡμῖν πρὸς τοὺς θεσμοθέτας. *jus denunciandi* 602, 11. = ἐπαγγελίαν τινὶ ἐν τῷ δήμῳ ἀπειλεῖν, denuntiationem diei ad causam dicendam interminari *Æ.* 9, 35. ἐπαγγέλλειν τινὶ ἐπαγγέλιαν, dicere alicui diem, vocare ad judicem 9, 36.

ἐπαγγέλλειν, denunciare, sive indicando rem factam, sive imperando faciendam. ἐπαγγέλλειν πρὸς τοὺς θεσμοθέτας. referre ad thesm. apud eos denuntiare 600, 22. ἐπαγγέλλας Φαινίππῳ ἐπὶ τὰ ἱερὰ ἀπαντᾶν cum denunciasset, h. e. ut rem certo tempore locoque conducta faciendam imperassem 1041, 5. 1069, 11. προσεῖλθοι τις ἂν καὶ δεηθείη καὶ ἐπαγγείλειεν ἂν (postulet, flagitet) οὐδὲν ὀκνῶν 1122, 19. ἐπαγγείλαντός μου θεραπεύειν τὴν ἀνδρῶπον 1159, 20. ἐπῆγγεila αὐτῷ ἦκειν ἔχοντα τὰς συνθήκας 1181, 18. οὔτε ὕστερον ἐπῆγγεileν. neque postmodum diem dixit, quo in foro adesset ad causam dicendam 1336, 13. ἐπαγγείλαντες πανδημὶ στρατεύειν 1379, 23. annuntiare. ἐπαγγεileντων ἡμῖν πολλῶν καὶ μεγάλων πραγμάτων 1207, 12. In medio a) postulare 354, 11. 401, 17. 21. b) profiteri artem. *to give out, profess.* καὶ γὰρ ταῦτα δεινὸς εἶναι ἐπαγγέλλεται. *this is a point, on which he will be strong* 938, 7. 9. c) ultro polliceri, recipere quid faciendum, vel præstandum. ὑμῖν μὲν εἰρήνην, ἐκείνοις δὲ βοήθειαν ἐπαγγέilaτο 231, 19. 660, 16. ἐπαγγεileμένου τοῖς ναύταις μεγάλους μισθοὺς, εἰ τὴν ναῦν διασώσασιν 884, 12. = ἐπαγγέλλειν τινὶ δοκιμασίαν, provocare aliquem ad reddendam iudicibus actorique ipsi rationem vitæ morumque. ἐπῆγγεila αὐτῷ ταύτην τὴν δοκιμασίαν *Æ.* 1, 9. δοκιμασίαν (scil. τῶν ῥητόρων) ἐπαγγεilaτω ὁ βουλόμενος 5, 17. ἐπαγγέλλειν τινὶ ἐπαγγεilaν 9, 35. 11, 41. πηγὰς λόγων ἀφθόρους ἔχειν ἐπαγγέllaτο 31, 3. ἔρανον συστήσειν ἐπαγγέllaτο 33, 27. ἐπαγγέllaσθαι τέχνης τῶν λόγων πρὸς τοὺς νέους 49, 11. = ἐπαγγέllaσθαι ultro sese offerre. *to offer himself voluntarily*, aut, præ se ferre, prædicare *I.* * 77, 19. = ἐπαγγέllaσθαι promittere, recipere facturum *An.* 3, 11. = ἐπαγγέλλειν profiteri, recipere facturum *L.* 190, 18. ἐπαγγέllaσθαι in antecessum denunciare 179, 36.

ἐπάγγελμα et ὑπόσχεσις copulantur, ut in eodem genere diversa 397, 3. = ἐπαγγέλματα, pollicitationes *Æ.* 24, 14.

ἐπάγειν] ἐπάγουσιν ὑμᾶς ἐπὶ ταῦτα. impellunt, stimulant 37, 9. ἐπάγουσι τὸν Πέρσην ἐπὶ τοὺς Ἑλλήνας 160, 15. αἰτίαν ψευδῇ τινὶ ἐπάγειν. *to bring upon a person, to impute to him.* in aliquem conferre 275, 4. 22. ἐπάγειν δίκην causam querelæ dare 277, 12. γραφάς, εὐθύνας, εἰσαγγελίας ἐπαγόντων ἑμολί 310, 5. ἐπάγειν τίμημα, ὃ τὴν χρεὴ παθεῖν, ἢ ἀποτίσαι 523, 1. εἰ τοσοῦτον καὶ τελευτοῦτον κακὸν ἐπάγει τῷ ἀδίκῳ imputat, insinuat, studet efficere, ut aliquis, qui sit insons, pro auctore facinoris habeatur 548,

24. ἐπήγαγέ μοι φόνου αἵτλαν ψευδῇ 550, 22. 552, 2. causam extrinsecus superinducere, vexationis ergo, quo causam præsentem hoc faceret perplexiorem 970, 16. ἀλλ' εἶπας καθ' αὐτοῦ τὴν ψῆφον ἐπαχθῆναι 1147, 21. τοὺς καθ' ἑαυτῶν ἑάσαντας τίμημα τοιοῦτον ἐπαχθῆναι 1229, 16. παραινοῦντων ἑμολ μὴ μείζω πράγματα, ἢ δυτήσομαι φέρειν, ἐπάγεσθαι. mihi consciscere. το bring' upon my back 1256, 11. ἐπάγονται ἑαυτοῖς αὐθαίρετον δουλείαν 424, 9. = *ἐπάγειν ψήρισμα *Æ.* 42, 30. ὃν—ὡς ἐγὼ ἐπὶ τοὺς Ἑλληνας ἐπήγαγον 71, pen. οὐρανὸθεν μέγ' ἐπήγαγε πῆμα Κρονίαν 73, 5. ἐπάγειν πόλεμον 73, 28. ἐπάγειν λυμὸν τ' αἰθῶνα κρατερόν τ' Ἀρηα 80, 11. = ἄλλοι εἰσὶν οἱ ταῦτα ἐπὶ *τούτους ἐπάγοντες. το bring' upon a person's back *L.* 47, 8. ἡμῖν τούτους τοὺς κινδύνους ἐπάγων 69, 2. = ἐπάγεσθαι συμφορὰν *L.* 102, 25. ἐπάγειν τοὺς ἀρχοντας in rem præsentem adducere 110, 16. ἐπάγοντες (scil. τῇ πόλει) πόλεις, adversus civitatem nostram civitates Græcas alias instigantes atque in armis adducentes.

ἐπαγωγὸς blandus, illix, lenocinans. ἐπαγωγὸς λόγους, οὓς ἂν τις δεόμενος ἐκ πονηρῶν πραγμάτων εἶπεν ἂν 1368, 18.

ἐπαινῖν] natura solent homines ἀχθεσθαι τοῖς ἐπαινοῦσιν ἑαυτοὺς 226, 22. ἐπῆνεσε τούτους καὶ εἰς τὸ πρυτανεῖον ἐκάλεσε. decreto publice scripto et proposito collaudavit eos 414, 8. ἐπῆνεσέ με καὶ ἐπὶ δεῖπνον εἰς τὸ πρυτανεῖον ἐκάλεσε 1210, 22. ἀλλ' οὖν τελευτήσαντάς γ' ἐπαινοῦσι 1022, 12. πῶς οὐκ ἄτοπον τούτους μὲν αὐτοὺς πονηροτάτους τῶν πολιτῶν νομίζειν, τοὺς δ' ὑπ' αὐτῶν ἐπαινουμένους χρηστοὺς ἡγείσθαι 1234, 11. = ἐπαινῖν num ab Antiph. usurpatum est pro συναίνῃ consentire, consensu suo confirmare *A.* 141, 22. = αὐτοὺς τε πάντα τὰ κακὰ ἐργάζεσθαι, καὶ τοὺς τοιούτους ἐπαινῖν *L.* 124, 5.

ἐπαινέτης] τὸν ἐπαινέτην τούτων καὶ συνεργὸν 752, 2. = ἐπαινήτης ἦν ἡμῶν *Æ.* 34, 8. ἐπαινέτην ἐπιδεικνύει 52, 11. ἐπαινέτης ἦν τῆς εἰρήνης 62, 36.

ἐπαινος] τοὺς μὲν ἀξίους ἐπαινοῦ τιμᾶν 26, 1. τῶν ἐγκωμίων καὶ τῶν ἐπαινῶν ἀποστερήσειε 441, 24. τῶν μὲν ἄλλων ἀγαθῶν οὐ μέγιστος τοῖς τεθνεῶσιν· οἱ δ' ἐπὶ τοῖς καλῶς πραχθεῖσιν ἐπαινοὶ τῶν οὕτω τετελευτηκότων ἰδίον κτήμα 441, 26. = ἐπαινον κατὰ τινας ποιῆσθαι θεοραπεία, gratiæ et adulationis ergo aliquem laudare *Æ.* 22, 31. ἐπαινον ἀσφαλῆ καὶ βῆδιον καθ' αὐτοῦ ποιήσεται 24, 14. πολὺς ἦν τοῖς ἐπαινοῖς καὶ ἐπαχθὴς 33, 29. σπογγιᾶς ἐπαινος 42, 40. προκαταλαμβάνειν πόρρωθεν τὰς εὐθύνας ἐπαινοῖς καὶ κηρύγμασιν 55, 9. προκαταλαμβάνονται αἱ εὐθύναι ἐπαινοῖς καὶ στεφάνοις 55, 25. οἱ κατὰ Δημοσθένους ἐπαινοὶ, laudes Demostheni tributæ 60, 35. πολὺς ἐπαινος ἦν κατὰ τῆς ὑμετέρας πόλεως 71, 11. ἐπαινοὺς καθ' ἑαυτῶν ἂν λέγωσιν, οὐ φέρομεν 88, 17. μὴ βεβαιούτε αὐτῶ τοὺς ἐπαινοὺς, negate ei potestatem has laudes usurpandi, et velut proprias legitime quæsitæ possidendi, firmas ei stabilesque et ratas ne facite 89, 19. = ἐπαινοῦ μᾶλλον ἀξίος ἢ φόνου *L.* 168, 16. = ἐπαινος μόνον ἄλλον τῶν κινδύνων *Ly.* 153, 36. 163, 34.

ἐπαίρειν tollere, ut e. c. vocem. τηράλλως ἐνταῦθα ἐπαρεῖ τὴν

φωνῇ 449, 13. rem verbis extollere, magnificare. τί πέρα τοῦ καιροῦ τοὺς ἑτέρους ἐπαίρουσι 208, 6. impellere præstigiis orationis ad audendum, fidendum, bene sperandum, ad vanitatem et temeritatem. τοὺς μὲν αὐτοῦ φίλους ἐπάραι (inflare) καὶ θρασεῖς ποιῆσαι 286, 21. ἐμὲ οὐδὲν ἐπῆρεν, οὐδὲ προήγετο—προδοῦναι 325, 10. ἐπῆρκε τὸ πρᾶγμα αὐτοὺς θρασύνεσθαι 1448, 6. ἐπαίρεσθαι. spe allici ad audendum 284, 14. κέρδεσι δι' ἀπορίαν ἐπαιρομένους 851, 14. τῷ κατορθῶσαι τὴν δίκην ἐπληρμένος 967, 3. ἐπάρας αὐτὴν οὕτως τῷ λόγῳ καὶ φύσας 1357, 27. ἐπῆρθη τοῦτον γράφαι τὸν λόγον 1403, 3. In medio. λόγους ἐπαίρεσθαι jactare se in magnificentia vanæ orationis 302, 13.=ἐπαίρεσθαι μισθῷ, impelli, moveri, duci mercedula Æ. 19, 20. πολλοὺς ἐπαρεῖ (impellet) ἀμαρτάνειν 27, 18. οὐ ταπεινώσαντες ἀποπέμψετε τοὺς νῦν ἐπληρμένους 87, 24.=impellere. ὁ φόβος ἐπῆρε θερμότερον ἐπιχειρεῖν A. 115, 31. ἐπαίρει τῷ θυμῷ χαρίζεσθαι 127, 22.=illicere. τοῖς τῆς πόλεως κακοῖς ἐπαρθεῖς Ap. 6, 6.=τοὺς κλέπτας ἐπαρεῖτε φάσκειν μοιχοὺς εἶναι L. 95, 11. ὑπὸ τῆς τύχης ἐπαίρεσθαι 191, 22. ἐπαίρεσθαι κέρδει 107, 29. ἐπαρθέντες (inducti vel decepti) ταῖς τούτων διαβολαῖς 115, 40. ἐλπίδι 116, 6. τίς οὐκ ἂν ἐπαρθεῖη πράττειν καὶ λέγειν ὑπὲρ τῆς πόλεως 147, 41. ὑπὸ κέρδους ἐπαρθῆναι 163, 22. τῷ δύνασθαι λέγειν ἐπαρθεῖς 187, 2. οὐδεὶς ἐπαίρει καιρὸς ἐξαμαρτάνειν e Carcino. ap. Harpocr. in v. Καρκίνος.

ἐπαισθάνεσθαι 24, 5.

ἐπαιτιᾶσθαι] ἐπαιτιασάμενός με φόνου 552, 1.=δ ἐπαιτιῶμαι τὴν γυναικα ταύτην A. 112, 29.

ἐπαίτιος] τὰ ἐπαίτια, ut in quæstionem adductæ. καταδικάζειν τὴν διπλασίαν et τὴν δεκαπλασίαν (scil. ζημίαν) πρὸς τοῖς ἐπαιτίοις. condemnare duplo et decuplo, præter simplum valorem ejus rei, quam quis furto avertisse accusatur, e. c. valorem ovīs, et tum præterea decuplum illius valoris 733, 5.=ἐπαιτιάματος κίνδυνος certamen forense imprimis impeditum et inextricabile, atque reprehensionibus obnoxium L. 111, 38.

ἐπακολουθεῖν αὐτῶν τῇ προαιρέσει consecrari 284, 6. γνώμαις 284, 8. οὐχὶ δεῖ τοῖς ἐξαίρτης μετ' ὀργῆς συμπίπτουσι πάθεσιν ἐπακολουθεῖν obsequi, cedere 805, 24. τοῖς καλῶς φρονούσιν οὐκ ἐπακολουθεῖν τῇ τούτων ἀπονοίᾳ 1402, 14.=ἐπακολουθεῖν ἐλευθέρῳ παιδί, assectari studiis, et blanditiis ingenuum puerum non licebat servo Æ. 19, 29. (vers. 31. ἀκολουθεῖν simplex usurpat.)=ἐπακολουθεῖν τῇ Δ. πονηρίᾳ servire, prosequi, veluti famulus herum prosequitur D. 101, 20.

ἐπακούειν auscultare. τῶν τοιούτων προκλήσεων πολλοὶ προϊστανται ἐπακούοντες τῶν λεγομένων 1142, ult.=ἐπακούειν τῆς κρίσεως Æ. 54, 40.

ἐπακτος ὄρκος. jusjurandum exactum L. ap. Harpocr.=ἐπακτος λέως ἄλλοθεν Ly. 160, 29.

ἐπακτροκέλης, myoparo, lembus piraticus. ταῦτα εἰς τὸν ἐπακτροκέλητα ἐμβιβάζει, hæc cogunt homines piraticam exercere Æ. 27, 9. ἐπαλξίς] ἐπάλξεις, ἃς κονιῶμεν 26, 16.

ἐπαμύνειν τοῖς πράγμασιν ἐκ τῶν παρόντων 1439, ult.=ἐπαμῦναι τῇ πύλει *Æ.* 5, 4. ἐπαμῦναι ἐταίρω κτεινομένῳ 21, 26.=*L.* 97, 43. *conf.* μεταμύνειν. ἐπαμῦναι ζῶσιν οὐκ ἡδύνασθε 129, 29.

ἐπανάγειν πάλιν τὰ πράγματα εἰς ἐλευθερίαν 196, 7. οὐδ' εἰς τὴν ἡρωϊκὴν ἐπανῆκται τάξιν 1391, 22.=ἐπανάγειν εἰς ὄνειδῃ τὴν τιнос εὐαγωγίαν *Æ.* 48, 20. ἐπανάγω ἑμαυτὸν, *recipio, revoco me, redeo ad*—61, 42. ἐπανάγειν αὐτὸν κελεύετε καὶ τὸν λόγον εἰς βίον ἀξιόχρεων καὶ τρόπον σώφρονα 89, 18.

ἐπαναγινώσκειν *L.* 117, 40.

ἐπαναγκάζειν. *idem, quod simplex.* ἐπανάγκασται τὰ τοιαῦτα γράφειν 974, 14. ἐπαναγκαζέτω ὁ ἄρχων ἢ αὐτὸν ἔχειν, ἢ ἐκδιδόναι 1068, 8. ἐπανάγκαζεν ὁ δῆμος, ὃν ἂν ἄνθρωπον ἴδοι σώφρονα καὶ χρηστόν, τοῦτον πράττειν τὰ κοινὰ καὶ ἄρχειν 1460, 20.=*An.* 31, 16, 26.

ἐπάνανγκες *necessario* 706, 21.=ἐπάνανγκες τῷ παιδί ἡβήσαντι μὴ εἶναι τρέφειν τὸν πατέρα *Æ.* 3, 1. ἐπάνανγκες περὶ τῶν πραγμάτων λέγειν 4, 18.

ἐπαγαλίσκειν *præter, vel ultra tempus statutum, modumve ex jure prefinitum adhuc plus erogare sumtum* 1219, 25. 1223, 13.

ἐπαναμνησκειν] καίπερ ἀκριβῶς εἰδὸτα ἔκαστον ὑμῶν ἐπαναμνησάι βούλομαι 74, 7.

ἐπαναπλεῖν 1292, 2.

ἐπαναφέρειν *to put to account* 1034, 8. *referre, imputare ut causæ rei.* οὐδ' εἰς μίαν οὔτε δεινότητα, οὔτε ἀλαζονείαν ἐπανόσει 59, 25. ταῦτα δὲ κύρια εἶσεσθαι, ἐπειδὴν ὡς ἑαυτὸν ἐπανενεχθῇ 78, ult. τὸν ἀριθμὸν τῶν χρημάτων εἰς τοὺς συνεπιτρόπους ἐπαναφέρει 829, 4. *causatur eos ista, aut accepisse, aut furatos esse, ipsis imputat.*=*consilia, deliberationes, executiones negotiorum ad superiorum arbitrium referre* *An.* 27, 36.

ἐπαναφορὰ *relatio consiliorum ad superiores* *An.* 27, 37.

ἐπάνειμι δὴ πρὸς τὰς ἀποδείξεις ὡς τὰ τούτων ἀδικήματα—*Hermog.* 417, 10. ἀλλ' ἐκείσε ἐπάνειμι, ὅτι—281, 26.

ἐπανίρεσθαι *Æ.* 82, 40.

ἐπανέρχεται] εἰς τὰ γράμματα ἐπανελθεῖν *ad tabularum inspectionem receptum habere, si quid incidat dubii* 837, 14. 904, 5. ἐπανῆλθεν αὐτὸς εἰς τοὺς Ἐλευσινίους, ὅθεν ἦν τὸ ἐξ ἀρχῆς 1087, 7. ἐπανέλθῃ εἰς τὴν πατρῴαν οἰκίαν ὁ παῖς 1331, 23. ἐπανελθεῖν (*enargare*) τοῦθ' ὑμῖν βούλομαι 1351, 23. *442, 20.=*redire in domum paternam et avitam, unde fuisset aliquis primitus in alienam mancipatus* *I.* 78, 16. εἰς τὸ γένος πάλιν ἐπανέρχεται 83, 9.

ἐπανάγειν] ἐπὶ ταῖς παρ' ἡμῶν ἐπανάγοντες ἐλπίζουσιν. *alti quasi et pasti spe nostri auxilii perdurantes in malis suis cum patientia* 357, 10.

ἐπανήκειν *redire.* αὐτῇ (*ultro, sponte sua*) ἐπανῆκεν εἰς ἐμὰ 1156, 3.=*domum redire* *Æ.* 62, 36.

ἐπανιέναι *remittere (a v. ιέναι asperato). de pretio annonæ. ab immodico ad æquius pretium devenire.* ἐπανῆκεν ὁ σίτος *the price of corn has fallen* 889, 9. δεῖ δὲ ταῦτα ἐπανέντας 26, ante-*ter.* τὸν παρόντα φόβον 287, 7. b) ἐπανιέναι (*ab ιέναι cundo, cum*

leni) εἰς τὴν πατρῴαν οἰκίαν 1087, 23. = ἐπανέναι οἶκαδε ἐκ τοῦ δικαστηρίου *Æ.* 26, 26. = ἐπάνειμι θέν ἀπέλιπον. scil. τὸν λόγον *I.* 51, 35. ἐπανέναι (scil. εἰς τὸν αὐτοῦ πατρῴον οἶκον) ὁ νόμος οὐκ ἐπ', εἰ μὴ υἱὸν καταλίπῃ (scil. ἐν τῷ οἴκῳ, ἐξ οὗ ἐπ'ανέρχεται) γνήσιον 60, 37.

ἐπανιστάναί] ἐπαναστάσης τῆς ἐκκλησίας, ad discedendum consurgente concione *Æ.* 71, 23. = ἐπαναστῇ τυραννῖν (id est ὥστε τυραννῖν) insurgere ad tyrannidem exercendam *An.* 13, 13. = ἐπανίστασθαι τοῖς πράγμασι *D.* 92, 31. res novas moliri.

ἐπανορθοῦν] ταῦτ' ἐπανορθώσάμενοι 12, 19. de ἐπανορθώσει pacis cum Philippo contractæ multa fit mentio p. 81, 82. τοὺς ἰδίους πολέμους ἐπανορθώσασθαι 179, 17. τὴν τῆς φύσεως κακίαν ταῖς παρ' ὑμῶν ἀρχαῖς καὶ τιμαῖς ἐπανορθοῦσθαι 570, 10. ὑμᾶς δὲ τοὺς ἐπανορθοῦντας φαίνεσθαι. compescere flagitia, corrigere 922, 16. τὰ *παρὰ τὸν αὐτῶν τρόπον ἀμαρτήματα ταῖς ἡμετέραις βλάβαις ἐπανορθοῦνται 1232, 13. ἀπὸ τῶν ἰδίων τὰ τῆς πόλεως ἐπανορθώσιν 1232, 9. ἐπανορθούμενοι τὸ ἀκούσιον σύμπτωμα 1295, 20. ἀμείνους ἐστὶ τὰ τῶν ἄλλων θνητὰ ἐπανορθοῦν, ἢ τῶν ὑμῖν αὐτοῖς συμβαινόντων φροσ-τίζειν 1429, 1. ἐπανορθώσασθαι καὶ προαγαγεῖν ἐπὶ τὸ βέλτιον 1447, 2. = αἱ ἱδία ἔχθραι πολλὰ τῶν κοινῶν ἐπανορθοῦσι *Æ.* 1, 10. = ἐπανορθοῦν διαθήκας *I.* 37, 8. [8, 31.] = ἐπανορθοῦν τὰ ὑφ' ἐτέρων δυστυχεύοντα *L.* 197, 13. = ἐπανορθοῦν τὸ ἱπικὸν *D.* 102, 24.

ἐπανόρθωμα τῶν ἐκουσίων καὶ ἀκουσίων ἀμαρτημάτων 774, 19.

ἐπανόρθωσις τῶν νόμων 707, 7.

ἐπάνω] οἱ τοῦτων ἐπάνω τὰς προσηγορίας ἔχοντες 1390, 26.

ἐπαρᾶσθαι] τί οὖν ταῦτ' ἐπάραι καὶ διτεινάμην οὕτως σφοδρῶς 275, 5. ἐπαρῶμαι ἐξώλειαν ἑμαυτῷ 747, 13. 1204, 11. ἐπαρᾶσθαι ἀράς τινος δεινὰς καὶ χαλεπὰς 1268, 25. ἐπαρώμενος ἐξώλειαν αὐτῷ καὶ γένει καὶ οἰκίᾳ, ἐπαρᾶσάμενος δ' οὐτ' ἐγένετο, οὐτ' εἰδεν, οὐτ' ἤκουσεν ἀνθρώπων οὐδενός 1348, 15. = τὴν ἐξώλειαν ἐπαρᾶσθαι αὐτῷ *Æ.* 16, 17. ἐξώλη τε αὐτὸν εἶναι ἐπαρᾶσθαι, καὶ τὴν οἰκίαν 39, 39. ἐξώλειαν ἐπαρώμενος αὐτῷ 76, 38. = ἐξώλειαν αὐτῷ καὶ γένει (liberis) καὶ οἰκίᾳ (necessariis) ἐπαρώμενον *A.* 130, 34. = ἐπαρώμενος αὐτῷ καὶ τοῖς παισὶν ἐξώλειαν *L.* 121, 4.

ἐπάρατος] ἐξάγιστα καὶ ἐπάρατα χρήματα *Æ.* 69, 34.

ἐπαρκεῖν πᾶσι τοῖς δεομένοις 316, 1. ὅσα ἰδυνάμην ἐκάστω ἐπαρκέσαι administrare, præbere 1214, 5. = suppetias ferre *L.* 138, 42.

ἐπαρτᾶν] τὴν ταχίστην ἀπαλλαγὴν τῶν ἐπηρτημένων φόβον δότ' καὶ σωτηρίαν ἀσφαλῆ 332, ult. τοσοῦτος ἐπὴρτηται φόβος 666, 14. = ἐπαρτᾶν φόβους τοῖς ἀκρωμέντοις, metum injiciens, et velut saxum horrible suspendens supra eorum capitibus *Æ.* 25, 5.

ἐπάρχειν πολλῆς χώρας τῶν βαρβάρων *Ly.* 153, 13. πάσης ἐπάρχοντα τῆς Ἀσίας 155, 40.

*ἐπαρχος (lectio corrupta) 521, 27.

ἐπασκεῖν δύναμιν ἀνθρώπων ἀπίστον *Æ.* 46, 10. ἐπασκεῖν εἰς τὰ Παναθήναια, ἢ εἰς ἄλλον τινα τῶν στεφανιτῶν ἀγώνων 79, 24. 26. ἐπασκῶν τέχνας ἐπὶ τὰς οὐσίας τῶν κεκτημένων διαγογγύηται 90, 9.

ἐπαύλιον] κεραμεῖα καὶ ἐπαύλια πεδία ἐνερκοδομημένα *Æ.* 70, 23.

ἐπαυλὶς βοῶν καὶ προβάτων *De.* 180, 14.

ἐπαυξάνειν τὴν βαθυμίαν 38, 1. οὐδὲ γὰρ οὗτος παρὰ τὴν ἑαυτοῦ βώμην τοσούτον ἐπηύξηται, ὅσον παρὰ τὴν ὑμετέραν ἀμέλειαν 43, 14. σοῦ δὲ τὸ τῆς γνώμης ἥθος ἐν πᾶσιν, οἷς ποιῶς, μεγάλην εὐπρέπειαν ἐπαυξάνει (*exaggerat*) τῷ σώματι 1406, 6.

ἐπαύρεσθαι *frui, fructum percipere.* εἴ τι ὑμᾶς, χρὴ ἀγαθὸν ἐξ ἐμοῦ ἐπαύρεσθαι *An.* 20, 2.

ἐπαυτοφώρων ἐξελέγχειν 378, 12.

ἐπαφροδίτος καὶ ἡδὺς ἄνθρωπος *Æ.* 33, 35.

ἐπαχθής] ἐπαχθεῖς λόγους παρίσασθαι 269, 20. ἐπαχθής *qui sit* 580, 17. *ad* 22. = πολὺς ἢ τοῖς ἐπαίνοις καὶ ἐπαχθής *Æ.* 33, 29.

ἐπεγγελλῶν] πῶς οὐ δεινὸν ἐχθροῦ πρόσσωπον βλέπειν ἐπεγγελλόντος *Æ.* 52, 28.

ἐπεγγυᾶν *L.* 117, 34.

ἐπεγείρειν *L.* 94, 2.

ἐπεγκαλεῖν *queri de, vel cum aliquo, expostulare* *L.* 112, 18.

ἐπειγῖν] ἵνα μὴ δοκοῖεν ἔλαττον ἔχειν ἐπειχθέντες *in eo, quod ita festinassent* 394, 17. διὰ ταῦτα πρᾶξι ἐπειχθήσαν 867, 4. = ἐπειγασθαι σφδρα πρὸς τὰς ἡδονὰς *Æ.* 13, 41. *festinare, studere, laborare* 20, 25. = οὐχί τῶν ἐπιγεγομένων ἐστὶ τὰ πράγματα, non hi, qui festinant, res prospere agunt *A.* 140, 36.

ἐπείναι] ἐπόντος τοῦ φόβου τούτου hac formidine imminente 517, 15. εἰ μηδεὶς ἐπὶν ἀγῶν, μηδὲ κίνδυνος εἰ nullum certamen maneret, exspectandum, vel timendum foret 517, 17. ἔδειξα καὶ διαμαρτυρόμην, ὅτι ὅρος οὐδεὶς ἐπιστὶ τῇ ἐσχατιᾷ 1040, 16. 1047, 23. = ἐπιτίμιον οὐδὲν ἐπιστὶ. manet hanc legem migrantes *I.* 42, 30. ἔρχεται τιμαρταὶ ἐπὶ ταῖς εἰσαγγελίαις ἐπιστὶ 42, 34.

ἐπειτεῖν superius dictis adjungere *Æ.* 49, 15.

ἐπεισάγειν ἔξωθεν, externa et aliena a causa, foris arcessita, causæ immiscere *Æ.* 23, pen. ἐπεισάξει τὸν γόητα 83, 28. ἐπεισάγειν, post aliam rem (in theatro) gestam introire, vel in scenam producere. (scil. fabulam) 86, 38.

ἐπεισρακτος aliunde importatus. σίτω πάντων ἀνθρώπων πλείστη χρώμεθ' ἐπεισράκτην 254, 21. 466, 21.

ἐπεισερχεσθαι] ἐπεισελθόντες εἰς τὸ χωρίον. *over and above, etiam insuper in prædium meum irruperunt, (præterquam, quod gregem ovium abegerunt)* 1155, 8.

ἐπεισιέναι ex improviso supervenire conclusis alicubi, irrumpendo, quo non licebat. μὴ τοὺς ἰδιώτας ἐπεισιέναι (id est εἰσιέναι ἐπ' αὐτοὺς) 776, 18. = post recitationem aliquam, aut præconium aliquod, inferri, prodire in scenam: de fabulis *Æ.* 75, 24.

ἐπεισηδάν ex improviso cum vi alicujus in domum irrumpere 1156, 8.

ἐπειτα δεύτερον, tum secundo loco *Æ.* 2, 1. 6. ἔπειτα οὐ καταλευσθήσεται 23, 24. ἔπειτα, nihilominus tamen 86, 26. = nihilominus *I.* 78, 11.

ἐπεμβαίνειν τῷ καιρῷ opportunitate temporis adversi abuti ad insultandum afflicto 579, 22. b) in navem inscendere, in locum aliorum, qui inde excessissent. τοῖς ὑστερον ἐπεμβᾶσιν ἀντὶ τῶν ἀπολιπόντων 1214, 25.

ἐπεξαμαρτάνειν vetustis peccatis nova addere. οὐχ, ὅτι πολλάκις ἡμάρτηται πρότερον, διὰ τοῦτο ἐπεξαμαρτητέον ἐστὶ 595, 10.

Epexegesis. τὴν βουλήν, τοὺς πεντακοσίους 776, 16. quasi dicere voluisset, senatum, non illum Areopagiticum, sed hunc majorem, D viros. = τὰ ἴδια τὰ σφέτερα αὐτῶν, pro τὰ ἴδια σφίσι αὐτοῖς ὄντα An. 28, 9. = ὄρφανούς καὶ πατρὸς ἐστερημένους L. 163, 45. nam potest esse ὄρφανός, cui pater supersit, sed mater decesserit.

ἐπεξεργάζεσθαι prioribus facinoribus adhuc alia nova addere. ἐν δ' ἐπεξεργάσατο τοιοῦτον—274, 18.

ἐπεξέρχασθαι litem persequi 501, 14. 1324, 24. = ἐπεξελθεῖν ἔκαστον κατ' ὄνομα πικρῶς Æ. 22, 40. = persequi aliquem aut ultione sanguinis aut actione forensi. πρὶν ἐπεξελθεῖν οἷς ἐπισκήψατο τῶν μαρτύρων I. 51, 16. μὴ ἐπεξελθεῖν ὑπὲρ τούτων *not to commence an action on this account* 81, 39. = ἐπεξελθεῖν τοῖς αὐτοῦ φονεῦσι A. 111, 36. 114, 3. cum accus. ἡμεῖς οἱ ἐπεξερχόμενοι τὸν φόνον 115, 9. τούτου μίasma ἐπεξερχόμεθα 127, 46. φόνον ἐπεξελθεῖν ὑπὲρ τοῦ δούλου τῷ δεσπότη ἔξεστιν 135, 9. = pone aliquem egressum e loco, e. c. e curia, vel etiam regressum ad illum locum, exire ad multitudinem foris stantem An. 15, 13. = μετὰ *στρατοπεδουμένων L. 140, 10. diem dicere ἐπεξῆλθον αὐτῷ 116, 22. ἐπισκηψάμενος τῷ μάγῳ (scil. τῶν ψευδομαρτυριῶν) οὐκ ἐπεξῆλθε. litem non persecutus est 167, 40.

ἐπεξιέναι] ἐπεξήγουμεν τοῦ φόνου τὸν Ἀρίσταρχον 549, 24. ὅπως ἐπέξει τῷ μιᾶρῷ memento hunc impurum in jure persequi 583, 23. ἀν' ὃ παθὼν (peremptus) αὐτὸς ἀπὸ τοῦ φόνου, πρὶν τελευτῆσαι, τὸν δράσαντα οὐδενὶ τῶν λοιπῶν συγγενῶν ἔξεστιν ἐπεξιέναι 983, 22. ἐπεξιέναι [scil. τῷ φονεῖ τοῦ φόνου] μέχρις ἀνεψιάδων κελεύει ὁ νόμος 1161, 9. 1323, 19. τὸ τιμωρεῖσθαι καὶ ἐπεξιέναι 553, 3. = τραύματος γραφὴν οὐδ' ἐπεξιῶν Æ. 40, 27. = ἐπεξήγει τοῖς καταμαρτυροῦσιν ἡμῶν I. 51, 37. = ἐπεξίλοιμι τοῦ παιδὸς τὸν φονία A. 112, 35. οὐδένα ἐπεξιέναι neminem fore, qui cœptam litem persequeretur et urgeret 115, 33.

ἐπείοικε πάντα νέοις Ly. 163, 13.

ἐπεργάζεσθαι πεδίον Æ. 69, 28. = ἐπεργάζεσθαι μορίας solum, in quo antea sacræ oleæ stetissent, arare satique excolere L. 110, 25. 45.

ἐπερεσθαι interrogare, in suffragia mittere. ταῦτ' ἐπῆρετο ὁ ἐπιστάτης 594, 26. = φέρετε τὴν ψῆφον εἰς ἀπολογισμὸν τοῖς παροῦσι τῶν πολιτῶν, ἐπερησομένοις δὲ ὑμᾶς τί ἐδικάζετε Æ. 89, 8.

ἐπέρχεσθαι in mentem venire. ἐκ τοῦ παραχρῆμα ἐνόησεν ἀν' εἰπεῖν ἐπελθεῖν 9, 7. 1420, ult. πολλάκις ἔμοιγε καὶ τοῦτ' ἐπελήλυθε φοβεῖσθαι 124, 25. 173, 18. ἴσως δὲ τισὶ θαυμάζειν ἐπελήλυθε 668, 4. ἀλλ' ἐάσω τό γ' ἐπελθὼν εἰπεῖν μοι 206, 27. οὐκ ἀπὸ

ταυτομάτου τοσαύτην ὕβριν καὶ ὑπερηφανίαν ἐπελθεῖν Ἀνδροτίωνι *incessisse. has defallen, attacked, seized* 738, 12. οἰόμενοι δεῖν διαπραττεσθαι ὅ τι ἂν ἐπέλθῃ τοῖς 1050, pen. ὥν ἕνεκ' ἐπῆλθέ μοι τὴν ἐπιστολὴν γράφειν, ταῦτ' ἐστὶν 1464, 4. b) *invadere hostiliter, cum armis* 278, 22.=ἐπέρχεσθαι ἀπασαν τὴν οἰκουμένην. *peragere* D. 91, 45.

ἐπερωτᾶν καθ' ἕκαστον 1030, 19. ἐπερωτᾶ [scil. τὸν θεόν] ὁ δὴ-μος ὁ τῶν Ἀθηναίων περὶ τοῦ σημείου τοῦ ἐν οὐρανῷ γενομένου 1072, 12. =Æ. 42, 12. ἐπερωτᾶν non id, quod proprie interrogare dicitur, sed proponere causam ad deliberandum et decidendum, ut Latini quoque quærere usurpant. εἰ ὁ κῆρυξ ὑμᾶς ἐπηρώτα τὸ ἐκ τοῦ νόμου κήρυγμα 11, 33.=A. 112, 31.=ἐπερωτᾶν τὸν θεὸν Ly. 158, 23. ἐπισθαι] πᾶσα ὁ ἀτιμία καὶ κακότης ἔπεται Ly. 162, 40.

ἐπισσόμενοι, *posterī* Æ. 80, 15.

ἐπίτειος in annum durans, valens. ὁ νόμος κελεύει τὰ τῆς βουλῆς ψηφίσματα ἐπίτεια εἶναι 649, 16.

ἐπιύχεσθαι τοῖς θεοῖς 274, pen.=ἐπιύχεται αὐτοῖς, *apprecatur* *vovendo* illis *diras et atroces has calamitates* Æ. 69, 14.=*formulæ jurisjurandi a se dicti subjungere, seu bona vota bonorum, si jurata præstet, seu imprecationem dirarum, si sciens fallat* An. 13, 21.

ἐπεισινίζειν *to sell at a low price.* vilis *indicare, vili vendere* 687, 24.

ἐπέχειν *inhibere, insistere.* ἐπισχῶν, ὥν ἄρμηκε 179, 14. ἐπι-σχεῖν διὰ τὴν τιμὰν τοῦ τοιοῦτον τι ποιεῖν 505, 16. τὸ λαμβάνειν δίκην ἐπέσχετε ταύτας τὰς ἡμέρας. *cessationem fori indixistis, soletis per eos dies jurisdictionem suspendere.* *you suspend judicial proceedings, clauditis fora* 518, 20. ἐπισχεῖν ἐδεῖτό μου τὴν δίαίταν 541, 24. ἐπίσχεις est formula, qua oratores jubent scribam recitantem *insistere.* quam ad rem utebantur quoque voce πίπασο. sæpiissime locorum occurrit v. p. 718, 14. τοῦτους τῆς ἄγαν κολακείας ἐπισχέσετε 1128, 16. ἐπισχεῖν μοι ὀλίγον χρόνον 1254, 9. b) *obtinere, dominari, eminere.* τύχην τῶν πάντων ἀνθρώπων, ἣ νῦν ἐπέχει [id est ὑπερέχει, καὶ ἐπιπολάζει καὶ ἐπὶ πᾶσι τὸ κράτος ἔχει] χαλεπὴν καὶ δεινὴν 311, 22.=μικρὸν ἐπισχῶν, paulo post, *ποκ* Æ. 45, 15. 55, 16.

ἐπήλυς] τοὺς εἰς τὰς ἐπήλυδας ἐλθόντας πόλεις 1390, 6.

ἐπηράζειν καὶ διαφθεῖρειν τὰ πράγματα 97, 9. πλὴν εἴ τι τοῖς ἐπηράσαι δέοι 331, 13. ἐπηράσαι τισὶν ἰδίᾳ, οἷς ἀνδρῶς ἔχει 500, 15. ἐπηράζειν ἡμῶι συνεχῶς 519, 13.=I. 58, 31.=A. 131, 22. 142, 16.=πῶς ἂν μᾶλλον ἐπηράζετο L.—

ἐπήρεια ἐχθροῦ 229, 8. ἐν ἐπηρείᾳ τάξει καὶ φθόνου 229, 14. τῆς περὶ τὸν χορὸν ἀπάσης ἐπηρείας 522, pen. πρὸς ἐπήρειαν δημηγορεῖν 1426, 17.=*torment, plague, mockery, malicious intrusion* I. 46, 44.

ἐπὶ cum Genitivo constructum significat a) *super, vel in.* (nam sæpe istiusmodi præpositionum significationes inter se sunt admodum connexæ, ut vix discerni satis possint.) ἐπὶ πολ-

λῶν ἂν τις ἰδεῖν δοκῇ μοι τὴν παρὰ τῶν θεῶν εὐνοϊαν φανεράν γενομένην
 18, 1. ubi æquipollet præpositioni ἐν. sequitur enim statim οὐχ
 ἥκιστα δ' ἐν τοῖς παροῦσι πράγμασι. ἐπὶ τῆς τοιαύτης γνώμης γίγνε-
 σθαι 42, 5. οὐχ οἷός ἐστιν ἔχων, ἀ κατέστραπται, μένειν ἐπὶ τούτων.
 iis acquiescere 42, ult. τούτων τοιούτων ὄντων καὶ ἐπ' αὐτῆς τῆς
 ἀληθείας οὕτω δεικνυμένων 232, 15. ubi possit ἐπὶ etiam reddi per
 coram. coram veritate, h. e. coram tribunali veritatis. τὰ τοῦ
 καθ' ἡμέραν βίου συμβόλαια ἐπὶ τῶν ἰδίων νόμων καὶ ἔργων σκοπεῖν
 298, 13. ubi possit etiam ex reddi. τῷ διαφθεῖρειν τοὺς ἐπὶ τῶν
 πραγμάτων. scil. ὄντας. qui sunt in capite rerum gerendarum,
 iis præsunt 309, 9. ἐπὶ τῶν ἄλλων ἐτεθέατο θρασὺν ὄντα καὶ βδο-
 λυρόν. aliis in rebus, locis, temporibus 515, 10. οὐκ ἐπὶ τούτου
 μόνον, ἀλλ' ἐπὶ πάντων 526, 21. ἐφ' ἐκάστης ματαιότης 532, 3. ἐπὶ
 τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ πράγματος 538, 4. ἐπάταξε χορηγοῦντα ἐπὶ
 κόρρης 564, 9. τὴν ἐπὶ τῆς κομπῆς καὶ τοῦ μεθύειν πρόφασιν λαβών.
 arrepto prætextu, se id fecisse in pompa et temulentia 573, 1. ἐπὶ ταύτης τῆς ὑπερηφανίας ὄντα 578, 20. ἐπὶ καιροῦ τινὸς αὐτοῖς
 ἐπιθεμένου Κερσοβλέπτου 655, 18. ἐπὶ τῆς ἐκάστου φύσεως πάλαι
 τοῦτο τὸ πρᾶγμα κέκριται. ἐν vel coram 770, 12. ἐπὶ τοῦ πελα-
 μῆιν ὄντες 1419, 4. ἐπικαθήμενος ἐπὶ τῆς τραπέζης 1189, 20. conf.
 p. 946, 13. ubi cum dativo constructum legitur. b) per. ταῦτα
 πειράσομαι ἐπὶ κεφαλαίαν εἰπεῖν. per summa rerum momenta
 eundo, capitulatum 1390, 23. c) propter. ἐπὶ πάντων ὁμοίως ἐρ-
 γίζεσθαι. in omnes criminosos et omnia crimina pariter animad-
 vertere 574, 3. potest etiam ad super n. a. referri. d) de. κοι-
 νοὺς ἐπὶ πάντων ἐκαίνοὺς ποιῆσομαι 1392, 23. e) apud. τὴν ἐπὶ τοῦ
 ποταμοῦ μάχην 300, 16. τὸ ἐργαστήριον τὸ ἐμὸν, τὸ ἐπὶ Θρασύλλου
 973, pen. verum Harpocr. ibi citat ἐπὶ Θρασύλλῳ. f) coram.
 ἐπὶ τοῦ δικαστηρίου 1367, 17. g) ætate, memoria. ἐπ' ἐμοῦ γὰρ,
 οὐχὶ πάλαι, ταῦτα γέγονε. mea ætate, me superstite 28, pen.
 τῶν ἐπὶ τῶν προγόνων ἔργων 34, pen. ἐφ' ὑμῶν ætate vestra, et res
 gerentibus vobis. αὐτ., auctoritate vestra 984, 3. h) cum. οὐτ'
 ἐπ' ἀληθείας (id est μετ' ἄλ.) μηδεμιᾶς εἰρημμένα 230, 19. ἐγὼ μὲν
 ἦν ἐπ' ὀνόματος τούτου. cum hoc nomine, h. e. in ejus possessione
 et usurpatione, gessi id et usurpavi 1000, 21. i) sponte, vel
 spontis. ἐφ' ὑμῶν αὐτῶν sponte vestra, per vosmet ipsos, sine ad-
 venticio magistro, monitore, vel instigatore, ὅλοι τε ἦτε ταῦτα συν-
 ἰέναι 656, 7. ἐφ' ἐαυτοῦ sponte sua, arbitrato suo 688, 26. τὴν
 βουλὴν (senatum Areopagiticum) κατὰ πολλὴν ἡσυχίαν ἐφ' ἐαυτῆς
 suæ spontis εἶναι, in secreto, procul a turba, res suas agere, ne-
 mine interpellante 776, 21. ὅπου δ' αὐτὰ τὰ πράγματα ἐφ' αὐ-
 τῶν per se, in natura sua, simpliciter, destituta ab omni fuco
 adventicio, ὑμῖν ἐστὶν ἐμφανῇ ποιῆσαι 1106, 13. k) pro. vel
 ex. νόμους ἐπὶ καιροῦ τθέντας. leges pro modo et necessitudine
 temporis cujusque latas 484, 20. occasionally, according to
 the occasion, and exigence of circumstances then existing. =
 ἀκριβῶς, ὡς περ τὰ ἐπὶ τῶν τριάντων, ἢ τὰ πρὸ Εὐκλείδου Αἲ. 6, 12.
 καθῆσθαι ἐπὶ ἰατροῦ 6, 17. διατριβὰς ποιῆσθαι ἐπὶ ἰατροῦ 6, 28.

καθέζεσθαι ἐπὶ οἰκημάτων 11, 3. εἶναι ἐπὶ πολλῆς ἀστυγείας καὶ ἀφθονίας 13, 33. ἐπιστῆναι τῇ κατηγορίᾳ ἐπὶ τοῦ δικαστηρίου, *supervenire fortuito*, aut etiam ultro, de proposito, accedere ad *judicium*, cum ageretur, eique adesse contra reum 16, 15. ἔσται δὲ ὁ λόγος ἐπὶ παραδείγματος, *exemplo rem demonstrabo* 25, 16. γένησθε τὰς ψυχὰς (*id est κατὰ τὰς ψυχὰς*) ἐφ' ἐτέρων, *animum aliis rebus attendatis* 25, 26. ἐπὶ τῆς αἰτίας ταύτης ὄντα, cum accusationem hanc perageret, cum oratio ejus in hoc crimine versaretur *exagitando* 28, 20. τόπος ὁ ἐπὶ Θράκης, regio circa Thraciam 29, 20. 64, 9. ἐφ' ἡμῶν αὐτῶν ἐγενόμεθα, cum redissemus ad solitudinem 33, 4. ἐπὶ κεφαλῶν ἀπηγγείλαμεν τὴν πρεσβείαν 34, 7. ὁ ἐπὶ τῶν ὑπηρετικῶν, scil. νεῶν 37, 31. συμπαρίναι ἐφ' ἵππου 42, 36. ἀπῆναι ἐπὶ τῶν ἰδίων ἔργων, *abesse a foro et judiciis*, propter negotia domestica 54, 41. ἄρχων τὴν ἐπὶ τῶν θεωρικῶν ἀρχὴν 57, 15. χειροτονεῖσθαι τὴν ἀρχὴν τὴν ἐπὶ τῶν θεωρικῶν 57, 19. ἴν' ἐπὶ τῆς ὑποδείσεως μένω 64, 31. ἐφ' ἡμῶν, *aetate*, memoria nostra 72, 23. μὴ τρέπαιον ἰστᾶτε ἐφ' ὑμῶν αὐτῶν ἐν τῇ Διονύσου ὀρχήστρᾳ, contra vos. nisi potius ἀφ' ὑμῶν leg. est 75, 40. κύκλω περιδιῶν σεαυτὸν ἐπὶ τοῦ βήματος 77, 29. ἀκαιρίας ἐπὶ τοιαύτης 84, 11. ἐπὶ τῶν καιρῶν καὶ τοῦ συμφέροντος πολιτεύεσθαι, (*nisi legendum est ex*) pro ratione temporum, et ut salus reipublicæ pōscit, accedere ad gerendam rempublicam 85, 20. ἐπὶ τελευτῆς ἐνέγραψεν ἐν τῇ ἐπιστολῇ, in clausula, fine epistolæ adscripsit 88, 1. ἐπ' ὀνομάτων διὰ τῆς πολιτείας πλείοντα 89, 41. ἐπὶ τελευτῆς ἦδη τοῦ λόγου 90, 14. = *coram*. λέγειν ἐπὶ δικαστηρίου I. 107, 18. ὅρκεν ὁμοῦσαι ἐπὶ τοῦ διατητοῦ ἐπὶ Δελφινῶν 110, 40. = ἐπὶ σφῶν αὐτῶν. sponte sua, auctoritate sua, teste nullo, sed ipsis solis negotium hoc per se agentibus A. 134, 45. ἐφ' αὐτοῦ 146, 17. est vel pro se, sponte sua, marte et periculo suo, vel se adhuc honorem gerente, imperio potiente, sub magistratu suo = ἐπὶ ζεύγους in carrucha ἀγειν εἰς πρυτανεῖον An. 7, 13. ἐπὶ τῆς ἐννάτης πρυτανείας 10, 17. ἱκετηρία κεῖται ἐπὶ τοῦ βωμοῦ 15, 11. οἱ ἐπὶ στρατείας ὄντες 21, 29. = *tempestate*. ἐπὶ Πυθοδώρου ἀρχοντος L. 109, 10. Σουινιάδου 109, 15. τῶν τριάκοντα sub XXX tyrannis in rep. obtinentibus 110, 34. 176, 9. *sub protectione et tutela*. μετοικίον κατατιθεῖς ἐπὶ προστάτου ᾄκει. = *ante*. ἐπὶ τῶν θυρῶν ante fores sedium Ly. 153, 1. ἐπὶ προστάτου subaudi ἐξουσίᾳ sub patrocínio, tutela, potestate patroni 168, 29. = *in*. ἐπὶ τοιούτων τῶν χρημάτων hoc in ære D. 109, 10. = ἐπὶ τινος in alicujus causa De. 178, 44.

Cum dativo constructum significat *super*. ἐπὶ τοῖς πράγμασιν εἶναι. rebus præesse 21, 19. quamquam reddi quoque potest *in*. in actione rerum esse. ἐπικαθήμενος ἐπὶ τῇ τραπεζῇ commentariensis numularii, qui mensæ ejus præest 946, 13. conf. p. 1189, 20. ubi cum genitivo constructum legitur. πλευσεῖσθαι ἐπὶ τοῖς χρήμασι. navigaturum eadem in nave, qua merces, ita ut iis invigilet 948, 1A. b) *in*. οὗτ' ἐπὶ τοῖς ἰδίοις ἰάμενοι διατρέβειν 24, 24. ἐπ' αὐτοφώρῳ δεδοροδοκηότα (*subaudi εἰλημμένον*)

378, 12. τινῶν γεγονότων ἐπὶ συμφοραῖς 533, 4. ἐπὶ ταῖς εὐδύναϊς
 ἑκαστον τούτων λαμβάνοντες. in judiciis peculatus, vel repetunda-
 rum 605, 20. τοῖς ἐπὶ τῇ πλεονεκτεῖν προαιρέσει ζῶσιν. sectam
 cupiditatis sectantibus 662, 17. ζημιοῦσθαι ἐπὶ τῇ ᾧ 738, 25.
 ἐφ' ἑαυτοῖς οὐκ οἶονται τὰ αὐτὰ δίκαια εἶναι 744, pen. ἐφ' οἷς οἱ
 νόμοι κελεύουσι. id est ἐν τούτοις, ἐν οἷς 803, 14. c) *penes*. in
 arbitrio et potestate alicujus. οὗς ἐφ' ὑμῖν ἐστὶ κολάζειν 90, 16.
 ἐφ' ὑμῖν ποιήσαντες cum vestram in potestatem dedissent 300, 10.
 ἐπὶ τοῖς ἐχθροῖς ἔσται 420, 1. ἐπὶ τῇ τῶν ῥητόρων δυνάμει καταστῆ-
 σαι τὸ πρᾶγμα 596, 21. ἐπὶ τοῖς λέγουσι τὴ βουλευτήριον ἔσται
 604, 27. ἐπὶ τούτῳ ἐγίνετο, ὅποτε βούλοιο ὑμῖν ἀποδοῦναι 1185,
 14. μὴ ποιεῖν τὴν τῶν βουλομένων ἀναλίσκαιν φιλοτιμίαν ἐπὶ τῇ τῶν
 λεγόντων πλεονεξίᾳ 1234, 19. μήτε τοὺς νόμους, μήθ' ὑμᾶς αὐτοὺς
 ἐπὶ τοῖς λέγουσι ποιεῖν, ἀλλ' ἐκόνους ἐφ' ὑμῖν 1341, 10. d) *adver-*
sus, in fraudem, damnum, molestiamve alicujus. ἐπὶ τῇ πόλει
 θεραπεύει τινὰς τῶν Θηβαίων. Thebanorum nonnullos colit et pro-
 meretur, qua reip. nostræ noceat 70, 16. ἐπὶ τοῖς πλήθεσιν ἰδίᾳ
 δυνάμει κακτημένους 661, 17. ἐφ' ἡμῖν ὄντα contra nos facientia,
 nobis noxia 665, 15. ἐπὶ τοῖς ἀδικούσι τὴν πόλιν 701, 14. τὰ ἐπὶ
 τῷ πλήθει νομομοσθημένα δεινὰ 739, 6. τοὺς νόμους ᾤετο, ὥσπερ ἐπὶ
 τοῖς ἀδυνάτοις, οὕτω καὶ ἐφ' ἑαυτῷ ἰσχύειν 742, 20. quamquam
 hoc ad locum *de* et *in* quoque referri potest. ἐφ' ὑμῖν αὐτοῖς
 ἔσσεθε τὸ ἔθος τοῦτο κατεσκευακότες 1236, 5. ὑπερῆρην ὁ τῶν ἐναν-
 τίων ἡγεμὼν τοὺς ἐπὶ τούτῳ ταχθέντας. adversus se stantes 1395,
 23. e) *ob*, *propter*. sive causam, unde res profecta et effecta
 fuit, sive finem propositum significat. ἀδοξία ἐπὶ τοῖς πεπραγμέ-
 νοις. exsistens, efflorescens e facinoribus, ea consequens 12, 19.
 potest hoc etiam ad locum *post* referri. εἴπερ ἐπ' ἀργυρίῳ pro
 mercede τι λέγοιεν 398, 18. τὴν ἐπὶ τοῖς ἔργοις δόξαν ob præclara
 facinora, vel e gloriosis factis, vel post ea venientem 35, 11.
 τῶν ἐπὶ μικροῖς λήμμασι, quæ aut sperant, aut jam abstulerunt,
 πολλὰ καὶ μεγάλα ὑμᾶς ἀμαρτάνειν πεισάντων 58, 8. ἐπ' ἀνδρίᾳ
 δόξαν ἔχειν 155, 4. ἐπὶ τῇ τῆς ἰδίας πλεονεξίας ἐλπίδι 246, 14. οὐ
 γὰρ ἐπ' εὐνοίᾳ γε non enim profecto benevolentie ergo 317, 8.
 τοὺς ἐπὶ χρήμασι λυμαινομένους τοῖς πράγμασι. spe lucri, aut de-
 vincti largitionibus 447, 23. ἐφ' αἵματι φεύγειν ob reatum cædis
 contractum 548, ult. φέρειν χαλεπῶς ἐπὶ—550, 8. ἐπ' οὐθενὶ
 nulla de causa, vel nullum ad finem 558, 9. ἐπὶ τῇ καταχειροτο-
 νίᾳ μένων eo quod invito sibi Athenis manendum fuisset, judiciæ
 causa, cujus exitum præstolaretur 572, 1. ἐπὶ χρήμασι 610,
 12. 752, 19. τῶν νόμων κρατεῖν, ἐφ' οἷς εἰσετέμφθησαν quarum tu-
 endarum et exercendarum gratia 776, 24. παλλακὴν ἢν ἂν τις
 ἐπ' ἐλευθέροις παισὶν ἔχη potest varie reddi. tametsi alicui liberi
 sint. item, in damnum liberorum. ego vero sic arbitror acci-
 piendum. ob liberos ingenuos: quorum pater, viduus factus,
 pellicem sibi adsciscat, quæ curam liberorum gerat, eos alat,
 lavet, comat, vestiatur, regat 637, 5. ἐπὶ δίκαις λαμβάνειν χρήματα
 jurisdictionis ergo, quo jus corrumpatur, et secundum largito-

res dicatur 1137, 5. ἐπὶ ταῖς ἀποψηφίσεσι κατηγοροῦσι 1300, 13. ἐπὶ τοῖς γιγνομένοις πρῶτος φέρειν 1339, 21. τῶν νόμων, ἐφ' οἷς ἐστὶ, διαφθαρέντων, το παλιντάιν which, you are there, you have been committed 1427, 1. ἐπ' εἰνολᾷ ob benevolentiam, ex animi propensione, aut, ad eam declarandam 1481, 4. ἐφ' οἷς quibus criminibus obnoxium ἀφήκατε Ἀριστογείτονα, ἐπὶ τούτοις Δημοσθένην ἐκβεβληκότες. ob eadem ipsa. vel, earum obtentu 1483, 26. f) pro, studio, vel spe adipiscendi, vel fine proposito, vel lege dicta et conditione stipulata, sub pacto, item pignore opposito. ἐπὶ πολλῶν, scil. τόκῳ, sub pacto magni fœnoris, under condition and promise of a large interest 13, 22. 103, 2. ἐπὶ μεγάλοις τόκοις 13, 20. ἐπὶ μικροῖς λήμμασι 58, 5. ὄρκους παρὰ τινος λαμβάνειν ἐπὶ ταῖς συνθήκαις. quo jurejurando spondeatur, operam datum iri, ut pacti conditionibus serviatur 235, 14. οὐκ ἐπὶ ταύταις ταῖς ἐλπίσιν ἐποιεῖσθε τὴν εἰρήνην 238, 20. ἐπὶ χρήμασι διαφθείρεσθαι. pati se corrumpi spe ductum, aut vinculis obstrictum largitionum 240, ult. 398, 23. ἐπὶ σατηρίᾳ πάντα πράττειν. salutis ergo, quo navis servetur 293, 1. ἐπ' ἀργυρίᾳ λέγειν pro mercede, seu sperata, seu jam data 398, 19. ἐπὶ ταῖς παρὰ τοῦ δήμου δωραῖς ἀμιλλαν ποιεῖσθαι. ubi honores a plebe tribuendi quasi præmia sunt certantibus proposita 490, 2. ἐφ' αὐτῶν χρήματα τῶν τοιοῦτων (id est ἀντὶ τῶν τ.) λαμβάνειν. pro semet, h. e. pro præstatione corporis sui, pro patientia plagarum aliarumve talium contumeliarum mercedem accipere, neque pœnas earum in jure repetere 529, 2. ἐπ' ἔχθρᾳ ὑβρίζειν. sive inimicitia incitatum, sive, quo similitatem prodat atque satiet 532, 14. μήτι γε ἐφ' ᾧ ἐτίρους εἰσπράττειν. id est ἐπὶ τῷ ἔτ. εἰσπρ. 607, 10. ἐπ' ἐλευθερίᾳ προστάναι τῶν Ἑλλήνων. quo Græci libertate gaudeant 661, 16. ἐπὶ τοῖς νόμοις secundum leges, vel earum tuendarum ergo 718, 8. ἐπ' ἀργυρίᾳ πράττειν τι 762, 20. ἐπὶ δραχμῇ (sub pacto, sponsione dandarum in minas singulas drachmarum singularum menstruatim) δεδανεισμένον ἀργυρίου τάλαντον 816, 12. 819, 1. ἐπ' ἐννέα ὀβολοῖς δφείλειν τὴν προῖκα 818, ult. δανεῖζειν τινι ἐπ' ἀνδραπόδοις. pro mancipiis oppigneratis 822, 8. τὴν ἐμὴν μητέρα ἐγγυῶν ἐπὶ ταῖς ὀγδοήκοντα μυαῖς. despondens ei matrem meam sub conditione 80. minarum, ut aut neutrum sine altero haberet, aut utrumque una 840, 18. κύριος τῶν ἐμῶν γυνόμενος ἐπὶ τούτοις sub conditione, ut iis pactis staret 840, 21. ἐπὶ τοῖς ἐμοῖς δανείζων (id est διὰ τοῦ δανείζειν) κερδάνας. magno quæstu facto per fœnus e bonis meis fœnori elocatis 855, 13. ἐφ' ὅσῳ μισθοῦσι τοὺς οἴκους 862, 19. ἐπὶ σίτῳ δανεῖζειν æs mutuum alicui credere, quo frumenta coëmat, quibus e venditis nomen contractum diluat 885, 17. ἐπὶ ἐτίρᾳ ὑποθήκη sub sponsione, vel præstatione alicujus pignoris 908, 20. ἐπὶ τῇ ἐσχατιᾷ δφείλειν χρεῖα πολλὰ 1041, 19. οὔτε γὰρ ἐπ' ἐνεχυρῶ, on pledge, οὔτε μετὰ μαρτύρων ἔδωκε 1185, 12. ἐπὶ μισθῷ συνηγορεῖν 1232, ult. ἐπ' ὀκτῶ ὀβολοῖς δανεῖζειν τοῦ μηνὸς τὴν μνᾶν 1250, 20. ἐπὶ τῇ νηὶ δανεῖζεσθαι τρισχιλίας. super navi, ut ea creditori oppigneretur

pro arrha æris reddendi 1283, 18. ἐπὶ ταύταις ταῖς ὁμολογίαις δανείζονται, in hanc legem. on this compact 1284, 17. ἐπὶ δο-
 ροδοκίᾳ χρήματα διδούς. juris æqui pervertendi ergo, quo veritas
 et sanctimonia judiciorum violetur 1337, 3. ἐπὶ θυγατρὶ διδόναι
 προίκα τριάκοντα μνᾶς, quo filiam elocet 1362, 8. ἐπ' ἐννέα ὀβο-
 λοῖς τοκοφορεῖν 1362, 26. g) sub obtentu, prætextu. ἐπὶ τῶ τῶν
 θεῶν ὀνόματι. in the name and on the account of the gods 495, 7.
 ἐπ' ὀνόματι τῆς πόλεως. quasi fiat ad reip. commodum, e rep.
 917, pen. h) post, secundum. τὴν ἐπὶ Κυρί. scil. δύντι ὤραν. post
 occasum Caniculæ 927, 3. 936, ult. i) apud, vel coram. τῶ-
 πον τινα ἐν Φρεαττοῖ καλούμενον, ἐπὶ θαλάττῃ 646, 9. = ἐπὶ τοῖς δημο-
 σίοις ἀγῶσι Æ. 1, 10. ἐφ' ὕβρει (quo dedecoretur) κικράσκειν τὸ
 σῶμα 5, 5. ὑπεραισχύνεσθαι ἐπὶ τῶ πράγματι 5, 21. μισθαρῶν
 ἐπ' αὐτῷ τούτῳ, ὃ ἀπαγορεύει ὁ νόμος μὴ πράττειν 6, 22. ἐπίταγμα
 ἕτερον ἐφ' ἐτέρῳ ἐπιτάττειν, aliud ex alio 13, 37. τὸ μὴ ἐπίστασθαι
 ἐρυθρίαν ἐπὶ τοῖς αἰσχροῖς 15, 7. δανείζεσθαι τὴν μνάν ἐπ' ἐννέα ὀβο-
 λοῖς 15, 16. ἐπὶ τῇ πυρᾷ καθεύδοντος 20, 28. ἐπὶ τῇ διατριβῇ τῶν
 μεираκίων 25, 3. κοσμεῖσθαι γυναῖκα οὐκ ἐὰ Σόλων, ἐφ' ἣ ἂν ἀλφ
 μοιχὸς 26, 12. τὴν αὐτῶν ἀναίδειαν παρασχόντες ἐπὶ μισθῷ 26, 24.
 ἀλλ' ἐφ' οἷς εὐφρανθήσονται κατορθώσαντες, τούτοις κεκλήνται 27, 12.
 φέρην ἐπὶ τῇ γυναικὶ λαβεῖν τὴν χώραν 32, 22. ἐπὶ ξενίᾳ κληθέντων
 ἡμῶν 33, 21. ἐν ταῖς φονικαῖς δίκαις ἐπὶ Παλλαδίῳ 39, 35. ἐφ'
 οἷς γέλωτες οὐχ οἱ τυχόντες ἐγένοντο 42, pen. ἐπὶ πεπραγμέν-
 οῖς ἐγένετο, hæc objurgatio, reprehensio, veniebat post rem jam
 factam, tempore importuno, cum nil amplius prodesset 44, 29.
 κλέπται ἐπ' αὐτοφῶρῳ τῶν δημοσίων χρημάτων οντες 55, 12. ἐπὶ
 πάσῃ ἀεργίᾳ, ea lege, ut terra ista, nullo genere arationis satio-
 nisve colatur 69, 1. στεφανοῦσθαι ἐπὶ ταῖς τῆς πόλεως ἀτυχίαις
 72, 22. ἐφ' ὧτε μὴ ἐπιγράφειν τὰ ἑαυτῶν ὀνόματα, ne sua nomina
 inscriberent 80, 5. ἐφ' οἷς ἡ πόλις ἐπένηθη καὶ ἐκείρατο 84, 14.
 βασάνους ἐπ' αἰτίαις ἀγενήτοις 86, 1. = cum Dat. constructum mul-
 tifariis modis potest reddi, ut sæpe dubites, qui unus modus
 interpretandi e multis sit præferendus. cum, pro, sub condi-
 tione, vel sponsione, causa, ad, apud, in. ἐπὶ προικὶ ἔχειν muli-
 erem cum dote, vel ea lege, ut dotem una cum muliere habeat,
 vel ut dote sola contentus sit, et nil præterea desideret I. 81,
 37. πᾶς οὐκ ἐπὶ κληρὸς ἐπὶ τούτοις τοῖς χρήμασιν ἦν ἡ ἐμὴ μήτηρ 82,
 1. ἐπὶ τοῖς τῆς ἐμῆς μητρὸς χρήμασιν ἐξέδωκε suam filiam. with
 my mother's own property he gave his daughter a dowry 80, 7.
 ὁ πατὴρ ἐγγυησάμενος τὴν ἐμὴν μητέρα ἐπὶ προικί. cum passus esset
 pater meus sibi matrem meam desponderi, non cum toto patri-
 monio ejus, quod ipsi de jure debebatur, sed solummodo cum
 pacto dotis de patrimonio universo decerpendæ 81, 34. ἐπὶ
 ταύταις διαθῆσθαι. una cum filiabus. h. e. testamentum scribere,
 quo filiæ non exclusæ sint ab hereditatis perceptione, sed quo
 iis quoque prospectum sit, ut, qui hereditatem adipisci cupiat,
 is necesse habeat, una filias quoque domum ducere 44, 40.
 τὸν κληρὸν ἐπὶ τῇ ἐμῇ μητρὶ γενέσθαι. to fall to, or devolve upon

my mother. in jure, potestate et arbitrio meæ matris 80, 16. ἐπὶ τινὶ καταλείπειν τὸν κλῆρον. hac lege, ut aliquis ea potiatu-
 63, 17. 66, 29. 83, 11. προῖκα ἐπ' αὐτῇ ἔλαβε. *he received a*
dowry with her, sive, quo eam duceret, sive propterea quod
 eam duceret 69, 35. [17, 6.] vel ejus gratia. ἐπὶ γυναικὶ ἔχειν
 ἀργύριον. ejus causa vel nomine 40, 40. 41, 30. 88, 12. ἐπὶ
 *παλλακίδι δόντες (nisi potius leg. est ἐπὶ παλλακῇ διδόντες) τὰ ἐαυ-
 τῶν 41, 44. ἐπὶ τῷ ἐγγυσησάμενῳ ἦν penes eum, in ejus arbitrio,
 potestate 41, 28. ἐπὶ ἅπαντι τῷ οἴκῳ καταλείπειν ἐπίδικον 45, 23.
 51, 10. ἐπὶ τοσοῦτοις ἀγροῖς καὶ κτήμασι. in tantis latifundiis
 55, 24. ἐπὶ τῇ διαθήκῃ παραγενέσθαι interfuisse scriptioni testa-
 menti 43, 31. ἐφ' αἷς διαθήκαις ἐκλήθησαν, quibus testamenti ta-
 bulis ut interessent obsignandis, vocati fuissent 47, 41. ἐπὶ τοῖς
 τούτων ὀνόμασι 59, 44. ἐπ' ὀλίγῳ ἀργυρίῳ pro 42, 2. ἐφ' οἷς ad
 quæ ἀπόκρισιν οὐ δίδωκε 83, 33. ἐπὶ τούτοις ob hæc ἐμοὶ τοιοῦτους
 ἀγῶνας παρασκευάζει 85, 7. ἐπ' ἐννέα ὀβολοῖς sub pacto novem
 obolorum, nomine fœnoris menstrui in minam 88, 24. ἐπὶ δια-
 βολῇ invidiæ conflandæ ergo 89, 22. ἐπ' ἐμοὶ ταῦτα τεχνάζουσι
 contra me, in caput meum 77, 24. ἐπὶ Δελφινίῳ in Delphinio
 110, 40. = ergo, vel ad, ut causam finalem significet. πλὴν οὐκ
 ἐπὶ θανάτῳ φάσκουσιν δίδοναι, ἀλλ' ἐπὶ φίλτροις A. 112, 27. non
 quo necem patri conscisceret, sed quo eum amore sui accende-
 ret. ἐψεύδετο ἐπ' ὠφελείᾳ τῇ ἐαυτοῦ 133, 39. b) ὁδ. ἐλεεῖν ἐπὶ τοῖς
 ἀκουσίῳις παθήμασι μᾶλλον προσήκει, ἢ τοῖς ἐκουσίῳις καὶ ἐκ προνοίας
 ἀδικήμασι 114, 18. ἐπὶ τοῖς ἱματίοις διαφθαρῆναι, ob vestes, quo
 homicida vestibus peremti potiatu 117, 2. 5. 119, 40. c) ἐπὶ.
 ἐπὶ τῷ γυμνασίῳ 121, 26. d) penes, in arbitrio, potestate. ἐπὶ
 τοῖς τῶν κατηγορῶν λόγοις εἶναι, ἢ ἐπ' αὐτοῖς τοῖς ἔργοις καὶ τῇ ἀληθείᾳ
 τῶν πραγμάτων. non posse facere, quominus judices pronunti-
 ent magis secundum criminationes accusatorum, quam secun-
 dum rei gestæ veritatem 129, 37. ἅπαντα τὰ ἐν ἀδελφῷ ἔτ' ὄντα
 ἐπὶ τῇ τύχῃ μᾶλλον ἀνάκειται ἢ τῇ προνοίᾳ magis fortuito casui per-
 mittenda sunt quam ut ea liceat prudentia gubernare 130, 4.
 e) in fraudem alicujus. ἡ πᾶσα παρασκευὴ γεγένηται ἐπ' ἐμοὶ κά-
 κεινῳ 138, 37. χρήματα λαμβάνουσιν ἐπ' ἐμοὶ 147, 8. 12. = ἐφ' ὑμῶν
 γενόμενον cum res in potestatem vestram devenisset An. 11, 14.
 τὰ ὑμέτερα αὐτῶν δικαίως ἐφ' ὑμῶν ἐστὶν 22, 15. πρᾶττόμενος ἀργύ-
 ριον ἐπὶ τοῖς αἰσχίστοις ἔργοις, ἔξης. mercede, quam exigebas, in-
 famis patientiæ, vitam tolerabas, vel victum quærebas 13, 29.
 ἐπὶ τινι, in fraudem alicujus, ejus pessumdandi ergo εἰσενεγκεῖν
 χρήματα 17, 16. ἐπὶ παντί, quocunque loco, occasione, prætectu
 dato arreptove 20, 18. τοὺς ταῦτα βουλευσάντας ἐφ' ὑμῶν hæc in
 pestem vestram machinatos 22, 19. ἐπὶ τῇ νῦν εὐνοίᾳ ob eam,
 quæ mihi nunc est, vestri studiosam voluntatem 22, 44. ἐπὶ
 ῥητοῖς σπονδὰς ἤγομεν 26, 15. στηλὰι σταθῆσονται γεγραμμέναι ἐπὶ
 τούτοις aut post hæc pacta, aut secundum hæc pacta, h. e. iis
 convenienter, aut quo hæc pacta ad omnes promulgarentur, aut
 ut essent documentum et monumentum horum pactorum 27,

43. γήμας ἐπὶ δέκα ταλάντοις cum duxisset uxorem eo pacto, ut una cum ea dotis nomine decem talenta acciperet 30, 37. = ἀγανακτεῖν ἐπὶ τοῖς γεγενημένοις L. 91, 5. βαρέως φέρειν ἐπὶ συμφοραῖς 197, 44. ἐπ' αὐτοφάρω 93, 37. conjunctim ἐπαυτοφάρω 112, 8. ἐπ' ἐκείνη εἶναι 92, 19. ἐπ' ἐκείνοις οἰκίαν γεγενῆσθαι 95, 2. οὐδὲν ἦττον τό γ' ἐπ' ἐκείνων πεποιῆσθαι 100, 10. ubi ἐκείνοις mavult cl. Markland. Add. 102, 28, 109, 38. 134, 3. 145, 1. 3. 122, 28. unde etiam recte Scaliger τό γ' ἐπ' *ἐκείνῳ εἶναι 135, 13. *as fur as lay in his power* Add. 180, 40. ἐπὶ τούτῳ eapropter 95, 11. οὐκ ἐπὶ σωτηρίᾳ ἐπινοῶν 106, 1. ἄδειαν, ἐφ' ἣ μηνυτῆς ἐγένετο 107, 6. ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς, ἐφ' ὅσπερ 113, 8. ἐπὶ μηδενὶ ὕγιϊ 114, 32. ἐφ' οἷς ἔτοιμοι εἰσιν εἰρήνην ποιῆσθαι 130, 25. ἐπὶ τῷ τῆς πόλεως κακῷ δωροδοκεῖν 163, 35. ἐπ' εὐνοίᾳ τῆς πόλεως 165, 13. ἐπὶ κλοπῇ χρημάτων ἀπεκτείνετε 185, 34. Locutio usuraria. ὀφείλειν ἐπὶ τρισὶ δραγμαῖς fr. 2, 2. ἐπ' αἰσχυραῖς αἰτίαις ἐξηλεγμένοι 107, 8. ἐπὶ δάμαρτι μοιχὸν λαβεῖν 94, 32. ἐπὶ ταῖς θύραις ante aedes suas 98, 38. TAYL. μήτε λίαν ἐπ' ἐκείνη εἶναι penes eam, in ejus arbitrio positum esse ὅ τι βούληται ποιεῖν 92, 19. πᾶσαν ἐπ' ἐκείνοις τὴν οἰκίαν εἶναι 95, 2. μὴ περιδῆτέ με ἐπὶ τούτῳ γινόμενον 102, 28. τὸ ἐπὶ τούτοις εἶναι, quoad in ipsis fuit, penes eos stetit 180, 40. b) *post.* ἐπὶ κατειργασμένοις ἔλθεῖν post confectum jamdudum negotium 187, 32. ἐπὶ τοιούτοις ἔργοις οὔτε θεοὺς φοβῆ—903, 14. οὔτεσὶ πυρὸς ἐπὶ καλάμῃ ἀροῖ. post stipulam terram arat ad triticum conserendum fr. 42. c) *pro in.* ἐπὶ ταῖς παλλακαῖς in ejusmodi causis, ubi agitur de pellicibus, vel simpliciter, de pellicibus 94, 34. εἰπεῖν ἐπὶ τινι 190, 24. dicere de aliquo. τὰς ἐπὶ τῷ πολέμῳ τύχας, in bello contingentia quibusdam, κοινὰς ἀπάντων ἀνθρώπων νομίζοντες εἶναι existimantes posse omnibus contingere 191, 21. d) *coram.* ἐπὶ ταῖς αὐτοῦ θύραις coram ostio domus suae 98, 38. 99, 4. e) *ob.* sive causam efficientem, unde aliquid existit, sive finalem, h. e. finem, cujus ergo fit, sive conditionem et legem, sub qua fit, significans. ἀγανακτεῖν ἐπὶ τοῖς γεγενημένοις 91, 5. ἐπὶ μηδενὶ ὕγιϊ κατειλέχθαι 114, 32. δωροδοκεῖν ἐπὶ τῷ τῆς πόλεως κακῷ 163, 36. ἐπὶ τοῖς ὑμετέροις δωροδοκοῦντι, ut bona vestra vestris hostibus et praedonibus vendat, eos impune rapere sinat 182, 24. πολλοὺς τῶν πολιτῶν ἤδη ἐπὶ κλοπῇ τῶν (ὑμετέρων vel δημοσίων) χρημάτων ἀπεκτείνετε 185, 34. ἐπὶ τοῖς τῆς πόλεως ἀγαθοῖς quo resp. eo juvaretur 124, 25. ἀργύριον ὀφείλων ἐπὶ τρισὶ δραγμαῖς (scil. εἰς τόκον) sub pacto menstrui fœnoris ternarum drachmarum fr. 2, 2. ἐπὶ τῇ ἐμῇ προφάσει mei causa, vel, mea opera 105, 5. = *in.* ἐπὶ τοῖς τείχεσιν ἔχειν τὰς ἐλπίδας Ly. 153, 40. *ob.* ἐπὶ τοιούτοις στεφανοῦσθαι 167, 32. = finem rei, ob quam fit, vel conditionem, sub qua. ἐπὶ διαβολῇ καὶ κινδύνῳ τῆς πόλεως, quo respublica in invidiam atque infamiam adduceretur unaque in discrimen conjiceretur D. 90, 26. ἐπὶ καταλύσει τοῦ δήμου 102, 16. δῶρα λαμβάνειν ἐπὶ προδοσίᾳ 106, 2. quo proderet patriam. b) *ob.* ἐπὶ προδοσίᾳ ob insimulatam proditionem, ob crimen perduellionis 98, 16. c) *contra,* in damnum alicujus. ἐπὶ τῷ δήμῳ

δαῖρα λαμβάνειν quo jura, commoda, majestatem plebis minuat 104, 28. ἐπὶ τοῖς τῆς πατρίδος συμφέρουσι δ. λ. contra emolumenta patriæ, quo ea corrumpat, aut hosti prodat 108, 22. d) *super*. ἐπὶ τοῖς ξένοις γίγνεσθαι præesse, præfici mercenariis militibus 99, 32. ἐπὶ τῇ φυλακῇ τῶν ὑμετέρων σωμάτων τέτακται τὸ συνέδριον. senatus Areopagiticus præest tutelæ corporum vestrorum, vel, eo est institutus, quo securitati vestræ invigilet 104, 29.

Cum accusativo denique constructum ἐπὶ significat a) *ad*. ut, ad agendum gerendumve quid. μὴ προσάγειν (scil. πρὸς ὑμᾶς) τοὺς ἐπὶ τοῦθ' ἥκοντας, scil. ὅπως πρὸς ὑμᾶς προσαχθῶσι 234, 2. ἐπὶ τὸν πόλεμον τοῦτον κατεστήσατε Χαβρίαν. ad bellum hoc gerendum constituistis 677, 17. ἐπὶ καλὸν ἢ χερσὶν πρᾶγμα χρήσιμος 779, 15. ἐπὶ κεφαλῇν præcipitanter, festinato, sine mora. εὐθὺς ἐπὶ τὸ δικαστήριον βαδίζειν 1042, 11. ἐπὶ τὸ ἄμεινον εἶναι in bonum cedere, proficere, salutare esse 1072, 15. ἐφ' αἰ εἰστικοίηθῃ, quæ bona ut adipisceretur, ideo fuisset adoptatus 1089, 6. εἰς τὸ γραμματεῖον ἐπὶ τὸ τοῦ Ἀρχιάδου ὄνομα ἐγγραφῆναι. (ubi potest quoque *apud* reddi) 1091, 25. 1295, 15. ἐπὶ διετὲς ἡβήσῃ ad biennium, totum biennium 1135, 4. ἀπογράψειν τὴν κρίσιν ἐπὶ δύο ἡμέρας. præfinire terminum bidui, quo transacto veniendum sit ad judicium, *to summon, to cite for the day after to-morrow* 1151, pen. πεντεκαίδεκα μνᾶς ἐπὶ τόκον — ἐπὶτόγδον 1212, 1. τὴν ἐφ' ἡμέραν τροφήν αὐτοῖς διαρκῆ διδόναι 1214, 6. ἐπὶ τοὺς τόκους ἦκον οἱ δεδανεικότες. ad exigendum usuras 1225, 14. b) *apud*, vel *super*. ἐγγύη ἢ ἐπὶ τὴν τράπεζαν 895, 15. ἀποδοθέντων ἐπὶ τὴν τράπεζαν, *were paid back to the bank* 896, 7. ἀποστερεῖσθαι τὸ ἐπὶ τὴν τράπεζαν χρέος. *the monies, which stood in the bank* 900, 14. προσάφειλε τὰ ἑνδεκα τάλαντα ἐπὶ τὴν τράπεζαν. *indebted to the bank, so that they could claim it of him* 945, 23. ὀφείλει Πασίων ἐπὶ τὴν τράπεζαν. *he is indebted to the bank* 1111, 12. c) *adversus*, in damnum. ἐτοίμως ἐφ' ὑμᾶς ἐλθεῖν 16, 10. ἐπὶ τὴν τυραννικὴν οἰκίαν ἐβοήθησε 22, 8. ταῦτ' ἐφ' ὑμᾶς ἐστὶ hæc in caput vestrum struuntur 73, 27. ἀρπάξων Φίλιππος οὐ λυπεῖ, καὶ ταῦτ' ἐφ' ὑμᾶς ἀρπάξων. quo vos oppugnet, et copiis e raptu coactis vos subvertat 146, 20. Θηβαῖοι τοῦτοις αἰεὶ συμμάχοις ἐπὶ Λακεδαιμονίους χρωῖνται 209, 26. ἐπιτελιχισμα κατασκευάζων ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν 248, 13. πονηρία δυνάμειος δόξαν εὐρημένη ἐπὶ τὴν πόλιν ἐστὶ 450, 11. ἔχει ὄργην ἐπὶ Μειδίαν 537, 5. τότε ἀμύνεσθαι τοὺς ἀδίκους ἐπ' αὐτὸν ἐλθόντας χρή 555, 23. ἐνεδέχετο αὐτῷ καὶ ὕστερον ἐπ' ἐμὲ ἐλθεῖν. — μὴδ' ἐπὶ κηρυκεῖαν ἀποστελλέσθαι Αἶ. 3, ult. μεταπέμπεσθαι ποθεν βοήθειαν ἐπὶ τινα, contra quem 5, 24. τράπηται δ' ἐπὶ τὸ ἀναιδέστατον 7, 21. φοιτᾷν ἐπὶ τὴν οἰκίαν 9, 4. καθίζει ἐπὶ τὸν βωμὸν τῆς μητρὸς τῶν θεῶν 9, 14. εἰ ἐπὶ τὴν αὐτὴν ἐτράπετο ἀπολογία 12, 27. καταφεύγειν ἐπὶ τινα 19, ult. ὥστ' οὐδ' ἀπαντήσεσθαι με ἐπὶ τὸ δικαστήριον 24, pen. ἐφιστάνειν ἐπὶ τινα. ἐπίστησα ἐπὶ τὸν κατηγορον Φίλιππον καὶ Φωκίας 25, 5. προβαίνει τὸ ἔθος ἐπὶ πολὺ 25, 30. ἐπιγραφόμενων τοιούτων

ρητόρων ἐπὶ τὰς τοῦ δήμου γνώσεις 26, 38. τὰ τῶν νέων ζηλώματα
 ἐπ' ἀρετὴν προτρέψασθε 27, 37. ἐγγράφασθαι ἐπὶ γραφὴν 30, 36.
 παρακαλεῖν τινὰ ἐπ' ἄλλον 30, 41. κατιέναι ἐπὶ τὴν ἀρχὴν 31, 36.
 καλεῖσαι ἐπὶ δείπνον εἰς πρυτανεῖον 34, 13. μελετᾶ ἐπὶ τοὺς συσσί-
 τους καὶ συσπόνδους 35, 14. οἱ τῶν συκοφαντῶν λόγοι πρὸς τοὺς ἐφ'
 ἡμέραν καιροὺς λέγονται 36, 30. συνιστάναι ἐπὶ τινα 38, 27. ἀπαί-
 ρειν ἐπὶ πρεσβείαν 39, 6. συνιστάναι ἐπὶ τὴν πόλιν 44, 21. ἐπὶ τὰ
 κοινὰ 46, 21. πλάττεσθαι τι ἐπὶ τινα 47, 34. ὅτε αὐτὸν ἐπὶ τὴν
 κοινὴν διοίκησιν εἴλεσθε 48, 8. πόρρωθεν ἐπὶ τὴν αἰτίαν ταύτην παρε-
 σκευάζετο 48, 41. μετακαλεῖ τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῆς ὁργῆς ὁ κίνδυνος
 ἐπὶ τοὺς τῆς σωτηρίας λόγους 49, 30. ἐκλήθην ἐπὶ τὰ ξένια 49, ult.
 οὗτοι οὖν ἐπ' ἐμὲ συστραφέντες ἤκουσι 52, 6. μόνος ἐφ' ὑμᾶς οὐ συνε-
 στηκὼς 52, 25. οἱ ἐπὶ τὸ θεωρικὸν χειροτονημένοι 57, 25. ἐπιμε-
 λησομένους τῶν ἔργων ἐπὶ τὰ τεύχη 57, 39. ἄγειν ἐπὶ τὸ βῆμα 61,
 29. συστάντες ἐπὶ τὸ δημόσιον τὸ ὑμέτερον 62, 5. καθίζεσθαι ἐπὶ
 λογισμοὺς 62, 8. παρακαλεῖν ἐπὶ τὸ βῆμα 64, 5. ἰσχυρὰν τὴν Εὐ-
 βοίαν ἐφ' ὑμᾶς παρασκευάζων 66, 22. παραγγέλλειν στρατείαν ἐπὶ
 τινα 66, 28. ἐπεστράτευσεν ἐπ' αὐτὸν τηλικαῦται δυνάμεις 66, 37.
 ἀσέβεια Ἀμφισσέων ἐπὶ τὴν ἱερὰν γῆν 70, 19. ὅσοι ἐπὶ διετὲς ἡβῶσι
 70, 42. ἐπιστρατεύειν ἐπὶ τοὺς Ἀμφισσῆας 71, 39. ὃν—ὡς ἐγὼ ἐπὶ
 τοὺς Ἕλληνας ἐπήγαγον 71, penult. ἡγεμονία ἐπὶ τὸν Πύρρον 72,
 29. δίοδον αἰτεῖν ἐπὶ Φίλιππον 75, 9. ἐκπέμπειν ἀγαθοὺς ἀνδρας ἐπὶ
 τὸν πρόδηλον κίνδυνον 75, 13. ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸν τάφον τῶν τετελευτη-
 κότων 75, 14. ἀφίησιν (ὁ δῆμος τοὺς νεανίσκους) τρέπεσθαι ἐπὶ τὰ
 ἐαυτῶν ἀγαθὰ τέχη 75, 33. ἐπὶ μὲν πορθμῆας τοὺς εἰς Σαλαμῖνα
 πορθμύοντας 76, 10. ἡμιθνής καριῶν ἐπὶ τὸ βῆμα 76, 18. φορμορ-
 ραφούμεθα ἐπὶ τὰ στενὰ 77, 27. ἐπιγράφειν ἑαυτὸν ἐπὶ τὸ γιγνόμενον
 77, 34. ἀναπηδᾷ ἐπὶ τὸ βῆμα 78, 29. καλεῖς ἐπὶ σαυτὸν, ἐπὶ τοὺς
 νόμους καλεῖς 82, 41. ἀναφέρειν ἐπὶ τινα αἰτίας 84, 36. καταφεύ-
 γης ἐπὶ τοὺς τοιοῦτους λόγους 85, 23. καταφεύγειν ἐπὶ τὴν ἀπλότητα
 86, 28. οὐδ' ἐπὶ τὰς ταφὰς καὶ ἐκφοράς τῶν τελευτησάντων εἰσιν τοὺς
 προσήκοντας παραγίγνεσθαι 87, 22. φθάνουσι δ' ἐπ' αὐτὰ κατα-
 φεύγοντες τῷ λόγῳ 89, 14. ἐπασκῶν τέχνας ἐπὶ τὰς οὐσίας τῶν
 κεκτημένων διαγεγνήηται 90, 9.=ἐπὶ τὰ δείπνα ἔρχεσθαι I. 39, 24.
 ἐπ' ἐκεῖνον τρέψεται τὸν λόγον 50, 23. ἐπὶ τὰ ἱερὰ ἄγειν 63, 2. ἐπὶ
 διετὲς ἡβᾶν 72, 17. 80, 46. ἐπὶ τὴν οὐσίαν ἦλθεν 78, 11. 79, 5.
 ἐπὶ τὸν λογισμὸν ἐλθῆν 108, 4. ἐφ' ἐκάστας τῶν πράξεων εὐρίσκεσθαι
 προφάσεις 48, 28.=ἐπὶ τὴν ἐττίαν ἐκαθίζοντο Ap. 7, 1. ἀναβιβά-
 ζειν ἐπὶ τὸν τρόχον 6, 44. συνήνεγκε τοῖς Ἀθηναίοις ἐπὶ τὸ ἄμεινον 10,
 35. ἐπὶ τὸν βωμὸν ἄγειν 16, 31. τραπόμενοι οὐκ ἐπὶ τιμαρίαν, ἀλλ'
 ἐπὶ σωτηρίαν 18, 19. *ἐπὶ τὸ εὖ πράττειν κακοὶ γίνονται πάντες ἄν-
 θρωποι 20, 21. λύτας ἐπὶ χρόνον πλείστον ἔμελλον οἶσιν 20, 36.
 παραγενομένης τῆς πόλεως ἐπὶ ταύτας τὰς συμφοράς 20, 42.=βοηθεῖν
 ἐπὶ Ἀρτεμίσιον L. 193, 28. εἰς Πλαταιὰς 195, 4. v. 146, 45. et
 quae nos ad. p. 692. not. 39. add. 160, 13. ἀνεσώθην εἰς τὴν
 Κατάνην. πρέσβεις ἤκον ἐκ Κύπρου ἐπὶ τὴν βοήθειαν 153, 38. ἐπὶ
 Φυλὴν 137, 29. αἴτιος τοῦ ἀποφυγεῖν αὐτὸν ἐπὶ Φυλὴν. *the occasion
 of his deliverance at Phyle* 137, 16. ΤΑΥΤ. a) ad, versus.

τοὺς ἐπὶ τὰ ὄρη (sub. στρατεύσαντας) 191, 26. ἐπ' Ἀρτεμίσιον ἐβοήθησαν 193, 28. εὐθὺς ἐπὶ τὸν Μηνόφιλον ἐβάδιξε 113, 36. ἦγον πρέσβεις ἐκ Κύπρου ἐπὶ τὴν βοήθειαν. ad petendum auxilium 153, 38. ἐπὶ τὸ ἐαυτῶν ἴδιον κέρδος ἔλθοιεν 187, 18. πιστεύοντες τοῖς θεοῖς καὶ ἐλπίζοντες ἐπὶ τὸ δίκαιον μετὰ τῶν ἀδικουμένων ἔσσεσθαι. si bene habet ista lectio 924, 6. sed nescio an potius ibi leg. sit. ἐλπίζοντες ἐπικούρους αὐτοὺς τῶν δικαίων ἀδικουμένων ἔσσεσθαι. b) *adversus, contra*. μείζω στάσιν καὶ πόλεμον ἐπὶ τοὺς ἐν Πειραιεῖ, ἢ τοὺς ἐξ ἄσπεως ἐποίησαν 125, 17. συνίστασθαι ἐπὶ τοὺς ἐμπόρους. coisse in sodalitium, conjurasse in fraudem negotiatorum 165, 40. 166, 16. c) *apud*. ἐπὶ Φύλην τινὲς εἰσι 137, 10. 12. 16. d) *ad, in numero, circiter*. εἰ κατασκαφεῖη τῶν μακρῶν τειχῶν ἐπὶ δέκα στάδια ἐκατέρου 130, 26. οὗτοι δ' * ἐπὶ τήγες συνανουόμενοι φαίνονται 165, 7.

ἐπιβαίνειν ἐπὶ τὴν ἱερὰν χώραν 278, 21. ἐπιβῆναι τῆς χώρας 1394, ult. Θετταλίας ἐπέβη 12, pen. = ἐπιβαίνειν τῆς Ἀττικής Ly. 163, 23.

ἐπιβάλλειν convenire, congruere, competere pro rata portione. τῆς τῶν ἄλλων ἀνθρώπων τύχης τὸ ἐπιβάλλον μέρος μετεκληφέναι νομίζω τὴν πόλιν 312, 2. μέρος γ' ἐπιβάλλει τῆς ἀτιμίας ἅπασι καὶ μάλιστα σοὶ 317, 1. b) *irrogare mulctam, sive simpliciter, sive cum addito ζημίαν, aut ἐπιβολὴν* 572, 19. ἐπιβάλλειν ἔστω κύριος κατὰ τὸ τέλος 1076, 19. In medio, in animum inducere, conari. ἐπιβάλλεσθαι λυεῖν τοὺς ὄγκους 282, 14. 27. = ἐπιβολὰς ἐπιβάλλειν *Æ.* 57, 33. = *L.* 159, 13. ἀργύριον 114, 39. *irrogare mulctam, sive sic nude, sive cum addito τὰς ἐπιβολὰς* 144, 35. 159, 13. 183, 18.

ἐπιβάτης] ἐπιβάται sunt, aut ministri naucleri, *the mariners*, aut vectores quicunque, præter milites classarios. nam hi eo nomine non veniunt 883, 13. 23. 1286, 6. καὶ ταῖς ὑπηρεσίαις καὶ τοῖς ἐπιβάταις 1209, 11. verum Harpocrat. ait milites classarios ἐπιβάτας appellari. = *L.* 107, 18.

ἐπιβιοῦν et ἐπιβιώναι. ἐπιβιοῦντος μετὰ ταῦτα τοῦ Πολυεύκτου πλέον ἢ πένθ' ἡμέρας 1033, 15. 1034, 3. 1273, 3. = *I.* [19, 19. 28, 55.]

ἐπιβλέπειν ἐπὶ τι *D.* 99, 22. v. ἀποβλέπειν.

ἐπιβλῆς trabs *L.* ap. Harpocr.

ἐπιβολὴ mulcta arbitraria 572, 19. = *Æ.* 40, 27. ἐπιβολὰς ἐπιβάλλειν 57, 33. = ἐπιβολὰς ὀφλεῖν condemnari mulctis arbitrariis *An.* 10, 16. = *L.* 105, 13. ἐπιβολὰς ἐπιβάλλοντες καὶ ζημιούντες 159, 13. ἐπιβαλλόντων τῶν ἀρχόντων ἐπιβολὰς 183, 18.

ἐπιβουλεύειν] ἀμφοτέρω οἶδε, καὶ αὐτὸν ἐπιβουλεύοντα ὑμῖν, καὶ ὑμᾶς αἰσθανομένους 134, 25. τὴν ἱερὰν ἐσθῆτα καὶ τοὺς στεφάνους ἐπεβούλευσε διαφθεῖραι 520, 2. ἐπεβούλευσε τοιαύτην λαβεῖν τῶν πεπραγμένων δίκην clandestinis et malitiosis consiliis machinatus est talem adipisci ultionem 542, ult. ἐξ ἀρχῆς τοῖς ἑμοῖς ἐπιβουλεύοντα 865, 5. ἐπιβουλεύειν μηδὲν ὑγιὲς ποιεῖν 932, 7. ὡς ἐπεβούλευον ἀτιμῶσαι καὶ τὰ ἔσχατα πράξαι 973, 19. οὗτος εἰς τε χρήματα καὶ

τὸ παρ' ὑμῶν ἀδίκως ἐκπεσεῖν ἐπιβουλευθῆ 593, 9. οὐ φύσει, ἀλλ' ἐπιβουλευσάν, τοῦ πιστεῦσθαι ἔνεκα δίκαιον γεγονέναι 742, 10. ἂ τοὺς ἄλλους ἐπιβούλευσε ποιῆσαι, παθὼν αὐτὸς 884, 1. ἐπιβουλεύων ἀποδρᾶναι 900, 13. = ἀντιθέτοις ἐπιβεβουλευμένοις καὶ κακοήθεσι ψυχῶν γαργεῖσθαι *Æ.* 28, 18. = *machinari*. τῶν χρηστῶν *creditoribus* ἀφελέσθαι τὴν οὐσίαν ἐπιβουλεύσαντων *I.* 36, 26. τοῖς ἄλλοτριῖς ἐπιβουλεύειν 106, 17. = τὸν ἐπιβουλεύσαντα κελεύει ὁ νόμος τὸν φονέα εἶναι *A.* 126, 21. ἐπιβουλεύειν θάνατον 114, 25. φόνον 126, 32. ἐκ πολλοῦ τὴν ἀσφάλειαν ὧν ἐπιβουλεύουσι, σκοποῦντες 115, 7. τὰ ἐκ πολλοῦ κατεφυσμένα καὶ ἐπιβεβουλευμένα 131, 35. τὴν πρόνοιαν (*necem præmeditatam*) ἐκ πολλῶν (*scil.* σημείων, *vel* τεκμηρίων, *vel* ἐπιχειρημάτων) δεῖ φανερὰν εἶναι ἐπιβουλεομένην (*malim* ἐπιβεβουλευμένην) *neccesse est*, ut multis indicibus aut molitionibus antegressis sese prodiderit alicujus voluntas ex insidiis aliquem interimendi 136, 9. = οὐ κατέσχον ἂ ἐπιβούλευσαν. *non obtinebant ea, quæ clandestinis machinationibus efficere conabantur* *An.* 15, 4. λαθραῖον θάνατον ἐπιβούλευσε Καλλιὰ 31, 2. = ἐπιβουλεύειν τινὶ θάνατον *per insidias* alicui *struere*, *comparare*, *machinari necem* *L.* 96, 1. περὶ ὧν οὗτος ἐπιβεβουλευκὼς ἦκει 108, 31. ἐπιβουλεύειν καταλύσαι τὴν δημοκρατίαν (*pro* τῇ καταλύσει τῆς δημοκρατίας) 130, 38. ἐπιβουλεύειν ὑμῖν ἐν ᾧπερ οὐδ' οἱ πολέμιοι 165, 28. οὔτε ζῆν αὐτὸν ἔδει τοιοῦτοις ἔργοις ἐπιβουλεύοντα. *ejusmodi facinora animo agitantem, designantem* 180, 13. ἐπιβουλεύσαντα τῷ πλήθει (*sub.* τῷ ὑμετέρῳ) ἀποδείξω 184, 3. = ὡς ἐπιβουλεομένων τῶν νεορίων *D.* 102, 17.

ἐπιβουλῇ] ὅταν δ' ἐξ ἐπιβουλῆς καὶ πλεονεξίας ἀπάτη καὶ βία κατέχηται τὰ πράγματα 154, 10. = ἐπιβουλὴν οὐ προορᾶσθαι *Æ.* 33, 39. = ἐξ ἐπιβουλῆς φονεὺς *A.* 111, 44. τῆς μὲν ἐπιβουλῆς τοῦ θανάτου μηδένα κοινωνὸν ποιήσασθαι. *id est*, τοῦ ἐπιβουλεύσαι αὐτῷ τὸν θάνατον. *ad ipsam patrationem necis ex insidiis comparatæ neminem socium adsciscere* 137, 25. = ἐπιβουλὴν τοιαύτην ἐπιβουλεύουσι *L.* 131, 19. οὐ διὰ δυστυχίαν, ἀλλὰ δι' ἐπιβουλὴν ἐποίησαν 187, 40.

ἐπίβουλος] βουλόμενος δοκεῖν δεινὸς καὶ ἐπίβουλος εἶναι *L.* fr. 45, 2.

ἐπιγαμεῖν uxori priori adhuc superstiti et in domo mariti manenti superinducere aliam *An.* 16, 46.

ἐπιγαμίαν δίδοναι δήμῳ τινὶ *jus uxores ex se ducendi*, ut illæ peregrinæ mulieres pari jure sint in urbe, quo ducantur, atque urbanæ ipsæ 256, 6. ποιήσασθαι 291, 4. = ἐπιγαμίαν Εὐβοιεύσιν ἐποιούμεθα *L.* 920, 1.

ἐπίγαμος θυγάτηρ nubilis 1009, 14. 1025, 4.

ἐπιγιγεσθαι supervenire, accidere, contingere, ut v. c. morbi solent. ἐπιγενομένης δὲ ἀρρωστίας Πασίανι 946, 14. τὰς ἐπιγενομένας μισθώσεις ὡς οὐκ ἀπέληφε. *the rents that were due*. *statis dependendas temporibus mercedes, sibi competentes et e bonis provenientes* 947, 7. οἱ ἐπιγιγνόμενοι post nascentes, posteriori 689, 16. 1371, 2. = ἐπιγενομένης τῆς μάχης, *cum pugna intervenisset, postvenisset, supervenisset, post hæc gesta evenisset* *Æ.*

86, 12. = accedere, supervenire. τὰ ἐναντία ἐπιγεγνημένα δύνῃσι. prodest et salutem affert succedens priori conditioni rerum alia nova, isti contraria A. 116, 28. = παράδειγμα τοῖς ἐπιγιγνομένοις Ly. 149, 5. 158, 8. 159, 21. = παράδειγμα τοῖς ἐπιγιγνομένοις posteris καθιστάντες D. 108, 12.

ἐπιγινώσκειν noscitare, diligentia inspectionis deprehendere An. 33, 6.

ἐπιγνώμων censor, æstimator, arbiter. τῆς τιμῆς pretii τοῦ παιδὸς 978, 11. = inspector. ἐπιγνώμονας πέμποντες καθ' ἕκαστον ἑνιαυτὸν L. 110, 28.

ἐπίγραμμα] ἐπιγράμματος ἐν τοῖς Ἑρμαῖς τυγχάνειν 491, 4. ἐπιγράμματα τῆς πόλεως ἀνελὼν ὡς καλὰ καὶ ζηλωτὰ κατὰ παντὸς τοῦ χρόνου 615, pen. πρὸς τριάκοντα μῶν ἐπίγραμμα ὑπὲρ τοσούτων χρημάτων εἰς τοσούτον ἀγῶνα καθέσταμεν. in discrimen mulctæ tam enormis pendendæ devenimus ob læsionem, cujus rei agimur, quæ læsio, prout ipse libellus accusatoris eam æstimavit, pluris non est, quam dimidii talenti 985, 11. est igitur ἐπίγραμμα taxatio, vel æstimatio damni a reo accusatori dati literis consignata. = ἐπ' αἰσχίστω ἐπιγράμмати * ἐξέκειτο ἔμπροσθεν τῶν ἑκωνήμων I. 54, 40.

ἐπιγράφειν] φουσηθεὶς ὁ Πausanias ἐπέγραψεν εἰς τὸν τρίποδα τὸν ἐν Δελφοῖς 1378, 1. ἠνάγκασαν αὐτοὺς ἐκκόψαντας τὰ ἐλεγεία ἐπιγράψαι τὰς πόλεις τὰς κοινανούσας τοῦ ἔργου 1378, 12. b) litem æstimare, cum actor in libello accusatorio indicat ipse, quantam mulctam sibi debere reus videatur. ἀλλὰ καὶ τῶν ἐπιγεγραμμένων ἐτίμησαν. sed etiam mulctam ei irrogarunt eam, quam ego meo in libello accusatorio indicaveram 847, 7. In medio curare, vel pati, auctor esse, ut a commentariensi alicujus nomen in tabulis publicis, vel in libello accusatorio, scribatur, velut subscriptoris, aut testis. ἐπ. κλητῆρα 542, 19. ἐπεγράψατο τοῦτον τῇ διαμαρτυρίᾳ 1097, 6. 13. κλητῆρα κατ' ἐμοῦ τὸν ἀδελφὸν ἐπιγράφεται 1251, 5. ἐμβάλλεται μαρτυρίαν ψευδῇ καὶ ἐπιγράφεται μάρτυρας 1266, 17. ἐπιγραφάμενος ἐπὶ τὸ ἔγκλημα Βοιωτὸν. cum Boeotum scribi reum in forum citandum curassem a scriba publico in libello meo accusatorio 1013, 10. τῶν ἐπιγραφομένων ταῖς ἀλλοτριαῖς γνώμαις. qui sententiis alienis inscribi se velut auctores, aut suffragatores patiuntur 1359, 17. b) ἐπιγραφάμενος κύριον τὸν ἀδελφὸν ἑαυτοῦ pro legitimo herede scribi curans 1054, 18. οὐ γὰρ ἂν ξένον καὶ ξένην τοὺς ἑαυτοῦ γονεῖς ἐπιγραφάμενος 1314, 26. c) pro simplici γράφειν. ὅτ' ἐπιγεγραμμένον εἴη τὸ ἀργύριον ἀποδοῦναι τὸ ὑπὸ Λύκωνος καταλειφθέν. cui ut redderetur illud æs, in tabulis esset scriptum et præceptum 1238, 12. p. 1241, 17. est eadem de re simplex γεγραμμένον. = ἐπιγράφειν τὰ μέγιστα ἐπιτίμια. de legislatore criminibus sævas poenas irrogante Æ. 3, 7. τίμημα ἐπιγράφεσθαι dicitur accusator, cum curat a magistratu libello suo accusatorio adscribi hanc clausulam; qui ea in causa judicaturi sint iudices, eos oportere, non tantum hoc judicare, sitne reus incusato crimini obnoxius, sed etiam, quæ ei poena sit irroganda lege de

poenæ genere tacente 3, 15. ἐπιγράφειν ἕκαστον ἀδίκημα τοῖς πράκτορσιν, dare pittance quæstoribus, quo consignatum, quid mulctæ, a quo, qua de causa, sit per eos exigendum, eoque potestatem exigendi iis facere 5, 36. paulo post v. 40. est ἐγγράφειν. ἐπιγραφομένων τοιούτων ρητόρων ἐπὶ τὰς τοῦ δήμου γνώσεις, cum ejusmodi oratores nomina sua inscribant publicis populi decretis 26, 38. νομοθέτας ἐπιγράφειν 59, 12. ἐπιγράφειν ἑαυτὸν ἐπὶ τὸ γινόμενον, auctorem et effectorem rei gestæ se ferre, sibi gloriam confectæ arrogare 77, 34. ἐφ' ᾧτε μὴ ἐπιγράφειν τὰ ἑαυτῶν ὀνόματα, ne sua nomina inscriberent 80, 5. = ἐπιγράφαντες σφὰς αὐτοὺς ἐπιτρόπους I. 59, 42. In medio. ἐπιγράφεσθαι τῷ κλήρῳ τρία τάλαντα in libello quo quis hereditatem petit, eamque se jure petere iudicibus affirmat, tribus talentis eam æstimare, ut si contrapetentem vincat, is sibi pro mulcta tantundem præstare debeat 38, 10. Θρασυμάχου ἐπεγράψαντο τὸν Νικόστρατον. in libello suo petitorio scripserunt, vel a commentariensi publico in tabulis publicis annotari curarunt, se petere hereditatem illius Nicostrati, qui filius esset Thrasy Machi 46, 33. ἐπιγράφεσθαι γυναικὶ ὄνομα pro simplici, operam dare, ut mulieri alicui nomen aliquod certum in tabulis publicis consignetur 41, 13. in pass. πῶς ὁλόν τε τῷ ἀνδρὶ δύο πατέρας ἐπιγράφεσθαι 46, 40. = ἐπιγεγραμμένοι εἰς τοὺς πράκτορας, quorum nomina, in pittaciis perscripta, exactoribus tradita sunt, ut debita reip. ab iis exigant An. 10, 35. = ἐπιγραφόμενος Ἀναγυράσιος. ipse semet appellans Anagyrasium in capitibus libellorum accusatoriorum, quos magistratibus exhibuit L. 136, 35. 137, 5. ἐπιγεγραμμένοι scil. ἐπὶ τοῦ σανιδίου, pro ἐγγεγραμμ. 146, 8. ῥάδιον γνῶναι ἐκ τοῦ τιμῆματος τοῦ ἐπιγεγραμμένου τοῖς χρήμασι 148, 40. δόξαν ἔμελλε φέρειν τὰ ὑπ' ἄλλων εἰρημμένα ἐπιγραφομένῃ eorum inventionem sibi arroganti. ap. Suid. in v. ἐπιγραφομένῃ. = ὄνομα Διὸς σωτῆρος, ἐπιγράφειν πρὸς τὴν εἰσαγγελίαν Ly. 167, 21. τὰ ἐλογεῖα τὰ ἐπιγεγραμμένα ἐν τοῖς μνημείοις 168, 10. = τὸν ἐπὶ τοῖς τῆς πόλεως ἀτυχήμασι ἐπιγεγραμμένον. cui clades reip. imputantur, ut ab eo contractæ D. 94, 1.

ἐπιγραφὴ τῶν ὀνομάτων I. 46, 31.

ἐπίγυον, rudens a ship's cable L. ap. Harpocr.

ἐπιδακρύειν Æ. 39, 22.

ἐπιδανειζειν] ἐπιδανειζεται λάθρα ἡμῶν. nobis insciis, super mutuum æs a nobis creditum, adhuc aliud ab aliis quoque sumit 908, 26. ἐπιδανεισάμενος ἐπὶ τοῖς ἑμοῖς χρήμασι 914, 2. ἐπιδανεισόμενος ἐκ τοῦ ἐμπορίου πολλὰ χρήματα. qui ingentes æris numerati, aut mercium særi æquiparabilium summas credito summisset, corrogasset a vestris negotiatoribus 922, 3. αὐτοῦ τοῦ ἐπιδανεισάντος 930, 18.

ἐπιδεικνύν] ἐπέδειξα τὴν ἀνθρώπων foeminam sic cubantem medico et testibus demonstravi 1159, 27. ἐπιδείκνυτε exemplo vestro proposito docetis ταῦταις ποιεῖν ὅ τι βούλονται 1383, 13. = ἐπιδεικνυσθαι φανερώς τὴν τῶν πραγμάτων θεραπείαν Æ. 42, 38. ἐπαινέτην ἐπιδεικνύναι 52, 11. σημεῖον ὑμῖν μέγα ἐπιδείξω 60, 8.

αἰσχρόν ἐστι τὸν αἰτιώμενον οὐκ ἔχειν ἐπιδείξαι τῆς αἰτίας τὸ ἔργον 86, 22. = I. 53, 43. = ἐπιδειξάμενοι τοιαῦτα ἔργα An. 25, 40. = ἐπιδείξαν πολλοὺς μὲν Ἀθηναίων, πολλοῖς δὲ καὶ τῶν ξένων, οὕτω διακειμένον L. fr. 45, 8. = ἐπιδείκνυσθαι πᾶσιν ἔργῳ τὴν ἀρετὴν Ly. 162, 16.

ἐπιδεικτικὸς] de orationibus. τοὺς μὲν γὰρ πιθανοὺς populares, τοὺς δ' ἐπιδεικτικούς εἶναι προσήκει. ostensionales, pompaticas 1401, pen.

ἐπιδεῖν A. 138, 35.

ἐπιδείξις exhibitio speciminis, cum aliquis artem quampiam suam publice ostendat. *a specimen, a piece of work made by an artist, or handicraft, to prove his capacity.* ἐπιδείξιν τινα φωνασκίας βουλόμενος ποιήσασθαι 319, 9. ἐκ. τῆς αὐτοῦ ποιηρίας ποιούμενος 785, 17. = ἐπιδείξιν τῆς συμφορᾶς ποιησόμενοι, suis in corporibus demonstrationem fidei facturi spectantibus, quanta sint afflicti clade Æ. 72, 36. = ἐπιδείξιν ποιούμενοι πρὸς τοὺς Ἕλληνας Ly. 161, 42.

ἐπιδέκατος densus quisque numus, e. c. singulæ drachmæ de denis quibusque drachmis. τὸ ἐπιδέκατον τούτου (huius mulctæ) τῆς θεοῦ εἶναι 1074, 24. = τὸ ἐπιδέκατον ἔστω τῆς θεοῦ. Minervæ esto decimum quodque An. 13, 7.

ἐπιδέξιος] ἐπιδέξιοι φόντες ἐτέρων μᾶλλον, cum sitis natura ingenio præditi excitatiore atque præstantiore quam alii Æ. 25, 21.

ἐπιδεξιότης] τῆς ἐν τοῖς πότοις ἐπιδεξιότητος Æ. 34, 20.

ἐπιδέχεσθαι] τοῦτ' ἤδη πᾶσαν ἐπιδέχεται κατηγορίαν 139, 1. = καθαρὸν οὕτω χρῆ τὸν βίον τοῦ σώφροντος ἀνδρὸς εἶναι, ὥστε μὴ ἐπιδέχεσθαι δόξαν αἰτίας πονηρᾶς Æ. 7, 32. = capere, admittere, pati. ὁ γὰρ χρόνος οὐκ ἐπιδέχεται μακρολογεῖν D. 94, 13.

ἐπιδημεῖν] versari in urbe. ἐπιδήμησεν εἰς (ὃδ, vel per) μυστήρια 1352, 19. ἐπιδημήσαντα Στέφανον εἰς τὰ Μέγαρα 1357, 17. b) redire in urbem ex itinere. ἐπιδημήσας ἐκ τῆς ἀποδημίας. redux in patriam e peregrinatione factus 1173, 5. 1175, 1. = ἀποδημεῖν et ἐπιδημεῖν, opponuntur inter se, abesse domi et esse domi Æ. 35, 36. 42, 36. 10, 11. ἐπιδημῶν * εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν 48, 42. οὐκ ἐπιδημοῦντος ἐν Μακεδονίᾳ Φιλίππου, absente a patria 71, 41. ἐπιδημεῖν εἰς τὴν πόλιν. venire in urbem 90, 23. = I. 76, 44. = A. 146, 40. = ὅσοι δὲ ξένων ἐπιδημοῦσι hac in urbe versantur L. 123, 22. ἐπεδήμησε τὸ τῶν πολεμίων στρατόπεδον copiae, castra hostium prope ad urbem accesserant, vel, ipsam in urbem immigrarant 126, 36. μὴ ἐπιδημεῖν, ἀλλὰ στρατεύεσθαι 160, 2.

ἐπιδημία commemoratio in loco quodam. ἐπιδημία ξένων οὐ πάντῃ ἢ αὐτόθι. peregrini non admodum multi ibi commorari solebant 1357, 9.

ἐπιδιathήκη, pactio interposito argento L. ap. Harpocr.

ἐπιδιathέσθαι] ἰδέxατο τὸν ὄρκον, ἐπιδιathέμενος ἀργύριον, ἐὰν μὴ ὁμώσῃ τὸν ὄρκον. cum hac de re cavisset ære certo deponendo 896, 22. = pactionem facere interposito argento L. ap. Harpocr.

ἐπιδιδόναι ultro, gratuito dare, aut recipere daturum. τὰνα-
λωμένα ἐπέδωκα. *I made them a present of* 264, 15. ἐφ' οἷς
ἐπέδωκε, τῷ μνηταί 264, 26. ἐπέδωκε τὰτα τῷ δήμῳ 266, 21. εἰς
σωτηρίαν ἐπεδίδονσαν. quo tempore agebatur de servanda patria,
in salutem ejus.—τρίηρ ἐπέδωκε 566, 11. 13. ἃ μὲν ἐπέδωκα, ταῦτ'
ἐστίν, ὧν οὐδὲν γέγραπται 267, 3. ex Orat. pro Corona. ὧν ἐκ τῆς
ιδίας οὐσίας ἐπέδωκα, οὐδεμίαν ἡμέραν ὑπεύθυνος εἶναι φημι 263, pen.
ἐπεδώκαμεν ὑμῖν τάλαντον 918, 21. 27. de patre usurpatur filiae
dotem addente. ἐπιδόντος προῖκα τάλαντον 1009, ult. b) con-
ferre. ἐπιδιδόναι οὐδὲν πρὸς ἀνδρείαν 1408, 15. c) increbescere,
gliscere, crescere, proficere. οὐδὲν ἡγοῦμαι πλέον ἢ τὰ τοῦ πολέμου
κακινῆσθαι καὶ ἐπιδεδωκέναι 123, 14.=προῖκα ἐπιδούς dote addita
ἐκδούναι τὴν ἀδελφὴν I. 38, 34. ἐπέδωκεν ἐν τῷ δήμῳ. in concione
populi ultro recepit, et spondidit se collationem pecuniarum
gratuitam ærario largituram esse. dixit se largiri velle 54, 38. 40.
=ἐπειδὴ οἱ πρυτάνεις ἐπέδσαν (scil. τὴν ζήτησιν) περὶ αὐτῶν εἰς τὴν βου-
λὴν L. 164, 17. τὴν μητέρα αὐτῶν ἐκδίδωσιν elocat nuptui ἐπιδούς
addita dote π. δρ. 897, 9. 146, 28.=largiri Ly. 167, 35.=ἐπι-
δόναι ἐκ τῶν ἰδίων εἰς τὴν κοινὴν σωτηρίαν, ultro de suo conferre D.
100, 28. ἀρχιεῖωρον αὐτὸν *ἐπέδωκε τῇ βουλῇ sese obtulit 100, 37.

ἐπιδικάζειν in activo dicitur magistratus petenti hæreditatem,
aut aliud aliquod bonum, item virginem hæredem orbam, sen-
tentia sua adjudicans, petitor autem dicitur ἐπιδικάζεσθαι in me-
dio, cum adjudicari sibi curat, et impetrat. Construitur cum
genitivo rei petitæ. ἐπεδικασεν ὁ ἄρχων τοῖς ἀντιδίκοις τοῖς ἡμετέροις
τὸν κλῆρον τὸν Κόνωνος 1174, 17. ἐπεδικάσατο τοῦ κλήρου τοῦ Ἀγνίου
κατὰ τοὺς νόμους 1051, 6. παρὰ τοῦ ἐπιδεδικασμένου καὶ ἔχοντος τὸν
κλῆρον προσκαλεῖσθαι 1052, 14. τὴν ἀμφισβήτησιν εἶναι τῷ ἄρχοντι,
καθότι ἐπεδικάσατο, οὐ ἂν ἔχῃ τὰ χρήματα. Archon debet inqui-
rere, quo titulo is, qui hæreditatis postulatur, eam hæredita-
tem in jure petierit atque impetrarit 1055, 5. ἐπεδικασάμην τῆς
τούτου μητρὸς 1075, 25.=ἀπόδοτέ μοι ἐπιδικάσαντες τοῦτον τὸν κλῆρον
I. 86, 29. ἐπιδικάζεσθαι τοῦ κλήρου. subaudi τὴν κτῆσιν 42, 7. 19.
τῶν πατρῶων 43, 44. δοθέντων 44, 2. οἷς προσήκε τῆς ἐμῆς μητρὸς
ἐπιδικάσασθαι 80, 41. τῷ υἱεὶ μετὰ τοῦ κλήρου ἐπιδικάσασθαι 80, 7.
ἔχω τὸν κλῆρον ἐπιδικασάμενος παρ' ὑμῖν. sententia vestra mihi ad-
judicatum 85, 35.=An. 16, 1.

ἐπιδικασία ἀτελὴς adjudicatio (hæreditatis etc.) irrita, cassa
1055, 1. ὑπὲρ οὗ τοῦ κλήρου τὴν ἐπιδικασίαν ποιοῦμεθα. cujus hæ-
reditas utri sit adjudicanda, nunc in jure experimur 1084, 15.
=τῶν τοῦ ἀδελφοῦ τὴν ἐπιδικασίαν ποιεῖσθαι I. 43, 40. 43. τὰς
ἐπιδικασίας οἱ εἰσποίητοι πάντες ποιοῦνται 44, 12. τὴν ἐπιδικασίαν
τῆς θυγατρὸς ἀποστερῆσαι 45, 16.

ἐπίδικος controversus, controversiæ obnoxius. ἐπίδικον ὄντος τοῦ
κλήρου 1074, 1.=controversiæ forensi, petitioni et adjudica-
tioni obnoxius, præsertim virgo nubilis heres relicta. δια-
μαρτυρεῖν μὴ ἐπίδικον εἶναι τῇ ἡμετέρᾳ μητρὶ τὸν κλῆρον. non licere
nostræ matri hereditatem petere I. 38, 11. 42, 17. ἐκδοθεῖσας

καὶ συνοικοῦσας ἀνδράσι γυναῖκας τοῖς ἐγγύτατα γένους ἐπιδίκους ὁ νόμος εἶναι καλεῖται 44, 25. ἐπὶ ἅπαντι τῷ κλήρῳ ἐπιδίκον καταλείπειν 45, 23. τοῖς ἐγγύτατα γένους ἐγένετο ὁ κλήρος ἐπιδίκος. facultatem adipiscebantur hereditatem petendi 84, 23. ἐπιδίκον αὐτοῖς ἦν τὸ ἡμικλήριον 86, 20.

ἐπιδιώκειν a tergore persequi L. 99, 23.

ἐπίδοξος ἦν (Megalopolis) καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἀλῶναι Æ. 77, 19.=ἐπίδοξον ὄντα ἐτι μείζω κακὰ πάσχειν. cum ei metuendum esset, ne adhuc majora mala pateretur A. 115, 22. ἐκ τῶν μεταβολῶν (scil. reipub.) ἐπίδοξος αὐτοῖς ἐστὶν ἡ δυσπραγία μεταβαλεῖν 120, 13. spes est fore ut mutetur.—=expectatus Ly. 148, 44.

ἐπίδοσις incrementum. ἀπάντων πολλὴν ἐπίδοσιν εὐληφόταν 123, 11. ἐπιδ. ἐτι πολλὴν ἐχούσης τῆς σῆς φύσεως 1407, 27. ἐπιδ. μεγίστην τὸν βίον ἡμῶν λαβεῖν 1413, 22. ἐκ τοῦ Πλάτωνι πλησιάζειν τοσαύτην ἔλαβεν ἐπίδοσιν 1415, 13. profecit. b) largitio spontanea, contributio pecuniaria gratuita ad necessitates patriæ 566, 23. οἱ τὰς μεγάλας ἐπιδόσεις ἐπιδόντες 285, 19.=largitio erga rempublicam Æ. 57, 5.

ἐπιδρομή] τὸ ἐκ' ἐξουσίας καὶ πλούτου πονηρὸν εἶναι τειχός ἐστι πρὸς τὸ μηδὲν ἐξ ἐπιδρομῆς παθεῖν 559, 25.

ἐπιείκεια fama præclara honestatis et probitatis. ἵνα τὴν ὑπάρχουσαν ἐπιείκειαν ἀποβάλωμεν 919, 4.

ἐπιεικής] probus, honestus, fidus, frugi. μηκέτι τὸν νοῦν αὐτῷ ὥς ἐπιεικεῖ προσέχων 606, 2. τί δὲ ταῦτ' εἶα, φάσκων ἐπιεικής εἶναι 606, 3. ἐπιεικεῖς, δοκῶσιν εἶναι περὶ τὰ συμβόλαια. circa meum et tuum 915, ult. οὐδὲν εἰδὼς τὴν τούτων πονηρίαν, ἀλλ' οἰόμενος ἐπιεικεῖς εἶναι ἀνθρώπους 925, 10. ἐπιεικῇ δόξαν ἔχων 1343, 2.=ἐπιεικεῖς φύσει διαφερεῖται Æ. 79, 32.=ἐπιεικής τῇ πόλει L. 153, 7.

ἐπιεικῶς sæpenumero, crebro, plerumque 10, 7. 450, 14. b) sic satis. ἐπιεικῶς ἐντιμον κατέλιπον τὸν σίτον hinc proficiscentibus ipsis, erat pretium frumenti sic satis ingens. at a tolerably high price 1285, 17. ἐπιεικῶς ἔσχε τὸ σῶμα. sic satis commode 1364, 27.=ἐπιεικῶς εὐτύχει. sic satis. vel, quoad potissimam partem, plerisque in rebus I. 58, 10.=ταῦτα μὲν οὖν ἐπιεικέστερον παρήσω. transmittam hæc silentio, animi cum æquitate et lenitate, majore etiam quam par erat A. 117, 39.

ἐπιέναι accedere, aggredi, adoriri, invadere. ὥς ἐπιῶν [id est ἐξ ἐπιδρομῆς] ἅπαντα ἤλπιζε τὰ πράγματα τότε ἀναιρήσειν se eversum et subacturum esse omnia a primo statim impetu, aggressu, cedentia statim, neque resistentia 15, 12. b) de rebus futuris, imminere, instare, appropinquare. τῶν ἐπιόντων ἕνεκα, εἰ μηδενὸς ἄλλου 423, 27. τῆς ἐπιούσης ἐκάστω τύχῃς μὴ οὐσης προδήλου 633, 26. ὅσα περὶ τῶν ἐπιόντων δηλοῦσιν οἱ θεοί. de rebus futuris 1487, 5. c) in mentem venire. οὐτ' ἐπιείγεσθαι βαδίζουσιν, οὔτε ποιεῖν αὐτοῖς ἐπῆει 392, 27. εἰ γὰρ καὶ κατὰ μικρὸν ἐπῆει αὐτῷ τὰ τοιαῦτα σκοπεῖν 576, 27.=ἐπῆει ἡ ἐκκλησία, coibat, adventabat in forum concio, vel instabat, prope erat congressura Æ. 9, 17. πρὸ τῆς ἐπιούσης πυλαίας 71, 12. ἐπιῶν κίνδυνος 74,

36.=ἐπιούσα συμφορὰ imminens An. 14, 27.=τῆς ἐπιούσης νυκτός L. 121, 31. τῇ ἐπιούσῃ νυκτὶ 103, 18. οὐχ ὁ ἐπιὼν καιρὸς τοῦ παρόντος βελτίων 916, 1.=τῶν ἐπιόντων φόβος Ly. 154, 10. ἐπιὼν κίνδυνος 156, 32.

ἐπιζήμιος] τοῖς δὲ συμβούλοις ἡμῖν μὴ κειμένοις ἐπιζημίους 280, 15. locus perobscurus, enigmati simillimus.=ἐπιζήμιος ἐκ τῶν νόμων, mulctæ e legibus obnoxius, cui leges mulctam irrogant Æ. 7, 13.

ἐπιζητεῖν idem quod simplex, vel ἀναζητεῖν. εἰ μὴ ἡ βουλὴ senatus Areopagiticus ἐπεζήτησε τὸν ἄνθρωπον καὶ συλλαβοῦσα—271, 16.

ἐπιθάνετος ἦν ἐμοῦ ἀποδημοῦντος. morti propinqua 1225, 1.

ἐπιθesis, aggressio, invasio. μὴ συνεπιβάντας τῇ τούτων ἐπιθέσει A. 117, 41. ἀποτρέψαι τῆς ἐπιθέσεως 118, 37.

ἐπιθέτος] ἐπιθέτους ἐπιστολάς. literas, quæ alicui aliquo proficiscenti adduntur, ut eas alii reddat, ibi agenti, quo ipse contendit L. ap. Harpocr.

ἐπιθημα καλὸν ἐπέθηκα I. [26, 44.]

ἐπιθυμεῖν] πολλοὶ πολλάκις μειζόνων ἐπιθυμοῦντες, τὰ παρόντα ἀπώλεσαν 658, 8. ἐπιθυμήσας τῶν χωρίων μου 1272, 3.=ἄρκει μοι μετὰ, καὶ μειζόνων αἰσχυρῶς οὐκ ἐπιθυμῶ Æ. 85, 6. ξενικῶν στεφάνων καὶ κηρυγμάτων ἐν τοῖς Ἑλλησιν ἐπιθυμοῦντα 89, 15.=ἐπιθυμεῖν ἀργυρίου I. 42, 2. *ἀδίκων 54, 22. τῶν ἐμῶν μὴ ἐπιθυμεῖν 106, 20.=ἐπιθυμεῖν τινὸς aliquem studiis et officiis promereri, vel, partibus ejus studere, cum eo facere An. 32, 43.=pro ἔρῳ. ἐπιθυμῆσαι (id est τὸ τοῦ ἔρωτος πάθος) πᾶσιν ἀνθρώποισιν ἔνεστιν L. 96, 38. 40. λίαν προθύμως τοῖς ἀδικοῦσι βοηθοῦντες, πολλοὺς τῶν αὐτῶν ἔργων ἐπιθυμεῖν ποιοῦσι 141, 39. 144, 4. ἐπιθυμεῖν μετέχειν τῶν ἀλλοτρίων κινδύνων 146, 4. 37. διαφέρεισθαι μάλιστα πρὸς ἀλλήλους, ὅταν οἱ μὲν τῶν ἀλλοτρίων ἐπιθυμῶσιν, οἱ δ' αὖ τῶν ὄντων ἐκπίπτωσι 150, 46. ἐπιθυμοῦντες præ cupiditate, h. e. siti auri et opum exaggerandarum studio 156, 30. ἵνα τῶν ἐτέρων μὴ ἐπιθυμήσωσι 163, 4. θανάτῳ ἐκολάζετε τοὺς τῶν ὑμετέρων ἐπιθυμοῦντας 179, 35. τῶν ἀρχαίων νόμων ἐπιθυμεῖτε 179, 45. τῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ δικαίου ἐπιθυμοῦντες 180, 34. τοὺς πρὸς τῷ εἶναι πολίτας, καὶ ἐπιθυμοῦντας τούτου (scil. τοῦ εἶναι πολίτας) 187, 13. τοὺς βαρβάρους ἐποίησαν, τῆς ἀλλοτρίας ἐπιθυμοῦντας, τῆς σφετέρως αὐτῶν ἐστέρησθαι 914, 10.

ἐπιθυμητής] ἐπιθυμηταὶ τῶν ἡμετέρων ἰδῶν καὶ νόμων 661, ult.=ἐπιθυμητάς πλείστους ἔχει An. 29, 44.=ἐπιθυμηταὶ τῶν αὐτῶν τότε ἔργων ὄντες L. 128, 28.

ἐπιθυμία] τοῖς δ' ἔθεισι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις ταύτ' ἐπιχειρῶν πράττειν 638, 13. οὐδεὶς ἔχει τελευτὴν [id est τέλος, vel παύλαν] τῆς τοῦ πλεονεκτεῖν ἐπιθυμίας 658, 15. τὸν εὖ φρονούντα δεῖ τὸν λογισμὸν κρεῖττον τῶν ἐπιθυμῶν πειρᾶσθαι ποιεῖν 1438, 11.=ἡ ἐπιθυμία τῆς τιμωρίας ἀμνήμονα τῶν κινδύνων καθίστησι A. 115, 29.=ἐπιθυμία τῆς μεθ' ὑμῶν πολιτείας εἰσῆλθέ μοι An. 21, 6. τοσαύτην ὑπερβολὴν τῆς ἐπιθυμίας ἔχουσιν 27, 34.

ἐπικαθῆσθαι] ἐπικαθήμενος ἐπὶ τῇ τραπέζῃ. *the agent, book-keeper, principal assistant of a banker* 946, 13. 1189, 20. 1193, pen.

ἐπικαίειν ulcus amburendo sistere 795, 26. v. ἀποκαίειν.

ἐπικαίρος] μὴ προσλαβὼν τοὺς ἐπικαίρους τῶν τρόπων. *opportuni* 234, 14.

ἐπικαλεῖν τεθνεῶτι de defuncto queri 1241, 6.=τὸν Ὀρεστὴν ἐπικαλούμενον I. 68, 45.=ἐπικαλοῦνται μάρτυρας A. 114, 33. *arcessunt, advocant.* b) incusare, insimulare. ἐκόντα μὲν οὐκ ἐπικαλῶ ἀποκτεῖναι 121, 1. οὐ δικαίως ἐπικαλεῖται, *accusatur* 121, 33. ἐπικαλούμενος 122, 10. 124, 26.=ἐπικαλεῖν τινι incusare, queri de aliquo L. 112, 31. 157, 24. 178, 7.=ἐπικαλεῖσθαι βοηθὸν Ly. 153, 15. θεοὺς 150, 7. 168, 16.

ἐπικαρπία] τὴν οὐσίαν πότερον ἐκ τῶν ἐπικαρπιῶν e vectigalibus, redditibus annuis, ἢ τὰρχαῖα ἀναλίσκων διαφῆκε 829, 7. 834, 2.=ἐπικαρπίας ἐκ τῆς ὠνῆς ἐκλέγειν vectigalia exigere, h. e. ea quæ in portubus aut portis urbium de mercibus instantibus aut exeuntibus dependi debent An. 12, 28.

ἐπικατατέμνειν [scil. fodinas metallicas] τῶν μέτρων ἐντὸς 977, 7. *cuniculos suos in alienos adigere. to break into his neighbour's shaft.*

ἐπικεῖσθαι] τῷ ἄρξαντι πανταχοῦ μεγάλα τὰ ἐπιτίμια ἐπικείται A. 128, 39.

ἐπικηρυκία induciæ, pax, tranquillitas ad certum tempus per faciem indicia. διὰ τὴν πρὸς Λακεδαιμονίους ἡμῖν ἐπικηρυκίαν 61, 23.

ἐπικηρυκεῖσθαι depecisci, decidere cum aliquo 888, pen.

ἐπικηρύττειν præconis voce mercedem publice ei promittere, si quis aut vivum aliquem, aut caput ejus dedat promulgantibus. διὰ ταῦτ' αὐτῷ τοὺς Θηβαίους χρήματα ἐπικηρυχέειν 347, 25.=ἐπικηρύττειν δάσειν ἀργύριον L. 104, 45. ἐπικηρυχθέντων ubi bona istæc sub hasta venierunt 148, 42.

ἐπικινδυνεύειν] ὅτι τὰ χρήματα ἤδη ἐπικινδυνεύεται τῷ δανείσαντι. *merces ab hoc temporis articulo inde jam nunc, periculo creditoris ire per mare. the property now traverses the sea at the risk of the creditor* 915, 31.

ἐπικίνδυνος anceps, periculi plenus. ἐπικινδύνους ἔχουσα προσόδους. vectigalia dubia 948, 2. ἀκούειν μὲν ἡδεῖα, πράττειν δ' ἐπικίνδυνοι 1452, 20. τὴν ἡλικίαν, ἐν ᾗ φυγῆς ἐπικινδύνου πειρᾶσθαι παρ' ἑθὺς καὶ παρὰ τὴν ἀξίαν ἀναγκάζομαι 1470, 13.=ἐπικίνδυνον ποιοῦσι τοῖς οὐδὲν ἀδικοῦσι τὸν βίον L. 102, 44. 111, 10.

ἐπικλήρος virgo patre orba, heres, contentioni obnoxia, quis ejus et corpore et bonis sit potiturus 182, 15. ὅσα εἰς ἐπικλήρους [scil. ἦκει] πρὸς τὸν ἄρχοντα 976, 12. nam archon eponymus earum causas disceptabat. ἐπικλήρων καὶ ὄρφανῶν καὶ τοκέων τῷ ἄρχοντι προσέταξαν ἐπιμελεῖσθαι 940, 10. ἐπικλήρου qui sit κύριος, tutor, jure præditus eam elocandi 1134, ult. sqq. jura quædam earum 1137, circa finem. ἐπικλήρου εὐπόρου κληρονομήσας 1311,

17. = κακοῦσθαι τὴν ἐπικληρον ὑπὸ τοῦ εἰσποιήτου I. 42, 27. ἐξὴν τῷ βουλομένῳ ταῖς ἐπικλήροις βοηθεῖν 42, 29. ἐπὶ παντὶ τῷ οἴκῳ ἐπικληρος ἐγένετο 80, 3. 45. 82, 1. = An. 16, 7. = ὥσπερ ἐπικλήρου τῆς συμφορᾶς οὐσης, ἀμφισβητήσων ἦκει L. 169, 28.

ἐπικληροῦν per sortem addicere, attribuere. ταῖς μεγάλαις ἐπικληρῶσαι συμμορίαις μέρος ἐν χρηστὸν ἐκάστη 183, 21. εἰτ' ἐπικληρῶσαι τὰς φυλάς 184, 6. 9. τοῖς χοροῖς τοὺς αὐλητὰς 519, 1. ἐπικκληρωμένων ἤδη τῶν δικαστηρίων. iudicibus jam sortitus et curias, ubi essent sessuri, et causas, quas essent tractaturi 978, 8. ἐπεκλήρωσεν ἡ ἀρχὴ τοὺς ὀφείλοντας τὰ σκεύη. iis, qui armamenta nautica a debentibus exacturi essent, senatus per sortem provinciam cuique suam assignavit, secundum tribus puta, aut viros urbis, ubi quisque negotium suum ageret 1145, 12.

ἐπικλίνειν vergere, propendere. delabi. πρὸς ταῦτα ἐπικλίνειν τὰ πράγματα. subaudi εἰαυτὰ 30, ult.

ἐπικλύζειν] νῦν μέντοι τὸ βασιλικὸν χρυσίον τὴν δαπάνην αὐτοῦ ἐπικέλυκεν, tantis rex Persiæ largitionibus eum obruit, ut quamvis magna prodigalitate tamen dissipare illas divitias nequeat Æ. 78, 29.

ἐπικοινοῦν τινι communicare cum aliquo causam, vel consilia 855, 6. ubi vitiose dant libri ἐπικοινωνήσαντες. pro *ἐπικοινώσαντες.

ἐπικοινωνεῖν] τίθησι νόμον οὐδὲν ἐπικοινωνοῦντα τῷ—Æ. 59, 37.

ἐπικουρεῖν τῇ ἀναγκαίᾳ τροφῇ, de victu necessario sibi prospicere Æ. 4, 38.

ἐπικουρίαν ἀπολογίας μεγάλην ἔσσεσθαι σοι ἡγοῦ 1199, 11. = οὐδ' αἱ παρὰ τῶν θεῶν ἐπικουρίαι βοηθοῦσι τοῖς προδόταις Ly. 166, 11.

ἐπίκουρος miles mercenarius. ἵνα ἐπικούρους ἔχῃ μισθοῦσθαι L. 125, 32.

ἐπικουφίζειν allevare. ἐπεκούφισαν τὰς συμφορὰς ἀνθρωπίνως 643, 11.

ἐπικρατεῖν] οὕτως ἰσχυρόν ἐστιν ἡ ἀλήθεια, ὥστε πάντων ἐπικρατεῖ τῶν ἀνθρωπίνων λογισμῶν Æ. 12, 16. = ὅτι οὐχ οἱοί τε ἦσαν τῆς τούτων πονηρίας ἐπικρατεῖν L. 165, 37.

ἐπικρίνειν de iudice causam arbitrante. περὶ δὲ τῶν ἀδυνάτων ἐπικρινέτω ὁ ἐπὶ τῶν ὅπλων στρατηγὸς 238, 13. συλλογιζόμενος τὰ τοιαῦτα ἐπέκρινε 1477, 22.

ἐπικρύπτειν] εἰ μὲν οὖν δεῖ ἐπικρύπτεσθαι τάλῃθι 216, 15. ἐπικρυψάμενον τὰ λοιπὰ τῷ μεγέθει τῶν ἄλλων ἔργων 1415, 3. = ἐπικρύπτεσθαι τὴν ἀδικίαν L. 115, 36.

ἐπίκτητος χώρα, quæ tibi patria non sit, quam tute tibi delegeris, ad commorandum Ly. 154, 2.

ἐπικυροῦν τὰ προηρημένα συμφερούση τινὶ πράξει 200, 26. εὐ γὰρ αὐτὸς (id est ὁ αὐτὸς) οὔτε καιρὸς, οὔτε τρόπος τοῦ τ' ἐπικυρῶσαι 1430, 12. ἐπειδὴν δ' ἐπικυρωθῇ, rata habita, probata fuerint, ταῦτα ἀπατας ἐπαινεῖν καὶ συμπράττειν 1444, ult. = ἐπικυροῦν γνώμην I. 67, 41.

ἐπιλαγχάνειν subsortiri, h. e. ejus in locum, qui, a priore sorte

cum fuisset declaratus, probationem haud sustinisset. οὔτε λαχών, οὔτ' ἐπιλαχών 1331, 5. = οὔτε λαχών, οὔτ' ἐπιλαχών Æ. 62, 31.

ἐπιλαμβάνειν in activo, inhibere, compescere, sistere, de aqua, ne manare pergat. σὺ δ' ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ. formula oratoribus usitata, qua imperabant præfecto clepsydrae, ut effluxum aquæ impediret 1103, ult. 1268, 11. 1305, 7. In medio, celeriter arripere, corripere, ut si rem effugere conantem injecta manu reprehendas, retorqueas, retineas. usurpatur de malis, quæ homines derrepente, securos, nil metuentes, occupant, obruunt, invitos et veluti constrictos retinent, neque remittunt, sed violentè agitant, torquentque. Hinc etiam notio potiundi. ὑμεῖς δὲ, ὅσῃς ἀπαντες ὁράτε, ἐρημίας ἐπειλημμένοι 174, 10. ἀτελείας ἐπειλημμένοι. nacti immunitatem, veluti qui prædam, aut furtum celeriter et violentè arreptum auferunt 464, 8. ἐπιλαμβάνοντων τῇ χειρὶ 533, pen. ὃν ἐπιλαμβάνοντο οἱ πεντηκостολόγοι 558, 18. quibus manus injiciebant. ἐπιλαμβάνετο μυστηρίοις ἐπιδημούντος. apprehendebat eum, per occasionem Mysteriorum Athenis versantem. quo tempore non licebat debitoribus manus injicere. ut apud nos tenente foro, quod appellant *die Messe* 571, 23. ἐξαγομένην τῶν παιδῶν ἐπιλαμβάνεται. incit manum pueris (servis) clam, furtim Athenis alio exportandis 895, 10. 896, 19. οὐκ εἴχομεν ὅτου ἂν ἐπιλαβοίμεθα. *we had, or saw nothing, on which we could take hold* 931, 16. ἐπιλαμβάνετο γὰρ αὐτῆς [scil. τῆς διανοίας] τὸ συνειδέσθαι nam conscientia eorum menti linguæque frenum quasi imponebat 406, 20. = πονηρὰ φύσις μεγάλης ἐξουσίας ἐπιλαβομένη δημοσίας ἀπεργάζεται συμφορὰς Æ. 74, 31. ἐπιλαμβάνεσθαι τῶν τριχῶν, aliquem e comis trahere obtorto collo 75, 2. = ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ I. 39, 18. 45, 36. [25, 41.] = ἐπιλαμβάνεσθαι τινος aliquem injecta manu vindicatum et raptori ereptum ire L. 98, 1. 99, 30. ἐπίλαβέ μοι τὸ ὕδωρ 166, 43. 167, 16. inhibe. = εἰ ἐπιλήψονται τὰς Ἀθήνας. derrepente obruent Ly. 158, 23. = ἐπιλήπτο τῆς γραφοῦσης χειρὸς inhibebat meam manum ista scribentis De. 179, 35.

ἐπιλανθάνεσθαι] ἐπιλησμένος ἑαυτοῦ 289, 16. = ἐπιλανθάνεσθαι περὶ τῶν πεπραγμένων. facta oblivisci An. 19, 16. = εἰ ὑμεῖς βούλασθε τὰ τούτω πεποιημένα ἐπιλαθῆσθαι, καὶ τοὺς θεοὺς ἐπιλήσσεσθαι L. 106, 13.

ἐπιλείπειν deficere, destituere, evanescere. ut fontes, putei, exhausti, vel aridi facti. αἱ κρήναι καὶ τὰ φρέατα πεφύκασιν ἐπιλείπειν, ἂν τις ἀπ' αὐτῶν ἀθρόα καὶ πολλὰ λαμβάνῃ 186, 16. (*they drain the water.*) οὐκ ἔτι χρήμαθ' ἡμᾶς ἐπιλείπειν 186, 22. de arboribus, silvis. ξύλων ἐν Μακεδονίᾳ ἐπιλεονότων, τῇ καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς βουλομένοις ἐντελέστατα καθισταμένη 219, 19. ἐπιλείπει με ἡ ἡμέρα λέγοντα τὰ τῶν προδοτῶν ὀνόματα 324, 17. καὶ τὸ ὕδωρ ἐκ τῶν φρεάτων ἐπέλιπεν 1225, 12. ἐπιλείπουσιν ὑμᾶς οἱ τοιοῦτοι ῥήτορες 1341, 18. ἐπιλείπειν αὐτὴν τοὺς τὰ κοινὰ καρποῦσθαι βουλομένους 1460, 23. = ἐπιλείπειν αὐτοὺς ἥδη ἄρχεται ἡ τόλμα Æ. 4, 16.

ἐπιλείπουσα μνήμη 88, 42. = ἐμοὶ μόνω ἐπέλιπε μὴ ὀφελεῖσθαι τὰδε τῶ νόμῳ. (id est ἐπ' ἐμοὶ μόνω ἔλιπε τὸ ὀφελεῖσθαι ἐν τὰδε τῶ νόμῳ. in me solo desiit hæc lex salutaris esse A. 131, 27. = ἐπιλείπειν τὸν χρόνον L. 120, 14. ἕως ὁ συνειλημένος σῖτος αὐτοὺς ἐπέλιπε 165, 17. ἐπιλείπειν ἐν ταῖς πατρίοις θυσίαις 185, 6. 9.

ἐπίλεκτος] μάχη ἐν τοῖς ἐπiléκτοις Æ. 50, 40.

ἐπίληπτος obnoxius, non suæ spontis, neque corporis mentisque compos, sed in potestate aliena, valetudinis, aut furoris. τοὺς ἐπιλήπτους φησὶν ἰᾶσθαι, αὐτὸς ὢν ἐπίληπτος πάσῃ πονηρίᾳ, quem nullum non genus sceleris corripit, veluti comitalis quidam morbus, et invitum atque reluctantem subigit et prosternit 794, 3.

ἐπιλήσμων Æ. 10, 35. 85, 24. = σφόδρα ἐπιλήσμονας καὶ εὐήθεις ὑμᾶς νομίζοντες εἶναι L. 128, 15. πάντων ἐπιλησμονέστατος 917, ult.

ἐπιλογίζεσθαι reputare secum. οὐκ ἐπιλογισάμενος 1090, ult.

ἐπίλοιπος] θέντα τοῦ ἐπιλοίπου ἀργυρίου ὅσον ἰνδεῖ σοι, ut prædium illud pro illo ære, quod tibi adhuc ad summam corrotundandam deest, oppigneret 1250, 12.

ἐπιλύσεσθαι L. 174, 38.

ἐπιμαρτύρεσθαι antestari. πολλοὺς παρίστανται, [scil. μάρτυρας] ἐπιμαρτυρόμενοι, ὅτι—id est ἐπ' αὐτῶν μαρτυρόμενοι. coram illis testibus declarantes et testatum facientes 915, 12. εἰ ἠνέγκατε τότε μάρτυρα καὶ ἐπεμαρτύρασθε, si testem adduxissetis et ἐπ' αὐτοῦ coram illo teste, vel etiam ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ἔργου in ipso facinore denunciavissetis vos protestando intercedere 1273, 18. οὐδεὶς οὐτ' ἐπεμαρτύρατο, οὐτ' ἐνεκάλεσε. neque protestatus, neque questus est 1273, 26.

ἐπιμέλεια:] τῆς πρὸς τοὺς θεοὺς ἐπιμελείας προστάτας ἐπομένους 618, 8. ἐπιμέλεια de præteritis, πρόνοια de futuris. οὐδὲ περὶ τῶν παρεληλυθότων ἐπιμέλειαν ποιήσεσθε μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν μελλόντων πρόνοιαν 1226, 25. ἐπιμέλειαν σαυτοῦ ἔχειν 1414, 10. = παραλαμβάνειν τὴν τίνος ἐπιμέλειαν Æ. 20, 12. ἀρχὴ qui differat ab ἐπιμελείᾳ καὶ διακονίᾳ 55, 33. = ἥσκει τὸν υἱὸν καὶ δι' ἐπιμελείας εἶχε I. 64, 37. = εἰ μὲν ὑπὸ μηδεμιᾶς ἐπιμελείας θεοῦ γίνεται ἡ ἀτυχία. si numen ab hoc infortunio abfuerit. if it proceeded merely from human error, and not from a wise and well-considered ordinance of God A. 123, 20. = ἐπιμέλειαν θεῶν πάσας τὰς ἀνθρωπείας πράξεις ἐπισκεπεῖν Ly. 159, 33. τὴν περὶ τοὺς νέους ἐπιμέλειαν συνετάξαντο 162, 23. = ἐπιμέλεια τῶν ἐφήβων D. 110, 13.

ἐπιμελεῖσθαι] ἀρχὴ ἥτις ἔσται ἡ τούτων ἐπιμελησομένη Æ. 2, 20. τῶν λόγων ἐπιμεληθέντα πρότερον, ἀλλ' οὐ τοῦ βίου (id est ἡ τοῦ βίου) 5, 11. ἐπιμελησομένους τῶν ἔργων ἐπὶ τὰ τεῖχη 57, 39. εὐεξίας τοῦ σώματος ἐπιμελεῖσθαι 90, 8. = ἐπεμελεῖτο τῶν ἡμετέρων ὁμοίως, ὥσπερ τῶν αὐτοῦ I. 36, 26. ἐπεμελεῖτο τῶν ἡμετέρων [9, 35.] = οὐδὲν ἥττον ἐπιμελεῖσθαι τῶν ἡμετέρων χρημάτων ἢ τῶν ὑμετέρων αὐτῶν L. 162, 40.

ἐπιμέλεια L. 110, 28.

ἐπιμελής:] οἷς ἦν ἐπιμελὲς κακῶς ἐμὲ ποιεῖν 310, 3. ἐπιμελὲς ἦν αὐτοῖς εἰδέναι 359, 21. μαινομένην γὰρ ἄν, εἴ τί μοι τούτων ἐπιμελὲς εἶη

937, 25. = ἐπιμελὲς γέγονεν ὑπακούειν *Æ.* 61, 32. = οὐδὲν ἐπιμελὲς ἦν ταῦτα σκοπεῖν *A.* 119, 44.

ἐπιμελητῆς] ἐπιμεληταὶ erant, alii τῶν φυλῶν *aldermen of a ward* 519, 3. alii τῶν συμμοριῶν *masters of a guild* 1145, 15. 21. alii τῶν ναυαρίων *lords of the admiralty* 612, 21. 1145, 13. alii τοῦ ἐμπορίου, *deputies to the courts of justice, where matters of commerce are decided* 941, 15. 1324, 9. alii τῶν μυστηρίων, qui pacem publicam et bonum ordinem tuerentur in sacris Cereris, et necessaria ludis appararent 570, 6. alii εἰς τὰ Διονύσια 519, 17. = οἱ ἐπιμεληταὶ τῶν κακούργων *A.* 131, 26. = *L.* 111, 2. = ἐπιμελητῆς τοῦ ἐμπορίου *D.* 106, 19.

ἐπιμένειν] ἐπέμεινεν ἐπὶ τοῦ κακουργήματος 727, 27. = ἐπιμένειν ἐν τῇ πόλει *An.* 10, 25.

ἐπιμύγνυμαι. ἐπιμίγνυσθαι] νόμον ἔθεντο τὴν γυναῖκα τοῦ βασιλέως ἀστὴν εἶναι καὶ μὴ ἐπιμεμιγμένην ἐτέρῳ ἀνδρὶ 1370, 20.

ἐπιμιμνήσκεισθαι *Æ.* 20, 29. = κατὰ μικρόν τι ἐπιμνησθῆναι. *rem leviter perstringere* *I.* 62, 14.

ἐπιμιξία] πλείους τότε ἦσαν αἱ ἐπιμιξίαι *commercica* πρὸς ἀλλήλους, ἡ νῦν 79, 18.

ἐπινύμειν *pasturam, pecus ad pastum agendo, carpere, devastare prædium.* τῶν γαιτόνων ἐπινεμόντων καὶ διὰ τοῦ χωρίου βαδίζόντων 1274, 27.

ἐπινύσειν] μὴ δῆτ', ὃ πάντες θεοὶ, μηδαὶς ὑμῶν ταῦτ' ἐπινεύσει 232, 18. ἐπινύσειν τὰ ψευδῆ σιγῇ 560, 7. = ἐπινύσειν ἀληθὲς εἶναι, *assen-tiri* *Æ.* 62, 11. 24. = *A.* 117, 11.

ἐπινίκια] οὗτος εἰς τὰ ἐπινίκια τῶν πραγμάτων καὶ τοῦ πολέμου, ᾧ Θηβαῖοι καὶ Φίλιππος ἔθυσον, εἰστιᾶτο ἑλθὼν 280, 22. ἐστιᾶν τὰ ἐπινίκια 1356, 8. 17. ἐπινίκια τῆς νίκης τοῦ ἄρματος 1356, 17.

ἐπινοεῖν] ἀφαρμαρτάνοντες ὥν ἂν ἐπινόησασι δρᾶσαι *A.* 121, 39. 44. 123, 3.

ἐπινόια] τῆς ἀγαθῆς ἐπινόας παρὰ τῶν θεῶν ἐλπὶς εἶχων. *sperans fore, ut dii sapientia quæque et salutaria consilia in mentem in-jiciant* 1413, 4.

ἐπιξενεῖν] διὰ τὸ ἐκείνον ἐπεξενῶσθαι πολλοῖς. *propter jus hospitii cum multis contractum, vel propter notitias et familiaritates cum multis peregre contractas* 1224, 2.

ἐπιξήνων *citat Etymologicum M. p. 362, 23. e Demosthene, quod in eo non legitur, pro mensula culinari, in qua carnes contruncantur. verum est apud Dem. ἐπιξενεῖν. quod auctor Etymologici cum ἐπιξήνων confudisse videtur.*

ἐπιорκεῖν] οὐκ ἔστιν ἀδικοῦντα καὶ ἐπιорκοῦντα καὶ ψευδόμενον δύναμιν βεβαίαν εἶχειν 20, pen. εἰ μὴ τοῖς Ἑλλησιν ὁμοίως αἰσχρὸν ἦν τὸ ψευδεῖσθαι καὶ ἐπιорκεῖν, ὥσπερ ἐκείνῳ καλὸν 189, 4. εἰ μὴ περιφανῶς αὐτὸν ᾔδειν πολλοὺς καὶ μεγάλους ὄρκους ἐπιωρκηκότα καὶ πόλεις καὶ ἰδιώταις 1203, ult. οὐδὲ θεοὺς ἔδεισεν, οὓς ἐπιώρκησε 1204, 20. ῥᾶον δμνῦναι καὶ ἐπιωρκεῖν, ἢ ὅτιοῦν (*scil. ποιεῖν*) 1269, 12. = ἐπιωρκεῖν τὸν ὄρκον *Æ.* 16, 20. διαλέγεσθαι φησιν αὐτῷ νύκτωρ τοὺς θεοὺς, οὓς

μεθ' ἡμέραν ἐπιорκεῖ 64, 36. ἐπιорκεῖ πάντων προχειρότατα ἀνθρώπων 83, 30. = ἐπιорκεῖν in vetusta lingua Attica significabat idem atque simplex ὁμνῦναι jurare L. 117, 35. ἐπιорκήσασα κατὰ τῶν παιδῶν τῶν ἡμῶν τὸν βίον καταλιπεῖν 901, 3. = ἐπιорκεῖν ὅρκον Ly. 157, 21. = ἐπιорκεῖν τὰς σεμνὰς θεὰς D. 96, 11. ὅρκον, ὃν ἄμωσσε 108, 36.

ἐπιorkία] ὡς καὶ τῆς ἐπιorkίας αὐτοκράτορος ὄντος ἐκείνου 215, 2. τὴν ἀρὰν καὶ τὴν ἐπιorkίαν οἵκαδε ἀπενέγκησθε. dedecus et conscientiam perjurii, et diras in perjuros a præcone dictas 409, 21. τὴν ἐπιorkίαν ἐπενεγκάμενος τοῖς ἑαυτοῦ παισὶ καὶ τῷ γένει 642, 24. πρὸς τοσοῦτοις αἰσχροῖς καὶ ἐπιorkίας προσκτήσῃσθε 409, 9.

ἐπίorkος] καταφυγγάνη, ἐπίorkος ὢν, εἰς τὴν διὰ τῶν ὀρκῶν πίστιν Æ. 83, 39. = τούτους νομίζειν ἀπάντων ἀνθρώπων ἐπιorkοτάτους εἶναι A. 147, 11. = ἐπίorkων pœnæ Ly. 157, 39.

ἐπιπέμπειν] οὐκ ἀπὸ ταυτομάτου τοσαύτην ὕβριν καὶ ὑπερηφάνειαν ἐπελθεῖν Ἀνδροτίωνι, ἀλλ' ὑπὸ τῆς θεοῦ ἐπιπεμφθῆσαν 738, 13. = ἐπιπέμπειν alicui aliquem subornatum immittere L. 93, 7. ὁγὼ πολλά καὶ κινδύνους ἐπιπέμπει ὁ θεὸς τοῖς ἀδικοῦσι 105, 9. 111, 43.

ἐπίπεμπτον, quintum L. ap. Harpocr.

ἐπιπίπτειν] διὰ τὸ ἐξαίφνης πολλοὺς ἡμῖν ἐπιπεπτονέειν τοὺς ἀμφοβητούοντας 1173, 23.

ἐπιπλα supellex. ἐπ. δι' ὧν ᾤκει τὴν οἰκίαν I. 72, 41. 88, 17. 26. = ἐπιπλα πολλὰ καταλειπέειν L. 154, 32. 39. 472, 23.

ἐπιπλεῖν] σίτον, ὃν ὁ παρ' ἡμῶν ἐπιπλέων ἐπερίετο. noster commissarius, ἐπὶ τῆς αὐτῆς νεωὲς πλέων, ἐφ' ἧς ὁ σίτος, eadem nave vectus, qua frumentum pervehebatur 885, 18. ἐπέπλει ταμίας Φιλίππῳ τῷ ναυκλήρῳ 1188, 20. 1189, 2. ἐπέπλει ἐπὶ τῆς νεωὲς 1284, ult. 1285, 9. οἱ δ' ἐπέπλειον ταῖς ἐμπορίαις 1285, 9.

ἐπίπληξις] διευλαβούμενον τὰς τοιαύτας ἐπιπλήξεις 1406, 24. = ἐπίπληξιν ἔχειν, reprehendi, culpari, objurgari Æ. 25, 18.

ἐπιπλήσσειν increpare 200, 22. ἐπιπλήξαι ῥάδιον 983, 2. τοῖς ἀφανῇ καὶ ταπεινῇ τὴν φύσιν ἔχουσιν, οὐδ' ἐπειδὴν μὴ καλῶς τι πράττωσιν, ἐπιπλήττομεν 1412, 1. = ἐπιπλήττειν τινὶ ἰσχυρῶς, objurgare, increpare Æ. 25, 38.

ἐπιπολάζειν eminere, dominari, veluti spuma summa in aqua natat. δέκα οὐχ ὅλοις ἔτεσιν, οἷς ἐπιπολάζει 117, 16.

ἐπιπολαῖος] μὴ τὰς ἐπιπολαίας ἡδονὰς καὶ διατριβὰς ἀγαπᾶν. vulgares, triviales, *which glide along the soul, which do not adhere, which leave neither trace nor fruit behind* 1418, 1.

ἐπιπολῆς] διὰ μὲν ἀργίας καὶ ραθυμίας καὶ τὰ παντελῶς ἐπιπολῆς δυσχείρωτά ἐστιν. vel illa ipsa quoque, quæ superficialia in se sint, levemque atque tumultuariam operam poscant 1412, 21.

ἐπιπόλιος, incanus, qui incipit canescere 1267, 21.

ἐπίπονος βλος L. 192, 7. ταύτην εἶναι λειτουργίαν ἐπιπονωτάτην διὰ τέλους τὸν πάντα χρόνον κόσμιον εἶναι καὶ σάφρονα 163, 21.

ἐπιρραυνῆναι] ἐπιρρώσει τὴν πόλιν 143, 6.

ἐπισημαινέσθαι rerum ab aliquo in magistratu, vel imperio gestarum, pecuniarumve administratarum exhibitas ab eodem rationes laudare, ratas habere, probare, assensuque suo velut ob-signare 310, 21. = *ἐπισημαινόμενον* ὁρῶν τὸν δῆμον, cum approbatione et assensu accipientem *Æ.* 34, 26.

ἐπίσημον πᾶσι τὴν τιμωρίαν ἐποίησαν *Ly.* 166, 10.

ἐπισίτια, cibaria *L. ap. Harpocr.*

ἐπισιτίζεσθαι] οἱ τε στρατιῶται εἶχον οὐδὲν, οὗτου ἂν ἐπισιτίζαιντο. *sere* carebant, unde de *commeatu* necessario sibi prospicerent 1223, 8.

ἐπισιτισμός *commeatus*. *ἐπισιτισμὸν* ἔχοντες ἡμερῶν τετταράκοντα 280, 11. *copiæ frumentariæ*, et facultates eas adipiscendi 671, 18. *σὺν τῷ ἐπισιτισμῷ* una cum annonia, victualibus, illo censu comprehensis 909, 4.

ἐπισκέπτεσθαι noscitare, adspectu explorare, visitare, oculis suis alicujus rei conditionem indagare. *ἐπισκαφεμένους* ἔφη τοὺς στρατιώτας πεπομφέναι κατ' εὐνοίαν 113, 25. 249, 26. *ἐπισκεψάμενος* τοὺς νόμους τοὺς Δράκοντος 1161, 3. = οὐ τὴν ἀκρίβειαν ἐπισκεψάμενος *L.* 148, 38.

ἐπισκευάζειν reparare, restaurare, reficere. *τὰς ὁδοὺς* 30, 17. *τὰ φρούρια* 379, 27. *τὰ πομπεία* 615, 3. 755, 7. *ἐπισκευάσθη* *navis rupia καὶ πλώϊμος ἐγένετο* 1294, 24. 1295, 18. = *reparare* *I.* 53, 40. = *ἐπισκευάζειν* ναὺς *reparare*, *sarcire* *An.* 25, 17. = *ἐπισκευάζειν* αὐτὴν (*engythecam puta*) *βουλόμενος*, *reparari*, *ἐξέδωκα εἰς τὸ χαλκεῖον* *L. fr.* 18.

ἐπισκευαστὴς *πομπεῖων* 618, 4. 758, 14.

ἐπισκευὴ *τοιχῶν* *reparatio mœnium* 329, 4. *καὶ ἄλλας ἐπισκευάς*. *alia instrumenta* 819, 25. = *ἐπισκευὴ* *τοιχῶν ἢ πύργου*, in *sensum flagitiosum detortum* *Æ.* 11, 36. = *I.* 53, 34.

ἐπισκῆπτειν in activo, præcipere, mandare, præsertim cum moriens facit 840, 15. *ὅτι δόντος καὶ ἐπισκῆψαντος τοῦ σοῦ πατρὸς ταῦτ' ἐπράχθη* 954, 15. in medio, queri aliquid, obtendere, prætexere, exceptione uti, in aliquam latebram calumniæ forensis se abdere. *τούτων οὐδὲν ἐπισκῆψασθε* 162, 8. præsertim *exceptionem falsi dicti testimonii obmovere*. οὐδ' ἢ τινί [*scil. μαρτυρῆς*] *τούτων* [*scil. τῶν μαρτυριῶν*] *τὴν ψευδομαρτυριῶν* [*scil. πρόφασιν*] *ἐπισκῆψατο* 846, ult. *τούτοις οὐκ ἐπισκῆψατο*, *δηλονότι τάλῃθι μεμαρτυρηκότας εἰδὼς* 854, 15. *ὅταν οὖν ἐπισκῆψαται αὐτῷ, πόθεν τὴν ἀπόδειξιν τοῦ τάλῃθι μαρτυρεῖν ποιήσεται*; *quid si autem actione falsi dicti testimonii eum persequar, qui fidem præstabit veritati sui testimonii* 904, 12. *ἐπισκηψάμενος ταῖς μαρτυρίαις ὁ ἀδικηθεὶς* 1139, 7. = *ἐπισκῆψαι* *ψευδομαρτυριῶν* *Æ.* 18, 27. *ἐπισκῆπτειν* *τινί*, *mandare* 20, 29. 31. 76, 6. = *mandare*, *injungere*. *ἐπέσκηψεν* *ἡμῖν ἐπιμελεῖσθαι τοῦ παιδίου* *I.* 45, 2. 8. *ἐπέσκηψε* *τοῖς οἰκείοις* *ὅτε ἀπέθνησκε* 76, 33. in medio, opponere actioni alterius (ut, e. c. *intercessioni vel provocationi*) *actionem falsi, seu mendacii dicti*. *insimulare aliquem mendacii* 38, 13. 39, 12.

14. 25. 44, 34. 51, 16. 52, 19. = mandare, praesertim cum moriens facit, ἐπισκήψαντος τοῦ πατρὸς ἐπεξελεῖν τοῖς αὐτοῦ φονεῦσι A. 111, 36. ἐπισκήπτουσι τιμωρῆσαι σφίσιν αὐτοῖς ἡδίκημένοις 114, 30. ἐπισκήπτω ὑμῖν ὑπὲρ ἡμαντοῦ 120, 24. 128, 4. 129, 8. = ἐπισκήπτω ὑμῖν πρὸς *ταῖν θεαῖν An. 5, 22. ego vobis mando, injungo, per ambas deas, Cererem et Proserpinam, adjuratis. = ἐπισκήπτεσθαι εἰς τινα et τινι de aliquo apud aliquod judicium queri L. 99, 38. 44. ἐπισκηψάμενος τῷ μάρτυρι (scil. τὴν ψευδομαρτυριῶν δίκην) cum testem contra se productum falsi dicti testimonii incusasset, οὐκ ἐπεξῆλθε 167, 40. ἐπισκήπτειν in activo usurpatur de eo, qui alii aliquid exsequendum suo loco et nomine mandat, praesertim moriens. ὃ τι μέλλοντες ἀποθήσκειν ἐπέσκηψαν 130, 11. ἐπέσκηπτεν ἡμῖν τιμωρεῖν ὑπὲρ αὐτοῦ Ἀγρόρατον 133, 27. ἐπέσκηψαν ἡμῖν ἀποθήσκοντες 138, 34. 896, 1. et ap. Harpocr. ubi Taylor reddidit, *obtestari*. idem in vernacula sua reddidit activum, *to give in charge*, et medium, *to prosecute*. = contraversiam falsi obmovere. οὐδεὶς ἐπεσκήψατο ὡς ψευδεῖ οὐσῇ τῇ μαρτυρίᾳ D. 96, 42.

ἐπίσκηψις titulus protestandi contra factum illegitimum. ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἐπισκήψεως τὴν τε μαρτυρίαν καὶ ἐκμαρτυρίαν ἀγωνίζεσθαι. ut idem agendi jus sit tam in testimonium, quam in extestimonium, e titulo falsi, vel fraudis commissae 1130, ult. μάλιστα μου πιστεύσαντος τῇ ἐπισκήψει τῶν ψευδομαρτυριῶν 1154, 22. b) mandatum, praeceptum, delegatum, fidei commissum, καὶ οἰκέτης ἦ, τούτων τὰς ἐπισκήψεις εἶναι. servi peremti hero incumbere, ut mandata morientis de ulciscenda sui caede, et de prænis a peremto sumendis suscipiat atque exsequatur 1161, 11. = mandatum, praeceptum, praesertim morientis. τὰς ἐπισκήψεις ἀκύρους ποιήσετε I. 78, 34. b) actio in aliquem e titulo falsi jactati. οὐ γὰρ ἂν ἦσαν ἐπισκήψεις ψευδομαρτυριῶν. exceptiones 48, 14.

ἐπισκοπεῖν inspicere, speculari, lustrare, noscitare. ἐπισκοποῦμεν, εἴ τι ἐξαιρουνταί ποθεν ἐκ πλοίου 932, 25. in medio de amicis ad ægrotum invisentibus, quo, quomodo se habeat, cognoscant 1261, 3. τὰ πρόσφορα τῇ νόσῳ φέρουσιν καὶ ἐπισκοποῦμεναι 1364, 11. = ἐπισκοπεῖν ἡγοῦμαι τὴν θεῶν ἐπιμέλειαν πάσας τὰς ἀνθρωπίνας πράξεις Ly. 159, 33.

ἐπίσκοπος epithetum Minervæ, quasi ad urbem suam invisens, et in statum atque fortunam ejus inquirens, eamque gubernans et tuens 421, 27.

ἐπισκοτεῖν luminibus officere, obumbrare, obscurare. νῦν μὲν ἐπισκοτεῖ τούτοις τὸ κατορθοῦν 23, 26. 155, 23. οἰκίαν ἀποδόμῃσε τὸσαύτην, ὥστε πᾶσιν ἐπισκοτεῖν τοῖς ἐν τῷ τόπῳ 565, 25.

ἐπισπᾶν] ἐπισπασθέντος βρόχου 744, 9. εἰτ' ἐπισπασθῶσιν ἕκαστοι περαιτέρω τοῦ συμφέροντος ἑαυτοῖς 62, 4.

ἐπισπᾶν Ly. 162, 4.

ἐπίστασθαι] οὐ γὰρ αὐτοσχεδιάζειν, ἀλλ' ἐπίστασθαι σε χρὴ περὶ

τῶν μεγίστων 1414, 11. = τὸ μὴ ἐπίστασθαι ἐρυθρίαν ἐπὶ τοῖς αἰσχροῖς
Æ. 15, 7.

ἐπιστατεῖν ἄλλοις 1412, ult.

ἐπιστάτης πολλῶν ἔργων ὦν 264, 26. princeps prytanum quo-
que die 594, 26. 596, 4. 797, 15. οὐδὲ τῶν κοπρῶνων ἐπιστάτας
ἐλίσθαι 785, 13. = ἔλκειν τὸν ἐπιστάτην Æ. 5, 35. ἐπιστάτης τῶν
δημοσίων ἔργων 55, 41. ἐπιστάται πάντες ἔργων (scil. δημοσίων) ἡγε-
μονία χρῶνται δικαστηρίου 56, 1. ἐπιστάται δημοσίων ἔργων 58, 4.
ἐπιστάτης τῶν προέδρων, cujus erat jus et copiam suffragandi po-
pulo dare 59, 13. ἐπιστάτης τοῦ ναυτικοῦ 85, 29. = pensitator, arbi-
ter. ἐπιστάτας τῶν λόγων ἴσους καὶ κοινούς ἡμῖν γενέσθαι An. 30, 45.

ἐπιστέλλειν imperare, mandare. παρὰ τὰ ἐπεσταλμένα 249, 26.
= mandare per literas A. 114, 34.

ἐπιστήμη] οὐκ ἔστιν εἰπεῖν, ὥς οὐδὲν πρὸς τὸ φρονεῖν εὐ παρὰ τὴν ἐπι-
στήμην διαφέρομεν ἀλλήλων. non licet affirmare, literas eo nil
conferre, ut ad recte sapiendum atque arbitrandum literatus il-
literato præstet 1413, 26. ἐπιστήμη λέγειν τὰ βέλτιστα ζητεῖτε
παρὰ τοῦ παριόντος 108, 26. ut optima quæque vobis suadeat,
eaque, quæ suadeat, certissime cognita et perspecta habeat, usu
suo, fama, meditatione, viis aliis quibuscunque verum explora-
tur. τὰ μὲν μικρὰ δι' ἐπιστήμης καὶ μελέτης ἡναγκαζόμεθα ἐπιτελεῖν
1415, 16. = διὰ τὴν πρὸς τὸν πόλεμον ἐπιστήμην L. 914, 15.

ἐπιστολὴ] μὴ μόνον τοῖς ψηφίσμασι, καὶ ταῖς ἐπιστολαῖς, ἀλλὰ καὶ
τοῖς ἔργοις, πολεμεῖτε Φιλίππῳ 48, 19. τολμῶν ἐπιστολὰς πέμπειν
τοιαύτας 157, 3. ἔστι μὲν οὖν ἔργον ἐξ ἐπιστολῆς ἐμμεῖναι συμβουλῇ,
ut literarum scriptor in proposito recta suadendi perseveret
1463, 15. = ἀποδίδοναι ἐπιστολὴν Æ. 34, 8. νυκτερινὴ ἐπιστολὴ 44,
38. τὰς ἐπιστολὰς, ὧς ἐξηρτημένος ἐκ τῶν δακτύλων περιήεις 77, 11.
κατέπεμψε τῷ δήμῳ ἐπιστολὴν καὶ μάλα ὕβριστικὴν καὶ βάρβαρον 87,
pen. ἐπὶ τελευταῖς ἐνέγραψεν ἐν τῇ ἐπιστολῇ 88, 1.

ἐπιστολιμαῖος] μὴ μοι μυρίους, μηδὲ δισμυρίους ξένους, μηδὲ τὰς ἐπι-
στολιμαίους ταύτας δυνάμεις. nolite ad me commemorare, jactare
—illas, quas jactare soletis, copias ingentes, non spirantes, non
pedibus suis, non in armis, non in acie, non in campo stantes,
sed exanimēs, pictas solummodo et literis consignatas illis, quas
ad imperatores vestros mittitis, quibus non ipsos milites, sed
spem solummodo militum ad ipsos mittendorum mittitis 45, 12.
ipse Demosthenes paulo post hujus dictionis vim exponit in il-
lis ἐν τοῖς ψηφίσμασι καὶ ταῖς ἐπιστολαῖς πολεμεῖτε 48, 19. literis
scriptis solummodo, non armis, bellum geritis. Imitatus est
hujus dictionis elegantiam Philostratus p. 185, 11. ubi ξυνου-
σίας ἐπιστολιμαίους dixit, congressus, colloquia per literas. et p.
285, 7. ἐπιστολιμαῖοι συμβουλῆαι.

ἐπιστομίζειν] ἐπιστομιεῖν ἡμᾶς ἔρη τοὺς αὐτῷ ἀντιλέγοντας 85, 4.
= Æ. 42, 28.

ἐπιστρατεύειν ἐπὶ τὴν χώραν 255, 26. = ἐπίστρατευσεν ἐπ' αὐτὸν τη-
λικαῦται δυνάμεις Æ. 66, 37. ἐπιστρατεύειν ἐπὶ τοὺς Ἀμφισσείας 71,

39. = ἐπιστράτευσεν ὁ βασιλεὺς τῇ Ἑλλάδι An. 14, 26. = L. 191, 34. = Ly. 160, 15.

ἐπιστρέφειν] οὐκ ἐπιστράφη pensi non faciebat 665, 5. οὐδὲν ἐφροντίσατε, οὐδ' ἐπιστράφητε ἐπ' οὐδενὶ τούτων. in vos quasi convertebamini *you recollected yourselves* 133, 24.

ἐπιστρεφῶς καὶ ῥητορικῶς Æ. 10, 30.

ἐπιστροφή animadversio, attentio mentis, cura. οὐδὲ μὲν ἐποίησασθε ἐπιστροφήν 158, 24. 439, 14. *to take to heart, to have an insight into a matter.*

ἐπισυμμαχία 160, 13. mutua, reciproca belli societas, ut ultra pars armis infestis impetatur, alteri necesse sit, illi parti succurrere.

ἐπισύρειν tumultuarie disputare, non diligenter, non subtiliter, sed rapide, ut auditores celeritate orationis pervertas, otio ipsis erepto, rem sedate meditandi. *to rush with a noise over a thing* 496, 23. = ἐπισύρειν τὰ πράγματα *to pass over hastily, negligently, superficially.* res, de quibus vel maxime agitur, et quas enucleari quam diligentissime oportebat, leviter perstringere, et festinare, ut earum tractatione quam citissime defungaris, defunctorie et præcipitanter agere, quo dissimules atque involvas ista præcipitatione id, quod e re tua est celari, et absconsum manere L. 175, 19.

ἐπισφαλῆς] τὴν δύναμιν ἐπὶ ἐπισφαλεστέραν κατεσκέυακεν, ἥπερ ὑπῆρχε φύσει 22, 14.

ἐπίταγμα] πάντ' ἐξ ἐπιτάγματος ὀξέως γίνεται 399, 12. πολυτελὲς ἦν ἡ Νικαρέτη τοῖς ἐπιτάγμασι nimis multa et nimis pretiosa atque sumtuosa exigebat illa meretrix a suis amatoribus 1354, 13. = ἐξ ἐπιταγμάτων σπονδὰς ποιῆσθαι An. 24, 41.

ἐπιτάττειν 1288, 8. οὐκ ἐνι, αὐτὸν ἀργοῦντα, τοῖς φίλοις ἐπιτάττειν ὑπὲρ αὐτοῦ τι ποιῶν, μὴ τί γε δὴ τοῖς θεοῖς 24, 22. τοῖς μὲν ἐπιτάττειν ἀποδώσετε 27, 1. = ἐπίταγμα ἐπιτάττοντες οὐ χαλεπὸν, ἀλλὰ πάνυ ῥᾶδιον Æ. 1, 13. ἐπιτάγματα ὑπερήφανα ἐπιτάττειν: verbum obscenum actum significans 10, 29. 11, 16. ἐπίταγμα ἕτερον ἐφ' ἑτέρῳ ἐπιτάττειν 13, 37. ἐπιτάττειν, injungere, demandare, imponere partes 25, 42. ὅταν ἐπιταχθῇ τι ταῖς φυλαῖς, οἷον τάφρους ἐξεργάζεσθαι, ἢ τριήρεις ναυπηγεῖσθαι 58, 10.

ἐπιτάφιος] ἐπιταφίους λόγους ποιῶντε 499, ult.

ἐπιτείνειν] ἐπιτείνειν ἐπὶ μᾶλλον. *he strained the strings still higher* 1287, 2. ἐπετίεοντο αἱ τιμαὶ pretia annonarum incendebantur, incalescebant 1290, 17.

ἐπιτευχίζειν castellum, vel aliud quid simile cervicibus alicujus imponere, quod eum coercereat, compescat, conterreat, in officio contineat. τυράννους κατέστησε, τὸν μὲν ἀπαντικρὺ τῆς Ἀττικῆς ἐπιτευχίσας. *to put on the nose, like a pair of spectacles* 99, 2. τυραννίδα 133, 22. = ἐπιτετευχισμένης Δεκελίας cum Declea esset munita adversus nos, nobis velut castrum opposita, quod nos contineret Æ. 38, 5. = ἐπιτευχίζειν τῇ πατρίδι An. 13, 36. = L. 142, 26.

ἐπιτειχισμα castellum, munimentum, quo tu in agri tui finibus exstructo vicinos, freno veluti quodam injecto, coërces, unde cum tuum agrum tuearis, tum in finitimum repente et libere atque ex tuto incurras, eumque vexes, et quo te præda onustus celeriter recipias. τοιαῦτα ἔχων ἐπιτειχίσματα τῆς ἑαυτοῦ χώρας 41, 19. ἐπιτειχισμα κατασκευάζοντος ὑμῖν Εὐβοίαν 106, 3. ἐπιτ. πρὸς τὸ μὴδ' ὅτι οὖν παρακινεῖν 193, 27. ἐπιτ. κατασκευάζων ἐπὶ τὴν Ἀστικὴν 248, 13. τὸ ἐπιτ. καθεῖλε 1343, 10.

ἐπιτειχισμὸς machinatio insidiosa, alterius luminibus obstruens, et impetus ejus refrænans. ἕτερον ἐπιτειχισμὸν ἐξήτει 254, 20.

ἐπιτελεῖν] ὅπως ἡ εἰρήνη ἐπιτελεσθῇ 335, 8. *might be brought to a conclusion.*

ἐπιτέμνει τὴν κεφαλὴν scalpello concidere, sulcare quasi. valneribus 1018, 8. = *ἐπιτέμνει* τὴν ἑαυτοῦ κεφαλὴν *Æ.* 40, 29.

ἐπιτήδειος amicus, familiaris. b) idem quod *ἄξιος*, dignus, meritis. εἰ τισιν ἄρα δοκοῦσιν ἐπιτήδεια ἔχειναι παθεῖν, ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα γε οὐκ ἐπιτήδειον (convenit) γίνεσθαι 610, 20. 24. οὐδ' ἐπιτήδειον ἄτιμον εἶναι, οὐδ' ἀπολωλέναι 1473, 10. videtur tamen quodammodo ab *ἄξιος* differre. id quod constat ex illo dicto p. 1485, 5. οὔτε γὰρ *ἄξιος*, neque enim merui istam contumeliam, οὔτ' ἐπιτήδειος, neque par sum ei ferendæ. c) τὰ ἐπιτήδεια necessaria vitæ degendæ præsidia, vel adminicula, alimenta, quotidianus victus et cultus. τὰ ἐπιτ. ταύτην ἐργασομένην, καὶ θρέψουσιν τὴν οἰκίαν 1358, 12. ἄλλως τε καὶ μεμαθηκυῖα οὐ κακῶς ἔχειν τὰ ἐπιτ. *not to endure hunger, not to live upon a little* 1359, 12. τὸν ἔχοντα [scil. αὐτὴν] παρέχειν καὶ τὰ ἐπιτ. τῇ ἀνθρώπῳ 1360, 21. = ὅλος δ' ἐν δημοκρατίᾳ τὸν εἰς ὅτι οὖν ὑβριστὴν οὐκ ἐπιτήδειον ἡγήσατο εἶναι συμπολιτεύεσθαι *Æ.* 3, 24. γράφεσθαι νόμον μὴ ἐπιτήδειον εἶναι 5, 30. ἐπιτήδεια, necessaria vitæ. τῶν ἐπιτηδείων οὐδὲν ἐξίδου 14, 39. ἐπιτήδειος δίκην δοῦναι 86, 33. = τὰ ἐπιτήδεια necessaria, victus quotidiani. πάντων καὶ τῶν καθ' ἡμέραν ἐπιτηδείων ἐνδεὲς ὄντες *I.* 51, 24. 72, 21. = εἰσάγειν τινὶ τὰ ἐπιτήδεια alimenta necessaria, commeatus *An.* 21, 19. ἐπιτήδειος ὀστρακισθῆναι. dignus ostracismo castigari 34, 2. τοὺς τοιοῦτους τῶν πολιτῶν ἐπιτηδείους. μᾶλλον ἡγοῦμαι μένειν ἢ φεύγειν 34, 32. = παραγγέλλειν τοῖς ἐπιτηδέοις amicis familiaribus *L.* 95, 28. ἐπιτήδειός μοι καὶ φίλος 93, 41. 121, 18. 97, 23. ἐπιτήδειος μηνυτής. a) *proper informer* 131, 23. ἐπιτήδειον γνώμην εἰπον 159, 42. τὰ ἐπιτήδεια alimenta, victus necessarius 93, 44. γνώμῃ χρώνται ὡς πᾶσα γῆ πατρὶς αὐτοῖς ἐστίν, ἐν ᾗ ἂν τὰ ἐπιτήδεια ἔχασσι 187, 16. ὀλίγα τῶν ἐπιτηδείων ἔχοντες 188, 25. τῶν ἐπιτηδείων ἐπιλιπόντων 897, 8. σκόπει αὐτὸς ἤδη πόθεν ἔξεις τὰ ἐπιτήδεια 898, 5.

ἐπιτηδείας δίδεικτο *I.* [11, 45.]

ἐπιτήδης. *on purpore* *L.* 92, 37. 165, 7.

ἐπιτηδεύειν] οὐδὲν αἰσχροὺς οὐδέποτε φανήσονται ἐπιτηδεύσαντες *I.* 110, 28. = οὐ πρέπει χρῆσθαι ἐπιτηδεύοντας αὐτοὺς κακῶν ἔξιουσai *A.* 123, 23. = *to make it their business.* τῶν τὰ τοιαῦτα ἐπιτηδεύον-

των L. 91, 6. 94, 28. 183, 10. ὅσα αἰσχροὶ τούτῳ ἐπιτεθήνταί
135, 40. 142, 10. Æsch. VI. 4. Lucian. V. H. p. 676. οὐδὲν
ἄλλο ἐπιτηδεύουσιν ἢ ἀποθνήσκειν τε καὶ τεθνάναι. Plato Phædone.
ἀλλὰ σύ με φῆς, ὦ Μέλιτε, τοιαῦτα ἐπιτηδεύοντα τοὺς νέους ἀποφθεῖρειν
Xenoph. Apol. Socr. ΤΑΥΛ. ἐπιτήδευε τοὺς οἰκίτας οὕτω καλεῖν
affectabat servos ita appellitare, in eoque sibi placebat, gloriam-
que aucupabatur. ap. Harpocr. in Μουσαῖος.

ἐπιτήδευμα] ἐπιτηδευμάτων τοιούτων ἡγνευκέναι, ὅλα τούτῳ βεβίωται
618, ult. τὰς τῶν ἐπιτηδευμάτων αἱρέσεις τὴν φύσιν ἡμῶν δοκιμάζειν
1417, 6. ὅποι' ἅττα γὰρ ἂν τὰ ἐπιτηδεύματα τῶν ἀνθρώπων ᾖ, τοιοῦ-
τον ἀνάγκη καὶ τὸ φρόνημα ἔχειν [scil. αὐτοὺς] 37, 12. 173, 26.
τῆς τῶν ἐπιτηδευμάτων συμβουλίας διαμαρτόντες 1412, 6. = ἐπιτηδεύ-
ματα πράττειν Æ. 6, 4. γινώσκουσθαι ἀπὸ ἐπιτηδευματος 7, 7. οἷους
ἀπεργάζεται ἀνθρώπους τὸ ἐπιτήδευμα τούτο 10, 12. κληρονόμας εἰ
τοῦ ἐπιτηδεύματος 22, 29. = οὐδὲ τῶν ἐπιτηδευμάτων ἔνεκα δίκαιοι
τοιούτων κακῶν ἀξιούσθαι ἐσμὲν A. 122, 12. = κρίνειν τινὰ οὐκ ἐκ τῶν
ἀγώνων, ἀλλ' ἐκ τῶν ἐπιτηδευμάτων An. 33, 28. = διαβολὰς τοῖς ἐμοῖς
ἐπιτηδεύμασιν οὐ προσηκούσας L. 115, 38. παύσασθαι τῶν χρηστῶν
ἐπιτηδευμάτων 189, 13. ἔστι γὰρ αὐτοῦ τὰ ἐπιτηδεύματα κοινὰ
παραδείγματα 190, 12.

ἐπιτηρεῖν] ἐκτροπὰς αὐτοῦ τῶν λόγων ἐπιτηρεῖτε, observate, acriter
vigilate Æ. 83, 26. = observare, præstolari aliquem exeuntem,
ut cum eo congregiaris, insidiari opportunitatibus congressuum.
ἐπιτηρῶν γὰρ τὴν θεραπείαν L. 92, 26. 93, 10.

ἐπιτιθέναι τινι ἐπιστολὰς addere proficiscenti literas alteri red-
dendas. τὰς ἐπιστολὰς οὐκ ἀποδίδωκας, ἃς σοι ἐπεθήκαμεν 915, 17.
ἐπιθείς σοι, εἰ οἶόν τ' ἦν, τὴν οὐσίαν 1126, 2. πίστιν jurejurando
aliquid confirmare 165, 2. ἡ μήτηρ ἠθέλησε πίστιν ἐπιθεῖναι κατ'
ἐμοῦ καὶ τῆς ἀδελφῆς. per caput meum dejerare sororisque mee
854, 16. 860, 18. 1196, 17. ult. 1243, 17. τοσοῦτον ἐπιθεῖναι
τίμημα χρημάτων mulctam irrogare 797, 26. ἐπέθηκαν τιμωρίαν
ὑπὲρ ὧν τοὺς ἄλλους ἡδίκουν 1392, 9. οὐκ ἐπέθεντο τοῖς ἀτυχήμασι.
non insidiabantur calamitatibus, non captabant opportunitates,
si quæ inciderent, adversitatibus percussos funditus perpendi
643, 10. = τίμημα ἐπέθηκαν (scil. τῇ γραφῇ) ἐκατὸν τάλαντα Æ.
30, 4. ἐπιτίθεσθαι τῇ καταλύσει τοῦ δήμου 87, 25. = ἐπιτιθέναι πίστιν
confirmare aliquid et obsignare velut jurejurando κατὰ τῶν ἱερῶν
per sacra I. 65, 4. 10. 76, 31. = λιβανωτὸν ὑπὲρ αὐτῶν ἐπετίθεσαν
(scil. τῇ ἐσχάρᾳ) A. 113, 24. ἀξίαν δίκην τοῦ πάθους τῷ εἰργα-
σμένῳ ἐπιθέντες. homicidæ imposita, inflicta pœna, par injuriæ,
quam peremptus ab eo acceptam toleravit 125, 37. τούτοις ὁ
θεὸς ἐπιθείη τὴν δίκην 126, 36. = ἐπιτιθέναι δίκην An. 4, 24. ἐπιτί-
θεσθαι τινι aggredi aliquem malitiosis artibus 17, 15. = ΤΑΥΛΟΡ
ad hanc vocem istæc dedit (ἐπιτιθέναι insidias facere L. 130,
22.) Verum ibi non est activum, sed in medio ἐπέθεντο, et signi-
ficatio adoriendi, aggrediendi, opprimendi melius ibi videtur
convenire, quam insidiandi. ἐπιτιθέναι δίκην pœnam, supplicium
decernere, vel infligere. de legislatore 94, 35. ἐπιτιθέναι τέλος

βίῃ θάνατον 105, 11. ἐπιτίθεσθαι ναυκληρίᾳ animum quæstui naviculario exercendo adjicere 105, 4. = ἐπιτίθεσθαι τυραννίδι Ly. 165, 26. = irrogare mulctam, de legibus, judicibusque D. 107, 13. τὴν τιμωρίαν τοῖς ἡδικοῦσι 109, 21.

ἐπιτιμᾶν increpare, objurgare. τὸ μὲν οὖν ἐπιτιμᾶν ἴσως φαίη τις ἂν ῥᾶδιον καὶ παντὶ εἶναι 15, 26. cum dativo 558, 27. vitio vertere, objectare. τοῖς Πεισιστρατίδαῖς ἐπιτίμων ὡς ἐπάγουσι τὸν Πέρσῃν 160, 15. reprehendere, vituperare. ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις 246, 9. δημοσίᾳ πάντας ὑμᾶς τοῖς πεπραγμένοις ἐκ τῆς εἰρήνης ἐπιτιμᾶν. de conditione nostra queri, pacem illam insecuta, et illinc enata 381, 26. ἦν μέντοι δικαίου πολίτου τότε λέγειν, μὴ νῦν ἐπιτιμᾶν. citat schol. Hermog. p. 129. οὐ τοῦτ' ἐπιτιμᾷ 502, 12. μηδὲς ὑμῶν ἐπιτιμῆσθαι τῷ λόγῳ, πικρὸν εἶναι νομίμας 1231, 7. τοῖς ἀμαρτηθεῖσιν ἐπιτιμᾶν 1258, 17. ἐπ. ὑμῖν τι πειρασμένον τῇ κατ' ἐμὲ ἀγνοίᾳ 1472, 4. 1474, 8. ἐπιτιμᾶν δὲ ταῦτα παρήνευκα 1479, 11. Passivo. ὁ σῖτος ἐπιτιμῆθη pretium annonarum accensum fuit, crevit 918, 22. ἐπιτιμώμενον ὀρῶντες ἐν Πειραιεὶ τὸν σῖτον 1208, 2. = poenam, mulctam æstimare et irrogare alicui. ὑμεῖς δὲ τοῖς μὲν ἐξάρνοις ἐπιτιμῆσατε (scil. ζημίαν) ταλάντου ἐκάστῳ Æ. 16, 10. = ἐπιτιμᾶν αὐτῷ φαίνεται I. [22, 28.]

ἐπιτίμησις 1475, 18.

ἐπιτιμητὴς] αὐτοὶ ἦσαν βασανισταὶ καὶ ἐπιτιμηταὶ τῶν σφίσι αὐτοῖς συμφορόντων. gubernabant torturam servi pro arbitrio suo et extorquebant ab eo prædicationem eorum, quæ ipsi vellent ab eo prædicari, ipsique statuebant pro lubitu suo pretium servi torquendi, quantum scil. domino ejus reluendum esset, si contingeret, ut servus per tormenta luxaretur, aut debilitaretur, aut alio modo inutilis et inhabilis fieret operis postmodum præstandis. *Valuers, estimators of their own profits* A. 133, 18. = secundus æstimator L. ap. Harpocr.

ἐπιτιμία caput, status civilis, jus in foro standi. ἐπιτιμίαν ἐτέρου ζητεῖν ἀφελέσθαι 230, 10. τὸ συνειλεγμένον εἰς ἐπιτιμίαν ἀργύριον. ad redimendum caput, seu integritatem famæ et jurium civilium recuperandam 329, 12. cui opponitur ἡ ἀτιμία. = φόνος committitur trium rerum ablatione, ἡ ψυχῆς, ἡ οὐσίας, ἡ ἐπιτιμίας Æ. 39, 42.

ἐπιτίμιον poena, vel mulcta. τὰ ἐπιτίμια τὰ ἐν ταῖς συγγραφαῖς ἀπίστις. poenas in tabulis contractus consignatas dependisti 915, 1. προσόφλοντες τὰ ἐπιτίμια, εἰὰν μὴ ἐκτίνωμεν 939, 27. poena istæc erat carcer. νόμοι καὶ κρίσεις πικρὰ καὶ μεγάλα ἔχουσαι ἐπιτίμια 229, ult. ἔνοχοι τοῖς τῆς προδοσίας ἐπιτίμοις 238, 11. = ἐπιτίμια ἑκατέρῳ ἴσα πεποιήκει Æ. 2, ult. ἐπιγράφειν τὰ μέγιστα ἐπιτίμια 3, 7. τοῖς αὐτοῖς ἐπιτίμοις ᾤετο δεῖν ἐνέχεσθαι τὸν ἀστράτευτον καὶ τὸν λελοικῶτα τὴν τάξιν 78, 41. = ταῖς πρὸς τὸν ἄρχοντα εἰσαγγελταῖς οὐκ ἔπεισι I. 42, 30. = ἔνοχοι τοῦ φόνου τοῖς ἐπιτίμοις ἦσαν A. 125, 33. 40. 126, 13. τῷ ἀξέαντι πανταχοῦ μεγάλα τὰ ἐπιτίμια ἐτίκειται 128, 39. τῷ ἀμυνομένῳ οὐδὲν οὐδαμοῦ ἐπιτίμιον γέγραπται 128, 40.

ἐπίτιμος oppositum τῷ ἀτίμῳ, qui, capite non minutus, integro et pleno gaudet jure civili, statum in foro tuetur. ὡς τὰ χρήματα ἐπίτιμα quorum bona non confiscantur, sed salva manent exsulibus, ut de iis disponere pro lubitu possint. ἐξουσίαν ἔχον εἰς διοίκησιν τῶν ἰδίων, ut loquitur Harpocrat. v. ὅτι οἱ ἄλλοι τες ἐπ' ἀκουσίῳ φόνῳ—634, 13. ἐπίτιμον ὄντα in functione honoris publici versantem 534, 15. = τοὺς ἀτίμους ἐπίτιμους ποιεῖν An. 10, 13. = μὴ ἡμᾶς ἀντὶ ἐπίτιμον ἀτίμους ποιήσῃτε I. 161, 16. ἡμῶν δὲ οὐ δάσσετε ἡμᾶς αὐτοὺς ἐπίτιμους ὑμῖν γενέσθαι 159, 40. 104, 21. = θείλων τῷ δημοσίῳ κατὰ τῶν ἐπίτιμων γέγραπεν, οὐκ ἐξὸν αὐτῷ D. 105, 11.

ἐπιτομή τῆς κεφαλῆς, vulneratio scalpello et incisuris facta Æ. 60, ult.

ἐπιτρέπειν [subaudi τὴν δίκην, αὐτὴν τὴν κρίσιν] arbitro causam disceptandam permittere 78, 18. ἴσῳ καὶ κοινῷ δικαστηρίῳ 85, 23. περὶ τῶν αὐτῶν ἐτέρῳ διατητῇ 1020, 19. περὶ τῶν πληγῶν ἐπιτρέπειν ὃ ἐὰν κελύσῃσιν Ἀθηναίων 1152, 14. ult. 1178, 13. κατὰ τοὺς νόμους ἐπιτρέψω 1244, 13. τοῖς εἰδόσιν ἐπιτρ. ἐβουλόμην 1274, 10. = ἐπιτρέπειν τινὶ τὸ πρᾶγμα διαγινῶναι Æ. 9, 30. ἐπιτρέπειν πόλει ἴσῳ καὶ ὁμοίᾳ περὶ τῶν ἐγκλημάτων 65, 27. = εἴσαν καὶ ἐπέτρεψαν I. 110, 23. = πονηρῷ ἱατρῷ ἐπιτρεφθεὶς ἀπίθανεν. commissus in fidem curamque medicationis A. 126, 17. τῶν συμβουλευσάντων ἐπιτρεφθῆναι, qui ei auctores fuimus, ut corporis sui curationem pateretur medico permitti 127, 37. εἰ μὴ ἐπιτρέψαμεν (scil. αὐτὸν ἱατρῷ), ὑπ' ἀθεραπείας ἀν' ἔφη διαφθαῖναι 127, 38. βιασάμενος ἡμᾶς τῷ ἱατρῷ ἐπιτρεφθῆναι (imo verò ἐπιτρέψαι) 128, 22. καὶ ἀναμώτοις ὑμῖν ἐπιτρέψαμι περὶ τοῦ σώματος τοῦ ἐμοῦ διαψηφίσασθαι 130, 13. = ἐπιτρέπειν (scil. ποιεῖν ἃ βούλονται) An. 17, 40. = ἐπιτρέπειν τῇ τύχῃ περὶ ἑαυτοῦ L. 198, 7. τοῦτοις ἡμᾶς αὐτοὺς ἐπέτρεψατε 180, 40. τοῖς φίλοις ἐπιτρέψαι δίαίταν 893, 10. fr. 6, 4. ἐπέτρεψεν ἀνδράσιν, constituit tutores. Harpocr. in v. ἐπιτροπή. = μὴ ἐπιτρέπητε αὐτῷ D. 96, 25. ἀξιόν γε τούτῳ παρακαταθέσθαι τὴν πόλιν καὶ ἐπιτρέψαι (subaudi, αὐτὴν τὴν πόλιν, αὐτὸν αὐτοὺς) κινδυνεύειν μέλλοντας 100, 31. constituere, de iudiciis, οὓς ἡ τύχη καὶ ὁ κλῆρος ὑπὲρ τοῦ δήμου δικάσοντας ἐπέτρεψε. si bene habet ista lectio. pro, οἷς ἡ τύχη ἐπέτρεψε τὴν ἐξουσίαν τοῦ δικάζειν 110, 14.

ἐπιτρέχειν] μικρὰ ἐπιδραμοῦμαι breviter, paucis perstringam in tempora superiora recurrens 217, 7. cum studio, contentione, ardore accurre, in rem involare, quo potiaris et aufferas. οὐκ ἀν' ἡγεῖσθ' αὐτὸν κἂν ἐπιδραμοῖν 831, 11. 859, 1.

ἐπιτρίβειν pessumdare, affligere. τοὺς ἀπόρους τῶν πολιτῶν ἐπιτρίβουσι 260, ult. ἐπιτρίβει τοὺς ἥρωας κακῶς ὑποκρινόμενος 288, 20. = L. 135, 17.

ἐπιτριηραρχεῖν imperium trierarchi ultra præfinitum a legibus et more tempus extrahere, continuare per menses adhuc plures, loco successoris cessantis. ἐπιτριηραρχήμενον ἤδη μοι τριῶν μηνῶν 1212, 27. ἤδη τρεῖς μῆνες ἐπιτριηραρχήντ' μοι 1214, 7. 1216, 10. ἐπιτριηράρχημα productio trierarchalis imperii ultra terminos

legitimos 1206, 11. sumtus ab ejusmodi continuatore facti loco successoris. τὸ ἐπιτηρηράρχημα ἀποδιδόναι τοῦ χρόνου, οὐ ἑπ' ἀνήλυστα ὑπὲρ τούτου ἐπιτηρηραρχῶν 1223, 13.

ἐπιτριπτον κινάδος An. 13, 23.

ἐπιτροπεύειν] πότερον οὕτως ἐπιτροπευθεὶς τοῦτον τὸν λόγον ἀπεδέξατο παρὰ τῶν ἐπιτρόπων 829, 9. ἀποτίμημα τοῖς ἐπιτροπευομένοις καθεστάναι νομίζον τῶν ἐπιτροπευόντων τὰ χρήματα 866, 2. ἐπιτροπεῦσαι et ἐπιτροπευθῆναι κατὰ τὰς διαθήκας 1112, 27. = ἐπιτροπεύειν τινὰ tutelam alicujus gerere I. 51, 25. num bene Græce dicitur ἐπιτροπεύειν δίαίταν pro ἐπιτρέπειν? 54, 6.

ἐπιτροπή. id est ἐπίτρεψις, permissio, qua causa scil. arbitrio judicis pedanei permittitur. πεισθέντες ὑπὸ τῶν παρόντων εἰς ἐπιτροπὴν ἤρχοντο 897, 1. λύσαι βουλόμενος τὴν ἐπιτροπὴν. arbitrium, causæ definitionem per arbitratum 897, 23. 898, 14. ἡ ἐπιτροπή τούτῳ πρὸς Παρμένοντα τρίτον ἔτος γέγονε. jam tertius annus est, ex quo lis hæc arbitro commissa sit 900, 1. = tutela I. — = ἐπιτροπῆς δικάζεται. gesta tutela L. fr. 15.

ἐπιτροπία gesta tutela, I. — = si bene habet ista lectio L. ap. Dionys. Halic. in Isæo.

ἐπίτροπος (tutor) καὶ κηδεμὼν 988, 2. = τούτων ἅμα ἐπίτροπος καὶ κύριος καὶ ἀντιδικὸς ἦν I. 51, 22. οὐ γὰρ εἶναι τοῖς ὄρφανοῖς κατὰ τῶν ἐπιτρόπων (scil. λῆξιν vel λαγχάνειν) 86, 35. = εἰς τοὺς παῖδας ἐπιτρόπῳ (pro τῶν παιδῶν) L. 894, ult. διὰ ταύτας τὰς ἀναγκαιότητας οὐδενὶ μᾶλλον προσήκειν ἐπιτρόπῳ γενέσθαι 894, 20. καὶ τοῖς ἀδυνάτοις τῶν ἐπιτρόπων καὶ τοῖς δυναμένοις 906, 17.

ἐπιτυγχάνειν] ἐὰν δ' ἄρα μὴ ἐπιτυγχάνητε τούτου. hoc si minus consequamini 1168, 1. ἐπιτύχη τοῦ ἀγῶνος vinceret causam 1175, 16. opponitur in continenti ἐὰν δ' ἄρα ἀποτύχη. δόξης ἐπιτυγχάνων 1490, 10. = ἐπιτυγχάνειν μάχῃ, prospere pugnare Æ. 77, 16. = μετὰ τῶν ἐπιτυχόντων. cum vilissimo quoque, homine de trivio arrepto, fortuito oblato I. 39, 25. = ὅποσα τῶν πραγμάτων ὑπὸ τῶν ἐπιτυχόντων (pro simpliciτυχόντων) ἐπιβουλεύεται. ab hominibus mediocribus, contemnendis A. 115, 1. = ἐπιτυγχάνειν τινὶ occurrere pro ἐντυχ. L. 121, 10. ἐπετυχέτην αὐτῷ βαδίζοντι 136, 22. τοὺς παῖδας ἐπιτυχόντας ἐκβεβλημένῳ βιβλίῳ 902, 1.

ἐπιφαίνεσθαι repente intervenire rei, quæ fit, impediendi ergo 522, 9.

ἐπιφανείαν τινὰ ἐποίησεν. it made some show I. 64, 34.

ἐπιφανής] τοὺς ἐπιφανεστάτους τῶν ἐξαμαρτανόντων ἐὰν τιμαρῆσθε, πάντες πύσσονται L. 140, 37. = Ly. 149, 28.

ἐπιφέρειν] τὴν ἐπιорκίαν τοῖς ἑαυτοῦ παισὶ καὶ τῷ γένει ἐπενεγκάμενος. dedecus, culpam, poenas et pestem perjurii consciscens—to bring upon his children 642, 24. ἐπιφέρειν αἰτίαν. conferre, imputare 692, 13. 899, 21. ἐπιφέρειν ὄπλα inferre 977, 7. ἡ μήτηρ μου τάλαντον προῖκα ἐπενεγκαμένη secum in domum afferens, vel inferens 1014, 4. 22. ἐπενεγκεῖν δόρυ ἐπὶ τῇ ἐκφορᾷ in exequiis proferre, præferre hastam 1160, 14. ἐπιφέρει [scil. ἐπ' ἐμὲ] conjicit, intorquet. προφάσεις ἀτόπους τινὰς καὶ ὑπονοίας καὶ

αἰτίας ψευδείς 1177, 15. 1309, 1. 1350, 18. τῆς ἀπὸ λήγματος τοῦ ἐπενεχθείσης αἰτίας 1471, 11. 1475, 27.=ἐπιφέρειν τοῖς νόμοις τέχνας *Æ.* 58, 33. ἐπιφέρειν ψεύδος 59, 21. διὰ τοὺς ἐπιφερομένους αὐτῷ κινδύνους 77, 5. ἐπιφέρεσθαι πολὺ χρυσίον *de uxore bene dotata, quæ magnam pecuniam secum in domum mariti affert* 78, 18.=edere nomen alicujus, indicare μηδὲ ἐχόντων τούτων ἐπενεγαῖν (scil. τοῦτον vel τούτου τοῦνομα) παρ' οὗτο εἰλήφαι *I.* 82, 16. ἵνα μηδεμίαν ἡμῖν ἐπιφέρωσιν αἰτίαν in nos conferant. *to charge us* 63, 16. τὰ ἔνατα ἐπήνεγκα scil. ἐπὶ τὸν τάφον, vel ἐπὶ τὸ μνημεῖον 73, 25.=ὁ φόβος τῶν ἐπιφερομένων κακῶν. *impendentium, ingruentium A.* 115, 30. ὡς οὐκ ἀληθὴ τὴν αἰτίαν ἐπέφερον (scil. ἐμοὶ) ἦν ᾧοντο (scil. ἀληθὴ εἶναι, vel ποιήσιν ἀληθὴ δοκεῖν) 134, 7. 136, 1.=ἐπιφέροντες διαβολὰς τοῖς ἡμοῖς ἐπιτηδεύμασιν προσηκούσας *L.* 115, 38. οὐδὲν ἐπιφερομένην nil dotis secum afferentem, in domum mariti inferentem 153, 12.

ἐπιφημίζων τοὺς θεοὺς πράττειν τι 495, 10. *prætexens honestum et speciosum deorum nomen.*

ἐπίφθονός ἐστιν invidia publica ardet 981, 25.=ἐπιφθονώτατος, turpissimum, invidia, odio, detestatione, dignissimum *Æ.* 59, 26.=ἐπίφθονον πρᾶγμα ποιῶν *I.* [22, 28.]

ἐπιχαίρειν [scil. κακοῖς ἀλλοτρίοις] malis alienis illætare 126, 19. 558, pen.

ἐπίχαρτος homo tam miseræ sortis, ut de malis et sordibus ejus inimici lætentur, vel lætari possint. μὴ ὑπερίδῃτέ με καὶ τὰς ἐμαυτοῦ θυγατέρας τοῖς ἐμαυτοῦ δούλοις καὶ τοῖς τούτων κόλαξιν ἐπιχάρτους γενομένους 1127, 11.

ἐπίχειρα, merces, præmium, redhostimentum. μὴ γῆρας καὶ φυγὴν ἐπίχειρα τῶν ὑπὲρ ὑμῶν πεπονημένων ἔχων 1484, 4.=τὰ ἐπίχειρα ἔχει, ὧν ἦν ἀξία dignam facinore tulit mercedem *A.* 113, 32.

ἐπιχειρεῖν τινι insidiari, adori 179, 8. dicitur etiam ἐγχειρεῖν τινι 179, 15. Μεγάρους ἐπιχειρῶν 248, 14. ἐκ τούτων βραδύας τοῖς λοιποῖς ἐπιχειροῖ πρᾶγμασιν 234, 17.=ἀπεικάζειν με Διονυσίῳ ἐπιχειρήσας *Æ.* 29, 22.=μηδὲν ὠφελοῦμενον οὕτως ἀδίκῳ πρᾶγματι ἐπιχειρήσαι *I.* 110, 13.=οὐ πρότερον ἐπιχειροῦσιν *A.* 115, 7. θερμότερον ἐπιχειρεῖν 115, 30. ὅμως δὲ καὶ τοῦτο (si bene sic habet, pro τούτῳ) ἐπιχειρητέον 116, 40.=οὐδ' ἐπιχειρήσαντες ne conati quidem *An.* 26, 13. κτείνων ἀποθάνῃ ἢ ἐπιχειρῶν 13, 17.=ἐπιχειρεῖν τοιούτοις ἔργοις *L.* 109, 23. 28. οὐκ ἂν ποτε ἐπιχειρήσαι, οὐδὲ τολμῆσαι, ἅπερ οἱ πονηρότατοι καὶ ἀδικώτατοι ἄνθρωποι ἐπιχειροῦσι πράττειν *fr.* 2, 3.

ἐπιχειροτονεῖν] ἐπειδὴν ἐπιχειροτονῆτε τὰς γνώμας 48, 17. εἰρήνη ἐπιχειροτονηθεῖσα. suffragiis approbata, rata habita 235, 9. ἐπιχειροτόνησεν ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος [scil. τὸ ψήφισμα] 261, 17. τοὺς δὲ προέδρους ἐπιχειροτονεῖν ἐπάναγκας. plebis voluntatem χειροτονία significatam insequente suo assensu comprobare, et confirmare 712, 25.

ἐπιχειροτονία νόμων solennitas, qua leges, seu novæ, seu vetustæ restauratæ, voluntate plebis in suffragia missæ, ratæ ju-

bebantur esse 706, 7. ἀπεχειροτονήθη τῶν ἐπιχειροτονιῶν οὐσῶν in suffragatione, in comitiis 1330, 17. εἰν δέ τις τῶν προέδρων δῶτιν τὴν ἐπιχειροτονίαν ejus causa mittat in suffragia 716, 19.

ἐπιχώριος οὐκ ὦν, οὐδ' ἐγγενὴς ἡμῖν Æ. 31, 15. ὅθεν καὶ τὴν πονηρίαν οὐκ ἐπιχώριός ἐστιν, quapropter etiam nequitia ejus nequitiam nostris hominibus cognatam multum excedit 78, 25.

ἐπιψηφίζειν suffragandi copiam facere et suffragia colligere atque dinumerare erat τοῦ ἐπιστάτου principis prythanum. ὁ ταῦτα ἐπιψηφίζαν ἐπιστάτης 596, 4. μὴ εἰσάγειν περὶ τούτων εἰς τὸ δικαστήριον, μὴδ' ἐπιψηφίζειν τῶν ἀρχόντων μηδέν 717, 22. 746, 23. 749, 2. ἐπιψηφίζεσθαι post vetustius aliquod decretum novum ferre, quo illi aut toti, aut ex parte obrogetur 378, 27. = ἐπιψηφίζειν τοὺς προέδρους τὰς γνώμας Æ. 36, 27. ἐπιψηφίζειν, suffragia colligere 64, 15. 71, 7. 41. = A. 146, 40. = An. 10, 34.

ἐπύγδοος] δανεισάμενοι πεντήκοντα μνᾶς ἐπὶ τόκον—ἐπύγδοον. ut de singulis quibusque minis octoni oboli fœnoris menstrui darentur 1212, 2. claris verbis exponit ipse orator p. 1250, 20. ἐπὶ ὀκτῶ ὀβολοῖς δανείσαντι τὴν μνᾶν μηνὸς ἐκάστου. ita ut 50 minæ tulerint fœnoris annui 600 drachmas, seu 6 minas. fuit ergo hæc proportio fœnoris annui ad totam sortem, ut 6. ad 50. seu 12. ad 100.

ἐποικοδομεῖν] τεγχεῖον παλαιὸν ἐπακοδόμησε 1278, 27.

ἐπομβρία, imber, nimbus, procella 1274, 22.

ἐπομνύειν] ἐπομνυμι Δία, Ποσειδῶ etc. 747, 12. = ἐπομνύειν et ὁμνύειν differunt; hoc est, jurejurando aliquid asseverare; illud jus suum jurandum jam dictum confirmare obtestatione deorum, qui sacramentis præsent, vindices et ultores. ὁμόσας μὴ λαβεῖν δῶρα, μήτε λήψεσθαι, καὶ ἐπομόσας τοὺς ὀρκίους θεοὺς Æ. 16, 16. Ἔστιν ἐπώμοσε τὴν βουλαίαν 34, 9.

ἐπονείδιστον ἤδη τὸ πολιτεύεσθαι παρὰ τοῖς ἐπεικείσιν ὑμῶν ἐστὶ 806, 6. = I. [27, 50.] = Ly. 167, 17.

ἐποπτεύειν] τὴν δὲ ταῦτα ἐποπτεύουσιν καὶ φυλάξουσιν δύναμιν 168, 13.

ἐπόπτης] ὥσπερ ἐπόπται τῶν στρατηγουμένων 47, 4.

ἐπορχεῖσθαι canticum saltatione prosequi, tripudiis concelebrare. ἐπορχοῦμενος ὕψις ἄττης 313, 26.

ἔπος] ἄλιον ἔπος ἐκβαλον, irritum verbum projecit Æ. 20, 13.

τοὺς ἐπτά ἐπὶ Θήβας L. 191, 26. sub. στρατεύσαντας.

ἐπακόσια στάδια ἀπὸ τῆς πόλεως γενέσθαι τὸν πόλεμον ἐποίησε 304, 12.

ἐπωβελία mulcta pecuniaria reo in causa pecuniaria condemnato pendenda, par toti summæ, quæ ab actore peteretur. τὴν ἐπωβελίαν ὀφλήσω, μνᾶς ἐκατὸν 834, 25. locus hic est classicus. Petebat Demosthenes ab Aphobo, tutore suo, nomine male gestæ tutelæ, et lacerati patrimonii sui, decem talenta. quæ decem talenta æquivalent 600 minis. Jam si causa caderet Demosthenes, non solum decem illa talenta, seu 600 minas

amitteret, sed preterea quoque sextam hujus summæ partem, hoc est 100 minas, mulctæ nomine dependendas haberet. τὴν ἐπωβελίαν κινδυνεύειν 835, 14. 841, 22. 880, 9. 1103, 15. ἐξακοσίας καὶ δέκα δραχμαῖς ἐπωβελίαν 1251, 2. ergo tota summa, de qua contendebatur, erat 3660 drachmæ, seu 36 minæ cum 60 drachmis 1284, 2. = ἐπωβελίαν προσόφλιν καὶ ἄλλην ὕβριν Æ. 23, 25.

ἐπαρδῇ] ταῦτα τὰ φάρμακα καὶ τὰς ἐπαρδὰς carmina, quibus incantandis morbi depellerentur λαβὼν παρὰ τῆς θεραπαίνης 793, pen. = ἐπαρδὴν ἀκροᾶσθαι Æ. 81, 30.

ἐπωνυμία cognomen, deridiculi et joci causa adscitum vel additum alicui, nomen castrense, a *nickname*. ἐπωνυμίας σφίσιν αὐτοῖς πεποιήγται 1261, 16. = Μαργίτην Ἀλεξάνδρῳ ἐπωνυμίαν (Demosthenes) ἐτίθετο Æ. 76, 24.

ἐπάνυμος] qui nomen alicui de se dat, vel communicat. οἱ ἐπάνυμοι decem heroes, e quorum nominibus decem tribus, totum populum Atheniensem conficientes, appellatæ erant. πρόσθεν τῶν ἐπανύμων ἐκτιθέναι τοὺς νόμους 705, 19. 707, 13. τῇ ἐπανύμῳ τῆς ἑαυτοῦ φυλῆς 1326, 9. b) cognominis, qui cum altero commune nomen gerit, aut ex ejus nomine ductum. μὴ κατασχὴν ταύτην [scil. τὴν Δίκην] ἧς ἐπάνυμός ἐστι. according to which he is named, δικαστῆς 773, 2. ἦρας ἀρχηγέτης, οὗ ἐπάνυμοι ἐσὶ 1072, 25. = αἱ ἐν τοῖς ἐπανύμοις ἔξοδοι Æ. 50, 38. ἐν σανίσιν ἀναγεγραφοτάς ἐκτιθέναι πρόσθεν τῶν ἐπανύμων 59, 11. = ἐμπροσθεν τῶν ἐπανύμων I. 54, 40: = τοὺς νόμους ἐκτιθέναι πρὸ τῶν ἐπανύμων An. 11, 28. = ἐπάνυμος τῶν πατρῶων ἱερῶν Ly. 151, 11. est Minerva.

ἐρᾶν] ἀδιαφθόρως ἐρᾶσθαι Æ. 19, 19. ἐρᾶν σωφρόνως 21, 28. = μὴ ἐρῶντι χαρίζεσθαι L. ap. Philostratum. ἐρᾶν αὐτῆς προσποιησάμενος οὕτω διέθηκε fr. 2, 7.

ἐρανίζειν cum dativo stipem alicui conferre, et translate operam navare. ἐφ' οἷς ἐρανίζει τούτοις τοῖς περὶ αὐτόν. ob eam operam, [mentiendi puta et calumniandi, et insontes vexandi] quam satellitibus suis præstat 999, 24. cum accusativo exigere, corrogare stipem. τοὺς φίλους ἐρανίσας collaticia stipe ab amicis collecta 1484, 2. = ἐρανίζειν στεφάνους καὶ κηρύγματα ψευδῆ Æ. 60, 4. = πολλοὺς (nisi potius πολλοῖς leg. est) ἐρανίζοντα me solere multos contributionibus vel largitionibus pecuniariis gratuitis sublevare A. 117, 33.

ἐρανιστῆς L. ap. Harpocr.

ἐρανοί] Erant Athenis collegia seu corpora civium, inter se in societatem coëuntium, ad necessitates amicorum pecuniis collaticiiis sublevandas, quæ pecuniæ aut sine fœnore credebantur amicis obærat, quo creditoribus satisfacerent, olim aliquando pro ipsorum commoditate reddendæ, cum ad meliorem fortunam redissent, sive prorsus gratuito donabantur, ut virgines e. c. dote carentes possent cum dote elocari, aut viduæ orphanive honeste ali. *pious foundations, or contribution-chests, to help the necessitous out of their distresses. Fisci ad pias*

causas. unde multas scite excogitatas sententias et comparationes duxit orator, et tam crebro usurpavit, ut earum elegantia ipse fuisse delectatus, earumque usurpationem affectasse videatur. πληρὺν ἔρανον dicitur, et πληρωτὴς ἔρανου, collector, qui collationes a debentibus exigit. ὥσπερ ἂν εἰ ἔρανον ἐκάθησθε πληρωταὶ 776, 7. καλὸς ἔρανος χάρις δικαία. a pretty contribution, or a reputable spare-penny. quam reponas tibi velut in arca, usurus olim, cum ipse tute indigeas 1491, 1. ἔρανος πολιτικὸς καὶ κοινός (a loan-chest, to which all and every citizen, without exception, contribute their part,) ἐστὶ πάνθ' ὅσα, ταξάντων τῶν νόμων, ἕκαστος ἡμῶν ποιῇ. refunduntur enim sui cuique numi, iidem, quos intulit, sive probi fuerint, sive mali commatis 776, 10. h. e. mercedem quisque fert facinororum suorum naturæ eorum parem. διτάλαντον εἶχεν ἔρανον δωρεὰν duo talenta pecuniæ ab amicis collatæ tulit, nomine doni gratuiti, quod refundere non deberet 329, 16. ergo erant alii ἔρανοι ab iis, qui acceperissent, collatoribus rursus representandi. ἔρανον ἀποδοῦναι rependere, refundere, to repay. τοῦτ' αὖ τὸν αὐτὸν ἔρανον ἐνικεχειρήκαμεν ἀποδοῦναι to pay him with his own money 1348, 3. συλλέγειν 1249, pen. τάργυρον, ὃ παρὰ τῶν ἐραστῶν ἐδασμολόγησεν, ἔρανον εἰς τὴν ἐλευθερίαν συλλέγουσα redimendæ libertatis ergo 1355, 3. φέρειν. τοῖς γοῦσι τὸν ἀρισμένον ἔρανον, καὶ παρὰ τῆς φύσεως, καὶ παρὰ τῶν νόμων, δικαίως (in properly full measure) φέρειν, καὶ ἐκόντως ὑποτελεῖν 142, 1. ἐγὼ γὰρ αἶμαι πάντας ἀνθρώπους φέρειν ἀξιοῦν παρ' αὐτῶν εἰς τὸν βίον αὐτοῖς ἔρανον παρὰ πάνθ', ὅσα πράττουσιν 547, 9. 574, 11. εἰσφέρειν. χιλίας δραχμὰς αὐτῷ ἔρανον εἰς τὰ λύτρα εἰσάσοιμι 1249, 11. εἰ μὴ τῆς ἐμῆς εὐνοίας τοῦτον ἂν σοὶ κάλλιστον ἔρανον εἰσπηγκῆν ἤμην 1217, 14. ἔρανος λέλοιπε πλείστους he quitted many debts, or he remained in arrears to them, did not pay his quota 821, 14. = ἔρανον συστήσειν ἐπηγγέλλετο, conciliare alicui societatem amicorum, qui pecunia sua collatitia ejus necessitates sint sublevaturi Æ. 33, 27. ὥσπερ ἐκ τῶν ἐράνων τὰ περιόντα νεμώμενοι 89, 30. = ἐξ ἐράνων ὀφλήματα εἰσπηνεγμένα I. 88, 28. = ἐράνους συνεύλεται L. fr. 2, 5. εἰκοσίμους ἔρανος fr. 9. = τοὺς ἐράνους διαπηγκῆν. contributiones pecuniarias alias aliis in locis, aliosque ad usus dependere Ly. 150, 38. ἔρανον εἰς τὴν σωτηρίαν εἰσπηνεγκῆν 168, 18.

ἐραστὴς 1402, 6. 20.

ἐρατὸς] πόλεμον, ὃς πολλῶν ἐρατὴν ὤλεσεν ἡλικίαν 422, 16. = amabilis Ly. 163, 15.

ἐργάζεσθαι laborare, molestum laborem corpore peragere. τοῖς ἐν τοῖς ἔργοις metallifodinis ἐργαζομένοις 1048, pen. laborando efficere, parere. τὰ ἐπιτήδεια, necessaria alimenta, ταύτην ἐργασίαν καὶ θρέψουσιν τὴν οἰκίαν 1358, 12. τῷ γὰρ εἰκάσιέ τις θνητῶν, ὃ ἀθάνατον ἐργάζεται injicit πόθον τοῖς ἰδοῦσι 1404, 18. facere, patrare, ut facinus. ἄξια θανάτου ἐργαστο αὐτῷ εἰς ἐμέ. in passivo. quod est inventu rarius 1252, 20. rem familiarem

exercenda negotiatione, h. e. emendo et vendendo, præsertim per mare, item arte cambiali, credendis in fœnus nummis, seu terrestri, seu maritimo fœnore, *in bottomry, through trade and brokerage by sea and land*, augere, quæstum facere. μέτρια δ' ἔχων, τούτοις πειρώμαι ναυτικοῖς ἐργάζεσθαι 893, 24. αἱ ἐμπορίαι τοῖς ἐργαζομένοις οὐκ ἀπὸ τῶν δανειζομένων, ἀλλ' ἀπὸ τῶν δανειζόντων εἰς 922, 10. ἐργαζόμενοι χρήμασιν ἄνθρωποι. pecuniis elocandis in fœnus et permutandis quæstum facientes 957, 27. μίσθωσιν οὐ φέροντες, ἀλλ' αὐτοὶ αὐτοῖς ἐργαζόμενοι, πάντες ἀπώλονται. *who rented not a strange bank, but occupied their own, on their own account, at their own risk* 960, 8. εἰργασται πλέων καὶ κινδυνεύων ipse suo corpore incerta marium periclitando et molestias itinerum maritimorum tolerando, negotiatione ultra mare, nonnihil emolitus est 982, 7. ὑπῆρχεν αὐτοῖς ἐργάσασθαι τῷ αὐτῷ ἀργυρίῳ δις ἢ τρίς. *with the same capital to make money twice or thrice over* 1292, 3. εἰργασμένοι πολλὰ χρήματα παρὰ τὴν σιτηρίαν 1293, 8. ἐργάζεσθαι ξένῳ οὐκ ἔξεστιν ἐν τῇ ἀγορᾷ 1308, 9. quæstum meretricium facere. εἰργάζετο τῷ σώματι μισθορνούσα τοῖς βουλομένοις αὐτῇ πλησιάζειν 1351, 21. 1352, 11. ταῦτα γεωργεῖ, ταῦτα ἐργάζεται hinc quæstum facit, his artibus vitam sustentat, ut colonus ex agricultura, sive ut negotiator e mercium distractione 794, 22. ἀνθρώποις ἐν ἐμπορίᾳ *on Change καὶ χρήμασιν and with exchange of money* ἐργαζομένοις *to exercise their trade* 957, 27. πολλοὶ τῶν κατὰ θάλατταν ἐργάζεσθαι προαιρουμένων 1297, 8. ἐργάζεται [pro ἐνεργάζεται] τοῖς ἀκούουσιν ἰσχυρὰν ὑπόληψιν. v. locum Stohæi sub v. διαβολή. = quæstum exercere *Æ.* 85, 21. = ζημίαν ἐργασμένος. *who has incurred a penalty* I. 58, 19. = τὴν οὐσίαν οὐ δικαζόμενον, ἀλλ' ἐργαζόμενον κεκτημένον. quæstu honesto, exercitatione rei rusticæ, aut negotiationis per mare A. 117, 34. = ἐργασάμενοι ἔργον τοιοῦτον An. 14, 34. βίον victum quærere 18, 42. τὴν πόλιν ἀγαθὸν τοσοῦτον 21, 8. 40. ἄξια μεγάλων ἀγαθῶν εἰργάσαντο ὑμᾶς ἐκεῖνοι 21, 19. πολλῶν αὐτῷ κλαυμάτων ἄξια εἰργασται 34, 15. = ἐργάζεσθαι τὸ περὶ τὰς μορίας χωρίον aratro solum exercere L. 110, 28. ἐργασαμένου κατ' ἐμπορίαν πολλὰ χρήματα ingentes divitias cum a negotiatione conquisivisset 894, 12.

ἐργασία. quæstus, opificium, quo exercendo victus paratur. *trade, occupation.* ἵνα μὴ τὸ πρᾶγμα ὥσπερ ἐργασία τις ᾖ 503, 17. ἐργασία καὶ δυναστεία 772, 1. ἐργασίαν τῆς τραπέζης μισθούσθαι. a domino mensæ argentariæ certa mercede annua veniam redimere, mensam illam exercendi 946, 3. ἐργασία exercitatio operis metallici. *of a forge* 976, ult. ἵνα ἐργασίας ἀφανῆς διὰ τῆς τραπέζης ποιῆται. ut pecunias suas cœco fœnore per mensam Phormionis exercere possit, eoque modo quæstum faciat, sine ullo impendio (*since property in circulating money paid no tax to the public chest, who could know what any person possessed in property of that description*) neque necesse haberet

pecunias suas bonis immobilibus mutare, de quibus certa vectigalia ærario publico erant dependenda 1121, 17. αἱ τῶν ἄλλων ἀδικημάτων καταφυγὰὶ τοῦτοις εἰσὶν ἐργασίαι. præsidia adversus reliqua injuriarum genera his sunt provincia, h. e. fundus vectigalibus uber 1342, 23. ἀνέστησεν αὐτὴν ἀπὸ ταύτης τῆς καλῆς ἐργασίας. a quæstu meretricio. *he married her out of a brothel* 270, 15. ἐγὼ πολὺν ἤδη χρόνον ὦν ἐπὶ τῆς ἐργασίας τῆς κατὰ τὴν θάλασσαν 893, 20. οἱ περὶ τὰς ἐργασίας ταύτας ὄντες. versantes in ista pecuniarum fœnebris negotiatione 953, 18. τὸ μὲν κτῆμα, *property consisting of real estates*, ἀκινδυνόν ἐστιν, ἡ δ' ἐργασία *traffic in money* προσόδους ἔχουσα ἐπικινδύνους 948, 1. ἔχων τό τε δάνειον *the capital borrowed from us*, καὶ τὴν ἐργασίαν *and the money which had been made by that capital* 1283, pen. = mercaturæ exercitatio Ly. 154, 44. 155, 11. γίνεσθαι ἐκ' ἐργασίας. quæstum exercere 155, 18. = ἐργασία τῆς λογογραφίας. quæstus De. 179, 26.

ἐργαστήριον collegium improborum factionorum hominum ad pestem, seu publicam, seu privatorum quorundam, congressum, conspiratum. *a gang, a kennel*. ἐργαστήρια μοχθηρῶν ἀνθρώπων συνιστηκῶτων ἐν τῷ Πειραιεῖ ad pestem negotiatorum 855, 1. 978, 6. κατασκευάσας μεθ' ἑαυτοῦ ἐργαστήριον συκοφαντῶν 995, 8. 1010, 24. qualis erat globus ille, quem nuper latro quidam literarius, nunc exstinctus, secum trahebat, in schedis suis concacatis totam Germaniam longe lateque persultans et omnia terrore famaue sui permiscens. b) lupanar, ubi scorta corpore æra merent. vel popina, ganea. ὑπόσαι ἐκ' ἐργαστηρίου κάθονται 1367, 25. 27. ἐν ἐργαστηρίῳ τεθραμμένον ἐκ παιδὸς 1486, 7. = ἡγεμὼν τοῦ ἐργαστηρίου, magister servorum, servus primarius officinæ Æ. 14, 2. ἐργαστήρια δύο ἐν τοῖς ἀργυρείοις 14, 27. = I. 40, 11. = L. 120, 44.

ἐργάτης] οἱ περὶ τὴν γεωργίαν ἐργάται 933, pen. ἐργάτην ἄνδρα καὶ ἀκριβῶς τὸν βίον συνειλεγμένον 1362, 11.

ἔργμα] πλουτοῦσιν δ' ἀδίκους ἔργμασι παιθόμενοι 422, 7.

ἐργολαβεῖν aliquid, habere et facere sibi provinciam quæstuosam. quæstum ex aliqua re facere 608, 12. 750, 21. ἐργολαβῶν αὐτῷ mercenariam operam ei locans 784, 25. ἔργολάβηκεν ἑαυτὸν ipse semet ipsi fecit provinciam, vendidit operam suam spe lucris 885, 11. ἐργολαβὴ καὶ καθυφίη τὰ τῆς πόλεως. jura, vectigalia, bona, fundos reip. suum vertat ad quæstum, eaque vendat et prodat 1323, 22. ἐργολαβοῦσι καθ' ὑμῶν εἰς ὑποδοχὴν (in expectation) πραγμάτων, ὧν διαψεύσειεν αὐτοὺς ὁ λογισμὸς 1482, 26. = Æ. 24, 37. ἐργολαβούντος σοφιστοῦ ἐγκώμιον 42, 41. ἐργολαβεῖν ἐν τοῖς κηρύγμασιν, renunciationes publicas coronarum sibi tributarum habere provinciam, seu opificium quæstuosum, quo alliciat et contrahat greges operam ejus conducentium 58, 26.

ἔργον] οὐ λόγους ἔραυσι μόνον, ἀλλὰ καὶ ἔργον δεικνύναι ἔξουσιν 21, 17. οὐτ' ἐπὶ τοῖς ἔργοις, οὐτ' ἐπὶ τοῖς ἰδίῳις ἑάμενοι διατρίβειν,

quibus negatur hoc, ut seduli possint exercitationi suorum
cujusque operum vacare, e. c. rusticæ rei, negotiationis, fabri-
carum omnis generis, neque ut quieti teneant quisque sua pos-
sideantque, ut domicilia, fundos, pecunias, uxores, liberos, co-
gnatos 22, 25. ἀπ' αὐτῶν τῶν ἔργων κρίναντας 25, ult. τῶν ἔργων
τῶν ἀργυρείων οὐκ ἐπιθυμῶν 100, 27. τὰ δ' ἔργα τὰ ἀπὸ τούτων οὐδα-
μοῦ ἄξια τῆς πόλεως 176, 1. τὰ ἔργα ἡμῶν ὅπως ἄξια τῶν προγόνων
ἔσται σκοπῶμεν, μὴ τοὺς ἀπὸ τοῦ βήματος λόγους 189, 26. τὰς βλα-
σφημίας ἔργῳ μετὰ καλῆς δόξης ἀπολύσασθαι 191, 10. τὰ ἔργα τῶν
ὑπὲρ ἡμῶν πόνων ὑπέμεινα non jacto solummodo verborum vani-
tate labores pro vobis reapse non toleratos, sed ipsas eorum
veritates, vera itinera terra marique peracta, vera frigora,
veros æstus, veros terrores, veras vigilias, vera discrimina
pro vestra salute toleravi 281, 7. ἔργον negotium molestum
716, 21. fœnus e pecuniis credito tatis, seu fœnori eloca-
tis, rediens. *the interest* 816, 16. εἰάν τις συντιθῇ τό τ' ἀρχαῖον
the principal καὶ τὸ ἔργον τῶν δώδεκα ἐτῶν. 12 years' interest
819, 2. ἔργα res arte et manibus confectæ 820, 2. ἐν ἔργα-
στηρίῳ ἐν τοῖς ἔργοις argentifodinis τοῖς ἐν Μιραννέᾳ 967, 17. τοῖς
ἐργαζομένοις ἐν τοῖς ἔργοις 1039, 18. 1044, 9. 17. 1046, 2. =
λεπτὰ ἔργα (subtili arte texta aut suta vestimenta aut orna-
menta muliebria) εἰς τὴν ἀγορὰν ἐκφέρουσιν γυναῖκα *Æ.* 14, 3.
ἀπορεῖν εὐξαίμην τοιούτων ἔργων ἐν τῷ λόγῳ 22, 41. εἰσηγητὴς καὶ
διδάσκαλος ἔργων 24, 28. ὑμέτερόν ἐστιν ἔργον πρὸς ταῦτα ἀντιτε-
τάχθαι, obsistere, repugnare, in acie quasi contra stare 25, 8.
ἀφιστάναι πολὺ τῶν τοιούτων ἔργων 28, 13. προσδοκίας τῶν ἔργων
τινὰ ἀπαιτεῖν 52, 10. ἀπεῖναι ἐπὶ τῶν ἰδίων ἔργων, abesse a foro et
judiciis, propter negotia domestica 54, 41. ἐπιστάτης τῶν δημο-
σίων ἔργων 55, 41. ἐπιστάται πάντες ἔργων (scil. δημοσίων) ἡγεμο-
νία χρῶνται δικαστηρίου 56, 1. ἐπιμελησομένους τῶν ἔργων ἐπὶ τὰ
τείχη 57, 39. ἐπιστάται δημοσίων ἔργων 58, 4. μακρότερον λόγου
ἔργον ἡγούμαι, rem habeo longiorem, copiosiore, quam quæ
possit a me oratione enarrari 60, 41. παραβάλλων αὐτῷ τὰ τῶν
προγόνων ἔργα 81, 3. ὄνομα ὅμοιον εἶναι καὶ τὸ ἔργον, perinde mul-
tatos esse, qui accusarentur, atque qui fecissent, et rei peracti
essent 81, 23. ἔργον, veritas ejus, quod asseveratur, res ipsa.
αἰσχρὸν ἐστὶ τὸν αἰτιώμενον οὐκ ἔχειν ἐπιδείξει τῆς αἰτίας τὸ ἔργον 86,
22. ἀπτεσθαι τῶν ἔργων 87, 35. βαρύτερον τῶν ἔργων, ὧν πεπόν-
θατε, τὸ ἀκρόαμα γίγνεται 88, 16. ἀπέχοντες τὸ πλεῖστον τοῖς ἔρ-
γοις 89, 14. περιποιεῖται αὐτὸ μόνον τούνομα τῆς δημοκρατίας, τὸ δ'
ἔργον ἐτέροις παρακεχώρηκεν 89, 29. σαφῶς πάντῃ καὶ διαρρήδην *ἔρ-
γῳ μαρτυροῦντες 14, 5. = θεωρεῖν χρῆ τὴν ἔννοιαν ἐκ τῶν ἔργων μᾶλλον
I. 36, 28. εἰς τὸ ἐργαστήριον ἰὼν Θήβαζε εἰς τὰ ἔργα ad spectandum
operas, vel opera, sive sunt rustica, sive metallica 40, 10.
ὧν τὸ ἔργον, quæstus, redditus a sorte redeuntes, *interest*, ἐκ' ἐντέ-
λεβόλοις, at 9 obols or 1½ drachms paid monthly for every mina
88, 24. = οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι τοῖς ἔργοις τοὺς λόγους ἐλέγχουσι *A.*

139, 23. 147, 7. = σημεία ἀπὸ τῶν ἔργων An. 22, 44. παρέχειν τοὺς μὲν λόγους δημαγωγῶ, τὰ δὲ ἔργα τυράννου 32, 37. τοῖς ἔργοις ἐναντιοῦσθαι, ἀρ' ὅν ἂν εἰρήνη γένηται 23, 33. = οὐδὲ γὰρ ἐνὸς ἔργον κατηγοροῦ, οὐδὲ δυοῖν ἰστίν, ἀλλὰ πολλῶν L. 129, 26. εἰρήνην ἤλθε φέραν, ἣν ἡμεῖς ἔργῳ μαθόντες ἔγνωμεν 131, 2. = ἔργα functiones militares in pugna. ἐπὶ τὰ ἔργα ἀπιέναι D. 100, 20.

ἐρεθίζειν τὰς τῶν σπουδαίων ἀνδρῶν διανοίας 1411, 9. = τὰς φιλοτίμους καὶ λίαν ὀξείας ψυχὰς ἐρεθίζοντες Æ. 52, 1.

ἐρείπειν, dejicere, demoliri, ἐρείπειν πύργον πόλεως ἐλόντες Æ. 69, 23.

ἐρέπτειν vel ἐρίφειν tegere domum tecto. Λασθένης ἤρψε τὴν οἰκίαν τοῖς ἐκ Μακεδονίας δοθεῖσι ξύλοις tignis Macedonicis, gratuito ipsi donatis 426, 1.

ἐρεύθειν γαῖαν ὁμοίαν, sanguine inficere solum idem Æ. 20, 19.

ἐρευᾶν τὸ γραμματεῖον 788, pen. = A. 133, 1.

Ἐρεχθεῖν (pro Ἐρεχθεῖν) 1397, 18. = Ἐρεχθὲς φυλὴ A. 142, 32.

ἐρήμη] τὴν ἐρημον [quod pro ἐρήμην h. l. est usurpatum] δεδοκῶτα [scil. δαίταν, aut δίκην] pronunciassent adversus Midiam, ex titulo contumaciæ, quippe qui die dicta in judicio non comparuisset, vadimonium deseruisset 542, 4. ἐρήμην αὐτοῦ κατέγνωσεν τὴν δαίταν 903, 8. ἐπιδημοῦντος τούτου καὶ οὐκ ἀπαντήσαντος πρὸς τὸν δαιτυγῆν, ἐρήμην καταδήτησεν 1013, 21. εἶλον ἐρήμην· οὐ γὰρ ἀπῆντα 540, 22. = ὑπερῆμαρος ἐγένετο γνῶμη δικαστηρίου ἐρήμην καταδικασθεὶς L. ap. Athenæum ad fin. l. 13. v. proxime post in ἐρημος.

ἐρημία] ὅσῃς ἅπαντες ὁρᾶτε ἐρημίας ἐπιλημμένοι 36, 3. 174, 10. ἐπὶ πολλῇς ἡσυχίας καὶ ἐρημίας ὑμῶν. ubi alii codd. dant ἡρεμίας 168, 15. τῆς τῶν ἐναντιωσομένων ἐρημίας ἀπολαύειν. to make good use of the absence of some adversaries 171, 23. = solitudo, ubi aut nulli aut pauci sunt homines Æ. 2, 18. 12, 4. = ἐρημίαν ἡμῶν πολλὴν καταγνόντες rati, nos ab amicis prorsus desertos et desolatos esse I. 35, 11. = ἐν ἐρημίᾳ ἐλοιδοροῦντο A. 115, 19. = ἐρημία τῶν ἐπικουρησόντων L. 129, 24. 151, 30.

ἐρημος desertus, derelictus, carens domino, tutore, vindice, qui aut rem destitutam sibi arroget, aut oppressum servet et liberet. πρᾶγμα ἔντιμον καὶ μέγα καὶ λαμπρὸν—ἐρημον ἀπείλετο 143, ult. τὰ παρ' οὐδέσιν αὐτῶν ἀρχεῖα καὶ βουλευτήρια ἐρημότερα ἂν τις ἴδοι, ἢ τὰ παρ' ἡμῖν 145, 15. χῶραν ἐρημον τῶν ἐν ἡλικίᾳ 361, 22. ἐρημον ποιεῖς τὸν δῆμον τῶν φιλοτιμησομένων 488, 17. *κατηγοροῦν ἐρημον 542, 20. τὸν νόμον ἔθηκαν, ὅσας μάρτυρας εἴη τοῖς ἐρήμοις desertis ab amicis, testibus, patronis, advocatis 953, 3. ἐρημον ἦν τοῦ θεραπεύσαντος τὸ νόσημα 1364, 10. ἐρημα τὰ τῆς πατρὸς πράγματα καὶ δακρύων καὶ πένθους πλήρη 1399, 12. ἐρημον εἶναι τῶν οἰκειοτάτων γηροτρόφων 1400, 16. φοβαῖμαι, μή ποτ' ἐρημοὶ τῶν ὑπὲρ ὑμῶν ἐρούνταν γένησθε 1482, 2. ἐρημος interdum pro ἐρήμῃ [scil. δαίτα, vel δίκῃ] usurpatur 542, 4. δύο δίκας ἐρήμου μου καταδήτησατο 1272, 8. = ἐγκαταποδόμησεν αὐτὴν μεθ' ἑκπλου εἰς ἐρημον οἰκίαν Æ. 26, 7. = ἐρημον ποιεῖν τὸν οἶκον I. 66, 29. 67, 40.

= ἐρήμην ὀφλεῖν (scil. δίκην) committere, ut contumaciæ condemnaris, A. 131, 1. ἐρήμην ἔσσεσθαι (scil. τὴν γραφὴν) reo comparente in iudicio defuturum esse accusatorem, eoque litem illam veluti desertam, ad nihilum esse evasuram et sublatum iri 116, 1. = ἐρημότατος L. 192, 30. ἐρήμην αὐτὸν εἶλον κατηγοροῦντες 159, 33. ὁ ἀγὼν οὗτος ἐρημότερος γέγονεν ἢ ἐγὼ προσεδόκων. pauciores hoc in certamine operam mihi navant, quam exspectaveram 181, 21. ὅταν ὑμᾶς ἐρήμους συμμάχων λάβωσι 921, pen. = ὅν τὴν φυλακὴν ἐρημον τὸ καθ' αὐτὸν μέρος κατέλιπεν Ly. 150, 4. ἐρημον τὸν ἀγῶνα ἔασαντα 164, 27.

ἐρημοῦν τὴν χώραν An. 26, 10.

ἐρίζειν sponsione contendere. — = ἐρίζειν τινὶ γνώμῃ καὶ ἀρετῇ L. 194, 34.

ἐριθος qui aut quæ opus aliquod, e. c. lanificium, manibus, aut corpore suo, pro mercede facit. *day-labourer*. τιτθαῖ πολλὰ καὶ ἐριθοὶ καὶ τρυγητρία γηγόνασιν ὑπὸ τῶν τῆς πόλεως κακῶν ἀσται γυναῖκες 1313, 6.

ἐρις καὶ ταραχὴ παρὰ πᾶσιν ἄκριτος 231, 9.

ἐρκειος Ζεὺς 1319, 27.

ἐρκος ὑψηλὸν ὑπερέθορεν 422, 24.

ἐρμαιον νομίσαντες ἑαυτοῖς τὴν ἡμετέραν ἀπορίαν 986, 17.

*Ερμεῖα (non Ἑρμαῖα) aræ et ædiculæ Mercurio consecratæ, in ostiis palæstrarum, apud quas religione fungi necesse erat intrantes et exeuntes Æ. 2, 21. 34.

ἐρμηνεύειν. verbis declarare A. 121, 17.

Ἑρμῆς. Herma, cippus. ἀγαπητῶς ἐπιγράμματος ἐν τοῖς Ἑρμαῖς ἐτύγγαλον 491, 4. περιτυχῶν αὐτῷ περὶ τὸν Ἑρμῆν τὸν πρὸς τῇ πυλιδί 1146, pen. οἰκίδιον παρὰ τὸν ψιθυριστὴν Ἑρμῆν 1358, 16. = Ἑρμᾶς τρεῖς λιθίνους Æ. 80, 4. Ἑρμῶν στόα 80, 5. = Ἑρμῆς Ἀνδοκίδου An. 9, 10. = Ἑρμῆς πατρῷος L. 104, 16. τὸ κουρεῖον τὸ παρὰ τοῦς Ἑρμᾶς 166, 36.

ἐρραμένος 24, 4. = ἐρραμενίστατοι καὶ λέγειν καὶ πράττειν An. 34, 6.

ἐρραμένως fortiter, acriter, bona fide, omni nervorum contentione 13, 14.

ἐρυθριᾶν pudefieri. καὶν ἑτέρου λέγοντος ἐρυθριάσει 270, 1. = τὸ μὴ ἐπίστασθαι ἐρυθριᾶν ἐπὶ τοῖς αἰσχροῖς Æ. 15, 7.

ἐρυθρὸς] μόνον οὐκ ἐπὶ τὴν ἐρυθρὰν θάλατταν πρὸς βίαιας πίμπειν 438, 19.

ἐρχεσθαι de rumore, vel nuncio perlato. ἦλθε γὰρ ἀμφοτέρω. nam utriusque rei rumores, vel nuncii, huc perferebantur 30, 3. δίκαιον ἦν τὴν ἴσην ὁργὴν ἔλθεῖν παρ' ὑμῶν τοῖς ἐπιχειροῦσιν ἔκπαταῖν, ὅσην τοῖς δυνηθεῖσιν 1458, 10. a vobis proficisci ad eos, qui — ἦνίκα ὁ ἀγὼν ἔλθῃ τοῦ πολέμου instet, immineat, prope accedat 1396, 23. Cum præpositionibus. a) εἰς. εἰς ἀνάγκην ἔλθωμεν ποιεῖν 13, 24. εἰς τοῦτο [scil. ὁργῆς] ἐλήλυθεν ὁ δῆμος 159, 20. εἰς κρίσιν 161, 22. εἰς τοσοῦτον πλεονεξίας 161, pen. εἰς ταῦτ' ἐλθεῖν ἐμοὶ 593, 20. εἰς ὑμᾶς [alloquitur iudices] ἐλήλυθεν. progressus

est ad vos 813, 8. et nude ἔρχεσθαι usurpatur, sine eis τὸ δικαστήριον. οὐτ' ἐγκαλῶν οὐδεὶς πάποτ' ἦλθεν, οὔτε μεμφόμενος 1272, 22. eis πᾶσαν ἀπέχθειαν τούτω ἔλθων 896, 4. eis ἐπιστροφὴν ἤρχοντο descendebant eo, ut disceptationem causæ arbitratorum arbitratui permitterent 897, 1. b) cum ἐπί. τὰ μίση καὶ τὰ ἐγκλήματα ἐφ' ὅλην ἔρχεται τὴν πόλιν 168, 2. ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα animis armisque infestis 187, 1. ἐπ' ἄλλο δίκαιον ἔρχομαι 214, 10. τῶν ἐπὶ τὰς εὐθύνas ἔλθόντων 341, 18. ἀμύνεσθαι τοὺς ἀδίκους ἐπ' αὐτὸν ἔλθόντας χρὴ 555, 3. ἦν [scil. συκοφαντίαν] εἰκὸς προσδοκᾶν ἐκεῖνους ἔλθειν ἐφ' αὐτοὺς 625, 14. οὐ κατώρθωσεν, ἦν ἦλθεν ἐπ' ἐμὰ, ὁδὸν 701, ult. μεθ' ὅσης ἐπιβουλῆς ἐληλύθασιν ἐφ' ἡμᾶς. nos adorti sunt 985, 14. ἔρχεσθαι ἐκ τῆς συμμορίας ἐπὶ τὴν ναῦν dicitur is, qui, collegio allectus fungentium trierarchalibus muniis, ordine vicium ad se deveniente, ad functionem classicorum munium accedit 1147, 27. ἔλθειν ἐπὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παῖδια marito et patre absente irrumpere ad uxorem et liberos ejus 1164, 3. ἐνεχυράσαν ἦλθεν ἐπὶ τὴν οἰκίαν 1163, 16. c) cum πρὸς. εἰ τι [id est κατὰ τι] τῇ μητρὶ αὐτῶν πρὸς ὀργὴν ἦλθε. Si qua in re offendit horum matrem, aut si quid similitatis cum matre intercessit 1001, 11. πρὸς τὸ φαυλότατον ἔλθειν [scil. τὰ πράγματα] ἑάσαντας 1446, ult. d) ὡς. quod idem est atque πρὸς. τί ποθ' ὡς ὑμᾶς τοῦ πράγματος ἔλθόντος ἔγνωτε 584, 10. ὁ μὲν ἦλθεν, ὁ δ' ἀπῆλθεν 383, 8. = γυμνὸς ἔρχεται εἰς τὴν ἀγορὰν Æ. 9, 14. τὰ μέγιστα τῶν ἐν τῇ πόλει συνεδρίων ὑπὸ τὴν τῶν δικαστηρίων ἔρχεται ψῆφον 56, 29. ἐρχόμεθα δήπου ψευδεῖς οἰκοθεν ἐνίοτε δόξas ἔχοντες κατὰ τῶν λογισμῶν 62, 8. ἔλθων εἰς τὰ ἔννατα 86, 4. παρ' οὐδὲν ἦλθον ἀποκτεῖναι, pæne occidissent 90, 24. = ἔρχεσθαι ἐπὶ δικαστήριον I. 35, 5. ἐπὶ δαίπνα 39, 24. ἐπὶ τὰ Νικοστράτου. impetum in bona facere, in ea invadere. το σεῖσε ὑπον, to take into possession 49, 8. ἐπὶ τὴν ἐμὴν οὐσίαν ἐλήλυθε 106, 23. τῷ δύο ταλάντω ἐξάκις ἦλθετον scil. εἰς κρίσιν vel ἀμφισβήτησιν 47, 10. ἐπὶ τὸ κρίας. — εἰς ταύτας τὰς συκοφαντίας ἐλήλυθον. devenit, confugit 87, 8. ἐπὶ λογισμὸν 108, 4. = πρὸς τίνας οὖν ἔλθοι τις βοηθοὺς A. 112, 5. οὐκ ἂν εἰς τὰ ἔσχατα κακὰ ἦλθον 117, 20. εἰς ἀκουσίας αἰτίας ἦλθεν 121, 28. ὑπὸ τὸ ἀκόντιον ἔλθων ἐβλήθη. confixus ideo fuit, quod sub teli venit ictum 121, 31. τὸ πάθος εἰς τὸν δράσαντα ἔλθον 122, 6. ἀλλ' οὐδ' ἦλθεν ἐπὶ τοῦτο. ne conatus quidem id est facere, ne significatione quidem ulla prodidit, id se velle. he had not once assumed an appearance of doing that 136, 28. οἷω τρόπον ἔρχονται ἐπὶ τὰ πράγματα. aggressi sint, susceperint hanc contentionem 143, 37. = εἰς τοσοῦτον ἦλθον τῆς ἐμαυτοῦ δυσδαιμονίας An. 20, 27. = εἰς τοῦτο ὕβρεως ἔλθειν (uti et ἀφικέσθαι) L. 97, 4. et passim. εἰς τὸ βουλευτήριον 159, 17. 27. TAYL. Sed hæc loca potius ad εἰσέρχεσθαι referenda erant. οἶμαι αὐτοὺς ἐπὶ τοῦτον μὲν τὸν λόγον οὐκ ἐλεύσεσθαι 165, 13. ἐπὶ τὸ ἴδιον ἑαυτῶν κέρδος ἔλθοιεν 187, 18.

ἔρως contentio, rixa cum altero, super amore communi 1144, 26. b) Amor, Cupido, numen. τοιοῦτος εἰ, οἷος ἂν τις ἐξ' Ἀρετῆς

υἱὸς Ἐρωτὶ γίνετο 1407, 24. = περιμάχητος ἐξ ἔρωτος γίνεσθαι *Æ.* 19, 4. ἔρως δίκαιος οὐ προσδέχεται ποτηρίαν 50, 27.

ἔρωτᾶν] εἰ δ' ἀπιστεῖς, ἐρώτησον αὐτοὺς 242, pen. εἰτά μ' ἔρωτᾶς, ἀντὶ ποίας ἀρετῆς ἀξίω τιμᾶσθαι 325, 4. τῶν ἀντιθέκων ἐπ' ἀναγκῆς ἀποκρίνωσθαι ἀλλήλοις τὸ ἐρωτῶμενον 1131, 27. ἦν γὰρ σ' ἔρωτῶ. citat Corinthius ad Hermog. π. μ. δ. p. 16. extrema.

ἔρωτικὸς] τῶν ἐρωτικῶν συσταγμάτων τὰ πλεῖστα αἰσχύνῃ μᾶλλον, ἢ τιμῇ, περιάπτοντα τούτοις, περὶ ὧν ἐστὶ γεγραμμένα 1401, 8. ὁ μάλιστα ἂν ἐρωτικὸν λάβοις τοῦ λόγου, περὶ τούτ' ἐστίν. pars disputationis ea, quam habeas maxime amatoriam, h. e. in prædicatione amoris versantem 1401, 14. = ἐρωτικά ποιήματα *Æ.* 19, 10.

ἐρωτικῶς τὸ κορίον μεταχειρίζετο *L.* fr. 2, 8.

ἐς] ἐς τὴν νῦν, scil. ἄρᾳ, usque ad hodiernum diem *Æ.* 8, 5.

ἐσθῆς] τὴν ἱερὰν ἐσθῆτα διαφθείρειν 519, 17. ubi etiam docet, cur eam vestem sacram appellet. = λευκὴν ἐσθῆτα λαβὼν καὶ στεφανωσάμενος ἐβουθύτι *Æ.* 64, 38.

ἐσθίον κατέφαγε citat Hermogenes p. 252, 17. ut videtur e Demosthene.

ἐσκεμμένως data opera, præmeditata fraude ποιῶσιν ὑμᾶς πικρὸν 749, 8.

ἐσπέρα μὲν γὰρ ἦν, ἥκε δ' ἀγγέλλων 284, 20. ὁ ἀρίστην ἔχει τύχην εἰόμενος οὐκ οἶδεν, εἰ τοιαύτῃ μενεῖ μέχρι καὶ τῆς ἐσπέρας 311, 13. = καταρᾶσθαι σταῖς πρὸς ἐσπέραν *L.* 107, 40.

Ἑστία] Ἑστίαν ἐκάμωσε τὴν βουλαίαν *Æ.* 34, 9. = ara Vestæ stans in aditu curiæ Athenis. ἐπὶ τὴν Ἑστίαν ἐκαθέζοντο *An.* 7, 1. = οὐδ' ἐπὶ τὴν Ἑστίαν καταφυγῶν *L.* 94, 17. = οὐδὲ ὑπὲρ τῆς Ἰδίας Ἑστίας ἀμύνεσθαι ἐτόλμησας *Ly.* 166, 30.

ἑστιᾶν] εἰστιάσας τὴν φυλὴν 565, 20. τὰ ἐπινίκια 1356, 8. 17. τὴν δεκάτην ὑπὲρ τούτου ἑστιᾶσαι 1017, 7. = ἑστιᾶν εἰς γυναικας, (scil. τῶν φρατῶρων) θεσμοφόρια *I.* 46, 10. γάμους 70, 39. 71, 3. θυσίας, ἐν αἷσπερ οἱ ἄλλοι ἑστιῶνται 76, 41. = *A.* 113, 15. = ἑστιῶντά με ξένους κατέλαβον *L.* 120, 42. εἰστία τοὺς παρ' Ἐδωγόρου πρεσβεύοντας 154, 23.

ἑστίασις p. 414, 1. commemorata est illud convivium, ad quod Demosthenes legatos Philippi invitavit.

ἑστιᾶται qui in ludis populo epulas de suo præbet 463, 15. 996, 24.

ἑσχάρα 1385, 2.

ἑσχατιά villa, prædium procul urbe dissitum, secessus Plinio dictus. ἐπορευόμην Κυθήραδε εἰς τὴν ἑσχατιᾶν αὐτοῦ 1040, 13. οὐδεὶς ὅρος ἔπωστιν ἐπὶ τῇ ἑσχατιᾷ 1040, 17. = *Æ.* 13, penult.

ἑσχατος] τοῦτο γὰρ ἦν τοῦσχατον 109, ult. εἰς τοῦσχατον ἐλθεῖν τὰ πράγματα ἔω 346, pen. ἐξ ἧς [scil. νόσου] εἰς τοῦσχατον [scil. κακοῦ, vel κινδύνου] ἦλθον 1261, 1. ἐπ' ἑσχατῶν γῆς 1488, 9. = τοὺς χρηστοὺς εἰς τὴν ἑσχατὴν ἀθυμίαν ὑμβάλλειν *Æ.* 79, 12. = ἑσχαταὶ τιμαίαι *I.* 42, 33. = τὰ ἑσχατα, extremæ, atrocissimæ inju-

τῶν An. 32, 9. = τὰ ἰσχυρά παθεῖν L. 104, 20. 135, 21. ita loquuntur Icti Romani. ἰσχυράταις ζημίαις 123, 31. ἰσχυράτα καὶ αἰσχίστα ποιῶν 105, 20. TAYL. ἰσχυράτην ταύτην δίκην (mortis punita supplicium) παρ' αὐτῶν δυνάμεθα λαβεῖν 123, 34.

ἰσω] vid. εἶσω.

ἑταῖρα] τὸ ἄξιωμα τῶν ἐλευθέρων γυναικῶν εἰς τὰς ἑταῖρας ἤξει 1384, 3. ἑταῖρα [subaudi τις ἐκ] τῶν μισθαρνοῦσῶν 1354, 7. ἑταῖρας et παλλακῆς discrimen 1386, 20. εὐποροῦντα οὕτως, ὥς καὶ δύο ἔχων ἑταῖρας, αἱ μέχρι θόλης, καλῶς ποιοῦσαι, προπετόμηναι αὐτὸν 1481, 22. = ἑταῖρας δουλεύειν Æ. 6, 34. αὐλητρίδας ἔχῃ καὶ ἑταῖρας πολυτελεστάτας 11, 14. παιδοποιούμενοι ἐξ ἑταιρῶν 52, 3. = ἑταῖρας ἐπισάγειν εἰς τὴν οἰκίαν Ap. 30, 41. = ἀνηβος ἑταῖραν ἔχων L. 142, 17.

ἑταιρεία consuetudo impudica, quæstus meretricius. ἑταιρείαις μοι μυῖαν ποιῇ, objicis mihi probum pellicatus, seu quod pro scorto meruissim An. 13, 27.

ἑταιρεῖν prostibulum agere, corpore quæstum facere. τὸν πατέρα ἡταιρηκέναι, τὴν δὲ μητέρα πεπορνῆσθαι 612, 5. οὐ τὸ σῶμα ἡταιρηκέναι οὐκ ἔωσιν οἱ νόμοι εἰς τὰ ἱερὰ εἰσιέναι 616, 14. τίνα τῶν πολιτῶν ἑταιρεῖν, ὥσπερ σὺ, μεμίσθωμαι 1125, 9. = ἐκμισθῶν παιδά τινα ἑταιρεῖν, elocare puerum pro mercede, ad corpore merendum Æ. 2, 41. ἑταιρεῖν differt a πορνείᾳ. πεπορνυμένος, ἢ ἑταιρηκός 5, 5. ἑταιρεῖ, qui uni soli sui copiam facit, πορνύει, qui omnibus 8, 8. collato versu 16. = εἰ μὲν πολλοὶ αὐτῶν ἡταιρήκασιν L. 143, 33. ubi meam versionem lubens damno. TAYL. Verterat nempe (annon multi eorum cum scortis concubuerunt.)

ἑταιρήσις] περὶ τοῦ τῆς ἑταιρήσεως νόμου legis pœnas in illos cives sancientias, qui sodalem et congertionem se alicui pro mercede præbuisset, ejusque libidinum administrum, et corpore quæstum fecisset turpem et infamem. quæ quæstio ad forum thesmothetarum pertinebat 599, 24. = ἑταιρήσεως γραφή Æ. 2, pen.

ἑταιρία factio, sodalitiū, manus, globus sceleratorum, in pestem reip. aut fraudem honestorum, conjuratorum. ἑταιρία μαρτύρων συνεστῶσα 560, 5. ἑταιρίας συνίστη ἐπὶ καταλύσει τοῦ δήμου 1137, 4. 1335, 23. = πιστεύειν ἑταιρίαις καὶ λόγων παρασκευαῖς I. 106, 22.

ἑταῖρος] in sensu malo. Satelles, minister scelerum, superbie, immanitatis, consiliorum perniciosorum. τοὺς περὶ αὐτὸν ἑταῖρους. his gang 521, 11. ἑταῖρους καὶ φίλους e Midiana citat Aristides de C. D. p. 244. = ἀπάνευθεν ἑταῖραν φίλων Æ. 21, 2. ἐπαμῦναι ἑταίρῳ κτεινομένῳ 21, 26. ἐξαιτεῖσθαι ἑταῖρους 24, 35. πρὸς *ἑταῖρους φιλονεικίαι καὶ μάχαι 19, 14. = παρ' ἀνδρὶ ἑταίρῳ δειπῶν A. 113, 23. = ἑταῖροι οὕτω καλούμενοι L. 124, 13.

Ἐτριοβουτάδην 573, 10. = Ἐτριοβουτάδαις μετέχῃ τῶν αὐτῶν βωμῶν Æ. 47, 39.

ἑτερόπλους] ἑτερόπλοα χεῖματα sunt numi periculo navigationis ad aliquem locum, ad aliquod emporium, commissi, non item

reditus in illud emporium, ubi numi creduntur. οἱ δανίσταται εἰ-
χοντο αὐτοῦ οἱ τὰ ἑτερόπλοα δανίσαντες. *who advanced money*
merely on the outward passage, but not also on the home-
ward 909, 25. 914, 4. ἑτεροπλόα τῷ ἀργυρίῳ πεχημένοις. qui
usus est pecunia credita tantum, donec in portum, quo tende-
bat, pervenit, quo facto statim eam reddidit, neque exspecta-
vit, donec in eum portum reverteretur, unde pecuniam mutua-
ticiam sumserat 916, 3. 1291, 25.

ἕτερος] τρίτον δὲ ἕτερον [id est ἄλλο, diversum a prioribus] πρὸς
τούτοις ἐστὶ δικαστήριον 644, 17. ἕτερος λόγος οὗτος, mea culpa in
ea re nulla est. aut, alia hæc est causa, huc nil pertinens 240,
25. ἕτερος ἦν, καὶ οὐχ ὁ αὐτὸς 911, 7. ἐτέραν ὁδὸν ἐλθόντες 1157,
13. b) secus, atque tu velis. τὰ ἕτερα [id est τὰ ἐναντία ἡμῶν,
καὶ ἃ ἡμεῖς οὐκ ἐβουλόμεθα] ψηφίσονται οἱ δικασταὶ 1175, 19. ἐτέ-
ραν [id est ἐναντίαν] τὴν κρύβδην ψῆφον τοῦ φανερώς θορύβου 242, 16.
c) aliquis, nescio qui, quicunque tandem, infinite. ἐπὶ ἐτέρῃ
ὑποθήκῃ 908, 21. opposito pignore nescio quo ἐφ' ἐτέρῃ ἀποθή-
μῳ ἐμπορία 1236, 23. in negotiatione nescio qua. = τὴν ὅψιν
ἐτέρων διαφέρων *Æ.* 11, 13. μηδὲν ἐκτὴν αὐτὸς, ἀλλ' ἕτερος ὑπὲρ
αὐτοῦ 11, 15. ἐπιτάγμα ἕτερον ἐφ' ἐτέρῳ ἐπιτάττειν 13, 37. ὑπα-
βαλὼ σοι ἕτερον λόγον 17, 9. ἐπιδέξιοι φύντες ἐτέρων μᾶλλον 25, 21.
γένησθε τὰς ψυχὰς ἐφ' ἐτέρων 25, 26. περιελαν αὐτοῦ τὴν τύχην
ἐτέρῳ περιθείη 34, 39. διαγωνίζεται οὐ περὶ τοῦ κύριος ἐτέρων εἶναι,
ἀλλὰ περὶ τῆς τοῦ σώματος σωτηρίας 72, 28. ἐτέρων τὴν ὅψιν διαφέ-
ρων 76, 37. πρὸς ἐτέρῳ τινὶ τὴν γνώμην ἔχειν 81, 31. παρεμβολῇ
πραγμάτων ἐτέρων εἰς λήθην τῆς κατηγορίας ὑμᾶς βούλεται ἐμβαλεῖν
83, 21. περιποιεῖται αὐτὸ μόνον τοῦτομα τῆς δημοκρατίας, τὸ δ' ἔργον
ἐτέροις παρακαχώρηκεν 89, 29. = ἕτερα φρονῶν καὶ δημογγορῶν *D.* 92,
22. quod idem paulo plenius et planius 96, 15. sic effert
ἕτερα μὲν λέγων, ἕτερα δὲ φρονῶν. τῆς πόλεως ἐξελεῖν οὐδὲ τὸν ἕτερον
πῶδα 100, 35.

ἑτερόφθαλμος 744, 18.

ἐτέρῳθι alibi *L.*—ἐτέρῳθεν aliunde 148, 28.

ἐτέρως secius, quam oportebat. τῶν δ' ὥς ἐτέρως συμβάντων
298, 22. εὐ εἰδῶς ἢ καὶ ἐτέρως πως. quam dictionem tanti fecit
Eustathius, ut eam duceret sibi imitandum esse ad *Odyss.* β'. p.
1448, 2. his verbis τὸ δὲ λογεμπόρος διὰ τί παροξύνεται, καὶ μὴ
πρὸ δύο συλλαβῶν ἔχει τὴν ὀξεῖαν κατὰ τὸ συνέμπορος, καὶ μεγαλέμπο-
ρος, λύσαι ἀν' ἑτερός τις εὐ εἰδῶς, ἢ κατὰ τὸν Δημοσθένην ἢ [*sic*] καὶ
πως ἐτέρως.

ἐτέρως βλέπειν 1471, 15.

ἐτησίας] φυλάττων τοὺς ἐτησίας 48, antep. 93, 13.

ἐτοιμάζειν] πολλοῦ χρόνου τροφήν εἰσιν ἑτοιμασμένοι 690, 7. = ἐτοι-
μαζόμενόν μοι κακὸν ἐφαίνετο *An.* 21, 39.

ἑτοιμας] pone hoc adjectivum omitti solet εἰμι 111, 20. εἰς ἃ
καὶ τοῖς ἀγνώμοσι τὸν ἄλλον χρόνον ἑτοιμοὶ ἦτε 1479, 24. ἑτοιμον
εἰς πάντα τὰ καθ' ὑμῶν 1481, 15. = πότμος ἐτοῖμος *Æ.* 21, 23. =

οὐδαὶς ἐτοίμην καὶ κατειργασμένην ἀρίλειαν ἀφῆκεν A. 115, 15.
 *ἔτοιμοι σταῖεν (pro *stare*) se paratos stare, h. e. esse, ad tradendum 134, 10. = κακῶς πάσχειν ἐτοιμότατοι L. 917, ult.

ἐτοιμότης promptus et paratus ad inserviendum animus, studium, contentio, officiositas. ἡ δ' ἀπ' αὐτῶν ἐτοιμότης, οὐκ ἂν δυναίμην εἰπεῖν, ὅση καὶ οἷα ὑπάρχει 1268, 7.

ἐτοιμῶς] οὔτε τόθ' οὕτως ἐτοιμῶς πρὸς ἐλευθερίαν εἶχον ἅπαντες, οὔτε νῦν πρὸς τὸ δουλεύειν 120, 13. βραδίως καὶ ἐτοιμῶς προΐεμενον 247, 14. μαρτυρεῖν 1137, 26. δημηγορεῖν 1424, 20. ἐτοιμῶς καὶ γενναίως τοῦτο χειροτονεῖτε 1466, 25. ἐτοιμότατα αὐτῷ [scil. τῷ λόγῳ.] citissimi et paratissimi videmur esse ad jactandum nos, eaque promittendum, quæ præstare nil curamus. = πολὺ μᾶλλον ἐτοιμότερον I. 47, 45.

ἔτος] ὑπερβολὴν τινα ἑαυτοῦ παλαιότητος καὶ πλήθους ἐτῶν εἰπόντος Æ. 33, 34. συνεχῶς ἔτος ἤδη τοῦτ' τρίτον στρατηγῶν 48, 6. περίπολος τῆς χώρας ταύτης ἐγενόμην δύο ἔτη 50, 32. = ἦκων ἐκ Κύπρου τρία ἔτη. pro τρίτον ἔτος τοῦτό ἐστιν ἐξ οὗτου ἦκον tertio jam anno præterito ab reditu meo e Cyprio An. 17, 17. ἔτος τρίτον. anno abhinc tertio 17, 23. = ἐν ἑβδομήκοντα ἔτεσι μηδὲν ἐξήμαρτον εἰς ἡμᾶς, ἐν ὅκτῳ δὲ ἡμέραις L. 158, 39.

εὐ] τὸ εὐ πράττειν παρὰ τὴν ἀξίαν ἀφορμὴ τοῦ κακῶς φρονεῖν τοῖς ἀνοήτοις γίνεται 16, 1. εἴ τις ἄλλος εὐ μὲν ἐποίησεν ἡμᾶς εὐ πράττων rebus adhuc utens secundis 469, 14. ἀλλ' οὐ τὸ μέγα εὐ ἐστίν, ἀλλὰ τὸ εὐ μέγα. Stobæus citat, ut dictum Demosthenis p. 55. εὐ πάσχειν. ἐγὼ νομίζω τὸν μὲν εὐ παθόντα δεῖν μεμνησθαι τὸν πάντα χρόνον, τὸν δ' εὐ ποιήσαντα εὐθὺς ἐπιλελῆσθαι 316, 8. ἡμῶν ἕκαστος οὕτε τὸν εὐ ποιοῦντα τὴν πόλιν ἑαυτὸν εὐ ποιεῖν ἡγνίσται, οὔτε τὸν κακῶς, κακῶς 412, 6. τοῦτο τοίνυν ἐπ' ἐκείνου μὲν, εὐ ποιοῦν, οὐ συνέβη. hoc in illo quidem non evenit, qua de re est, quod nobis congratulemur ipsi, diisque gratias agamus 667, 18. ἀλλὰ τό γ' εὐ φρονεῖν αὐτῶν μιμῆσθε 427, 18. = ἀκμάζειν τῷ εὐ φρονεῖν Æ. 4, 16. ὥς εὐ τὸ πρᾶγμα ὑφείλετο τῶν δικαστῶν 25, 3. ταῦτα οὕτως εὐ προκατειληφότες τοῦ νομοθέτου 55, 21. οὐ γὰρ ὄντο ἐν τοῖς γράμμασι τιμᾶσθαι δεῖν, ἀλλ' ἐν τῇ μνήμῃ τῶν εὐ πεπονθότων 79, pen. = εὐ φρονῶν, εὐ ποῶν I. [19, 18.] = εὐ. v. πράττειν et φρονεῖν An.

εὐαγγελία] εἰς αἰτίαν εὐαγγελίαν καὶ θυσίας τὴν βουλὴν κατέστησε, fuit in causa, ut senatus accusaretur, aut reprehenderetur (ab Alexandro) de celebrato cum sacris die festo, ob allatum lætum nuntium de cæde Philippi Æ. 76, 23.

εὐαγγελίζεσθαι] τὴν δεξιὰν προτείνων καὶ εὐαγγελιζόμενος significans cum congratulatione, sibi esse res lætas et jucundas auditu, quarum eum certiozem possit facere 332, 9. = εὐαγγελίζεσθαι μεγάλας εὐτυχίας Ly. 150, 8.

εὐαγής pius, sanctus, religionibus deorum consentaneus. ἀλλ' εὐαγής ἢ τὸ ἀποκτεῖναι 222, 16. = ὅσιος ἔστω καὶ εὐαγής An. 13, 8.

εὐαγωγή, mores sedati et liberales, pudor. ἐπανάγειν εἰς ὀνείδη τὴν τιнос εὐαγωγίαν Æ. 48, 20.

εὐαδίκητος facile obnoxius accipiendis injuriis inulto An. 31, 7.

- εὐανδρία νικᾶν (si probatur Taylori conjectura) An. 34, 29.
 εὐαρμοστία τῇ τῶν τρόπων κρατήσας τῆς πρὸς αὐτοὺς δυσχερείας
 1407, 4.
 Εὐβοϊκός] συνῆδριον Εὐβοϊκὸν συνήγαγον Æ. 67, 12.
 εὐβουλία] τῆς εὐβουλίας sapientiae et felicitatis in capiendis consiliis ὑπόμνημα τὴν Σαλαμῖνος κομῆδην 1416, 17. = εὐβουλίας τῶν προγόνων μισεῖσθαι Æ. 37, 42.
 εὐβουλότατοι ἄνδρες An. 18, 18.
 εὐγενής] κληροῦσθαι ἐν τοῖς εὐγενεστάτοις τῆς ἱερασύνης 1313, 20. = διατριβαὶ εὐγενεῖς quae sint Æ. 48, 5.
 εὐγενῶς χαρίζεσθαι χάριτας Ly. 160, 23.
 εὐγνωμοσύνη] εὐγνωμοσύνην προτακτίον τοῦ λόγου, probitas animi praefereunda eloquentiae Æ. 78, 8.
 εὐγνώμων bene animatus, commodus, sequus, humanus. εὐχεσθαι μὲν ὡς εὐγνωμονεστάτων τυχεῖν, φέρειν δὲ τοὺς ὄντας εὐμενῶς 1486, 1. = Æ. 78, 6. εὐγνώμων ψυχῇ 19, 18.
 εὐγνωστος βδελυρία Æ. 26, 42.
 εὐδαιμονίαν θαυμαστήν καὶ πολλὴν ἀσφάλειαν ἔχειν 145, 20. τῇ γαστρὶ μετροῦντες καὶ τοῖς αἰσχίστοις τὴν εὐδαιμονίαν 324, 25. λέγεται ποτε ἐπὶ τῆς παλαιᾶς ἐκείνης εὐδαιμονίας Ἀλκιβιάδης 561, 4. ὅρον καὶ κανόνα τῆς εὐδαιμονίας τὴν ἐλευθερίαν citat Aristides de dictione civili p. 166, pen. nescio, an designet locum p. 324, 27. = A. 118, 33. 34. 120, 11. 138, 34. = τὴν τῶν προγόνων εὐδαιμονίαν κατακλῦσαι L. 151, 25.
 εὐδαιμονίζειν] ἐφ' οἷς τίς οὐκ ἂν αὐτὸν εὐδαιμονίσαι καὶ τὴν αὐτοῦ τύχην 314, 3. πολλά [id est κατὰ, vel διὰ πολλά] τις ἂν Φίλιππον εὐδαιμονίσας τῆς τύχης, εἰκότως τούτου μάλιστα ἂν εὐδαιμονίσαιεν ἅπαντες 362, 12. αὐτὸν τῆς περιουσίας εὐδαιμονεῖ 550, 20. 910, 16.
 εὐδαίμων καὶ μέγας καὶ φοβερὸς πᾶσιν Ἑλλησὶ τε καὶ βαρβάροις 106, 12. εὐδαίμων εἰς ἡ δύο ὑπὲρ τὴν πόλιν 172, 7. beatus, opulentus, affluens copiis rerum. εὐδαίμονες τῷ δικαίῳ λογισμῷ 1299, 13. εἴτα θαυμάζετε, ἐπειδὴν ὁ δεῖνα εὐδαίμων ὑμῖν ἦ καὶ ὁ δεῖνα 1461, 7. = εὐδαίμων εἶναι ἐδόκει I. 58, 9. = εἴητε ἄνδρες *εὐδαιμονέστεροι An. 20, 25. = εὐδαιμονεστάτους τούτους προσήκει ἡγεῖσθαι L. 198, 5. ἐν πολλοῖς χρήμασιν εὐδαίμονας ὄντας 903, 10.
 εὐδεῖν] εὐδόντα πόλεμον ἐπεγείρει 422, 15.
 εὐδία A. 116, 25.
 εὐδιabόλως ἐχούσης τῆς τοιαύτης ἡλικίας 1406, 10.
 εὐδοκίμειν] εὐδοκίμησεν ὁ Πύθων παρ' ὑμῖν ἐν τῇ κατηγορίᾳ 81, 24. ἀκούσθαι λόγοντας εὐδοκιμοῦντας ἐν ὑμῖν 383, pen. εὐδοκίμων οὐ παρὰ τοῖς Ἑλλησι μόνον, ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς βαρβάροις νόμος 530, 15. τοῖς ἐπὶ τῶν λόγων εὐδοκιμοῦσι 1425, 5. οὐδενὸς εὐδοκιμαῖ πράγματος ἢ προαίρεσις, ἐὰν μὴ καὶ τὸ τέλος συμφέρον καὶ καλὸν λάβῃ 1457, 12. = μουσικὴν τὴν Σειρήνων οὐκ εὐδοκιμαῖν Æ. 86, 19.
 εὐδοξεῖν 94, 26. 500, 14.
 εὐδοξία] μέλλει συνοίσειν καὶ πρὸς εὐδοξίαν κοινῇ 228, 2. εὐδοξία, ἣν ζῶντες ἐκτήσαντο, καὶ τετελευτηκόσιν ἀποδοθεῖν 1389, 19. εὐδοξίαν πλείστην ταῦτα τοῖς ζῶσιν ἂν ἐνέγκῃ 1400, 14. εὐδοξίας πετρεῖας

κληρονομήν 1400, 31. εὐδ. τὴν περὶ σαυτοῦ 1407, 19. εὐδοξίας ἐνεκα τῆς παρὰ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις 1468, 2. 1476, 23. τὰς εὐδοξίας laudes τὰς τῆς πατρίδος θεραπεύειν 332, 6.

εὐελπίς D. 102, 3.

εὐξία] γυμναζομένων εὐξίαι. ἀποβλέπειν εἰς τὰς τῶν γυμναζομένων εὐξίας Æ. 26, pen. εὐξίας τοῦ σώματος ἐπιμελεῖσθαι 90, 8.

εὐεργασία δαιμονία καὶ θεία παντάπασι 18, 10. εὐεργασίαν τινὶ ψηφίζεσθαι. decreto publico alicui titulum Euergetæ attribuire, jus dare illius tituli honorem usurpandi 475, 10. ἐρικπιῖσθαι εὐεργεσιῶν, esse in ejusmodi loco, vel conditione rerum, ut bene de patria mereri possis 494, 3. ὁπόσοις πέρ ἐστι καὶ ἡτισούν εὐεργεσίας πρόφασις πρὸς ὑμᾶς 661, 3. δι' ὧν ἀκούετε, τὰς εὐεργεσίας, οὐκ ἐξ ὧν ἐωράκατε, ὑπευληφότες. metientes beneficiorum magnitudinem, non ex iis, quæ vosmetipsi videritis, sed iis, quæ solummodo fama acceperitis 1479, 20. μεγάλην εὐεργεσίαν καταθέσθαι πρὸς αὐτὸν το λαὸν ὑπὸ τῷ αὐτῷ 193, 22. τὰς ἰδίας εὐεργεσίας ὑπομνητῆσαι μικροῦ δεῖν ὁμοίον ἐστὶ τῷ δειδίδειν 316, 10. = ὑπάρχειν τινὶ εὐεργεσίας. εὐεργεσίας, ἃς ὑμεῖς ὑπῆρξατε Ἀμόντα, τῷ Φιλίππῳ πατρὶ Æ. 31, 31. ὑπολογίζεσθαι εὐεργεσίας 82, 4. = εὐεργεσίας ἀντικαταλλάττεσθαι D. 110, 26.

εὐεργετεῖν] αὐτ' ἔχθρον ἐτιμαρυσάμην, οὔτε φίλον εὐεργέτησα L. 115, 21.

εὐεργέτημα μέγιστον εἰς πάντας 1390, 12. εὐεργ. τῆς ὑμετέρας τύχης ἔγωγε κρῖναι, τὸ μὴ πάσαι πάντ' ἀπολαύειν 1449, 27. τῆς παρ' ἐκείνων [τῶν θεῶν] εὐνοίας εὐεργέτημ' αὐτῷ ἔγωγε θεῖν 12, 7.

εὐεργέτης] εἰ παρ' ἐκείνῳ τις τοὺς ἐκείνου εὐεργέτας κακῶς λέγοι 407, 26. ἴθος ἐστὶ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις διὰ τοὺς εὐεργέτας καὶ ἄλλους τιναὶ εὐ ποιεῖν τῶν μὴ χρηστῶν 469, 1. Hunc honorem sortiti statu in foro dedicatis cohonestabantur, et in Prytaneo epulabantur, aliisque decoribus afficiebantur 446, pen. = ἀντιπαρεταγαμένους πρὸς τὴν τούτων ἀσέλγειαν τοὺς τῆς πόλεως εὐεργέτας Æ. 90, 16. = εὐεργέτης μέγιστος ἰδοῦμαι εἶναι An. 9, 2. = εὐεργέτης ἀναγραφῆναι ἡξίου L. 159, 39. = τοῖς εὐεργέταις τὰς μεγίστας τιμὰς ἀπονέμειν Ly. 154, 23.

εὐστηρία] δρῶντες τὸ τῶν αὐτῶν πλῆθος καὶ τὴν εὐστηρίαν τὴν κατὰ τὴν ἀγοράν affluentes rerum venalium copias et pretiorum salubritatem 144, 12. 149, 28.

εὐθθεια] μηδ' εἰς τὴν εὐθθειαν τὴν τοῦ τότε πολέμου βλέποντας ἐκτραχηλίσθησαν 124, 6. διὰ τὴν ἡμετέραν εὐθθειαν καὶ φιλανθρωπίαν e Demosthene citat Thomas M. h. v. p. 382. καθόλου φαίνεσθί μοι ἐν μεγάλῃ εὐθθείᾳ ἔσσεσθαι 251, 4. οὐκ ᾔετο δεῖν τῆς ἡμετέρας εὐθθείας ἀπολαύειν 717, 2. ἀπὸ τῆς συνήθους εὐθθείας εἰσεληλυθότες καθεδεῖσθε 773, 7. εὐθθείας ταύτης δίκην δεῖ ὑμᾶς διδόναι 1454, 1. πολλῆς ἐστὶν εὐθθείας μεστὸς 1482, 27. εἰάν δὲ δεῖξῃς, ὥς δι' εὐθθειαν, ἡ ἀγνοίαν. citat Porphyrius ad Hermogenem p. 163, 11. = ἀπολαύειν τῆς τινὸς εὐθθείας, tondere oviculum auream, ex alterius simplicitate et tarditate fructum percipere, ditescere Æ. 8, 38.

εὐθεία τοῦ λόγου 23, 10. εὐθείας εἰς τοσοῦτον προβεβηκίαι 90, 12. = εὐθείας καταφρονεῖν D. 103, 28.

εὐθέης] τοῦτο παντελῶς εὐθεῖς ᾠθέης 228, 27. εὐθέης ἀναμαρτήτως 1467, 22. = μὴ εὐθεῖς αὐτῶν δοκῆτε εἶναι L. 175, 32.

εὐήμερεῖν] εὐημερήσας τὴν ἐκκλησίαν ᾠχόμεν φέρων Αἲ. 36, 18.

εὐθαρσεῖν An. 21, 38.

εὐθέως παραχρῆμα ἔδειξεν 1237, 21. = εὐθέως παραχρῆμα ἀποθνήσκει A. 113, 31. = οὗτος αἰσθόμενος εὐθέως ἤκοντα, παρεκάλεσέ τινας τῶν ἐπιτηδείων L. 97, 21.

εὐθνεῖν, vel εὐθενεῖν] εὐθνεῖν καὶ εὐδοξεῖν 94, 26. εὐθνούσαντων [vel εὐθενούντων] τῶν πραγμάτων 322, 7. τὴν πόλιν εὐθνεῖσθαι 413, 9.

εὐθυδικία] ἀπολογεῖσθαι κελεύουσιν οἱ νόμοι, εὐθυδικίαν εἰσάγοντα, οὐ κατηγορεῖν τοῦ διώκοντος. defensionem ita peragere, ut reus districte neget crimen, et a se amoliat, docendo se reum ejus non esse, nequaquam vero orationem in probis consumere in accusatorem retorquendis 908, 7. προλαβὼν δέ μου ὥστε πρότερον λέγειν, διὰ τὸ παραγραφὴν εἶναι, καὶ μὴ εὐθυδικίᾳ εἰσιέναι 1103, 11. Ergo reus in hoc genere causarum pone accusatorem dicebat causam, et agnoscebat forum competens, neque defugiebat iudicii de se potestatem, neque exceptione ulla utebatur. Sunt ergo εὐθυδικία et παραγραφή inter se opposita. adscribe verba scholiastæ ad Hermog. p. 115. = directæ et simplex in foro causam agendi ratio, jus suum petendo, aut adversus adversarium dimicando, cum non exceptionibus, non obtestationibus utimur, nullis denique subterfugiis elabi aut eludere conamur. εὐθυδικία εἰσελθόντα εἰς ὑμᾶς I. 56, 24. 60, 32. 61, 30. εἰ μὲν ἑώραν ὑμᾶς ἀποδοχομένους μάλλον τὰς διαμαρτυρίας, ἢ τὰς εὐθυδικίας 63, 13.

εὐθύνειν πόλιν gubernare civitatem 418, 24. εὐθύνει δίκας σκολιάς 423, 3.

εὐθύνη exactio, examinatio, item redditio rationis gestæ provinciae. εὐθύναι τῶν πεπολιτευμένων ῥάδια 17, 14. δικαστὰς οἰκαδ' ἐλθόντας τῶν εὐθυνῶν 53, 23. στρατηγίας τὰς εὐθύνas ἀπαιτεῖς 308, 22. τῶν ἐπὶ τὰς εὐθύνas ἐλθόντων. qui rationes ab eo repetitum ibant 341, 18. τὰς Ἀθήνησιν εὐθύνas κατηγορεῖν in aliquem agere in foro Attico ex titulo reddendæ rationis 366, 21. τοῦτο γὰρ ἐστὶν πρεσβείας εὐθύναι 367, 2. εἰς τὸ δικαστήριον εἰσελθόντας τὰς ὑπὲρ τούτων εὐθύνas δικάσοντας 382, 3. εὐθύνas λόγων ὑφίξει 398, 17. Non solum εὐθύνη in nominat. sing. sed etiam εὐθύνas reperitur 717, 19. ὑμᾶς τὰς εὐθύνas διδόναι ποιοῦσι 1459, 5. = λυπεῖν τινα ἐν εὐθύναις Αἲ. I, 2. εὐθύνas ἐμὰς βλάπτων 24, 7. εὐθύνas διδομι μόνος, δέκατος αὐτὸς πρεσβεύσας 52, 11. προκαταλαμβάνειν πόρρωθεν τὰς εὐθύνas ἱπαῖνοι; καὶ κηρύγμασιν 55, 9. κλοπῆς ἕνεκα τὰς εὐθύνas ᾠφληκαῖς 55, 17. προκαταλαμβάνονται αἱ εὐθύναι ἱπαῖνοι καὶ στεφάνοις 55, 25. ἐγγράφειν λόγον καὶ εὐθύνas πρὸς τὸν γραμματεῖα καὶ τοὺς λογιστὰς 56, 3. εὐθύνη εὐνοίας 56, 16. εὐθύναι βίου

οὐκ εἰσι παρ' ὑμῖν 86, 33. = εὐθύναις ὄφλιν An. 10, 15. condemnari mulctæ, titulo male gesti honoris, ὅσων εὐθύναι τινές εἰσι καταγνωσμένοι, quibus mulctæ hoc titulo dictæ fuerint, quicumque tandem illi fuissent honores ab iis gesti. (hæc vis inest pronomini τινές) 10, 38. = εὐθύναις δοῦναι L. 143, 18. ὄφλιν 118, 25. ὑπέχιν 183, 21. ἐν ταῖς εὐθύναις τῶν ἑνδεκα 117, 32. πολλὰς ἀρχὰς ἀρχοντες, οὐδεμίας εὐθύνην διδόναι 174, 26.

*εὐθυντής, censor, qui rationes gestorū honorum a defunctis exhibitas suscipit, examinat, probat aut reprobat An. 10, 39.

εὐθύς ἰδόντες statim ut videritis, ab ipso protinus conspectu 151, 16. τῷ προσγράψαι τὸ ΕΥΘΥΣ 639, 10. εὐθύς ἀπεκτονάς Κότυν. id est εὐθύς μετὰ τὸ ἀπεκτονέσθαι Κότυν 662, 10. εὐθύς τοῦ ψηφίσματος ἀναγινωσκομένου 81, 12. ita apud Xenophont. Ephes. p. 53. ad finem. εὐθύς ἀχθέντος. *directly after, so soon as he was brought into the house.* εὐθύς παραχρῆμα statim in continente ὑπ' αὐτῶν ἐξελεγχθήσεται 1178, 14. = ὅταν ἡ φύσις τοῦ ἀνθρώπου εὐ-
θύς ποτηρὰν ἀρχὴν λάβῃ Æ. 2, 28. = εὐθύς παραχρῆμα I. 36, 17. 38, 30. 42, 38. = εὐθύς παραχρῆμα D. 102, 16.

εὐκαίρως πρὸς ἅπαντα ταῦτα συγκεκραμένην τὴν ἐκ τοῦ φιλοσοφεῖν παιδείαν 1414, 6.

εὐκαταφρόνητος] πρὸς τηλικούτον ὄγκον πραγμάτων εὐκ. 154, 20. βάρβαρος καὶ εὐκ. 1110. ult.

εὐκατέργαστος] πολλὰ πάντα εὐκατεργαστότερα ὑμῖν ποιήσει 1464, 15.

εὐκλεῆς] νομίζοντες τὸν εὐκλεᾶ θάνατον ἀθάνατον περὶ τῶν ἀγαθῶν καταλείπειν λόγον L. 192, 38. = εὐκλεᾶ θάνατον αἰροῦνται Ly. 154, 11. τὸν εὐκλεᾶ κίνδυνον ἔφυγε 159, 16.

εὐκλειαν ἀγῆραν καταλειλόπασι 1399, 15. = εὐκλειαν καταλύειν Ly. 158, 14. 161, 11.

εὐκόλως εἶχον L. 101, 23.

εὐκοσμία τῶν παιδῶν Æ. 2, 6. εὐκοσμίας ἀρχὴν κατασκευάζετε 27, 15.

εὐκοσμος 422, pen.

εὐκρινής] οὐ μὴν διὰ τοῦτο ὑμῖν ἦδε ἡ γνώσις ἥττον εὐκρινῆς φανήσεται. minus facilis discretu, disceptatu I. 79, 12.

εὐκτὸν τοῖς ἄλλοις ἐστὶ μηδὲν ἑξαμαρτάνειν 1408, 2. εὐκτὸν θνητῷ φύντι φίλον γενέσθαι τῷ πάντων κυρίῳ 1410, 27.

εὐλάβεια] εὐλαβείας ταῦτα οὐ μικρὰς δεῖται 425, 5. 517, 21. εἰς φόβον καὶ συκοφαντίας εὐλάβειαν suspicionem, metum, καθιστάνειν 625, 13. μετὰ τῆς ἀκριβεστάτης εὐλαβείας τὸν ἄλλον χρόνον βεβαιώσιν 1403, 1. = εὐλάβεια τούτων πολλὰ ὑμῖν ποιητέα ἐστὶν A. 123, 43.

εὐλαβεῖσθαι τὸν φθόνον 321, 12. εὐλ. καὶ φυλάττεσθαι μὴ πλησιάζειν τοῖς τοιούτοις 1258, 12. εὐλαβεῖσθαι, ἀντὶ τοῦ φυλάττεσθαι. ὡς Δημοσθένης ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς. Thomas M. h. v. p. 388.

εὐλαβής] μᾶλλον εὐλαβεῖς αὐτοὶ γίνονται 1450, 17.

εὐλογία τῶν ἀγαθῶν Ly. 153, 35.

εὐλογος] εὐλόγους προφάσεις εἰλήφεσαν 277, pen. εὐλογα et εἰκότα ut diversa copulantur 1106, 1. τῶν πεπραγμένων αὐδὲν οὐτ' εὐλογον, οὐτ' ἀπλοῦν, οὐτ' ὁμολογούμενον αὐτὸ ἐαυτῶ φαίνεται 1114, 15.

εὐμαθής] εὐμαθέστεροι γενήσεσθε πρὸς τὰ λοιπὰ 705, 11. = εὐμαθὲς λόγος, oratio plana et ad facile percipiendum accommodata *Æ.* 2, 9. εὐμαθὲς κρίνειν 60, 34.

εὐμαθῶς παρακολουθεῖν (τοῖς λεγομένοις) *Æ.* 16, 29.

εὐμεγέθης μαρτυρία 625, 22.

εὐμενής] τὸ τῶν θεῶν καὶ τῆς τύχης εὐμενὲς συναγωνίζεται 53, 6. = εὐμενὲς ἀκούειν *An.* 30, 2. id est εὐμενὲς ἀκροατής. vel εὐμενὲς ἐν τῷ ἀκούειν vel πρὸς τὸ ἀκούειν.

εὐμενῶς ἐχόντων ὑμῶν ἀκροατῶν τυχεῖν 1101, 7. εὐμενῶς φέρειν τοὺς ὄντας qualescunque sunt 1486, 1. = εὐμενῶς ἔχει τὸ θεῖον τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσι *Ly.* 159, 46.

* εὐμνημονεῖν *Ly.* 150, 23.

εὐμνημόνευτος 1296, 11.

Εὐμολπίδαι] δικάζεσθαι πρὸς Εὐμολπίδας 601, 27. ergo proprium illis erat tribunal, ubi de religionibus cognoscebatur. = *Æ.* 56, 23. = *L.* 104, 9.

Εὐνειδαι] *L.* ap. Harpocr.

εὐνοεῖν] εὐνοοῦντες ὑμῖν *L.* 131, 1.

εὐνοία] τῆς παρ' ἐκείνων εὐνοίας εὐεργέτημα 12, 7. ὅταν ὑπ' εὐνοίας τὰ πράγματα συστῇ 20, 22. πολὺ γὰρ πλείους ἀφορμὰς εἰς τὸ τὴν παρὰ τῶν θεῶν εὐνοίαν ἔχειν ὁρῶ ὑμῖν ἐννοῦσας 24, 19. 156, 20. φασὶ δ' εὐνοία διδόναι, καὶ τοῦτο τοῦνομα ἔχει τὰ λήμματα ταῦτα 96, 10. ὅταν μὲν ὑπ' εὐνοίας τὰ πράγματα συνέχῃται 154, 7. μῆζον οὐδὲν ἂν ὑμῖν γένοιτο ἀγαθὸν ἢ παρ' ἀπάντων ἐκόντων ἀνυπόπτου τυχεῖν εὐνοίας 191, 24. ὅσῃν εὐνοίαν ἔχων ἐγὼ διατελῶ τῇ πόλει καὶ πᾶσιν ὑμῖν, τοσαύτην ὑπάρχει μοι εἰς τοῦτον τὸν ἀγῶνα 225, pen. 227, ult. εὐνοίαν ἴσην ἀμφοτέροις ἀποδιδόναι 226, 10. πάντων ἀποστειρεῖσθαι λυπηρὸν, μάλιστα δὲ τῆς παρ' ὑμῶν εὐνοίας 227, 7. ἢ παρὰ πάντα τὸν χρόνον εὐνοίαν ἐνδέδειχθε 228, 24. ὅπως ἂν ὑμᾶς δύνασθαι νομίσῃ, οὕτω πρὸς ὑμᾶς εὐνοίας ἔχοντα 678, 21. τὴν παρ' ὑμῶν εὐνοίαν δεῖ μὴ τισιν ὥσπερ ἐκ γένους, ἀλλὰ τοῖς τὰ βέλτιστα αἰεὶ λέγουσιν ὑπάρχειν 1427, 15. πόλις, παρ' ἣ πλείστην εὐνοίαν ὑπάρχουσιν ὑμῖν ἡπιστάμην 1471, 26. ἡδέως ἂν ὑμῖν τὴν ἐπ' εὐνοίᾳ καὶ φιλῇ μέμνην ποιησαίμην 1483, 19. = ἴση εὐνοία ἀκούειν, reum pari benevolentia audire, atque actorem *Æ.* 29, 10. πατρικὴ εὐνοία 31, 30. εὐθύη εὐνοίας 56, 16. = οἱ ἀντιδίκου κατ' εὐνοίαν κρίνοντες τὸ πρᾶγμα (scil. τὴν ἐκαστοῦ πρὸς ἑαυτὸν) *A.* 124, 8. ὡς ἐπὶ τῇ ἐπ' ἐκείνῃ τὴν αὐτὴν εὐνοίαν εἰς ὑμᾶς παρέχῃν 138, 19. = ἐπὶ τῇ νῦν εὐνοίᾳ. scil. τῇ ἐμῇ πρὸς ὑμᾶς *An.* 22, 44. = δι' εὐνοίαν τοῦ ὑμετέρου πλῆθους (id est πρὸς τὸ ὑμέτερον πλῆθος) ἀπέθανε *L.* 118, 26. ἐπ' εὐνοίᾳ φασὶ τῇ ὑμετέρᾳ (erga vos) ταῦτα παρανομήσαι 165, 21. vestri studio εὐνοία μᾶλλον, ἢ ἐλέγχῳ ταῦτα δοκιμάζεται 188, 45.

εὐνοϊκός] τοῖς ἐν κινδύνῳ καθεστηκόσιν εἰκὸς ὑμᾶς εὐνοϊκωτέρους ὑπάρχειν 1299, 12.

εὐνοϊκῶς 197, 4. 227, 22. 516, 12. 675, 8. 924, 24. 967, 8. 1490, 19. εὐνοϊκατέρως 1228, 14.

εὐνομία πάντ' ἀποφαίνει εὐκοσμία καὶ ἄρτια 421, pen. b) numen. τὴν τὰ δίκαια ἀγαπῶσαν Εὐνομίαν περὶ πλείστου ποιησαμένους, ἢ πάσας καὶ πόλεις καὶ χώρας σώζει 772, 23.

εὐνομεῖσθαι legibus bonis uti, ab iis regi, contineri, iisque obtemperare. εὐνομουμένη πόλις 744, 2. = *Æ.* 1, 26. 75, 27. εὐνομουμένη οἰκία, domus, cujus res familiaris bene prudenterque geritur 24, 24. = εὐνομουμένη πόλις *Ly.* 166, 5.

εὐνους] οὐδεὶς ἂν τοῦτοις εὐνους γένοιτο, ὅφ' ὧν ἂν τι κακὸν πείσασθαι προσδοκᾷ 1448, ult. = εὐνους τῷ πλήθει *L.* 130, 33. νῦν δὲ ἡνίκα αὐτὸς ἑαυτῷ εὐνούστατός ἐστιν ὁ δῆμος 159, 31. τοῖς ἀδικοῦσιν εὐνούστεροί εἰσιν, ἢ τοῖς ἀδικουμένοις ὑμῖν 179, 3.

εὐοδεῖν sine obstaculo viam suam expedite peragere. ἢ μὲν ἂν εὐοδῇ iter planum et liberum invenit aqua, φέρεται 1274, 19.

εὐοῖ σαβοῖ 313, 26.

τὸ εὐορκεῖν περὶ πλείστου πᾶσιν ἐστὶ ποιητέον 654, 5. ὃς οὐχ ὅπως εὐορκήσει πρόνοιαν ποιήσεται 1204, 5.

εὐορκος] εὐορκα γνόντες δικασταὶ 310, 15. εὐορκον θέσθαι ψῆφον 522, 19. 626, 27. εὐορκα ταῦθ' ὑμῖν ἐστὶ 525, 12. τὰ εὐορκα ἔσεσθ' ἐψηφισμένοι 605, 20. εὐορκοτέραν περὶ αὐτῶν θήσεσθε τὴν ψῆφον 846, 3. εὐορκον αὐτοῖς μαρτυρεῖν 1312, 25. = εὐορκα ψηφίζεσθαι, *judicium ferre consentiens religioni jurisjurandi a iudicibus ad audiendam causam accedentibus dicti Æ.* 55, 2. = πῶς οὖν εὐορκα (id est εὐόρκως) ἀντομασμοκῶς ἔσται *A.* 112, 22. ὑμῖν εὐορκα γίγνεται. cum religione vestri jurisjurandi conveniunt 139, 25. 143, 10. 18. = εὐορκοτάτην ψῆφον ἐνεργεῖν *Ly.* 149, 24. = εὐορκος ψῆφος *D.* 107, 32.

εὐπετῶς *A.* 124, 38. = εὐπετῶς νενικηκότα τοὺς στεφανίτας ἀγωνίας *Ly.* 154, 22.

εὐπιστία, facilitas obsequendi suadenti. δεινὴ εἰς τὸ πρᾶγμα ἡ κακία καὶ *εὐπιστία *Æ.* 9, 1.

εὐποιοῖν ἐν ἑκείνῳ τῷ χρόνῳ χαλεπὸν ἦν *L.* 172, 36.

εὐπορεῖν] μικρὸν εὐπορήσαντες χρόνον 13, 20. ἂν τὰ παρόντα ἀναλώσῃ πρὸς ἃ μὴ δεῖ, τῶν ἀπόντων εὐπορήσῃ πρὸς ἃ δεῖ 33, 26. τότε ἡ πόλις γῆς εὐπόρει, νῦν δ' εὐπορήσει 492, 2. σιτοκομπίας εὐπορήσῃ τοῖς στρατιώταις 671, 13. εὐπορήσας ἄλλοθεν χρημάτων. cum aliunde numos extudissem 1019, 12. οὐκ εὐπόρουν ἀργυρίου 1249, 7. b) conferre, contribuere, largiri. εὐπορήσαι αὐτῷ δέκα μνῶν. cum spopondisset 10 minas ipsi daturum 894, 19. = εὐπορεῖν ἀργυρίου *Æ.* 8, 25. = pro ἐκπορίζειν unde unde extundere æs. *to raise money, to get money with pains and difficulty.* ἕως οὐ εὐπορήσειεν ἑκεῖνος τὰργγύριον *I.* 64, 14. πολλῶν χρημάτων εὐπορῶν ποῦitus 89, 5. = μὴ ἐμοὶ νείμῃτε τὸ ἄπορον τοῦτο, ἐν ᾧ μὴδ' ἂν αὐτοὶ εὐπορῇτε. in quo ipsimet vos progressum et exitum haud sitis reperturi. *where you yourselves would be unable not to miss your way* *A.* 137, 12.

εὐπορία] τοῖς ἐκείθεν ἐνθάδε τὰς εὐπορίας ἄγουσι 59, 3. ὀργίλως

ORATT. ATT.

D d

ἔχειν μᾶλλον ἄξιόν ἐστι τοῖς μετ' εὐπορίας πονηροῖς, ἢ τοῖς μετ' ἐνδείας 1121, pen. τοὺς φανερώς ἐξ εὐπορίας πονηροὺς 1122, 10. εὐπορίαν τὴν ἐν τῷ παρόντι κρείττω ἡγούμενοι τοῦ μέλλοντος φόβου. satius esse pecunias se nunc accipere, tametsi verendum sit, ne largitionis poenas postmodum sint daturi, quam ut nunc egeant metu vacantes 1211, 21. ὡς αὐτῇ ἡ ἀπὸ τοῦ σώματος ἐργασία οὐχ ἱκανὴν εὐπορίαν παρεῖχεν 1357, 7. = εὐπορίαν τῇ βδελυρίᾳ τοὺς συμμάχους ποιούμενος, socios vestros habens tanquam pro fundo, unde vectigalia percipiat, fovendæ tuendæque suæ impuritati Æ. 15, 16. = τροφῆς καὶ εὐπορίας τῆς παρὰ τούτου δέουσης I. 110, 10.

εὐπορος] τὰ Φιλίππου πράγματα ἐκ τῆς εἰρήνης γέγονεν εὐπορώτερα 369, 18. τοὺς εὐπόρους δεῖ χρησίμους ἑαυτοὺς παρέχειν τῇ πόλει 1045, 23. εὐπορα [scil. ὀφλήματα] nomina, vel debita, exactu, reductu facilia. *safè debets* 1209, 3.

εὐπόρων δέκειντο abundabant pecunia 900, 17. pro βαδίας. εὐπ. λύσειν 276, 26. εὐπ. εἰπεῖν ἔχει 1427, 21.

εὐπραξία] αἱ γὰρ εὐπραξίαι δειναὶ συγκρύπτειν καὶ συσκιᾶσαι τὰ τοιαῦτα ὀνειδῇ 23, pen. 155, 25.

εὐπρέπεια] ἐπὶ τῇ τῆς ὀψείας εὐπρέπείᾳ σεμννομένων 1402, 6. πρὸς τὴν εὐπρέπειαν ἀνθρῶν 1404, 21. = εὐπρέπεια τοῦ σώματος Æ. 18, pen.

εὐπρεπῆς τὴν ὄψιν οὖσα 1016, 24.

εὐπρόσωπος] λόγους εὐπροσώπους καὶ μύθους συνθεῖς 277, 4.

εὐρημα] οὐδὲν τούτων ἐστὶ καινόν, οὐδὲ ἡμίτερον εὐρημα 484, 9. πᾶς ἐστὶ νόμος, εὐρημα μὲν καὶ δῶρον θεῶν 774, 18. τὰ ἐν τοῖς σώμασιν ἀρρωστήματα τοῖς τῶν ἱατρῶν εὐρήμασι καταπαύεται 808, 14. inventis scite et solerter excogitatis. = εὐρημα vel εὐρημα ἔχειν ὅ τι ἂν λάβοι. velut ex insperato repertum in via bonum, quo gaudeat et fruatur, habens tenensque, ut sine sudore suo paratum, quo si careat priveturque, haud admodum ægre ferat, quippe cui vel sic quoque vita degenda fuisset, illo non reperto I. 77, 25. = opportunitas ex insperato oblata rei bene gerendæ. μὴ εὐρημα ἡγεῖσθε τὴν ἐμὴν ἡλικίαν. juventuti meæ nolite insidiari, eaque abuti ad oppugnandum me lite forensi, qui per ætatem minime idoneus sim causis in foro agendis L. fr. 6, 2.

Εὐρίπος] τροπὰς τραπόμενος πλείους τοῦ Εὐρίπου Æ. 66, 27.

εὐρίσκειν ἰδίους πολέμους. sibi excogitare, et sua veluti manu serere bella, sibi propria et a bellis reip. sejuncta 26, 8. εὐρήσει τὰ σαθρὰ τῶν ἐκείνου πραγμάτων αὐτὸς ὁ πόλεμος 52, ult. ὅσα ἡλπίσαμεν τινα πράξειν ὑπὲρ ὑμῶν, καθ' ἡμῶν εὐρήται 54, 18. efficit, ut ea contra nos pararentur et adversa nobis evenirent. οὐδ' ἐν μεσογείᾳ ἀρχὴν τινα εὐρηκε 69, 1. aliqua machina solerter constructa tyrannidem sibi comparavit. εὐρίσκειν λόγον. comminisci, meditando extundere 181, 27. 292, 9. 494, 26. αὐτὸ τὸ πρᾶγμα εὐρήσει. h. e. docebit, monstrabit observatori quærenti, quid agendum sit. *will present itself of itself, the thing itself will conduct you thereto* 184, 18. τὸ πρᾶγμα αὐτὸ τοὺς αἰτίους εὐρη prodat 376, 2. ὅσ' ἂν οὐδὲ καταράμενος εὐρέ τις αὐτοῖς commentus sit, acri meditatione extuderit, τοσαῦτα πεπόν-

θασι κακὰ 188, 12. ὅμως τοῦθ' εὗροντο. hoc tamen consecuti sunt ingenii subtilitate 363, 1. ὃ δίκαιον ἦν εὐρεῖν ἅμα [id est προστάττειν] καὶ συμφέρον 596, 22. 642, 2. καὶ τοῖς οὖσιν ὅπως ἀδεια γενήσεται κακουργεῖν, εὐρίσκει reperit machinam, docet rationem a se callide excogitatam, καὶ τοῖς μέλλουσιν ἔσθθαι 733, 21. πολλοὺς τοὺς ἀσελγείς εὐρήσετε καὶ τοὺς ὑβρίζοντας ὑμᾶς efficietis, ut exsistant 745, 7. εὗρεν οὖν τοῦτο ποιῶν, ὃ πεποίηκε, τοὺς νόμους νόμον καταλῦσαι. consecutus hoc est fraude a se astute excogitata 748, 24. εὐρίσκεσθαι ἀτέλειαν 457, 8. 461, 18. 661, 23. ὃ μηδεὶς μὲν αὐτὸς φήσει πεποικέναι, ἐν δὲ ταῖς ψήφοις εὐρεθήσεται 771, 25. εὐρίσκεσθαι impetrare ἄφεισιν τῶν τόκων 1293, 6. μὴ εὐρομένω παρὰ τοῦ δήμου, qui non impetrarit 1381, 2. = διάλυσιν τῆς δίκης εὐρίσθαι, impetrare litis abolitionem Æ. 10, 5. ἀλθθαι εὐρίσκεται ἐκ τῶν εἰκότων 13, 10. ἀποδίδοσθαι τοῦ εὐρίσκοντος, vendere pretio quocunque, etiamsi vilissimo, quidquid primum fuerit oblatum 13, 41. παρεμβολαὶ λόγων πολλαὶ εὐρέθησαν ὑπὸ Δημοσθένους 23, 41. ὡς εὗρε τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα τὴν ἡλικίαν οὐ καλῶς διαφυλάξασαν μέχρι γάμου 26, 7. προξενίας εὐρίσθαι ἐν ταῖς ἔξω πόλεσι 59, 26. εὐρίσκεσθαι τὴν σωτηρίαν 72, 40. ἀδειαν καὶ διαλλαγὰς εὐρίσκεσθαι 76, 42. ἀμηχανίην δυσμένειαν εὗρον πρῶτοι, primi invenere, quibus modis adversarii ad incitas redigerentur 80, 12. στήσεις ἐν πρυτανείᾳ εὐρημένος 82, 7. = valere, de re venali certum aliquod pretium inveniente, *to be worth, to cost so and so much, to stand one in so and so high*. δισχιλίας εὐρίσκουσιν, invenientem emptorem, qui tantum pro ea det I. 72, 40. εὐρεθείη ἂν οὕτω βελτίως. facile confiat numerando 88, 39. εὐρίσκεσθαι προφάσεις ἀναγκαίας. sibi comminisci causas, excusationes specie tenuis sonticas, prægnautes, inevitabiles 48, 28. = προφάσεις εὐρίσκουσι τοῦ ἀδικήματος comminiscuntur, excogitant sibi A. 137, 8. τὴν ἀλήθειαν εὐρεῖν τῶν γεγενημένων 138, 1. τῷ χρόνῳ, μεθ' οὗ ὁρθότατα εὐρίσκουσιν οἱ τὴν ἀκρίβειαν ζητοῦντες τῶν πραγμάτων 139, 31. = εὐρίσκεσθαι ἀδειαν. impetrare An. 3, 14. στήλην 26, 14. 22. τὸ ἰσχυρὸν τοῦτο μόνον εὗροι τις ἂν ἐν τοῖς λόγοις 20, 17. πολλοστὸν τι μέρος τῆς αἰτίας εὐρέθην ἐγὼ ἔχων 20, 40. οὐκ ὀλίγω μοι παρὰ τὴν γνώμην εὐρέθῃ τὰ πράγματα. id est ὑπ' ἐμοῦ εὐρέθῃ vel ἐγὼ εὕρισκον 21, 22. = εὐρίσκειν ἀγαθὸν τῇ πόλει L. 130, 32. 131, 6. ἀδειαν 135, 4. comparare. Ita Terent. Andr. *rem belle reperire* et Plautus *invenies infortunium*. εὐρίσκεσθαι χάριν 161, 7. 25. Ita נָשָׂא apud Hebræos v. Genes. xxvi. 12. Suidas v. Εὕρες. ΤΑΥΛ. εὐρίσκεσθαι impetrare, acquirere sibi, adipisci. οἷοιτο δὲ καὶ ἄλλο τι ἀγαθὸν παρὰ τῶν Λακεδαιμονίων εὐρήσθαι 130, 32. 131, 6. δεηθέντες οὐκ ἠδύναντο εὐρέσθαι 141, 25. παρ' ὑμῶν δὲ μηδὲν εὐρησόμεθα τοῦ σωθῆναι ἀξίον 161, 25. = εὐρεῖν κατηγορίαν comminisci Ly. 149, 17. παρ' ἑαυτοῦ e semet excogitare 157, 43. = deprehendere in flagitio, vel scelere, atque id indicare, prodere, coarguere. *εὗρηκε Δημοσθένης Δημοσθένην. Demosthenes ipse semet prodidit D. 100, ult.

Εὐρυβάτης, pro quovis proditore, impuro, sacrilego et consacerato homine. Εὐρυβάτου πρᾶγμα, οὐ πόλεως, οὐδ' ἀνθρώπων χρηστῶν διαπράττεσθε 233, 8.

εὐρύς] ἡ τῶν γε στρατὸν εὐρὺν ἀπώλεσεν, nationem numerosam, frequentem hominibus, late fusam, perdidit Æ. 73, 7.

εὐρύχορος] εὐρυχόρους κατ' ἀγυιάς 531, 4.

εὐρυχωρίαν πολλὴν ἐχούσης τῆς ἀκροπόλεως 428, 14.= L. fr. 38.

εὐρωστος 1397, 15.

εὐρώστως ὑπέμειναν τὸν προσιόντα κίνδυνον 1397, 8.

εὐσαρκος Æ. 6, 29.

εὐσέβεια] ὅπερ ἐστὶ μάλιστα ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τῆς ὑμετέρας εὐσεβείας 226, 2. εὐσέβειαν τὴν πρὸς θεοὺς διαφυλάττειν 227, 21. ὃ τι μέλλει συνοίσειν πρὸς εὐσέβειαν ἐκάστω 228, 3, τοσοῦτον τῆς εὐσεβείας ἐν ἐκάστω ὑμῶν ἴδοι τις ἂν τὸ συγκεχωρημένον. tantam modestiam pudoremque religionis 533, 17.= τοὺς δι' εὐσέβειαν φυγόντας κατήγαγον Æ. 72, 3. ἡγεμονία τῆς εὐσεβείας, ducatus in bello, quod geritur ob hoc, ut causa dei, cujus violata est religio, in impiis vindicetur 72, 7.= A. 112, 8. αἰδεῖσθαι τὴν τῶν μὴδὲν ἀδικούντων εὐσέβειαν 120, 25. 122, 22. officium pietatis erga nil delinquentes observandæ. τῆς ὑμετέρας εὐσεβείας φονεῖς εἰσὶ 126, 35.= εὐσέβειαν, ἀλλ' οὐκ εὐτέλειαν, ὑμῖν ἀνέγραψε. in legibus conscribendis pietati magis tuendæ, quam parsimonix in sumtu sacrorum prospexit L. 185, 14.= τὸ περὶ εὐσεβείας ψήφισμα Ly. 168, 33.= εὐσέβειαν τὴν πρὸς τοὺς θεοὺς προήσεσθε. pietatem diis debitam prodetis, ignoscendo scil. sacrilegis eosque absolvendo D. 101, 3.

εὐσεβεῖν. εὐσεβεῖσθαι A. 123, 40.= εὐσεβεῖν βουλούμενος δικαστὴς Ly. 153, 21.

εὐσεβής] παραβαίνειν τι τῶν ἐν ἀνθρώποις εὐσεβῶν eorum, quæ ab hominibus in rebus sanctis, religiose cavendis, sedulo vitandis, ne reverentia deorum lædatur, eorumque cieatur animadversio, habeantur 280, 10.= σεμνὰ καὶ εὐσεβῆ γράμματα I. 61, 13.= οὔτε τὸ ὑμέτερον εὐσεβὲς παρεῖς (id est τὴν ὑμετέραν εὐσέβειαν) non hoc, quo vestræ pietatis rationem nullam habeam A. 141, 2.= τῶν εὐσεβῶν χῶρος Ly. 160, 2.

εὐσεβῶς μὴδενὶ ὑμῶν ἔχει τοῦτου ἀποψηφίσασθαι. nemo vestrum salva religione hunc absolvere potest 407, 8. ὅπως τὰ πρὸς θεοὺς εὐσεβῶς ἔξει 1460, 9.

εὐσύνοπτος Æ. 70, 21.

εὐσχημῶν] εὐσχημονας καὶ πολλοὺς ἔχει λόγους præclare copioseque de iis disputari potest 1391, 16.= elegans, literatus, bonis artibus et liberalibus innutritus Æ. 19, 41.

εὐσχημῶνας] εὐσχημονέστερον τῶν ἄλλων φέροντας ὁρᾶσθαι τὰ δεινὰ 1400, 10.

εὐτακτον καὶ χρήσιμον ἑμαυτὸν παρέσχον 1226, 3. 10.

εὐτάκτως] εὐτάκτοτερον τούτων ζῶν ἂν φανείην 1125, 1.= εὐτάκτως ἀκούειν Æ. 41, 26.

εὐτέλεια frugalitas L. 185, 14.

εὐτρεπής] εἰδὼς εὐτρεπεῖς ὑμᾶς 45, 2.

εὐτρεπίζειν] ἀνθ' ὃν ἐβούλετο εὐτρεπίσας τρόπον 12, ult. εὐτρεπίζεται μόνον τοὺς ἐνθάδε 683, 24.

εὐτυχεῖν] τοὺς εὐτυχοῦντας αἰεὶ δεῖ περὶ τῶν ἀτυχοῦντων τὰ βέλτιστα βουλευομένους φαίνεσθαι 196, 23. οἱς εὐτυχήμασαν (Thebani) ἐν Δεύκτροις, secunda fortuna, qua usi fuerant in illa pugna, οὐ μετρίως ἐπέχρηστο 231, 4. τὸ λίαν εὐτυχεῖν κινδυνεύει ἐνίοτε ἐπαχθεῖς ποιεῖν 580, 16. δυοῖν ἀγαθοῖν ὄντοι τοῖς ἀνθρώποις, τοῦ εὐτυχεῖν, καὶ τοῦ καλῶς βουλευέσθαι, οὐχ ἅμα ἡ κτήσις παραγίνεται 658, 2. εὐτυχεῖν τῇ οὐσίᾳ 1034, 16. πάντα τὰλλα εὐτυχῇ τὴν πόλιν κρίναν, ἐν οὐδεπώποτε εὐτυχῆσαι τοῦτο νομίζω—1460, 23. ᾤετο δεῖν, ὅτε εὐτύχησε μάλιστα, τότε ἀνθρώπινα πράττων φαίνεσθαι 1477, 15. = I. 58, 10. = A. 120, 13. = εὐτυχοῦντας ὑμᾶς ὁρῶν ἐτόλμα προδιδόναι L. 187, 36.

εὐτύχημα] τὰς τῶν ἄλλων συμφορὰς εὐτυχήματα ἑαυτοῦ νομίζων 1122, pen. = εὐτύχημα τὸ μὴ πολλοὺς τοὺς τοιοῦτους εἶναι Ly. 156, 22. = D. 105, 29.

εὐτυχής] εὐτυχεστάτην πασῶν πόλεων καὶ θεοφιλεστάτην τὴν ὑμετέραν ὑπολαμβάνω 1486, ult.

εὐτυχίαν quandam sibi peculiarem arrogat Demosthenes 59, ult. ἔλοιτ' ἂν τις οὐχ ἦττον τὴν ἡμετέραν εὐτυχίαν, ἢ τὴν ἐκείνου 156, 13. δι' εὐτυχίαν, ἣν συμπάσης ἐγὼ τῆς ἐν ἀνθρώποις δεινότητος καὶ σοφίας ὁρῶ κρατούσαν 59, ult. = τὴν ἀτυχίαν αἰτοῦμαι εἰς εὐτυχίαν μεταστῆναι A. 119, 34. = εὐτυχία μεγάλη τῶν τοιούτων πολιτῶν ἀκαλλαγῆναι L. 144, 11. = Ly. 155, 34.

εὐφημεῖν ἐξὸν καὶ ἅπαντας ἅπασιν πάντα τάγαθὰ εὐχεσθαι 800, 13.

εὐφημία] ἐγὼ πᾶσαν εὐφημίαν παρεχόμεν 1472, 5. = εὐφημία λόγαν, humanitas, comitas liberalitas orationis Æ. 24, 13. εὐφημίας ἔνεκα, decori in verbis ergo 66, ult. ἀποβλένῃτε πρὸς εὐφημίαν τῶν λόγων αὐτοῦ 77, 38. = μετ' εὐφημίας πολλῆς D. 106, 38.

εὐφήμως πάντα λέγειν δεῖ 1435, 21.

εὐφραίνειν] αἰσχροὺς, ἃ θεωροῦντας ἡμᾶς εὐφραίνει, ταῦτα μὴ ἐθέλειν ἀπαγγεῖλαι 1409, 18. = ἀλλ' ἐφ' οἷς εὐφρανθήσονται κατορθώσαντες, τούτοις κατέληνται Æ. 27, 12.

εὐφροσύνη 422, 6.

εὐφυής] λέγειν μὲν οὐκ εὐφυᾶ Æ. 25, 41.

εὐφυῶς] εὐφυέστερον τῶν ἄλλων ἔχειν 1414, 1.

εὐφωος 320, 27.

εὐχαριστεῖν. gratus esse 257, 2.

εὐχαριστία gratus et memor animus 256, 19.

εὐχέρεια] εὐχέρεια τῆς πράξεως Æ. 17, 33.

εὐχερής] τὸν μισαρὸν καὶ λίαν εὐχερῇ 547, pen.

εὐχερῶς] ὀνειδὴ φέρειν 34, 7. ὡς λέγων εὐχερῶς πᾶν, ὃ τι ἂν βουληθῆς 248, 10. πάντ' οἶμαι δεῖν εὐχερῶς λέγειν 315, 3. sine cunctatione. πᾶς τις εὐχερῶς ἑαυτὸν σώζει 1396, 24. εὐχ. ἀκούειν 1450, 14. = εὐχερῶς γὰρ ἐνίοτε λόγον ἀντὶ βίου χρηστοῦ προσδέχεσθε Æ. 25, 31. = εὐχερέστερον προσδέξασθαι τὰ μεγάλα τῶν ἀδικημάτων D. 97, 16.

εὐχεσθαι] πλὴν, εἰ δέον εὐχεσθαι, παραλείπει. εὐχεσθαι γὰρ ῥάδιον, πάνθ', ὅσα βούλεται τις, εἰς ταὐτὸ ἀθροίσαντα ἐν ὀλίγῳ 33, 16. τοῖς θεοῖς εὐχομαι πᾶσι καὶ πάσαις 225, 1. ἐπειδὴν εὐξεται ὁ κήρυξ 706, 9. vota conceptis verbis fecerit ἅπαντας ἅπασι πάντα τάγαθὰ εὐχεσθαι 800, 13. κατὰ τῶν νικητηρίων ἅπασιν εὐξάμενοι. votis factis, vos, victoria potitos, manubiarum et spoliolorum partem omnibus esse dedicaturos 1467, 1. εἴτα ὁ Φίλιππος εὐξαιτ' ἂν τοῖς θεοῖς, ταῦτα ὑμῶν τινὲς ἐνθάδε ποιούσιν. citat Hermog. p. 179. = καὶ ὁ κήρυξ τὰς πατρίους εὐχὰς εὐξεται *Æ.* 4, 10. ἀπορεῖν εὐξαίμην τοιούτων ἔργων ἐν τῷ λόγῳ 22, 41. εὐχὰς ὑπὲρ ὑμῶν πρὸς τοὺς θεοὺς εὐχομένους 56, 22. = *I.* 70, 29. = ἐκεῖνοις εὐχομένοι ἂν οὐκ ἔμελλε τελείσθαι. deos rogantes ea, quæ exitum essent nullum sortitura *A.* 113, 25. εὐχόμενος ἂν τις ταῦτα εὐξαίτο 141, 16. = εὐχεσθαι τοῖς θεοῖς τοὺς ἄλλους εἶναι τοιούτους πολίτας *L.* 163, 3. οὐ γὰρ ἂν ἔχοιμι ὃ τι τοῦτου μεῖζον αὐτοῖς εὐξαίμην κακὸν 163, 32. εἰπερ εὐχεσθαι χρὴ τοὺς εὐ πεπονθότας τὴν ψῆφον φέρειν περὶ τῶν πεπονηκότων 163, 38. = εὐχεσθαι μετ' εὐφημίας πολλῆς de præcone *D.* 106, 38.

εὐχῇ] τίνας οὖν εὐχὰς ὑπολαμβάνετε τοῖς θεοῖς εὐχεσθαι τὸν Φίλιππον, ὅτ' ἔσπενδεν, ἢ τοὺς Θηβαίους 381, 10. εὐχῆς, οὐ νόμου, διαπραττοίτ' ἂν ἔργον. rem agat, optabilem illam quidem, et dignam, quæ votis et precibus a diis flagitetur, verumtamen ea natura, ut legis formula concludi nequeat 722, 19. ὥσπερ εὐχὴν ἐπιτελοῦσα simulacrum aliquod, vel donarium votivum, voto facto diis condictum 1405, 20. = καὶ ὁ κήρυξ τὰς πατρίους εὐχὰς εὐξεται *Æ.* 4, 10. γράφει δ' ἐν τοῖς ψηφίσμασιν εὐχὰς ὑπὲρ τῆς πόλεως ταῖς σεμναῖς θεαῖς 26, 37. εὐχὰς ἐν τοῖς ψηφίσμασιν ποιῆσθαι 49, 24. εὐχὰς ὑπὲρ ὑμῶν πρὸς τοὺς θεοὺς εὐχομένους 56, 22. = εὐχὰς εὐχεσθαι ὑπὲρ τίνος *L.* 103, 31.

εὐψυχία] οὐδὲν ἐπιδιδόναι πρὸς ἀνδρίαν, οὐδὲ πρὸς εὐψυχίαν 1408, 15. ergo differunt ista inter se. sed qui? videtur ἀνδρία esse constantia, fortitudo, nobilis et sobria mens, sui semper conscia memorque in gestu rerum, ut neque a spe, neque a terroribus se dimoveri a proposito patiatur. εὐψυχία autem impetus animi, prompti, excitati, gestientis, cum ardore et alacritate, lætitiaque et spe certa boni eventus ad rem gerendam ruentis. = *L.* 190, 37. εὐψυχίαν ἐνδείκνυσθαι ἐν τοῖς τῶν τεθνεώτων σώμασι 191, 13. 44. *εὐψυχίαν ὁμονοοῦσαν τοῖς κινδύνοις κτήσασθαι 194, 35.

εὐψυχος καὶ ἀνδρεῖος *D.* 100, 19.

εὐσυνος] ἐν πᾶσι τοῖς κατὰ τὸν βίον ἀφθονωτέροις καὶ εὐσυνότεροις 255, 10. εὐσυνον σίτον ὠνούμενοι 409, 1. ἴνα, ἐὰν μὲν τίμιος παρ' ὑμῖν ᾖ ὁ σίτος, δεῦρο κομίσωσιν, ἐὰν δὲ εὐωνότερος γένηται, εἰς ἄλλο τι καταπλεύσωσιν ἐμπόριον 1285, 12.

Εὐώνυμοι, pagus Euonymi *L.* ap. Harpocr.

ἐφάμιλλος] ἐφάμιλλον τῆς εἰς τὴν πατρίδα εὐνοίας πᾶσι κειμένης 331, 9. ἐφάμιλλον ποιῆν τὸ ἀλλήλους εὐ ποιῆν 488, 13. ἐφάμιλλον φιλοτιμίαν 1396, 2.

ἐφεδρεύειν] τὰ μὲν κακὰ ἔξουσιν αὐτοί, τοῖς δ' ἀγαθοῖς ἐφεδρεύουσιν ἑτε-

ρος καθεδεῖται 61, 3. οὐκ οὐκ βούλεται τοῖς ἑαυτοῦ καιροῖς τὴν παρ' ὑμῶν ἑλευθερίαν ἐφεδρῶν 100, 10. 135, 9.

ἐφεκτὸς] ἐφεκτοὶ ἦσαν οἱ ἐγγεῖοι τόκοι. de singulis minis mense quoque dabantur in fœnus oboli seni, de bonis immobilibus, prædiis et domibus 914, 10.

ἐφέλκεσθαι τὴν κλεῖν e foramine claustrī clavem extrahere et secum auferre L. 92, 43. Taylor reddidit in indice, *subducere*.

ἐφεξῆς οὕτως καθιζόμενος in continenti, proxime a latere assidens; immediate, ut vulgo usurpant 553, 13. τὴν Ἑλλάδα πᾶσαν ἐφεξῆς οὕτως Φίλιππος ἀρκάζων λυκεῖ 103, 15. ubi οὕτως non cum ἀρκάζων, sed cum ἐφεξῆς cohæret. *omnino prorsus. in the gross.* ita ut dico, ad literam, cunctam Græciam, nemine excepto. πάντας τοὺς ῥήτορας ὄψεσθε ἐφεξῆς 576, 12. *486, 6.= τρίτον ἐφεξῆς, tertio loco protinus Æ. 2, 1. 7.

ἐφέσιμον τὴν παρ' ὑμῶν γενομένην γνώσιν ὡς ἑαυτὸν ποιούμενος 78, ult. *he draws the appeal from you to himself.*

ἔφεις] οὐκ ἂν ἐδώκατε τὴν εἰς ὑμᾶς ἔφειν 1301, 3.

ἐφέτης] ἐφέται iudices quidam Athenis. ἐφέτας δὲ διαγινώσκειν 632, 3. οἱ ἐφέται sunt iidem atque οἱ πεντήκοντα καὶ εἰς 1069, 6.= An. 10, 45.

ἐφηβος] τὸν ἐν τῷ τῆς Ἀγραύλου τῶν ἐφήβων ὄρκον ἀναγινώσκων 438, 18.= Ly. 157, 19.= ἐφήβων ἐπιμέλεια D. 110, 13.

ἐφηγεῖσθαι præire, præeundo viam monstrare, deducere magistratum aliquo, ad latebras furis, vel sicarii, in rem præsentem, ad loca et corpora delicti. ἀσθενέστερος εἰ; τοῖς ἄρχουσιν ἐφηγοῦ 601, 20. 803, 15.

ἐφήδεσθαι] οὐκ ἐπιτήδεις ὁ καιρὸς ἐφισθῆναι 196, 21. Θεβαίοις ἐφισθῆναι ὅτι οὐκ παθοῦσι 231, 2. τοὺς νῦν περιοφθέντας ἐφισδομένους ὕστερον ἔχγετε οἷς ἂν πάσχητε 1428, 8.

ἐφίεναι. ἐφίσθαι] ἐφίενται μὲν, ἐάν τις εἰ 193, 11. ἐφῆκεν ἡμᾶς εἰς τὸ δικαστήριον. remisit nos ad tribunal 913, 23. ἐφίσθαι τῶν ἀλλοτριῶν 937, pen. ἐφιάσιν εἰς ὑμᾶς καὶ τὰς πάνυ μικρὰς δίκας. ab arbitri sententia ad vestram provocant 1017, 27. ἀδυνάτων ἐφίσθε 1487, 24.= ἐφίεναι (aut ἀφίεναι) I. 60, 19.= ἐφίσθαι τῶν ἀλλοτριῶν A. 138, 37.

ἐφικνεῖσθαι] ὧν οὐδ' ἂν εἰς ἀξίως ἐφικέσθαι δύναιτο τῷ λόγῳ 178, 5. 361, 25. 1423, 5. ἐφ. τοῦ τριηραρχεῖν pervenire ad eam fortunarum amplitudinem, ut trierarchum agere possis 465, 24. ἐφ' εὐεργεσιῶν eo loco rerum esse, ut bene possis de patria mereri 494, 3. ἐφίκεται πάντων ad omnes permanavit, aut pervagata est, ἡ τούτου κακοπραγμοσύνη 800, 17.= ἐφικόμενος τῆς ἐκείνων ἀνδραγαθίας, posteaquam attigeris illorum virtutem Æ. 81, 9.

ἐφιστάνειν. ἐφιστάναι. ἐφίστασθαι] coram esse, adstare, præsto esse. ἐφιστηκὼς ἐτι τῶν πρεσβυτέρων 346, 2. b) rebus præesse, ut præsent magistratus, et imperatores. οἱ ἐφιστηκότες 26, 12. 14. ἐφίστασθαι ἐπὶ τῆς πολιτείας 436, pen. δυνάμεις, ὡς λελυμάνθαι τοὺς ἐπιστάντας 1439, 24. τῶν ἐφιστηκόντων στρατηγῶν

1466, 3. πολλάκις τῷ τοὺς ἐπιστάνας ἄλλως χρῆσθαι, διελυμάνθη 1466, 6. super aliquo aliquem collocare, ceu præsident, vel vigilem. κύνα ἀγεννῆ καὶ φαῦλον οὐδεὶς ἂν ἐπὶ πόλιν ἐπιστήσῃ φυλάττειν 807, 3. δεῖν φύλακας ἐπιστάνειν ἐπὶ τοὺς ταπεινὰ πράττοντας 807, 5. figere palos in fronte agrorum, vel prædiorum, ad indicandum, eos oppigneratos esse. ὄρους ἐπιστήσαι ἐπὶ τὴν οἰκίαν 1029, 25. c) instare, urgere, premere. ἐφιστήκει αὐτῷ Καλλίστρατος 1187, 6. d) super aliquid aliquem, præsertim repente, ducere, admovere, immittere. ut copias, quibus eum opprimit. ἐπιστήσαι τὰ πράγματα 444, ult. ἐπιστήσεται μέγεθος δυνάμεως subito superveniet 66, 23. μηχανήματα 115, 8. 17. 124, 2. 254, 27. συκοφαντίας ἐπὶ τὰς εὐθύνας 264, 7. e) ἐπιστῆναι accedere ad remp. gerendam 245, 10. 305, 9. f) animum attendere. διὰ ταῦτ' ἐγγήγορεν, ἐφίστηκεν 70, 16. g) imminere, impendere. τὸν ἐφιστηκότα τῇ πόλει κίνδυνον 287, 5. = ἐφεστηκότες, magistratus, principes. διοικοῦνται αἱ πολιτεῖαι τοῖς τρόποις τῶν ἐφεστηκότων Αἷ. 1, 20. ἐφιστάνειν τινὰ φύλακα τῶν νόμων, constituere aliquem custodem legum, iisque præficere 2, 3. ἐφίστασθαι, urgere, imminere, instare, cum minis persecutionis et pœnarum. ἐχθρῶν ἐφεστηκότων 15, 22. ἐπιστῆναι τῇ κατηγορίᾳ ἐπὶ τοῦ δικαστηρίου, supervenire fortuito, aut etiam ultro, de proposito, accedere ad iudicium, cum ageretur, eique adesse contra reum 16, 15. εἰδωλον ἐφίσταται Πατρόκλου 20, 29. ἐφιστάνει ἐπὶ τινά. ἐπίστησα ἐπὶ τὸν κατηγορον Φίλιππον καὶ Φωκίας, actori admovi, et adjunxi quasi ejus lateri, atque apposui, ut sævos et implacabiles adversarios, eum non missuros, Philippum, sc. 25, 5. ἐφιστάναι τοῖς παισὶ διδασκάλους 26, 32. ἐφίστασθαι κατηγοροῦ τῶν ἄλλων 65, 5. = ὑπὸ τῶν ἐφεστηκότων (a principibus, magistratibus) ἀρπάζεται L. 162, 38.

ἐφόδιον] δι' ἀπορίαν ἐφοδίων 34, 10. decem legatis in commectum addebant Athenienses X. millia drachmarum, universis, quam summam, ut enormem, et inauditæ liberalitatis, prædicat Demosthenes 390, 23. οὐδ' ὁδὸν μακρὰν βαδίσαι, οὐδ' ἐφόδια ἀναλίσκειν 441, 2. ὑμῖν δ' οὐδὲ μιᾷς ἡμέρας ἐστὶν ἐφόδια ἐν τῷ κοιτῷ 690, 8. ἐφόδιον δοῦσα ὀκτὼ δραχμας 787, 18. ἐφόδιον λαβὼν τὸ—admiculo, prætextu usus 917, 14. ἀποδοῦς τὸν μισθόν, καὶ ἐφόδια προστιθεῖς 1212, 19. διαμύσατο οὐκ εἶναι αὐτῷ ἐφόδια τῷ γῆρα ἰκανὰ 1204, 22. = ἐφόδια τῆς φυγῆς Αἷ. 24, 29. ἐφόδια φυγῆς τινὰ ἀποστερεῖν 50, 25. ἐφόδια πετόρισαι τῇ σαυτοῦ ἀνανδρίᾳ 84, 5. = ἐφόδια τοῖς ἵπποις παρασκευάζειν An. 33, 9. = ἐδεόμην αὐτοῦ ἐφοδιά μοι δοῦναι L. 121, 9. ἐφοδίων ἀποροῦντες 147, 5.

ἐφοδος τῶν τὸν δῆμον προδιόντων Ly. 165, 25.

ἐφορᾶν] πάντ' ἐφορῶν καὶ διοικῶν, ἃ χρὴ πράττεσθαι 38, 12. ἐφορᾶν πάντα τὰ τῶν ἀνθρώπων 772, pen.

ἐφορεία, magistratus Ephorum L. ap. Polluc. II, 4.

ἐφορία, scil. ἀγορά, conventus finitimorum in limite cujusque suo, ad merces permutandum. ἐφορίας ἀπασχημένον 631, ult. 632, 23. 26.

ἐφορμεῖν τοῖς ἑαυτοῦ καιροῖς πόλιν μεγάλην 30, 19. insidiari suis opportunitatibus, rei bene gerendæ, ad instar piratarum, qui coram portubus ad ancoram stantes, in sinu quodam maris obscuriore naves speculantur et præstolantur e portubus egredientes, mercibus onustas; quas evectas insecuti derepente consectantur et oppressas expilant. βοήθειαν καλύσαι τὴν εἰς Πύλας, ἐφ' ἣν αἱ πεντήκοντα τριήρεις *ὁμόσε ἐφώρμουν 444, 26.

ἐφοροι nomen alicujus magistratus Athenis sub triginta tyrannis L. 124, 13. 22.

ἔχειν ἡσυχίαν 13, 12. πῶς ἔχουσι [subandi τοῦ νοῦ, vel κατὰ τὸν νοῦν, vel τῆς γνώμης] Φιλίππῳ, quo sint animo erga Philippum 22, ult. ἔχοντων, ὡς ἔχουσιν, ἡμῖν [id est πρὸς ἡμᾶς] Θηβαίων. ita animatis 30, antep. τὰ πρὸς ἡμᾶς ἐν εὐνοίᾳ [id est εὐνοϊκῶς] ἔχειν, vel εὐνοεῖν ἡμῖν 284, 11. τὸ δὲ οὐχ οὕτως ἔχει. res sic se non habet 37, 6. ὡς κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους εἶχε τὰ πράγματα, ἀναμνησάι ὑμᾶς 230, 25. ὁ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ὁμολογεῖται δίκαιον εἶναι, ἐκατέρους τὰ ἑαυτῶν ἔχειν 81, 3. ἔστι γὰρ ἔχειν καὶ τὰλλότρια, καὶ οὐχ ἅπαντες οἱ ἔχοντες ἔχουσι τὰ ἑαυτῶν 83, 15. αἰτίαν. ἀλλ' οὐδ' αἰτίαν τοιαύτης ζημίας ἐνίους ἔχειν καλὸν 998, 8. βούλησιν. τίνα οὖν νόμον ὑμῖν, ἢ τίνα βούλησιν ἔχειν δοκεῖ 794, 16. διάνοιαν 1472, 25. δίκην ἔχεις. est penes te jus et facultas jus tuum in foro petendi et persequendi 890, 3. διαιτητῶν ἔχοντων τὰς δίκας. lites sub cura, fide, administratione sua habentibus, eas versantibus et tractantibus 1153, 4. διὰ τὸν καιρὸν, ὃς ἦν τότε, ἔχων ἐξουσίαν 608, 8. ἔχθραν βεβαίαν ἔχειν 11, 5. νόμον 794, 16. εἴ τις ὑμῶν ἄλλως πως ἔχει τὴν ὀργὴν ἐπὶ Μειδίαν, ἢ ὡς δέον αὐτὸν τεθνάναι, οὐκ ὀρθῶς ἔχει 537, 5. Κερκυραῖοι τινι, τῶν ἔχοντων νῦν τὴν πόλιν e numero principum, remp. Corcyream nunc in potestate habentium 763, 9. οὐκ ἔχω τοῦτου πρότερον πρόσταγμα 1485, 9. scil. προστάττειν. ὁ ἀρίστην ἔχειν τύχην οἰόμενος οὐκ οἶδεν, εἰ τοιαύτη μενεῖ μέχρι καὶ τῆς ἐσπέρας 311, 13. χρεῖα πολλῶν ταλάντων ἔτ' ἔχων. nomina sibi debita, a se exigenda. *outstanding debts* 957, 4. χρήματα. subaudi ἀπαυτεῖν. *to have a claim*. αἰτιώμενοι πολλῶ πλείονος ἄξια ἔχειν *they had still more to demand* ὣν ἰδεδώκειμεν χρημάτων, *than what we had advanced* 970, 4. simpliciter pro *posse*. τοῦτους ἄμην δεῖν ἔχειν καὶ ἀμαρτεῖν 1473, 3. b) pro dives, locuples esse, subaudito χρήματα. τούτους περιορᾶν ἐν ταῖς ἐσχάταις ἀπορίαις ὄντας αὐτὸν ἔχοντα καὶ πλουτοῦντα 1123, 25. c) secum habere. subaudi μεθ' ἑαυτοῦ. τὰ παιδία ἔχων ἐδυρεῖται 574, 23. 575, 14. 608, 14. d) in potestate habere. νῦν ἔχετε ἀνθρώπον 440, 27. λαβὼν δ' ὑπερήμερον, καὶ ἔχων, [subaudi τὰ τοῦτου,] οὐδενὸς ἡψάμεν 540, 23. e) capere, mancipare, manu injecta sibi vindicare, *to lay an embargo on* 886, 5. f) in corpore gerere, ut vestem. τρίβωνας ἔχουσι 1267, 22. g) scire, nosse. οὐδ' ὃ τι χρὴ ποιεῖν ἔχετε, ne consilium quidem in promptu habebitis, sed incerti eritis, quid agendum vobis sit 425, 10. h) in se tenere, importare, prodere, indicare, insimulare. τῷ τὴν κατη-

γορίαν ἀδικήματ' ἔχειν 268, 17. i) creare, efficere, afferre, vel etiam valere. ταῦτ' ἀπιστίαν, ταῦτ' ὄργην ἔχει 142, pen. k) inhibere sese, insistere. ἔχει αὐτοῦ. desine 1109, 6. In Medio. ὁ πληγῆς ἀεὶ τῆς πληγῆς ἔχεται. h. e. consecratur plagam, sequitur vestigia ictus, illuc identidem obmovet scutum et præterit, ubi jam ictus fuit; non quo plaga inferenda impetum minatur, non præcavet vulnus, sed facto jam succurrere festinat 51, 26. τούτων γὰρ εἰχόμεν, iis enim mordicus inhæsissem, eaque acriter exagitasset 251, ult. = ἴσῃν καὶ ἔννομον πολιτείαν ἔχειν *Æ.* 1, 25. ἔξω τὴν χεῖρα ἔχοντες λέγειν 4, 25. ἐκτὸς τὴν χεῖρα ἔχων 4, 29. πολιὰς ἔχω τοσαυτασί 7, 38. ἡσυχίαν ἔχειν 9, 39. ὀλιγώρως ἔχειν πρὸς ἅπασαν αἰσχύνην 10, 13. αὐλητρίδας ἔχη καὶ ἑταίρας πολυτελεστάτας 11, 14. ἀμάρτυρον πρᾶγμα ἔχοντας 13, 14. ἐπίπληξιν ἔχειν 25, 18. παρακαταθήκην τῶν νόμων ἔχοντες 26, 33. φιλοτιμότερον ἔξομεν τοὺς παρανομοῦντας ἐξετάζειν 27, ult. πηγὰς λόγων ἀφθόρους ἔχειν ἐπηγγέλλετο 31, 3. ἀπρατον οὐδὲν ἔχων μέρος τοῦ σώματος 31, 19. ἀναισθήτως ἡμῶν ἔχοντων 33, 39. ἀγενεῖς διατριβάς ἔχειν 48, 4. αἰτίαν ἔχειν. τοῦ μὲν ὑμᾶς μηδὲν ἀδικεῖν κύριος ἦν, τοῦ δὲ μὴ ἔχειν αἰτίαν ἡ τύχη 52, 34. ὑπόμνημα (scil. τῆς ἀρετῆς τοῦ ἀγωνισαμένου καὶ τῆς εἰς αὐτὸν φιλοτιμίας τοῦ δήμου) ἐν οἰκίᾳ ἔχοντες, coronam puta 60, 17. ἐρχόμεθα δήπου ψευδεῖς οἰκοῦν ἐνίοτε δόξας ἔχοντες κατὰ τῶν λογισμῶν 62, 9. αἶμα αὐτὸς οὐκ ἔχων 76, 28. ἀγωνιστὰς πολλοὺς τῆς ἀρετῆς ἔχετε 79, 31. μόχθον ἔχειν ἀμφὶ ξυνοῖσι πράγμασι 80, 16. πρὸς ἑτέρω τινὶ τὴν γνώμην ἔχειν 81, 31. ἄνθρωπος οὐ κεφαλὴν, ἀλλὰ πρόσοδον ἔχει 84, 23. περιέρχονται τὴν ἀγορὰν ἀληθεῖς κατ' ἀλλήλων ἔχοντες δόξας 84, 27. αἰσχρὸν ἐστὶ τὸν αἰτιώμενον οὐκ ἔχειν ἐπιδιδῆαι τῆς αἰτίας τὸ ἔργον 86, 22. = τοιαύτην αἰτίαν ἔχοντος *Θ.* I. 76, 38. τοιαύτας ἀκριβείας ἔχει παρ' αὐτοῖς τὰ δίκαια. *so very strictly do they adhere to their old rights, charters, privileges, so stoutly they maintain their usages, or observances* 65, 8. δύο ἔτη τοῦ διαιτητοῦ τὴν δίκαιαν ἔχοντος. *for two whole years left the matter undecided* 111, 4. ἔχων οἰκεῖόν τινα *mecum habens, ut comitem et testem mihi futurum* (pro ἔχων μετ' ἐμοῦ 71, 14. ἔχετε πιστεῖς ἱκανὰς 74, 13. προῖκα ἔχειν ἐπὶ γυναικί. *dicitur dans perinde atque accipiens* 40, 40. οὐκ ἀγαπᾷ τὰ ἐκείνων ἔχων, ἀλλὰ καὶ—73, 44. ἔχειν pro posse, valere. οὐκ ἂν ἔχοιμι ὅπως παρασχοίμην, pro οὐκ ἂν ἔχοιμι παρασχέσθαι ὅτῳ οὖν τρόπῳ μαρτυρίαν 76, 26. cum adverbis. ἀκρατῶς ἔχοντες ἑαυτῶν 39, 34. τὰ πεπραγμένα κυρίως ἔχειν νομίζει 66, 9. ὀλιγώρως 41, 33. 40. οὕτως ἔχοντων. scil. τῶν πραγμάτων 72, 13. συμπερόντως 84, 11. οὕτω πρὸς ἀμφοτέρους ἡμᾶς ἔχων [9, 37.] = ἔχειν τὰ ἐπίχειρα *A.* 113, 32. τὰ ἀκούσια τῶν ἀμαρτημάτων συγγνώμην ἔχει *secum ferunt, natura sua important, h. e. merentur* 140, 20. = οὐκ ἂν δεξαίμην πάντα τάγαθὰ ἔχειν *An.* 1, 25. ταῦτα οὕτως ἔχει 2, 20. τὴν δ' οὐσίαν ἔχον καὶ ἐκέκτηντο habebant et possidebant jure, quo quis optimo 10, 20. vel etiam, habebant vetustas, et novas, quas vellent, acquirebant. ὅπως ἂν πιστότατα ἔχοι τοῖς Ἀθηναίοις 11, 7. ut quam certissime

confiderent Athenienses. ἔχει τύχη ἀγαθὴ 16, 6. ἱερεῖον ἔχοντες (nempe secum) ἦγον τὸ παιδίον 16, 32. ἔχει δὲ καὶ ὑμῖν οὕτως impersonaliter, scil. τὸ πρᾶγμα, causa de qua agitur. vel, est etiam hoc tenendum, vel, si mavis, verendum 19, 5. μέρος τῆς αἰτίας ἔχειν 20, 40. πράγματα παρὰ γνώμην ἔχοντα 21, 22. αἰτίαν καὶ λόγον αἰσχροὺς ἔχειν ἐκ τῶν πολιτῶν 22, 14. ὑπερβολὴν τῆς ἐπιθυμίας ἔχειν 27, 34. πλείστους ἐπιθυμητὰς 29, 44. τέλος ἔχει. scil. τὸ πρᾶγμα, vel ὁ ἀγὼν, vel ἡ κρίσις 30, 9. = καλῶς L. 94, 1. 95, 23. εὐκόλως 101, 23. ἀσφαλῶς 113, 1. 178, 14. ποτήρας 143, 7. ἀναγκαίως 103, 37. ὀλιγώρως τῆς δοκιμασίας 176, 6. δίκην μεγίστην 191, 10. πράγματα h. e. molestiam 99, 14. 108, 21. πρᾶγμα 104, 18. αἰσχροὺς αἰτίαν 135, 32. χάριν 170, 37. συγγνώμην 171, 2. οὐδὲν ἔλαττον εἶχον σιωπῶντες. *lost nothing by keeping silence* 124, 35. οὐκ ἔχω εἰπεῖν 101, 12. πολλαχόθεν ἔχω τεκμαιρόμενος εἰκάζειν 105, 8. ἐξέπλευσα ἔχων τὸ μεिरάκιον 99, 12. οἰκοθεν ἔχοντες ἂν ἐβαδίζομεν 101, 16. τοιοῦτόν τι ἔχοντας ἡμᾶς ἐλθεῖν 101, 14. ὀλίγα ἦλθον ἔχοντες χρήματα 153, 40. 179, 40. ἀξιοῖ ἡσυχίαν ἔχων πολιτεύεσθαι. id est ἡσυχῶς 106, 13. τὰ τούτοις ἐκόμενα κακὰ 168, 46. TAYL. ταύτην γὰρ τὴν τέχνην ἔχει exercet 93, 17. αἰτίαν 103, 3. ὀργὴν μεγάλων ἀδικημάτων 122, 3. ἔχειν δίκην potestne idem significare, atque δαδαικέναι δίκην 191, 9. ταῦτα γὰρ οὐτ' ἐλογχον, οὐτε βάσανον εἶχον. hæc neque verbis argui, neque tormentis exprimi poterant 123, 4. ἐκόμενον ἐν ἀπορίᾳ τὸ ὑμέτερον πλήθος 130, 35. ἔχειν pro νομίζειν, ut Latinum *habere pro existimare* 152, 24. ἔχει ὃ ἡμῖν οὕτως hoc nunc agitur, ut ne nesciatis. Scire vos velim, rem ita se habere 161, 3. πάντας τοὺς ἔχοντας δυστύχημα τοιοῦτον 169, 8. = ἔχειν τινὰ ὑπὸ τῇ ψήφῳ Ly. 148, 4. ἐν τῇ ψήφῳ 151, 25. μόνοι τὴν τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίαν ἐν τοῖς ἑαυτῶν σώμασιν εἶχον 154, 13. οὕτως (subaudi τῆς γνώμης) εἶχον πρὸς τὴν ἀνδρείαν. id est διάκειντο. hoc animo præditi, ita affecti erant erga fortitudinem, ita ei dediti 163, 19. ὥς εἶχον (scil. τὴν γνώμην aut τῆς γνώμης) πρὸς τοὺς προδότας 164, 40.

ἔχθραν βεβαίαν ἔχειν 11, 5. μήτε πρὸς ἔχθραν μηδένα ποιῆσθαι λόγον, μήτε πρὸς χάριν 90, 2. μὴ τὴν πρὸς ἐκείνον ἔχθραν πρόφασιν τῆς παρασκευῆς ποιῆσθε 192, 5. τὴν πρὸς ὑμᾶς ἔχθραν ἀπαντες φοβοῦνται 218, 7. τῆς πρὸς ὑμᾶς ἔχθρας ὑπαρχούσης πατρικῆς 530, 7. ἀ μετὰ χάριτος ἔλαβε δεηθεῖς, ταῦτα δι' ἔχθρας καὶ δίκης ἀποδοῦναι 1185, 25. τῆς ἰδίας ἔχθρας οὐδὲν μίγνυμι εἰς τὰ κοινῇ συμφέροντα 1465, 23. causa odii et similitatis. διὰ ταύτην τὴν ἔχθραν ἐπιτίθεται μοι 1301, 18. = αἱ ἰδία ἔχθραι πολλὰ τῶν κοινῶν ἐπαγορεύουσι. Æ. 1, 10. εἰς μέσον πίπτει τῆς Θηβαίων ἔχθρας καὶ Φιλίππου 66, 27. = ἔχθρας πρὸς ἀλλήλους ἀνείλοντο I. 36, 11. ἔχθρας παλαιᾶς αὐτῶν πρὸς τούτους οὔσης 66, 19. ἰδίας ἔχθρας ἕνεκα ταῦτα πλάττοντες 110, 37. = διὰ τῆς ἔχθρας τὸ μέγεθος A. 116, 34. τῇ τούτων ἔχθρᾳ ἐγχειρίζω ἑμαυτὸν 119, 20. δι' ἄλλην τινὰ ἔχθραν. non ob scelus vere commissum, sed ob aliam quampiam similitatem privatam mihi cum illis contractam 125, 30. = διαλλαχθέντα τῆς ἔχθρας

An. 23, 4. τὰς ἰδίας ἔχθρας καταδείσαντα 29, 17. = ἔχθραν πρὸς τινα κατατίθεσθαι L. 192, 35. ἔχθραι sunt privatorum inter se similitates 116, 13. πρότερον ἔδει τὴν ἔχθραν ἐπιδείξαι τοὺς κατηγοροῦντας 120, 16. ἔχθραν, οὐ δίκην παρ' αὐτῶν λαμβάνετε 179, 14. τὴν ἔχθραν ὑμῖν αὐτοῖς καταλείψετε, nihil aliud auferetis, quam similitates 181, 8. ἔχθραν ἰδίαν οὐδεμίαν μεταπορευόμενος 187, 1. μὴδ' ἂν τὴν Ἐμπεδοκλέους ἔχθραν ὑμῖν ἐμποδῶν γενέσθαι fr. 60.

ἔχθρὸς] οὐκ ἔστι τῶν ἔξω ἑχθρῶν κρατῆσαι, πρὶν ἂν τοὺς ἐν αὐτῇ τῇ πόλει κολάσῃτε 104, 26. 143, 20. ἐπειδὴ δ' εἰς Μακεδονίαν ἦλθε, καὶ τὸν ἑχθρὸν εἶδε τὸν ἑαυτοῦ καὶ τῶν Ἑλλήνων 439, 19. τοὺς ἑχθροὺς ποιοῦντας ἐν ἑχθρῶν μοῖρα κολάζειν ἀπέδωκεν ὁ νόμος 638, 5. ἐπὶ μὲν τῶν δικαστηρίων καὶ τοῦ βήματος ἑχθροὺς εἶναι φάσκοντας ἀλλήλοις, ἰδία δὲ ταῦτα πράττοντας καὶ μετεχοντας τῶν λημμάτων 1335, 4. οὔτε γὰρ ἑχθροτέρους, οὔτ' ἀναγκαίους μᾶλλον ἑχθροὺς ἂν τούτων εὖ ροιτε 1448, 26. οὐς κἂν ἑχθρὸς, εἰ μέτριος εἴη καὶ λογισμὸν ἔχων, ἐλεῆσαι 1479, pen. ἑχθρὸς θεοῖς gravissimum et turpissimum erat probrum 241, 12. 245, 16. διὰ τὴν αὐτοῦ βδελυρίαν καὶ θεοῖς ἑχθρὰν αἰσχροκέρδειαν 611, 15. ἑχθρὸς τῆς ὅλης ἀνθρωπίνης φύσεως 1121, 12. σὺ μὲν ὑπὲρ τῶν ἑχθρῶν, ἐγὼ δὲ ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἅπαντα πεπολίτευμαι. citat schol. Hermog. p. 45. = ἑχθρῶν ἐφεστηκῶτων Æ. 15, 22. μετέρχεσθαι τοὺς ἑχθροὺς 20, 22. πιστεῦειν τῷ βίῳ τῶν κρινομένων μᾶλλον, ἢ ταῖς παρὰ τῶν ἑχθρῶν κατηγορίαις 28, 23. πῶς οὐ δεινὸν ἑχθροῦ πρόσωπον βλέπειν ἐπεγγελάωντος 52, 28. = πάντων ἐκείνων ἑχθιστὸν ἐνόμιζε I. 61, 38. 76, 18. = οὔτ' ἑχθρὸν ἐτιμωρησάμεν, οὔτε φίλον εὐηργέτησα L. 115, 21. ἑχθιστὸς ἅπαντων ἀνθρώπων Ἐργοκλεῖ 182, 7. εἴ τις αὐτοῖς πατρικὸς ἑχθρὸς ἦν, ἐκείνου ἐπιλάθωνται 906, 13. ὥστε τοὺς ἑχθροὺς βουλεσθαι αὐτὸν ζῆν μᾶλλον ἢ τεθνήσκειν fr. 31, 3. τοὺς οἰκείους νομίζειν ἑχθροὺς fr. 58.

ἑχῖνος vidulus, bulga, in quam conjiciebantur chartæ, quarum usus esset in foro, cum essent in judiciis proferendæ atque recitandæ. *the document-bag, the paper-case*. ἑχίνων ἦδη σεσημασμένων 999, 16. ἐνέβαλε Φορμίων τὸ γραμματεῖον εἰς τὸν ἑχῖνον 1104, 6. τὴν μαρτυρίαν, ἣν ᾤμην εἶναι, καὶ δι' ἧς ἦν μοι ὁ πλείστος ἔλεγχος, ταύτην οὐχ εὖρον ἐνούσαν ἐν τῷ ἑχίνῳ 1119, 1. τὸν ἑχῖνον κεκινήκειναι 1119, 4. οἱ ἑχῖνοι πρότερον ἐσημάνθησαν 1143, 25. τὰ ἀντίγραφα ἐμβαλεῖσθαι εἰς τὸν ἑχῖνον 1180, 24. 1265, 14.

ἑχίς] οὐδένα πώποθ' ὕμῶν ἴσως ἑχίς ἔδακεν, οὔτε φαλάγγιον, μὴδὲ δάκοι 798, ult. πικρὸν καὶ ἑχίν [viperae similem] τὴν φύσιν ἀνθρώπων ἐὰν ἴδῃτε 799, 4.

ἔωθεν σχετλιάζειν Æ. 49, 1.

ἑωλοκρασία] ὥσπερ ἑωλοκρασίαν τινα τῆς ἑαυτοῦ πονηρίας κατασκεδάσας 242, 13.

ἑωλος] ἑωλα καὶ ψυχρά τὰ τούτων ἀδικήματα ὥς ὕμᾶς ἀφικνεῖται 551, 13.

ἑως] εἰς ἔω in crastinum diem, *on the following day*, ἐκέλευε τὰργύριον εἰσενεγκεῖν I. 71, 28.

ἑως ἀπεδήμουν ἐγὼ toto illo tempore, quo ab urbe aberam 968, 4. = ἑως ἀντήρκει ἡ οὐσία Æ. 13, 31. = οὐ πρότερον ἑως, pro οὐ

πρότερον ἢ ἕως L. 126, 35. 144, 42. 174, 6. Taylor duas facit hujus particulæ significationes, alteram *dum*, quo refert 148, 16. 156, 2. 148, 30. alteram *donec*, quo refert p. 429. et 565.

ζεῖρα, vestis. L. ap. Harpocr.

ζευγνύειν, ponte jungere. ὁ ζεύξας τὸν Ἑλλήσποντον Æ. 72, 26. = ζεύξας τὸν Ἑλλήσποντον L. 193, 23.

ζεύγος] εἰς μυστήρια ἄγει τὴν γυναῖκα ἐπὶ λευκοῦ ζεύγους ἐκ Σικυῶνος 565, 27. ζευγῶν ἀφεθέντων 1409, 23. = ὀρικὰ ζεύγη μισθοῦσθαι Æ. 42, 36. ὀρικὰ ζεύγη τρία αὐτοῖς ἐμισθώσατο 64, 30. = ζεύγος ὀρικὸν I. 55, 24. 59, 32. = ἐπὶ ζεύγους ἄγειν in carruca εἰς τὸ πρυτανεῖον An. 7, 13. ζεύγος ἵππων ἄγων Ὀλυμπίαζε 32, 27. = ζεύγη τοῖς πρέσβεισιν ἐμισθώσατο D. 93, 42.

Ζεὺς φράτριος 1054, 10. Διὸς ἐρκείου 1319, 26. μὰ τὸν Δία τὸν ἄνακτα 937, 21. τὸν Δαδωναῖον 1466, 27. 1487, 1. Διὶ τῷ Νεμίῳ 552, 5. Διὸς τοῦ ὀρίου 86, 18. Διὶ ὑπάτῳ 531, 7. κτησίῳ 531, pen. ὡμῶς καὶ ἀναιδῶς, ὃ Ζεῦ καὶ θεοὶ 321, 1. θαυμάσιος στρατιώτης, ὃ Ζεῦ 375, 24. = Διὶ τῷ κτησίῳ, περὶ ἣν ἐκείνος μάλιστα τὴν θυσίαν ἐσπούδαζε I. 70, 27. = ἱερὰ θύειν Διὶ κτησίῳ A. 113, 12. 22. Διὸς βουλαίου ἱερὸν ἐστὶν ἐν τῷ βουλευτηρίῳ 146, 34. = Ζεὺς σώτηρ D. 110, 8.

ζῆλος, εἴ τις εἴληφε τι 121, 8. τῷ στεφανουμένῳ ζῆλον ἔχει τὸν αὐτὸν ὁ στέφανος, ὅπου ἂν ἀναρρηθῇ 267, 14. ζήλου καὶ χαρᾶς καὶ ἐπαίνων ἦν ἡ πόλις μεστὴ 300, 23. τὸν τῆς πόλεως ζῆλον ἠφανίσκασι 616, 20. 757, 1. ὃ καὶ ζῆλον καὶ τιμὴν τινα φέρει τῇ πόλει ῥηθέντα 641, 8. ζῆλον πολλὸν εἶχε πρότερον 756, 19. ἐν σκότῳ καὶ δυσκλείᾳ πᾶς ὁ πρὸ τοῦ ζῆλος τῶν Ἑλλήνων γέγονε 1396, 18. ἐν μεγάλῃ τιμῇ καὶ πολλῶν ζήλῳ 1399, 21. οὐ γὰρ ἐπ' εὐνοίᾳ γ' ἐμοὶ παρτεχῶρεις ἐλπιδῶν καὶ ζήλου καὶ τιμῶν 317, 9. = ζῆλος τῶν γεγεννημένων L. 195, 13.

ζηλοτυπεῖν Æ. 9, 4. ζηλοτυποῦν ἀρετὴν κάθαρμα, virtutem simulans, affectans 84, 15.

ζηλοτυπία ὑπὲρ τῆς δωροδοκίας Æ. 65, 16.

ζηλοῦν ἀρετὴν 500, 2. τὰς ἐπὶ ταῖς εὐεργεσίαις δωρεὰς 504, 8. ζηλοῦν τοὺς πλείστους φίλους καὶ βεβαιοτάτους ἔχοντας 1402, 20. τὰ τούτων ἀγαθὰ ζηλοῦντες 1461, 9. τοῦτο ἐζήλωκε καὶ προήχεται 22, 17. = διατριβάς Δημοσθένους οὐκ ἐζήλωκα Æ. 85, 3. invidentia et æmulatione aliquid exagitare 86, 24. = ζηλοῦται ἀρετὴ L. 193, 12. ἐζήλωκώς τῶν νέων τοὺς πονηροτάτους fr. 45, 5.

ζήλωμα 424, 17. = τὰ τῶν νέων ζηλώματα ἐπ' ἀρετὴν προτρέψασθε Æ. 27, 13.

ζηλωτὴς τῆς ἡλικίας μεираκίου Æ. 50, 26. ζηλωτὴς τῶν καλῶν τῇ πόλει βουλευμάτων 51, 8.

ζηλωτὸς] ζηλωτὰ μὲν ἐστὶ καὶ λαμπρὰ 362, 17. ἐπιγράμματα τῆς πόλεως ἀνελθὼν ὡς καλὰ καὶ ζηλωτὰ κατὰ παντὸς τοῦ χρόνου 615, pen.

ζημία] ἡ τῶν πραγμάτων αἰσχύνῃ οὐδεμιᾶς ἐλάττων ζημίας τοῖς γε σῶφροσιν 17, 6. ζημίαν κατὰ τὴν ἀξίαν εἴληφε 155, 12. ζημίαν ἀπροσδόκητον ἐνεργεῖν 796, 11. = παραιτεῖσθαι τὰς ζημίας ὑπὲρ τινος

Æ. 30, 31. = *ζημίαν εἰργασμῆνός. crimine commissio, cujus poenam metuebant* I. 58, 19. οὐδὲ μίαν ζημίαν ἡγούνται τὴν ἀναίδειαν. *impudentiam sibi, famæ suæ fortunisque nullo modo nocere posse autumant* 65, 39. τὴν αὐτοῦ πονηρίαν οὐδεμίαν ζημίαν εἶναι νομίζων 85, 38. *nesciunt enim scelerati, etiamsi nullas alias dent impuritatis suæ poenas, eo ipso tamen satis superque se miseros esse, quod tales sint.* ταῖς μεγίσταις ζημίαις περιπεσεῖν [12, 48.] = τὰς μεγίστας ζημίας μικρὰς ἡγεῖσθαι L. 91, 6. *ζημίας ἑμαυτῷ πολλὰς καὶ μεγάλας ἀποφθνήμι* 109, 32. οὐ δῆπου τὴν μὲν μικρὰν ζημίαν περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι, τοὺς δὲ περὶ τοῦ σώματος κινδύνους περὶ οὐδενὸς ἡγοῦμαι 110, 30. ἐν ταῖς μεγάλαις ζημίαις ἐνίστε οὐχ ἥττον τὰ μικρὰ λυπεῖ τοὺς ἀδικουμένους 906, 5. εἰ τὰς μὲν ζημίας τούτων ἀποδείξει, τὰ δὲ σωθέντα τῶν χρημάτων αὐτὸς ἔξει 908, 11. μέγεθος ζημίας 92, 6.

ζημιοῦν θανάτῳ. — πέντε ταλάντοις ἐζημιώσατε. — ἐπιτιμίῳ τῷ ἐκ τῆς συγγραφῆς 1291, 10. = ἐκπλεῖν μόνος εἰς Σάμον *ἐγχειρήσας, αὐθήμερον ὑπὸ τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς ὡς προδότης τῆς πατρίδος θανάτῳ ἐζημιώθη Æ. 89, 34. = μὴ κατὰ τὸ τέλος ζημιουῖσθαι I. 47, 26. = ζημιώσομαι pro ζημιωθήσομαι An. 10, 11. = ζημίαις ταῖς ἐσχάταις ἐζημιούτο L. 189, 16. *fraudare, emungere* 909, 11. *ζημιουῖσθαι θανάτῳ* 104, 34.

ζῆν] δόξαν ἀντὶ τοῦ ζῆν ἀσφαλῶς ἡρημένοι 22, 21. οὐκ αἰσχύνονται Φιλίππῳ ζῶντες, οὐ τῇ ἑαυτῶν πατρίδι 80, 27. 157, 7. ὥστε τῷ λοιπῷ μετὰ δόξης καὶ τιμῆς ζῆν 247, 15. ζώντων Ἀθηναίων καὶ ὄντων 248, 24. τοῖς ζῶσι πᾶσιν ὕπεστί τις ἢ πλείων ἢ ἐλάττω φθόνος 330, 3. πρὸς τοὺς ζῶντας τὸν ζῶντα ἐξέταξε 330, pen. τοῖς πρὸς ἑμᾶς ζῶσι 411, 23. ἐγὼ δ' οὐ δίδοικα, εἰ Φίλιππος ζῆ, ἀλλ' εἰ τὰ τῆς πόλεως τίθηκε 434, 6. ζῶμεν τὰ πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς *vitam quietam et jucundam degimus, quoad res privatas, quæ nobis sunt inter nos mutuae* 760, 14. ἀκοὴν τετελευτηκότων μαρτυρεῖν καλύει ὁ νόμος, ζῶντος ἐπὶ τοῦ πατρὸς, τὰ ὑπ' αὐτοῦ πραχθέντα 1097, 3. ἀφῆρησαι τὴν σαυτοῦ πεινθαράν ταῦτα ἀφ' ὧν ἔζη 1123, 1. τίνας ἐνεκεν εὖζαιτο ἂν τις ζῆν, τούτων στερηθείς. *matre, uxore, liberis* 1225, 23. ζῆν ἐκ τοῦ δικαίου *honestis artibus victum quærere* 1309, 26. ζῶντες ἀπὸ τοῦ συκοφαντεῖν 1341, 26. ὃν εἰ τις ἐᾷ ζῆν, ἀγαπᾷν εἶδει 582, 2. ὧν ἀνευ ζῆν οὐκ ἄξιον ἦν Ἰφικράτει 665, 4. τί ποιῶν ζῆσεται *qua arte exercenda victum sibi parabit* 794, 19. = ταῦτ' ἐγὼ λόγῳ μόνον σαφῶς ἐν ὑμῖν εἰπὼν οὐκ ἂν ἰδεξάμην ζῆν, *istam haud meruero (repudiem oblatam vivendi conditionem accipere, h. e. mori malim) si hæc dixissem* Æ. 8, 32. *διατριβάς, ἃς μετ' ἀλλήλων ζῶντες διέτριβον* 20, 35. οἱ διαζυγέντες (*distracti, separati, avulsi*) ἑμοῦ ζῆν οὐκ ἂν προέλειντο 52, 13. οὐκ ἂν ἰδεξάμην ζῆν τὰ αὐτὰ τούτῳ δημηγορήσας, *si conciones similes illius concionibus habuissem, nolim vivere etiamsi vita mihi diutissima offeratur* 85, 5. = ἐκ τῶν ἑαυτοῦ φιλοτίμως ἐπειράτο ζῆν I. 67, 26. ζῶντος καὶ εὐφρονούντος 68, 3. = ζῶν καὶ βλέπων. *bene sibi conscius eorum, quæ dicat, sciens volensque* A. 127, 16. = ἐπὶ τοῖς αἰσχίστοις ἔργοις ἀργύριον πραττόμενος, ἔζη. *victitabas, victum tibi quære-*

bas, vitam sustentabas An. 13, 29.= ὥστε τοὺς ἔχθρους αὐτὸν βούλεισθαι ζῆν μᾶλλον ἢ τεθνάναι L. fr. 31, 3.= ζῆν ὥστε μὴ εἰς ὑποψίαν ἔλθειν τοιούτων ἀδικημάτων Ly. 165, 30.= ὦν ἐνίων ἔτι καὶ νῦν ζῇ τὰ σώματα. quod dictum respicit ad oppositum αἱ μνήμαι D. 95, 9. quorum in vivis adhuc supersunt ipsa corpora, cum aliorum non supersint, nisi solæ memoriæ.

ζητεῖν desiderare, non invenire. τοῦτο δὲ [aurum] ἂν διαδῶ, ζητήσῃ 186, 15. (ἰμοῦ τὸ τῆς πόλεως συμφέρον, οὐ τὸ Φιλίππου, ζητοῦντος. citat Hermog. 294. ex. Or. pro Corona) ζητοίη πολλὰ ἀναλίσκειν, ἐξὸν ἐλάττω 384, 4. ζητοῦντας ταῦτα τοῖς παρὰ σοὶ 1217, ult. ἐξήτει τὰ τῆς μητρὸς ἔθνη καὶ τὴν παρ' αὐτῇ ἀκολασίαν 1362, 12. ἐξήτει [Senatus] τὴν γυναῖκα ταύτην ἣτις ἦν καὶ ἐξέλεγγε 1372, 10. νῦν ἐκείνου τεθνεώτος ζητεῖ τινὰς ἢ τύχην, μεθ' ὧν ἔσται 1466, 11.= κραυγαῖς ζητεῖν ἀπελαύνειν ἀπὸ τοῦ βήματος Æ. 5, 26.= ζητεῖν τὴν αὐτῶν σωτηρίαν Ly. 159, 41.= ἐνοχον ὄντα τοῖς ζητουμένοις crimini, de quo quæritur, verum an falsum sit D. 97, 14.

ζήτησις] ζήτησιν τινος ποιῆσθαι Æ. 6, penult.

ζητῆται quibus inquisitio demandabatur, num penes quem aliquid esset opum publicarum 703, 11.= quæsitōr, qui reos aliqujus criminis in deos, aut in remp. commissi examinabat An. 3, 6. 5, 46. 6, 21.= δικαιότερον ἂν ὑμᾶς ὑπὸ τῶν ζητητῶν ἀπογραφῆναι τὰ ἑμὰ ἔχειν L. 163, 6. et ap. Harpocr.

ζυγίτης 1068, 2.

ζυγομαχεῖν περὶ ὀνόματος 996, 15. de nomine cum aliquo contendere, cujus sis necessarius, a quo avelli nequeas, cum quo necessaria tibi sit et inevitabilis vitæ consuetudo.

ζυγὶς] ὥς μὴ ζυγὸν αὐχένι θέντες [ob metrum, pro θέμενοι passi suis cervicibus imponi] δουλοσύνης 322, 12. ζυγὰ μόνον οὐ καὶ σταθμὰ ἔχων, ἅπαντα ἐπώλει 784, 9. ἂν γὰρ ὥσπερ εἰ ζυγὸν ἰστῆτε 1461, 17.= ζυγῶ ἰστάναι L. 117, 40.

ζωγράφος] μεθ' ὧν οἱ ζωγράφοι τοὺς ἀσβεβεῖς γράφουσιν ἐν Ἀἰδοῦ, μετὰ τούτων περιέρχεται 786, 12.

* ἢ δηλονότι 475, 24.

ἢ] ἀλλ' ἢ præterquam. vel, sed solummodo. ὁ νόμος οὐκ ἔῃ τῶν τῆς επικλήρου χρημάτων κύριον εἶναι, ἀλλ' ἢ (id est ἄλλον τινὰ, ἢ) τοὺς παῖδας ἐπὶ διατέτῃ ἡβήσαντας I. 80, 45. pro nunt vel an 81, 23.= * γῇ μὲν οὐκ ἦν, ἀλλ' ἢ χωρίδιον L. 154, 27. TAYL. nil aliud addeus, unde intelligeretur, quæ ipsi fuisset hac de locatione sententia. redundat in illo Lysiae proprio loquendi more, ut post τούτου velut explicandi ergo repetat ἢ, quod minus est necessarium et sine damno sententiæ abesse poterat. Exemplo clarius id fiet, quod dico. τί γὰρ ἂν τούτου ἀναιρότερον γένοιτο αὐτῶ, ἢ τεθνάναι—id est τοῦ τεθνάναι δηλονότι 118, 28. simile est illud 197, 24. τί γὰρ ἂν τούτων ἀναιρότερον, ἢ τεκεῖν μὲν et οὐδὲν χαλεπώτερον τούτων, ἢ— 173, 35. Item redundat, vel delendum potius est in illis ἐλέγετο Στεφάνῳ πλεόν εἶναι ἢ πεντήκοντα ταλάντων 156, 3. contra deesse videtur ante εἰς pone πρότερον. ut in illis

μὴ ἂν πρότερον ὑμῶν ἡγήσασθαι, ἵως ἂν ἰδοκιμάσθωσαν 144, 42. 174, 6.

ἡβᾶν] ἐὰν ἐξ ἐπικλήρου τις γένηται, ἅμα καὶ ἡβήσῃ ἐπὶ διετὲς, κρατεῖν τῶν χρημάτων 1135, 4. ἐὰν ἀποθάνωσιν οἱ παῖδες, πρὶν ἡβήσαι 1136, 12. = ἐκἀναγκας τῷ παιδί ἡβήσαντι μὴ εἶναι, τρέφειν τὸν πατέρα *Æ.* 3, 1. αὐτεῖν τοὺς ἡβῶντας κατὰ τῶν κρημνῶν 47, 4. ὅσοι ἐπὶ διετὲς ἡβῶσι 70, 42. = ὅποτε ἐπὶ διετὲς ἡβήσειαν. anno altero a pubertate exacto *I.* 72, 17. 80, 46. = οὗς οὐκ ἴστε εἶτ' ἀγαθοὶ, εἶτε κακοὶ ἡβήσαντες γενήσονται *L.* 161, 11:

ἡβῃ] ὁ δῆμος τοὺς νεανίσκους μέχρις ἡβῆς ἔτρεφε *Æ.* 75, 32. = ἔφρ' * ἄρα τῆς ἡβῆς ἀγλαὸν ἄνθος ἔχῃ *Ly.* 163, 14.

ἡγεῖσθαι] ὥσπερ τῶν στρατευμάτων ἀξιώσειεν ἂν τις τὸν στρατηγὸν ἡγεῖσθαι, οὕτω καὶ τῶν πραγμάτων τοὺς εὐ βουλευμένους ἡγεῖσθαι *χρῆ* 51, 17. gubernare res et tractare pro sensu tuo. præparare et instruere necessaria, quo fiant, quæ factu opus sint, et quo mala imminencia defendantur, præire et viam monstrare rebus, quæ tu eas ire velis, non sequi coactum, quo te illæ rapiant. imperare rebus, non servire. ἡγεῖσθαι τῶν συνθηκῶν in articulis foederis, vel pacti, primo loco stare, princeps et primaria conditio esse, reliquas omnes conditiones ordine atque dignitate anteire 213, 26. ἡγεῖσθαι τὰς πομπὰς ἐφ' ἵππου ἀλλοτρίου 571, 4. τῶ τῶν Κερσοβλέπτου πραγμάτων ἡγούμενῳ 654, 22. τῆς φύσεως αὐτοῦ καὶ τῆς πολιτείας, οὐ λογισμὸς, οὐδ' αἰδῶς οὐδεμία, ἀλλ' ἀπόνοια ἡγεῖται 779, pen. ἡ πόλις τῇ ἀληθείᾳ ἡγεῖτο τῆς ἐλευθερίας τοῖς Ἕλλησι 1377, 27. = ὅλας δ' ἐν δημοκρατίᾳ τὸν εἰς ὀτιοῦν ὑβριστὴν οὐκ ἐπιτήδειον ἡγήσασθαι εἶναι συμπολιτεύεσθαι *Æ.* 3, 24. ἀβίωτον ἡγούμενος εἶναι ἐμαυτῷ 17, 17. ἱκανὸν μηδὲν ἡγεῖσθαι, insatiabilis esse 27, 8. ἡγεῖται, ὅταν τι ψεύδεται, ὄρκος κατὰ τῶν ἀναισχύντων ὀφθαλμῶν 48, 33. μακρότερον λόγου ἔργον ἡγοῦμαι 60, 41. ἡγεῖτο τοῖς πρέσβεσιν εἰς τὸ θιάτρον 64, 28. οὐ δίκαιον ἡγούμενοι τὴν ὀργὴν ἀπομνημονεύειν ἐν τῷ πιστευθῆναι 66, 1. ἀβίωτον ἡγησάμενος εἶναι 74, 40. = τοῦτο γὰρ οἱ τε νόμοι ἡγούνται censent, (h. e. δίκαιον ἡγούνται) καὶ δικαιοτάτον ἐστὶ· non jus solummodo civile hoc censet æquum, sed etiam reapse est æquissimum *I.* 48, 37. = num pro ὡς ἡγεῖσθαι præire verbis docendo, et exemplo *A.* 142, 37. = οὐδὲν ἂν εἶδει τῶν στρατηγῶν· οὐδὲ γὰρ εἶχον ὅτου ἡγούντο *L.* 141, 31. 144, 42. ἐτέροις ἡγούμενος. aliis ducem se præbens 188, 23. = cum gen. præcesse exercitui cum imperio militari. Πελοπίδας ἡγεῖτο τοῦ ἱεροῦ λόχου *D.* 99, 25.

ἡγεμονεύειν] ὅλου ἡγεμονεύουσιν τοῦ βίου. philosophiam 1412, ult. ἡγεμονεύει ἀπάντων ἢ ἐν ἀνθρώποις διάνοια 1412, 15.

ἡγεμονία] ὁ παρ' ἐλάχιστον ἐποίησεν αὐτοὺς ἀφαιρεθῆναι τὴν κατὰ θάλατταν ἡγεμονίαν 217, pen. τὸ ἀξίωμα, τὴν ἡγεμονίαν 246, 23. = ἡγεμονίας δικαστηρίων ὅσοι λαμβάνουσιν *Æ.* 55, ult. ἐπιστάται πάντες ἔργων (scil. δημοσίων) ἡγεμονία χρῶνται δικαστηρίου 56, 1. ἡγεμονίας δικαστηρίων ἐλάμβανε 57, 34. ἡγεμονίας δικαστηρίων λαμβάνουσιν αἰρετοὶ 58, 5. παρ' ἐκόντων τῶν Ἑλλήνων ἀπολαβεῖν τὴν ἡγεμονίαν 62, 3. ἡγεμονία τῆς εὐσεβείας 72, 7. ἡγεμονία ἐπὶ τὸν

Πίεσιν, principatus belli adversus Persas, et jus in eos ducendi Græcos 72, 29. τὴν ἡγεμονίαν ἄρδην φέρων ἀνέθηκε Θηβαίοις 74, 6. = *ἡγεμονίας τῆς τῶν Ἑλλήνων ἡξιώθησαν προστάται γενέσθαι Ly. 155, 38. = λαμπροὶ διὰ τὰς ἡγεμονίας Λακεδαιμόνιοι, quod Græcorum terra marique duces toties fuissent D. 99, 43. ἀπέδωκε καὶ προῦδωκε τὸ τῆς ἡγεμονίας ὑμῶν ἀξίωμα 109, 39.

ἡγεμῶν] ῥήτωρ καὶ ἡγεμὼν τῆς συμμορίας 26, 24. ἡγεμῶν [sodalitatis puta] καὶ στρατηγὸς ὑπὸ τούτῳ 172, 3. ἡγ. τῆς εἰρήνης 233, 14. παρὰ τῶν ἡγεμόνων τῶν συμμοριῶν 329, 17. ἡγεμόνες τοῦ πολέμου οἱ στρατηγοὶ 436, 26. ἡγεμῶν τῆς φυλῆς κορυφαῖος 533, 24. ἡγεμῶν συμμορίας ἐγενόμην ἐπὶ δίκῃ 565, 12. 836, pen. ἡγεμόνας τοσοῦτων ἀγαθῶν auctores, creatores, effectores, qui pepererunt quasi tanta post insecuta bona 1123, 24. ἀλλ' αὐτοὶ ἡγεμῶν [scil. τῆς πονηρίας] καὶ πρῶτος καὶ πάντων βδελυρώτατος γαίγνηται 1263, 25. = ἡγεμῶν τοῦ ἐργαστηρίου, magister operarum Æ. 14, 2. ἡγεμῶν, de femina 24, 24. = ἐνεήκοντα ἐπὶ ἡγεμόνες τῶν Ἑλλήνων κατέστησαν Ly. 157, 2. = ἡγεμῶν τῶν συμφορῶν princeps, hoc est auctor, concitator cladum D. 94, 12. τοὺς ἡγεμόνας αἰτίους γίγνεσθαι τοῖς πολίταις πάντων, καὶ τῶν ἀγαθῶν, καὶ τῶν ἐναντίων 99, 36.

ἡδῆσθαι] ἀλλὰ ταῦτα μὲν τὸν χρόνον ἡσθῆναι *ποιήσειςιν ἂν, ὅσον ἂν ῥήθῃ, μετὰ δὲ ταῦτα οἴχεται 1442, pen. = ἡδεται ὁμιλῶν, et ξυνῶν Æ. 21, 40. 42. = ἂν ὑμῖν ἡδομένοις ἤ. si vos juvet audire, si volupe sit A. 142, 14. = ἅπαντες ὑπὲρ τῆς αὐτῶν ἐλευθερίας ἡσθησαν L. 193, 10.

ἡδέας ἂν αὐτοῖς εἶη they would fain see it 1354, 23. ἡδέας ἔχειν τινί. bene alicui velle, amicus ei esse, gaudere bonis ejus 60, pen. 181, 7. φιλοφρονεῖσθαι πρὸς ἅπαντας καὶ ἡδέως ἔχειν comis, blandus, affabilis, hilaris esse 1418, 11. = ἡδιον ἐμὲ κακῶς λέγουσιν, ἢ σφᾶς αὐτοὺς ἐπαινοῦσιν L. 111, 41.

ἡδῆ] μὴ τὴν ἡδὴ χάριν τοῦ μετὰ ταῦτα παντὸς χρόνου περὶ πλείονος ἡγῆσθαι 664, 24. ὥς ἡδῆ τι καὶ παρ' ἐλπίδας ἐξέβη nam sæpe numero et factum est, et fit, ut res aliter exeant, quam tu sperasses 210, 6. τῆς τῶν ἡπείων βοηθείας ἡδῆ δεῖν. pro ἔτι 567, 12. pro τότε. παντελῶς γὰρ ἡδῆ ἄκυρα ἦν τὰ τιμήματα. tum. hoc si verum esset, hoc si valeret, tum—746, 7. ὅτι διὰ βασάνων ἐκ τῶν παιδῶν ὁ ἔλεγχος ἡδῆ [tum, vel certo certius] ἔσοιτο 1242, 15. tum demum, neque citius. τοῖς δ' ἐκ τούτων μετέδωκεν ἡδῆ ὁ δῆμος ἅπαντων 1376, 18. = ἐπιλείπειν αὐτοὺς ἡδῆ ἀρχεται ἡ τόλμα Æ. 4, 16. ἡδῆ, protinus, statim, confestim, e vestigio 7, 2. κριτῆς λόγων πολλῶν ἡδῆ ῥέθην 21, 34. συνεχῶς ἔτος ἡδῆ τοῦτ' τρίτον στρατηγῶν 48, 6. θέρυβον τῶν συκοφαντῶν ἡδῆ πολλοὶ τῶν τὰς ψυχὰς ἐν τοῖς πολέμοις λαμπρῶν οὐκ ὑπέστησαν 52, 26. ἡδῆ πόρρω τῆς ἡμέρας αὔσης 70, 40. νῦν δ' ἡδῆ καταπέφυται τὸ πρᾶγμα 79, 24. διαφυσούσης ἡδῆ τῆς δημοκρατίας 89, 20. ἐπὶ τελευτῆς ἡδῆ τοῦ λόγου 90, 14. = jam nunc, ab hoc statim temporis articulo An. 22, 37.

ἡδονή] ἅπαντα πρὸς ἡδονὴν ζητεῖν 13, 23. ὁ μέντοι πρὸς ἡδονὴν τούτῳ δέδοται 226, 23. ἡδονὴν ποιεῖν τοῖς ἐχθροῖς 437, 3. 6. ταῦτά

τισιν ὑμῶν ἐν ἡδονῇ συμβέβηκεν. Sunt, quos hæc juvent 806, 8. ἡδονὴν οὐ πάσαν, ἀλλὰ τὴν ἐπὶ τῷ καλῷ, αἰρεῖσθαι χρῶν, ut dictum Demosth. citat Stobæus p. 70. quamquam alii codices Democrito tribuunt. = ταῖς αἰσχίσταις ἡδοναῖς δουλεύειν *Æ.* 6, 33. ἐπειγεσθαι σφόδρα πρὸς τὰς ἡδονὰς 13, 41. προπιεῖς τοῦ σώματος ἡδοναί 27, 8. ποία κρατῆθεις *ἡδονῇ 48, 29. οὐδεὶς ὑμῶν διὰ τὰς ἐμὰς ἡδονὰς κάκιον οἰκεῖ 52, 31. χορηγεῖς ταῖς σαυτοῦ ἡδοναῖς 88, 12. = πάνυ ἂν μοι τοῦτο ἐν μεγάλῃ ἡδονῇ γένοιτο. pro gaudio sit, h. e. gaudium *An.* 22, 27. = τὸν νόμον, ὃν περὶ ἐλάττονος τῶν ἡδονῶν *ἐποίησας. (nisi potius ἐποίησῶ in medio leg. sit) *L.* 94, 13. τὰ πατρῶα εἰς τὰς αἰσχίστας ἡδονὰς ἀναλίσκειν εἰθισμένοι 152, 41. τοιαῦτα, ἃ τῷ κτησαμένῳ ἡδονὴν ἂν εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον παρέχοι 154, 35.

ἡδὺς ἀνὴρ καὶ παρὰ τὰς ἡδίας διατριβὰς γελοῖος *Æ.* 17, 41. ἡδὺς καὶ ἐπαφροδίτος ἄνθρωπος 33, 35. = ἡδιστὸν ἀνθρώπῳ μὴ γενέσθαι αὐτῷ μηδένα κίνδυνον περὶ τοῦ σώματος *A.* 141, 15.

ἡθοποιία nobilis, a rhetoricis celebrata, est p. 412, 18.

ἦθος] σφόδρα ἐν τῷ τῆς πολιτείας ἦθει μένοντας 35, 19. ἀλλ' οὐκ ἐχρήσατο τῷ αὐτοῦ ἦθει τῷ τυραννικῷ 212, pen. τὸ τῆς πόλεως ἦθος ἀψευδές καὶ χρηστὸν 461, 1. quem locum Thomas M. hac voce, p. 417. ita interpretatur ἦγουν τὴν κατάστασιν καὶ τὴν γενναίτητα. τὸν ὑπὲρ τῆς πόλεως πράττοντά τι δεῖ τὸ τῆς πόλεως ἦθος μιμεῖσθαι 613, 7. ἦθος τῆς πόλεως ἔχοντα δεῖ φαίνεσθαι 753, 10. ubi declatur, quale illud ἦθος sit. σοὶ διὰ τῶν τῆς ὀψείας σημείων τὰ κάλλιστα τῶν ἡθῶν ἐνεφάνισεν 1405, 11. σοὶ δὲ τὸ τῆς γνώμης ἦθος ἐν ἅπασιν μεγάλην εὐπρέπειαν ἐπαυξάνει τῷ σώματι 1406, 6. = δημοκρατίας ὄνομα οὐ τοῖς ἦθεσιν, ἀλλὰ τῇ κολακείᾳ θεραπεύοντες *Æ.* 52, 4. = δι' ὑγρότητα τοῦ ἦθους εἰς ἔλεον προάγεσθαι *Ly.* 152, 12. τοῖς αὐτοῖς ἦθεσι χρώμενοι 167, 11.

ἡῖθεος juvenis nondum maritatus, ἡῖθεον ἔτι ὄντα. *while he was yet a bachelor* 1352, 8.

ἦκειν] νυνὶ δὲ καιρὸς ἦκει. τίς οὗτος 11, 26. εἰ δὲ δὴ καὶ πόλεμός τις ἦξει 17, 4. οὐ μόνον τὰ συμμαχικὰ Φιλίππου ἦκοντα πρὸς ὑπόψιν καὶ δυσμένειαν 154, 14. τοὺς ἐπὶ τοῦθ' ἦκοντας, ἵν' ἡμῖν διαλεχθῶσιν 234, 22. πλὴν οὐκ ἐφ' ἑαυτοὺς ἐκάσταν οἰομένων τὸ δεινὸν ἦξειν 241, 4. τὸν ἦκοντα παρήγαγον. eum, qui e castris, aut e confinio venisset, producebant 281, 5. νῦν ἐπὶ τόνδε ἦκειν infesto cum animo aggredi, adoriri 319, 7. ἐπειδὴ δὲ ἦκεν ἡ ἐκκλησία 346, ult. ὅσα τῆς τῶν Φωκίων σατηρίας ἐπὶ τὴν πρεσβείαν ἦκε 350, 14. ἦκει ἐπ' ἐκείνους αἰτία. comes upon them, hits them 624, 19. ἃ γὰρ ἂν σὺ δίκαια σαυτῷ κατὰ τούτου τάξεως, τὰ αὐτὰ ταῦθ' ἦξει κατὰ σοῦ παρὰ τῶν τὸν σὸν πατέρα κτησαμένων 959, 10. ἦκουσι νῦν δανεῖσθαι καὶ ὀφλήματα, πλείον ἢ τριῶν ταλάντων 1047, 27. ἔξετε ἐπ' ἐμὲ me ad fungendum muneribus publicis vocabitis, trahetis 1049, 7. ἦκον οἱ δεδανεικότες ἐπὶ τὸν τόκον 1225, 14. ὅθ' ἦκομεν Εὐβοεῦσι βεβοηθηκότες domum redeuntēs ab expeditione Euboeica 11, 10. οὓς δὲ ὁ πατήρ μοι παρέδωκε βοηθούς καὶ φίλους, εἰς τούτους ἦκω receptum habeo, convertor, εἰς ὑμᾶς, ὧς ἄνδρες δικασταί, καὶ δόμοι 1127, 8. παρὰ τὴν ἐπιμέλειαν εἰς τοῦτο προαγαγὼν ἦκεις.

(ubi *ἦκει*, si quis velit, accipi potest pro *φαίνη*) 1404, 2. *ἂ δ' εἰς αἰσχύνην ἦκει*, τούτων οὐδ' εἰς ἐλπίδα οὐδεὶς ἐρχεται 1407, 12. ἐπειδὴ δ' οὐχ ἦκον οὔτοι his non redeuntibus 479, 4. *ἤξει δ' ἐπὶ ταυθ'*, ἀπερ ἀεὶ λέγει confugiet ad usitatum sibi excusationem 1002, 16. = παρακεκλημένοι τινὲς τῶν μαθητῶν ἤκουσιν εἰς τὴν ἀκρόασιν *Æ.* 24, 37. *ἦκειν*, redire illuc, unde excesseras 48, 31. οὔτοι νῦν ἐπ' ἐμὲ συστραφόντες ἤκουσι 52, 6. *ἦκειν ἅμα τῇ ἡμέρᾳ* 70, pen. *πανδημεὶ ἦκον* 71, 6. = ἤκοντες εἰς τὴν ἀνάκρισιν *I.* 57, 26. *ἦκει καὶ τὰ τοῦ πάππου ἡμᾶς ἀποστερήσαν* 73, 45. *ἦκει διαθήκας φέραν οὐ γενομένης* 77, 4. *ἀδίκως ἐπὶ τὸν κληρὸν ἦκειν*. invadere, sibi arrogare 79, 5. *ἦκον ἂν ἐπ' αὐτά*. petitum isset istam hereditatem 87, 2. b) redire domum ἐκ τῆς Πυθιάδος 66, 11. = τῆς ἀμαρτίας εἰς τοῦτον ἠκούσης *A.* 122, 4. εἰς πολλαπλασίας τούτου συμφορὰς *ἤξω* 122, 15. *usurpatum pro redire* 132, 45. *ἡγουμένη ταύτην τὴν τιμωρίαν οἱ ἦκειν τῶν ἡσεβημένων* 140, 30. *ἐφ' ὑμᾶς ἤκουσιν ἐξαπατήσαντες* 147, 24. = ἐκ Κύπρου ἦκων τρία ἔτη huc rediens tertio abhinc anno, aut triennio abhinc jam præterito *An.* 17, 16. *ἤξουσιν ἀθροαί* 22, 22. *αἰσθόμενος δ' Εὐφίλτος ὡς *ἦκοιμι* 9, 7. = ἦκει ἡμῖν ἐκεῖνος ὁ καιρὸς *L.* 127, 26. *ἦκον οἱ πρέσβεις ἐκ Κύπρου ἐπὶ τὴν βοήθειαν* 153, 37. = *ἤξει δ' ἴσως ἐπ' ἐκεῖνον τὸν λόγον φερόμενος* *Ly.* 155, 22. = *χρήματα καθ' ὑμῶν ἦκοντα*, quæ Athenas mittuntur, vel importantur, in damnum reip. *D.* 108, 3.

ἡλιάζεσθαι (in curia *Helixæa* judicare) *L.* ap. Harpocr.

ἡλιαία iudicium majus, aut maximum, populi personam universi repræsentans, *D.* aut *M.* aut *MD.* virorum, de causis capitalibus pronuncians. item porticus, ubi iudicium illud agebatur. *ἡ δαίτα ἦν ἐν τῇ Ἠλιαίᾳ*. ἐνταῦθα γὰρ ἐκάθηντο οἱ τὴν—φυλὴν δαιτῶντες 1142, 25. p. 720, 24. τὸ δικαστήριον idem est atque *Helixæa*, ut patet ex ejusdem paginæ versu penult. = *L.* 117, 31. et ap. Harpocr.

ἡλιακῇ] *ἀναβάς* εἰς τὴν *ἡλιακὴν* τῶν θεσμοθετῶν *A.* 143, 40.

ἡλιασις jus in illo iudicio sedendi, et functio iudicatura. οὐδὲ δῶρα δέξομαι τῆς *ἡλιασις* ἕνεκα 747, 7.

ἡλιαστῆς] *ἡλιαστῶν* ὄρκος 746, 16.

ἡλιαστικός] ἐκ τῶν ὁμωνυμικῶν τὸν *ἡλιαστικὸν* ὄρκον 706, 20.

ἡλίθιος] τοῦτο γε τὸ σοφὸν αὐτοῦ *ἡλίθιον* ἐστὶ 83, 17. 1148, 4. = μὴ δοκοῦντα εἶναι *ἡλίθιον* *I.* 75, 35. = *A.* 116, 33. = *L.* 117, 33.

ἡλιθίως 822, 3. = *ἡλιθίως* διακείσθαι *L.* 92, 24.

ἡλικία] οἱ ἐν *ἡλικίᾳ* ætatem militarem agentes 17, 11. ἐστὶ τις ἔξω τῆς *ἡλικίας* ὑμῶν 38, 10. *ποιῶν τοῦθ', ὅ τι καθ' ἡλικίαν ἕκαστος ἔχοι* [scil. *ποιεῖν*], καὶ ὅτου καιρὸς εἴη 38, 16. *τοῦθ' ἡλικίας ἔχων* 220, 5. εἰ δέ τις ὦν ἐφ' *ἡλικίας* ἐτέρου βελτίων τὴν ἰδέαν 413, 27. *ἦς τῇ μὲν φύσει πατήρ εἰμι, τὴν δ' ἡλικίαν αὐτῆς εἰ ἴδοιτε proceram staturam et florentem ætatem, οὐκ ἂν θυγατέρα μου, ἀλλ' ἀδελφὴν νομίζατε* 1024, 26. *κἂν παῖς, κἂν γέρον, κἂν ἡντινοῦν ἄλλην ἔχων ἡλικίαν ἦκη πρὸς ὑμᾶς καὶ τοὺς νόμους, τεύξεται τῶν δικαίων* 1341, 11. *τὴν ἡλικίαν ἐκαρπώσατο αὐτῶν ἕκαστης* 1351, 12. *νεωτέρα*

οὔσα, διὰ τὸ μῆπω τὴν ἡλικίαν αὐτῇ παρῆναι quia nondum ad nobiles annos, ad ætatis maturitatem et justam staturæ proceritatem modumque virium idoneum pervenisset 1352, 11. ἔως εἰς τὴν νῦν ἡλικίαν ὁ χρόνος ἡμᾶς προήγαγεν. ad hoc seculum hominum, quod nunc in terris vivit 1392, 13. τὴν ἡλικίαν, ἐν ᾗ φηγῆς ἐπικινδύνου παρ' ἑθὺς καὶ παρὰ τὴν ἀξίαν κειρᾶσθαι ἀναγκάζομαι 1470, 13. διὰ τὴν ἡλικίαν οὐκ ἂν οἶός τ' ἦν τὴν κακοπάθειαν τῷ σώματι ὑπενεγκεῖν 1471, 18. = μηδένα τῶν ἐν ἡλικίᾳ, neminem eorum, qui ætatem plenam virilem adepti sunt, idoneam gerendis honoribus et armis Æ. 2, 35. ἀναβάλλεται τοὺς τῆς φιλίας λόγους εἰς τὴν πρεσβυτέραν καὶ φρονούσαν ἡλικίαν 19, 34. ἡλικία, flos ætatis. ὁ τὴν ἡλικίαν προλαβὼν, qui decerpit florem ætatis 23, 18. ἡλικία, pudor et castitas virginalis. ὡς εὔρει τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα—τὴν ἡλικίαν οὐ καλῶς διαφυλάξασαν μέχρι γάμου 26, 7. τῆς ἑαυτοῦ ἡλικίας ὅστις ἦν, qualis fuerit ætatem agens florentissimam 38, 19. ζηλωτῆς τῆς ἡλικίας μεираκίου 50, 26. = τὴν ἑαυτοῦ ἡλικίαν καταμεμψάμενος. querens de ætate sua infirma et affecta, et de corpore effocto, ad novam prolem procreandam invalido I. 64, 40. ἡλικίαν εἶχεν ἀνδρὶ συνοικεῖν [16, 5.] = ἐν τούτῳ τῆς ἡλικίας καθεστῶτες, ἐν ᾧ κράτιστοι φρονεῖν αὐτῶν εἰς τὰ πράγματ' ὦσι A. 115, 4. αὐτῇ ἡ ἡλικία τὸν νέον κατέκρινε 128, 16. = πράττειν παρὰ τὴν ἡλικίαν. studere rebus ætati suæ parum consentaneis An. 34, 17. = ἡλικίας ἀπάσης ἀπούσης ut Latini, omni juventute peregre agente, h. e. viris omnibus domo absentibus, qui per ætatem ferre poterant arma et stipendia merere L. 195, 17. οἱ ἐντὸς ἡλικίας 195, 22. ὅτε ἦν ἐν τῇ ἡλικίᾳ, cum esset in flore ætatis, qua viri uxores ducunt et rem publicamque privatamque gerunt 153, 10. ἀλλ' ὁρᾶτε τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ, ἣ καὶ τοὺς ἄλλους δύναται ἱκανῶς ἀποτρέπειν 158, 14. τῆς ἡλικίας αὐτῆς ἀπολαύων fr. 2, 8. ἡλικία τῆς πόλεως. ap. Suid.

ἡλικιώτης æqualis ætate 1026, 2. = ἡλικιώτης ἡμὸς καὶ συνίφηβος Æ. 7, 37. = ὅστις ἡμῖν ἡλικιώτης τυγχάνει L. 161, 22. = Ly. 168, 23.

ἡλίκος post θαυμάσιος vel talia additum, reddi potest Latino quæm. ταῦτα δὲ θαυμάσια ἡλίκᾳ καὶ συμφέροντα ἔδοκει πεπρωχθαι. mirum est dictu, quam e rep. ista ita gesta fuisse visa fuerint 348, 24. οὐ τῷ μεγάλᾳ, ἣ θαυμάσιᾳ ἡλίκᾳ δοῦναι 469, 18. ὅπῃ ἡλίκων καὶ ὅσων ἦν τὸ κατασκευάσμα τῆς διαθήκης 1109, 17.

ἡλιξ] μελετῶν μετὰ τῶν ἡλίκων ἀκοντίζειν A. 121, 26.

ἡλιος] ἐὰν μὴ πρὸ ἡλίου δύνοντος ἀπαλλάττονται, πολεμικοὺς κρίνουν 197, 7. τῶν ὑπὸ τούτῳ τὸν ἥλιον ἀνθρώπων 316, 16. οὔτε τὸν ἥλιον ἡσχύοντο οἱ ταῦτα ποιοῦντες non pudebat eos solem intueri, vel in publicum prodire, in conspectum hominum venire 426, 19. πρὶν ἥλιον ἐξέρχῃν oriri, ultra horizontem ascendere 1071, 3. Apophthegma Demosthenis a Plutarcho Moral. p. 531, 8. relatum. τί ποιήσουσι τὸν ἥλιον ἰδόντες, οἱ μὴ δυνάμενοι πρὸς τὸν λύχνον ἀντιβλέπειν. = ἡλίου δεσποκότος Æ. 2, 18. δύνοντος 2, 31. μὴ πρό-

τερον, πριν ἂν ὁ ἥλιος ἀνίσχῃ 2, 17. ἀνόντος ἡλίου 2, 31. τῶν ὑπὸ τὸν ἥλιον ἀνθρώπων 33, 31. δεσπότης ἀπάντων ἀνθρώπων ἐφ' ἡλίου ἀνόντος μέχρι δεομένου 72, 27.

ἡμέρα] οἱ τῆς παρ' ἡμέραν χάριτος τὰ μέγιστα τῆς πόλεως ἀπολαύοντες qui pro diaria, non ultra unum diem duratura gratia, comitate, festivitate Philippi, palmaria reip. commoda, in quibus summa rerum vertitur, projecerunt 107, 8. ἡμέρα ἐκείνη ἄνδρα ἐκάλει 285, 21. πολλὰ μὲν ἡμέρα, καὶ δύο, καὶ τρεῖς ἴδωσαν τῶν εἰς σωτηρίαν 293, 17. προειρημένον ἡμερῶν ἀριθμὸν ἀγνοοῦν 618, 9. ἐν ἰκνουμένα ἡμέρα die stato veniente, quum rite sit, atque legitime 1072, 27. τὸ ἐφ' ἡμέραν adverbialiter. ὁ στρατηγὸς αὐτοῖς οὐδὲ τὸ ἐφ' ἡμέραν τροφὴν διαρκῆ ἐδίδου 1214, 6. τῆς ἡμέρας. subaudi ἐκάστης. in dies singulos 491, ult. τοῦ καθ' ἡμέραν βίου. vitæ quotidianæ 1262, 1. = ἀποτισάτω (scil. τὴν ζημίαν) ἐν ἑνδεκα ἡμέραις μετὰ τὴν δίκην Æ. 3, 17. περιπλέκειν ὅλην τὴν ἡμέραν δυνήσομαι 8, 15. ἀποφέρσθαι εἰς τὸ καθ' ἡμέραν ἔθος 13, 37. οἰκίας δημιουργοῦς, ὧν ἕκαστος ταύτῃ δὺ ὀβολοὺς ἀπέφερε τῆς ἡμέρας 14, 1. ἀπομνημονεύετε αὐτοῖς εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν 15, penult. δαπάναις ταῖς καθ' ἡμέραν ἀναλίσκειν τὰς πατρῶας οὐσίας 27, 26. κατατρίβειν τὴν ὅλην ἡμέραν 30, 6. οἱ τῶν συκοφαντῶν λόγοι πρὸς τοὺς ἐφ' ἡμέραν καιροὺς λέγονται, causationes calumniatorum accommodantur varietati rerum, ut identidem existant aliæ ex aliis 36, 30. χορηγὸν ταῖς καθ' ἡμέραν δαπάναις τὸν πόλεμον ποιεῖσθαι 38, 30. πρὸς ἑνδεκα ἀμφορέας ἐν διαμεμετρημένῃ τῇ ἡμέρᾳ κρίνομαι 45, 1. συναριθμεῖσθαι λογισμὸν ἡμερῶν 45, 19. secundum genus de tribus, magistratuum Athenis, facit Æschines eos, ὅσοι τι διαχειρίζουσι τῶν τῆς πόλεως ὑπὲρ τριάκοντα ἡμέρας 58, 3. προαγὼν ἐν τῇ ἱερᾷ ἡμέρᾳ 63, 14. ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, statim cum illucescente die 64, 28. 70, penult. διαλέγεσθαι φησιν ἑαυτῷ νύκτωρ τοὺς θεοὺς, οὓς μεθ' ἡμέραν ἐπιορκεῖ 64, 36. ἐβδόμην ἡμέραν τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ τετελευτηκυίας, septimo die a morte filiæ 64, 37. ἤδη πόρρω τῆς ἡμέρας οὐσῆς 70, 40. μεθ' ἡμέραν μίαν ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἀνῆρπασται, civitas hæc (Thebæ) in exitu diei e Græcia media velut evulsa erat, quæ diei ejusdem initio adhuc stabat 72, 31. ὅτι περὶ τῶν ὑπαρχόντων ἀγαθῶν ἐν ἡμέρας μικρῶ μέρει διαγωνιείται 74, 34. ἐπίδοξος ἦν καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἀλῶναι 77, 19. μέτριον καὶ σώφρονα πεφυκέναι πρὸς τὴν καθ' ἡμέραν διαίταν 78, 4. ἡ ἡμέρα διαίρεται εἰς τρία μέρη, ὅταν εἰσὶν παρανόμων γραφὴ εἰς τὸ δικαστήριον 82, 12. ξευκοῖς στεφάνοις ἀποδεδόσθαι ταύτην τὴν ἡμέραν 86, 35. Πύθια μέλλει ἡμερῶν ὀλίγων γίνεσθαι 89, 42. = πάντων τῶν καθ' ἡμέραν ἐπιτηδεύων ἐνδεῖς I. 51, 23. = *μέγα τε ἡμέραν παρ' ἡμέραν γιγνομένην A. 137, 43. ἡμέρα παρ' ἡμέραν γιγνομένη est, aut processus temporis in longinquum, diuturnitas, aut differentia temporis, h. e. quod aliquid hoc die, non alio fiat, neque citius, neque tardius. αὐτὴν ταύτην φυλάξαντες τὴν ἡμέραν 145, 38. = ἐν ἐβδομήκοντα ἔτισι μηδὲν εἰς ὑμᾶς ἐξημαρτεν, ἐν ὀκτῶ δ' ἡμέραις L. 158, 39. ἅμα ἡμέρα. at break of day. αὐπορα vix dum illucescente fr. 2, 6. = ἡμέρα ἡ τήμερον D. 103, 41. 105, 17.

ἡμερεύειν ἐν τῇ ἀγορᾷ τὸν τοιοῦτον 1081, 26.

ἡμερος] ἡμεροὶ ἄνθρωποι καὶ φιλόνηραποι 530, 3.

ἡμέτερος] παρακατατιθέμεθα τοὺς ἡμετέρους παῖδας τοῖς διδασκάλοις ἐξ ἀνάγκης *Æ.* 2, 12. ἀφοσιῶ τὴν ἡμέτεραν πόλιν τὰ πρὸς θεοὺς 70, 29. = τὸ ἡμέτερον οὐκ ἦν τοιοῦτον. *ejusmodi non erat conditio nostra* I. 86, 1.

ἡμίεκτον] τὰ ἄλφιστα καθ' ἡμ. μετρούμενοι καὶ καταπατούμενοι 918, 11.

ἡμιθνής παριὼν ἐπὶ τὸ βῆμα *Æ.* 76, 18.

ἡμικλήριον] τοῦ ἡμικληρίου ἔλαχε in jure postulavit *dimidiam hæreditatis partem* 1173, 6. 1175, 14. 1178, 22. = τὸ ἡμικλήριον πρὸς ταύτην νευμάμενος I. 66, 5. μεταδώσειν τῷ παιδί τὸ ἡμικλήριον τοῦ κλήρου 86, 18.

ἡμιμανής νεανίσκος *Æ.* 24, 25.

ἡμιμέδιμνος 1278, 22.

ἡμιμναῖον *semissis minæ*. ἀνδράποδα ἡμιμναίων πέντε ἄξια. *duas minas cum dimidiata* 1246, 7. ἡμιμναῖα τρία ἰδόθη τούτω τῷ ἄδω ροδοκίτῳ 1333, 11. *una mina cum dimidio*.

ἡμισυς] οὐ γὰρ ἐφ' ἡμισείᾳ [scil. μερίδι] δεῖ χρηστὸν εἶναι 430, 8. ἀλλ' ὅμως τὸ ἡμισυ τοῦ γένους αὐτῷ συμβαλόμενοι 691, 16. = τὸ ἡμισυ τῆς κατηγορίας ἑμαυτὸν ἂν ἀπεστέρησα *A.* 122, 33. = *ἡμισυς ὁ βίος βιώσαι κρατῆτων ἀλύπως διπλασίου λυκουμένου *L.* 106, 7.

ἡμιτάλαντον] ἡμιταλάντων πέντε. id est 2 talent. et $\frac{1}{2}$ 956, 18. = πλὸν ἢ πένθ' ἡμιταλάντων οὐσίαν. *substantiam duobus talentis cum dimidio ampliorem* I. 88, 14. 20.

ἦν, pro ἦσαν *Æ.* 80, 9. v. etiam in *ἐλναι*.

ἠγορέα] κοσμητὰς πολέμου ᾿ ἀμφὶ καὶ ἠγορέης *Æ.* 80, 24.

ἦξαν] 1155, 10. *dubium, utrum ab ἄγειν, an ab αἰσσειν sit repetendum. verumtamen prius est potius.*

ἡπειρος Asia major minorque. στόλον ἐξ ἀπάσης ἡπείρου ἐλθόντα 1392, 6. = εἰς τὴν ἡπειρον διαβιβάσαι est, aut in Epirum sic proprie dictum, partem Græciæ occidentalem, Illyrico finitimam, aut in Asiam minorem, trajicere *A.* 135, 30. 138, 29.

ἡπιος] πάντες ἡπιώτεροι molliores, commodiores, faciliores γυνήσονται 1464, 22.

ἡπίως] ὑμᾶς δ' ἡπιωτέρας ἔχειν πρὸς αὐτοὺς mollius, clementius 1296, 7.

ἦπου] φόνου δικαίου μηδεὶς ἑαυτὸν ἀναπλῆσαι βούλοιο, ἦπου ἀδίκου γε φυλάξαιτο *Æ.* 39, 41. = ἦπου ἄρα *ergone uspiam?* cui respondet οὐ δήπου non profecto, *nuspiam* *D.* 97, 24.

Ἡρα] ὁ ἄρχων ὀφειλέτω χιλίας δραχμὰς τῇ Ἡρᾷ 1068, 10. = διαλέγεσθαι νύκτωρ πρὸς τὴν Ἀθηναίαν καὶ τὴν Ἡραν *Æ.* 85, 14.

τὰ Ἡράκλεια ludos Herculis ἐντὸς τείχους θύειν ἐφηφίζεσθε εἰρήνης οὔσης 368, 11. 379, pen.

Ἡρακλῆς] προεκρίβην κληροῦσθαι ἐν τοῖς εὐγενεστάτοις τῆς ἱερουσύνης τῷ Ἡρακλεῖ 1313, 20. 1318, 16. = εἰς τοὺς θιάσους τοῦ Ἡρακλέους ἐκείνον εἰσῆγαγε I. 77, 43.

ἥρλον monumentum sepulcrale genti commune. οἷς ἡρία ταῦτα 1319, 27.

ἡρωϊκός] οὐδ' εἰς τὴν ἡρωϊκὴν ἐπαυῆται τάξιν 1391, 22. locus fabularum de heroibus.=ἡρωϊκά πάθη, calamitates, quas perpassi sunt heroes Æ. 75, 23.

ἥρως Καλαμίτης stramineus 270, 10. μὴδ' ἥρω τινα τὸν τυχόντα 288, 18. ἥρως ὁ ἱατρὸς 419, 22. ἥρως ἀρχηγέτης, οὗ ἐπώνυμοί ἐστε 1072, 25. εἴτε ἥρωες ἦσαν, εἴτε θεοί. citat Hermog. p. 241. ex Aristocratea. est p. 649, 9.=θαρσύνων ἥρως Æ. 20, 15.=οὔτε θεοὺς, οὐδ' ἥρως, οὔτ' ἀνθρώπους δέισασα A. 114, 20.=ἥρως οἱ κατὰ τὴν χάραν καὶ τὴν πόλιν ἱδρυμένοι Ly. 147, 43.

ἡσυχῇ] ἀναμνησθεσθαι ἡσυχῇ καὶ κατὰ μικρὸν Æ. 33, 1.

ἡσυχίαν σχήσει 13, 12. 521, 12. 624, 8. 1179, 21. τὴν ἀπὸ τῆς εἰρήνης ἡσυχίαν πλειόνων ἀγαθῶν αἰτίαν εἶναι νομίζοντες, ἣ τὸ προσκρούειν 63, 20. ἡσυχίαν otium ἐκεῖνω ποιοῦσι πράττειν ὃ τι βούλεται 102, pen. τὸ δ' ἐν ἡσυχίᾳ διάγειν, καὶ πάντα λαβεῖν ἐτέρους ἔασαι 145, 20. ἦγεν ἡς. 227, 20. 246, 19. 622, 24. ἡς. ἄγειν ἀδικον καὶ ὕπουλον 327, ult. ἐστι γὰρ ἡσυχία δικαία καὶ συμφέρουσα 328, 2. δαιτὶς ἐν ἡσυχίᾳ 422, 5. κατὰ πολλὴν ἡς. nemine interpellante 709, 13. ἀ δ' ἐκ τῶν νόμων οὐκέτι μοι προσῆκεν, ἡσυχίαν εἶχον. ab iis me abstinui, ea omisi 1161, 8. λογισμὸς δ' ἐφ' ἡσυχίας τοῦ συμφέροντος 1105, 27. διὰ δὲ τὴν ἡσυχίαν pudorem, modestiam, sedationem morum, ἀβελτέραν εἶναι δοκούντων 1405, 17. opponitur enim τῇ αὐθαδεῖᾳ.=ἡσυχίαν ἔχειν, quiescere, secum habitare Æ. 9, 39. ἡσυχία, locus, ubi quietus esse possis, locus otii et tranquillitatis, receptus solitudinis 12, 10. τὴν ἡσυχίαν αὐτὴν τοῦ βίου διαβάλλει 84, 38.=ἡσυχίαν ἄγειν L. 98, 11. 99, 7. 108, 20. πρὸς τούτους ἔχειν 180, 10. 106, 13.

ἡσύχιος] ἡσύχιον γὰρ ἡ καλοκαγαθία 777, 5. οὐ τὸν ἡσύχιον καὶ ἀπράγμονα βίον αἰρῇ 150, 11.=αἱ συμφοραὶ καὶ τοὺς ἡσυχίους τολμᾶν βιάζονται A. 121, 12.

ἡσυχιότης, modestia, pudor, sedatio in moribus L. 175, 27.

ἥτρον regio stomachi, vel quod intra os sterni et umbilicum est 1260, 22.

ἦττα] τῆς μὲν ἦττης οὐ μετέχειν 1394, 22. βεβαίους ποιεῖται ἦττας 1448, 1. ἡ περὶ τούτων μετάγνωσις ἦττα τῆς προαιρέσεως γίγνεται mentem huiusmodi in rebus mutare tantundem est atque cladem consiliorum accipere, h. e. cœpta et instituta sua omnia cernere perturbata et eversa 1466, 23. ἡ γὰρ ἐν τοῖς τοιοῦτοις ἦττα καλὴ καὶ προσήκουσα νίκη παρὰ τοῖς εὐ φρονοῦσι γίνεται 1486, 3.=ἦτταν αὐτοῖς εἶναι πολέμου, semper eos inferiores bello esse Æ. 69, 16. ἀγορᾶς ἦττα, damnum in emendo et vendendo, et exercitatione commercii universa. ibid. δικῶν ἦττα, amissio causarum forensium, ut semper judicia contra eos dentur. ibid.=ἦττης αἰτίους οὐκ ἄξιον εἰπεῖν τοὺς ταῖς διανοαῖς μὴ πτήξαντας Ly. 1549, 9.

ἦττᾶν] ὅταν γὰρ * ἦττῇται στρατηγὸς ἀθλίων ἀπομίσθων ξένων 53, 15. cum imperator in potestate est miserorum militum mer-

cenariorum, domino carentium mercedem dante, neque facere potest, quominus illorum libidini imperiisque pareat. ἀλλὰ τῆς ἀληθείας ἡττάμενος 317, 10. ἡττάσθαι ἄλλον τινὸς δόξετε videbimini alicui fini sequiori, causæ deteriori cessisse 584, 13. ὅταν τὸ δίκαιον καὶ τὸ συμφέρον ἡττάται *must give place*, τοῦ φθόνου 792, 25. ὑμεῖς δὲ μὴ ἡττάσθε *care not for it; allow not yourselves to be disturbed thereby* 415, 17. οὔτε ναυμαχίας, οὔτε πεζῆς μάχης ἡττάτο.—ἡττηθε δὲ οὐδὲ ἀπαξ οὔτε τῶν δούλων τοῦ βασιλείας, οὔτε αὐτοῦ ἐκαίνο.—οὐδαμοῦ πάποτε, ὅποι πρεσβευτὴς ἐπέμφθην ὑφ' ὑμῶν, ἡττηθεὶς ἀπῆλθον τῶν Φιλίππου πρέσβεων.—=οὐκ ἦν τὸν μὲν νικᾶσθαι, τὸν δὲ ἡττᾶν I. 86, 3.=τίς γὰρ ἐτι θελήσει χρηστὸς εἶναι, εἰ ἡττηθήσονται (si boni posthabebuntur a vobis, inferiore loco penes vos erunt) τῶν κακῶς ὑμᾶς ποιούντων οἱ εὖ ποιοῦντες L. 161, 2. οὐκ ἔστι τοσαῦτα χρήματα, ὥν ὑμεῖς ἡττήσεσθε (pro ἡττηθήσεσθε) 180, 19. οὐκ ἄξιον ὑμᾶς τῆς τούτων παρασκευῆς ἡττάσθαι 180, 27.=τοὺς ἐν τοῖς πολέμοις καλῶς ἀποθνήσκοντας οὐδ' ἂν εἰς δικαίως φήσεις ἡττηθῆναι Ly. 154, 11.

ἡττων] ἡ φύσις καὶ νόσος ἡττων καὶ γήρως cedit, succumbit L. 198, 5. μᾶλλον ἢ ἡττον. plus, minus 104, 13.

Ἡφαιστεία festi dies vel ludi Vulcani. γυμνασίᾱρχος Ἡφαιστείας An. 17, 19.

Ἡφαιστείον templum Vulcani 898, 6.

ἤχασι (ab ἄγω) e Demosthene recitat Phrynichus p. 44. occurrit bis, in orat. de falsa Legat. et in prima in Aristog. conf. Dorville ad Chariton. p. 481.

